

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

ΙΣΤΟΡΙΚΟΜΥΘΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ,

ΣΥΝΤΕΘΕΝ ΤΠΟ

ΔΑΝΙΗΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΓΝΗΤΟΣ,

ΤΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΕΚ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΣ

ΑΓΙΟΥ ΛΑΤΡΕΝΤΙΟΥ,

ΕΙΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ,

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΑΝΔΡΕΩΛΑ.

1834.

Handwritten signature

Μαρίνη Δουβάρη

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΜΥΘΙΚΟΝ.

Ècco, giuda Mā'ico!

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἡ σπουδὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἣτις ἐσόφισε ποτὲ ὅλα τὰ ἤδη πεπολιτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης, καὶ μελετωμένη δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ παρέχη καθ' ἑκάστην, ὡς ἀπὸ πηγῆς τινος πολυχεύμονος, ἄφθονον ὕλην παντοίας τέχνης καὶ ἐπιστήμης, ἀποκαθίσταται τὴν σήμερον ἀναγκαιοτάτη εἰς ἡμᾶς τοὺς γνησίους τῶν δημιουργῶν αὐτῆς ἀπογόνους, σπεύδοντας νὰ ἀναβῶμεν εἰς τὸν κολοφῶνα τοῦ κλέους αὐτῶν.

Τὸ φύσει φιλόκαλον καὶ φιλομαθέστατον γένος τῶν Ἑλλήνων, ἂν καὶ πολλὰς ἤδη ἑκατοντάδας χρόνων ἐστέναζεν ὑπὸ μυρίας κακουχίας, ποτὲ δὲν ἔχασε τὸν εὐγενῆ ζῆλον τοῦ νὰ σπουδάζῃ, καὶ μάλιστα τὴν πραγματορικὴν αὐτοῦ γλῶσσαν· εἰάν δὲ δὲν ἔκαμε καὶ μεγάλας προόδους, ἐν ἑκ τῶν πολλῶν αἰτίων ἦτον ἀναμφιβόλως καὶ ἡ μέχρι πολλοῦ παντελῆς ἔλλειψις τῶν διδασκτικῶν βιβλίων, τὰ ὅποια εἶναι τὰ μόνα εὐκολυτικὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκμάθησιν πάσης τέχνης καὶ ἐπιστήμης, καὶ χωρὶς τῶν ἐποίων ὁ περὶ τὰς Μούσας ἐνασχολούμενος, ὁμοιάζει μὲ γεωργόν, ὅστις θέλει νὰ σπεύρῃ καὶ νὰ θερίσῃ, στερούμενος διόλου τῶν πρὸς ταύτην τὴν ἐργασίαν ἀναγκαίων του ἐργαλείων.

Ἐκ τῶν ὀργάνων τούτων ἔσα μὲν ἀποβλέπουσι τὴν γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὰ μὲν εἶναι χρέσιμα εἰς διδασκαλίαν καὶ ἐξακρίβωσιν τοῦ λεκτικοῦ μέρους αὐτῆς, τὰ δὲ, εἰς ἐξήγησιν τοῦ πραγματικοῦ.

Λεκτικὸν μὲν λέγω τὰς λέξεις παντὸς Συγγράμματος, καὶ τὴν σύνταξιν αὐτῶν· πραγματικὸν δὲ τὰ ὑπὸ τῶν λέξεων παριστανόμενα πράγματα. Καὶ τοῦ μὲν λεκτικοῦ ὄργανα εἶναι ἡ Γραμματικὴ καὶ τὸ Λεξικόν, τὸ μὲν ὅλην τὴν εἰς τοὺς Συγγραφεῖς διατηρηθεῖσαν ὕλην περιέχον, ἡ δὲ Γραμματικὴ τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν αὐτῆς διδάσκουσα.

Τὸ δὲ πραγματικόν, ὅσάκις δὲν εἶναι ἀναμειγμένον μὲ πράγματα ἀλλότρια τῆς προκειμένης ὕλης, ἐρμηνεύεται ἱκανῶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ λεκτικοῦ. Ἀλλ' ὑπάρχει Συγγραφεὺς καὶ μάλιστα Ἑλληνας, ἐκθέτων τὰς ἐννοίας του τόσο ἀπλᾶς καὶ διὰ τὰ εἶπω οὕτω, τόσο μονήρεις, ὥστε τὰ γίνεται καταληπτὸς ἀπὸ μόνον τὰς λέξεις; τὸ ἐναντίον μάλιστα δύναται πᾶς εἰδήμων τῆς γλώσσης τὰ βεβαιώσῃ· ἐπειδὴ πᾶσα σελίς, καὶ πᾶς στίχος σχεδὸν τῶν Ἑλληνικῶν Συγγραμμάτων εἶναι ἀνάμικτος ἀπὸ τόσα ἑτεροειδῆ στοιχεῖα, ὥστε αὐτὰ εἰς δὲν χωρισθῶσι, καὶ δὲν σαφηνισθῶσι κατ' ἰδίαν, τὸ πραγματικὸν μένει τῷ ὄντι πραγματικῶς ἀκατάληπτον, καὶ σφιγκτὸς αἰνίγμα, ἀφίνον τὸν ἀναγνώστην κεχρητότα, καὶ πολλάκις τρίβοντα ὑπ' ἀπορίας τὸ μέτωπόντου. Ἀφ' ὅσα δὲ σκοτίζουσι τὸ πραγματικὸν μέρος τῶν Ἑλλήνων Συγγραφέων, τὰ κυριώτερα, ὡς νομίζω, εἶναι ἡ Μυθολογία, ἡ Βιογραφία, ἡ Παλαιὰ Γεωγραφία, ἡ Χρονολογία καὶ τῶν παλαιῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων ἡ ἄγνοια.

Ἡ Μυθολογία ἀπλῶς μὲν θεωρουμένη, δύναται τὰ ἐκληφθῆ ὡς μία πεπλασμένη ἱστορία πράξεων, ἢ συμβεβηκότων ἀρχαιοτάτων, πάντη ἀπιθάνων καὶ σχεδὸν ἀνυπάρκτων, ἐφευρεθεῖσα ὑπὸ τῶν Ποιητῶν πρὸς ἀπλὴν μόνον τέρψιν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ψυχὴν εἶναι ἔμφυτος ἡ τῶν τοιούτων θαυμασιῶν ἀκου-

σμάτων ἀπρόσσις· ἀλλ' ὑπὸ τὸ κάλυμμα αὐτῆς κρύπτεται ὅλη ἡ σοφία τῶν παλαιῶν, καὶ προσέτι αἱ διάφοροι πράξεις τῶν ἐπ' ἀρετῇ, ἢ κακίᾳ διαβεβοημένων ἀνδρῶν τῆς ἀρχαιότητος. Δι' αὐτῆς ἀνακαλύπτομεν τὴν πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν κατάστασιν τῶν ἀπωτάτων ἐκείνων αἰώνων· καταλαμβάνομεν τῶν Ποιητῶν καὶ ἄλλων Συγγραφέων τὰ Συγγράμματα, καὶ ἐξηγοῦμεν διάφορα τεχνικὰ ἔργα, οἷον εἰκόνων, ἀγαλμάτων, καὶ ἄλλων τοιούτων ἀξιοσεβάστων μνημείων, τὰ ὅποια χωρὶς τῆς μυθολογικῆς εἰδήσεως μένουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πραγματικῶς ἀκατάληπτα.

Ἡ δὲ Βιογραφία, τουτέστιν ἡ ἱστορικὴ εἰδήσις τῶν Συγγραφέων, εἶναι καὶ αὐτὴ ἀναγκαιοτάτη διὰ τὰ γνωρίζωμεν ἐξαιρέτως, ἐὰν ὁ προκείμενος Συγγραφεὺς ἦναι ἐκ τῆς χρυσοῦς ἐκείνης περιόδου, καθ' ἣν ἔλαμψαν ὅλοι οἱ δημιουργοὶ τῆς θείας ταύτης γλώσσης, ἢ ἐκ τῆς παρακμῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ τῆς ἐφεξῆς ἀθλίᾳς ἐποχῆς, ὅποτε συνέγραφον πάντες κατὰ ψιλὴν μόνον μίμησιν τῶν ἀρχαίων. Ταύτην δὲ τὴν βεβαίωσιν ἄλλοθεν νὰ λάβωμεν δὲν εἶναι δυνατόν, εἰμὴ ἀπὸ τὴν βιογραφίαν ἐκάστου Συγγραφέως, ἥτις ἀποδίδουσα τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐποχὴν του, σαφηνίζει καὶ πολλὰς περιστάσεις, ἐξηγουμένας ἐν μόνῃς τῆς γνώσεως τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου.

Ἐκ τούτου ἔπεται ἀναγκαίως καὶ ἡ γνώσις τῆς Γεωγραφίας καὶ Χρονολογίας, ἐπειδὴ εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι κἀνὲν ἀπὸ τὰ αἰσθητὰ δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν δὲν τὸ περιορίσῃ εἰς τόπον καὶ εἰς χρόνον. Τὰ αὐτὰ δὲ λέγω καὶ περὶ τῆς γνώσεως τῶν παλαιῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων, οἷον Ἱεροπραξιῶν, Ἑορτῶν, Μυστηρίων, Μαντείων, Ἀγώνων καὶ τῶν τοιούτων, τὰ ὅποια εἶναι σφικτότατα συνδεδεμένα μὲ τὰ

πράγματα εκείνης τῆς ἐποχῆς, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀγνοία φέρει τὸν ἀναγνώστην εἰς ἀλλοκότους ἀντιφάσεις.

Ταῦτα γινώσκων ἐξ αὐτῆς τῆς πείρας, καὶ προθυμούμενος νὰ εὐκολύνω, τὸ κατὰ δύναμιν, τῶν φιλομαθῶν νέων τοὺς κόπους, τοὺς ὁποίους ὁσημέραι καταβάλλουσι διὰ τὴν μάθησιν αὐτῆς τῆς θείας τῶν προγόνων ἡμῶν γλώσσης, συνήθροισα ἐκ διαφόρων παλαιῶν καὶ νεωτέρων Συγγραφέων τὰ ἀναγκαιότερα ἐκ τῶν εἰρημέων, καὶ τὰ κατέταξα μὲ τάξιν ἀλφαβητικὴν (κατὰ μίμησιν τῶν Εὐρωπαϊῶν) πρὸς εὐχερεστέραν χρῆσιν καὶ εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς ἰδίας τῶν μελέτης τοῦ ἀνὰ χεῖρας μαθήματος, στοχαζόμενος μάλιστα, ὅτι οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν εὐκόλως ὅλα τὰ περὶ τοιαύτης ὕλης πραγματευόμενα Συγγράμματα, οὔτε καιρὸν ἰκανὸν νὰ τὰ μελετῶσιν, ἐν ὧσ' ἀκόμη διδάσκονται εἰς τὰ Σχολεῖα, ὡς ἐκτεταμένα, καὶ πολλάκις πολλὰς περιστάσεις ἔξω τοῦ προκειμένου σκοποῦ περιέχοντα.

Πλὴν τῶν ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν, κατέταξα εἰς τὸ Λεξικὸν τοῦτο καὶ τὴν βιογραφίαν τῶν Ῥωμαίων, ἦτοι Λατίνων Συγγραφέων καὶ Ποιητῶν, καὶ προσέτι τὰ ἀναγκαιότερα ἐκ τῆς ἰδιαζούσης τρόπον τινὰ αὐτῶν μυθολογίας, ἐπισυνάψας διὰ παρενθέσεως καὶ Λατινικῶν γραμμάτων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν, ὅσα ἐνομίζοντο κοινὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὥστε μελετῶν τις καὶ ἐκείνων τὰ Συγγράμματα, νὰ δύναται μὲ εὐκολίαν νὰ εὐρίσκη τῶν ἀπορουμένων τὴν λύσιν διὰ τῆς ὁδηγίας τοῦ ἐν τῷ τέλει τοῦ Λεξικοῦ τούτου ἐκτεθειμένου Λατινικοῦ Πίνακος. Εἰς δὲ τὰ παλαιὰ ὀνόματα τῶν ἐπαρχιῶν, πόλεων, νήσων καὶ τῶν τοιούτων ἐπισυνῆψα ὁμοίως διὰ παρενθέσεως καὶ τὰς νεωτέρας αὐτῶν ὀνο-

μασίας, νομίσας ταύτην τὴν παράθεσιν ἀναγκαιοτάτην
πρὸς ἀκριβεστέραν ἐκείνων γνώσιν, ἐπειδὴ ὄχι μόνον
πόλεις καὶ ἐπαρχίαι, ἀλλὰ καὶ ἔθνη ὀλόκληρα ἢ διό-
λου ἠφανίσθησαν, ἢ μετεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ χρόνου τό-
σον, ὥστε δυσκόλως τὴν σήμερον διακρίνονται χωρὶς
ταύτης τῆς παραβολῆς καὶ συγκρίσεως.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Γραμματικὴ δὲν μᾶς δίδει ἀκριβεῖς
τινας κανόνας καὶ περὶ τῆς παραγωγῆς τῶν ἐθνικῶν
ὀνομάτων, ὥστε δοθέντος τινὸς τόπου νὰ ἠξεύρωμεν καὶ
τοῦ κατοίκου τὴν ὀνομασίαν, ἢ δὲ γνώσιν αὐτῶν μᾶς
εἶναι ἀναγκαιοτάτη, πρὸς ἀποφυγὴν μάλιστα τῶν διε-
φθαρμένων, ἢ καὶ ὅλως βαρβαρικῶν ὀνομασιῶν, ἐση-
μειώσα καὶ ταῦτα διὰ παρενθέσεως εἰς τὸ τέλος ἐκά-
στης πόλεως, ἢ ἐπαρχίας, συνερανισθεῖς τὰ περισσό-
τερα ἀπὸ τὸν Ἐθνικογράφον Στέφανον τὸν Βυζάντιον,
ὅστις συνέγραψεν ἄριστα Περὶ Πόλεων καὶ Δήμων καὶ
τῆς παραγωγῆς τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων. Ἄλλ' εἶναι γνω-
στὸν εἰς τοὺς φιλολογοῦντας πόσον αὐτὸ τὸ ἄλλως ἀ-
ξιόλογον Σύγγραμμα εἶναι συγκεχυμένον, ἑλλιπὲς καὶ
πολλὰ κολοβωμένον εἴτε ἀπὸ τὸν Ἐπιτομέα αὐτοῦ, εἴ-
τε καὶ ἀπ' ἄλλων νεωτέρων καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἐπιτομέως
χειρας, ὥστε λείπουσιν ἀπ' αὐτὸ πολλόταται ἐπαρχίαι
καὶ πόλεις, καὶ ἐπομένως καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγό-
μενα ἐθνικὰ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἢ ἐξ ἄλλων Συγγρα-
φῶν ἀνεπλήρωσα, ἢ καὶ παντάπασιν τὰ ἀφῆκα, ἐπι-
σημειώσας μόνον ὀλίγα τινὰ πρὸς παράδειγμα εἰς γε-
νικὴν πτῶσιν μετὰ προθέσεως, ἐξ ἀρχαίας χρήσεως
καὶ τοῦτο, κατὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ Στεφάνου
εἰς τὰς λέξεις Ἀβρότονον καὶ Βατῆ, καὶ πολλαχοῦ εἰς
ἄλλας πολλὰς πόλεις καὶ δήμους, ὅπου τὸ ἐθνικὸν αὐ-
τὸ δὲν ἦτον ἄλλως εἰς χρῆσιν.

Τέλος, ἐπειδὴ ὁ σκοπός μου ἐνταῦθα δὲν ἦτον νὰ περιγράψω οὔτε ἐκτεταμένως, οὔτε ὅλων τῶν Συγγραφέων καὶ Ποιητῶν τοὺς βίους, ἀλλ' ἐκείνων μόνον, τῶν ὁποίων ἢ ὅλα τὰ Συγγράμματα, ἢ μέρος ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς ἡμᾶς ἀπεσώθησαν, ἐσημείωσα μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν (πρὸς διάκρισιν τῶν μὴ σωζομένων, ἢ ἀνεκδότων ἀκόμη φυλαττομένων) καὶ μίαν ἐκ τῶν ἐκδόσεων αὐτῶν, τὴν ὁποίαν πολλάκις καὶ Ἀρίστην ἐκάλεσα, ὡς προτιμωτέραν διηλαθὴ τῶν λοιπῶν εἴτε διὰ τὸ ὀρθὸν τοῦ κειμένου, εἴτε διὰ τὴν πιστὴν Λατινικὴν μετάφρασιν καὶ τᾶλλα, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνωδευμένη μία καλὴ ἔκδοσις. Ἀλλ' ἐπειδὴ τυχὸν νὰ ἠπατήθη ἐγὼ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην κατέστρωσα εἰς τὸ τέλος τοῦ Λεξικοῦ τούτου, ὡς Ἐπίμετρον, καὶ δύο Πίνακας παλαιῶν καὶ νεωτέρων ἐκδόσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν ἐκ τοῦ φιλολογικοῦ Συγγράμματος τοῦ Σχοιλλίου (Schoell) ληφθεῖς, περιέχει κατ' ἀλφάβητον τὰ ὀνόματα τῶν ἐκδοτῶν διαφόρων Συλλογῶν, ὁ δὲ ἐκ τοῦ Λεξικοῦ τῶν ἐκδόσεων τοῦ Ἑβενστρατίου (Hebenstreit) τὰ τῶν Συγγραφέων καὶ Ποιητῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, καὶ τὰς ἐγκριτοτέρας ἐκδόσεις τῶν ἰδίων αὐτῶν Συγγραμμάτων μὲ αὐτὰς τὰς Λατινικὰς ἐπιγραφάς, πρὸς ἀσφαλεστέραν ἰδησίαν εἰς τὴν ζήτησιν αὐτῶν.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι οὔτε ἀπὸ τὴν σημείωσιν τῶν ἀρίστων ἐκδόσεων, οὔτε ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν αὐτῶν δυνάμεθα νὰ ὠφεληθῶμεν ὅσον ἐλπίζομεν, εἰάν δὲν ἔχωμεν καὶ μικρὰν εἰδήσιν τῆς Λατινικῆς γλώσσης. Ἐπειδὴ Μεταφράσεις πισταί, πολυμαθεῖς Σημειώσεις, Σχόλια γραμματικὰ καὶ φιλολογικὰ, κριτικαὶ ἐπιδιορθώσεις τοῦ κειμένου, Πίνακες

φρασεολογικοί, ἢ ἑλληνισμοῦ, Λεξικά καὶ πᾶν ὅ, τι καλόν καὶ ὠφέλιμον περιέχει μία καλὴ ἔκδοσις, εἶναι ὅλα εἰς τὸ Λατινικόν. Ὅθεν ὅστις θέλει τῷ ὄντι νὰ ὠφεληται ἀπὸ τοιαύτας Ἑλληνολατινικὰς ἐκδόσεις πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ μάθῃ καὶ τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν, ἣτις θέλει τὸν ὀδηγεῖ ἀσφαλῶς ὄχι μόνον εἰς τὴν γνώσιν τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐπισημονικῶν μαθήσεων, καθὼς καὶ περὶ τούτου αὐτὴ πάλιν ἢ πεῖρα τραυῶς μᾶς διδάσκει, καὶ τῶν λογίων μας οἱ πρόκριτοι πρὸ πολλοῦ μᾶς ἐσυμβούλευσαν, μὴ ὅλον ὅτι ὀλίγων αἱ περιστάσεις ἐσυγχώρησαν ἕως τῶρα νὰ βάλωμεν εἰς πρᾶξιν καὶ τὰς σοφὰς αὐτῶν συμβουλὰς.

Τέλος πάντων προθυμούμενος νὰ ἀποκαταστήσω, ὅσον τὸ δυνατόν, ὠφελιμώτερον τὸ Λεξικὸν τοῦτο, ἐπρόσθεσα εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ καὶ ἄλλους τρεῖς Πίνακας κατ' ἀλφάβητον, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶτος περιέχει τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων Συγγραφέων καὶ Ποιητῶν τὰ ὀνόματα μετὰ τῆς χρονολογίας αὐτῶν, τουτέστι τοῦ πρὸ Χριστοῦ, ἢ μετὰ Χριστὸν χρόνου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἕκαστος αὐτῶν ἔζη καὶ συνέγραψεν· ὁ δὲ δεύτερος, τὰς νεωτέρας ὀνομασίας τῶν διαφορῶν ἐπαρχιῶν, πόλεων, νήσων καὶ τῶν τοιούτων, καὶ ὁ τρίτος πᾶν ὅ, τι ἐμπεριέχεται εἰς αὐτὸ μὲ Λατινικὰς λέξεις σημειωμένον, μὲ τὴν διὰ τοῦ Z, ἥτοι ζήτει συνήθει παραπομπὴν εἰς αὐτὸ τὸ Λεξικόν, πρὸς εὐχερεστέραν αὐτῶν εὕρεσιν.

Καὶ τὰ μὲν περιεχόμενα εἰς τὸ Λεξικὸν τοῦτο ἐν περιλήψει τοιαῦτα εἶναι· ὅστις δὲ ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ περισσοτέρας ἰδέας τῶν τοιούτων δύναται νὰ ἀναγνώσῃ καὶ ἄλλα ἐκτεταμένως καὶ κατ' εἶδος ἐκάστης ὕλης διαπραγματευόμενα Συγγράμματα, οἷον ἐκ μὲν τῶν εἰς

τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν γλῶσσαν συγγεγραμμένων τὴν τοῦ Σταγειρίτου πεντάτομον Μυθολογίαν, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Κομμυτᾶ ἐπιτομὴν αὐτῆς· τὴν Παλαιὰν Γεωγραφίαν τοῦ Κούμα καὶ τὴν Χρονολογίαν αὐτοῦ· τὴν Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκην τοῦ αἰοιδίμου Γαζῆ, καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Καθρέπτην τοῦ Ἰατροῦ Ἀλεξανδρίδου· ἐκ δὲ τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν μυθολογικὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Ἀπολλοδώρου, τὰ Ἐθνικὰ Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου, καὶ τὴν τοῦ Στράβωνος καὶ Πausανίου Γεωγραφίαν· ἐκ δὲ τῶν εἰς τὴν Λατινικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν, τὴν Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Φαβρικίου, τὸ Μυθολογικὸν τοῦ Ὑγίνου, τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχαιολογίαν τοῦ Ποττέρου, τὴν Ἑλληνικὴν Γραμματείαν τῆς δευτέρας ἐκδόσεως (1823) τοῦ Σχοιλλίου, καὶ τὴν ἔτι προχειρότεραν αὐτῆς τοῦ Πισαίου Καρδέλλα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἐξ ὧν συνηρανίσθη κατ' ἐπιτομὴν καὶ τὸ Λεξικὸν τοῦτο, προηγουμένως μὲν, ὡς εἶπα, εἰς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων ὁμογενῶν ἡμῶν νεανίσκων, ἐπομένως δὲ καὶ ὄλων ἐκείνων, ὅσοι θελήσουν νὰ τὸ μεταχειρισθῶσιν, ἀφ' οὗ πρῶτον τὸ κρίνωσιν ὅπως οὖν ἄξιον ἀναγνώσεως· εἰάν ὁμως ἐπέτυχον καὶ τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἢ τοῦλάχιστον ἐπλησίασα εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν ἐφεσίγμου, τοῦτο μένει νὰ τὸ κρίνωσιν ἀπαθῶς οἱ φιλόκαλοι ὁμογενεῖς μου, οἵτινες ἠξεύρουσι παρὰ πάντα τοὺς ἄλλους καὶ τῶν ὁμογενῶν τῶν τὰς ἀδυναμίας εὐμενῶς νὰ συμπαθῶσι, καὶ τῶν μισελλήνων καὶ κακοβούλων τὰς ἐρεσχελίας συμφώνως πάντες εἰς κόρακας ἢ ἀποπέμπωσιν!

Ἐν Βενετίᾳ, 1834
κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον.

Δ. Δ. Μάγνης.

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

ΙΣΤΟΡΙΚΟΜΥΘΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ.

Α Β

Ἄβα, ἢ **Ἄβαι** (Μόδι), πόλις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Φωκίδα, ἀπὸ Ἄβα τοῦ Ἡρώος παρονομασθεῖσα (Κάταικ. Ἀβαῖος).

Ἄβαντις, ἢ **Ἐυβοία**, ἀπὸ Ἄβαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Λυγκίως κληθεῖσα, ὅστις ἐλθὼν ἐνταῦθα ἀπὸ τὴν Ἄβαν τῆς Φωκίδος, ὠνόμασε τὴν μὲν χώραν Ἀβαντίδα, τοὺς δ' ἐγχωρίους, Ἀβαντας, μετὸ ὁποῖον ὄνομα ἀναφέρει καὶ ὁ Ὅμηρος τοὺς Ἐυβοεῖς.

Ἄβαρις (Abaris), υἱὸς τοῦ Σεῦθου, Σκύθης τὸ γένος, σοφὸς καὶ μάγος περίφημος. Οὗτος περιγράφας τὴν εἰς τοὺς Ὑπερβορείους περιήγησεν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τῆς προγνώσεως τὸ χάρισμα, καὶ προσέτι ἐν βέλος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φερόμενος εἰς τὸν ἀέρα, περιήρηστο εἰς βραχὺ διάστημα χρόνου πόλεις καὶ χώρας, κηρύττων τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, καὶ προλέγων εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μέλλον-

τα, καὶ μάλιστα τοὺς σεισμούς τῆς γῆς, καὶ τὰς λοιμικὰς νόσους, τὰς ὁποίας καὶ ἰάτρους διὰ μαγικῶν τινῶν λόγων. Ἐλθὼν δὲ καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, κατ' ὄν καιρὸν συνέβη λοιμὸς ἀνά πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ διατρίψας πολὺν χρόνον ἐκεῖ καὶ εἰς ἄλλα διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἐσαυμάσθη ὑπὸ πάντων διὰ τὴν μεγάλην του σοφίαν. Ἐἰς δὲ τὴν ἐπιστροφὴν του κατασκευάσας ἄγαλμα ἀπὸ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος, τὸ ἐπώλησε τεχνιέντως εἰς τοὺς Τρῶας ὡς οὐρανοκαταίβατον, καὶ τοῦτο, λέγουσιν, ἦτον τὸ μετέπειτα πολυδρῦλλον Παλλάδιον. Ζ. Παλλάδιον.

Ἄβας (Abas). Ζ. Ἀσκάλαβος.

Ἄβας, ἢ **Ἄβος** (Ἀραράτ), ὄρος τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀρμενίαν, καὶ ποταμὸς αὐτόθι ὁμώνυμος.

Ἄβατος, νῆσος τῆς Αἰγύπτου, σχηματιζομένη ἀπὸ τὰ ὕδατα τῆς Μοίριδος λίμνης, εἰς τὴν ὁποίαν

εφυλάττετο εἰς ἓνα ναὸν ὁ τάφος τοῦ Ὀσίριδος.

Ἄβδηρα (Πλατύστομον), πόλις τῆς Θράκης παραθαλάσσιος, πλησίον τοῦ Νέστου ποταμοῦ κειμένη (Κάτωκ. Ἄβδηρίτης).

Ἄβδηρος (Abderus), νέος Ὀπουντιος, καὶ ὀπάδος τοῦ Ἡρακλέους, πρὸς τὸν ὁποῖον παρέδωκε τοὺς ἵππους τοῦ Διομήδους, ὅταν αὐτὸς ἐμάχετο μὲ τοὺς Βίαιονας, οἱ ὁποῖοι χαρίζόμενοι εἰς τὸν Βασιλέα τῶν, ἔτρεξαν κατόπι του διὰ νὰ τοὺς λάβωσιν ὀπίσω. Καὶ τούτους μὲν καταπολεμήσας ὁ Ἡρακλῆς, τοὺς διεσκόρπισεν εὐκόλως· ἀλλ' ἡ λύπη του ἐστάθη ἀπαρηγόρητος, ὅταν εἶδεν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του κατεσπαραγμένον τὸν ἀγαπητόν του Ἄβδηρον ἀπ' ἐκεῖνους τοὺς ἀγρίους ἵππους.

Ὅθεν πρὸς μικρὰν του παρηγορίαν καὶ ἐνδύμνησιν ἔκτισεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τὴν πόλιν Ἄβδηρα.

Ἄβιενός (Avienus), ἢ Ἄβιανός Σήξτος Ροῦφος, Ἰταλός, ἢ, κατ' ἄλλους, Ἰσπανός, ἀκμάσας ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Νέου, Μαρκιανοῦ, καὶ Λέοντος τοῦ Θρακός. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ἀράτου Μετάφρασις εἰς στίχους Ἐξαμέτρους, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ κειμένου, καὶ τῆς τοῦ Κικέρωνος καὶ Γερμανικοῦ Μετάφρασεως, Σχολίων καὶ Πινάκων ἐν Λειψία 1795-1801. Β'. Διονυσίου τοῦ Περιήγητοῦ Μετάφρασις ὁμοίως εἰς στίχους Ἐξαμέτρους, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ κει-

μένου ἐν Φραγκοφορτ. 1817, 8, Γ'. Ἀισώπειοι Μῦθοι 42, ἐκδοθ. ἐν Ἀμοτελοδ. 1731, 8, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων.

Ἄβιτος (Avitus) Ἀλκιμος ὁ ἐκ Βιέννης τῆς Γαλλίας, ἀνεψιὸς τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἀβίτου, καὶ Ἐπίσκοπος τῆς ἰδίας του πατρίδος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται δύο Ποιημάτια εἰς στίχους Ἐξαμέτρους, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον διαλαμβάνει Περί ἀρχῆς τῆς ἀμαρτίας, ἦτοι περὶ τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος· περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ· περὶ τοῦ Κατακλυσμοῦ, καὶ περὶ τῆς διαβάσεως τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης· τὸ δὲ δεύτερον, Περί Παρδειᾶς πρὸς Φυσκίαν τὴν ἀδελφὴν του· ἐτι Ἐπιστολαί, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. ἐν Παριείοις, 1643, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Ἄβος. Ζ'. Ἄβας.

Ἄβυδος (Ναγάρ), πόλις τοῦ Πόντου παραθαλάσσιος.

Ἄβυδος (Μαδφύνα), πόλις ἀρχαία τῆς ἀνω Ἀιγύπτου (Κάτωκ. Ἄβυδηνός).

Ἄβυλη (La Sierra Dalmaca), ὄρος τῆς Μαυριτανίας, κείμενον ἔμπροσθεν τῆς Κάλπης, ἄλλου ὄρους τῆς Ἰσπανίας, τὰ ὁποῖα ἐπειδὴ φαίνονται μακρόθεν ὡς δύο στήλαι, ὠνομάσθησαν ὑπὸ τῶν παλαιῶν Στήλαι τοῦ Ἡρακλέους, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἕως ἐκεῖ φθάσας οὗτος ὁ Ἥρωσ, ὑφώσε δύο στήλας, καὶ ἐπέγραψεν εἰς αὐτάς τὴν « Μὴ περαιτέρω » ἐπιγραφὴν, νομίσας τάχα, ὅτι

ἐκεῖ εἶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου,
ἢ τῶν ἀγώνων του.

¹Αγαθαργίδης, Κνίδιος, Ἱστορικός,
Ῥήτωρ καὶ Γεωγράφος, ἀκμά-
σας κατὰ τοὺς χρόνους Πτολε-
μαίου τοῦ Φιλομήτορος καὶ τοῦ
διαδόχου αὐτοῦ. Ἐκ τῶν Συγ-
γραμμάτων αὐτοῦ σώζονται μό-
νον τμήματα τινὰ ἐκ τοῦ Περί
Ἐρυθραῆς Θαλάσσης, ἐκδοθ. εἰς
τὴν Συλλογὴν τῶν Ἐλασσόνων Γεω-
γράφων τοῦ Ὀυδωνίου.

²Αγαδήμερος, Γεωγράφος, τοῦ ὁ-
ποίου σώζεται ὑποτύπωσις τῆς
Γεωγραφίας ἐν ἐπιτομῇ εἰς βι-
βλία δύο, ἐκδοθ. μετὰ τῶν λοι-
πῶν Ἐλασσόνων Γεωγράφων τοῦ
Ὀυδωνίου, καὶ κατ' ἰδίαν ἐν
Ἀμστελοδ. 1671, 8.

³Αγαθίας ὁ ἐκ Μυρίνης, πόλεως
Ἀιολικῆς, Γραμματικός, Ἱστο-
ρικός καὶ Σχολαστικός (Συνήγο-
ρος) Χριστιανός. Συνέγραψεν Ἱ-
στορίαν ἀπὸ τοῦ 553 ἕως τοῦ
559 ἔτους, ἐκδοθ. εἰς τὸ ἐν Βε-
νετία Σῶμα τῆς Βυζαντιδος, καὶ
ἀλλαγῆ κατ' ἰδίαν. Σώζονται δὲ
αὐτοῦ καὶ Ἐπιγράμματα τινὰ,
ἐκδοθ. μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐπι-
γράμματοποιῶν.

⁴Αγαθῶν, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς Τρα-
γικός, καὶ φίλος φίλτατος τοῦ
Εὐριπίδου. Ἐκ τῶν τραγωδιῶν
αὐτοῦ σώζονται λείψανα τινὰ,
ἐκδοθ. εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν
Ἑλλήν. τραγωδιῶν καὶ Κομω-
διῶν τοῦ Γροτίου.

⁵Αγαμέμνων. Ζ. Ἀιοχύλος.

⁶Αγαμέμνων (Agamemnon), υἱὸς τοῦ
Ἀτρείδης, ἢ τοῦ Πλεισθέου, καὶ

βασιλεὺς τῶν Μυκητῶν (Ζ. Ἀ-
τρείδης). Ὄταν ὁ Πάρις ἔκλε-
ψε τὴν Ἑλένην, γυναῖκα τοῦ ἀ-
δελφοῦ του Μενελάου, αὐτὸς πε-
ριῆλθεν ὅλην τὴν Ἑλλάδα, πα-
ρακινῶν τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς
πρὸς ἐκδίκησιν ταύτης τῆς ἀτι-
μίας. Καταπέσας δὲ αὐτούς, ἔ-
καμε νὰ συναχθῆ ἰσόλος ἱκανὸς
εἰς τὴν Ἀυλίδα τῆς Βοιωτίας,
χειροτονηθεῖς αὐτὸς Ἀρχιστρά-
τηγος ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων.
Ἐκεῖ δὲ διατρίβων, ἐφόνευσεν εἰς
τὸ κνήμιον τὴν ἰσράν ἔλαφον τῆς
Ἀρτέμιδος. διὰ τὸ ὅποιον ὀργι-
σθεῖσα αὐτῇ ἡ Θεὰ, ἐπέφερε
μεγάλαν ἐμπόδιαν εἰς ὅλους τοὺς
ἐκεῖ συναθροισθέντας Ἕλληνας.
Τότε ὁ Μάντις Κάλχας εἶπεν,
ὅτι διὰ νὰ ἐξίλειωθῆ ἡ Θεὰ, ἔ-
πρεπε νὰ προσφερθῆ εἰς θυσίαν
τῆς ἡ Ἰφιγένεια, θυγάτηρ τοῦ
Ἀγαμέμνονος. Καὶ ἡ μὲν παρ-
θένος ἐφέρθη ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Ὀ-
δυσσεύος. ἐν ᾧ δὲ ὁ Ἱερεὺς ἔ-
μελλε νὰ τὴν θυσιάσῃ, τὴν ἤρ-
πασεν ἀοράτως ἡ Ἀρτεμις, καὶ
τὴν ἔφερεν εἰς τὴν Ταυρίδα, ῥί-
ψασα ἀντ' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσια-
στηρίου μίαν ἔλαφον. Ἀφ' οὗ δὲ
ἔφθασαν εἰς τὴν Τρωάδα, ἔδει-
ξεν ὁ Ἀγαμέμνων, κατ' ὅλον τὸ
διάστημα τοῦ πολέμου, χαρακτή-
ρα τῶ ὄντι ἡγεμονικόν, φανείς,
κατ' Ὁμηρον. Ἀγαθὸς βασιλεὺς,
κρατερός τ' αἰχμητής. Ἄλλ' ἔ-
πειτα ἀναγκασθεῖς νὰ ἐπιστρέψῃ
ὀπίσω τὴν Χρυσίδα, καὶ ἀρπά-
σας ἀντ' αὐτῆς τὴν Βρισηίδα, ἐ-
ρωμένην τοῦ Ἀχιλλεύου, ἔγεινε

πολλῶν καὶ μεγάλων ἀνωμαλιῶν παρὰίτιος εἰς ὅλον τὸ στράτευμα διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ὀργὴν τοῦ Ἀχιλλέως. Μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ἐπιστρέφωσιν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔλαβε μὲζ' αὐτοῦ αἰχμάλωτον καὶ τὴν Κασσάνδραν, θυγατέρα τοῦ Προιάμου. Ἡ δὲ Κασσάνδρα ὡς Μάντις προσεῖπεν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἔμελλε νὰ φονευθῆ εἰς τὴν πατρίδα ἀπὸ τοὺς οἰκείους του· ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ κάμμίαν προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους τῆς. Φθάσας δὲ εἰς τὰς Μυκῆνας, εὔρε τῷ ἄντι τὴν οἰκίαν του εἰς μεγάλην ἀνωμαλίαν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀχρείου Ἀγίσθου, ἄστις, κατ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του, ἐμοίχευε παρανόμως τὴν γυναῖκα του Κλυταιμνήστραν. Τότε λοιπὸν ἰδόντες αὐτῶν, καὶ φοβηθέντες μήπως ἀνακαλυφθῆ ἡ παρανομία των, τὸν ἐφόνευσαν, εἰς ἓν συμπόσιον, ἢ κατ' ἄλλους, τὸν ἐπιέξαν μέσα εἰς τὸ λουτρόν, φονεύσαντες ἔπειτα καὶ τὴν Κασσάνδραν μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς, καὶ μόλις ἐξέφυγε τὸν κίνδυνον ὁ Ὀρέστης, ὁ νεώτατος αὐτοῦ υἱός, τὸν ὀποῖον ἔπεμψε κρυφίως ἡ ἀδελφή του Ἠλέκτρα πρὸς τὸν Στρώφιον, Βασιλέα τῆς Φωκίδος. Ζ.

Ὀρέστης.

Ἀγαμήδης (Agamedes). Ζ. Τρωφῶνιος.

Ἀγαπίπη, πηγὴ τῆς Βοιωτίας εἰς τὸν Ἐλικῶνα, ἀφιερωμένη εἰς τὰς Μούσας.

Ἀγαπητός, Διάκονος τῆς τοῦ Χρι-

σταῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, καὶ Διδάσκαλος, κατὰ τινας, τοῦ Ἰουστινιανοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ Λόγον Παρανετικὸν συνέγραψεν, ἢ Σχέδην Βασιλικὴν παραινετικῶν κεφαλαίων περὶ τοῦ καθήκοντος τοῦ καλοῦ ἄρχοντος εἰς ἐβδομήκοντα δύο κεφάλαια, τῶν ὁποίων ἕκαστον ἀρκτικὸν γράμμα εἶναι ἐκ ταύτης τῆς ἀκροστιχιακῆς ἐπιγραφῆς. « Τῷ Σειοτάτῳ, καὶ εὐσεβεστάτῳ Βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ, Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος Διάκονος ». Τὰ παρανετικά ταῦτα κεφάλαια ἐξεδόθησαν πολλάκις ἐν Βενετία εἰς τὸ τέλος τῶν Ἀισωπεῖων Μύθων, καὶ κατ' ἰδίαν Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1733, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Ἀγαυή (Agave), θυγατὴρ τοῦ Κάδμου ἐκ τῆς Ἀρμονίας, καὶ γυνὴ τοῦ Ἐχίονος, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐγέννησε τὸν Πενθέα. Οὕσα δὲ διόλου ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Βάκχου, κατεσπάραιξε μετὰ τῶν λοιπῶν ὀπαδῶν τῆς τὸν εἰρημένον Πενθέα, ἄστις ὃχι μόνον δὲν ἐδέχετο τὰ μυστήρια αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀναβάς ποτε εἰς ὑψηλὸν μέρος, τὰ ἐχλεύασεν.

Ἀγγελή, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Πανδαονίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐπιφῶ. Ἀγγελῆθεν).

Ἀγήνωρ (Agenor), υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Λιβύας, ὅστις ἐγέννησεν ἐν τῆς Τηλεφάσσης τὸν Κάδμον, τὸν Φοῖνικα, τὸν Κίλικα, καὶ τὴν Ἑυρώπην. Ὁταν δὲ ὁ Ζεὺς ἤρπασε ταύτην

τὴν Ἐυρώπην, αὐτὸς ἔστειλε τοὺς υἱοὺς του νὰ τὴν ζητήσωσι, μὲ προσταγὴν νὰ μὴν ἐπιστρέψωσιν ὀπίσω, εἰάν δὲν τὴν εὔρωσι. Καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ δὲν ἠμπόρουσαν νὰ τὴν εὔρουν, ἔμειναν εἰς διάφορα μέρη τῆς γῆς, παρονομάσαντες τοὺς κατοικηθέντας τόπους ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὀνομάτων.

Ἀγκαῖος (Ancaeus), υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἐκ τῆς Ἀστυπαλαίας, Βασιλεὺς τῆς Ἀρκαδίας, καὶ κυβερνήτης τῆς Ἀργεῦς εἰς τὴν κατὰ τῆς Κολχίδος ἐκστρατείαν τῶν Ἀργοναυτῶν. Διηγοῦνται περὶ τούτου, ὅτι, ἐπειδὴ ἔφερέτο σκληρῶς πρὸς τοὺς δούλους του, ἤκουσε ποτὲ κατάραν ἀπὸ τὸν ἀμπελουργόν του, Νὰ μὴ φθάσῃ νὰ πῆ ἀπὸ τὸν οἶνον τῆς ἀμπέλου ἐκείνης. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος τότε μὲν ἐπροσποικίθη, ὅτι δὲν ἤκουσε τὸν λόγον· ὅτε δὲ ἀνέδωκεν ἡ ἀμπελος τὸν καρπὸν, ἔκραξε τὸν δούλον ἐκεῖνον, καὶ δεῖξας τὰ σταφυλῖα, τοῦ ἐνθύμισε καὶ τὴν κατάραν. Ἀτάραχος ὁ δούλος εἶπεν, ὅτι εἶναι πολὺς καιρὸς ἀκόμῃ ἕως νὰ πῆ οἶνον. Ἐπειδὴ δὲ ἔφθασε καὶ ὁ καιρὸς τοῦ οἴνου, ἔλαβεν εἰς τὴν χεῖρα του τὸ ποτήριον ὁ Ἀγκαῖος, καὶ πρὶν τὸ πλησιάσῃ εἰς τὰ χεῖλη του, εἶπε πρὸς τὸν δούλον, ἂν ἔχη πλεόν κάμμιν ἀμφιβολίαν, ὅτι καὶ οἶνον θέλει πίνει, καὶ αὐτὸν θέλει τιμωρήσῃ διὰ τὴν αὐθάδειάν του. Ἄλλ' ὁ δούλος πάλιν μὲ τὴν συνήθη ἀταραξίαν του ἀπεκρίθη, ὅτι τὸ με-

ταξὺ τοῦ ποτηρίου καὶ τῶν χεῖλέων του διάστημα εἶναι πολὺ. « Πολὺ μεταξύ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου ». Καὶ εἰς τοῦτο τὸ μεταξύ ἠκούσθη θόρυβος, καὶ φωνὴ λεγόντων, ὅτι ὁ Καλυδῶνιος Κάπρος ὀρμήσας εἰς τὴν χώραν του, κάμνει μεγάλην φθοράν εἰς πᾶν τὸ προσταχόν. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἀκούσας ταύτην τὴν αἰφνίδιον ἀγγελίαν, ἔρριψεν ἀπὸ τὴν χεῖρα του τὸ ποτήριον, καὶ εὐθύς ἔτρεξε νὰ ἴδῃ τὸ γινόμενον· ἀλλὰ συναντήσας καθ' ὁδὸν τὸν ἄγριον ἐκεῖνον Κάπρον, κατεσπαράχθη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἡ κατάρα τοῦ δούλου του.

Ἀγκυρα (Ἀγκορα, ἢ Ἐγκιουρ), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Γαλατίαν (Κάτοικ. Ἀγκυρανός).

Ἀγκών (Ancona), πόλις τῆς Ἰταλίας παραθαλάσσιος, εἰς τὴν νῦν παπικὴν ἐπικράτειαν, πρὸς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον κειμένη (Κάτοικ. Ἀγκώνιος, καὶ Ἀγκωνίτης).

Ἀγκαῖα (Aglaja). Ζ. Χάριτες.

Ἀγνούς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀγνούσιος).

Ἀγορά, τόπος συναθροίσεως τοῦ λαοῦ, τόπος κριτῶν, πωλούντων καὶ ἀγοραζόντων, κτλ. Ἀγορὰ κατ' ἔξοχὴν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐλέγετο ὁ μεταξύ Διπύλου καὶ τοῦ Κεραμεικοῦ τόπος, ὅπου ἦσαν πολλὰ ἐργαστήρια διαφόρων πραγμάτων, καὶ προσέτι ἀνδριάντες λαμπρῶν ὑποκειμένων καὶ τῆς πα-

τροῖδος εὐεργετῶν· ὁ ναὸς τῶν δώδεκα μεγάλων Θεῶν, καὶ ἄλλα παρατηρήσεως ἄξια πράγματα, ὅσα συνεχῶς ἀναφέρονται εἰς τὰ Συγγράμματα τῶν ἀρχαίων. Ὁ ἀπὸ πρώτης μέχρι μεσημβρίας καιρὸς ἀνομάζετο « Ἀγορὰ πλήθουσα ». Ἀναλογεῖ δὲ αὕτη ἢ Ἀγορὰ μὲ τὸ Forum τῶν Ῥωμαίων.

Ἄγος Κυλώνειον. Ζ. Κύλων.

Ἀγραία, καὶ Ἀγραῖς (Ἀγραφα, ἢ Βάλτος), πόλις τῆς Ἠπείρου μεσόγειος (Κάτοικ. Ἀγραῖος, καὶ Ἀγραεὺς).

Ἀγραύλη. Ζ. Ἀγροίλη.

Ἀγραυλος (Agraulus), θυγάτηρ τοῦ Κέκροπος. Ἐἰς ταύτην παρασταδεῖσα ποτὲ ἢ Ἀθηνᾶ, ἔδωκεν ἔν κιβώτιον κλειμένον, παραγγείλασα αὐτὴν νὰ μὴ τὸ ἀνοίξῃ· αὕτη ὅμως ὑπ' ὀλεθρίου περιεργείας τὸ ἦνοιξε, καὶ εὐδὺς ἐπήδησεν ἐξ αὐτοῦ ἔν ἀλλόκοτον τέρας, τὸ ὁποῖον καὶ μετ' ὀλίγον ἔγειγεν ἄφαντον. Ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, διὰ νὰ τὴν ἐκδικηθῇ, τὴν ἐρρίψεν εἰς μεγάλην ἐρωτικὴν ζηλοτυπίαν μὲ τὴν ἀδελφὴν τῆς Ἐρσην. Ὁ Ἐρμῆς ἀγαπῶν τὴν Ἐρσην, ἐσύχναζε πρὸς αὐτὴν· καὶ ἐπειδὴ μίαν ἡμέραν, ἐν ᾧ ἦδελε νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς, ἐμπόδιζετο ὑπὸ τῆς Ἀγραύλου, ὀργισθεὶς, τὴν μετεμόρφωσεν εἰς σκόπελον. Μετὰ ταῦτα ὅμως ἐτιμῆθη ἢ Ἀγραυλος ὡς Θεά, καὶ εἰς τὴν ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνα εἶχε καὶ ναὸν περικαλλῆ, εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ὁποίας ἐδυσιάζετο κατ'

ἔτος καὶ μία δυστυχὴς παρθένος, ἕως ὅτου Δίφιλος ὁ Βασιλεὺς τῆς Κύπρου μετέβαλε ταύτην τὴν ἀπάνθρωπον θυσίαν, προστάξας νὰ δυσιάζεται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἀντὶ τῆς παρθένου μία δάμαλις.

Ἀγριάδες, ἢ Ἀγρωστῖναι. Ζ. Νύμφαι.

Ἀγροίλη, ἢ Ἀγραύλη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀγραυλεὺς, καὶ Ἐπιφρ. Ἀγραύληθεν, ἢ Ἀγροίληθεν).

Ἀγύριον (San Filippo d' Angitrona), πόλις τῆς Σικελίας, πατρὶς Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου (Κάτοικ. Ἀγυρηναῖος).

Ἀγχιάλος (Ακιάλι), πόλις Ἑλληνικῆ, ἐπὶ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου κειμένη (Κάτοικ. Ἀγχιαλεὺς).

Ἀγχινόη (Anchinoë). Ζ. Δαναός.

Ἀγχίσσης (Anchises), υἱὸς τοῦ Κάππος, ὅστις ἀγαπηθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης, ἐγέννησε τὸν περὶ φημον Ἀνεΐαν. ἀλλ' ἐπειτα ἐτυφλώθη ὑπ' αὐτῆς, διότι δὲν ἐφύλαξε μυστικῶς τὸν ἔρωτα, καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγετο, ὅτι αὐτὸς δὲν μετείχεν ἀπὸ τὰς βουλὰς τῶν λοιπῶν Τρώων. Ὅτε δ' ἐκυριεῦτο ἡ Τρωάς, ὁ Ἀγχίσσης ὑπέργηρος ἦδη ὢν, καὶ κινδυνεύων νὰ γείνη παρανάλωμα πυρός, ἐσώθη ὑπὸ τοῦ Ἀνεΐου ἀβλαβῆς ἀπὸ μέσον τοῦ πυρός καὶ τῶν βελῶν, καὶ κομισθεὶς εἰς τὴν Σικελίαν, ἀπέδανεν ἐκεῖ, καὶ ἐτάφη ἐντίμως εἰς τὸ ὄρος Ἐρυξ,

Ἄδανα (Ἄδην), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Καλικίαν, πλησίον τῆς Ἀναζαρβοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἄδανεύς).

Ἄδης (Orcus), τόπος εὐρυχωρότατος μέσα εἰς τὸ κέντρον τῆς γῆς, ὅπου ἤρχοντο αἱ ψυχαὶ μετὰ θάνατον. Ἐδιαφεῖτο δὲ ὁ Ἄδης εἰς δύο, εἰς τὸν Τάρταρον, ἢ Τάρταρα, καὶ εἰς τὰ Ἠλύσια πεδία. Καὶ εἰς μὲν τὸν Τάρταρον (ἤγουν τὴν Κόλασιν) ἐτιμωροῦντο ὅλοι οἱ κατὰδικοι μὲ διαφόρους τιμωρίας· εἰς δὲ τὰ Ἠλύσια πεδία (τουτέστι τὸν Παράδεισον) διέτριβον αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀπολαύουσαι τελείαν εὐδαιμονίαν.

Ἄδιαβηνή (Βοτάν), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, μετὰξὺ Τίγρητος καὶ Εὐφράτου τῶν ποταμῶν κειμένη (Κάτοικ. Ἄδιαβηνός).

Ἄδμητη (Admete). Ζ. Τονεῖα.

Ἄδμητος (Admetus), υἱὸς τοῦ Φέρητος καὶ Βασιλεὺς τῆς Θεσσαλίας, τοῦ ὁποίου τὰς βοῦς ἐβοσκεν ὁ Ἀπόλλων ἐξορισθεὶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Οὗτος ἐπιθυμήσας νὰ νυμφευθῇ τὴν Ὠραίαν Ἄλκηστιν, θυγατέρα τοῦ Πελίου, δὲν ἠμπόρει νὰ ἀπολαύσῃ τὸν σκοπόν του, ἐπειδὴ ὁ πατήρ της ἐκλήρωσεν, ὅτι ἐκεῖνος θέλει τὴν λάβει εἰς γυναῖκα του, ὅστις ἤθελεν ὑπάγει ἐκεῖ μὲ ἄμαξαν, συρομένην ἀπὸ λέοντα καὶ κάπρον. Ὁ δὲ Ἀπόλλων εὐγνωμονῶν πρὸς αὐτὸν, τὸν ἐδίδαξε τὸν τρόπον, καὶ οὕτως ἐπέτυχεν τοῦ

σκοποῦ του. Ἐζήτησε προσέτι ὁ Ἄδμητος ἀπὸ τὸν Ἀπόλλωνα νὰ μὴν ἀποθάνῃ, καὶ αὐτὸς τὸ ἐπρόβαλεν εἰς τὰς Μοίρας, αἱ ὁποῖαι ἀπεκρίθησαν, ὅτι τότε δύναται νὰ ἀξιώσῃ τοῦτο, ὅταν θελήσῃ νὰ ἀποθάνῃ ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ. Ὄταν λοιπὸν ἐπλησίασεν ἡ ὦρα τοῦ θανάτου του, κἀνεὶς οὔτε φίλος, οὔτε συγγενῆς δὲν ἤθελεν νὰ κάμῃ μίαν τοιαύτην ἀλλαγὴν, ἀλλὰ μόνον ἡ Ἄλκηστις συγκατένευσε νὰ ἀποθάνῃ, διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνδρός της. Ἐπειτα ὁμοῦς ἠλευθέρωσε καὶ ταύτην ἀπὸ τὸν Ἄδην ὁ Ἡρακλῆς, ἢ, κατ' ἄλλους, τὴν ἔστειλεν ὀπίσω ἡ Περσεφόνη, καμφοδεῖσα ἀπὸ τὰ δάκρυα τοῦ ἀνδρός της Ἀδμήτου.

Ἄδραμύττειον, καὶ Ἄτραμύττειον (Ἄδραμύττι), πόλις τῆς Μυσίας, πλησίον τοῦ Καϊκού ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἄδραμυττηνός).

Ἄδρανον (Aderno), πόλις τῆς Σικελίας, πλησίον τῆς Ἄιτνης κειμένη (Κάτοικ. Ἄδρανίτης).

Ἄδράστεια (Adrastea). Ζ. Νέμεσις. - Μελισσεύς.

Ἄδραστος (Adrastus), υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ ἐκ τῆς Λυσιμάχης, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἄργους. Οὗτος συμβουλευθεὶς ποτε τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος περὶ τῆς ὑπανδρείας τῶν θυγατέρων του, ἤκουσε μὲ θαυμασμόν, ὅτι ἔπρεπε νὰ τὰς δώσῃ εἰς κάπρον καὶ εἰς λέοντα. Καὶ τότε μὲν μὴν ἐγνωήσας τὸν χρησμόν,

εὐρίσκειτο εἰς μεγάλην ἀπορίαν· ὅτε δὲ μετὰ καιρὸν ἦλθον εἰς τὸ Ἄργος κατατρεγμένοι ὁ Πολυνείκης καὶ ὁ Τυδεύς, καὶ εἶδεν εἰς τὰς ἀσπίδας τοῦ μὲν Πολυνείκουσ τὴν εἰκόνα τοῦ λέοντος, τοῦ δὲ Τυδέως, τὴν τοῦ κάπρου, ἐκατάλαβε τοῦ χρησμοῦ τὴν ἐννοίαν, καὶ ἔδωκε τὴν μὲν Ἀργείαν εἰς τὸν Πολυνείκην, τὴν δὲ Δηϊπύλην, εἰς τὸν Τυδεά, ὑποσχεθεῖς εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν εἰς τὴν πατρίδα των ἀποκατάστασιν· καὶ οὕτως ἐπεχείρησε πρῶτον τὴν κατὰ τῶν Θηβῶν ἐκστρατείαν, γενόμενος αὐτὸς ἀρχηγὸς καὶ τῆς ἐκστρατείας καὶ τῆς δυστυχίας, κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ Ἀμφιαράου. Ζ. Ἐπεικλῆς, Ἀμφιάραος.

Ἄδρια (*Adri*), πόλις τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν χώραν τῶν Ἑνετῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάρωνομάσθη καὶ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος (Κάττικ. Ἀδριανός, καὶ Ἀδριάτης).

Ἀδριανός, Τύριος, Σοφιστὴς καὶ Ῥήτωρ, μαθητὴς δὲ καὶ διάδοχος τοῦ ἐν Ἀθήναις Σχολείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ χρηματίσας, καὶ Γραφεύς, ἢ Ἀντιγραφεύς τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Κορμύδου ἐν Ῥώμῃ, ὅπου καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἐτῶν ὀγδοήκοντα. Ἐκ τῶν Λόγων αὐτοῦ σώζονται ὀλίγα ἀποσπασμάτια, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου Συλλογὴν τῶν Ἑλλήνων Σοφιστῶν καὶ Ῥητόρων.

Ἀδριανός, Συγγραφεύς Ἐκκλησιαστικὸς, τοῦ ὁποίου σώζεται Εἰσαγωγή εἰς τὴν Δείαν Γραφήν, ἐκ-

δοθ. ἐν Αὐγούστη τῶν Βινδελικῶν, 1602, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀδριανούπολις, ἢ πρότερον Ὀρестиὰς πόλις τῆς Θράκης μεσόγειος, παρὰ τὸν Ἑβρον ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Ἀδριανοπολίτης).

Ἀδριατικὸν πέλαγος, ὁ νῦν λεγόμενος Κόλπος τῆς Βενετίας, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνωτέρα θάλασσα ὀνομάζεται, πρὸς διαφορὰν τῆς κατωτέρας θαλάσσης εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, τὸ ὁποῖον ἦδη Ἀιγιάλιος τῆς Τοσκάνης καλεῖται.

Ἀδρύμη, ἢ Ἀδρυμητὸν (Μαχουμέτα), πόλις τῆς μικρᾶς Ἀφρικῆς, κατὰ τὸ Βυζάκιον κειμένη (Κάτοικ. Ἀδρυμητίος).

Ἀδώνια (Adonia), ἐορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη εἰς τιμὴν τοῦ Ἀδωνίδος, ἐραστοῦ τῆς Ἀφροδίτης. Ἐἰς ταύτην τὴν ἐορτὴν τὰ πάντα ἦσαν λυπηρά, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Νικίας, ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἀναχωρῶν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν διὰ τὸν πόλεμον τῆς Σικελίας, ἐπρομάντευσε τὴν κακὴν αὐτοῦ ἔκβασιν.

Ἀδωνις (Adonis), υἱὸς τοῦ Κενύρου, Βασιλέως τῆς Κύπρου, καὶ τῆς Μεθάρμης, θυγατρὸς τοῦ Πυγμαλίωνος. Οὗτος νέος ὦν εὐειδέστατος, ἠγαπήθη κατ' ὑπερβολὴν ἀπὸ τὴν Ἀφροδίτην, ἢ ὁποία καὶ τὸν συνώδευσεν πανταχοῦ εἰς τὰ δάση, ἐγκαταλείψασα τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν συναναστροφὴν τῶν λοιπῶν Θεῶν. Ἄλλ' ἢ λύπη ταύτης τῆς πολυπαθοῦς Θεᾶς ἐστάθη ἀπαρηγόρητος, ὁ-

ταν τὸν εἶδεν ἔξαφνα κατεσπα-
ραγμένον ἀπὸ ἑνα ἄγριον χοῖ-
ρον, τὸν ὁποῖον ἤγειρε κατ' ἀν-
τοῦ ἢ Ἄρτεμις, χαριζομένη εἰς
τὸν Ἄρην. Ὄθεν πρὸς μικρὰν
της παρηγορίαν, ἀφ' οὗ πρώτου
τὸν ἐμυρολόγησεν ἀνωφελῶς, ἔ-
καμε καὶ ἐβλάστησε τὸ ἄνθος
Ἄνεμώνη καλούμενον,
Ἄεθλιος (Aethlius), Ζ. Ἐνδυμίων.
Ἄελλῶ (Aello). Ζ. Ἀρπυιαί.
Ἀερόπη (Aerope). Ζ. Θυέστης.
Ἀέτιος, Ἀμιθνός, Ἰατρός πολυμα-
θῆς εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως, καὶ διοικητῆς τῆς ἐν
Ἀσίᾳ βασιλικῆς φρουρᾶς. Ἐκ
τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζε-
ται τεῦχος εἰς δεκαεξὶ βιβλία,
ἐκ διαφόρων συνερασιμένον, καὶ
Τετραβιβλιος ἐπιγραφόμενον, διὰ
τὴν εἰς τέσσαρα βιβλία, ἢ τμή-
ματα ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων
σύνοψίν του, ἕκαστον τῶν ὁποίων
περιέχει τέσσαρας Λόγους. Τοῦ
ιατρικοῦ τούτου Συγγράμματος
κατὰ πρῶτον ἐξεδόθησαν Ἑλλη-
νιστὶ ἐν Βενετίᾳ, 1534, φύλ. τὰ
πρῶτα ὀκτὼ μόνον βιβλία, καὶ
μετὰ ταῦτα ἐν Λειψίᾳ, 1754,
4, μέρος ἐκ τοῦ ἐνάτου, τῶν
δὲ λοιπῶν ἢ Λατινικῆ μόνον Με-
τάφρασις περιφέρεται.
Ἀζηνία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ
τῆς Ἴπποδωντίδος φυλῆς (Κάτ-
οικ. Ἀζηνιεύς).
Ἀδάμας (Athamas), υἱὸς τοῦ
Ἀιόλου, καὶ Βασιλεὺς τῶν Θη-
βῶν. Οὗτος ἐγκαταλείψας τὴν
προτέραν του γυναῖκα Νεφέλην,
ἐκ τῆς ὁποίας εἶχε γεννήσει τὸν

Φρύξον καὶ τὴν Ἑλλην, ἐνυμφεύ-
θη τὴν Ἰνώ, θυγατέρα τοῦ Κά-
δμου. Ἡ δὲ Νεφέλη ἀγανακτή-
σασα διὰ ταύτην τὴν καταφρό-
νησιν, ἔπεμψε πρὸς ἐκδίκησιν εἰς
τάς Θήβας μίαν μεγάλην ἀνομ-
βρίαν, διὰ τὸ ὁποῖον ἀναγκα-
σθεῖς ὁ Ἀδάμας, ἔστειλεν εἰς
τοὺς Δελφούς νὰ ἐρωτήσῃσι τὸ
μαντεῖον περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς
τοῦ κακοῦ. Ἡ δὲ Ἰνώ προδια-
δέσασα τοὺς ἀπεσταλμένους, τοὺς
παρήγγειλε νὰ εἰπωσιν ἐκ μέρους
τῆς Πυθίας, ὅτι τότε δελεῖ παύ-
σαι τὸ κακόν, ὅταν ὁ Ἀδάμας
δυσαίσῃ τὰ τέκνα τῆς Νεφέλης,
τὸ ὁποῖον καὶ ἤθελε γείνει ἀν-
αμφιβόλως, εἰάν ἕνας χρυσόβαλ-
λος Κριὸς τῆς οἰκίας δὲν ἤθε-
λεν εἰδοποιεῖται εἰς αὐτοὺς μὲ
ἀνδρωπίνην φωνὴν ταύτην τοῦ
Ἀδάμαντος τὴν ἀπόφασιν. Συμ-
βουλευθέντες λοιπὸν καὶ οἱ τρεῖς,
ἀπεφάσισαν νὰ φύγῃσιν ὁμοῦ διὰ
νυκτός, καὶ νὰ ὑπάγῃσιν εἰς τὴν
Κολχίδα πρὸς τὸν ἐκεῖ βασι-
λεύοντα Ἀιήτην. Ἐν ᾧ δὲ διέ-
βαινον τὴν θάλασσαν, καθήμενοι
ἐπάνω τοῦ Κριοῦ, ἡ μὲν Ἑλλη
φοβηθεῖσα, ἔπεσεν εἰς τὸν ἐν
Ἀβίδῳ πορδμόν καὶ ἐπνίγη, καὶ
ἀπ' αὐτῆς ὠνομάσθη ὁ πορδμὸς
ἐκεῖνος Ἑλλήσποντος, ὁ δὲ Φρύ-
ξος διασωθεὶς μετὰ τοῦ Κριοῦ
εἰς τὴν Κολχίδα, ἔλαβε καλὴν
ὑποδεξίωσιν ὑπὸ τοῦ Ἀιήτου.
Καὶ τὸν μὲν Κριὸν ἔδυσαν εἰς
τὸν Δία, τὸ δὲ χρυσοῦν αὐτοῦ
δέρας τὸ ἀφέρισαν εἰς τὸν ναόν
τοῦ Ἄρεως, τὸ ὁποῖον ἐφύλατ-

πεν ἕνας φοβερώτατος δράκων, καὶ δύο χαλκόποδες καὶ πύρ πνεόντες ταῦροι. Ζ. Δέρας.

Ἀθανάσιος, ὁ πολυάθλος καὶ ἑν-δερμος τῆς Ἐκκλησίας προστά-της, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀλεξάν-δρειαν κατὰ τὸ 296 ἔτος, καὶ κατὰ τὸ 326 προεχειρίσθη Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς πόλεως.

Ἦτον ἔμπειρος τῆς Γραμματικῆς καὶ Ῥητορικῆς, καὶ μάλιστα τῆς θείας Γραφῆς, μέγας δὲ καὶ ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς τῶν Ἀρειανῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ δια-φόρως κατηγορηθεὶς, καὶ τέλος ἐξορισθεὶς, μόλις μετὰ πολλοὺς κινδύνους καὶ ἀφορήτους ταλαι-πωρίας, ἀπήλασε πάλιν τὸν θρό-νον του, ὅπου καὶ μετ' ὀλίγον ἀν-επαύθη πρὸς Κύριον εἰς ἡλι-κίαν ἑτῶν ἐβδομήκοντα ἑπτὰ. Ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συγ-γραμμάτων τούτου τοῦ θειοτά-του Πατρὸς σώζονται ἀκόμη πολ-λά, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρι-σίοις, 1698, φύλ. εἰς τόμους τρεῖς.

Ἄδεις (*Adige*), ποταμὸς τῆς Ἰ-ταλίας εἰς τὴν χώραν τῶν Ἐν-νετῶν, ἐκχυνόμενος εἰς τὸ Ἀ-δριατικὸν πέλαγος.

Ἀθηνᾶ (*Minerva*), θυγάτηρ τοῦ Διὸς, ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ γεννηθεῖσα, ἐπεὶδὴ ὁ Ζεὺς, κα-θὼς λέγουσι, λαβὼν κατ' ἀρχάς εἰς γυναῖκα του τὴν Μῆτιν, θυ-γατέρα τοῦ Ὀκεανοῦ, καὶ μα-δῶν παρὰ τοῦ χρημοῦ, ὅτι τὸ τεχθῆσόμενον ἐξ αὐτῆς βρέφος ἔσται γένει ἰσχυρότερον αὐτοῦ,

κατέπειπεν τὴν Μῆτιν ζωντανήν. Ἄλλ' ὅτε ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῆς γεννήσεως, ἤρχισεν αὐτὸς νὰ δο-κιμάσῃ σφοδρότατους πόνους εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἐκράξεν ἐ-πὶ τούτῳ τὸν Ἥφαιστον. Ὁ δὲ Ἥφαιστος ἐλθὼν μετὰ τὸν ὀξύτα-τόν του πέλεκυν, ὡς ἐπροστάχθη, καὶ μάδων τοῦ Διὸς τὴν θέλη-σιν, ἔσχισε μετὰ πολλὰς ἀντι-στάσεις τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ εἰς δύο μέρη, καὶ εὐθύς ἐπήδησεν ἐξ αὐτῆς κόρη ἀκμαία καὶ ἐν-οπλος, χορεύουσα καὶ πάλλουσα τὸ δόρυ, καὶ αὕτη ἦτον ἡ Παλ-λάς Ἀθηνᾶ. Ἀνατραφεῖσα δ' ἔ-πειτα ὑπὸ τοῦ Τρίτωνος καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Παλλάδος (διὰ τὸ ὅποιον ἴσως καὶ Παλλάς ἐπ-ωνομάσθη), ἀνέβη εἰς τὸν οὐ-ρανόν, καὶ συγκατηριδμήθη ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὴν τάξιν τῶν δώ-δεκα μεγάλων Θεῶν. Ἡ Ἀθηνᾶ ἠγάπησε πάντοτε τὴν παρθενίαν, καὶ πρώτη αὕτη ἐφεῦρε τοὺς αὐ-λούς· ἀλλ' ἐπεὶδὴ ὅταν τοὺς ἔ-παιζεν ἀσχήμιζον τὸ πρόσωπόν της, τοὺς ἐρρίψεν καὶ τοὺς ἔλα-βεν ὁ Μαρσύας. Φιλονεικήσασα δὲ μετὰ τὴν Μῆδουσαν, μίαν ἐκ τῶν Γοργόνων, καὶ νικήσασα αὐ-τὴν, μετέβαλεν εἰς ὄφεις τὸν ὠ-ραῖον αὐτῆς πλόκαμον. Ὁμοίως μετεμόρφωσεν εἰς τὸ ὁμώνυμόν της ζωῦφιον καὶ τὴν Ἀράχην, θυγατέρα τοῦ Ἴδμονος, Βασιλέως τῶν Λυδῶν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ἐφιλονεικήσεν δὲ καὶ μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος ἐνώπιον τῶν ἄλλων Θεῶν διὰ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως

τῶν Ἀθηναίων, ἧτις ἕως τότε ὠνομάζετο Κεκροπία. Καὶ ἐπειδὴ οἱ Θεοὶ ἀπεφάσισαν τὴν ὀνομασίαν αὐτῆς διὰ τῆς ὑπερφυσικοῦ σημείου, ὃ μὲν Ποσειδῶν ἔκαμε καὶ ἀνεφάνη ἐκ τῆς γῆς ἕνας ὑψαιότατος ἵππος, ἡ δὲ Ἀθηναῖα, μία εἰλαία, ἡ ὁποία καὶ ἐπροτιμήθη· διότι αὐτὴ μὲν ἐνομιόσθη σημεῖον εἰρήνης, ὃ δὲ ἵππος, πολέμου καὶ μάχης. Ἐνομιζέτο δὲ ἡ Ἀθηναῖα ἔφορος τοῦ πολέμου, τῆς φρονήσεως, καὶ ὅλων τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, καὶ ἐπαραστένετο νέα μεγαλοπρεπῆς, μὲ ὄμματα γλαυκά, καὶ μὲ περικεφαλαίαν εἰς τὴν κεφαλῆν, καὶ βασιτάζουσα εἰς τὴν χεῖρα τῆς λόγχην. Πλησίον δὲ αὐτῆς ἐφαίνοντο ἡ εἰλαία, μία γλαυξ, καὶ διάφορα ὄργανα τῆς Μαθηματικῆς.

Ἀθηναγόρας, Ἀθηναῖος, Φιλόσοφος Πλατωνικός. Οὗτος κατ' ἀρχάς ἦτον ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν, τοὺς ὁποίους διὰ τὴν καταπολεμησὴν εὐκολώτερον, ἀπεφάσισε τὴν μελέτησιν τὴν θείαν Γραφήν· φωτισθεῖς ὁμῶς ὑπ' αὐτῆς, ἔγενετο Χριστιανός, καὶ διδάσκαλος τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανικοῦ Σχολείου. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Πρεσβεία ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν πρὸς Μάρκον Ἀυρήλιον. Β'. Περί ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, ἐκδοθ. μετὰ τῶν Συγγραμμάτων Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου καὶ Μάρτυρος.

Ἀθῆναι (Σετίνες), πόλις παραδασίας τῆς Κολχίδος, πρὸς τὴν Τραπεζοῦντα κειμένη.

Ἀθῆναι (Ἀθῆνα), ἡ περικλεῆς μητρόπολις τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Ἀθηνᾶς τῆς προστάτιδος αὐτῆς παρονομασθεῖσα, καὶ διδάσκαλος τῆς οἰκουμένης χρηματίσασα (Κάτοικ. Ἀθηναῖος).

Ἀθῆναια (Athenaea). Ζ. Ἐριχθόνιος, Παναθήναια.

Ἀθηναῖος ὁ ἐκ Ναυκράτης τῆς Αἰγύπτου, Γραμματικός (Φιλολόγος) καὶ Σοφιστῆς ἀριστος, ἤμαρθε κατὰ τὰς ἀρχάς τοῦ Ἰ. Αἰῶνος, καὶ διακρίνεται ἀπὸ ἄλλους ὁμωνύμους τοῦ μὲ τὸ Δειπνοσοφιστῆς, διὰ τὸ πολῦτιμόν του Σύγγραμμα, Δειπνοσοφισταί (Συμπόσιον Σοφιστῶν) ἐπιγραφόμενον εἰς δεκαπέντε βιβλία, πληρῆς σοφίας καὶ ποιικίλης πολυμαθείας. Ἡ μέχρι τοῦδε ἀρίστη ἐκδοσις αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐν Ἀργεντοράτῳ Ἑλλ. Λατ. 1801-1807, 8, εἰς 14 τόμους, μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἄλλων φιλολογικῶν παρατηρήσεων, καὶ τριῶν ἀξιολόγων Πινάκων.

Ἀθηναῖος, Μηχανικός ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, ἤμαρθε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀρχιμήδους, καὶ τοῦ Ῥωμαίου στρατηγοῦ Μαρκέλλου, τοῦ κυριεύσαντος τὰς Συρακούσας, πρὸς τὸν ὁποῖον συνέγραψε καὶ βιβλίον Περί Μηχανημάτων, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν παλαιῶν Μαθηματικῶν τοῦ Ὀηβενότου.

Ἀθηναίων Μῆνες. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων.

Ἀθμονία, ἡ Ἀθμονον, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Κεκροπίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀθμονεύς).

Ἄδως (Ἅγιον ὄρος), ὄρος ὑψηλότατον τῆς Μακεδονίας (Κάτοικ. Ἄδωίτης, ἢ Ἄδωνίτης).

Ἄια. Ζ. Κίρκη.

Ἄια, πόλις τῆς Κολχίδος, παρά τὸν Φάσιν ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Ἀιάτης).

Ἄιακός (Aeacus), υἱὸς τοῦ Διὸς ἐκ τῆς Ἀιγίνης, καὶ Βασιλεὺς τῆς Οἰνώνης, τῆς μετέπειτα Ἀιγίνης. Ἐπειδὴ δὲ μία λοιμικὴ νόσος κατηρῆμωσεν ἄλλην ἐκείνην τὴν νῆσον, παρέκάλεσε τὸν πατέρα του καὶ μετέβαλε τοὺς μύρμηκας εἰς ἀνθρώπους, τοὺς ὁσίοιους ὠνόμασε Μυρμηδῶνας. Βασίλευσας δὲ ἐπὶ γῆς οἰώως καὶ δικαίως, διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, διὰ τὴν ἄκραν του εὐσεβειαν καὶ δικαιοσύνην, κριτὴς εἰς τὸν Ἄδην μετὰ Μίνωος καὶ Ραδαμάνθυος τῶν ὀμοπατρίων ἀδελφῶν του.

Ἄιάντειον ἀκρωτήριον, ἢ δυτικωτάτη ἄκρα τοῦ Τισαίου ὄρους τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας, ἐπὶ τοῦ οἴου κείται τὴν σήμερον ἢ πόλις Τρίκερη, ἢ Τρίκερα.

Ἄιας Μαστιγοφόρος. Ζ. Σοφοκλῆς.

Ἄιας (Ajax), υἱὸς τοῦ Ὀϊλέως, Βασιλέως τῶν Λοκρῶν, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος, ἔδειξε μεγάλα σημεῖα τῆς ἀκαταμαχίτου ἀνδρείας του, φονεύσας πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πολλοὺς ἐπισήμους Τρωᾶς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἔπειτα ἐβίασε τὴν Κασσάνδραν, θυγατέρα τοῦ Πριάμου, μέσα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπου αὐτὴ εἶχε καταφυγεῖ, ὡρ-

γίσθη ἢ Θεὰ αὐτὴ, καὶ παρέκάλεσε τὸν Ποσειδῶνα νὰ τὸν καταποντίσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ὅταν αὐτὸς ὑπέστρεφε διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ποσειδῶν διηγείρεται ὅτι μεγάλην τρικυμίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Ἄιας μόλις διεσώθη γυμνὸς ἐπάνω εἰς ἓνα βράχον. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖ ἤρχισε νὰ βλασφημῇ ἐναντίον τῶν Θεῶν, ἐσχίσθη ἐκεῖνος ὁ βράχος καὶ τὸν κατέπιε ζωντανόν· ἢ, κατ' ἄλλους, ναυαγήσας, ἐπύγη εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἄιας ὁ Μέγας, ἦτον υἱὸς τοῦ Τελαμωνῆος, Βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος, καὶ δεύτερος μετὰ τὸν Ἀχιλλέα κατὰ τὴν ἀνδρείαν τοῦ σώματός του, καθὼς ἐφάνη καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πολέμου, ὅποτε ἦλθεν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος. Μίαν ὀλόκληρον ἡμέραν ἐμονομάχησε μετὰ τοῦ Ἔκτορος, καὶ μόλις πρὸς τὸ ἑσπέρας διηλλάχθησαν ἀναμεταξύ των μὲ φιλικὰ δῶρα, τὰ ὅποια ὕστερον ἐστάθησαν ὀλεθριώτατα καὶ εἰς τοὺς δύο. Καὶ ὁ μὲν Ἄιας ἔδωκεν εἰς τὸν Ἔκτορα ζωστήρα περικαλλῆ, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἔκτορος αὐτὸς ἔλαβε ξίφος θανατάσιον. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἀχιλλέως ἐφιλονείκησεν ὁ Ἄιας περὶ τῶν ὄπλων αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἐνίκησεν ὁ Ὀδυσσεύς, αὐτὸς ἀπὸ τὴν ὀργὴν του ἐμάνη, καὶ ὀρμήσας κατέσφαζε τὰ ποίμνια τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου, νομίζων, ὅτι φονεῖει Ἕλληνας. Λαβῶν δὲ καὶ ἓνα κριόν, τὸν ἐνό-

μιζεν Ὀδυσσεύα, καὶ πρὸς περισσοτέρων ἐκδίκησιν τὸν ἐμάστιζεν, ὅσον ἤμπόρει δυνατὰ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη καὶ Μαστιγοφόρος. Ἀλλὰ τέλος ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν, καὶ αἰσχυνόμενος νὰ ζῆ πλέον δι' ὅσα κακὰ ἔπραξεν εἰς τὸν καιρὸν τῆς μανίας του, ἔστρεψε κατ' ἑαυτοῦ τὰ ξίφος, ἃ που εἶχε λαβῶν παρὰ τοῦ Ἑκτορος δῶρον, καὶ ἐφονεύθη ἰδιοχείρως, δείξας ἐμπράκτως, ὅτι τῶν ἐχθρῶν τὰ δῶρα, οὔτε πρέπει νὰ λέγονται δῶρα, ἐπειδὴ εἶναι πάντοτε βλαπτικά, καὶ ποτὲ δὲν εἶναι ὠφέλιμα. « Ἐχθρῶν δ' ἄδωρα δῶρα, κ' οὐκ ὀνήσιμα ».

Ἀιγάδες. Ζ. Αἰγίμοροι.

Ἀιγαῖον πέλαγος (Ἀρχιπέλαγος, ἢ Ἀσπρη Θάλασσα), ἢ μεταξύ τῶν Κυκλάδων νήσων καὶ τῆς Ἀττικῆς θάλασσα, ἀπὸ τῆς νήσου Ἀιγός, ἢ, κατ' ἄλλους, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε πηγέντος Ἀιγέως, πατρὸς τοῦ Θηαέως, οὕτω παρονομασθέν. Ζ. Ἀιξ, Θησεύς.

Ἀιγαίων (Aegaeon). Ζ. Ἑκατόγχειρες.

Ἀιγέστης (Aegestes, ἢ Aegestus), Βασιλεὺς τῆς Σικελίας. Ὀργισθεὶς ὁ Ἀπόλλων κατὰ τοῦ Λαομέδοντος, Βασιλέως τῆς Τρωάδος, διότι δὲν ἔλαβε τὸν συμφωνηθέντα μισθόν, διὰ τὴν κτίσιν τῶν τειχῶν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ (Ζ. Λαομέδων), ἔπεμφε λοιμικὴν νόσον, ἣτις ἐφθειρε γενικῶς τὴν χώραν ἐκείνην. Καὶ ἐπειδὴ ὁ χρησμός ἔλεγεν, ὅτι διὰ νὰ παύσῃ τὸ κακὸν ἔπρεπε νὰ βάλῃσιν

κατ' ἔτος μίαν παρθένον εἰς τροφήν τοῦ θαλασσοῦ κήτους, τὸ ὁποῖον ἔστειλεν ὁ Ποσειδῶν, διὰ τὴν αὐτὴν ἀδικίαν, φοβηθεὶς κάποιος εὐγενῆς Ἰππόστρατος μήπως πέσῃ ὁ κλῆρος καὶ εἰς τὴν ἰδίαν του θυγατέρα, τὴν ἔβαλεν εἰς κιβώτιον, ἢ εἰς πλοιάριον, καὶ τὴν ἀφήκεν εἰς τὴν θάλασσαν. Τοῦτο τὸ πλοιάριον διὰ τῆς βουλής τῶν Θεῶν κατευδόθη ὑγῶς εἰς τὴν Σικελίαν, ἃπου ἐξελθοῦσα ἢ παρθένος, ἢ γαπήθη παρὰ τοῦ Κρονισοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐγέννησε τὸν εἰρημένον Ἀιγέστην. Ὑπήγεν ἔπειτα καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐπιστρέψας, ἔκτισε τὴν πόλιν Ἀιγεσταν, καὶ ἄλλας. Γέρων ἦδη ὢν ἐφιλοξένησε τὸν Ἀνεΐαν, καὶ παρεστάθη καὶ εἰς τὴν ταφήν τοῦ πατρὸς του Ἀγχίσιου.

Ἀιγεύς (Aegeus). Ζ. Θησεύς.

Ἀιγιάλεια. Ζ. Πελοπόννησος.

Ἀιγιάλεια, πόλις τῆς Πελοποννήσου μεσόγειος (Κάτοικ. Ἀιγιαλεύς).

Ἀιγίλος, ἢ Ἀιγιλία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀιγίλεύς, ἢ Ἀιγίλιεύς, καὶ Ἐπιρό. Ἀιγιάλιδες).

Ἀιγίμοροι, ἢ Ἀιγάδες, τρία νησιδια, πλησίον τῆς Σικελίας κείμενα (Κάτοικ. Αἰγίμοριτες).

Ἀιγινα, νῆσος τοῦ Ἀιγαίου πελάγους, ἐμπροσθεν τῆς Ἐπιδαύρου κειμένη (Κάτοικ. Αἰγινητῆς).

Ἀιγιον (Βοστίτσα), πόλις τῆς Ἀχαΐας παραθαλάσσιος, ὅπου ποτὲ συνηθροίζοντο διὰ κοινῆς ὑ-

ποδέσεις δι' πολῖται τῶν Ἀχαιῶν
(Κάτοικ. Ἀγμεύς).

¹Αιγίπαν (Aegipan), ἐπίθετον τοῦ Πανός ἢ, κατ' ἄλλους, ὁ Ἀιγίπαν ἦτον υἱὸς τοῦ Πανός καὶ τῆς Νύμφης Ἀιγός, ὃθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔλαβεν. Ἐυρεθεῖς δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κατὰ τοῦ Τυφῶνός μάχην τῶν Θεῶν, ἐκλεψε μετὰ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ νεῦρα τοῦ Διός, τὰ ὅποια κόψας ὁ Τυφῶν, ἐφύλαττεν εἰς τὸ Κωρύκειον ἄντρον τῆς Κιλικίας, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Τυφών.

¹Αιγίς (Aegis). Ζ. Μελισσεύς. Ἀιγίς ὠνομάζετο καὶ ὁ θώραξ τῆς Ἀθηναίας, κατεσκευασμένος ἀπὸ τὴν δορὰν τῆς Ἀιγός, εἰς τὴν μέσην τοῦ ὁποίου εἰσείσθητο κολημένη καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης. Ζ. Αἰξ, Περσεύς.

¹Αιγισθεός, υἱὸς τοῦ Θυέστου ἐκ τῆς θυγατρὸς του Πελοπίας, οὕτως ἐπονομασθεῖς, διότι ἀνετράφη μὲ τὸ γάλα μιᾶς αἰγός, ὅταν ἡ μήτηρ του, ἄμ' ἀφ' οὗ τὸν ἐγέννησε, τὸν ἐρρίψεν εἰς τὸ δάσος, ὡς εἴρηται ἐκεῖ (Ζ. Θυέστης). Φονεύσας δ' ἔπειτα τὸν Ἀτρέα, ἀπεκατέστησε τὸν πατέρα του εἰς τὸν θρόνον. Ἐἰς δὲ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος μείνας αὐτὸς ἐπίτροπος τοῦ βασιλείου, ἐμοίχευε παρανόμως καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Κλυταίμνηστραν, καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν του φοβηθέντες καὶ οἱ δύο μήπως ἀνακαλυφθῆ ἢ παρανομία των, τὸν ἐφόνευσαν εἰς ἓν συμπόσιον, φονευθέντες ἔπειτα καὶ αὐτοὶ

ὑπὸ τοῦ Ὁρέστου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Ἀγαμέμνων, Ὁρέστης.

¹Αιγός ἔλος, ἢ Ζόρκος (Capreae palus), τόπος τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Λάτιον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον, ὡς λέγουσιν, ἔγεινεν ἄφαντος ὁ Ῥωμύλος.

¹Αιγός ποταμός, πόλις τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου, παρὰ τὸν ὁμώνυμον ποταμὸν κειμένη, ὅπου ἐνικήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὸν Λύσανδρον (Κάτοικ. Ἀγροποταμίτης).

¹Αἴγυπτος (Aegyptus). Ζ. Δαναός.

¹Αἴγυπτος, ἐπαρχία μεγίστη τῆς Ἀφρικῆς, μεταξὺ Ἀραβίας, Ἀιθιοπικῶν ὀρέων, καὶ Μεσογείου θαλάσσης κειμένη (Κάτοικ. Ἀιγύπτιος). Ἐδαιρίζετο δὲ αὕτη ἢ ἐπαρχία ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰς Ἄνω, Μέσην, καὶ Κάτω Ἀιγύπτον. Καὶ ἡ μὲν ἄνω περιεῖχε τὴν Θηβαΐδα, ἡ δὲ μέση, τὴν Ἐπτάνομον, ἢ Ἀρκαδίαν, καὶ ἡ κάτω, τὸ Δέλτα.

¹Αἰδωνεύς, ἢ Ἀδης, Βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν, ὅστις ἐφύλακσε τὸν Θησέα καὶ τὸν φίλον του Περικλῆδου, ὅταν ὑπῆγαν διὰ τὸ ἀρπάσαι τὴν θυγατέρα του Περσεφόνην. Ἐπειδὴ δὲ ὠνομάζετο καὶ ὁ Πλούτων Ἀδης, καὶ Αἰδωνεύς, ἐμυθολογήθη, ὅτι οἱ δύο οὗτοι φίλοι κατέβησαν εἰς τὸν Ἄδην, διὰ τὸ κλέψαι τὴν γυναῖκα του Περσεφόνην. Ζ. Πλούτων, Θησεύς.

¹Αἰήτης (Aeetes), υἱὸς τοῦ Ἡ-

λίου, καὶ Βασιλεὺς πρότερον τῆς Κορίνθου, καὶ ἔπειτα τῆς Κολχίδος, πρὸς τὸν ὁποῖον κατέφυγεν ὁ Φρύξος μετὰ τὸν χρυσομαλλον Κρίον (Ζ. Ἀδάμας). Οὗτος κατ' ἀρχὰς ἐδέχθη φιλοφρόνως τὸν Φρύξον, καὶ τὸν ἐπεριποιήθη μεγάλως, δούς εἰς αὐτὸν διὰ γυναῖκα καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Χαλκιοῦ. Ἐπειτα ὁμῶς εἶτε τὸν χρυσομαλλον φοβούμενος, ὅς τις ἐλέγεν, ὅτι μέλλει νὰ φονευθῆ ὑπὸ τινος ξένου, εἶτε καὶ ἀπὸ αἰσχροκέρδειαν κινούμενος, διὰ νὰ κληρονομήσῃ τὰ πλούτη του, τὸν ἐφόνευσε δολίως, καὶ οὕτως ἔδωκεν αἰτίαν νὰ γείνη ἔπειτα ἡ περίφημος ἐκείνη ἐκστρατεία τῶν Ἀργοναυτῶν. Ζ. Ἰάσων.

Ἀιδαλία, ἢ Ἀιδαλίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀιδαλίδης).

Ἀιδιοπία, ἐπαρχία τῆς Ἀφρικῆς, μεταξὺ Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου κειμένη (Κάτοικ. Ἀιδίοψ).

Ἀιδρα. Ζ. Ἀτλας, Πλειάδες.

Ἀιδρα (Aethra) θυγάτηρ τοῦ Πιτδέως, Βασιλέως τῆς Τροίξῆνος, καὶ μήτηρ τοῦ Θησεῖος (Ζ. Θησεύς).

Ὅταν ὁ Κᾶστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης ὄρμησαν εἰς τὴν Ἀττικὴν, διὰ νὰ ἐλευθερώσωσι τὴν ἀδελφὴν τῶν Ἑλένην, ἀρπαχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Θησεῖος, ἠχμαλώτευσαν καὶ τὴν Ἀιδραν ταύτην, καὶ τὴν ἔφερον εἰς τὴν Λακεδαίμονα. Ἡ δὲ Ἑλένη φεύγουσα μετὰ τοῦ Πάριδος εἰς τὴν Τρωάδα, ἔλαβε καὶ αὐτὴν μαζί της, ἡ ὁποία

καὶ ἠλευθερώθη εἰς τὴν ἄλωσιν ταύτης τῆς πόλεως, ἀναγνωρισθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα τοὺς ἐγγόνους της. Ζ. Ἀκάμας.

Ἄιδων (Aethon). Ζ. Ἥλιος.

Ἄιλια Καπιτωλία. Ζ. Ἰερουσαλήμ.

Ἄιλιανός. Ζ. Κλάυδιος Ἄιλιανός.

Ἄιλιος Ἀριστείδης, ὁ ἐκ Βιθυνίας,

Ῥήτωρ καὶ Σοφιστὴς περίφημος, μαθητὴς χρηματίσας Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ἐξῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς Σμύρνην, καὶ διὰ τῆς εὐγλωττίας του κατέπεισε τὸν Μ. Ἀλεξάνδρου Ἀντωνῖνον νὰ ἀνακαινίσῃ ταύτην τὴν πόλιν, κατακρημνισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ συμβάντος σεισμοῦ. Οἱ δὲ Σμυρναῖοι εἰς σημεῖον εὐγνώμοσύνης ἔστησαν εἰς τιμὴν τοῦ χαλκοῦν ἀνδριάντα πλησίον εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Ἀσκληπιῶ. Ὁ Ἄιλιος ὑπῆγε τετρακίς εἰς τὴν Αἰγύπτου, καὶ περιελθὼν καὶ ἄλλα πολλὰ μέρη τῆς Ἀιδιοπίας, ὑπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν Σμύρνην, ὅπου καὶ ἀπέθανεν Ἰερεὺς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀσκληπιῶ, ζήσας ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη 54. Λόγοι περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, καὶ τινες Ἐπιστολαὶ μετὰ δύο ἄλλων βιβλίων Περί τεχνῶν ῥητορικῶν, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ὁξωνίᾳ 1722-1730, εἰς τόμους δύο, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων.

Ἄιλιος Διονύσιος, Ἀλικαρνασσεύς, Σοφιστὴς καὶ Μουσικὸς ἔμπειρος, ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ

ὁποίου σώζεται μόνον τὸ Περὶ Ἀκλίτων Ῥημάτων, ἐκδοθ. εἰς τὸν Ἰησαυρὸν καὶ Κέρας Ἀμαλθείας τοῦ Ἄλδου.

Ἄλιος Ἡρωδιανὸς, Γραμματικὸς, υἱὸς Ἀπολλωνίου τοῦ Δυσκόλου, ὅστις διέτριψε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἐτιμᾶτο μεγάλως ὑπὸ τοῦ Καίσαρος Μ. Ἀντωνίου. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περὶ Ἀριθμῶν. Β'. Παραγωγή τῶν Ἀκλίτων Ῥημάτων. Γ'. Ῥητορικά. Δ'. Γραμματικά. Ε'. Ἀποσπασμάτιον, ἢ Φιλεταῖρος, ἐκδοθ. ἰδίᾳ κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης.

Ἄλιος Μοῖρις, ἐπονομαζόμενος Ἀττικιστής. Συνέγραφε Περὶ Ἀττικῶν (καὶ Ἑλλήνων) Λέξεων, βιβλίον περὶ πολλὰ ὠφέλιμον, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1759, 8, καὶ ἐν Ὁξωνίᾳ, 1712, εἰς εἶδος Λεξικοῦ.

Ἄμμακουρία, ἑορτὴ τῶν Πελοποννησίων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀγωνιζόμενοι οἱ νέοι περὶ τὸν τάφον τοῦ Πέλοπος, ἐτίπτοντο τόσον, ὥστε ἔτρεχεν αἷμα ἀπὸ ὅλων τῶ σώματων.

Ἄμιλιος (Aemilius) Μάκρων, ὁ ἐκ Βεράνης τῆς Ἰταλίας, σύγχρονος τοῦ Ποιητοῦ Ὀβιδίου, Ποιητῆς καὶ αὐτὸς χρηματίσας εὐδόκιμος. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζεται μόνον τὸ Περὶ ἀρετῶν, ἢτοι ἐνεργειῶν τῶν χόρτων (De virtutibus herbarum), ἐκδοθ. ἐν Νεαπόλει, 1477, φύλ. καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἄιμονία. Ζ. Θεσσαλία.

Ἄιμος (Κοντὰ Βαλκῶν), ὄρος μέγιστον τῆς Θράκης, ἔκτεινόμενον ἀπὸ τοῦ Σκορίου ἕως εἰς τὴν μαύρην θάλασσαν.

Ἄινειᾶνες, λαοὶ ἀρχαῖοι τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ Δαρίδος, Αἰτωλίας καὶ Φωκίδος κατοικοῦντες.

Ἄινείας, Γαζαῖος, Φιλόσοφος Πλατωνικὸς, μαρτυρήσας ἐπὶ Ἑρμερίχου, τοῦ Βασιλέως τῶν Βανδάλων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Θεοφραστος, ἢτοι Διάλογος μεταξὺ Θεοφράστου τινὸς καὶ δύο Αἰγυπτίων Περὶ ἀθανασίας ψυχῆς καὶ ἀναστάσεως τῶν σωμάτων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1655, 4. Β'. Ἐπιστολαὶ 25, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Ἐπιστολῶν τοῦ Ἄλδου.

Ἄινείας, Τακτικὸς, ἄλλος παρὰ τὸν Γαζαῖον, ἀκμάσας κατὰ τινὰς, πρὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Συνέγραφε πολυμαθῶς Τακτικά καὶ Πολιορκητικά, ἐκ τῶν ὁποίων ἐν μόνον βιβλίον σώζεται, ἐκδοθ. πολλαχοῦ, καὶ ἐν Λειψία, 1818, 8.

Ἄινείας (Aeneas), υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου ἐκ τῆς Ἀφροδίτης. Ὅταν ἐκυρίευσαν οἱ Ἕλληνες τὴν Τρωάδα, αὐτὸς ἐστάθη μὲν γενναῖος μέχρι τινός, ἀλλὰ βλέπων, ὅτι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἀντιπαραταχθῆ εἰς τὸ πλῆθος τῶν νικητῶν, ἐφορτώθη εἰς τοὺς ἄμους τοῦ τὸν γηραιὸν πατέρα του Ἀγχίσην, καὶ λαβὼν μαζήτου τοὺς Ἐφεστίους Θεοὺς, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀσκάνιον, τὸν ὁποῖον εἶχε

γεννήσει ἀπὸ τὴν Κρέουσαν, θυγατέρα τοῦ Πριάμου, διεσώθη μὲ ἄλλους τινὰς Τρῶας εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἰδης. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, περιῆλθε διάφορα μέρη, καὶ μετὰ πολλὰς τρικυμίας κατήντησεν εἰς τὴν Καρχηδόνα, ὅπου ἡ ἐκεί Βασίλισσα Διδώ τὸν ἐδέχθη φιλοφρόνως, καὶ ἔλαβε πρὸς αὐτὸν ὑπερβολικὸν ἔρωτα, καθὼς περὶ τούτου διηγείται ὁ Ποιητῆς Βιργίλιος εἰς τὸ ἀδάνατόν του Πόημα, τὴν Ἀνείαδα, μὲ δλον ὅτι ἡ Βασίλισσα αὕτη ἔζη τριακόσια ἔτη μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος. Ἐκεῖθεν δὲ ὑπήγεν εἰς τὴν Σικελίαν, κ' ἐσύστησε τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας εἰς τιμὴν τοῦ πατρὸς του Ἀγχίσου, ἀποθανόντος καὶ ταφέντος εἰς τὸ ὄρος Ἐρυξ. Ἐπειτα συμβουλευθεὶς τὴν Κυραΐαν Σιβύλλαν, κατέβη εἰς τὸν Ἀθῆν, ὅπου εἶδεν εἰς τὰ Ἥλυσια Πεδία πολλοὺς Τρῶας, κ' ἐγνώρισε καὶ τὸν πατέρα του, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔμαθε τὰ ὅσα ἔμελλον ν' ἀκολουθήσωσιν εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ. Ἐξελθὼν δὲ ἀπὸ τὸν Ἀθῆν, ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Θύμβριδος ποταμοῦ, ὅπου ἡ Κυβέλη μετεμόρφωσε τὰ πλοῖα του εἰς Νύμφας. Πολεμήσας δὲ μὲ τὸν Τοῦρνον, ἢ, κατ' ἄλλους, μὲ τὸν Λατίνον, καὶ νικήσας αὐτὸν, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα του Λαβινίαν, κτίσας ἐκεῖ καὶ μικρὰν πόλιν, τὴν ὁποίαν οἱ Ῥωμαῖοι ἐστοχάζοντο ὡς πρώ-

τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας του. Ἀποθανὼν δὲ ἐτιμήθη ὑπ' αὐτῶν μεγάλως, Ζεὺς αὐτόχθων ἐπονομασθεὶς.

Ἄνωσ, πόλις τῆς Θρακίης, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἐβρου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἄνωσ).

Ἄιξ, μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὠνομάσθη, κατὰ τινὰς, καὶ τὸ περίξ αὐτῶν πέλαγος, Ἄιγαῖον. Ζ. Ἄιγαῖον πέλαγος.

Ἄιξ, τέρας ἄγριον καὶ καταπληκτικόν, τὸ ὁποῖον διατρίβον εἰς τὰ περίξ τῆς Φρυγίας, καὶ χύνον ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ φλόγας πυρὸς, κατέκαε καὶ ἠφάνιζε τὸ μέρος ἐκεῖνο, χωρὶς νὰ ἠμποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀντιπαραταχθῶσι κατ' οὐδένα τρόπον ἐναντίον του. Ἡ δὲ Ἀθηναῖ Δέλουσα νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν χώραν ἀπ' αὐτὴν τὴν μάστιγα, ἐπόλεμησε μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐφόνευσεν ἰδιοχείρως, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὴν δορὰν κατασκευάσασα ἔπειτα δώρακα, τὸν ἐφόρει πάντοτε πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἀνδραγαθίας της.

Ἄιζώνη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Κεκροπίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἄιζωνεύς, καὶ Ἐπιφῶ. Ἄιζωνήθεν).

Ἄιολίς, ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀποικία Ἑλληνική, πρὸς τὸ νότιον τῆς Τρωάδος κειμένη (Κάτοικ. Ἄιολεύς).

Ἄιολος (Aeolus), υἱὸς τοῦ Διὸς, Θεὸς θαλάσσιος, καὶ κύριος τῶν Ἀνέμων, ἔχων τὴν κατοικίαν του εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ Ἄιολικὰς ὀ-

νομασθείας νήσους τῆς Σικελίας. Οὗτος δεχθεῖς ποτε φιλοφρόνως τὸν Ὀδυσσεά, τῷ ἐχάρισε πολλοὺς ἀσκούς ἀνέμων ἐπὶ συμφωνία νὰ μὴ τοὺς ἀνοίξῃ παντάπασιν. Ἄλλ' οἱ σύντροφοι αὐτοῦ ὑπὸ περιεργείας κινούμενοι, ἐλπίζοντες μάλιστα νὰ εὑρωσι μέσα χροσίον, ἤνοιξαν αὐτοὺς κρυφίως, καὶ ἐκ τούτου ἐξελθόντες οἱ ἄνεμοι, ἐπροξένησαν μεγίστην τρικυμίαν εἰς τὴν θάλασσαν, ὥστ' ἐχάθησαν καὶ ὅλα τῶν τὰ πλοῖα, καὶ μόλις ὑπέστρεψεν αὐτὸς κατὰ γυμνος ὀπίσω· ἀλλ' ὁ Ἄιολος δὲν τὸν ἐδέχθη πλέον, μάλιστα δὲ καὶ τὸν ἀπεδίωξε μὲ ὀργήν, διότι δὲν ἐστάθη ἱκανὸς νὰ φυλάξῃ τὴν παραγγελίαν του. Παραστένεται δὲ ὁ Ἄιολος γέρον μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐστεμμένος, πολλάκις δὲ καὶ μὲ πτέρυγας εἰς τοὺς ὤμους, καθήμενος πλησίον εἰς σπήλαιον, καὶ ἔχων ὑπὸ τοὺς πόδας του ἀσκούς πλήρεις ἀνέμων, εἰς δὲ τὰς χεῖρας του κέρατον, ἐκ τοῦ ὁποίου φαίνονται ἐξερχόμενοι οἱ ἄνεμοι. Ἐνίοτε δὲ παραστένουσιν ἔμπροσθέν του καὶ ἄνεμον τινὰ ἀνδρωπόμορφον, ὅστις φαίνεται, ὅτι φυσᾷ, ἢ ἀτενίζει πρὸς αὐτὸν, διὰ νὰ δεχθῆ τὰς προσταγὰς του, καὶ ἄλλοτε ἄλλως παραστένουσι τὸν ἀνεμόθεον τοῦτον Ἄιολον, καθὼς καὶ πάντας τοὺς μυθολογουμένους Θεοὺς καὶ Ἡρώας.

Ἄιολοι νῆσοι, αἱ εἰρημέναι νῆσοι τῆς Σικελίας, αἱ αὐταὶ καὶ Λιπαραιαί, καὶ Ἡφαιστιάδες.

Ἄισηπος (Σπίγα), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Μικρὰν Μυσίαν. Ἄισχίνης, υἱὸς τοῦ Ἄτρομήτου καὶ τῆς Γλαυκοθέας, ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ γένος ταπεινόν, καὶ καθὼς λέγει ὁ Λουκιανὸς ἀπὸ μητρὸς τυμπανιστρίας. Οὗτος κατ' ἀρχὰς ἐδίδασκεν εἰς τὴν ἰδίαν του πατρίδα τοὺς παῖδας Γράμματα· ἔπειτα διὰ τὴν μεγάλην του σωματικὴν δύναμιν ἔγεινε παλαιστής· μετὰ δὲ ταῦτα, παραστάτης Τραγωιδῶν, καὶ τελευταῖον, Στρατιώτης. Ἀλλὰ ποδησας τὴν ἐκ τοῦ βήματος δέξαν, ἀφήκεν ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπαγγέλματα, καὶ προσκολληθεὶς εἰς τὸν Πλάτωνα καὶ Ἰσοκράτην, τόσον εὐδοκίμησεν εἰς τὴν Ῥητορικὴν, ὥστε ἀντιπαρετάττετο καὶ μὲ αὐτὸν τὸν Ῥητορικώτατον Δημοσθένην. Ἐλθὼν ὁμως εἰς φιλονεικίαν μετ' αὐτοῦ, καὶ νικηθεὶς, ἐξωρίσθη εἰς τὴν Ῥόδον, ὅπου συστήσας Σχολεῖον, παρέδιδε μετὰ φήμης τὴν Ῥητορικὴν. Ἐκεῖθεν δὲ μεταβάς εἰς Σάμον, ἀπέθανε, ζήσας ὑπὲρ τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη. Ἐκ τῶν Λόγων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ὁ Κατὰ Τιμάρχου. Β'. Ὁ Περὶ Παραπρεσβείας. Γ'. Ὁ Κατὰ Κτησιφώντος, ὁ αἴτιος τῆς ἐξορίας του, ἐκδοθ. εἰς τὸν Γ'. καὶ Δ'. τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ Ῥεῖσικίου Συλλογῆς τῶν Ἑλλήνων Ῥητόρων, καὶ προσέτι εἰς τὸν Γ'. τόμον τῆς τοῦ Βεκκέρου ἀρίστης ἐκδόσεως τῶν δέκα Ἀττικῶν Ῥητόρων. Σώζονται ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἄισχίνου

καὶ 12 Ἐπιστολαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἑνέα μόνον ἐγκρίνονται γνήσιαι, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπό τοῦ Ἄλδου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Ἐπιστολῶν.

Ἀισχίνης, ὁ ἐπονομαζόμενος Σωκρατικός, Ἀθηναῖος, υἱὸς Λυσανίου τοῦ Ἀλλαντοποιοῦ, ἔχρημάτισε μαθητὴς καὶ ὁπαδὸς τοῦ Σωκράτους, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀνεχώρησε πρὸς τὸν Διονύσιον, τὸν τυραννον τῆς Σικελίας, καὶ μετὰ καιρὸν ἐπιστρέψας εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐδίδασκεν ἐκεῖ κρυφίως, φοβούμενος, ὡς λέγουσι, τὸν Πλάτωνα καὶ Ἀριστίππον. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται μόνον τρεῖς Διάλογοι Α'. Περὶ Ἀρετῆς, εἰ διδακτὸν, Β'. Ἐρυξίας, ἢ περὶ Πλούτου. Γ'. Ἀξίοχος, ἢ περὶ Θανάτου, ἐκδοθ. πολλαχῶς, καὶ ἐν Λειψία 1766, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. Σαῖζεται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ μία Ἐπιστολή, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Σωκρατικῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀλλατίου.

Ἀισχύλος, υἱὸς τοῦ Εὐφορίωνος, Ποιητὴς Τραγικὸς περίφημος, γεννηθεὶς εἰς τὴν Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς. Οὗτος ἔδωκε μεγάλην καὶ διαφορετικὴν μορφήν εἰς τὸ Θέατρον, εἰσάξας πρῶτος εἰς αὐτὸ τὴν χρῆσιν τῆς σκηνῆς, τῶν μηχανῶν, τοῦ κοδῶνου, τῶν μορμολυκείων, κτλ. Τὸ ὕφος του εἶναι μεγαλοπρεπές καὶ ὑψηλόν, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ χωρία σκοτεινόν καὶ δύσληπτον. Ἐἰς τὰ

Δράματά του φαίνεται πανταχοῦ τὸ κατὰ τῶν τυράννων ἀσπονδὸν μῖσος, καὶ ἡ πρὸς τὴν πατρίδα του εὐλικρινὴς ἀγάπη, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ ἐπολέμησεν ἀνδρείοτατα εἰς τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην κατὰ τῶν Βαρβάρων. Ἀπέθανε δὲ μὲ θάνατον παράξενον· διότι ἕνας αἰσὸς βαστάζων χελώνην ἀρκετὰ μεγάλην, τὴν ἀφῆκε, κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἐπὶ τῆς φαλάκρας αὐτοῦ, καὶ τὴν εὐντροίψε, νομίσας αὐτὴν λευκὴν πέτραν. Συνέγραψε πολλὰς Τραγωδίας, καὶ κατὰ τὸν Φαβρίκιον ἕως ἑννεήκοντα· τὴν σήμερον ὅμως σώζονται μόνον ἑπτὰ Α'. Προμηθεὺς Δεσμώτης. Β'. Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. Γ'. Πέρσαι. Δ'. Ἀγαμέμνων. Ε'. Χοηφοροί. Σ'. Εὐμενίδες. Ζ'. Ἰκάτιδες, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ τοῦ Ἐρρίκου Στεφάνου ἐν Παρισίοις 1557, 4 μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν.

Ἄισων (Aeson), ὁ πατὴρ τοῦ Ἰάσονος, ἦτον υἱὸς τοῦ Κρηδέως, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Πελίου, τοῦ Νηλέως, καὶ ἄλλων, ὅστις φθάσας εἰς βαδύτατον γῆρας, ἀνενεύθη διὰ τῶν μαγεῶν τῆς Μηδείας, κατὰ παράκλησιν τοῦ Ἰάσονος.

Ἄισωπος ὁ Μυθοποιὸς, ἐγεννήθη εἰς τὸ Ἀμόριον τῆς μεγάλης Φρυγίας, ὅστις δούλος ἦν τὸ ἐπαγγελμα, ἐδούλευσε καὶ πολλοὺς δεσπότας, ἕως ὅτου ἀπελύθη ἀπὸ τὸν τελευταῖον δεσπότην του Ἰάδμονα, Φιλόσοφον Σάμιον. Ἐ

λευθερωθεῖς λοιπὸν περιήρχετο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, διδάσκων καὶ συνετίζων διὰ τῶν μύθων τοὺς ἀνθρώπους. Φέρεται παλαιὰ διήγησις, ὅτι ὁ Ἄισωπος ἦτον ἀσχημος, ὅχι ὅμως ὅσον τὸν περιγράφει Μάξιμος ὁ Πλανούδης. Ἦτον δὲ σύγχρονος τῶν ἑπτὰ Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Ἀυλὴν τοῦ Κροίσου, παρὰ τοῦ ὁπαίου πεμφθεὶς εἰς τοὺς Δελφούς, ἐσυκοφαντήσθη ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ μαντείου ὡς κλέπτης καὶ ἐερόσυλος μιᾶς χρυσῆς φιάλης· ὅθεν καὶ κατακρημνισθεὶς ἀπὸ τὸν ἐκεῖ Φαιδριάδην βράχον, ἀπέθανεν ὁ ταλαίπωρος θάνατον ἀτιμον καὶ ἀνάξιον. Ὅτι μὲν ὁ Ἄισωπος ἦτον Μυθοποιὸς δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία, ἐπειδὴ πολλαὶ πολλῶν μαρτυρίαι τὸ κηρύττουσι· ἀπορεῖται ὅμως, ἂν ἔγραψε καὶ τοὺς μύθους του, ἢ μόνον διὰ στόματος τοὺς ἐδιηγεῖτο, καὶ προσέτι, ἂν οἱ μέχρι τῆς σήμερον σωζόμενοι ἦναι ὅλοι γνήσιοι τοῦ Ἄισώπου μῦθοι. Περὶ τούτων ἀπάντων βλέπε ὅσα φιλολογικώτερον εἶπεν ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἄισωπειῶν Μύθων, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1810, 8, μετὰ κριτικῶν Σημειώσεων.

Ἄιττήν, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἄιτηνεὺς).

Ἄιτνη (*Mongibello*), ὄρος τῆς Σικελίας πυρίπνοον, καὶ πόλις αὐτόθι ὀμώνυμος (Κάτοικ. Ἄιτναῖος).

Ἄιτωλία (Κράβαρι καὶ Λοιδωρίκι), ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, μετὰξὺ Ἐυήρου, Ἀχελεῖου, Δωρίδος, καὶ Ἀιγαίου πελάγους κειμένη (Κάτοικ. Ἄιτωλός).

Ἄιων (*Saeculum*), διάστημα χρόνου ἀπεριόριστον, ἢ διάστημα ἑκατὸν ἐνιαυτῶν κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικὸς Συγγραφεῖς, καὶ μάλιστα τοὺς Ἱστοριογράφους, οἱ ὅποιοι τὸν μεταχειρίζονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διὰ τὰ φανερώσασσι τὰ μετὰ Χριστὸν συμβάντα σημαντικῶν τιμῶν ὑποκειμένων καὶ πράξεων, λογαριάζοντες κοινῶς τὴν ἀρχὴν του ἀπὸ αὐτῆς τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ μάλιστα οἱ Ποιηταὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων διήρουν ὅλην ἐν γένει τὴν ἡλικίαν τοῦ Κόσμου εἰς τέσσαρας Ἄιῶνας, ἤγουν εἰς Χρυσοῦν, Ἀργυροῦν, Χαλκοῦν καὶ Σιδηροῦν. Καὶ εἰς μὲν τὸν χρυσοῦν Ἄιῶνα ὑπέθετον, ὅτι ἐβασίλευεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀκρα ἀρμονία ὄλων τῶν πραγμάτων, ἀδωότης καὶ δικαιοσύνη, καὶ ὅτι ἡ γῆ ἔδιδεν αὐτόματος πλουσιοπάροχα ὅλα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα· ἐκ μὲν τῶν δένδρων ἔρρεε τροφή, ὁμοίᾳ μὲ τὴν ἀμβροσίαν τῶν Θεῶν, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν πόμα, γλυκύτερον τοῦ νέκταρος αὐτῶν. Τὸν ὄντως χρυσοῦν ταῦτον Ἄιῶνα, ὅστις διήρκασε μόνον ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Κρόνου, τὸν διεδέχθη ὁ ἀργυροῦς. Ἐἰς τοῦτου τὸν Ἄιῶνα οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν νὰ χάνωσι τὴν αὐτόματου ἐκεῖ-

νην εὐτυχίαν, καὶ νὰ πορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα διὰ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν των· ἔλειψεν ἡ ἀδωότης, καὶ ἀντ' αὐτῆς εἰσῆλθεν ἡ περιέργεια καὶ ἡ ζηλοτυπία. Τοῦτον πάλιν τὸν ἀργυροῦν Ἀἰῶνα, τὸν ὁποῖον ὑπέθετον οἱ Ποιηταὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Διὸς, τὸν διεδέχθη ὁ χαλκοῦς, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι ἐκλίναν φανερά ἐπὶ τὸ χεῖρον· ἤρχισαν οἱ πρὸς ἀλλήλους πόλεμοι καὶ τὰ λοιπὰ φθοροποια πάθη, πλὴν ἐσώζετο ἀκόμη μεταξύ αὐτῶν κάποια εὐνομία καὶ δικαιοσύνη, ἕως ὅτου τελευταῖον ἤλθε καὶ ὁ σιδηροῦς. Εἰς τοῦτον τὸν Αἰῶνα ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων ἔφθασεν εἰς τὸ ἄκρον. Ἐξέλιπεν ἀπ' αὐτοὺς διόλου ἡ δικαιοσύνη, ἡ πίστις, ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, ἡ αἰδώς καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ εἰσῆχθησαν ἀντ' αὐτῶν ἡ ἀδικία, ἡ δυσπιστία, τὸ μῖσος, ἡ ἀναίδεια, τὸ ψεῦδος, καὶ ὅλα τὰ τοῦ τοιοῦτου εἶδους ἀνομήματα. Δηλοῦνται δὲ μὲ τούτους τοὺς Ἀἰῶνας ἡ βαθμηδὸν τοῦ ἀνθρώπου ἔκπτωσης ἀπὸ τῆς ἀδωότητος τὸν θρόνον εἰς τῆς κακίας τὸ βάρβαρον.

Ἀκαδημία (Academia), Γυμνάσιον εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἀπὸ Ἀκαδήμου τοῦ Ἡρώου οὕτω παρονομασθεῖσα. Αὐτοῦ ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ, οἱ τρεῖς διὰ τοῦτο καὶ Ἀκαδημαῖοι, ἢ Ἀκαδημαῖκοι ἐπωνομάσθησαν, καθὼς

καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὀνομάζονται Ἀκαδημαῖοι ὅλα τὰ Γυμνάσια, εἰς τὰ ὁποῖα διδάσκονται τὰ φιλοσοφικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ μαθήματα.

Ἀκάμας (Acamas), υἱὸς τοῦ Θησέως καὶ τῆς Φαίδρας, ὅστις πεμφθεὶς πρέσβυς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μετὰ τοῦ Παλαμήδους καὶ Διομήδους εἰς τὴν Τρωάδα, διὰ νὰ ζητήσωσιν ὀπίσω τὴν ἀρπαχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Πάριδος Ἑλένην, ἐγέννησεν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀτελεσφορήτου ἐκείνης πρεσβείας ἐκ τῆς Λαοδίκης, θυγατρὸς τοῦ Πριάμου, υἱόν, τὸν ὁποῖον ἀνέδρεψεν ἡ Ἄειδρα, ἡ μήτηρ τοῦ Θησέως. Ἐἰς δὲ τὴν ἄλωσιν ταύτης τῆς πόλεως ἀναγνωρίσας τὴν Ἄειδραν, ἀπέσπασεν αὐτὴν καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Δημοφῶντος.

Ἀκανθος, ἡ μετέπειτα Ἐρισσός, πόλις τῆς Μακεδονίας, εἰς τὴν Χαλκιδικὴν γῆν κειμένη (Κάτοικ. Ἀκάνθιος).

Ἀκαρναῖν (Acarnan). Ζ. Ἀλκμαίων.

Ἀκαρνανία (Ἐπρόμερον), ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, μεταξύ Ἀχελώου, Θεσσαλίας, καὶ Ἰονίου πελάγους κειμένη (Κάτοικ. Ἀκαρναῖν).

Ἀκαστος (Acastus). Ζ. Πελίας, Πηλεῦς.

Ἀκη, πόλις τῆς Φωνίκης (Κάτοικ. Ἀκαῖος). Ζ. Πτολεμαῖς.

Ἀκίς (Acis) υἱὸς τοῦ Φαύνου καὶ τῆς Νύμφης Σιμαιδίδος, ὅστις

ποιμῆν ὦν εὐειδέστατος, ἠγαπᾶτο ὑπερβολικὰ καὶ ἀπὸ τὴν Νυμφὴν Γαλάττειαν, ἐρωμένην τοῦ Κύκλωπος Πολυφήμου. Ἄλλ' εὐρῶν ποτε αὐτοὺς ὁ Πολύφημος καταμόνας, καὶ ρίψας λίθον βαρύτατον, ἐφόνευσε τὸν Ἄκιν. Ἡ δὲ Γαλάττεια λυπηθεῖσα πολὺ διὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, μετέβαλεν εἰς ἐνδύμησιν τὸ αἷμα του εἰς ποταμόν.

Ἄκόντιον, εἶδος ἀγωνίσματος, εἰς τὸ ὁποῖον νικητὴς ἐλέγετο, ὅστις ρίπτων τὸ ἀκόντιον, ἐπετύχαινε τὴν νύσσαν (νυσσάν).

Ἄκόντιος (Acontius), Κῶος, νέος εὐειδής, ἀλλ' ἀπλοῦς τὸν τρόπον. Οὗτος ἰδὼν ποτε εἰς τὸν ἐν Δήλῳ ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος τὴν Κυδίππην, νέαν ἐγχώριον καὶ πολλὰ ὠραίαν, τόσον ἐτρώθη ἀπὸ τὰ κάλλη αὐτῆς, ὥστε λαβὼν ἐν μῆλον, καὶ γράφας ἐπάνω ταῦτα τὰ λόγια: Σὺ, ὦ ὠραιότατη κόρη, θέλεις μοὶ εἶσθαι κατὰ πάντα τρόπον σύζυγός μου, τὸ ἔρριψεν εἰς τοὺς πόδας τῆς νέας, καὶ ἐστέκετο ἐκδεχόμενος τὴν ἀπόκρισιν. Ἡ δὲ Κυδίππη λαβοῦσα τὸ μῆλον ἐκεῖνο, καὶ ἀναγνοῦσα τὴν ἐπιγραφήν αὐτοῦ, τὸ εἶδειξεν εἰς τοὺς γονεῖς τῆς, οἱ ὁποῖοι θανατώσαντες τὴν ἀπλότητα τοῦ νέου, ἀπεκρίθησαν καὶ αὐτοὶ ἀστεϊζόμενοι μετ' αὐτὴν ἀπλότητα, ὅτι θέλει γέναι τὸ θελήματου. Ἐπειτα ὁμως λησμονήσαντες τὴν ὑπόσχεσίν των, μάλιστὰ δὲ καὶ τὸν νόμον, ὅστις ἔλεγε, ὅτι πρέπει νὰ ἐκπληροῦται

ἀπαραβάτως ὃ, τι ἤθελεν ὑποσχεθῆ τις εἰς ἐκεῖνον τὸν ναόν, ἀπεφάσιον νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν θυγατέρα των μετ' ἄλλον τινὰ νέον ἐγχώριον. Ἄλλ' ὅσάκις ἐπλησίαζον αἱ ἡμέραι τῶν γάμων, ἡ Κυδίππη ἐκυριεύετο ἀπὸ πυρετὸν καὶ σφοδρὸν σπασμοῦς, εἰς τρόπον ὥστε ἀντὶ χαρᾶς ἐκίνει πάντας εἰς λύπην καὶ συμπάθειαν. Τέλος μαθόντες παρὰ τοῦ χρησμοῦ, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος ὑπόσχεσίν των, ἔδωκαν τὴν Κυδίππην εἰς τὸν εἰρημένον Ἄκόντιον, καὶ οὕτως ἐκπληρώθη ἡ ἄλλως περιπαχθεῖσα ἐγκάρδιος αὐτοῦ ἐπιθυμία.

Ἀκράγας, καὶ Ἀκράγαντα (Gergenti), πόλις τῆς Σικελίας, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀκράγαντος ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἀκραγαντίνος).

Ἀκρίσιος (Acrisius), Βασιλεὺς τοῦ Ἄργους. Οὗτος μαθὼν παρὰ τοῦ χρησμοῦ, ὅτι ἔμελλε νὰ φονεῦθῃ ἀπὸ τὸν ἐγγονὸν του, ἐκλείσεν εἰς χάλκινον πύργον τὴν μονογενῆ του θυγατέρα Δανάην, διὰ νὰ μὴ τεκνοποιήσῃ. Ἄλλ' ὁ ἀκάματος περὶ τὰ τοιαῦτα Ζεὺς ἐπιθυμήσας τὸ κάλλος τῆς Δανάης, ἔρρέυσεν ὡς χρυσὴ βροχὴ διὰ τοῦ πύργου εἰς τὸν κόλπον τῆς, καὶ συνευρέθη μετ' αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἀκρίσιος, ἀφ' οὗ ἔμαθε τὸ πρᾶγμα, ἐσφάλισε τὴν Δανάην μετὰ τοῦ τεχθέντος βρέφους εἰς κιβώτιον, καὶ τὸ ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν. Τὸ

κιβώτιον τοῦτο κατήνησεν εἰς τὴν νῆσον Σέριφον, ὅπου ὁ ἐκεῖ Βασιλεὺς Πολυδέκτης ὑποδεχθεὶς φιλοφρόνως τὴν Δανάην, ἀνέδρεψεν ἐπιμελῶς καὶ τὸν υἱόν της Περσεά. Ὁ δὲ Περσεὺς ἠλικιωθεὶς, ἐπεδύμησε νὰ περιέλθῃ τὸν κόσμον, διὰ νὰ δείξῃ καὶ αὐτὸς τὴν ἀνδρείαν του κατὰ τὴν τότε συνήθειαν τῶν Ἡρώων. Διαβαίνων δὲ καὶ ἀπὸ τὴν Λάρισσαν τῆς Θετταλίας, ἐγνωρίσθη μετὰ τοῦ πάππου του Ἀκρисиού, τὸν ὅποιον καὶ ἐφόνευσεν ἄκων μὲ τὸν δίσκον, συναγωνιζόμενος μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς τελουμένους ἐκεῖ τότε ἀγῶνας, καὶ οὕτως ἐπληρώθη ὁ χρησμός. Ζ. Περσεύς.

Ἀκρίτας (Κάβο Γάλλο), ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Μεσσηνίαν.

Ἀκροκεραυνία ἢ Κεραυνία (Βουνὰ τῆς Χειμάρρας), ὄρη μεγάλα καὶ ὑψηλά, κατὰ τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Μακεδονικῆς Ἰλλυρίδος κείμενα.

Ἀκροκόρινθος. Ζ. Κόρινθος.

Ἀκρόπολις, πόλις τῆς Λιβύας, καὶ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἀκροπολίτης).

Ἀκταίων (Actaeon), υἱὸς τοῦ Ἀρισταίου, καὶ ἐγγονος τοῦ Κάδμου, ὅστις ἰδὼν ποτε τὴν Ἀρτεμιν γυμνῆν, μετεμορφώθη ὑπ' αὐτῆς εἰς ἔλαφον, καὶ κατεσπαράχθη ὑπὸ τῶν ἰδίων του κυνῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἐδήρευεν εἰς τὰ δάση.

Ἀκτιον (Πούντα), ἀκρωτήριο, καὶ

πόλις τῆς Ἠπειροῦ παραθαλάσσιος κατὰ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, ὅπου ὁ Ἀυγουστος ἐνίκησε κατὰ κράτος τὸν Ἀντώνιον (Κάτοικ. Ἀκτιος, καὶ Ἀκταῖος).

Ἀκτουάριος. Ζ. Γεώργιος Ἀκτουάριος.

Ἀλάβανδα, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Καρίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἀλαβανδεύς).

Ἄλαι Ἀξιωνίδες, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Κεχροπίδος φυλῆς· καὶ ἕτερος Ἄλαι Ἀραφανίδες ἐκ τῆς Αἰγιήδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἄλευς, καὶ Ἐπιρρ. Ἀλήθεν).

Ἄλβα, τούτεστι Λευκὴ (Alba), πόλις τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Λάτιον, ἣτις καὶ Ἄλβα Λόγγα καλεῖται, ὑπὸ Ἀσκανίου τοῦ υἱοῦ τοῦ Αἰνείου κτισθεῖσα (Κάτοικ. Ἀλβανός).

Ἄλβανία (Σιρβάν), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, μετὰξυ Κανκάσου, Κασπίας θαλάσσης, Ἀρμενίας καὶ Ἰβηρίας κειμένη, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐνομαζόντο Ἀλβανοί, ὀδηγηθέντες ἐκεῖ ἀπὸ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ἄλβης ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γηρύου.

Ἄλβινοβανός (Albinobanus) Γάιος Πέδων, Ἰππεὺς Ῥωμαῖος, σύγχρονος τοῦ Ὀβιδίου. Συνέγραψεν εἰς στίχους Ἡρωϊκοὺς Θεσῖδα, ἣτοι περὶ τῶν πράξεων καὶ κατορθωμάτων τοῦ Θεσέως, ἣτις πλέον δὲν σώζεται· καὶ προσέτι πολλὰς Ἐλεγείας, ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς μόνον σώζονται, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ 1819, 8.

- Ἄλβινος, Φιλόσοφος Πλατωνικός, τοῦ ὁποίου ἀΐζεται Εἰσαγωγή εἰς τοὺς Πλάτωνος Διαλόγους, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1783, 8, μετὰ τῶν τεσσάρων Πλατωνικῶν Διαλόγων τοῦ Φισχέρου· καὶ εἰς τὸν Β', τόμον τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Φαβριίου.
- Ἄλβιον (Albion) καὶ Δέρκνος, υἱοὶ τοῦ Ποσειδῶνος, Γίγαντες τρομεροὶ καὶ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ πολεμήσωσι καὶ μὲ τὸν Ἡρακλέα, ὅστις τότε δὲν εἶχε μαζήτου τὰ βέλη του· ἀλλ' ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς διὰ τοῦτο τοὺς ἐθανάτωσε, ρίψας κατ' αὐτῶν πλήθος πετρῶν.
- Ἄλεια, πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἀλεός, καὶ Ἀλεάτης).
- Ἄλεκτρομαντεία, ἡ διὰ τῆς παρατηρήσεως τῶν κνημιάτων τοῦ ἀλεκτρονόου γινομένη μαντεία.
- Ἄλεκτρον (Alectryon) Ζ. Ἄρης.
- Ἀλεξάνδρα. Ζ. Λυκόφρων.
- Ἀλέξανδρα (Σερέντ), πόλις τῆς Περσίας εἰς τὴν Σογδιανήν, κτίσμα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.
- Ἀλεξάνδρεια. Ζ. Ἴρα.
- Ἀλεξάνδρεια ἢ πρὸς Ἰσῶν (Ἀλεξανδρέττα) πόλις τῆς Συρίας παραθαλάσσιος.
- Ἀλεξάνδρεια (Ἀλεξάνδρα), ἡ περιφήμος πόλις τῆς Αἰγύπτου, ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου κτισθεῖσα (Κάτοικ. Ἀλεξανδρεῖς).
- Ἀλέξανδρος, Ἀφροδισιεύς, Φιλόσοφος Πλατωνικός, οὕτως ἐπονομασθεὶς, διότι ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀφροδισιάδα, πόλιν τῆς Καρίας. Τοῦτον διὰ τὴν πολυμαθεϊάν του οἱ Καίσαρες Σεβήρος καὶ Καρακάλλας τὸν ἀπεκατέστησαν εἰς τὰς Ἀθήνας δημόσιον Καθηγητὴν τῆς Περιπατητικῆς φιλοσοφίας, πρὸς τοὺς ὁποίους χαριζόμενος συνέγραψε καὶ τὸ περὶ Εἰμαρμένης βιβλίον, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λουδίῳ 1658, 12, καὶ ἀλλαχοῦ. Τὰ λοιπὰ Συγγράμματα τούτου τοῦ Φιλοσόφου, συνιστάμενα τὰ περισσότερα ἀπὸ Ὑπομνηματισμοὺς εἰς βιβλία τινὰ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐξεδόθησαν ἰδίως κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης.
- Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἦτον υἱὸς τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος, μαθητῆς δὲ τοῦ περιφήμου Ἀριστοτέλους, τοῦ ὁποίου ἡ πεπλασμένη καὶ ἀληθῆς ἱστορία εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους. Ὁ μέγας οὗτος ἦρως ἀντὶ τοῦ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν περὶ τῆς γεννήσεώς του μυθώδη ἱστορίαν, ἐδέχετο ἀσμένως διὰ ἰδιαιτέρα τέλη τὴν κλεψυγαμίαν τῆς μητρός του, καὶ ἐκαυχάτο, μάλιστα δὲ καὶ ἠθέλε νὰ ὀνομάζεται υἱὸς τοῦ Διὸς Ἀμμωνος, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅσα ἀστείως ὁ Λουκιανὸς ἐπερίπαιξεν εἰς τοὺς Νεκρικοὺς τοῦ Διαλόγου (Ζ. Ἀμμων). Σώζονται ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου τοῦ θερμουργοῦ Μονάρχου Ἐπιστολαί τινας, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἄλδου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Ἐπιστολῶν.
- Ἀλέξανδρος Νουμήμιος, ἢ υἱὸς τοῦ

Νουμηνίου, Ῥήτωρ, ἐγεννήθη εἰς κωμόπολιν τινὰ τῆς μικρᾶς Φρυγίας, καὶ ἠκμαζεν ἐπὶ τῶν δυνάστεων Ἀντωνίων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περί τῶν τῆς διανοίας σχημάτων. Β'. Περί τῶν τῆς λέξεως σχημάτων. Γ'. Περί Ἐπιδεικτικῶν, ἢ σχημάτων ῥητορικῶν, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀλδου Συλλογὴν τῶν Ἑλλήνων Ῥητόρων.

Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ Πάρις λεγόμενος, υἱὸς τοῦ Πριάμου, Βασιλέως τῆς Τρωάδος. Οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα χάριν περιηγήσεως, κατήχησε καὶ εἰς τὴν Σπάρτην, ὅπου ὁ ἐκεῖ Βασιλεὺς Μενέλαος τὸν ἔλαβεν εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ἔδειξε πρὸς αὐτὸν τὴν πρέπουσαν περιποίησιν. Ἐκεῖ δὲ διατρίβων ὁ Πάρις, ἠγάπησε τὴν Ἑλένην, γυναῖκα αὐτοῦ τοῦ Μενέλαου, μετὰ τῆς ὁποίας καὶ ἔφυγε κρυφίως εἰς τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, γενόμενος αἰτίος τοῦ δεκαετοῦς ἐκείνου πολέμου, καὶ τῆς παντελοῦς καταστροφῆς τῆς ἰδίας του πατρίδος.

Ἀλέξανδρος, Τραλλιανός, Ἰατρός πολυμαθής. Συνέγραψε Θεραπευτικόν, ἦτοι Περί γνώσεως τῶν ἀσθενειῶν, καὶ τῆς αὐτῶν Θεραπείας, βιβλίον πολλὰ ωφέλιμον, ἐκδοθ. Ἑλληνιστὶ ἐν Βασιλείᾳ, 1556, 8, καὶ προσέτι μίαν Ἐπιστολὴν πρὸς Θεόδωρον τινὰ Περί Ἑλμίνδων, ἐκδοθ. ἐν τῷ ΙΒ' τόμῳ τῆς τοῦ Φαβρικίου Ἑλλ. Βιβλιοθήκης, καὶ κατ' ἰδίαν ἐν Βενετίᾳ, 1570, 4,

μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως.

Ἀλεξιάρης (Alexiaries). Ζ. Ἡβη. Ἀλέξιος Ἀριστίνος, Νομοφύλαξ καὶ Οἰκονόμος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, ἀκμάσας ἐπὶ τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου τεῦ Κομνηνοῦ, δι' ἐπιταγῆς τοῦ ὁποίου συνέγραψεν Ἑρμηνείαν τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἐκδοθ. μετὰ Σχολίων εἰς τὴν Πανδέκτην τοῦ Βεβριγίου.

Ἀλέξιος, Θεούριος, Ποιητὴς τῆς Μέσης Κωμωδίας, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Συνέγραψεν ἔως 245 Κωμωδίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποσπασμάτια μόνον τινὰ εἰπεσώδησαν, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Κωμικῶν τοῦ Μωρελίου.

Ἀλεξίων (Alexion). Ζ. Οἰνόμαος.

Ἀληκτώ (Alecto). Ζ. Ἐριννύες.

Ἀλθαία (Althea), θυγάτηρ τοῦ Θεστίου, καὶ γυνὴ τοῦ Οἰνέως, Βασιλέως τῆς Καλυδῶνος. Ἄυτη ἀγανακτήσασα διὰ τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν της, τοὺς ὁποίους ἐφόνευσε ὁ υἱὸς της Μελέαγρος, χαριζόμενος εἰς τὴν Ἀταλάντην, ὡς εἶρηται ἐκεῖ, ἔρριψεν εἰς τὸ πῦρ τὸν δαυλὸν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐκρέματο ἡ ζωὴ του, καὶ ἀπέθανεν ὁ ταλαίπωρος Μελέαγρος θάνατον ἐπώδυνον. Μεταμεληθεῖσα δ' ἔπειτα, ἐφονεύθη καὶ αὐτὴ ἰδιοχείρως. Ζ. Μελέαγρος, Καλυδῶν.

Ἄλια, ἐορτὴ τῶν Ῥοδίων εἰς τιμὴν τοῦ Ἥλιου, ἐορταζομένη κατὰ

τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ Βο-
ηδρομιῶνος Μηνός.

Ἀλιάκμων (Γιουντσέ Καρασουϊού),
ποταμός τῆς Μακεδονίας, ἐκχυνό-
μενος εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.

Ἀλίαρτος (Τριδοῦνι), πόλις τῆς
Βοιωτίας, εἰς τὴν Κωπαΐδα λί-
μνην, πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Κορω-
νείας κειμένη (Κάτοικ. Ἀλι-
άρτιος).

Ἀλικαρνασσός (Βουδρούμ), πόλις
τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν
Καρίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἀλι-
καρνασσεύς). Ἄυτη ἢ πόλις ἐ-
χρημάτισεν ὀνομαστή διὰ τὴν γέν-
νησιν τοῦ Ἡρόδοτου καὶ Διονυ-
σίου τῶν Ἱστορικῶν, καὶ προσέτι
διὰ τὸ Μανσωλεῖον, τουτέστι τὸν
περίφημον καὶ μεγαλοπρεπέστα-
τον τάφον, τὸν ὁποῖον ἤγειρεν
εἰς τιμὴν τοῦ Βασιλέως Μαν-
σώλου ἢ ἀδελφῆ καὶ γυνῆ αὐτοῦ
Ἄρτεμισία, ἢ ὁποία καὶ ἀπ-
έθανεν ἀπὸ τὴν λύπην της, ἀφ'
οὗ πρῶτον ἔπιε κατ' ὀλίγον καὶ
τὴν κόπην τοῦ σώματός του, με-
μιγμένην μὲ τὰ δάκρυά της. Οὗ-
τος ὁ τάφος, διὰ τὴν ἐξάαιρετον
κατασκευὴν, καὶ τὴν λοιπὴν καλ-
λονὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν, ἐθε-
ωρεῖτο ὡς ἐν ἓκ τῶν ἑπτὰ Θε-
αμάτων τοῦ Κόσμου, καὶ ἐπ-
εκράτησε νὰ λέγωνται καὶ ὅλα
τὰ κατὰ διαφόρους πόλεις τοιαῦ-
τα μεγαλοπρεπῆ κτίρια, Μαν-
σωλεῖα.

Ἀλιμουῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ
τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ.

Ἀλιμουῖσιος, καὶ Ἐπιφύ. Ἀλιμου-
τόθεν).

Ἀλιρρόθιος (Alirrthothius), υἱὸς
τοῦ Ποσειδῶνος. Ζ. Ἀρειόπαγος.

Ἀλίφειρα, πόλις τῆς Πελοποννήσου,
κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν κειμένη (Κά-
τοικ. Ἀλιφειρεύς).

Ἀλκάθους (Alcathous), υἱὸς τοῦ
Πέλοπος. Περῶν καὶ αὐτὸς εἰς
ὑποφίαν διὰ τὸν θάνατον τοῦ
ἀδελφοῦ του Χρυσίππου, ἀνεχώρη-
σεν εἰς τὰ Μέγαρα, ὅπου φο-
νεύσας τὸν λέοντα, ὅστις εἶχε
φάγει τὸν Ἑυριπον, υἱὸν τοῦ ἐ-
κεῖ Βασιλέως, ἔλαβε δι' ἀμοιβὴν
τὴν θυγατέρα του Ἐυαίχμην, καὶ
μετὰ τὸν θάνατόν του, καὶ τὴν
διαδοχὴν τοῦ βασιλείου.

Ἀλκαῖος, Μιτυληναῖος, σύγχρονος
τῆς περιφήμου Σαφροῦς, ἐχρη-
μάτισεν ἔμπειρος Στρατιώτης, καὶ
Λυρικὸς Ποιητὴς εὐδόκιμος, μέ-
γιστος δὲ καὶ ἀδιάλλακτος ἐ-
χθρὸς τῶν τυράννων. Ἐκ τῶν Δω-
ριστῶν γεγραμμένων αὐτοῦ Συγ-
γραμμάτων σώζονται μόνον ὀλίγα
τινὰ ἀποσπασμάτια, ἐκδοθ. εἰς
τὴν Συλλογὴν τῶν Λυρικῶν Ποιη-
τῶν τοῦ Ἑρρίκου Στεφάνου.

Ἀλκιδάμας, Ῥήτωρ σαφῆς καὶ εὐ-
ληπτος, ἐκ πατρίδος Ἐλαίας,
πόλεως Ἀιολικῆς, σύγχρονος τοῦ
Ἰσοκράτους, καὶ μαθητῆς τοῦ
Γοργίου χρηματίσας. Σώζονται
καὶ τούτου δύο μόνον Λόγοι Α'.
Λόγος Ὀδυσσεῶς κατὰ Παλα-
μῆδους. Β'. Λόγος κατὰ Σοφι-
σταῶν, ἐκδοθ. εἰς τὸν Η'. τόμον
τῆς ὑπὸ τοῦ Ῥεῖσικίου Συλλογῆς
τῶν Ἑλλ. Ῥητόρων.

Ἀλκίνοος, Φιλόσοφος Πλατωνικός.
Συνέγραψεν Ἐισαγωγὴν τῶν δογ.

μάτων τοῦ Πλάτωνος, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ὁξωνίᾳ 1667, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀλκίνοος (Alcinous), Βασιλεὺς τῶν Φαιάκων, τοῦ ὁποῖου οἱ ὠραιότατοι κήποι ἐσυγκρίνοντο μετὰ τοὺς κρεμαστοὺς κήπους τῆς Σεμιράμιδος, καὶ τῶν Ἑσπερίδων. Τοῦτου θυγάτηρ ἦτον ἡ Ναυσικάα, ἣτις ἰδοῦσα ποτὲ εἰς τὸ παραθαλάσσιον τὸν Ὀδυσσεά, ῥιφθέντα ἐκεῖ κατάγυμον ὑπὸ μεγάλῃς τρικυμίας, ἐσεβάσθη αὐτόν, διότι ἦτον, λέγει ὁ Ποιητῆς, κεκοσμημένος μετὰ τὴν ἀρετὴν ἀντὶ τῶν ἱματίων. Ὁ Ὀδυσσεὺς παρουσιασθεὶς ἔπειτα καὶ εἰς τὸν Ἀλκίνοον, ἐδαυμάσθη παρ' αὐτοῦ, καὶ παρ' ὅλων τῶν Φαιάκων, οἵτινες ἀφέντες τὴν τρυφήν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἕως τότε συνέζων, ἀπέβλεπον πρὸς αὐτόν, καὶ ἤσυχτο ἕκαστος νὰ γείνη Ὀδυσσεύς. Τέλος μετὰ πολλὰς φιλοφροσύνας ἐξαπέστειλεν αὐτόν ὁ Ἀλκίνοος μετ' ἰδίον του πλοῖον διὰ τὴν πατρίδα του Ἰθάκην, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Ἀλκίππη (Alcippe), θυγάτηρ τοῦ Ἄρεως. Ζ. Ἀρειόπαγος.

Ἀλκίφρων, Ῥήτωρ καὶ Σοφιστῆς, ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ ὁποῖου σώζονται Ἐπιστολαὶ Ἐρωτικάι, Ἀγροικαὶ, Ἀλιευτικάι καὶ Παρασιτικάι, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἄλδου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Ἐπιστολῶν, καὶ κατ' ἰδίαν Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία 1709, καὶ 1715, 8, μετὰ ἀξιολόγων Σημειώσεων.

Ἀλκμαῖος. Ζ. Ἀλκμᾶν.

Ἀλκμαίων (Alcmaeon), υἱὸς τοῦ Ἀμφιαρέου καὶ τῆς Ἐριφύλης. Ὁ Ἀμφιάραος μὴ θέλων νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν πόλεμον τῶν Θηβῶν, ἐκρύφθη εἰς μέρος, τὸ ὁποῖον ἄλλος δὲν ἤξευρεν, εἰμὴ μόνον ἡ γυνὴ του Ἐριφύλη, ἡ ὁποία καὶ τὸν ἐπρόδωκεν εἰς τὸν Πολυνεΐκην, λαβοῦσα παρ' αὐτοῦ ἓνα πολύτιμον ὄρμον. Ὁρμισθεὶς διὰ τοῦτο ὁ Ἀμφιαρέος, παρήγγειλε τὸν Ἀλκμαίωνα νὰ φονεῖσθαι τὴν μητέρα του. Μόλις ὁ Ἀλκμαίων ἔβαλεν εἰς πρᾶξιν τὸ φρικτὸν τοῦτο ἔργον, καὶ εὐθὺς αἱ Ἐρινύες καὶ ἡ σκιά τῆς μητρός του ἤρχισαν νὰ τοῦ βασανίζωσιν ἐλεεινῶς τὴν συνείδησιν, καὶ διὰ τοῦτο περιερχόμενος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ὑπῆγε καὶ εἰς τὴν Ψωφίδα τῆς Ἀρκαδίας, διὰ νὰ ἐξλιεῖσθαι τοὺς Θεοὺς διὰ μέσου τοῦ Ἰερέως Φλεγύου, ἢ Φηγέως, τοῦ ὁποῖου ἐνυμφεύθη καὶ τὴν θυγατέρα Ἀρσινόην, δοὺς εἰς αὐτὴν τὸν ὄρμον τῆς μητρός του. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔβλεπε κάμμίαν ὠφέλειαν, ἐζήτησε τὴν ἰασίν του δι' ἄλλου τινὸς Ἰερέως, Ἀχελώου καλουμένου, λαβὼν καὶ τούτου τὴν θυγατέρα Καλλιφρόν, διὰ γυναῖκα του. Ἡ δὲ Καλλιφρόν μαδούσα περὶ τοῦ Ἡφαιστοτεύκτου ἐκείνου ὄρμου, τὸν ἐζήτηε ἐπιπόνως ἀπὸ τὸν Ἀλκμαίωνα. Οὗτος δὲ μὴ δυνάμενος νὰ ἀρνηθῇ τὸ ζήτημὰ τῆς, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν Ψωφίδα, καὶ τὸν ἔλαβε μετὰ

ἀπάτην, εἰπὼν, ὅτι διὰ τὴν υἱογένειαν του ἀπεφάσις νὰ τὸν ἀφιερώσῃ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. Ἄλλ' ὅταν ὁ Φηγεὺς ἐκατάλαβε τὴν ἀπάτην, παρεκίνησε τὸν Τήμενον καὶ Ἀξίωνα τοὺς υἱοὺς του νὰ ἐκδικηθῶσι ταύτην τὴν ἀτιμίαν, οἱ ὁποῖοι καὶ τρέξαντες κατόπι του, τὸν ἔφθασαν κατ' ὁδόν, καὶ τὸν ἐφόνευσαν, λαβόντες ὀπίσω καὶ τὸν ὄρμον. Μαθούσα δὲ τοῦτο ἡ Καλλιφρόνη, ἐλυπήθη ὑπερβολικῶς, καὶ παρεκάλεσε τὸν Δία, ὅστις εὐχάριζε πρὸς αὐτὴν, νὰ κάμῃ εὐδύς τελείουσ ἀνδρας τὸν Ἀκαρνανα καὶ Ἀμφοτερόν τοὺς υἱοὺς της, ὄντας τότε ἀκόμη βρέφη, διὰ νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν θάνατον τοῦ πατρός των. Ἐγενε το ζήτημά της, καὶ ὀρμήσαντες οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοί, ἐφόνευσαν ὄχι μόνον τὸν Τήμενον καὶ Ἀξίωνα, ἀλλὰ καὶ τὸν Φηγεά αὐτόν, καὶ τὴν Ἀρσιόνη, καὶ λαβόντες τὸν ὄρμον ἐκεῖνον, τὸν ἀφιέρωσαν τῷ ὄντι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.

Ἄλκμαν, ἢ, κατ' ἄλλους, Ἀλκμαῖος, Ποιητὴς Λυρικὸς, ἐγεννήθη εἰς τὰς Σάρδεεις τῆς Λυδίας, καὶ ὕστερον ἐπολιτογράφη εἰς τὴν Λακεδαιμόνα. Ἦτον ἀνδρῶπις ἐρωτόληπτος, καὶ ἡγεμῶν, κατὰ τὸν Δειπνοσοφιστὴν, τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. Ἀπέθανε δὲ φθειριάσας ἐκ τῆς πολλῆς ἀσωτείας καὶ πολυφαγίας. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται ὀλίγα ἀποσπασμάτια, ἐκδοθ. εἰς τὴν

Σύλλογῃ τῶν λοιπῶν Λυρικῶν τοῦ Οὐράνου.

Ἀλκμήνη (Alcmena). Ζ. Ἀμφιτρίων, Ἡρακλῆς.

Ἀλκυονεὺς (Alcyonëus), υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, Τιτῶν τρομερὸς καὶ ἀκαταμαχίτου δυνάμειος, κατὰ τοῦ ὁποῖου ἀντιπαραταχθεὶς ὁ Ἡρακλῆς εἰς τὸν κατὰ τοῦ Διὸς πόλεμον τῶν Τιτῶνων, δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν νικήσῃ, διότι ὁσάκις ἐπιπτε κατὰ γῆς, ἐσηκόνετο, ὡς ἄλλος Ἄνταϊος, μὲ διπλασίαν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν μητέρα του Γῆν. Τότε ἡ Ἀθηναῖα γνωρίζουσα, ὅτι αὐτὸς δὲν θανατόνεται εἰς τὴν γῆν, τὸν ἤρπασε μὲ τὰς χεῖρας της, καὶ τὸν ἐκράτει ὑψηλά εἰς τὸν αἴρα, ἕως ὅτου ὁ Ἡρακλῆς τὸν κατετόξευσεν οὕτω κρεμάμενον.

Ἀλκυονή (Alcyone). Ζ. Κήϋξ.

Ἄλμα, ἢτοι πῆδημα, εἶδος ἀγωνίσματος, τὸ ὁποῖον ἐγένετο εἰς χῶμα ἐσακαμμένον, ἤγουν λάκκον, καὶ ὅστις ἀπὸ τοὺς ἀθλητὰς πηδῶν αὐτὸν ἀπὸ μίαν τιὰ ἀπόστασιν, ὑπήγαινε μακρύτερα, ἐλάμβανε τὸ βραβεῖον τῆς νίκης.

Ἄλπεις, ἢ Ἄλπεια (Λατ. Alpes, Ἴταλ. *Alpi*), ὄρη δηλαδή ὑψηλότατα, διαχωρίζοντα τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς διαφόρως ὠνομάζοντο, κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν θέσιν, οἶον Κίττιαι (Cottiae, ἢ *cottianae*), χεῖμεναι ὑπεράνω τῶν πηγῶν τοῦ Πάδου καὶ Οὐάρου

των ποταμῶν, καὶ χωρίζουσαι τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν. — Γράϊαι (Grajae, ἢ Grajus mons), κείμεναι ὑπεράνω τοῦ Σεγουσίου, καὶ διαχωρίζουσαι τὴν Σαβοΐαν ἀπὸ τὴν κοιλάδα τῆς Πραιτωρίας Αὐγούστης. — Πεννίνας (Penninae), κείμεναι ὑπεράνω τῆς Πραιτωρίας Αὐγούστης. — Ἰουλικαὶ (Juliae), τὰ νῦν λεγόμενα βουνά τοῦ Φρωλίου, κτλ.

Ἀλυζεία (Ἄιλιας), πόλις τῆς Ἀκαρνανίας μετὰ τὸν ποταμὸν τοῦ Ἡρακλέους περίφημον (Κάτοικ. Ἀλυζεύς, καὶ Ἀλυζαῖος).

Ἀλύπιος, Ἀλεξάνδρους, Μουσικός, τοῦ ὁποίου σώζεται Εἰσαγωγή Μουσική, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν λοιπῶν Μουσικῶν τοῦ Μειζομίου καὶ Μεουρσίου.

Ἄλυσ (Κιζιλ Ἰρμάκ), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, διαχωρίζων τὴν Καππαδοκίαν ἀπὸ τὴν Γαλατίαν καὶ Παφλαγονίαν.

Ἄλυσ, ποταμὸς τῆς Λυδίας, ὅπου διεφθάρη ὁ Κροῖσος ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ.

Ἄλφειός (Ρουφιάς), ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, μεταξὺ Ἠλείας καὶ Ἀρκαδίας ῥέων.

Ἄλῶα, καὶ Θαλύσια, ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη κατὰ τὴν τριακοστὴν τοῦ Ἐκατομβαιῶνος Μηνὸς εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος, διὰ τοὺς εἰς τὰ ἀλώνια καρπούς, καὶ τὴν μέλλουσαν εὐφορίαν τῶν γεννημάτων.

Ἄλωεύς (Aloëus), υἱὸς τοῦ Ἡλίου, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Τιτᾶ-

νος καὶ τῆς Γῆς. Ἰριδάμεια τῆς γυνῆς τοῦ ἔχουσα μυστικὸν ἔρωτα μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ δύο υἱούς, τὸν Ὠτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς ὁποίους ἀνέτρεφεν ὁ ἠπατημένος Ἄλωεύς ὡς ἰδιά του τέκνα, καὶ ἐκ τούτου ἐπωνομάσθησαν Ἀλωεῖδαι.

Ζ. Ὠτος.

Ἄλωπεκῆ, ἢ Ἄλωπεκαί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἄλωπεκεύς, καὶ Ἐπιφῶ. Ἄλωπεκῆϊδες).

Ἄμαδρυάδες (Hamadryades). Ζ. Νύμφαι.

Ἄμαζόνες (Amazones), ἦσαν γυναῖκες πολεμικαί, καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγοντο θυγατέρες τοῦ Ἄρεως, κατοικοῦσαι παρὰ τὸν Θερμύδοντα ποταμὸν, καὶ ἔχουσαι ἴδιον βασιλεῖον, συνιστάμενον ἀπὸ μόνου γυναῖκας, τοὺς δὲ ἀνδρας ἐδέχοντο μόνον ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τὰ πλησιόχωρα μέρη, διὰ τὰ τεκνοποιῶσι. Καὶ τὰ μὲν ἀρσενικά αὐτῶν βρέφη τὰ ἔκαμνον ἄχρηστα διὰ πόλεμον, κολλοβόνουσαι, ἢ καὶ διόλου φονεύουσαι αὐτά, τὰ δὲ θηλυκά τὰ ἀνέτρεφον μετὰ πᾶσαν ἀκριβῆ ἐπιμέλειαν, κόπτουσαι μόνον, ἢ καίουσαι τὸν δεξιὸν μαστὸν, διὰ τὰ ἔχουν εὐκολίαν εἰς τὸ νὰ ῥίπτωσι τὸ τόξον. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἀμαζόνων τούτων φημίζονται μάλιστα ἡ Λαμπηδῶ, ἡ Μαρπησία, ἡ Ὠρεΐδωια, ἡ Πενδησίλεια, ἡ Τάμυρις, καὶ ἡ Ἀντιόπη, ἢ Ἰππολύτη, τῆς ὁποίας τὸν περικαλλῆ ζωστῆρα ἔφερον ὁ

- Ἡρακλῆς εἰς τὰς Μυκῆνας κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἐυρύσθεως, καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβε καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν ὁ Θησεύς. Τοῦτο τὸ κίνημα τοῦ Θησεῦς παρώξυνε τὰς λοιπὰς Ἀμαζόνας, καὶ ὤρμησαν μὲ πολὺ στράτευμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ, καθὼς λέγουσιν, ἔφθασαν ἕως πλησίον τῶν Ἀθηναίων, ὅπου μετὰ πολλὰς καὶ ἰσχυρὰς μάχας ἐνίκηθησαν κατὰ κράτος, καὶ αὕτη ἡ ἐκστρατεία ἐστάθη ἡ παντελής αὐτῶν φθορά.
- Ἀμαθοῦς (Λεμεσόος), πόλις τῆς Κύπρου ὀνομαστή, ὅπου ἔλατρεύετο κατ' ἐξοχὴν ἡ Ἀφροδίτη (Κάτοικ. Ἀμαθοῦσιος).
- Ἀμάλθεια (Amalthea). Ζ. Ζεὺς, Μελισσεύς.
- Ἀμανός (Ἀμόν), ὄρος τῆς Ἀσίας, μεταξύ Κιλικίας καὶ Καππαδοκίας κείμενον.
- Ἀμαξαντεία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἰπποδωντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀμαξαντεῦς, καὶ Ἐπιφθ. Ἀμαξαντιάδων).
- Ἀμάσεια (Ἀμασιέ), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὸν Πόντον, πατρὶς Στράβωνος τοῦ Γεωγράφου (Κάτοικ. Ἀμασεύς).
- Ἀμαστρίς, ἡ πρότερον Κρώμνα, πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Παφλαγονίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἀμαστριανός).
- Ἀμβρακία, ἣτις καὶ Ἀμπρακία γράφεται, πόλις ὀνομαστή τῆς Ἠπείρου (Κάτοικ. Ἀμβρακιώτης).
- Ἀμβρακικός κόλπος (Κόρφος τῆς Ἄρτας), ἡ μεταξύ Ἠπείρου καὶ Ἀκαρνανίας θάλασσα.

- Ἀμβρόσιος (Ambrosius) ὁ θεῖος, ἐγεννήθη εἰς τὰς Γαλλίας, κατ' ὃν καιρὸν ἦτον ἐκεῖ ὁ πατήρ του διοικητής, ὅπου καὶ ἀπέθανεν, ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ τὸν θάνατόν του ὑποτρέφασα εἰς τὴν Ῥώμην, ὅθεν κατήγετο ἀπὸ λαμπρῶν οἰκογένειαν, ἔλαβε πᾶσαν φροντίδα, διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν καὶ παιδείαν τοῦ. Ὁ δὲ νέος Ἀμβρόσιος εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ ἔκαμε μεγάλας προόδους εἰς τὴν σπουδὴν τῶν Γραμμάτων, καὶ διὰ τῆς φυσικῆς του ευγλωτίας ἀπέκτησε τὴν γνωριμίαν τοῦ Πρόβου, διοικητοῦ τῆς Ἰταλίας, διὰ τῆς συστάσεως τοῦ ὁποῦν ἠγαπήθη μεγάλως καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος Βαλεντιανοῦ, ὅστις καὶ τὸν ἐτίμησε μὲ διάφορα ἀξιώματα, καὶ τέλος μὲ τὴν διοίκησιν τῆς περιφήμου πόλεως τῶν Μεδιολάνων, τῆς ὁποίας ἔπειτα καὶ Ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν. Ὁ Ἀμβρόσιος ἦτον πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰδήμων τῆς Λατινικῆς καὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ συνέγραψε Λατινιστὶ πλεῖστα Συγγράμματα, εἰς τὰ ὁποῖα φαίνεται πανταχοῦ ἐπιλάμπων ὁ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ζῆλος του. Ἡ ἀκριβεστερά ἐκδοσις τῶν Συγγραμμάτων τοῦ θεοῦ τούτου Πατρός εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις 1686-1690, φύλ. εἰς τόμους δύο.
- Ἀμιδα (Διαρβεκίρ), πόλις μεγάλῃ τῆς Μεσοποταμίας, παρὰ τὸν Τίγρητα ποταμὸν κειμένη. (Κάτοικ. Ἀμιδηνός).

Ἀμισός, πόλις τῆς Ἀσίας, ἐπὶ τῶν παραλίων τοῦ Εὐξείνου Πόντου κειμένη (Κάτοικ. Ἀμισιανός).

Ἀμμιανός (Ammianus) Μαρκελλίνος, Ἕλλην τὸ γένος, Ἀντιοχεύς, καὶ Στρατιώτης τὸ ἐπάγγελμα, ἀπὸ τοῦ ὁποῦν παραιτηθεὶς, διέτριβεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου καὶ συνέγραψεν εἰς Λατινικὴν διάλεκτον, Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας βιβλία τριάκοντα καὶ ἓν, ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Νέρβα ἕως τοῦ θανάτου τοῦ Βαλεντος, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται μόνον δεκαοκτὴ, ἐκδοθ. ἐν Λειψία 1808, 8. εἰς τόμους τρεῖς μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων.

Ἀμμων (Ammon), ὁ Ζεὺς, λατρευόμενος ἰδιαίτερος εἰς τὰς Θήβας τῆς Ἀγύπτου. Λέγουσιν, ὅτι ὁ Διόνυσος εὐρεθεὶς ποτε εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἐρήμου Ἀραβίας, καὶ μὴν εὐρίσκων ὕδωρ νάπη αὐτὸς καὶ τὸ στρατεύματόν, ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τοῦ πατρὸς τοῦ Διός. Ὁ δὲ Ζεὺς φανεῖς εἰς σχῆμα κριοῦ, καὶ κτυπήσας μὲ τὸν πόδα του τὴν γῆν, ἔκαμε νά ἀναβλύσῃ μία πηγὴ ποτιμωτάτου ὕδατος. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐγείραντες εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ναὸν περικαλλῆ εἰς τιμὴν τοῦ Διός, ἐπονομασθέντος Ἀμμωνος, διὰ τὸ ἀμμῶδες τοῦ τόπου, ἔκτισαν εἰς τὸ ἴδιον μέρος καὶ μαντεῖον, τοῦ ὁποῦ οἱ χρησμοὶ ἐτιμῶντο μεγάλως ὡς ἀλάσαστοι. Παραστένεται δὲ ὁ Ἀμμων Ζεὺς ὡς κριός, ἢ μόνον

κεφαλὴ κριοῦ μὲ δύο κέρατα, μὲ τὸ ὁποῖον σχῆμα ἐξηπάτησεν ἴσως κάνενας ἀπατεῶν καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα, μητέρα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ἀμμώνιος, Ἀλεξάνδρεὺς, Γραμματικός. Συνέγραψε Περὶ Ὁμοίων, καὶ Διαφορῶν λέξεων, βιβλίον πολλά ὠφέλιμον, ἐκδοθ. πολλαχού, καὶ Ἑλλ. Λατ. ἐν Λουγδ. Βαται. 1739, 4, μετὰ Σημειώσεων.

Ἀμμώνιος Ἑρμείας, ἢ υἱὸς τοῦ Ἑρμείου, Φιλόσοφος Περιπατητικός, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἐχρημάτισε μαθητῆς τοῦ Πρόκλου, καὶ διδάσκαλος τῆς Ἐκλεκτικῆς καὶ Πλατωνικοπεριπατητικῆς φιλοσοφίας. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ὑπόμνημα εἰς τὴν Εἰσαγωγὴν τοῦ Πορφυρίου, ἐκδοθ. Ἑλληνιστὶ ἐν Βενετία, 1500, φύλ. Β'. Ὑπόμνημα εἰς τὰς Κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους. Γ'. Ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ Ἑρμηνείας τοῦ αὐτοῦ, ἐκδοθ. αὐτόθι, 1503, φύλ. Δ'. Βίος Ἀριστοτέλους (ὅστις ἀποδίδεται εἰς Ἰωάννην τὸν Φιλόπονον), ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λεῦδα, 1621, 8. Ε'. Σχόλια εἰς τὰ ἑπτὰ πρῶτα βιβλία τῶν Μεταφυσικῶν τοῦ αὐτοῦ Ἀριστοτέλους, σωζόμενα εἰσὲτι ἀνεκδοτά.

Ἀμμώνιος, Ἀλεξάνδρεὺς, Συγγραφεὺς Χριστιανός, ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ ὁποῦ σώζονται Α'. Περὶ τῆς τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἰησοῦ Συμφωνίας. Β'. Ἀρμονία Ἐυαγγελικῆ, ἐκδοθ. εἰς τὴν Βι-

βλιοθήκην τῶν Πατέρων, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀμοργός, μία ἐκ τῶν Κυκλαίδων νήσων, ἀπέναντι τῆς Ἀλικαρνασσοῦ κειμένη, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔκειντο αἱ τρεῖς αὐταὶ πόλεις, οἷον Μελανία ἢ Ἀιγιάλη, Μινυά, καὶ Ἀρκεσίγη (Κάτοικ. Ἀμοργίος).

Ἀμόριον, πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Μεγάλην Φρυγίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἀμοριεύς).

Ἀμπήλιος (Ampelius) Λούκιος, ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, τοῦ ὁποίου σώζεται Ὑπόμνημα (Liber memorialis) διαφόρων διηγημάτων κατ' ἐρωταπαύκρῳ, ἐκδοθ. ἐν Λειψία 1793, 12, μετὰ Σημειώσεων.

Ἀμπρακία. Ζ. Ἀμβρακία.

Ἀμύκλαι (Σκλαβοχώρι), πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Λακωνίαν, πλησίον τῆς Σπάρτης, πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ Εὐρώτα ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἀμυκλαῖος).

Ἀμφιάραος (Amphiaraus), υἱὸς τοῦ Οἰκλέους, Βασιλέως τῆς Ἀρκαδίας, καὶ τῆς Ὑπερνήστρας, θυγατρὸς τοῦ Θεστίου. Οὗτος προβλέπων ὡς Μάντις τὸν ἀφανισμόν ὅλων ἐκείνων, ὅσοι ἤθελον ἐκστρατεύσει μετὰ τοῦ Ἀδράστου ἐναντίον τῶν Θηβῶν, καὶ αὐτὸς δὲν ἤθελε νὰ ὑπάγῃ, καὶ τὸν Ἀδραστοῦ ἐμπόδιζεν. Ἄλλὰ μὴν εἰσακουθεῖς, μάλιστα δὲ πεισθεῖς καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς γυναικὸς του, ἐξεστράτευσε μετὰ τῶν λοιπῶν Ἡγεμόνων, καὶ κατὰ τὴν πρόρρησίν του ἐχάθησαν ὅλοι,

πλὴν τοῦ Ἀδράστου, κ' ἐκινδύνευσεν καὶ αὐτὸς μεγάλως ἀπὸ τὸν Περικλυμένην· ἀλλ' ὁ Ζεὺς ἐρρίψεν κεραυτὸν παρὰ τὸν Ἴσμηθὺν ποταμὸν, καὶ σχισθεῖσα ἡ γῆ, κατέπιε τὸν Ἀμφιάραον ζωντανόν. Ἐπειτα δὲ οἱ ἐγγχώριοι περιφράξαντες τὸν τόπον ἐκείνον, ἔκτισαν ναὸν καὶ μαντεῖον αὐτοῦ. Πλησίον δὲ τοῦ μαντείου τούτου ἔκειτο καὶ ἰσραπηγῆ, ἀπὸ τῆν ὁποίαν ἀνελθὼν, ὡς ἐλέγετο, ἐκ τοῦ Ἄδου, ἀπεθεώθη. Οἱ δὲ μαντευόμενοι παίοντες ἀπὸ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ἐρρίπτον μέσα χρυσᾶ, ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα.

Ἀμφικλεία (Δαδί), πόλις τῆς Φωκίδος, παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασσοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἀμφικλειεύς).

Ἀμφικτύων (Amphictyon), υἱὸς τοῦ Δευκαλίωνος ἐκ τῆς Πύρρας, καὶ Βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν. Οὗτος ἐσύστησε τὴν περίφημον Ἀμφικτυονικὴν λεγομένην Σύνοδον, διὰ μέσου τῆς ὁποίας ἤνωσε τὰς διαφόρους Ἑλληνικὰς πολιτείας μὲ δεσμούς φιλίας πρὸς ἀσφάλειαν καὶ κοινὴν εὐτυχεῖαν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. Ὀνομάζοντο ἐπομένως Ἀμφικτύονες ὅλοι οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν πόλεων, εἰ ὁποῖοι συναδρουζόμενοι δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὴν ἀνοιξὴν καὶ τὸ φθινόπωρον, εἰς τὰς Δελφοὺς, ἢ εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἐθεώρουν ὅλας ὁμοῦ ἐν γένει τὰς κοινὰς ὑποθέσεις, ἀποφασίζοντες τὰς μεταξὺ

τῶν πόλεων διαφορᾶς, εἴτε πολιτικάς, εἴτε θρησκευτικάς, μετῶν πλειοτέρων τὰς φήφους, μὴ γνωρίζοντες ἀναμεταξύ των ἄλλην ὑπεροχὴν, εἰμὴ τὴν τοῦ δικαίου, ἀποβλέπουσαν, ὡς εἴρηται, τὴν κοινὴν τῆς Ἑλλάδος εὐτυχίαν.

Ἀμφιλόχιος, Καππαδόκης, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου, ἀνὴρ πολυμαθῆς, ἔνθερμος τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ παντοτεινὸς ἐχθρὸς τῶν Ἀρειανῶν. Ἐκ τῶν πολλῶν καὶ ἀρίστων αὐτοῦ Συγγραμμάτων σαΐζονται ἀκόμη τὰ ἐπόμενα Α'. Ὁμιλία ὀκτώ. Β'. Ἰαμβοὶ πρὸς Σέλευκον. Γ'. Γνωμαί. Δ'. Περὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ε'. Περὶ τοῦ μὴ ἀπέλπίζεσθαι. ς'. Βίος καὶ θαύματα τοῦ ἀγίου Βασιλείου, καὶ τινες Ἐπιστολαί, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀμφίλοχος (Amphilochus), υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τῆς Ἐριφύλης, καὶ Μάντις ἄριστος. Οὗτος ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, ὑπῆγε μετὰ τοῦ Μόφου εἰς τὴν Κιλικίαν, καὶ κτίσαντες τὴν πόλιν Μαλλοῦς, κατῴκησαν ἐκεῖ. Ἄλλ' ἐπειτα φιλονεικήσαντες ἀναμεταξύ των, ἐφρονεῦθησαν καὶ οἱ δύο. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐτιμῆθη ὁ Ἀμφίλοχος μὲ ἱερά καὶ μαντεῖον, καθὼς καὶ ὁ πατήρ του Ἀμφιάρους.

Ἀμφιμαλλα, πόλις τῆς Κρήτης, παρὰ τὸν Ἀμφιμαλλιακὸν ἀπ' αὐτῆς ὀνομασθέντα κόλπον κειμένη (Κάτοικ. Ἀμφιμαλλαῖος).

Ἀμφίναϊοι, πόλις τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ

Μαγνησίας, πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου κειμένη (Κάτοικ. Ἐξ Ἀμφιναίου).

Ἀμφίπολις. Ζ. Θάφος.

Ἀμφίπολις, ἢ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ (Ἐμβολί), πόλις τῆς Μακεδονίας, ἐπὶ τοῦ Πιερικῶν κόλπου κειμένη, καὶ ποτὲ μὲν εἰς τὸν Φίλιππον, ποτὲ δὲ εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὑποκειμένη (Κάτοικ. Ἀμφιπολίτης).

Ἀμφισσα (Λαμπινοί, ἢ Σάλωνας), πόλις τῆς Φωκίδος, πλησίον τῶν Δελφῶν κειμένη (Κάτοικ. Ἀμφισσαῖος).

Ἀμφιτριτὴ (Amphitrite), θυγάτηρ τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Δωρίδος, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ Ποσειδῶν εἰς γυναῖκα του, καὶ τὴν κατέστησε βασίλισσαν τῆς θαλάσσης, δούς εἰς αὐτὴν ἰστίμον ἐξουσίαν, καὶ ὡς ἰδιότης κτήμα τὰς Φώκας. Παραστένεται δὲ ἡ Ἀμφιτριτὴ ποτὲ μὲν καθήμενη εἰς τὴν ἄμαξαν τοῦ Ποσειδῶνος, ποτὲ δὲ ἐπὶ Δελφίνος, μὲ σχῆμα μεγαλοπρεπές, ἔχουσα καὶ τὴν κόμην της ἐξηπλωμένην εἰς τοὺς ὤμους της.

Ἀμφιτροπή, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀμφιτροπεύς, καὶ Ἐπιρρ. Ἀμφιτροπήθεν).

Ἀμφιτρυὼν (Amphitryon), υἱὸς τοῦ Ἀλκαίου, καὶ ἔγγονος τοῦ Περσέως. Οὗτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἡλεκτρίωνος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν τῶν Θηβῶν, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα καὶ τὴν θυγατέρα του Ἀλκμήνην, ἀφ'

οὐ πρῶτον ἐνίκησε τοὺς Τηλεβόας, καὶ τὸν Βασιλέα αὐτῶν Πτερέλαον μὲ τὸ μέσον τῆς θυγατρὸς του Κομαιδοῦς, ἣ ὁποία τὸν ἀπεκατέστησεν ἀνίσχυρον, κόψασα ἀπὸ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὴν χρυσὴν τρίχα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκρέματο ἡ τύχη αὐτοῦ καὶ ὄλων τῶν ὑπηκόων. Ἐἰς τοῦτο δὲ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου λαβῶν ὁ Ζεὺς τὴν μορφήν τοῦ Ἀμφιτρίωνος, ἐξηπάτησεν τὴν Ἀλκμήνην, καὶ κοιμηθεῖς μετ' αὐτῆς μίαν νύκτα, ἰσοδύναμον μὲ τρία ὀλόκληρα ἡμερόνυχτα, ἐγέννησε τὸν διὰ τοῦτο Τριέσπερον ἐπονομασθέντα Ἡρακλέα.

Ἀμφίων (Amphion), υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀντιόπης, ἢ τοῦ Λύκου καὶ τῆς Ἀντιόπης (Ζ. Λύκος), ὅστις ἐχρημάτισε Μουσικὸς ἀριστοῦς, ὥστε ἐν ᾧ ἐκτίζοντο τὰ τεῖχη τῶν Θηβῶν, αἱ πέτραι καὶ ἡ λοιπὴ ὕλη, ἐνδουσιαζόμενα ἀπὸ τὴν μελωδίαν τῆς λύρας του, ἤρχοντο καὶ ἐβάλλοντο μόνα των κατὰ τάξιν.

Ἀμφοτερός (Amphoterus). Ζ. Ἀλκμαίων.

Ἀμφρυσος, ποταμὸς τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας, καὶ πόλις τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, κατὰ τὴν Φωκίδα κειμένη (Κάτοικ. Ἀμφρυσίος).

Ἀνάγυρος, ἢ Ἀναγυροῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀναγυράσιος, καὶ Ἐπαρρ. Ἀναγυροντόθεν). Ἡ δὲ Παροιμία «Κινεῖν τὸν Ἀνάγυρον» λεγομένη εἰς ἀνδρώπους,

οἵτινες καταφερόμενοι κατὰ τινος δίδουσι αἰτίαν νὰ ἀνακαλυφθῶσι τὰ ἰδιά των ἐλαττώματα, τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐρρέθη ἐξ αἰτίας τινὸς Ἡρώος Ἀναγυροῦ, ὅστις κατέστρεφεν ἐκ Θεμελίων τοὺς οἴκους τῶν γειτόνων, οἱ ὁποῖοι ἠδέλησαν νὰ ἀτιμάσωσι τὸ Ἡρώον αὐτοῦ· ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τινος δυσώδους φυτοῦ οὕτω καλουμένου, ἢ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον φυομένου, τὸ ὁποῖον ὅσον τις τὸ θλίβει, τόσον περισσοτέραν δυσωδίαν ἀναδίδει, καὶ ἐπομένως γίνεται αἰτιὸς τῆς ἀηδοῦς ταύτης ἀποφορᾶς ὁ θλίβων αὐτό.

Ἀναζαρβός, ἢ μετέπειτα **Καيسάρεια** ("Ἀκ. Ἰσάρ), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Κιλικίαν (Κάτοικ. Ἀναζαρβεύς).

Ἀνάκαια, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἰπποδωντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀνακαίεύς, καὶ Ἐπαρρ. Ἀνακαϊάθεν).

Ἀνάκειον, γὰρ μεγαλοπρεπῆς εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς τιμὴν τῶν Ἀνάκων, ἤτοι Διοσκούρων (Κάστορος καὶ Πολυδεύκου).

Ἀνακρέων, Λυρικὸς Ποιητὴς ἠδύτατος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Τέων, πόλιν τῆς Ἰωνίας, καὶ ἀνετράφη εἰς τὰ Ἀβδηρα, ὅπου μικρὸν ὄντα τὸν ἔφερον οἱ γονεῖς του, φεύγοντες τὴν τυραννίαν τοῦ Κροίσου. Πολυκράτης ὁ τύραννος τῶν Σαμίων τὸν ἐπροσκάλεσεν εἰς τὴν Ἀυλὴν του καὶ μεγάλως τὸν ἐτίμησε. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Ἰπάρχος τὸν ἔφερον ἀπὸ τὴν Σά-

- μον εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ μίαν πεντηκόντορον ναῦν, ἀπὸ τὰς ὁποίας μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐπιστρέφας εἰς τὴν ἰδίαν του πατρίδα, ἢ, κατ' ἄλλους, εἰς τὰ Ἀβδῆρα, ὅπου, ὡς εἴρηται, εἶχεν ἀνατραφῆ, ἀπέθανεν ἐκεῖ, ζήσας εὐδύμως ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντά ἔτη. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη διάφοροι Ὄδαί, πλήρεις Ἀττικοῦ ἀλατος, καὶ τινὰ Ἐπιγράμματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἡ ἐν Λονδίῳ, 1725, 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος.
- ² Ἀνακτόριον (Βόνιτσα), πόλις τῆς Ἠπείρου, ἀποικία τῶν Κορινθίων (Κάτοικ. Ἀνακτόριος).
- ³ Ἀναξανδρίδης, Ῥόδιος, ἢ, κατ' ἄλλους, Κολοφώνιος, Κωμικός Ποιητῆς εὐδόκιμος, λαβὼν δεκάκις τὸ βραβεῖον τῆς νίκης. Ἐκ τῶν ἐξήκοντα καὶ πέντε Κωμωδιῶν αὐτοῦ ὀλίγα μόνον ἀποσπασμάτια σώζονται, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.
- ⁴ Ἀναξίλαος, Ἀθηναῖος, Ποιητῆς τῆς Μέσης Κωμωδίας, τοῦ ὁποίου τὰ μικρὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Γροτίου εἰς τὴν Συναγωγῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.
- ⁵ Ἀναξίππος, Ποιητῆς τῆς Νέας Κωμωδίας, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀντιγόου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ. Ἐκ τῶν Κωμωδιῶν αὐτοῦ σώζονται ὀλίγα ἀποσπασμάτια εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου

Συναγωγῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

- ⁶ Ἀναστάσιος, Μοναχὸς τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας. Οὗτος ἐναντιώδεις εἰς τὸ θείσιμα τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, κατὰ τῶν φρονούντων ἄφθαρτον τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ πρὸ τῆς Ἀναστάσεως, ἀπεβλήθη τοῦ θρόνου, τὸν ὁποῖον μετὰ πολλοὺς χρόνους τῆς ἐξορίας του πάλιν ἀπήλασεν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Λόγοι πέντε Περί τῆς Ὁρθοδόξου Πίστews. Β'. Λόγοι δύο εἰς τὸν Ἐναγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. Γ'. Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθ. κατὰ διαφόρους πόλεις καὶ χρόνους.
- ⁷ Ἀναστάσιος Σιναιτῆς, ἄλλος παρὰ τὸν εἰρημένον Ἐπίσκοπον τῆς Ἀντιοχείας, ἦτον Μοναχὸς, καὶ ἔπειτα Ἱερεὺς εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, καὶ τόσον ἐνάρετος, ὥστε καὶ νέος Μωϋσῆς ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἐπωνομάσθη. Ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζονται ἀκόμη Α'. Ὀδηγός. Β'. Ἐρωταποκρίσεις διαφόρων ὑποθέσεων. Γ'. Ἀναγωγικαὶ θεωρίαι εἰς τὴν Ἑξαήμερον εἰς βιβλία δώδεκα πρὸς Θεόφιλον. Δ'. Ὀμιλῖαι δύο εἰς τὸν 5'. Ψαλμόν, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθ. εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης.
- ⁸ Ἀνατόλιος, Φιλόσοφος, καὶ Ἱατρός, ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ ὁποίου σώζεται τεμάχιον Περί Συμ-

παθείας και Ἀντιπαθείας, ἐκδοθ. εἰς τὸν Δ'. τόμον τῆς τοῦ Φαβρικίου Ἑλλ. Βιβλιοθήκης.

Ἄναυρος, ποταμός τῆς Θετταλίας εἰς τὴν Φιδιώτιδα, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Παγασητικὸν κόλπον.

Ἄναφη, μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, πλησίον τῆς Θήρας κειμένη (Κάτοικ. Ἀναφαῖος).

Ἄναφλυστος, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀναφλύστιος, καὶ Ἐπιρρ. Ἀναφλυστόθεν).

Ἄνάχαρσις, Σκυθῆς, υἱὸς τοῦ Γνούρου, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Καδοῦδου, Βασιλέως τῶν Σκυθῶν, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος. Οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, μάλιστα δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ τὰ μάθη τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ παιδείαν, ἠθέλησεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὴν γαίην φίλος τοῦ Σόλωνος. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Σόλων εἶπεν, ὅτι εἰς τὰς ἰδίας των πατρίδας κάμνουσαν οἱ Ἕλληνες φίλους. Ἴδού, ἀπεκρίθη ὁ Ἀνάχαρσις, τώρα εἶμαι εἰς τὴν ἰδίαν σου πατρίδα. Διὰ τὸ ὅποιον θανατάσας ὁ Σόλων τὴν ἐτοιμότητα τῆς ἀποκρίσεώς του, τὸν ἐδέχθη φιλοφρόνως εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ τὸν ἔκαμε φίλον. Ἐπιστρέψας δὲ μετὰ καιρὸν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ προθυμούμενος τὴν εἰσαῆξαι εἰς αὐτὴν τὰ Ἑλληνικὰ ἥθη καὶ ἔθιμα, ἐτοξεύθη εἰς τὸ κυνηγέσιον ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ του. ἀποδυσήσκων δὲ ἔλεγε. « Διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐσώθη, διὰ δὲ τὸν φθό-

νον ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀπωλόμην ». Σώζονται ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου ἐννέα Ἐπιστολαί, μία ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι πρὸς Κροῖσον τὸν Βασιλέα τῶν Λυδῶν, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἄλδου Συλλογὴν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν.

Ἄνδανία, πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἡλείας, ἡ παλαιὰ μητρόπολις τῶν Μεσσηνίων (Κάτοικ. Ἄνδανεύς).

Ἄνδοκίδης, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Λεωγόρου, ἡ Λεωγάρου, Ῥήτωρ καὶ ἄνθρωπος φιλοτάραχος, καὶ εἰς τὸν πόλεμον τῶν Κορωθίων καὶ Κερκυραίων Νάυαρχος τῶν Ἀθηναίων χρηματίας. Τέλος ὑποπτευθεὶς ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας του ὡς φίλος τῶν ἀρχόντων, καὶ ὄχι τοῦ κοινῶ καλοῦ, καὶ ἐξορισθεὶς, ἀπέθανεν εἰς τὴν ἐξορίαν. Σώζονται καὶ αὐτοῦ Λόγοι τέσσαρες, ἐκδοθ. εἰς τὸν Δ'. τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ Ρεῖσικίου Συλλογῆς τῶν Ἑλλήνων Ῥητόρων. καὶ προσέτι εἰς τὸν Α'. τόμον τῆς τοῦ Βεκκέρου ἀρίστης ἐκδόσεως τῶν δέκα Ἀττικῶν Ῥητόρων.

Ἄνδρέας, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Καπαδοκίᾳ Καισαρείας. Συνέγραψεν Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου πρὸς τὴν Μακάριον, ἐκδοθ. ἐν τῇ Μεγάλῃ Βιβλιοθήκῃ τῶν Πατέρων.

Ἄνδρόγεωσ (Androgeus), υἱὸς τοῦ δευτέρου Μίνωος, Βασιλέως τῆς Κρήτης, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας χάριν περιηγήσεως, καὶ

- νικήσας εἰς μίαν δημοτελή πα-
νήγυρον ὅλους τοὺς ἀγωνιστάς,
ἐδόλοφονήθη κατὰ προσταγήν τοῦ
Ἀγέως. Ὁ δὲ Μίνως μαδῶν
ταύτην αὐτοῦ τὴν συμφορὰν τό-
σον ἐλυπήθη, ὥστε ἀμέσως ἐκή-
ρυξε πόλεμον κατὰ τῶν Ἀθη-
ναίων, καὶ νικήσας αὐτούς, τοὺς
ὑπεχρέωσε πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ
πέμπωσι κατ' ἔτος εἰς τὴν Κρή-
την ἑπτὰ νέους, καὶ ἰσαρίθμους
νέας εἰς τροφήν τοῦ Μινωταύρου
του. Ζ. Μινωταύρος, Θεσεύς.
- Ἀνδρομάχη. Ζ. Ευριπίδης.
- Ἀνδρομάχη (Andromache), θυ-
γάτηρ τοῦ Ἡετίωνος, Βασιλέως
τῆς Κιλικίας, καὶ γυνὴ τοῦ Ἐ-
κτορος. Ἀυτὴ μετὰ τὴν ἀλῶσιν
τῆς Τρωάδος ἔπεσε διὰ κλήρου
εἰς τὸν Πύρρον, τὸν υἱὸν τοῦ
Ἀχιλλέως, ὅστις τὴν ἐνυμφεύθη
καὶ τὴν ἔφερε μάζῃ του εἰς τὴν
Ἠπειρον. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον
τούτου τὴν ἔλαβεν ὁ Ἑλένος, ὁ
ἀδελφὸς τοῦ Ἐκτορος, πλὴν πάν-
τοτε ἔσωζεν εἰς τὴν ψυχὴν τῆς
ἀπαρამεῖωτον τὴν πρὸς τὸν Ἐ-
κτορα ἀγάπην τῆς, καὶ διὰ τού-
το ἔκτισεν εἰς τὴν Ἠπειρον καὶ
τάφον περικαλλῆ εἰς τιμὴν αὐ-
τοῦ.
- Ἀνδρόμαχος, Κρής, Ἀρχίατρος
τοῦ Νέρωνος, καὶ ἐφευρετὴς τῆς
φημιζόμενης Θεριακῆς, ἣτις ἐ-
φυλάχθη ὑπὸ τοῦ Γαληνοῦ, καὶ
ἐξεδόθη Ἑλλ. Λατ. ἐν Νοριμ-
βέργῃ, 1754, 4.
- Ἀνδρομέδα (Andromeda). Ζ. Κη-
φεύς.
- Ἀνδρόνικος. Ζ. Ἰωάννης Ἀνδρόνικος.
- Ἄνδρος, μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νή-
σων τοῦ Αἰγαίου πελάγους (Κάτ-
οικ. Ἄνδριος).
- Ἄνδρος (Andrus), υἱὸς τοῦ Εὐ-
ρυμάχου, Μάντις ἄριστος, καὶ
Βασιλεὺς τῆς μέχρι τῆς σή-
μερον οὕτω καλουμένης νήσου
Ἄνδρου. Οὗτος φυγὼν ἀπὸ τὴν
πατρίδα του διὰ τινα ἐπισυμβῆ-
σαν ἐκεῖ ἀποστασίαν, ἦλθεν εἰς
τὴν Φρυγίαν, καὶ κτίσας νέαν
πόλιν, τὴν ὠνόμασε δι' ἐνδύμη-
σιν τῆς πατρίδος του, Ἄνταν-
δρον.
- Ἄνδροτιῶν, Ἀθηναῖος, Ἱστορικός.
Συνέγραψεν Ἀττιδα, ἣτοι Ἱστο-
ρίαν τῆς Ἀττικῆς, τῆς ὁποίας
τὰ ὀλίγα λείψανα ἐξεδόθησαν ἐν
Λειψία 1811, 8, μετὰ τοῦ Φι-
λοχώρου.
- Ἄνεμοι, ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ἀστραίου
καὶ τῆς Ἡοῦς, παρονομαζόμενοι
οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὸ μέρος,
ἀπὸ τὸ ὁποῖον πνέουσι, μεταξὺ
τῶν ὁποίων οἱ καθολικώτεροι ἦ-
σαν τέσσαρες, ἦγον ὁ Ἀπηνιῶ-
της, ὁ Ζέφυρος, ὁ Βορέας καὶ
ὁ Νότος.
- Ἄνθεστήρια (Anthesteria), ἑορτὴ
τῶν Ἀθηναίων, πανηγυριζομένη
εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου, καθ'
ἦν ἔστεφον καὶ τὰ τριστῆ ἀν-
τῶν βρέφη με ἀνθη, διὰ τὸ ὁ-
ποῖον ἴσως καὶ Ἄνθεστήρια ὠνο-
μάσθη, καθὼς καὶ ὁ Μῆν ἀν-
τός, καθ' ὃν ἐτελεῖτο, Ἄνθε-
στηριῶν (Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων).
Εἰς ταύτην τὴν ἑορτὴν, ἣτις
διήρκει τρεῖς ἡμέρας κατὰ συν-
έχειαν, ἦσαν καὶ οἱ δούλοι ἐλεύ-

Σεροι, καὶ εὐωχοῦντο ἐπίσης, ὡς καὶ οἱ κύριοί των. Πρὸς δὲ τὸ τέλος τῆς εορτῆς ἔκραζον οἱ κήρυκες· « Θήραζε Κάρεις, οὐκ ἔτ' Ἀνδραστήρια »· ἤγουν ἔξω Κάρεις, ἔπαυσε πλέον ἡ εορτή. Κάρεις δὲ ὠνόμαζον μὲ γενικώτερον ὄνομα ὅλα τὰ ἀργυρώνητα ἀνδράποδα, ὅθεν καὶ ἡ « Ἐν Καρὸς, τούτέστιν ἐν μοῖρα Καρὸς » Παροιμία, λεγομένη εἰς ἄνθρωπον εὐτελεῖ καὶ οὐδαμινόν.

Ἀνθηδών (Λουκίσι), πόλις τῆς Βοιωτίας, πρὸς τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίης κειμένη (Κάτοικ. Ἀνθηδόνιος).

Ἀνθηλα, ἢ Ἀνθήλη (Μόλο), πόλις τῆς Ἑλλάδος, πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν, ὅπου κυρίως συνηθροίζετο ἡ Ἀμφικτυονική Σύνοδος (Κάτοικ. Ἀνθηλαῖος).

Ἀνθήνη, πόλις τῆς Πελοποννήσου, μεταξύ Λακωνικῆς καὶ Ἀργείας κειμένη (Κάτοικ. Ἀνθηναῖος).

Ἀνθοῦσα, ἢ Ἀνθῶ (Anthus, ἢ Flora), Θεὰ τῶν Ἀνθέων. Ζ. Νύμφαι.

Ἀνίκητος (Anicetus). Ζ. Ἡβη.

Ἄνιος (Anius), βασιλεὺς τῆς Δήλου, Μάντις δὲ καὶ Ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. Τούτου αἱ τρεῖς θυγατέρες Οἰνώ, Σιτώ, καὶ Ἐλαῖς ἔλαβον παρὰ τοῦ Διούσου τὸ χάρισμα νὰ μεταμορφῶνται εἰς πράγματα εἰς ὅ, τι καὶ ἂν ᾔθελον. Ἡ πρώτη λοιπὸν ὅ, τι ἤγγιζε μετεβάλλετο εἰς οἶνον· τῆς δευτέρας, εἰς σῖτον, καὶ τῆς τρίτης, εἰς ἔλαιον, καθὼς γίνεται φανερόν καὶ ἀπὸ τὰ ὀνόματα

αὐτῶν. Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡ κατὰ τῆς Τρωάδος τῶν Ἑλλήνων ἑκατρατεία, ὁ Ἀγαμέμνων ἠθέλησε νὰ τὰς λάβῃ βιαίως εἰς τὸ στρατεύμα του δι' αὐτὰ τὰ ἐπωφελῆ των προτερήματα· ἀλλ' αὐταὶ μὴ θέλουσαι νὰ ὑπάγουν, παρεκάλεσαν τὸν Διόνυσον καὶ τὰς μετεμόρφωσεν εἰς περιστεράς.

Ἄνιων, ἢ Ἀνίης (Tiverone), ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, μεταξύ Λατίου καὶ Σαβίνης ῥέων, καὶ εἰς τὸν Τίβεριον ἐκχυνόμενος.

Ἄννα Κομνηνή, θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως Ἀλεξίου Κομνηνοῦ καὶ τῆς Εἰρήνης, γυνὴ δὲ Νικηφόρου τοῦ Βρυεννίου. Ἄννη οὕσα ἐστολισμένη μὲ πολλὰ φυσικὰ προτερήματα, εὐδοκίμησε θάυμασιως εἰς ὅλας τὰς μαθήσεις, μάλιστα δὲ διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ πατρὸς τῆς, ὁ ὁποῖος ἔλαβε μεγάλην φροντίδα, διὰ νὰ τὴν ἀναδρέψῃ βασιλικῶς. Συνέγραψεν ἡ βασιλόπαις αὕτη Ἀλεξιάδος βιβλία δεκαπέντε, εἰς τὰ ὅποια περιγράφει τὰς πράξεις καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ πατρὸς τῆς Ἀλεξίου, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Βενετία εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντίδος.

Ἄνναῖος Κουρνούτος, ἢ, κατ' ἄλλους, Φουρνούτος, Φιλόσοφος Στωϊκός, ἐγεννήθη εἰς τὴν Λέπτυν τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἔζησεν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπὶ Νέρωνος, διδάσκαλος χρηματίσας τοῦ Φ. Περσίου, καὶ Ἀ. τοῦ Λουκανοῦ. Σώζεται καὶ τούτου Θεωρία περὶ Θεῶν φύσεως, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν

τῶν Μυθολογικῶν Συγγραμμάτων
τοῦ Γαλέου.

Ἄννων, Στρατηγὸς τῶν Καρχηδο-
νίων, ἀκμάσας, κατὰ τὴν πρῶ-
τωτέραν γνώμην μεταξύ τοῦ 600
καὶ 500 ἔτους πρὸ Χριστοῦ.
Συνέγραψε Λιβυστὶ Ἐναφορὰν
τῶν περὶ τὴν Λιβύαν παραλίω
μερῶν, τῆς ὁποίας σώζεται καὶ
Ἑλληνικὴ Μετάφρασις μετὰ ταύτην
τὴν ἐπιγραφὴν: Ἄννωνος Καρχη-
δονίων Βασιλέως Περίπλους τῶν
ὑπὲρ τὰς Ἡρακλέους Στήλας Λι-
βυκῶν τῆς γῆς μερῶν, ὃν καὶ
ἀνέδηκεν ἐν τῷ τοῦ Κρόνου τε-
μένει, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λουγδ.
Βαταν. 1674, 12, καὶ ἀλλα-
χοῦ.

Ἄνουβις (Anubis), Θεὸς τῶν Αἴ-
γυπτίων, ὁ ὁποῖος ἐπαραστένετο
μέτ' ὄμμα ἀνθρώπου, καὶ κεφα-
λὴν κυνὸς, ἐνδεδυμένος ὡς στρα-
τιώτης, καὶ βαστάζων εἰς τὴν
δεξιάν του κηρύκειον. Ἀναλογεῖ
δὲ μετὰ τὸν Ἑρμῆν τῶν Ἑλλήνων,
καὶ διὰ τοῦτο ὠνομάζετο καὶ
Ἑρμῆνουβις.

Ἄνταϊος (Antaeus), υἱὸς τοῦ Οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, Γίγας τρο-
μερὸς καὶ ἀκαταμαχῆτου δυνά-
μειος. Οὗτος κατοικῶν εἰς τὰς
ἐρήμους τῆς Λιβύας, ἐφόρευεν
ἀπανδρώπως ὅλους τοὺς ἐκεῖθεν
διαβαίνοντας, ἐπιδυμῶν, ὡς ἔ-
λεγε, νὰ κτίσῃ βωμὸν εἰς τὸν
Ποσειδῶνα μετὰ κρανία ἀνδρώπι-
να. Διαβάς δὲ κατὰ τύχην ἐ-
κεῖθεν καὶ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ πο-
λεμήσας μετ' αὐτοῦ, δὲν ἤδυνι-
θη νὰ τὸν νικήσῃ, ἐπειδὴ ὅσα

κις ἐπίπτε κατὰ γῆς, ἐσηκόνετο
μέτ' ἑπλάσιαν δύναμιν, τὴν ὁποί-
αν ἐχάριζεν εἰς αὐτὸν ἢ μήτηρ
τοῦ Γῆ. Ὅθεν ἐνοήσας τὴν αἰ-
τίαν, τὸν ἐσήκωσεν ὑψηλὰ εἰς
τὸν αἶερα, καὶ σφίγγας δυνατὰ
τὸν λαιμὸν του, τὸν ἐπνίξεν.

Ἄντανδρος (Ἅγιος Δημήτριος),
πόλις τῆς Φρυγίας (Κάτοικ. Ἄντ-
άνδριος). Ζ. Ἄνδρος.

Ἄντέρως (Anteros) Ζ. Ἐρως.

Ἄντιγόνη (Ἀργυρόκαστρον), πό-
λις τῆς Ἠπείρου, κατὰ τὴν Χαο-
νίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἄντιγο-
νεύς).

Ἄντιγόνη (Antigone). Ζ. Πηλεὺς.
— Λαῖος, Σοφοκλῆς.

Ἄντιγόνης, Καρύστιος, ἀκμάσας ἐ-
πὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.
Συνέγραφεν Ἱστοριῶν παραδόξων
Συναγωγὴν, ἐκδοθ. ἐν Λειψία
1791, 4. μετὰ Σημειώσεων δια-
φόρων.

Ἄντικιρρά (Ἄσπρα Σπήτια), πό-
λις τῆς Φωκίδος, ἐπὶ τοῦ Ἄντι-
κιρραίου κόλπου κειμένη, ὀνομα-
στή διὰ τὸν πολὺν της Ἑλλέβο-
ρον (Κάτοικ. Ἄντικιρραεὺς, καὶ
Ἄντικιρραεῖος).

Ἄντικλεια (Anticlia). Ζ. Λαέρτης.

Ἄντιλίβανος. Ζ. Λίβανος.

Ἄντιόπη (Antiope). Ζ. Λύκος.

— Ἄμαζόνες.

Ἄντιόχεια. Ζ. Ἐδεσσα.

Ἄντιόχεια, ἢ προτεύουσα πόλις τῆς
Συρίας, πλησίον τοῦ Ὀρόντου
ποταμοῦ κειμένη.

Ἄντιόχεια Μαργιανή, πόλις τῆς
Περσίας, πλησίον τοῦ Μάργου
ποταμοῦ κειμένη.

Ἀντιόχεια ἢ πρὸς Πισιδία λεγομένη (Τακιαλί), πόλις τῆς Φρυγίας, πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Ἀπαμείας κειμένη (Κάτοικ. Ἀντιοχεύς).

Ἀντιόριον (Καστέλλι τοῦ Νεοκάστρου), ἀκρωτήριο τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀχαΐαν, ἀπέναντι τοῦ Ῥίου κείμενον.

Ἀντισθένης, υἱὸς Ἀντισθένης, Ἀθηναῖος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Γοργίου τοῦ Λεοντίου καὶ τοῦ Σωκράτους, τῶν ὁποίων καὶ μαθητὴς ἐξηπάτησε, καὶ μετὰ ταῦτα διδάσκαλος τοῦ Διογένης, καὶ ἀρχηγὸς τῆς Κυνικῆς αἵρέσεως. Φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ δύο Λόγοι, Ἄϊας καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπιγραφόμενοι, ἐκδοθ. εἰς τὸν Η΄ τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ Ῥεϊσκίου Συλλογῆς τῶν Ἑλλ. Ῥητόρων, καὶ προσέτι μία Ἐπιστολή, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου μετὰ τῶν λοιπῶν Σωκρατικῶν Ἐπιστολῶν.

Ἀντιφάνης, Ῥόδιος, ἢ κατ' ἄλλους, Σμυρναῖος, Ποιητὴς τῆς Μέσης Κομωδίας, τοῦ ὁποίου τὰ μικρὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κομωδιῶν.

Ἀντιφάτης (Antiphates). Ζ. Δαιστρυγόνες.

Ἀντιφος (Antiphus). Ζ. Ἐκάβη.

Ἀντιφῶν, Ἀθηναῖος, υἱὸς Σοφίλου τοῦ Ῥήτορος, Ῥήτωρ καὶ αὐτὸς χρηματίας ἐνδόκιμος. Οὗτος πρῶτος συνέγραψεν, ὡς λέγουσι, Κανόνας τῆς Ῥητορικῆς, καὶ ἐσύνθεσε μὲ μισθὸν Λόγους

Δικαικούς, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐκατηγόρηθη ὡς φιλάργυρος. Διὰ δὲ τῆς δυνάμεως τῶν λόγων του κατέπεισε τοὺς Ἀθηναίους νὰ καταλύσωσι τὴν δημοκρατείαν. Ὑστερον ὅμως μετανοήσαντες αὐτοὶ, τὸν ἐκατηγόρησαν ὡς προδότην, καὶ τὸν κατεδίκανον εἰς θάνατον, ψηφίσαντες νὰ μὴ ταφῆ οὐδὲ τὸ σῶμα του. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Λόγων σώζονται ἀκόμη δεκαεξί, ἐκδοθ. εἰς τὸν Ζ΄ τόμον τῆς τοῦ Ῥεϊσκίου Συλλογῆς τῶν Ἑλλήνων Ῥητόρων, καὶ προσέτι εἰς τὸν Α΄ τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ Βεγκέρου ἀρίστης ἐκδόσεως τῶν δέκα Ἀττικῶν Ῥητόρων.

Ἀντρῶν, πόλις τῆς Θετταλίας παραθαλάσσιος, ἀπὸ τὸ ἀντρῶδες, ἦτοι σπηλαιῶδες τοῦ τόπου οὕτω παρονομασθεῖσα (Κάτοικ. Ἀντρώνιος). Ἡ δὲ Παροιμία « Ἀντρώνιος ὄνος » κατὰ τινας μὲν ἐρρέθη ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ πολλὰ ἐπιτηδεῖους αὐτῆς πρὸς τὸ ἀλήθειαν ὄνους· κατ' ἄλλους δὲ, ἀπὸ τοὺς λίθους, τοὺς ὁποίους ἐλάμβανον ἐκεῖθεν διὰ τοὺς μύλους, καὶ μάλιστα διὰ τὸν ἐπάνω τοῦ μύλου λίθου, ὅστις ὀνομάζεται Ὀνος, καὶ Μύλη, ὁ κάτωθεν. Σημαίνει δὲ ἡ Παροιμία πᾶν ὃ, τι ἐξέχει κατὰ τι τῶν ἄλλων.

Ἀντωνῖνος, Λιβεράλιος, ἢ Λιβεράλις (Antoninus Liberalis), Ῥήτωρ Ῥωμαῖος, ἀκμάσας ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος, τοῦ ὁποίου σώζεται Μεταμορφώσεων Συναγωγὴ, ἀναγ-

καιοτάτη διὰ τὴν κατάληψιν τῶν μύθων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1774, 8. μετὰ Σημειώσεων.

Ἀντώνιος Μοναχός, ὁ ἐπονομαζόμενος **Μέλισσα**, λαβὼν ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Μέλισσα καλούμενον, τὸ ὁποῖον ὡς μέλισσα τῶ ὄντι συνηθροισεν ἀπὸ πολλὰ καὶ ἀξιόλογα ῥητὰ τῶν ἱερῶν βιβλίων, χρησίμιμον πολλὰ, μάλιστα εἰς τοὺς συγγράφοντας Ἐκκλησιαστικούς Λόγους, ἐκδοθ. ἐν Γενέυη, 1609, φύλ. καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀντώνιος Πολέμων, Σοφιστής, ἐγεννήθη εἰς τὴν Λαοδικεῖαν, καὶ ἠγαπάτο μεγάλως ὑπὸ τοῦ Τραϊανοῦ, Ἀδριανοῦ, καὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. Ἐδίδασκε μετὰ φήμης εἰς τὴν Σμύρνην, ἀποκτῆσας πλήθος μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἔτρεχον πανταχοῦθεν, διὰ νὰ τὸν ἀκούσωσι. Φθάσας δὲ εἰς τὸ πεντηκοστὸν καὶ ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ τοὺς σφοδροὺς πόνους τῆς χειροποδάγρας, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου καὶ ἀπέθανε, κλεισθεὶς ζωντανός εἰς τὸ μνήμα του. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται μόνον δύο Λόγοι, ἐκδοθ. πολλαχοῦ, καὶ ἐν Τολώσῃ 1637, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Ἀνύτη, Τεγεαῖτις, Ποιήτρια περίφημος, διὰ τὴν ὁποίαν ἔλεγεν ὁ Ἀντίπατρος, ὅτι καθὼς ὁ Ὀμηρος εἶναι πρῶτος τῶν Ποιητῶν μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, οὕτω καὶ

αὕτη μεταξὺ τῶν γυναικῶν. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτῆς ὀλίγα τινα ἀποσπασμάτια σώζονται, ἐκδοθ. εἰς τὸν Α΄ τόμον τῶν Ἀναλέκτων τοῦ Βρουγκίου.

Ἀξίος (Βαρδάρη), ποταμὸς μέγιστος τῆς Μακεδονίας, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.

Ἀξιούπολις (Ῥοσσαῦα), πόλις τῆς κάτω Μοισίας, παρὰ τὸν Δανούβιον ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Ἀξιοπολίτης).

Ἀξίων (Axion). Ζ. Ἀλκμαίων.

Ἄσρος πέτρα, φρούριον πετρῶδες καὶ ἰσχυρότατον τῆς Ἰνδίας, τὸ ὁποῖον μετὰ πολλὰς ἀντιστάσεις ἐκυρίευσεν Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας, αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἄλυσιν αὐτοῦ προκινδυνεύσας.

Ἀπάμεια, πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Βαβυλωνίαν κειμένη.

Ἀπάμεια Κιβωτός (Ἀπαμίται), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Φρυγίαν (Κάτοικ. Ἀπαμεύς).

Ἀπατούρια, ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰς Ἀθήνας, κατὰ τὴν εἰκοστὴν πρῶτην τοῦ Πυανεψιώνος Μηνός. Ὠνομάσθη δὲ οὕτως αὕτη ἡ ἑορτὴ ἀπὸ τὴν ἀπάτην, τὴν ὁποίαν μεταχειριθεὶς Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων Βασιλεὺς, ἐφόβησε παρὰ τὰς συνθήκας τὸν Ξάνθον, Βασιλέα τῆς Βοιωτίας. Ἐπειδὴ ἔχοντες αὐτοὶ πόλεμον περίτινος τόπου, ἀπεφάσισαν νὰ δώσωσιν τὸ τέλος αὐτοῦ διὰ τῆς μονομαχίας τῶν δύο Βασιλέων. ἐν ᾧ δὲ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ κτυπηθοῦν, εἶπε δολίως ὁ Μέλανθος

πρὸς τὸν Ξάνθον, ὅτι ἡ συμφωνία των δὲν ἦτον νὰ ἔχη καὶ ὀπαδόν· διὰ τὸ ὅποιον στραφεῖς αὐτὸς νὰ ἴδῃ τίς ἦτον ὀπίσω του, ἐφρονεῖδῃ ὑπὸ τοῦ Μελάνθου μὲ τὸ δόρυ, καὶ οὕτω κερδήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι τὸν περιμάχητον ἐκαῖνον τόπον, ἐώρταζον ἐτησίως εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος ταύτην τὴν ἐορτῆν. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὠνομάσθη Ἀπατούρια ἡ ἐορτὴ αὕτη ἀπὸ τοῦ Α τοῦ ἀδροιστικοῦ, καὶ τοῦ Πατήρ, οἷον Ὀμοπατόρια, ἐπειδὴ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν παρουσιαζόμενοι εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Φρατόρων οἱ πατέρες ὁμοῦ μὲ τοὺς υἱοὺς των, ὠμολόγουν μεθ' ὄρκου, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν γνήσιοι υἱοὶ των, καὶ οὕτω καταγράφοντο εἰς τὸν κατάλογον τῶν πολιτῶν κατὰ τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἄπέννινα (*Apennino*), ὄρη μεγαλώτατα, διαχωρίζοντα τὴν Ἰταλίαν ἐκ Βορρᾶ πρὸς Μεσημβρίαν εἰς δύο μέρη, τὰ ὅποια ἀρχονται ἀπὸ τὴν Λιγυστικὴν, καὶ τελειοῦσιν εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Σικελίας.

Ἀπῆνη, ἀγώνισμα, ἀνῆκον εἰς τὸν Δρόμον, καὶ ἐλέγετο ἡ ὑπὸ δύο ἡμιμίων συρομένη ἄμαξα εἰς τὸ Στάδιον.

Ἀπία. Ζ. Πελοπόννησος.

Ἀπίκιος (*Apicius*) Καίλιος, Ἰππεύς Ῥωμαῖος, καὶ πολυφάγος διαβόητος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα παρωνομάσθησαν καὶ οἱ Ἀπίκιοι λεγόμενοι πλακοῦντες.

Οὗτος ἀφ' οὗ κατηνάλωσεν εἰς τὴν πολυφαγίαν ὅλην τὴν λαμπράν του περιουσίαν, ἤνοιξεν εἰς τὴν Ῥώμην Σχολεῖον, εἰς τὸ ὅποιον παρέδιδε μὲ μισθόν, τὴν Γαστριμαργίαν. Σώζονται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ δέκα βιβλία Περὶ κατασκευῆς καὶ ἀρτύσεως βρωμάτων, ἢ περὶ Μαγειρικῆς τέχνης (*De arte Coquinaria*), ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ. 1709, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Ἄπις (*Apis*), βουὸς ζωντανός, ὡς Θεὸς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων λατρευόμενος, ὁ ὅποιος ἔπρεπε νὰ ἦναι ὅλος μέλας, μὲ τὰ ἐξῆς μόνον σημεῖα, ἤγουν εἰς μὲν τὸ μέτωπόν του νὰ ἔχη ἐν λευκόν καὶ τετράγωνον σημεῖον, εἰς δὲ τὰ ὦτα τὸ σχῆμα τοῦ ἀετοῦ, καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν τὸ τοῦ κανθάρου, τὰ ὅποια ἀναμφιβόλως προητοιμάζον εἰς τὸν διάδοχον οἱ Ἱερεῖς καὶ ὑπουργοὶ αὐτοῦ. Ἀφ' οὗ δὲ ἀπέδνησεν ὁ Θεὸς οὗτος, ἐπαρουσίαζον οἱ Ἱερεῖς εἰς τὸν λαόν τὸν διάδοχον αὐτοῦ, ἔχοντα τὰ εἰρημένα σημεῖα, καὶ ὀδηγοῦντες αὐτὸν μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ παρατάξεως εἰς τὴν Μέμφιν, τὸν ἔτρεφον πολυτελεῶς εἰς τὸ λαμπρὸν τέμενος τοῦ Ἡφαίστου, Ἡφαιστεῖον καλούμενον.

Ἀπολλωάριος, υἱὸς Ἀπολλωαρίου Γραμματικοῦ καὶ Πρεσβυτέρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων. Οὗτος διδάχθεις τὴν Ῥητορικὴν εἰς τὴν ἰδίαν του πατρίδα, εὐδοκίμησε μεγάλως, καὶ Ἐπίσκο-

πος ταύτης ὁμοφώνως προεχειρίσθη. Ὑστερον ὁμως παρεκκλίνας τῆς ὀρθοδοξίας, ἔγεινεν ἀρχηγὸς νέας αἱρέσεως, τοῦ ὁποίου αἱ διδασκαλῖαι κατεκρίθησαν ἐπὶ τριῶν Συνόδων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ μόνον ἡ Μετάφρασις τῶν Ψαλμῶν εἰς στίχους Ἡρωϊκούς σώζεται, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ τοῦ Πίνακος τῶν λέξεων ἐν Παρισίοις 1580, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀπολλόδωρος, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου, Γραμματικὸς, ἐχρημάτισε μαθητὴς Ἀριστάρχου τοῦ Γραμματικοῦ, καὶ τῶν Φιλοσόφων Παναϊτίου Ῥοδίου, καὶ Διογένους τοῦ Βαβυλωνίου. Συνέγραψε Χρονικόν, τὸ ὁποῖον καὶ Μυθολογικὴ Βιβλιοθήκη ἐπιγράφεται εἰς βιβλία τρία, περιέχον τὰς μυθώδεις γενεαλογίας τῶν ἀρχαίων Ποιητῶν περὶ Θεῶν καὶ Ἡρώων μέχρι τῶν Τρωϊκῶν, ἐκδοθ. πολ. λαχοῦ, καὶ ἐν Παρισίοις Ἑλλ. Γαλλ. 1805, 8, ὑπὸ τοῦ Κλαυερίου, εἰς τόμους δύο, μετὰ πολλῶν Σημειώσεων, καὶ ἐνός πλουσιωτάτου Πίνακος.

Ἀπολλόδωρος, Δαμασκηνός, Ἀρχιτέκτων περίφημος, ὅστις κατεσκεύασε τὴν ἐπὶ τὸν Δανούβιον γέφυραν τοῦ Τραϊανοῦ. Τοῦτον τὸν μέγαν ἄνδρα ἐξώρισεν Ἀδριανὸς ὁ Καῖσαρ ἀπὸ τῆν Ῥώμην, καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν του πέμφσας, τὸν ἐθανάτωσε διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐχθροπάθειαν. Σώζονται αὐτοῦ Πολιορκητικά, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Θηβενό-

του Συλλογὴν τῶν λοιπῶν Παλαιῶν Μαθηματικῶν.

Ἀπολλόδωρος, Κωμικὸς, σύγχρονος τοῦ Μενάνδρου, ἐγεννήθη εἰς τὴν Γέλαν τῆς Σικελίας, τοῦ ὁποίου τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Ἀπόλλων (Apollo), υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητούς, γεννηθεὶς ὁμοῦ μετ' τὴν Ἄρτεμιν εἰς τὴν γῆσον Δῆλον (Ζ. Λητώ). Καταδιωκομένη ἡ Λητώ ἀπὸ τὴν ζηλότυπον Ἥραν, ἦλθεν εἰς τοὺς Δελφούς, καὶ διέτριβεν ἐκεῖ μετ' τὸν υἱὸν τῆς Ἀπόλλωνα, βρέφος ἀκόμη ὄντα, εἰς ἓν σπήλαιον, ὅπου ἐμφωλεύων καὶ ὁ Πύθων, δράκων φοβερός καὶ καταπληκτικὸς, ὥρμησε μίαν ἡμέραν διὰ νὰ τοὺς φάγη· ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων πολεμήσας μετ' αὐτοῦ, τὸν ἐφόνευσε, καὶ ἐκ τούτου ἐπωνομάσθη Πύθιος. Συστήσας δὲ ἐκεῖ καὶ τὸ περίφημον ἐκεῖνο μαντεῖον, ἐπρόσταξε νὰ σκεπάσσει μετ' τὸ δῆρμα τοῦ Πύθωνος τὸν Τρίποδα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καθημένη ἡ Ἴερεῖα, Πυθία καὶ αὐτὴ ὀνομαζομένη, εἶδε τοὺς χορησμούς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀπόλλων ἐβοήθησε τὸν Δία εἰς τὸν κατὰ τῶν Γιγάντων πόλεμον, συνηριδμήθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν τάξιν τῶν δώδεκα μεγάλων Θεῶν. Ἄλλ' ἔπειτα φονεύσας τοὺς Κύκλωπας, οἵτινες κατεσκεύασαν τοὺς κεραυνούς, μετ' τοὺς ὁποίους ὁ Ζεὺς κατεκεραύνωσε τὸν υἱὸν

του Ἀσκληπιόν, ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ καταφυγὼν εἰς τὸν Ἄδμητον, Βασιλέα τῆς Θεσσαλίας, ἠναγκάσθη νὰ γενῆ βοσκός, καὶ νὰ φυλάττη τὰς μάνδρας αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἔπειτα ἐτιμᾶτο καὶ ὡς Θεός τῶν ποιμένων. Ἐἰς δὲ τὴν Λακεδαιμόνα συμπαίζων ποτὲ τὸν δίσκον μὲ τὸν πολλὰ ἠγαπημένον του Ἰάκινθον, υἱὸν τοῦ Ἀμύκλα, καὶ φονεύσας αὐτὸν ἀκουσίως, ἔφυγεν ἐκεῖθεν διωκόμενος ἀπὸ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, καὶ ἔλθων πρὸς τὸν Λαομέδοντα, Βασίλεα τῆς Τρωάδος, ἐδούλευεν ἐκεῖ μισθωτός μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος εἰς τὴν κτίσιν τῶν τειχῶν ταύτης τῆς πόλεως. Ἀφ' οὗ δὲ παρήλθεν ἡ διορία, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐξόριστος, ἀνέβη πάλιν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔλαβε τὴν προτέραν του τιμὴν καὶ ἀξίαν. Ἐκεῖθεν δὲ ἐτόξευσε τὰ τέκνα τῆς Νιόβης διὰ τὴν ἀκαίρον φιλοτιμίαν της τοῦ νὰ φανῆ εὐτεκνοτέρα τῆς μητρὸς του Λητοῦς. Ἐτιμώρησε δὲ καὶ τὸν εἰρημένον Λαομέδοντα διὰ τὴν παράβασιν τῆς ὑποσχέσεώς του, πέμψας εἰς τὴν χώραν του λοιμικὴν νόσον, ἣτις ἐφθειρε τὸ πᾶν. Ἐγδάρειν ἔπειτα ζωντανόν καὶ τὸν ἄθλιον Μαρσύαν, ὅστις ἐνικήθη εἰς τὴν περὶ Μουσικῆς φιλονεικίαν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν Μουσῶν. Ὁ Ἀπόλλων ὠνομάζετο καὶ Φοῖβος, καὶ Ἥλιος εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπειδὴ ὠδήγει τὸν ἥλιον ἐπάνω εἰς ἄ-

μαξαν, συρομένην ὑπὸ τεσσάρων ἵππων. Νομίζεται δὲ ἔφορος τῆς Ἱατρικῆς, Μουσικῆς, Ποιητικῆς, καὶ τῶν λοιπῶν ἐλευθερίων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. Διέτριβε συνήθως μετὰ τῶν Μουσῶν εἰς τὸν Παρνασσόν, εἰς τὸν Ἑλικῶνα, εἰς τὴν Πιερίαν καὶ Πίνδον. Τὰ δὲ χρυσάφια αὐτοῦ ἦσαν πολλότατα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πλέον περίφημα ἐνομίζοντο τῶν Δελφῶν, τῆς Τενέδου, καὶ τῆς Κλάρου. Παραστένεται δὲ ὁ Ἀπόλλων νέος εὐειδῆς καὶ ἀγένειος, μὲ κόμην ξανθὴν, καὶ μὲ βελοδήκην εἰς τὸν ὤμον, ἐστεμμένος μὲ στέφανον δάφνης, καὶ καδῆμενος ἐπάνω εἰς χρυσῆν ἄμαξαν, ἢ καὶ μεταξὺ τῶν Μουσῶν, βαστάζων εἰς τὰς χεῖρας του τὴν λύραν. Ἐκ μὲν τῶν πτηνῶν ἀφιερωμένος εἰς αὐτὸν ἦτον ὁ κύκνος, ἐκ δὲ τῶν φυτῶν, ἡ δάφνη.

Ἀπολλωνία, πόλις τοῦ Ἐυξεινοῦ Πόντου, μεταξὺ Θράκης καὶ Μοισίας κειμένη, ἀποικία τῶν Μιλησίων.

Ἀπολλωνία (Σερεβῶν), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Συρίαν (Κάτοικ. Ἀπολλωνιάτης).

Ἀπολλώνιος, Γραμματικός, Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς Ἀρχιβίου τοῦ Γραμματικοῦ, ἀκμάσας ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος. Συνέγραψε Λεξικὸν Ὀμηρικόν, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις 1773, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ Σημειώσεων τοῦ Βιλλοισῶνος.

Ἀπολλώνιος, ὁ διὰ τὸν σκληρόν

καὶ σκυθρωπὸν τρόπον τῆς ζωῆς τοῦ Δύσκολος ἐπονομασθεῖς, ἐγεννήθη εἰς τὸ Βρούχιον τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου καὶ ἀπέθανεν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περὶ Συντάξεως τῶν μερῶν τοῦ Λόγου βιβλία τέσσαρα, ἐκδοθ. ἐν Φραγκοφορτ. 1590, 4, καὶ ὑπὸ τοῦ Βεκκέρου ἐν Βερολίῳ, 1817, 8, Β'. Ἱστορία θανασιῶν, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία 1992, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Ἀπολλώνιος, ὁ ἀπὸ τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας, Περγαῖος ἐπονομασθεῖς, ἐχρημάτισε μαθητῆς τοῦ Ἀρχιμήδους, καὶ Μαθηματικὸς ἄριστος. Ἔζη μετὰ φήμης ποτὲ μὲν εἰς τὴν Πέργαμον, ποτὲ δὲ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Ἐυεργέτου. Σώζεται καὶ αὐτοῦ βιβλίον, Περὶ Κωνικῶν Τομῶν, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ὁξωνία, 1710, φύλ.

Ἀπολλώνιος, Ῥόδιος, υἱὸς τοῦ Σιλλέως, Ἀλεξανδρεὺς. Οὗτος κατατρεχόμενος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του, κατέφυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, ὅπου διδάσκων μετὰ φήμης τὴν Ῥητορικὴν, καὶ πολιτογραφεῖς ἐκεῖ, ἐπονομάσθη Ῥόδιος. Ἐπιστρέψας δ' ἔπειτα εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἀνεδέχθη μετὰ τὸν Ἐρατοσθένην τὴν ἐπιστασίαν τῆς ἐκεῖ Βιβλιοθήκης ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Ἐπιφανοῦς, ὅπου καὶ ἀποθανὼν, συνετάφη μετὰ τοῦ ἐχθροῦ του Καλλιμάχου. Σώζεται τούτου Ποίημα Ἡρωικὸν εἰς

βιβλία τέσσαρα, Ἀργοναυτικά, ἐπιγραφόμενον, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Ὁξωνία Ἑλλ. Λατ. 1777, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων· καὶ ἡ ἐν Λειψία, 1810, εἰς δύο τόμους, ὁμοίως μετὰ ἀξιολόγων Σχολίων.

Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς, ἐγεννήθη μετὰ τοῦ 30 καὶ 40 ἔτους μετὰ Χριστόν, κ' ἐχρημάτισε Φιλόσοφος Πυθαγορικός, καὶ γόης διαβόητος, καθὼς περὶ αὐτοῦ διηγοῦνται πολλοὶ Συγγραφεῖς, καὶ μάλιστα ὁ Φιλόστρατος, ὅστις καὶ τὸν βίον αὐτοῦ συνέγραψεν. Ἐἰς τὴν νεότητά του ὁ Ἀπολλώνιος ἔκαμε πολλὰς καὶ μακρυνὰς ὁδοπορίας, καὶ, καθὼς λέγουσιν, ἔφθασε μέχρι τῶν Ἰνδιῶν· ὑπῆγε δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τερατουργῶν εἰς πολλὰ καὶ διάφορα ἄλλα μέρη, ἀπέθανε τελευταῖον εἰς τὴν Ἐφεσον. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται μόνον 85 Ἐπιστολαί, ἐκ τῶν ὁποῦν τινὲς εἶναι ἄλλων πρὸς αὐτὸν γεγραμμέναι, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἄλδου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Ἐπιστολῶν.

Ἀπουλήϊος (Apulejus) Λούκιος, Ἀφρικανός, Ῥήτωρ καὶ Φιλόσοφος Πλατωνικός, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀντωνίου τοῦ Ἐυσεβοῦς, καὶ Λουκίου Βήρου τῶν Ἀυτοκρατόρων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη πολλὰ, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1823, 4, εἰς τόμους τρεῖς, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων.

Ἀπουλία (*Puglia*), ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, περὶ τὴν Νεάπολιν, κατὰ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος κειμένη (Κάτοικ. Ἐξ Ἀπουλίας).

Ἀππιανός, Ἀλεξανδρεὺς, ἔζη μετὰ φήμης εἰς τὴν Ῥώμην ἐπὶ τῶν Καισάρων Τραϊανοῦ, Ἀδριανοῦ, καὶ τῶν δύο Ἀντωνίνων. Κατ' ἀρχάς μετῆρχετο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικολόγου, καὶ ἔπειτα διωρίσθη Ἐπίτροπος τῶν ἐκ τῶν διαφόρων Ἐπαρχιῶν εἰσοδημάτων. Συνέγραψε δὲ Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας βιβλία εἰκοσιτέσσαρα, κατὰ τάξιν τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ Πόλεων, διηγούμενος πᾶν ὅ,τι ἔπραττον οἱ Ῥωμαῖοι μετὰ τῶν ἄλλων ἔθνων. Ἐκ τούτου τοῦ ἐπωφελοῦς Συγγράμματος μόλις σώζεται τὸ ἥμισυ, ἐκδοθ. πολ. λαχοῦ, καὶ ἐν Λειψία, 1785, 8, εἰς τόμους τρεῖς, μετὰ πολλῶν Σχολίων καὶ Πινάκων.

Ἀπρίλιος (*Aprilis*), εἰς ἐκ τῶν δώδεκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων, ἀπὸ τοῦ *Aperire*, ἧτοι Ἀνοίγειν ῥήματος παρονομασθεῖς, ἐπειδὴ κατὰ τοῦτον τὸν Μῆνα ἀνοίγουσιν ὅλα τὰ φυτὰ καὶ ἄνθη τῶν δένδρων. Κατ' ἄλλους δὲ οὗτος ὁ Μῆν ὀνομάσθη πρῶτον *Aphrillis*, καὶ ἔπειτα ἀφαιρέσει τοῦ *h*, *Aprilis*, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῆς θαλάσσης γέννησιν τῆς Ἀφροδίτης, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἦτον ἀφιερωμένος.

Ἀπτερά, ἢ Ἀπτερία, πόλις τῆς Κρήτης πλησίον τοῦ Μουσειοῦ, ὅπου αἱ μελωδικώταται Σειρήνες φιλονεικήσασαι μετὰ τῶν Μουσῶν

περὶ μουσικῆς τέχνης, καὶ νικηθεῖσαι, ἀπέβαλον ἀπὸ τὴν λύπην τὰ πτεράτων καὶ ἔπεσον εἰς τὴν θάλασσαν. Αἱ δὲ Μοῦσαι πλέξασαι στεφάνους ἀπ' ἐκεῖνα τὰ πτερά, ἔστεφαν τὰς κεφαλὰς των, πλὴν τῆς Τερψιχόρης, ἣ ὁποία ἐνομιζέτο μήτηρ τῶν Σειρήνων (*Z. Σειρήνες*).

Ἀραβία, ἐπαρχία μεγίστη τῆς Ἀσίας, πρὸς βορρᾶν τῆς Ἰουδαίας καὶ Συρίας κειμένη (Κάτοικ. Ἄραψ καὶ Ἀράβιος). Διαίρεται δὲ ἡ Ἀραβία εἰς τρεῖς μικροτέρας ἐπαρχίας, ἡγούν εἰς τὴν Πετραίαν, Ἐρημον, καὶ Ἐυδαίμονα Ἀραβίαν. Καὶ ἡ μὲν Πετραία κεῖται πρὸς τὸ βόρειον, ἡ δὲ Ἐρημος πρὸς τὸ ἀνατολικόν, καὶ ἡ Ἐυδαίμων πρὸς τὸ δυτικὸν αὐτῆς μέρος.

Ἀραξά, πόλις τῆς Λυκίας μεσόγειος, μεταξὺ Κράγου ὄρους καὶ Ξάνδου τοῦ ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἀραξεύς).

Ἀράξης. *Z. Πηνεῖος*.

Ἀράξης (Ἀράς), ποταμὸς τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ἐκχυνόμενος εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν.

Ἀραξός, ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀχαΐαν, πρὸς τὸ Ἴόνιον πέλαγος ἐκνεῦον.

Ἀρατος, υἱὸς Ἀθηνοδώρου καὶ Λιτοφίλης, ἐκ Πομπηϊοῦπόλεως τῆς Κιλικίας, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ, Βασιλέως τῆς Μακεδονίας, διὰ προτροπῆς τοῦ ὁποίου συνέγραψε Ποίημα Ἡρωϊκόν, Φαινόμενα,

καὶ Διοσημεῖα, ἤτοι Προγνωστικά, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία 1801, 8. εἰς τόμους δύο, μετὰ Σχολίων καὶ Πινάκων.

¹ Ἀράτωρ (Arator), Λήγυρ τὸ γένος, Ῥήτωρ καὶ Ποιητὴς τοῦ καιροῦ του εὐδόκιμος. Ἐχρημάτισεν Ὑποδιάκονος τῆς ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησίας, καὶ συνέγραψεν εἰς Ἡρωϊκοὺς στίχους Περί τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ Παύλου, ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὴν ὕλην λαβών· καὶ προσέτε διὰ Ἐλεγείας, τὴν μίαν πρὸς τινὰ Φλωριανὸν Ἀββαῖν, καὶ τὴν ἄλλην πρὸς Βιργίλιον τὸν Ῥώμης Ἐπισκοπον, ἐκδοθ. πολλαχού.

² Ἀραφὴν, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀιγίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀραραφῆνιος, καὶ Ἐπιφρ. Ἀραραφηνόθεν).

³ Ἀραχθός (Λούραξ, ἢ Ποτάμι τῶν Ῥωγῶν), ποταμὸς τῆς Ἠπείρου, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον.

⁴ Ἀράχνη (Arachne), θυγάτηρ τοῦ Ἰδμονός, βασιλέως τῶν Λυδῶν, ἐπιτηδειοτάτη κεντήστρια, ὥστε ἐτόλμησέ νὰ φιλονεικήσῃ περὶ τῆς τέχνης της καὶ μετὰ αὐτὴν τὴν Ἀθηνᾶν· νικηθεῖσα ὅμως, μετεμορφώθη ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ ὀμώθυμον της ζωῦφιόν, τὴν ἀράχνην.

⁵ Ἀρβηλα (Ἐρβηλ), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ὅπου ἐνικήθη ὁ Δαρεῖος ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (Κάτοικ. Ἀρβηλίτης).

⁶ Ἀργαῖος (Argaeus) ἢ Ἀργεῖος,

υἱὸς τοῦ Λυκίμνου, τὸν ὁποῖον ἀγαπήσας ὁ Ἡρακλῆς ἔλαβε μαζήτου ἀπὸ τὰς Θήβας, ὅτε ἐστράτευεν ἐναντίον τοῦ Λαομέδοντος, ὑποσχθεῖς εἰς τὸν πατέρα του νὰ τὸν φέρῃ ὅπῃσιν ἀσφαλῶς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ νέος ἀπέθανε καθ' ὁδόν, ὁ Ἡρακλῆς καύσας τὸ σῶμα του, ἐστειλε πρὸς αὐτὸν τὴν κόνιν πρὸς μικρὰν του παρηγορίαν, καὶ ἔκτοτε, λέγουσιν, ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια τοῦ νὰ καίονται τῶν νεκρῶν τὰ σῶματα.

⁷ Ἀργανθώνιος (Arganthonius). Ζ. Τιθωνός.

⁸ Ἀργεῖα, ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου (Κάτοικ. Ἀργεῖος). Ζ. Ἀργολίς.

⁹ Ἀργεῖα (Argea, ἢ Argia). Ζ. Ἀδραστος.

¹⁰ Ἀργεῖος (Argeus). Ζ. Ἀργαῖος.

¹¹ Ἀργιός, πόλις τῆς Θράκης, πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἀργίλιος).

¹² Ἀργινούσαι, τρεῖς μικραὶ νῆσοι τῆς Ἀσίας, πρὸς τὸ μέρος τῆς Μιτυλήνης κείμεναι (Κάτοικ. Ἀργινούσιος).

¹³ Ἀργολικὸς κόλπος (Κόρφος τοῦ Ναυπλίου), ἢ μεταξύ Ἀργολίδος καὶ Λακωνικῆς θάλασσα.

¹⁴ Ἀργολίς, ἢ Ἀργεῖα, ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου, μεταξύ Κορίνθου, Ἀρκαδίας, Λακωνικῆς, καὶ Μυρταίου πελάγους κειμένη (Κάτοικ. Ἀργολεῖς).

¹⁵ Ἀργοναῦται (Argonautae), ἦσαν οἱ πλέον ἐξαιρετοὶ νέοι τῆς Ἑλ-

λάδος, οἵτινες ἐπλευσαν εἰς τὴν Κολχίδα, διὰ νὰ λάβωσι τὸ χρυσοῦν δέρας, ἀπὸ τῆς νῆος Ἀργουῶν οὕτω παρονομασθέντες, μεταξὺ τῶν ὁποίων διελαμπὸν ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Κᾶστωρ, ὁ Πολυδεύκης, ὁ Ὀρφεύς, ὁ Λαέρτης, ὁ Πηλεὺς, ὁ Λυγκεύς, ὁ Θησεύς, καὶ πρὸ πάντων ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Ἰάσων, καὶ ἄλλοι.

* Ἀργος. Ζ. Ἀργῶ. — Ὀδυσσεύς.

* Ἀργος (Argus), υἱὸς τοῦ Ἀρίστωνος, ὅστις εἶχε, καθὼς λέγουσιν, ἑκατὸν ὀφθαλμοὺς, καὶ ὅταν ἐκοιμῶντο οἱ πεντήκοντα, οἱ ἄλλοι πεντήκοντα ἠγρύπουν. Ἐἰς αὐτὸν ἐνεπιστεύθη ἡ Ἡρα τὴν φροντίδα τῆς εἰς δάμαλιν μεταμορφωθείσης Ἰούς (Ζ. Ἰώ). Ἄλλ' ὁ Ἑρμῆς ἀποκομίσας αὐτὸν διὰ τῆς μελωδίας τοῦ αὐλοῦ του, τὸν ἐφόνευσε, καὶ ἐκ τοῦτου αὐτὸς μὲν ἐπωνομάσθη Ἀργεῖφόντης, ἡ δὲ Ἡρα μετεμόρφωσε τὸν Ἀργον εἰς ταῦνα ἧτοι παβῶνι, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα σῶζεται ἀκόμη ὁ τύπος τῶν πολλῶν ὀφθαλμῶν του.

* Ἀργος Ἀμφιλοχικὸν (Ἄρτα), πόλις τῆς Ἠπείρου εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν (Κάτοικ. Ἀργεῖος ἐξ Ἀμφιλοχίας, ἢ Ἀμφιλόχιος).

* Ἀργος, πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀργολίδα, παρὰ τὸν Ἰναχον ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Ἀργεῖος).

* Ἀργυρίππα (Argiri), πόλις τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Δαυνίαν, κατὰ τὸν Ἴονιον κόλπον κειμένη (Κάτοικ. Ἀργυριππανός, καὶ Ἀργυριππηνός).

* Ἀργῶ (Argo), οὕτως ὠνομάζετο ἡ ναῦς, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπλευσεν ὁ Ἰάσων μὲ τοὺς πλέον ἐξαιρέτους ἠγεμόνας τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ φέρωσιν ἀπὸ τὴν Κολχίδα τὸ χρυσοῦν δέρας. Κατεσκεύασε δὲ ταύτην τὴν ναῦν ὁ Ἀρχιτέκτων Ἄργος, κόψας τὰ ξύλα ἀπὸ τὸ ἄλλος τῆς Δωδώνης, καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγετο, ὅτι ὠμίλει καὶ αὐτὴ μὲ ἀνδρωπίνην φωνήν.

* Ἀρδεα, ἢ Ἀρδέα (Ardia), πόλις τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Λάτιον, ἡ μητρόπολις τῶν Ρουτουλῶν (Κάτοικ. Ἀρδεάτης, καὶ Ἀρδεατίνος).

* Ἀρέθας, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ Καισαρείας. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Β'. Λόγος περὶ τοῦ μαρτυρίου Σιμωνᾶ, Γουρίου, καὶ Ἀβίδου, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Οἰκουμενίου ἐν Βερώνῃ, καὶ ἀλλαχοῦ.

* Ἀρέθουσα (Arethusa), θυγάτηρ τοῦ Νηρέως ἐκ τῆς Δωριίδος, καὶ ὄπαδός τῆς Ἀρτέμιδος. Ἄυτη καταδιωχομένη ποτὲ ὑπὸ τοῦ Ἄλφειοῦ, καὶ κινδυνεύουσα νὰ πιασθῇ, παρεκάλεσε τὴν Ἀρτεμιν εἰς βοήθειάν της, ἡ ὁποία καὶ τὴν μετεμόρφωσεν εἰς πηγὴν. Ὁ δὲ Ἄλφειός περιλύπος διὰ τὴν τοιαύτην μεταβολὴν τῆς ἐρωμένης του, ἀνέλαβε πάλιν καὶ αὐτὸς τὴν προτέραν του μορφήν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀνέμιξε πρὸς μικρὰν του παρηγορίαν τὰ θλιβερά του ὕδατα μὲ τὰ ὕδατα τῆς ἐρωμένης του.

Ἄρειανζός, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Καππαδοκίαν (Κάτωικ. Ἄρειανζήνος).

Ἄρειόπαγος (Areopagus), ἡ κάλλιον Ἄρειος Πάγος, τὸ ἀρχαιότερον καὶ σεβασμιώτερον εἰς τὰς Ἀθήνας κριτήριον, κείμενον ἐπάνω εἰς λόφον, ἀπέναντι τῆς πόλεως, ὅπου ὁ Ἄρης ἔπηξε τὸ δόρυτου, ὅτε ἐκρίνετο, ὡς λέγουσι, μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος, διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλιερόδιου, βιάσαντος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀλκίπην. Ἐἰς αὐτὸ τὸ κριτήριον ἐξετάζοντο διάφορα κεφαλικά ἐγκλήματα, καθὼς ὁ φόνος, ὁ νεωτερισμὸς εἰς τὰ τῆς θρησκείας, ἡ αὐτοχειρία, καὶ ἄλλα τοῦ τοιοῦτου εἶδους ἀνομήματα. Ἄι ὑποθέσεις ἐθεωροῦντο τὴν νύκτα, καὶ οἱ κριταὶ ἔπρεπε νὰ ἦναι οἱ ἐντιμότεροι καὶ σεβασμιώτεροι μετὰ τῶν πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ὑπήγαινον μὲ ἀκραν σιωπὴν καὶ σοβαρότητα, καὶ ἐκ τούτου προῆλθε καὶ ἡ « Ἄρειοπαγίτου σιωπηλότερος » Παροιμία, λεγομένη ἐπὶ τοιούτων σιωπηλῶν καὶ σοβαρῶν ἀνδρῶπων. Ἄι ἀποφάσεις ἐγίνοντο διὰ τῶν ψήφων, καὶ ὅταν αὐταὶ ἦσαν ἀρτίου ἀριθμοῦ, τότε ἐρρίπτετο εἰς τὸ ἀγγεῖον καὶ ἡ λεγομένη ψήφος τῆς Ἀθηναῖς, καὶ οὕτως ἀπελύετο ὁ κρινόμενος. Ὁ Περικλῆς μὴ δυνάμενος νὰ γείνη καὶ αὐτὸς Ἄρειοπαγίτης, ἠλάττωσε πολὺ τὴν δύναμιν τούτου τοῦ ἱεροῦ κριτηρίου, καὶ ἐπομένως τὴν εὐταξίαν τῆς πόλεως.

Ἄρεταῖος, Καππαδόκης, Ἰατρός Ἐκλεκτικὸς περίφημος, ἀκμάσας, κατὰ τὴν πιδανωτέραν γνώμην, μετὰ τῆς βασιλείας τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Τίτου. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περὶ Αἰτίων καὶ Σημείων ὀξέων καὶ χρονίων Παθῶν. Β'. Περὶ τῆς Θεραπείας αὐτῶν τῶν Παθῶν, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ὁξωνία, 1725, φύλ. καὶ ἀλλαχοῦ. Ἄρης (Mars), λέγεται Ἀπάτωρ, διότι ἐγεννήθη ἄνευ πατρὸς, καθὼς ἡ Ἀθηναῖα, Ἀμήτωρ, διὰ τὴν ἄνευ μητρὸς γέννησίν της. Λέγουσι λοιπόν, ὅτι ἡ Ἥρα ζηλοτυπήσασα διότι ὁ Ζεὺς ἐγέννησε τὴν Ἀθηναῖαν ἄνευ γυναικὸς, ὡς εἶρηται ἐκεῖ, ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Ἄνδρουσαν ἕν ἄνδρος, καὶ μυρισθεῖσα αὐτὸ, συνέλαβε, καὶ οὕτως ἐγέννησε καὶ αὐτὴ τὸν Ἄρην ἄνευ ἀνδρὸς. Ἀυξηθεὶς δὲ ὁ Ἄρης, ἔγειεν ἀνδρεῖος καὶ πολεμικὸς, καὶ ἐνομιζέτο Θεὸς καὶ προστάτης τοῦ πολέμου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου πολλάκις μετωνυμικῶς καὶ ἐκλαμβάνεται. Ἐἶχε δὲ μυστικὸν ἔρωτα μετὰ τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ὅταν ἤρχετο πρὸς αὐτὴν, ἄφινε πάντοτε ἔξω τὸν ὑπρέτηντου, Ἀλεκτρυόνα καλούμενον, διὰ νὰ φυλάττη, καὶ νὰ τοὺς ἐγείρη εἰς τὸν πρέποντα καιρὸν. Ἄλλ' ἐπειδήποτε ἀπεκοιμήθη ὁ Ἀλεκτρυὸν οὗτος, εἶδεν ὁ Ἥλιος τὸ γινόμενον, κ' εὐδὺς τὸ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Ἡφαιστον, τὸν ἄνδρα τῆς Ἀφροδίτης. Ὁ δὲ Ἡφαιστος πορευθεὶς μετὰ τῶ,

λοιπῶν Θεῶν, καὶ εὐρῶν αὐτοῦς ἀκόμη γυμνοὺς καὶ περιπεπλεγμένους εἰς τὴν σαγήνην, τὴν ὀπιάν αὐτὸς εἶχε στήσει προτέρα ὀλόγυρα εἰς τὴν κλίνην, τοὺς ἔλυσε πάλιν διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ Ποσειδῶνος, ἀφ' οὗ πρῶτον ἱκανῶς τοὺς ἐθεάτησεν. Ὁ δὲ Ἄρης δέλων νὰ τιμωρήσῃ τὸν Ἀλεκτρούνα διὰ τὴν ἀπροσεξίαν του, τὸν μετεμόρφωσεν εἰς τὸ ὀμῶνυμόν του πτηνόν, ὅστις ἐνδυμύμενος τὴν συμφορὰν του, φωνάζει πάντοτε πρὶν φέξῃ ἢ ἡμέρα. Παραστένεται δὲ ὁ Ἄρης ἀνὴρ τέλειος, μὲ βλέμμα ἄγριον καὶ τρομακτικόν, ἔχων περικεφαλαίαν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ξίφος κρεμάμενον ἐπὶ τὸν μηρόν του, καὶ βαστάζων μὲ τὴν μίαν του χεῖρα δόρυ, καὶ μὲ τὴν ἄλλην ἀσπίδα· πολλάκις δὲ παραστένεται καὶ ἐπὶ ἄρματος καθήμενος, τὸ ὁποῖον σύρουσι μὲν δύο ἵπποι φοβεροί, ὁ Δεῖμος καὶ ὁ Φόβος, ἥνωχεῖ δὲ ἢ Ἐνυώ. Ἰερά δὲ αὐτοῦ ἦσαν ὁ λύκος ὁ ἵππος, καὶ ἐκ τῶν πτηνῶν ὁ δρυοκολάπτῃς.

Ἀριάδνη (Ariadne, ἢ Ariadna), θυγάτηρ τοῦ δευτέρου Μίνως, Βασιλέως τῆς Κρήτης. Ἄυτη ἐλκυσθεῖσα ἀπὸ τὴν ὠραιότητα τοῦ Θεσέως, ὅταν ἐστάλη ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ γείνη τροφή τοῦ Μινωταύρου, τῷ ἔδωκεν ὁμοῦ μὲ τὰς ἀναγκαίας συμβουλὰς εἰς τὸ νὰ φονεύσῃ τὸν Μινώταυρον, καὶ ἓνα μίτον, ἢ κλωστήν νήματος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὀδηγούμενος,

ἐκβῆκεν ἀσφαλῶς ἀπὸ τὸν Λαβύρινθον, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐφόρευσε τὸ ἀνδρωποφάγον ἐκεῖνο τέρας. Κατὰ δὲ τὴν συμφωνίαν ἔλαβεν ὁ Θεσεύς, ἀναχωρῶν ἀπὸ τὴν Κρήτην, καὶ τὴν Ἀριάδνην μαζή του· ἀλλ' ἀγαπήσας κατ' ὁδὸν μὲ περισσότερο ποῖον τὴν ἀδελφὴν τῆς Φαίδραν, ἐνυμφεῖσθαι αὐτὴν, ἐγκαταλείψας τὴν Ἀριάδνην εἰς τὴν νῆσον τῆς Νάξου. Ὁ δὲ Διόνυσος εὐσπλαγχνισθεὶς τὴν ἀτυχίαν αὐτῆς, τὴν ἔλαβεν αὐτὸς εἰς γυναῖκα του, καὶ τὴν κατέστησεν ἰέρειαν εἰς τὸν ναόν του, κατατάξας ἔπειτα μεταξὺ τῶν Ἀστέρων καὶ τὸν περικαλλῆ αὐτῆς στέφανον.

Ἀρίμινον (Rimini, ἢ Rimino), πόλις τῆς Ἰταλίας παραθαλάσσιος εἰς τὴν Ὀμβρικήν, ἀπὸ Ἀρμινίου τοῦ ποταμοῦ παρονομασθεῖσα (Κάτοικ. Ἀρμινηνῆσιος, ἐκ τοῦ Ariminensis τύπου Λατινικοῦ).

Ἀρισταίνετος, ἐκ Νικαίας τῆς Βιθυνίας, Ἐθνικός καὶ φίλος τοῦ Λιβανίου, ἐπίτροπος χρηματίας ταύτης τῆς πόλεως ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ Καίσαρος. Ἄπεδαν δὲ καταπλακωθεὶς εἰς τὴν Νικομήδειαν ἀπὸ τὸν σεισμόν τοῦ 358 ἔτους. Σῶζονται αὐτοῦ Ἐπιστολαὶ Ἐρωτικά, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἢ ἐν Παρισίοις, 1822, 8, μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων.

Ἀρισταῖος (Aristaeus), ἢ, κατ' ἄλλους, Ἀριστεύς, υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Νύμφης Κυ-

ρήνης, ὅστις ἀνατραφεὶς ὑπὸ τῶν Νυμφῶν, ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτῶν ἄλλα τε πολλὰ, καὶ προσέειπεν τὴν καλλιέργειαν τῶν μελισσῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ μία νόσος ἔφθειρεν ὅλας τοὺς τὰς μελισσας, ἠρώτησε περὶ τούτου, κατὰ τὴν συμβουλὴν τῆς μητρὸς του, τὸν Πρωτέα. Ὁ δὲ Πρωτεὺς τῷ εἶπε νὰ δυσαίση εἰς τὴν σκιάν τῆς ὑπ' αὐτοῦ βιασθείσης Εὐριδίκης, γυναικὸς τοῦ Ὀρφέως, καὶ οὕτως ἀπὸ τὰ σπλάγγνα τῶν θυμάτων ἐγεννήθησαν πάλιν πολλόταται μέλισσαι. Ἐλθὼν ὁ ἔπειτα εἰς τὰς Θήβας, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα του τὴν Αὐτονόην, θυγατέρα τοῦ Κάδμου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγέννησε τὸν Ἀχταίωνα. Μετὰ δὲ τὸν δυστυχῆ θάνατον τούτου ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὰς Θήβας, καὶ ἀφ' οὗ περιῆλθε διάφορα μέρη, ἀνέβη τελευταῖον εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄιμονος, καὶ ἐκεῖθεν ἔγεινεν ἄφαντος. Οἱ δὲ Ἕλληνας μετὰ ταῦτα τὸν ἐτίμησαν μὲ θεϊκὰς τιμὰς, καὶ μάλιστα οἱ Σικελιώται, οἱ ὁποῖοι ἤγειραν καὶ περικαλλῆ ἀνδριάντα εἰς τιμὴν αὐτοῦ.

Ἀριστέας, ἀξιωματικὸς Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, παρὰ τοῦ ὁποῖου καὶ ἐπέμφθη πρὸς τὸν Ἀρχιερέα τῶν Ἰουδαίων Ἐλεάζαρον, διὰ νὰ ζητήσῃ τὰ βιβλία τῆς θείας Γραφῆς, καὶ ἀνδρας πεπαιδευμένους διὰ τὴν μετάφρασιν αὐτῶν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγεινε κατὰ τὴν ἰδίαν του

μαρτυρίαν εἰς τὴν περὶ ταύτης Ἱστορίαν, ἣτις ἐξεδόθη Ἑλλ. Λατ. ἐν Βασιλείᾳ, 1561, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀρίσταρχος, Σάμιος, Μαθηματικὸς καὶ Ἀστρονόμος ἀριστος, ἐχρημάτισε σύγχρονος τοῦ Στωϊκοῦ Κλεάνδρου, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου, λέγουσι, καὶ ἐκατηγορήθη ἐπὶ Ἀρείου Πάγου ὡς ἀσεβῆς, διότι ἔλεγε τὸν μὲν Ἥλιον ἀκίνητον, τὴν δὲ Γῆν κινουμένην περὶ αὐτὸν, καὶ περὶ τὸν ἴδιον ἑαυτῆς ἄξονα. Σωῖζεται καὶ αὐτοῦ Σύγγραμμα Περὶ Μεγεθῶν καὶ Ἀποστημάτων Ἥλιου καὶ Σελήνης, ἐκδοθ. πολλαχοῦ, καὶ Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις, 1810, 8, μετὰ Σημειώσεων, καὶ τῆς τοῦ Συγγραφέως βιογραφίας.

Ἀριστείδης. Ζ. Ἄλιος Ἀριστείδης. Ἀριστείδης Κοῦντιλιανός, ἢ Κυῖντιλιανός, τοῦ ὁποῖου σωῖζεται Σύγγραμμα Περὶ Μουσικῆς εἰς τρία βιβλία, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν ἐπτὰ Μουσικῶν τοῦ Μειβορίου.

Ἀριστεύς. Ζ. Ἀρισταῖος.

Ἀριστηνός. Ζ. Ἀλέξιος Ἀριστηνός.

Ἀρίστιππος, Κυρηναῖος, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔγεινε μαθητῆς τοῦ Σωκράτους, καὶ ἔπειτα ἀρχηγὸς μιᾶς φιλοσοφικῆς Ἀιρέσεως, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν πατρίδα του ἐπωνομάσθη Κυρηναικὴ. Διατρίβων δὲ εἰς τὴν Αὐλὴν Διονυσίου τοῦ τυράννου τῆς Σικελίας, ἐκολάκευεν αὐτὸν δουλοπρεπῶς. Σωῖζονται καὶ τούτου τέσσαρες Ἐπιστολαί, ἐκδοθ. εἰς

τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου Συλλογὴν τῶν Σωκρατικῶν Ἐπιστολῶν.

Ἀριστόξενος, Ταραντῖνος, υἱὸς Σπανδάρου τοῦ Μουσικοῦ, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ ὁποίου καὶ μαθητὴς ἐ χρημάτισε. Συνέγραψε περὶ Μουσικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεσώθησαν τρία βιβλία Ἀρμονικῶν Στοιχείων, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ Μεουρσίου μετὰ τοῦ Νικομάχου καὶ Ἀλυπίου ἐν Λουγδ. Βαταν. 1619, 4. καὶ εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν ἑπτὰ Μουσικῶν τοῦ Μειβομίου.

Ἀριστοτέλης, ὁ κορυφαῖος τῶν Φιλοσόφων, ἐγεννήθη εἰς τὰ Στάγειρα τῆς Μακεδονίας, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν μήτηρ ὠνομάζετο Φαιστιάς, ὁ δὲ πατήρ του, Νικόμαχος, ὅστις ἐ χρημάτισε καὶ Ἀρχίατρος τοῦ Βασιλέως Ἀμύντα. Οὗτος μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων του ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας πολλὰ νέος, ἤκουσε τὸν Πλάτωνα δεκαοκτῶ χρόνους, ὁ ὁποῖος, διὰ τὴν μεγάλην του ἀγχινοίαν καὶ ἐπιμελείαν του, τὸν ἠγάπα κατ' ὑπερβολὴν, καὶ τὸν ὠνόμαζε Ψυχὴν τοῦ Σχολείου του, μ' ὅλον ὅτι αὐτὸς ἀπεμακρύνθη πολὺ ἀπὸ τὰ δόγματα του. Μετὰ δὲ ταῦτα Φίλιππος, ὁ Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας τὸν ἐπροσκάλεσεν εἰς τὴν Αἰλὴν του, καὶ τὸν κατέστησε διδάσκαλον εἰς τὸν υἱὸν του Ἀλέξανδρον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐδίδαξεν ἐπιμελῶς τὰ Φιλοσοφικὰ καὶ Πολιτικὰ μαθήματα. Ὅτε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐ-

στράτευσεν κατὰ τῆς Ἀσίας, ὁ Ἀριστοτέλης δὲν ἠδῆλησεν γὰρ τὸν ἀκολουθήσει, ἀλλ' ἐπιστρέψας εἰς τὰς Ἀθήνας, ἠνοιξε τὴν Περιπατητικὴν καλουμένην Σχολὴν, ὅπου ἐδίδαξε πολυκρότως τὴν Ῥητορικὴν καὶ Φιλοσοφίαν δέκα ὀλοκλήρους χρόνους. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου βλέπων, ὅτι ἐφθογεῖτο ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του, ἅμα δὲ καὶ κατηγορούμενος ὡς ἀσεβῆς, κατέφυγεν εἰς τὴν Χαλκίδα τῆς Εὐρείπου, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἀπὸ φυσικὸν θάνατον εἰς ἡλικίαν ἐτῶν ἐξήκοντα τριῶν. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι μὴ δυνάμενος γὰρ εὖρη τὴν αἰτίαν τῶν παλιρροίων, ἐφαρμακώθη μόνος του, ἢ ἐπνίγη, κατακρημνισθεὶς μέσα εἰς ἐκεῖνο τὸ στενόν. Ὁ Ἀριστοτέλης ἀφῆκε πολλὰ καὶ παντοῖα Συγγράμματα, οἷον Λογικὰ, Ῥητορικὰ, Ποιτικὰ, Φυσικὰ, Μεταφυσικὰ καὶ Ἡθικὰ, ἐκδοθ. πολλάκις ἰδίᾳ κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅλα ὁμοῦ Ἑλλ. Λατ. ἐν Γενεύῃ, 1590 - 1596 - 1605, φυλ. εἰς τόμους δύο, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀριστοφάνης, ὁ κορυφαῖος τῶν Ἑλληνικῶν Ποιητῶν τῆς ἀρχαίας Κωμωδίας, Ἀθηναῖος, ἀνὴρ στωμύλος, γλαφυρὸς, φιλοσκώπτῆς καὶ δηκτικὸς, ἠκμάζεε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Σωκράτους καὶ Εὐριπίδου, κατὰ τῶν ὁποίων καὶ μεγάλως ἀντεφέρετο, ἴσως διότι δὲν παρευρίσκοντο συχνάκις εἰς τὴν παράστασιν τῶν Κωμωδιῶν

του, δυσαρεστούμενοι εἰς τὴν μεγάλην του αἰσχρολογία. Οὗτος ἔχων μεγάλην ἰσχύν εἰς τὸν λαόν, ἤλεγχεν ἀδυσροστόμως καὶ ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους, καὶ κακοὺς καὶ ἐναρέτους, καθὼς φαίνεται πανταχοῦ εἰς τὰς Κωμωδίας του. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν παλαιῶν ὁ Ἀριστοφάνης συνέγραψε μὲ ἀμίμητον χάριν καὶ γλυκύτητα ὑπὲρ τὰς πεντήκοντα Κωμωδίας· ἀλλ' εἰς ἡμᾶς μόνον ἔνδεκα ἀπεσώθησαν, καὶ εἶναι Α'. Πλούτος. Β'. Νεφέλη. Γ'. Βάτραχοι. Δ'. Ἴππεῖς. Ε'. Ἀχαρνεῖς. Σ'. Σφήκες. Ζ'. Εἰρήνη. Η'. Ὀρνίθες. Θ'. Ἐκκλησιάζουσαι, ἤτοι συνέλευσις τῶν γυναικῶν. Ι'. Θεσμοφοριάζουσαι. ΙΑ'. Λυσιστράτη, τῶν ὀποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Ἀμστελοδ. 1710, φύλ. διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ Κυστερίου.

Ἀριστόφων, Ποιητὴς Κωμικός, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ἐκ τῶν Κωμωδιῶν αὐτοῦ σώζονται μόνον μικρὰ ἀποσπασμάτια, ἔκδοθ. εἰς τὴν τοῦ Ἐρτελίου Βιβλιοθήκην τῶν Ν. ἀρχαιοτάτων Κωμικῶν.

Ἀρίων (Arion), ὁ ἐκ Μεθύμνης τῆς Δέσβου, ἐχρημάτισε Κιθαρῶδὸς περίφημος, ὅστις διατρίψας ἰκανόν χρόνον εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Περιάνδρου, Τυράννου τῆς Κορίνθου, ἀνεχώρησεν ἐκείθεν διὰ τὴν Σικελίαν. Ἐκεί δὲ συναδρούσας πολὺν πλοῦτον διὰ τῆς μουσικῆς του τέχνης, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς

τὴν Κορίνθον· ἀλλ' οἱ ναῦται διὰ νὰ λάβωσι τὰ χρήματά του ἐσυμφώνησαν νὰ τὸν πνίξωσιν. Ὁ δὲ Ἀρίων βλέπων φανερὰ τὸν κίνδυνόν του, τοὺς παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀφήσωσιν νὰ παίξῃ πρῶτον τὸ ὄργανόν του. Τοῦτου δὲ γνομένου, οἱ μὲν ναῦται ἔμειναν χάρσκοντες ἀπὸ τὴν μελωδίαν του, αὐτὸς δὲ πηδήσας εἰς τὴν θάλασσαν, ἐφέρθη ὑπὸ τινος δελφίνου εἰς τὸ Ταΐναρον, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνίας, καὶ ἐκείθεν ὑπήγεν εἰς τὴν Κορίνθον, κ' ἐδιηγῆθη τὸ συμβεβηκὸς εἰς τὸν Περιάνδρον. Ὁ δὲ Περιάνδρος ἐξετάσας τοὺς ναύτας, καὶ εὐρῶν αὐτοὺς ἐπιόρκους, ἐπειδὴ εἶπον μεθ' ὄρκου, ὅτι ὁ Ἀρίων ἀπέθανε καθ' ὁδόν, τοὺς ἐσταύρωσεν ὄλους, ἀρ' οὐ πρῶτον παρέστησεν αὐτὸν εἰς τὸ μέσον ζωντανόν.

Ἀρκαδία. Ζ. Ἄιγυπτος.

Ἀρκαδία, ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου, μεταξύ Ἀργολίδος, Λακωνικῆς, Ἡλίδος, καὶ Ἀχαιῆς κειμένη (Κάτοικ. Ἀρκάς, καὶ Ἀρκαδῖος).

Ἀρμενία (Χαΐκ), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, μεταξύ Εὐφράτου καὶ Γεωργίας κειμένη. Ἐδαιρεῖτο δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰς Μικρὰν καὶ Μεγάλην Ἀρμενίαν· καὶ ἡ μὲν μικρὰ ἦτον μέρος τῆς Καππαδοκίας, ἡ δὲ μεγάλη ἔκειτο μεταξύ Ταύρου, Κολχίδος, Μηδίας, καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ (Κάτοικ. Ἀρμένιος).

Ἀρμενόπουλος. Ζ. Κωνσταντῖνος Ἀρμενόπουλος.

Ἄρμονια (Harmonia). Ζ. Κάδμος.

Ἄρνη. Ζ. Χαιρώνεια.

Ἄρνόβιος (Arnobius) ὁ ἐκ Σίκκης, πόλεως τῆς Ἀφρικῆς, πρῶτον Ἑθνικός, καὶ ἔπειτα Χριστιανός, ἤκμαζεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐδίδασκε μετὰ φήμης τὴν Ῥητορικὴν, τοῦ ὁποίου μαθητὴς ἐχορημάτισε καὶ ὁ μετὰ ταῦτα περίφημος Λακτάντιος. Συνέγραψεν ἑπτὰ βιβλία κατὰ Ἑθνικῶν (Adversus Gentes), ἐκδοθ. ἐν Λευδα 1652 - 1657, φύλ. μετὰ Σημειώσεων.

Ἄρνος (Arno), ποταμὸς τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Τυρόρηνίαν.

Ἄρπαλύχη (Harpalyce), θυγάτηρ τοῦ Κλυμένου, νέα ὠραιότατη, τὴν ὁποίαν διὰ τὸ κάλλος τῆς ἠγάπησεν ἔμπαδῶς καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ τῆς. Ἐπειτα ὁμως ἀπεφάσισε καὶ τὴν ὑπᾶνδρυσσε μὲ τὸν ἐκ τῆς Πύλου Ἀλάστορα· ἀλλὰ μεταμεληθεῖς, ἔτρεξεν ὀπίσω των, καὶ φονεύσας καθ' ὁδὸν τὸν γαμβρόν του, τὴν ἔφερε πάλιν εἰς τὸ Ἄργος, καὶ τὴν ἐμεταχειρίζετο ἀναφανδόν. Ἀυτὴ δὲ περιλυπὸς διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός τῆς, καὶ διὰ τὴν ἀτιμίαν, τὴν ὁποίαν ἀναξίως ἔπασχεν, ἔσφαξε τὸν νεώτερον υἱόν τῆς, καὶ τὸν ἔδωκε μαγειρευμένον εἰς τὸν πατέρα του· ἔπειτα παρακαλέσασα τοὺς Θεοὺς νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἐπονειδίστων ζωὴν, μετεμορφώθη ὑπ' αὐτῶν εἰς ὄρνεον. Ὁ δὲ Κλυμένος μὴ δυναμένος νὰ ὑποφέρῃ τὴν στέρησιν τῆς κόρης του, καὶ πρό πάν-

των τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς του, ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς ἰδιοχειρῶς.

Ἄρπινον (Arpino), πόλις τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Λάτιον, πατρίς τοῦ Κικέρωνος, καὶ Πλαύτου τοῦ Κωμικοῦ.

Ἄρποκράτης (Harpocrates) Θεὸς Ἀιγύπτου, υἱὸς τοῦ Ὀσίριδος καὶ τῆς Ἰσιδος, καὶ ἔφορος τῆς σιγῆς, ὅθεν καὶ Σιγαλίῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκαλεῖτο. Παραστένεται δὲ νέας ἡμίγυμος, βαστάζων εἰς τὴν χεῖρα του κέρατον, καὶ ἔχων τὸν δάκτυλόν του δεμένον εἰς τὸ στόμα του, δηλῶν, ὡς φαίνεται, τῆς σιωπῆς τὴν ἀνάγκην.

Ἄρποκρατίων. Ζ. Βαλερίου Ἄρποκρατίων.

Ἄρπυιαι (Harpayae) θυγατέρες τοῦ Θαύμαντος καὶ τῆς Ἥλέκτρας, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Γῆς, Ἀελλῶ, Ὠκυπέτη, καὶ Κελαινώ ὀνομαζόμεναι. Ἦσαν δὲ αἱ Ἄρπυιαι ἀνδρωπόμορφα τέρατα, ἐπειδὴ εἶχον πρόσωπον μὲν γυναικὸς, σῶμα δὲ γηπὸς μὲ πτερὰ, ὧτα δὲ ἄρκτου, οὐνυχία δὲ μεγάλα καὶ φαρμακερά, καὶ παντοτεινὴν πείναν, ἐπειδὴ ὅ, τι καὶ ἂν ἔτρωγον, εὐδύς τὸ ἀπέβαλλον· ὅθεν ἤρπαζον ὄχι μόνον τὰ φαγητὰ ἀπὸ τὰς τραπέζας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἠπάνισον. Ἰπτάμεναι δὲ ἔκαμνον κρότον τρομερόν, καὶ ἄφρονον ὅπου καὶ ἂν διεβίωνον δυσωδίαν ἀφόρητον καὶ βλαβερωτάτην. Τέλος δὲ τὰς ἐφόνευσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Βορέου, διὰ

νά ἐλευθερώσῃ τὸν Φινέα, ὡς εἶρηται ἐκεῖ. Ζ. Φινεύς.

Ἀρρίανός. Ζ. Φλάβιος Ἀρρίανός.

Ἀρσακία, πόλις τῆς Ἀσίας (Κάτοικ. Ἀρσακίδης). Ζ. Ρᾶγα.

Ἀρσένιος ὁ Μονεμβασίας Ἀρχιεπίσκοπος, ἦτον υἱὸς Μιχαὴλ τοῦ Ἀποστολίου, καὶ εὐνοῦς πολλῶν πεπαιδευμένων τῆς Ἰταλίας, καὶ μάλιστα τοῦ Πάπα Λέοντος τοῦ δεκάτου, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ συνέγραψεν Ἀποφθέγματα Φιλοσόφων, Στρατηγῶν καὶ Ποιητῶν, ἐκδοθέντα εἰς δύο τομίδια μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων, οἷον τοῦ Πορφυρίου καὶ Ἰωάνν. τοῦ Τσέτσου ἀνευ σημειώσεως τοῦ ἔτους, καὶ προσέτι τὰ εἰς τὸν Εὐριπίδην Ἑλληνικά Σχόλια, καὶ ἄλλα τινά.

Ἀρσινόη. Ζ. Ἀλκμαίων.

Ἀρσινόη (Φαρμαγόστα), πόλις τῆς Κύπρου, πρὸς τὸ νότιον τῆς Σαλαμίνης κειμένη. (Κάτοικ. Ἀρσινόης).

Ἀρτάξατα, ἡ μητρόπολις τῆς Ἀρμενίας, ἀπὸ Ἀρτάξου τοῦ Βασιλέως οὕτω κληθεῖσα (Κάτοικ. Ἀρτάξατῆνος).

Ἀρτεμίδωρος, Ἐφέσιος, Δαλδιανὸς ἐπονομαζόμενος, ἀπὸ τῆν ἐν Λυκίᾳ Δαλδίδα, πατρίδα τῆς μητρὸς του. ἠκμαζε κατὰ τοὺς χρόνους τῶν δύο Ἀντωνίων, καὶ συνέγραψεν Ὀνειροκριτικὸν εἰς βιβλία πέντε, ἐκδοθ. ἐν Λειψίᾳ, 1805, 8, εἰς τόμους δύο, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος.

Ἀρτεμις (Diana), θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, γεννηθεῖ-

σα ὁμοῦ μὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ἢ μίαν ἡμέραν ἀρχήτερα εἰς τὴν νῆσον τῆς Δήλου. Αὕτη ἀγαπήσασα ἐκ νεότητος τὸ κυνηγέσιον, κατεσκεύασεν ὄπλα θηρευτικά, καὶ εὐροῦσα ἔπειτα εἰς τὸ Παράσιον ὄρος τῆς Ἀρκαδίας πέντε χυσοκεράτους ἐλάφους, ἐπίασε τὰς τέσσαρας, τὰς ὁποίας ζεύσασα εἰς τὸ ἄρμα τῆς, περιήρχετο εἰς διάφορα ὄρη καὶ δάση, συνωδευμένη ἀπὸ πλήθος Νυμφῶν, καὶ θηρευτικῶν κυνῶν. Βοηθήσασα δὲ καὶ αὕτη τὸν Δία εἰς τὴν Τιτανομαχίαν, συνηριδμήθη εἰς τὴν τάξιν τῶν δώδεκα μεγάλων Θεῶν.

Ὡς Θεὰ δὲ ἐκδικητικὴ ἐφόνευσε τὴν Χιόνην, θυγατέρα τοῦ Δαιδαλίονος, ἐπειδὴ ἐκαυχήθη, ὅτι εἶναι ἐμπειροτέρα αὐτῆς εἰς τὴν κυνηγητικὴν τέχνην, καδῶς καὶ τὴν Κορωνίδα, διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῆς ἀπιστίαν· ἠμοίως ἐτόξευσε καὶ τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, καὶ μετεμόρφωσεν εἰς ἕλαφον τὸν κυνηγὸν Ἀκταίωνα, ὡς εἶρηται ἐκεῖ. Εἰς δὲ τὴν Αὐλίδα ἐμπόδισε τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, ὀργισθεῖσα κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος διὰ τὸν φόνον τῆς ἱεράς ἐλάφου· ἀλλ' εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον ἐφράπισθη ὑπὸ τῆς Ἥρας, διότι ἐφάνητο βοηθοῦσα τοὺς Τρῶας. Ἡ Ἀρτεμις ἔζη πάντοτε παρθένος, καὶ ἐτιμῶρει σκληρῶς ὅσας ἀπὸ τὰς Νύμφας τῆς ἐμίαναν τὴν παρθενίαν των· Ἐνομίζετο δὲ προστάτις τοῦ κυνηγεσίου, τοῦ τοκετοῦ, καὶ τῆς παρθενίας, καὶ ἐπαρραστένετο νέα ἀρ-

ρένωπή, με κόθορνον εἰς τοὺς πόδας, με τόξον, βέλη καὶ φαρέτραν εἰς τοὺς ὤμους, καὶ με μηνίσκον, ἢ ἡμισέληνον ἐπὶ τοῦ μετώπου της. Ζ. Σελήνη.

Ἄρτεμισία (Artemisia). Ζ. Ἀλικαρνασσός.

Ἄρτεμίσια, ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη κατὰ τὴν ἔκτην τοῦ Ἑκατομβαιῶνος Μηνός, καὶ εἰς ἄλλα μὲν πολλὰ μέρη, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τοὺς Δελφούς εἰς τιμὴν τῆς Θεᾶς Ἀρτέμιδος, εἰς τὴν ὅποιαν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐθυσιάζετο καὶ μία ἡμίονος.

Ἄρτεμισιον, ἀκρωτήριο τῆς Εὐβοίας, ὅπου οἱ Ἕλληνες ναυμαχίσαντες τὸ πρῶτον, ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας.

Ἄρτεμισιον, ἀκρωτήριο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Καρίαν.

Ἀρχέμορος (Archemorus). Ζ. Ὀφέλτης.

Ἀρχίλοχος, Πάριος, υἱὸς τοῦ Τηλεσικλέους, Ποιητὴς Σατυρικός καὶ πολλὰ δηκτικός. Οὗτος, ὡς λέγουσι, πρῶτος ἔγραψε στίχους εἰς Ἰαμβικὸν μέτρον, καὶ τόσον εὐδοκίμησεν, ὥστ' ἐπροξένησε τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον εἰς ὅλην τὴν οἰκογένειαν τοῦ Λυκάμβου, διότι ἠθέτησε τὸν λόγον του, καὶ δὲν τῷ ἔδωκεν εἰς γυναῖκα τὴν ὑποσχεθεῖσαν θυγατέρα, ἢ ἀδελφὴν του, Νεοβούλην. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀπηγόρευσαν διόλου τοὺς στίχους του ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτῶν· ἀλλ' ὁ μαντικός Ἀπόλλων τὸν ὑπεραπίσθη φανερά, ἐκδιώξας τὸν φονέα αὐτοῦ Κόρακα τὸν Νάξιον

ἐκ τοῦ ναοῦ του, εἰπὼν· « Μουσάων θεράποντα κατέκτανες ἐξιδινηοῦ ». Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται ὀλίγα τινὰ ἀποσπασμάτια, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1819, 8, μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀρχιμήδης, Συρακούσιος, συγγενὴς καὶ εὐνους τοῦ Βασιλέως Ἰέρωνος, ἐξηματίσεν ἄριστος Μαθηματικός, καὶ διὰ τῶν παραδόξων του ἐφευρημάτων διετήρησε τρεῖς χρόνους τὰς Συρακούσας ἀπὸ τὴν πολιορκίαν Μαρκέλλου, τοῦ Στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων. Ἄλλ' ὅταν ἡ πόλις αὐτὴ διὰ τῆς προδοσίας τινὸς φυγάδος Συρακουσίου ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, ἕνας Στρατιώτης Ῥωμαῖος ἐφόνευσεν ὑπ' ἀγνοίας, ἐναντίον τῆς προσταγῆς τοῦ Μαρκέλλου, τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα, ἐνασχολούμενον εἰς καταγραφὰς κύκλων καὶ ἄλλων σχημάτων, καὶ μηδὲ τὴν ἐφοδὸν τῶν ἐχθρῶν ἀκούσαντα. Ὁ θάνατος τούτου ἐπροξένησέ μεγάλην λύπην εἰς τὸν νικητὴν Μάρκελλον, καὶ παρέδωκε τὸ σῶμα του εἰς τοὺς συγγενεῖς του νὰ τὸ θάψωσιν ἐντίμως. Ἐκ τῶν πολλῶν καὶ ἀρίστων Συγγραμμάτων τοῦ Ἀρχιμήδους σώζονται μόνον τὰ ἐξῆς Α'. Περί Σφαιρᾶς καὶ Κυλίνδρου βιβλία δύο. Β'. Κύκλου μέτρησις. Γ'. Ἐπιπέδων Ἰσορόπικῶν, ἢ Κέντρα βαρῶν ἐπιπέδων βιβλία δύο. Δ'. Περί Ὀρθογωνίων Κωνοειδῶν καὶ Σχημάτων Σφαιροειδῶν βιβλία δύο. Ε'. Περί Ἐλίκων. Σ'. Τε-

πραγωνισμὸς παραβολῆς. Ζ'. Φαμ-
μίτης. Η'. Περὶ τῶν Ὀχουμέ-
νων. Θ'. Περὶ Κατόπτρων καυ-
στικῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἀποσπα-
σμάτια, ἐκδοθ. πολλαχού, καὶ
ἐν Ὁξωνία 1793, φύλ. μετὰ
τῶν Ὑπομνημάτων τοῦ Εὐτο-
κίου.

Ἀρχύτας, Ταραντῖνος, Μαθηματικὸς
καὶ Φιλόσοφος Πυθαγόρειος, σύγ-
χρονος τοῦ Πλάτωνος, τὸν ὁ-
ποῖον ἐδίδαξε τὴν Πυθαγορικὴν
φιλοσοφίαν, καὶ τὸν ἠλευθέρωσε
καὶ ἀπὸ τὸν θάνατον διὰ μιᾶς
Ἐπιστολῆς πρὸς Διούσιον τὸν
Τύραννον τῆς Σικελίας, ὅστις ἐ-
ζήτηε νὰ τὸν φονεύσῃ. Ἐκαμε δὲ
πολλὰς ἐφευρέσεις εἰς τὴν Μα-
θηματικὴν καὶ Μηχανικὴν, κατα-
σκευάσας πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ
μίαν περιστεράν, ἣ ὁποία ἔπτα-
μένη εἰς τὸν ἀέρα, ἐπροξένευε
θάμβος εἰς τοὺς ὀρώντας. Ἐκ
τῶν πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμά-
των σώζεται μόνον τὸ Περὶ τῆς
τοῦ παντὸς φύσεως, ἐκδοθ. Ἑλλ.
Λατ. ἐν Βενετία, 1571, 8,
καὶ τινὰ ἀποσπασμάτια ἐκ τῶν
λοιπῶν, ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ.
1688, 8.

Ἀσία, ἐν ἐκ τῶν τριῶν μερῶν τοῦ
Παλαιοῦ Κόσμου, τὸ μέγιστον,
χωριζομένη ἀπὸ μὲν τῆς Εὐρώ-
πης διὰ τοῦ Τανάϊδος ποταμοῦ,
καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἀπὸ
δὲ τῆς Ἀφρικῆς διὰ τοῦ Νείλου
ποταμοῦ (Κάτοικ. Ἀσιάτης, καὶ
Ἀσιανός). Αἱ κυριώτεραι ἐπαρχίαι
τῆς Ἀσίας ἦσαν Μηδία, Περσία,
Παλαιστίνη, Φοινίκη, Συρία, Με-

σοποταμία, Ἀρμενία, Ἰβηρία,
Κολχίς, Ἀλβανία, Ἀραβία, Ἰν-
δία, Σκυθία, Σηρικὴ, Ἀσια-
τικὴ Σαρματία, καὶ ἡ ἰδίως
λεγομένη Ἀσία, ἣ ὁποία Ἑλλά-
σων, ἣ Μικρὰ Ἀσία συνήθως
καλεῖται, ὑπὸ δὲ τῶν Βυζαντι-
νῶν Συγγραφέων, Ἀνατολή, καὶ
ὑπὸ τῶν Τούρκων Νατόλ, ἣ Ἀ-
νατόλ. Ἄυτη δὲ ἡ μικρὰ Ἀσία,
ἣτις εἶναι μία μεγάλη χερσόνη-
σος, περιορίζεται ἐκ Βορρᾶ μὲν
ἀπὸ τὸν Ἐυξείων Πόντον, ἐκ
Δυσμῶν δὲ, ἀπὸ τὴν Προποντίδα
καὶ τὸ Ἀγαῖον πέλαγος, ἐκ δὲ
Νότου, ἀπὸ τὴν Μεσόγειον θά-
λασσαν, καὶ ἐξ Ἀνατολῶν ἀπὸ
μέρος τῆς Συρίας καὶ Ἀρμενίας.
Περιέχει δὲ τὰς ἐξῆς ἐπαρχίας,
οἷον τὴν Μυσίαν, Τρωάδα, Ἀιο-
λίδα, Βαθυϊαν, Παφλαγονίαν,
Πόντον, Ἰωνίαν, Λυδίαν, ἣ Μαι-
ονίαν, Φρυγίαν, Γαλατίαν, Καπ-
παδοκίαν, Καρίαν, Λυκίαν, Παμ-
φυλίαν, Πισιδίαν, Ἰσαυρικὴν καὶ
Κιλικίαν, περὶ τῶν ὁποίων βλέπε
ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ παρόντος
Λεξικοῦ.

Ἀσίνη (Παλαιόκαστρον), πόλις τῆς
Πελοποννήσου, εἰς τὸν Ἀργολικόν
κόλπον, ἀπέναντι τῆς Ἐπιδαύρου
κειμένη (Κάτοικ. Ἀσινάιος, καὶ
Ἀσινεύς).

Ἀσκάλαβος (Ascalabus), υἱὸς τῆς
Μίσμης, γυναικὸς Ἀττικῆς. Οὗ-
τος περιπαίξας ποτὲ τὴν Δήμη-
τρα, διότι τὴν εἶδε νὰ πίνῃ κα-
τακόρως, μετεμορφώθη ὑπ' αὐτῆς
εἰς σαῦραν, καὶ ἐκ τούτου ἐπ-
εκράτησεν, ὅτι ὅστις ἐφόνευε σαῦ-

ραν, ἔκαμνε πρᾶγμα ἀρεστόν εἰς ταύτην τὴν Θεάν. Κατ' ἄλλους δὲ, ὁ καταχλευάσας τὴν Δήμητρα, καὶ εἰς ἀσκάλαβον, τουτέστι σαῦραν μεταμορφωθείς, ἦτον ὁ Ἄβας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰποπόδωντος, ἢ τοῦ Κελεῦ καὶ τῆς Μετανείρας, οἱ ὅποιοι ἐφιλοξένησαν τὴν Δήμητρα εἰς τὴν Ἐλευσίνα, ὅτε περιήρχετο, ζητούσα τὴν θυγατέρα της Περσεφόνην.

Ἄσκάλαφος (Ascalaphus). Ζ. Περσεφόνη.

Ἀσκάνιος (Ascanius). Ζ. Ἀνείας.

Ἀσκληπιὸς (Aesculapius), υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κορωνίδος, θυγατρὸς τοῦ Φλεγύου (Ζ. Κορωνίς). Οὗτος ἀνατραφείς ὑπὸ τοῦ Χείρωνος, καὶ διδασχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς του τὴν Ἰατρικὴν τέχνην, ἐγενεον Ἰατρὸς ἀριστος, καὶ ἐθεράπευε θαιμασίως πολλοὺς, ἀναστήσας καὶ τὸν Ἰππόλυτον, υἱὸν τοῦ Θησεύς, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ὁ δὲ Πλούτων θεωρῶν τὴν μεγάλην του ζημίαν, παρεκάλεσέ τὸν Δία καὶ τὸν ἐκεραύνωσε. Μετὰ ταῦτα ὁμοῦς ἐτιμήθη ὁ Ἀσκληπιὸς πανταχοῦ ὡς Θεός, καὶ εἰς τὴν Ἐπίδαυρον, ὅπου καὶ ἐγεννήθη, ἐλατρεύετο ὑπὸ τὸ σχῆμα τοῦ ὄφεως, εἰς τιμὴν τοῦ ὁποίου ἐώρταζον καὶ ἐορτὴν, Ἀσκληπιεῖα, ὀνομαζομένην. Παραστένουσαι δὲ τὸν Ἀσκληπιὸν γέροντα λευκοπώγωνα, ἐστεμμένον μὲ δάφνην, βαστάζοντα κιβώτιον γεμάτου ἀπὸ διάφορα χειρουργικὰ

ἐργαλεῖα, καὶ ράβδον τυλωδὴν, ἥτοι πολύκομπου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο περιτετυλιγμένος ἓνας ὄφις. Ταῦτα συνηθέστερα ἱερά αὐτοῦ ἦσαν ὁ ἀλεκτρυών, ὁ ὄφις, καὶ ἡ γλαυξ.

Ἀσκληπιὸς, υἱὸς, ἢ ἔκγονος τοῦ εἰρημένου Ἀσκληπιοῦ, μαθητῆς χρηματίσας Ἐρμού τοῦ Τρισμεγίστου. Σῶζεται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σύγγραμμα εἰς τρία βιβλία, Ὅροι Ἀσκληπιοῦ πρὸς Ἀμμωνα τὸν Βασιλέα, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Ποιμάνδρου Ἐρμού τοῦ Τρισμεγίστου ἐν Παρισίοις, 1554, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀσκόνιος (Asconius) Πεδιανός, ὁ ἐκ Πατανίου τῆς Ἰταλίας, Γραμματικὸς τοῦ καιροῦ του περίφημος. Συνέγραψε σοφὰ Ὑπομνήματα, ἢ Σχόλια εἰς Λόγους τινὰς τοῦ Κικέρωνος, συνεκδόθεντα ἑλλητικῶς ὡς εὐρέθησαν εἰς διαφόρους ἐκδόσεις αὐτοῦ τοῦ Κικέρωνος.

Ἀσκη, πόλις τῆς Βοιωτίας, πλησίον τοῦ Ἐλικῶνος κειμένη (Κάτοικ. Ἀσκραῖος).

Ἀσσυρία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεγίστη, μεταξύ Ἀρμενίας, Μεσοποταμίας, Μηδίας, καὶ Βαβυλωνίας κειμένη (Κάτοικ. Ἀσσύριος).

Ἀστερία (Asteria), θυγάτηρ τοῦ Κοίου καὶ τῆς Φοίβης. Ἄυτη μισοῦσα τοὺς ἔρωτας τοῦ Διὸς, καὶ καταδιωκομένη ὑπ' αὐτοῦ, μετεμορφώθη εἰς Ὀρτυγα. ὁ δὲ Ζεὺς μεταμορφωθείς καὶ αὐτὸς εἰς ἀετὸν, τὴν ἔφθασεν εἰς μίαν

νήσον τοῦ Ἴονιου πελάγους, καὶ συνευρέθη μετ' αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα παρωνομάσθη καὶ ἡ νῆσος ἐκείνη Ἀστερία.

Ἀστεριος, Ἐπίσκοπος τῆς Ἀμασίας, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ρουφίνου καὶ Εὐτροπίου, διὰ τὸν θάνατον τῶν ὁποίων μεγάλως λυπεῖται. Σῶζονται καὶ αὐτοῦ 22 Ὀμιλίας, ἐκδοθ. εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Πατέρων.

Ἀστραγαλομαντεία. Ζ. Κληρομαντεία.

Ἀστραία (Astraea), θυγάτηρ τοῦ Ἀστραίου καὶ τῆς Ἥους, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος, καὶ Θεὰ τῆς δικαιοσύνης, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ Δίκη ἐπωνομάζετο. Ἄυτη κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ χρυσοῦ Ἀιώνος, διὰ τὴν διατηρῆ εἰς τὴν γῆν τοὺς ἀνθρώπους εἰς παντοτεινὴν εὐτυχίαν μετὰ τὴν εὐνομίαν τῆς. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ κακίαι αὐτῶν ἤρξανον ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ἀφῆκε τὴν γῆν, καὶ ἀναβάσα πάλιν εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐκάθισεν εἰς τὸ Ζωδιακὸν σημεῖον τῆς Παρθένου, οὐσα καὶ αὐτὴ παρθένος.

Ἀστραίος (Astraeus), υἱὸς τοῦ Κρείου καὶ τῆς Εὐρυβίας, ὅστις λαβίων εἰς γυναῖκα του τὴν Ἥω, ἐγέννησε τοὺς Ἀνέμους καὶ τοὺς Ἀστεράς, καὶ προσέει τὴν Ἀστραίαν.

Ἀστυάναξ (Astyanax), υἱὸς τοῦ Ἐκτόρου καὶ τῆς Ἀνδρομάχης. Ἐπειδὴ ὁ χρησμός ἔλεγεν, ὅτι τοῦτο τὸ βρέφος θέλει ἐκδικηθῆ ποτε τὸν

θάνατον τοῦ πατρὸς του, οἱ Ἕλληες τὸν ἐξήτουν πανταχόθεν. Τέλος εὐρών αὐτὸν ὁ Ὀδυσσεύς, τὸν ἐκρήμνισε κάτω ἀπὸ ἓνα ὑψηλὸν πύργον, καὶ τὸν ἐφόνευσε. Κατ' ἄλλους δὲ ἡ μήτηρ του Ἀνδρομάχη ἔδωκεν εἰς τὸν Ὀδυσσεῖα ἄλλο βρέφος ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαξε τὸν Ἀστυάνακτα, τὸν ὁποῖον καὶ ἔλαβεν ἔπειτα μαζὴ τῆς εἰς τὴν Ἥπειρον.

Ἀστυδάμας, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς Τραγικός. Συνέγραψεν ἕως 140 Τραγωδίας, κ' ἔλαβε δεκαπεντάκις καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, διὰ τὸ ὁποῖον ἕως ἐπαιρούμενος, καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζων, ἔδωκεν αἰτίαν καὶ εἰς τὴν «Ὡς ἄλλος Ἀστυδάμας καυχᾶσθαι» Παροιμίαν, ἐπὶ τοιούτων κομπαστῶν καὶ ἀλαζόνων ἀνθρώπων λεγομένην. Σῶζονται καὶ τούτου τὰ μικρὰ ἀποσπασμάτια εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Ἀστυδάμεια (Astydamia). Ζ. Πηλεὺς.

Ἀστυλος (Astylus), εἷς ἐκ τῶν Κενταύρων, ὅστις προβλέπων ὡς Μάντις τὴν δυστυχίαν, ἐμπόδιζε καὶ τοὺς λοιποὺς Κενταύρους ἀπὸ τὴν κατὰ τῶν Λαπίδων μάχην· ἀλλὰ μὴν εἰσακουσθεῖς, μάλιστα δὲ περιπλεχθεῖς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μάχην, μόλις ἐσώθη διὰ τῆς φυγῆς.

Ἀστυνόμη (Astynome). Ζ. Χρύσης.

Ἀστυόχη (Astyoche). Ζ. Τληπόλεμος.

Ἄστυπάλαια (Ἄστυπαλιὰ), μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, ἔμπροσθεν τῆς Ἀσίας κειμένη (Κάτοικ. Ἄστυπαλαιεύς, καὶ Ἄστυπαλαιάτης).

Ἄταλάντη (Atalanta), θυγάτηρ τοῦ Σχοινέως, υἱοῦ τοῦ Ἀθάμαντος, νέα ὠραιότατη καὶ πολλὰ ταχύπους, ὥστε ὁ πατήρ αὐτῆς κωχόμενος εἰς τὴν ταχύτητά της, ἐκήρυξε διὰ νυμφίοντος ἐκείνου, ὅστις ἤθελε τὴν νικήσει εἰς τὸ τρέξιμον. Ἐκ τούτου λοιπὸν οἱ εὐγενέστεροι νέοι τῆς Ἑλλάδος ἔσπευδον πανταχόθεν, διὰ νὰ λάβωσιν ἐν τοιοῦτον βραβεῖον· ἀλλ' ἐνίκηοντο ὅλοι, καὶ μόνος Ἰππομένης, ὁ υἱὸς τοῦ Ἄρεως ἠδυνήθη νὰ τὴν ἐξαπεράσῃ, ῥίπτων εἰς τὸν δρόμον χρυσαῖα μῆλα, τὰ ὅποια θέλουσα νὰ συναῖξῃ ἢ Ἄταλάντη, ἔμεινεν ὀπίσω. Ἄλλ' ἔπειτα ἐμβάντες καὶ οἱ δύο εἰς ἓνα ναὸν τῆς Κυβέλης, τόσον ἐτυφλώθησαν ἀπὸ τὸν ἔρωτα, ὥστ' ἐλησμόνησαν παντάπασιν τὸ πρὸς ταύτην τὴν Θεάν χρεωστούμενον σέβας, καὶ διὰ τοῦτο μετεμορφώθησαν ὑπ' αὐτῆς ὁ μὲν εἰς λέοντα, ἡ δὲ, εἰς λέαιναν.

Ἄταλάντη, ἄλλη παρὰ τὴν εἰρημένην, θυγάτηρ τοῦ Ἰάσου, Βασιλέως τῆς Ἀρκαδίας, κόρη ὠραιότατη, ταχύπους, ἀνδρεία καὶ φιλοκυνηγός, ἢ ὅποια ἐνίκησε τὸν Πηλέα εἰς τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα τοῦ Πελίου, καὶ παρευρεθεῖσα καὶ εἰς τὴν θῆραν τοῦ Καλυδωνίου Κάπρου, τὸν ἐπλήγησεν αὐτὴ πρώτη εἰς τὰ νῶτα,

καὶ ἔλαβε τὴν δорάν αὐτοῦ, ὡς βραβεῖον τῆς ἀνδρείας της. Ζ. Καλυδῶν.

Ἄταλάντη (Ταλαντονῆσι), νῆσος μικρὰ καὶ ἔρημος, πρὸς τὸν Εὐοϊκὸν κόλπον κειμένη, ἀντικρὺ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ σημερινὴ πόλις τοῦ Ταλαντίου· καὶ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος μεταξὺ Σαλαμῖνος καὶ Πειραιῶς (Κάτοικ. Ἄταλανταῖος).

Ἄτάρνα, ἢ Ἄταρνεὺς, πόλις τῆς Ἀσίας, μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας κειμένη (Κάτοικ. Ἄταρνεύς, καὶ Ἄταρνεῖτης).

Ἄτη (Ate), Θεὰ κακοποιῶς καὶ πρόξενος τῆς ἔριδος, πολλὰ ταχύπους, ὥστ' ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ περιήρχετο ὅλον τὸν κόσμον, ἐνσπείρουσα ζῆζάνια, διὰ τὸ ὅποῖον ὁ Ζεὺς τὴν εἶχε διώξει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν μὲ φρικτὸν ὄρκον, νὰ μὴ τὴν δεχθῆ πλέον ὀπίσω.

Ἄτῆνη, ἢ Ἄτῆνια, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἄτῆνεὺς).

Ἄτλας (Atlas), υἱὸς τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Θέμιδος, καὶ ἀρχηγὸς τῶν Τιτάνων εἰς τὴν κατὰ τοῦ Διὸς μάχην, διὰ τὸ ὅποῖον καὶ κατεδικάσθη ἔπειτα νὰ βαστάξῃ εἰς τοὺς ὤμους τοῦ ὅλου τὸν οὐρανὸν, ἰστάμενος ἐπάνω εἰς ἓν ὄρος τῆς Μαυριτανίας, τὸ ὅποῖον ὠνομάσθη ἀπ' αὐτοῦ Ἄτλας. Λέγουσιν, ὅτι διαβάς ποτε ἐκείθεν ὁ Ἡρακλῆς, διεδέχθη τὸν Ἄτλαντα τοῦτον, ἀπατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπὸ τῆς ἰδίας του φιλοτιμίας κινήσει, πρὸς

ἐπίδειξεν τῆς σωματικῆς του ἀνδρείας. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶδεν, ὅτι ὁ Ἄτλας δὲν ἤθελε πλέον νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸν οὐρανὸν, μεταχειρισθεῖς αὐτὸς ἄλλην ἀπάτην, τὸν ἐπέθεσε πάλιν εἰς τοὺς ὤμους του, καὶ οὕτως ἀνεχώρησεν. Ἐγέννησε δὲ ὁ Ἄτλας ἐκ τῆς Αἰθρας, θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ, υἱὸν μὲν ἕνα, τὸν Ἰαντα, καὶ δώδεκα θυγατέρας, τὰς καλουμένας Πλειάδας. Ζ. Ἰας, Πλειάδες.

Ἄτραμύττειον. Ζ. Ἄδραμύττειον.

Ἄτρεὺς (Atræus), υἱὸς τοῦ Πέλοπος καὶ τῆς Ἰπποδαμείας. Λέγουσιν, ὅτι ὁ Ἄτρεὺς ἕνα μόνον υἱὸν ἐγέννησε, τὸν Πλεισθένην, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπέθανε πολλὰ νέος, ἀφήσας δύο υἱούς, τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὸν Μενέλαον, τοὺς ὁποίους καὶ ἀνέδρεψεν ὁ Ἄτρεὺς ὡς ἰδιὰ του τέκνα. Ἡ, κατ' ἄλλους, ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος ἦσαν υἱοὶ τοῦ Πλεισθένους, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀτρέως, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ἀπέθανεν ἄδοξος, καὶ ὡς ἕνας ἀπλοῦς ἀνδρῶπος, καὶ ὡς ἕνας ἀπλοῦς ἀνδρῶπος, ἀνόμασεν ὁ Ὅμηρος τὰ δύο σημαντικὰ ὑποκείμενα τοῦ Ποιήματός του, Ἀτρείδας, τουτέστιν υἱούς τοῦ Ἀτρέως, τοῦ χρηματίσαντος Βασιλέως τοῦ Ἀργούς καὶ τῶν Μυκηθῶν. Ἀπέθανε δὲ ὁ Ἄτρεὺς, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Αἰγίσθου, υἱοῦ τοῦ ἀδελφοῦ του Θυέστου. Ζ. Αἰγισθος, Θυέστης.

Ἄτροπατηνῆ. Ζ. Μηδία.

Ἄτροπος (Atropos). Ζ. Μοῖραι.

Ἀττάλεια, πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Παμφυλίαν (Κάτοικ. Ἀτταλεύς). Ἀττική, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ Βοιωτίας, Μεγαρίδος, Αἰγαίου πελάγους, καὶ Σαρωνικοῦ κόλπου κειμένη (Κάτοικ. Ἀττικός).

Ἀττικὸν ἔτος. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων.

Ἀττιος (Attius), ἢ Ἀκκιος, Ῥωμαῖος, Ποιητῆς Τραγικῆς ἀρχαιότατος, τοῦ ὁποῦ τὰ λείψανα τῶν Τραγωδιῶν ἐξεδόθησαν ἐν Παρισίοις 1564, ὑπὸ Ῥοβέρτου καὶ Ἑρρίκου (πατρὸς καὶ υἱοῦ) τῶν Στεφάνων εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Παλαιῶν Λατίνων Ποιητῶν.

Ἄττυς, (Attys), Ἰερεὺς τῆς Θεᾶς Ῥέας εἰς ἕνα ναὸν τῆς Φρυγίας, καὶ ἐραστής αὐτῆς, ὅστις μὴ φυλάξας πιστῶς τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα, ἐμάνη, καὶ εὐνουχισθεὶς μόνος του, ἔτρεχεν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, διδάσκων τὰ ὄργια ταύτης τῆς ἐρωτολήπτου Θεᾶς. Ζ. Ῥέα.

Ἀυγείας (Augeas), βασιλεὺς τῆς Ἡλίδος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐστάλη ὁ Ἡρακλῆς ὑπὸ τοῦ Εὐρύπιδεως, διὰ νὰ καθαρῖση τὴν κόπρον τῶν ἀπείρων βοῶν του, τῆς ὁποίας ἡ δυσωδία εἶχεν ἤδη καταμαλύνει τὸν αέρα. Ἐλθὼν λοιπὸν ὁ Ἡρακλῆς, κατῶρθως τοῦτο εὐκόλως, μετοχτεύσας τὰ ὕδατα τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος. Πρὶν δὲ καθαρῖση τὴν κόπρον ἐκείνην ἐσυμφώνησε μετὰ τοῦ Ἀυγείου νὰ λάβῃ διὰ μι-

οθόν τὸ δέκατον τῆς ἀγέλης του. Ἄλλ' ὁ Ἀυγείας ἀδετήσας ἔπειτα τὴν ὑπόσχεσίν του, ἐφρονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἐδόθη ἡ βασιλεία εἰς τὸν υἱόν του Φιλία, ὅστις ἔγεινε μάρτυς ταύτης τῆς συμφωνίας.

Ἀυγουστίνος (Augustinus) ὁ Ἰερρός, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ταγέστην, πόλιν τῆς Ἀφρικῆς ἐκ γεννητόρων Χριστιανῶν, καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῶν Γραμμάτων, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ Σαυμασίως ἐπέδωκεν, ὥστε νέος ὢν ἀκόμη, παρέδιδε μετὰ φήμης εἰς τὴν Καρχηδόνα τὴν Ῥητορικὴν, ὅπου καὶ ἀπατηθεὶς ὑπὸ τῶν Μανιχαίων, ἠκολούθει διὰ πολὺν καιρὸν τὴν αἵρεσιν αὐτῶν. Μετὰ δὲ ταῦτα μετέβη εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ προσκληθεὶς δημοσίως διδάσκαλος τῆς Ῥητορικῆς εἰς τὰ Μεδιόλανα, ἐγνωρίσθη καὶ μετὰ τοῦ θείου Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου ταύτης τῆς πόλεως. Διδαχθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ τὴν ὀρθὴν καὶ ὑγιᾶ τῆς πίστεως διδασκαλίαν, ἀπέπτυσε τὴν τῶν Μανιχαίων αἵρεσιν, ἐχθρὸς θανάσιμος γενόμενος εἰς τὸ ἐξῆς αὐτῶν, καὶ ὄλων τῶν Αἰρετικῶν, καθὼς φαίνεται πανταχοῦ εἰς τὰ Συγγράμματά του. Ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἐχειροτονήθη Ἰππῶνος Ἐπίσκοπος, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ, ζήσας βίον μακρόν. Συνέγραψε Λατινιστὶ πλεῖστα Ἐκκλησιαστικὰ Συγγράμματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἡ ἐν Παρι-

σίοις 1679-1690, φυλ. εἰς τόμους δέκα, εἰς τοὺς ὁποίους προσετέθη καὶ ἐνδέκατος τόμος κατὰ τὸ 1700 ἔτος, περιέχων τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ δύο πλουσιωτάτους Πίνακας.

Ἀυγουστος (Augustus), ἦτοι Σεβαστός, εἰς ἓκ τῶν δωδέκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων, ἀπὸ Ἀυγούστου Καίσαρος παρονομασθεὶς, Σεξτίλιος (Sextilis), ἦτοι Ἐκτος τὸ πρῶτον καλούμενος. Ζ. Ἰούλιος.

Ἀυλῖς (Βαθύ), πόλις καὶ λιμὴν τῆς Βοιωτίας, εἰς τὴν Εὐριπον τῆς Εὐβοίας, ὅπου συνήχθη ποτὲ ὁ κατὰ τῆς Τρωάδος στόλος τῶν Ἑλλήνων (Κάτοικ. Ἀυλιδεὺς, καὶ Ἀυλίδιος).

Ἀυσονία. Ζ. Ἰταλία.

Ἀυσόνιος (Ausonius) Μάγνος, ἐκ Βουρδιγάλων, πόλεως τῆς Γαλλίας, Ῥήτωρ καὶ Ποιητὴς περίφημος, ἐχρημάτισε διδάσκαλος τοῦ Γρατιανοῦ καὶ Βαλευτιανοῦ τοῦ Νέου, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ μεγάλως ἠγαπᾶτο. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται Λόγος Πανηγυρικός πρὸς Γρατιανὸν τὸν Ἀυτοκράτορα, καὶ ἄλλα τινὰ Ποιήματα, ἐκδοθ. ἐν Ἀμοτελοδ. 1671, 8. καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀυτόλυκος (Autolycus), υἱὸς τοῦ Ἐρμού καὶ τῆς Χιόνης. Οὗτος διδαχθεὶς παρὰ τοῦ πατρὸς του τὴν κλεπτικὴν, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ χάρισμα τοῦ νὰ μεταμορφόνη κατὰ τὸ δοκοῦν πᾶν ὃ, τι ἤθελε κλέπτει. Ὑποπτευόμενος δὲ περὶ τῆς κλοπῆς του καὶ ὁ Σίσυ-

φός, ἐσημείωσεν εἰς τοὺς πόδας τὰ πρόβατάτου. Ὁ δὲ Ἀυτόλυκος κλέψας τῷ ὄντι ἰκανὸν μέρος ἐξ αὐτῶν, καὶ μεταβαλὼν τὸ χροῖμα των, τὰ ἤνωσε μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ τὰ ἔλαβε πάλιν ὁ Σίσυφος ὀπίσω, ἀφ' οὗ ἔδειξε τὸ σημεῖον. Εἰς δὲ τὴν μικρὰν ἐκεῖ διατριβὴν ἐφιλιώθη ὁ Σίσυφος μετὰ τὴν θυγατέρα του Ἀντίκλειαν, ἣ ὁποία ἔπειτα δοθεῖσα ἐγκυος εἰς τὸν Λαέρτην, ἐγέννησε τὸν περίφημον Ὀδυσσεά.

Ἀυτόλυκος, ὁ ἐκ Πιτάνης τῆς Αἰολίδος, Φιλόσοφος καὶ Μαθηματικὸς ἔμπειρος, τοῦ ὁποίου σώζονται δύο βιβλία Περὶ κινουμένης Σφαίρας, καὶ περὶ ἐπιτοκῶν καὶ δύσεων τῶν Πλανητῶν, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ῥώμῃ 1587, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ Σχημάτων καὶ Σχολίων παλαιῶν.

Ἀφέται, ἢ Ποσειδίου, ἀκρωτήριον τῆς Θετταλίας εἰς τὴν Φθιώτιδα, καὶ πόλις αὐτόδι ὁμώνυμος (Κάτοικ. Ἀφεταῖος).

Ἀφρόνιος, Ἀντιοχεύς, Ῥήτωρ καὶ Σοφιστής. Συνέγραψε Προγυμνάσματα Ῥητορικά εἰς τὴν Ῥητορικὴν τοῦ Ἑρμογένους, συνεκδοθέντα πολλάκις μετὰ τῆς Ῥητορικῆς αὐτοῦ.

Ἀφιδνα, ἢ Ἀφιδναί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀφιδναῖος, καὶ Ἐπιφρ. Ἀφιδνήθεν).

Ἀφράνιος (Afranius) Λούκιος, Ῥωμαῖος, Κωμικὸς Ποιητὴς περίφημος, ὁ ὁποῖος ἐπαινεῖται ὑπὸ

τοῦ Κικέρωνος, Ὀρατίου, Κυντιλιανοῦ, καὶ ἄλλων, καὶ παραβάλλεται μετὰ τὸν ἡμέτερον Μένανδρον. Συνέγραψεν εὐφραδῶς καὶ ἀστείως πολλὰς Κωμῆδίας, αἱ ὁποῖαι ἐπεγράφοντο Atellanae καὶ Togatae, ἀπὸ τῆν Ἀτέλλαν, πόλιν τῆς Ἀπουλίας, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ πρῶτον ἐπαραστένοντο, καὶ τὴν Τόγαν (Τήβηνναν), ἱμάτιον Ῥωμαϊκόν, τὸ ὁποῖον ἐφόρουσαν εἰς τὸ Δέατρον οἱ παραστάται αὐτῶν. Ἡ, κατ' ἄλλους, Τηγάται ὠνομάσθησαν αἱ δευτέραι, διότι περιεῖχον ὑπόδεσσει μόνον Ῥωμαϊκὰς, ἀπὸ μεταφορὰς τῆς Τόγας, ἧτις ἦτον ἱμάτιον ἴδιον μόνον τῶν Ῥωμαίων. Τὰ μικρὰ αὐτῶν λείψανα εὐρίσκονται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Μαιταίρου Συλλογὴν τῶν Λατίνων Ποιητῶν.

Ἀφρική, ἐν ἐκ τῶν τριῶν μερῶν τοῦ Παλαιῦ Κόσμου, μεταξύ Ἑρυστραῆς, Ἀτλαντικῆς, καὶ Μεσογείου τῶν θαλασσῶν κειμένη (Κάτοικ. Ἄφρος, καὶ Ἀφρικανός). Ἐπαρχίαι δὲ αὐτῆς ἦσαν ἡ Αἰγυπτὸς, ἡ Λιβύη, ἡ Κυρηναικὴ, ἡ Μαρμαρική, ἡ Νουμιδία, ἡ Μαυρουσία, ἡ Μαυριτανία, ἡ Αἰθιοπία καὶ ἡ Γετουλία. Μικρὰ δὲ Ἀφρική ἐλέγετο ἡ ἐπικράτεια τῆς Καρχηδόνος, ἧτις κεῖται μεταξύ Μεσογείου θαλάσσης, Νουμιδίας, Γετουλίας, καὶ Κυρηναικῆς, καὶ διαιρεῖται εἰς τρία γενικώτερα μέρη, εἰς τὴν Ζενγητανήν, τὸ Βυζάκιον, καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν δύο Σύρτεων.

Ἀφροδίσεια, ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, ἑορταζομένη πολλαχοῦ μὲν, κατ' ἐξοχήν ὁμως εἰς τὴν Κύπρον, εἰς τιμὴν τῆς Ἀφροδίτης, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὰ τερπνὰ χαρίσματα ὅστις ἤθελε ὑ ἀπολαύσῃ τί, ἔπρεπε νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ναὸν τῆς ἐν χρυσοῦν νόμισμα.

Ἀφροδισιάς (Ἀποδοσιὰ), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Καρίαν (Κάταικ. Ἀφροδισιεύς).

Ἀφροδίτη (Venus), ἡ Θεὰ τῆς καλλονῆς καὶ τῶν ἐρώτων, ἦτον θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Διώνης, ἢ, κατ' ἄλλους ἡ Ἀφροδίτη ἐγεννήθη ἀπὸ τὰ τμηθέντα αἰδοῖα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὸν ἀφρόν τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία ἔπειτα ἀνατραφεῖσα ὑπὸ τῶν Ὠραίων, ἐστολίσθη μὲ πολλὰς χάριτας καὶ δέληγτρα, ὥστε ἰδόντες αὐτὴν οἱ Θεοὶ, καὶ ἐκπλαγέυτες εἰς τὰ ἀμίμητά της κάλλη, ὄχι μόνον τὴν ἐδέχθησαν εἰς τὴν συνοδίαν των, ἀλλὰ καὶ ἐφιλανείκησαν ἀναμεταξύ των Ποῖος νὰ τὴν λάβῃ διὰ γυναικα του. Ὁ Ζεὺς ὁμως, διὰ νὰ παύσῃ τὴν φιλονεικίαν των, τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν Ἡφαιστον· πλὴν αὐτὴ δὲν ἔμεινε πιστὴ εἰς αὐτόν, ἀλλ' ἠγάπησε πολλοὺς καὶ Θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, οἷον τὸν Ἄρην, τὸν Διόνυσον, τὸν Ἀγκίστην, τὸν Ἄδωνιν, καὶ ἄλλους. Παρευρεθεῖσα δὲ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Γυγατομαχίαν, ἐβροῆθησε πολὺ τὸν Δία· εἰς δὲ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον ἐφάνη βοηθοῦσα τοὺς Τρωῶας διὰ τὸν Πάριον, ὅστις ἔδωκεν

εἰς αὐτὴν τὸ χρυσοῦν εἰκῆνο μῆλον. Ὁ Κεστός της, ἦτοι ἡ κεντητὴ ζώνη της εἶχεν ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ἔλκῃ καὶ νὰ συντηρῇ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν ἔρωτα. Ἐλατρεύετο δὲ ἡ Θεὰ αὐτὴ πανταχοῦ, καὶ κατ' ἐξοχήν εἰς τὴν Κύθηραν, Κνίδον, καὶ Κύπρον, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Πάφον τῆς Κύπρου, ὅπου εἶχε καὶ ναὸν μεγαλοπρεπέστατον, καὶ παραστένεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γυμνή, ἢ καὶ ἐνδεδυμένη μὲ λευκότητα καὶ λεπτότατα ἱμάτια, ἐστεμμένη μὲ μυρσίνην, καὶ βαστάζουσα εἰς τὴν δεξιάν της τὴν Σφαιρὰν τοῦ Παντός, καὶ εἰς τὰς ἀγκάλας της τὸν υἱὸν της Ἐρωτα. Πολλάκις δὲ παραστένεται καὶ καθημένη εἰς ἄμαξαν, τὴν ὁποίαν σύρουσι κύκνοι, ἢ περιστεραι, καὶ περὶ αὐτὴν φαίνονται αἱ Χάριτες, ὁ Πόδος, καὶ ὁ Ὑμέναιος. Θαυμαστὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ παράστασις της, ὅταν ἐκβαίῃ ἀπὸ τὸν ἀφρόν τῆς θαλάσσης, καθημένη ἐπάνω εἰς κογχύλην, τὴν ὁποίαν κυβερνοᾷ μὲν ὁ Ζέφυρος, συνοδένουσι δὲ ἡ Ἀμφιτρίτη καὶ αἱ λοιπαὶ θαλάσσιαι Νύμφαι. Ἰερὸν αὐτῆς εἶναι ἡ μύρτος καὶ τὸ ῥόδον, τὸ ὁποῖον, ἐν ᾧ ἦτον προτῆτερα λευκόν, ἔγεγε κόκκινον ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ ἀγαπητοῦ της Ἀδωνίδος, ἢ καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας, ὅταν ἐπάτησεν ἐν ἀγκαθάλκιον ἐξ αὐτοῦ.

Ἀχαῖα (Περιοχὴ τῆς Γαστούνης), ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου, μετὰξὺ Σαρωνικοῦ, Ἀργολίδος,

- Ἄρκαδιᾶς, καὶ Κορινθιακοῦ κόλπου κειμένη (Κάτοικ. Ἀχαιοί).
 Ἀχαιός (Achaeus). Ζ. Εὐῶδρος.
 Ἀχαιοί, Ἐρετριεὺς, υἱὸς τοῦ Πυδοδώρου, Ποιητὴς Τραγικός, καὶ σύγχρονος τοῦ Εὐριπίδου. Συνέγραψε σχεδὸν 40 Τραγωδίας, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως ἀποσπασμάτια τινὰ σώζονται, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.
 Ἀχαρναί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ὀινηΐδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀχαρνεὺς, καὶ Ἐπιφρ. Ἀχαρνηΐδευ).
 Ἀχαρνεῖς. Ζ. Ἀριστοφάνης.
 Ἀχελῷος (Ἀσπροπόταμος), ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας, ῥέων διὰ τῆς Ἀκαρνανίας. Κατὰ δὲ τοὺς Ποιητὰς ὁ Ἀχελῷος (Achelus), ἦτον υἱὸς τοῦ Ὀκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύος, καὶ εἶχε τὸ ἰδίωμα νὰ μεταμορφώνεται εἰς διάφορα εἶδη ζῶων, καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν ἐπάλαιε μετὰ τοῦ Ἡρακλέους περὶ τῆς Δηϊανείρας, μεταμορφώθη εἰς πολλὰ εἶδη, καὶ τέλος εἰς ταῦρον. Ἄλλ' ὁ Ἡρακλῆς ἀρπάσας αὐτὸν ἀπὸ τὰ κέρατα, τοῦ ἔκοψε τὸ ἔν, καὶ οὕτω τὸν ἐνίκησεν· αὐτὸς δὲ ἀπὸ τὴν λύπην του μετεβλήθη εἰς τὸν ὀμῶνυμόν του ποταμόν. Ἄε δὲ θυγατέρες του τόσοσιν ἐλυπήθησαν καὶ αὐταὶ διὰ ταύτην τὴν συμφορὰν, ὡστ' ἐπεμφαν πρὸς τὸν Ἡρακλέα τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας, καὶ ἔλαβον ὀπίσω τὸ τοῦ πατρὸς των.
 Ἀχελῷος, ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Φθιώτιδα.
- Ἀχελῷος, ἢ Πεῖρος, ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀχαΐαν.
 Ἀχερδοῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἴπποδρωτιδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀχερδοῦσις, καὶ Ἐπιφρ. Ἀχερδουντόδευ).
 Ἀχερουσία, ἢ Ἀχερουσιάς (Βαλοντόρακον), λίμνη τῆς Ἠπείρου, κατὰ τὴν Θεσπρωτίαν κειμένη, τῆς ὁποίας τὰ ὕδατα διερχόμενα δι' ὑπογείων σωλήνων, ἔκαμνον καὶ δευτέραν λίμνην τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος εἰς τὴν ἐν Ἰταλία Καμπανίαν. Ἦτον δὲ καὶ ἄλλη Ἀχερουσία λίμνη εἰς τὴν Αἰγυπτὸν πλησίον τῆς Μέμφιδος, ὅπου ἔκειντο οἱ τάφοι τῶν νεκρῶν, καὶ ἐκ τούτου ἐμυθολογήθησαν τὰ περὶ τοῦ Χάρωνος, καὶ τῆς διαβάσεως τῶν ψυχῶν ἐκ ταύτης τῆς λίμνης εἰς τὸν Ἄδην· διότι οἱ Αἰγύπτιοι Χάρωνα ἀνόμαζον τὸν Πορθημέα, ὅστις μετεκόμιζεν ἐκεῖ διὰ πλοιαρίου τῶν νεκρῶν τὰ σώματα.
 Ἀχέρων (Ζαγούρας, ἢ Γλυκὺς), ποταμὸς τῆς Ἠπείρου εἰς τὴν Θεσπρωτίαν, ὅστις διερχόμενος διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης πλησίον τῶν Ἰωαννίνων, χύνεται εἰς τὴν Θάλασσαν. Κατὰ δὲ τοὺς Ποιητὰς ὁ Ἀχέρων (Acheron) ἦτον υἱὸς τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Γῆς, καὶ εἶχε τὸ ὕδωρ του γλυκύτατον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπότισε τοὺς Τιτᾶνας, ὅταν εἶχον πόλεμον μετὰ τοῦ Διὸς, ὀργισθεῖς ὁ Ζεὺς, ἐπέκρανε τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐξώρισεν εἰς τὸν Ἄδην, ἀπὸ

τόν ὁποῖον ἔπρεπε νά διαβαίω-
σιν αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν .

Ἀχιλλεύς (Achilles), υἱὸς τοῦ
Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος (Ζ.
Θέτις). Οὗτος ἀνατραφείς ἀπὸ
τὸν Κένταυρον Χείρωνα μὲ μυα-
λά λεόντων, ἄρκτων, τίγρεων,
καὶ ἄλλων τοιούτων θηρίων, ἔ-
γεινεν ἰσχυρότατος καδ' ὅλον τὸ
σῶμα . Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ μήτηρ του
ἤξευρεν, ὅτι αὐτὸς ἔμελλε νά
φονευθῆ εἰς τὸν πόλεμον τῆς
Τρωάδος, τὸν ἐφόρεσε γυναικεῖα
ἱμάτια, καὶ μετονομάσασα αὐ-
τὸν Πύρρον, τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν
Λυκομήδην, Βασιλέα τῆς Σκύρου,
διὰ νά τὸν φυλάττη κρυφίως εἰς
τὸν Παρθεωνῶνα αὐτοῦ, καὶ εἰς
ταύτην τὴν περίστασιν ἐγέννησεν
ὁ Ἀχιλλεύς ἐκ τῆς θυγατρὸς
αὐτοῦ Δηϊδαμείας τὸν Πύρρον .

Ὅταν δὲ οἱ Ἕλληνες συνήχθη-
σαν πανταχόθεν, διὰ νά ἐκοτρα-
τεύσωσι κατὰ τῆς Τρωάδος, ὁ
Μάντις Κάλχας ἔλεγεν, ὅτι χωρὶς
τοῦ Ἀχιλλέως δὲν δύναται νά
κυριευθῆ ἡ Τρωάς, καὶ ἐδείκνυεν ἐν
ταύτῃ καὶ τὸ μέρος, ὅπου ἐκάθετο
κεκρυμμένος . Ὄθεν ἐλθὼν ὁ Ὀ-
δυσσεύς εἰς τὴν Σκύρον ὡς ἔμ-
πορος, καὶ σταθεὶς ἀπέναντι τοῦ
Παρθεωνῶνος, ἐφώναζεν, ὅτι πω-
λεῖ διάφορα στολίδια ἀνδρῶν καὶ
γυναικῶν . Κατέβησαν λοιπὸν ὅ-
λαι αἱ παρθένοι διὰ νά ἀγορά-
σωσιν ἀπὸ τὰς πραγματείας ἐ-
κείνας . Ἄλλ' ἐν ᾧ αὐταὶ ἐπε-
ριεργάζοντο γυναικεῖα τινὰ ἐργα-
λεῖα, ὁ Ἀχιλλεύς λαβὼν ἀνά χεῖ-
ρας μικρὸν ξίφος, ἤρχισε νά τὸ

δοκιμάξῃ, καὶ ἐκ τούτου φανε-
ρωθεὶς, ἠκολούθησε τὸν Ὀδυσσεά
εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος,
ὅπου ἔδειξεν ἀμίμητα τῆς ἀνα-
ταμαχίτου ἀνδρείας του παρα-
δείγματα . Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀγαμέ-
μνων τοῦ ἤρπασε τὴν ὠραίαν
του Βρισηίδα, ὀργισθεὶς ἔπειτα,
ἀπεμακρύνθη διόλου ἀπὸ τὸν πό-
λεμον, καὶ ἔδωκεν εὐκαιρίαν εἰς
τοὺς Τρῶας νά θριαμβεύσωσι
κατὰ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ . Ἄλλ' ἀφ' οὗ ἐφονεύθη καὶ
ὁ πολλὰ ἠγαπημένος του Πάτρο-
κλος, ἠναγκάσθη καὶ ἔλαβε τὰ
ὄπλα, διὰ νά ἐκδικηθῆ τὸν θά-
νατόν του . Φόβος καὶ τρόμος
ἦλθε πάλιν εἰς τοὺς Τρῶας, καὶ
μάλιστα ἀφ' οὗ ἐφόνευσε καὶ τὸν
ἀνδρειότατον μεταξὺ αὐτῶν Ἔκ-
τορα, τοῦ ὁποῖου τὸ σῶμα πε-
ριέφερε τρεῖς ὀλόγυρα εἰς τὰ τεῖχη
τῆς πόλεως, δεμένον εἰς τὴν ἄ-
μαξάν του μὲ τὸν ζωστήρα, τὸν
ὁποῖον εἶχε λάβει ὁ Ἔκτορ ἀπὸ
τὸν Ἄϊαντα δῶρον, ὡς εἴρηται
ἐκεῖ . Τέλος ἐπιθυμήσας νά νυμ-
φευθῆ τὴν Πολυξένην, θυγατέρα
τοῦ Πριάμου, ἐτοξεύθη εἰς τὸν
ναὸν κρυφίως ὑπὸ τοῦ Πάριδος,
καὶ ἀπέθανεν . Οἱ δὲ Ἕλληνες
ὑψωσαν εἰς τιμὴν του μῆμα με-
γαλοπρεπὲς εἰς τὸ ἀκρωτήριο Σί-
γειον, θυσιάσαντες ἐπάνω αὐτοῦ
καὶ τὴν Πολυξένην, τὴν ὁποίαν
ἐζήτησεν ἐκεῖ τὸ φάσμα του ἀπ'
αὐτοῦς .

Ἀχιλλεύς Τάτιος, Ἀλεξανδρεὺς, καὶ
Συγγραφεὺς ἐρωτικῶς, τοῦ ὁποῖου
σῶζεται Σύγγραμμα ἐρωτικῶν εἰς

βιβλία ὀκτώ τῶν περὶ Κλειτοφῶντα καὶ Λευκίππην, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1821, 8, εἰς δύο τόμους, μετὰ Σημειώσεων.

^ΑΧμέτης, υἱὸς τοῦ Σεραΐμου, Ὀνειροκρίτης τοῦ Μαμουῦν, Καλίφου τῆς Βαβυλωνίας, τοῦ ὁποίου σώζεται Σύγγραμμα εἰς Ἑλληνικὴν διάλεκτον, Ὀνειροκριτικά, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1603, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.

^ΑΧραδοῦς, ἢ Ἀχραδεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἱπποδοωντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἀχραδοῦσιος).

^Αφίνης, Φοῖνιξ, Γαδαρεὺς, Ῥήτωρ εἰς τὰς Ἀθήνας, τοῦ ὁποίου σώζονται Α'. Τέχνη Ῥητορική. Β'. Περὶ τῶν ἐσχηματισμένων Προβλημάτων, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀλδου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Ῥητόρων.

^Αψυρτος (Absyrtus, ἢ Apsyrtus). Ζ. Μήδεια.

Β Α

Βάβριος, ἢ Βαβρίας, καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ Β εἰς Γ, Γαβρίας, Ποιητὴς ἐξ ἀγνώστου πατρὶδος, ἀκμάσας ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος. Συνέγραψεν εἰς Χωλιάμβους στίχους Ἀισωπέιους Μύθους, τοὺς ὁποίους ἔπειτα κατὰ τὸν ἔνατον Αἰῶνα, Ἰγνατίος τις Μαῖστωρ, ἢ Μάγιστρος, Πρεσβύτερος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, μετέβαλεν εἰς Ἰαμβικούς, περιορίσας ὅλην τὴν ἔννοιαν εἰς τέσ-

σaras μόνον στίχους, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ κοινῶς Τετράστιχα ὀνομάζονται, ἐκδοθ. τὸ πρῶτον ἐν Βενετία, 1505, φύλ. μετὰ τῶν Ἀισωπέιων Μύθων, καὶ ἐφεξῆς πολλάκις, ὡς μᾶς εἶναι γνωστὸν. Τῶν δὲ κυρίως Μύθων τοῦ Βαβρίου ἢ ἐντελεστέρα ἐκδοσις εἶναι ἢ ἐν Μονάχῳ, 1818, 8, εἰς βιβλία τρία, μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν Μύθων, ἐκ διαφόρων συλλεχθέντων.

Βαβυλῶν (Βαβέλ, ἢ Βαβδατ), πόλις μεγίστη καὶ πρωτεύουσα τῆς Βαβυλωνίας, ὀνομαστὴ διὰ τὰς μεγαλοπρεπεῖς τῆς οἰκοδομᾶς καὶ τοὺς κρεμαστοὺς κήπους, καὶ μάλιστα διὰ τὰ περίφημα τείχη τῆς, ἔχοντα περιφέρειαν τετρακοσίων ὀγδοήκοντα σταδίων, καὶ ἑκατὸν πύλας χαλκᾶς, τὰ ὁποῖα ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῆς Σεμιράμιδος, ἢ τοῦ Ναβουχοδονόσορος, καὶ διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν λοιπὴν αὐτῶν καλλονὴν καὶ μεγαλοπρεπείαν συγκατηριδμήθησαν ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑπτὰ Θεαμάτων τοῦ Κόσμου.

Βαβυλωνία (Ἰράκ Ἀραβί), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεγίστη, μεταξὺ Σουσιανῆς, Περσικοῦ κόλπου, Ἀραβίας, καὶ Μεσοποταμίας κειμένη (Κάτοικ. Βαβυλωνίος).

Βαιτικὴ (Betica), μέρος τῆς κάτω λεγομένης Ἰσπανίας πρὸς τὸν Ὠκεανόν.

Βάκτρα, ἢ Ζαριάσπα (Τερμὲντ), πόλις τῆς Περσίας εἰς τὴν Βακτριανὴν (Κάτοικ. Βάκτρος, καὶ Βάκτριος).

Βακτριανή, ἢ **Βακτρία** (**Χορασάν**), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Περσίαν (**Κάτοικ. Βακτριανός**).

Βάχχαι (**Bacchae**). **Z.** Διόνυσος, **Εὐριπίδης**.

Βάχχος (**Bacchus**). **Z.** Διόνυσος.

Βαχχυλίδης, **Ίουλιήτης**, υἱὸς τοῦ **Μίλωνος**, καὶ ἀνεψιὸς τοῦ **Σιμωνίδου**, **Ποιητῆς** **Λυρικός**, καὶ ἀντίζηλος τοῦ **Πινδάρου**. Συνέγραψε πολλὰ **Ποιήματα** εἰς **Δωρικὴν** διάλεκτον, τῶν ὁποίων τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν **Σύλλογὴν** τοῦ **Ἐρρίκου** **Στεφάνου**, καὶ κατ' ἰδίαν ἐν **Βερολίῳ**, 1822, 8.

Βαλέριος Ἀρποκρατίων, **Ἀλεξανδρεὺς**, **Ῥήτωρ** καὶ **Συγγραφεὺς** τοῦ **Λεξικοῦ** τῶν δέκα **Ῥητόρων**, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἡ ἐν **Λουγδ. Βαταν. Ἑλλ. Λατ.** 1685, 4, μετὰ **Σημειώσεων**.

Βαλέριος Μάξιμος (**Valerius Maximus**), **Ῥωμαῖος**, ἀκμάσας ἐπὶ **Τιβερίου Καίσαρος**, τὸν ὁποῖον καὶ χαμερπῶς ἐκολάκευεν. Ἐχρημάτισε δὲ καὶ ἄκρος φίλος τοῦ **Σηϊανοῦ**, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεστράτευσεν εἰς τὴν **Ἀσίαν**. Μετὰ δὲ τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ ἐπιστρέψας εἰς τὴν **Ῥώμην**, συνέγραψε πρὸς τὸν εἰρημένον **Τιβέριον**, **Ἀπομνημονευμάτων**, ἢ **Λόγων** καὶ **Πράξεων** ἀξιωμαθημονευτῶν (**Dictorum et Factorum memorabilium**) **βιβλία** δέκα, πλήρη **γλαφυρότητος**, **σοφίας**, καὶ **πολυμαθείας**, ἐκδοθ. ἐν **Λεῦδα**, 1726, 4, μετὰ **διαφόρων** **Σημειώσεων**.

Βαλέριος Φλάκκος (**Valerius Flaccus**), ὁ ἐκ **Σετίας**, πόλεως τῆς **Καμπανίας**, **Ποιητῆς** **Ἐπικός**, ἀκμάσας ἐπὶ **Βεσπασσιανοῦ** καὶ **Τίτου** τῶν **Ἀυτοκρατόρων**. Σοῖζεται αὐτοῦ **Ποιήμα** εἰς ὀκτὼ **βιβλία**, **Ἀργοναυτικά**, ἐπιγραφόμενον, κατὰ **μίμησιν** τοῦ ἡμετέρου **Ἀπολλωνίου**, τοῦ **Ῥοδίου**, τὸν ὁποῖον εἰς πολλὰ παρέφρασεν, ἢ καὶ αὐτολεξεῖ μετέφρασε. **Valerii Flacci Argonauticorum libri octo** ἐξεδόθησαν ἐν **Λεῦδα**, 1724, 4, μετὰ **Σημειώσεων** **διαφόρων**, καὶ **ἀλλαχοῦ**.

Βαλσαμών. **Z.** **Θεόδωρος Βαλσαμών**.

Βαρίνος (**Varinus**) **Φαβωρίνος** **Κάμηρος**, ἢ **Καμερίνος**, οὕτως ἐπωνομασθεῖς, διότι ἐγεννήθη εἰς τὴν **Φαβέραν**, φρούριον πλησίον τοῦ **Καμερινοῦ**, πόλεως τῆς **Ὀμβρικῆς**, ἐχρημάτισε κατ' ἀρχὰς **μαθητῆς** εἰς τὴν **Ἑλληνικὴν** γλῶσσαν καὶ **φιλολογίαν** **Ἰωάννου** τοῦ **Λασκαρέως**, καὶ ἔπειτα διὰ τὴν **πολυμάθειάν** του **διδάσκαλος** τῶν υἱῶν **Λαυρεντίου** τοῦ ἐκ **Μεδίκων**, καὶ **ἐπιστάτης** τῆς ἐν **Φλαυρεντία** εἰσέτι οὕτω καλουμένης **Λαυρεντιανῆς Βιβλιοθήκης**, εἰς τὴν ὁποίαν σῶζονται καὶ πολλότατα **Ἑλληνικὰ χειρόγραφα**. Μετὰ δὲ ταῦτα **ποδησας** ὁ **Βαρίνος** τὴν ἡσυχίαν, ἠσπάζθη τὸν **μονήρη βίον**, καὶ διήγε τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του **μελετῶν** τῶν **ἀρχαίων** τὰ **Συγγράματα**, καὶ **συγγραφῶν**. Κατὰ δὲ τὸ 1514, ἔτος **προχειρισθεῖς** **Νουκερίας** **Ἐπίσκοπος**,

ἀπέθανεν ἐκεῖ, ζήσας εἰς τοῦτο τὸ ἀξίωμα ὑπὲρ τὰ εἴκοσι εἶτη. Τὸ γνωστότατον εἰς ἡμᾶς πόνημα τοῦ Βαρίου ἐστὶν τὸ Μέγα καὶ ὠφελιμώτατον αὐτοῦ Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, καθὼς ἔκτοτε Λατινιστὶ ἐπεγράφη: *Magnum et perutile Dictionarium Linguae Graecae*, τὸ ὁποῖον φιλοπόνως συνηρανίσθη ἐκ πολλῶν ἄλλων Λεξικῶν, καὶ Σχολιαστῶν Ἑλλήνων Ποιητῶν καὶ Ῥητόρων, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν Παρεκβολῶν τοῦ Εὐσταθίου, καὶ ἄλλων Γραμματικῶν, ἕως τότε ἀνεκδότων. Τὸ Λεξικὸν τοῦτο ἔλαβε μὲν ταύτην τὴν ὀνομασίαν διὰ τὴν κατ' ἀλφάβητον τάξιν τῶν ἐκ διαφόρων, ὡς εἴρηται, ἠρανισμένων λέξεων, πολλάκις δὲ καὶ ὀλοκλήρων περιόδων, πλὴν δὲν εἶναι καὶ ταιουῦτον, ὅχι μόνον διότι εἶναι ἑλλιπές, ὡς μᾶς εἶναι δῆλον, ἀλλὰ καὶ διότι ἀφίνει πολλάς λέξεις ἀνερμηνεύτους, ἢ τὰς ἐξηγεῖ μὲ πάλιν ἄλλας Ἑλληνικάς, ἠγουν τὸ ἀσαφές διὰ τοῦ ἀσαφοῦς, ὡς κοινῶς λέγεται. Αἱ ἐξηγήσεις αὐταὶ γίνονται μὲν μὲ λέξεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνωνύμους, πλὴν ὡς Ἑλληνικαὶ καὶ αὐταὶ ἀποκαθίστανται μόνον καταληπταὶ εἰς τοὺς εἰδήμονας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, εἰς δὲ τοὺς σπουδαζοντας αὐτήν, καὶ μάλιστα τοὺς πρωτοπείρους, μένουσι πάντοτε πραγματικῶς ἀκατάληπτοι. Τὸ Λεξικὸν τοῦτο μὲν ὦν συνωδευμένον καὶ μὲ τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν, μένει τὴν σήμερον

ἄχρηστον καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἑυρωπαϊοὺς Ἑλληνιστάς, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ τὸ μεταχειρίζονται πλέον, εἰμὴ μόνον οἱ ἐρασταὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας, καὶ προσέτι οἱ ἐκδότηαι παλαιῶν Γραμματικῶν καὶ Σχολιαστῶν τῶν Ἑλλήνων Ποιητῶν, εὐρίσκοντες εἰς αὐτὸ χωρία τινὰ πληρέστερα καὶ ὀρθότερος γεγραμμένα, καὶ μάλιστα κανόνας πολλῶν Γραμματικῶν, τῶν ὁποίων αἱ Γραμματικαὶ πλέον δὲν αἰῶζονται. Εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς Ἑλληνας ἢ χρῆσις τοῦ Μεγάλου τούτου Λεξικοῦ ἐστάθη συχυοτάτη, ἢ ἐκινδύνευε νὰ πάδη, ὅς τις ἐκ τῶν λογίων μας δὲν τὸ εἶχεν, ὅ, τι ἔπαυεν ὁ Γραμματοδιδάσκαλος ἐκεῖνος διὰ τὸν Ὅμηρον ὑπὸ τοῦ φιλομήρου Ἀλκιβιάδου. Δὲν ἤξεύρω ὅμως, ἂν ἀπὸ ἀπλῆς μόνῃς πρόληψιν ἐγίνετο αὕτη αὐτοῦ ἢ χρῆσις, ἢ ἀπὸ ἑλλειψιν ἐντελεστέρου· συμπεραίνω δὲ τὸ δεύτερον. Διότι ἀφ' οὗ ἐφάνησαν τὰ γνωστότατα εἰς ὅλους μας Λεξικά τῶν δύο φιλογενεστάτων ὁμογενῶν μας, δὲν ἔχει πλέον αὐτὸ τὴν προτέραν ζήτησιν καὶ χρῆσιν, μ' ὅλον ὅτι οὔτε πρέπει νὰ τὸ καταφρονῇ διόλου ὅστις τὸ ἔχει, καὶ δύναται νὰ τὸ καταλαμβάνῃ· διότι πλὴν τῆς λεγομένης τεχνολογίας, παραγωγῆς καὶ συντάξεως τῶν ἀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν, ἐξηγοῦνται εἰς αὐτὸ γραμματικῶς ἅμα καὶ φιλολογικῶς καὶ πολλότατα δυσνόητα χωρία τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ ἄλλων Ποιητῶν, καὶ

προσέτι αἱ ἱστορίαι τῶν μυθολογο-
μένων Θεῶν καὶ Ἡρώων, τὰ ἔθιμα
τῶν ἀρχαίων, αἱ παροιμίαι, καὶ
ἄλλα τοιαῦτα, ἀναγκαιότατα διὰ
τὴν ὀρθὴν κατάληψιν τῶν Ἑλλήνων
Συγγραφέων, καὶ μάλιστα τῶν
Ποιητῶν. Ἡ πρώτη ἔκδοσις τοῦ
Λεξικοῦ τούτου ἐγένεεν ἐν Ρώμῃ,
1523, εἰς φύλλον, δι' ἐπιστασίας
ἀνδρὸς Ἑλληνοσ, Ζαχαρίου Καλ-
λιέργου τοῦ Κρητῶς, ὡς εἴρηται
ἐκεῖ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξεδόθη τό
δεύτερον ἐν Βασιλείᾳ, 1538, ὁ-
μοίως εἰς φύλλον, μετὰ προσθή-
κης καὶ ὠφελιμωτάτων Πινά-
κων, καὶ ἀκολουθῶς πολλάκις
ἐν Βενετίᾳ, ἀφ' οὗ πρώτην φο-
ρὰν τὸ ἐξέδωκεν ὁ τυπογράφος
Ἀντώνιος ὁ Βόρτολις κατὰ τὸ
1712, ἔτος εἰς φύλλον μέγα.

Βαρλαάμ, ἢ Βάρλαμος (Barlamus),
Καλαβρὸς καὶ Μοναχὸς ἐκ τοῦ
τάγματός τοῦ ἀγίου Βασιλείου,
ὅστις, διὰ τὰ μάθη ἐντελῶς, κατὰ
τὴν ἑφεσίαν του, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν
γλώσσαν, ὑπῆγε κατὰ πρῶτον εἰς
τὴν Ἀιτωλίαν καὶ Θεσσαλονίκην,
καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς αὐτὴν τὴν
Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐγνωρί-
σθη καὶ ὡς Θεολόγος, Φιλόσο-
φος καὶ Μαθηματικὸς ἄριστος,
ἀγαπηθεὶς καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ αὐ-
τοκράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ Νεω-
τέρου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἡ-
γούμενος τῆς Μονῆς τοῦ ἀγίου
Πνεύματος ἐφηφίσθη. Ἄλλ' ὁ
Βαρλαάμ φύσει κενέδοξος ὢν καὶ
φιλόνηκος, ἦλθεν εἰς μεγάλας
ἔριδας μετὰ διαφόρους λογίους Ἑλ-
λήνας, καὶ μάλιστα μετὰ Νικηφό-

ρον τὸν Γρηγορᾶν, ὅστις τότε
ἐνομιζέτο ὁ πρῶτος σχεδὸν με-
ταξὺ τῶν πεπαιδευμένων τῆς Κων-
σταντινουπόλεως. Μετὰ δὲ ταῦ-
τα ἐπέμφθη ὑπὸ τοῦ αυτοκρά-
τορος πρέσβυς πρὸς τὸν Ῥοβέρ-
τον, Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως,
καὶ πρὸς τὸν Πάπαν Βενέδικτον
ΙΒ'. διατρίβοντα τότε εἰς Ἀνε-
νιῶνα, πόλιν τῆς Γαλλίας, διὰ
τὴν παρακινήσῃ τὰ χριστιανικὰ
ὄπλα κατὰ τῶν ἀπίστων Βαρ-
βάρων, τῶν ὁποίων ἡ ἔφοδος ἐ-
φοβέριζε τὴν παντελῆ τοῦ βασι-
λείου καταστροφὴν, ἀλλ' ὑπέστρεψεν
ἄπρακτος εἰς Κωνσταντινούπολιν.
Ἐκεῖ δὲ διατρίβων, ἦ, κατ' ἄλ-
λους, μεταβίβας εἰς τὸ Ὄρος τοῦ
Ἄδωνος, ὅθεν ἔλειπε καὶ ἐκεῖ ἀ-
πὸ τοῦ τὰ φιλονεικῆ μετὰ τοῦ
Γρηγορίου Παλαμά καὶ τῶν λοι-
πῶν Μοναχῶν, διαφόρως αὐτοὺς
κατηγορῶν, καὶ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων
ἀποφοιβάζων κατὰ τοῦ σχήμα-
τος καὶ τῶν φρονημάτων αὐτῶν.
Οἱ δὲ Μοναχοὶ ἐκεῖνοι βλέπον-
τες τοὺς παραλογισμοὺς τοῦ ἀ-
γερώχου τούτου Καλαβροῦ, συν-
ἤδρουν Σύνοδον καὶ τὸν κατ-
έκριναν ὡς αἰρετικόν. Διὰ τὸ
ὁποῖον ἐκμανεῖς αὐτὸς ἔτι πε-
ρισσότερον, ὑπέστρεψε πάλιν εἰς
τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀσπασθεὶς ἐκ
νεοῦ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας
τὰ δόγματα, ἀπέθανεν ἐκεῖ,
πλεῖστα κατ' ἡμῶν καὶ καλῆσας
καὶ γράφας. Ὁ Βαρλαάμ συν-
έγραψε πολλὰ εἰς Λατινικὴν καὶ
Ἑλληνικὴν διάλεκτον, ἐκ τῶν ὁ-
ποίων ἐτυπώθησαν μόνον τὰ ἐ-

πόμενα Α'. Ἀριθμητικῶν καὶ Ἀλγεβραϊκῶν βιβλία ἕξ. Β'. Ἡδικῶν βιβλία δύο. Γ'. Περὶ τῆς τοῦ Πάπα ἀρχῆς. Δ'. Λόγοι δύο περὶ ἐνάσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. Ε'. Ἀπόδειξις περὶ τῆς ἐκπερεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Σ'. Ἐπιστολαί, καὶ ἄλλα τινά, εὐρισκόμενα τὰ περισσότερα εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Πατέρων.

Βάρρων (Varro) Μάρκος Τερέντιος, Ῥωμαῖος, ἀνὴρ παιδείας ἀπάσης κάτοχος, καθὼς περὶ αὐτοῦ ἀναφέρουσιν ὁ Κικέρων, ὁ Σένεκας, ὁ Κνίντιλιανός, ὁ Λακτάντιος, καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς, καὶ ἄλλοι. Συνέγραψε πλεῖστα, καὶ καθὼς λέγουσιν ὑπὲρ τὰ 490 βιβλία περὶ παντοίας ὕλης καὶ ἐπιστήμης, οἷον Γραμματικῆς, Ῥητορικῆς, Ποιητικῆς, Γεωργικῆς, Ναυτικῆς, καὶ τῶν τοιούτων, τὰ ὅποια ὅμως ὅλα ἐχάθησαν, καὶ τὴν σήμερον σώζονται μόνον ἕξ βιβλία περὶ τῆς Λατινικῆς γλώσσης, ἐκδοθ. ἐν Ῥώμῃ, 1557, 8, μετὰ Σημειώσεων· καὶ τρία Περὶ τῆς Γεωργικῆς, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1735, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Βασίλειος, Μακεδῶν, Βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὁποῖος ἐπαινεῖται μεγάλως ἀπὸ πολλοῦς Συγγραφεῖς, διὰ τὴν καλὴν διοίκησιν τῆς βασιλείας, καὶ τὴν μεγάλην του φιλομάθειαν, καὶ κατηγορεῖται μόνον διὰ τὸν φόνον

τοῦ προκατόχου του. Οὗτος ἔκαμεν ἀρχὴν τῆς Συλλογῆς τῶν λεγομένων Βασιλικῶν, ἧτοι Νεαρῶν διατάξεων τῶν Βασιλέων, τὰς ὁποίας καὶ ἐπανέζησαντες οἱ μετ' αὐτὸν Βασιλεῖς, εὐίστησαν τὴν λεγομένην Σωματοποιίαν τῶν Βασιλικῶν. Ἐξέδωκε δὲ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν του καὶ Νομικὸν, Πρόχειρον τῶν Νόμων, ἐπιγραφόμενον, τυπωθὲν κατὰ τὸ ἤμισυ In Leuncl. Jur. Graec. Latin. Τόμ. Β'. Σελ. 79, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ὁ Ἀρμενόπουλος ἐδανείσθη πολλά. Ἐκτὸς τούτων συνέγραψεν ὁ Βασίλειος πρὸς τὸν υἱὸν του Λέοντα καὶ 66 Κεφάλαια Παρανετικά, τῶν ὁποίων ἕκαστον ἀρκτικὸν γράμμα εἶναι ἐκ ταύτης τῆς ἀκροστιχιακῆς λεγομένης ἐπιγραφῆς: " Βασίλειος ἐν Χριστῷ Βασιλεὺς Ῥωμαίων, Λέοντι τῷ πεποδημένῳ υἱῷ καὶ συμβασιλεῖ. « ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Γοττίγγῃ, 1674, 12, καὶ ἀλλαχοῦ.

Βασίλειος, ὁ μέγας τῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Νεοκαισάρειαν τῆς Καππαδοκίας, ἀπὸ γονεῖς ἐπιφανεῖς καὶ ἐναρέτους, κατὰ τὴν μαρτυρίαν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν Ἐπιτάφιον αὐτοῦ Λόγον. Οὗτος πρῶτον μὲν ἔκαμε τὰς σπουδὰς του εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἔπειτα δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰς τὸν τότε περιφημον Σοφιστὴν Διβάνιον, καὶ τέλος εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὸν Ἰμέριον καὶ Προαίρεστον, ἔχων ἐκεῖ συμμαθητὰς

Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, καὶ Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην. Ἐπιστρέφας δὲ εἰς τὴν πατρίδα του, ἔγεινε πρῶτον μὲν Ἀναγνώστης, ἔπειτα δὲ, Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος τῆς τῶν Καισαρέων Ἐκκλησίας, καὶ τέλος προεχειρίσθη Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ποιμάνας ὁσίως καὶ θεαρέστως ἔτη ὀκτώ, μετέβη εἰς τὰς αἰώνιους μονάς. Ὁ Βασίλειος συνέγραψε πλεῖστα Ἐκκλησιαστικά Συγγράμματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιλάμπει πανταχοῦ ὁ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἔνδερμος ζῆλος του. Ἐκ τούτων δὲ σώζονται τὰ ἐπόμενα Α'. Ὁμιλίας εἰς τὴν Ἐξαήμερον. Β'. Ὁμιλίας εἰς τοὺς Ψαλμούς. Γ'. Ὁμιλίας τριάκοντα καὶ μία περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων. Δ'. Περὶ Παρθενίας. Ε'. Ἐξήγησις εἰς τὰ 16 πρῶτα κεφάλαια τοῦ Ἡσαίου. Σ'. Κατὰ Εὐνομιανοῦ βιβλία πέντε. Ζ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς Ἀμφιλόχιον. Η'. Ἀσκητικά. Θ'. Ἐπιστολαὶ 428, καὶ ἄλλα Θεολογικά, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις Ἑλλ. Λατ. 1721 - 1730, φύλ. εἰς τόμους τρεῖς.

Βασίλειος, Πατριάρχης καὶ σωματοφύλαξ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννίτου. Συνέγραψε Ναυμαχικά, ἐκδοθ. εἰς τὸν Η'. Τόμον τῆς Ἑλλ. Βιβλιοθήκης τοῦ Φαβριχίου.

Βασίλειος, ὁ Σελευκείας Ἐπίσκοπος, συνέγραψε πολλὰ Ἐκκλησιαστικά Συγγράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων

σώζονται ἀκόμη δύο βιβλία Περὶ τῶν Πράξεων καὶ Θαυμάτων τῆς ἁγίας Θεέκλης, καὶ ἄλλαι Ὁμιλίας περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1596, 8.

Βατή, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀιγηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐπιθρ. Βατήθεν).

Βάτραχοι. Ζ. Ἀριστοφάνης.

Βατραχομουμαχία. Ζ. Ὀμηρος.

Βάττος (Battus). Οὗτος ἰδὼν ποτε τὸν Ἑρμῆν κλέπτουτα τὰς βοῦς τοῦ Ἀδμήτου, τὰς ὁποίας ἐφύλαττεν ὁ Ἀπόλλων, ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ μισθὸν διὰ νὰ μὴ μαρτυρήσῃ. Ὁ δὲ Ἑρμῆς ὑπέσχεθη. Ἄλλ' ἐλθὼν ἔπειτα ὁ ἴδιος ἀγνώριστος, καὶ προσποιούμενος, ὅτι θέλει τάχα νὰ μάθῃ περὶ τῶν βοῶν, ὑποσχόμενος μάλιστα καὶ διπλοῦν μισθόν, ἤκουσε φανερά τὸ ὄνομά του, διὰ τὸ ὁποῖον ὀργισθεὶς, μετεμόρφωσεν αὐτὸν εἰς βάσανον λίθου.

Βεγῆτιος (Vegetius) Ῥηνάτος, Ῥωμαῖος, Κόμης εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀνὴρ ἔμφορον καὶ πολλῶν πραγμάτων εἰδήμων. Συνέγραψε Περὶ Στρατηγικῆς (De re Militari) βιβλία πέντε, ἐκδοθ. ἐν Δυσιγεφύραις, 1806, 8. μετὰ Σημειώσεων.

Βέδας (Beda), ὁ ἐπονομαζόμενος Βενεράβιλις, ἦτοι Ἀιδέσιμος, Ἀγγλος τὸ γένος, ἀνὴρ εἰδήμων καὶ πολυμαθῆς, καθὼς φαίνεται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε σωζόμενων Συγγραμμάτων του, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ, 1503, φύλ. εἰς τόμους ὀκτώ.

Βελιτρα, ἢ Ουέλιτρα (*Veletri*), πόλις τῆς Ἰταλίας, πλησίον τῆς Ρώμης κειμένη (Κάτοικ. Βελιτριανός, ἢ Βελιτρίνος).

Βελλεροφόντης (*Bellerophon*, καὶ *Bellerophon*tes), υἱὸς τοῦ Γλαύκου, Βασιλέως τῆς Κορίνθου, καὶ τῆς Εὐρυμήδης, θυγατρὸς τοῦ Νίσου. Οὗτος φονεύσας εἰς τὸ κυνηγέσιον τὸν ἀδελφόν του, ἠναγκάσθη ν' ἀφήσῃ τὴν πατρίδα του, καὶ νὰ καταφυγῇ πρὸς τὸν Προῖτον, Βασιλέα τοῦ Ἄργου, ὅπου καὶ ἔλαβε καθαρισμόν τῆς ἀδελφοκτονίας του, καὶ φιλικὴν ὑποδοχὴν. Ἐκεῖ δὲ συνέβη νὰ τὸν ἀγαπήσῃ Ἄντεια, ἡ ἡ Σιδερέβιοα, γυνὴ τοῦ Προῖτου, εἰς τῆς ὁποίας τὸν ἔρωτα μὴ δελήσας νὰ συγκατανεύσῃ, ὑπέπεσεν εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους δυστυχίας, διαβληθεὶς ὑπ' αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνδρα της, ὅτι τάχα ἤθελε νὰ τὴν βιάσῃ. Ὁ δὲ Προῖτος ἐπειδὴ τὸν εἶχε καθαρῶσει, δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν φονεύσῃ μόνος του. Ὁδὲν πέμψας αὐτὸν μὲ γράμματα πρὸς τὸν πενθερὸν του Ἰοβάτην, Βασιλέα τῆς Λυκίας, ἔγραφε νὰ τὸν φονεύσῃ ἐκεῖνος. Ἄλλ' ὁ Ἰοβάτης ἀνοίξας τὰ γράμματα μετὰ δέκα ἡμέρας, δὲν ἠδέλησε καὶ αὐτὸς νὰ καταπατήσῃ φανερά τὰ δίκαια τῆς φιλοξενίας, ἀλλ' ἀπεφάσισε νὰ τὸν φονεύσῃ δι' ἐνέδρας. Ὁ Βελλεροφόντης ὅμως ἐννοήσας τὸ πρᾶγμα, ἐπρόλαβε καὶ ἐφόνευσεν αὐτὸς πρῶτος ὅλους τοὺς ἐνεδρεύσαντας. Ἐκ τούτου ὁ Ἰοβά-

της μεταχειριζόμενος ἄλλα μέσα τῆς ἀπωλείας του, τὸν ἔστειλε μὲ ὀλίγους στρατιώτας νὰ καταπολεμήσῃ τοὺς Σολύμους, ἐλπίζων, ὅτι θέλει χαθῆ εἰς ἐκείνην τὴν μάχην. ἀλλ' ὁ Βελλεροφόντης καὶ ἐκ ταύτης τῆς ἐκστρατείας ἐστράφη νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος. Τέλος ἀφ' οὗ τὸν ἐξέδασε καὶ εἰς ἄλλους τοιοῦτους κινδύνους, τὸν ἐπρόσταξε νὰ φονεύσῃ τὴν Χίμαιραν, θηρίον ἀλόκοτον καὶ τρομερὸν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ὁ δὲ Βελλεροφόντης ὑπακούσας καὶ εἰς τοῦτο, καὶ ἀναβάς ἐπὶ τοῦ Πηγάσου, τὸν ὁποῖον αὐτὸς πρῶτος ὑπέταξεν εἰς τὸν χαλῶν, ἤρθη εἰς ὕψος διὰ τῆς βοηθείας τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ κατατοξεύσας τὸ τερατῶδες ἐκεῖνο ζῶον, τὸ ἐφόνευσε παράδοξως. Τότε ὁ Ἰοβάτης ἐννοήσας, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀδύσους, καὶ διὰ τοῦτο τὸν προφυλάττουσιν οἱ Θεοὶ ἀπὸ ὅλων τοὺς κινδύνους, ἐφάνερῶσεν ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν ἔκαμε γαμβρὸν εἰς τὴν θυγατέρα του, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του, διάδοχον τῆς βασιλείας του. Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Προῖτου μαθούσα ὅλα ταῦτα, καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑποφέρῃ τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς της, ἐκρεμάσθη μόνη της. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Βελλεροφόντης ὑπερηφανευθεὶς καὶ αὐτὸς διὰ τὰς τόσας του ἀνδραγαθίας, ἀπεφάσισε νὰ ἀναβῆ μὲ τὸν Πηγάσόν του εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκ τούτου δυσαρεστηθεὶς ὁ Ζεὺς, ἐξοίστησε τὸν ἵππον

ταῦτον, καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν, ὅπου κατεσυντρίφθη, καὶ ἐτελείωσεν ἐλεεινῶς τὴν ζωὴν του, καταφαγωθεὶς ἀπὸ τὰ ἄγρια θηρία.

Βενάντιος (Venantius) Φορτουάτος, Ἰταλὸς τὸ γένος, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος τοῦ ἐν Γαλλίᾳ Πικταυῶ. Συνέγραψε πολλὰ πεζῶς καὶ ἐμμέτρως, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται ἀκόμη ἱκανά, ἐκδοθ. ἐν Ρώμῃ, καὶ ἀλλαχοῦ.

Βενουέντον, ἢ Βενεβεντός (Benevento), πόλις μεσογείος τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Σαυνίτιδα, πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Νεαπόλεως κειμένη (Κάτοικ. Βενουεντίνος, ἢ Βενεβεντῖνος).

Βενετία, ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, μετὰξὺ Ἀδδούα καὶ Τιμαίου τῶν ποταμῶν, καὶ τῶν Ἰουλιακῶν Ἀλπεων (βουνῶν τοῦ Φριωλίου) κειμένη, τῆς ὁποίας ἡ πρωτεύουσα πόλις τὸ πάλαι ἦτον ἡ Ἀκυληῖα, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ μέχρι τῆς σήμερον ὀμωνύμως καλουμένη Βενετία, ἢ Ἐνεταία (Venezia), ἀποικία τῶν Ἐνετῶν, ἀρχαίου κατοίκων τῆς Παφλαγονίας.

Βερίριος (Verrius) Φλάκιος, Ῥωμαῖος, Γραμματικὸς περιφήμος, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀυγούστου Καίσαρος, τοῦ ὁποίου καὶ διδάσκαλος τῶν ἀνεψιῶν ἐχρημάτισεν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ὀλίγα λείψανα, ἐκδοθ. ἐν Ἀννοβέρ, 1606, εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Παλαιῶν Γραμματικῶν.

Βερίροια, ἢ Βερίοια, πόλις τῆς Μα-

κεδονίας, πρὸς Μεσημβρίαν τῆς Πέλλης κειμένη (Κάτοικ. Βερίροιαῖος).

Βερίροια (Χαλέπι), πόλις τῆς Συρίας ἀρχαιοτάτη (Κάτοικ. Βερίροιαῖος, ἢ Βερίροειεύς).

Βερτουῦμος (Vertumnus), Θεὸς τῶν Ῥωμαίων, ἕφορος καὶ προστατῆς τῶν ἀγρῶν, κήπων καὶ ἀμπελώνων, εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ ὁποίου, Βερτουμναλία καλουμένην, ἐπρόσφερον τὰς ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν καὶ γεννημάτων αὐτῶν, κατὰ τὴν Γ'. Καλενδῶν Νουεμβρίου, ἤτοι τὴν 30 τοῦ Ὀκτωβρίου Μηνός.

Βήλος (Belus). Ζ. Δαναός.

Βήνη, πόλις τῆς Κρήτης, ὑποκίτω τῆς Γορτύνης κειμένη (Κάτοικ. Βηναῖος).

Βηρυτός (Βερούτ), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Φοινίκην κειμένη (Κάτοικ. Βηρυτίος).

Βηρωσσός, Χαλδαῖος, Ἱστορικὸς καὶ Ἱερεὺς τοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ ναοῦ τοῦ Βήλου, ἠκμαΐσεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πτολεμαίου τοῦ Φιλadelphου, καὶ συνέγραψε Βαβυλωνικά καὶ Χαλδαϊκά, ἤτοι τὴν Ἱστορίαν τῶν Βαβυλωνίων καὶ Χαλδαίων, τῆς ὁποίας τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὸν 1Δ'. τόμον τῆς τοῦ Φαβρικίου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, καὶ ἀλλαχοῦ.

Βῆσσα, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. Βησσαῖος).

Βησσαρίων (Ἰωάννης), Τραπεζοῦντιος, Γραμματικὸς, Ῥήτωρ καὶ

Φιλόσοφος, κατ' ἀρχάς Μοναχὸς τοῦ ἀγίου Βασιλείου, καὶ ἔπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Νικαίας. Οὗτος εἰς τὰς ἐν Φερόδρα καὶ Φλωρεντία Συνόδους ὁμίλησε πρῶτον μὲ ζῆλον πολὺν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσαν τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ, ἀποδανύτος καὶ ταφέντος ἐν Φλωρεντία, ἐφηρίσθη αὐτὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (ἐπὶ φιλῶ μόνον ὀνόματι)· ἀλλ' ἔπειτα λατινοφρονήσας ἔμεινεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ πρὸς ἀνταμοιβὴν ἐχειροτονήθη Καρδινάλιος ὑπὸ τοῦ Πάπα Εὐγενίου, καὶ τὴν ὑπόληψιν εἶχεν, ὥστε δις ἠδὲ λησαν τὸν ψηφισοῖσι καὶ Πάπαν. Ἀπέθανε δὲ ἐν Ῥαβέννη εἰς ἡλικίαν ἐτῶν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα κομισθὲν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐτάφη λαμπρῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Πέτρου, παρευρεθέντος καὶ αὐτοῦ τοῦ Πάπα εἰς τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ. Τούτου ἡ εἰκὼν καὶ ἡ λαμπρὰ Βιβλιοθήκη σώζονται εἰς τὴν ἐν Βενετία δημόσιον Βιβλιοθήκην τοῦ ἀγίου Μάρκου, τὰ ὅποια μὲ ἐπίδειξεν ὁ ὑπὸ τῆς τῆς δεικνύει πρὸς τοὺς ξένους, καὶ μάλιστα πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας. Ὁ Βησσαρίων εἶχε μεγάλην παιδείαν καὶ ἀκριβῆ γνώσιν ὅχι μόνον τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς Λατινικῆς διαλέκτου, εἰς τὰς ὁποίας καὶ συνέγραψε πολλότατα Ἐκκλησιαστικά καὶ Θεολογικά Συγγράμματα, μεταφράσας καὶ πολλὰ Ἑλληνικά εἰς τὸ Λατινικόν,

τὰ ὅποια ὅλα ἐξεδόθησαν ἰδίᾳ κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης.

Βίβιος (Vibius) Σέκβεστρος, ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, τοῦ ὁποίου σώζεται Σύγγραμμα εἰς εἶδος Λεξικοῦ Περί Ὁρέων, Ποταμῶν, Λιμνῶν καὶ Θαλασσῶν, ἐκδοθ. ἐν Ἀργεντορ. 1778, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων.

Βιζύη, πόλις τῆς Θρακίας, παρὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον κειμένη (Κάτοικ. Βιζυησός).

Βιδυνία, ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξύ Παφλαγονίας, Εὐξεινίου Πόντου, Μυσίας, καὶ Φρυγίας κειμένη (Κάτοικ. Βιδυνός).

Βίκτωρ Αὐρηλίος (Victor Aurelius), ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, καὶ διάφορος τοῦ τῶν Βίους τῶν πρώτων Ἀυτοκρατόρων τῆς Ῥώμης συγγραψάντος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περί ἀρχῆς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ γένους. Β'. Βίοι τῶν Καισάρων κατ' ἐπιτομὴν, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ ἐτέρου Βικτωρος Σήξτου Αὐρηλίου, τῶν ὁποίων πολλάκις συγχέουσι τὴν βιογραφίαν καὶ τὰ Συγγράμματα.

Βίκτωρ Οὐτικήνσιος (Victor Uticensis), Ἀφρικανός, καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Βυζακινῆς ἐπαρχίας. Συνέγραψεν Ἱστορίαν τῶν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὀρμησάντων Βανδάλων ἐπὶ Ἰησερίχου καὶ Οὐννερίχου, Βασιλείων τῶν Βανδάλων, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1694, 4, καὶ ἀλαχοῦ.

Βίκτωρ Πούβλιος (Victor Publius),

Ῥωμαῖος, ἀκμάσας ἐπὶ Βαλεντιανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος. Σώζεται καὶ τοῦτου Περιγραφή τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ῥώμης, ἐκδοθ. πολλαχῶ.

Βίκτωρ, Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀντιοχείων. Κατέλιπεν Ἐκλογὴν τῆς ἱστορίας τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου, ἐκδοθ. εἰς τὴν Σεिरὰν τοῦ Πέτρου Πουσσινίου ἐν Ῥώμῃ 1671, φύλ.

Βίκτωρ Σηξτος Ἀυρήλιος (Victor Sext. Aurelius), Ἀφρικανός, ἀκμάσας ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Καίσαρος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Βίοι τῶν πρώτων Ἀυτοκρατόρων τῆς Ῥώμης ἀπὸ Ἀυγούστου ἕως τοῦ Κωνσταντος, ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ. 1733, 4. μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν. Β'. Περὶ τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς Ῥώμης, ἐκδοθ. ἐν Ἀλτῶνῃ, 1804, 8, καὶ ἀλλαχῶ.

Βικτωρίνος (Victorinus) Μάριος, Ἀφρικανός, Ῥήτωρ τοῦ καιροῦ τοῦ περίφημος, ὅστις ἐδίδασκε μετὰ κλέους τὴν Ῥητορικὴν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀποστάτου. Ἄλλ' ὅταν οὗτος ὁ παράξενος Καῖσαρ ἐξέδωκε ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπρόσταζε τοὺς ἀπὸ Καθ' ἑδρας διδάσκοντας διδασκάλους, ἢ τὸ Χριστιανικὸν δόγμα νὰ ἀπαρνηθῶσιν, ἢ τὰς Καθ' ἑδρας τῶν νὰ ἀφήσωσιν, ὁ Βικτωρίνος ἐπροτίμησε τὸ δεύτερον, καὶ ἔζησεν εἰς τὸ ἐξῆς ἰδιωτεύων, καὶ συγγραψῶν κατὰ μέρος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται

ἀκόμη πολλὰ, ἐκδοθ. πολλαχῶ.

Βιργίλιος (Virgilius) Πούβλιος Μάρων, ὁ περιφημότετος μετὰ τῶν Λατίνων Ποιητῶν, ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἄνδας, χωρίον πλησίον τῆς Μαντούας, ὑπὸ πατρός Μάρωνος καὶ μητρός Μαΐας, γονέων μετριοκαταστάτων. Κατ' ἀρχὰς ἐσπούδασεν εἰς τὴν Κρεμώνην, ἔπειτα εἰς τὰ Μεδιόλανα, καὶ τελευταῖον ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν Νεάπολιν, ὅπαδος χρηματίσας τῆς Ἐπικουρείου φιλοσοφίας, ἣ ὅποια τότε ἤκμαζε πολὺ καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν μητρόπολιν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπικρατείας. Στερηθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς τὸ μικρὸν ὑποστατικόν του, ὅταν ὁ Ἄυγουστος διεμοίρασε τὴν γῆν ἐκείνην εἰς τοὺς ἀπομάχους στρατιώτας του, ὑπῆγε τότε πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου διὰ τῶν μεγάλων του προτερημάτων φιλιωθείς μετὰ τοῦ Μαικίνα, ἔλαβε τὴν χάριν τῆς ἀνακτήσεως τῆς πατρῴας του γῆς καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Ἄυγουστον Καίσαρα. Ὁ Βιργίλιος προθυμοποιούμενος νὰ δεῖξῃ ἐκ πλαγίου τὴν πρὸς τὸν Ἄυγουστον εὐγνωμοσύνην του, ἐποίησε τὴν πρώτην ἐκ τῶν Ἐκλογῶν του, καὶ ἐκ τούτου ἠνοίξεν ἐγκαίρως τῆς μετὰ ταῦτα μεγίστης ὑπολήψεώς του τὸν δρόμον. Ὁ Μαικίνας, καὶ δι' αὐτοῦ ὁ Ἄυγουστος ἔδειξαν μεγάλην εὐνοίαν εἰς τὸν νέον τοῦτον Ποιητὴν, ὅστις τότε ἔτρεχε τὸ εἰκοστὸν ἔννατον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἐκτοτε ὁ Βιργίλιος ἀφιερώθη ὅλος εἰς τὸ νὰ ποιῇ, ἢ νὰ τελειοποιῇ τὰ ἤδη ἀρχισθέντα Ποιήματα του, διὰ τῶν ὁποίων ὑψώθη εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς δόξης, ὁ ἡγεμὼν τῆς Ἐπικῆς ποιήσεως ἐπικληθεὶς καὶ ὑπάρξας μεταξὺ τῶν Λατίνων Ποιητῶν. Εἶπα μεταξὺ τῶν Λατίνων, ἐπειδὴ δὲν εἶναι οὔτε τοῦ παρόντος σκοποῦ, οὔτε τῆς δυνάμεώς μου νὰ κρίνω παλαιῶν καὶ νεωτέρων τινῶν σοφῶν τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Ὁμήρου σύγκρισιν ἀρκεῖ, ὅτι ὁ Σαυμάσιος οὗτος Ποιητὴς εἶχε μεγίστην ὑπόληψιν εἰς τὸν Θεόκριτον καὶ Ἡίοδον, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ Ποιήματα τοῦ Σείου Ὁμήρου, καὶ διὰ τοῦτο ὄχι μόνον μὲ νοήματα, λέξεις καὶ φράσεις, ἀλλὰ καὶ μὲ ὀλοκλήρους περιόδους πιστὰ πιστὰ μεταφρασμένας ἐξ αὐτῶν, ἐκαλλώπισε τὸ ἀθάνατόν του Ποίημα, τὴν Ἀνειάδα. Κατὰ δὲ τὸ πεντηκστόν δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του Σέλων νὰ προὔπαντήσῃ τὸν Ἀυγουστον, ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν, ὑπῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας· ἀλλ' εἰς τὴν μετ' αὐτοῦ ἐπιστροφὴν του εἰς τὴν Ῥώμην ἀσθενήσας κατ' ὁδόν, ἀπέθανεν εἰς τὸ Βρενθησίον τῆς Ἀπουλίας, ἀφήσας λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὸν Ἀυγουστον, καὶ εἰς ὅλους τοὺς πεπαιδευμένους τοῦ καιροῦ του. Τὰ δὲ ὅσα αὐτοῦ κομισθέντα ἐτάφησαν εἰς τὴν Νεάπολιν, τὴν προσφιλῆ τῆς νεότητός του διατριβὴν, ἐπὶ τοῦ

ὁποίου τὸ μνήμα ἐτέθη καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ συντεθέν τοῦτο δίστιχον, μὲ τὸ ὅποιον φανεροῦσι, ὅτι ἐγεννηθῆ εἰς τὴν Μάντουαν, ἀπέθανεν εἰς τὴν Καλαβρίαν, καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Παρθενόπην (Νεάπολιν), καὶ ὅτι ἔφαλεν, ἦτοι ἐσύνθεσε Ποιήματα Βουκολικά, Γεωργικά, καὶ Ἡρωικά.

**Mantua me genuit, Calabri
rapuere, tenet nunc
Parthenope; Cecini Pascua,
Rura, Duces.**

Λέγουσι προσέτι, ὅτι εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς του, προειδώς ὡς φαίνεται τὸν θάνατον, ἐζήτησε τὸ κιβώτιόν του, διὰ νὰ καύσῃ τὴν Ἀνειάδα, ὡς Ποίημα τάχα ἀτελές, ἀλλ' ἐμποδίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀυγούστου. Πλὴν τῆς Ἀνειάδος, διηρημένης εἰς βιβλία δώδεκα, καὶ τῶν Γεωργικῶν καὶ Βουκολικῶν ἀποδίδονται εἰς τὸν Βιργίλιον καὶ ἄλλα τινὰ Ποιήματα, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα κρίνονται γνήσια, ἐκδοθ. ἰδίως κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅλα ὁμοῦ ἐν Ἀμστελδ. 1746, 4, εἰς τόμους τέσσαρας, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων. Τὰ αὐτὰ δὲ δώδεκα βιβλία τῆς Ἀνειάδος, καὶ τῶν Γεωργικῶν τὰ τέσσαρα μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Παραφράσεως εἰς στίχους Ἡρωικοῦς τοῦ ἀειμνήστου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως, γενομένης ἐπὶ τῆς Β'. Αἰκατερίνης, Ἀυτοκρατορίας πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἐξεδόθη

σαν ἐν Πετρούπολει 1786-1792, φύλ. εἰς τόμους τέσσαρας, μετὰ πολλῶν καὶ ἀρίστων Σημειώσεων.

Βιστονίς (Μπορού), λίμνη τῆς Θράκης, πλησίον τῶν Ἀβδηρῶν κειμένη.

Βιτρούβιος (Vitruvius), ὁ ἐκ Βερώνης τῆς Ἰταλίας, ἀνὴρ πολυμαθῆστατος, ἠμαρξεν ἐπὶ Ἀυγούστου Καίσαρος, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ συνέγραψε Περὶ Ἀρχιτεκτονικῆς (μὴν ὦν αὐτὸς Ἀρχιτέκτων) βιβλία δέκα, ἐκ τῶν περὶ ταύτης τῆς ὕλης διαπραγματευομένων Ἑλληνικῶν Συγγραμμάτων τὰ πλεῖστα ἀπανδίσας. *Vitruvii de Architectura libri X.* ἐξεδόθησαν ἐν Ἀμστελ. 1649, φύλ. μετὰ Σημειώσεων καὶ διαφορῶν παρατηρήσεων.

Βίτων (Biton). Ζ. Κλέοβις.

Βίτων, Μηχανικός, ἀκμάσας ἐπὶ τοῦ Ἀττάλου, Βασιλέως τῆς Περγᾶμου, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ συνέγραψε Κατασκευὰς πολεμικῶν ὀργάνων, καὶ καταπελτικῶν, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Θηβενότου Συλλογὴν τῶν Παλαιῶν Μαθηματικῶν.

Βίων, Σμυρναῖος, Ποιητῆς Βουκολικός. Συνέγραψεν εἰς Δωρικὴν διάλεκτον Ἐιδύλλια, ἐκδοθ. πολλάκις μετὰ τοῦ Μόσχου, καὶ Ἑλλ. Λατ. ἐν Ὁξωνίᾳ ὑπὸ τοῦ Ἑσάκινου, 1748, 8.

Βλεμμίδης. Ζ. Νικηφόρος Βλεμμίδης.

Βοάγριος (Γαβριάς), ποταμὸς τῆς Βοιωτίας, εἰς τὴν Κοπαΐδα λίμνην ἐκχυνόμενος.

Βοέτιος (Boëtius) Σεβηρίνος, Ῥωμαῖος, Χριστιανός, ἐξ εὐγενοῦς οἰκογενείας, ἔζη ἐπὶ Θεοδορίχου τοῦ Βασιλέως, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου καὶ μετὰ διάφορα ἀξιώματα ἐτιμήθη. ὕστερον ὁμῶς διαβληθεὶς πρὸς αὐτόν, ἐρρίφθη εἰς φυλακὴν, ὅπου καὶ ἀπέθανε. Συνέγραψε πολλὰ περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων, μετὰξὺ τῶν ὁποίων ἐπανεῖται μεγάλως ἀπὸ ὅλου τοῦ πεπαιδευμένου τοῦ Περὶ Παραμυθίας τῆς Φιλοσοφίας Σύγγραμμά του, διηρημένον εἰς πέντε βιβλία, καὶ γεγραμμένον μέρος μὲν πεζῶς, καὶ μέρος ἐμμέτρως, τοῦ ὁποῖου σώζεται ἀνέκδοτος καὶ Ἑλληνικὴ Μετάφρασις Μαξίμου τοῦ Πλανοῦδου. *Boëtii Severini de Consolatione Philosophiae libri V.* ἐξεδόθησαν ἐν Λουγδ. Βαταν. 1671, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν.

Βοηδρόμια (Boëdromia), ἐορτὴ τῶν Ἀθηναίων ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ἐχοντες αὐτοὶ πόλεμον μετὰ τὸν Εὐμόλπον, ἀρχηγὸν τῶν Ἑλευσινίων ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἐρεχθίδεως, ἐσυμβουλευθήσαν τὸ μαντεῖον περὶ τῆς ἐκβάσεως αὐτοῦ. ὁ δὲ χρησμός ἀπεκρίθη, ὅτι θέλουν ἐπιτύχει τὸν σκοπὸν τῶν, εἰὰν πολεμήσωσι βοῆ καὶ δρόμῳ. Ἐυδοκίμησαντες λοιπὸν εἰς μὲν τὸν Ἀπόλλωνα εἰώρτασαν ἐορτήν, καὶ τὴν ὠνόμασαν Βοηδρόμια, ὁ δὲ Μῆν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐτελεῖτο ἐκλήθη Βοηδρομιῶν (Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων). Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι τὰ Βοη-

δρόμα διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ
Θησέως εἰς ἐνδύμῳσι τῆς κα-
τὰ τῶν Ἀμαζόνων νίκης του,
καὶ ἄλλοι πάλιν, ὅτι εἰς ταύτην
τὴν ἑορτὴν ὅλοι οἱ ἐν καταστά-
σει καὶ πλούσιοι ἄνδρες ἐβόη-
θουν μετὰ προθυμίας τοὺς ἐν-
δεεῖς καὶ ἀπόρους συμπολίτας
των.

Βοία, πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς
τὴν Λακωνικὴν, μεταξύ Μαλειῶν
καὶ Ὀνου γνάθου κειμένη (Κά-
τοικ. Βοιαῖος).

Βοιβήες (Κάρλας), λίμνη Ἰχθυο-
φόρος τῆς Θετταλίας, μεταξύ
Πελασγιωτίδος καὶ Μαγνησίας
κειμένη.

Βοιωτία (Περιοχὴ τῆς Λεβαθείας καὶ
τῶν Θεβῶν), ἐπαρχία τῆς Ἑλ-
λάδος, μεταξύ Ἐυρίπου, Ἀττι-
κῆς, Φωκίδος, καὶ Ὀποντιῶν
Λοκρῶν κειμένη (Κάτοικ. Βοιω-
τὸς, καὶ Βοιωτίος).

Βολβιτινὴ, πόλις τῆς κάτω Ἀγύ-
πτου, ἐπὶ τινος στόματος τοῦ Νεί-
λου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ.
Βολβιτινήτης).

Βονωνία (*Bologna*), πόλις ἀρχαία
τῆς Ἰταλίας, πρὸς τὸ μεσημβρι-
νὸν τοῦ Πάδου κειμένη (Κάτοικ.
Βονωνιεὺς, ἢ Βονωνιήνσιοι, μὲ
τύπον Ῥωμαϊκόν).

Βορέας (*Boreas*), εἰς ἐκ τῶν Ἀ-
νέμων, υἱὸς τοῦ Ἀστραίου καὶ
τῆς Ἡϋς, ὅστις λαβῶν εἰς γυ-
ναῖκα του τὴν Ὠρείθυϊαν, θυγα-
τέρα τοῦ Ἐρεχθίδεω, ἐγέννησε
θυγατέρας μὲν τρεῖς, τὴν Κλεο-
πάτραν, τὴν Χιόνην, καὶ τὴν
Χθονίαν, καὶ δύο υἱοὺς, τὸν

Ζήτην καὶ τὸν Καλαῖν, οἱ ὁ-
ποῖοι καὶ μὲ κοινὸν ὄνομα Βορέα-
δαι ἐπωνομάζοντο, καὶ ἦσαν κα-
αὐτοὶ πτερωτοὶ, καθὼς καὶ ὁ πα-
τήρ των. Παραστένεται δὲ ὁ Βο-
ρέας γέρον, πτερωτὸς, μεγαλο-
πρεπὴς καὶ σοβαρὸς, ἔχων τοὺς
πόδας του λήγοντας εἰς οὐρὰν
ὄφρα, τὴν δὲ κόμην, τὴν γε-
νειαῖα, καὶ τὰ πτερά του πλήρη
χιόνος.

Βορυσθένης (Νίπρος), ποταμὸς μέ-
γιστος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σκυθίας,
ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Ἐυξείνιον Πόν-
τον, καὶ πόλις αὐτόθι ὁμώνυμος
(Κάτοικ. Βορυσθενίτης).

Βόσπορος. Ζ. Ἰώ.

Βόσπορος Κιμμέριος, ἢ Κιμμερικὸς
(Στενὸν τοῦ Γενι Καλέ), πορθ-
μὸς, ὅστις ἐνώνει τὴν Μαιώ-
τιδα λίμνην μετὰ τοῦ Εὐξείνου
Πόντου.

Βόσπορος Θρακικὸς (Κατάστενον τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ἢ Μπογάζ),
πορθμὸς, ὅστις ἐνώνει τὸν Πόντον
μετὰ τῆς Προποντίδος (Κάτοικ.
Βοσπόριος).

Βοττιαῖοι, λαοὶ ἀρχαῖοι τῆς Θρά-
κης, καταγόμενοι ἀπὸ τοὺς ἐξ
Ἀθηναίων εἰς Κρήτην πεμπομένους
νέους εἰς τροφὴν τοῦ Μνω-
ταύρου.

Βουδρωτὸς (Βουδρωντὸν), πόλις
ἀρχαία τῆς Ἠπείρου, ἀπέναντι
τῆς Κερκύρας κειμένη, ἢ καθέ-
δρα Πύρρου τοῦ Νεωτέρου (Κά-
τοικ. Βουδρωτίος).

Βουκεφαλία, πόλις τῆς Ἀσίας εἰς
τὴν Ἰνδικήν, ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ
Μεγάλου κτισθεῖσα εἰς τιμὴν

τοῦ ἐκεῖσε ταφέντος Βουκεφάλου ἵππου του (Κάτοικ. Βουκεφαλίτης).

Βούτεια, ἢ Βουτάδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Οἰνηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Βουτάδης).

Βούτης (Butes). Ζ. Ἐρεχθεύς.

Βρεντήσιον (*Brindisi*), πόλις τῆς Ἰταλίας παραθαλάσσιος, κατὰ τὴν Ἀπουλίαν κειμένη (Κάτοικ. Βρεντησίος).

Βρεττανία, ἢ Βριταννία (*Brettagna*), νῆσος μεγίστη τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανου, ἣτις ἐδιδαιρέιτο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων εἰς δύο μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν νότιον ὠνομάζετο Βρεττανία Ῥωμαϊκὴ (ἢ σημερινὴ Ἀγγλία), τὰ δὲ βόρειον, Βρεττανία Βαρβαρικὴ (ἢ νῦν Σκωτία) (Κάτοικ. Βρεττανός).

Βρεττία, ἢ Βρουττία (*Galabria*), ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, χωριζομένη ἀπ' αὐτῆς διὰ τοῦ Λάου καὶ Συβάρεως τῶν ποταμῶν (Κάτοικ. Βρέττιος).

Βριάρεως (Briareus). Ζ. Ἐκατόγχειρες.

Βρίζω (Brizo), Θεὰ τῶν Δηλίων, καὶ Μάντις περίφημος, προλέγουσα εἰς τοὺς ἀνδρώπους διὰ τῶν ὄνειρων τὰ μέλλοντα.

Βριλησσός (Ὁξειᾶς), ὄρος τῆς Ἀττικῆς, πλησίον τοῦ Μαραθῶνος κείμενον.

Βρισηῖς (Briseis), ἐπωνομάζετο ἢ Ἴπποδάμεια, θυγάτηρ τοῦ Βρισέως, Ἰερέως τοῦ ἐν Λυρνησσῶ ναοῦ τοῦ Διός. Ἐκπορθέσαντες οἱ Ἕλληνες καὶ ταύτην τὴν πό-

λιν, ἠχμαλώτευσαν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν Βρισηίδα, τὴν ὁποίαν διὰ τὸ ἐξαιρετὸν κάλλος τῆς, τὴν ἔδωκαν ὁμοφώνως εἰς τὸν Ἀχιλλεῖα, βραβεῖον τῆς ἀνδρείας του. Ἄλλ' ἔπειτα ἀναγκασθεῖς ὁ Ἀγαμέμνων νὰ δώσῃ ὀπίσω εἰς τὸν πατέρα τῆς τὴν Χρυσήδα, καὶ ἀρπάσας ἀδίκως ταύτην τὴν Βρισηίδα, ἔγενεν αἷτιος μεγίστης φθορᾶς εἰς ὄλον τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ὀργὴν τοῦ Ἀχιλλεῖως, ὡς εἶρηται ἐκεῖ.

Βρουττία. Ζ. Βρεττία.

Βρυνένιος. Ζ. Ἰωσήφ. — Μανουήλ. — Νικηφόρος Βρυνένιος.

Βύβλος, νῆσος μὲ πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, σχηματισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Νεῖλου ποταμοῦ, εἰς τὴν κάτω λεγομένην Ἀγυπτον (Κάτοικ. Βύβλιος, καὶ Βυβλίτης).

Βυζάκιον, ἐν ἐκ τῶν τριῶν μερῶν τῆς Μικρᾶς Ἀφρικῆς (Κάτοικ. Βυζακίτης, καὶ Βυζακηνός).

Βυζάντιον, πόλις τῆς Θράκης ὀνομασθὴ καὶ περίφημος διὰ τὴν ἡραίαν τῆς θέσιν, καὶ τὴν λοιπὴν καλλονὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν, ὑπὸ Βυζαντος τοῦ Μεγαρέως τὸ πρῶτον κτισθεῖσα· ἔπειτα δὲ ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἀυξηθεῖσα καὶ καλλωπισθεῖσα, Νέα Ῥώμη (πρὸς διαφορὰν τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Πρεσβυτέρας Ῥώμης), καὶ Κωνσταντινούπολις ἐπωνομάσθη, καὶ κοινῶς κατ' ἐξοχὴν, Πόλις (Κάτοικ. Βυζάντιος).

Γ Α

- Γαβρίας**. Ζ. Βάβριος.
- Γάγγης**, ποταμός τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἰνδικήν, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐδαιρεῖτο αὐτὴ ἢ ἐπαρχία εἰς τὴν Ἐντὸς, καὶ εἰς τὴν Ἐκτὸς τοῦ Γάγγου Ἰνδίου.
- Γάγγραι** (Γινόπολις), πόλις τῆς Ἀσίας, ἢ μητρόπολις τῆς Παφλαγονίας (Κάτοικ. Γαγγρηνός).
- Γάδαρα**, πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Κοίλην Συρίαν κειμένη (Κάτοικ. Γαδαρεύς).
- Γάδαρα**, χώρα, καὶ πόλις ὁμώνυμος πλησίον τῆς Παλαιστίνης (Κάτοικ. Γαδαρηνός).
- Γάδειρα** (*Cadix*, ἢ *Cadice*), νῆσος μικρὰ τῆς Ἰσπανίας πρὸς τὸν Ὀκεανόν, καὶ πόλις αὐτόδι ὁμώνυμος, μὲ ναὸν ποτὲ τοῦ Ἡρακλέους ἀξιόλογον (Κάτοικ. Γαδειρεύς, καὶ Γαδειρανός).
- Γάζα**, πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἀτροπατηνὴν Μηδεῖαν κειμένη (Κάτοικ. Γάζαϊος).
- Γαζῆς**. Ζ. Θεόδωρος Γαζῆς.
- Γαιτουλία**, ἐπαρχία τῆς ἐνδοτέρῳ Ἀφρικῆς, ὅπου εἶναι ἢ σημερινὴ Νιγηρία (Κάτοικ. Γαίτουλος).
- Γαλάτεια**. (*Galatea*). Ζ. Ἄκεις.
- Γαλατία** (Γέλας), ἢ αὐτὴ καὶ Γαλλογραικία, ἐπαρχία τῆς Μεγάλης Φρυγίας, μεταξὺ Παφλαγονίας, Πόντου, Καππαδοκίας, καὶ Λυκαονίας κειμένη (Κάτοικ. Γαλάτης).
- Γαλεομουμαχία**. Ζ. Θεόδωρος Πρόδρομος.
- Γαληνός**. Ζ. Κλαύδιος Γαληνός.
- Γαλιλαία**, ἐπαρχία τῆς Παλαιστίνης (Κάτοικ. Γαλιλαῖος). Ζ. Ἰουδαία.
- Γαλλία** (Γαλλ. *France*, Ἰταλ. *Francia*), Κοιν. Φράντσα, ἢ Φράνσα, ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης μεγίστη. Ἡ Γαλλία κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ὡς ἐκ τῆς Δέσεως, ἐνδυμάτων καὶ γλώσσης, ὠνομάζετο διαφόρως, οἷον Ἀκυτανική, ἤγουν ἢ Ἀκυτανία (*Aquitania*, ἢ *Aquitania*), περιοριζομένη ἀπὸ τὰ Πυρρηναῖα ὄρη, τὸν Ὀκεανὸν καὶ τὸν Γαρούμναν ποταμὸν. — Βελγικὴ (*Belgica*), τὸ μεταξὺ Σήνης, Ῥήνου καὶ Ὀκεανοῦ μέρος. — Ναρβονησία, ἢ Βρακάτα (*Narbonensis*, ἢ *Bracata*), διαχωριζομένη ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν διὰ τοῦ Οὐάρου ποταμοῦ καὶ τῶν Ἄλπεων, ἀπὸ δὲ τὴν λοιπὴν Γαλίαν διὰ τῶν ὄρεων Ἰουραίου καὶ Κεμμένης. Βρακάτα δὲ ὠνομάσθη, ἐπεὶ οἱ κάτοικοί της ἐφόρου μακρὰ βρακία, ἢ, ὡς λέγομεν καὶ ἡμεῖς, βράκας. — Κελτικὴ, ἢ Λουγδουνική (*Celtica*, ἢ *Lugdunum*), τὸ μεταξὺ Ὀκεανοῦ, Σήνης, Ῥοδανοῦ καὶ Γαρούμνα μέρος, τῆς ὁποίας ἢ πρωτεύουσα πόλις ἦτον τὸ σημερινὸν Λεώνιον (*Lyon*). — Ἐντὸς τῶν Ἄλπεων, ἢ Τογάτα (*Cisalpinia*, ἢ *Togata*), μέρος τῆς Ἰταλίας, τὸ μεταξὺ τῶν Ἄλπεων, καὶ Οὐάρου, Ἄρ-

- νου καὶ Ἀραίου τῶν ποταμῶν· Τογάτα δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ οἱ κάτοικοί τῆς ἀμ' ἀφ' οὗ ἔγενεαν πολῖται τῆς Ῥώμης, ἐφόρεσαν καὶ τὴν Τογαν (Τήβενναν), ἥτις ἦτον εἶδος Ῥωμαϊκοῦ ἐπανωφορίου. — Ἐντὸς Πάδου (Cispadana), τὸ μέρος, ὅπου κεῖνται τὴν σήμερον αἱ πόλεις Πλακεντία, Πάρμα, Βονωνία, κτλ. — Πέραν τῶν Ἄλπεων, ἡ Κομάτα (Transalpina ἢ Comata), ἡ σημερινὴ Γαλλία (France) μὲ ἰκανὸν μέρος τῆς Ἑλβετίας· Κομάτα δὲ ὠνομάσθη, ἐπειδὴ, ἐν ᾧ οἱ Ῥωμαῖοι ἔκοπτον τότε τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς των, αὐτοὶ τὴν ἔτρεφον. — Παρά τὰς Ἄλπεις (Subalpina), τὸ νῦν Πεδεμόντιον (Piemonte), κτλ.
- Γαλλογραικία**, ἡ Γαλατία, διὰ τὴν ἐπιμίσξιν τῶν Γάλλων, ἢ Κελτῶν μετὰ τῶν Γραικῶν.
- Γαμήλια**, ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν πανηγυριζομένη, κατὰ τὸν ὅποιον συνήδως ἐγίνοντο οἱ περισσότεροι γάμοι, ἀπὸ τῆν ὁποῖαν ὠνομάσθη καὶ ὁ Μῆν Γαμηλιῶν (Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων).
- Γανυμήδης** (Ganymedes), υἱὸς τοῦ Τρωῶς, νέος εὐειδέστατος, τὸν ὅποιον ἤρπασεν ὁ Ζεὺς ἀπὸ τὸ Γάργαρον, κόμην τῆς Ἰδης, μεταμορφώθεις εἰς ἀετὸν, καὶ τὸν κατέστησεν εἰς τὸν οὐρανὸν οἰνοχόον τῶν Θεῶν.
- Γαουδέντιας**, Μουσικός, τοῦ ὁποῖου ἡ Ἀρμονικὴ Εἰσαγωγή ἐξεδόθη
- ὑπὸ τοῦ Μειβορίου μετὰ τῶν λοιπῶν Μουσικῶν.
- Γαργηττός**, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀιγηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Γαργήττιος, καὶ Ἐπιβ. Γαργητόδεν).
- Γαστρομαντεία**, ἡ διὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ὕδατος γινομένη μαντεία μέσα εἰς γάστραν, ἢτοι γλάστραν.
- Γεδρωσία** (Μακεράν), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Περσίαν (Κάτοικ. Ἐκ Γεδρωσίας).
- Γέλα** (Terra Nuova) πόλις τῆς Σικελίας, πρὸς τὸ νότιον αὐτῆς κειμένη (Κάτοικ. Γελῶος, καὶ Γελαῖος).
- Γελάσιος**, Κυζικηνὸς, καὶ Ἐπίσκοπος, κατὰ τινὰς, τῆς ἐν Βιδυνία Καισαρείας. Συνέγραψε Α'. Σύστημα τῶν κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον πραχθέντων. Β'. Τὰ Πρακτικά τῆς ἐν Ἐφέσῳ Οἰκουμενικῆς τρίτης Συνόδου. Γ'. Σύμφιν τῶν ἀγίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, Ποῦ, Πότε, Κατὰ τίνων, κτλ. ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις 1599, 8. μετὰ Σημειώσεων.
- Γέλλιος** (Gellius) Ἄυλος, Ῥωμαῖος, Γραμματικὸς περίφημος, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Ἐυσεβοῦς. Συνέγραψεν εἰς τὴν ἐν Ἀττικῇ χειμερινῇ διατριβῇ του Περὶ Ἀττικῶν Νυκτῶν βιβλία εἴκοσι, μὲ ἄκραν γλαφυρότητα, καθαρόν Λατινισμὸν καὶ μεγάλην πολυμαθεῖαν, εἰς τὰ ὁποῖα σώζονται πολλαὶ ἀξιόλογοι καὶ ἐπωφελεῖς εἰδήσεις τῆς ἀρχαίας

Φιλολογίας, τὰς ὁποίας ὀπὴν-
θισεν ἀπὸ μὴ σωζόμενα πλέον
παλαιῶν Συγγράμματα, ἢ τὰς ἤ-
κουσε διὰ ζώσης φωνῆς ἀπὸ τὰς
φιλολογικὰς τῶν συγχρόνων του
διατριβάς. Gellii Auli Noctium
Atticarum libri XX. ἐξεδόθη-
σαν ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1706, 4.
μετὰ διαφόρων Σημειώσεων, καὶ
ἀλλαγῶν.

Γεμίνος, Ῥόδιος, Ἀστρονόμος, τοῦ
ὁποίου σώζεται Εἰσαγωγή εἰς τὰ
Φαινόμενα, ἢ τοὶ Στοιχεῖα Ἀ-
στρονομικά, ἐκδοθ. ἐν Ἀρστελοδ.
1703, φύλ. καὶ ἀλλαγῶν.

Γεμιστός. Ζ. Γεώργιος Γεμιστός.
Γεννάδιος Σχολάριος, ὁ πρῶτος Πα-
τριάρχης μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ἀνὴρ πεπαι-
δευμένος, καὶ Θεολόγος ἄριστος.
Συνέγραψε πολλὰ κατὰ Λατίνων,
καὶ ἄλλα Θεολογικά περὶ διαφο-
ρων ὑποθέσεων, ἐκδοθ. εἰς τὸν
Τόμον τῆς Ἀγάπης, καὶ ἀλλα-
χῶν κατ' ἰδίαν.

Γένονα (Genova), πόλις τῆς Ἰτα-
λίας παραθαλάσσιος εἰς τὴν Λι-
γυρστικὴν (Κάτοικ. Γενοῦατης,
καὶ Γενοῦιτης).

Γερηνία (Zarnata), πόλις τῆς Πε-
λοποννήσου εἰς τὴν Μεσσηνίαν
(Κάτοικ. Γερηνίος).

Γερμανία, ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης
μεγίστη, μετὰξὺ Βιστούλου, Ρή-
νου, Βαλτικῆς Θαλάσσης, καὶ
Δανουβίου κειμένη (Κάτοικ. Γερ-
μανός).

Γερμανικὸς (Germanicus) Καϊ-
σαρ, υἱὸς τοῦ Δρούσου, καὶ ἀ-
νεψιὸς τοῦ Τιβερίου, ἡγεμὼν ἀ-

ξιέπαυος καὶ διὰ τὰ χρηστά του
ἡθῆ, καὶ διὰ τὴν μεγάλην του
παιδείαν, καθὼς περὶ αὐτοῦ ἀ-
ναφέρουσιν ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ
εἰς πολλὰ μέρη τῶν Ποιημάτων
του ὁ Ποιητὴς Ὀβίδιος. Εἶχεν
ἀκριβῆ γνῶσιν ὄχι μόνον τῆς Λα-
τικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλληνι-
κῆς γλώσσης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
μετέφρασεν εἰς τὸ Λατινικὸν διὰ
στίχων Ἑξαμέτρων τὰ Φαινόμε-
να τοῦ Ἀράτου καὶ τὰ Προγνω-
στικά αὐτοῦ, συνεχδοθέντα μετὰ
τοῦ Ἀβιενοῦ.

Γερμανός, ὁ μόνος του εἰνουχισθεὶς,
ἐχρημάτισε Πατριάρχης Κωνσταν-
τινουπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους
Λέοντος Ἰσαύρου τοῦ Εἰκονομά-
χου, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς προστα-
γὰς ἐναντιώθεις, ἀπεβλήθη τοῦ
θρόνου, καὶ ἐζήσεν εἰς τὸ ἐξῆς
ὡς ἰδιώτης. Συνέγραψε Α'. Πε-
ρὶ τῶν Ἑξ Οἰκουμενικῶν Συν-
όδων. Β'. Ἐπιστολάς τρεῖς. Γ'.
Ὀμιλίας ἕξ εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς
Θεοτόκου, ἐκδοθ. κατ' ἰδίαν εἰς
διαφόρους πόλεις.

Γέται, ὀνομάζοντο ἀπὸ τοὺς Ἑλ-
ληνας, ὅσοι Δάκοι κατοκοῦν εἰς
τὰς παρὰ τὸν Πόντον χώρας.

Γέτουλοι, λαοὶ ἄγριοι, κατοικοῦν-
τες εἰς τὴν Γετουλίαν, χώραν
τῆς ἐνδοτέρω Ἀφρικῆς, τῶν ὁ-
ποίων ἀπόγονοι εἶναι, λέγουσιν,
οἱ νῦν Βαρβαροὶ, ἢ Μπαρμπα-
ρέσιοι.

Γεώργιος, Ἀκροπολίτης, ἀνὴρ πο-
λυμαθῆς, Ἱστορικός, καὶ Μέγας
Λογοθέτης, ἀκμάσας κατὰ τοὺς
χρόνους Μιχαὴλ τοῦ Παλαιο-

λόγου, παρά τοῦ ὁποίου πεμφθεῖς εἰς τὴν ἐν Λεωνίῳ συγκροτηθεῖσαν (1274) Σύνοδον, ὡμολόγησεν ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀφευδῆ τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν. Ταύτην ὁμῶς τὴν ὁμολογίαν, ὡς ἐναντίαν εἰς τὴν ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει Σύνοδος παντάπασι δὲν ἐδέχθη. Συνέγραψε δὲ Χρονικὸν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων (1204) μέχρι τῆς βασιλείας Μιχαῆλ τοῦ Παλαιολόγου (1261), ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντίδος, καὶ ἀλλαγῆ κατ' ἰδίαν.

Γεώργιος Γεμιστός, ἢ Πλήθων, Κωνσταντινουπολίτης, Γραμματικὸς, Θεολόγος καὶ Φιλόσοφος Πλατωνικὸς, ἀκμάσας ἐπὶ τῆς δυστυχοῦς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, μετὰ τοῦ ὁποίου πορευθεὶς εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς διόρθωσιν τῆς μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν διαφορᾶς, ὡμίλησε μετὰ πολλοῦ ζήλου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων εἰς τὴν ἐν Φεβρόαριᾳ μάλιστα Σύνοδον τοῦ 1433 ἔτους. Εἰς δὲ τὴν Φλωρεντίαν ἔδειξε τόσῃν πολυμαθεῖαν ὁ Πλήθων, ὥστ' ἠγαπήθη ὑπὸ πάντων, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὑπὸ Κόσμου τοῦ ἐκ Μεδίκων, τοῦ ἐνδέρμου προστάτου τῶν Μουσῶν, ὑπὸ τοῦ ὁποίου διωρίσθη καὶ δημόσιος καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑποστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπέθανεν ὑπέργηρος εἰς τὴν Πελοπόννησου

μεταξὺ τῆς φίλης του οἰκογενείας πρὶν ἴδη ἀκόμη τὴν παντελῆ καταστροφὴν τῆς ἰδίας του πατρίδος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περὶ τῆς ἐν Μαντινεῖα μάχης βιβλία δύο. Β'. Πελοποννησιακῶν Λόγοι δύο. Γ'. Σχόλια εἰς τοὺς Χρησμούς τοῦ Ζοροάστρου. Δ'. Ἐπιτομὴ τῶν Ζοροάστρου καὶ Πλάτωνος δογμάτων. Ε'. Περὶ ὧν Ἄριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται. Σ'. Περὶ Ἐιμαρμένης. Ζ'. Περὶ Ἀρετῶν. Η'. Περὶ τῆς Ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Θ'. Περὶ τάξεων Μηνῶν, Χρόνων καὶ Ἡμερῶν, ἐκδοθ. κατ' ἰδίαν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης.

Γεώργιος Ἐρμάνυμος, Ἕλλην τὸ γένος, καὶ Σπαρτιάτης τὴν Πατρίδα, ὅστις διατρίβων εἰς τὴν Ῥώμην, ἐπέμψθη ὑπὸ τοῦ Πάπα Σήξτου τοῦ Ε' εἰς τὸ Λονδίνον τῆς Ἀγγλίας διὰ νὰ διορθώσῃ ἀναγκαίως τινὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις. Εἰς δὲ τὴν ἐπιστροφὴν του διαβὰς ἀπὸ τοὺς Παρισίους, ἔμεινεν ἐκεῖ, καὶ ἐδίδασκεν ἀπὸ δημοσίου Καθέδρας τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα, ἐμπνεύσας πρῶτος αὐτὸς εἰς τοὺς ἀκροατὰς του τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας τὸν ἔρωτα. Σῶζονται δὲ αὐτοῦ εἰς πολλὰς Βιβλιοθήκας ωραιότατα χειρόγραφα Ἑλλήνων Συγγραφέων.

Γεώργιος Κεδρηνός, Μοναχὸς καὶ Ἱστορικὸς ὀλίγης τιμῆς, τοῦ ὁποίου τὸ Χρονικὸν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ ἔξ-

εδόθη ἐν Παρισίοις εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντίδος, καὶ κατ' ἰδίαν αὐτόδι, 1647, φύλ.

Γεώργιος Κωδωνός, Κουροπαλάτης, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τῶν δυστυχῶν Παλαιολόγων, καὶ τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Συνέγραψε Α'. Περί Ὀφφικιαλίων καὶ Ὀφφικίων τοῦ Παλατίου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1625, φύλ. Β'. Παραβολὰς ἐκ τῆς βίβλου τοῦ Χρονικοῦ (Ήσυχίου τοῦ Μιλησίου), Περί τῶν Πατρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐκδοθ. ἐν Γενεύῃ, 1607, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Γεώργιος Μοναχός. Συνέγραψε Βίους τῶν νέων Βασιλέων ἀπὸ Λέοντος Ἀρμενίου ἕως Ῥωμανοῦ τοῦ Λεκαπηννοῦ, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς τοὺς μετὰ Θεοφάνην Συγγραφεῖς, καὶ ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Κομβεφισίου ἐν Παρισίοις 1685, φύλ.

Γεώργιος Παχυμέρης, Νικαεὺς, Διάκονος καὶ Πρωτέχδικος, ἤμαρζε κατὰ τοὺς χρόνους Μιχαὴλ τοῦ Κομνηνοῦ καὶ τοῦ Παλαιολόγου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀγαπώμενος, ἐτιμήθη καὶ μέ τὸ τοῦ Δικαιοφύλακος Ὀφφίκιον. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων ἐτυπώθησαν τὰ ἑξῆς Α'. Ἐπιτομὴ τῆς Λογικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους. Β'. Ἱστορία Χρονικὴ Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου. Γ'. Παράφρασις εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον τὸν Ἀρειοπαγίτην. Δ. Περί τῆς ἐκπορευ-

σεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ε'. Περιγραφή τοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. κατὰ διαφόρους τόπους καὶ χρόνους.

Γεώργιος, Πισίδης, Ποιητὴς τοῦ καιροῦ τοῦ εὐδόκιμος. Συνέγραψε πολλὰ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐτυπώθησαν εἰς διαφόρους πόλεις τὰ ἐπόμενα Α'. Ἑξαήμερος, ἡ Κοσμολογία, Ποίημα Ἰαμβικὸν ἐκ 1780 στίχων συνιστάμενον. Β'. Περί ματαιότητος βίου, ὁμοίως διὰ στίχων Ἰαμβικῶν. Γ'. Εἰς τὸν ἐν Βλαχερναῖς Ναόν, Ποίημα Ἰαμβικὸν καὶ αὐτὸ, καὶ ἄλλα δύο Ποιήματα, ἐκδοθ. In Histor. Byzant. nova Appendice, Romae, 1772, φύλ.

Γεώργιος, Σύγκελλος τοῦ Πατριάρχου Ταρασίου, Κωνσταντινοπολίτης. Συνέγραψε Χρονικὸν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, καὶ ἐν Βενετίᾳ εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντίδος.

Γεώργιος, Κρῆς τὴν πατρίδα, κοινῶς δὲ Γεώργιος Τραπεζούντιος, διὰ τὴν ἐκ τῆς Τραπεζούντος καταγωγὴν τῶν γονέων του, Γραμματικὸς καὶ Φιλόσοφος Περιπατητικὸς. Ἐλθὼν καὶ οὗτος εἰς τὴν Ἰταλίαν ὀλίγον πρότερον τοῦ Θεοδώρου Γαζῆ, ἐδίδαξε πολυχρότως ἀπὸ δημοσίου Καθέδρας τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν εἰς Βενετίαν, Βικεντίαν καὶ Ῥώμην, ὅποτε καὶ ὁ Πάπας Νικόλαος Ε'. τὸν ἔκαμε, διὰ τὴν μεγάλην του πολυμαθεῖαν, Μυστικὸν Σύμβουλον τῆς Ἀυλῆς

του. Ἄλλ' ἔπειτα ἠναγκάσθη ὁ ἴδιος γὰ τὸν διώξῃ διὰ τῶας ἐκεῖ συμβάσας ταραχὰς ἐξ αἰτίας του. Μετὰ καιρὸν δὲ ἀνακληθεὶς πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐξέδωκεν εἰς Λατινικὴν διάλεκτον, τῆς ὁποίας ἦτον πολλὰ ἐγκρατής, Πραγματεῖαν Συγκριτικὴν μεταξύ Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος, διὰ τὸ ὁποῖον διήγειρεν ἐκ νέου τὸ καδ' ἑαυτοῦ μῖσος τοῦ Γεωργίου Πλήθωνος, τοῦ Καρδιναλίου Βησσαρίωνος, καὶ τῶν λοιπῶν ὀπαδῶν καὶ ὑπερασπιστῶν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς φιλοσοφίας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν τότε πολυλότατοι εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀπέθανε δὲ ἐσχάτῳ ἡλικίᾳ, ἀφ' οὗ πρό τινων χρόνων εἶχε χάσει διόλου τὸ μνημονικόν του. Ὁ Τραπήζούντιος οὗτος Γεωργίος εἶχε βαθεῖαν γνῶσιν ὄχι μόνον τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀδιαχωρίστου σχεδὸν ταύτης εἰς ἀνδρα μάλιστα Φιλολόγου Λατινικῆς διαλέκτου, καὶ διὰ τοῦτο συνέγραφεν εὐκόλως τόσον εἰς τὴν μίαν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἄλλην, καὶ μετέφρασε πολλοὺς Ἑλληνας Συγγραφεῖς εἰς τὸ Λατινικόν. Σώζεται αὐτοῦ καὶ Ἐπιτομὴ Ῥητορικῆς (Λατινιστί) κατὰ Ἐρμογένην, ἐκδοθεῖσα τὸ πρῶτον ἐν Βενετίᾳ, καὶ ἐφεξῆς αὐτόδε καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Εὐρώπης.

Γεωργίος Φραντσῆς, Κωνσταντινῶπολίτης, ἐκ βασιλικῆς οἰκογενείας καταγόμενος, ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ

Ἰωάννου Γ' καὶ Κωνσταντίνου τοῦ ΙΑ'. τοῦ τελευταίου δυστυχοῦς Βασιλέως τῶν Γραικῶν, τοῦ ὁποίου ἐχρημάτισεν ἐν πρώτοις Πρωτοβεστιάριος, καὶ ἔπειτα Μέγας Λογοθέτης, καὶ Πρέσβυς πολλῶν ἀτελεσφορήτων Πρεσβειῶν. Εἰς δὲ τὴν ἄλσων τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων πεσῶν καὶ αὐτὸς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Βαρβάρων μὲ ὄλην αὐτοῦ τὴν οἰκογένειαν, ἐπωλήθη ὡς αἰχμάλωτος, καὶ μετὰ καιρὸν ἐλευθερωθεὶς μετὰ τῆς γυναικὸς του, κατέφυγεν εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Πελοποννήσου, Θωμᾶν τὸν Παλαιολόγον. Ἄλλ' ἀφ' οὗ καὶ ἡ Πελοπόννησος αὕτη ὑπέπεσε εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τῶν Βαρβάρων, μετέβη εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Κέρκυραν, ὅπου ἐνδυσθεὶς τὸ μοναχικόν σχῆμα, μετωνομάσθη Γρηγόριος, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ, ζήσας βίου μακρὸν καὶ πλήρη θλίψεως καὶ ταλαιπωρίας. Εἰς ταύτην δὲ τὴν ἐν Κερκύρᾳ διατριβὴν του συνέγραφεν ὁ πολυπαθὴς Φραντσῆς, κατὰ ζήτησιν τῶν Ἀρχόντων αὐτῆς, Χρονικόν, ἧτοι τὴν Ἱστορίαν τῶν Παλαιολόγων, ἧ, ὡς αὐτὸς τὴν ὀνομάζει, τῶν Κομνηνῶν, ἀπὸ τοῦ 1260 ἕως τοῦ 1477 ἔτους, εἰς τὴν ὁποίαν διηγεῖται (μετὰ τῶν συνήθων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς παρεκβάσεων ἐκ τῆς κυρίας ὑποθέσεως) λεπτομερῶς πᾶν ὅ,τι ὀφθαλμοφανῶς εἶδε, καὶ ἔπαθε καὶ αὐτὸς ἐσχάτως εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Τούρ-

κων ἄλωσιν τῆς πόλεως, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. Τὸ Χρονικὸν τοῦτο, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνάγνωσις κινεῖ εἰς συμπάδειαν καὶ δάκρυα καὶ τὸν πλέον ἀδιάφορον Ἀναγνώστην, ἐξ-εδόθη Ἑλληνιστὶ μόνον ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας, 1796, φύλ. μετὰ προσθήκης Εἰκόνων τινῶν Βασιλέων.

Γεώργιος, ὁ Χοιροβοσκὸς μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του ὀνομαζόμενος, ὑπὸ δὲ τῶν φίλων του Τεχνικός, καὶ Ῥήτωρ κατ' ἐξοχήν, ἐχρημάτισε Γραμματικὸς τοῦ καιροῦ του περιφημὸς. Συνέγραψε Γραμματικὴν, ἐκ τῆς ὁποίας σώζονται ταῦτα μόνον **Α'**. Περὶ Ἑγκλινομένων. **Β'**. Περὶ τοῦ ἐφελκυστικοῦ **Ν. Γ'**. Πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι Κανόνας ζητοῦντας καὶ Ὁμοιότητας. **Δ'**. Περὶ τῶν εἰς **Ω** Δηλυκῶν ὀνομάτων, ἐκδοθ. εἰς τὸν **Θησαυρὸν**, καὶ **Κέρας Ἀμαλθείας** τοῦ Ἄλδου, καὶ ἀλλαχοῦ. **Ε'**. Περὶ σχηματισμοῦ τῶν ῥημάτων **ΕΓΜΓ** καὶ **ΕΓΜΙ** ἐκδοθ. ἐν τοῖς Ἀνεκδότοις τοῦ Βεγκέρου. **Ζ'**. Περὶ Προσφθίας, φυλαττόμενον εἰσέτι ἀνέκδοτον.

Γῆ (Terra, ἢ Tellus), Θεὰ αὐτογέννητος, ἥτις καὶ Ἑστία, καὶ Τιταία, καὶ Μεγάλῃ Μήτηρ ὀνομάζεται, γεννήσασα ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ μὲν τοὺς Ἑκατόγχειρας, τοὺς Κύκλωπας, τοὺς Τιτᾶνας καὶ Τιτανίδας, καὶ τοὺς Γίγαντας· ἐκ δὲ τοῦ Πόντου τὸν Φόρκυν, τὸν Θαύμαντα καὶ τὸν Νηρέα, καὶ ἐκ τοῦ Ταρτάρου τὸν Τυφῶνα, καὶ ἄλλους.

Γήθειον, ἢ Γύθειον (Παλαιόπολις), πόλις παραθαλάσσιος τῆς Πελο-

ποννήσου εἰς τὴν Λακωνικὴν, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι γενόμενοι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν Σπάρτην ἐπὶ Ἀυγούστου Καίσαρος, ὠνομάθησαν Ἐλευθερολάκωνες.

Γηρυόνης (Geryon, ἢ Geryones), υἱὸς τοῦ Χρυσάορος καὶ τῆς Καλλιρρόης, θυγατρὸς τοῦ Ὠκεάνου, ἐχρημάτισε Βασιλεὺς τῆς Ἑρδυθίας εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ ἐπειδὴ ἐξουσίαζε τρία βασίλεια, ἐμυθολογήθη, ὅτι εἶχε τρία σώματα, ἢ ἐν μόνον σῶμα μὲν τρεῖς κεφαλᾶς. Οὗτος ὁ σκληρὸς Βασιλεὺς ἔτρεφε μὲ ἀνδρωπίνα κρέατα τὰς βοῦς του, ἓνα τρικέφαλον κύνά, καὶ ἓνα δράκοντα μὲ ἕξ κεφαλᾶς. Ἄλλ' ὁ Ἡρακλῆς καταπολεμήσας αὐτὸν ἐξ ἐπιταγῆς τοῦ Εὐρύσθεως, ἐκυρίευσεν ὅλας του τὰς βοῦς, καὶ τὰς ἔφερε ζωντανὰς εἰς τὰς Μυκήνας.

Γίγαντες (Gigantes), οἱ υἱοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς ἦσαν τὸ ἥμισυ ἀνθρωποὶ, καὶ τὸ ἥμισυ ὄφεις, καὶ εἶχον ὑπερμέγεθες ἀνάστημα, καὶ ὄφεις καταπληκτικὰς, ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος αὐτῶν ἐξήρχετο πῦρ ἀδιάκοπον, καὶ ἡ δύναμις τῶν ἦτον ἀκαταμάχητος, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπαρδέντες, συνήχθησαν εἰς τὴν Πελλήνην, καὶ ἐκήρυξαν πόλεμον κατὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ, παρωρωγισμένοι μάλιστα εἰς τοῦτο ἀπὸ τὴν μητέρα των Γῆν, διὰ τὴν ταρτάρωσιν τῶν Τιτάνων. Ἄι ἄγριαι αὐτῶν φωναί, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματός των κινήματα ἔκαμον νὰ τρέμη τὸ πᾶν· ἐπειδὴ ἄλλοι μὲν

ἐξ αὐτῶν ἠκόντιζον κατὰ τοῦ οὐρανοῦ μεγαλωτάτους βράχους, ἄλλοι δὲ, δένδρα ἀναμμένα, καὶ ἄλλοι, βουνὰ ὀλόκληρα, καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐγένετο κρατερὰ. Ἀλλὰ τέλος ἐνικήθησαν καὶ κατεδικάσθησαν νὰ βασανίζονται καταπλακωμένοι ὑπὸ τὸ ὄρος τῆς Ἄιτης. Οἱ ἀριστεῖς εἰς ταύτην τὴν μάχην μετὰ τὸν Δία ἐστάθησαν ὁ Ἄρης, ὁ Ἀπόλλων, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ἡραϊστος, ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ Ἐκάτη, ἡ Ἄρτεμις, ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τελευταῖον ὁ ἀγέρωχος Ὀνος τοῦ Σιληνοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ὀγκάνισμα ἐχρησίμευσεν ὡς τρομακτικὴ σάλπιγξ ἐναντίον τούτων τῶν ἀσεβῶν Γιγάντων.

Γλαύκη (Glauce). Ζ. Μήδεια.

Γλαῦκος (Glancus), υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Νύμφης Ναϊάδος, ἀλιεὺς καὶ ἔμπειρος κολυμβητῆς. Οὗτος παρατηρήσας μίαν ἡμέραν, ὅτι οἱ ἰχθῦς, τοὺς ὁποίους ἐρρίπτειν ἐπάνω τινὸς θαλασσίου χόρτου, ἐλάμβανον δύναμιν καὶ ἐπιπτον πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν, ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ ἐκεῖνο τὸ χόρτου, κ' εὐθὺς ἐπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ συνηριδμήθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν τάξιν τῶν λοιπῶν θαλασσιῶν Θεῶν. Παραστένεται δὲ ὁ Γλαῦκος γέρον ἡμισητὸς ἀνδρῶπιος, καὶ τὸ ἡμισυ ἰχθύς, μὲ γένεια καὶ ὄφρυδια μεγάλα καὶ λευκά, μὲ κόμπην ἐξηπλωμένην εἰς τοὺς ὤμους του, ἔχων τὸ στήθος του γεμάτου ἀπὸ θαλάσσια χόρτα,

καὶ τὰς χεῖρας του ὑψωμένας ὡς νὰ προσεύχεται.

Γλαῦκος, ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Καρίαν, καὶ κόλπος αὐτόθι ὀμώνυμος.

Γλυκᾶς. Ζ. Μιχαὴλ Γλυκᾶς.

Γόμοφοι (Σταγοί, ἢ Καλαμπάκα), πόλις τῆς Θετταλίας, παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Πίνδου κειμένη (Κάτοικ. Γόμοφος, καὶ Γομφεὺς).

Γόννος (Γουνιά), πόλις τῆς Θετταλίας, εἰς τὴν χώραν τῶν Πεσφραϊβῶν (Κάτοικ. Γόννιος).

Γοργίας, Λεοντῖνος, Σικελιώτης, υἱὸς τοῦ Καρμαντίδου, Σοφιστῆς καὶ ῥήτωρ περίφημος, ἐχρημάτισε μαθητῆς τοῦ Ἐμπεδοκλέους, καὶ μετὰ ταῦτα διδάσκαλος τοῦ Ἰσοκράτους, καὶ ἄλλων πολλῶν.

Οὗτος ἐφθασεν εἰς τόσην μεγαλήν υπόληψιν, ὥστε οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν Λόγους του ὠνόμαζον Λαμπρὰ Φῶτα, ἢ Λαμπάδας, τὰς δὲ ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας τοὺς ἐξεφώνει, ἐσέβοντο ὡς ἐορτάς, καὶ εἰς τοὺς Δελφοὺς ὑψωσαν εἰς τιμὴν του καὶ χρυσοῦν ἀνδριάντα. Ἀπέθανε δὲ ἐσχατογήριος, φθάσας, ὡς λέγουσι, καὶ τὸν θάνατον τοῦ Σωκράτους. Ἐκτῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται μόνον δύο Λόγοι Α'. Ἐλένης Ἐγκώμιον. Β'. Ἀπολογία Παλαμήδους, ἐκδοθ. εἰς τὸν Ἡτόμον τῆς τοῦ Ρεῖσκιου Συλλογῆς τῶν Ἑλλ. Ῥητόρων, καὶ ἀλαχοῦ κατ' ἰδίαν.

Γοργόνες (Gorgones), θυγατέρες τοῦ Φόρκυκος καὶ τῆς Κητοῦς, Μέδου-

σα, Σθενώ, και Ευρύαλη ονομαζόμεναι, εκ των οποίων αἱ μὲν δύο ἦσαν ἀθάνατοι, ἡ δὲ Μέδουσα, θνητὴ, ἔχουσαι καὶ τὴν ιδιότητα νὰ μεταμορφώσωσιν εἰς λίθους ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε τὰς κυττάξει κατὰ πρόσωπον. Κατώκουν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη τῆς Λιβύας, καὶ εἶχον εἰς τὴν κεφαλὴν των δράκοντας ἀντὶ τριχῶν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτερὰ εἰς τοὺς ὤμους των, διὰ τῶν οποίων ἱπτάμεναι, ἔκαμνον τρομαρὸν καὶ καταπληκτικὸν κρότον.

Γόρτυνα, πόλις τῆς Κρήτης, παρὰ τὸν ληθαῖον ποταμὸν κειμένη (Κάτικ. Γορτυναῖος, καὶ Γορτύνιος).

Γραία. Ζ. Τάναγρα.

Γραῖαι (Graeae), θυγατέρες τοῦ Φόρκυος καὶ τῆς Κητοῦς, Ἐνωῖ, Περφειδῶ, καὶ Δεινῶ ονομαζόμεναι, λαβοῦσαι ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν, διότι εὐδύς ἐξ ἀρχῆς ἐγεννήθησαν γραῖαι, καὶ εἶχον αἱ τρεῖς ἓνα μόνον ὄφθαλμὸν, καὶ ἓνα ὀδόντα, μὲ τὰ ὁποῖα ἀνεπλήρουν ἀμοιβαίως τὰς χρείας των, ὅταν ἤθελον δηλαδὴ νὰ κυττάξωσιν, ἢ νὰ φάγωσιν.

Γραικός (Graecus), υἱὸς τοῦ Θεσσαλοῦ, τοῦ υἱοῦ τῶ Ἄιμονος, ἐβασίλευσεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Θεσσαλίας, τὸ ὁποῖον ἔπειτα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνος, τοῦ υἱοῦ τοῦ Δευκαλίωνος ὠνομάσθη Ἑλλάς, καὶ Ἑλληνες οἱ κάτοικοι αὐτοῦ, Γραικοὶ τὸ πρῶτον καλούμενοι, μὲ τὸ ὁποῖον ὄνομα ἐκλήθησαν μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων

καὶ τῶν λοιπῶν δυτικῶν Γενῶν ὅλοι ἐν γενεῇ οἱ Ἑλληνες, καὶ Γραικία (Graecia), ἡ Ἑλλάς, μ' ὅλον ὅτι ἡ Ἑλλάς ποτὲ δὲν ὠνομάσθη Γραικία ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ Γραικοὶ μόνον οἱ ὑπήκοοι τοῦ εἰρημένου Γραικοῦ καὶ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, πόλεως, ἡ μικρᾶς χώρας τῆς Θεσσαλιώτιδος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἔπειτα τὸ κλεινὸν αὐτὸ ὄνομα καὶ ἄλλα διάφορα μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ἤρχισε νὰ λαλήται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Γρανικός (Σουσουριερί), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Μικρὰν Μυσίαν ῥέων.

Γράτιος (Gratius) Φαλίσκος, οὕτως ἐπονομασθεῖς, ἐπειδὴ κατήγετο ἀπὸ τοὺς Φαλίσκους, λαοὺς ἀρχαίους τῆς Τυρρηνίας, ἔζη ἐπὶ Ἀυγούστου Καίσαρος, καὶ συνέγραψεν εἰς Ἑξαμέτρους στίχους Ποίημα Κινηγητικόν, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Νεμεσιανοῦ ἐν Μιττανίᾳ, 1776, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Γρηγέντιος, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ταφάρ, πόλεως τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὅστις συνωμίλησε μετὰ τινος Ἰουδαίου Ἐρβᾶν περὶ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως τῶν Ὀμηριτῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. Ἄυτη δὲ ἡ Ὀμιλία, ἣτις καὶ Διάλογος ἐπιγράφεται ἐξεδόθη εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων ἐν Παρισίῳ 1654, Τόμ. ΙΑ'. καὶ ἀλλαχοῦ κατ' ἰδίαν.

Γρηγοῦρας. Ζ. Νικηφόρος Γρηγοῦρας.

Γρηγόριος, ἢ **Γεώργιος Πάρδος**, **Κων. Γρηγόριος Κόρινθος**, ἢ **Κορίνθου**, Ἀχιεπίσκοπος δηλαδή, τοῦ ὁποῦ αῶζεται βιβλίον **Περὶ Διαλέκτων**, ἐκδοθ. ἐν **Λειψία**, 1811, 8, μετὰ πολλῶν καὶ ἀξιολόγων **Σημειώσεων**.

Γρηγόριος Θαυματουργός, ἐγεννήθη ἀπὸ Ἑθνικῶς, πλὴν ἐπισήμους γονεῖς εἰς τὴν **Νεοκαισάρειαν** τῆς **Καππαδοκίας**, καὶ καταπεισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὁριγένους, ἔγευε **Χριστιανός**, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος τῆς ἰδίας του πατρίδος, ὅπου ποιμάνας τὸ ποίμνιον του ὁσίως καὶ δικαίως, μετέβη εἰς τὰς αἰωνίους μονάς. Σῶζονται τοῦτου τοῦ θαυματουργοῦ **Πατρὸς Α'**. Λόγος Πανηγυρικός πρὸς Ὁριγένην. **Β'**. Μετάφρασις εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικόν. **Γ'**. Ἑρμηνεία τῆς Πίστεως. **Δ'**. Ἐπιστολὴ Κανονική. **Ε'**. Περὶ φυγῆς πρὸς Τατιανόν, καὶ τινες ἄλλαι Ὁμιλίαι, ἐκδοθ. ἐν **Μαγουντία** 1604, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.

Γρηγόριος Μέγας (Greg. Magnus), ἦτοι **Μέγας**, ὁ **Ρώμης Ἐπίσκοπος**, ἐχρημάτισεν ἀνὴρ ὁσιος, καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ παιδείας κάτοχος. Ἀπέθανε κατὰ τὸ 604 ἔτος, ἀφήσας πλεῖστα Ἐκκλησιαστικά **Συγγράμματα** εἰς τὸ **Λατινικόν**, καὶ τινας ἐπιστολάς εἰς τὸ Ἑλληνικόν, ἐκδοθ. πολλαχοῦ.

Γρηγόριος, Ναζιανζηνός, μέγας **Θεολόγος**, καὶ **Ποιητῆς** εὐδόκιμος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀρειανζὸν, κωμόπολιν τῆς δευτέρας **Καππαδο-**

κίας. Οὗτος ἀφ' οὗ ἔκαμε τὰς πρώτας του σπουδὰς εἰς τὴν **Καισάρειαν** τῆς **Παλαιστίνης**, καὶ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ὑπῆγεν ἔπειτα καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἔλαβε τὴν φιλίαν τοῦ **Μεγάλου Βασιλείου**, καὶ τὴν γνωριμίαν **Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου**. Ἀναχωρήσας δ' ἐκείθεν, ἐχειροτονήθη πρῶτον μὲν Ἐπίσκοπος **Σάσιμων**, ἢ **Ζασιμων**, κωμοπόλεως τινὸς τῆς **Καππαδοκίας**, ἔπειτα δὲ προεχειρίσθη εἰς τὸν τῆς **Κωνσταντινουπόλεως** θρόνον, ὅπου διὰ τὰς πολλὰς καὶ ἀκαταπαύστους τῶν Ἀρειανῶν καταδρομάς, τῶν ὁποίων ὁ θεῖος οὗτος **Πατὴρ** ἦτον ἐχθρὸς **Θανάσιμος**, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῆ τοῦ θρόνου, καὶ ν' ἀποδάνῃ ἐν ἡσυχίᾳ εἰς τὴν πατρίδα του, φθάσας εἰς γῆρας μακρόν. Ὁ **Γρηγόριος** συνέγραψε πολλὰ καὶ παντοῖα **Συγγράμματα**, οἷον **Λόγους**, **Ἐπιστολάς**, **Ποιήματα**, καὶ ἄλλα περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, ἐκδοθ. Ἑλλ. **Λατ.** ἐν **Παρισίοις**, 1650, φῦλ. εἰς τόμους δύο.

Γρηγόριος ὁ Νύσσης Ἐπίσκοπος, ἦτον ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου **Βασιλείου**, καὶ **Θανάσιμος** ἐχθρὸς τῶν Ἀρειανῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ διαφόρως κατατρεχόμενος, ἀπεβλήθη τοῦ θρόνου, τὸν ὁποῖον πάλιν ἀπολαύσας, καὶ ποιμάνας ὁσίως καὶ θεαρέστως τὸ ποίμνιον του, ἀνεπαύθη πρὸς **Κύριον**. Συνέγραψε καὶ οὗτος πολλὰ Ἐκκλησιαστικά **Συγγράμματα**,

ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1615, φύλ. εἰς τόμους δύο.

Γρηγόριος Παλαμᾶς, ὁ ἐξ Ἀσίας καταγόμενος, ἐχρημάτισε Μοναχὸς τοῦ ἁγίου Ὁρους, καὶ θανάσιμος ἐχθρὸς τῶν Λατίνων, κατὰ τῶν ὁποίων πλεῖστα καὶ ἐλάλησε, καὶ συνέγραψε, καὶ μάλιστα κατὰ τοῦ Μοναχομάχου Βαρλαάμ τοῦ Καλαβροῦ. Ἐκ τῶν Συγγαμμάτων τούτου τοῦ ἐνθέρμου ζηλωτοῦ τῶν ἡμετέρων δογμάτων ἐξεδόθησαν ὀλίγα τινὰ εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Πατέρων.

Γύαρος (Γυοῦρα), νῆσος μικρὰ τοῦ Ἀιγαίου πελάγους (Κάτοικ. Γυαρεῖς).

Γύγης (Gyges), ποιμὴν τοῦ Κανδαύλου, Βασιλέως τῶν Λυδῶν. Οὗτος καταβὰς ποτε εἰς μικρὸν χάσμα τῆς γῆς, εἶδεν ἐκεῖ ἓνα χάλκινον ἵππον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν κοιλίαν ἐφαίνετο σημεῖον θυρίδος τινός. Ἀνοίξας δὲ ὑπὸ περιεργείας ταύτην τὴν θυρίδα, εὔρε πτώμα ἀνθρώπου ἰκανοῦ μεγέθους, καὶ εἰς τὸν δάκτυλον αὐτοῦ χρυσοῦν δακτυλίδιον, τὸ ὁποῖον λαβὼν, ἀνεχώρησε, καὶ ἔκτοτε ἤρχισε νὰ τερατοουργῇ, ἐπειδὴ φορῶν αὐτὸ, ἐγένετο κατὰ τὴν θέλησίν του ὁρατός, καὶ ἄορατος ἀπὸ τοὺς περὶ αὐτὸν, ὅταν ἔστρεψε τὴν πυελίδα πρὸς τὸ ἔσωθεν τῆς παλάμης του. Εἰσχωρήσας λοιπὸν ἀκινδύνως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ βασίλεια διὰ τοῦτου τοῦ θαυματουργοῦ δακτυλιδίου, ἔλαβε τὴν φιλίαν τῆς

βασιλείσσης, καὶ μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸ τὸ βασίλειον, φονεύσας ἁοράτως τὸν ἄδελφον Κάνδαυλον, καὶ ὅλους τοὺς ἀξίωματικούς καὶ ὑπασπιστάς του.

Γύης (Gyes), ἡ Γύγης. Ζ. Ἐκατόγχιρες.

Γύδιον. Ζ. Γήθειον.

Γυμνάσιον. Ζ. Κυνόσαργες.

Γυμνοπαιδιά, ἑορτὴ τῶν Σπαρτιῶν, πανηγυριζομένη ἐτησίως, κατὰ τὴν ἐβδόμην τοῦ Ἐκατομβαιῶνος Μηνός, πρὸς ἐξάσκησιν τῶν παιδῶν, οἱ ὅποιοι ἐχόρευον γυμνοὶ περὶ τὸν ναὸν τῆς Ὁρθρίας λεγομένης Ἀρτέμιδος, κάμνοντες καὶ ἄλλους γυμνικούς ἀγῶνας.

Γυρτῶνη, πόλις τῆς Θετταλίας, παρὰ τὸν Πηγεῖον ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Γυρτῶνιος).

ΔΑ

Δαίδαλα, ἑορτὴ τῶν Πλαταιῶν, πανηγυριζομένη ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ἡ ζηλότυπος Ἥρα νομίζουσα, ὅτι ἀδικεῖται ὑπὸ τοῦ ἀνδρός της Διὸς, καὶ θέλουσα νὰ τὸν ἐκδικηθῇ, τὸν ἀφῆκε μίαν ἡμέραν, καὶ φεύγουσα ἀπὸ τοῦ οὐρανό, ἦλθεν εἰς τὴν Βοιωτίαν. Κατέβη δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐκεῖ, καὶ διὰ συμβουλῆς τῆς Ἀφροδίτης, λαβὼν εἰς τὴν ἄμαξάν του ἓν ἄγαλμα (δαίδαλον κατὰ τὴν ἀρχαίαν σημασίαν), περιήρχετο ὄλην τὴν πόλιν κηρύττων, ὅτι εἶναι ἡ Πλάτεια, θυγάτηρ τοῦ

Ἄσωποῦ, τὴν ὁποίαν αὐτὸς μέλει νὰ λάβῃ διὰ νόμιμόν του γυναικα. Ἡ δὲ Ἥρα ἀκούσασα τοῦτο ἐδαμονίσθη ἀπὸ τὸν θυμόν της, καὶ πεσοῦσα ἐπάνω εἰς τὸ ἄγαλμα ἐκεῖνο, τὸ κατεσύντριψε, καὶ οὕτως ἐφιλιώθη μετὰ τοῦ Διός. Οἱ Πλαταιεῖς λοιπὸν εἴορταζον ἐτησίως ἐορτὴν εἰς ἀνάμνησιν ταύτης τῆς πράξεως.

Δαιδαλίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Κεχροπίδος φυλῆς (Κάτοικ. Δαιδαλίδης).

Δαίδαλος (Daedalus), Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Εὐπάλμου καὶ τῆς Λευκίπτης, Ἀγαλματοποιὸς καὶ Τέκτων ἄριστος. Οὗτος φρονεῦσας ὑπὸ φθόνου τὸν μαθητὴν καὶ ἀνεψιὸν του Τάλων, καὶ κριθεὶς εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Διαφυγὼν δὲ τὴν ποινὴν ταύτην, κατέφυγεν εἰς τὴν Κρήτην πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλεύοντα Μίνωα τὸν δεύτερον, ὅπου κτίσας τὸν περίφημον ἐκεῖνον Λαβύρινθον, κάτεσκεύασε καὶ μίαν βοῦν ξυλίνην, εἰς τὴν ὁποίαν κλεισθεῖσα ἔπειτα ἡ Πασιφάη, γυνὴ τοῦ Μίνωος, συννερέθη μὲ τὸν πεμφθέντα ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος θαλάσσιον ταῦρον, καὶ ἐγέννησε τὸν Μινώταυρον. Τοῦτο τὸ ἀνθρωπόμορφον τέρας κλείσας ὁ Μίνωος εἰς τὸν Λαβύρινθον, τὸ ἔτρεφε μὲ κρέατα ἀνθρώπων, ἕως ὅτου ἐλθὼν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ὁ Θησεύς τὸ ἐφόνευσε, διδάχθεὶς τὸν τρόπον καὶ τοῦ φόνου, καὶ τῆς ἐκ τοῦ Λαβυρίνθου ἐξόδου ὑπὸ τῆς Ἀριάδνης, θυγατρὸς αὐ-

τοῦ τοῦ Μίνωος, ὡς ἔιρηται ἐκεῖ. Μαθὼν δὲ ὁ Μίνωος, ὅτι ὅλα ταῦτα ἔγειναν διὰ τῆς τέχνης τοῦ Δαιδαλοῦ, ἐσφάλισεν εἰς τὸν αὐτὸν Λαβύρινθον καὶ αὐτὸν καὶ τὸν υἱὸν του Ἴκαρον. Ἄλλ' ὁ Δαίδαλος κατασκευάσας ἐκεῖ πτερὰ ξύλινα, καὶ κολλήσας αὐτὰ ἐπάνω των μὲ κηρίον, ἀπέπτη ἐκεῖθεν μετὰ τοῦ υἱοῦ του· ἀλλ' ἐσώθη μόνος του εἰς τὴν Κύμην τῆς Ἰταλίας, ἐπειδὴ ὁ Ἴκαρος μὴ θελήσας ν' ἀκούσῃ τὰς συμβουλὰς αὐτοῦ, ἀνέβη ὑψηλότερα τοῦ πρέποντος, καὶ οὕτως ἀνέλυσε τὸ κηρίον τῶν πτερῶν του ἀπὸ τὴν πολλὴν θέρμην τοῦ ἡλίου, καὶ πεσὼν, ἐπίγη εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ παρονομασθὲν Ἰκάριον πέλαγος.

Δαιμογοργὼν (Daemogorgon), Θεὰ αὐτογέννητος, ἡ ὁποία, ὡς ἐπιστεύετο, ἐσχημάτισε τὸν οὐρανὸν, τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ εἶχε τὴν κατοικίαν της μέσα εἰς τὰ σπλάγγνα τῆς γῆς.

Δαίμων (Genius), γενικῶς εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους ἐσήμαινε θεῖον πρόσωπον, ἢ Θεὸν, ἢ, κατὰ Πλάτωνα, ὃν μεταξὺ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως, ταυτῶσημον τοῦ Ἡμίθεος, ἢ Ἡρώς. Ἰδιαιτέρως δὲ οἱ Δαίμονες, ἕως 30,000 καθ' Ἡσίδον, ἦσαν πνεύματα νοερά, ἐφορευόντα εἰς ὅλας τῶν ἀνθρώπων τὰς πράξεις. Ἐπίστευον δὲ οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἕκαστος ἀνθρώπος εἶχε δύο Δαίμονας, ἓνα ἀγαθὸν, καὶ ἄλλον πονηρὸν· καὶ ὁ μὲν ἀγαθὸς

τὸν ᾠδήγει εἰς τὰ ἀγαθὰ, ὁ δὲ πονηρός, εἰς τὰ κακὰ ἔργα. Πολ- λάκις δὲ τὸ Δαίμων ἐκλαμβά- νεται καὶ ἀντὶ τοῦ Τύχη.

Δαίμων, ἢ Δάμων, Ἀθηναῖος, ἱ- στορικός. Συνέγραψεν Ἀτθίδα, ἥτοι Ἱστορίαν τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἄλλα τινὰ, τῶν ὁποίων τὰ ἀπα- σωθέντα τεμάχια ἐξεδόθησαν ἐν Λειψία 1812, 8. μετὰ καὶ ἄλ- λων Συγγραφέων τῆς αὐτῆς ὑ- ποθέσεως.

Δακία, ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης, πε- ριλαμβάνουσα τὴν Τρανσυλβανίαν, Μολδαυίαν, Βλαχίαν, Βεσσαρα- βίαν, καὶ μέρος τῆς Ὀυγγαρίας (Κάτοικ. Δάκος).

Δακτυλιμαντεία, ἢ διὰ τῆς πα- ρατηρήσεως δακτυλιδίου τινὸς γι- νομένη μαντεία.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι. (Dactyli Idaei), Ζ. Κορύβαντες.

Δαλματία (Dalmazia), ἐπαρχία τῆς Βαρβαρικῆς Ἠλυρίδος, περιέχουσα μέρος τῆς νῦν Σκλαβονίας, ἢ Σλαβονίας (Κάτοικ. Δαλμάτης).

Δαμασκηνός. Ζ. Ἰωάννης Δαμα- σκηνός.

Δαμάσκιος, ὁ ἐκ τῆς Συρίας, ἐ- σπούδασε κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Ἀ- λεξάνδρειαν εἰς τὸν Ἀμμώνιον, καὶ ἔπειτα εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὸν Μαρῖνον, Ζηῆδοτον καὶ Ἰσί- δωρον, τῶν ὁποίων ἔγεινε καὶ διά- δοχος τῆς διδασκαλικῆς αὐτῶν Καθέδρας. Ἐκ τῶν Συγγραμμά- των αὐτοῦ σώζονται τεμάχια τι- νὰ εἰς τὸν Σουΐδαν καὶ Φώτιον.

Δαμασκός (Σιάμ), ἡ παλαιὰ μη- τρώπολις τῆς Συρίας, ὀνομαστή

διὰ τὰ μεγαλοπρεπῆ τῆς κτίρια (Κάτοικ. Δαμασκηνός).

Δάμασος (Damasus), Ἰσπανὸς τὸ γένος, καὶ τῆς Ῥώμης Ἐπίσκο- πος, ἀποθανὼν κατὰ τὸ 384 ἔ- τος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐ- τοῦ σώζονται ὀλίγα τινὰ, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1672, 8. καὶ ἄλ- λαχοῦ.

Δαμάστης (Damastes). Ζ. Προ- κρούστης.

Δαμόξενος, Ἀθηναῖος, Ποιητῆς Κωμικός, ἐκ τῶν Κωμωδιῶν τοῦ ὁποίου σώζονται ὀλίγα τινὰ ἀπο- σπασμάτια, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Δανάη (Danaë). Ζ. Ἀκρίσιος, Εὐρύπιδης.

Δαναὸς καὶ Ἀίγυπτος (Danaus καὶ Aegyptus), ἦσαν ἀδελφοί, γεννηθέντες ἐκ τοῦ Βήλου, Βα- αιλέως τῆς Ἀιγύπτου, καὶ τῆς Ἀχωνός, θυγατρὸς τοῦ Νεῖλου, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν Ἀίγυπτος ἐγέννησε πεντήκοντα υἱούς, ὁ δὲ Δαναὸς, ἰσαρίθμους θυγατέρας, τὰς καλουμένας Δαναΐδας. Ἐ- πεὶ δὲ οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ εἶχον συγχυστῆ ἀναμεταξύ των, ἀνεχώρησεν ὁ Δαναὸς ἐκεῖθεν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατ- ῶκησεν εἰς τὸ Ἄργος τῆς Πε- λοποννήσου, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ὄλους τοὺς ἐγχωρίους, Δα- ναούς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὕστερον ἐκλήθησαν μὲ γενικώτερον ὄνο- μα, ἀπὸ τοῦ Ποιητῆς μάλιστα τῶν Λατίνων, καὶ οἱ λοιποὶ Ἑλ- ληνες, Δαναοί (Danai). Μετὰ

παρέλευσιν δὲ καιροῦ φιλιωθέντες πάλιν ἀναμεταξύ των, ἀπεφάσισαν, διὰ βεβαίωσιν τῆς φιλίας των, νὰ συνάψωσι καὶ συνοικέσιον μεταξύ τῶν τέκνων αὐτῶν, τουτέστιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀιγύπτου νὰ λάβωσιν εἰς γυναῖκας τὰς θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ. Ἐγενεον ἡ συγκατάθεσις καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Ἄλλ' ὁ Δαναὸς εἶτε πάθος φυλάττων ἀκόμη, εἶτε τὸν χρησμὸν φοβούμενος, ὅστις ἔλεγεν, ὅτι θέλει ἐκθρονισθῆ ἀπὸ ἓνα γαμβρόν του, ἐσυμβούλευσε τὰς θυγατέρας του, νὰ σφάξωσιν εἰς τὴν πρώτην νύκτα τοῦ γάμου των ὅλους τοὺς ἀνδρας. Ὁλοι ἐβαλον εἰς πρᾶξιν τὴν προσταγὴν τοῦ πατρός των, πλην τῆς Ὑπερμνήστρας, ἡ ὁποία ἐφύλαξε τὴν ζωὴν τοῦ ἀνδρός της Λυγκίως. Διὰ δὲ τὸ ἀνόμημα τοῦτο κατεδικάσθησαν αἱ Δαναίδες αὐταὶ εἰς τὸν Τάρταρον νὰ ἀνασύρωσιν ὕδωρ εἰς τρυπημένον πιδάριον, καὶ ἡ τιμωρία των ἔπρεπε νὰ παύσῃ, ὅταν ἤιδελε γεμίσει ἐκεῖνο τὸ πιδάριον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀδύνατον, καὶ ἐκ τούτου προῆλθεν ἡ « Εἰς τετρημένον πίδον ἀντλεῖν » Παροιμία, λεγομένη διὰ πράγματα, τὰ ὁποία σχεδὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ λάβωσι τέλος.

Δανούβιος (Danubius), Κοιν. Δούναβις, ποταμὸς τῆς Εὐρώπης μέγιστος, ὅστις ἐκπηγάζων ἀπὸ τὸ ὄρος Ἀβενόβαν εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ ῥέων πρὸς Ἀνατολάς, χύνεται δι' ἑπτὰ στομάτων

εἰς τὸν Ἐυξείων Πόντον. Οὗτος ὁ ποταμὸς ἀπὸ τὴν Ἀξιούπολιν καὶ κάτω ὀνομάζεται Ἰστρος.

Δάρδανος, πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὸν Ἑλλησποντον πλησίον τῆς Ἀβύδου, ἐκ τῆς ὁποίας ἔλαβον τὸ ὄνομα καὶ τὰ νῦν Δαρδανέλλια.

Δάρης, Φρύγιος, ἀκμάσας πρὸ τοῦ Ὀμήρου. Συνέγραψεν Ἰλιάδα Φρυγίαν, ἤτοι τὴν Ἱστορίαν τῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀλώσεως τῆς Τρωάδος, τῆς ὁποίας σώζεται μία ὑποβολιμαία Λατινικὴ Μετάφρασις εἰς Ἑξαμέτρους στίχους ὑπὸ Κορηλίου Νέπωτος, ἡ ὁποία πιδανὸν νὰ ἐγράφη πολλοὺς χρόνους μετὰ τὸν Νέπωτα εἰς τὸ Λατινικόν, καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὸ ὕφος, τὸ ὁποῖον εἶναι τοῦ παρακμάζοντος Λατινισμοῦ. Ἐξεδόθη δὲ αὕτη μετὰ τοῦ Δίκτηου ἐν Ἀμστελοδ. 1702, 4. μετὰ τῆς Παραφράσεως, καὶ πολλῶν Σημειώσεων.

Δασέα, πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀρκαδίαν (Κάτοικ. Δασεάτης).

Δαυλις (Δαύλεια), πόλις τῆς Φωκίδος, μετὰ τῆς Χαιρωνείας καὶ Δελφῶν κειμένη (Κάτοικ. Δαυλιεύς).

Δαυνία (Capitanata), ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, μετὰ τῆς Φρέντου καὶ Ἀυφίδου τῶν ποταμῶν κειμένη (Κάτοικ. Δαύνιος).

Δάφνη (Daphne), θυγάτηρ τοῦ Λάδωνος, ἡ, κατ' ἄλλους, τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Γῆς. Ἀυτὴ φεύγουσα τοὺς ἔρωτας καὶ

τὴν βίαν τοῦ Ἀπόλλωνος, παρεκάλεσε τὴν μητέρα τῆς Γῆν νὰ τὴν βοηθήσῃ· ἡ δὲ Γῆ σχισθεῖσα, τὴν κατέπιε ζωντανήν, καὶ ἀντ' αὐτῆς ἀνέδωκε τὸ ὄμνυμόν τῆς φυτὸν, τὴν δάφνην. Ὁ δὲ Ἀπόλλων πρὸς παραμυθίαν τοῦ κόψας κλάδους, ἐστέφθη, καὶ ἐκ τούτου ἐπεκράτησε νὰ στέφονται καὶ οἱ ἀθληταὶ εἰς τὰ Πύθια μὲ στέφανον δάφνης.

Δαφνηφόρια, ἐορτὴ τῶν Ἑλλήνων, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῶν Βοιωτῶν, πανηγυριζομένη εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τὴν ὁποίαν λιτανεύοντες, εἰσῆρχοντο εἰς τὸν ναὸν του, βαστάζοντες εἰς τὰς χεῖρας των κλάδους δάφνης, καὶ ψάλλοντες ὕμνους εἰς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτοῦ.

Δεῖμος, Ζ. Ἄρης.

Δείναρχος, Κορίνθιος, Ῥήτωρ, μαθητὴς τοῦ Θεοφράστου καὶ σύγχρονος τοῦ Δημοσθένους καὶ Ὑπερίδου. Οὗτος συγγράφων Λόγους μὲ μισθὸν, ἀπέκτησε πολὺν πλοῦτον, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ κατηγορηθεὶς ὡς φιλάργυρος, κατέφυγεν εἰς τὴν Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπιστρέψας ὕστερον εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τῆς μειτείας τοῦ διδασκάλου του, ἀπέθανεν ἐκεῖ, ζήσας ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν Δημητρίου τοῦ Μάγνητος, ὁ Δείναρχος συνέγραψεν ὑπὲρ τοὺς 160 Λόγους διαφόρων ὑποθέσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως εἰς ἡμᾶς τρεῖς μόνον ἀπεσωθήσαν Α'. Κατὰ Δημοσθένους.

Β'. Κατὰ Ἀριστογείτωνος. Γ'. Κατὰ Φίλοκλέους, ἐκδοθ. εἰς τὸν Γ'. καὶ Δ'. τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ Ῥεῖσκίου Συλλογῆς τῶν Ἑλλήνων Ῥητόρων, καὶ εἰς τὸν Γ'. τόμον τῆς τοῦ Βεγκέρου ἀρίστης ἐκδόσεως τῶν δέκα Ἀττικῶν Ῥητόρων.

Δεινώ, Ζ. Γραῖαι.

Δειπνοσοφιστής, Ζ. Ἀθηναῖος Δειπνοσοφιστής.

Δειράδης, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Δειραδιώτης).

Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἰπποδοωντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Δεκελεύς, καὶ Ἐπιβρ. Δεκελειάδην).

Δεκέμβριος (December), εἷς ἐκ τῶν δωδέκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων, ὁ Δέκατος τακτικῶς ἀριθμούμενος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, τοῦ πρώτου ἐνιαυσίου Μηνὸς αὐτῶν. Ζ. Ἰούλιος.

Δέλτα, Ζ. Ἀγυπτος.

Δελφίνιον, ναὸς τοῦ οὕτω καλουμένου Δελφίνου Ἀπόλλωνος εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἦτον καὶ κριτήριον περὶ Φόβου.

Δελφοὶ (Καστρί), πόλις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Φωκίδα, ὀνομαστή διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, τὸ ὁποῖον ἐνομίζετο τὸ ἀρχαιότατον καὶ ἐπισημότερον ἀπὸ ὅλα. Εὐρέθη δὲ τὸ μαντεῖον τοῦτο κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἐκτίσθη ἔπειτα ὁ ναὸς ἦτον χάσμα γῆς· ἐκεῖ πλησιάσασαι τὸ πρῶτον μερικαὶ αἰγες, καὶ ζαλισθεῖσαι ἀπὸ τὰς

ἐξερχομένας κακὰς ἀναθυμιάσεις, ἤρχισαν νὰ κάμνωσι σχήματα ἀλλόκοτα, καὶ νὰ ἀναδίδωσι τρόπον τινα φωνὰς ἀσυνειδίστους. Πλησιάσας δὲ ὑπὸ περιεργείας καὶ ὁ βοσκὸς αὐτῶν εἰς ἐκεῖνο τὸ χάσμα, ἔπαυε καὶ αὐτὸς τὰ αὐτά, καὶ ἐκ τούτου διεδόθη φήμη, ὅτι τὸ χάσμα ἐκεῖνο διδὲι χρησμούς. Οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ τόπου περιτειχίσαντες τὸ χρησμολόγον ἐκεῖνο μέρος, διώρισαν μίαν παρθένον νὰ ἐπαναλαμβάνη εἰς τοὺς ἐρωτῶντας τοὺς χρησμούς. Μετὰ δὲ ταῦτα κτίσαντες καὶ ναὸν περικαλλῆ, ἀφιέρωσαν καὶ αὐτὸν καὶ τὸ μαντεῖον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ὅστις ὠνομάσθη Πύθιος, διὰ τὸν φόνον τοῦ δράκοντος Πυθῶνος. Ἐκτοτε λοιπὸν ἐλέγετο, ὅτι ὁ Ἀπόλλων ἐνέπνεε τοὺς χρησμούς εἰς τὴν Ἰβέρειαν τοῦ ναοῦ, Πυθίαν καὶ αὐτὴν καλουμένην, ἣ ὅποια τοὺς ἐξεφώνει, καθημένη ἐπάνω εἰς μεγαλοπρεπῆ Τρίποδα, μὲ φωνὴν καὶ σχήματα ἀλλόκοτα, διότι ἔπασχε καὶ αὐτὴ μεγάλους σπασμούς ἀπὸ τὴν ἐκ τοῦ χάσματος ἐκεῖνου ἐξερχομένην κακοήθη ἀναθυμίασιν. Οἱ δὲ παριστάμενοι Ἰερεῖς σημειώνοντες ἐκείνας τὰς ἀνάρθρους φωνὰς, τὰς διέθετον κατὰ τὴν χρείαν διὰ στίχων, καὶ οὕτως ἔδιδον ἐγγράφως τοὺς χρησμούς εἰς τοὺς ἐρωτῶντας, πλὴν πάντοτε ἐπιδεχομένους διπλῆν ἐξήγησιν, διὰ νὰ μὴ φανῆ ἡ ἀπάτη των. Τὰ δὲ ἀφιερώματα καὶ οἱ

θησαυροὶ τούτου τοῦ μαντείου ἦσαν λαμπρότατα καὶ πολλότατα, κ' ἔδωκαν πολλάκις ἀτίαν ἱεροσυλίας καὶ μεγάλων πολέμων.

Δέξιππος, Φιλόσοφος Περιπατητικὸς, μαθητὴς τοῦ Ἰαμβλίχου χρηματίσας. Συνέγραψεν Ἐρωτήματα εἰς τὰς Κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους, τῶν ὁποίων ἡ Λατινικὴ μόνον Μετάφρασις ἐξεδόθη ἐν Βενετία, 1546, καὶ ἀλλαχοῦ.

Δέρας, ἡ κώδιον χρυσοῦν, ἦτον τὸ δέρμα τοῦ χρυσομάλλου Κριοῦ, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀφιερῶσει ὁ Αἰήτης, Βασιλεὺς τῆς Κολχίδος εἰς τὸ δάσος τοῦ Ἄρως, καταστήσας καὶ φύλακας αὐτοῦ ἕνα φοβερῶτατον δράκοντα, καὶ δύο χαλκόποδας καὶ πῦρ πνέοντας ταύρους. Τοῦτο τὸ δέρας ἦτον προωρισμένον νὰ φερθῆ πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἔπεπε, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Εἰμαρμένης, ὅστις ἐμελλε νὰ τὸ λάβῃ, νὰ γεωργήσῃ πρῶτον τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄρως μὲ τοὺς ἀγρίους ἐκείνους ταύρους, καὶ, φονεύσας καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα, νὰ σπειρῇ ἐκεῖ τοὺς ὀδόντας του, καὶ νὰ φονεύσῃ ἔπειτα καὶ ὅλους τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀναδοθησομένους ἐνόπλους ἄνδρας· τὰ ὅποια ὅλα εὐκόλως κατώρθωσεν ὁ δι' αὐτὰ τὸ δέρας πεμφθεὶς Ἰάσων διὰ τῆς βοηθείας τῆς Μηδείας, θυγατρὸς τοῦ Αἰήτου. Ζ. Ἀδάμας, Πελίας, Ἰάσων, Μηδεῖα.

Δεσβη, πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν

Φρυγίαν, πρὸς δυσμάς τοῦ Ἰκονίου κειμένη (Κάτοικ. Δεοβήτης).

Δέρκυρος (Dercynus). Ζ. Ἀλβίων.

Δευκαλίων (Deucalion), υἱὸς τοῦ Προμηθεύς ἐκ τῆς Πανδώρας, καὶ Βασιλεὺς τῆς Θεσσαλίας. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου δέλων ὁ Ζεὺς νὰ τιμωρήσῃ μὲ κατακλυσμὸν τὰ ἀνομήματα τῶν ἀνθρώπων, ἔβραξεν ἐξ οὐρανοῦ βραχθαίως, καὶ ἔπνιξε τὸ περισσότερον μέρος τῆς Ἑλλάδος ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ζῶα καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Πρὶν δὲ συμβῆ ὁ κατακλυσμὸς, ὁ Δευκαλίων διὰ συμβουλῆς τοῦ πατρός του Προμηθεύς κατασκευάσας μίαν κιβωτὸν, καὶ ἐμβὰς μέσα εἰς αὐτήν, ἐσώθη μετὰ τῆς γυναικὸς του Πύρρας εἰς τὸν Λυκαρῆα, λιμένα τοῦ Παρνασσοῦ. Μετὰ δὲ τὴν παύσιν τῆς βροχῆς ἐξελθόντες ἀπὸ τὴν κιβωτὸν, ἔδυσαν εἰς τὸν Δία. Ὁ δὲ Ζεὺς ἰδὼν τὴν εὐσέβειαν αὐτῶν, τοὺς εἶπε νὰ ζητήσωσιν Ὅ,τι καὶ ἂν θέλουν· αὐτοὶ δὲ ἐζήτησαν νὰ γείνωσι πάλιν ἄνθρωποι. Συγκατανεύσας εἰς τὸ ζήτημά των ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν Θεῶν, τοὺς ἐπρόσταξε νὰ ῥίπτωσιν ὀπισθεν των τὰ ὀστᾶ τῆς μεγάλης μητρός· τὸ ὅποῖον ἐνόησαντες αὐτοὶ, ἐλάβανον ἀπὸ τὴν γῆν λίθους (λαῖας, ὅθεν ὁ λαὸς) καὶ τοὺς ἔρριπτον ὀπίσω των· καὶ ὅσοι μὲν ἔρριπτεν ὁ Δευκαλίων ἐγίνοντο ἄνδρες, ὅσοι δὲ ἡ Πύρ-

ρα, γυναῖκες. Οὗτος ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ Ὠγύγου εἶναι οἱ πλεόν ὀνομαστοὶ εἰς τοὺς μυθικοὺς χρόνους.

Δηϊάνειρα (Dejanira), θυγάτηρ τοῦ Οἰνέως, Βασιλέως τῆς Καλυδῶνος ἐκ τῆς Ἀλθαίας, καὶ γυνὴ τοῦ Ἡρακλέους. Ἄυτη μαδούσα, ὅτι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἠγάπησε τὴν Ἰόλην, θυγατέρα τοῦ Εὐρύτου, Βασιλέως τῆς Οἰχαλίας, καὶ θέλουσα νὰ τὸν ἐλκύσῃ πάλιν εἰς τὴν ἀγάπην της, ἔβαλεν εἰς πράξιν τὴν δολίαν συμβουλήν τοῦ Νέσου Κενταύρου, καὶ οὕτως ἐπροξένησε τὸν ἐλεσιγὸν αὐτοῦ θάνατον. Ζ. Νέσος, Ἡρακλῆς.

Δηϊδάμεια (Deidamia). Ζ. Ἀχιλλεύς.

Δηϊπύλη (Deipyle). Ζ. Ἄδραστος.

Δηϊφობος (Deiphobus). Ζ. Ἐκάβη.

Δηϊωνεύς (Dejoneus). Ζ. Κέφαλος.

Δήλια (Delia), εορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη εἰς τὴν νῆσον Δῆλον, τὴν ὁποίαν κατέστησεν ὁ Θησεύς, ἐπιστέρφω ἀπὸ τὴν Κρήτην, εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐπεκράτησε δ' ἔπειτα νὰ πέμπωσιν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἔτος, ἢ κατὰ πενταστίαν, θυσίαν μεγαλοπρεπῆ μὲ ἐκείνην τὴν ναῦν (ἥτις καὶ Θεωρίς, ἢ Δηλιάς ἐλέγετο), μὲ τὴν ὁποίαν, εἶχεν ἐπιστρέψει αὐτὸς ἀπὸ τὴν Κρήτην, ἀνανεύοντές τὴν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν. Ἐφερον δὲ ταύτην τὴν θυσίαν οἱ πλεόν ἐξαιρετοὶ νέοι

τῶν Ἀθηναίων Δηλιασταὶ καλούμενοι, οἱ ὅποιοι ἐχβαίνοντες εἰς τὴν νῆσον, ἐχόρευον περὶ τὸν ναόν, ψάλλοντες ὕμνους εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνάμνησιν τοῦ Θησέως. Ἐπιστρέφοντας δὲ ἀπὸ τὴν Δῆλον, τοὺς ἐπροϋπάντει ὄλος ὁ λαός, καὶ τοὺς ἐδέχετο μὲ μεγάλην φιλοφροσύνην. Ἐν ᾧ δὲ ἔλειπεν ἐκείνη ἡ Θεωρίς ναῦς, δὲν ἦτον συγχωρημένον νὰ φουευθῆ κανένας καταδίκος, ἀλλ' ἐφυλάττετο φυλακωμένος ἕως νὰ ἐπιστρέψῃ, καθὼς συνέβη εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Σωκράτους, καὶ ἄλλων.

Δήλιον (Δῆλι), πόλις τῆς Βοιωτίας, πλησίον τῆς Τανάγρας (Κάτοικ. Δηλιεύς).

Δῆλος (Σδῆλε), μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων, ὀνομαστή ποτὲ διὰ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τὸ κοινὸν Ταμεῖον τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων (Κάτοικ. Δήλιος).

Δημάδης, Ἀθηναῖος, υἱὸς ἀσημάντου τινὸς Δημάδου, Ῥήτωρ ποιητὴς, φιλάργυρος, καὶ κόλαξ τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, παρὰ τοῦ ὁποίου λαβὼν πολλὰ χρήματα, ἐζήτηε νὰ προδώσῃ τὴν πατρίδα του. Σῶζεται καὶ αὐτοῦ εἰς μόνον Λόγος, ἐκδοθ. εἰς τὸν Γ. κα' Δ'. τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ Ρεΐσκιου Συλλογῆς τῶν Ἑλλήνων Ῥητόρων· καὶ προσέτι εἰς τὸν Ε'. τόμον τῆς ἀρίστης τοῦ Βεκέρου ἐκδόσεως τῶν δέκα Ἀττικῶν Ῥητόρων.

Δημήτηρ, καὶ **Δήμητρα** (Ceres),

δυγατήρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας. Ἄυτη περιερχομένη ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διὰ νὰ εὔρῃ τὴν δυγατέρα της Περσεφόνην (Ζ. Περσεφόνη), ἐδίδαξε τοὺς ἀνδρώπους τὴν Γεωργικὴν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνομιζέτο ἔφορος τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ τοῦ θερισμοῦ. Παραστένεται δὲ γυνὴ μὲ μεγάλους μαστοὺς, ἑστεμμένη μὲ ἄνθη καὶ στάχυας, καὶ βαστάζουσα εἰς τὴν μίαν της χεῖρα λαμπάδα, ἢ δρέπανον, καὶ εἰς τὴν ἄλλην στάχυας, ἢ κάλαδον γεμάτον ἀπὸ σπόρον. Ἐνίοτε δὲ παραστένεται καὶ καθήμενη ἐπάνω εἰς βουῦν, ἢ εἰς ἄμαξαν, συρομένην ἀπὸ δράκοντας.

Δημητριάς (Γορίτσα), πόλις ποτὲ περίφημος τῆς ἐν Θεσσαλία Μαγνησίας, κτισθεῖσα ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ (Κάτοικ. Δημητρεῖς).

Δημήτριος Πεπαγομηνός, Ἰατρός Μιχαὴλ τοῦ Η'. διὰ προσταγῆς τοῦ ὁποίου συνέγραψε Α'. Περὶ Ποδάγρας κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Γαληνοῦ καὶ ἐξ ἰδίας πείρας, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις, 1558, 8, καὶ ἄλλαχού. Β'. Ἱερακοσόφιον, ἢ Περὶ τῆς τῶν Ἱεράκων ἀνατροφῆς τε καὶ ἐπιμελείας. Γ'. Κυνοσόφιον, ἢ Περὶ ἀνατροφῆς τῶν Κυνῶν. Δ'. Ὀρνεοσόφιον, ἢ Περὶ ἀνατροφῆς τῶν Ὀρνίδων, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ῥιγαλτίου Συλλογὴν ἐν Παρισίοις, 1612, 4, εἰς τόμους τρεῖς.

Δημήτριος, Φαληρεὺς, οὕτως ἐπ-

ονομασθεῖς, διότι ἐγεννήθη εἰς τὸ Φάληρον, πόλιν καὶ λιμένα τῆς Ἀττικῆς, ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Θεοφράστου, καὶ διὰ τὴν ἀξιοσύνην του, διοικητὴς τῶν Ἀθηναίων, εἰς τιμὴν τοῦ ὁποῦ οἱ Ἀθηναῖοι ὕψωσαν 560 ἀνδριάντας χαλκοῦς. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Κασσάνδρου, τοῦ φίλου καὶ ὑπερασπιστοῦ αὐτοῦ, τὸν ἐδίωξαν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὴν πόλιν, συντριψάντες καὶ ὄλους τοὺς ἀνδριάντας του, ἀλλ' ὄχι καὶ τὴν ἀρετὴν, διὰ τὴν ὁποίαν τοὺς ἤγειραν, καθὼς εἶπε μόνος του, ὅταν ἤκουσε τοῦτο. Διωχθεὶς λοιπὸν ὁ Δημήτριος ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν, κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀίγυπτον πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Σωτῆρα, καὶ ἐστάθη ἡ αἰτία τοῦ νὰ συγκροτηθῇ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἡ περίφημος ἐκείνη Βιβλιοθήκη, καὶ προσέτι νὰ μεταφρασθῶσι καὶ τὰ βιβλία τῆς θείας Γραφῆς ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν, καθὼς ἡ περὶ ταύτης ἱστορία διαλαμβάνει. Μισούμενος δὲ ἀπὸ Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον, ἐξωρίσθη μετὰ τὸν θάνατον Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν ἐξορίαν, δηχθεὶς τὴν χεῖρα ὑπὸ τῆς ἀσπίδος. Σῴζεται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ βιβλίον, Περὶ Ἑρμηνείας, ἐπιγραφόμενον, τὸ ὁποῖον ὡς νόδον ὑπὸ τῶν Κριτικῶν νομίζεται, ἐκδοθ. μετὰ τῶν λοιπῶν Ῥητόρων τοῦ Ἄλδου, καὶ κατ' ἴδιαν Ἑλλ. Λατ. ἐν

Ἄλτεμβ. 1779, 8, μετὰ ἀξιολόγων Σημειώσεων.

Δημήτριος Χαλκονδύλης, ἡ Χαλκονδύλης, Ἀθηναῖος, Γραμματικός, ὅστις καταφυγὼν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὀλίγον πρὸ τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐδίδακε μετὰ ζήλου τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ παιδείαν εἰς διάφορα μέρη, καὶ ἀπέθανεν ἐν Μεδιολάνοις εἰς ἡλικίαν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἑπτὰ, θανατούμενος καὶ ἐπαινούμενος ὑπὸ πάντων διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὴν καθαρότητα τῶν ἡθῶν του. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται μόνον Ἑρωτήματα Γραμματικά, ἡ Συνοπτικὴ Γραμματικὴ, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ, 1546, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Δημήτριος Χρυσολωρᾶς, ἀνεψιὸς τοῦ Ἐμμανουὴλ Χρυσολωρᾶ, Γουδέλης ἐπονομαζόμενος, καὶ Μυστικὸς Σύμβουλος τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἐμμανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου χρηματίσας. Οὗτος εἶναι ὁ Δημήτριος, πρὸς τὸν ὁποῖον γράφει ὁ θεῖος του Ἐμμανουὴλ Χρυσολωρᾶς, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Συνέγραψε δὲ καὶ οὗτος Α'. Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Β'. Ἐπιστολὰς πρὸς τὸν εἰρημένον Ἀυτοκράτορα. Γ'. Ψύλλας Ἐγκώμιον, σωζόμενα εἰσέτι ἀνεκδότα.

Δημόκριτος, Ἀβδηρίτης, Φιλόσοφος ἀγχινοῦς, καὶ ἀκάματος τῆς φύσεως ἐξιχνευτὴς. Οὗτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του κληρονομήσας μεγάλην ποσότητα χρημάτων, περιήλθε πολλὰς χώρας

καὶ πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ἤνθουν ἡ φιλοσοφία καὶ αἱ ἐπιστήμαι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ κλεισθεὶς εἰς τὸ οἰκίδιον τοῦ κήπου του, ἐξηρεῖνα ἡσύχως τὰ τῆς φύσεως, μηδεμίαν κοινωνίαν ἔχων μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, τὸ ὅποιον ἔδωκεν αἰτίαν εἰς τοὺς συμπολίτας του νὰ τὸν νομίσωσι παράφρονα. Πολλὰ δὲ διηγοῦνται καὶ περὶ τοῦ παντοτεινοῦ αὐτοῦ γέλωτος (διὰ τὸ ὅποιον καὶ Γελασῖνος ἐπωνομάσθη), καὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἰπποκράτους, διὰ νὰ τὴν θεραπεύσῃ. Σαῶνται ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς δύο μόνον Ἐπιστολαί, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λουβίνῳ, 1601, 8, καίτινα λείψανα ἐκ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων, ἐκδοθ. εἰς τὸν Α'. τόμον τῆς τῶν Ἡδικῶν Συλλογῆς τοῦ Ὁρελλίου.

Δῆμος. Ζ. Φυλή.

Δημοσθένης, υἱὸς Δημοσθένους, Ἀττικὸς, τὸν δῆμον Παιανιεὺς, Ῥήτωρ περίφημος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Μακεδόνων, κατὰ τῶν ὁποίων καὶ μεγάλως ἠγωνιάσθη. Οὗτος ἀγαπήσας πολὺ τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος δόξαν, ἤρχισε νὰ σπουδάζῃ ἐπιμελῶς τὴν Ῥητορικὴν εἰς τὸν Ἰσαῖον, καὶ ἄλλους· ἀλλὰ δὲν εὐδοκίμησε κατ' ἀρχάς ὅσον ἠλπίζεν, ἐμποδιζόμενος ἀπὸ πολλὰ ἐλαττώματα τοῦ σώματός του. Ἐπειτα ὁμῶς ὑπερυνίκησας ὅλας τὰς δυσκολίας διὰ τῆς μεγάλης του

καὶ ἐπιμόνου ἀσκήσεως καὶ μελέτης, ἀπεκατέστη ὁ λέων τοῦ Ἄμβωνος, διὰ τὸ ὅποιον ἐλέγετο, ὅτι ὁ Φίλιππος ἐφοβεῖτο περισσότερον αὐτὸν παρ' ὅλα τὰ στρατεύματα τῶν Ἀθηναίων. Ἀλλὰ τέλος ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ χρυσοῦ, καὶ νὰ φανῇ εἰς κάποιον τρόπον ὑποπτος εἰς τὴν πατρίδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, καὶ ἔπειτα εἰς ἐξορίαν. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἔφερον πάλιν ὀπίσω εἰς τὰς Ἀθήνας· ἀλλ' αὐτὸς φοβούμενος μὴ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀντιπάτρου, προλαβὼν κατέφυγεν εἰς τὸν ἐν Καλαυρίᾳ ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ὅπου καὶ ἐφαρμακιάσθη μόνος του, διὰ νὰ μὴ παραδοθῇ ζωντανὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀρχίου. Σαῶνται τοῦτου τοῦ θερμουργοτάτου τῶν Ῥητόρων Α'. Λόγοι 61 καὶ 65 Πρόλογοι δικηφόρων ὑποθέσεων, ἐκδοθ. εἰς τὸν Α'. καὶ Β'. τόμον τῆς τοῦ Ρεῖσίου Συλλογῆς τῶν Ἑλλ. Ῥητόρων, καὶ εἰς τὸν Δ'. Ε. 5'. καὶ Ζ'. τόμον τῆς τοῦ Βεκμέρου ἀρίστης ἐκδόσεως τῶν δέκα Ἀττικῶν Ῥητόρων. Β'. Ἐπιστολαί ἕξ, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἄλδου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Ἐπιστολῶν, καὶ ἀλλαγῶν.

Δημοφῶν (Demophon). Ζ. Ἀκάμας.

Δία. Ζ. Νάξος.

Διάδοχος, Ἐπίσκοπος τῆς Φωτινῆς εἰς τὴν Ἰλλυρίδα, τοῦ ὁποίου σά-

ζονται ἑκατὸν Κεφάλαια Περὶ Πνευματικῶν τελειοτήτων, ἔκδοθ. Ἑλληνιστὶ μετὰ τῶν Γνωμῶν τοῦ ἁγίου Νείλου ἐν Φλωρεντία 1578, 8. μετὰ Σημειώσεων.

Διαμαστίγωσις, ἑορτὴ δημοτελής τῶν Σπαρτιωτῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐμαστιγοῦντο οἱ παῖδες περὶ τὸν ναὸν τῆς Ὁρδρίας Ἀρτέμιδος, διὰ νὰ συνειδίσωσι τὰς πληγὰς καὶ τοὺς πόνους, καὶ τὴν λοιπὴν κακοπάθειαν εἰς καιρὸν πολέμου.

Διάσια (Juvenalia), ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων, πανηγυριζομένη δημοσίως ἔξω τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ἐννάτην τοῦ Ἀνδραστηριῶνος Μηνός, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην, μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ παρατάξεως, εἰς τὴν ὁποίαν διγονεῖς ἐχαρίζον εἰς τὰ τέκνα των καὶ διάφορα φιλοδωρήματα.

Διάυλος, εἶδος ἀγωνίσματος, ἀνήκον εἰς τὸν Δρόμον, καὶ ἐλέγτο, ὅταν οἱ ἀθληταὶ ἔτρεχον δις τὸ στάδιον.

Διδύμη, νῆσος τῆς Μεσογείου θαλάσσης, πλησίον τῆς Σικελίας κειμένη (Κάτοικ. Διδυμαῖος).

Δίδυμος, Ἀλεξανδρεὺς, Φιλόσοφος Χριστιανός. Διηγοῦνται περὶ τούτου, ὅτι εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἔχασε διόλου τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν του· διὰ δὲ τῆς φυσικῆς του ἀγχινοίας ἐπέδωκεν εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς μαθήσεως, καὶ μάλιστα εἰς τὴν θείαν Γραφήν, ὥστε καὶ Κατηχητὴς τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Χριστιανικῆς Σχολῆς ἐχορημάτισεν,

ὅπου καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἐτῶν ὀγδοήκοντα πέντε. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται μόνον ὁ κατὰ Μανιχαίων Λόγος, ἔκδοθ. εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων ὑπὸ τοῦ Κομβερσιίου.

Δίδυμος, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ διὰ τὴν ἐπίμονον καὶ ἀδιάκοπον σπουδὴν τοῦ Χαλκέντερος ἐπονομασθεῖς. Συνέγραψεν, ὡς λέγουσι, τέσσαρας χιλιάδας βιβλία, τὰ ὅποια ἔλα ἐχάθησαν, καὶ σώζονται μόνον εἰς ὄνομά του τὰ σύντομα Σχόλια εἰς τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν, ὄντα ἄλλου τινὸς νεωτέρου Διδύμου, ἔκδοθ. κατ' ἰδίαν ἐν Ποσωνίῳ, 1539, 8. καὶ πολλάκις μετὰ τοῦ Ὀμήρου. **Z.** Ὀμηρος.

Διδῶ (Dido). **Z.** Ἀινείας.

Δικαίαρχος, ὁ ἐκ Μεσσηνίας τῆς Σικελίας, Φιλόσοφος, Ποιητὴς, καὶ Γεωγράφος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ ὁποῦ καὶ μαθητὴς ἐχορημάτισεν. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζονται μόνον λείψανα τινά, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ Περὶ Βίου, ἧτοι καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ἔκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἐλασσόνων Γεωγράφων τοῦ Οὐδωνίου, μετὰ προσθήκης τινὸς Ἀποσπασματίου Περὶ τοῦ Πηλίου Ὄρους.

Δίκη (Dice). **Z.** Ἀστραία. — Ὄραι.

Δίκτη (Λαστί), ἕρος τῆς Κρήτης, εἰς τὸ μέσον αὐτῆς κείμενον (Κάτοικ. Δικταῖος).

Δίκτης (Dictes). **Z.** Περσεύς.

Δίκτυς, ὁ ἐκ Κνωσσοῦ τῆς Κρήτης, ὑπῆγε μετὰ τοῦ Ἰδομενέως εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος, μετὰ τῆς ὁποίας τὴν πτώσιν συνέγραψεν Ἐρμημερίδα πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως, εἰς διάλεκτον Ἑλληνικὴν καὶ μὲ Φωνίκεια γράμματα, ἣ ὁποία καὶ συνετάφη μετ' αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τοῦ Νέρωνος Πράξις τις, ἢ Εὐπραξίδης ἀνευρῶν αὐτὴν, τὴν ἐπρόσφερε πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν πρέπουσαν ἀνταμοιβὴν διὰ τὸ σέβας τῆς ἀρχαιότητος, μ' ὅλον ὅτι ὁ Συγγραφεὺς αὐτῆς, κατὰ τὴν γνώμην τῶν Κριτικῶν, ἐστάθη αὐτὸς ὁ ἴδιος. Τὴν σήμερον αἰῆται μόνον ἡ Λατινικὴ αὐτῆς Μετάφρασις, ἣ τις ἔγεινεν ὑπό τινος Λουκίου Σεπτιμίου, καὶ συνεξεδόθη μετὰ τοῦ Δάρητος, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Διογενειανός, ὁ ἐκ τῆς Ἡρακλείας τοῦ Πόντου, Γραμματικός, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδριανοῦ, τοῦ ὁποίου αἰῆται τεύχος Ἑλληνικῶν Παροιμιῶν, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Παροιμιογράφων τοῦ Σχόττου.

Διογένης, ὁ ἐκ Λαέρτης πόλεως τῆς Κιλικίας, Λαέρτιος ἐπονομασθεὶς, ἠκμαζε, κατὰ τὴν πιθανωτέραν γνώμην, ἐπὶ Σεβήρου καὶ Καρακάλλα τῶν Αὐτοκρατόρων, κ' ἐχρημάτισεν ἀνὴρ πεπαιδευμένος, καὶ πολλῶν φιλοσοφικῶν συστημάτων εἰδήμων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ αἰῆται Φιλόσοφος Ἱστορία περὶ βίων, δογμάτων καὶ ἀποφθεγμάτων τῶν

ἐν Φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων εἰς βιβλία δέκα, τῆς ὁποίας ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ τοῦ Μ. Μειβομίου ἐν Ἀμστελοδ. 1692, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ Σημειώσεων καὶ 24 εἰκόνων διαφόρων Φιλοσόφων.

Διογένης Ὀινόμαχος, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς Τραγικός, τοῦ ὁποίου τὰ μικρὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κομωδιῶν.

Διογένης, Σιωπεύς, υἱὸς Ἰκεσίου τοῦ Τραπεζίτου, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀντισθένης, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυνικῆς αἰρέσεως, τοῦ ὁποίου καὶ μαθητῆς ἐχρημάτισεν ἱκανὸν χρόνον, ὑπομείνας πᾶσαν σκληραγωγίαν καὶ τάλαιπωρίαν. Τὰ λοιπὰ περιστατικά τῆς ζωῆς καὶ διαγωγῆς αὐτοῦ εὐρίσκονται πλατύτερον εἰς Διογένην τὸν Λαέρτιον. Σῶζονται ὑπὸ τὸ ὄνομά του 29 Ἐπιστολαί, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἄλδου.

Διόδωρος, Σικελιώτης, Ἱστορικός περίφημος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου. Τὸ πολύτιμον Σύγγραμμά του μαρτυρεῖ τὴν πολυμαθεῖαν αὐτοῦ, ὅστις διὰ τὸ φέρει εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἐντέλειαν, ἔκαμε πολλὰς ὁδοιπορίας, εἰς τὴν Ἀσίαν, Ἀφρικήν, καὶ εἰς ἄλλα διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, καὶ κατηνάλωσεν εἰς τὴν συγγραφὴν αὐτοῦ τριάκοντα χρό-

ρους, καθὼς μόνος του εἰς τὸ Προοίμιόν του ἀναφέρει. Αὐτὸ τὸ Σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον καὶ Βιβλιοθήκη Ἱστορική ἐπιγράφεται, διαιρεῖται εἰς βιβλία τεσσαράκοντα, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον τὰ πρῶτα πέντε ἀπεσώθησαν ἀκέραια, καὶ ἄλλα δέκα, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἐνδεκάτου ἕως τοῦ εἰκοστοῦ, καὶ τινὰ λείψανα ἀπὸ τοῦ ἕκτου ἕως τοῦ δεκάτου, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ τοῦ Πέτρου Βεσσαλιγγίου Ἑλλ. Λατ. ἐν Ἀμστελοδ. 1746, φύλ. εἰς τόμους δύο, μετὰ πολλῶν καὶ ἀξιολόγων Σημειώσεων.

Διοκλῆς, Καρύστιος, Ἴατρος περίφημος, καὶ μιμητὴς τοῦ Ἴπποκράτους, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ δευτερος Ἴπποκράτης ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐκαλεῖτο. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων λείψανα μόνον τινὰ σώζονται, καὶ προσέτι μία Ἐπιστολὴ Προφυλακτικὴ, ἣτοι περὶ διατηρήσεως τῆς υἰγείας πρὸς Ἀντίγονον τὸν Γονατᾶν, ἐκδοθ. εἰς τὸν IB. τόμον τῆς τοῦ Φαβρικίου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης.

Διόμεια, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀιγιίδος φυλῆς (Κάτοικ. Διομειεύς).

Διομήδης Γραμματικὸς (Diomedes Grammaticus), ἐξ ἀγνώστου πατρίδος. Συνέγραψε Περί τέχνης Γραμματικῆς, καὶ τῶν μερῶν τοῦ Λόγου· καὶ προσέτι Περί διαφορῶν γένους τῶν Ῥητόρων βιβλία τρία, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν IB. ἐνδόξων

Γραμματικῶν Λατίνων, ἐν Παρισίοις, 1516, φύλ. καὶ ἀλλαχοῦ κατ' ἰδίαν.

Διομήδης, τύραννος τῆς Θράκης, ὁ ὁποῖος πιάνων τοὺς ἐκεῖθεν διαβαίνοντας ξένους, τοὺς ἐφόνευεν ἀπανθρώπως καὶ ἔδιδε τὰς σάρκας τῶν εἰς τροφὴν τῶν τεσσάρων φοβερῶν ἵππων του. Ἀλλὰ φονεύσας αὐτὸν ὁ Ἡρακλῆς, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Εὐρύσθενος, ἔφερε ζωντανούς τοὺς ἵππους του εἰς τὰς Μυκῆνας.

Διομήδης, υἱὸς τοῦ Τυδέως ἐκ τῆς Εὐρυπύλης, καὶ Βασιλεὺς τῶν Ἀιτωλῶν. Οὗτος μετὰ τὴν κατὰ τῶν Θηβαίων ἐκστρατεῖαν τῶν Ἐπιγόνων ἐλθὼν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος, ἔδειξε σημεία ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, φονεύσας πολλοὺς ἐπισήμους Τρῶας, καὶ μονομαχήσας καὶ μετ' αὐτὸν τὸν Ἑκτορα. Ἐπομένως ἐπλήγησε τὸν Ἄνειαν, καὶ αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην, ὑπερασπιζομένην αὐτόν. Ἐφόνευσε δὲ καὶ τὸν Ῥῆσον, Βασιλέα τῶν Θρακῶν, καὶ ἔκλεψε μετὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς τὸ περίφημον Παλλᾶδιον. Τέλος μετὰ πολλὰς ἄλλας ἀνδραγαθίας ἐμβῆκεν εἰς τὸν Δούρειον Ἴππον, καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Τρωάδος ἐπιστρέφων διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὑπέπεσε καὶ αὐτὸς εἰς μεγάλην τρικυμίαν, ὅπου ἔχασε καὶ τὸ Παλλᾶδιον, ναυαγήσας εἰς τὸ Φάληρον, λιμένα τῆς Ἀττικῆς. Σωθεὶς δ' ἔπειτα εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εὐρῶν τὴν οἰκίαν του

εἰς μεγάλην ἀνωμαλίαν, μετέβη εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου βοηθήσας τὸν Βασιλέα Δαῦνον εἰς τὸν κατὰ τῶν Μεσσηνίων πόλεμον, ἔλαβε δι' ἀνταμοιβὴν τὴν θυγατέρα του Ἐυίππην εἰς γυναῖκα, καὶ ὅλας τὰς νήσους τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου.

Δίον, πόλις τῆς Μακεδονίας, εἰς τὰ Θετταλικά σύνορα κειμένη (Κάτοικ. Διεύς, καὶ Διηνός).

Διονύσια (Bacchanalia), ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη εἰς τιμὴν τοῦ Διούσου, τοῦ καὶ Βάκχου λεγομένου, καὶ εἰς ἄλλας μὲν πόλεις τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἦσαν δὲ πολλὰ καὶ διάφορα τὰ Διονύσια· τὰ δὲ μεγάλα, τὰ ὅποια καὶ Ἀττικὰ ὠνομάζοντο, καὶ Διονύσια κατ' Ἄστυ, καὶ ἀπλῶς Διονύσια, ἐωρτάζοντο κατὰ τὴν δωδεκάτην τοῦ Ἐλαφροβολιῶνος Μηνός μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ παρατάξεως. Εἰς ταύτην τὴν ἑορτὴν ὅλη ἡ πόλις ἦτον βεβυδισμένη εἰς τὴν μέδην. Οἱ Διασῶται τούτου τοῦ Θεοῦ, ἐνδεδυμένοι ὡς Σάτυροι, περιήρχοντο ἐστεμμένοι μὲ κλήματα καὶ κισσόν, καὶ βαστάζοντες εἰς τὰς χεῖρας των δῦρσους. Καὶ ἄλλος μὲν ἐξ αὐτῶν ἐγένετο Παν, ἄλλος δὲ Σιληνός, ὅστις καθήμενος ἐπάνω εἰς ὄνον, συνωδεύετο ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν βεβακχυμένων, οἱ ὅποιοι ἐκινουῦντο μὲ γελοιοδέστατα σχήματα, κράζοντες καὶ λέγοντες μεγαλοφῶνως: Εὐοῖ Σα-

βοῖ! Εὐοῖ Βάκχε! Ἰὼ Ἰακχε! Τούτων δὲ τὰς ἀλλοκότους φωνὰς καὶ σχήματα τὰ διεδέχοντο αἱ Ἰέρειαι τούτου τοῦ Θεοῦ, ἤγουν αἱ Βάκχαι καὶ αἱ Μαινάδες, αἱ ὅποια οὔσαι καὶ αὐταὶ ἐνδεδυμένοι μὲ δέρματα τίγρεων, ἔχουσαι τὴν κόμπην των ἐξηπλωμένην, καὶ βαστάζουσαι εἰς τὰς χεῖρας των λαμπάδας ἀναμμένας, ἢ δῦρσους, ἔτρεχον ὡς τῶ ὄντι μαινόμεναι εἰς τὰ βουνά, κράζουσαι καὶ ἐπικαλούμεναι καὶ αὐταὶ μετ' ἀλλαλαγμοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Βάκχου. Εἰς τὸ μέσον δὲ τούτων τῶν ἀτάκτων ἐπορευόντο εὐτάκτως οἱ διάφοροι χοροὶ νέων, ἀπεσταλμένων ἀφ' ἐκάστης φυλῆς, καὶ πολλαὶ νεανίδες, φέρουσαι τὰς ἱεράς κοφίνους. Ὅλα δὲ ταῦτα ἐγίνοντο τὴν νύκτα· τὴν δὲ ἡμέραν ἐτελοῦντο διάφοροι ἀγῶνες, καὶ ἦτον ὅλη ἡ πόλις εἰς μεγάλην κίνησιν καὶ εὐθυμίαν· οὐτ' ἦτον συγχωρημένον νά λυπήσῃ τις τὸν παραμικρὸν πολίτην, εἰς ὅσον χρόνον διήρκει ἡ χαρμόσυνος αὕτη ἑορτὴ καὶ πανήγυρις.

Διονύσιος Ἀττικιστής. Ζ. Ἄλιος Διονύσιος Ἀττικιστής.

Διονύσιος, Ἀλικαρνασσεύς, ὁ συμπολίτης τοῦ Προδότου, ἐχορηγῆσαι Ἱστορικός πολυμαθής, καὶ Κριτικός ἀριστος. Οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Ῥώμην, διέτρεφεν ἐκεῖ ὑπὲρ τοὺς εἰκοσι χρόνους, συναναστρεφόμενος πάντοτε μὲ τοὺς πλέον ἀξιολόγους ἀνδρας τοῦ καιροῦ του, καὶ συναθροίζων τὰς

πρὸς τὴν μέλλουσαν Ἱστορίαν τῶν Ῥωμαίων ἀναγκαίας γνώσεις, ὅπου μαθῶν καὶ τὴν Λατινικὴν διάλεκτον, ὠφελήθη μεγάλως ἀπὸ τὰ Λατινικὰ Συγγράμματα. Συνέγραψε λοιπὸν Α'. Ῥωμαϊκῆς Ἀρχαιολογίας βιβλία εἴκοσι, εἰς τὰ ὁποῖα περιγράφει διεξοδικῶς τὸ γένος, τὴν ἀρχὴν, τὴν διοίκησιν, καὶ τὴν θρησκείαν τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τοῦ Λιβυκοῦ πολέμου, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως ἔνδεκα σώζονται ἀκέραια, καὶ ὀλίγα ἀποσπασμάτια ἐκ τῶν λοιπῶν. Β'. Περὶ συνδέσεως ὀνομάτων βιβλίον ἓν. Γ'. Ῥητορικῆς τέχνης βιβλίον ἓν. Δ'. Περὶ τῶν Ἀττικῶν Ῥητόρων Ὑπομνηματισμοὺς πρὸς Ἀμμαῖον. Ε'. Τῶν παλαιῶν χαρακτῆρας, ἢ κρίσιν τῶν ἀρχαίων. Σ'. Περὶ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτῆρος, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Συγγραφέως ἰδιωμάτων, καὶ τρεῖς Ἐπιστολάς, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ τοῦ Ῥεϊσίου, ἐν Λειψία 1774-1777, 8, εἰς τόμους ἕξ, μετὰ κριτικῶν Σημειώσεων.

Διονύσιος, Ἀντιοχεὺς, Σοφιστῆς Χριστιανὸς, τοῦ ὁποῖου σώζονται 46 Ἐπιστολαί, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἄλδου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Ἐπιστολῶν, καὶ ἀλλαχοῦ.

Διονύσιος, ὁ Ἀρειοπαγίτης ἐπονομαζόμενος, διότι ἐχρημάτισεν εἰς ἐκ τῶν Κριτῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις σεβασμιωτάτου κριτηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἱερῶν Λουκᾶ (ἐν

Κεφαλ. ΙΖ', 34 τῶν Πράξεων) κατηχηθεῖς ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἔγευε Χριστιανὸς, καὶ τῆς ἕως τότε ἀκμαζούσης πόλεως τῶν Ἀθηνῶν Ἐπίσκοπος, ὑπομείνας ἔπειτα γενναίως ἐπὶ Δομιτιανοῦ καὶ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον. Συνέγραψεν ὁ θεῖος οὗτος Πατὴρ Α'. Περὶ Οὐρανοῦ Ἱεραρχίας. Β'. Περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας. Γ'. Περὶ θείων Ὀνομάτων. Δ'. Περὶ Μυστικῆς Θεολογίας, καὶ τινὰς Ἐπιστολάς, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ἀντουερπία 1634, φύλ. μετὰ Σχολίων καὶ τῆς αὐτῶν Παραφράσεως.

Διονύσιος Ἐδνικὸς ὢν, ἔγευε Χριστιανὸς, καὶ μαθητῆς τοῦ Ὁριγένους· ὕστερον δὲ Κατηχητῆς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Χριστιανικοῦ Σχολείου, καὶ τέλος, Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς περιφήμου πόλεως. Ἐδειξε δὲ μέγαν ζῆλον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὥστε καὶ ἐξόριστος ἐστερέονε τὴν ὀρθοδοξίαν διὰ τῶν Ἐπιστολῶν του. Ἀφ' οὗ δὲ ἠσύχασεν ὁ διωγμὸς ἐπιστρέψας πάλιν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἀπέθανεν ἐκεῖ, φθάσας εἰς γῆρας μακρόν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Ἐπιστολαί τινας, καὶ ἄλλα ὀλίγα ἀποσπασμάτια, ἐκδοθ. εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων.

Διονύσιος, Θράξ πατρόθεν, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ ἐχρημάτισεν εἰς ἐκ τῶν προκρίτων μαθητῶν τοῦ Ἀριστάρχου, ὅστις καὶ Ῥόδιος ἐνίοτε ὀνομάζεται, ὡς πολιτογραφεῖς μετὰ ταῦτα

εἰς τὴν Ῥόδον. Συνέγραψε πρῶτος **Τέχνην Γραμματικὴν**, ἐκδοθ. εἰς τὸν Δ'. τόμον τῆς Ἑλλ. Βιβλιοθήκης τοῦ Φαβρικίου, καὶ ἐν τοῖς Ἀνεκδότοις τοῦ Βεκκέρου, μετὰ τῶν Σχολίων τοῦ Διομήδους, τοῦ Πορφυρίου, καὶ ἄλλων.

Διονύσιος Κάσιος Λογγῖνος, Γραμματικὸς, Ῥήτωρ, καὶ Κριτικὸς ἐπιτυχῆς. Οὗτος ἐποῦδασεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἀπέκτησε μεγάλην φήμην διὰ τὴν πολυμαθεῖάν του, καὶ μάλιστα διὰ τὸ μέγαλον του μνημονικόν. Ἐχρημάτισε δὲ φίλος καὶ σύμβουλος τῆς Ζηνοβίας, Βασιλίσσης τῆς ἐν Συρίᾳ Παλμύρας· καὶ ὅταν αὕτη ἡ Βασίλις ἠχμαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ Καίσαρος Ἀνθελιανοῦ, συνηχμαλωτίσθη καὶ αὐτὸς, καὶ ὑπέφερε γενναίως τὸν θάνατον μετὰ τῶν ἄλλων συμβούλων της. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζεται μόνον τὸ Περὶ Ὑψους Λόγου, ἐκδοθ. Ἑλλ. Δατ. ἐν Λειψία, 1819, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων.

Διονύσιος Περιγηγητῆς, Χαρακηνός, τουτέστιν ἐκ Χάρακος, πόλεως τῆς Σουσιανῆς, ἢ κατ' ἄλλους τῆς Ἀφρικῆς, ἢ τῆς Ἀλεξανδρείας, διὰ τὸ ὅποιον ἐνόησε καὶ Ἄφρος, ἢ Ἀλεξάνδρου καλεῖται, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀυγούστου Καίσαρος, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐπέμφθη διὰ τὰ περιγράψῃ ἀκριβῶς τὴν Ἀνατολήν, χάριν τοῦ Γαίου, ὅστις υἱοθετηθεὶς παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀυγούστου, ἔμελλε νὰ ἐκστρα-

τεύσῃ κατὰ τῶν Πάρθων καὶ Ἀράβων. Συνέγραψε λοιπὸν ὁ Διονύσιος διὰ στίχων Ἡρωϊκῶν Γεωγραφίαν, ἣτις καὶ Οἰκουμένης Περιήγησις ἐπιγράφεται, τῆς ὁποίας ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἢ ἐν Ὁξωνία, 1697, 8, μετὰ τῶν Παρεκβολῶν τοῦ Ἐυσταδίου, Σχολίων Παλαιῶν, τῆς Ἑλληνικῆς Παραφράσεως, καὶ Γεωγραφικῶν Πινάκων.

Διονύσιος, Σιωπεύς, Ποιητῆς Κωμικὸς, τοῦ ὁποίου τὰ μικρὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Κωμικῶν τοῦ Μωρελίου.

Διονυσιοῦπολις, ἢ πρότερον Κρουνοὶ (Βάρνα), πόλις τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραθαλάσσιος (Κάτοικ. Διονυσιοπολίτης).

Διόνυσος, (Dionysus ἢ Dionysius), ὅστις καὶ Βάκχος λέγεται, ἦτον υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Σεμέλης, θυγατρὸς τοῦ Κάδμου. Ἡ ζηλότυπος Ἥρα μεταμορφωθείσα εἰς τὸ σχῆμα τῆς τροφοῦ τῆς Σεμέλης, τὴν κατέπεισε νὰ παρακαλέσῃ τὸν Δία, ὅς τις ἐσύχναζε πρὸς αὐτήν, νὰ ὑπάγῃ μίαν φορὰν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν μὲ ὄλην τὴν λαμπρότητα τῆς δόξης του. Ὁ δὲ Ζεὺς συγκατένευσε εἰς τὸ ζήτημάτης, διότι εἶχεν ὁμόσει προτῆτερα εἰς τὰ ὕδατα τῆς Στυγός. Ἄλλ' ἢ Σεμέλη μὴ δυνηθεῖσα νὰ ὑποφέρῃ ἐκείνην τὴν λαμπρότητα, κατεκάη ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, ἐν ᾧ εἶχεν εἰς τὴν μήτραν της τὸ βρέφος ἐξαμνηταῖον. Ὁ Ζεὺς

ὅμως λαβὼν τοῦτο τὸ βρέφος, τὸ ἔχων εἰς τὸν μηρὸν τοῦ ἕως ὅτου ἐπληρώθη ὁ διωρισμένος καιρὸς, καὶ ἔπειτα τὸ παρέδωκε νὰ τὸ ἀναδρέψωσιν ὁ Ἄδάμας καὶ ἡ γυνὴ του Ἰνώ, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Ὠρῶν καὶ τῶν Νυμφῶν. Ἀυξηθεὶς λοιπὸν τοιοῦτοτρόπως ὁ Διόνυσος, καὶ ἐπιθυμήσας νὰ ἐκστρατεύσῃ πανταχοῦ, ἐσύστησε στρατεύματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὄπλα ἦσαν δῦρσοι καὶ τύμπανα. Καὶ αἱ μὲν γυναῖκες ὠνομάσθησαν Βάκχαι καὶ Μαινάδες, ἐν γένει δὲ ὅλοι οἱ ὀπαδοὶ του, Θιασῶται. Συνήθροισε δὲ καὶ τοὺς Σατύρους, κ' ἐχειροτόνησεν ἐξ αὐτῶν δύο στρατηγούς, τὸν Πάνα, καὶ τὸν παιδαγωγὸν του Σιληνὸν, ὅστις ἐπεριπάτει πάντοτε μεδυσμένος ἐπάνω εἰς ὄνον. Μὲ τοιοῦτον στρατεύμα ὁ Διόνυσος μεταβάς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐκυρίευσε πολλοτάτας πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτάς τὰς Ἰνδίας μετὰ σφοδρὰν καὶ μεγάλην μάχην. Εἰς ταύτην δὲ τὴν ἐκστρατείαν ἐπίασεν ὁ Μίδαο τὸν Σάτυρον Σιληνὸν, χύσας οἶνον εἰς τὴν πηγὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἐσυνεδίξεν νὰ πίνη· ἀλλ' ἔπειτα τὸν ἠλευθέρωσε πάλιν ὁ Διόνυσος, ἐκπληρώσας τὸ ζήτημα τοῦ Μίδαο, ὡς εἴρηται ἐκεῖ (Ζ. Μίδαο). Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιστρέψας πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐμβήκεν εἰς τὰς Θήβας μὲ Δρίαμβον, καθήμενος ἐπάνω εἰς ἐλέφαντα. Δι-

δάξας δὲ τοὺς Θηβαίους τὰ ὄργια, καὶ δείξας, ὅτι εἶναι Θεός, ὑπῆγε καὶ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ χώρας τῆς Ἑλλάδος, διδάσκων ὁμοίως τὰ ὄργια του, τὴν φυτεῖαν τῆς ἀμπέλου, καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴνου, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι τὸν ἐτίμων πανταχοῦ ὡς Θεόν. Τέλος ἀναβάς μετὰ τῆς μητρός του εἰς τὸν οὐρανόν, συνηριδμήθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν τάξιν τῶν δώδεκα Μεγάλων Θεῶν. Παραστένεται δὲ ὁ Διόνυσος νέος κομήτης, ὠραιὸς καὶ θηλυπρεπής, ἐστεμμένος μὲ ἀμπελοφύλλα καὶ κισσόν, καὶ βαστάζων εἰς μὲν τὴν δεξιὰν δῦρσον, εἰς δὲ τὴν ἀριστεράν, κάλασον γεμάτον ἀπὸ σταφύλια, καὶ καθήμενος ποτὲ μὲν ἐπὶ ἄρματος, τὸ ὁποῖον σύρουσι τίγρεις καὶ πάνθηρες, ποτὲ δὲ ἐπάνω εἰς βαρέλλιον, κρατῶν καὶ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα του. Ὀλόγουρά του δὲ παραστένονται αἱ Βάκχαι, χορεύουσαι μὲ διάφορα μουσικὰ ὄργανα, καὶ ὀπισθὲν του οἱ Σάτυροι, κάμνοντες πολλὰ γελοιωδέστατα σχήματα. Ἱερὸν δὲ αὐτοῦ ἦτον ὁ τράγος, ἐπειδὴ τοῦτο τὸ ζῶον συνεδίξεν νὰ βλάβῃ συχνακίς τὰς ἀμπέλους.

Διοσκουριάς. Ζ. Σεβαστούπολις.

Διοσκουριδής. Ζ. Πεδάνιος Διοσκουριδής.

Διόσκουροι (Dioscuri). Ζ. Κάστωρ.

Διόσπολις. Ζ. Κάβειρα.

Διόφαντος, Ἀλεξανδρεὺς, Μαθηματικός περιφήμος, καὶ πρῶτος Συγ-

γραφείς τῆς Ἀλγέβρας. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται μόνον Προβλημάτων Ἀριθμητικῶν βιβλία ἕξ, καὶ ἓν βιβλίον περὶ Ἀριθμῶν Πολυγόνων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις 1621, φύλ. μετὰ Σημειώσεων.

Δίπυλον, ἢ **Θριασία**, πύλη τῶν Ἀθηνῶν πλησίον τῆς Ἀγορᾶς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑπήγαιον εἰς τὸν Κεραμεικόν, καὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον, ἢ αὐτὴ καὶ Μεγάλῃ Πύλῃ.

Δίρκη (Dirce). Ζ. Λύκος.

Δίσκος, εἶδος ἀγωνίσματος. Ἦτον δὲ ὁ δίσκος, λίθος στρογγύλος, ἢ ἐξ ἄλλης ὕλης, καὶ ἱκανοῦ μεγέθους καὶ βάρους, καὶ ὅστις ἀπὸ τοῦς ἀγωνιστάς τὸν ἐρρίπτειν ὑψηλότερα, ἢ μακρύτερα, ἐλέγετο νικητῆς, καὶ ἐλάμβανε τὸ βραβεῖον τῆς νίκης.

Δίφιλος. Ζ. Ἄγραυλος.

Δίφιλος, Σιωπεύς, Ποιητῆς τῆς Νέας Κωμῳδίας, τοῦ ὁποίου τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Διχόνοια (Discordia), θυγάτηρ τοῦ Ἑρέβου καὶ τῆς Νυκτός, Θεὰ ὀλέθριος καὶ χαϊρέκακος, ἔχουσα τὴν κατοικίαν της εἰς τὸν Ἄδην, πλησίον τῶν Ἑρουνῶν.

Δίων Κάσιος Κοκκητιανός, υἱὸς τοῦ Κασίου Ἀπρονιανοῦ, διοικητοῦ τῆς Κιλικίας, γεννηθεὶς εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας. Οὗτος διατρίψας πολὺν χρόνον εἰς τὴν Ῥώμην, ἐτιμήθη διὰ τὴν παιδείαν του καὶ τὰ λοιπὰ προτε-

ρήματά του καὶ μετὰ τὰ μεγαλῆτερα ἀξιώματά· ἐπειδὴ εἰς μὲν τὴν Ῥώμην δις ἔγειεν Ὑπατος· εἰς δὲ τὴν Ἀσίαν, Ἀφρικὴν, Δαλματίαν, καὶ ἄνω Παννονίαν, Ἀνθύπατος· Βασανιζόμενος δὲ ἀπὸ τὴν ποδάγραν, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου καὶ ἀπέθανε, ζήσας βίον μακρὸν. Συνέγραψε Ῥωμαϊκὴν Ἱστορίαν εἰς βιβλία ὀγδοήκοντα, ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τῶν ἡμερῶν του, διηγούμενος τὰ τῶν Ῥωμαίων ἐπιτομικῶς μὲν ἕως τοῦ Καίσαρος Ἰουλίου, πλεόν δὲ ἐκτεταμένως καὶ ἐξηκριβωμένως τὰ ἐφεξῆς, καὶ μάλιστα ὅσα αὐτὸς ὁ ἴδιος ἤκουεν, ἢ καὶ ὀφθαλμοφανῶς ἔβλεπεν. Ἐκ τούτου δὲ τοῦ ἐπωφελεστάτου Συγγραμματος μᾶς σώζονται τμήματα τινὰ ἐκ τῶν πρώτων τριάκοντα πέντε βιβλίων, καὶ ἱκανὸν μέρος ἐκ τοῦ τριακοστοῦ ἔκτου, τὸ ὁποῖον ἀρχεταὶ ἀπὸ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Λουκούλλου κατὰ τοῦ Μιθριδάτου. Ἐκ δὲ τούτων ἕως τοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου σώζονται σχεδὸν ὅλα ἀκέραια, ἐξαιρουμένου τοῦ τελευταίου, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνονται πολλὰ χωρία ἑλλιπῆ. Ἐντεῦθεν ἀρχεται ἡ Ἐπιτομὴ τινὸς ἀνωνύμου· ἢ δὲ τοῦ Ξιφιλίου Ἐπιτομῆ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου βιβλίου ἕως τοῦ τελευταίου. Ἡ μέχρι τοῦδε ἀρίστη ἔκδοσις τοῦ Δίωνος εἶναι ἡ ἐν Ἀμβούργῳ Ἑλλ. Λατ., 1750-1752, φύλ. εἰς τόμους δύο, μετὰ Σημειώσεων καὶ ἀκριβῶν Πινάκων.

Δίων, ὁ διὰ τὴν εὐφράδειαν τῶν λόγων τοῦ Χρυσόστομος ἐπονομασθεὶς, ἦτον υἱὸς τοῦ Πασικράτους ἐκ Προύσης τῆς Βιθυνίας, πρῶτον μὲν Σοφιστῆς, καὶ ὕστερον Φιλόσοφος Στωϊκὸς χρηματίας. Οὗτος, ἀφ' οὗ εἰς τὴν νεότητά του ἔκαμε πολλὰς περιηγήσεις εἰς τὴν Ἀιγυπτὸν, καὶ εἰς ἄλλας διαφόρους πόλεις καὶ χώρας, ἐλθὼν κατώκησεν εἰς τὴν Ρώμην· ἀλλὰ φοβηθεὶς ἔπειτα τὴν τυραννίαν τοῦ Δομιτιανοῦ, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς Ρωμαϊκῆς ἐπικρατείας, καὶ ἔζη εἰς τοὺς Γέτας καὶ Θράκας, ποριζόμενος τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Δομιτιανοῦ προσκληθεὶς πάλιν εἰς τὴν Ρώμην ὑπὸ τοῦ Νέρβα, ἐτιμᾶτο πολὺ ἀπὸ αὐτὸν, καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὸν Τραιανόν, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ εἰς τὴν βασιλικὴν ἀμαξάν ἐπεριδιάβαζεν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Δίωνος μᾶς σώζονται ἀκόμη ὀγδοήκοντα Λόγοι διαφόρων ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡμέχρι τοῦδε ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἡ ἐν Λειψία 1784, 8, εἰς τόμους δύο, μετὰ τῶν Παρατηρήσεων τοῦ Ρεϊσκίου.

Δόλιχος, ἀγώνισμα, ἀνῆκον εἰς τὸν Δρόμον, καὶ ἐλέγετο, ὅταν οἱ ἀθληταὶ ἔτρεχον ἐπτάκις ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην τοῦ Σταδίου ἕως εἰς τὴν ἄλλην.

Δόλοπες, λαοὶ ἀρχαῖοι τῆς Ἡπείρου, κατοικοῦντες εἰς τὰ σύν-

ορα τῆς Ἀιτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Δονάτος (Donatus) Ἄλιος, Ρωμαῖος, Ῥήτωρ καὶ Γραμματικὸς περίφημος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ θείου Ἰερωνύμου, τοῦ ὁποίου καὶ διδάσκαλος ἐχηματίσεν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Πραγματεῖα Γραμματικῆ, ἧτοι περὶ τῶν Γραμμάτων, Συλλαβῶν, Ποδῶν, Τόνων, καὶ περὶ τῶν ὀκτῶ τοῦ Λόγου μερῶν, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ, 1527, μετὰ καὶ ἄλλων Γραμματικῶν, καὶ ἀλλαχοῦ κατ' ἰδίαν. Β'. Σημειώσεις εἰς τὸν Βιργίλιον, καὶ Τερέντιον, συνεκδοθεῖσαι μετὰ τῶν Ποιημάτων αὐτῶν.

Δοξαπατρῆς. Ζ. Νεῖλος Δοξαπατρῆς.

Δορύλαιον (Ἐσκι Ἰσάρ), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Φρυγίαν κειμένη (Κάτοικ. Δορυλαεύς).

Δούκας. Ζ. Ἰω. Δούκας.

Δουλίχιον, νῆσος μικρά, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἀκαρνανίας κειμένη (Κάτοικ. Δουλιχιεύς, καὶ Δουλιχιώτης).

Δούναβις. Ζ. Δανούβιος.

Δούρα, πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, παρὰ τὸν Τίγρητα ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Δουρηνός).

Δούρειος Ἴππος (Durius Equus), ἦταν ἕνας ὑπερμεγέθης ξύλινος ἵππος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκυριεύσαν οἱ Ἕλληνες τὴν περίφημον Τρωάδα, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ἀφ' οὗ ἐκλείσθησαν μέσα

εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ τοῦ Ἴππου οἱ πλέον ἐξαιρετοὶ Στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων, τὸν ἔσυραν κρυφίως, καὶ τὸν ἔφεραν πλησίον εἰς τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ὅπου ἀφήσαντές τον μ' ἓνα μόνον Στρατιώτην, Σίνωνα καλούμενον, ἀνεχώρησαν ὅλοι διὰ νυκτός, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Τένεδον. Οἱ δὲ Τρῶες βλέποντες τὸν τόπον τῶν Ἑλληνικῶν στρατοπέδων εὐκαιρον, ἤνοιξαν τὰς πύλας τῆς πόλεως, καὶ εἶδον μὲ Σαυμασμόν τὸν μέγιστον ἐκεῖνον Ἴππον, καὶ τὸν Σίνωνα κλαίοντα καὶ ὀδυρόμενον, καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων λέγοντα. Ἔλεγε δὲ ὁ Σίνων πρὸς τοὺς Τρῶας, ὅτι τάχα οἱ Ἕλληνες βεβαρυμένοι ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν, ἀνεχώρησαν διὰ τὴν πατρίδα των, καὶ ὅτι θέλοντες νὰ ἐξιλεώσωσι τὴν Ἀθηναῖν διὰ τὴν ἀρπαγὴν τοῦ Παλλαδίου, ἀφήσαν ἐκεῖ αὐτὸν τὸν Ἴππον, τὸν ὁποῖον ἐπίτηδες κατεσκεύασαν τόσον μέγαν, διὰ νὰ μὴ δυνηθῆτε σεῖς νὰ τὸν ἐμβιβάσετε μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐναντιούμενος εἰς τὰ κινήματά των, ἐκόπη τὴν ῥίνα καὶ τὰ ὦτα, καὶ ἀφέθη ἐκεῖ οὕτω καταπληγῶμενος πρὸς καταφρόνησίν του. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Τρῶες, καὶ ἀπατηθέντες ἀπὸ τὴν ἐπίπλαστον αὐτοῦ διήγησιν, ἀπεφάσισαν νὰ σύρωσι τὸν Ἴππον εἰς τὴν πόλιν των, διὰ νὰ τὸν ἔχωσι πρὸς καύχημά των. Ἀλλὰ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἠναντιώθησαν, καὶ πρῶτος ὁ Λαο-

κῶν ἐκτύπησε διὰ δοκιμὴν τὴν κοιλίαν τοῦ Ἴππου μὲ τὴν λόγχην του· πλὴν τοῦτο δὲν ἐφάνη ἀρσεντὸν εἰς τοὺς Θεοὺς, διὸ καὶ κατεφαγώθη ὑπὸ δύο δρακόντων. Ἐκ τούτου δὲ τοῦ συμβεβηκότος παρακινηθέντες οἱ Τρῶες, ἔφεραν τὸν Ἴππον εἰς τὴν πόλιν, χαλάσαντες ἐν μέρος τοῦ τεύχους, καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴν χαράν των ἐδόθησαν ὅλοι εἰς τὰ φαγοπότια, καὶ οὕτω βεβαρυμένοι ἀπὸ τὴν πολλὴν κραιπάλην, ἀπεκοιμήθησαν ἀμέριμοι. Τότε οἱ Ἕλληνες ἀνοίξαντες τὴν κοιλίαν τοῦ Ἴππου ἐκεῖνου, καὶ πηδήσαντες κάτω, ἔδωκαν ἀμέσως τὸ σύνδημα εἰς τοὺς ἔξω, ἀνάψαντες φανούς εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως. Ἐκεῖνοι δὲ ἐμβάντες καὶ ἐνωθέντες μετ' αὐτῶν, διεσπάρησαν καθ' ὅλην τὴν πόλιν, καίοντες καὶ σφάζοντες τὸν τυχόντα, καὶ οὕτως ἔλαβε τέλος ἡ πολυπαθὴς αὕτη πόλις μετὰ δέκα ἐτῶν πολιορκίαν.

Δούριος (Duero), ποταμὸς τῆς Ἰσπανίας, διαχωρίζων τὴν Λυσιτανίαν ἀπὸ τὴν Γαλλαικίαν.

Δραγμανή (Σιγιστάν), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Περσίαν (Κάτοικ. Ἐκ Δραγμανιᾶς).

Δράκανον, ὄρος καὶ πόλις ὁμώνυμος τῆς νήσου Ἰκαρίας (Κάτοικ. Δρακόνιος, καὶ Δρακονεύς).

Δράκων, Στρατοδικεὺς, Γραμματικὸς, ἀκμάσας περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐ. Αἰῶνος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται μόνον τὸ Περὶ Μέτρων Ποιητικῶν, ἐκδοθ.

μετά τῆς εἰς τὴν Ἰλιάδα Ἐξηγήσεως τοῦ Ἰω. Τσέτσου ἐν Λειψία, 1812, 8.

Δρέπανον. Ζ. Ρίον.

Δρέπανον (*Trapani*), πόλις τῆς Σικελίας (Κάτοικ. Δρεπανεύς).

Δρίνιος (*Drino* ἢ *Boliana*), ποταμός τῆς Ἰλλυρίδος, ἐκχυνόμενος εἰς τὴν Ἀδριατικὴν Θάλασσαν.

Δρόμος, ἀγώνισμα διαφόρως γινόμενον εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας. Εἰς τοῦτον τὸν Ἀγῶνα, ὅστις ἐν τῷ τρέχειν ἔφθανε προτιήτερα εἰς τὸ διωρισμένον σημεῖον, ὠνομάζετο νικητῆς, καὶ ἐλάμβανε τὸ βραβεῖον τῆς νίκης. Ἐἶδη δὲ τοῦ Δρόμου ἦσαν ταῦτα: Δίαυλος, Δόλιχος, Στάδιον, Ὀπλίτης, Τέτριπος, Κέλῃς, Ἀπῆρη, Κάλπη, καὶ Συνωρίς, περὶ τῶν ὁποίων βλέπε ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ παρόντος Λεξικοῦ.

Δρυμία, καὶ Δρυμαία (Ἁγία Μαρίνα), πόλις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν Φωκίδα κειμένη (Κάτοικ. Δρύμιος, καὶ Δρυμαῖος).

Δρύοπες, κάτοικοι ἀρχαῖοι τῆς Ἠπείρου, τῶν ὁποίων ἡ μητρόπολις ὠνομάζετο Δρύς.

Δύμη, ἀκρωτήριο, καὶ πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀχαΐαν (Κάτοικ. Δυμαῖος).

Δυρράχιον (*Durazzo*), πόλις Ἰλλυρικῆ (Κάτοικ. Δυρράχιος, καὶ Δυρράχινος). Ζ. Ἐπίδαμος.

Δωδεκάθεον, βωμός περικαλλῆς εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀφιερωμένος εἰς τιμὴν τῶν δώδεκα Μεγάλων λεγομένων Θεῶν, τοὺς ὁποίους ἔφερε

πρώτην φορὰν ὁ Κέρκωψ ἀπὸ τὴν Ἰαγυπτον εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα: Ζεὺς, Ποσειδῶν, Ἀπόλλων, Ἄρης, Ἑρμῆς, Ἥφαιστος, Ἥρα, Δημήτηρ, Ἄρτεμις, Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη καὶ Ἑστία. Ὑπέδετο δὲ οἱ Ἕλληνας, ὅτι αὐτοὶ κατόικουν εἰς τὸν Ὀλυμπον, τουτέστιν εἰς τὸν Οὐρανόν, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ Ὀλύμπιοι, ἢ Οὐρανῖνες ὠνομάζοντο, καὶ ὅτι ἕκαστος αὐτῶν εἶχεν ἰδιαιτέρον βαθμόν, καὶ ἐπιστάσιαν ἰδιαιτέραν τόσον εἰς τὸν οὐρανόν, καθὼς καὶ εἰς τὴν γῆν, ὡς φαίνεται καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ παρόντος Λεξικοῦ.

Δωδώνη (Καστρίτσα), πόλις τῆς Ἠπείρου, πλησίον τῶν Ἰωαννίνων κειμένη, ὀνομαστή διὰ τὸ περιφημον μαντεῖον τοῦ Διός, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο ἀπ' αὐτῆς Δωδωναῖον, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου διηγοῦνται πολλά. Εἰς τὰ πέριξ ταύτης τῆς πόλεως ἦτον ἄλλος μὲ ναόν τοῦ Διός, πλησίον τοῦ ὁποίου εὐρίσκετο καὶ μία δρυς χρησμολόγος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλάμβανον οἱ ἐρωτῶντες ἀμέσως τοὺς χρησμούς, ἢ, κατ' ἄλλους, ἐμέσως ἀπὸ δύο περιστράς, αἱ ὁποῖαι κατόικουν ἐπάνω εἰς ἐκείνην τὴν δρῦν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ μῦθος. Τὸ δ' ἀληθές εἶναι, ὅτι οἱ χρησμοὶ ἐδίδοντο ἀπὸ δύο ἀνδρας, κεκρυμμένους μέσα εἰς ἐκείνην τὴν δρῦν, ἢ, καθὼς ἄλλοι ἀναφέρουσιν, ἀπὸ δύο γραίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν

Θετταλῶν ὠνομάζοντο Πελειάδες, τὸ ὁποῖον σημαίνει καὶ Περιστεράς εἰς τὴν αὐτὴν διάλεκτον. Πλησίον δὲ τούτου τοῦ μαντείου ἔκειτο καὶ μία χαλκίνη λεκάνη, ἣ ὁποία διὰ τινος μυστικῆς μηχανῆς, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀέρος κινουμένη, ἠχολόγει διὰ παντός, καὶ ἐκ τούτου προῆλθε καὶ ἡ αὐτῆ Δωδωναῖον χαλκεῖον ἢ Παροιμία, ἐπι τῶν πολλὰ καὶ ἀδιακόπως λαλοῦντων λεγομένη. Οἱ δὲ μαντευόμενοι ἀπέδιδον ὅλα ταῦτα εἰς τὴν ὑπερφυσικὴν δύναμιν τῆς ὀρυός καὶ τῆς λεκάνης.

Δωρίδες (Dorides). Ζ. Νηρεὺς, Νύμφαι.

Δωρικὸς, κόλπος τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Καρίαν, πλησίον τῆς Κνίδου.

Δωρίς (Δοιδωρίκι καὶ Κράβαρι), ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ Θεσσαλίας, Φωκίδος, Ὀζολαίας Λοκρίδος, καὶ Αἰτωλίας κειμένη.

Δωρίς, ἐπαρχία τῆς μικρᾶς Ἀσίας, κάτωθεν τῆς Ἰωνίας κειμένη (Κάτοικ. Δωριεύς).

Δωρισκός, τόπος τῆς Θράκης, ὅπου ὁ Ξέρξης ἔκαμε τὴν ἀναδείψαν τὸ πολυπληθοῦς στρατεύματός του.

Δωρόθεος, Ἐπίσκοπος τῆς Τύρου, ὅστις, κατὰ τινος, ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου εἰς ἡλικίαν ἐτῶν ἑκατὸν ἐπτὰ. Σῶζεται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Πραγματεία περὶ τῶν Ὁ. Ἀποστόλων, ἐκδοθ. εἰς τὴν Μεγάλην Βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων.

Δῶρος (Dorus), υἱὸς τοῦ Ἑλληνος, καὶ Βασιλεὺς τῆς περὶ

τὰς ὑπερείας τοῦ Παρνασσοῦ χώρας, ἣ ὁποία ἔπειτα ὠνομάσθη ἀπ' αὐτοῦ Δωρίς, Δρυοπία τὸ πρῶτον καλουμένη.

Ε Β

Ἐβουῶνται, ἢ Ἐβουῶνται, νῆσοι μικραὶ εἰς τὸν Ὠκεανόν, πρὸς Βορρῶν τῆς Ἰρλανδίας κείμεναι.

Ἐβρος (Μαρίτσα), ποταμὸς μέγιστος τῆς Θράκης, ὅστις διερχόμενος διὰ τῆς Φιλίππουπόλεως, Ἀδριανουπόλεως, καὶ ἄλλων χωρῶν, χύνεται εἰς τὸ Ἀιγαίου πέλαγος.

Ἐδεσσα, πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ἣ αὐτὴ καὶ Καλλιρρόη καὶ Ἀντιόχεια (Κάτοικ. Ἐδεσσηνός).

Ἐδεσσα (Βοδενά), πόλις τῆς Ἡπείρου μεσόγειος (Κάτοικ. Ἐδεσσαῖος).

Ἐξεκιήλ, Ἰουδαῖος τὸ γένος. Συνέγραψεν εἰς Ἑλληνικὴν διάλεκτον Τραγωδίαν, ἣτις ἐπιγράφεται Ἐξαγωγή, τουτέστι περὶ τῆς ἐξόδου τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τῆς Ἀιγυπτου, τῆς ὁποίας τὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Λεκτίου εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ Συλλογὴν τῶν διαφόρων Ποιητῶν.

Ἐλείδευια, θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, καὶ προστάτις τοῦ τοκετοῦ, τὴν ὁποίαν ἐπεκαλοῦντο βοηθὸν αἱ γυναῖκες εἰς τὸν καιρὸν τῆς γέννας των.

Ἐλισσός, ἢ Ἐλισσός, χεῖμαρρος, ἢ

ρύαξ εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ὄχθας ἔκειντο διάφοροι βωμοί.

Ἐιλωτες. Ζ. Ἐλος.

Ἐμαρμένη (Fatum), θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Νυκτός, Θεὰ διοικοῦσα τὸ πᾶν δι' ἀναπόφευκτον ἀνάγκην, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἀπόφασιν ὑπετάσσοντο καὶ αὐτοὶ οἱ Θεοί. Ἐπαραστένετο δὲ ἡ Θεὰ αὕτη μὲ δεμένους ὀφθαλμούς, ἢ καὶ παντάπασι τυφλή, καὶ βαστάζουσα εἰς τὰς χεῖρας τῆς βιβλίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον γεγραμμένον τὸ μέλλον μὲ ἀμετάβλητον τρόπον, ὅχι μόνον διὰ τοὺς θνητοὺς, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ἀθανάτους Θεοὺς.

Ἐρεσίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐρεσίδης).

Ἐριθναῖος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἐλλάδα, καὶ διέτριψεν ἰκανὸν χρόνον εἰς τὴν Σμύρνην κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου ταύτης τῆς πόλεως. Ἐκεῖ δὲ διατρίβων, ἐδιδάχθη παρ' αὐτοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς διαδόχου τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἔπειτα ὑπήγεν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου καὶ εἰς τὸν Ἐπισκοπικὸν θρόνον τοῦ Λουηδούνου, ἢ Λεωνίου προεβιβάσθη. Συνέγραψε δὲ πλεῖστα Ἐκκλησιαστικά Συγγράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων πέντε μόνον σώζονται κατὰ Ἀιρετικῶν. τὸ πρῶτον ἐκ τούτων τῶν πέντε τὸ ἐφύλαξεν ὁ Ἐπιφάνιος ἀκέραιον, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν τεμά-

χια τινὰ εὐρίσκονται μεταξύ τῶν Πατερικῶν Συγγραμμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν καὶ ἰδίως μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, κατὰ διαφόρους πόλεις.

Ἐιρήνη. Ζ. Ἐραι. — Ἀριστοφάνης.

Ἐκάβη. Ζ. Εὐριπίδης.

Ἐκάβη (Hecuba), θυγάτηρ τοῦ Κισσέως, Βασιλέως τῆς Θράκης, καὶ γυνὴ τοῦ Πριάμου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐγέννησεν υἱοὺς μὲν δέκα: τὸν Ἐκτορα, τὸν Πάριον, τὸν Διήφοβον, τὸν Ἐλενον, τὸν Πάμμωνα, τὸν Πολίτην, τὸν Ἀντιφον, τὸν Ἰππόουν, τὸν Πολύδωρον, τὸν Τρώϊλον· καὶ τέσσαρας θυγατέρας: τὴν Κρέουσαν, τὴν Λαοδίκην, τὴν Πολυξένην, καὶ τὴν Κασσάνδραν. Ἡ Ἐκάβη μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Τρωάδος ἔπεσεν αἰχμάλωτος εἰς τοὺς Ἐλλήνας, καὶ ἡ μόνη παρηγορία τῆς ἦτον ἡ Πολυξένη, καὶ ὁ Πολύδωρος. Ἄλλ' ἔμελλεν ἄρα νὰ ἴδῃ καὶ αὐτῶν τὸν ἐλεεινὸν θάνατον εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Διότι ἡ μὲν Πολυξένη ἐθυσιάσθη ἐπάνω εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως, κατὰ ζήτησιν αὐτοῦ, ἐπεὶδὴ ἐξ αἰτίας τῆς ἐδολοφονήθη ἀπὸ τὸν Διήφοβον καὶ Πάριον τοὺς ἀδελφούς τῆς· ὁ δὲ Πολύδωρος εὐρεθεῖς εἰς τὴν θάλασσαν πνιγμένος, ἐγνωρίσθη ἀπὸ τὰς Σεραπανίδας τῆς Ἐκάβης, καὶ ἐφέρθη εἰς τὴν σκηνὴν τῆς, τοῦ ὁποίου ἡ θεωρία ἔφερν εἰς παντελῆ ἀπελπίσιν τὴν δυστυχῆ ταύτην Βασίλισσαν. Ἐἶχε δὲ σταλθῆ ὁ Πολύδωρος

ἀπὸ τὸν Πριάμον, πρὶν τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως, πρὸς τὸν Πολυμήστορα, Βασιλέα τῆς Θράκης μὲ πολλοὺς θησαυροὺς, ἐπίσκοπῶ τοῦ νὰ δυνηθῆ ποτε νὰ ἀναστήσῃ τὴν πατρικὴν ἐστίαν, ἂν τυχὸν κατεδαφιάθῃ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ἄλλ' ὁ Πολυμήστωρ μετὰ τὴν πτώσιν τῆς πόλεως, καὶ ὄλης σχεδὸν τῆς οἰκογενείας τοῦ Πριάμου, ἐπνιξε τὸν δυστυχεῖ Πολύδωρον, διὰ νὰ κληρονομήσῃ τὰ πλοῦτη του, καὶ πνιγμένον οὕτω, τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, τῆς ὁποίας τὰ κύματα τὸν ἔφερον εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦτον καὶ ἡ Ἐκάβη. Ἡ δὲ Ἐκάβη πρόσποιηθεῖσα τότε, ὅτι δὲν εἶχε κάμμιαν εἰδῆσαν περὶ τῆς δυστυχίας τοῦ υἱοῦ της, ἐπροσκάλεσε μὲ φιλικὸν τρόπον τὸν Πολυμήστορα, διὰ νὰ τὸν ὀμιλήσῃ τάχα περὶ μυστικῶν πραγμάτων, καὶ πρὸ πάντων νὰ τὸν δεῖξῃ τὸ μέρος, ὅπου εἶχεν ἀκόμῃ πολλοὺς θησαυροὺς παραχωμένους. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον ἔλθων ὁ Πολυμήστωρ, καὶ ἐμβὰς χωρὶς κάμμιαν ὑποψίαν μὲ τοὺς υἱοὺς του εἰς τὴν ἀκηνὴν τῆς Ἐκάβης, ἐξαφνα ἐπερικυκλώθη ἀπὸ τὰς θεραπαινίδας αὐτῆς, καὶ ἐτυφλώθη ἐλεεωῶς διὰ τὴν παρανομίαν του, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐτύφλωσεν ἡ Ἐκάβη ἐμπροσθεν αὐτοῦ τοὺς δύο υἱοὺς του. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Ἕλληνες εἴτε εἰς τὸν Πολυμήστορα χαριζόμενοι διὰ τὴν ἐπίπλαστον ἀπολογία του, εἴτε καὶ διὰ τὰς

κατ' αὐτῶν βλασφημίας τῆς Ἐκάβης, τὴν ἐλιθοβόλησαν, ἢ κατ' ἄλλους, ἔπεσε μόνῃ της εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πνιγεῖσα, μετεμορφώθη εἰς κύνα, τῆς ὁποίας τὸ μνημα, Κυνὸς Σῆμα, ὀνομαζόμενον, ἐσώζετο εἰς τὴν Θράκην καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Στραβωνος.

Ἐκάλη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντιδῶς φυλῆς (Κάτοικ. Ἐκάλειος, καὶ Ἐπιφρ. Ἐκαλή-δεν).

Ἐκαλήσια (Hecalesia), ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων, διοριθεῖσα ὑπὸ τοῦ Θησεῦς εἰς τὴν τῆς Ἐκάλης, ἢ ὁποία φιλοξενήσασα αὐτὸν εἰς τὴν Ἀττικὴν, τὸν εὐχῆθη νὰ ἐπιστρέψῃ ὑγιής, ὅταν ἐστράτευε κατὰ τοῦ Μαραθωνίου Ταύρου.

Ἐκαταῖος, Ἀβδηρίτης, ἄλλος παρὰ τὸν Μιλήσιον, Φιλόσοφος καὶ Ἱστορικός, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Συνέγραψεν Ἀρχαιολογίαν τῶν Ἑβραίων, τῆς ὁποίας τὰ λείψανα ἐξεδόθησαν ἐν Ἀλτῶνῃ 1730, 8. μετὰ Σημειώσεων.

Ἐκάτη (Hecate), θυγάτηρ τοῦ Πέρσου καὶ τῆς Ἀστερίας, ἢ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀστερίας· διότι ὁ Ζεὺς ἀγαπῶν τὴν Ἀστερίαν, ἐσύχναζε πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐπειδὴ, πρὶν γεννήσῃ, τὴν ἔλαβεν ὁ Πέρσης εἰς γυναῖκα του, ἐνομίσθη αὐτὸς πατὴρ τῆς Ἐκάτης κατὰ τὸ φαινόμενον, τῇ δὲ ἀληθεῖα ἦτον ὁ Ζεὺς. Κατ' ἄλλους δὲ ἡ Ἐκάτη ἦτον θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, ἢ τοῦ Διὸς

καὶ τῆς Δήμητρος, καὶ ἀδελφὴ τῆς Περσεφόνης, μετὰ τῆς ὁποίας καὶ συγκατέκειε εἰς τὸν Ἄδην. Ἐπειδὴ δὲ συνεμάχησε καὶ αὐτὴ μετὰ τοῦ Διὸς ἐναντιοῦ τῶν Τιγάντων, ἐτιμῆθη ὑπ' αὐτοῦ νὰ ἔχη ἐξουσίαν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰς τὸν Ἄδην. Καὶ εἰς μὲν τὸν οὐρανὸν ὠνομάζετο Σελήνη, εἰς τὴν γῆν δὲ, Ἄρτεμις, καὶ εἰς τὸν Ἄδην, Ἐκάτη καὶ Περσεφόνη. Διὰ δὲ τὴν τριπλὴν ταύτην ἐξουσίαν, ἐπὶ ὠνομάσθη καὶ Τριπλῆ Ἐκάτη, καὶ ἐπαραστένετο μὲ τρεῖς κεφαλὰς, ἢ μὲ μίαν μόνην κεφαλὴν, καὶ τρεῖς πρόσωπα.

Ἐκατήσια (Hecatesia), ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη εἰς τιμὴν τῆς Ἐκάτης, τὴν ὁποίαν ἐπεκαλοῦντο εἰς τοὺς ὄρκους, καὶ εἰς τὰς μαγείας, κατ' ἐξοχὴν δὲ αἱ γυναῖκες τῶν Θετταλῶν. Ἡ Ἐκάτη ἐνομιζέτο καὶ ἔφορος τοῦ καθαρισμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου Μηνὸς ὄλοι οἱ ἐν καταστάσει καὶ πλούσιοι ἄνδρωποι ἠτοίμαζον πρὸς καθαρισμὸν τῆς οἰκίας καὶ φαγητόν, κατεσκευασμένον ἀπὸ ὠά, κρόμμυα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἶδη, καὶ τὸ ἔδεται εἰς τὰς πλατείας καὶ τριόδους τῆς πόλεως, διὰ τροφήν, ἢ τιμὴν ταύτης τῆς Θεᾶς. Τοῦτο δὲ τὸ φαγητόν, Ἐκάτης δεῖπνον, ἢ ὠὸν ἐκ καθαρίου, ὠνομαζόμενον, τὸ ἐλάμβανον διὰ νυκτὸς οἱ πτωχοὶ, καὶ μάλιστα οἱ Κυνηκοὶ Φιλόσοφοι καὶ τὸ ἔτρωγον.

Ἐκατόγχειρες (Centimani), υἱοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, Κόττος, Γύης, ἢ Γύγης, καὶ Βριάρεως, ἢ Ἀιγαίων ὠνομαζόμενοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν τέρατα φρικωδέστατα, καὶ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, ἔχοντες ἀνά ἑκατὸν χεῖρας καὶ πεντήκοντα κεφαλὰς. Ὅθεν φοβηθεῖς τὴν δύναμιν αὐτῶν καὶ αὐτὸς ὁ πατῆρ των, τοὺς ἔδησε μὲ δεσμοὺς ἰσχυροὺς, καὶ τοὺς ἐφυλάκωσε μέσα εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς. Ἄλλ' ὁ Ζεὺς ἔχων πόλεμον μὲ τοὺς Τιτᾶνας, τοὺς ἠλευθέρωσε διὰ συμβουλῆς τῆς Γῆς, καὶ τοὺς ἔλαβεν εἰς τὴν συμμαχίαν του, διορίσας αὐτοὺς ἔπειτα φύλακας τῶν καταπολεμηθέντων ἐκείνων Τιτάνων.

Ἐκατόμβαια (Hecatombea), ἢ Ἐκατόμβοια, ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδυσίαζον εἰς τοὺς Θεοὺς, καὶ μάλιστα εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, Ἐκατόμβας, ἢτοι δυσίαν, ἐξ ἑκατῶν βοῶν συνισταμένην. Ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἑορτῆς ὠνομάσθη καὶ ὁ Μῆν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐτελεῖτο, Ἐκατομβαιῶν. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων.

Ἐκατόμβη (Hecatombe), ἢ ἐξ ἑκατῶν βοῶν συνισταμένη δυσία. Αἱ περὶ τῆς Ἐκατόμβης γινῶμαι εἶναι διάφοροι. Ἐπειδὴ τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι ἡ Ἐκατόμβη συνίστατο τῶ ὄντι ἐξ ἑκατῶν ὀλοκλήρων βοῶν. τινὲς δὲ, ἐξ ἑκατῶν ποδῶν βοῶν. ἄλλοι δὲ, ἐκ διαφόρων μὲν ζώων, καὶ ἐνὸς μόνοι βοός, καὶ ἄλλοι, ἐξ ἑκατῶν μικρῶν νομισμάτων, τὰ ὁποῖα

εἶχον ἐντετυπωμένην τὴν εἰκόνα τοῦ βοός, ἢ καὶ ἐξ ἑνὸς μόνου, τὸ ὅποιον καὶ Ἐκατόμβοιον ὠνομάζετο.

Ἐκατόμυλος, ἡ μητρόπολις τῶν Βασιλέων τῆς Παρδυαίας (Κάτοικ. Ἐκατομύλιος).

Ἐκατόνησος (Μουσωνήσια), νησίδια τινά, μεταξύ Λέσβου καὶ Ἠπείρου κείμενα (Κάτοικ. Ἐκατοννήσιος).

Ἐκβάτανα (Χαμαδῶν), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Μεγάλην Μηδίαν κειμένη, ὀνομασθῆ διὰ τὴν χειμερινὴν διατριβὴν τῶν Βασιλέων τῆς (Κάτοικ. Ἐκβατανήνους).

Ἐκκλησιάζουται. Ζ. Ἀριστοφάνης.

Ἐκτωρ (Hector) υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἐκάβης, ὁ ἀνδρειότατος πάντων τῶν Τρώων. Οὗτος ἔδειξε μεγάλην γενναιότητα εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐν ὧσιν ἔζη, οἱ Τρῶες τὸν ἐστοχάζοντο ὡς μέγα στήριγμα τῆς πόλεως τῶν. Ἐρόνευσε δὲ πολλοὺς ἐπισήμους Ἕλληνας, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦτον ὁ Πρωτσαίλαος, καὶ ὁ πολλὰ ἠγαπημένος φίλος τοῦ Ἀχιλλέως Πάτροκλος. Ἀλλὰ τέλος μονομαχήσας καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ Ἀχιλλέως, ἐφονεύθη ὑπ' αὐτοῦ, ἀφήσας λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς ὅλους τοὺς Τρῶας. Τὸ δὲ σῶμα τοῦ ἀφ' οὗ τὸ ἔδησεν ὁ Ἀχιλλεύς εἰς τὸ ἄρμα του, καὶ ἐπεριτριγύρισε μὲ αὐτὸ τρεῖς τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ τὸν τάφον τοῦ Πατρόκλου, τὸ ἔδωκε τελευταῖον εἰς τὸν γέροντα

Πριάμον, λαβὼν παρ' αὐτοῦ ἰκανὴν ποσότητα χρημάτων.

Ἐλαία, πόλις καὶ λιμὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀιολίδα (Κάτοικ. Ἐλαιάτης).

Ἐλαιεύς, ἢ Ἐλαιούς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἰπποδωντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐλαιούσιος).

Ἐλαιούς, πόλις τῆς Θράκης, εἰς τὴν νότιον ἄκραν τῆς Χερσονήσου κειμένη (Κάτοικ. Ἐλαιούσιος).

Ἐλαῖς (Elais). Ζ. Ἄνιος.

Ἐλάτεια (Τουρκοχωρί), πόλις πρωτεύουσα τῆς Φωκίδος, πρὸς Βορρῆαν τῶν Δελφῶν κειμένη (Κάτοικ. Ἐλατειεύς, καὶ Ἐλατεύς).

Ἐλαφηβόλια (Elaphebolia), ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων, εἰς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος πανηγυριζομένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδυσιάζον ἐλάφους, καὶ ἐκ τούτου ὠνομάσθη καὶ ὁ Μῆν, κατὰ τὸν ὅποιον ἐτελεῖτο, Ἐλαφηβολιών. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων.

Ἐλένη. Ζ. Εὐριπίδης.

Ἐλένη (Helena), θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρεω, Βασιλέως τῆς Σπάρτης, καὶ τῆς Λήδας, ἢ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λήδας (Ζ. Κástωρ). Θησεύς καὶ Πειρίδους οἱ δύο εὐλοκρενέστατοι φίλοι ἀκούσαντες περὶ τῆς ὠραιότητος τῆς Ἐλένης, ὑπῆγαν εἰς τὴν Σπάρτην καὶ τὴν ἔκλεψαν, οὔσαν ἀκόμη μικρὰν, τὴν ὁποίαν ἔπειτα ἠλευθέρωσαν οἱ ἀδελφοὶ τῆς Κástωρ καὶ Πολυδεύκης. Τὰ ἀμίμητά της κάλλη παρεκίνησαν ὅλους τοὺς ἐξαιρέτους Ἠγεμόνας τῆς

Ἑλλάδος νὰ τὴν ζητήσωσι διὰ γυναιῶν· ἀλλ' ὁ Τυδάρως ἐπροτίμησεν ἀπὸ ὅλους τὸν Μενέλαον, υἱὸν τοῦ Ἀτρέως, καὶ ἀδελφὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὑποχρεώσας πρῶτον τοὺς λοιποὺς Μνηστῆρας εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῆς, ἐὰν τυχὸν συμβῇ καὶ δευτέρα τις λογομαχία περὶ αὐτῆς. Ὁ Μενέλαος λοιπὸν νυμφευθεὶς αὐτήν, ἔζη εὐτυχῶς μαζὴ τῆς, ἕως ὅτου ἐτάραξε τὴν εὐτυχίαν τῶν Ἀλέξανδρος, ὁ λεγόμενος Πάρις, υἱὸς τοῦ Πριάμου, ὅστις ἐλθὼν ἐκεῖ χάριν περιηγήσεως, τὴν ἔκλεψεν εἰς τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν Τρωάδα, γενόμενος αἴτιος τοῦ δεκαετοῦς ἐκείνου πολέμου, καὶ τῆς παντελοῦς καταστροφῆς τῆς ἰδίας του πατρίδος. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Πάριδος ἔλαβε τὴν Ἑλένην ὁ ἀδελφός του Διήφοβος, καὶ εἰς τὴν ἀλωσιν τῆς πόλεως ἐδόθη πάλιν εἰς τὸν Μενέλαον, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἀπέθανε καὶ ὁ Μενέλαος, αὐτὴ κατατρεχομένη ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, κατέφυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἐκεῖ ἔδωκε τὸ ἑλεωνὸν τέλος τῆς ζωῆς τῆς, κρεμασθεῖσα εἰς δένδρον ἀπὸ ἄλλην τινὰ συγγενῆ τῆς.

Ἑλνος (Helenus), υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἑκάβης, ὀνομαστός διὰ τὰς προγνώσεις του, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ δὲν ἐφρονεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, προδηλώσας εἰς αὐτοὺς πολλὰ ὠφέλιμα μέσα, διὰ

τῶν ὁποίων ἠδύναντο νὰ κυριεύσωσι ταχύτερα καὶ εὐκολότερα τὴν Τρωάδα. Μετὰ δὲ τὴν ἀλωσιν ταύτης τῆς πόλεως τὸν ἔλαβεν ὁ Πύρρος μαζὴ του, καὶ τὸν ἠγάπα πολὺ, δούς εἰς αὐτὸν καὶ τόπον εἰς τὴν Ἠπειρον, ὅπου κτίσας πόλιν, ἀπέθανεν ἐκεῖ, φιλοξενήσας ἐσχάτως καὶ τὸν Ἀιναίαν.

Ἐλευθερία (Eleutheria), ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Βοηδρομιώνος Μηνός, ἢ κατὰ τὴν δεκάτην τοῦ Μαιμακτηριῶνος, εἰς μνήμην τῆς ἑλευθερίας· ἐπειδὴ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν συνέβη ἢ ἐν Πλαταιαῖς κατὰ τῶν Περσῶν νίκη τῶν Ἑλλήνων.

Ἐλευθερολάκωνες. Ζ. Γήθειον.

Ἐλευσίνα (Eleusinia), ἑορτὴ μεγίστη τῆς Ἑλλάδος, πανηγυριζομένη κατ' ἔτος, ἢ κατὰ πενταετίαν εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος καὶ Περσεφόνης, μάλιστα δὲ εἰς τὴν Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἐτελοῦντο τὰ Μυστήρια, τὰ ὁποῖα ἐδιαίρουντο εἰς Μικρὰ, καὶ εἰς Μεγὰλα Μυστήρια· ταῦτα δὲ τὰ μικρὰ ἦσαν ὡς Προσόρτια τῶν μεγάλων, καὶ ὅσοι ἐμυοῦντο εἰς αὐτὰ, ἀνομάζοντο μόνον Μῦσται, ὅσοι δὲ εἰς τὰ μεγάλα, ἐλέγοντο Ἐπόπται, ἢ Ἐφοροί. Διήρκει δὲ αὕτη ἢ ἑορτὴ ἐννέα ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας οὐτ' ἐφυλακόνετο κανένας, οὐτ' ἐκρίνετο, διὰ νὰ μὴ φανῇ τις εἰς τοιαύτας χαρμωσύνους ἡμέρας λυπημένος. Ἡ μύησις ἐγένετο τὴν

νύκτα πολλά μυστικῶς, καὶ ἦτον ἕκαστος ὑπόχρεως νὰ μὴν ἀνακαλύψῃ τίποτε ἀπὸ ὅσα ἔβλεπεν, ἢ ἤκουεν εἰς τὸν καιρὸν τῆς κατηχήσεως, εἰδὲ μὴ, ἐπαιδεύετο μὲ κεφαλικὴν τιμωρίαν. Οἱ μνούμενοι ἔπρεπε νὰ ἦναι ὄχι μόνον πολῖται Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ καὶ τίμιοι, καὶ ἀμέπτου πολιτείας ἄνθρωποι. Ἐἰς δὲ τοὺς ξένους ἦτον διόλου ἀπηγορευμένη αὕτη ἢ μύσις, πλὴν τινων σημαντικῶν ὑποκειμένων, ὁποῖοι ἦσαν ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Κἄστωρ καὶ Πολυδεύκης, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, οἱ ὁποῖοι μ' ὄλον τοῦτο ἔπρεπε πρῶτον νὰ υἰοθετηθῶσι τρόπον τινὰ ὑπὸ τινος πολίτου Ἀθηναίου. Ἐπίστευον δὲ οἱ μυηθέντες, ὅτι θέλουν ζῆσαι εὐτυχῶς εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν, καὶ μετὰ θάνατου θέλουν ἀπολαύσει ἀνεξετάστως τὰ Ἥλυσια Πεδία, τουτέστι τὸν Παράδεισον.

Ἐλευσίς (Λεψίνα), δῆμος, ἢ πόλις τῆς Ἀττικῆς, ἐπίσημος διὰ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν τῆς Δήμητρος, ὅπου ἐτελοῦντο εἰς τιμὴν τῆς τὰ εἰρημένα Μυστήρια (Κάτοικ. Ἐλευσίνιος).

Ἐλεφαντίνη (Γεζιρέτ εἰλ Σάγγ), πόλις τῆς Αἰγύπτου, πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Ἀβύδου κειμένη (Κάτοικ. Ἐλεφαντίνος).

Ἐλικῶν (Λικῶνας), ὄρος ὑψηλότατον τῆς Βοιωτίας, ἢ καθέδρα τῶν Μουσῶν, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου αὐται παρωνομάσθησαν Ἐλικωνίδες, καὶ Ἐλικωνιάδες.

Ἐλισσῶν (Ποτάμι τῆς Καρύταινας),

ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.

Ἑλλάδιος, Ἀιγύπτιος, Γραμματικὸς, τοῦ ὁποῖου ἀποσπασμάτια τινὰ ἐκ τῶν Χρηστομαθεῶν του σώζονται εἰς τὸν Φώτιον, καὶ εἰς τὸν Θησαυρὸν τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχαιοτήτων τοῦ Γρανοβίου.

Ἑλλάς (Graecia), ἐπαρχία τῆς Ευρώπης μικρὰ μὲν, ἀλλὰ μῆτηρ ποτὲ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, καὶ διδάσκαλος τῆς Οἰκουμένης χρηματίσασα. Κεῖται δὲ ἡ Ἑλλάς μεταξύ Ἀιγαίου πελάγους, Μεσογείου θαλάσσης, Ἰονίου πελάγους, καὶ Μακεδονίας, τῆς ὁποίας τὰ κυριώτερα μέρη ἦσαν πέντε: Ἡ ἰδίως λεγομένη Ἑλλάς, ἢ Θεσσαλία, ἢ Ἡπειρος, ἢ Πελοπόννησος, καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ Νῆσοι. Ἡ ἰδίως Ἑλλάς (Λειβαδιά), κειμένη μεταξύ Θεσσαλίας, Ἀιγαίου πελάγους, Ἡπείρου, καὶ Κορινθιακοῦ κόλπου, περιελάμβανε τὰς ἐξῆς ὀκτὼ ἐπαρχίας: τὴν Ἀττικὴν, Μεγαρίδα, Βοιωτίαν, Φωκίδα, Λοκρίδα, Αἰτωλίαν, Ἀκαρνανίαν, καὶ τὴν Δωρίδα, περὶ τῶν ὁποίων βλέπε ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ παρόντος Λεξικοῦ.

Ἑλλάς Μεγάλη (Magna Graecia), ἢ κάτω λεγομένη Ἰταλία, πρὸς τὴν Νεάπολιν καὶ Καλαβρίαν, ὅπου ἦσαν πολλόταται Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι.

Ἑλλη (Helle). Ζ. Ἀδάμας.

Ἑλλην (Hellen), υἱὸς τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς Πυρρῆας, θυγατρὸς τοῦ Ἐπιμηθέως, ἐβασί-

λευσεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Θεσσαλίας, τὸ ὁποῖον ἔπειτα ἀπ' αὐτοῦ ὠνομάσθη Ἑλλάς, καὶ Ἕλληνες οἱ ἐγκατοικοὶ αὐτοῦ, Γραικοὶ τὸ πρῶτον καλούμενοι, τῶν ὁποίων γνήσιοι ἀπόγονοι εἰμεθα ἡμεῖς, καθὼς ἐσχάτως ἠλίου φανώτερον ἀπεδείχθη καὶ εἰς τὴν ὀλικὴν τῶν πραγμάτων μας μεταβολήν.

Ἑλλήσποντος (Στεφὸν τῶν Δαρδανελλίων), ἡ μεταξὺ Θρακικῆς Χερσονήσου καὶ Φρυγίας θάλασσα. Ζ. Ἀθάμας.

Ἑλλοί. Ζ. Σελλοί.

Ἑλλοπία, χώρα τῆς Ἠπείρου μεσόγειος, κατὰ τὴν Μολοσσίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἑλλοπιεύς).

Ἔλος, χώρα τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Λακωνικὴν, τῆς ὁποίας τοὺς κατοίκους (Ἐλωτας) ἐμεταχειρίζοντο οἱ Σπαρτιᾶται ὡς ἀνδράποδα.

Ἐλυμαῖοι, λαοὶ τῆς Ἀσίας, περὶ τὴν Μεγάλην Μηδίαν κατοικοῦντες· καὶ ἕτεροι τῆς Μακεδονικῆς Ἰλλυρίας.

Ἐμεσσα (Χέμς), πόλις τῆς Συρίας εἰς τὴν Σελευκίδα, πλησίον τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἐμεσσηνός).

Ἐμμανουήλ, ἡ Μανουήλ Μοσχόπουλος, Κρής. Δύω φέρουσι τοῦτο τὸ ὄνομα, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ δευτερος γνωρίζεται μὲ τὸ ἐπίθετον Νεώτερος, ἢ Ἀνεψιός (τοῦ Πρεσβυτέρου δηλαδὴ Ἐμμανουήλ), καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποδίδονται Α'. Ἐρωτήματα Γραμματικά, ἐκδοθ. μετὰ τῶν τοῦ Δημητρίου Χαλ-

κοκονδύλου ἐν Βασιλείᾳ, 1540, 4, καὶ ἀλλαχοῦ. Β'. Περὶ Γραμματικῆς Γυμνασίας, ἐκδοθ. (ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μεγάλου Βασιλείου) αὐτόθι, 1533, 8, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, καὶ ἀλλαχοῦ. Γ'. Περὶ Προσωδίας. Δ'. Περὶ Συντάξεως Ὀνομάτων καὶ Ῥημάτων, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ Ἄλδου ἐν Βενετία, 1525, 8, καὶ ἀλλαχοῦ. Ε'. Περὶ Σχεδῶν, ἢ Περὶ τῶν τοῦ Λόγου μερῶν, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1545, 8. 5'. Περὶ Παθῶν λέξεων, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Περὶ Διαλέκτων Γρηγορίου τοῦ Κορίνθου ἐν Λειψία, 1811, 8. Εἰς τοῦτον τὸν Μοσχόπουλον ἀποδίδεται καὶ ἡ Γραμματικὴ Ἐξήγησις τῶν δύο πρώτων βιβλίων τῆς Διάδος τοῦ Ὀμήρου, ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ. 1702, 8. Ἐτι Σχόλια εἰς τὸν Ἡσίοδον, εἰς τὸν Πίνδαρον, εἰς τὰ Ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα τινά.

Ἐμμανουήλ Παλαιολόγος, υἱὸς Ἰωάννου Ε' τοῦ Παλαιολόγου, ὅστις ἐλευθερώσας τὸν πατέρα του ἀπὸ τὴν φυλακὴν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν εἶχον βάλει οἱ Βενετοὶ διὰ τινα χρέη, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν διοίκησιν τῆς βασιλείας. Συνέγραψε δὲ καὶ οὗτος Α'. Ὑποθήκας βασιλικῆς ἀγωγῆς πρὸς τὸν υἱὸν του Ἰωάννην. Β'. Λόγους ὀκτώ περὶ Ἀρετῆς καὶ Κακίας, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Βασιλείᾳ, 1578, 8. Γ'. Διάλογον, ὃν ἐποίησατο μετὰ τινος Πέρσου ἐν Ἀγκύρα τῆς Γαλατίας.

Δ'. Ἐπιστολάς 66, καὶ ἄλλα τινὰ σωζόμενα εἰσέτι ἀνέκδοτα. Ἐμμανουὴλ Χρυσολωρᾶς, Κωνσταντινοπολίτης, ἀξίωματικὸς τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, παρὰ τοῦ ὁποίου πεμφθεὶς πρὸς τοὺς Δυτικούς Ἡγεμόνας, διὰ τὰ ζητήσῃ βοήθειαν κατὰ τῶν Βαρβάρων Τούρκων, τῶν ὁποίων ἡ ἐφοδος ἐφοβέριζε τὴν παντελῆ καταστροφὴν τοῦ βασιλείου, υπέστρεφεν ἀπρακτός. Μετὰ δὲ ταῦτα διαβάς τὸ δευτέρον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐμειδεν ἐκεῖ διδάσκων μετὰ ζήλου τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς Βενετίαν, Φλωρεντίαν, Μεδιόλανα, καὶ Παυίαν. Ἄλλ' ὕστερον ἐπιστρέψας πάλιν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπέμψθη τὸ τρίτον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πρέσβυς, ἡ Ἀντιπρόσωπος εἰς τὴν ἐν Κωνσταντίᾳ τῆς Γερμανίας Σύνοδον, ὅπου καὶ ἀποθανὼν, ἐτάφη εἰς τὴν Μοῦνην τῶν Δομενικανῶν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ἐρωτήματα Γραμματικά, ἐκδοθ. τὸ πρῶτον Ἑλλ. Λατ. ἐν Βενετία, 1484, καὶ ἀλλαχοῦ. Β. Μία Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον. Γ'. Δύο ἄλλαι πρὸς Ἰωάννην καὶ Δημήτριον Χρυσολωρᾶν, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Χρονικοῦ τοῦ Γ. Κωδινοῦ ὑπὸ Π. Λαμβερίου.

Ἐμπεδοκλῆς, Ἀκραγαντῖνος, Φίλοσοφος Πυθαγόρειος, Ποιητὴς, καὶ Ἰατρός. Φέρεται γνώμη παλαιά, ὅτι αὐτὸς θέλων τάχα τὰ φημισθῆ, ὅτι δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ

μετετέθη ζῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐρρίφθη μόνος του εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Ἄιτης, καὶ ὅτι ἐφωράθη, ὡς λέγει ὁ Λουκιανός, ἀπὸ τῆν σιδηρᾶν του κρηπίδα, τὴν ὁποίαν ἐτίναξαν ἔξω τῶν κρατήρων αἱ φλόγες. Πιθανώτερον ὅμως εἶναι, ὅτι αὐτὸς ὑπὸ περιεργείας πλησιάσας εἰς ἐκείνους τοὺς πυριπνοὺς κρατῆρας, κατεκάη, καὶ ἔμειναν μόνον αἱ κρηπίδες του, αἱ ὁποῖαι ἔδωκαν ἔπειτα αἰτίαν τὰ εἶπωσι, ὅτι αὐτὸς ὑπὸ κενοδοξίας ἔγεινε μόνος του πυρίφλεκτος. Ἐκ τῶν πολλῶν Συγγραμμάτων τοῦ Ἐμπεδοκλέους ὀλίγα μόνον ἀποσπασμάτια σώζονται, ἐκδοθ. εἰς τὸν Α'. τόμου τῆς τοῦ Φαβριίου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, καὶ εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Ποίησιν τοῦ Ἐρρίκου Στεφάνου.

Ἐμπουσα, φάσμα, ἡ δαίμων καταχθόνιος, ἡ ὁποία ὑποκάτω εἰς διαφόρους μορφάς, οἷον γυναικός, ζῶον, πτηνοῦ, λίθου, καὶ τῶν τοιούτων, ἐπέμπετο εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τῆς Ἐκάτης, ὡς προμηνύτρια τινὸς δυστυχίας. Παραστένεται δὲ ἡ Ἐμπουσα, ἔχουσα τὸν μὲν ἓνα της πόδα χαλκοῦν, τὸν δ' ἄλλον, ὄνου. πολλὰς δὲ παραστένεται καὶ μετ' ἄλλην μορφήν, σύνδετον, τερατώδη καὶ ἀλλόκοτον.

Ἐνδυμίων (Endymion), υἱὸς τοῦ Ἄεθλίου ἐκ τῆς Καλύπης, θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ Βασιλεὺς τῆς Ἥλιδος. Οὗτος διὰ τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν ἀκραν

- του δικαιοσύνην ἠξιώθη παρά του Διὸς νά συνδιατρέβη μετὰ τῶν λοιπῶν Θεῶν εἰς τὸν οὐρανόν, μένων ἀθάνατος καὶ ἀγήρατος. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐτόλμησε νά βιάσῃ τὴν Ἥραν, ἐξωρίσθη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ πρὸς τιμωρίαν του κατεδικάσθη εἰς παντοτεινὸν ὕπνον. Κοιμώμενον λοιπὸν οὕτως εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ Λάτμου, ὄρους τῆς Καρίας, τὸν εἶδεν ἡ Σελήνη, καὶ τόσοσ ἐτρώθη ἀπὸ τὰ κάλλη του, ὥστε κατέβαινε πᾶσαν νύκτα πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλάμβανε παραμυθίαν εἰς τὸν ἔρωτά της μὲ μόνην τὴν ἐκ τῆς θεωρίας ἠδονῆν, μὴ δυναμένη νά τὸν ἀπολαύσῃ κατ' ἄλλον τρόπον διὰ τὸν ὕπνον του.
- Ἐπιπεύς, ποταμὸς τῆς Θετταλίας, εἰς τὴν Θεσσαλιώτιδα.
- Ἐννέα ὁδοί. Ζ. Ἀμφίπολις.
- Ἐννεάπυλος, ὀνομάζεται ἐνίοτε ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἐπειδὴ μετὰ τῶν ἄλλων εἶχεν ἐννέα σημαντικὰς πύλας.
- Ἐννιος (Ennius) Κυῆντος, Ποιητῆς ἀρχαιότατος Λατίνος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ρουδίαν, πόλιν τῆς Καλαβρίας, καὶ ἐφῆρθη εἰς τὴν Ρώμην ὑπὸ Κάτωνος τοῦ Πρεσβυτέρου ὅπου ἠγαπήθη διαφερόντως καὶ ὑπὸ τοῦ περιφήμου Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ. Συνέγραψε Χρονικὰ τῶν Ῥωμαίων εἰς 18 βιβλία, καὶ προσέτι πολλὰς Κωμωδίας, Τραγωδίας, Ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα, τῶν ὁποίων τὰ ἀποσπιδέντα λείψανα ἐξεδόθησαν ἐν Ἀμστελοδ. 1707, 42 μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος.
- Ἐννόδιος (Ennodius) Μάγνος Φηλιξ, Γάλλος, καὶ Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Πανίας, ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ ὁποίου σώζονται ἀκόμη πολλὰ, οἷον Λόγοι, Ποιήματα διάφορα, καὶ Ἐπιστολαί, ἐκδοθ. ἐν Βενετίᾳ, 1728, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.
- Ἐννῶν, πόλις τῆς Παλαιστίνης εἰς τὴν Σαμάρειαν, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, ὅπου ἐβάπτιζεν ὁ Πρὸδρομος.
- Ἐνυάλιος, ὁ Ἄρης, ἕκτος Ἐνυαλίου Ἡρώος ἐπονομασθεῖς, τὸν ὁποῖον ἐφόρευσε, μονομαχήσας μετ' αὐτοῦ. Μετωνυμικῶς δὲ ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ Πόλεμος, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρης.
- Ἐνυώ (Enyo). Ζ. Γραῖαι.
- Ἐνυώ (Enyo, ἢ Bellona), ἀδελφὴ καὶ ἠνίοχος τοῦ Ἄρεως, καὶ ἕφορος τοῦ πολέμου.
- Ἐπαφος (Eraphus). Ζ. Ἰώ.
- Ἐπίγονοι. Ζ. Ἐτσοκλῆς.
- Ἐπίδαμνος, ἡ μετέπειτα Δυρράχιον (Durazzo), πόλις Ἑλληνικῆς, κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα κειμένη (Κάτοικ. Ἐπιδάμνιος).
- Ἐπίδαυρος (Παλαιὰ Ραγουζα, Ἰταλ. Ragusi Vecchio), πόλις ἀρχαία τῆς Δαλματίας.
- Ἐπίδαυρος (Μονεμβασία), πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀργολίδα, ἀπέναντι τῆς Αἰγίνης κειμένη ὀνομαστή διὰ τὸν περίφημον ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ (Κάτοικ. Ἐπιδάυριος).
- Ἐπιεικίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Κεχροτίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐπιεικίδης).

Ἐπικάστη (Epicaste). Ζ. Λαίος.

Ἐπικηφισία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Οἰνηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐπικηφισίους, καὶ Ἐπιφρ. Ἐπικηφισιάδην).

Ἐπίκουρος, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Νικοκλέους, ἐχρημάτισεν ὁ Σεμελιωτῆς νέας τῶς Αἰρέσεως, τὴν ὁποίαν ἔλεγεν, ὅτι δὲν ἔμαθεν ἀπὸ κανένα διδάσκαλον. Οὗτος κατ' ἀρχάς ἐσπούδασεν εἰς τὴν Σάμον, καὶ ἐκεῖθεν περιελθὼν πολλὰς χώρας καὶ πόλεις, ὑπέστρεφεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ κτίσας τὴν Σχολὴν του εἰς κῆπον τινὰ πλησίον τῆς πόλεως, ἐδίδασκεν εἰς τοὺς ἀκροατάς του τὴν Εὐδαιμονίαν, ἡ ὁποία, κατ' αὐτὸν, συνίστατο εἰς τὴν ἠδονὴν, ἐννοῶν ἀναμφιβόλως τὴν τῆς ψυχῆς ἠδονὴν. Ἄλλ' οἱ Ἐπικουρείοι, οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ τοῦ ὀλιγαρχοῦς καὶ σώφρονος Φιλοσόφου, ἔκαμαν μεγάλας καταχρήσεις, παραδοθέντες ὡς ἄλογα κτήνη εἰς τὰς υλικὰς καὶ σωματικὰς ἠδονάς, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους ἔλαβε κακίστην ὑπόληψιν αὕτη ἡ αἵρεσις τῶν Ἐπικουρείων. Περὶ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Ἐπικούρου καὶ τῆς αἵρέσεως αὐτοῦ βλέπε πλατύτερον Διογένην τὸν Λαέρτιον εἰς τὸν βίον αὐτοῦ.

Ἐπικράτης Ἀμβρακιώτης, Ποιητῆς τῆς Μέσης Κωμωδίας, τοῦ ὁποίου τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Ἐπίκτητος. Ζ. Φρυγία.

Ἐπίκτητος, Φιλόσοφος Στωϊκός, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἱεράπολιν τῆς Φρυγίας, καὶ κατήνησε δούλος εἰς τὸν Ἐπαφρόδιτον, Ταμειῶχον τοῦ Νέρωνος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλευθερωθεὶς, ἔζη εἰς τὴν Ῥώμην μὲ μεγάλην ἐνδειαν, ὥστε ὅλη ἡ περιουσία του συνίστατο εἰς ἓνα ξύλων κράββατον, ἓν στρώμα, καὶ ἓνα λύχρον κεράμειον, ὅστις ὅμως ἔπειτα ἐπωλήθη, διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν σέβας, χιλίας δραχμῶν. Ὅτε δὲ ὁ Δομιτιανὸς ἐδίωξεν ἀπὸ τῆς Ῥώμης καὶ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ὅλους τοὺς Φιλοσόφους, ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ καὶ αὐτός, καὶ ἐλθὼν κατήνησεν εἰς τὴν Νικόπολιν τῆς Ἡπείρου, ὅπου καὶ ἐδίδασκε πολυκρότως τὴν Λογικὴν, καὶ Ἡθικὴν Φιλοσοφίαν, Σεμελιόνων αὐτὴν εἰς τὰ δύο ταῦτα ἀξιώματα: Ἀνέχου καὶ Ἀπέχου. Κατὰ τὸν Σουΐδαν ὁ Ἐπίκτητος συνέγραψε πολλὰ, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς μόνον τὸ Ἐγχειρίδιον ἀπεσώθη, τοῦ ὁποίου ὁ Συγγραφεὺς, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Συμπλικίου, εἶναι Ἀρριανὸς ὁ ἐκ Νικομηδείας, μαθητῆς τοῦ Ἐπικτήτου πολλὰ ἠγαπημένος. Τοῦτο τὸ Ἐγχειρίδιον, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται αἱ ἀξιολογώτεραι διδασκαλῆαι τῆς Στωϊκῆς Φιλοσοφίας, ἐξεδόθη πολλαχοῦ, καὶ ἐν Λειψία, 1799-1800, 8, εἰς τόμους ἕξ, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, Σημειώσεων, καὶ Πίνακος.

Ἐπιμενίδης (Epimenides), Κρήτης,

τοῦ ὁποίου ὁ πολυχρόνιος ὕπνος ἔμεινεν εἰς Παροιμίαν. Περμφθεῖς οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρός του νά εὔρη ἐν ἀπολωλὸς πρόβατον, καὶ ἐμβάς εἰς βαθύ σπήλαιον νά ἀναπαυθῆ ὀλίγον ἀπὸ τὸν πολὺν κόπον, ἐκοιμήθη ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα ἔτη κατὰ συνέχειαν. Ἐξυπνήσας δὲ καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν, εἶδε μεγάλην μεταβολήν, καὶ μόλις ἐγνώρισεν τὴν πατρικὴν του οἰκίαν. Διεδόθη λοιπὸν πανταχοῦ ἡ φήμη τοῦ τοιοῦτου συμβεβηκότος, καὶ ἔλαβεν ὑπόληψιν ἀνδρώπου Θεοφιλοῦς. Ὁ Θεὸς ἐπροσκήθη ἔπειτα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, διὰ νά καθαρῖσῃ τὴν πόλιν τὴν ἀπὸ τὸ Κυλώνειον ἄγος, ὡς εἴρηται ἐκεῖ (Ζ. Κύλων). Οἱ παλαιοὶ ἀποδίδουσιν εἰς τὸν Ἐπιμενίδην τοῦτον πολλὰ Ποιήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον καὶ ἡ Κρητικὴ λεγομένη Θεογονία, ἐκ τῆς ὁποίας ἐλήφθη καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Δείου Παύλου ἀναφερόμενος οὗτος στίχος (Ἐπιστολ. πρὸς Τίτον Κεφ. Α'. 12.). «Κρητες αἰεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί». Πιθανὸν δὲ οὗτος ὁ στίχος νά ἐρρέθη κατὰ τῶν Κρητῶν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἐπιμενίδου, ἢ καὶ ὑπ' ἄλλων τινῶν δεσποδαιμόνων καὶ ζηλωτῶν τῆς ἐθνικῆς θεολατρίας, οἵτινες θέλοντες νά στερεώσωσι τὴν ὑποτιθεμένην θεότητα τοῦ Διὸς, ἐκατηγόρουν τοὺς Κρητας ὡς ψεύστας, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον ἤθελον τὸν Δία ἀνδρωπον, βα-

αλεῦσαντα εἰς τὴν νῆσον αὐτῶν, ἀλλ' ἐδείκνυον ἀκόμη πρὸς τοὺς ξένους καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποθανὼν ἐτάφη, καθὼς γίνεται δῆλον καὶ ἀπὸ τοὺς στίχους τούτους τοῦ Καλλιμάχου (Ἵμν. εἰς Δία):

Κρητες αἰεὶ ψεῦσται· καὶ γὰρ
τάφον, ὃ Ἴνα, σοῖο
Κρητες ἐτεκτῆναντο, σὺ δὲ οὐ
θῆανες· ἐσσι γὰρ αἰεὶ.

Ἐπιμηθεὺς (Epimetheus), υἱὸς τοῦ Ἰαπετοῦ ἐκ τῆς Θέμιδος, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Προμηθεῖος. Οὗτος ἤνοιξε τὸ κιβώτιον τῆς Πανδώρας (Ζ. Προμηθεὺς), καὶ διεσπάρησαν ὅλα τὰ κακὰ εἰς τὸν κόσμον, πλην τῆς Ἐλπίδος, μ' ὅλον ὅτι ὁ ἀδελφὸς του Προμηθεὺς τὸν παρήγγειλε νά μὴ δεχθῆ τὴν Πανδώραν, οὔτε τὰ δῶρα της. Ἐκ τούτου φαίνεται, ὅτι ὁ μὲν Προμηθεὺς ἦτον πολὺν προβλεπτικός, καὶ δὲν ἐπεχειρεῖ τίποτε πρὶν τὸ σκεφθῆ καλῶς· ὁ δὲ Ἐπιμηθεὺς ἦτον ὅλον τὸ ἐναντίον, καὶ διὰ τοῦτο ἀποθίδουσιν εἰς αὐτὸν δύο θυγατέρας, τὴν Πρόφασιν καὶ τὴν Μεταμέλειαν. Θελήσας δὲ καὶ αὐτὸς νά πλάσῃ ἀνδρωπον, μεταμορφώθη ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς πίδακον.

Ἐπιπολαί, ἢ Λατομία (Tagliate), πόλις τῆς Σικελίας, ὅπου ἦτον καὶ φυλακὴ βαθεῖα, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ κατάδικοι ἐσύντριβον πέτρας πρὸς ποιῆν τοῦ ἐγκλήματός των (Κάτοικ. Ἐπιπόλαιος).

Ἐπιφάνιος, Ἰουδαῖος τὸ γένος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βεσανδούκην πλησίον τῆς Ἐλευθερουπόλεως τῆς Παλαιστίνης, καὶ εἰς τὴν νεότητά του ἐδιδάχθη ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς τῆς Αἰγύπτου, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὺς χρόνους συναεστράφη. Ἐπειτα δὲ χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Κύπρῳ Κωνσταντίας, συνήδρευσε τοπικὴν Σύνοδον, διὰ τῆς ὁποίας κατέκρινε τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ὀριγένης, ὑπερασπιζομένην μάλιστα ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, Ἐπισκόπου τῶν Ἱεροσολύμων. Θέλων δὲ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ Σύνοδος αὕτη καὶ ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις τότε ἦτον ὁ θεῖος Χρυσόστομος, ὑπῆγε μόνος του εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὑπέργηρος ἤδη ὢν καὶ πάσχων. Μὴ δυνηθεὶς δὲ νὰ πείσῃ εἰς τοῦτο τὸν Χρυσόστομον, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του· ἀλλ' ἀσθενήσας, ἀπέθανε κατ' ὁδόν, ζήσας ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη πολλά, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις, 1622, φύλ.

Ἐπίχαρμος, Κῶος, ὅστις ἀνατραφεὶς εἰς τὴν Σικελίαν λέγεται καὶ Σικελός, ἐχρημάτισε Φιλόσοφος Πυθαγορικὸς, καὶ Ποιητὴς τῆς Μέσης Κωμωδίας ἀριστος. Διατρίβων δὲ εἰς τὴν Ἀυλὴν Ἱέρωνος τοῦ Πρεσβυτέρου, ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ, διότι ἠλεγξεν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα του. Ἐκ τῶν Κωμωδιῶν του ὀ-

λίγα τινὰ ἀποσπασμάτια εὐρίσκονται εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Ποίησιν τοῦ Ἐρρίκου Στεφάνου.

Ἐπτὰ ἀδελφῶν μνήματα, εἶναι ὄρη, ἡ ἑπτὰ σειραὶ βουνῶν τῆς Μαυριτανίας, ὅπισθεν τῆς Ἀβύλης.

Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις. Ζ. Ἐτεοκλῆς, Ἀισχύλος.

Ἐπτὰ Θαύματα, ἢ Θεάματα τοῦ Κόσμου. Ζ. Θεάματα.

Ἐπτάνομος, ἦγον ἑπτὰ νομοί, τουτέστι χώραι, ἡ ἐπαρχίαι. Ζ. Αἰγυπτος.

Ἐρασιῖνος, ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀργολίδα.

Ἐρατοσθένης, Κυρηναῖος, Ποιητὴς, Φιλόσοφος, καὶ Γεωμέτρης. Οὗτος κατ' ἀρχάς ἐσπούδασεν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἔπειτα ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Ζήνωνος, καὶ ἄλλων Φιλοσόφων, καὶ τόσον εὐδοκίμησεν εἰς τὴν παιδείαν, ὥστε ἐνομιζέτο ἄλλος Πλάτων. Τέλος δὲ προσκληθεὶς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, διωρίσθη φύλαξ καὶ ἐπιστάτης τῆς ἐκεῖ περιφήμου Βιβλιοθήκης, ὅπου ἔμεινεν ἕως τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του, ὅποτε μὴ βλέπων πλέον διὰ τὸ γῆρας, καὶ τὴν συνεχῆ ἀνάγνωσιν, αἰτιήσας ἀπέθανεν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη Α'. Καταστερισμοί, ἤτοι Ἱστορία μυθώδης τῶν Ἀστέρων, ἐκδοθ. ἐν Γοττίγγῃ, 1795, 8, μετὰ διαφόρων σημειώσεων. Β'. Εἰσαγωγή εἰς τὰ

- Ἄρατου Φαινόμενα, ἐκδοθ. ἐν Φλωρεντία, 1567, φύλ. καὶ ἀλαχοῦ. Γ'. Γνωμικά, ἢ Ἀποφθέγματα, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἐλασσόνων καὶ Γνωμικῶν Ποιητῶν τοῦ Βυτερτάνου.
- Ἐρατώ (Erato), Ζ. Μοῦσαι.
- Ἐρεβος (Erebus), υἱὸς τοῦ Χάους καὶ τῆς Γῆς, ὅστις λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν του Νύκτα, ἐγέννησε τὸ Γῆρας, τὸν Θάνατον, τὸν Φθόνον, τὸν Μῶμον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα χαριτωμένα τέκνα. Πολλάκις δὲ τὸ Ἐρεβος, ἢ ὁ Ἐρεβος θεωρεῖται ὡς μέρος τοῦ Ἄδου, ἢ καὶ ὡς αὐτὸς ὁ Ἄδης, καὶ μερικώτερον ὁ Τάρταρος.
- Ἐρεσος, ἢ Ἐρεσός καὶ Ἐρεσσός, πόλις τῆς νήσου Λέσβου, ἢ πατρὶς τοῦ Θεοφράστου (Κάτοικ. Ἐρέσιος).
- Ἐρετρία, ἢ Ἐρετρία (Ρόκκο), πόλις τῆς Εὐβοίας, ὅχι μακρὰν τῆς Χαλκίδος κειμένη (Κάτοικ. Ἐρετριεύς).
- Ἐρεχθεὺς (Erechtheus), υἱὸς τοῦ Πανδίωνος, Βασιλέως τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Βούτου. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς των ἐμοίρασαν οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ τὴν ἀρχὴν, καὶ ὁ μὲν Ἐρεχθεὺς ἔλαβε τὴν Βασιλείαν, ὁ δὲ Βούτης, τὴν Ἱερωσύνην, ἐξ οὗ κατήγετο τὸ γένος τῶν Ἐτεοβουταδῶν Ἱερέων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἐρεχθεὺς ἐφόνευσε τὸν Ἐυμολπον, υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ὅστις ἤλθε βοηθὸς τῶν Ἐλευσινίων, ὀργισθεὶς οὗτος ὁ Θεός, κατ-

ἔστρεψε πᾶσαν τὴν οἰκίαν του. Κατ' ἄλλους δὲ μενομαχίσαντες ὁ Ἐρεχθεὺς καὶ ὁ Εὐμολπος, ἐφρονεύθησαν καὶ οἱ δύο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπεφάσισαν τὴν μὲν Βασιλείαν νὰ τὴν λαμβάνωσι διαδοχικῶς οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἐρεχθεὺς, τὴν δὲ Ἱερωσύνην, οἱ Εὐμολπίδαι, τουτέστιν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Εὐμόλπου.

Ἐρεχθία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Αἰγιήδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐρεχθιδεύς, καὶ Ἐπιάρ. Ἐρεχθιδάδην).

Ἐρημος Ἀραβία. Ζ. Ἀραβία.

Ἐρίβοια, ἢ μετέπειτα Κροῦα (Κρόϊα), πόλις τῆς Ἰλλυρίδος, ὀνομασθὴ διὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἡρώος Γεωργίου τοῦ Καστριώτου, ὅστις ἐπωνομάσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων Σκενδέρπη (ὁ Ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος).

Ἐρίκεια, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Αἰγιήδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐρικιδεύς, καὶ Ἐπιάρ. Ἐρικιδάδην).

Ἐρινεός (Λαμβιεργί), λιμὴν τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

Ἐρινεός, πόλις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Δωριδα (Κάτοικ. Ἐρινεεύς, καὶ Ἐρινεάτης).

Ἐριννύες (Erinnyes, ἢ Furiae), θυγατέρες τοῦ Ἀχέροντος καὶ τῆς Νυκτῆς· ἢ, κατ' ἄλλους, αἱ Ἐριννύες ἐγεννήθησαν ἀπὸ τὸ αἶμα, τὸ ὁποῖον ἔστρεψεν ἀπὸ τὰ αἰδοῦα τοῦ Οὐρανοῦ, ὅταν τὰ ἔκοψεν ὁ Κρόνος μὲ τὴν ἀδαμαντίνην ἄρπην, ὡς εἴρηται ἑκεῖ. Ἦσαν δὲ τρεῖς, Ἀληκτώ,

Τσιφώνη, καὶ Μεγαίρα καλούμεναι, καὶ εἶχον εἰς τὴν κεφαλὴν των ὄφαις ἀντί τριχῶν. Κατοικοῦσαι δὲ εἰς τὸν Ἄδην, ἐτιμῶρουσιν τοὺς κακούργους μὲ μάλιστα ἀπὸ ὄφεις, καὶ μὲ ἀναμμένας λαμπάδας, ἔχουσαι καὶ διὰ συντρόφους τὴν Μανίαν, τὸν Τρόμον, καὶ τὴν Χλωμότητα. Περιήρχοντο δὲ καὶ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐβασάνιζον τοὺς κακοτρόπους καὶ πταίστας μὲ παντοτεινὴν τύψιν τοῦ συνειδότης, καὶ μὲ ἄλλους ἐσωτερικούς σπαραγμούς, καθὼς συνέβη εἰς τὸν μητροκτόνον Ὀρέατην, καὶ εἰς ἄλλους. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι σεβόμενοι, μᾶλλον δὲ βδελυττόμενοι τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, τὰς ἐκάλουν σεμνάς Θεάς, ἢ Εὐμενίδας.

Ἔρις (Eris, ἢ Discordia), θυγάτηρ τοῦ Ἑρέβου καὶ τῆς Νυκτός, καὶ Θεὰ τῆς λογομαχίας. Ἄυτη μὴ προσκληθεῖσα εἰς τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, ἔρριψε κρυφίως ἐπὶ τῆς τραπέζης ἓν χρυσοῦν μῆλον, καὶ ἔφερεν ἀνωκᾶτω τὴν Δεικὴν ἐκείνην εὐχίαν (Ζ. Θετίς). Παραστένεται δὲ ἡ Ἔρις γυνὴ δυσειδής, μὲ τρίχας ἀπὸ ὄφεις, δεμένους μὲ αἱματωμένας σημαίας, ἀφρίζουσα, καὶ βαστάζουσα εἰς τὴν χεῖρα τῆς ξίφος, ἢ λαμπάδα.

Ἐρισός. Ζ. Ἀκανθος.

Ἐριχθόνιος (Erichthonius), Βασίλευς ἀρχαιότατος τῆς Ἀττικῆς, τοῦ ὁποῦ ἡ γέννησις ἐσταδὴ παράδοξος. Ἐβίαζε ποτὲ

ὁ Ἡφαιστος τὴν Ἀθηναῖαν, ὅταν ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν διὰ τὰ κατασκευασῆ ὄπλα· καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ δὲν ἔστεργεν, ὁ Ἡφαιστος ἀπεσπερμάτισεν εἰς τὸν μηρόν της. Ἡ δὲ Ἀθηναῖα βδελυχθεῖσα τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ λαβοῦσα ἔριον, ἐσπόγγισε τὸν γόνον ἐκεῖνον, καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἐπειτα ἐγεννήθη ὁ εἰρημένος Ἐριχθόνιος μὲ δρακοντείους πόδας, ὅστις μὴ δυνάμενος, ἢ αἰσχνόμενος νὰ περιπατῆ πεζός, ἐφῆυρε πρῶτος τὸ ἄρμα. Οὗτος, λέγουσιν, ἐσύστησε κατὰ πρῶτον καὶ τὰ Ἀθήναια, ἑορτὴν εἰς τιμὴν τῆς πολιούχου Ἀθηναῖς, τὰ ὁποῖα ἐπειτα ἐπὶ Θεσεῶς ὠνομασθησαν Παναθηναῖα, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Παναθηναῖα.

Ἐρκυνα (Ποτάμι τῆς Λεβυαδίας), ποταμὸς τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Λεβυαδίαν, πλησίον τοῦ ὁποῦ κεῖται τὸ μαντεῖον τοῦ Τροφωνίου. Ἐρμαί, κυρίως ὀνομάζονται τὰ ἀγάλματα τοῦ Ἑρμοῦ, τὰ ὁποῖα ἦσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, Προτομαί (Busti), τουτέστι λίθοι τετράγωνοι, μὲ σχῆμα μόνου κεφαλῆς, χωρὶς χεῖρας καὶ πόδας, εὐρισκόμενα πανταχοῦ, καὶ μάλιστα εἰς τὰς τριόδους, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ναῶν καὶ οἰκιῶν τῆς πόλεως. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαλμάτων αὐτοῦ δὲν ἦσαν καὶ εἰς μεγάλην ὑπόληψιν, ὡς μανθάνομεν καὶ ἀπὸ τὸν Ἀισώπειον ἐκείνον μῦθον.

Ἑρμάνουβις . Ζ. Ἄνουβις .
 Ἑρμαφρόδιτος (Hermaphroditus),
 υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἀφρο-
 δίτης . Ἰδοῦσα ποτὲ αὐτὸν εἰς
 μίαν πηγὴν τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἢ
 Νύμφη Σαλμακίς, καὶ τρωθεῖσα
 ἀπὸ τὰ κάλλη του, τὸν ἐνηγκα-
 λίοδη τόσον σφικτά, ὥστε δὲν
 ἤθελε νὰ τὸν ἀφήσῃ κατ' οὐδένα
 τρόπον . Ἐκ δὲ τούτου τοῦ συμ-
 βεβηκότος εὐσπλαγχνισθέντες οἱ
 Θεοὶ, ἤνωσαν τὰ σώματά των
 εἰς ἓν, καὶ οὕτως ἐσχηματίσθη
 ὁ ἀνδρόγυνος Ἑρμαφρόδιτος .

Ἑρμείας, Συγγραφεὺς Ἑκκλησιαστι-
 κός, ἀκμάσας, κατὰ τὴν παιδα-
 νωτέραν γνώμην, περὶ τὰ τέλη
 τοῦ β'. Αἰῶνος . Σφίζεται τούτου
 Σύγγραμμα, Μυκτηρισμὸς τῶν
 Ἑβραϊκῶν Φιλοσόφων, ἐπιγραφό-
 μενον, ἐκδοθὲν πολλαχοῦ, καὶ
 ἐν Ἑλλ. 1764, 8. μετὰ Ση-
 μειώσεων .

Ἑρμείας Σωζόμενος, Γαζαῖος, Σχο-
 λαστικὸς, ἀκμάσας περὶ τὰ μέ-
 σα τοῦ ε'. Αἰῶνος . Συνέγραψεν
 Ἑκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, ἣτις
 ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 323 ἕως τοῦ
 339 ἔτους, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις
 μετὰ τοῦ Εὐσεβίου 1544, φύλ.
 καὶ ἀλλαχοῦ .

Ἑρμῆς Τριμέγιστος . Δύω ἔφερον
 τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς τὴν Ἄγυ-
 πτον, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶ-
 τος ἦτον υἱὸς τοῦ Μεζραῖμ, ἐφ-
 ευρετὴς τῶν Ἀιγυπτιακῶν Γραμ-
 μάτων, καὶ Συγγραφεὺς τῆς τῶν
 Ἀιγυπτίων καὶ Φοινίκων Θεολο-
 γίας, ὅστις καὶ Θωδ, ἢ Τάαν-
 τος καλεῖται· ὁ δὲ νεώτερος ἤκ-

μαζεν ἐπὶ τοῦ Ὀσίριδος, Βασι-
 λέως τῆς Ἀιγύπτου, καὶ ἐνομί-
 ζετο ἀπὸ τοῦς Ἀιγυπτίους ἐπι-
 νοητῆς τῶν μαδησεων καὶ νό-
 μων . Οὗτος λοιπὸν ὁ Ἑρμῆς,
 κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀρ-
 χαίων, συνέγραψε πλεῖστα βι-
 βλία, τὰ ὁποῖα ὅμως ἢ διόλου
 ἐχάθησαν, ἢ ἀνεμίχθησαν μὲ
 ἄλλα νεωτέρων Συγγράμματα,
 ὥστε τὰ εἰσὶ ἀσφόμενα ὑπὸ τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ νομίζονται ὅλα νό-
 θα ὑπὸ τῶν Κριτικῶν . Τοιαῦτα
 δὲ εἶναι Α'. Ποιμάνδρης . Β'. Ἀ-
 σκληπιὸς ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν
 Βουρδιγαλοῖς, 1574, 4. Γ'. Ἰα-
 τρομαθηματικά, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ.
 ἐν Αὐγούστη τῶν Βυδελικῶν,
 1597, 8. Δ'. Ἀφορισμοί, Περὶ
 τοῦ Φιλοσοφικοῦ λεγομένου Λί-
 δου, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. μό-
 νον Λατινιστὶ κατὰ διαφόρους
 χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης .

Ἑρμῆς (Mercurius), υἱὸς τοῦ Διὸς
 καὶ τῆς Μαίας, θυγατρὸς τοῦ
 Ἄτλαντος, γεννηθεὶς εἰς τὸ σπή-
 λαιον τῆς Κυλλήνης, ὄρους τῆς
 Ἀρκαδίας, διὰ τὸ ὅποιον καὶ
 Κυλλήνιος ἐπονομάζεται . Ἦτον
 ἄγγελος καὶ μηνυτῆς τῶν Θεῶν,
 καὶ ἰδίως τοῦ πατρὸς του, καὶ
 ἔφορος πολλῶν τεχνῶν καὶ ἐπι-
 στημῶν, καὶ προσέτι τοῦ κέρ-
 δους, τοῦ ψεύδους, καὶ τῆς κλο-
 πῆς, ὧν καὶ αὐτὸς πολλὰ ἐπι-
 τήδειος κλέπτῃς . Διότι βρέφος
 ὦν ἀκόμη, ἔκλεψε τὰς βοῦς τοῦ
 Ἀδμήτου, Βασιλέως τῆς Θεσσα-
 λίας, τὰς ὁποίας ἐφύλαττεν ὁ
 Ἀπόλλων· ὁμοίως ἤρπασε τὴν

λύραν καὶ τὴν φαρέτραν αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος· τὸν κιστὸν τῆς Ἀφροδίτης· τὸ σκῆπτρον τοῦ Διὸς· τὴν τρίαιναν τοῦ Ποσειδῶνος· τὰ ξίφος τοῦ Ἄρεως· τὴν πυράγραν τοῦ Ἡφαίστου, καὶ αὐτὰ τῆς μητρὸς του τὰ ἐνδύματα ἢ καμπόνηρος, ὅταν ποτὲ αὐτὴ ἐλουέτο εἰς τὸν ποταμόν. Ἐπειδὴ δὲ συνεμάχησε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Γιγαντομαχίαν, τὸν συνηριδίμωσεν ὁ Ζεὺς εἰς τὴν τάξιν τῶν δώδεκα μεγάλων Θεῶν· ἀλλ' ἐνταύτῃ τῷ ἔδωκε καὶ πολλὰ ἐπίποινα ἐπαγγέλματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα ἦσαν ταῦτα: Νὰ εὐτροπέζη τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Θεῶν, καὶ νὰ κηρύττῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν· νὰ ἐτοιμάζη τὸ συμπόσιον, καὶ νὰ ὑπηρετῇ τοὺς εὐωχομένους, κερῶν εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ νέκταρ πρὶν ἔλθῃ εἰς τὸν οὐρανὸν ὁ Γανυμήδης· νὰ παρευρίσκειται εἰς τὸν θάνατον ἐκάστου ἀνθρώπου, ἐπειδὴ, ἂν αὐτὸς δὲν ἤγγιζε μὲ τὴν ῥάβδον τοῦ τὸ σῶμα τοῦ ψυχορράγουντος, δὲν ἐξήρχετο ἢ ψυχὴ· νὰ ὀδηγῇ τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων εἰς τὸν Ἄδην, καὶ νὰ τὰς παραδίδῃ μὲ λεπτόν λογαριασμόν εἰς τὸν Ἄϊακόν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Εἰς αὐτὸν ἀποδίδουσι καὶ τὴν εὐρεσιν τῆς λύρας· ἐπειδὴ εὐρών ποτε χελώνην, τὴν ἐκένωσε μὲ ἓνα σίδηρον, καὶ ἀφ' οὗ τὴν ἐτρούπησεν εἰς ἑννέα μέρη, ἔβαλεν ἰσαρίθμους χορδὰς ἀπὸ λινάριον εἰς τιμὴν τῶν ἑννέα Μουσῶν, καὶ τὴν ἐχάρισεν

εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. Παραστένεται δὲ ὁ Ἑρμῆς νέος εὐειδῆς καὶ εὐκίνητος, φορῶν εἰς τὴν κεφαλὴν πῖλον πλατύν καὶ πτερωτόν, καὶ εἰς τοὺς πόδας πέδιλα χρυσαῖα καὶ ὁμοίως πτερωτά· εἰς δὲ τὴν δεξιῶν βαστάζων κηρύκειον, ἤτοι ῥάβδον περιτετυλιγμένην μὲ δύο ὄφεις, ἀλλήλους ἀντιφιλοῦντας, καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν, μαρσῦπιον, ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καὶ ἔφορος τοῦ κέρδους.

Ἑρμιόνη (Hermione). Ζ. Πύρρος, Ὀρέστης.

Ἑρμιόνη (Καστρί), πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν ἐσχατιάν τῆς Ἀργολίδος κειμένη (Κάτοικ. Ἑρμιονεύς).

Ἑρμονικός κόλπος, μικρὰ θάλασσα πλησίον τῆς πόλεως Ἑρμιόνης κειμένη.

Ἑρμογένης, Ταρσεύς, υἱὸς τοῦ Καλίππου, Ῥήτωρ περίφημος. Οὗτος πολλὰ νέος ἀκόμη, ἔκαμε μεγάλας προόδους εἰς τὴν Ῥητορικὴν, ὥστε εἰς τὸ δέκατον ἔβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἔλαβε πολλοὺς ἀκροατὰς εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ τὸν Ἀυτοκράτορα Μάρκου Ἀυρήλιον Ἀντωνῖνον. Φθάσας δὲ εἰς τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος, ἔχασε διάλου τὸ μνημονικόν του, καὶ ἔζησεν εἰς τὸ ἐξῆς ὡς ἕνας ἀπλοῦς ἄνθρωπος. Συνέγραψε Α'. Τέχνην Ῥητορικὴν διαιρετικὴν περὶ Στάσεων. Β'. Περὶ Εὐρέσεων βιβλία τέσσαρα. Γ'. Περὶ Ἰδεῶν βιβλία δύο. Δ'. Περὶ Μεθόδου δεινότητος, ἐκδοθ. κατὰ

- διαφόρους πόλεις καὶ χρόνους· καὶ ἐν Βενετία 1779, 4, παρὰ τοῦ ἐν Ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, μετὰ τῶν Προγυμνασμάτων τοῦ Ἀφθονίου, καὶ τῶν εἰς αὐτὰ παλαιῶν Ἐξηγήσεων.
- Ἐρμος (Σαραβάτ), ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἰωνίαν.
- Ἐρμος, ἢ Ἐρμος, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐρμειος).
- Ἐρμώνυμος. Ζ. Γεώργιος Ἐρμώνυμος.
- Ἐρριάδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἰπποδωντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐρριάδης).
- Ἐρόστρατος (Erostratus). Ζ. Ἐφεσος.
- Ἐρση (Erse). Ζ. Ἄγραυλος.
- Ἐρύθεια, νῆσος τῆς Ἰσπανίας εἰς τὴν Βαιτικὴν, κατοικία τοῦ περιφήμου Γηρύνου (Κάτοικ. Ἐρυθεύς).
- Ἐρυδρὰ θάλασσα, ἢ μεταξὺ τοῦ Περσικοῦ, Ἰνδικοῦ, καὶ Ἀραβικοῦ κόλπου θάλασσα.
- Ἐρυδραὶ (Κολίτα), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἰωνίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἐρυδραῖος).
- Ἐρύμανθος, ὄρος τῆς Πελοποννήσου, μεταξὺ Ἀρκαδίας καὶ Ἡλίδος κείμενον (Κάτοικ. Ἐρυμάνθιος). Ἐνταῦθα διέτριβεν ἕνας Κάπρος ἀμετρήτου μεγέθους, ὅστις ἐπροξένει μεγίστην φθορὰν καὶ βλάβην εἰς ὅλην τὴν χώραν, χωρὶς νὰ ἤμποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐμποδίσαι κατ' οὐδένα τρόπον τὴν μανιώδη αὐτοῦ ὄρμη. Ὁ
- Ἐρακλῆς ὁμῶς, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἐὐρυθεύου, καταπολεμήσας αὐτόν, τὸν ἐπίασε καὶ τὸν ἔφερε ζωντανὸν εἰς τὰς Μυκῆνας.
- Ἐρύμανθος, ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, μεταξὺ Ἀρκαδίας καὶ Ἡλίδος ῥέων, καὶ εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἐκχυνόμενος.
- Ἐρυξ (Eryx), υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Βούτου, ἢ Βοιωτοῦ καὶ τῆς Ἀφροδίτης, καὶ Βασιλεὺς τῆς Σικελίας. Οὗτος καυχόμενος εἰς τὴν σωματικὴν του δύναμιν, ἐφόνευεν ὅλους τοὺς ἐκείθεν διαβαίνοντας, ἀφ' οὗ πρῶτον τοὺς ἠνάγκαζε νὰ μονομαχήσῃ μετ' αὐτοῦ· ἀλλὰ μονομαχήσας καὶ μετὰ τοῦ Ἐρακλέους, καὶ νικηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐφονεύθη, καδ' ὃν τρόπον αὐτὸς ἐφόνευε τοὺς ἄλλους.
- Ἐρυξ (Monte di Trapano), ὄρος μέγιστον τῆς Σικελίας, καὶ πόλις αὐτόθι ὀμώνυμος μετ' οὐρίου ἰσχυρόν (Κάτοικ. Ἐρυκίνοσ).
- Ἐρχεῖα, ἢ Ἐρχία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Αἰγιήδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐρχεῖνυς, καὶ Ἐπιρρ. Ἐρχεῖαθεν).
- Ἐρως (Cupido) ὁ παλαιὸς, Θεὸς αὐτογέννητος, σύγχρονος καὶ συντηρητῆς τοῦ παντός· ὁ δὲ νεώτερος ἦτον υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης ἐκ τοῦ Ἄρεως, τὸν ὅποιον ἀμ' ἀφ' οὗ τὸν ἐγέννησεν αὐτὴ ἢ Θεὰ, τὸν παρέδωκεν εἰς τὰς Χάριτας νὰ τὸν ἀνατρέψωσιν. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἠύξανεν, ἐγέν-

νησέ, κατὰ τὸν χρησμόν, καὶ τὸν Ἀντέρωτα, καὶ οὕτως ἤρ-
χισε νὰ αὐξάνη, καὶ νὰ γίνεται
φοβερός μεταξύ θνητῶν καὶ ἀ-
θανάτων· ἐπεὶδὴ κατασκευάσας
τόξα καὶ βέλη, ἐτόξευεν ἀδια-
φόρως καὶ τούτους καὶ ἐκείνους.
Παραστένεται δὲ ὁ Ἔρως ὡς
βρέφος γυμνὸν καὶ πολυσαρκόν,
μὲ πονηρὸν μειδίασμα, μὲ πτερά,
μὲ τόξον καὶ βελοθήκην, καὶ
πολλάκις μὲ ταινίαν εἰς τοὺς
ὀφθαλμούς, καὶ παίζων ποτὲ μὲν
μὲ τὸν Ἀντέρωτα, ποτὲ δὲ μὲ
τὰς Χάριτας, καὶ ἄλλοτε μὲ τὴν
ἰδίαν του μητέρα· ἐνόησε δὲ καὶ
ὡς νὰ τοξεύη τινὰ Θεόν, ἢ ἄν-
θρωπον.

Ἐρωτιανός, Γραμματικός, ἀκμάσας
ἐπὶ Νέρωνος. Συνέγραψε Συναγω-
γὴν τῶν παρ' Ἱπποκράτει λέξεων,
ἐκδοθ. ἐν Λείψια, 1780, 8, με-
τὰ διαφορῶν Σημειώσεων.

Ἐσποτρομαντεία. Ζ. Κατοπτρομαν-
τεία.

Ἐσπερία. Ζ. Ἰταλία. — Ἰσπανία.

Ἐσπερίδες (Hesperides), θυγατέ-
ρες τοῦ Ἀτλαντος, Βασιλέως τῆς
Λιβύας, καὶ τῆς Ἐσπερίας, τῶν
ὁποίων τὸ ἔργον ἦτον νὰ καλ-
λιεργῶσι τὸν ἠραιότατον, καὶ
ἀπὸ διαφορὰ δένδρα καταφυτον
κῆπον τοῦ πατρὸς των, μεταξὺ
τῶν ὁποίων εὕρισκετο καὶ μία
μηλέα, καρποφόρουσα χρυσᾶ μῆ-
λα, τὰ ὁποῖα ἐφύλαττεν ἕνας
φοβερός δράκων, Ἐσπερίος καὶ
αὐτὸς καλούμενος, ὅστις εἶχεν
ἑκατὸν κεφαλὰς, καὶ ἀνέδιδε παν-
τοίας καὶ καταπληκτικὰς φω-

νάς. Ἄλλ' ὁ Ἡρακλῆς, κατ' ἐπι-
ταγὴν τοῦ Εὐρυπιδέως, φονεύσας
τὸν φυλάσσοντα τοῦτον δράκοντα,
ἔλαβε τὰ χρυσᾶ ἐκεῖνα μῆλα,
καὶ τὰ ἔφερεν εἰς τὰς Μυ-
κῆνας.

Ἐσπερίτις, χώρα τῆς Λιβύας, ὅ-
που, κατὰ τὸν μῦθον, αἱ εἰρη-
μένα Ἐσπερίδες ἐφύλαττον τὰ
χρυσᾶ μῆλα.

Ἐστία. Ζ. Γῆ.

Ἐστία, θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ
τῆς Ῥέας, καὶ ἀδελφὴ τοῦ Διός.
Αὕτη πρώτη ἐδίδαξέ τοὺς ἀν-
θρώπους τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴ-
κου, καὶ διὰ τοῦτο ἐκλαμβάνε-
ται πολλάκις μετωνυμικῶς ἀντ'
αὐτοῦ τοῦ Ὀικοῦ. Εἰς αὐτὴν
ἀφιέρονον οἱ παλαιοὶ τὰς ἀπαρ-
χὰς τῶν θυμάτων, καὶ ἔκαμον
ἀρχὴν ὅλων τῶν θυσιῶν ἀπ' αὐ-
τῆς, ὅθεν καὶ ἡ Ἄφ' Ἐστίας
ἀρχεσθαι ἢ Παροιμία. Ἐκλαμ-
βάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἱεροῦ
Πυθός, τὸ ὁποῖον ἐφύλαττετο ἄ-
σβεστον εἰς τὸ θυσιαστήριον, διὰ
τὴν χρῆσιν μόνον τῶν θυσιῶν.
Εἰς δὲ τὴν Ῥώμην αἱ φυλάτ-
τούσαι αὐτὸ παρθενοὶ ὠνομά-
ζοντο Ἐστιάδες (Vestae, ἢ Ve-
stales), καὶ ἐθάπτοντο ζωντα-
ναί, ἂν ποτε ἤθελε σβύσει, ἢ αὐ-
ταὶ ἤθελον μολύνει τὴν παρθε-
νίαν των.

Ἐστίαία. Ζ. Ὠρεός.

Ἐστίας, ἀκρωτηρίου τῆς Θράκης,
πλησίον τοῦ Βυζαντίου καίμενον.

Ἐστιῶτις. Ζ. Ἰστιαῖωτις.

Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεικῆς (Eteocles
καὶ Polynices), ἦσαν ἀδελφοὶ

δίδυμοι, γεννηθέντες ἐκ τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης, τῆς μητρὸς καὶ γυναικὸς τοῦ (Ζ. Λαίος). Οὗτοι μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ πατρὸς των ἐσυμφώνησαν ἀναμεταξύ των νὰ βασιλεύωσιν ἑαυτοὶ διαδοχικῶς ἀπὸ ἕνα χρόνον. Βασιλεύσας λοιπὸν πρῶτος ὁ Πολυνείκης, παρέδωκε τὴν βασιλείαν, ἀφ' οὗ ἐτελείωσεν ὁ χρόνος, εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἐτεοκλέα· ἀλλ' οὗτος παραλαβὼν αὐτὴν, δὲν ἤθελε πλέον νὰ τὴν ἀφήσῃ. Ὁ δὲ Πολυνείκης βλέπων τὴν παράβασιν τῶν συνθηκῶν, καὶ μὴ δυνάμενος κατ' ἄλλον τρόπον νὰ ἐκδικηθῇ τὸν ἀδελφόν του, κατέφυγεν εἰς τὸ Ἄργος πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλεύοντα Ἄδραστον, ὁ ὁποῖος ὑπόδεχθεις αὐτὸν φιλοφρόνως, τὸν ἔκαμε καὶ γαμβρὸν εἰς τὴν θυγατέρα του Ἀργείαν (Ζ. Ἄδρατος). Μετὰ δὲ ταῦτα συμμαχήσας ὁ Ἄδρατος καὶ μετὰ ἄλλους Ἡγεμόνας, ἐξεστράτευσεν κατὰ τῶν Θηβῶν, διὰ τὴν ἀποκαταστάσιν εἰς τὸν θρόνον τὸν Πολυνείκην, πλὴν ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Θηβαίων, καὶ ἐχάθησαν ὅλοι, καὶ μόνος αὐτὸς ἠμπόρσεν νὰ σωθῇ διὰ τῆς φυγῆς. Ἐφρονεῖδθησαν δὲ καὶ οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοὶ μονομαχήσαντες, καὶ παρέλαβε τὴν βασιλείαν Λαοδάμας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐτεοκλέους. Τὸ δὲ σῶμα τοῦ Πολυνείκου ἐπρόσταξεν ὁ Κρέων νὰ μείνῃ ἀταφον εἰς βρῶμα τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων, διότι πρῶτος αὐτὸς ἐτόλμησε νὰ φέρῃ ἐχθρι-

κὸν στράτευμα εἰς τὴν πατρίδα. Αὕτη δὲ ἡ ἐκστρατεία ὠνομάσθη «Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις»· διότι οἱ ἐξοχώτεροι Ἡγεμόνες αὐτῆς ἦσαν ἑπτὰ, οἷον ὁ Ἄδρατος, ὁ Ἀμφιάραος, ὁ Ἱππομέδων, ὁ Καπανεύς, ὁ Παρθενοπαῖος, ὁ Τυδεύς, καὶ ὁ Πολυνείκης. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξηκολούθησαν τὸν κατὰ τῶν Θηβαίων πόλεμον οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν τῶν ἑπτὰ Ἡγεμόνων, καὶ νικήσαντες, κατέστησαν βασιλεῖα τῶν Θηβῶν τὸν Θέρανδρον, υἱὸν τοῦ Πολυνείκου, πλὴν καὶ οὗτος δὲν εὐδοκίμησεν. Ἡ δευτέρα αὕτη ἐκστρατεία ἔγινε μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς πρώτης, καὶ ὠνομάσθη «τῶν Ἐπιγόνων»· ἐπειδὴ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῆς ἦσαν οἱ υἱοὶ τῶν εἰρημένων Ἡγεμόνων.

Ἔτος Ἀττικόν. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων.

Εὐάγριος, Ἰβηρίτης, ἦνθει κατὰ τοὺς χρόνους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ Ἀρχιδιάκονος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐχειροτονήθη. Σώζονται καὶ αὐτοῦ ὀλίγα τινα Ἐκκλησιαστικὰ Συγγράμματα, ἐκδοθέντα εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Πατέρων.

Εὐάγριος, Σχολαστικός, ὁ ἐξ Ἐπιφανίας τῆς Κοίλης Συρίας, ἠκμαζε κατὰ τοὺς χρόνους Μαυρικίου τοῦ Βασιλέως, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ μετὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Πολιτάρχου ἐτιμῆθη. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται μόνον ἡ εἰς ἑξ βιβλία Ἐκκλη-

σιαστική Ιστορία του, ἣτις ἐξακολουθεῖ τὴν τοῦ Σωκράτους καὶ Θεοδορίτου μέχρι τοῦ 593 ἔτους, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Θεοδορίτου καὶ ἄλλων ἐν Κανταβρυγία, 1706, φύλ.

Ευβοεῖς. Ζ. Ἀβαντίς.

Ευβοια (Ἐυριπος), ἡ πρότερον Μάκρις, μία ἀπὸ τὰς πλέον μεγάλας νήσους τοῦ Ἀιγαίου πελάγους, ἐκτετατωμένη ἀπὸ τὰ νοτιοανατολικά πρὸς τὰ βορειοδυτικά κατὰ μῆκος τῶν αἰγιαλῶν τῆς Ἀττικῆς, Βοιωτίας, Λοκρίδος, καὶ Θεσσαλίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας τὴν χωρίζει ὁ Εὐβοϊκὸς κόλπος (Κάτοικ. Εὐβοεύς).

Ευβουλος, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς τῆς Μέσης Κωμωδίας, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποσπασμάτια εὐρίσκονται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Ευδαίμων Ἀραβία (Ἀδὲν), πόλις παραθαλάσσιος τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Ζ. Ἀραβία.

Εὐδοκία, ἢ Εὐδοξία Μακρομβολίτισσα, θυγάτηρ Κωνσταντίνου τοῦ Η΄ καὶ σύζυγος πρῶτον τοῦ Γ. Κωνσταντίνου Δούκα, καὶ ἔπειτα Διογένητος Ῥωμανοῦ τοῦ Γ. Συνέγραψε Λεξικὸν Ἱστοριοκομικὸν, Ἰωνιά, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. ἐν Βενετία, 1782, 4, ἐν τοῖς Ἀνεκδότοις τοῦ Βιλλοισῶνος.

Ευερκῆς. Ζ. Ἰσαυρα.

Εὐηνος, ὁ πρότερον Λυκὸρμας (Φιδάρι), ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας, εἰς τὰ σύνορα τῆς Λοκρίδος ῤέων.

Ευδαίλιος, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Σούλκῃ Ἐκκλησίας. Ἐξέδωκε τὰς Ἐπιστολάς τοῦ θείου Παύλου διὰ στίχων μεθ' ἐνὸς Προλόγου περὶ τῆς Ἱστορίας τοῦ Παύλου, τὴν ὁποίαν ἔπειτα Ἀθανάσιος ὁ Νεώτερος, Ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρείας, ὑποδιαίρσας εἰς κεφάλαια μετὰ τὴν σημείωσιν τῶν ῥητῶν τῆς θείας Γραφῆς, τὴν παρέδωκεν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Καισαρείας, καὶ κατὰ τὸ 1698 ἔτος ἐξέδωκε Ἑλλ. Λατ. ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Λαυρεντίου Ζακαρίου.

Εὐδύμιος Ζυγαδηνός, Μοναχὸς πολυμαθῆς, καὶ γνώριμος τῆς Βασιλείσης Ἄννης τῆς Κομνηνῆς. Οὗτος διὰ προσταγῆς Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ συνέγραψε Πανοπλίαν Δογματικὴν ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τῶν θείων Πατέρων, ἐκδοθ. ἐν Τεργουβύστῳ τῆς Ὀγγροβλαχίας 1710.

Εὐκλείδης, ὁ πατὴρ τῆς Γεωμετρίας, ἐγεννήθη, κατὰ τὴν πιθανωτέραν γνώμην, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου καὶ διδάσκαλος τῆς Μαθηματικῆς μετὰ κλέους ἐχρημάτισεν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Στοιχείων βιβλία δεκαπέντε. Β'. Διδόμενα (ἢ Δεδομένα). Γ'. Εἰσαγωγή Ἀρμονική. Δ'. Κατατομὴ Κανόνος Μουσικοῦ. Ε'. Φαινόμενα, ἢτοι ἀρχαὶ Ἀστρονομίας. Σ'. Ὀπτικά καὶ Κατοπτρικά Στοιχεῖα. Ζ'. Περὶ διαιρέσεως Ἐπιφανειῶν, καὶ ἄλλα τινὰ λείψανα, ἐκδοθ. πολλαχού, καὶ Ἑλλ. Λατ.

- ἐν Ὁξωνίᾳ, 1703, φύλ. μετὰ Σημειώσεων.
- Ἐυκράτης. Ζ. Ἰω. Μόσχος.
- Ἐυμάδιος, ἢ Εὐστάδιος, Ἀιγύπτιος, ὁ ἀληθὴς Συγγραφεὺς τοῦ Καθ' Ὑσμίνην καὶ Ὑσμινίαν Μυθιστορικῷ Συγγράμματος, τὸ ὁποῖον ψευδῶς ἐτυπώθη Ἑλλ. Λατ. ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Θεσσαλονίκης Εὐσταδίου, ἐν Παρισίοις, 1618, 8, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Λειψίᾳ, 1792, 8, ἄνευ τῶν Σημειώσεων.
- Ἐυμενίδες (Eumenides). Ζ. Ἐρυνύες, Αἰσχύλος.
- Ἐυμένιος (Eumenius), Γάλλος, Ῥήτωρ, ἀκμάσας ἐπὶ Κωνσταντῶς τοῦ Χλωροῦ. Σῶζονται καὶ τούτου πέντε Λόγοι, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Λατίνων Ῥητόρων.
- Ἐυμολπος (Eumolpus). Ζ. Ἐρεχθίδης.
- Ἐυνάπιος, ἐγεννήθη εἰς τὰς Σάρδεις τῆς Λυδίας, καὶ ἐποῦδασεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐχρημάτισε Σοφιστῆς, Ἱστορικός, καὶ μέγας χριστιανομάχος, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν μαρτυρίαν του, εἷς ἐκ τῶν πρέσβειων τῆς Λυδίας, οἷτινες ἐπέμφθησαν πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην. Σῶζονται καὶ τούτου Βίοι Φιλοσόφων καὶ Σοφιστῶν, καὶ τινα ἀποσπασμάτια Ἱστοριῶν, ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ. 1822, 8, μετὰ Σημειώσεων.
- Ἐυνομία (Eunomia). Ζ. Ὄραι.
- Ἐυνόμιος, Ἐπίσκοπος τῆς Κυζίκου, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀιρετικῷ Ἀετίου, τοῦ ὁποῦ ἐχρημάτισε μαθητῆς, καὶ κατὰ πάντα σύμφωνος εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Εὐτυχιανῶν, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἀπεβλήθη τοῦ θρόνου ὑπὸ Κωνσταντίνου καὶ Βάλεντος τῶν Αὐτοκρατόρων. Σῶζεται καὶ τούτου Ἐξήγησις τῆς Πίστεως πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Θεοδοσίον, καὶ μία Ἀπολογία, ἐκδοθ. εἰς τὸν Η'. τόμου τῆς τοῦ Φαβρικίου Ἑλλ. Βιβλιοθήκης.
- Ἐυξενωσ. Ζ. Πόντος.
- Ἐυπολις, Ποιητῆς Κωμικός, καὶ τελευταῖος Συγγραφεὺς τῆς Παλαιᾶς Κωμῳδίας, ὅστις πολλά νέος ἀκόμη συνέγραψεν ἀρίστας Κωμῳδίας, καὶ μετὰ καιρὸν ἔλαβε δεκάκις τὸ βραβεῖον τῆς νίκης. Τὰ μικρὰ αὐτοῦ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.
- Ἐυπυρίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Εὐπυρίδης).
- Ἐυριπίδης, υἱὸς τοῦ Μνησάρχου καὶ τῆς Κλειτοῦς τῶν Ἀθηναίων, ἐγεννήθη εἰς τὴν Σαλαμίνα, καὶ ἐχρημάτισε Ῥήτωρ, Φιλόσοφος, καὶ Ποιητῆς Τραγικῶς ἀριστος. Εἰς τὴν νεότητά του ἤκουσε τὴν μὲν Ῥητορικὴν ἀπὸ τὸν Πρόδικον, τὴν δὲ Φιλοσοφίαν ἀπὸ τὸν Ἀναξαγόραν, καὶ τὴν Ἠθικὴν ἀπὸ τὸν Σωκράτην. Πολλὰ δὲ νέος ὢν ἀκόμη ὑπῆγε μετὰ τοῦ Πλάτωνος εἰς τὴν Ἀιγυπτὸν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, ἀφιερῶθη ὅλος εἰς τὴν Ποιητικὴν, καὶ τόσον εὐδο-

κίμησεν, ὥστε ἔλαβε πολλάκις τὸ βραβεῖον τῆς νίκης. Ἦτον δὲ πολλὰ φιλόπατρις, καὶ τῶν ἀσέμων γυναικῶν ἐχθρὸς Δανάσιμος, διὰ τὸ ὅποιον καὶ Μισογύνης ἐπωνομάσθη. Ὁ Κωμικὸς Ἀριστοφάνης, ἡ ἀδιάφορος μάστιξ τῶν φαύλων καὶ ἐναρέτων, δίσσυρε πολλάκις καὶ τοῦτον τὸν Ποιητὴν μας· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠλάττωσε παντάπασι τὴν ὑπόληψίν του, μάλιστα δὲ ὁ περίφημος Ἀρχέλαος, Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, τὸν ἐπροσκάλεσεν εἰς τὴν Ἀυλὴν του, ὅπου ζήσας τρεῖς χρόνους τιμώμενος καὶ φιλοδιωρούμενος, ἀπέθανεν ἑβδομηκοντοῦτης, καταξέσχισθεις, ὡς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦς κύνας, τοῦς ὁποίους ἀφῆκαν κατ' αὐτοῦ οἱ ἐχθροὶ του. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Ἀρχέλαον τὸ σῶμα τοῦ Εὐριπίδου, καὶ ἀποτυχόντες, ἔστησαν κenoτάφιον εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ δὲ Ἀρχέλαος δάψας αὐτὸν ἐντίμως εἰς τὴν Πέλλην, ἐπέγραψε καὶ τὸ ἐξῆς Ἐπίγραμμα:

Ἐποτέ σου μνήμα, Ἐυριπίδης,
ὄλετόπου.

Ἐκ τῶν ἐννενήκοντα Τραγωδιῶν του σώζονται μόνον δεκαεννέα ὀλομελεῖς, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς εικοστής, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα: Α'. Ἐκάβη. Β'. Ὀρέστης. Γ'. Φοίνισσαι. Δ'. Μηδεα. Ε'. Ἰππόλυτος. Σ'. Ἀλκυστις. Ζ'. Ἀνδρομάχη. Η'. Ἰκέτιδες. Θ'. Ἴφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι. Ι'.

Ἴφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις. ΙΑ'. Πῆσος. ΙΒ'. Τρωάδες. ΙΓ'. Βάκχαι. ΙΔ'. Κύκλωψ (Ποίημα Σατυρικόν). ΙΕ'. Ἡρακλεῖδαι. ΙΣ'. Ἐλένη. ΙΖ'. Ἴων. ΙΗ'. Ἡρακλῆς Μαινόμενος. ΙΘ'. Ἡλέκτρα. Κ'. Δανάη, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Λειψία, 1778 - 1779, 4, εἰς τόμους τρεῖς, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, διαφορῶν Σημειώσεων καὶ Παρατηρήσεων.

Ἐυριπος (Νεγροπόντε), ὁ μετὰ τὴν Βοιωτίας καὶ Εὐβοίας πορθητὸς πρὸς τὴν Χαλκίδα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔλαβε τὸ ὄνομα μετὰ ταῦτα καὶ ὅλη ἡ νῆσος.

Ἐυράλη (Euryale). Ζ. Γοργόνες.

Ἐυρυβία (Eurybia). Ζ. Κροῖος.

Ἐυρυδική (Eurydice). Ζ. Ὀρφεὺς, Ἀρισταῖος.

Ἐυρυμέδων (Γερκού), ποταμὸς τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Παμφυλίαν.

Ἐυρυνόμη (Eurynome). Ζ. Χάριτες.

Ἐυρουθένης (Euristhenes). Ζ. Ἡρακλεῖδαι.

Ἐυρυσθεὺς (Eurystheus), υἱὸς τοῦ Σθενέλου, καὶ Βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν. Οὗτος ἐμελλε νὰ γεννηθῆ συγχρόνως μετὰ τὸν Ἡρακλεῖα, καὶ ἐπειδὴ ἦτον μεγάλη σύγχυσις περὶ τῆς βασιλείας μετὰ τῶν ἀπογόνων τοῦ Περσεύς, ὁ Ζεὺς ἀπεφάσισε νὰ βασιλεύσῃ ἐκεῖνος, ὅστις ἤθελε γεννηθῆ προτιήτερα. Ἡ Ἡρα, Δανάσιμος ἐχθρὰ οὖσα τῶν παλλακίδων τοῦ ἀνδρός της, καὶ τῶν τέκνων, ὅσα ἐγεννῶντο ἐξ αὐτῶν, συνήργησε

καὶ ἐγεννήθη προτίτερα οὗτος ὁ Εὐρουθεὺς ἑπταμηνιαῖος, καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διὸς ἔλαβε καὶ τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας, καὶ εἰώξε τον Ἡρακλέα, γενόμενος παντοτεινὸς ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀπογόνων του. Ζ. Ἡρακλεΐδαι, Ἡρακλῆς. Εὐρυτίων (Eurytion). Ζ. Πηλεὺς.

Εὐρυτος (Eurytus). Ζ. Ἴριτος.

Εὐρώπη (Europa), θυγάτηρ τοῦ Ἀγήνορος, Βασιλέως τῆς Φοινίκης, καὶ τῆς Τηλεφάσσης. Ταύτης τὸ κάλλος ἐπιδυμήσας ὁ Ζεὺς, ὑπήγεν εἰς τὴν Φοινίκην, καὶ συμπαίξων μετ' αὐτῆς μεταμορφωμένος εἰς ὄφραϊον ταῦρον, τὴν ἤρπασεν εἰς τοὺς ὠμούς του, καὶ τὴν ἔφερε κολυμβῶν εἰς τὴν Κρήτην, ὅπου ἐγέννησε τὸν πρῶτον Μίνωα, καὶ τὸν Ραδάμανθυον.

Εὐρώπη, ἓν ἐκ τῶν τριῶν μερῶν τοῦ παλαιοῦ Κόσμου, τὸ πλεον καλλιεργημένον, ἀπὸ τῆς εἰρημένης Εὐρώπης, θυγατρὸς τοῦ Ἀγήνορος, τὴν ὀνομασίαν λαβοῦσα (Κάτοικ. Εὐρωπαϊὸς). Τῆς Εὐρώπης τὰ ὄρια πρὸς Ἀνατολὰς εἶναι ὁ ποταμὸς Τάναϊς, ἢ Μαιωτὶς λίμνη, ὁ Εὐξείνος Πόντος, ὁ Ἑλλησποντος, καὶ τὸ Ἀιγαῖον πέλαγος. πρὸς Δυσμὰς, ὁ Ἀτλαντικὸς Ὠκεανὸς. πρὸς Βορρᾶν, ὁ Ὑπερβόρειος Ὠκεανὸς, καὶ πρὸς Νότον, ἡ Μεσόγειος θάλασσα. Ἐπαρχίαι δὲ αὐτῆς, πρωτεύουσαι μὲν εἶναι ἡ Μακεδονία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἰταλία, καὶ

ἡ Γερμανία. δευτερεύουσαι δὲ, πρὸς μὲν Ἀνατολὰς ἡ Θράκη, ἡ Μοισία, ἡ Ἄλυρις, ἡ Δακία, ἡ Ταυρικὴ Χερσόνησος καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Σαρματία. πρὸς Δυσμὰς δὲ, ἡ Παννονία, τὸ Νωρικόν, ἡ Ραιτία, ἡ Οὐινδελικία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰσπανία καὶ αἱ Βρεττανικαὶ νῆσοι, περὶ τῶν ὁποίων βλέπε ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

Εὐρωπος, ἢ Εὐρωπὸς (Γρεβενά), πόλις τῆς Ἡπείρου μεσόγειος (Κάτοικ. Εὐρώπιος, ἢ Εὐρωπαϊὸς).

Εὐρώτας (Βασιλοπόταμον), ποταμὸς μέγιστος τῆς Λακωνικῆς, ὅστις ἐκπηγάζων ἀπὸ τὸ Ἀρκαδικὸν ὄρος, καὶ διερχόμενος δι' ὅλης τῆς Λακωνίας, χύνεται εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου αὐτῆς.

Εὐσέβια. Ζ. Μάζακα.

Εὐσέβιος, ὁ ἐκ τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ Καισαρείας, Ἱστορικὸς Ἐκκλησιαστικὸς περίφημος, καὶ φίλος πολλὰ ἠγαπημένος τοῦ μάρτυρος Παμφίλου, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸς Πάμφιλος, ἢ Εὐσέβιος Παμφίλου ἐπονομάζεται. Ἦνδει δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ Λόγον Ἐγκωμιστικὸν ἐξεφώνησεν. "Ὅτε δὲ ὁ Διοκλητιανὸς ἐκίνησε τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν, ὁ Εὐσέβιος ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Τύρου καὶ Αἰγύπτου, καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ διωγμοῦ ἐπιστρέψας εἰς τὴν Παλαιστίνην, προχειρίσθη μετ' ὀλίγον Ἐπίσκοπος τῆς Καισαρείας, ὅπου καὶ ἀπέθανεν. Ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστι-

κῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζονται ἀκόμη πολλά, ἐκδοθέντα ἰδίως κατὰ διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης.

Ἐυστάδιος, ὁ Συγγραφεὺς τοῦ Καθ' Ἐπιπέδου καὶ Ἐπιπέδου Μυθιστορικῶν Συγγραμμάτων. Ζ. Εὐμάσιος.

Ἐυστάδιος, ὁ Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος, κατήγετο ἀπὸ τὴν Σίδη τῆς Παμφυλίας, ὅστις ἐξῆρξεν ὡς Σαυμάσιος τῶν Ἀρειανῶν, ἀπεβλήθη τὸν θρόνον του διὰ τῆς συκοφαντείας αὐτῶν, καὶ ἐξωρίσθη εἰς τὴν Θράκην, ἕως ὅτου μετὰ καιρὸν ἐγνωρίσθη ἡ ἀδωότης του. Σῶζονται δὲ ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου Α'. Ὁμιλία πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Ἀυτοκράτορα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Πρακτικῶν τῶν Πατέρων. Τόμ. Β'. Σελ. 555. Β'. Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἐξαήμερον. Γ'. Περὶ Ἐγκαστρομυθίας κατὰ Ὀβριγένους, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1629, 4. μετὰ Σημειώσεων τοῦ Ἀλλατίου. Δ'. Συγγραμμάτια τινὰ, εὐρισκόμενα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων.

Ἐυστάδιος, ὁ Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, Κωνσταντινοπολίτης, ἀνὴρ ἀγχίνους, πολυμαθὴς καὶ ἐνάρετος, ὁ στολισμὸς καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ ἡμετέρου Κλήρου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα μὲ σέβας πολὺ ἀναφέρεται ἀπὸ τοὺς πεπαιδευμένους ὄλων τῶν Ἑθνῶν. Συνέγραψε μὲ μεγάλην πολυμάθειαν Παραβολὰς εἰς τὸν Ὁ-

μηρον, καὶ Διουόσιον τὸν Περιγητὴν, περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁποίων βλέπε αὐτοὺς τοὺς Ποιητάς.

Ἐυστάδιος, Πατριάρχης καὶ Ἀντικήσων, Κωνσταντινοπολίτης καὶ οὗτος. συνέγραψε βιβλίον Περὶ Χρονικῶν διαστημάτων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1791, 8. μετὰ Σημειώσεων.

Ἐυστράτιος, Νικαίας Μητροπολίτης, Φιλόσοφος Περιπατητικὸς, τοῦ ὁποίου σῶζονται Α'. Ὑπόμνημα εἰς τὰ δύο βιβλία τῶν Ἰστέρων Ἀναλυτικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐκδοθ. Ἑλληνιστὶ ἐν Βενετία, 1534. Β'. Ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἠθικὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀριστοτέλους, ἐκδοθὲν ὁμοίως ἐν Βενετία, 1536.

Ἐυστράτιος, Πρεσβύτερος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ἔζη ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ Εὐτυχίου, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχε καὶ μεγάλην σχέσιν. Συνέγραψε Α'. Βίον τοῦ (ἀγίου) Εὐτυχίου Π. Κωνσταντινουπόλεως. Β'. Περὶ καταστάσεως τῶν νεκρῶν, ἐκδοθ. ἐν Ρώμῃ, 1655, 4. ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου In Dogmat. de Purgat. Consensione.

Ἐυτέκνιος, Σοφιστὴς, τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖται ἡ πατρίς, καὶ ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἤκμαζε. Συνέγραψε Παράφρασιν εἰς τὰ μὴ σωζόμενα πλέον Ἰεζευτικά τοῦ Ὀππιανοῦ. Ζ. Ὀππιανός.

Ἐυτέρπη (Euterpe). Ζ. Μούσαι.

Ἐυτρόπιος (Eutropius) Φλάβιος, Ῥωμαῖος, Σοφιστὴς καὶ Ἱστορι-

μός, ἀκμάσας κατά τούς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεστράτευσεν εἰς τὸν κατὰ τῶν Περσῶν πόλεμον. Συνέγραψε Λατινιστὶ Ἐπιτομὴν Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας (Breviarium Historiae Romanae) εἰς βιβλία δέκα, εἰς τὴν ὁποίαν περιγράφει μὲ συντομίαν τὰ ἀπὸ Ῥωμύλου μέχρι Βαλεντιανοῦ καὶ Βάλεντος τῶν Αὐτοκρατόρων, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1729, 8. μετὰ τῆς τοῦ Παιανίου Ἑλληνικῆς Μεταφράσεως, Σημειώσεων, καὶ ἐνός πλουσιωτάτου Πίνακος. Ζ. Παιάνιος.

Ἐυφορβος (Euphorbus). Ζ. Πάνδορος.

Ἐυφράτης (Φράτ), ποταμὸς μέγιστος τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, ὅστις ἐνούμενος μετὰ τοῦ Τίγρητος, εἰσβάλλει εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον.

Ἐυφροσύνη (Euphrosyne). Ζ. Χάριτες.

Ἐυχαριστήρια, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων, πανηγυριζομένη κατὰ τὴν δωδεκάτην τοῦ Βοηδρομιῶνος Μηνός, εἰς μνήμην τῆς ἐλευθερίας τῶν ὑπὸ τῶν τριάκοντα τυράνων, τοὺς ὁποίους κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐδίωξεν ὁ Θρασύβουλος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

Ἐυώνυμος, ἢ Εὐωνυμία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐυωνυμεύς).

Ἐφεσος (Ἀγιασουλοῦκ), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἰωνίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἐφέσιος). Ἄυτη ἢ πόλις ἐστάθη ὀνομαστὴ

εἰς τούς παλαιούς χρόνους διὰ τὴν ἐν αὐτῇ συγκροτηθεῖσαν τρίτην Οἰκουμένην Σύνοδον, καὶ διὰ τὸν περικαλλῆ καὶ ἀξιοθαύμαστον Ναόν τῆς Ἀρτέμιδος, ὅστις ἐκτίσθη ὑπὸ πολλῶν Βασιλέων εἰς διάστημα τετρακοσίων χρόνων, καὶ διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν λοιπὴν καλλονὴν του ἐνομιζέτο ὡς ἐν ἓκ τῶν ἑπτὰ Θεαμάτων τοῦ Κόσμου. Τοῦτον τὸν ἀξιοθαύμαστον ναόν τὸν ἔκαυσεν ὕστερον κάποιος Ἑρόστρατος, ἢ Ἡρόστρατος, διὰ τὴν ἀδυνατίσθη τὸ ὄνομά του, μὴ δυνάμενος κατ' ἄλλον τρόπον, διὰ τὴν ἀναξιότητα καὶ μοχθηρίαν του.

Ἐφιάτης (Ephialtes). Ζ. Ἄλκωες, Ἰώτος.

Ἐφιππος, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς τῆς Μέσης Κωμωδίας, ἀκμάσας κατὰ τούς χρόνους τοῦ Ἀριστοτέλους. Σῶζονται καὶ αὐτοῦ ὀλίγα ἀποσπασμάτια, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Ἐφραίμ, Σύρος, Ἡγούμενος, καὶ ὕστερον Διάκονος τῆς ἐν Ἐδέσσει Ἐκκλησίας, ἀνὴρ ἐνάρετος, καὶ ἔμπειρος τῆς θείας Γραφῆς, καδῶς γίνεται δῆλον ἀπὸ τὰ μέχρι τῆς σήμερον διασωθέντα Συγγράμματά του, ἐκδοθ. Συριστὶ, Ἑλληνιστὶ, καὶ Λατινιστὶ ἐν Ῥώμῃ 1746, φύλ.

Ἐφύρα, νῆσος μικρὰ, εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον κειμένη (Κάτοικ. Ἐφυραῖος).

Ἐχάλιδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐξ ἀγνώστου φυλῆς (Κάτοικ. Ἐχάλιδης).

Ἐχέδωρος (Γαλλικός) ποταμὸς τῆς Μακεδονίας, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.

Ἐχιδνα (Echidna), θυγάτηρ τοῦ Φόρκυος καὶ τῆς Κητούς, τέρας ἀγῆρατον καὶ ἀθάνατον, τὸ ἡμῖσι παρθένος, καὶ τὸ ἡμῖσι ὄφις, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν ὁ Τυφὼν τὸν Κέρβερον, τὴν Χίμαιραν, τὴν ἑπτακέφαλον Ἵδραν, τὸν Νεμαῖον Λέοντα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα τέρατα.

Ἐχινάδες. Ζ. Τηλεβόαι.

Ἐως. Ζ. Ἥλιος.

Z A

Ζάγκλη, πόλις τῆς Σικελίας (Κάτοικ. Ζαγκλαῖος). Ζ. Μεσσήνη.

Ζάκυνθος, νῆσος τοῦ Ἰονίου πελάγους, ἀπέναντι τοῦ κόλπου Χελωνάτα κειμένη (Κάτοικ. Ζακύνθιος).

Ζάμα, πόλις ἀρχαία τῆς Ἀφρικῆς, κατὰ τὴν Νομαδικὴν κειμένη.

Ζαρίασπα, πόλις τῆς Βακτριανῆς (Κάτοικ. Ζαριασπηνός). Ζ. Βάκτρα.

Ζαρμισγεδοῦσα, ἡ ἔπειτα Οὐλπία Τραϊανῆ (Βάρχε), πόλις τῆς Δακίας, ἡ καθέδρα τοῦ περιφημοῦ Δεκεβάλου.

Ζαχαρίας Καλλιέργος, Κρής, ἀνὴρ πεπαιδευμένος, ἐσύστησεν εἰς τὴν ἐν Βενετία διατριβὴν τοῦ Ἑλλη-

νικῆν Τυπογραφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτύπωσε τὸ Μέγα Ἐτυμολογικόν, τοῦ ὁποίου ὁ ἀγνώστος Συγγραφεὺς ἔζη πρὸ τοῦ Σουΐδα, καὶ προσέτι τὸ εἰς τὰς Κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους Ὑπόμνημα τοῦ Σιμπλικίου τὸ 1499 ἔτος. Κατὰ δὲ τὸ 1515, 1516 καὶ 1523 ἐτύπωσεν ἐν Ῥώμῃ τὸν Πίνδαρον, τὸν Θεόκριτον, καὶ τὸ γνωστὸν εἰς ὅλους μας Λεξικὸν τοῦ Βαρίνου.

Ζαχαρίας, Σχολαστικὸς Χριστιανός, καὶ μετὰ ταῦτα Μιτωλήνης Ἐπίσκοπος, διέτριψε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ παρῆρῆθη καὶ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Σύνοδον τοῦ 536 ἔτους. Σῶζεται αὐτοῦ Διάλογος, Ἀμμώνιος, ἐπιγραφόμενος, ἤτοι Πραγματεία περὶ τῆς Ἀιδιότητος τοῦ Κόσμου, ἐκδοθ. μετὰ τῆς Φιλοκαλίας τοῦ Ὀριγένους ἐν Παρισίοις, 1619, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ζεὺς (Jupiter), υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Πλούτωνος, τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ ἄλλων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κρόνος κατέτρωνεν ὅλα τὰ ἀρσενικά παιδία, διὰ τὰ ἔλδη ἔπειτα τὸ βασίλειον καὶ εἰς τὸν μεγαλύτερον ἀδελφόν του Τιτᾶνα, κατὰ τὴν ἀναμεταξὺ των συμφωνίαν (Ζ. Κρόνος), ἡ γυνὴ του Ῥέα μὴ υποφέρουσα τὴν τοιαύτην ἀδικίαν, ἀπεφάσισε γὰ ἀναδρεψῆν κρυφίως κἀνὲν ἀρσενικὸν παιδίον. Ὄθεν ὅταν ἐγέννησε τὸν Δία, εἰς μὲν τὸν Κρόνον ἔδωκε μίαν ἔσπαργα-

νωμένην πέτραν, τὴν ὁποίαν ἀμέσως καὶ κατέπειν, αὐτὸν δὲ φέρουσα εἰς τὴν Κρήτην, τὸν παρέδωκεν εἰς τοὺς Κούρητας, καὶ Κορύβαντας τοὺς Ἱερεῖς τῆς, καὶ εἰς τὰς Νύμφας Ἀδράστειαν καὶ Ἴδην, τὰς θυγατέρας τοῦ Μελισσέως, διὰ νὰ τὸν ἀνατρέψωσι κρυφίως. Ἄυτοὶ δὲ παραλαβόντες αὐτὸν, τὸν ἀέτρεφον μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν· καὶ διὰ νὰ μὴν ἀκούωνται τὰ κλαυθμυρίσματα τοῦ ἀπὸ τὸν Κρόνον καὶ τὸν Τιτᾶνα, ἐπενόησαν ἕν εἶδος χοροῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐτύπτοντο ἀναμεταξύ των μὲ χαλκᾶς ἀσπίδας, κάμνοντες καὶ ἄλλους πολλοὺς κρότους καὶ θορύβους. Αἱ δὲ Νύμφαι εἶχον ἰδιαίτερος τὴν φροντίδα νὰ τὸν ἀνατρέψωσι μὲ τὸ γάλα τῆς Ἀμαλθείας Αἰγός, τὴν ὁποίαν ἔπειτα ὁ Ζεὺς δι' εὐγνωμοσύνην κατηγόρεισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, δούς εἰς αὐτὰς τὸ ἕν αὐτῆς κέρατον, τὸ ὁποῖον εἶχε τοιαύτην χάριν, ὅτι ὅστις τὸ ἀπέκτα, ἀπελάμβανεν ὅ, τι καὶ ἂν ἤθελεν ἐπιθυμήσει. Ἄφ' οὗ λοιπὸν ἠϋξήθη ὁ Ζεὺς τοιοῦτοτρόπως, καὶ ἔμαθε τὴν γέννησίν του, καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικά τῆς ζωῆς του, συμβουλευθῆν τὴν Μῆτιν, θυγατέρα τοῦ Ὠκεανοῦ, ἣ ὁποία καὶ ὑπεσχέθη, ὅτι θέλει δώσει φάρμακον εἰς τὸν Κρόνον, διὰ νὰ ἐκμέσῃ καὶ τὰ λοιπὰ τέκνα, ὅσα εἶχε καταπίει, ὡς εἴρηται, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγειεν. Ὄθεν ὁ Ζεὺς ἔνταμωθεὶς καὶ μὲ τοὺς ἄλλους δύο

ἀδελφούς του, τουτέστι μὲ τὸν Ποσειδῶνα καὶ Πλούτωνα, ἐσυμφώνησε μὲ αὐτοὺς, καὶ κατεπολέμησαν τὸν Κρόνον, τὸν ὁποῖον καὶ νικῆσαντες, εἰώξαν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, κ' ἐμοίρασαν αὐτοὶ ἀναμεταξύ των τὴν βασιλείαν μὲ κληρον. Καὶ ὁ μὲν Ζεὺς ἔλαβε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ δὲ Πλούτων, τὸν Ἄδην, καὶ ὁ Ποσειδῶν τὴν θάλασσαν· ὑπετάσσοντο ὅμως καὶ οἱ δύο εἰς τὸν Δία, καθὼς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Εἰμαρμένην. Ἄφ' οὗ δὲ ὁ Ζεὺς ἔβαλεν εἰς τὴν πρέπουσαν τάξιν τὸ βασιλείον του, ἀπεφάσισε νὰ νυμφευθῆ, κ' ἔλαβεν εἰς νόμιμον γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν του Ἥραν, πρὸς τὴν ὁποίαν ὅμως μὴ φυλάξας τὴν πρέπουσαν πίστιν, εἶχε μετ' αὐτῆς ἀδιάκοπον λογομαχίαν. Ὀλίγον δὲ φροντίζων αὐτὸς διὰ τὴν ζηλοτυπίαν τῆς, ἀπέκτησε πολλοτάτας παλλακίδας, μεταμορφούμενος εἰς διάφορα σχήματα, οἷον ἔγεινε κύκνος, καὶ ἠπάτησε τὴν Λήδαν· χρυσῆ βροχή, καὶ διεπέρασε τὸν χαλκοῦν πύργον, ὅπου ἐφυλάττετο κλεισμένη ἡ Δανάη· ταῦρος, καὶ ἤρπασε τὴν Εὐρώπην· Σάτυρος, καὶ ἔφθειρε τὴν Ἀντιόπην· ἔλαβε τὸ σχῆμα τοῦ Ἀμφιτρώωνος, καὶ ἐξηπάτησε τὴν Ἀλκμήνην· ἔγειεν ἀέτος, καὶ ἤρπασε τὸν Γανυμήδην, κτλ. (Ζ. ταῦτα τὰ ὀνόματα). Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα μὴν ὑποφέρουσα ἡ Ἥρα, ἔκαμε συνωμοσίαν κατ' αὐτοῦ μὲ τὸν Ποσειδῶνα, τὸν Ἄ-

πόλλωνα, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, διὰ
 γὰ τὸν ἐκθρονίωσιν· ἀλλ' αὐτὸς
 ἀνακαλύψας τὴν ἐπιβουλὴν των,
 τὸν μὲν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλ-
 λωνα ἐξώρισεν ἀπὸ τὸν οὐρα-
 νόν, τὴν δὲ Ἥραν ἐκρέμασε,
 καὶ μόνον τὴν Ἀθηνᾶν ἐσυγχώ-
 ρησεν. Ἐταρτάρωσε δὲ καὶ τοὺς
 Τιτᾶνας, καὶ κατετρόπωσε καὶ
 τοὺς κατ' αὐτοῦ ἐπαναστατήσαν-
 τας Γίγαντας, φαινόμενος πάν-
 τοτε μεταξὺ Θεῶν καὶ ἀνθρώ-
 πων φοβερός ἐκδικητῆς κατ' ὅλον
 τὸ διάστημα τῆς βασιλείας του.
 Παραστένεται δὲ ὁ Ζεὺς καθή-
 μενος ἐπάνω εἰς αἰτὸν, ἢ εἰς
 χρυσοῦν θρόνον, ἢ καὶ εἰς σύν-
 νεφον, φορῶν χρυσοῦν χλαμύδα,
 καὶ χρυσοῦν στέφανον, ἔχων γε-
 νειάδα μεγαλοπρεπῆ, καὶ τὸ μέ-
 τωπόν του σκεπασμένον ἀπὸ σκο-
 τεινὰ σύννεφα, καὶ βαστάζων
 μὲ τὴν μίαν του χεῖρα σκῆπτρον,
 καὶ μὲ τὴν ἄλλην κεραυνοὺς, τοὺς
 ὁποίους ἔρριπτε κατὰ τῶν ἀδίκων
 καὶ κακούργων ἀνθρώπων.

Ζεφύριον (*Caro Bianco*), ἀκρω-
 τήριον τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Βρετ-
 τίαν, πλησίον τῶν Λοκρῶν, ἀπὸ
 τὸ ὅποιον ἐπωνομάσθησαν καὶ
 αὐτοὶ Ἐπιζεφύριοι.

Ζεφύρος (*Zephyrus*), υἱὸς τοῦ
 Ἀστραίου καὶ τῆς Ἡούς, καὶ
 ἀδελφὸς τοῦ Βορέου, τοῦ Νότου,
 καὶ τοῦ Ἀπηνιώτου. Οὗτος ἀ-
 γαπήσας τὸν ἠραιὸν Ἰάκινθον,
 ἀπέτυχε, διότι αὐτὸς εἶχε περισ-
 σοτέραν κλίσην εἰς τὸν Ἀπόλλω-
 να. Ὄθεν ὅταν ποτὲ ὁ Ἀπόλ-
 λων συνέπαιξε μετ' αὐτοῦ τὸν

δίσκον, ὁ Ζεφύρος πρὸς ἐκδίκησιν
 ἔπνευσεν εἰς τοιοῦτον τρόπον,
 ὥστε περὶν ὁ δίσκος ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς τοῦ Ἰακίνθου, τὸν ἐ-
 φόνευσε. Λυπηθεὶς διὰ τοῦτο ὁ
 Ἀπόλλων, τὸν μὲν Ζεφύρον κα-
 τατοξεύων, τὸν ἐδίωξεν ἕως εἰς
 τὸ Ταύγετον ὄρος, ἀπὸ δὲ τοῦ
 αἵματος τοῦ Ἰακίνθου ἔκαμε
 κ' ἐφύτρωσε τὸ ὀμώνυμόν του ἄν-
 θος, ὁ ὑάκινθος. Παραστένεται
 δὲ ὁ Ζεφύρος νέος χαρίεις καὶ
 γυμνός, μὲ πτερὰ, καὶ στέφανον
 εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ ποικιλό-
 χροα καὶ εὐώδη ἄνθη πεπλε-
 γμένον.

Ζῆθος (*Zethus*). Ζ. Λύκος.

Ζηνόβιος (*Zηνόδοτος*, ἢ *Ζηνόδο-
 ρος*), Σχολαστικός καὶ Παροι-
 μιογράφος, τοῦ ὁποίου σώζεται
 Ἐπιτομὴ Παροιμιῶν εἰς βιβλία
 τρία, περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁ-
 ποίας βλέπε τὸ Ἄρθρον, Διο-
 γενειανός.

Ζήνων (*Zeno*), ὁ ἐκ Καισαρείας
 τῆς Μαυριτανίας, καὶ Ἐπίσκο-
 πος τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Βερώνης, ἔζη
 ἐπὶ Βαλεντιανοῦ καὶ Βάλεντος
 τῶν Αὐτοκρατόρων. Ἐκ τῶν Ἐκ-
 κλησιαστικῶν αὐτοῦ Συγγραμμά-
 των σώζονται ἀκόμη 39 Λόγοι
 διαφόρων ὑποθέσεων, ἐκδοθ. πολ-
 λαχοῦ.

Ζόρκος. Ζ. Αἰγὸς ἔλος.

Ζωναράς. Ζ. Ἴω. Ζωναράς.

Ζωροάστρης. Ἡ βιογραφία τούτου,
 καθὼς καὶ τῶν Σιβυλλῶν, καὶ
 Ἐρμού τοῦ Τριμεγίστου, εἶναι
 πολλὰ συγκεχυμένη καὶ σκοτεινῆ.
 Τινὲς μὲν νομίζουσιν, ὅτι ἐστά-

ἤσαν ἕξ Ζωροάστραι· ἄλλοι δέ, ὅτι ὑπῆρξεν εἰς μόνος Πέρσης, ἢ Μῆδος τὸ γένος, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα πολλοὶ σύγχρονοι, ἢ καὶ μεταγενέστεροι Συγγραφεῖς, διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν σέβας, ἐπέγραφον τὰ Συγγράμματά των, καὶ ἐκ τούτου προῆλθεν ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν Ζωροαστριῶν, καθὼς, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ τῶν Ἑρμῶν. Ἄλλοι δὲ ὑπέθεσαν δύο μόνον, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶτος καὶ ἀρχαιότερος ἐνομιζέτο ὁ ἐφευρετὴς τῶν τεχνῶν, καὶ πατὴρ τῆς Χαλδαϊκῆς φιλοσοφίας· ὁ δὲ δεύτερος, Πέρσης τὸ γένος, ἤκμαζε κατὰ τοὺς χρόνους Δαρείου τοῦ Ὑστάτου. Οὗτος, κατὰ τινες, ἐγεννήθη ἀπὸ πτωχοῦς γονεῖς, καὶ εἰς τὴν νεότητά του ἐχρημάτισε δοῦλος Ἰσραηλίτου τινὸς Προφήτου, τοῦ Δανιήλ, ἢ τοῦ Ἰεζεκιήλ, παρὰ τοῦ ὁποίου διδάχθεις τὴν γνῶσιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς νόμους, τὰ δόγματα, καὶ τὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐσύστησε τὴν θρησκείαν τῶν Περσῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἐτιμάτο ὡς Νομοθέτης καὶ πρῶτος Μάγος, ἢτοι Σοφός. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη τινὲς χρησιμοί, ἢ μαγικὰ λόγια, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1538, 8, μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν.

Ζώσιμος, Κόμης καὶ Ἀποφισκοσυήγορος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Συνέγραψε Ῥωμαϊκὴν Ἱστο-

ρίαν εἰς βιβλία ἕξ, ἣτις ἀρχεταὶ ἀπὸ τοῦ Καίσαρος Ἀυγούστου μέχρι τοῦ 410 ἔτους ἐκ Χριστοῦ, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1784, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ζωστήρ, ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς, καὶ κἀμὴ αὐτόδι ὁμώνυμος (Κάτοικ. Ζωστήριος).

Η Β

Ἡβη (Hebe), θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, καὶ Θεὰ τῆς νεότητος, ἀντὶ τῆς ὁποίας πολλὰκις καὶ ἐκλαμβάνεται. Ἡ Ἡβη παρευρίσκετο πάντοτε εἰς τὴν εὐωχίαν τῶν Θεῶν, παραδέτουσα ἐπὶ τῆς τραπέζης τὴν Ἀμβροσίαν, τουτέστι τὴν τροφήν, καὶ ἐγχέουσα πρὶν τοῦ Γανυμήδους τὸ Νέκταρ, ἣγουν τὸ πόμα αὐτῶν. Ὅταν δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἐφιλιώθη μὲ τὴν Ἥραν εἰς τὸν οὐρανόν, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα του ταύτην τὴν Ἡβην, ἀπὸ τῆν ὁποίαν ἐγέννησε δύο υἱούς, τὸν Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

Ἡβοῦδαι. Ζ. Ἐβοῦδαι.

Ἡγήσιππος, Ταραντῖνος, Κρωβύλος ἐπονομαζόμενος, ἐχρημάτισε Ποιητὴς τῆς Μέσης Κωμωδίας, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Ἡδωνοί, λαοὶ ἀρχαῖοι τῆς Θράκης, παρὰ τὸν Στρυμόνα ποταμὸν κατοικοῦντες.

Ἡετίων (Eetion). Ζ. Ἄνδρο-
μάχη.

Ἡϊών, πόλις τῆς Μακεδονίας πα-
ραθαλάσσιος (Κάτοικ. Ἡϊονεύς).

Ἡλεία. Ζ. Ἥλις.

Ἡλέκτρα (Electra). Ζ. Ἀγαμέμνων,
Ἐυριπίδης, Σοφοκλῆς.

Ἡλεκτρύων (Electryon), υἱὸς τοῦ
Περσέως ἐκ τῆς Ἄνδρομέδας,
καὶ Βασιλεὺς τῶν Μυκηναῶν, ἀ-
δελφὸς δὲ τοῦ Σθενέλου, τοῦ
Μήστορος, καὶ ἄλλων. Ἐτοιμα-
ζόμενος ποτὲ ὁ Ἡλεκτρύων διὰ
μῖαν ἐκστρατείαν, ἀφῆκεν ἐπί-
τροπον τῆς βασιλείας καὶ τῆς
δυγατρὸς τοῦ Ἀλκμήνης τὸν Ἀμ-
φιτρώνα, ὅστις ἔπειτα φονεύ-
σας κατὰ περίστασιν αὐτὸν τὸν
Ἡλεκτρίωνα, ἔλαβε μὲ τὴν βα-
σιλείαν καὶ τὴν δυγατέρα τοῦ
Ἀλκμήνης εἰς γυναῖκα, ὡς εἴ-
ρηται ἐκεῖ. Ζ. Ἀμφιτρώνα.

Ἡλιάδες (Heliades), δυγατέρες
τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Κλυμένης,
δυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ, αἱ αὐ-
ταὶ καὶ Φαεδοντιάδες, ἀπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ των Φαέδοντος παρονο-
μασθεῖσαι, τὸν ὁποῖον ἔκλαυσαν
ἀπαρηγόρητα, κεραινωθέντα ὑπὸ
τοῦ Διὸς. Ζ. Φαέδων.

Ἡλιαία, κριτήριον εἰς τὰς Ἀθήνας,
τὸ μέγιστον μετὰ τὸν Ἄρειον
Πάγον, κείμενον εἰς τόπον ἀ-
σκεπῆ καὶ ὑπαίθριον, τοῦ ὁποῖου
οἱ κριταί, Ἡλιασταὶ καὶ αὐτοὶ
καλούμενοι, ὡς χίλιοι, ἢ χέλιοι
καὶ πεντακόσιοι τὸν ἀριθμὸν,
ἔκρινον περὶ πολιτικῶν πραγμάτων
καὶ ἀδικημάτων.

Ἡλιόδωρος, ὁ ἐξ Ἐμέσσης, πόλεως

τῆς Φωιῆς, ἠμαρζε κατὰ τοὺς
χρόνους τοῦ Αυτοκράτορος Θεο-
δοσίου τοῦ Μεγάλου, καὶ τῶν
υἱῶν αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ὀ-
νωρίου, κ' ἐχρημάτισεν Ἐπίσκο-
πος τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Τρίκκης.
Συνέγραψε Μυθιστορίαν ἐντεχρον
καὶ ἠθικὴν τῶν κατὰ Θεαγέννη
καὶ Χαρίκλειαν, εἰς βιβλία δέ-
κα, ἣτις καὶ Αἰθιοπικὰ ὀνομά-
ζεται, διὰ τὴν Χαρίκλειαν, ἡ
ὁποία μητρόθεν ἦτον Βασιλὶς
τῆς Αἰθιοπίας. Ἀποδίδεται εἰς
τοῦτον τὸν Ἡλιόδωρον καὶ ἕτερον
Ποίημα Χημικὸν διὰ στίχων Ἰαμ-
βικῶν, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῶν Κρι-
τικῶν ὡς νόσον ἀποσυμβαλίζε-
ται. Ἡ μέχρι τοῦδε ἀρίστη ἐκ-
δοσις τῶν Αἰθιοπικῶν εἶναι ἡ
ἐν Παρισίοις τοῦ Ἀ. Κοραῆ Ἑλ-
ληνιστί, 1804, 8, εἰς τόμους
δύω, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ δεῦτερος
περιέχει τὰς φιλολογικὰς αὐτοῦ
Σημειώσεις.

Ἡλιόδωρος, Λαρισσαῖος, Μαθημα-
τικὸς, τοῦ ὁποίου τὰ Κεφάλαια
τῶν Ὀπτικῶν ἐξεδόθησαν Ἑλλ.
Λατ. ἐν Παρισίοις, 1657, 4,
μετὰ Σημειώσεων.

Ἡλιος (Sol), υἱὸς τοῦ Ὑπερίω-
νος καὶ τῆς Θείας. Οὗτος κα-
θήμενος ἐφ' ἀμάξης χρυσεῆς, τὴν
ὁποίαν ἔσυρον τέσσαρες πυρίπνοοι
ἵπποι, ὁ Ἐῶς, ὁ Ἄιδων, ὁ
Πυρόεις, καὶ ὁ Φλέγων, διήρ-
χτο τὴν ἡμέραν τὸν οὐρανὸν,
φωτίζων τὸ πᾶν μὲ τὰς ἀκτῖνας
του, καὶ τὴν νύκτα ἐπανεπαύετο
εἰς τὸν Ὠκεανόν. Ἐγέννησε δὲ
καὶ οὗτος ἐκ διαφόρων γυναικῶν

πολλούς υίους καὶ θυγατέρας. Κατ' ἄλλους δὲ ὁ Ἀπόλλων ἐπωνομάζετο Ἥλιος καὶ Φοῖβος. Ζ. Ἀπόλλων.

Ἡλιοτρόπιον. Ζ. Λευκοδόη.

Ἡλιούπολις (Βάλβεκ), πόλις τῆς Κοίλης Συρίας, ἀπὸ τοῦ ἐκείσε μεγαλοπρεποῦς ναοῦ τοῦ Ἡλίου τὴν ὀνομασίαν λαβούσα (Κάτοικ. Ἡλιούπολιτης).

Ἥλις, ἢ Ἡλεία (Γαστούνη), ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου, μεταξὺ Ἀρκαδίας, Μεσσηνίας, Ἰονίου πελάγους, καὶ Ἀχαΐας κειμένη (Κάτοικ. Ἡλείος).

Ἡλύσια Πεδία (Elysii Campi). Ζ. Ἄδης.

Ἡμαδία. Ζ. Πίερος.

Ἡμίθεοι (Semidei), ἢ Ἥρωες, ἦσαν, κατὰ τοὺς Ποιητάς, ἄνδρες ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως γεγεννημένοι, οἱ ὅποιοι διὰ τὰς μεγάλας τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος πρότεράματα, ἐτιμῆθησαν μετὰ θάνατον μὲ βωμοῦς καὶ θεϊκῶν τιμῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων, οἱ διασημότετοι ἦσαν ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Θησεύς, ὁ Περσεύς, ὁ Ἰάσων, ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι.

Ἡπατοσκοπία, μαντεία, γνωμὴν διὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ἥπατος (σηκοτίου) τῶν θυμάτων.

Ἡπειρος, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ τῆς Μακεδονικῆς Ἰλλυρίας, Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας, Ἀκαρνανίας καὶ Ἰονίου πελάγους κειμένη (Κάτοικ. Ἡπειρώτης).

Ἥρα (Juno), θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας, ἀδελφὴ δὲ καὶ γυνὴ τοῦ Διὸς, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχε καὶ παντοτεινὴν λογομαχίαν διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπιστίαν τοῦ, ὡς εἴρηται ἐκεῖ (Ζ. Ζεὺς). Οὐσα δὲ καὶ φυσικὰ ζηλότυπος αὐτῇ ἢ Θεᾷ, κατέτρεχε μὲ ἄσπονδον μῖσος τὰς ἐρωμένους τοῦ, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν γεννώμενα τέκνα. Ὅθεν ἡ Λητώ, ἢ Ἰώ, ἢ Σεμέλη, ἢ Καλλιπύ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐδοκίμασαν τὴν ὀργὴν τῆς, καθὼς καὶ ὁ Ἡρακλῆς αὐτὸς ὡς νόθος υἱὸς τοῦ Διὸς. Ἦτον δὲ καὶ ἄσπονδος ἐχθρὰ τῶν Τρώων διὰ τὸν Πάριον, ὅστις ἐπροτίμησε τὴν Ἀφροδίτην εἰς τὴν περὶ τοῦ χρυσοῦ μήλου κρίσιν. Φιλέκδικος δὲ οὐσα κατέτρεχε καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Τρωάδος τὸν Τρωᾶ Ἄινειαν. Ἐνομίζετο δὲ ἡ Ἥρα ἔφορος τοῦ πλοῦτου, τῶν βασιλείων, τοῦ γάμου, καὶ τοῦ τοκετοῦ, καὶ ἐπαραστένετο ὡς μία μεγαλοπρεπῆς γυνὴ, ποτὲ μὲν ἰσταμένη πλησίον τοῦ Διὸς, ποτὲ δὲ καθημένη ἐπὶ θρόνου, ἢ ἐπάνω εἰς λαμπρὰν ἄμαξαν, συρομένην ὑπὸ δύο ταύων, καὶ ἔχουσα εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς στέφανον ἐκ ῥόδων καὶ κρίνων, καὶ σκῆπτρον εἰς τὴν δεξιάν τῆς. Ἱερὸν δὲ αὐτῆς ἦτον ὁ ταῖς, ὅστις καὶ συγχάκις ζωγραφίζεται εἰς τὰς εἰκόνας τῆς.

Ἡραία (Ῥάβολι), πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀρκαδίαν (Κάτοικ. Ἡραιεύς, καὶ Ἡρεεύς).

Ἡραϊα, ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυρίζομένη μάλιστα εἰς τὸ Ἄργος τῆς Πελοποννήσου, εἰς τιμὴν τῆς Ἡρας. Ἐἰς ταύτην τὴν ἑορτὴν ἡ Ἱέρεια τῆς Θεᾶς ἐξερχομένη ἀπὸ τὴν πόλιν ἐφ' ἀμάξης, τὴν ὁποίαν ἔσυρον δύο λευκοὶ ταῦροι, ὑπήγαγε μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ παρατάξεως εἰς τὸν ναόν, ὅστις ἔκειτο ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ τινοσ λόφου, καὶ ἐκεῖ ἔδωκε λαμπρὰν Ἐκατόμβην, τρυφῆστι θυσίαν ἐξ ἑκατὸν βοῶν.

Ἡράκλεια, ἡτις καὶ Τραχίν, ἡ Τραχωῖα ὠνομάζετο, πόλις τῆς Θεσσαλίας, πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν κειμένη.

Ἡράκλεια, πόλις τῆς Μακεδονίας, εἰς τὰ Ἰλλυρικά Σύνορα.

Ἡράκλεια (Πενταράκλεια), ἡ ὁποία καὶ Μυθρονία καὶ Πέρινθος ἑκαλεῖτο, πόλις τοῦ Πόντου, ἀποικία Ἑλληνικὴ (Κάτοικ. Ἡρακλεῦς, καὶ Ἡρακλεώτης, ἡ Ἡρακλειώτης).

Ἡρακλειῖδαι. Ζ. Εὐριπίδης.

Ἡρακλειῖδαι (Heraclidae), ὠνομάζοντο οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἡρακλεῦς, οἱ ὅποιοι ἦσαν πολλοτάτοι, καὶ εἶχον ἀδιάλλακτον μῆσας μετὰ τοῦ Εὐρυσθέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Διότι ἀφ' οὗ ὁ Ἡρακλῆς μετέστη εἰς τοὺς Θεοὺς, ὁ Εὐρυσθεὺς κατέτρεχε πανταχοῦ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι φοβούμενοι τὴν ὀργὴν του, κατέφυγον τελευταῖον εἰς τοὺς Ἀθηναίους, παρὰ τῶν ὁποίων ἔλαβον καὶ καλὴν ὑποδέξιαν. Ὅταν δὲ ὁ Εὐρυσθεὺς

τοὺς ἐξήτησεν ἀπὸ αὐτοῦ, ὅχι μόνον δὲν τοὺς ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ συνεστράτευσαν μετ' αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν του, καὶ μάχης γενομένης ἐφονεύθησαν ὅλοι, καὶ αὐτὸς ὁ Εὐρυσθεὺς, καὶ ἐκ τούτου ἐγενίαν οἱ Ἡρακλειῖδαι κύριοι ἀπίας τῆς Πελοποννήσου. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ χρησμός ἀπέδιδε τὴν συμβᾶσαν τότε νόσον εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰς τὴν παράκαιρον αὐτῶν κάθοδον, ἠναγκάσθησαν οἱ Ἡρακλειῖδαι νὰ ἐπιστρέψωσι πάλιν εἰς τὴν Ἀττικὴν. Τὸ αὐτὸ δὲ ἔπαυον καὶ εἰς τὴν δευτέραν εἰσβολὴν, κατὰδωχθέντες ἀπὸ τοὺς Πελοποννησίους. Τέλος πληρωθείσης τῆς προδεδεσμίας, ὤρμησαν τὸ τρίτον εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ κυριεύσαντες αὐτήν, τὴν διήρσαν εἰς τρία γενικώτερα μέρη, εἰς τὸ Ἄργος, εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, καὶ εἰς τὴν Μεσσηνίαν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ἦσαν τρεῖς, ὁ Τῆμενος, ὁ Κρεσφόντης, καὶ οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀριστοδήμου, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης. Καὶ ὁ μὲν Τῆμενος ἔλαβε τὸ Ἄργος, ὁ δὲ Κρεσφόντης τὴν Μεσσηνίαν, οἱ δὲ παῖδες τοῦ Ἀριστοδήμου, τὴν Λακεδαίμονα, καὶ ἐκ τούτου ἐπεκράτησε νὰ ἀρχωσιν εἰς τὴν Λακεδαίμονα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δύο βαλεῖς ἐνταύτῃ. Ἀυτὴ δὲ ἡ κάθοδος τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγενε μετὰ ἑκατὸν τριάκοντα τρία ἔτη ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Ἡρακλεῦς.

Ἡρακλείδης, Ποντικός, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἤκουσε μετὰ πολλοὺς ἄλλους καὶ τὸν Ἀριστοτέλην, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κικέρωνος. Ἦτον δὲ, ὡς λέγουσιν, ἄνθρωπος μεγάλαυχος, καὶ ἐκδοτός εἰς τὰ λαμπρὰ φορέματα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ὠνομάζετο πλέον ἀπὸ τοὺς φιλοσκώπτας Ἀθηναίους Ποντικός, ἀλλὰ Πομπικός. Περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ διηγοῦνται πολλὰ καὶ ἀλλόκοτα πράγματα. Συνέγραψε δὲ ὁ Ἡρακλείδης πολλὰ καὶ ἄριστα φιλοσοφικὰ Συγγράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως ὀλίγα τινὰ ἀπεσώθησαν εἰς ἡμᾶς, ἐκδοθ. πολλαχρῶν, καὶ ἐν Παρισίοις 1805, 8. ὑπὸ Ἀ. Κοραῆ ἐν τῷ Προδρόμῳ τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοῦ Βιβλιοθήκης.

Ἡράκλειον, ἐπίκειον τῆς ἐν Κρήτῃ Κνωσοῦ.

Ἡράκλειον, φρουρίον, πλησίον τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Νεαπόλεως.

Ἡράκλειον, τόπος ὑψηλός, μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Ἀττικῆς, μὲ ναὸν τοῦ Ἡρακλέους ἀξιόλογον.

Ἡράκλειτος, Ἐφέσιος, υἱὸς τοῦ Βλήσωνος, Φιλόσοφος αὐστηρὸς καὶ μελαγχολικός, πλήν βαδύς ἐξιχνευτῆς τῆς φύσεως, καὶ ἀρχηγὸς νέας φιλοσοφικῆς Αἰρέσεως. Οὗτος κατ' ἀρχάς συναναστρέφεται μὲν μὲ τοὺς ἀνθρώπους, πλήν πάντα ἔκλαιεν, ἀποβλέπων εἰς τὸν κόσμον τὴν ματαιότητα, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ Κλαυδίος ἐπωνομάσθη. ὕστερον δὲ μισήσας καὶ τῶν ἀνθρώπων τὴν συναναστρο-

φήν, ἀπεχωρίσθη δι' ὄλου ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἔζη καταμόνας εἰς τὰ ὄρη, ὅπου καὶ ὑδρωπιάσας, ἀπέθανεν ἐξηκοντούτης. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται μόνον ἕξ Ἐπιστολαὶ ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἄλδου Συλλογῆν τῶν Ἑλλ. Ἐπιστολῶν.

Ἡρακλῆς Μαινόμενος. Ζ. Εὐριπίδης.

Ἡρακλῆς (Hercules), υἱὸς τοῦ Ἀμφιτρυώνος καὶ τῆς Ἀλκμήνης, ἢ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀλκμήνης· ἐπειδὴ, ἐν ᾧ ποτε ἔλειπεν ὁ Ἀμφιτρυών εἰς μίαν ἐκστρατείαν, ὁ Ζεὺς λαβὼν τὸ σχῆμα αὐτοῦ, ὑπήγευ εἰς τὰς Θήβας πρὸς τὴν Ἀλκμήνην, καὶ μείνας μετ' αὐτῆς μίαν νύκτα, ἰσοδύναμον μὲ τρία ὀλόκληρα ἡμερόνυχτα, ἐγέννησε τὸν διὰ τοῦτο Τρίεσπερον ἐπωνομασθέντα Ἡρακλέα. Ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ τῶν ἀπογόνων τοῦ Περσεῶς ἐκυρίευε μεγάλη λογομαχία περὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ βασιλείου, αἱ δὲ μητέρες τοῦ Ἡρακλέους καὶ Εὐρυπιδέως ἦσαν συγχρόνως ἔγκυοι, ὁ Ζεὺς ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ τὴν βασιλείαν ἐκεῖνος, ὅστις ἤθελε γεννηθῆναι προτύτερα. Τότε ἡ ζηλότυπος Ἡρα φθονοῦσα τὸν Ἡρακλέα ὡς ὑπὸ τοῦ Διὸς σπαρέντα, συνήργησε κ' ἐγεννήθη προτύτερα ἀπὸ αὐτὸν ὁ Εὐρυπιδεὺς ἐπαμηνιαῖος, καὶ οὕτως ἐβασίλευσεν αὐτός, διώξας ἔπειτα τὸν Ἡρακλέα, καὶ κατατρέχων πάντοτε τοὺς υἱοὺς καὶ ἀπογόνους αὐτοῦ, ἕως ὅτου εἰς μίαν μάχην ἐφρονεύθη καὶ

αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ἀπὸ τούτων υἱοὺς καὶ ἀπογόνους τοῦ Ἡρακλέους (Ζ. Ἡρακλεῖδαι). Ὡς τόσον ἢ Ἡρα ἐξακολουθοῦσα νὰ κατατρέχη τὸν Ἡρακλέα, ἐπεμφεν εἰς τὴν κλίνην του, ἐν ᾗ ἔκειτο ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα, δύο φοβεροὺς δράκοντας, διὰ νὰ τὸν καταφάγωσιν· ἀλλ' ὁ Ἡρακλῆς ἀρπάσας αὐτούς, τοὺς ἐπιτίξε καὶ τοὺς δύο. Ἀφ' οὗ δὲ ἠυξήθη ἐδιδάχθη ὑπὸ πολλῶν πολλὰς τέχνας καὶ ἐπιτημέας, καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν Μουσικὴν ὑπὸ τοῦ περιφήμου Λίνου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐφόνευσεν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Οἱ δὲ λοιποὶ Θεοὶ, πλὴν τῆς Ἡρας, ἠγάπησαν τὸν Ἡρακλέα ὑπερβαλλόντως, καὶ ἐχάρισαν εἰς αὐτὸν τὰ ἀναγκαῖα ὄπλα, οἷον ὁ μὲν Ἀπόλλων τῷ ἐχάρισε τόξον· ὁ δὲ Ἑρμῆς, ξίφος· ὁ δὲ Ἡφαιστος, δώρακα χρυσοῦν, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, πέπλον. Τὰ δὲ συνηθέστερα ὄπλα τοῦ Ἡρακλέους ἦσαν ἡ λεοντή καὶ τὸ ρόπαλον, μὲ τὰ ὁποῖα καὶ παραστένεται. Καὶ τὸ μὲν ρόπαλον τὸ κατεσκεύασεν αὐτὸς, κόψας τὸ ξύλον ἀπὸ τοῦ Νημαίου ἄλσους, καὶ ἦτον ἀνάλογον μὲ τὸ τετραπηνυαῖον σῶμα του, τὴν δὲ λεοντὴν τὴν ἐφόρεσε, φονεύσας τὸν ἐν Κιδαίρῳ διαιτώμενον λέοντα. Ἐχὼν λοιπὸν ὁ Ἡρακλῆς τοιαῦτα ὄπλα, καὶ δύναμιν ἀκαταμάχητον, περιήρχετο, καθαρῶν τούς τόπους ἀπὸ κακούργων ἀνθρώπων, καὶ θηρίων ἐπιβλαβέστατα. Καὶ ὁ μὲν

Εὐρυσεύς ἐξηκολούθει νὰ τὸν κατατρέχη, αὐτὸς δὲ ὑποτασσομενος εἰς τὴν Εἰμαρμένην, ἠναγκάσθη νὰ πείθεται εἰς αὐτὸν, ἐκτελῶν προθύμως τὰς ἐπιταγὰς του εἰς διάστημα δώδεκα ὀλοκλήρων ἐτῶν· καὶ ἐκ τούτου συνέβη νὰ ἐκτελέσῃ κατ' ἐπιταγὴν αὐτοῦ τοὺς δώδεκα τούτους μεγάλους ἄθλους:

- Α'. Ἐφόνευσεν τὸν Νημαῖον λέοντα, ζῶον τερατώδες καὶ ἄτροντον, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Νεμέα.
- Β'. Ἐφῆρεν εἰς τὰς Μυκήνας ζωντανὴν τὴν Κερυνίτην ἔλαφον. Ζ. Κερυνεῖον.
- Γ'. Ἐφόνευσεν τὴν Λερναίαν ὕδραν. Ζ. Λέρνη.
- Δ'. Ἐφῆρε ζωντανὸν τὸν Ἑρμυανθιον Κάπρον. Ζ. Ἑρμυανθος.
- Ε'. Ἐκάθαρσε τὴν πολυχρόνιον κόπρον τῆς ἀγέλης τοῦ Αὐγείου. Ζ. Αὐγείας.
- Σ'. Ἐφόνευσεν τὰς Στυμφαλίδας ὄρνεις. Ζ. Στυμφαλίδας.
- Ζ'. Ἐφῆρε ζωντανὸν τὸν ταῦρον τῆς Κρήτης. Ζ. Κρήτη.
- Η'. Ἐφῆρε ζωντανούς τοὺς τέσσασaras φοβεροὺς ἵππους τοῦ Διομήδους, βασιλέως τῆς Θράκης. Ζ. Διομήδης.
- Θ'. Ἐφῆρε τὸν ζωστήρα τῆς Ἴππολύτης, βασιλίσσης τῶν Ἀμαζόνων. Ζ. Ἀμαζόνες.
- Ι'. Ἐφῆρε ζωντανούς τὰς βούς τοῦ Γηρούνου. Ζ. Γηρούνης.
- ΙΑ'. Ἐφῆρε τὰ χρυσαῖα μῆλα ἀπὸ τὸν κῆπον τῶν Ἑσπερίδων. Ζ. Ἑσπερίδες.

ΙΒ. Ἐφερε ζωντανὸν τὸν Κέρβερον ἐκ τοῦ Ἄδου. **Ζ.** Κέρβερος. Μετὰ τούτους τοὺς ἄδλους ὁ Ἡρακλῆς ἔκαμε καὶ ἄλλα πολλὰ κατορθώματα κατὰ διαφόρους τόπους καὶ χρόνους, καθὼς φαίνεται καὶ εἰς πολλὰ μέρη τοῦ παρόντος Λεξικοῦ. Ἄλλ' ὅμως ὁ τοιοῦτος καὶ τοσοῦτος ἀκαταμάχητος ἦρως ὑποταχθεὶς ἐκουσίως εἰς τὴν Ὀμφάλην, Βασιλίσσαν τῆς Λυδίας, κατεδέχθη νὰ φορέσῃ γυναικεῖα ἱμάτια, καὶ νὰ ὑπηρετῇ ὡς μία δούλη αὐτὴν τὴν Βασιλίσσαν, ἐργαζόμενος ἐργόχειρα γυναικεῖα, καὶ τυπτόμενος ὑπ' αὐτῆς πολλάκις εἰς τὴν κεφαλὴν μὲ χρυσοῦν σανδάλιον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐλευθερωθεὶς ἀπὸ τὴν Ὀμφάλην, ἠγάπησε τὴν Ἰόλην, θυγατέρα τοῦ Εὐρύτου, Βασιλέως τῆς Οἰχάλιας, διὰ τὸ ὁποῖον ζηλοτυπήσασα Δηϊάνειρα ἡ γυνὴ του, καὶ θελούσα νὰ τὸν ἐκύσῃ εἰς τὴν ἀγάπην της, τὸν ἔστειλεν ἓνα χιτῶνα, ἀλειμμένον μὲ τὸ αἷμα τοῦ Κενταύρου Νέσσου, κατὰ τὴν συμβουλὴν του, ὡς εἴρηται ἐκεῖ (**Ζ.** Δηϊάνειρα, Νέσσοσ). Ἄλλ' ἡ συμβουλὴ τοῦ Κενταύρου ἦτον δολία· ἐπειδὴ ἅμ' ἀφ' οὗ ἐφόρεσεν ὁ Ἡρακλῆς ἐκεῖνον τὸν χιτῶνα, εὐρισκόμενος εἰς τὸ ὄρος τῆς Οἰτης, ἐφλέχθη ὅλος, καὶ τὸν μὲν παριστάμενον δούλον του Λίχαν λαβὼν ἀπὸ τοῦ ποδός, τὸν ἐτίναξεν εἰς τὴν θάλασσαν, αὐτὸς δὲ ἀνάψας πυρὰν, ἀνέβη ἐπάνω καὶ κατεκάη, ἀφείς τὰ βέλη του εἰς τὸν

Φιλοκτῆτην, ὅστις παρευρέθη τότε κατὰ περίστασιν ἐκεῖ, παραγγείλας αὐτὸν νὰ μὴ φανερώσῃ εἰς κανένα τὴν κόνιν τοῦ σώματος του. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, ἐφιλιώθη μὲ τὴν Ἥραν, καὶ λαβὼν εἰς γυναικεῖα του τὴν καλλίσφυρον Ἥβην, συνευχεῖτο μετὰ τῶν λοιπῶν ἀθανάτων Θεῶν, ἀφήσας εἰς τὸν κόσμον μνήμην καὶ δόξαν ἀθάνατον, διὰ τὰς πολλὰς καὶ ἡρωϊκὰς του ἀνδραγαθίας.

Ἡριδανός. Ζ. Πάδος.

Ἡριδανός, ποταμὸς τῆς Ἀτικῆς, πλησίον τῶν Ἀθηνῶν ῥέων.

Ἡρίνη, Ποιήτρια περίφημος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Λέσβον, καὶ ἐχρημάτισε σύγχρονος τῆς Σαφροῦς. Ἀπέθανε δὲ εἰς τὸ δέκατον ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας της. Σώζονται καὶ αὐτῆς ὀλίγα ἀποσπασμάτια, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Οὐρσίνου Συλλογῆν τῶν Λυρικῶν Ποιητῶν.

Ἡρόδοτος, ὁ πατὴρ τῆς Ἱστορίας, ἐγεννήθη, κατὰ τὴν πιθανωτέραν γνώμην 484 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, εἰς τὴν Ἀλικαρνασσόν, πόλιν τῆς Καρίας, τὴν ὁποίαν καὶ ἐγκαταλείψας διὰ τὴν τυραννίαν τοῦ Λυγδάμου, ἤλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὴν Ἀίγυπτον, διὰ νὰ ὠφεληθῇ περισσότερο εἰς τὴν ἕλην τῆς μελλούσης Ἱστορίας του, τὴν ὁποίαν ἐξύφανε μὲ τόσῃ ἀμίμητον χάριν καὶ γλυκύτητα, ὥστε ἀναγνοὺς αὐτὴν εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ἔλαβε παρὰ πάν-

των τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ νὰ ὀνομάσῃαι τὸ Σύγγραμμά του μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐννέα Μουσῶν, ἀφ' οὗ τὸ διήρσαν εἰς ἰσάριθμα βιβλία. Ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ ἀθανάτου τούτου Ἱστορικοῦ εἶναι νὰ ἐξιστορήσῃ τοὺς πολέμους τῶν Ἀυδῶν καὶ Περσῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐν ᾧ κάμνει καὶ τινὰς παρεκβάσεις περὶ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἄλλων ἔθνων, περιγράφων πολλάς χώρας, καὶ τοὺς χαρακτῆρας πολλῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, μ' ὅλον ὅτι πολλοὶ ἀμφιβάλλουσιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἰστορούμενα, καὶ ἄλλοι πάλιν δι' ἄλλους λόγους τὰ πιστεύουσιν ὅλα. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου φέρεται καὶ ἄλλο Σύγγραμμα, Περὶ Ὀμήρου βιοτῆς, ἐπιγραφόμενον, τὸ ὁποῖον τιμᾶται μὲν ὡς ἀρχαῖον, πλὴν δὲν νομίζεται ὑπὸ πολλῶν καὶ γνήσιον πῶνημα αὐτοῦ. Ἡ μέχρι τοῦδε ἀρίστη ἐκδοσις τοῦ Ἡροδότου εἶναι ἡ ἐν Ἀργεντοράτῳ, 1816, 8, εἰς τόμους δώδεκα μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, διαφορῶν Σημειώσεων, καὶ ἄλλων φιλολογικῶν παρατηρήσεων.

Ἡρόστρατος. (Herostratus). Ζ. Ἔρσεος.

Ἡρώδης Ἀττικὸς. Ζ. Τιβέριος Κλάυδιος Ἀττικὸς Ἡρώδης.

Ἡρωδιανός. Ζ. Ἄλιος Ἡρωδιανός.

Ἡρωδιανός, Γραμματικὸς καὶ Ἱστορικὸς γλαφυρός, ὅστις διέτριψεν ἱκανὸν χρόνον εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ συνέγραψεν Ἱστορίαν τῶν Ῥωμαίων Ἀυτοκρατόρων εἰς βιβλία

ὀκτώ, ἀπὸ τοῦ θανάτου Μάρκου Ἀντωνίου Ἀνρηλίου ἕως Γορδιανοῦ τοῦ Νεωτέρου, διηγουμένος περιστατικῶς ὅσα μόνος του εἶδε καὶ ἤκουσεν, ἢ παρ' ἄλλων ἀκριβῶς ἔμαθεν. Ἡρωδιανὸς τῆς μετὰ Μάρκον Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας βιβλία ὀκτώ, ἐξεδόθησαν πολλαχοῦ, καὶ Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1789 - 1805, 8, εἰς τόμους πέντε μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν καὶ Πινάκων.

Ἡρωες. Ζ. Ἡμίθεοι.

Ἡρων, Ἀλεξανδρεὺς, Μαθηματικὸς περιφήμος, Νεώτερος, ἢ Τρίτος ἐπονομαζόμενος. Συνέγραψε Ἀ. Ὅπως χροὶ τὸν τῆς πολιορκουμένης πόλεως στρατηγὸν πρὸς τὴν πολιορκίαν ἀντιτάσσεσθαι, καὶ οἷοις ἐπιτηδεύμασι ταύτην ἀποκρούεσθαι, ἐκδοθ. (ἀνωνύμως) εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Παλαιῶν Μαθηματικῶν τοῦ Θεβενότου. Β. Περὶ τῶν τῆς Γεωμετρίας καὶ Στερεομετρίας ὀνομάτων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Εὐκλείδους ἐν Ἀργεντοράτῳ, 1511, 8. Γ. Ἀπομασμάτια τινὰ περὶ Μέτρων, ἐκδοθ. ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις τοῦ Μοντφωκόου.

Ἡρων, Ἀλεξανδρεὺς καὶ οὗτος, πολὺ ἀρχαιότερος τοῦ εἰρημένου, ἀκμάσας ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φλαδέλφου καὶ τοῦ Εὐεργέτου, μαθητῆς τοῦ Κτησιβίου, καὶ ὁπαδὸς τοῦ Ἐπικούρου χρηματίσας. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Ἀ. Χειροβολλίστρας κατασκευὴ καὶ συμμετρία. Β. Βε-

λοποιϊκά, ἤτοι περὶ κατασκευῆς
καὶ βολῆς τόξων. Γ'. Πνευμα-
τικά. Δ'. Περὶ Αὐτοματοποιη-
τικῶν βιβλία δύο, ἐκδοθ. εἰς
τὴν Συλλογὴν τῶν Παλαιῶν Μα-
θηματικῶν τοῦ Θηβενότου.

Ἡσιόδος, Ἀσκραῖος, οὕτως ἐπονομα-
σθεῖς, ἢ διότι ἐγεννήθη εἰς τὴν
Ἀσκρην, πόλιν τῆς Βοιωτίας, ἢ
διότι γεννηθεῖς εἰς τὴν Κύμην
τῆς Αἰολίδος, ἀνετράφη εἰς τὴν
Ἀσκρην, φερθεῖς ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ
πατρὸς του Δίου, ἢ Δίωνος.
Ὁ Ἡσιόδος, κατὰ τινες, ἦτον
σύγχρονος τοῦ Ὀμήρου, μετὰ
τοῦ ὁποῖου καὶ φιλονεικῆσας εἰς
τὴν Χαλκίδα τῆς Ἐυβοίας, ἔ-
λαβε διὰ βραβεῖον ἓνα Τρίπο-
δα, νικήσας αὐτόν, καθὼς γίνε-
ται δῆλον καὶ ἀπὸ τὸ ἐξῆς Ἐ-
πίγραμμα, τὸ ἐπὶ τοῦ Τρίπο-
δος, τὸν ὁποῖον, ὡς λέγουσιν,
ἀφιέρωσεν ὁ Ἡσιόδος εἰς τὰς
Μούσας τοῦ ὄρου Ἐλικῶνος:

Ἡσιόδος Μούσαις Ἐλικωνίσι τόνδ'
ἀνέστηκεν,
Ἵμνω νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον
Ὀμηρον.

Πλὴν αὕτη ἡ γνώμη, καθὼς καὶ
τὸ Ἐπίγραμμα αὐτὸ ὑπόκειται
εἰς μεγάλας φιλονεικίας. Ὁ Ἡ-
σιόδος γέρον ἤδη ὠν ἦλθεν εἰς
τὴν Οἰνώνα τῆς Λοκρίδος, καὶ
συγκατοικήσας μετὰ τινος Μιλη-
σίου, ἐδόλοφονήθη ὑπὸ τῶν υἱῶν
τοῦ οἰκοδεσπότη, νομισθεῖς φθο-
ρεὺς τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν, τοῦ
ὁποῖου τὸ σῶμα ῥιφθὲν εἰς τὴν
θάλασσαν, ἐκομίσθη εἰς τὸ πε-

ριγάλιον ὑπὸ τῶν δελφίνων, καὶ
τὸ ἔλαβον οἱ Λοκοῖ, πνίξαντες
ἔπειτα ὅλους ζωντανούς τοὺς φο-
νεῖς αὐτοῦ. Ἐκ τῶν καλλίστων
Ποιημάτων τοῦ Ἡσιόδου μᾶς
σῴζονται μόνον τὰ τρία ταῦτα
Α'. Ἔργα καὶ Ἡμέραι. Β'. Ἀ-
σπίς Ἡρακλέους. Γ'. Θεογονία,
τῶν ὁποῖων ἡ ἀρίστη ἐκδοσις
εἶναι ἡ ἐν Πάρμα Ἑλλ. Λατ.
1785, 4.

Ἡσιόνη (Hesione). Ζ. Λαομέδων.
Ἡσύχιος, Ἀλεξανδρεὺς, ἀκμάσας
περὶ τὰ τέλη τοῦ 8. Αἰῶνος.
Συνέγραψε Λεξικὸν κατὰ Στοι-
χεῖον, ἐρασιμαμένον ἐκ διαφόρων
Γραμματικῶν, Ποιητῶν, Ῥητό-
ρων, Ἱατρῶν καὶ Ἱστορικῶν, τοῦ
ὁποῖου ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι
ἡ ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1746-1766,
φύλ. εἰς τόμους δύο, μετὰ πολ-
λῶν κριτικῶν Σημειώσεων.

Ἡσύχιος, Μιλήσιος, Ἠλούστριος (Il-
lustris), ἤτοι Ἐνδοξος ἐπονομα-
ζόμενος, Ἱστορικός Χριστιανός,
ἀκμάσας ἐπὶ Ἰουστίνου καὶ Ἰου-
στινιανοῦ τῶν Αὐτοκρατόρων. Συν-
έγραψε Α'. Ἱστορικὸν ὡς ἐν συνό-
ψει κοσμικῆς ἱστορίας, ἀπὸ τοῦ
Βῆλου, Βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων
ἕως τοῦ θανάτου Ἀναστασίου
τοῦ Α'. εἰς ἐποχάς, ἢ τμήματα
ἐξ, ἐκ τῶν ὁποῖων ἐν μόνον ἀ-
ποσπασμάτιον τοῦ ἔκτου τμήμα-
τος, Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως,
ἐπιγραφόμενον, ἐφύλαξε Γεώργιος
ὁ Κωδινός. Β'. Περὶ τῶν ἐν παι-
δείᾳ διαλαμφάντων ἀνδρῶν, ἐκδοθ.
Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1820, 8,
μετὰ Σημειώσεων.

Ἡφαιστιάδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (Κάτωικ. Ἡφαιστιάδης).

Ἡφαιστιάδες, νῆσοι. Ζ. Ἀιόλου νῆσοι.

Ἡφαιστίων, Ἀλεξανδρεὺς, Γραμματικός, καὶ διδάσκαλος τοῦ Καίσαρος Βήρου. Συνέγραψεν ὠφελιμώτατον Ἐγχειρίδιον περὶ Ποιημάτων καὶ Μέτρων, τοῦ ὁποίου ἡ μέχρη τοῦδε ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἢ ἐν Ὁξωνίᾳ, 1810, 8, μετὰ τῆς τοῦ Πρόκλου Χρηστομαθείας, καὶ διαφόρων Σημειώσεων.

Ἡφαιστος (Vulcanus), υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ζεὺς πολλὰ ἀσχημον ὄταν ἐγεννήθη, ἢ, κατ' ἄλλους, θέλοντα νὰ βοηθήσῃ τὴν μητέρα του, ὅταν αὐτὸς τὴν ἐκρέμασεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὸν πόδα, καὶ τὸν ἐτίναξεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κάτω εἰς τὴν γῆν, ὅπου περιφερόμενος δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς τὸν ἀέρα, ἔπεσε πρὸς τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν νῆσον τῆς Λήμνου, ὅτ' ἐσυντρίφθη καὶ ὁ μηρὸς του, καὶ ἔμεινε διὰ πάντα χωλὸς. Οἱ δὲ Λήμνιοι, οἵτινες τότε ὠνομάζοντο Σίντιες, τὸν ἔλαβον, καὶ τὸν ἐπεριποιήθησαν φιλοφρόνως. Σωθεὶς λοιπὸν ὁ Ἡφαιστος τοιοῦτοτρόπως, ἤρχισε νὰ ἐργάζεται τὴν χαλκευτικὴν τέχνην, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ θαιμασίως εὐδοκίμησε. Μετὰ δὲ ταῦτα μεταβάς εἰς τὴν Σικελίαν, ἐδούλευεν ἐκεῖ, ἔχων ὑπηρέτας τοὺς Κύκλωπας· καὶ

μετὰ παρέλευσιν καιροῦ διὰ τῆς δεήσεως τῆς μητρός του, τὸν ἔλαβε πάλιν ὁ Ζεὺς εἰς τὸν οὐρανόν, τὸν ὁποῖον καὶ θαιμασίως ἐκαλλώπισε, κατασκευάσας τοὺς κερανοὺς καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ, τὴν ἄμαξαν τοῦ Ἥλιου, καὶ ἄλλα πάμπολλα περικαλλῆ ἔργα. Πρὶν δὲ γεννηθῆ ἢ Ἡβῃ, ἐκέρενα αὐτὸς καὶ τὸ νέκταρ εἰς τὴν εὐωχίαν τῶν Θεῶν, ὅπου περιφερόμενος ὀλόγυρα εἰς τὴν τράπεζαν, οὕτω χωλὸς καθὼς ἦτον, ἐπροξένει γέλωτα ἄβυστον εἰς τοὺς μακαρίους ἐκείνους Θεούς. Τοιοῦτος δὲ ὢν ὁ Ἡφαιστος ἔλαβε διὰ γυναῖκα του τὴν Θεάν τῆς καλλονῆς, τουτέστι τὴν Ἀφροδίτην, ἢ ὁποία ὅμως δὲν ἐφύλαξε τὴν πρὸς αὐτὸν πίστιν, ἀλλ' ἐμοιχεύετο καὶ μὲ ἄλλους πολλοὺς, καὶ μάλιστα μὲ τὸν Ἄρην, ὅτε καὶ τοὺς ἐδεάτρισεν ἐνώπιον τῶν ἄλλων Θεῶν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ (Ζ. Ἄρης). Παραστένεται δὲ ὁ Ἡφαιστος ὡς χαλκεὺς ἡμίγυμος, ἔχων μακρὰ καὶ σφηνοειδῆ γένεια καὶ κόμην αὐχμηράν, καὶ βαστάζων μὲ τὴν μίαν του χεῖρα σφυρίον, καὶ μὲ τὴν ἄλλην, πυράγραν. Νομίζεται δὲ ἔφορος τῶν Χαλκίων καὶ τοῦ πυρός, καὶ μετωνυμικῶς ἐκλαμβάνεται ἀντ' αὐτοῦ τοῦ Πυρός.

Ἡχώ (Echo) θυγάτηρ τοῦ Ἀέρος καὶ τῆς Γῆς, ἢ πλέον λάλος μεταξὺ τῶν Νυμφῶν, ἢ ὁποία διὰ τὴν ἀσχημίαν της κατοικοῦσα μέσα εἰς σπήλαια καὶ κοιλάδας, ἐπεριπαῖζε τοὺς ἐκεῖθεν δια-

βαίνοντας με την επανάληψιν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῶν λέξεων αὐτῶν. Τέλος ἀγαπήσαγα τὸν ἠραῖον Νάρκισσον, καὶ μὴ δυνηθεῖσα νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὰ θελήματά της, ἐμαράνθη ἀπὸ τὴν λύπην της, καὶ μετεβλήθη εἰς βράχον.

Ἡὼς (Aurora), Θεὰ τῆς αὐγῆς, ἀντὶ τῆς ὁποίας πολλάκις καὶ ἐκλαμβάνεται, οἷον· Φίλη ταῖς Μούσαις Ἡὼς, ἤγουν ἢ σπουδὴ πρέπει νὰ γίνεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὴν αὐγὴν, καδ' ἦν δηλαδὴ τὰ πάντα ἀκόμη καθησυχάζουσι. Μυθολογεῖται δὲ ἡ Ἡὼς, τὴν ὁποίαν ὁ Ὅμηρος ὀνομάζει Κροκόπεπλον, τουτέστι κροκοειδὲς, ἢ κίτρωνον κάλυμμα ἔχουσαν, ὅτι ἦτον θυγάτηρ τοῦ Ἡλίου, ἢ τοῦ Ὑπερίωνος καὶ τῆς Θείας, καὶ ὅτι καθημένη ἐφ' ἀμάξης χρυσῆς, ὑπὸ δύο λευκοτάτων ἵππων συρομένης, ἐπροπορεύετο τοῦ Ἡλίου, μνηύουσα τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ ἔλευσιν. Οἱ δάκτυλοί της, μὲ τοὺς ὁποίους ἤνοιγε τὰς πύλας τῆς Ἀνατολῆς ἦσαν ἀπὸ ῥόδα, ἦτοι τριαντάφυλλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐπονομάζεται καὶ Ῥοδοδάκτυλος. Ἔιχε δὲ μεγάλην ζηλοτυπίαν μὲ τὴν Ἥραν εἰς τὰ ἔρωτικά, ἀλλ' αὐτὴ τὴν ἐρρίψεν εἰς παντοτεινῶν ἔρωτα, καὶ διὰ τοῦτο μ' ὄλον ὅτι ἠγάπησε πολλοὺς, ἐστάθη πάντοτε δυστυχῆς εἰς τοὺς ἔρωτάς της.

Θ Α

Θαλάμη, ἢ Θαλάμαι (Καλαμάτα), πόλις παραθαλάσσιος, μετὰξὺ Λακωνικῆς καὶ Μεσσηνιας κειμένη (Κάτοικ. Θαλαμάτης).

Θάλεια (Thalia), Ζ. Μοῦσαι.

Θαλία. Ζ. Χάριτες,

Θαλύσια. Ζ. Ἄλωα.

Θάμυρις καὶ Θαμύρας (Thamyras), Θράξ, υἱὸς τοῦ Φιλάμμωνος καὶ τῆς Νύμφης Ἀργιόπης, ἐχρημάτισε Μουσικὸς ἀριστος, ὥστ' ἐτόλμησε νὰ φιλονεικῆσῃ καὶ μὲ αὐτάς τὰς Μούσας. Ἄλλὰ νικηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ἐτυφλώθη κατὰ τὴν ἀναμεταξύ των συμφωνίαν.

Θάνατος (Mors), υἱὸς τοῦ Ἐρέβου καὶ τῆς Νυκτός, καὶ ἀδελφὸς δίδυμος τοῦ Ὑπνου, ὅστις νομίζεται τυφλὸς, χλωλὸς, καὶ χωρὶς καρδίας, ἐπειδὴ οὔτε πρόσωπον διακρίνει, οὔτε δεήσεις ἀκούει, καὶ παραστένεται ὡς ἐν ἄσαρκον σκελετὸν, βαστάζων εἰς τὴν χεῖρα του δρέπανον αἱματωμένον· παρὰ δὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ κείμενοι θρόνοι κατεστραμμένοι, σημαῖαι, καὶ διαδήματα ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἐρρίμμένα.

Θαργήλια, ἐορτὴ τῶν Ἀθηναίων, εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, ὀνομασθεῖσα οὕτως ἀπὸ τοὺς προσφερομένους καρποὺς, τοὺς ὁποίους ὠνόμαζον Θαργηλίους, ὅθεν ἐκλήθη Θαρ-

γηλιών και ὁ Μῆν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐτελεῖτο αὐτὴ ἡ ἐορτὴ (Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων). Διήρκει δὲ ἡμέρας δύο· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ἐγίνετο μόνου προετοιμασία, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, λαμπρὰ πανήγυρις, καὶ καθαρισμὸς τῆς πόλεως ἀπὸ παντὸς μιάσματος.

Θάσος, ἢ Θάσσοσ, νῆσοσ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πρὸς τὰ παράλια τῆς Θράκης κειμένη (Κάτοικ. Θάσιος).

Θαύμασ (Thaumas), υἱὸσ τοῦ Πόντου καὶ τῆσ Γῆσ, γεννήσασ ἐκ τῆσ Ἥλέτρασ, θυγατρὸσ τοῦ Ὀκεανοῦ, τὴν Ἴρω, καὶ τὰσ Ἀρπυιάσ.

Θαύματα, ἢ Θεάματα τοῦ Κόσμου ἐπτὰ. Ζ. Θεάματα.

Θάφακοσ (Ἐλδερ), ἢ μετέπειτα Ἀμφίπολισ, πόλισ μεγάλη τῆσ Συρίας, παρὰ τὰσ ὄχθασ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Θαφακηνόσ).

Θεάματα, ἢ Θαύματα τοῦ Κόσμου, ὠνόμαζον οἱ παλαιοὶ ἀγάλματα, ἢ οἰκοδομήματα τινὰ, τὰ ὁποῖα ἐξεῖχον ἀπὸ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τέχνην, τὸ μέγεδοσ, καὶ τὴν λοιπὴν καλλονὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν, μεταξὺ τῶν ὁποῖων ἀναφέρονται συνήθωσ τὰ ἐπτὰ ταῦτα:

Α'. Ὁ Ὀλύμπιοσ Ζεὺσ. Ζ. Ὁ Ὀλυμπία.

Β'. Ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸσ τῆσ Ἀρτέμιδοσ. Ζ. Ἐφεσσοσ.

Γ'. Ὁ Τάφοσ τοῦ Μανωῶλου. Ζ. Ἀλικαρνασσοσ.

Δ'. Ὁ Κολοσσοσ τῆσ Ῥόδου. Ζ. Ῥόδοσ.

Ε'. Ἄι Πυραμίδοσ τῆσ Αἰγύπτου. Ζ. Μέμφισ.

Σ'. Τὰ Τείχη τῆσ Βαβυλωνοσ. Ζ. Βαβυλών.

Ζ'. Ὁ Ναὸσ τῆσ Ἱερουσαλήμ. Ζ. Ἱερουσαλήμ.

Θεανῶ, ἢ σύζυγοσ τοῦ Πυθαγόρου, ἐγεννήθη εἰς τὰ Κρότωνα, ἢ, κατ' ἄλλοσ, εἰς τὴν Κρήτην, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρόσ τῆσ ἔλαβεν αὐτὴ τὴν ἐπιστασίαν τῆσ Σχολῆσ, καὶ συνεγράφε πολλὰ βιβλία, ἐκ τῶν ὁποῖων ὁμωσ ὀλίγα ἀποσπασμάτια, καὶ τινεσ Ἐπιστολαὶ σώζονται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Βολφίου Συλλογὴν τῶν λειψάνων διαφόρων Ἑλλ. Γυναικῶν.

Θεανῶ (Theano), θυγάτηρ τοῦ Κισσέωσ, Βασιλέωσ τῆσ Θράκησ, ἀδελφὴ δὲ τῆσ Ἐκάβησ, καὶ Ἱερεῖα τοῦ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆσ Τρωάδοσ ναοῦ τῆσ Ἀθηναῶσ, ἢ ὁποῖα, ὡσ λέγουσι, παρέδωκε τὸ Παλλάδιον εἰς τὸν Ὀδυσσεά.

Θεία (Thia), θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆσ Γῆσ, γεννήσασα ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ τῆσ Ὑπερίωνοσ, τὸν Ἥλιον, τὴν Σελήνην καὶ τὴν Ἥῶ.

Θέμισ (Themis), θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆσ Γῆσ, φίλη καὶ πάτερφοσ τοῦ Διοῦσ, ἐκ τοῦ ὁποῖου καὶ ἐγέννησε τὰσ Ὀφρασ καὶ τὰσ Μοίρασ. Ἡ Θέμισ νομίζεται προστάτισ τῆσ δικαιοσύνησ, ἀντὶ τῆσ ὁποῖασ μετωνυμι-

κῶς πολλάκις καὶ ἐκλαμβάνεται, καὶ παραστένεται μὲ δεμένους ὀφθαλμούς, καὶ ζυγίον, ἢ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα τῆς βαστάζουσα.

Θεμιστιος, ὁ ἐκ Παφλαγονίας, Σοφιστῆς Ἑθνικός, καὶ Φιλόσοφος Περιπατητικός, υἱὸς τοῦ Εὐγενίου, παρὰ τοῦ ὁποῦ ἐδιδάχθη τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας. Οὗτος ἐδίδαξε πολλοὺς χρόνους τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀγαπήσεις μεγάλως ἀπὸ τῶν Κωνσταντινῶν, Ἰουλιανόν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦς Αὐτοκράτορας, ἐτιμήθη καὶ μὲ πολλά καὶ λαμπρὰ πολιτικά ἀξιώματα. Ἐχρημάτισε δὲ διδάσκαλος τοῦ Λιβανίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου, καὶ διὰ τὴν μεγάλην του παιδείαν καὶ τὸ ἀνδρῶν τῆς φράσεως ἐπωνομάσθη Εὐφραδῆς, καὶ Βασιλεὺς Λόγων ἀπὸ τὸν φίλον του Γρηγόριον τὸν Θεολόγον. Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Φωτίου ἐσώζοντο τριάκοντα ἑξ ἄλλοι Λόγοι διαφορῶν ὑποθέσεων· ἀλλ' εἰς ἡμᾶς μόνον τριάκοντα τρεῖς ἀπεσώθησαν, ἐκδοθ. ἰδίᾳ κατὰ διαφοροὺς χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅλοι ὁμοῦ ἐν Παρισίοις, 1684, φύλ. εἰς τόμους δύο μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων. Ὁ Θεμιστιος συνέγραψε καὶ Παράφρασιν εἰς τινὰ βιβλία τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐκδοθ. μετὰ ὀκτῶ μόνον ἐκ τῶν Λόγων του ἐν Βενετία, 1534, φύλ.

Θεμιστοκλῆς, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Νικοκλέους, ἔμφρων καὶ ἐνδοξος Στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων, ὅστις

διὰ τὴν φρόνησιν, ἀνδρείαν καὶ πολεμικὴν ἐμπειρίαν του ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα του καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ πολυάριδμον στράτευμα τῶν Περσῶν. Ἐπειτα ὁμοῦ ἐξορισθεῖς, κατέφυγε, μετὰ πολλὰς περιπλανήσεις, εἰς τὴν Περσίαν πρὸς τὸν Ξέρξην, ἢ κατ' ἄλλους, πρὸς τὸν Ἄρταξέρξην, τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ διάδοχον. Ὁ Ξέρξης ὅταν ἤκουσε τὸν ἐρχομὸν του τόσο ἐχάρη, ὥστε καὶ κατ' ὕπνου ἐφώναξεν αὐτῷ ἔχων Θεμιστοκλέα, ἔχων Θεμιστοκλέα! Ἄλλ' οἱ σκοποὶ τοῦ Βαρβάρου ἐματαιώθησαν, καὶ ὁ Ἕλληνας Θεμιστοκλῆς ἐπροτίμησεν ἐκούσιον θάνατον, παρὰ νὰ βάλῃ εἰς πᾶξιν τὴν ὑπ' ἀνάγκης ὑπόσχεσίν του, εἰς τὸ νὰ προδώσῃ δηλαδὴ τὴν Ἑλλάδα. Σαίχονται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ 21 Ἐπιστολαί, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1722, 8, μετὰ τῆς Λατινικῆς Παραφράσεως, Σημειώσεων καὶ Πινάκων.

Θεογαμία, ἐορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη κατὰ τὴν εἰκοστήν τοῦ Γαμηλιῶνος Μηνός, εἰς τιμὴν τῶν γάμων τοῦ Πλούτωνος μετὰ τῆς Περσεφόνης, καὶ εἰς ἄλλα μὲν πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τὴν Σικελίαν, διότι ἐκεῖθεν, λέγουσιν, ἤρπασεν ὁ Πλούτων τὴν Περσεφόνην. Ζ. Περσεφόνη.

Θεογονία, Ποιητῆς Ἑλεγματικός, ἐπωνομάζεται ἐνίοτε Σικελιώτης, ἢ διότι ἐγεννήθη εἰς τὰ Μέγαρα τῆς Σικελίας, ἢ διότι γεννηθεῖς εἰς τὴν Μεγαρίδα τῆς Ἑλλάδος,

καὶ ἐξορισθεὶς ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του διέτριφεν εἰς τὴν Σικελίαν ὀλίγον χρόνον μετὰ τῆς γυναικὸς του Ἀργυροῦς, μετὰ τῆς ὁποίας ἐπιστρέψας πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, θιήνυσε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του εἰς τὰς Θήβας. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζεται Παραίνεσις πρὸς τινὰ νέον, ἢ Γνώμαι ἐκ χιλίων τετρακοσίων περιπου στίχων, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἢ ἐν Λειψία, 1815, 8, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων, καὶ ἄλλων φιλολογικῶν παρατηρήσεων.

Θεοδέκτης, Ῥήτωρ καὶ Ποιητὴς Τραγικός, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἰσοκράτους, τοῦ ὁποίου καὶ μαθητῆς ἐχρημάτισεν. Ἐκ τῶν πενήντα Τραγωδιῶν αὐτοῦ ἀποσπασμάτια τινὰ σώζονται, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Θεοδοσία (Καφφᾶς), πόλις τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου, ἐπὶ τοῦ Κιμμερικοῦ Βοσπόρου κειμένη (Κάτωικ. Θεοδοσιεύς).

Θεοδόσιος, Ἀστρονόμος περίφημος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Τρίπολιν τῆς Καρίας, κατὰ τὴν παιδαγωγικωτέραν γνώμην, περὶ τὰ μέσα τοῦ β'. Αἰῶνος ἀπὸ Χριστοῦ. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Ἀ. Σφαιρικῶν βιβλία τρία, ἐκδοθ. ἐν Ὁξωνία, 1707, 8. Β'. Περὶ Ἡμερῶν καὶ Νυκτῶν, καὶ περὶ Οἰκίσεων, ἐκδοθ. Λατινιστὶ μόνον ἐν Ῥώμῃ, 1587, 4.

Θεοδόσιος, Γραμματικός, Ἀλεξαν-

δρεῦς. Συνέγραφε Ἀ. Περὶ Γραμματικῆς, ἢ Σχόλια εἰς τὴν Γραμματικὴν Διονυσίου τοῦ Θρακός, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1822, 8. Β'. Κανόνες Εἰσαγωγικοὶ περὶ τῶν ὀκτῶ τοῦ Λόγου μερῶν, ἐκ τῶν ὁποίων δύο μόνον τμήματα, ἦτοι Περὶ κλίσεως Ὀνομάτων, καὶ περὶ κλίσεως Ῥημάτων ἐξεδόθησαν ἐν Λειψία ὑπὸ τοῦ Βεκκέρου ἐν τοῖς αὐτοῦ Ἀνεκδότοις. Γ'. Πραγματεία Περὶ Προσῳδιῶν, ἐκ τῆς ὁποίας τμήματα τινὰ ἐξεδόθησαν ὁμοίως ἐν Λειψία, 1820, 4.

Θεοδοσιούπολις (Ἐρζερουμ), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἀρμενίαν κειμένη (Κατωικ. Θεοδοσιουπολίτης).

Θεοδοτίων, Ἐφέσιος, ἀκμάσας μετὰ τὰ μέσα τοῦ β'. Αἰῶνος ἐκ Χριστοῦ, ὅτε καὶ νέαν Μετάφρασιν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς ἔκαμεν, ἢ ὁποία πλησιάζει ὀψιστοῦν εἰς τὴν τῶν Ἑβδομήκοντα. Οὗτος, κατὰ τινὰς, μετέφρασεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸν Προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἄλλα τινὰ, τὰ ὁποία εὐρίσκονται εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἑξαπλῶν τοῦ Ὠριγένους, καὶ εἰς τὸν Γ'. τόμον τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Φαβρικίου.

Θεοδοτᾶς, Ἐπίσκοπος τῆς Ἀγκύρας, ὅστις παρενεδεὶς εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ Σύνοδον, ὠμίλησε μετὰ πολλοῦ ζήλου ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐναντίον τοῦ Νεστορίου. Σαίζεται αὐτοῦ μία Ὀμιλία κατὰ Νεστορίου, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθ. ἐν τοῖς Συνοδικαῖς.

Θεοδώρητος, Ἀντιοχεύς, Ἐπίσκοπος τῆς Κύρου τῆς Συρίας, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, παρά τοῦ ὁποίου ἐδιδάχθη καὶ τὴν Δείαν Γραφήν. Ὡν δὲ ἐνδεσμος ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδοξίας, ὠδήγησε διὰ τῆς διδασκαλίας του εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ δέκα χιλιάδας Μαριωνιτῶν. Ἐπεσεν ὁμως εἰς πολλὰς λογομαχίας μετὰ τοῦ ἀγίου Κυρίλλου, καὶ ἀναθεματισθεὶς ὡς τὰ τοῦ Νεστορίου φρονῶν, πάλιν ἀδωάθη. Συνέγραψε πολλά Ἐκκλησιαστικά Συγγράμματα, τὰ ὅποια ἐξεδόθησαν ὅλα ὁμοῦ ἐν Λουτετία 1642, φύλ. εἰς τόμους τέσσαρας.

Θεόδωρος Ἀββουκάρρας, ἦτοι Ἐπίσκοπος, ἢ Ἠγούμενος τῆς Κάρρας, ἐχρημάτισε μαθητῆς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, καὶ συνέγραψε πολλά κατὰ διαφόρων Ἀιρετικῶν, ἐκδοθ. εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Πατέρων.

Θεόδωρος Ἀναγνώστης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας. Συνέγραψεν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν εἰς βιβλία τέσσαρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν πρῶτα δύο ἀκόμη εἶναι ἀνέκδοτα, ἐκ δὲ τῶν τελευταίων ἐξεδόθησαν Ἐκκλογαὶ ἀπὸ φωνῆς Νικηφόρου Καλλιόστου τοῦ Ξανθοπούλου ἐν Λουτετία, 1544, μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τοῦ Εὐσεβίου.

Θεόδωρος Βαλοσαμῶν, Κωνσταντινοπολίτης. Οὗτος προχειρισθεὶς

Πατριάρχης τῆς Ἀντιοχείας, δὲν ἤμπόρεσε νὰ ἀπολαύσῃ τὸν θρόνον του, ἐπειδὴ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐξουσιάζον ταύτην τὴν πόλιν οἱ Λατῖνοι, ὅθεν καὶ ἐμεινα καθησυχάζων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τὰ Ἐκκλησιαστικά Συγγράμματα τούτου, συνιστάμενα ἀπὸ Ἑρμηνείας εἰς τοὺς Κανόνας τῶν ἀγίων Συνόδων καὶ ἄλλων, ἐξεδόθησαν ἐν Ὁξωνία, 1672, φύλ.

Θεόδωρος Γαζής, Θεσσαλονικεὺς, Φιλόσοφος καὶ Γραμματικὸς ἄριστος, ὅστις εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Βαρβάρων ἄλωσιν τῆς ἰδίας του πατρίδος φυγὼν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐξέμαθεν ἀκριβῶς καὶ τὴν Λατινικὴν διάλεκτον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐδίδασκε τὴν Δείαν τῶν προπατόρων μας φωνὴν καὶ εἰς ἄλλα μὲν πολλὰ μέρη, κατ' ἐξοχίην δὲ εἰς τὴν Φερρόρاران ἀπὸ δημοσίου Καθέδρας μετὰ ζήλου πολλοῦ καὶ μεγάλης ὠφελείας τῶν ἀκροατῶν του, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ δικαίως νομίζεται εἰς ἐκ τῶν πρώτων ἀναγεννητῶν τῆς παιδείας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Προσκληθεὶς δ' ἔπειτα καὶ εἰς τὴν Ρώμην ὑπὸ τοῦ Πάπα Νικολάου τοῦ Ε. διὰ νὰ συμμεδέξῃ εἰς τὴν τότε γνωμὲνην μετάφρασιν τῶν Ἑλλήνων Συγγραφέων, ἔλαβεν ἐκεῖ καὶ τὴν γνωριμίαν τοῦ ἤδη λατινοφρονίσαντος καὶ καρδινάλισαντος Βησσαρίωνος τοῦ Τραπεζουντίου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ μεγάλως ἠγαπήθη, γενόμενος καὶ ὁμοτράπεζος αὐτοῦ.

Ἀπέθανε δὲ κατὰ τινὰς μὲν ἐν Ῥώμῃ, κατ' ἄλλους δὲ, ἐν Καλαβρία, ὅπου εἶχε πεμφθῆ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Βησσαρίωνος εἰς ἐκκλησιαστικόν τι ἀξίωμα, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἐπορίζετο ἀφθονοπαρόχως τὰ πρὸ τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. Συνέγραψεν ὁ πολυμαθὴς οὗτος Γαζῆς Α'. Γραμματικὴν ἔντεχρον καὶ πολλὰ ὠφέλιμον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς βιβλία τέσσαρα, ἐκδοθ. τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἄλδου Ἑλληνιστὶ ἐν Βενετία, 1495, φύλ. καὶ ἐν Παρισίοις Ἑλληνολατινιστὶ 1525, 8, καὶ ἀλλαχοῦ πολλάκις μετὰ καὶ χωρὶς τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, καὶ προσέτι μετὰ τῶν Σχολιαστῶν αὐτῆς Νεοφύτου τοῦ Κανσοκαλυβίτου, Δανιὴλ τοῦ Πατριῖου, καὶ ἄλλων. Β'. Βιβλίον Περὶ Ἀττικῶν Μηνῶν, συνεκδοθὲν εἰς τὸ τέλος τῆς Γραμματικῆς πολλῶν Ἑλληνολατινικῶν ἐκδόσεων, καὶ κατ' ἰδίαν Ἑλλ. Λατ. ἐν Βασιλείᾳ, 1536, 8. Γ'. Παράφρασιν εἰς τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα καὶ Βατραχομυομαχίαν, τῆς ὁποίας τὸ ὠραῖον ἰδιόγραφον σώζεται (χωρὶς τίτλου, ἢ ἐπιγραφῆς) εἰς τὴν Λαυρεντιανὴν Βιβλιοθήκην τῆς Φλωρεντίας, ὅπου καὶ ἐτυπώθη μετὰ τοῦ κειμένου κατὰ τὸ 1811 ἔτος εἰς τέσσαρας τόμους, ὑπὸ Ν. Θησέως τοῦ ἐκ τῆς Κύπρου. Δ'. Μετάφρασιν ἐκ τοῦ Λατινοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τοῦ Περί Γήρωνος (De Senectute) τοῦ Κικέρωνος, ἐκδοθ. μετὰ τῶν Ἀπάντων αὐτοῦ, καὶ κατ' ἰδίαν ἐν

Παρισίοις, 1628, 8, καὶ ἀλλαχοῦ. Ε'. Μετάφρασιν εἰς τὸ Ἐνύπνιον τοῦ Σκηπίωνος (Scipionis Somnium) τοῦ αὐτοῦ Κικέρωνος, ἐκδοθ. ὁμοίως μετὰ τῶν Ἀπάντων, καὶ κατ' ἰδίαν ἐν Βασιλείᾳ, 1528, 4. 5'. Μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Λατινικὸν τῶν Προβλημάτων τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῆς Περὶ Ζώων ἱστορίας τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ Περί Φυτῶν τοῦ Θεοφράστου, ἐκδοθ. πολλαχοῦ. Ζ'. Περί Ἀρχαιογονίας Τούρκων ἐν εἶδει Ἐπιστολῆς πρὸς Φραγκίσκον Φίλελφον, ἐκδοθ. ἐν τοῖς Συμμίκτοις τοῦ Ἀλλατίου.

Θεόδωρος Ἡγούμενος τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Λαύρας. Συνέγραψε κατὰ Αἰρετικῶν βιβλίον, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1644, εἰς τὸν Ι'. τόμον τῆς Βιβλιοθήκης τῶν Πατέρων.

Θεόδωρος Πρόδρομος, ἢ Πτωχοπρόδρομος, καὶ Κοιν. Κυρὸς (Κύριος) Θεόδωρος, Κωνσταντινοπολίτης, Ποιητῆς, Ῥήτωρ καὶ Θεολόγος ἄριστος, ὅστις ἔπειτα γενόμενος Μοναχός, ἐπωνομάσθη Ἰλαρίων. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων καὶ Ποιημάτων τὰ ἐπόμενα μόνον ἔγεων γνωστά, Α'. Ἐπιγράμματα τετραστίχα εἰς τὴν Κτίσιν τοῦ Κόσμου, καὶ εἰς ἄλλας ὑπόθεσεις τῆς θείας Γραφῆς, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ, 1536, 8, καὶ ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχικῇ Τυπογραφίᾳ. Β'. Τὰ κατὰ Ῥοδάνδην καὶ Διοκλέα, Πόημα Ἰαμβικόν

εἰς βιβλία ἑνῆα, ἐκδοθ. ἐν Παρισαίσις, 1625, 8, μετὰ ἐξ ἡμισείας πεζῆς καὶ ἑμμέτρου Λατινικῆς Μεταφράσεως. Γ'. Φιλία ἐξόριστος (ἀπόδημος), ἐκδοθ. ἐν Παρισαίσις, 1549, 4, καὶ ἀλλαχοῦ. Δ'. Υπόμνημα περὶ Σοφίας, ἐκδοθ. αὐτόθι, 1608, 8. Ε'. Διαφοραὶ στάσεων, ἐκδοθ. (ἐπ' ὀνόματι Κύρου Σοφιστοῦ, *Cyri Sophistae Differentiae statuum*, ἐκληφθέντος ὡς φαίνεται τοῦ Κυρός, ἧτοι Κύριος, εἰς τὸ Κύρος) μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλ. Ῥητόρων τοῦ Ἄλδου ἐν Βενετία, 1508-1509, φύλ. 5'. Προβλήματα Ῥητορικὰ εἰς στάσεις, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ἀμβούργῳ, 1612, 12. Ζ'. Ἐπιστολαὶ δεκαεπτὰ, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ρώμῃ, 1754, εἰς τόμους δύο. Η'. Ἐπιγράμματα τετραστίχα εἰς τοὺς τρεῖς στύλους τῆς Ἐκκλησίας, ἧτοι εἰς ἔπαινον τῶν τριῶν Μεγάλων Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1598, 8, καὶ ἀλλαχοῦ. Θ'. Υπόμνημα εἰς τὴν βιβλίαν τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ εἰς τὴν Εἰσαγωγὴν τοῦ Πορφυρίου περὶ τῶν πέντε Φωνῶν, συνεκδοθ. μετὰ τῶν Συγραμμάτων τοῦ Ἀριστοτέλους. Ι'. Ἀμάραντος, ἡ γέροντος ἔρωτες. ΙΑ'. Πρὸς τοὺς διὰ πενίαν βλασφημοῦντας τὴν Πρόνοιαν. ΙΒ'. Βίων Πράσις Ποιητικῶν καὶ Πολιτικῶν. ΙΓ'. Εὐχαριστήριος (Λόγος)

πρὸς Ἀλέξιον Ἀριστηνόν. ΙΔ'. Ὑπὲρ τῆς γλώττης (ἧτοι εὐγλωτίας) τοῦ Κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Ἀριστηνοῦ. ΙΕ'. Εἰσιτήριος τῷ αὐτῷ (Ἀριστηνῷ δηλαδὴ) δις τὴν τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀξίαν λαμβάνοντι, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ Λαπόρτου (*Laporte du Theil*) ἐν τῷ: *Notices et extraits des manuscrits de la bibliothèque du roi de France, Tom. VIII. P. 2. pag. 109*, καὶ ἐφεξῆς. ΙΣ'. Στίχοι πρὸς τὸν Βασιλέα Μανουήλ τὸν Κομνηνόν, ἧτοι δύο Ποιημάτια, ἐκ χιλίων πεντήκοντα περίπου Πολιτικῶν στίχων συνιστάμενα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον, Κατὰ Ἡγουμένων, ἐπιγράφεται, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Κοραῆ ἐν Παρισαίσις, 1828, 8, εἰς τὸν πρῶτον τόμον τῶν Ἀτάκτων αὐτοῦ, μετὰ πολλῶν καὶ ἀρίστων φιλολογικῶν Σημειώσεων. Εἰς τοῦτον τὸν Κυρὸν Θεόδωρον ἀποδίδουσι τινὲς καὶ τὴν Γαλεωμνομαχίαν (τουτέστι τὴν μάχην τῶν Γάτων μετὰ τῶν Ποντικῶν), Ποίημα Ἰαμβικόν καὶ ἀστέιον, ἐκδοθ. πολλάκις ἐν Βενετία εἰς τὸ τέλος τῶν Αἰσωπείων Μύθων, καὶ ἐν Ἄλλῃ, 1796, 8, μετὰ τῶν Ὑμνων τοῦ Ὀμήρου.

Θεόδωρος Στουδίτης, Κωνσταντινοπολίτης, ἐ χρημάτισεν Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῶν Στουδιτῶν. Ὡν δὲ ἑνδερεμος ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδοξίας, ἀντεστάθῃ γενναίως κατὰ τῶν Ἐικονομάχων, καὶ ἐξορισθεὶς, ἀπέθανεν εἰς τὴν Χερ-

σύνησον τοῦ ἁγίου Τρύφωνος. Συνέγραψε πολλά, ὅσων Κατηχητικά, Ἀσκητικά, Ἐγκώμια εἰς ἁγίους, Ἐπιστολάς, Ὕμνους, καὶ Ἐπιγράμματα τινά, ἐκδοθ. ἰδίως, καὶ τινὰ ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν ΙΔ'. Τόμον τῆς μεγάλης Βιβλιοθήκης τῶν Πατέρων.

Θεοκλύμενος, υἱὸς τοῦ Πολυφείδου, καὶ Μάντις ἄριστος, ὅστις προεῖπεν εἰς τὸν Τηλέμαχον τὸν ἐρχομὸν τοῦ Ὀδυσσεως, καὶ τὸν θάνατον τῶν Μνηστήρων τῆς μητρὸς του Πηνελόπης.

Θεόκριτος, Συρακούσιος, ὁ κορυφαῖος τῶν Βουκολικῶν Ποιητῶν, ἦτον υἱὸς τοῦ Πραξαγόρου, ἢ κατ' ἄλλους, τοῦ Πρωταγόρου καὶ τῆς Φιλίνης, καὶ ἠμαῖζε κατὰ τοὺς χρόνους Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, καὶ τοῦ β'. Ἰέρωνος, τυράννου τῶν Συρακουσίων, πρὸς τὸν ὁποῖον συνέγραψε καὶ τινὰ Ποιήματα. Ἐκ τῶν Δωριστὶ συγγεγραμμένων αὐτοῦ Ποιημάτων σώζονται 30 Εἰδύλλια, 22 Ἐπιγράμματα, καὶ ἡ Σύριξ, Ποίημα, τοῦ ὁποῖου ἡ θέσις τῶν στίχων παραστένει αὐτὸ τὸ ὄργανον, ἐκδοθ. πολλαχῶς, καὶ ἐν Ὀξωνίᾳ 1770, 4. εἰς δύο τόμους, μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν καὶ Πίνακος.

Θεολόγος, ὀνομάζεται ἐνίοτε κατ' ἐξοχὴν Γρηγόριος ὁ Νανξιανεζηνός.

Θεοξενία, ἐορτὴ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα τῶν Ἀθηναίων, πανηγυριζομένη κατὰ τὴν εἰκοστὴν τοῦ Ἐκατομβαιῶνος Μηνὸς, εἰς τιμὴν τῶν ξένων Θεῶν.

Θεόπομπος, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Θεοδέκτου, Ποιητῆς τῆς Μέσης Κωμωδίας, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πλάτωνος, τοῦ ὁποῖου τὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Θεοφάνης Νόννος, Ἴατρος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογενεῆτου, δι' ἐπιταγῆς τοῦ ὁποῖου ἔγραψεν Ἐπιτομὴν ἱατρικῶν παραγγελμάτων καὶ Θεραπείας τῶν νόσων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ἀργεντορ. 1568, 8. καὶ ἐν Γοθία (Gothae), 1794 - 1795, 8, εἰς τόμους δύο, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως καὶ Σημειώσεων.

Θεοφάνης Ὁμολογητῆς, Κωνσταντινοπολίτης, υἱὸς τοῦ Ἰσαυρίου, ἢ τοῦ Ἰσαακίου, Ἱστορικός, καὶ ὑπέρμαχος προστάτης τῶν ἁγίων Εἰκόνων, διὰ τὸ ὁποῖον ὀργισθεὶς Λέων ὁ Ἀρμένιος, τὸν ἐξώρισεν εἰς τὴν Σαμοθράκην, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἐξηκοντούτης. Συνέγραψε Χρονολογίαν ἀπὸ τοῦ 285 ἕως τοῦ 815 ἔτους, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, καὶ ἐν Βενετίᾳ εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντίδος.

Θεόφιλος, Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος, ἀνὴρ ἀγχίνους καὶ πολυμαθῆς, ὅστις κατηγορεῖται διὰ πολλὰ ἐλαττώματα, καὶ τὸ περισσότερον διὰ τὸ πρὸς τὸν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον μῖσος του. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Πρόλογος πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Θεοδοσίον περὶ τοῦ

- Πάσχα. Β. Κανόνες. Γ. Λόγος Παρανετικός. Δ. Ἐπιστολαὶ πρὸς Ἀμμώνιον, ἐκδοθ. κατὰ διαφόρους πόλεις καὶ χρόνους.
- Θεόφιλος, Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος, ὅστις κατ' ἀρχὰς ἦτον Ἐθνικός, ἀναγνούς δὲ ἐπιμελῶς τὴν θείαν Γραφήν, καὶ γνωρίσας τὴν ἀλήθειαν, ἔγεινε Χριστιανός καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας. Σώζονται καὶ τούτου βιβλία τρία, πρὸς Ἀυτόλυκον τινὰ Ἐθνικόν, ἐκδοθ. ἐν Ἀμβούργ. 1724, 8.
- Θεόφιλος, Ἀθηναῖός, Ποιητὴς Κωμικός, ἀκμάσας εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους τοῦ Εὐριπίδου, τοῦ ὁπίου ἀπόσπασμάτια τινὰ ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Γρότιου.
- Θεόφιλος, Νομικός καὶ Χαρτοφύλαξ, Κωνσταντινοπολίτης, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, εἰς ὃν ἐξ ἐκείνων, οἵτινες δι' ἐπιταγῆς αὐτοῦ τοῦ Ἀυτοκράτορος ἔφερον εἰς τάξιν τὰ τῶν Νόμων βιβλία. Οὗτος λοιπὸν παρέφρασεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ βιβλία τῶν Ἰνστιτούτων, καὶ συνέγραψεν Ὑπομνήματα εἰς τὰ τρία πρῶτα μέρη τῶν Πανδέκτων, ἐκ τῶν ὁπίων ὁμως λείψανα τινὰ σώζονται, ἐκδοθ. μετὰ τῶν Ἰνστιτούτων In Hagae Com. 1751, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ πολλῶν καὶ ἀξιολόγων Σημειώσεων, καὶ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως.
- Θεόφιλος, Φιλόσοφος, Ἰατρός καὶ Πρωτοσπαδάριος. Συνέγραψε Ἀ. Περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ.
- ἐν Παρισίους, 1556, 8. Β. Περὶ Οὐρων. Γ. Περὶ Διαχωρημάτων κοιλίας, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. 1703, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. Δ. Περὶ Σφυγμῶν. Ε. Ὑπόμνημα εἰς τοὺς Ἀφορισμούς τοῦ Ἱπποκράτους, ἐκδοθέντα μόνον Λατινιστί.
- Θεόφραστος, υἱὸς τοῦ Μελάντου Κναφείως, ἦτον ἐκ τῆς Ἑρεσσοῦ, πόλεως τῆς νήσου Λέσβου. Οὗτος ἀφ' οὗ ἔκαμε τὰς πρώτας σπουδὰς του εἰς τὴν πατρίδα του, ὑπῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐμαδῆτευσεν εἰς τὸν Πλάτωνα, καὶ μάλιστα εἰς τὸν Ἀριστοτέλην, παρὰ τοῦ ὁπίου πρῶτον Ἐυφραστος, καὶ ὕστερον Θεόφραστος ἐπωνομάσθη, διὰ τὴν ἰδιότητα τῆς ἐκφράσεώς του, Τύρταμος, τὸ πρῶτον καλούμενος. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἀριστοτέλους διεδέχθη αὐτὸς τὴν Περιπατητικὴν Σχολήν, καὶ τόσον εὐδοκίμησεν, ὥστε εἰς ὀλίγον διάστημα χρόνου ἀπήλασε πληθὺς μαθητῶν, καὶ καδῶς λέγουσιν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας. Τέλος ἔπρεπε καὶ αὐτὸς ν' ἀφίση πρὸς καιρὸν τὰς Ἀθήνας, καὶ νὰ φύγη μετὰ τῶν λοιπῶν Φιλοσόφων, διὰ τὸ (καδῶς ἔπειτα ἐκρίθη) ἀνόητον καὶ ἐπιζήμιον ψήφισμα τοῦ Σοφοκλέους, Ἀρχοντος καὶ διοικητοῦ τῶν Ἀθηναίων, τὸ ὁποῖον ῥητῶς ἔλεγε «Μηδένα τῶν Φιλοσόφων Σχολῆς ἀφηγεῖσθαι, ἂν μὴ τῆ βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ δόξη, εἰδὲ μὴ, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν».

Μετά δὲ τὴν ἀκύρωσιν τούτου τοῦ ψηφίσματος ὑπέστρεψε πάλιν ὁ Θεόφραστος εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐξηκολούθει διδάσκων μετὰ φήμης, ἕως ὅτου ἀπέθανε, φθάσας εἰς βαδύτατον γῆρας. Ἐκ τῶν πολλῶν καὶ παντοίων αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζονται ἀκόμη ἱκανά, ἐκδοθ. ἰδίᾳ κατὰ διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅλα ὁμοῦ Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1818-1821, 8, εἰς πέντε τόμους, μετὰ κριτικῶν Σημειώσεων, διαφόρων ἀναρνώσεων καὶ Πινάκων. Οἱ δὲ Ἡθικαὶ Χαρακτῆρες, τοὺς ὁποίους ὁ Θεόφραστος συνέγραψε κατὰ τὰ 99 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐξεδόθησαν Ἑλλ. Γαλλ. καὶ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Κοραῆ ἐν Παρισίοις, 1798, 8, μετὰ κριτικῶν Σημειώσεων.

Θεοφύλακτος, Βουλγαρίας, ἦτοι Ἀχρίδος Ἐπίσκοπος, Κωνσταντινοπολίτης, ἢ, κατ' ἄλλους, Βοιωτός, ἀνὴρ πολυμαθῆς καὶ ἐνάρετος, καὶ ἔκδοτος εἰς τὴν μελέτην τῆς θείας Γραφῆς, καὶ τῶν Συγγραμμάτων τῶν θεοφόρων Πατέρων, καὶ μάλιστα τοῦ Ἰεροῦ Χρυσοστόμου. Τὰ σωζόμενα τούτου Συγγράμματα, συνιστάμενα ἀπὸ Ἑρμηνείας, εἶναι τὰ ἐπόμενα Α'. Ἑρμηνεία εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια. Β'. Εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Γ'. Εἰς τὰς Ἐπιστολάς τοῦ θείου Παύλου. Δ'. Εἰς τὰς Καθολικὰς Ἐπιστολάς τοῦ ἁγίου Πέτρου, Ε'. Εἰς τοὺς δώδεκα Ἑ-

λάσσονας Προφῆτας. Σ'. Ὀμιλία εἰς τὰ ΙΑ'. Ἐωθινά. Ζ'. Λόγοι τινὲς, Ἑγκώμια, Ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Βενετία, 1754, καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ δὲ εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια Ἑρμηνεία, μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὴν ἀπλήν μας γλῶσσαν, ἐξεδόθη ὁμοίως ἐν Βενετία πολλάκις μετὰ τοῦ κειμένου.

Θεοφύλακτος Σιμοκάτης, Αἰγύπτιος, διατρίψας πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως. Οὗτος δι' ἐπιταγῆς τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχου συνέγραψε Α'. Ἱστορίαν Οἰκουμένην εἰς βιβλία ὀκτώ, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Τιβερίου ἕως τοῦ δυστυχῆς Μαυρικίου, τὴν ὁποίαν μετὰ τὸν ἐλεεινὸν θάνατον αὐτοῦ ἀναγνούς παρήρσια, διήγειρεν ὅλους τοὺς ἀκροατὰς εἰς δάκρυα, ἐκδοθ. εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντίδος. Β'. Διάλογον περὶ διαφορᾶς φυσικῶν Προβλημάτων καὶ ἐπιλύσεων αὐτῶν, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1653, 4, Γ'. Ἐπιστολὰς Ἡθικὰς 49, Ἀγροικὰς 28, Ἑρωτικὰς ὁμοίως 28, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἄλδου καὶ ἀλλαχοῦ.

Θερμαϊκός, ἢ Θερμαῖος κόλπος (Κόρπος τῆς Σαλονίκης), ἢ μετὰξὺ Θεσσαλίας καὶ Χαλκίδος θάλασσα.

Θέρμη, πόλις τῆς Μακεδονίας (Κάτωικ. Θερμαῖος). Ζ. Θεσσαλονίκη.

- Θερμοπύλαι, ἢ Πύλαι μόνον (Στόμα τοῦ Λύκου), ἢ περίφημος εἰς τὴν Θετταλίαν δίοδος, ὅπου ἀπέθανεν ὁ Σπαρτιάτης Λεωνίδα, ἡρωϊκώτατα ὑπὲρ πατρίδος μαχόμενος.
- Θέρμος, πόλις τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν Αἰτωλίαν κειμένη (Κάτοικ. Θέρμιος).
- Θερμάδων (Παρμῶν), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, κατὰ τὸν Εὐξείνου Πόντου ῥέων, καὶ ἕτερος τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος εἰς τὴν Βοιωτίαν.
- Θεραΐτης (Thersites) Καλυδώνιος, υἱὸς τοῦ Ἀγρίου, ὁ ἀσχημότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι ἐστράτευσαν κατὰ τῆς Τρωάδος. Οὗτος, κατὰ τὸν ζωγράφου τοῦ Ὅμηρου, ἦτον προμήκης τὴν κεφαλὴν, χλωὸς τὸν ἕνα πόδα, κυρτὸς, φαλακρὸς καὶ ἀραιόδριξ, φλύαρος καὶ ἀπεραντολόγος, καὶ μέγιστος ἐχθρὸς τῶν Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Ἀχιλλέως, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἐφονεύθη, κτυπηθεὶς κατακέφαλα μὲ τὸν γρόνθον.
- Θεσμοφόρια (Thesmophoria), εορτὴ τῶν Ἑλλήνων, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῶν Ἀθηναίων, εἰς τιμὴν τῆς Θεσμοδότου, τουτέστι νομοδοτρίας Δήμητρος, ἀρχὴν λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ Τριπτολέμου, ἢ κατ' ἄλλους, τοῦ Ὀρφέως. Ἐτελεῖτο δὲ κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ Πυανεψιώνος Μηνὸς διὰ πέντε κατὰ συνέχειαν ἡμέρας. Εἰς ταύτην τὴν εορτὴν αἱ ἐπισημότεραι γυναῖκες τῶν Ἀθηναίων ὑπήγαγον εἰς τὴν Ἐλευσίνα, φέρουσαι
- μὲ μεγάλην πομπὴν καὶ παραταξὺν τὰ βιβλία, εἰς τὰ ὅποια ἦσαν γεγραμμένοι οἱ Νόμοι, οἵτινες ὀνομάζοντο Θεσμοί, καὶ ἐπομένως καὶ αὗται Θεσμοφοριάζουσαι. Ἐπρεπε δὲ αὐταὶ ὄχι μόνον κατὰ τὴν εορτὴν, ἀλλὰ καὶ προτύτερα πέντε, ἢ τρεῖς ἡμέρας τοῦλάχιστον νὰ φυλάττωσιν ἐγκράτειαν, καὶ νὰ ἦναι κάθαρα ἀπὸ παντὸς σαρκικοῦ πάθους. Ἐγίνοντο δὲ κατ' αὐτὴν τὴν εορτὴν καὶ διάφορα σκώματα, καὶ ἄσπενοι ἀστεισμοὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἔτρεχον ἐφ' ἀμάξης δι' ὅλης τῆς πόλεως, καὶ ἐκ τούτου προῆλθε καὶ ἡ «Τὰ ἐξ ἀμάξης» Παροιμία, ἐπὶ ὑβριστῶν ἀνδρώπων λεγομένη (Ζ. Ἰάμβη). Τέλος διελύετο ἡ πανήγυρις αὕτη μὲ προσευχὰς καὶ δεήσεις, ἀναφερομένας πρὸς τὴν Δήμητρα, Περσεφόνην καὶ Πλούτωνα, καὶ πρὸς τὴν Καλλιγένειαν, τὴν τροφὸν τῆς Περσεφόνης.
- Θεσμοφοριάζουσαι. Ζ. Ἀριστοφάνης.
- Θεσπιαὶ (Κακοί), πόλις ἐπίσημος τῆς Βοιωτίας, πρὸς βορρᾶν τῶν Λευκτρῶν κειμένη (Κάτοικ. Θεσπιεὺς).
- Θεσπρωτία (Παρακάλαμος), χώρα τῆς Ἠπείρου, ἀπὸ Θεσπρωτοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πριάμου παρονομασθεῖσα (Κάτοικ. Θεσπρωτός).
- Θεσσαλία, καὶ Θετταλία, ἢ πρότερον Πυρραία, Αἰολίς, Πελασγία, καὶ Αἰμονία, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ Αἰγαίου πελά-

γους, Μακεδονίας, Οίτης, καὶ Ἠπείρου κειμένη (Κάτοικ. Θεσσαλός, καὶ Θετταλός). Ἐδιδαιρεῖτο δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰς πέντε ἄλλας χώρας, ἦγον εἰς τὴν Φθιώτιδα, Θεσσαλιώτιδα, Ἰσθμιαιώτιδα, ἢ Ἐσθιωτίδα, Πελασγιώτιδα, καὶ Μαγνησίαν, περὶ τῶν ὁποίων βλέπε ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

Θεσσαλιώτις, χώρα τῆς Θεσσαλίας, μεταξύ Μαγνησίας, Ὀρδρου, Ἰσθμιαιώτιδος, καὶ Πελασγιώτιδος κειμένη.

Θεσσαλονίκη, καὶ Θεσσαλονικεῖα κατὰ Στράβωνα (Σαλονίκη), ἡ πρότερον Θέρμη, πόλις ἐπίσημος τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τὴν κατὰ τῶν Θεσσαλῶν νίκην τοῦ Φιλίππου, υἱοῦ τοῦ Ἀμύντου οὕτω παρονομασθεῖσα (Κάτοικ. Θεσσαλονικεὺς).

Θέστωρ (Thestor). Ζ. Κάλχας.

Θέτις (Thetis), θυγάτηρ τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Δωρίδος, Θεὰ καὶ Νύμφη ὠραιότατη, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς ἐπεθύμησε νὰ τὴν λάβῃ διὰ γυναῖκα του. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἔμαθε παρά τοῦ χρησμοῦ, ἢ, κατ' ἄλλους, παρά τοῦ Προμηθεῶς, ὅτι θέλει γεννήσει ἐξ αὐτῆς υἱὸν ἀξιώτερον καὶ γενναϊότερον ἑαυτοῦ, ἀπεφάσισε νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ μὲ τὸν Πηλέα. Ἡ δὲ Θέτις αἰσχνομένη νὰ ἔχῃ ἄνδρα θνητὸν, μετεβάλλετο εἰς διαφόρους μορφάς, διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν τοιαύτην ὑπανδρείαν. Ἄλλ' ὁ Πηλεὺς διὰ συμβουλῆς τοῦ Χείρωνος πιάσας αὐτὴν εἰς τὴν

ἀκτὴν τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας, τὴν ἔσφιξε τόσον δυνατὰ εἰς τὰς ἀγκάλας του μεταμορφωμένην εἰς σπηλίαν, ὥστε δὲν ἠμπόρесе νὰ ἐκφύγῃ πλεον ἀπὸ τὰς χεῖρας του, ἀλλ' ἀναλαβοῦσα τὴν ἰδίαν τῆς μορφήν, συγκατ-ἐνευσεν εἰς τοὺς γάμους, εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ὁποίων παρενρέθησαν ὅλοι οἱ Θεοὶ καὶ αἱ Θεαί, πλὴν τῆς Ἑριδος, καὶ ἔφαλον αὐτοὶ τὸν Ὑμέναιον. Ἡ δὲ Ἑρις ὠργίσθη διὰ τοῦτο, καὶ ῥίψασα κρυφίως ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν χρυσῶν μῆλον μὲ τὴν ἐπιγραφὴν νὰ τὸ λάβῃ ἡ πλεον ὠραία « Ἡ καλὴ λαβέτω » ἐτάραξεν ὅλον τὸ συμπόσιον, ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ μῆλον κυλιόμενον, ἔρθεσεν ἐκεῖ, ὅπου ἐκάθητο ἡ Ἀθηνᾶ, ἢ Ἀφροδίτη, καὶ ἡ Ἥρα. Πᾶσα μία λοιπὸν ἀπὸ αὐτὰς τὰς Θεὰς ἤθελε νὰ λάβῃ ἐκεῖνο τὸ μῆλον, ἀποφαινοῦσα ἑαυτὴν ὠραιότεραν τῶν λοιπῶν, καὶ τὸ πρᾶγμα κατήτησεν εἰς τὸν Δία. Ὁ δὲ Ζεὺς μὴ θέλων νὰ δυσαρ-εστήσῃ κάμμιαν ἀπ' αὐτὰς, ἐπρόσταξε τὸν Ἑρμῆν καὶ τὰς ἔφε-ρεν εἰς τὸν Πάριον, ὅστις ἔκα-με τὴν κρίσιν, προτιμήσας μεταξύ αὐτῶν τὴν Ἀφροδίτην. Ἐπομέ-νως ἡ Θέτις ἐγέννησεν ἐκ τοῦ Πηλέως τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ὁ-ποῖον θέλουσα νὰ κάμῃ ἄτρω-τον, ἔκαίε τὴν νύκτα μυστικῶς τὰς θνητὰς σάρκας του, καὶ τὴν ἡμέραν ἀλειφε μὲ ἀμβροσίαν τὰ καυθέντα μέρη. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶ-δεν ὁ Πηλεὺς τὸ γινόμενον, καὶ

- ροβηθεῖς ἐφώνασεν, αὐτὴ ἔμπο-
δίσθη ἀπὸ τὸ ἔργον, καὶ ἀνεχώ-
ρησεν εἰς τὰς ἀδελφάς της Νη-
ρηίδας, καὶ ἐκ τούτου συνέβη
νὰ μείνῃ ὁ Ἀχιλλεύς τρωτὸς
εἰς ἐκεῖνο μόνον τὸ μέρος τοῦ
ποδός, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸν ἐκρά-
τει, ὅταν τὸν ἔκαιε. Μ' ὅλον
τοῦτο αὐτὴ δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τοῦ
νὰ ἀγαπᾷ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν
υἱόν της, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ
αὐτοῦ τὰ δεόντα, ὡς εἴρηται ἐ-
κεῖ. Ζ. Ἀχιλλεύς.
- Θέων, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ πατὴρ τῆς
περιφήμου Ὑπατίας, Μαθημα-
τικός καὶ Ἀστρονόμος ἀριστος.
Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ
σώζονται ἀκόμη Α'. Ἡμερολό-
γιον, ἢ Ἐφημερίς. Β'. Σχόλια
εἰς Ἄρατον, καὶ ἄλλα τινά, ἐκ-
δοθ. κατὰ διαφόρους πόλεις.
- Θέων, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπονομαζό-
μενος Ἄλιος, Ρήτωρ καὶ Σοφι-
στής, τοῦ ὁποῖου σώζεται Τέχνη
περὶ Προγυμνασμάτων, βιβλίον
πολλὰ ἀναγκαῖον εἰς τοὺς Πρω-
τοπείρους τῆς Ῥητορικῆς, ἐκδο-
θὲν Ἑλλ. Λατ. ἐν Οὐφαλῆ, 1680, 8, μετὰ τῶν τοῦ Ἀ-
φρονίου.
- Θέων, Σμυρναῖος, Μαθηματικός
καὶ Φιλόσοφος Πλατωνικός, τοῦ
ὁποῖου τὰ περὶ Ἀριθμητικῆς καὶ
Μουσικῆς ἀποσπασμάτια ἐξεδό-
θησαν Ἑλλ. Λατ. ἐν Παριείοις,
1644, 4, μετὰ Σημειώσεων.
- Θῆβαι, ἢ Ἐκατόμυλοι (Λουξούρ),
πόλις ἐπίσημος τῆς ἀνω Ἀγύ-
πτου.
- Θῆβαι Θεσσαλικάι, ἢ ἔπειτα Φι-
- λιπούπολις (Ζητούνη), πόλις
τῆς Θεσσαλίας, εἰς τὴν Φθιώ-
τιδα.
- Θῆβαι (Θήβα), πόλις τῆς Ἑλ-
λάδος, εἰς τὴν Βοιωτίαν (Κάτ-
οικ. Θηβαῖος).
- Θηβαῖς. Ζ. Ἄιγυπτος.
- Θημακός, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ
τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς (Κάτ-
οικ. Θημακεύς).
- Θῆρα, ἢ Θηρασία (Σαντορήνη),
μία ἐκ τῶν Σποραδῶν νήσων
τοῦ Ἀιγαίου πελάγους (Κάτοικ.
Θηραῖος, καὶ Θηράσιος).
- Θησεῖα, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων, πα-
νηγυριζομένη κατὰ τὴν ὀγδόην
τοῦ Ἐκατομβαιῶνος Μηνός, εἰς
τὴν ὁποίαν οἱ νέοι ἔκοπτον τὴν
κόμην τῆς κεφαλῆς των, κατὰ
μίμησιν τοῦ Θησεύς, ὅστις ἐρ-
χόμενος ἀπὸ τὴν Τροίξῃνα εἰς
τὰς Ἀθήνας, ἀφιέρωσε τὴν κό-
μην του εἰς τοὺς Δελφούς. Κατ'
ἄλλους δὲ ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐτελεῖτο
κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Πυανεψιῶ-
νος Μηνός εἰς ἀνάμνησιν τῆς
ἐκ τῆς Κρήτης ἐπιστροφῆς εἰς
τὰς Ἀθήνας αὐτοῦ τοῦ Θη-
σεύς.
- Θησεῖον (Ἅγιος Γεώργιος), ναὸς
περικαλλῆς εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς
τιμὴν τοῦ Θησεύς, κατασκευα-
σθεῖς ὑπὸ τοῦ Κίμωνος, μετὰ
τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων
τούτου τοῦ ἥρωος. Εἰς τοῦτον
τὸν ναὸν ἐγένετο ἡ συνέλευσις
τῶν Θεσμοθετῶν· κατέφευγον οἱ
χρεωκόποι, καὶ ὅσοι δούλοι κατ-
ετυρανοῦντο ἀπανδρώπαις ὑπὸ
τῶν κυρίων αὐτῶν, ὁμοίως καὶ

ἄλλοι δυστυχεῖς, ὡς ἂν εἰς ἱερόν καὶ ἄσυλον καταφύγιον.

Θησεύς (Theseus), υἱὸς τοῦ Αἰγέως, Βασιλέως τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῆς Ἀιδρας, θυγατρὸς τοῦ Πιτθεύς. Ἐπειδὴ ὁ Ἀιγεύς δὲν ἐτεκνοποίει, ἠρώτησε περὶ τῆς ἀτεκνίας του τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος· ὁ δὲ χρησμός τὸν ἀπεκρίθη μὲ τὴν συνειδισμένην του σκοτεινὴν ἔκφρασιν **Νὰ μὴ λύση τὸν προὔχοντα πόδα τοῦ ἀσκού του** (τουτέστι νὰ μὴ συνευρεθῇ μὲ γυναῖκα) ἕως νὰ φθάσῃ εἰς τὰς Ἀθήνας. Διαβάς δὲ ἀπὸ τὴν Τροιζῆνα, ἠρώτησε περὶ τοῦ χρησμοῦ τὸν Πιτθεά· ὁ δὲ Πιτθεύς ἐπίδουλων νὰ συγγενεύσῃ μετ' αὐτοῦ, τὸν ἠπάτησε, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ κοιμηθῇ μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀιδρας. Τὸ πρῶτ' ὁ Αἰγεύς ἐνοήσας τὸ πρᾶγμα, παρήγγειλεν εἰς τὴν ἀναχώρησίν του τὴν Ἀιδραν, ὅτι ἂν γεννήσῃ ἀρσενικὸν παιδίον, νὰ μὴ φανερώσῃ τίνος πατὴρ εἶναι· ἀλλ' ἀφ' οὗ αὐξήθῃ, νὰ λάβῃ τὸ ξίφος του καὶ τὰ πέδιλα, τὰ ὅποια αὐτὸς εἶχε κρύψει ὑποκάτω εἰς μίαν πέτραν, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὅταν λοιπὸν ἠϋξήθῃ ὁ Θησεύς, ἐκύλισε τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ λαβὼν τὸ ξίφος καὶ τὰ πέδιλα, κατὰ τὴν ὁδηγίαν τῆς μητρὸς του, ἐκίνησε διὰ ξηρᾶς διὰ τὰς Ἀθήνας, μὲ ὅλον ὅτι ἢ μήτηρ καὶ ὁ πάππος του τὸν παρεκίνουν νὰ πλεύσῃ διὰ θαλάσσης. Φθάσας δὲ εἰς τὰς

Ἀθήνας, παρ' ὀλίγον ἔλειψε νὰ φαρμακωθῇ ἀπὸ τὴν μητροῦν του Μήδειαν· ἀλλὰ γνωρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀιγέως, ἐκυρήχθη υἱὸς καὶ διάδοχος αὐτοῦ. Ὡν δὲ σύγχρονος καὶ συγγενῆς τοῦ Ἡρακλέους, ἠθέλησε ὑ ἀκολουθήσῃ καὶ τὰ ἔχνη αὐτοῦ, ἤγουν νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν γῆν ἀπὸ τὰ τέρατα, καὶ κακούργους ἀνδρώπους. Ὅθεν ἐφόνευσε τὸν Κορυνήτην Περιφήτην, ληστὴν περίφημον· τὸν Πυτιοκάμπτην Σίννιν· τὴν Κρομμυωνίαν Σύν, θηρίον ἄγριον καὶ μάχιμον· τὸν Σκίρωνα· τὸν Προκρούστην Δαμάστην· τὸν Κερκύονα καὶ ἄλλους (βλέπε ταῦτα τὰ ὀνόματα). Ἐκαθάρισε πρὸς τούτοις καὶ τὴν πεδιάδα τοῦ Μαραθῶνος ἀπὸ ἑνα ἄγριον καὶ βλαπτικώτατον ταῦρον, καὶ συνεστράτευσε μετὰ τοῦ Ἡρακλέους ἐναντίον τῶν Ἀμαζόνων, τὰς ὁποίας ἀφ' οὗ τὰς ἐνίκησαν, αὐτὸς μὲν ὁ Ἡρακλῆς ἔλαβε τὴν ζώνην τῆς βασιλείας αὐτῶν Ἴπολύτης κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Εὐρυσθέως, εἰς δὲ τὸν Θησεά ἔδωκεν αὐτὴν τὴν βασιλισσαν, βραβεῖον τῆς ἀνδρείας του· ἢ, κατ' ἄλλους, ὁ Θησεύς ἔλαβεν αὐτὴν τὴν Ἀμαζόνα αἰχμάλωτον εἰς δευτέραν ἐκστρατείαν, τὴν ὅποιαν ἔκαμεν αὐτὸς μόνος του μὲ ἰδίον του στόλον. Μίνως ὁ δευτερός, Βασιλεὺς τῆς Κρήτης, νικήσας τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἀποφασίσας νὰ τοὺς ἐδικηθῇ διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ του Ἀνδρόγεω, ὡς εἴρηται ἐκεῖ, τοὺς ὑπεχρέωσε νὰ πέμπω-

οι κατ' ἔτος εἰς τὴν Κρήτην ἑπτά νέους, καὶ ἄλλας τόσας νέας πρὸς τροφήν τοῦ Μινωταύρου του. Οὗτοι δὲ οἱ νέοι ἐπέμποντο μὲ κληρον, καὶ ἐπειδὴ ὁ κληρος ἔπασσε καὶ εἰς τὸν Θεσέα, ἢ, καθὼς ἄλλοι λέγουσιν, αὐτὸς μόνος του ἐπροθυμήθη νὰ συμπορευθῆ μετὰ τῶν λοιπῶν νέων, διὰ νὰ σηκώσῃ τὰ κατὰ τοῦ πατρὸς του παράπονα τοῦ δήμου, ἐκίνησε μετὰ χαρᾶς, παρηγορήσας τὸν πατέρα του, ὅτι θέλει ἐπιστρέφει ὑγιής. Ὁ δὲ πατὴρ του μὴ δυνάμενος νὰ τὸν ἐμποδίσῃ κατ' οὐδένᾳ τρόπῳ, ἔδωκεν εἰς τὸν ναυκληρον καὶ ἄλλα ἰστία λευκά, παραργείλας αὐτὸν, ὅτι ἂν τῷ ὄντι ἐπιστρέφῃ ὁ υἱὸς του ὑγιής νὰ βάλῃ εἰς τὸ πλοῖον αὐτὰ ἀντὶ τῶν μελάνων, μὲ τὰ ὁποῖα ἐσυνείδισε νὰ πλέῃ. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔφθασαν εἰς τὴν Κρήτην, εἶδε τὸν Θεσέα Ἀριάδην ἢ θυγάτηρ τοῦ Μίνως, καὶ τόσον τὸν ἠγάπησεν, ὥστε συμφωνήσασα μετ' αὐτοῦ νὰ τὴν λάβῃ διὰ γυναικα του, ὅταν ἐπιστρέφῃ διὰ τὰς Ἀθήνας, τῷ ἔδωκε τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς πῶς νὰ φονεύσῃ τὸν Μινώταυρον, καὶ προσέτι ἓνα μίτον, ἦτοι κλωστήν νήματος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὀδηγούμενος νὰ ἐξέλθῃ ἀσφαλῶς ἀπὸ τὸν πολύπλοκον ἑκκεῖνον Λαβύρινθον, ὅπου διέτριβεν ὁ Μινώταυρος. Μετ' αὐτὴν δὲ προπαρασκευὴν ἐμβὰς ὁ Θεσεὺς εἰς τὸν Λαβύρινθον, ἐφόνευσε τὸν Μινώταυρον, καὶ ἐξ-

ἤλθεν ἀκολούτως, ὀδηγούμενος ἀπ' ἐκεῖνο τὸ νῆμα. Ἀναχωρήσας ἔπειτα ἀπὸ τὴν Κρήτην μετὰ τῶν λοιπῶν νέων καὶ τῆς Ἀριάδνης, καὶ φθάσας εἰς τὴν νῆσον τῆς Νάξου, τὴν μὲν Ἀριάδην ἀφῆκεν ἐκεῖ, ἀγαπήσας μὲ περισσότερον ἔρωτα τὴν ἀδελφὴν τῆς Φαίδραν· ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Δῆλον, καὶ θυσιάσας εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ἐκίνησε διὰ τὰς Ἀθήνας. Ἀπὸ δὲ τὴν πολλὴν χαρὰν λησμονήσας ἢ ἀλλάξῃ τὰ μέλανα ἰστία τοῦ πλοῖου, ἐπροξένησεν εἰς τὸν πατέρα του Ἀιγέα τὸν θάνατον· δῶτι αὐτὸς ἰδὼν μακρόθεν τὸ πλοῖον μὲ τὰ αὐτὰ ἰστία, καὶ ὑποπτεύσας, ὅτι δὲν εἶναι μέσα ὁ υἱὸς του, ἔπασσε καὶ ἐπνίγη εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ Αἰγαῖον ὀνομασθὲν πέλαγος. Παραλαβὼν λοιπὸν ὁ Θεσεὺς τὴν βασιλείαν, συνήθροισε τοὺς διεσκορπισμένους κατοίκους τῆς Ἀττικῆς, καὶ τοὺς ἤνωσεν εἰς μίαν κοινὴν δημοκρατικὴν πολιτείαν, γενόμενος αὐτὸς ἀρχηγὸς μόνον εἰς τὰ τοῦ πολέμου, καὶ φύλαξ τῶν νόμων. Τούτου δὲ τὴν δόξαν φθονήσας Πειρίδους ὁ Βασιλεὺς τῆς Θεσσαλίας καὶ ἀρχηγὸς τῶν Λαπίδων, ὑπῆγε νὰ τὸν δοκιμάσῃ, κλέψας μερικὰς ἀπὸ τὰς βοῦς αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ τὸ ἔμαθεν ὁ Θεσεὺς, ἔτρεξε κατόπι του διὰ νὰ τὸν καταπολεμήσῃ· ἀλλ' ὅταν ἀνταμώθησεν, ἐθαύμασεν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου τὴν μεγαλοπρέπειαν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος προτερήματα, καὶ

ἀντί τοῦ νὰ ἐλθῶσιν εἰς μάχην, ἔγειναν ἐνδύς πιστότατοι φίλοι. Ὅταν δὲ ὁ Πειρίδους ἐπανηγήριζε τοὺς γάμους του, ἐπροσκάλεσε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸν φίλον του Θησέα. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ Κένταυροι ἐφάνησαν ἀναίσχυντοι, καὶ ἤθελον νὰ ἀτιμάσωσιν ὄχι μόνον τὰς ἄλλας γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν νύμφην, κατεπολεμήθησαν ἀπὸ τοὺς δύο τούτους φίλους, καὶ κατὰ κράτος ἐνίκηθησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπῆγαν εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ ἔκλεψαν τὴν Ἑλένην, θυγατέρα τοῦ Τυνδάρεω καὶ τῆς Λήδας, ἡ ὁποία καὶ ἔπεσε διὰ κλήρου εἰς τὸν Θησέα. Θέλοντες δὲ νὰ κλέψωσι καὶ τὴν Περσεφόνην, γυναῖκα τοῦ Πλούτωνος, κατέβησαν εἰς τὸν Ἄδην· ἀλλὰ τὸν μὲν Πειρίδου τὸν κατέφαγεν ὁ Κέρβερος, τὸν δὲ Θησέα ἠλευθέρωσε μετὰ ταῦτα ὁ Ἡρακλῆς. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας συνέβη κάποια ἐπανάστασις κατ' αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς τὴν Σκύρου, ὅπου ἠλπίζεν, ὅτι ἔχει καὶ πατρικὴν τινα γῆν. Ἄλλ' ὁ Λυκομήδης, ὁ Βασιλεὺς ταύτης τῆς γῆσου φθονήσας τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ καταπατήσας τὰ νόμιμα τῆς φιλοξενίας, τὸν ἐξώδησε δολίως ἀπὸ ἑνα κρημνῶδη τόπου, καὶ οὕτως ἀπέθανε μὲ θάνατον ἀνάξιον ὁ δεύτερος μετὰ τὸν Ἡρακλέα Ἡρως, καὶ μέγας τῆς πατρίδος του καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης. Μετὰ

δὲ πολὺν καιρὸν ἔφερον οἱ Ἀθηναῖοι, κατὰ τινα χρῆσμον, τὰ ὄστα τοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὰ ἔδειξαν ἐντίμως εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἐγείραντες καὶ περικαλλῆ ναὸν εἰς τιμὴν του. Ζ. Θησεῖον.

Θνωκός, πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Θνωκοῦ).

Θόας (Thoas). Ζ. Ὀρέστης. — Ὑψιπύλη.

Θοραί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχιδος φυλῆς (Κάτοικ. Θορεὺς, καὶ Ἐπιβόρ. Θοραθεν).

Θορικὸς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Θορίκιος καὶ Θορικεὺς).

Θόραξ, ὄρος τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, καὶ πόλις αὐτόδι ὀμώνυμος (Κάτοικ. Θορνάκιος).

Θουκυδίδης, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Ὀλόρου, ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ γονεῖς πλουσίους καὶ ἐπιφανεῖς. Ὁ Ἡρόδοτος ἀναγνώνσκων ποτὲ εἰς μίαν δημοτελεῖ ἑορτὴν τῶν Ἀθηναίων τὴν Ἱστορίαν του, καὶ χειροκροτούμενος ὑπὸ πάντων τῶν ἀκροατῶν, παρετήρησεν, ὅτι ὁ νέος Θουκυδίδης ἐδάκρυσεν ἀπὸ τὴν χαρὰν του, λαβὼν ὡς φαίνεται, τὴν εὐγενῆ αἰσθησῶν τοῦ νὰ φανῆ ποτε καὶ αὐτὸς ἀξίος τοιούτων ἐπαίνων, διὰ τὸ ὅποιον στραφεῖς πρὸς τὸν πατέρα του, εἶπεν: « Ὀλορε, ὄργα ἢ τοῦ παιδὸς φύσις πρὸς λόγους ». Ἀυτὴ δὲ ἡ προμάντευσις τοῦ Ἡροδότου ἔλαβε καὶ τέλος

αίσιον. Ὁ Θουκυδίδης ἐστράτευσε κατὰ τοῦ Βρασίδου, Στρατηγοῦ τῶν Πελοποννησίων· ἀλλ' ἐπειδὴ ἠργοπόρησε, καὶ δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν ἀρμόδιον καιρὸν, καὶ ὁ Βρασίδης ἐκυρίευσεν τὴν Ἀμφίπολιν, ἐξωρίσθη εἰς τὴν Θράκην. Ἐκεῖ δὲ διατρίβων, καὶ λαβῶν γυναῖκα πλουσιωτάτην, ἐξώδευεν ἀφειδῶς εἰς τὸ νὰ μανθάνῃ ἀπὸ τοῦ Στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, περιστατικῶς καὶ μὲ ἀκρίβειαν ὅσα συνέβαινον εἰς τὸν πόλεμον. Μετὰ δὲ εἴκοσι χρόνων ἐξορίαν ὑποστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, ἀπέθανεν ἐκεῖ. Ὁ Θουκυδίδης συναθροίσας, ὡς εἴρηται, μὲ ἀδρανὴν δαπάνην τὴν ἀναγκαίαν ὕλην, συνέγραψεν ἐπὶ τῆς εἰκοσαετοῦς ἐξορίας του τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος εὐθύς καδισταμένου, καδὼς μόνος του λέγει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἱστορίας του. Ὁ φθοροποιὸς οὗτος πόλεμος διήρκεσεν εἴκοσι καὶ ἐπτὰ ἔτη· οὗτος δὲ συνέγραψε μόνον ἕως τοῦ εικοστοῦ πρώτου, καὶ ἀνεπλήρωσεν ὁ Ξενοφῶν τὴν ἱστορίαν τῶν ἑξ ἑπομένων χρόνων. Ἄυτη δὲ ἡ Ἱστορία τοῦ Θουκυδίδου διακεῖται κοινῶς εἰς ὀκτὼ Συγγραφας, ἢ Βιβλία, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ τελευταῖον δὲν εἶναι, λέγουσι, τοῦ εἰδίου, ἐπειδὴ φαίνεται ὑποδέεσθαι τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν δεινότητα καὶ ὑψὴν τοῦ λόγου· ἄλλοι πάλιν τὸ δέλουσι γνήσιον πό-

νημα τοῦ Συγγραφέως, καὶ δίδουσι τὸν λόγον, ὅτι τὸ ἔγραψε γέρον ἤδη ὦν καὶ πάσχων. Ἡ ἀρίστη ἔκδοσις τοῦ Θουκυδίδου εἶναι ἡ ἐν Ἀμστελοδ. 1751, φύλ. ὑπὸ τοῦ Βάσσου καὶ Δουκέρου, μετὰ Σημειώσεων πολλῶν καὶ Πινάκων· καὶ ἡ ἐν Λονδίνῳ, 1821, 4, εἰς τέσσαρας τόμους, μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων καὶ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως.

Θουρία, ἡ πρότερον Ἄνθεια, πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Μεσσηνίαν (Κάτοικ. Θούριος, καὶ Θουριάτης).

Θούριον, πόλις τῆς Ἰταλίας (Κάτοικ. Θούριος). Ζ. Σύβαρις.

Θράκη (Ῥωμανία, ἢ Ῥωμελία), ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης μεγίστη, μεταξὺ Μοισίας, Εὐξείνου Πόντου, Αἰγαίου πελάγους, καὶ τοῦ ὄρους Παγγαίου κειμένη (Κάτοικ. Θραξ).

Θρακικὴ Χερσόνησος. Ζ. Χερσόνησος.

Θρία, ἡ Θριαὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Οἰνηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Θριαῖος ἢ Θριάσιος).

Θριασία. Ζ. Δίπυλον.

Θύαμος (Μακρυνόρος), ὄρος τῆς Ἠπείρου, διαχωρίζον τὴν Ἀμφιλοχίαν ἀπὸ τὴν Ἀκαρνανίαν.

Θυάτειρα (Ἄκ Ἰσάρ), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Λυδίαν (Κάτοικ. Θυατειρηνός).

Θυέστης (Thyestes), υἱὸς τοῦ Πέλοπος ἐκ τῆς Ἰπποδαμείας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἀτρείως. Ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἐφόνευσαν τὸν ἀδελφόν των Χρυσίππον, ἐδιώχθησαν ὑπὸ τοῦ Πέλοπος, καὶ ἐλθόντες κατόκη-

σαν εἰς τὸ Ἄργος. Καὶ ὁ μὲν Ἄτρεὺς λαβὼν εἰς γυναῖκα του τὴν Ἀερόπην, θυγατέρα τοῦ Βασιλέως Εὐρύσθεως, ἔμεινε καὶ διάδοχος τοῦ βασιλείου μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν του· καθήμενος δὲ καὶ ὁ Θυέστης ἐκεῖ, ἐμοίχευε κρυφίως τὴν Ἀερόπην, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ τὸ ἔμαθεν ὁ Ἄτρεὺς, τὸν ἐδίωξεν ἀπὸ τοῦ Ἄργος, κρατήσας μόνου τοὺς υἱούς του. Μετὰ παρέλευσιν δὲ καιροῦ προσποιηθεὶς ὁ Ἄτρεὺς φιλίαν μὲ τὸν Θυέστην, τὸν ἐκάλεσεν ὀπίσω, καὶ σφάξας τὰ τέκνα του, τὰ παρέδθηκε μαγειρευμένα εἰς τὴν τράπεζαν, δείξας πρὸς τὸ τέλος καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Ταῦτα ἰδὼν ὁ Θυέστης, καὶ φοβηθεὶς καὶ διὰ τὸν ἴδιον ἑαυτὸν του, ἔφυγεν ἐκείθεν κρυφίως, καὶ ἔλθων κατήκησεν εἰς τὴν Θεσπρωτίαν, περιμένων καιρὸν ἐκδικήσεως. Ἐμαθε δὲ ἀπὸ τὸ μαντεῖον, ὅτι τὸ παιδίον, ὃ, που θέλει γεννηθῆ ἀπὸ τὴν θυγατέρα του Πελοπίαν, θέλει τιμωρῆσαι ποτὲ τὸν Ἄτρεα. Καὶ τὴν μὲν θυγατέρα του τὴν ἔκαμεν Ἰέρειαν τοῦ ἐν Σικυῶνι ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς· ἔλθων δὲ μετὰ καιρὸν καὶ αὐτὸς ἐκεῖ, καὶ μὴ γνωρίσας αὐτήν, συνεμίγη, καὶ τῆς ἔδωκεν ἀναχωρῶν τὸ ξίφος του, παραγγείλας αὐτήν, ὅτι ἂν γεννήσῃ υἱόν, νὰ τὸ δάσῃ εἰς αὐτόν. Γεννήσασα δὲ υἱόν, τὸν ἔρριψεν εἰς τὸ δάσος, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Θεσπρωτίαν, ὅπου ἔλθων καὶ ὁ Ἄτρεὺς κατὰ

ζήτησεν τοῦ ἀδελφοῦ του Θυέστου, ἐκεῖνον μὲν δὲν εὗρεν ἐκεῖ, λαβὼν δὲ τὴν Πελοπίαν εἰς γυναῖκα του, νομίζων αὐτὴν θυγατέρα τοῦ Θεσπρωτοῦ, ἀνέτρεφε μετὰ ταῦτα καὶ τὸν Ἀγισθον ὡς ἴδιον υἱόν του. Πιάσας δὲ μετὰ καιρὸν καὶ τὸν Θυέστην, τὸν ἐφυλάκωσε, κ' ἔστειλε τὸν Ἀγισθον εἰς τὴν φυλακὴν διὰ νὰ τὸν θανατώσῃ μὲ τὸ ἴδιον ξίφος του. Περὶ τούτου δὲ τοῦ ξίφους ἐρωτήσας ὁ Θυέστης, καὶ μαθὼν, ὅτι τὸ ἔδωκεν ἡ μήτηρ του, τὸν παρεκάλεσε νὰ κράξῃ ἐκεῖ τὴν μητέρα του. Ἐκείνη δὲ ἔλθουσα, καὶ γνωρίσασα τὸν πατέρα της, τόσον ἐλυπήθη διὰ τὴν αἰμομιξίαν, ὥστε ἀρπάσασα εὐδύς τὸ ξίφος ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ἀγισθοῦ, ἐσφάγη μόνῃ της. Ὁ δὲ Ἀγισθος ἐνοήσας τὸ πρᾶγμα, καὶ δραμὼν πρὸς τὸν Ἄτρεα μὲ τὸ ξίφος αἱματομένον, εἶπεν, ὅτι ἐφόνευσε τὸν Θυέστην, καὶ ἐνταυτῇ ἐφόνευσε καὶ αὐτόν, ἐμπήξας τὸ ξίφος εἰς τὸ στήθος του, καὶ οὕτως ἐπληρώθη ὁ χρησμὸς, ὅστις ἔλεγεν, ὅτι ὁ Ἄτρεὺς θέλει φονευθῆ ἀπὸ τὸν υἱὸν τῆς θυγατρὸς τοῦ Θυέστου.

Θυματάδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἰπποδωντιδος φυλῆς (Κάτοικ. Θυματάδης).

Θυργωνίδαί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Αἰαντιδος φυλῆς (Κάτοικ. Θυργωνίδης).

Θυρεαί (Ἄστρος), πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀργολίδα (Κάτοικ. Θυρεάτης).

Θωδ. Ζ. Ἐρμῆς Τρισμέγιστος. Ἐρμῆς, παλαιὸν πολίχμιον πλησίον τῆς Ῥόδου, ἢ, κατ' ἄλλους, αὐτὴ ἡ πόλις Ῥόδος (Κάτοικ. Ἰαλύσσιος).

Θωμάς, Μάγιστρος, Γραμματικὸς, Ῥήτωρ, καὶ Χαρτοφύλαξ τοῦ Βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, ὅστις ἀγαπήσας ἔπειτα τὸν μονήρην βίον, ἀνεχώρησεν εἰς Μοναστήριον, καὶ ἔζησεν ἡσυχῶς τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του, μετονομασθεὶς Θεόδουλος.

Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται τὰ ἐπόμενα Α'. Λόγοι Ἐγκωμιαστικοί, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς εἶναι πρὸς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον. Β'. Ἐπιστολαὶ ἑπτὰ. Γ'. Βίοι Πυθαγόρου, Εὐριπίδου, καὶ Ἀριστοφάνους. Δ'. Ἐκλογαὶ Ἀττικῶν λέξεων κατ' ἀλφάβητον, τῶν ὁποίων (Ἐκλογῶν) ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Λουγδ. Βαταν., 1757, 8. εἰς τόμους δύο, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων, καὶ ἄλλων παρατηρήσεων.

Θωσπίτις, λίμνη τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀρμενίαν, διὰ τῆς ὁποίας διέρχεται ὁ Τίγρις ποταμὸς.

ΙΑ

Ἰάδερα (Τσάρα Παλαιά), πόλις τῆς Ἰλλυρίδος, εἰς τὴν Λιβυρικὴν χώραν κειμένη.

Ἰάδριππα (Μεδιὰ ἀλ Νάβι), πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Εὐδαίμονα Ἀραβίαν (Κάτοικ. Ἰαδριππηνός).

Ἰάλεμος, υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ προστάτης τῶν θρηνητικῶν καὶ λυπηρῶν ὕμνων.

Ἰάλυσσος, παλαιὸν πολίχμιον πλησίον τῆς Ῥόδου, ἢ, κατ' ἄλλους, αὐτὴ ἡ πόλις Ῥόδος (Κάτοικ. Ἰαλύσσιος).

Ἰάλυσσος (Jalyssus), κίων ἐξαισίου ωραιότητος, ζωγραφηθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρωταγόρου εἰς τὴν Ἰάλυσσον, πόλιν τῆς νήσου Ῥόδου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔπειτα μετακομισθεὶς εἰς τὴν Ῥώμην, ἐτέθη εἰς τὸν ναὸν τῆς Εἰρήνης.

Ἰάμβη (Jambe), γυνὴ Ἀττικῆ. Ὅταν ἡ Δημήτηρ περιήρχετο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ζητοῦσα τὴν θυγατέρα της Περσεφόνην, κατήντησε καὶ εἰς τὴν Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς μεταμορφωμένη εἰς γυναῖκα γραιῶν· καὶ ἐπειδὴ ἦτον πολλὰ κοπιασμένη, ἐκάθησεν ἐπίτνωσ πέτρας, διὰ νὰ ἀναπαυθῆ ὀλίγον. Διαβάσα δ' ἐκεῖθεν καὶ ἡ Ἰάμβη, καὶ ἰδοῦσα αὐτὴν τόσον λυπημένην καὶ κατηφῆ, ἤρχισεν ὄχι μόνον νὰ λέγῃ διαφορα σκώμματα, ἀλλὰ νὰ κάμνη καὶ κινήματα ἀπρεπῆ καὶ ἄσεμνα, τὰ ὁποῖα ἐκίνησαν τὴν Δημήτρα εἰς γέλωτα, μ' ὅλον ὅτι ἦτον πολλὰ λυπημένη, καὶ ἐκ τούτου ἐπεκράτησε νὰ λέγωσι τοιαῦτα σκώμματα αἱ γυναῖκες καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Θεσμοφορίων, ἣτις ἐτελεῖτο εἰς τιμὴν ταύτης τῆς Θεᾶς. Ζ. Θεσμοφορία.

Ἰάμβλιχος, Χαλκιδεὺς ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας, Φιλόσοφος Νεοπλατωνικός, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου. Συνέγραφε πλεῖστα Συγ-

γράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται τὰ ἐπόμενα Α'. Περὶ Μυστηρίων τῶν Αἰγυπτίων. Β'. Βίος Πυθαγόρου. Γ'. Ὀμιλία περὶ Φιλοσοφίας. Δ'. Μαθηματικὴ κοινὴ διδασκαλία. Ε'. Περὶ τῆς Νικομάχου Ἀριθμητικῆς Εἰσαγωγῆς Λόγος. Σ'. Τὰ Θεολογούμενα τῆς Ἀριθμητικῆς, ἐκδοθ. ἰδίως κατὰ διαφόρους πόλεις καὶ χρόνους.

Ἰανίκουλος (Montorio), εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης.

Ἰανός, ἢ Ἴανος (Janus), Βασιλεὺς ἀρχαιότατος ἐκείνου τοῦ μέρους τῆς Ἰταλίας, τὸ ὅποιον ἔπειτα ὠνομάσθη Λάτιον (Latium), διότι ἐκεῖ ἔλαθε (latuit), τουτέστιν ἐκρύφθη ὁ Κρόνος, ὅταν κατέφυγε πρὸς αὐτὸν, διωχθεὶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἴανὸς ἐδέχθη καὶ ἐπεριποιήθη μεγάλως τὸν Κρόνον, ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτοῦ πολλὰ ἐπιφελῆ πράγματα, καὶ προσέτι τὴν γνώσιν τῶν παρελθόντων καὶ μελλόντων, καὶ διὰ τοῦτο ἔπειτα ἐπαραστένετο διπρόσωπος. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ τὸν θάνατόν του τὸν ἐτίμησαν ὡς Θεόν, κατασκευάσαντες εἰς τιμὴν του καὶ ναὸν περικαλλῆ μὲ δώδεκα θυσιαστήρια, τοῦ ὁποίου τὰς πύλας ἐφύλαττον πάντοτε κλεισμένας, καὶ μόνον εἰς καιρὸν πολέμου τὰς ἤνοιγον, διὰ νὰ φανερώσωσιν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐξήρχετο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν.

Ἰανουάριος (Januarius), εἷς ἐκ τῶν δώδεκα Μηνῶν τῶν Ῥω-

μαίων, ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἴανόν, τὸν Θεόν καὶ προστάτην αὐτοῦ, ἀπὸ τὸν ὅποιον καὶ παρ-ωνομάσθη.

Ἰαπετός (Japetus), υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Γῆς, γεννήσας ἐκ τῆς ἀδελφῆς του Θέμιδος, ἢ, κατ' ἄλλους τῆς Κλυμένης, θυγατὸς τοῦ Ὠκεανοῦ, τέσσαρας υἱούς, τὸν Ἄτλαντα, τὸν Προμηθεά, τὸν Ἐπιμηθεά, καὶ τὸν Μενότιον. Ἐνομιζέτο δὲ ὁ Ἰαπετός εἰς τοὺς Ἕλληνας ὁ παλαιότατος τῶν Τιτάνων, ἢ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκ τούτου προῆλθε καὶ ἡ «Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερος» Παροιμία, λεγόμενη διὰ πράγματα παμπάλαια, ἢ δι' ἀνθρώπους πανουργοτάτους, προσποιούμενους τὸν ἀπλοῦν.

Ἰαποδική, ἐπαρχία τῆς Βαρβαρικῆς Ἰλλυρίας.

Ἰαπυγία, πόλις τῆς Ἰταλίας (Κάτωκ. Ἰάπυξ, καὶ Ἰαπύγιος). Ζ. Μεσσαπία.

Ἰαπύγιον (Capo d' Otranto), ἀκρωτήριο τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Βρεττανίαν.

Ἰάσσιος (Ἀστέμ Καλεσί), κόλπος πλησίον τῆς Μύνδου, πόλεως τῆς Καρίας.

Ἰασσός, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Καρίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παρωνομάσθη ὁ Ἰάσσιος κόλπος (Κάτωκ. Ἰασσεύς).

Ἰάσων (Jason), υἱὸς τοῦ Λισωνος καὶ τῆς Ἀμφινομῆς. Ὄταν ἐβασίλευσεν ὁ Πελλίας εἰς τὴν Ἰολκόν, κ' εἰδὼξεν ἐκεῖθεν τὸν ἀδελφόν

του Αἰώνα ἤκουσεν ἀπὸ τὸν χρησμόν, ὅτι θέλει φονεῦθῃ ἀπὸ ἀνδρῶπων μονοπέδιλον. Εἰς μίαν δὲ δημόσιον ἑορτὴν εἶδε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸν Ἰάσονα, ὅστις ἐφόρει τότε ἐν μόνον πέδιλον, ἐπειδὴ τοῦ εἶχε πέσει τὸ ἄλλο εἰς τὸν ποταμόν, ὅταν ἤρχετο ἐκεῖ. Φοβηθεῖς λοιπὸν ὁ Πελλίας τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χρησμοῦ, καὶ θέλων νὰ ἐξολοθρευθῆ τὸν Ἰάσονα, εὗρεν αἰτίαν, καὶ τὸν ἐπρόσταξε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Κολχίδα, διὰ νὰ φέρῃ ἐκεῖθεν τὸ χρυσοῦν δέρας (Ζ. Ἀδάμας). Ὁ δὲ Ἰάσων ἀκούσας τοῦτο, δὲν ἀντεστάδῃ, ἀλλ' εὐθύς διὰ συμβουλῆς τοῦ διδασκάλου του Χείρωνος, συνήθροισε τοὺς ἐκλεκτοτέρους ἠγεμόνας τῆς Ἑλλάδος, καὶ γενόμενος αὐτὸς ἀρχηγός, ὑπῆγεν εἰς τὴν Κολχίδα, ὅπου διὰ τῆς βοηθείας τῆς Μηδείας ἔλαβεν ἐκεῖνο τὸ δέρας, καὶ φέρων τὸ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Πελλίαν. Ζ. Ἀργοναῦται, Μῆδεια, Δέρας.

Ἰβερνία (*Irlanda*), νῆσος μεγίστη τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Ἀγγλίας κειμένη (Κάτοικ. Ἰβερνός).

Ἰβηρ (*Ebro*), ποταμὸς τῆς Ἰσπανίας, ἐκχυνόμενος εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὠνομάσθη καὶ αὕτη ἡ ἐπαρχία Ἰβηρία. Ζ. Ἰσπανία.

Ἰβηρία (Ἰμερέτ, ἢ Γεωργία, Κοιν. Γκιουργγία), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, μεταξὺ Σαρματίας, Ἀλ-

βανίας, Κολχίδος καὶ Ἀρμενίας κειμένη (Κάτοικ. Ἰβηρ).

Ἰβυκος, ὁ ἐκ Ρηγίου τῆς Ἰταλίας, Ποιητῆς Λυρικός, καὶ περίφημος εἰς τὴν ἀσέλγειαν, ὅστις καὶ ἀπέθανεν εἰς Σάμον, φονευθεὶς καθ' ὁδὸν ὑπὸ ληστῶν. Συνέγραψε Δωριστὶ Ὠδὰς εἰς ἑννέα βιβλία, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται ἀποσπασμάτια τινά, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τοῦ Στεφάνου καὶ Ὀυρσίνου.

Ἰγνάτιος, ὁ Θεοφόρος, ἢ Θεόφορος (ἐπειδὴ τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ἔφερε, τουτέστω ἐβάστασεν εἰς τὰς ἀγκάλας του μικρὸν ὄντα τὸν Χριστόν, ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐβαστάχθη αὐτὸς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ), ἐχρημάτισεν Ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ἀπέθανεν εἰς Ῥώμην, καταφωθεὶς ἀπὸ τοὺς λέοντας. Φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοφόρου τούτου Πατρὸς πολλαὶ Ἐπιστολαί, τῶν ὁποίων ἡ ἀκριβεσττέρα ἐκδοσις εἶναι ἡ ἐν Ὄξωνίᾳ 1709, 4.

Ἰδαῖοι Δάκτυλοι (*Idaei Dactyli*). Ζ. Κορύβαντες.

Ἰδαῖον, ἢ Ἰδη (Ψηλορίτης), ὄρος ὑψηλὸν τῆς Κρήτης.

Ἰδακος, πόλις ἀρχαία, ἐπὶ τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου κειμένη (Κάτοικ. Ἐξ Ἰδάκου).

Ἰδελφόνσος (*Idelfonsus*), Ἰσπανός, ἐκ πόλεως Τολέτου, τῆς ὁποίας ἐχρημάτισε καὶ Ἀρχιεπίσκοπος. Ἀπέθανε δὲ κατὰ τὸ 668 ἔτος, ἀφήσας πολλὰ Ἐκκλησιαστικά Συγγράμματα διαφόρων ὑποθέσεων, ἐκδοθέντα πολλαχού.

Ίδη (Ίραουσέν), ὄρος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Τρωάδα, ὅπου, κατὰ τὸν μῦθον, ἔκρινεν ὁ Πάρις τὰς τρεῖς Θεάς περὶ τοῦ χουσοῦ μῆλου.

Ίδομενεὺς (Idomeneus), υἱὸς τοῦ Δευκαλίωνος, καὶ ἀπόγονος τοῦ Μίνωος, βασιλέως τῆς Κρήτης. Οὗτος ἐλθὼν εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον μὲ ὀγδοήκοντα πλοῖα, ἔδειξε μεγάλα σημεῖα φρονήσεως καὶ ἀνδρείας, φονεύσας πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πολλοὺς ἐπισήμους Τρωᾶς. Ἀλλὰ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς πόλεως θέλων νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ τὴν πατρίδα του, ὑπέπεσε καὶ αὐτὸς, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, εἰς μεγάλην τρικυμίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν διὰ νὰ σωθῆ, εὐχρήθη νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸν Ποσειδῶνα τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσῃ, ἅμ' ἀφ' οὗ πατήσῃ τῆς Κρήτης τὸ ἔδαφος. Πρῶτος λοιπὸν ὅστις ἐφάνη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ίδομενέως, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν Κρήτην, ἦτον ὁ ἠγαπημένος του υἱὸς, τὸν ὁποῖον καὶ ἐθύσιασε κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του. Μόλις δὲ ἔβαλεν εἰς πρᾶξιν τὸ τραγικὸν τοῦτο ἔργον, καὶ εὐθύς ἐδιώχθη ὑπὸ τῶν Κρητῶν, ὡς σκληρὸς καὶ ἀπᾶνθρωπος. Οὗτος δὲ φεύγων τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ του ἦλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ κτίσας τὴν πόλιν Σαλεντίνην, ἀπέθανεν ἐκεῖ, διοικήσας πολὺν καιρὸν τοὺς νέους ὑπηκόους, μὲ τῆς πατρίδος του τοὺς νόμους.

Ίδοι (Idus). Ζ. Μῆνες Ῥωμαίων. **Ίερά** ἄκρα, ἀκρωτήριο τῆς Λυκίας, πρὸς Ἀνατολὰς αὐτῆς κείμενον.

Ίεράπολις (Βαυβᾶκ. Καλέ), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Φρυγίαν, παρὰ τὸν Μαϊάνδρον ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Ίεραπολίτης).

Ίερασσος, ἢ Πύρετος (Προύθ, ἢ Προῦτος), ποταμὸς τῆς Δακίας, ὅστις πηγάζων ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Πολωνίας, καὶ διερχόμενος διὰ τῆς Μολδαβίας, χύνεται ἠνωμένος μὲ ἄλλους πολλοὺς εἰς τὸν Ἰστρον, πλησίον τοῦ Γαλαταίου.

Ίερικοῦς, ἢ Ίεριχοῦς καὶ Ίεριχώ, πόλις τῆς Παλαιστίνης εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅχι μακρὰν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ίερικούντιος, καὶ Ίεριχούντιος).

Ίεροκλῆς, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος Πλατωνικὸς, ὅστις κατὰ τοὺς χρόνους Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἐδίδασκεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν μετὰ κλέους τὴν Πλατωνικὴν φιλοσοφίαν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περὶ Προνοίας καὶ Εἰμαρμένης. Β'. Ὑπόμνημα εἰς τὰ χρυσᾶ Ἐπη τοῦ Πυθαγόρου. Γ'. Ἀστεῖα, καὶ ἄλλα τινὰ ἀποσπασμάτια, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λονδίῳ, 1654 καὶ 1655, 8, εἰς δύο μέρη, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων. Ἀρίστη δὲ ἐκδόσις τῶν Ἀστείων εἶναι καὶ ἡ τοῦ ἡμετέρου Κοραῆ Ἑλλ. Γαλλ. ἐν Παρισίοις, 1812,

8, μετὰ τῆς ἀπλοελληνικῆς Μεταφράσεως, Προσθήκης, καὶ τινῶν κριτικῶν Σημειώσεων.

Ἱεροκλῆς, Γραμματικός ἐπονομαζόμενος, πρὸς διαφορὰν τοῦ εἰρημένου Φιλοσόφου καὶ ἄλλων ὁμωνύμων του, ἠκμαζε, κατὰ τῆς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου. Σώζεται αὐτοῦ Συνέκδημος, ἥτοι περιγραφὴ ἐξήκοντα τεσσάρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μοναρχίας, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἐννεακοσίων καὶ τριάκοντα πέντε πόλεων, ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοῦ. 1735, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἱεροκλῆς, Νικομηδιεύς, κριτὴς τῆς Βιδυνιας, καὶ μέγας χριστιανόμαχος. Οὗτος συνέγραψε δύο Λόγους πρὸς τοὺς Χριστιανούς, διὰ τῶν ὁποίων προσπαθεῖ νὰ ἀναιρέσῃ τὴν ἀληθινὴν θρησκείαν, καὶ νὰ προτιμήσῃ ὁ δυσσεβῆς τὸν Τυανέα Ἀπολλώνιον καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Χριστὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν. Ὁ Εὐσέβιος τὸν ἀναίρεσε, καὶ ἐφύλαξε καὶ τινα ἀποσπασμάτια ἐκ τῶν δυσσεβῶν αὐτοῦ Λόγων.

Ἱερομαντεία. Ζ. Ἱεροσκοπία.

Ἱερὸν ἀκρωτήριον. Ζ. Κάλπη.

Ἱεροσκοπία, ἡ αὐτὴ καὶ Ἱερομαντεία, μαντεία διὰ τῆς παρατηρήσεως τῶν σπλάγγων τῶν προσφερομένων θυμάτων γνωμένη.

Ἱερουσαλήμ, ἥτις καὶ Αἰλία Καπιτωλία ἐλέγετο, ἡ καλλίστη καὶ μεγίστη πόλις τῆς Παλαιστίνης, ἐπάνω τεσσάρων λόφων κειμένη, ὀνομαστὴ καὶ σεβασμία διὰ τὰ θαύματα καὶ τὰ κοσμοσωτήρια

πάθη τοῦ Θεανθρώπου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ προσέτι διὰ τὸν ἀξιοθαύμαστον ἐκείνον Ναόν, ὅστις ἐκτίσθη διὰ προσταγῆς τοῦ Σολομῶντος χίλια περίπου ἔτη πρὸ Χριστοῦ, μετ' ὅσην μεγαλοπρέπειαν, καλλονὴν καὶ πολυτέλειαν, ὥστ' ἐξέπληττε τοὺς ὄρωντας, καὶ διὰ τοῦτο δικαίως συγκαταριθμεῖται καὶ αὐτὸς εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑπτὰ Θεαμάτων τοῦ Κόσμου.

Ἱερώνυμος (Hieronymus) ὁ Θεῖος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Στριδῶνα, πόλιν τῆς Δαλματίας, καὶ ἀφιερῶσαι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς τὴν σπουδὴν τῶν Γραμμάτων, τόσον ἐπέδωκεν, ὥστε πολλὰ νέος ἀκόμη, ἐγνώριζεν ἀκριβῶς τὴν Λατινικὴν, Ἑλληνικὴν καὶ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐβάδυνεν εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν μαθησεων, καὶ ἀπεκατέστη ὁ περιφημότερος πατὴρ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὸν Λακτάντιον. Ἀφ' οὗ δὲ περιῆλθε χάρις μαθήσεως διάφορα μέρη, οἷον τὴν Ἰταλίαν, Γαλλίαν, Δαλματίαν, Θράκην, Ἀιγυπτὸν, Συρίαν καὶ Παλαιστίνην, καθησύχασε τελευταῖον εἰς τὰ πέριξ τῆς Βηθλεὲμ, ὅπου συνέγραψε Λατινιστὶ πλεῖστα Ἐκκλησιαστικὰ Συγγράμματα, καὶ ἔκαμε καὶ ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ νέαν μεταφρασίν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, προτάξας εἰς ἕκαστον βιβλίον Προδοίκτησιν, πλήρη σοφίας καὶ πολυμαθείας. Ἡ ἀκριβεστέρα ἐκδοσις τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ

εἶναι ἢ ἐν Παρισίοις, 1623, φύλ. εἰς τόμους ἑννέα.

Ἰθάκη (Θιάκι), νῆσος τοῦ Ἰονίου πελάγους, μεταξύ Κεφαλληνίας καὶ Ἀκαρνανίας κειμένη (Κάτοικ. Ἰθακήσιος).

Ἰθώμη (Βουλκάνο), ὄρος καὶ πόλις μὲ φρούριον ὄχυρόν τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσηνίας.

Ἰθώμη, πόλις τῆς Θετταλίας εἰς τὴν Ἰστιαιώτιδα (Κάτοικ. Ἰθωμήτης).

Ἰκαρία, ἢ Ἰκάριον, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀιγίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἰκαριεύς, καὶ Ἐπιρρῆ. Ἰκαριόθεν).

Ἰκαρία (Νικαριά), νῆσος τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἀπέναντι τῆς Σάμου κειμένη (Κάτοικ. Ἰκάριος).

Ἰκάριον πέλαγος, ὀνομάζεται αὐτὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος περὶ τὴν νῆσον Ἰκαρίαν, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε πεσόντος καὶ πνιγέντος Ἰκάρου τὴν ὀνομασίαν λαβόν. Ζ. Δαίδαλος.

Ἰκάριος (Icarus), Ἀθηναῖος. Οὗτος φιλοξενήσας ποτὲ τὸν Διόνυσον, ἔμαθε παρ' αὐτοῦ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴνου· ἀλλὰ πιόντες ἔπειτα τινὲς βουκόλοι ἐξ αὐτοῦ καὶ μεθύσαντες, τὸν ἐφόνευσαν, νομίσαντες τὸ ποτὸν φαρμάκιον.

Ἰκαρος (Icarus). Ζ. Δαίδαλος.

Ἰκελος (Icelus, ἢ Iceles), υἱὸς τοῦ Ὑπνου, ἐξομοιούμενος ἀκριβῶς εἰς τοὺς ὕπνους μὲ τὰ διάφορα ὑποκείμενα, οἶον, ἀνθρώπων, ζώων, πτηνῶν καὶ τῶν τοιούτων.

Ἰκέτιδες. Ζ. Ἀισχύλος, Εὐριπίδης. **Ἰκόνιον** (Κόνι), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξύ Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας (Κάτοικ. Ἰκονιεύς).

Ἰλάριος (Hilarius), Γάλλος, ἐκ πόλεως Πικτανίου, πρότερον Ἐθνικός, καὶ ἔπειτα Χριστιανός, καὶ τῆς ἰδίας του πατρίδος Ἐπίσκοπος. ἠκμαζέεν ἐπὶ Βαλεντιανοῦ καὶ Βάλεντος τῶν Αυτοκρατόρων, καὶ ἐχορημάτισεν ἐνδεσμος προστάτης τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ τῶν Αἰρετικῶν, μάιστα δὲ τῶν Ἀρειανῶν ἐχθρὸς θανάσιμος καὶ ἀδιόλακτος. Ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζονται ἀκόμη πολλά, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1693, φύλ.

Ἰλέρδα (Lerida), πόλις τῆς Ἰσπανίας, κατὰ τὴν Ταρρακωνησίαν κειμένη.

Ἰλιάς. Ζ. Ὀμηρος.

Ἰλιον, πόλις πρωτεύουσα τῆς Τρωϊκῆς ἐπικρατείας, διάφορος παρὰ τὴν παλαιὰν Τροίαν, μὲ ὅλον ὅτι πολλάκις οἱ Ποιηταὶ τὰς συγχεύουσι, λαμβάνοντες τὴν μίαν ἀντὶ τῆς ἄλλης (Κάτοικ. Ἰλιεύς).

Ἰλισσός. Ζ. Εἰλισσός.

Ἰλυρία, Ἰλυρίς, ἢ Ἰλυρικόν (Ἀλβανία, Κοιν. Σλαβονία), ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης, περιλαμβάνουσα τοὺς παραθαλασσίους τόπους τῆς Παννονίας, Μοισίας, καὶ Μακεδονίας, ἢ τοὺς ἀνατολικούς αἰγιαλοὺς ὅλης τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης (Κάτοικ. Ἰλυριός). Ἐδιαίρειτο δὲ ἢ Ἰλυ-

- ρίς εἰς Βαρβαρικὴν καὶ Ἑλληνικὴν Ἰλλυρίδα· καὶ ἡ μὲν Βαρβαρικὴ περιεῖχε τὸ ἐκ τοῦ Ἀρσίου ποταμοῦ ἕως τοῦ Δρυνίου μέρος, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ, τὸ ἐκ τοῦ Δρυνίου ἕως τῶν κεραυνίων ὄρεων.
- Ἰμβρος**, μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πρὸς τὸ ἀνατολικοβόρειον τῆς Δήμου κειμένη (Κάτοικ. **Ἰμβριος**).
- Ἰμέρα**, πόλις τῆς Σικελίας, ἀποικία Ἑλληνικὴ (Κάτοικ. **Ἰμεραῖος**).
- Ἰμέριος**, ὁ ἐκ Προύσης τῆς Βιθυνίας, Γραμματικὸς καὶ Σοφιστής. Οὗτος διέτριψε κατ' ἀρχὰς ἰκανὸν χρόνον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀποστάτου, ὕστερον δὲ ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐδίδασκε μετὰ φήμης τὴν Ῥητορικὴν, ὅπου καὶ ἀπέθανε, φθάσας εἰς μακρὸν γῆρας. Τῶν συζομένων αὐτοῦ Λόγων ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἡ ἐν Γοττίγγῃ, Ἑλλ. Λατ. 1790, 8, μετὰ τοῦ βίου αὐτοῦ, διαφορῶν κριτικῶν Σημειώσεων καὶ Πινάκων.
- Ἰναχος** (Πλανίτσα), ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀργολίδα.
- Ἰναχος** (Ποτάμι τῆς Ἀρτας), ποταμὸς τῆς Ἠπείρου, πλησίον τῆς Νικοπόλεως ῥέων.
- Ἰνδία**, ἢ Ἰνδικὴ (Ἰνδιστάν), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεγίστη, ἔχουσα πρὸς Βορρᾶν τὰ ὄρη Παροπαμισόν, τὰ Ἡμωδὰ, καὶ τὸ Ἰμαον (τοὺς βραχίονας τοῦ Ταύρου), πρὸς Δυσμάς, τὸν ποταμὸν Ἰνδόν· τὰ δὲ ἀνατολικά μέρη, ὡς ἄγνωστα εἰς τοὺς παλαιούς, ἔμειναν ἀπροσδιόριστα (Κάτοικ. **Ἰνδός**).
- Ἰνδός** (Σινδ), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, περιοριζὼν κατ' ἀνατολὰς τὴν βασιλείαν τῶν Περσῶν.
- Ἰνώ** (Ino). Ζ. **Ἀθάμας**, Λευκοδέα.
- Ἰξίων** (Ixion), υἱὸς τοῦ Φλεγίου, καὶ Βασιλεὺς τῶν Λαπίδων. Οὗτος φονεύσας τὸν πενθερόν του Δηϊονέα, ἐμάνη, καὶ περιήραχετο ζητῶν καθαρισμόν· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠμπόρει νὰ εὕρῃ, ἠλέησεν ὁ Ζεὺς τὴν κατάστασίν του, καὶ ὄχι μόνον τὸν ἔκαθάρισεν, ἀλλὰ τὸν ἔκαμεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὁμοδίαιτον μετὰ τῶν λοιπῶν Θεῶν. Μαδῶν δ' ἐπειτα, ὅτι ἐβίαζε τὴν Ἥραν, καὶ δέλων νὰ τὸν δοκιμάσῃ, μετεμόρφωσε τὴν Νεφέλην εἰς Ἥραν· αὐτὸς δὲ ἀγνοῶν τὸ πρᾶγμα, ἠγκαλιζέτο ἀγαπητῶς αὐτὴν τὴν Νεφέλην ἀντὶ τῆς Ἥρας. Ὁ δὲ Ζεὺς βδελυχθεὶς τὸ τοιοῦτον ἀνόμημα, τὸν ἐκεραυνώσας, καὶ τὸν κατεδίκασεν εἰς τὸν Ἄδην νὰ κολάζεται, δεμένος μὲ ὄφεις εἰς αἰκίνητον τροχόν.
- Ἰοβάτης** (Jobates). Ζ. Βελλεροφόντης.
- Ἰοκάστη** (Jocaste, ἢ Jocasta). Ζ. Λαῖος.
- Ἰόλεως**, ἢ Ἰόλαος (Jolau), υἱὸς τοῦ Ἰφικλέους, καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Ἡρακλέους, τὸν ὁποῖον ἐβοήθησεν εἰς τὸν φόνον τῆς πολυκεφάλου Ἰδρας, ὡς εἴρηται ἐκεῖ, καὶ

ἀποθανόντα πρῶτος αὐτὸς τὸν ἐτίμησεν ὡς Θεόν, καὶ διὰ τοῦτο ἠξιώθη παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἡβης νὰ γείνη πάλιν ἐκ δευτέρου νέος, ἀφ' οὗ ἔφθασεν εἰς βαδύτατον γῆρας.

Ἰόλη (Jole). Ζ. Ἡρακλῆς, Ἰρι-
τος.

Ἰορδάνης, ποταμὸς τῆς Παλαιστίνης, ἐκχυνόμενος εἰς τὴν Ἀσφαλτίτιδα λίμνην.

Ἰορνάνδης, ἢ κατ' ἄλλους, Ἰορδάνης, Γότθος τὸ γένος. Συνέγραψε: Περὶ Ἀρχῆς καὶ Πράξεων Γότθων πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν Ἀυτοκράτορα, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1597, 8. μετὰ τοῦ Χρονικοῦ τοῦ Ἰσιδώρου καὶ τινων ἀποσπασματίων τοῦ Προκοπίου.

Ἰος (Νιό), μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πρὸς τὸ νότιον τῆς Νάξου κειμένη (Κάτοικ. Ἰήτης, καὶ Ἰέτης).

Ἰούβεγκος (Juvencus), Πρεσβύτερος, Ἰσπανὸς τὸ γένος, Ρήτωρ, Ποιητὴς καὶ Θεολόγος ἀριστος.

Ἐξῆ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καὶ συνέγραψεν εἰς Ἑξάμετρος στίχους ἱστορίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἢ περὶ τῆς ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ποίημα διηρημένον εἰς τέσσαρα βιβλία, ἐκδοθ. εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Λατίνων Πατέρων, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἰουβενάλιος (Juvenalis), Ποιητὴς Σατυρικός περίφημος, ἐγεννήθη εἰς τὸ Ἀκούινον τῆς Ἰταλίας ἀπὸ πατέρα ἀπελεύθερον καὶ πολλὰ πλούσιον. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν

Ῥώμην, ἔκαμε κατὰ πρῶτον τὸν Συνήγορον· ἀλλὰ παραιτηθεὶς ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα, ἐδόθη εἰς τὸ νὰ συγγράφῃ Σάτυρας, καὶ εὐδοκίμησεν εἰς τοῦτο τὸ εἶδος ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους Σατυρικούς Ποιητάς, ἀστείως ἅμα καὶ πολλὰ πικρῶς καταχλευάσας τὰ διεφθαρμένα ἥθη τοῦ καιροῦ του. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Σατύρων σώζονται μόνον δεκαεξί, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1695, 4. μετὰ παλαιῶν Σχολίων καὶ Σημειώσεων.

Ἰουδαία, ἢ πρότερον γῆ Χαναάν, τὸ πρὸς τὰ δυτικά τοῦ Ἰορδάνου μέρος (Κάτοικ. Ἰουδαῖος). Ἐδιδαιρεῖτο δὲ ἡ Ἰουδαία εἰς τρία: εἰς Γαλιλαίαν, Σαμάρειαν, καὶ Ἰουδαίαν μερικώτερον.

Ἰουλιανός Ζ. Φλάβιος Κλαύδιος Ἰουλιανός.

Ἰούλιος (Julius), εἷς ἐκ τῶν δώδεκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων, ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος παρονομασθεὶς, Κυντίλιος (Quintilis, ἢ Quinctilis), τουτέστι Πέμπτος τὸ πρῶτον καλούμενος, τακτικῶς δηλαδὴ ἀριθμούμενος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, τοῦ πρώτου μεταξὺ αὐτῶν ἐνιαυσίου Μηνός, καθὼς καὶ ἡ μετὰ τοῦτον Σεξτίλιος (Sextilis), ἢτοι Ἑκτος, ὁ μετέπειτα Αὐγουστος κληθεὶς, εἰς τιμὴν τοῦ Αὐγούστου Καίσαρος καὶ οὕτω καθεξῆς ἕως τοῦ Δεκαίου, τουτέστι τοῦ Δεκεμβρίου· ἐπειδὴ πρὶν τοῦ Ῥωμύλου δέκα μόνον Μῆνας περιεῖχε τὸ Ῥωμαϊκὸν ἔτος, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μὲν

πρώτοι τέσσαρες διαφόρως παρωνομάσθησαν, ὡς ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ εἶρηται, οἱ δὲ λοιποὶ τακτικῶς ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν, δηλαδή τοῦ Μαρτίου.

Ἰούλιος Ἀφρικανός. Ζ. Σηξτος Ἰούλιος Ἀφρικανός.

Ἰούλιος Καῖσαρ (Julius Caesar). Ζ. Καῖσαρ Ἰούλιος.

Ἰούλιος Πολυδεύκης ὁ ἐκ Ναυκράτης τῆς Αἰγύπτου, Ῥήτωρ καὶ Σοφιστής, ἀκμάσας ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κομμόδου, τοῦ ὁποίου καὶ διδάσκαλος ἐχρημάτισε. Συνέγραψεν Ὀνομαστικὸν εἰς βιβλία δέκα, περὶ τῆς ὀνομασίας πολλῶν καὶ διαφόρων πραγμάτων διαλαμβάνον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἢ ἐν Ἀμστελοῦ. Ἑλλ. Λατ., 1706, φύλ. εἰς τόμους δύο, μετὰ φιλολογικῶν Σημειώσεων.

Ἰούλιος Πολυδεύκης, ἄλλος παρά τὸν Ναυκρατίτην, Χριστιανός καὶ Συγγραφεὺς τοῦ Χρονικοῦ ἀπὸ Κ. Κόσμου μέχρι Βαλεντος καὶ Βαλεντιανοῦ τῶν Αὐτοκρατόρων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία 1792, 8.

Ἰούλιος Φερμίκιος (Julius Firmicus) Ματέρνος, Σικελιώτης, ἀκμάσας ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου. Συνέγραψε Α. Περί τῆς πλάνης τῶν Ἑθνικῶν Θρησκειῶν, ἐκδοθ. ἐν Λευδῶν, 1672, 8. Β'. Ἀστρονομικόν, ἤτοι περὶ δυνάμεως καὶ ἐνεργείας τῶν Ἀστέρων εἰς βιβλία ὀκτώ, ἐκδοθ. ἐν Βενετία, 1499, φύλ.

Ἰουλῖς, πόλις τῆς νήσου Νάξου, ἢ κατ' ἄλλους, τῆς Κέω (Κάτοικ. Ἰουλιήτης, καὶ Ἰουλιεύς).

Ἰούνιος (Junius), εἷς ἐκ τῶν δώδεκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων, ἀφιερωμένως εἰς τὴν Ἥραν (Junonem), τὴν Θεὰν καὶ προστάτιδα αὐτοῦ. Κατ' ἄλλους δὲ οὗτος ὁ Μῆν ὠνομάσθη Junius a junioribus, τούτεστιν ἀπὸ τῶν νεωτέρων, ἢ νέων, τοὺς ὁποίους ἐφώπλισε ποτὲ ὁ Ῥωμύλος, ὅταν ὤρμησεν εἰς τὴν Ἀλβαν διὰ τὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἀδελφόν του Ῥώμον, ὡς εἶρηται ἐκεῖ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τοῦ Λ. Ἰουνίου Βρούτου, ὅστις ἐχρημάτισε πρῶτος Ὑπάτος (Consul) τῆς Ῥώμης, ἐλευθερώσας αὐτὴν ἀπὸ τῆν βασιλικὴν δυναστείαν.

Ἰουστίνος (Justinus), Ἱστορικὸς Λατῖνος, ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, τοῦ ὁποίου σώζεται ἢ κατ' ἐπιτομὴν Ἱστορία τοῦ Τρόγου Πομπηίου εἰς βιβλία τεσσαράκοντα τέσσαρα, περιέχουσα τὰ συμβάντα ἀπὸ τοῦ Νίνου, Βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων ἕως τῶν ἡμερῶν τοῦ εἰρημένου Ἀυτοκράτορος, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1823, 8. καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἰουστίνος, ὁ Φιλόσοφος καὶ Μάρτυς. Οὗτος Ἑθνικὸς ὢν τὸ πρῶτον, καὶ ἐπίδωκῶν τὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ ἄδύτα τῆς Φιλοσοφίας, κατεγίνετο ἐπιμελῶς εἰς τὴν μελέτην διαφόρων Συγγραμμάτων καὶ Αἱρέσεων, εἰς τὰ ὁποῖα ὁμῶς δὲν εὗρισκε τὸ ποδοῦμενον.

Τέλος περιδιαβάζων ποτὲ καταμόνας, καὶ ἔχων τὸν νοῦν του προσήλωμένον εἰς ὑψηλοτέρας θεωρίας, ὑπήντησε γέροντα τινὰ σεβάσιμον, παρὰ τοῦ ὁποίου διδάχθεις τὴν ὄντως ἀληθινὴν φιλοσοφίαν τοῦ Εὐαγγελίου, κατεπίσθη καὶ ἔγευε Χριστιανός, ὅτε καὶ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ὑπέμεινε ἐπὶ Ἀντωνίου τοῦ Βήρου. Ὁ Ἰουστίνος συνέγραψε πολλά, ἐκ τῶν ὁποίων γνήσια κρίνονται τὰ ἐπόμενα Α'. Λόγος πρῶτος Παραίνετικὸς πρὸς Ἕλληνας, ὅστις καὶ Ἐλεγχος ἐπιγράφεται. Β'. Λόγος δευτέρος ὁμοίως πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Γ'. Ἀπολογίαί δύο. Δ'. Περὶ Μοναρχίας Θεοῦ. Ε'. Διάλογος μετὰ Τρύφωνος τοῦ Ἰουδαίου. Σ'. Ἐπιστολὴ πρὸς Διόγνητον, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1636, φύλ. μετὰ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Ἀθηναγόρου, καὶ ἄλλων.

Ἰππαρχος, Ἀστρονόμος. περίφημος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας, καὶ ἔκαμεν εἰς τὴν πατρίδα του καὶ εἰς τὴν Ῥόδον, ὅπου καὶ διέτριψε πολὺν καιρὸν, ἀξιολόγους παρατηρήσεις τῶν Ἀστέρων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται μόνον τὰ δύο ταῦτα. Α'. Ἐκδόσεις ἀστερισμῶν, ἢ περὶ τῶν ἀπλανῶν Ἀναγραφαί. Β'. Τῶν Ἀράτου καὶ Εὐδόξου Φαινομένων ἐξηγήσεων βιβλία τρία, ἐκδοθ. Ἑλληνιστί ἐν Φλωρεντία, 1567, φύλ. καὶ ἀλαχοῦ.

Ἰππεῖς. Ζ. Ἀριστοφάνης.
Ἰπποδάμεια (Hippodamia). Ζ. Οἰνόμαος. — Βρισηῖς.
Ἰπποκένταυροι (Hippocendauri). Ζ. Κένταυροι.

Ἰπποκράτης ὁ Σεῖος, ὁ πατὴρ τῆς Ἰατρικῆς, καὶ ἔξαρχος ὄλων τῶν Ἰατρῶν, ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον Κῶ ἀπὸ γονεῖς ἐπιστήμους, καὶ ἀναφέροντας τὸ γένος εἰς τὸν Ἡρακλῆα καὶ Ἀσκληπιόν. Οὗτος ἀπ' οὗ ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἡρακλείδου τὴν Ἰατρικὴν, καὶ ἤκουσε καὶ ἄλλον Ἰατρὸν, Ἡρόδικον τὸνομα, περιήλθε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἄλλους πολλοὺς τόπους πρὸς τελειοποίησιν τῆς ἐπιστήμης του, συναναστρεφόμενος πάντοτε μετὰ τῶν ἐγκριτοτέρων Ἰατρῶν τοῦ καιροῦ του, ὅτε καὶ μεγάλας τιμὰς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν Περδίκκων, καὶ ἤθελε λάβει ἔτι μεγαλειότερας ἀπὸ τῶν Ἀρταξέρξην, εἰάν ὑπήγανεν εἰς τὴν Περσίαν, κατὰ τὴν ἔφεσιν ἐκείνου τοῦ Βασιλέως. Ἄλλ' οὗτος εὐχαριστούμενος νὰ συνδιατρίβῃ μετὰ τῶν ὁμογενοῦν του, ἔμεινε εἰς τὴν Ἑλλάδα, μετερχόμενος τὸ ἐπάγγελμα του εἰς τὴν Θράκην καὶ Θετταλίαν, καὶ εἰς τὴν Λάρισσαν τῆς Θετταλίας, ὅπου καὶ ἀπέθανε, ζήσας, κατὰ τινὰς, ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη. Ὁ Ἰπποκράτης ζῶν ἐτιμῆθη μέγαν ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους, καὶ θανὼν θέλει τιμᾶσθαι ἀπὸ τοὺς πεπαιδευμένους ὄλων τῶν Ἑθνῶν. Ἐκ τῶν ἀ-

θανάτων αὐτοῦ Συγγραμμάτων, τῶν εἰς Ἰωνικὴν διάλεκτον γεγραμμένων, σώζονται ἀκόμη πολλά, ἐκδοθ. ἰδίᾳ κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅλα ὁμοῦ ἐν Φραγκοφορ. 1595, φύλ. μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, Σχολίων καὶ ἀξιολόγων Σημειώσεων καὶ Πινάκων.

Ἴπποκρήνη, ἡ Ἴππου κρήνη, πηγή τοῦ ὄρους Ἐλικωνος, ἀφιερωμένη εἰς τὰς Μούσας, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ ἀνέβλυσεν, ὅταν ὁ Πήγασος ἵππος ἐκτύπησε τὸ μέρος ἐκεῖνο μὲ τὸν πόδα του.

Ἴππολύτη (Hippolyte). Ζ. Ἀμαζόνες.

Ἴππόλυτος. Ζ. Εὐριπίδης.

Ἴππόλυτος (Hippolytus), υἱὸς τοῦ Θησέως ἐκ τῆς Ἴππολύτης, Βασιλίσσης τῶν Ἀμαζόνων. Τοῦτον ἀγαπήσασα ἐμπαδῶς ἢ μητριᾷ του Φαίδρα, καὶ μὴ δυνηθεῖσα νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν ἐπιδυμίαν της, τὸν διέβαλε πρὸς τὸν πατέρα του, ὅτι τάχα ἤθελε νὰ τὴν βιάσῃ. Ὀργισθεὶς διὰ τοῦτο ὁ Θησεύς, τὸν ἐδίωξεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν του· ὁ δὲ φεύγων τὴν ὄργην αὐτοῦ, κατεσπαράχθη ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοῦ ἵππου, ἐξαγριωθέντας ἀπὸ ἓν θαλάσσιον τέρας, τὸ ὁποῖον ἐπεμφεν ὁ Ποσειδῶν κατ' αὐτοῦ. Ἄλλ' ἔπειτα αὐτὸς μὲν ἀνεστήθη ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἢ δὲ Φαίδρα μεταμεληθεῖσα, ἐκρεμάσθη μόνη της.

Ἴππόλυτος, Συγγραφεὺς Χριστιανός, τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖται ἡ πατρις,

καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς, ἐχρημάτισεν ἀνὴρ μεγάλης παιδείας, καθὼς φαίνεται ἐκ τῶν μέχρι τῆς σήμερον διασωθέντων πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν ἰδίως πολλοῦ, καὶ ὅλα ὁμοῦ ἐν Ἀμβούργ. 1718, εἰς τόμους δύο.

Ἴππομένης (Hippomenes). Ζ. Ἀταλάντη.

Ἴππόνοος (Hipponous). Ζ. Ἐκάβη.

Ἴπποταμάδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Οἰνήδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἴπποταμάδης).

Ἴππῶν Βασιλικός, ἡ Ἴππορέγγις (Bona), πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Νομαδικήν.

Ἴρα, ἥτις καὶ Ἀλεξάνδρεια ὀνομάζεται, πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Βαβυλωνίαν.

Ἴρις (Iris), θυγάτηρ τοῦ Θάυμαντος καὶ τῆς Ἡλέκτρας, θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ, ἢ ὁποῖα διὰ τὴν ταχύτητά της διωρίσθη ἄγγελος καὶ μηνύτρια τῶν Θεῶν, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς Ἥρας. Ἐπιστεῦετο δὲ ἡ Ἴρις ὡς αἴτιος τῆς ἔριδος καὶ τῆς φιλονεικίας, καὶ ἐπαραστένετο πτερωτὴ καὶ ἐπὶ οὐρανίου τόξου ἐποχουμένη.

Ἴρος (Irus), Ἰθακῆσιος, ἐπαίτης πτωχότατος καὶ παντοτεινὸς παράσιτος τῶν Μνηστήρων τῆς Πηνελόπης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ὀδυσσεῦς, καθ' ὅλον τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ τὸ διάστημα. Ἄλλ' ὅταν ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του εἰς σχῆμα ἐπαίτου καὶ αὐτὸς, καὶ εἶδε τὴν μεγάλην

αὐτοῦ ἀναισχυντίαν, μάλιστα δὲ καὶ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐφέρετο πρὸς αὐτὸν, τὸν ἐκτύπησε κατακέφαλα, καὶ συντρίψας αὐτοῦ ὅλους τοὺς ὀδόντας, τὸν ἔσυρε μόνος του ἀπὸ τοῦ ποδὸς ἔξω τοῦ πυλῶνος, διεγείρας ἀπάντων τῶν Μνηστήρων τὸν γέλωτα.

Ἰρτιος (Hirtius) Ἄυλος, Ῥωμαῖος, σύγχρονος τοῦ Καίσαρος Ἰουλείου, καὶ φίλος αὐτοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποδίδεται τὸ ὄγδον βιβλίον περὶ τοῦ Γαλλικοῦ πολέμου, ὡς εἴρηται ἐκεῖ (**Z. Καῖσαρ**). Εἰς τὸν Ἰρτιον τοῦτον ἀποδίδονται προσέτι καὶ τρία ἄλλα βιβλία, διαλαμβάνοντα τὸ μὲν πρῶτον Περὶ τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ πολέμου (**De bello Alexandrino**), τὸ δὲ δεύτερον Περὶ τοῦ Φοινικικοῦ, ἢ Ἀφρικανοῦ (**De bello Punico, ἢ Africano**), καὶ τὸ τρίτον Περὶ τοῦ Ἰσπανικοῦ (**De bello Hispanico**), τὰ ὅποια συνεξεδόθησαν πάντοτε μετὰ τῶν Ὑπομνημάτων τοῦ Καίσαρος.

Ἰσαάκιος Πορφυρογέννητος Κομνηνός, υἱὸς τοῦ Βασιλέως Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, καὶ ἀδελφὸς τῆς περιφήμου Ἄννης. Συνέγραψε **Α' Χαρακτηρίσματα**, ἢ περὶ ἰδιότητος καὶ χαρακτήρων τῶν ἐν Τροίᾳ Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων. **B' Περὶ τῶν παραλειφθέντων ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου**, ἐκδοθ. ἐν τοῖς Συμμίκτοις τοῦ Ἀλλατίου, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἰσαῖος, ὁ Ῥήτωρ, ἐγεννήθη εἰς τὴν

Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας, ἢ κατ' ἄλλους, εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἤκμαζε περὶ τὰ τέλη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, χρηματίσας τοῦ μὲν Ἰσοκράτους καὶ Λυσίου μαθητῆς, τοῦ δὲ Δημοσθένους, διδάσκαλος. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Λόγων σώζονται μόνον ἔνδεκα, ἐκδοθ. εἰς τὸν Ζ' τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ Ῥεϊσκίου Συλλογῆς τῶν Ἑλλήνων Ῥητόρων· καὶ προσέτι εἰς τὸν Γ' τόμον τῆς τοῦ Βεκκέρου ἀρίστης ἐκδόσεως τῶν δέκα Ἀττικῶν Ῥητόρων.

Ἰσαυρα (Σαῦρα), δύο πόλεις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἰσαυρικὴν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν ἀνομάζετο Παλαιά, ἡ δὲ, Νέα, ἢ Εὐεσχῆς (**Κάτοιχ. Ἰσαυρεὺς, καὶ Ἰσαυρος**).

Ἰσαυρία. Z. Κιλικία.

Ἰσαυρία, ἢ Ἰσαυρικὴ, ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξὺ Λυκαονίας, Κιλικίας καὶ Πισιδίας κειμένη (**Κάτοιχ. Ἰσαυρικός**).

Ἰσθμια, ἢ Ἰσθμικοὶ ἀγῶνες (Isthmia, ἢ Isthmii ludi), πανηγυριζόμενοι τὸ πρῶτον κατὰ πενταετίαν εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, εἰς τιμὴν τοῦ Μελικέρτου, ἢ Παλαίμονος (**Z. Λευκοθέα**), καὶ ἔπειτα εἰς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος, ὅταν ἀμεληθέντες ἀνευεώθησαν ὑπὸ τοῦ Θησέως, τῶν ὁποίων τὸ βραβεῖον ἦτον στέφανος ἐκ κισσοῦ, ἢ, κατ' ἄλλους, ἐκ πίτυος.

Ἰσθμός, στενὴ ξηρὰ μεταξὺ δύο θαλασσῶν, ὁποῖος μάλιστα εἶναι

ὁ Ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου (Ἐξαμίλλι), μεταξύ Κεγχρεῶν καὶ Λεχαίου τῶν λιμένων κείμενος (Κάτοικ. Ἰσθμιοσ).

Ἰσίδωρος (Isidorus), Καρχηδόσιος, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ Ἰσπαλεις, ἀνὴρ πολυμαθῆς καὶ ἐνάρετος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη πολλὰ, ἐκδοθ. ἐν Ρώμῃ, 1797 - 1803, 4, εἰς τόμους ἑπτὰ, μετὰ Σημειώσεων.

Ἰσίδωρος, Πηλουσιώτης, οὕτως ἐπωνομασθεῖς, διότι γενόμενος Μοναχός, καθησύχαζεν εἰς ἐν Μοναστήριον τοῦ Πηλουσίου, ἐχηρημάτισεν ἀνὴρ πεπαιδευμένος, ἐνάρετος, καὶ ἔνθερμος ζηλωτῆς τῶν ὁρθῶν δογμάτων τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Τὰ Συγγράμματά του συνίστανται εἰς Ἐπιστολάς, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς, κατὰ τινας, ἔφθανεν ἕως δέκα χιλιάδας· τὴν σήμερον ὅμως σώζονται μόνον δύο χιλιάδες καὶ δύοδεκα, διηρημέναι εἰς βιβλία πέντε, καὶ γεγραμμέναι μὲ Ἀττικὴν χάριν καὶ εὐφράδειαν, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Ρώμῃ, 1670, 8.

Ἰσίδωρος, Χαρακηὸς, Γεωγράφος. Συνέγραψε Σταδμοὺς Παρδικούς, ἧτοι διαστήματα τῶν τόπων τῶν δέκα καὶ ὀκτὼ Βασιλείων, τῶν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Πάρδων ὑποκειμένων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ὁξωνίᾳ, 1705, 8, εἰς τόμους δύο, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἰσις (Isis). Ζ. Ἰώ.

Ἰσμαρίε, λίμνη τῆς Θράκης, πλησίον τῆς Μαρωνείας κείμενη.

Ἰσμαρος. Ζ. Μαρωνεία.

Ἰσηνός, ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Βοιωτίαν.

Ἰσοκράτης, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Θεοδώρου, χρηματίσας μαθητῆς μὲν τοῦ Προδίκου, Γοργίου, καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσίου, περιφήμων Ῥητόρων τοῦ καιροῦ του, διδάσκαλος δὲ τοῦ Ὑπερίδου, Ἰσαίου, Ξενοφῶντος, Δημοσθένους, καὶ ἄλλων πολλῶν. Οὗτος, κατὰ τινας, ἦτον ἰσχύφρονος, ἀργός εἰς τὸ γράφειν, καὶ δειλός, ὥστε δὲν ἐδέχετο εἰς τὴν παράδοσίν του περισσοτέρους τῶν δύο, ἢ τριῶν μαθητῶν· καὶ ὅτε ἐπροσκήληθη ἀπὸ τοῦς Ἀθηναίους διὰ τὴν γράψην Ἐπιστολῆν πρὸς Φίλιππον τὸν Μακεδόνα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, αὕτη ἐτελείωσε πρὶν τῆς Ἐπιστολῆς. Ὁ Ἰσοκράτης ἀπέκτησε πολὺν πλοῦτον, διδάσκων τὴν Ῥητορικὴν τέχνην, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ θανμασίως εὐδοκίμησεν, ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν του ἔφθανεν ἐνίοτε ἕως τῶν ἑκατῶν, μὴ ὄλον ὅτι ἐπληρόνετο ἀκριβὰ, ἐπειδὴ δὲν ἐλάμβανεν ἀφ' ἐκάστου μαθητοῦ ὀλιγώτερον τῶν 1000 δραχμῶν, περὶ τοῦ ὁποίου λέγουσιν, ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Νικοκλέα δι' ἕνα Λόγον, ὅστις καὶ σώζεται ἀκόμη, εἴκοσι τάλαντα. Ἀκούσας δὲ τὴν νίκην τοῦ Φιλίππου εἰς τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, τόσον ἐλυπτήθη, ὥστε ἀσιτήσας, ἀπέθανε κατὰ τὸ 98 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐκ τῶν

πολλῶν αὐτοῦ Λόγων σῶζονται ἀκόμη εἴκοσι καὶ εἴς, καὶ δέκα Ἐπιστολαί, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ τοῦ σοφοῦ Κοραῆ, γενομένη Ἑλληνιστὶ μόνον ἐν Παρισίοις, 1806, 8, εἰς τόμους δύο, μετὰ Σχολίων παλαιῶν, καὶ ἀξιολόγων κριτικῶν Σημειώσεων.

Ἰσπαλὶς (*Siviglia*), ἡ παλαιότετε Ταρτησσός, πόλις τῆς Ἰσπανίας εἰς τὴν Βαυτικὴν.

Ἰσπανία, καὶ Σπανία (*Spragna*)

(τὸ δὲ πάλαι Ἰβηρία, ἀπὸ τὸν Ἰβηρα ποταμὸν, καὶ Ἑσπερία, ἀπὸ τὴν θέσιν της), ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης, χωριζομένη διὰ τῶν Πυρρηναίων ἀπὸ τὴν Γαλιαν (Κάτοικ. Ἰσπανός). Ἐδαιρειτο δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰς Ἄνω καὶ Κάτω Ἰσπανίαν· καὶ ἡ μὲν ἄνω ὠνομαζέτο συνήθως Ταρρακοννησία, ἢ Ταρράκοννησία, ἡ δὲ κάτω, Βαυτικὴ, καὶ Λυσαιτανία.

Ἰσσικός κόλπος, οὗτω παρονομασθεῖς ἀπὸ τὴν πόλιν Ἰσσόν, καὶ εἶναι ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ ὅλης τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Ἰσός (Λαϊάζο), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Κιλικίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἰσαῖος).

Ἰσθρ, Κυρηναῖος, Ἱστορικὸς, καὶ, κατὰ τινας, μαθητὴς τοῦ Καλλιμάχου. Συνέγραψεν Ἀτθίδα, ἢ τοι Ἱστορίαν τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἄλλα τινά, τῶν ὁποίων τὰ ἀποσώφεντα λείψανα ἐξεδόθησαν ἐν Λειψία, 1812, 8, μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ἰστιάια. Ζ. Ὁρσός.

Ἰστιαία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐξ ἀγνώστου φυλῆς (Κάτοικ. Ἰστιαεὺς).

Ἰστιαιωτὶς, ἢ Ἐστιωτὶς, χώρα τῆς Θεσσαλίας, μετὰξὺ Πελασγιωτῶδος, Μακεδονικῶν ὄρεων, Πηλίου ὄρους, καὶ Δολόπων κειμένη.

Ἰστρία (*Istria*), Χερσονήσος τῆς Ἰταλίας, παρὰ τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον κειμένη (Κάτοικ. Ἰστριος, καὶ Ἰστρος).

Ἰστρος. Ζ. Δανούβιος.

Ἰστρούπολις, ἢ Ἰστρος (Προσολβίτσα), πόλις ἀρχαία, παρὰ τὸν Ἐυξείνου Πόντου κειμένη (Κάτοικ. Ἰστροπολίτης).

Ἰταία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἰταῖος).

Ἰταλία (*Italia*) (τὸ δὲ πάλαι Σατουρνία, Αὐσονία, Οἰνωτρία, καὶ Ἑσπερία διὰ τὴν θέσιν της ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα), ἡ πλεον ὠραία ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης, περιοριζομένη ἐκ μὲν Βορρᾶ ἀπὸ τὰς Ἀλπεῖς, ἐξ Ἀνατολῶν δὲ, ἀπὸ τὸ Ἀδριατικὸν καὶ Ἴονιον πέλαγος (Κάτοικ. Ἰταλός). Ἐδαιρειτο δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰς τέσσαρα τινὰ μέρη: εἰς Ἰταλίαν ἰδίως, εἰς τὴν ἐντὸς τῶν Ἀλπεων Κελτικὴν (Γαλιαν Κισαλπίαν), εἰς Μεγάλην Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς Ἰταλικὰς λεγομένας νήσους. Καὶ τῆς μὲν ἰδίως Ἰταλίας ὄρια ἦσαν πρὸς Δυσμὰς ἢ Λιγυστικὴ, καὶ ὁ ποταμὸς Μάκρης, καὶ πρὸς Βορρᾶν ὁ ποταμὸς Ρουβίκων· τῆς

δὲ Κισαλπίνης Γαλλίας, πρὸς Βορρᾶν αἱ Ἄλπεις, πρὸς Ἀνατολὰς ὁ ποταμὸς Ἀρσίας, πρὸς Μεσημβρίαν οἱ ποταμοὶ Ρουβίκων καὶ Μάκρης, καὶ πρὸς Δυσμᾶς ὁ ποταμὸς Οὐάρος· τῆς δὲ Μεγάλης Ἑλλάδος, πρὸς Βορρᾶν καὶ Δυσμᾶς οἱ ποταμοὶ Σάγγρος καὶ Λεῖρις, καὶ πρὸς Μεσημβρίαν καὶ Ἀνατολὰς, τὸ Σικελικὸν καὶ Ἴονιον πέλαγος· τὰ δὲ τῶν περὶ τὴν Ἰταλίαν νήσων ὄρια προσδιορίζονται ἀπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὄσων.

Ἰταλικά (Italica), πόλις τῆς Ἰσπανίας, κατὰ τὴν Βαιτικὴν κειμένη (Κάτοικ. Ἐξ Ἰταλικῆς).

Ἰτύκη, ἢ Οὔτικα Ῥωμαῖσι (Βισέρτα), πόλις τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὴν Ζευγιτανίην (Κάτοικ. Ἰτυκαῖος καὶ Οὔτικῆσιος, τύπων Ῥωμαϊκῶ).

Ἴτυς (Itys), υἱὸς τοῦ Τηρέως, Βασιλέως τῆς ἐν Φωκίει Θράκης, καὶ τῆς Πρόκνης, θυγατρὸς τοῦ Πανδίωνος. Ὁ Τηρεὺς βοηθῆσας τὸν Πανδίωνα, Βασιλέα τῶν Ἀθηναίων εἰς ἓνα πόλεμον, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα του Πρόκνην. Μετὰ καιρὸν δὲ ἐπιθυμήσασα ἡ Πρόκνη νὰ ἴδῃ τὴν ἀδελφὴν τῆς Φιλομήλαν, παρεκάλεσε τὸν Τηρέα νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ τὴν φέρῃ. Ὁ δὲ Τηρεὺς ὑπήγγε μὲν καὶ τὴν ἔλαβεν, ἀλλὰ φθείρας αὐτὴν καθ' ὁδόν, καὶ φοβηθεὶς μήπως αὐτὴ διηγηθῆ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς, ἔκοψε τὴν

γλῶσσαν τῆς, καὶ τὴν ἀφῆκε κλεισμένην εἰς ἓν φρούριον, εἰπὼν εἰς τὴν Πρόκνην, ὅτι κατὰ δύστυχίαν ἢ ἀδελφότης ἀπέθανεν εἰς τὸν δρόμον. Εἰς τοιαύτην δὲ ἐλεεινὴν κατάστασιν εὐρισκομένη ἡ Φιλομήλα, ἐκέντησεν εἰς φιλὸν ὕφασμα γράμματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐμήνυσεν εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς τὴν ἀξιοδάκρυτον συμφορὰν τῆς. Ἡ δὲ Πρόκνη πορευθεῖσα ἐκεῖ, καὶ ἰδοῦσα αὐτὴν εἰς ἐκείνην τὴν κατάστασιν, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῆ τὸν ἄνδρα τῆς ὅσων σφάξασα τὸν υἱὸν τοῦ Ἴτυν, τὸν ἐμαγεύρευσε, καὶ τὸν παρέθηκε δεῖπνον εἰς αὐτὸν, ὅστις ἐννοήσας τὸ πρᾶγμα, τὰς ἐδίωκε μὲ θηριώδη μαίαν διὰ νὰ τὰς φουεῖσῃ. Αὐταὶ δὲ βλέπουσαι τὸν κίνδυνον πρὸ ὀφθαλμῶν, ἔκραξαν τοὺς Θεοὺς εἰς βοήθειάν των, οἱ ὅποιοι καὶ τοὺς μετεμόρφωσαν ὄλους εἰς ὄρνεα, ἤγουν τὴν μὲν Φιλομήλαν εἰς ἀηδόνα· τὴν δὲ Πρόκνην, εἰς χελιδόνα· τὸν δὲ Ἴτυν, εἰς φασιανόν, καὶ αὐτὸν τὸν Τηρέα, εἰς ἔπρηκα, ἦτοι ἀγριοπετεινόν.

Ἰγῆξ (Iynx), θυγάτηρ τοῦ Πανός καὶ τῆς Ἠχούς, ἡ ὁποία διὰ τῆς εὐμορφίας τῆς καὶ μαγείας ἤλκυσε τὸν Δία εἰς τὴν ἀγάπην τῆς. Ἡ δὲ Ἠρα μαδουῖσα τοῦτο, τὴν μετεμόρφωσεν ὑπὸ ζηλοτυπίας εἰς τὸ ὀμώωνμόν τῆς πτηνόν, τὴν ἰγῆκα, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζοντο μετὰ ταῦτα αἱ μάγισσαι εἰς ἐρωτικὰς φαρμακείας καὶ ἐποδάς.

Ἰφιγένεια (Iphigenia), Ζ. Ἄγαμέμνων, Ὀρέστης, Εὐριπίδης.
Ἰφιδάμεια (Iphidamia). Ζ. Ἄλωεύς.

Ἰριτος (Iphitus), υἱὸς τοῦ Εὐρύτου, Βασιλέως τῆς Ὀιχαλίας. Οὗτος ζητῶν ποτε νὰ εὕρῃ τὸν κλέψαντα τὰς βοῦς τοῦ πατρὸς του, ὑπῆντησε κατὰ τύχην τὸν Ἡρακλέα, τὸν ὁποῖον καὶ παρεκάλεσε νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ κλέπτου. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὠργισμένος ὦν κατὰ τοῦ πατρὸς του, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ τῷ δώσῃ τὴν θυγατέρα του Ἰόλην εἰς γυναῖκα του, ἔδωκε πρὸς αὐτὸν δολίαν ὑπόσχεσιν· ὅθεν ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Τίρυνθον, καὶ ἀνέβησαν καὶ οἱ δύο ἐπάνω εἰς ὑψηλὸν πύργον, διὰ νὰ ἀνακαλύψωσι τάχα τὸν κλέπτην, τὸν ἐξώδησεν ἐκεῖθεν, καὶ τὸν ἐφόνευσεν. Οἱ δὲ Θεοὶ δυσαρεστηθέντες διὰ ταύτην τὴν δολοφονίαν, ἐτιμώρησαν τὸν Ἡρακλέα μὲ βαρεῖαν ἀσθένειαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ, ἐπωλήθη κατὰ τὸν χρησμὸν ἑκουσίως εἰς τὴν Ὀμφάλην, Βασίλισσαν τῶν Λυδῶν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐδοῦλευσε χρόνον ἰκανόν, τυπτόμενος ὑπ' αὐτῆς πολλὰκις εἰς τὴν κεφαλὴν μὲ χρυσοῦν σανδάλιον.

Ἰὼ (Jo), θυγάτηρ τοῦ Ἰνάχου καὶ τῆς Μελίας, τὴν ὁποῖαν ἀγαπῶν ὁ Ζεὺς, διὰ τὴν ἀποφύγη τὴν ζηλοτυπίαν τῆς Ἥρας, μετεμόρφωσεν εἰς βοῦν. Ἡ δὲ Ἥρα ὑποπτευθεῖσα, παρέδωκε ταύ-

την τὴν βοῦν εἰς τὸν πολυόμματον Ἄργον νὰ τὴν φυλάττῃ. Ὁ Ἔρμης ὅμως κατὰ προσταγὴν τοῦ Διὸς, ἀποκοιμίσας τὸν Ἄργον διὰ τῆς μελωδίας τῆς λύρας του, τὸν ἐφόνευσεν. Τοῦτο παρῴξυνε περισσότερον τὴν Ἥραν, καὶ ἐξοιστρήσασα τὴν βοῦν Ἰὼ, τὴν ἔκαμε νὰ περιέρχεται ὄλην τὴν γῆν, ζητοῦσα ἰατρειάν τοῦ πάθους τῆς. Τέλος διαβάσασα εἰς τὴν Ἀσίαν διὰ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομασθέντος Βοσπόρου πελάγους, ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἐκεῖ διὰ τῆς ἐπιφαιύσεως τοῦ Διὸς ἔλαβε πάλιν τὴν προτέραν τῆς μορφήν, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐπαφρον. Ἀποθανοῦσα δὲ ἐτιμήθη ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὡς Θεὰ μὲ τὸ ὄνομα Ἰσις, καὶ ἐπαραστένετο εἰς σχῆμα γυναικὸς μὲ κεφαλὴν βοῆς.

Ἰωάννης Ἀκτουάριος, υἱὸς Ζαχαρίου τινὸς Ἰατροῦ, Κωνσταντινοπολίτης, Ἰατρός καὶ αὐτὸς περιφημὸς χρηματίας. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περὶ ἐνεργειῶν καὶ παιδιῶν τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος, καὶ τῆς κατ' αὐτὸ διαίτης, ἐκδοθ. Ἑλληνιστὶ ἐν Παρισίοις, 1557, 8. Β'. Περὶ συνθέσεως φαρμάκων. Γ'. Περὶ μεθόδου θεραπειῶν βιβλία ἕξ. Δ'. Περὶ Οὐρῶν βιβλία ἑπτὰ, ἐκδοθέντα Λατινιστὶ μόνον ἐν Παρισίοις, 1556, 8, καὶ ἀλλαχοῦ κατ' ἰδίαν.

Ἰωάννης Ἀναγνώστης, Ἱστορικὸς Βυζαντινός. Συνέγραψεν Ἱστορίαν Περὶ ἀλώσεως τῆς Θεσσαλονίκης,

καὶ ἀρπαγῆς ἐκ τῶν Ἑνετῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων τὸ 1430 ἔτος, ἐκδοθ. ἐν τοῖς Συμμίκτοις τοῦ Ἀλλατίου.

Ἰωάννης Ἀνδρόνικος Κάλλιστος, ἢ υἱὸς τοῦ Καλλίστου, Θεσσαλονικεὺς, Γραμματικὸς καὶ Φιλόσοφος Περιπατητικὸς, ὅστις, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἰδίας του πατρίδος, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐδίδαξε κατὰ πρῶτον τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν εἰς Βονωνίαν καὶ Φλωρεντίαν, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Παρισίους, ὅπου καὶ ἀπέθανε, ζήσας βίον μακρὸν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Πραγματεῖα περὶ τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν. Β'. Παράφρασις εἰς τὰ Ἡθικά Νικομάχεια τοῦ Ἀριστοτέλους, τὰ ὁποῖα πάλαι ψευδῶς ἀπεδίδοντο εἰς ἄλλον τινὰ Ἀνδρόνικον Ῥόδιον, ἐκδοθ. ἐν Ὁξωνίᾳ, 1809, 8, καὶ ἀλλαχοῦ κατ' ἰδίαν.

Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος, Κωνσταντινοπολίτης, Γραμματικὸς καὶ Φιλόσοφος Περιπατητικὸς, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸ τῆς καταστροφῆς, ἢ, κατ' ἄλλους, μετὰ τὴν παντελῆ καταστροφὴν τῆς ἰδίας του πατρίδος, διέτριψε πολὺν καιρὸν εἰς Πατάυιον καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἰταλίας, ἕως ὅτου ἀπεκατεστάθη τελευταῖον εἰς τὴν Φλωρεντίαν, προσκληθεὶς ἐκεῖ ὑπὸ τῶν Μεδίκων. Ἐκεῖθεν δὲ πορευθεὶς εἰς Παρισίους ἐπροσπάθει νὰ ἐλευθερώσῃ διὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας, τὴν ἠδη αἰχμαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Βαρ-

βάρων Τούρκων δυστυχῆ οἰκογενεῖάν του. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑποστρέψας πάλιν εἰς Φλωρεντίαν, ἐδίδασκε μετὰ ζήλου ἀπὸ δημοσίου Καθέδρας τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν, διὰ δεκαπέντε ὁλοκλήρους χρόνους, ἀγαπώμενος κοινῶς ὑπὸ πάντων, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος Κόσμου, καὶ τῶν υἱῶν καὶ ἀνεψιῶν αὐτοῦ. Τέλος μεταβίβας ἀπὸ Φλωρεντίας εἰς Ῥώμην, ἀπέθανεν ἐκεῖ, ζήσας βίον μακρὸν. Εἰς ταύτην δὲ τὴν ἐν Ῥώμῃ διατριβὴν του ἐξηγῶν ποτε εἰς τοὺς ἀκροατάς του τὸν Θουκυδίδην, καὶ ἰδὼν ἕξαφνα εἰς τὴν παράδοσίν του τὸν περίφημον Ἑλληνιστὴν Ῥεῦχλίνιον, τῷ ἔδωκε μετὰ τὴν παύσιν τοῦ μαθήματος νὰ ἐξηγήσῃ καὶ αὐτὸς τινὰς περιόδους τούτου τοῦ Συγγραφέως. Ὁ δὲ Ῥεῦχλίνιος ἤρχισε νὰ ἐξηγῇ μὲ τόσῃ εὐκολίαν τὰς Θουκυδαδεῖους ἐκείνας περιόδους, ὥστε ὁ καλὸς μας Ἀργυρόπουλος μείνας ὅλος ἐκστατικὸς, Λοιπὸν, εἶπεν, ἡ ἐξόριστος Ἑλλάς, ἀμέσως διέβη τὰς Ἄλπεις! Ὁ Ἀργυρόπουλος οὗτος εἶχε βαθεῖαν παιδείαν, καὶ ζῆλον ἑνδεσμον εἰς τὴν Περιπατητικὴν φιλοσοφίαν, καὶ μετέφρασεν εἰς τὸ Λατινικὸν πολλὰ Συγγράμματα τοῦ Ἀριστοτέλους, τὰ ὁποῖα τιμῶνται πολὺ μέχρι τῆς σήμερον, διὰ τὴν πιστὴν αὐτῶν μετάφρασιν.

Ἰωάννης Δαμασκηνός, ἐγεννήθη εἰς τὴν Δαμασκὸν, πόλιν τῆς Συρίας, καὶ διὰ τῆς ἀόγκου ἐπιμελείας

τοῦ πατρὸς του ἐπέδωκε μεγάλης εἰς τὰς μαθήσεις, καὶ τόσον ἠγαπαῖτο ἀπὸ τοῦς Καλίφας, ὥστε ἀπεκατέστη καὶ διοικητὴς τῆς ἰδίας του πατρίδος. Ὑστερον ὁμως ἀγαπήσας τὸν μοναχικὸν βίον, ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ χειροτονηθεὶς Ἱερεὺς, ἐμόνασεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἁγίου Σάββα. Ὁδεῖος οὗτος Πατὴρ ἐχρημάτισε μέγας Θεολόγος, καὶ Ῥήτωρ εὐφραδῆς, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ Χρυσορρόας ἐπωνομάσθη. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται τὰ ἐπόμενα Α'. Κεφάλαια Φιλοσοφικά, ἢ Διαλεκτικά. Β'. Ἐκθεσεις ἀκριβῆς τῆς ὁρθοδόξου Πίστεως, ἢ Θεολογικά. Γ'. Σύντομος τῶν ἐκατὸν Ἀιρέσεων. Δ'. Περὶ Δρακόντων. Ε'. Περὶ τῶν ὀκτὼ πονηρῶν Πνευμάτων, κτλ. 5'. Κανόνιον τοῦ Πάσχα. Ζ'. Ὑμνοι. Η'. Παράλληλα κατὰ ἀλφάβητον, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθ. πολλαχοῦ, καὶ ἐν Παρισίοις 1712, φύλ. εἰς τόμους δύο.

Ἰωάννης Δούκας, υἱὸς, ἢ, κατ' ἄλλους, ἔκγονος τοῦ Μιχαὴλ Δούκα τοῦ Ἱατροῦ. Οὗτος μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατέφυγεν εἰς τὴν νῆσον Λέσβον πρὸς τοὺς ἐκεῖ Χριστιανούς διοικητάς, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν ἔστειλαν εἰς διαφόρους πρεσβείας πρὸς τοὺς Τούρκους. Συνέγραψεν Ἱστορίαν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς ἀλώσεως καὶ αὐτῆς τῆς Λέσβου ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐκδοθ. ἐν Πα-

ρισίοις καὶ ἐν Βενετία εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντίδος.

Ἰωάννης Ζωναρᾶς, Κωνσταντινοπολίτης, ἀξιοματικὸς καὶ εὖνους τοῦ Βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὅστις ἐπειτα διὰ τὰς οἰκιακὰς του ἀνωμαλίας μισήσας τὸν κόσμον καὶ τὰ τοῦ κόσμου, ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος, ὅπου καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἑννέα. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων τὰ ἀξιολογώτερα εἶναι Α'. Χρονικόν, συνητάμενον ἀπὸ δεκαοκτὼ βιβλία, καὶ ἀρχόμενον ἀπὸ Κ. Κόσμου μέχρι τοῦ 1118 ἔτους, ἐκδοθ. εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Σῶμα τῆς Βυζαντίδος. Β'. Ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς Κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἱερῶν Συνόδων καὶ τῶν θεοφόρων Πατέρων, ἐκδοθ. ἐν Λουτετῖα 1618, φύλ. Γ'. Γλωσσάριον, ἢ Λεξικὸν Γραμματικὸν καὶ Ἑτυμολογικὸν ὡς τὸ τοῦ Σουῖδα καὶ Ἡσυχίου, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Φωτίου ἐν Λειψία, 1808, 4, εἰς τόμους τρεῖς, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων.

Ἰωάννης Καμηνιάτης, Θεσσαλονικεὺς, ὁ ὁποῖος εὐρεθεὶς εἰς τὴν πατρίδα του Θεσσαλονίκην εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀλώσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, ἀνέγραψε τὴν Ἱστορίαν τῆς, ἣτις ἐξεδόθη ἐν τοῖς Συμμίκτοις τοῦ Ἀλλατίου, καὶ εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντίδος ὑπὸ τοῦ Κομβεφισίου.

Ἰωάννης Καντακουζηνός. Οὗτος διὰ τὴν μεγάλην του παιδείαν, καὶ τὴν εἰς τὰ πολιτικὰ ἐμπειρίαν

του ἡγαπήθη πολὺ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Νέου, ὅστις ἀποθανὼν, ἀφῆκε δύο υἱούς, Ἰωάννην καὶ Μανουὴλ, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρεσβύτερος ἐκηρύχθη Βασιλεὺς, καὶ διὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν καὶ ἀπειρίαν του, διωρισθεὶς ὁ Καντακουζηνὸς διοικητὴς, καὶ ἐπίτροπος αὐτοῦ, ἀνέλαβε μεγάλην φροντίδα διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του. Ὑστερον ὁμως αἱ κατ' αὐτοῦ διαβολαὶ, καὶ ἄλλαι περιστάσεις τὸν ἠνάγκασαν νὰ λάβῃ ἀπολύτως τὴν διοίκησιν τῆς βασιλείας, τὴν ὁποίαν καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον ἐγχειρίσας πάλιν εἰς τὸν ἀληθῆ διάδοχον, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄδωνος, ὅπου καὶ ἐμόνασε, μετονομασθεὶς Ἰωάσαφ. Οὗτος πρὸς τοῖς ἄλλοις συνέγραψεν Ἱστοριῶν βιβλία τέσσαρα ἀπὸ τοῦ 1320 ἕως τοῦ 1357 ἔτους, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις 1645, φύλ. εἰς τόμους τρεῖς.

Ἰωάννης Κίνναμος, βασιλικὸς Γραμματεὺς. Συνέγραψεν Ἐπιτομὴν, ἥτοι Ἱστορίαν γλαφυράν τῶν κατορθωμάτων τῶν δύο Κομνηνῶν εἰς βιβλία τέσσαρα, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1670, φύλ. ὑπὸ τοῦ Δουκαγγίου.

Ἰωάννης Λάσκαρις, Βυζάντιος καὶ συγγενὴς τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρεως. Ἐλθὼν καὶ οὗτος πολλὰ νέος ἀκόμη μετὰ τοῦ πατρὸς του Θεοδώρου εἰς τὴν Ἰταλίαν, εὗρε καλὴν ὑποδεξίωσιν σιμὰ εἰς τὸν ἤδη λατινοφρονήσαντα καὶ καρδναλίσαντα Βησσαρίω-

να τὸν τραπεζούντιον διὰ τῆς βοηθείας τοῦ ὁποίου ἐτελείωσε καὶ τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ ἐν Παταυτῶ Πανεπιστήμιον. Ἐκειθεν δὲ μεταβάς εἰς Φλωρεντίαν, ἡγαπήθη μεγάλως ὑπὸ τοῦ τότε ἡγεμονεύοντος Λαυρεντίου τοῦ ἐκ Μεδίκων, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἐστάλη εἰς τὴν ἤδη ὑποδουλωθεῖσαν Ἑλλάδα, διὰ νὰ συνάξῃ μὲ ἀδρά ἐξοδα διάφορα Ἑλληνικὰ χειρόγραφα, ὁπότε καὶ αὐτὸς ὁ Βαϊαζήτης ὁ δεύτερος, τοῦ εὐκόλυνεν, ὡς λέγουσι, τὴν τούτων ἀπόκτησιν. Ἄλλ' εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του μὴν εὐρῶν πλέον ζῶντα τὸν φιλόμουσον Λαυρεντίον, παρέδωκε τὰ χειρόγραφα ἐκεῖνα εἰς τοὺς υἱούς αὐτοῦ Πέτρον καὶ Ἰωάννην, τὸν μετέπειτα παπεύσαντα, καὶ εἰς τὴν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἐπισυμβᾶσαν ἐπανάστασιν κατὰ τῶν Μεδίκων ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἐδαυμάσθη ὑπὸ πάντων διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὴν εἰς τὰ πολιτικὰ μεγάλην του ἐμπειρίαν, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐπέμφθη πρέσβυς ὑπὸ Λουδοβίκου τοῦ ΙΒ' εἰς τὴν τότε ἀκμάζουσαν δημοκρατίαν τῶν Βενετῶν. Ἐκεῖ δὲ διατρίβων, ἀμ' ἀφ' οὗ ἔμαθε τὴν ἐπὶ τοῦ παπικοῦ θρόνου ὕψωσιν τοῦ εἰρημένου Ἰωάννου, τότε δὲ Λέων δέκατος μετονομασθέντος, ὑπῆγε προδύμως εἰς τὴν Ῥώμην, κ' ἔλαβεν ὑποδεξίωσιν, αἴξίαν τῷ ὄντι καὶ τῆς παιδείας του, καὶ τῆς γενναιότητος καὶ μεγαλοψυχίας τοῦ φιλομούσου ἐκείνου Πάπα,

ὅστις καὶ τὸν κατέστησεν ἔφορον καὶ ἐπιστάτην εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ συστηθὲν Σχολεῖον πρὸς ἀνατροφὴν καὶ παιδεύσειν τῶν ἐκεῖ δυστυχῶς τότε εὐρίσκομένων νεανίσκων Γραικῶν. Ἐκεῖθεν δὲ μεταβάς τὸ δεύτερον εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐπέμφθη πάλιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως εἰς Βενετίαν διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας καὶ ἐκτελέσας προθύμως, ὑπῆγε πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ Πάπα Παύλου τοῦ Γ'. ζήσας ὑπὲρ τὰ ἐνενηκόντα ἔτη. Μεταξὺ τῶν ἀλλεπαλλήλων τούτων πολιτικῶν ὑποθέσεων ὁ Λάσκαρις οὗτος εἰς μὲν τὴν Βενετίαν ἐδίδαξε μετὰ ζήλου τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν, εἰς δὲ τὴν Φλωρεντίαν καὶ Ῥώμην ἐξέδωκε τὴν Ἀνθολογίαν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιγραμμάτων τοῦ Πλανοῦδου, τὰ Ὀμηρικὰ Ζητήματα τοῦ Πορφυρίου, τὸν Εὐριπίδην, τὸν Καλλιμάχον, καὶ ἄλλα.

Ἰωάννης Μαλέλας, ἢ Μαλάλας, τουτέστι Ῥήτωρ κατὰ τὴν Συριακὴν γλῶσσαν, Ἀντιοχεύς, ἀκμάσας κατὰ τὸν ἔννατον Αἰῶνα. Συνέγραψεν Ἱστορίαν Χρονικὴν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τοῦ 566 ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ, ἥτις ἐξεδόθη εἰς τὸ ἐν Βενετία Σῶμα τῆς Βυζαντιδος, καὶ κατ' ἰδίαν ἐν Ὁξωνίᾳ, 1691, 8, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, Σημειώσεων καὶ ἀξιολόγων Προλεγομένων.

Ἰωάννης Μόσχος, ὅστις καὶ Εὐκράτης ἐπωνομάζεται, κατ' ἀρχὰς ἐ-

μόνασεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἀγίου Θεοδοσίου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὕστερον εἰς τὴν Νέαν Λαύραν τοῦ ἀγίου Σάββα. Περιερχόμενος δὲ τὰς Μονὰς τῆς Συρίας, Ἀιγύπτου, καὶ ἄλλων μερῶν, συνέγραψε τοὺς βίους τῶν Μοναχῶν τοῦ αἰῶνος του, ἐπιγράφας τὸ βιβλίον του, Νέον Παράδεισον, ἢ Λειμωνάριον, ἐκδοθ. εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Πατέρων, καὶ ἀλλαχοῦ κατ' ἰδίαν.

Ἰωάννης Νηστευτής, οὕτως ἐπωνομασθεὶς διὰ τὴν μεγάλην του νηστείαν καὶ ξηροφαγίαν, ἦτον Καππαδόκης τὸ γένος, καὶ διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὰς λοιπὰς ἀρετὰς του ὑψώθη καὶ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐτυχίου. Οὗτος, ἢ, κατ' ἄλλους, ὁ προκατόχος αὐτοῦ Εὐτύχιος, ἐπεκύρωσε τὸν τίτλον, τοῦ νὰ λέγεται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τὸ ὁποῖον ἐτάραξε μεγάλως τὴν χολὴν τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ῥώμης. Ὁ ἐνάρετος Νηστευτής συνέγραψε πολλὰ καὶ παντοῖα Συγγράμματα, οἷον Λόγους περὶ Μετανοίας, περὶ Ἐξομολογήσεως, καὶ Κανόνας τῶν Μετανοούντων, καὶ ἄλλα τινὰ, τὰ ὁποῖα, ἐπειδὴ ἀπεδίδοντο εἰς Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, συνεξεδόθησαν πολλάκις μετὰ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ.

Ἰωάννης Ξιφιλίνος, Τραπεζούντιος,

δοτις, κατά τινας μὲν ἐχρημάτισε Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, κατ' ἄλλους δὲ, ἀνεφίος τοῦ Πατριάρχου Ξιφιλίνου. Οὗτος λοιπὸν ἔκαμεν Ἐπιτομὴν τῆς Ἱστορίας Δίωνος τοῦ Κασσίου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁμως δὲν ἐπαρτήρησεν, ὡς ἔπρεπε, καὶ τὴν Χρονολογίαν. Αὕτη ἡ Ἐπιτομὴ ἐξεδόθη μετὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας αὐτοῦ τοῦ Δίωνος, καὶ εἰς τὸν Γ'. τόμον τῆς τοῦ Συλβουργίου Συλλογῆς τῶν Ἐλασσόνων Συγγραφέων τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας.

Ἰωάννης Πεδιάσιμος, ἢ Γαληνός, Γραμματικὸς καὶ Ποιητὴς τοῦ ιδ'. Αἰῶνος, Ὑπάτος τῶν Φιλοσόφων ὑπὸ τῶν συγχρόνων του ὀνομασθεῖς. Συνέγραψε Σχόλια εἰς τὸν Ἡσίοδον, καὶ ἄλλα τινὰ Γραμματικά, καὶ προσέτι Ποιημάτων Ἰαμβικόν, Πόδες, ἐπιγραφόμενον, διαλαμβάνον περὶ ἀγαθῆς καὶ κακῆς γυναικός, ἐκδοθ. εἰς τὸν ΙΔ'. τόμον τῆς τοῦ Φαβρικίου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης.

Ἰωάννης Σκυλίτσης, Θρακῆσιος ἐπονομαζόμενος, ὡς χρημάτισας Ἀνδύπατος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἣτις τότε ὀνομαζέτο Θρακησίων Θέμα. Ἐχρημάτισε προσέτι Πρωτοβεστιάριος, καὶ Δρουγγάριος, καὶ τελευταῖον Κουροπαλάτης εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὸ ὁποῖον πολλὰκις καὶ Ἰωάννης Κουροπαλάτης καλεῖται. Συνέγραψεν Ἐπιτομὴν Ἱστοριῶν ἀπὸ τοῦ 811 ἕως τοῦ

1057 ἔτους κατὰ πρῶτον, καὶ ἔπειτα ἕως τοῦ 1081, ἐκ τῆς ὁποίας ἔλαβε πολὺ μέρος Γεώργιος ὁ Κεδρηνός εἰς τὸ Χρονικόν του, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεξεδόθη ἐν Παρισίοις, 1677, φύλ.

Ἰωάννης, Στοβαῖος, οὕτως ἐπονομασθεῖς, ἐπειδὴ ἐγεννήθη εἰς τινὰ πόλιν τῆς Μακεδονίας Στόβαι καλουμένην, ἤκμαζε κατὰ τὴν πιθανωτέραν γνώμην περὶ τὰ τέλη τοῦ δ'. Αἰῶνος ἀπὸ Χριστοῦ. Ὁ Στοβαῖος οὗτος ἀναγνούς μετὰ προσοχῆς πολλοτάτους Συγγραφεῖς καὶ Ποιητάς, συνήθροισεν ὡς φιλόπονος μέλισσα τὰς διδασκαλίας καὶ γνώμας αὐτῶν, καὶ μᾶς ἀφῆκε τεύχος πολῦτιμον, Ἀνθολόγιον Ἐκλογῶν, Ἀποφθεγματίων καὶ Ὑποδηκῶν ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1823 - 1825, 8, εἰς τόμους τέσσαρας, καὶ ἀλλαχρῶ.

Ἰωάννης Τσέτσης, Κωνσταντινοπολίτης, Φιλόσοφος, Ποιητὴς, καὶ Γραμματικὸς τοῦ καιροῦ ἐκείνου περίφημος· ἀλαζῶν ὁμως καὶ ὑπερόπτης τῶν ἄλλων πεπαιδευμένων. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων ἐξεδόθησαν μόνον τὰ ἐπόμενα Α'. Ἐκδσεις, ἢ Σχόλια εἰς τὸν Ἡσίοδον, ἐκδοθ. Ἑλληνιστὶ ἐν Βασιλείᾳ ἄνευ σημειώσεως τοῦ ἔτους. Β'. Σχόλια εἰς Λυκόφρονα, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ, 1811, 8, εἰς τόμους τρεῖς, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων καὶ Πίνακος. Γ'. Ἀλληγορίαι μυθολογικαί, φυσικαί καὶ ἠθικαί,

Ποίημα, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1616, 8. Δ'. Ποιήματα Ἰλιακά (Προομηρικά, Ὀμηρικά, Μεδομηρικά, ἢ, τὰ πρὸ Ὀμήρου, τὰ Ὀμήρου, τὰ μεθ' Ὀμηρον), ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1793, 8, μετὰ Σημειώσεων. Ε'. Χιλιάδες, ἦτοι βιβλίον διαφόρων Ἱστοριῶν διὰ στίχων Πολιτικῶν, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1826, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. Σ'. Ἐξήγησις εἰς τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Περί Μέτρων Ποιητικῶν Δράκοντος τοῦ Στρατονικέως Ἑλληνιστῆ ἐν Λειψία, 1812, 8.

Ἰωάννης, ὁ διὰ τὴν συνεχῆ αὐτοῦ ἀνάγνωσιν καὶ βιβλιογραφίαν Φιλόπονος ἐπονομασθεὶς, ἐχρημάτισε Φιλόσοφος Πλατωνικὸς καὶ Γραμματικὸς περίφημος. Συνέγραψε δὲ φιλοπόνως ὁ Φιλόπονος πολλὰ καὶ παντοῖα Συγγράμματα, οἷον Ἐκκλησιαστικά, Φιλοσοφικά, καὶ Γραμματικά, ἐκδοθ. ἰδίως κατὰ διαφόρους πόλεις καὶ χρόνους.

Ἰωάννης Φωκᾶς, Μοναχὸς, καὶ Κρής τὴν πατρίδα. Συνέγραψε κατ' ἐπιτομὴν Περιγραφὴν τῶν κάστρων καὶ πόλεων ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείας ἕως τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ τῆς Συρίας, Φοινίκης καὶ Παλαιστίνης, ἐκδοθ. ἐν τοῖς Συμμίτοις τοῦ Ἀλλατίου.

Ἰωάννης Χρυσολωρᾶς, ἀνεψιὸς τοῦ Ἐμμανουὴλ Χρυσολωρᾶ, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὀλίγον πρὸ τῆς παντελοῦς καταστροφῆς τοῦ Γραικικοῦ βασιλείου, ἐδίδαξε μετὰ ζήλου εἰς διάφορα

μέρη τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν, καὶ ἔπειτα ὑποστρέψας εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθανεν ἐκεῖ προτοῦ νὰ ἴδῃ τὴν ὀλεθρίαν πτώσιν τῆς πατρίδος του. Οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης, πρὸς τὸν ὁποῖον γράφει ὁ θεῖος του Ἐμμανουὴλ Χρυσολωρᾶς, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Ἰωάννης Χρυσόστομος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἀφιερῶθη ὅλος εἰς τὴν σπουδὴν τῶν Γραμμάτων ἐκ νεότητος αὐτοῦ, διδάχθεις τὴν μὲν Ῥητορικὴν ὑπὸ τοῦ περιφήμου Λιβανίου τοῦ Σοφιστοῦ, τὴν δὲ θεῖαν Γραφὴν ὑπὸ τοῦ Μελετίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείας. Οὗτος πρῶτον μὲν ἠγάπησε τὸν μονῆρη βίον, ἔπειτα δὲ ἐξασθενήσας ἀπὸ τὴν μεγάλῃν σκληραγωγίαν, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐχειροτονήθη πρῶτον μὲν Διάκονος, καὶ μετὰ πέντε χρόνους Πρεσβύτερος, καὶ τέλος Ἐπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ 398 ἔτος. Ἀλλὰ διὰ τὸν φθόνον τῶν Ἀρχιερέων, καὶ μάλιστα τῆς Βασιλίσσης Εὐδοκίας, τὴν ὁποίαν συνεχῶς ἤλεγχε διὰ τὰς παρανομίας της, ἐξωρίσθη δις, πρῶτον μὲν τὸ 402, καὶ δεῦτερον τὸ 404 ἔτος εἰς τὰ Κόμανα, ὅπου ζήσας τρία ἔτη μετὰ πολλῆς θλίψεως καὶ ταλαιπωρίας, μετέβη εἰς τὰς οὐρανίου μονᾶς εἰς ἡλικίαν ἐτῶν πεντήκοντα τριῶν. Οὗτος ὁ θεῖος καὶ ἱερώτατος Πατὴρ ἐπλούτισε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ μὲ

πολλότατα Ἐκκλησιαστικά Συγγράμματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀκριβεστέρα καὶ ἐντελεστέρα ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις Ἑλλ. Λατ. 1758, φύλ. εἰς τόμους δεκατρεῖς.

Ἰωήλ, Ἱστορικός Βυζαντινός, τοῦ ὁποῦ ἀγροεῖται ἡ πατρις καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικά τῆς ζωῆς. Συνέγραψεν Ἱστορίαν Χρονικὴν ἀπὸ Κ. Κόσμου μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων κατὰ τὸ 1204 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ἔκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1651, μετὰ τοῦ Γεωργίου Ἀκροπολίτου, καὶ ἐν Βενετία εἰς τὸ σῶμα τῆς Βυζαντιδός.

Ἰωλκός (Βῶλος), πόλις τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας, παρὰ τὸν Παγασσητικὸν κόλπον κειμένη (Κάτοικ. Ἰώλκιος).

Ἰων. Ζ. Εὐριπίδης.

Ἰων (Jon), υἱὸς τοῦ Ξούδου, Βασιλέως τῆς Αἰγιαλείας. Ἐχοντες οἱ Ἀθηναῖοι πόλεμον μὲ τούς Ἐλευσινίους, ἐπροσκάλεσαν εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν τῶν Ἰωνά τοῦτον, ὅστις ἐλθὼν καὶ εὐδοκμήσας, ἀνηγόρευθη καὶ Βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων, ὀνομάσας τὴν μὲν Ἀττικὴν Ἰωνίαν, τοὺς δ' ἐγχωροίους, Ἰώνας. Ὑστερον μεταοικήσαντες πολλοὶ ἐκ τούτων τῶν Ἰώνων εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ κτίσαντες ἐκεῖ δώδεκα πόλεις, ὠνόμασαν κ' ἐκεῖνο τὸ μέρος Ἰωνίαν.

Ἰωνία (Σαρχάν), ἐπαρχία τῆς μικρᾶς Ἀσίας, μεταξὺ Αἰγαίου

πελάγους, Ἀιολίδος, Λυδίας, καὶ Καρίας κειμένη (Κάτοικ. Ἰων). Ἰωνία, ἢ Ἀττικὴ. Ζ. Ἰων.

Ἰωνῖδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Αἰγηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἰωνίδης).

Ἰώσηπος Φλάβιος, Ἰουδαῖος τὸ γένος, ἐγεννήθη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἀφιερωθεὶς ὅλος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς τὴν σπουδὴν τῶν Γραμμάτων, ἔκαμε μεγάλας προόδους, ὥστε πολλὰ νέος ἀκόμη ἐδαυμάζετο ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς τῶν Ἰουδαίων, διὰ τὰς σοφίας καὶ ἀγγίλους ἐρωταποκρίσεις του, καὶ τέλος ἐνηγκαλίσθη τὴν αἵρεσιν τῶν Φαρισαίων. Εἰς δὲ τὸ 26 ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐλθὼν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἀπολαύσας τὴν γνωριμίαν τῆς γυναικὸς τοῦ Νέρωνος, ἠλευθέρωσε διὰ μέσου αὐτῆς καὶ τοὺς συγγενεῖς του, οἱ ὅποιοι ὡς στασιασταὶ εἶχον σταλθῆ δέσμοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν Ρώμην. Ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὴν πατρίδα του καὶ εὐρῶν αὐτὴν τεταραγμένην, ἐπροσπάθει, πλὴν εἰς μάτην, νὰ φιλιώσῃ τοὺς Ἰουδαίους μὲ τοὺς Ῥωμαίους. Ὁ Θεὸς ἠναγκάσθη νὰ ἐκστρατεύσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Ἰοταπάτης ἔπεσεν αἰχμάλωτος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Βεσπασιανοῦ. Ἐπιδὴ δὲ ἡ προφητεία του, ὅτι ὁ Βεσπασιανὸς ἐμελλε νὰ βασιλεύσῃ, ἔλαβεν αἴσιον τέλος, ἠλευθερώθη ἀπὸ τὴν δουλείαν. Ἐπιστρέψας δὲ πάλιν εἰς τὴν

ἤδη καταστραφεῖσαν Ἱερουσαλήμ, ἔζη καδουσίαν, τιμώμενος ὑπὸ τοῦ Βεσπασιανοῦ, Τίτου, καὶ Δομιτιανοῦ, ἕως ὅτου ἀπέθανε, ζήσας ὑπὲρ τὰ 56 ἔτη. Συνέγραψε δὲ Α'. Περὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ πολέμου βιβλία ἑπτὰ εἰς τὴν πάτριόν του διάλεκτον, τὰ ὁποῖα ἔπειτα μετέφερεν ὁ ἴδιος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τῆς ὁποίας ἦτον ἰκανῶς ἐγκρατής. Β'. Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας βιβλία εἴκοσι. Γ'. Περὶ ἀρχαιότητος τοῦ Ἰουδαϊκοῦ γένους βιβλία δύο, ἐναντίον τοῦ Μανέθωνος καὶ τοῦ Ἀπίωνος. Δ'. Περὶ τῶν Μακκαβαίων, τῶν ὁποίων ἀπάντων ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἡ ἐν Ὁξωνίᾳ, 1720, φύλ. εἰς τόμους δύο, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, Σημειώσεων, καὶ Πίνακος.

Ἰωσήφ, Πατριάρχης. Ζ. Βησσαρίων.

Ἰωσήφ Βρονένιος, Κωνσταντινοπολίτης, Μοναχὸς πεπαιδευμένος, καὶ εἰς ἄκρον φιλόπατρις. Συνέγραψε Θεολογικά, καὶ ἄλλους τινὰς Λόγους, ἐκδοθ. ἐν Λειψίᾳ, ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ἐυγενίου τοῦ Βουλγάρως εἰς τόμους τρεῖς.

Ἰωσήφ Γενέσιος, Βυζάντιος, Ἱστοριογράφος. Συνέγραψε Βυζαντιακὰ ἀπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου ἕως Βασιλείου τοῦ Μακεδόνοιο εἰς βιβλία τέσσαρα, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Βενετίᾳ, 1733, φύλ.

Κ Α

Κάβειρα, πόλις τοῦ Πόντου, ἡ πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τοῦ Μιθριδάτου, ἡ αὐτὴ καὶ Διόσπολις, Σεβαστὴ καὶ Νεοκαισάρεια (Κάτοικ. Καβειρίτης).

Κάβειροι (Caberī, ἢ Cabiri), Θεοὶ καταχθόνιοι, τιμώμενοι κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Σαμοθράκην, τῶν ὁποίων τὰ μυστήρια τελούμενα μὲ παράξενα σχήματα, καὶ εἰς γλῶσσαν Φοινικικὴν, ἐπροξένουν τρόμον καὶ ἔκπληξιν εἰς τοὺς μουυμένους.

Καδμεία. Ζ. Κάδμος.

Κάδμος (Cadmus), υἱὸς τοῦ Ἀγλήνορος, Βασιλέως τῆς Φοινίκης. Οὗτος πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός του εἰς ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς του Εὐρώπης, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τὴν εὕρῃ, ἀπεφάσισε νὰ ἐρωτήσῃ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὁ δὲ χρησμός τὸν ἀπεκρίθη, ὅτι περὶ μὲν τῆς ἀδελφῆς του νὰ μὴ φροντίζη πλέον, νὰ κτίσῃ δὲ πόλιν ἐκεῖ, ὅπου ἡδελε τὸν ὀδηγήσει μία βοῦς. Καὶ ἡ μὲν πόλις ὠνομάσθη Θήβαι, ἡ δ' ἐπαρχία ὄλη, Βοιωτία, καὶ Καδμεία ἡ ἰσχυρὰ αὐτῆς Ἀκρόπολις, ἡ ὁποία ἐνίστα λαμβάνεται καὶ ἀντ' αὐτῆς τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν. Πρὶν δὲ ρίψῃ ὁ Κάδμος τὰ θεμέλια τῆς πόλεως, ἔστειλε τινὰς ἐκ τῶν συντρόφων του νὰ φέρωσιν ὕδωρ πρὸς

Φυσίαν ἀπὸ τὴν ἐκεῖ πλησίον Ἀρείαν πηγὴν, οἱ ὅποιοι ὅμως δὲν ὑπέστρεψαν ὀπίσω, καταφαγώδεις ἀπὸ τὸν εἰς ταύτην τὴν πηγὴν ἐμφωλεύοντα τρομερὸν δράκοντα. Ὁ δὲ Κάδμος μαζῶν τοῦτο, καὶ ὀρμήσας κατ' αὐτοῦ, τὸν ἐφόνευσε, καὶ σπείρας ἔπειτα, κατὰ τὸν χρησμόν, τοὺς ὀδόντας του, ἐφόνευσε καὶ ὅλους τοὺς Σπαρτούς, τουτέστι τοὺς ἐξ αὐτῶν τῶν ἐσπαρμένων ὀδόντων ἀναφυέντας ἐνόπλους ἀνδρας, πλην πέντε, τοὺς ὁποίους μετεχειρίσθη εἰς τὴν κτίσιν τῆς πόλεως. Ἐπόμενος ὁ Κάδμος ἐδίδαξε τοὺς πολίτας του πολλὰ ἐπιωφελεῖ καὶ χρήσιμα πράγματα, καὶ προσέτι τὴν γνῶσιν τῶν Γραμμάτων, τὰ ὅποια, ὡς λέγουσιν, αὐτὸς πρῶτος ἔφερεν ἀπὸ τὴν Φοινίκην εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τοῦτο ὠνομαζόντο καὶ Καδμεῖα Γράμματα. Ἦσαν δὲ ταῦτα μόνον δεκάξι: Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, καὶ Υ. τὰ δὲ λοιπὰ μέχρη τῶν κδ. προσετέθησαν ὕστερον ἀπὸ τὸν Παλαμῆδην, καὶ Σιμωνίδην τὸν Ποιητὴν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Τέλος λαβὼν εἰς γυναῖκα του τὴν Ἀρμονίαν, θυγατέρα τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἐγέννησε θυγατέρας μὲν τέσσαρας: τὴν Αὐτονόην, τὴν Ἰνώ, τὴν Σεμέλην, καὶ τὴν Ἀγαθήν, καὶ ἓνα μόνον υἱόν, τὸν Πολύδωρον. Λέγουσι δὲ, ὅτι εἰς τοὺς γάμους τούτους παρευρέθησαν ὅλοι οἱ Θεοὶ καὶ αἱ Θεαί,

καὶ αἱ Μοῦσαι ἔφαλον μετὰ τῶν Χαρίτων μὲ ἀμίμητον χάριν καὶ γλυκύτητα τὸ πολυθρύλλητον ἐκείνο ἄσμα:

“Ὅτι καλὸν, φίλον ἐστί, τὸ δ' οὐ καλὸν, οὐ φίλον ἐστί.

Καδαργένη. Ζ. Καρχηδών.

Καικίλιος (Caecilius) Στατίος, Γάλλος, ἢ, κατ' ἄλλους, Ἰταλός, Ποιητὴς Κωμικὸς ἀρχαιότατος, τοῦ ὁποίου τὰ λείψανα τῶν Κωμῶδιῶν ἐξεδόθησαν ἐν Λονδ. 1714, φιλ.

Καίικος (Γερμαστὶ), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν μεγάλην Μυσίαν ῥέων.

Καίλιος (Monte di S. Giovanni Laterano), εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης.

Καιρέα, ἢ Καιρὴ (Cervetera), πόλις ἀρχαία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Τυρρηνίαν κειμένη (Κάτοικ. Καιρεάτης, ἢ Καιρητανός).

Καῖσαρ Ἰούλιος (Caesar Julius), ἐγεννήθη εἰς τὴν Ῥώμην ἀπὸ γένος λαμπρὸν, καὶ ἔχον τὴν καταγωγὴν του ἀπ' αὐτὸν τὸν Ἀινειάν. Προικισμένος ὁ Καῖσαρ μὲ ὅλα τῆς φύσεως τὰ προτερήματα ὑψώθη εὐθύς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰ πλέον μεγάλα τῆς πατρίδος του ἀξιώματα. Κατὰ πρῶτον ἔγεινε Χιλιάρχος, ἔπειτα Ταμίαιος, εἶτα Ἐπαρχος εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπιστρέψας, ἐψηφίσθη Ὑπατος μετὰ τοῦ Βιβούλου. Οἱ μόνοι ἀντίπαλοι εἰς τοὺς φιλοδόξους σκοποὺς τοῦ Καῖσαρος ἦσαν ὁ Κά-

των και ὁ Κικέρων, τοὺς ὁποίους και ἀπεμάκρυνε πρὸς καιρὸν ἀπὸ τῆν πόλιν. Ἐπομένως ἐκέοδισε διὰ τῆς εὐγλωττίας του τῆν εὐνοιαν ὄλων τῶν πολιτῶν, και ἐσύστησε μετὰ τοῦ Πομπηίου και Κράσσου τῆν περιβόητον ἐκείνην Τριανδρίαν. Ὑπήγεν Ἀνδύπατος εἰς τῆν Γαλλίαν, τῆν ὁποίαν καταδαμάσας μετὰ διαφοροὺς πολέμους, και καθυποτάξας και τὰ τότε μάχημα Γερμανικὰ γένη, ὑπέστρεψεν εἰς τῆν Ἰταλίαν, και ἐμβῆκε τὸ δεύτερον Στραμβοφόρος εἰς τῆν Ῥώμην. Ἐκεῖ διατάττει τὰ πράγματα, ὅσον τὸ δυνατόν, κατὰ τῆν θέλησίν του, και διαλυθείσης τῆς Τριανδρίας, διώκει τὸν φεύγοντα Πομπηίου εἰς τῆν Ἥπειρον· τὸν καταπολεμεῖ εἰς διάφορα μέρη, και τέλος τὸν νικά κατὰ κράτος εἰς τῆν ἐν Φαρσάλους μάχην. Ὁ νικηθεὶς Πομπηίος καταφυγὼν εἰς τῆν Ἀίγυπτον, ἔδωκεν ἐκεῖ τὸ ἐλευθέρων τέλος τῆς ζωῆς του, φονευθεὶς δολίως ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου. Ὁ δὲ Καῖσαρ μαδῶν τὸν θάνατον αὐτοῦ, μάλιστα δὲ ἰδὼν και τῆν κεφαλὴν του, ἔστρεψε τὸ πρόσωπόν του και ἐδάκρυσε, προστάξας νὰ τοῦ κατασκευάσωσι μεγαλοπρεπὲς και ἀνάλογον τῆς ἀξίας του μνημεῖον. Διατρίψας δὲ ὀλίγον καιρὸν ἐκεῖ, και γεννήσας υἱόν, Καισαρίωνα ὀνομασθέντα, ἀπὸ τῆν περιβόητον Κλεοπάτραν, διέβη κατὰ τοῦ Φαρνάκου, Βασιλέως τοῦ Πόντου τὸν ὁποῖον ὑποτάξας εἰς βραχύ-

τατον διάστημα χρόνου, ἔγραψεν εἰς τῆν Γερουσίαν τῆς Ῥώμης, ἀπὸ χαρὰν, ἥ και φιλοδοξίαν του τὰς τρεῖς ταύτας μόνον λέξεις: Veni, vidi, vici, ἤγουν, Ἦλθα, ἶδα, ἐνίκησα. Ἐκεῖθεν δὲ ἐπιστρέψας πάλιν εἰς τῆν Ῥώμην, ἔλαβε, μετὰ πολλὰς ἄλλας ἀνδραγαθίας, και τὸ ἀκρότατον τῶν ἐφετῶν του, τουτέστι τῆν ἐπὶ βίου Δικτατορίαν, ἥτις ἦτον εἶδος γενικῆς ἐξουσίας, ἀπολύτου και αὐθαιρέτου. Ἀλλὰ μετὰ τῶν μεγάλων τούτων εὐτυχιῶν ἐφρονεῦδη ὁ Καῖσαρ μέσα εἰς αὐτὴν τῆν Γερουσίαν, ἀπὸ μίαν κατ' αὐτοῦ συνωμοσίαν, τῆς ὁποίας ἀρχηγοὶ ἦσαν ὁ Κάσσιος, και ὁ πολλὰ ἠγαπημένος του Βρούτος, κατὰ τὸ 56 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὁ Καῖσαρ ἦτον ὄχι μόνον μέγιστος στρατηγὸς και βαδύς πολιτικὸς, ἀλλὰ και Ῥήτωρ δευότατος, και Φιλόσοφος, και Φιλολόγος ἀριστος, ὅστις διώρδωσε τὸ Ῥωμαϊκὸν Μηνολόγιον, και συνέγραψε και περὶ ἀναλογίας τῆς Λατινικῆς γλώσσης βιβλίον, τὸ ὁποῖον πλέον δὲν σῶζεται· μαρτυροῦσι μ' ὄλον τοῦτο τῆν μεγάλην του παιδείαν τὰ μέχρι τῆς σήμερον σωζόμενα Ὑπομνήματά του (Commentarii) περὶ τοῦ Γαλλικοῦ πολέμου (De bello Gallico) εἰς βιβλία ἑπτὰ, και προσέτε τὰ ἄλλα τρία βιβλία περὶ τοῦ Ἐμφυλίου πολέμου (De bello Civili), γεγραμμένα μετὰ ἄκραν ἀφέλειαν, γλαφυρότητα, και καθαρὸν Λα-

- τωνισμόν. Τὸ ὄγδοον βιβλίον τοῦ Γαλλικοῦ πολέμου, καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα ἀποδίδονται εἰς αὐτόν, εἶναι τοῦ Ἰρτίου, ἀνδρὸς πεπαιδευμένου, συγχρόνου καὶ φίλου αὐτοῦ. Τούτων δὲ ἀπάντων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Ἀμστελοδ. 1697, 8, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων· καὶ ἡ ἐν Φραγκοβ. 1606, 4, ὁμοίως μετὰ πολλῶν καὶ διαφόρων Σημειώσεων, καὶ τῆς εἰς τὰ ἑπτὰ βιβλία τοῦ Γαλλικοῦ πολέμου Ἑλληνικῆς Μεταφράσεως Μαξίμου τοῦ Πλανοῦδου.
- Καισάρεια** (Καῖσερ, ἢ Κεσαριέ), πόλις τῆς Καππαδοκίας. Ζ. Μάζακα.
- Καισάρεια**, ἡ αὐτὴ καὶ Πύργος τοῦ Στρατόνως, πόλις τῆς Παλαιστίνης, κατὰ τὴν Ἰουδαίαν κειμένη (Κάτοικ. Καισαρεύς).
- Καισάρεις**, ὁ ἀδελφὸς Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, κατ' ἀρχὰς ἐσπούδασεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν τὴν Φιλοσοφίαν καὶ τὴν Ἱατρικὴν, ὕστερον δὲ ἐλθεὶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέκτησε μεγάλην φήμην, χρηματίσας καὶ Ἀρχιατρός τοῦ Ἰουλιανῶ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔπειτα καὶ μετὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ταμίου ἐτιμήθη εἰς τὴν Βιδυνίαν. Φέρονται παλαιότερον ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου Ἑρωτήματα Θεολογικά καὶ Φιλοσοφικά ρυθ. ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων.
- Κάκος** (Cacus), υἱὸς τοῦ Ἡφαίστου, καὶ ληστής τῆς Ἰταλίας περιβόητος. Οὗτος κλέψας ποτὲ μέρος ἀπὸ τὰς Γηρυονεῖους βοῦς τοῦ Ἡρακλέους, τὰς ἔκρυψε μέσα εἰς βαθὺ σπήλαιον, ἀφ' οὗ τὰς ἔσυρεν ἀπὸ τὴν οὐράν, διὰ νὰ μὴ γνωρισθῇ ὁ τόπος ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν. Ἄλλ' ὁ Ἡρακλῆς ἐνούσας τὴν πανουργίαν του, ὑπῆγε καὶ τὰς ἔλαβεν ἀπ' ἐκεῖνο τὸ σπήλαιον, φονεύσας καὶ αὐτὸν τὸν Κάκον μετὰ τὸ ῥόπαλόν του.
- Καλαβρία** (Calabria), ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας (Κάτοικ. Καλαβρός). Ζ. Μεσσαπία.
- Καλαῖς**. Ζ. Βορέας.
- Καλαυρία** (Ἵδρα), νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος εἰς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον, μετὰ ναόν ποτε τοῦ Ποσειδῶνος ἀξιόλογον, ὅπου ἐφαρμακώδη ὁ Δημοσθένης, διὰ νὰ μὴ παραδοθῇ εἰς τὸν Ἀρχίαν (Κάτοικ. Καλαυρίτης).
- Κάλβις**, ποταμὸς τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Καρίαν, ἐκχυνόμενος εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν.
- Καλένδαι** (Calendae). Ζ. Μῆνες Ῥωμαίων.
- Καλλιγένεια** (Calligenia). Ζ. Θεομοφρία.
- Καλλίστοργος**. Ζ. Ζαχαρίας Καλλίστοργος.
- Καλλιμαχος**, ὁ ἐκ Κυρήνης τῆς Λιβύας, υἱὸς τοῦ Βάττου, διὰ τὸ ὁποῖον ἴσως καὶ Βαπτιάδης ἐπωνομάσθη, ἐχρημάτισεν Ἱστορικός, Γραμματικός, καὶ Ποιητὴς περίφημος. Κατ' ἀρχὰς ἐδίδασκεν εἰς τὴν Ἐλευσίνα, χωρίον τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ με-

τὰ ταῦτα συνηριδμήθη ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου εἰς τὸν χορὸν τῶν πεπαιδευμένων, οἱ ὁποῖοι ἐτρέφοντο εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας διὰ βασιλικῆς δαπάνης. Μεταξὺ τῶν μαθητῶν του οἱ περιφημότεροι ἐστάθησαν Ἐρατοσθένης ὁ συμπολίτης του, Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥώδιος. Οὗτος ὁ τελευταῖος φανεῖς ἀχάριστος πρὸς τὸν διδάσκαλόν του, ἔλαβεν ἀπ' αὐτὸν τὴν πρέπουσαν ἐκδίκησαν δι' ἐνὸς Σατυρικοῦ Ποιήματος, Ἰβις, ἐπιγραφομένου. Ὁ Καλλίμαχος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀρχαίων συνέγραψε πλεῖστα, ἐκ τῶν ὁποίων μᾶς σώζονται μόνον ἕως 60 Ἐπιγράμματα, ἕξ Ὑμνοι εἰς τοὺς Θεούς, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθ. πολλαχοῦ, καὶ ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1761, 8. Ἑλλ. Λατ. εἰς τόμους δύο, μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων.

Καλλίνικος, ἢ Λεοντόπολις. Ζ. Νικηφόριον.

Καλλίνικος, Σύριος, Σοφιστής, τοῦ ὁποίου σώζεται Σύγγραμμα, Ἐκ τῶν εἰς τὰ Πάτρια Ῥώμης, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου ἐν Ῥώμῃ 1641, 8.

Καλλιόπη (Calliope). Ζ. Μοῦσαι.

Καλλίπολις, πόλις Ἑλληνίς, ἐπὶ τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου κειμένη (Κάτοικ. Καλλιπολίτης).

Καλλιρρόη (Callirrhoe). Ζ. Ἀλκμαίων.

Καλλιρρόη, πηγή εἰς τὰς Ἀθήνας ἐνεακρουνοῦς.

Κάλλιστος. Ζ. Νικηφόρος Κάλλιστος.

Καλλιστώ (Callisto), Νύμφη ὠραιότητι, καὶ ὄπαδός τῆς Ἀρτέμιδος, τὴν ὁποίαν ἐξηπάτησεν ὁ Ζεὺς, λαβὼν τὸ σχῆμα αὐτῆς τῆς Θεᾶς, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀρκάδα. Ἡ ζηλέτυπος Ἡρα, ἀφ' οὗ πρῶτον τὴν μετεμόρφωσεν εἰς ἄρκτον, παρσκάλεσε τὴν Ἀρτεμιν καὶ τὴν ἐτόξευσεν ἢ, κατ' ἄλλους, εὐρών αὐτὴν ὁ υἱός τῆς Ἀρκὰς περιπλανωμένη εἰς τὸ δάσος, καὶ ἀγνοῶν, ὅτι εἶναι ἡ μήτηρ του, ἤθελε νὰ τὴν τοξεύσῃ. ἀλλ' ὁ Ζεὺς ἀρπάσας καὶ τοὺς δύο ἀοράτως, τοὺς ἔταξεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀστέρων, ὅπου εἶναι τὸ σημεῖον τῆς Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Ἄρκτου.

Κάλπη (Gibraltar ἢ Gibilterra), πόλις τῆς Ἰσπανίας, κατὰ τὸ Ἱερὸν λεγόμενον Ἀκρωτήριον (Sacrum Promontorium) κειμένη (Κάτοικ. Καλπύς).

Κάλπη, ἀγώνισμα, ἀνῆκον εἰς τὸν Δρόμον, καὶ ἐλέγετο, ὅταν ὁ ἀθλητὴς πρὶν φθάσῃ εἰς τὸ διωρισμένον σημεῖον, κατέβαιναν ἐκ τοῦ ἵππου, καὶ λαμβάνων τὸν χαλὸν εἰς τὰς χεῖρας, ἔφθανε περιπατῶν ἐκεῖ.

Καλπούρνιος (Calpurnius) Ἰούλιος, Σικελιώτης, Ποιητής, ἀκμάσας ἐπὶ Κάρου καὶ Καρίνου τῶν Αυτοκρατόρων. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται ἑπτὰ Ἐκλογαί, πλήρεις γλαφυρότητος καὶ πολυμαθείας, ἐκδοθ. ἐν Μιττανεία 1774, 8. μετὰ τῶν τεσσάρων τοῦ Νεμεσιανοῦ.

Καλυδὼν (Ἄετός), πόλις ὀνομα-

στή τῆς Ἀιτωλίας (Κάτοικ. Καλυδώνιος). Ἐνταῦθα διέτριβεν ὁ Καλυδώνιος λεγόμενος Κάπρος, τὸν ὁποῖον ἐστειλεν ἡ Ἀρτεμις, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Οἰνέα, ὅστις παρέβλεψε τὴν θυσίαν της. Ἦτον δὲ οὗτος ὁ Κάπρος θηρίον ἀγριώτατον, τὸ ὁποῖον ἔχον μέγιστος μὲν ταύρου, ὀδόντας δὲ ἐλέφαντος, τὰς δὲ τρίχας του ὡς ὀξύτατα βέλη, καὶ ὄμματα πυρίπνοα, ἐπροξένει μεγίστην βλάβην, καταξοσχίζον καὶ ἀνθρώπους, καὶ ζῶα, ὥστ' ἐκινδύνευε νὰ μείνη ἔρημος ἐκείνη ἡ χώρα. Μελέαγρος δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Οἰνέως μὴν ὑποφέρων ταύτην τὴν δυστυχίαν, ἐπροσκάλεσεν εἰς συμμαχίαν ὅλους τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος, κηρύξας διὰ βραβεῖον τοῦ νικητοῦ τὴν δωρὰν τοῦ Κάπρου. Συναχθέντες λοιπὸν εἰς τὴν Καλυδῶνα οἱ ἐκλεκτότεροι ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ διαιρεθέντες κατὰ τάξιν, ὤρμησαν ἐναντίον τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου θηρίου καὶ τὸ ἠκόντιζον πανταχόθεν. Ἠρίστευσε δὲ εἰς ταύτην τὴν μάχην πρώτη ἡ Ἀταλάντη, θυγάτηρ τοῦ Ἰάσου, τοξεύσασα αὐτὸ εἰς τὰ νῶτα· ὁ δὲ Ἀμφιάραος ἔπειτα τὸ ἐκτύπησεν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ τέλος τὸ ἀπεφόνευσεν ὁ Μελέαγρος. Κατὰ δὲ τὴν συμφωνίαν ἔπρεπε νὰ λάβῃ αὐτὸς καὶ τὴν δωρὰν, ἀλλὰ χαριζόμενος, τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν ἡγαπημένην του Ἀταλάντην, διὰ τὸ ὁποῖον παροργισθέντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεστίου,

τὴν ἤρπασαν ἀπ' αὐτὴν βιαίως. Ὁ δὲ Μελέαγρος φονεύσας αὐτούς, τὴν ἔλαβε καὶ τὴν ἔδωκε πάλιν εἰς τὴν Ἀταλάντην, καὶ οὕτως ἔγενεν αἴτιος τῆς ἰδίας του ἀπωλείας. Ζ. Μελέαγρος, Ἀλθαία.

Καλύμνα, μία ἐκ τῶν Σποραδῶν νήσων, εἰς τὸ Ἰκάριον πέλαγος (Κάτοικ. Καλύμνιος).

Καλυψώ (Calypso), θυγάτηρ τοῦ Ὀκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύδος, ἡ τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Δωρίδος, ἐβασίλευεν εἰς τὴν νῆσον Ὀγυγίαν, ἔχουσα περὶ αὐτὴν πολλὰς Νύμφας. Αὕτη ἐφιλοξένησε πρῶτον τὸν Ὀδυσσεῦν, ριψιδέντα ἐκεῖ ὑπὸ μεγάλης τρικυμίας μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Τηλέμαχον, ὁμοίως ναυαγήσαντα ἐκεῖ, ὅτε περιήρχετο ζητῶν τὸν πατέρα του. Ἀλλὰ καὶ οἱ δύο μετὰ πολυχρόνιον διατριβὴν, καὶ πολλὰς περιποιήσεις, ἀφῆκαν τὴν δυστυχῆ Καλυψῶν εἰς ἀπαρηγόρητον λύπην, προτιμήσαντες τὴν πτωχὴν πατρίδα των, ἀπὸ τὴν προσφερομένην εἰς αὐτοὺς ἀθανασίαν.

Κάλχας (Calchas) ὁ Θεσπορίδης, τουτέστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεσπορος, ἤμας κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους, Οἰωνοσκόπος καὶ Μάντις ἀριστος χρηματίσας, ὅστις καὶ συνεστράτευσε μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν κατὰ τῆς Τρωάδος πόλεμον, προλέγων εἰς αὐτοὺς τὰ μέλλοντα, καὶ σεβόμενος κοινῶς ὑπὸ πάντων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ὀμήρου.

- Καμαρίνα** (*Camerana*), λίμνη τῆς Σικελίας, καὶ πόλις αὐτόθι ὁμώνυμος (Κάτοικ. Καμαριναῖος).
Καμαριώτης. Ζ. Ματθαῖος Καμαριώτης.
Καμβουοῦϊα, ὄρη τῆς Μακεδονίας, πρὸς τὰ Θεσσαλικά σύνορα κείμενα.
Κάμειρος, πόλις τῆς Ῥόδου, πρὸς τὸ δυτικὸν αὐτῆς μέρος κειμένη (Κάτοικ. Καμειρεῦς, καὶ Καμειραῖος).
Καμπανία (*Terra di Iavoro*), ἐπαρχία τῆς κάτω Ἰταλίας, εἰς τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, κατὰ τὴν Νεάπολιν, τῆς ὁποίας πρωτεύουσα πόλις ἦτον ἡ Καπύη (Κάτοικ. Καμπανός).
Κάμπη (*Campe*), τέρας τρομερὸν καὶ ἀνθρωποφάγον, τὴν ὁποίαν ἐφόνευεν ὁ Ζεὺς μετὰ τὰς ἰδίας του χεῖρας, διὰ τὴν ἐλευθερώσῃ τοὺς Κύκλωπας, φυλαττομένους ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν Τάρταρον.
Κάμπου Διομήδους, πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Ἀπουλίαν κειμένη.
Κανά, πόλις τῆς Παλαιστίνης, ὅπου ὁ Χριστὸς ἔκαμε τὸ πρῶτον θαῦμα, μεταβαλὼν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον (Κάτοικ. Καναανίτης).
Καναρία (Φέρρο), μία ἐκ τῶν Καναριῶν νήσων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κοινῶς λαμβάνουσι οἱ Γεωγράφοι τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν. Εἶναι δὲ αἱ Κανάριαι νῆσοι εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν πλησίον τῆς δυτικοβορείου Ἀφρικῆς, αἱ αὐταὶ καὶ νῆσοι τῶν Μακάρων, αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἐκλαμβάνον.

- ται ἀντὶ τῶν Ἑλυσίων Πεδίων, τουτέστι τοῦ Παραδείσου τῶν Ἑλλήνων.
Κάνδαυλος (*Candaulus*). Ζ. Γύγης.
Κάνναι (*Canne*), πολίχνη τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Δαυνίαν, ὅπου οἱ Ῥωμαῖοι ἐνεκλήθησαν κατὰ κράτος ὑπὸ τοῦ Ἀννίβου (Κάτοικ. Κανναῖος).
Καντακουζηνός. Ζ. Ἰωάννης, Ματθαῖος, Καντακουζηνός.
Κάνωβος, πόλις τῆς κάτω Ἀγύπτου, ἐπίτινος στόματος τοῦ Νείλου κειμένη (Κάτοικ. Κανωβίτης).
Καπανεύς (*Capaneus*), Ἀργεῖος, υἱὸς τοῦ Ἴππονόου, καὶ εἷς ἐκ τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις Ἠγεμόνων, τὸν ὁποῖον ὁ Ζεὺς διὰ τὴν ἄκραν του τόλμην ἐκεραύνωσεν. Ἐπειδὴ, ἀρ' οὐ οἱ Θηβαῖοι φοβηθέντες τὸ πρῶτον, ἐκλείσθησαν εἰς τὴν πόλιν, αὐτὸς στήσας κλίμακα, ἐζήτει μετὰ θηριώδη ὄρμην τὴν ἀναβῆ εἰς τὸ τεῖχος.
Καπέλλας (*Capella*) Μαρκιανός, ἄφρος τὸ γένος, ἀνὴρ πολυμαθῆς, ἀκμάσας ἐπὶ Λέοντος τοῦ Θρακός. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἐννέα βιβλία, **Οἱ Γάμοι** τῆς Φιλολογίας μετὰ τοῦ Ἑρμοῦ, ἐπιγραφόμενα, εἰς τὰ ὁποῖα πραγματεύεται πολυμαθῶς περὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1599, 8, μετὰ Σημειώσεων.
Καπιτώλιον (*Capitolium*), εἷς ἐκ τῶν ἐπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης, μετὰ τὸν ποτε τοῦ Διὸς ἀξιώλογον (Κάτοικ. Καπιτωλίνο).

- Καππαδοκία** (Καραμανία), ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξύ Πόντου, Ἀρμενίας, Κιλικίας, καὶ Γαλατίας κειμένη (Κάτοικ. Καππαδόκης, καὶ Καππαδόξ).
- Καπρέαι**. Ζ. Χοιράδες.
- Κάπρος Καλυδώνιος**. Ζ. Καλυδών.
- Κάπρος**, ποταμός τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Τίγρητα ποταμὸν.
- Καπύη** (*Carua*), ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Καμπανίας (Κάτοικ. Καπυανός, καὶ Καπυάτης).
- Καρδιά** (Καρδιά), πόλις Ἑλληνίς, ἐπὶ τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου κειμένη (Κάτοικ. Καρδιανός).
- Καρία** (Ἀϊδενελί), ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξύ Αἰγαίου πελάγους, Ἰωνίας, Φρυγίας, καὶ Μεσογείου θαλάσσης κειμένη (Κάτοικ. Κάρ). Ζ. Ἀνδεστήρια.
- Καρμανία** (Κιρμάν), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Περσίαν (Κάτοικ. Καρμάνιος, καὶ Καρμανός).
- Καρμέντη**, ἢ Καρμέντα (*Carmen-ta*), Θεὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ Μάντις περίφημος, προλέγουσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μέλλοντα διὰ στίχων, ὅθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔλαβε, ἀπὸ τοῦ Λατινικῶν *Carmen*, σημαίνον τὸν Στίχον. Ἐτιμᾶτο δὲ αὕτη ἢ Θεὰ μεγάλως εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὑπὸ τῶν γυναικῶν, αἵ τινες ἐπανηγύριζον εἰς τιμὴν τῆς καὶ ἑορτὴν, Καρμεντάλια καλουμένην, κατὰ τὴν Γ'. Ἰδῶν, τουτέστι τὴν ΙΙ τοῦ Ἰανουαρίου Μηνός.
- Κάρμηλος**, ὄρος τῆς Παλαιστίνης, πρὸς τὴν Πτολεμαῖδα ἐκνεῦον (Κάτοικ. Καρμήλιος).
- Κάρνεια**, ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Κάρνου. Ἦτον δὲ ὁ Κάρνος Μάντις, διδάχθεις τὴν μαντικὴν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, τὸν ὁποῖον ἀπαντήσαντες οἱ Ἡρακλεῖδαί εἰς τὴν Ναύπακτον, καὶ ἀκούοντές του γὰ λῆγην διαφόρους χρησμούς, τὸν ἐφόνευσαν ὡς μάγον καὶ κατὰσκοπον. Περιπεσόντες δ' ἐκ τούτου εἰς μεγάλας δυστυχίας, ἐπροσάχθησαν ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ γὰ ἑορτάσῃ ταύτην τὴν ἑορτὴν, πρὸς καθαρισμόν τοῦ ἀνομήματος των.
- Κάρνη**, ἢ Κάρνα (*Carna*), Νύμφη ἠραιότητα, φιλέρμος καὶ φιλοκυνηγός, ἔχουσα τὴν κατοικίαν της εἰς τὰ ὄρη μέσα εἰς βαδύτατον σπήλαιον. Ταύτης τὴν ἠραιότητα ἐπιδυμήσαντες πολλοὶ, δὲν ἠδύναντο γὰ τὴν ἀπολαύσασιν, ἐπειδὴ, ἐν ᾧ αὕτη τοὺς ὠδήγει τάχα πρὸς ἐκεῖνο τὸ σπήλαιον, ἐγένετο ἑξαφνα ἄφαντος ἀπέμπροσθεν αὐτῶν· ἀλλ' ὁ Ἴανός διπρόσωπος ὢν, παρετήρησεν αὐτὴν ὅταν ἐκρύβη, καὶ οὕτως ἐπέτυχεν τοῦ σκοποῦ του. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θεοποιήσαντες αὐτὴν, ἐκτίσαν καὶ βωμοὺς εἰς τιμὴν τῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἑορτὴ ἐτελεῖτο κατὰ τὴν Δ'. Νόνων, ἢ τοι τὴν 2 τοῦ Ἰουίου Μηνός. Ἐνομιζέτο δὲ ἕφορος καὶ προσάτις τῶν θυρῶν, καὶ διὰ τοῦτο

ἔφετον τὸ ἀγαλμὰ τῆς ἐπὶ τοὺς στροφέας αὐτῶν.

Κάρνοι, λαοὶ ἀρχαῖοι τῆς Ἰταλίας, περὶ τὸ σημερινὸν Φριούλιον, ἢ Φριούλιον (*Friuli*) κατοικοῦντες.

Καρπάδιον πέλαγος, ὀνομάζεται αὐτὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, μεταξύ Ῥόδου καὶ Κρήτης, ἀπὸ τῆς Καρπάδου νήσου τὴν ὀνομασίαν λαβόν.

Καρύστος, πόλις τῆς Εὐβοίας, πρὸς τὸ νοτιοανατολικὸν αὐτῆς κειμένη (Κάτοικ. Καρύστιος).

Κάρχα (Κάρχ), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, παρὰ τὸν Τίγρητα ποταμὸν κειμένη.

Καρχηδῶν Νέα (*Cartagena*), πόλις τῆς Ἰσπανίας εἰς τὴν Ταρακωνησίαν, ἀποικία τῶν Καρχηδονίων, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀννίβου.

Καρχηδῶν, ἢ μετέπειτα **Καθαργένη** (Μάρσα), πόλις ἀρχαία τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὰ παράλια τῆς Λιβύας κειμένη, πλησίον τοῦ Τουνεσίου (Κάτοικ. Καρχηδόνιος).

Κασθάναια (Ταμούχαρη), πόλις τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας (Κάτοικ. Κασθαναῖος).

Κάσιον (Λίτσα), ὄρος τῆς Συρίας, πλησίον τῆς Σελευκίας.

Κάσιον (Κατιέχ), ὄρος τῆς κάτω Ἀιγύπτου.

Κάσος (Κάσο), μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους (Κάτοικ. Κάσιος).

Κασπία θάλασσα, ἢ πρὸς τὸ βόρειον τῆς Περσίας κειμένη μεγάλη θάλασσα.

Κάσπια Πύλαι, στενὸν τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Μηδίαν, τὸ ὅποιον διαρεῖ αὐτὴν ἀπὸ τὴν Περσίαν.

Κασσάνδρα (*Cassandra*). Ζ. Ἀγαμέμνων, Λυκόφρων.

Κασσάνδρεια, πόλις τῆς Μακεδονίας (Κάτοικ. Κασσανδρέυς). Ζ. Ποτίδαια.

Κασσιόπεια, ἢ Κασσιόπη (*Cassiopea*, ἢ *Cassiopea* καὶ *Cassiope*). Ζ. Κηφεύς.

Κασσιόδωρος (*Cassiodorus*) Μάγνος Ἀυρήλιος, ἐκ Σκυλλητίου, πόλεως τῆς Βρεττίας, ἀνὴρ πολυμαθῆς καὶ ἀξιωματικὸς Θεοδωρίχου τοῦ Βασιλέως. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σῴζονται ἀκόμη πολλά, ἐκδοθ. πολλαχῶ.

Κάσιος. Ζ'. Δίων Κάσιος.

Κάσιος Φήλιξ, Σοφιστὴς καὶ Ἰατρός, ἀκμάσας ἐπὶ Τιβερίου καὶ Ἀυγούστου τῶν Αὐτοκρατόρων. Συνέγραψεν Ἀπορίας καὶ Προβλήματα περὶ Ζῶων καὶ Τετραπόδων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1653, 4, μετὰ τοῦ Θεοφυλάκτου.

Καστάβαλα, πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Καππαδοκίαν κειμένη (Κάτοικ. Κασταβαλεύς).

Κασταλία, πηγὴ τῆς Φωκίδος, παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασσοῦ, ἀφιερωμένη εἰς τὰς Μούσας.

Κάστωρ (*Castor*) καὶ Πολυδεύκης, υἱοὶ τοῦ Τυνδάρεω, Βασιλέως τῆς Λακωνίας, καὶ τῆς Λήδας, ἢ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λήδας, ἢ καὶ τῶν δύο ὁμοῦ κατὰ τὸν μῦθον. Ἐπειδὴ ὁ Ζεὺς ἐπι-

Συμήσας τὸ κάλλος τῆς Λήδας, μετεμορφώθη εἰς κύκνον, καὶ συνευρέθη μετ' αὐτῆς, καδ' ὄν καιρὸν ἦτον ἔγκυος καὶ ἀπὸ τὸν Τυνδάρεω. Ἐκ δὲ τῆς διπλῆς ταύτης μίξεως ἐγέννησεν ἡ Λήδα δύο αὐγά· καὶ ἀπὸ μὲν τὸ αὐγὸν τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν ὁ Πολυδεύκης καὶ ἡ Ἑλένη, ἀπὸ δὲ τὸ τοῦ Τυνδάρεω, ὁ Κάστωρ καὶ ἡ Κλυταμνήστρα. Αὐξηθέντες δὲ οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοί, ἔζων ἀναμεταξύτων μὲ μεγάλην ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν, καὶ ἡ διαφορὰ ἦτον, ὅτι ὁ μὲν Πολυδεύκης, ὡς ἐκ τοῦ Διὸς γεγεννημένος, ἦτον ἀθάνατος, ὁ δὲ Κάστωρ θνητός. Ἄλλ' ὁ Ζεὺς διὰ τῆς ἐπιμόνου δεήσεως τοῦ Πολυδεύκου εὗρε τὸ μέσον, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἐξ ἡμισείας τὴν ἀθανάσιαν, καὶ ἐκ τούτου ἐλέγοντο, ὅτι διέτριβον παρ' ἡμέραν εἰς τὴν Ἄδην καὶ εἰς τὴν γῆν. Ὄνομάζοντο δὲ ἐκ μὲν τοῦ Τυνδάρεω, Τυνδαρίδαι, ἐκ δὲ τοῦ Διὸς, Διόσκουροι, καὶ κατ' ἐξοχὴν Σωτῆρες τῶν κινδυνευόντων εἰς τὴνθάλασσαν. Ἐτιμήθησαν οἱ Διόσκουροι οὗτοι ὑπὸ πάντων ὡς Θεοί, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, οἵτινες καὶ ὠμνον εἰς τὸ ὄνομά των « Νῆ τῷ Σιῶ » λέγοντες, καὶ τοὺς ἐπεκαλοῦντο βοηθούς εἰς τοὺς πολέμους των· εἰς δὲ τὸν οὐρανὸν ἐτιμήθησαν μὲ τοὺς καλουμένους Διδύμους ἀστέρας, ἐκ τῶν ὁποίων ὅταν ὁ εἰς ἀνατέλλῃ, ὁ ἕτερος δύει. Ἐπαραστένοντο δὲ καδ' ἡμένοι ἐπὶ

ἵππων λευκῶν, βαστάζοντες δόρατα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν πῖλον, εἰς τοῦ ὀποίου τὴν κορυφὴν ἐφαίνετο ἓνας ἀστῆρ.

Κατάνη (Catagna), πόλις τῆς Σικελίας, ἀποικία Ἑλληνική (Κάτοικ. Καταναῖος).

Κατοπτρομαντεία, ἡ Ἐσοπτρομαντεία, ἡ διὰ τινος καδρέπτου γινομένη μαντεία, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ἐβλεπέ τις τὸ ποδούμενον.

Κάτουλλος (Catullus) Γάιος Βαλέριος, Λατίνος Ποιητῆς γλαφυρώτατος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βερώναν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ λαμπρῶν καὶ εὐκαταστάτους γονεῖς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐφρόντισαν εὐδύς ἐξ ἀρχῆς διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ ἀνατροφὴν καὶ παιδείαν. Νέος ὄν ἀκόμη φερθεὶς εἰς τὴν Ῥώμην ὑπὸ τοῦ Μανλίου, ἔλαβε, διὰ τὴν μεγάλην του παιδείαν καὶ τὴν φυσικὴν τοῦ πνεύματός του εὐφυΐαν, τὴν γνωριμίαν πολλῶν σημαντικῶν ὑποκειμένων, οἷον Ἰουλίου τοῦ Καίσαρος, τοῦ Κικέρωνος, καὶ ἄλλων, τοὺς ὁποίους αὐτὸς μετ' ἐγκωμίων ἀναφέρει εἰς τὰ Ποιήματά του. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται πολλαὶ Ἐλεγεῖαι, Ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1691, 4, μετὰ Σημειώσεων.

Κάτων (Cato) Μάρκος Πόρκιος, Κήνσωρ, ἡ Κηνωρίνος καὶ Πρεσβύτερος (Major) ἐπονομαζόμενος, πρὸς διαφορὰν τοῦ Νεωτέρου Κάτωνος τοῦ Οὐτικηνοῦ, ἐγευ-

νήθη εἰς τὸ Τούσκουλον, πολί-
 χυνη τῆς Καμπανίας, καὶ ὑψώθη
 εἰς τὰ μεγαλύτερα ἀξιώματα
 τῆς Ρώμης, θάυμασθεις ὑπὸ
 πάντων ὡς ἄξιος στρατηγὸς καὶ
 βαδύς πολιτικός. Οὗτος μ' ὅλον
 ὅτι ἤρχισε νὰ σπουδάξῃ προβε-
 βηκῶς τὴν ἡλικίαν, ἐπέδωκε μ'
 ὅλον τοῦτο εἰς πᾶν εἶδος μα-
 θήσεως, ἐμαδῶν καὶ τὴν Ἑλλη-
 νικὴν γλῶσσαν, καὶ διὰ τοῦτο
 συγκαταριθμεῖται εἰς τὴν τάξιν
 τῶν ἀρίστων Ῥητόρων, Ἱστορικῶν
 καὶ Φιλοσόφων. Μεταξὺ δὲ τῶν
 πολλῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων πολι-
 τικῶν ἀσχολιῶν του συνέγραψεν ὁ
 Κάτων ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πεντήκον-
 τα Λόγους περὶ διαφόρων ὑποθέ-
 σεων· ἐπτά βιβλία Ἱστοριῶν, ἢ περὶ
 ἀρχῆς τῶν πόλεων τῆς Ἰταλίας·
 περὶ Γεωργικῆς, καὶ ἄλλα τινὰ,
 τὰ ὅποια ὁ πανδαμάτωρ χρόνος
 ἠφάνισε, καὶ τὴν σήμερον σώ-
 ζονται μόνον Α'. Ἡδικὰ Δίστιχα,
 ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ. 1759, 8,
 μετὰ διαφόρων Σημειώσεων, Πι-
 νάκων, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πα-
 ραφράσεως Μαξίμου τοῦ Πλανού-
 δου. Β'. Περὶ Γεωργικῆς βι-
 βλίον ἓν, ἐκδοθ. ἐν Λειψία,
 1794-1797, 8, μετὰ Σχολίων
 καὶ Σχημάτων. Γ'. Λεῖψανα τι-
 νὰ, ἤδη πρῶτον ἐκδοθ. ἐν Γοτ-
 τίγγη, 1826, 8.

Καυκάσια, ὄρη ὑψηλά τῆς Ἀσίας,
 κείμενα μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου Πόν-
 του, καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Καυκάσιαι Πύλαι, τόπος στενὸς τῆς
 Ἰβηρίας, μεταξὺ μεγαλωτάτων
 κοιλῶδων.

Καύκασος, ὄρος τῆς Ἀσίας κατὰ
 τὴν Ἰβηρίαν, ἐκτεινόμενον ἀπὸ
 τοῦ Εὐξείνου Πόντου μέχρι τῆς
 Κασπίας θαλάσσης.

Καῦνος (Κωπί), λιμὴν τῆς Κα-
 ρίας, καὶ πόλις αὐτόθι ὁμώνυ-
 μος (Κάτοικ. Καύνιος).

Καύστρος (Κιουτσιουκ Μενδέρ), πο-
 ταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ
 τὴν Ἰωνίαν ῥέων.

Καφρεὺς, καὶ Καφαρεὺς (Κάβο δ'
 ὄρο), ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας,
 ὅπου ἐνανάγησαν οἱ Ἕλληνες, ἐ-
 πιστρέφοντες ἀπὸ τὴν Τρωάδα.

Κέβης, Θηβαῖος, ἐχρημάτισε μα-
 θητῆς καὶ ὁπαδὸς τοῦ Σωκρά-
 τους, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει καὶ
 ὁ Πλάτων εἰς τὰ Συγγράμμα-
 τάτου. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων
 αὐτοῦ σώζεται μόνον ἓνας ἡ-
 δικώτατος Διάλογος, Πίναξ, ἐ-
 πιγραφόμενος, ἐκδοθεὶς πολλάκις
 εἰς τὸ τέλος τῆς γνωστῆς Γραμ-
 ματικῆς τοῦ Λαοκάρως, καὶ
 κατ' ἰδίαν ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀου-
 στρίας ὑπὸ Δ. Δαρβάρως, με-
 τὰ τοῦ Ἐγχειριδίου τοῦ Ἐπικτή-
 του, τῆς ἀπλοελληνικῆς Μετα-
 φράσεως, καὶ Σημειώσεων.

Κεγχρεαὶ (Κεχραῖς), λιμὴν τῆς
 Κορίνθου εἰς τὸ Σαρωνικὸν πέ-
 λαγος, καὶ πόλις αὐτόθι ὁμώνυ-
 μος (Κάτοικ. Κεγχρεάτης).

Κεδρηνός. Ζ. Γεώργιος Κεδρηνός.

Κειριάται, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ
 τῆς Ἰπποδωοντιδος φυλῆς (Κά-
 τοικ. Κειριάτης).

Κεκυφάλεια, νήσος τοῦ Αἰγαίου
 πελάγους, πλησίον τῆς Ἐπιδαύρου
 κειμένη (Κάτοικ. Κεκυφαλεῖς).

Κέκρωψ (Cecrops), Ἀιγύπτιος, ὅστις ἔλθων εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν Ἀγραυλον, θυγατέρα τοῦ Ἀκταίου, ἔγευε καὶ διαδόχος τοῦ βασιλείου. Συναθροίσας δὲ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἀττικῆς εἰς δώδεκα πόλεις, καὶ κτίσας καὶ ἀκρόπολιν, τὴν ὠνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν. Ἐπομένως διατάξας τὰ τῆς θρησκείας, τὸν γάμον, καὶ ἄλλας ἐπιφελεῖς νομοθεσίας, ἀπέθανε, βασιλεύσας ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἔτη.

Κελαιναί, πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Φρυγίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Κελαινῶν).

Κελαινώ (Celaeno). Ζ. Ἄρπυιαι.

Κελεός (Celeus), υἱὸς τοῦ Φάρου, καὶ Βασιλεὺς τῶν Ἐλευσιῶν, ὅστις διδάχθεις τὰ μυστήρια ἀπὸ αὐτῆν τὴν Δήμητρα, ὅταν ὑπῆγεν ἐκεῖ, ζητοῦσα τὴν θυγατέρα της Περσεφόνην, τὰ κατέστησεν εἰς τὴν Ἐλευσίνα, καὶ ἐχρημάτισεν αὐτὸς πρῶτος Ἱερεὺς αὐτῶν.

Κέλης, ἀγώνισμα, ἀνῆκον εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἐλέγετο, ὅταν οἱ ἀθληταὶ ἔτρεχον εἰς τὸ στάδιον ἔφιπποι.

Κέλσος (Celsus) Ἄυλος Κορνήλιος, Ῥωμαῖος, ἀνὴρ πολυμαθέστατος, ἀκμάσας ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζονται μόνον Περί Ἰατρικῆς (De re Medica) βιβλία ὀκτώ, τὰ ὅποια συνέγραψε μετ' αὐτὴν πολυμαθεῖαν καὶ ἐμπειρίαν, ὥστε ἐπωνομάσθη ὁ Κικέρων

τῶν Ἰατρῶν, καὶ ὁ Ῥωμαῖος Ἱπποκράτης. Ἡ ἀρίστη ἔκδοσις αὐτῶν εἶναι ἡ ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1785, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων, Πίνακος τῶν λέξεων, καὶ τῆς βιογραφίας αὐτοῦ.

Κελτοὶ (Γάλλοι), λαοὶ ἀρχαῖοι τῆς Κελτικῆς, ἢ τῆς Ἰσπανίας, κατὰ τὴν Βαιτικὴν διαιτώμενοι, οἱ ὅποιοι διὰ τὴν μετὰ τῶν Ἰβήρων ἔνωσιν ὠνομάσθησαν καὶ Κελτίβηρες.

Κένταυρος (Centaurus), υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Στίλβης, ἢ τῆς Νεφέλης, καὶ ἀρχηγὸς τοῦ γένους τῶν Κενταύρων, ἐκ τῶν ὁποίων κατήγετο καὶ ὁ Χείρων, ὁ παιδαγωγὸς τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ ὄλων τῶν Ἡρώων τῆς Ἑλλάδος. Κατόικον δὲ οἱ Κένταυροι περὶ τὸ Πήλιον ὄρος· καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ πρῶτοι ἐφάνησαν ἔφιπποι, ἐμυθολογήθη, ὅτι εἶχον τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ σώματός των ἀνδρώπου, καὶ τὸ κάτωθεν ἵππου, καθὼς φαίνεται δηλαδὴ ἕνας ἔφιππος ἀνδρωπος, ὅθεν καὶ Ἱποκένταυροι ὠνομάζοντο, καὶ οὕτως ἐπαραστένοντο.

Κεντουμεκέλλαι (Civita Vecchia), λιμὴν τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Τυρρήνιαν, καὶ πόλις αὐτόδι ὀμῶνυμος.

Κεραμεικός, δύο τόποι εἰς τὰς Ἀθήνας, ὁ μὲν ἐντὸς, ὁ δὲ ἐκτὸς τῆς πόλεως· καὶ εἰς μὲν τὸν ἐντὸς ἔκειτο ἡ βασιλικὴ Στοά, ὁ δὲ ἐκτὸς ἐχρησίμευεν εἰς περίπατον, καὶ εἰς ταφὴν τῶν ὑπὲρ

τῆς πατρίδος ἀποθανόντων πολιτῶν.

Κεραμικός, κόλπος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Καρίαν, ὅπισθεν τῆς νήσου Κῶ.

Κέραμος, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἰωνίαν, ἀποικία τῶν Δωριέων (Κάτοικ. Κεραμεύς).

Κέρας Ἀμαλθείας (Cornucopiae). Ζ. Ζεὺς, Μελισσεύς.

Κερασοῦς (Κερασοῦντα), πόλις τῆς Ἀσίας, ἐπὶ τοῦ Πόντου κειμένη (Κάτοικ. Κερασοῦντιος).

Κέρατα, ὄρος τῆς Ἑλλάδος, διαχωρίζον τὴν Μεγαρίδα ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν.

Κεραῦνια. Ζ. Ἀκροκεραῦνια.

Κέρβερος (Cerberus), κύων τρικέφαλος, γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Τυφῶνος καὶ τῆς Ἐχιδνης, ὅστις καθήμενος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἄδου, ἐφύλαττε διὰ νὰ μὴ φύγῳσιν οἱ νεκροὶ, διὰ τὸ ὅποιον καὶ Πυλωρὸς ἐνόητε καλεῖται.

Καὶ τοὺς μὲν εἰσερχομένους ἔσαιεν, ἢ ἐπροσποιεῖτο, ὅτι δὲν τοὺς ἔβλεπεν, ἐξέσχιζε δὲ μὲ ὄρηγν ὅσους ἤθελον νὰ ἐξέλθωσιν, ἢ καὶ νὰ εἰσέλθωσι πρὶν ἀποθάνουν. Ὁ Ἡρακλῆς ὅμως, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Εὐρυπιδέως, καταβάς εἰς τὸν Ἄδην, τὸν ἔλαβεν ἀλυσοδεμένον, καὶ ἀφ' οὗ τὸν παρέστησεν εἰς αὐτὸν ζῶντα, τὸν ἔφερε πάλιν ὀπίσω εἰς τὸν Ἄδην.

Κερκίσσουρα, πόλις τῆς κάτω Αἰγύπτου, ὅπου διαχωρίζεται ὁ Νεῖλος εἰς δύο μεγάλους βραχίονας, καὶ σχηματίζει τὸ Δέλτα.

Κέρκινα, νῆσος τῆς Ἀφρικῆς, πα-

ρὰ τὴν εἴσοδον τῆς μικρᾶς Σύρ-
τεως κειμένη.

Κέρκυρα. Ζ. Κόρκυρα.

Κερκυών (Cercyon), υἱὸς τοῦ Ἡφαιστού, ληστὴς περίφημος καὶ ἰσχυρότατος, ὅστις διατρίβων εἰς τὰ πέριξ τῆς Ἀττικῆς, ἐπίανε τοὺς ἐκείθεν διαβαίνοντας καὶ τοὺς ἐφόνευεν, ἀφ' οὗ πρῶτον τοὺς ἠγάγαξε νὰ πολεμήσωσι μετ' αὐτοῦ· ἀλλὰ θέλων νὰ πολεμήσῃ καὶ μετὰ τοῦ Θησέως, ἐνίκησθαι καὶ ἐλεεινῶς ἐφονεύθη.

Κέρκωπες (Cercopes), λησταὶ τῆς Λυδίας περίφημοι, τοὺς ὁποίους ἐφόνευεν ὁ Ἡρακλῆς, ὅταν ἐδούλευεν εἰς τὴν Ὀμφάλην, Βασίλισσαν τῶν Λυδῶν. Κατ' ἄλλους δὲ οἱ Κέρκωπες ἦσαν ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Λυδίας, ἀνδρωποὶ πονηροὶ, δόλιοι καὶ μωμοσκόποι, οἱ ὁποῖοι καθήμενοι ἀργοὶ παρά τὰς ὁδοὺς καὶ τριόδους τῆς πόλεως, ἐπερίπαζον τοὺς ἐκείθεν διαβαίνοντας. Ἀλλὰ θέλοντες νὰ περιπαίξωσι ποτὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα, ἐφονεύθησαν ὑπ' αὐτοῦ μὲ τὸ ρόπαλον καὶ μετεμορφώθησαν ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς πιδήκους.

Κερύνεια (Τερνίτσα), πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀρκαδίαν (Κάτοικ. Κερύνειος).

Κερύνειον, ὄρος τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, ὅπου διέτριβε μία χρυσοκέρατος ἔλαφος, ἢ ὁποῖα ἔχουσα χαλκίνοὺς πόδας, ἔτρεχε μὲ τόσην ταχύτητα, ὥστε δὲν ἠδύνατο κἀνένας νὰ τὴν φθάσῃ. Ἄλλ' ὁ Ἡρακλῆς, κατ'

ἐπιταγὴν τοῦ Εὐρουσθέως, καταδύξας αὐτὴν ἐν ὀλόκληρον ἔτος, τὴν ἐπίασε καὶ τὴν ἔφερε ζωντανὴν εἰς τὰς Μυκίνας.

Κέστρος, ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Παμφυλίαν.

Κεφαλὴ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐπιρρ. Κεφαλῆθεν).

Κεφαληνία, ἢ Κεφαλληνία (Κεφαλονιά), ἡ πρότερον Σάμος, νῆσος τοῦ Ἰονίου πελάγους, ἀπέναντι τοῦ ἀκρωτηρίου Λευκάτα κειμένη (Κάτοικ. Κεφαλλῆν).

Κέφαλος (Cephalus), υἱὸς τοῦ Δηϊονέως, βασιλέως τῆς Φωκίδος, καὶ τῆς Διομήδης, θυγατρός τοῦ Ξούδου. Οὗτος ὁ ἠραιοτάτος νέος ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα του τὴν Πρόκριν, θυγατέρα τοῦ Ἐρεχθίδεως, βασιλέως τῶν Ἀθηναίων, μετὰ τῆς ὁποίας καὶ ἔζη μὲ μεγάλην ὁμόνοιαν καὶ ἀμοιβαίαν ἀγάπην. Ἄλλ' ἡ Ἥως τρωθεῖσα ἀπὸ τὰ κάλλη τοῦ Κεφάλου, τὸν ἤρπασεν αἰφνιδίως, καὶ τὸν ὑπέσχετο τὴν Ἀθανασίαν, ἐὰν ἠδέετο ν' ἀνταποκρίνεται πιστῶς εἰς τὸν ἔρωτά της. Πλὴν εἰς μάτην. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐνδυμούμενος τὴν ἐρασμίαν του Πρόκριν, ἐδείκνυεν, ὅτι δὲν εὐχαριστεῖτο εἰς τὴν συναναστροφὴν καὶ εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῆς Ἥως. Διὰ τὸ ὁποῖον ὀργισθεῖσα αὐτὴ ἡ Θεὰ, τὸν ἔστειλεν ὀπίσω μὲ ἀπειλήν, ὅτι δέλει μετανοήσει ποτὲ ἀνωφελῶς. Ἐκτοτε λοιπὸν ἐνέβαλε καὶ εἰς τοὺς δύο μίαν

ἄκραν ζηλοτυπίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Πρόκριν, ἡ ὁποία παρετήρει καὶ τὰ παραμικρότατα κινήματα τοῦ ἀνδρός της. Ὁ Κέφαλος φιλοκυνηγός τις ὢν, ὑπήγαινε κατ' ἐκάστην εἰς τὸ κυνήγιον· ἡ δὲ Πρόκρινς ὑποπτευθεῖσα μήπως συνομιλῆ ἐκεῖ μὲ κάμμίαν του ἐρωμένην, ὑπῆγε καὶ αὐτὴ μίαν ἡμέραν κατόπιν του, καὶ κρυφθεῖσα ὀπίσθεν τινῶν θάμνων, παρετήρει τὸν Κέφαλον. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ θάμνοι ἐκεῖνοι ἐσειόντο, ὁ Κέφαλος ἐντείνας τὸ τόξον του, ἐφόνευσε τὴν δυστυχῆ Πρόκριν, νομίσας, ὅτι ἐτόξευσε κἀνὲν θηρίον. Πλὴν ὅταν ἤκουσε τοὺς στεναγμούς της, καὶ σπεύσας εἶδεν αὐτὴν ἤδη ἀποθνήσκουσαν, ἐφρονεῦθη καὶ αὐτὸς ἰδιοχείρως, καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἡ ἀρὰ τῆς Ἥως. Κατ' ἄλλους δὲ ὁ Κέφαλος δὲν ἐφρονεῦθη, ἀλλὰ κριθεῖς εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατεδικάσθη εἰς παντοτεινὴν ἐξορίαν, καὶ ἐκ τούτου ἐλθὼν εἰς τὰς Θήβας, συνεστράτευσε μετὰ τοῦ Ἀμφιτρούου κατὰ τῶν Τηλεβόων, ὅπου μετὰ τὴν νίκην ἔμεινεν ἐκεῖ ὁ Κέφαλος, καὶ κτίσας πόλιν ὀμόνυμον, ὠνόμασε καὶ ὄλους τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Κεφαλληνίας.

Κέως καὶ **Κία** (Ττία), μίαν ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους (Κάτοικ. Κεῖος).

Κήναιον, ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, πρὸς τὰς Θερμοπύλας ἐκνευόν.

Κηνωροῖνος (Censorinus), ἐξ ἀ-

γνωστού πατρίδος, Γραμματικός περίφημος, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Σεβήρου, καὶ Γορδιανοῦ τῶν Ἀυτοκρατόρων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται βιβλίον, Περὶ Γενεθλιακῆς ἡμέρας (De die Natali), ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βα-
ταυ. 1767, 8. μετὰ Σημειώσεων.

Κήποι, πόλις τῆς Κολχίδος, πλησίον τοῦ Κιμμερικοῦ Βοσπόρου, ἀποικία τῶν Μιλησίων.

Κήρυξ, υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ τῆς Πανδρόσου, θυγατρὸς τοῦ Κέκροπος. Οὗτος ἐχρημάτισε πρῶτος κήρυξ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὑπέρτης τῶν Ἑλευσινίων Μυστηρίων, καὶ ἐκ τούτου κατήγετο τὸ ἱερὸν γένος τῶν Κηρύκων.

Κητταί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κήττιος).

Κητώ (Ceto). Ζ. Φόρκυν.

Κήϋξ (Ceyx), Βασιλεὺς τῆς Θεταλίας, ὅστις λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν Ἀλκυόνην, θυγατέρα τοῦ Ἀϊόλου καὶ τῆς Ἀιγιαλείας, ἔζη μετ' αὐτῆς πολὺν καιρὸν μὲ ἀκραν ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην. Ἄλλ' ἐπιστρέφων ποτὲ ὁ Κήϋξ ἀπὸ ἐν ταξειδίῳ, ἐναυάγησε καὶ ἐπνίγη. Τοῦτο μαθούσα ἡ Ἀλκυόνη, ἔτρεξεν εὐδύς εἰς τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὐρούσα τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ ἐνηγαλίσθη, καὶ τόσον τὸ κατεφίλει, ὥστε δὲν ἤθελε ὑ ἀποχωρισθῆ ἀπ' αὐτὸ κατ' οὐδένα τρόπον. Οἱ δὲ Θεοὶ ἐλεήσαντες τὴν συμφορὰν τῶν, τοὺς

μετεμόρφωσαν καὶ τοὺς δύο εἰς ὄρνεα θαλάσσια, τὰ ὅποια ὀνομάζονται Ἀλκυόνες, καὶ διατρίβουσι πάντοτε παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς θαλάσσης, φυλάττοντα ἀπαραιεῖτον τὴν ἀναμεταξύ των ἀγάπην.

Κηφεὺς (Cepheus), υἱὸς τοῦ Βῆλου ἐκ τῆς Ἀγχυόνης, καὶ Βασίλευς τῆς Ἀιδιοπίας. Ἐπειδὴ ποτε ἡ γυνὴ του Κασσιόπεια, ἡ Κασσιόπη ἐκαυχῆθη, ὅτι ἦτον ὠραιότερα τῶν Νηρηίδων, ὁ Ποσειδῶν διὰ τῆς μεσιτείας τούτων τῶν Νυμφῶν ἐπεμφε μεγάλην πλημμύραν εἰς τὴν χώραν του, καὶ ὁ χρῆσμός ἐλεγεν, ὅτι δὲν δεῖλει παύσει τὸ κακόν, εἰάν δὲν τεθῆ εἰς βορὰν τινὸς θαλασσίου κήτους Ἀνδρομέδα, ἡ θυγάτηρ τῆς ὑπερηφάνου Κασσιεπείας. Τότε οἱ δυστυχεῖς οὗτοι γονεῖς ἔδησαν ὑπὸ ἀνάγκης τὴν θυγατέρα των ἐπάνω εἰς μίαν παραθαλάσσιον πέτραν, πειδόμενοι εἰς τοῦ χρησμοῦ τὴν ἀπόφασιν· ἀλλ' ἐν ᾧ ἦτον ἔτοιμον τὸ κῆτος νά τὴν καταπίη, διαβάς ὁ Περσεὺς κατὰ τύχην ἐκαῖθεν, καὶ ἰδὼν τὸ παράδοξον ἐκεῖνο δέαμα, ἀμέσως ἐφόνευσε τὸ κῆτος, καὶ ἠλευθέρωσε τὴν Ἀνδρομέδαν. Ὁ δὲ Κηφεὺς εὐγνωμονῶν, ἔδωκεν αὐτὴν εἰς γυναῖκα τοῦ Περσεῶς· ἀλλ' ἐν ᾧ ἐγίνοντο οἱ γάμοι, Φινεὺς ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κηφεῶς ὀρμήσας εἰς τὰ βασιλικά παλάτια, κατετάρραξεν ὅλους, ζητῶν νά λάβῃ αὐτὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, τὴν ὁποίαν ἠγάπα καὶ πρότερον.

Ὁ Περσεύς ἄμως δείξας εἰς αὐτὸν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, εὐθύς τὸν ἀπελίδωσε, καὶ λαβὼν αὐτὴν, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Περσεύς.

Κηφῆσια, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κηρησιεύς).

Κηφισός, καὶ Κηφισός, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐλευσίνος ῥέων.

Κηφισός, ποταμὸς τῆς Φωκίδος, ὅστις διαρχόμενος διὰ τῆς Βοιωτίας, χύνεται εἰς τὴν Κωπαΐδα λίμνην.

Κιάβρος (Ζιβρίτ), ποταμὸς τῆς Μοισίας, διαχωρίζων αὐτὴν εἰς ἄνω καὶ κάτω Μοισίαν.

Κίβυρα (Βουρούτς), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Φρυγίαν κειμένη.

Κιδρών, χεῖμαρρος τῆς Παλαιστίνης, εἰς τὴν Ἀσφαλτίτιδα λίμνην ἐκχυνόμενος.

Κιδραιὼν (Ἐλατειᾶς), μέρος τοῦ ὄρους Ἐλικῶνος, μεταξὺ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος.

Κικέρων (Cicero) Μάρκος Τούλλιος, ὁ ὑπάτος τῶν Ῥωμαίων Ῥητόρων καὶ Φιλοσόφων, ἐγεννήθη εἰς τὸ Ἀρπῖνον τῆς Ἰταλίας· οἱ γονεῖς του Μάρκος καὶ Ἐλβία κατήγοντο ἐξ Ἴππικῶν τάγματος, καὶ τῆς περιφήμου Κορνηλίας φυλῆς. Νεὸς ὢν ἀκόμη ὁ Κικέρων ἐφέρθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς του εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου διὰ τῆς φυσικῆς του εὐφυΐας, διήλθεν εὐτυχῶς εἰς ὀλίγον διά-

στημα χρόνου ὅλα τὰ εἶδη τῆς μαθήσεως, ἀπὸ ἐπισήμους Ἑλλήνας διδασκάλους, διατρέβοντας τότε ἐκεῖ. Ἐἰς δὲ τὴν Ῥητορικὴν τόσον ἐπέδωκεν, ὥστε ὑπερέβη πάντας τοὺς λοιποὺς Ῥητορας, καὶ ἐκ τούτου ἠνοῖξεν ἐγκαίρως τὸν δρόμον τῆς μετὰ ταῦτα τιμῆς καὶ δόξης του. Κατ' ἀρχὰς ἠκολούθησε τὸν Σύλλαν ὡς στρατιώτης εἰς τὸν Μαρσικὸν πόλεμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ῥώμην, ἐξεφώνησε τὸν ὑπὲρ τοῦ Ῥωσίου Ἀπολογητικὸν Λόγον ἐναντίον τοῦ Χρυσογόνου, ἀπελευθέρου τοῦ Σύλλα. Ὁ δὲ Σύλλας, ὅστις τότε ἴσχυε τὸ πᾶν εἰς τὴν Ῥώμην, ἀργίσθη μεγάλως κατὰ τοῦ Κικέρωνος, διὰ τὸ ὁποῖον φοβηθεὶς αὐτὸς, ἀφῆκε πρὸς καιρὸν τὴν Ῥώμην, καὶ ὑπήγεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου πρὸς τοῖς ἄλλοις ἤκουσε καὶ τὸν τότε περίφημον Φιλόσοφον Ἀντίοχον. Μετὰ δὲ τὴν διετῆ ἐκεῖ διατριβήν του ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ῥώμην, ἐψηφίσθη κατὰ πρῶτον Ταμίης καὶ συνάρχων τοῦ διοικητοῦ τῆς Σικελίας· ἔπειτα Ἀγορανόμος, εἶτα Ἐπαρχος, καὶ τελευταῖον Ὑπάτος τῆς Ῥώμης. Ἐἰς ταύτης δὲ τῆς ὑπατείας του τὸν καιρὸν ἀνεκάλυψε καὶ τὴν τρομερὰν συνωμοσίαν τοῦ Κατιλίνα, κατὰ τοῦ ὁποῖου καὶ μεγάλως ἠγωνίσθη, ἐκφωνήσας τοὺς μέχρι τῆς σήμερον σωζομένους Κατιλινακοὺς Λόγους, καὶ ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν παντελῆ της ὄλε-

θρον, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ Πατὴρ τῆς Πατρίδος ἐπωνομάσθη. Ἄλλὰ μετὰ ταῦτα φανείς ὅπως οὖν ἐπαχθῆς πρὸς τὸν δῆμον, ἤναγκάσθη πάλιν ν' ἀφήσῃ τὴν Ῥώμην, καὶ νὰ περάσῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὅπου διατρίψας ὀλίγον καιρὸν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἀνεκαλέσθη ὀπίσω ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ διωρίσθη παμφηφεί διοικητῆς τῆς Κιλικίας, τὴν ὁποίαν τόσον καλῶς ἐκυβέρνησεν, ὥστ' ἤθελε λάβει καὶ τὸν θρίαμβον εἰς τὴν Ῥώμην, εἰάν δὲν ἐμπόδιζον τὰ πάνδεινα περιστατικά τοῦ ἤδη ἐξαφθέντος ἐμφυλίου πολέμου μετὰ Καίσαρος καὶ Πομπηίου. Ἐἰς ταύτην δὲ τὴν περίστασιν ὁ Κικέρων, ἔδειξε, λέγουσιν, μεγάλην μικροψυχίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἀμφώρεπης, Γνωρίζω, λέγων, ποῖον ν' ἀποφύγω, ἀλλὰ δὲν ἠξέυρω εἰς ποῖον νὰ καταφύγω. Τέλος δὲ ἔκλινεν εἰς τὸ μέρος τοῦ νικητοῦ, ἤγουν τοῦ Καίσαρος, μετὰ τοῦ ὁποίου τὸν θάνατον προσκολληθεὶς εἰς τὸν Ὀκταυιανόν, τὸν μετέπειτα Αὐγουστον Καίσαρα ἐπωνομασθέντα, ἔσυρε κατ' ἑαυτοῦ τὴν ὀργὴν τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου, ὑπερασπιζομένου τότε διὰ ἰδιαιτέρους σκοποὺς τὰ δίκαια τοῦ Καίσαρος. Ὁ δὲ Κικέρων ἠγωνιάσθη γενναίως καὶ κατὰ τούτου τοῦ ἀντιπάλου του, συντάξας μάλιστα καὶ ἐκφωνήσας καὶ τοὺς Φιλιππικούς ἐκείνους Λόγους, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον ἦτον αὐ-

τὸς ὁ Ἀντώνιος. Ἄλλὰ μετὰ τὴν σύστασιν τῆς φοικτῆς ἐκείνης Τριανδρίας, γενομένης μετὰ ξὺ Ἀντωνίου, Ὀκταυιανοῦ καὶ Λεπίδου, συνήργησεν ὁ Ἀντώνιος νὰ ἐξορισθῇ ὁ Κικέρων, καὶ τέλος νὰ φονευθῇ ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ κατὰ τὸ 64 ἔτος τῆς ἡλικίας του μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἀχάριστον πατρίδα του, τὴν ὁποίαν, ὡς αὐτὸς εἶπε τότε, ἠλευθέρωσε πολλάκις ἀπὸ τοὺς πλέον μεγάλους κινδύνους. Ὡς Συγγραφεὺς δὲ θεωρούμενος ὁ Κικέρων, ὑπερέβη (λέγουσι τινές) καὶ αὐτὸν τὸν Δημοσθένην εἰς τὴν δεινότητα τοῦ λόγου, τὸν Ξενοφῶντα εἰς τὴν ἀφέλειαν καὶ ἠδύτητα, τὸν Πλάτωνα εἰς τὸ βάθος τῶν ἐνοπιῶν, καὶ ἄλλους εἰς ἄλλα· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ὑπερβολή· τὸ ἀληθές εἶναι (λέγουσιν ἄλλοι), ὅτι αὐτὸς ἐμὴ μῆθῃ εὐτυχῶς τοὺς ἀθανάτους ἡμῶν προγόνους, καὶ ἀπεκατέστη τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῆς Ῥωμαϊκῆς εὐφραδείας, καθὼς τὸν ἀποδεικνύουσι καὶ τὰ μέχρι τοῦδε σωζόμενα Συγγράμματά του, τὰ ὁποῖα διαιροῦνται εἰς Ῥητορικά, Φιλοσοφικά, καὶ Ἐπιστολάς. Καὶ ἐκ μὲν τῶν Ῥητορικῶν σώζονται Α'. Λόγοι (Orationes) 59 περὶ διαφόρων ὑποθέσεων. Β'. Περὶ Ῥητορικῆς Εὐρέσεως (De Rhetoricae Inventione) βιβλία δύο. Γ'. Περὶ Ῥήτορος (De Oratore) βιβλία τρία. Δ'. Βρουῦτος, ἢ περὶ τῶν ἐνδόξων Ῥητόρων (Brutus, seu de claris

Oratoribus). Ε. Ῥήτωρ, ἢ περὶ ἀρίστου γένους τοῦ λέγειν (Orator, seu de optimo genere dicendi). Σ. Τόποι (Topica). Ζ. Περὶ Ῥητορικῆς Διαίρέσεως (De Rhetoricae Partitione). Η. Περὶ ἀρίστου γένους τῶν Ῥητόρων (De optimo Oratorum genere). — Ἐκ δὲ τῶν Φιλοσοφικῶν Α. Ζητήματα Ἀκαδημαϊκὰ (Academicae Quaestiones). Β. Περὶ Τελῶν, ἤτοι περὶ τοῦ τέλους τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν (De Finibus bonorum et malorum). Γ. Τουσουλανικῶν Ζητημάτων (Tusulanarum Quaestionum) βιβλία πέντε. Δ. Περὶ Φύσεως Θεῶν (De Natura Deorum) βιβλία τρία. Ε. Περὶ Μαντείας (De Divinatione) βιβλία δύο. Σ. Περὶ Νόμων (De Legibus) βιβλία τρία. Ζ. Περὶ Εἰσαρμένης (De Fato). Η. Περὶ τοῦ Παντός (De Universo). Θ. Περὶ τῶν Καθηκόντων (De Officiis) βιβλία τρία. Ι. Περὶ Γήρως (De Senectute). ΙΑ. Περὶ Φιλίας (De Amicitia). ΙΒ. Παράδοξα (Paradoxa). ΙΓ. Ἐνύπνιον τοῦ Σκηπίωνος (Scipionis Somnium), τοῦ ὁποῦ σῴζεται καὶ Ἑλληνικὴ Μετάφρασις Μαξίμου τοῦ Πλανουδου. — Ἐκ δὲ τῶν Ἐπιστολῶν Α. Ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς Οἰκείους (Ad Familiares) βιβλία δεκαῆξ, αἱ ὁποῖαι καὶ πρὸς Διαφόρους (Ad Diversos) ἐπιγράφονται. Β. Πρὸς τὸν Ἀττικόν

(Ad Atticum) ὁμοίως βιβλία δεκαῆξ. Γ. Πρὸς Κυντόν τὸν ἀδελφόν του (Ad Q. Fratrem) βιβλία τρία. Δ. Πρὸς Βρούτον (Ad Brutum) Ἐπιστολαὶ 25. Ε. Ἀποσπασμάτια Ῥητορικὰ, Φιλοσοφικὰ, Ποιητικὰ, Ἱστορικὰ, Πολιτικὰ, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθ. ἰδίως, καὶ ὅλα ὁμοῦ ἐν Λειψία, 1814-1821, 8, εἰς τόμους εἴκοσι, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων.

Κίονες (Cicones), λαοὶ ἀρχαῖοι καὶ ἄγριοι τῆς Θράκης, μεταξὺ Ἐβρου καὶ Μέλανος κόλπου κατοικοῦντες.

Κικύνα, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κικυννεύς, καὶ Ἐπιφρ. Κικυννόθεν).

Κιλικία (Μέρος τῆς Καραμανίας), ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξὺ Καππαδοκίας, Παμφυλίας, Μεσογείου θαλάσσης, καὶ Συρίας κειμένη, τῆς ὁποίας τὸ μὲν δυτικὸν μέρος ὀνομάζεται Τραχεῖα, ἢ Ἰσαυρία, τὸ δὲ ἀνατολικόν, Πεδιάς (Κάτοικ. Κίλιξ).

Κίλλα, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Τρωϊκὴν γῆν κειμένη.

Κιμμέρια (Τουιμέρια), ὄρη τῆς Ἠπείρου, πλησίον τῶν Ἰωαννίνων κείμενα.

Κιμμέριος, ἢ Κιμμερικὸς. Ζ. Βόσπορος.

Κιμωλος (ὄθεν ἢ Κιμωλία γῆ, ἢ γον τὸ ἀσπρόχωμα), μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους (Κάτοικ. Κιμώλιος).

Κίναμος. Ζ. Ἰωάννης Κίναμος.

- Κιναμοφόρος, χώρα τῆς Ἀγύπτου, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὰ ἔλα ἐκπηγάζει ὁ Νεῖλος ποταμὸς.
- Κίνυφ, ἢ Κίνυφος (Βάδι Κουαχάμ), ποταμὸς τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὴν χώραν τῶν δύο Σύρτεων.
- Κιρκαιῖον, ἢ Κίρκης ἱερόν (*Monte Circello*), λιμὴν ἀξιόλογος τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸ Λάτιον.
- Κίρκη (*Circe*), θυγάτηρ τοῦ Αἰήτου, Βασιλέως τῆς Κολχίδος, καὶ τῆς Ἐκάτης, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Περσιίδος, καὶ μάγος περίφημος. Ἄυτη φονεύσασα πρῶτον διὰ τῶν μαγειῶν τῆς τὸν ἄνδρα τῆς, ἔμεινεν αὐτὴ Βασίλισσα τῆς Σαρματίας· ἀλλὰ φανεῖσα τυραννικὴ πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῆς, ἐδιώχθη ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐλθοῦσα, κατώκησεν εἰς τὴν Αἴαν, νῆσον τῆς Τυρρήνιας. Ἐκεῖ δὲ διατρίβουσα, μετεμόρφωσε μὲ τὴν μαγικὴν τῆς ράβδον, ὅσους κατὰ δυστυχίαν ἤθελον πέσει εἰς τὴν νῆσον τῆς, εἰς λίθους, ζῶα, καὶ τὰ τοιαῦτα, καθὼς μετεμόρφωσε καὶ τοὺς ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσεύς εἰς χοίρους, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Ὀδυσσεύς.
- Κιρρά (Λιμὴν τοῦ Σάλωνος), λιμὴν τῆς Φωκίδος ἐπὶ τοῦ Κρισσαίου κόλπου, καὶ πόλις αὐτοῦ δι' ὁμώνυμος (Κάτοικ. Κιρραῖος).
- Κισσός, λιμὴν τῶν Ἐρυθρῶν, πόλεως τῆς Ἰωνίας.
- Κίτιον (Χίτι), πόλις τῆς Κύπρου, πατρίς Ζήνωνος τοῦ Στωϊκοῦ Φιλοσόφου (Κάτοικ. Κιτιεύς).
- Κιττάρων, ἢ Κίττιον, ὄρος τῆς Μακεδονίας, μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἠπείρου κείμενον.
- Κλαζομεναὶ (Κελισμάν), πόλις τῆς Ἰωνίας, εἰς τὰ παράλια τῆς Σμύρνης κείμενη, πατρίς τοῦ Ἀναξαγόρου (Κάτοικ. Κλαζομένιος).
- Κλάνιος, ἢ Κλάνις (*Chiana*), ποταμὸς τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Καμπανίαν, μεταξὺ Καπύης καὶ Κύμης ῥέων.
- Κλάρος, νῆσος τοῦ Ἀιγαίου πελάγους, ὀνομαστή ποτε διὰ τὸ χρηστήριον τοῦ Ἀπόλλωνος.
- Κλαύδιος Ἀιλιανός, ἐγγυηθήνη εἰς τὴν Πρωανέστην, πόλιν τῆς Ἰταλίας, σύγχρονος Φιλοστράτου τοῦ Νεωτέρου χρηματίσας, ὅστις λέγει περὶ αὐτοῦ, ὅτι δὲν ὑπῆγε ποτὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅμως ἐγνωρίζεν ἀκριβῶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ εἶχε μεγάλην ἔξω εἰς αὐτὴν, ὥστε Μελίγλωσσος καὶ Μελίφθογγος ὑπὸ τῶν συγχρόνων του ὠνομάζετο. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη Α'. Περὶ Ζῶων ἰδιότητος βιβλία δεκαεπτὰ, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ὑπὸ τοῦ Γρωνοβίου ἐν Λονδ. 1744, 4, εἰς τόμους δύο μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων. Β'. Ποικίλης Ἱστορίας βιβλία δεκατέσσαρα, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γρωνοβίου Ἑλλ. Λατ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1731, 4, εἰς τόμους δύο, ὁμοίως μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων· καὶ ἐν Παρισίοις Ἑλληνιστὶ ὑπὸ Ἀ. Κοραῆ, 1805, 8, μετὰ τῶν σωζομένων Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικῶ,

καὶ Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
Γ'. Ἐπιστολαὶ Ἀγροικαὶ 20,
ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἑλ-
ληνικῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἄλδου
καὶ ἀλλαχοῦ.

Κλαύδιος Ἀιλιανός, Τακτικός, ἀκ-
μάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ
Νέρβα, Τραϊανοῦ, καὶ Ἀδριανοῦ
τῶν Ἀυτοκρατόρων. Συνέγραψε
Τακτικά, τὰ ὅποια παλαιῶθεν
ἀπεδίδοτο εἰς τὸν εἰρημένον Ἀι-
λιανόν, τὸν Συγγραφεὰ τῆς Ποι-
κίλης Ἱστορίας, καὶ διὰ τοῦτο
καὶ συνεξεδόθησαν πολλάκις με-
τὰ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ,
καὶ κατ' ἰδίαν Ἑλλ. Λατ. ἐν
Λουγδ. Βαταυ. 1613, 4, μετὰ
τῶν Τακτικῶν Λέοντος τοῦ Σοφοῦ.

Κλαύδιος Γαληνός, υἱὸς τοῦ Νικω-
νος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Πέργα-
μον, πόλιν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
καὶ ἀφ' οὗ ἐσπούδασε τὴν Μαθη-
ματικὴν καὶ Φιλοσοφίαν, ἀφιε-
ρώθη ὅλος εἰς τὴν Ἰατρικὴν τέ-
χνην, εἰς τὴν ὁποίαν τόσον εὐ-
δοκίμησεν, ὥστε νὰ νομίζεται ὁ
περιφημότατος Ἰατρός μετὰ τὸν
Ἱπποκράτην. Περιελθὼν δὲ διά-
φορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὑπῆγε
καὶ εἰς τὴν Ἀγυπτου, καὶ διέ-
τριψεν ἰκανὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν
Ἀλεξάνδρειαν, τὴν τότε καθε-
δραν τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπι-
στημῶν. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπῆ-
γεν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἐκεῖθεν
μεταβάς εἰς τὴν πατρίδα του,
ἀπέθανεν ἐκεῖ, ζήσας ὑπὲρ τὰ
ἑβδομήκοντα ἔτη. Ἐκ τῶν Συγ-
γραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀ-
κόμη πολλὰ, ἐκδοθέντα πολλάκις

κατ' ἰδίαν, καὶ ὅλα ὁμοῦ Ἑλλ.
Λατ. ἐν Λειψία, 1821-1825,
8, εἰς τόμους δέκα.

Κλαύδιος Κλαυδιανός (Claudius
Claudianus), Γάλλος, ἦ, κατ'
ἄλλους, Ἀλεξανδρεὺς, Ποιητὴς τοῦ
καιροῦ του περιφήμος, ἀκμάσας
ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν
Ἀυτοκρατόρων. Ἐκ τῶν Ποιη-
μάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη
τινά, ἐκδοθ. ἐν Ἀμοτελοδ. 1760,
4, μετὰ Σημειώσεων.

Κλαύδιος Πτολεμαῖος, Γεωγράφος
περίφημος, ἐγεννήθη εἰς τὸ Πη-
λούσιον τῆς Ἀγύπτου, καὶ διέ-
τριψε πολὺν χρόνον εἰς τὴν Ἀ-
λεξάνδρειαν, διὰ τὸ ὅποιον καὶ
Ἀλεξανδρεὺς ὀνομάζεται. Συνέ-
γραψεν Ἀστρονομικά, Γεωγραφι-
κὰ καὶ Μαθηματικά, ἐκ τῶν ὁ-
ποίων σώζονται ἀκόμη πολλὰ,
ἐκδοθ. κατὰ διαφόρους πόλεις
καὶ χρόνους.

Κλεάνθης, ὁ ἐκ τῆς Ἀσσου, πόλεως
Ἀιολικῆς, Στωϊκὸς Φιλόσοφος καὶ
Ποιητὴς. Οὗτος φλεγόμενος ἀ-
πὸ τῆς μαθήσεως τὸν ἔρωτα,
ὑπῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ μόν-
ον τέσσαρας δραχμάς, ὡς λέ-
γουσι, καὶ ἐγενεν ἀκροατὴς τοῦ
τότε περιφήμου Ζήνωνος τοῦ Στωϊ-
κοῦ. Διὰ δὲ τὴν μεγάλην του
πτωχίαν ἠναγκάζετο τὴν μὲν νύ-
κτα νὰ δουλεύη μὲ μισθὸν εἰς
τοὺς κηπουροὺς, ἀντλῶν ὕδωρ
(διὰ τὸ ὅποιον καὶ Φρεάντλης
ἐπωνομάσθη), καὶ τὴν ἡμέραν
νὰ σπουδάζη. Τοῦτο μαδόντες
οἱ κριταί, καὶ θαυμάσαντες τῆς
ζωῆς του τὸν τρόπον, διώρισαν

εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τὸ Κοινὸν τὰ ἐξοδά του. Ὁ Κλεάνδης μ' ὄλον ὅτι ἦτον βραδύνους καὶ ἀργὸς εἰς τὸ μανθάνειν, ἔγεινε διὰ τῆς ἀδιακόπου ἐπιμελείας του ὁ περιφανέστατος τῶν ἀκρατῶν τοῦ Ζήνωνος, καὶ διάδοχος μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ζήσας δὲ βίου μακρὸν, ἀσιτήσας ἀπέθανεν. Οὗτος, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Λαερτίου, συνέγραψε πλεῖστα Συγγράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως μόνον ὁ εἰς τὸν Δία ὕμνος του σώζεται, ἐκδοθ. μετὰ τῶν Ποιημάτων τῶν ἐννέα ἐνδόξων Γυναικῶν τοῦ Ὀυρσίνου, καὶ ἀλλαχοῦ.

Κλειδές, ἀκρωτήριον τῆς Κύπρου, πρὸς τὸ βόρειον αὐτῆς κείμενον.

Κλειδήμος, ἢ Κλειτόδημος, Ἀθηναῖος, Ἱστορικὸς καὶ Ποιητής. Συνέγραψεν Ἀττίδα, ἦτοι Ἱστορίαν τῆς Ἀττικῆς εἰς βιβλία δώδεκα, καὶ ἄλλα τινά, τῶν ὁποίων τὰ ἀποσπέντα λείψανα ἐξεδάθησαν ἐν Λειψία 1812, 8, μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Κλέοβις (Cleobis) καὶ Βίτων, ἦσαν υἱοὶ τῆς Κυδίππης, Ἰερσίας τοῦ ἐν Ἀργεὶ ναοῦ τῆς Ἥρας. Ἐπειδὴ ποτε ἠργοπόρησαν νὰ ἔλθουν τὰ ὑπόζυγια, μὲ τὰ ὁποῖα ἔμελλε νὰ ὑπάγῃ ἡ Κυδίππη εἰς τὴν εορτὴν ταύτης τῆς Θεᾶς, οἱ δύο οὗτοι υἱοὶ τῆς ζευχθέντες ἀντὶ τῶν ὑπόζυγιων, ἔσυραν τὴν ἄμαξαν ἕως εἰς τὸ ἱερόν. Ἡ δὲ Κυδίππη θαυμαζομένη καὶ ἐπανουμένη ὑπὸ πάντων διὰ τὴν

εὐτεκνίαν τῆς, παρκαλέσει τὴν Θεᾶν νὰ τοὺς ἀνταμείψῃ μὲ τὸ πλεόν ὠφέλιμον δῶρον, καὶ οὕτω μετὰ τὴν εὐωχίαν κοιμηθέντες, δὲν ἐξύπνισαν πλεόν.

Κλεωναί, πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀργολίδα, μεταξὺ Ἀργους καὶ Κορίνθου κειμένη (Κάτοικ. Κλεωναῖος).

Κλήμης Ἀλεξανδρεὺς. Ζ. Τίτος Φλάβιος Κλήμης.

Κλήμης, Ῥωμαῖος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ῥώμην, κ' ἐχρημάτισε συνοδοιπόρος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ προστάτης τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται τὰ ἐπόμενα Α'. Κανόνες τῶν Ἀποστόλων 85. Β'. Διαταγαὶ τῶν Ἀποστόλων 20. Γ'. Δύω Ἐπιστολαὶ πρὸς Κορινθίους. Δ'. Περιόδοι Πέτρου, ἢ Πράξεις εἰς βιβλία δέκα. Ε'. Ὀμιλίαι 19. 5'. Ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. πολλαχοῦ κατ' ἰδίαν, καὶ ὅλα ὁμοῦ ἐν Ἀμστελοδ. 1724.

Κληρομαντεία, ἢ ψηφομαντεία, ἢ μὲ κλήρους, ἢ ψήφους γινομένη μαντεία. ἦσαν δὲ οἱ κληροί, κύβοι, ἀστράγαλοι, κύαμοι, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Κλίμαξ, ὄρος τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Λυκίαν, πρὸς τὰ σύνορα τῆς Παμφυλίας κείμενον.

Κλύμενος (Clymenus). Ζ. Ἀρπαλύκη.

Κλυταιμνήστρα (Clytaemnestra). Ζ. Ἀγαμέμνων, Ὀρέστης, Κάστωρ.

Κλυτία (Clytia). Ζ. Λευκοδόη.

Κλωθώ (Clotho). Ζ. Μοῖραι.

Κνημίς, ἀκρωτήριον τῆς Λοκίδος, καὶ λιμὴν αὐτόθι ὁμώνυμος.

Κνίδος (Πόρτο Γενουβέζε), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Καρίαν κειμένη (Κάτοικ. Κνίδιος).

Κνωσσός (Κνωσάσα), λιμὴν καὶ πόλις τῆς Κρήτης ὁμώνυμος (Κάτοικ. Ἐκ Κνωσοῦ).

Κόγχη, πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν κειμένη.

Κοδηρός. Ζ. Γεώργιος Κοδηρός.

Κόδρος (Codrus), ἔσχατος Βασιλεύς τῶν Ἀθηναίων. Ἐχοντες οἱ Πελοποννήσιοι, ἢ οἱ Δωριεῖς πόλεμον μὲ τοὺς Ἀθηναίους, ἠρώτησαν τὸ μαντεῖον περὶ τῆς ἐκβάσεως αὐτοῦ. ὁ δὲ χρησμός τοὺς ἀπεκρίθη, ὅτι ἂν θέλουν νὰ νικήσωσι, νὰ μὴ φονεύσουν τὸν Βασιλέα τῶν Ἀθηναίων. Ἀκούσας δὲ τοῦτο ὁ Κόδρος, ἀπεφάσισε νὰ θυσιάσῃ ἐκουσίως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος του. Ὄθεν ἐνδύθει εἰς ἕνα ἀπλοῦς στρατιώτης, ὑπήγε διὰ νυκτὸς εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ ἐφονεύθη ὑπὸ τινος ἄλλου στρατιώτου, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐπίτηδες εἶχε παροξύνει. Οἱ δὲ Δωριεῖς ἀκούσαντες τοὺς Ἀθηναίους νὰ ζητῶσι τὸ πτώμα τοῦ Βασιλέως των, καὶ φοβηθέντες τοῦ χρησμοῦ τὴν ἐκπλήρωσιν, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐτίμησαν τὸν Κόδρον ὡς ἥρωα, καὶ νομίζοντες, ὅτι πλέον δὲν θέλουν εὐρεῖν ἄλλον Βασιλέα αὐτ-

ξίον αὐτοῦ, ἀκύρωσαν τὴν βασιλικὴν ἀξίαν, καὶ ἐφήφισαν τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν Μέδοντα

Ἄρχοντα διὰ βίου, ὅστις καὶ ἀπέθανεν εἰς τοῦτο τὸ ἀξίωμα, ἀρχοντεύσας ἔτη εἴκοσι καὶ ἐπτὰ.

Κοδωκίδαί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἴπποδωντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κοδωκίδης).

Κοίλη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἴπποδωντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐκ Κοίλης).

Κοίλη Συρία (Χαλεπία), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, μεταξὺ Λιβάνου καὶ Ἀντιλιβάνου τῶν ὄρεων κειμένη, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ὠνομάζοντο Κοιλόσυρες, καὶ Συροφοίνικες.

Κοῖντιλιανός. Ζ. Ἀριστείδης Κοῖντιλιανός.

Κοῖντος, ἢ Κυῖντος, Καλαβρός, ἢ κατ' ἄλλους, Συμωναῖος. Συνέγραψε Ποίημα Ἡρωϊκὸν εἰς 14 βιβλία, Ὀμήρω παραλειπόμενα, ἐπιγραφόμενον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξιστορεῖ τὰ συμβάντα ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἑκτορος ἕως τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκδοθ. πολλαχού, καὶ ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1754, 8, ὑπὸ τοῦ Πάβου, μετὰ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Σκαλιγέρου.

Κοῖος (Coeus), εἰς ἐκ τῶν Τιτάνων, γεννήσας ἐκ τῆς ἀδελφῆς του Φοίβης, τὴν Ἀστερίαν καὶ τὴν Λητώ.

Κολοσσαὶ ἢ Κολασσαί, καὶ μετέπειτα Χῶναι (Κονός), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Φρυγίαν, πρὸς τῆς ὁποίας τοὺς κατοίκους ἔ-

γραψεν ὁ θεῖος Παῦλος τὴν (Πρὸς Κολασσαεῖς) Ἐπιστολὴν του.

Κολοσσός τῆς Ῥόδου, Ζ. Ῥόδος.

Κολουβρακία. Ζ. Ὀριούσσα.

Κολουῦθος, ἢ Κόλουθος, ὁ ἐκ Λυκοπόλεως τῆς Αἰγύπτου. Συνέγραφε Ποιημάτων Ἡρωϊκόν, Ἀρπαγὴ Ἐλένης, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λεοῦαρδία, 1747, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Κολουμέλλας (Columella) Μοδεράτος, Ἰσπανός, ἀνὴρ πολυμαθής, ἀκμάσας ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Συνέγραψε μὲ καθαρὸν Λατινισμὸν καὶ μεγάλην ἀκρίβειαν Περὶ Γεωργικῆς (De re Rustica) βιβλία δώδεκα, Σύγραμμα πολλὰ ὠφέλιμον, μάλαστα εἰς τοὺς ἐραστὰς τῆς Γεωργικῆς, καὶ προσέτι Περὶ Δένδρων (De Arboribus) βιβλίον ἓν, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1735, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Κολοφῶν (Ἰταλ. Βελβεδέρε, ἢ Βαρβαρ. Σιγατσίκ), πόλις περιφημὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἰωνίαν κειμένη (Κάτοικ. Κολοφῶνιος). Ἀπὸ τοὺς κατοίκους ταύτης τῆς πόλεως, οἵτινες ὅπου καὶ ἂν ἐπροσκαλῶντο σύμμαχοι διέλυον εὐθύς τὸν πόλεμον, ἀγαθοὶ ὄντες πολεμισταί, ἐξῆλθε καὶ ἡ «Τὸν Κολοφῶνα ἐπίθεσθαι» Παροιμία, σημαίνουσα τὴν τελειότητα τινὸς ἐπιχειρήματος.

Κολυττός, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀιγηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κολυττεύς).

Κολχίς (Μιγγρελία), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, μεταξύ Καυκάσου, Ἀρμενίας, Εὐξείνου Πόντου, καὶ Ἰβηρίας κειμένη, ἢ αὐτὴ καὶ Λαζική, ἢ Λαζία ἀπὸ τοὺς κατοικήσαντας εἰς αὐτὴν Λαζούς (Κάτοικ. Κόλχος, ἢ Κόλχιος).

Κολωνός, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐξ ἀγνώστου φυλῆς (Κάτοικ. Κολωνεύς, καὶ Ἐπιρρ. Κολωνῆδεν).

Κομαιθώ (Comaetho). Ζ. Ἀμφιτρούων.

Κομαιθῶ, Ἱερεία τοῦ κατὰ τὴν Ἀχαΐαν ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὴ ἐφθάρη ὑπὸ τινος Μελανίππου, ὠργίσθη ἡ Θεὰ, καὶ ἐπεμφε θανατηφόρον νόσον εἰς τοὺς κατοίκους· αὐτοὶ δὲ ἐδυσίασαν καὶ τοὺς δύο αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀρτεμιν, καὶ κατὰ τὸν χρησμὸν τοῦ μαντείου ἔπρεπε νὰ δυσιάζωσι κατ' ἔτος μίαν νέαν καὶ ἓνα νέον, ἕως ὅτου νὰ φέρη τις ἐκεῖ κανένα ξέγον Θεόν. Μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ἔφερεν ἐκεῖ ὁ Εὐρύπυλος τὸ ἄγαλμα τοῦ Διονύσου, καὶ οὕτως ἔπαυσεν ἡ ἀπάνθρωπος ἐκείνη θυσία.

Κόμανα Καππαδοκία (Ἑλ Βοστάν), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Καππαδοκίαν.

Κόμανα Ποντικά (Τοκάτ), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὸν Εὐξείνου Πόντον κειμένη.

Κομμαγηνή, ἐπαρχία τῆς Συρίας, πρὸς τὰ βόρεια αὐτῆς

- κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Κομμα-
γηνῆς).
- Κονδυλή, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ
τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ.
Κονδυλεύς).
- Κονιβρίγη (*Coimbria*), πόλις τῆς
Ἰσπανίας, κατὰ τὴν Λυσιτανίαν
κειμένη.
- Κοννίδια, εορτὴ εἰς τὰς Ἀθήνας,
τελουμένη κατὰ τὴν ἐβδόμην τοῦ
Ἐκατομβαιῶνος Μηνὸς εἰς τιμὴν
τοῦ Κοννίδου, παιδαγωγοῦ τοῦ
Θησέως.
- Κόνων, Γραμματικὸς, ἀκμάσας ἐπὶ
τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου. Συν-
έγραψε πενήτην Διηγήσεις μυ-
θικὰς πρὸς Ἀρχέλαον, τὸν Βα-
σιλέα τῆς Καππαδοκίας, ἐκδοθ.
εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γαλέου Συλλο-
γὴν τῶν Μυθολογικῶν Συγγραμ-
ματίων.
- Κοπρεὺς, κῆρυξ τοῦ Εὐρυσεύως, ὅς-
τις πεμφθεὶς παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς
Ἀθήνας, διὰ τὴν παρακινήσιν τοῦς
Ἀθηναίους νὰ διώξωσι τοῦς Ἡ-
ρακλείδας, ἐφρονέυθη ὑπ' αὐτῶν.
Εἰς δὲ τὴν εορτὴν τῶν Πανα-
θηναίων ἐπροπορευόντο νέοι μέ-
λινα ἱμάτια ἐνδεδυμένοι, εἰς ἀ-
νάμνησιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
- Κορακαί (Παλαιόπυργος), πόλις
ἀρχαία τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μα-
γνησίας (Κάτοικ. Κορακαῖος, ἢ
Κορακαιεύς).
- Κόρδουβα, καὶ Κορδύβη (*Cordova*),
πόλις τῆς Ἰσπανίας εἰς τὴν Βαι-
τικὴν.
- Κόρη. Ζ. Περσεφόνη.
- Κορυνθιακὸς κόλπος, ἢ διαχωρίζουσα
τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τὴν λοι-
- πὴν Ἑλλάδα θάλασσα πρὸς τὸν
Ἰσθμὸν, ὅστις ἐμποδίζει τὴν παν-
τελῆ αὐτῆς διαχώρισον. Ζ. Ἰσθ-
μός.
- Κόρινθος (Κόρθος), πόλις ποτὲ λαμ-
πρὰ καὶ ἐπίσημος τῆς Πελοπον-
νήσου, ἐντὸς τοῦ Ἰσθμοῦ κει-
μένη, ἢ πρωτεύουσα τῆς Ἀ-
χαΐας, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχυρὰ
Ἀκρόπολις ὠνομάζετο Ἀκροκόριν-
θος (Κάτοικ. Κορινθίος).
- Κόρινα, ἢ Κορίνη Ποιήτρια, ἐγεν-
νήθη εἰς τὰς Θήβας, καὶ ἐχρη-
μάτισε μαθήτρια μὲν τῆς Μυρ-
τιδος, ἄλλης Ποιήτριας, καὶ νι-
κήτρια τοῦ Πινδάρου, λαβοῦσα
πεντάκις αὐτὴ τὸ βραβεῖον παρὰ
τὸν Πίνδαρον. Σῶζονται καὶ αὐ-
τῆς ἀποσπασμάτια τινά, ἐκδοθ.
εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Οὐρσίνου Συλ-
λογὴν τῶν ἐννέα ἐνδόξων Γυναι-
κῶν, καὶ ἄλλων.
- Κόρκυρα, ἢ Κέρκυρα, καὶ πρότερον
Σχερία, καὶ νῆσος τῶν Φαιάκων
ἢ αὐτῆ (Κορφοί), νῆσος τοῦ
Ἴονίου πελάγους, ἀποικία τῶν
Κορινθίων (Κάτοικ. Κορκυραῖος,
ἢ Κερκυραῖος).
- Κορνήλιος Νέπωσ (*Cornelius Ne-
pos*), ἐξ Ὀστίλιας, πολίχνης
πλησίον τῆς Βερώνης, Συγγρα-
φεὺς γλαφυρώτατος, ἤμαρζε, κα-
τὰ τὴν πιδανωτέραν γνώμην, ἐπὶ
Ἀυγούστου Καίσαρος, καὶ συν-
έγραψε μὲ μεγάλην εὐφράδειαν
καὶ καθαρὸν Λατινισμὸν πλεῖστα
Συγγράμματα, τὰ ὅποια ὅλα
ἐχάθησαν. Τὴν σήμερον σώζον-
ται αὐτοῦ Α'. Βιογραφία εἰκο-
σιν ἐξόχων Στρατηγῶν τῆς Ἑλ-

λάδος. Β'. Απόσπασμα ἐκ τῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ Περσῶν Βασιλέων βιογραφίας. Γ'. Βιογραφία τοῦ Ἀμίλκα, τοῦ Ἀννίβου, Κάτωνος τοῦ Πορκίου, καὶ Τίτου Πομπωνίου τοῦ Ἀττικοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀφιερώνει καὶ τοὺς εἰκόσων εἰρημένους βίους τῶν Στρατηγῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἄι δύο τελευταῖαι βιογραφίαι εἶναι, λέγουσι, πιθανὸν νὰ ἀπεσπάρθησαν κατ'ἐπιτομὴν ἀπὸ ἄλλο βιβλίον, διαλμαβάνον πλατύτερον περὶ τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς Ῥώμης, τὸ ὁποῖον πλέον δὲν σώζεται, καδῶς καὶ ἄλλα πολλὰ, ἀναφερόμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, καὶ ὑπὸ τοῦ Κατούλλου, Σωσιπάτρου, Ἄυλου Γελλίου, καὶ ἄλλων. Οὗτοι δὲ οἱ διασωθέντες βίοι ἀπεδίδοντο διὰ πολὺν καιρὸν εἰς τινὰ Ἀμιλίον Πρόβον (εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα καὶ ἐξεδόθησαν πολλάκις), ἀκμάσαντα ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Νέου, ὅστις ἀντιγράψας αὐτοὺς ἔκτινος ἀρχαίου Κώδικος, τοὺς ἐπέσφερε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐκ τούτου ἐνομίσθη ὑπὸ πολλῶν καὶ Συγγραφεὺς αὐτῶν, ἐξ ἀπάτης μάλιστα τινὸς Ἐπιγράμματος, φέροντος τὸ ὄνομα τοῦ Πρόβου, ἢ τὴν λέξιν Probus (χρηστὸς, δόκιμος), συνωνυμοῦσαν μὲ τὸ ὄνομά του. Cornelii Nepotis Vitae excellentium Imperatorum (Graecorum) μετὰ τῶν λοιπῶν ἐξεδόθησαν πολλαχοῦ, καὶ ἐν Φλωρεντία, 1816, 8, μετὰ Ἰταλικῶν Σημειώσεων ἐν τῷ τέλει,

καίτινος Γεωγραφικοῦ Λεξικοῦ. Οἱ αὐτοὶ δὲ βίοι ἐξεδόθησαν τὸ δεύτερον ἐν Βενετία, μεταφρασμένοι εἰς τὴν γλῶσσαν μας ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Σπυρίδωνος Βλαντῆ, ὁμοίως μετὰ Σημειώσεων ἐν τῷ τέλει.

Κορνήλιος Σεβῆρος (Cornelius Severus), ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, Ποιητῆς, ἀκμάσας ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, τοῦ ὁποίου σώζεται Ποίημα, Ἄιτη, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ. 1703, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Κοροκονδάμη, πόλις τῆς Κολχίδος, πλησίον τοῦ Κιμμερικοῦ κόλπου κειμένη (Κάτοικ. Κοροκονδαμίτης).

Κορρόδουνον, πόλις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Τύρα ποταμοῦ κειμένη.

Κορσική (Corsica), ἢ ποτὲ Κύρνος, νῆσος τῆς Μεσογείου θαλάσσης, πρὸς τὸ βόρειον τῆς Σαρδοῦς κειμένη (Κάτοικ. Κορσός, ἢ Κόρσος).

Κορύβαντες (Corybantes), Κούρητες, καὶ Δάκτυλοι Ἰδαῖοι ὠνομάζοντο κατ' ἐξοχὴν οἱ Ἱερεῖς τῆς Κυβέλης, ἢ Ῥέας, πρὸς τοὺς ὁποίους παρέδωκεν αὕτη ἢ Θεὰ τὸν Δία, διὰ νὰ τὸν ἀναδρέψωσι. Ζ. Ζεὺς.

Κορυθαλλός, ἢ Κορυθαλός, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἱπποδοσωτίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κορυθαλλεύς)· καὶ ὄρος αὐτόθι ὁμώνυμον, ἀπέναντι τῆς Σαλαμῖνος.

Κορυνήτης (Corynetes), ὁ Περσφῆτης, υἱὸς τοῦ Ἡφαιστοῦ, καὶ

- λητῆς περίφημος, ὅστις δια-
 τρίβων εἰς τὴν Ἐπίδουριαν, ἐφό-
 νευεν ἀπανδρώπως ὅλους τοὺς
 ἐκεῖθεν διαβαίνοντας μ' ἐν ῥόπα-
 λον Κορούνη λεγόμενον. Ἄλλ' ἀπ-
 αντήσας αὐτὸν ὁ Θησεύς, τὸν
 ἐφόνευσε, καὶ ἐβάσταζεν εἰς τὸ
 ἐξῆς τὴν Κορούνην του πρὸς ἐπί-
 δεξιν τῆς ἀνδραγαδίας του, ὡς
 ὁ Ἡρακλῆς τὴν λεοντῆν.
- Κορυφαίον** (Παλαιὰ *Ναυαρία*),
 ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου εἰς
 τὴν Μεσσηνίαν, ἀπέναντι τῆς
 Σφακτηρίας κείμενον (Κάτοικ.
 Κορυφασαίους, καὶ Κορυφαίος).
- Κορφίνιον** (*San Perino*), πόλις
 τῆς Ἰταλίας κατὰ τὴν Σαβίνην
 κειμένη.
- Κορώνεια** (*Καμάρα*), πόλις τῆς
 Βοιωτίας, πλησίον τῆς Λεβα-
 δείας κειμένη (Κάτοικ. Κορω-
 νειεὺς).
- Κορώνη** (*Βαλλιάδα*), πόλις τῆς
 Πελοποννήσου παραθαλάσσιος, κτι-
 σθεῖσα διὰ προσταγῆς τοῦ Ἐπα-
 μινῶνδου (Κάτοικ. Κορωναιεὺς).
- Κορωνίς** (*Coronis*), θυγάτηρ τοῦ
 Φλεγύου, καὶ μήτηρ τοῦ Ἀσκλη-
 πιοῦ ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἣ ὁ-
 ποία ἐπειδὴ δὲν ἐφύλαξε πιστῶς
 τὸν πρὸς αὐτὸν ἔρωτα, ἐτοξεύθη
 ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος, οὕσα ἀκόμη
 ἔγκυος. Ὁ δ' Ἀπόλλων εὐσπλαγ-
 χισθεὶς, ἔλαβε τὸ βρέφος ἀπὸ
 τὴν κοιλίαν της, καὶ τὸ παρέ-
 δωκε νὰ τὸ ἀναδρέψῃ ὁ Χείρων,
 ὡς εἴρηται ἐκεῖ.
- Κοσκινομαντεία**, ἣ διὰ τῆς παρατη-
 ρήσεως τοῦ κοσκίνου γινομένη
 μαντεία.
- Κοσμάς**, Ἀγύπτιος, ὅστις νέος ὢν
 ἀκόμη, ἔκαμε διαφοροὺς ὁδοιπο-
 ρίας διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης
 εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη, καὶ μά-
 λιστα εἰς τὰς Ἰνδίας, διὰ τὸ
 ὁποῖον καὶ Ἰνδοκοπεύστης ἐπο-
 νομάζεται. ὕστερον δὲ καθηου-
 χάσας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν,
 ἔγευε Μοναχὸς, καὶ ἤρχισε νὰ
 συγγράφῃ. Ἐκ τῶν Συγγραμμά-
 των αὐτοῦ σώζονται **Α'**. Τοπο-
 γραφία Χριστιανικῆ, ἧτοι δόξα
 τῶν Χριστιανῶν περὶ τοῦ Κόσμου,
 ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. *In Collect.*
Patr. Graec. Τόμ. Β'. Σελ. 1,
μετὰ Σημειώσεων. Β'. Περιγραφὴ
 τῶν Φυτῶν καὶ Ζώων τῆς Ἰν-
 δίας, ἐκδοθ. Ἑλλ. Γαλλ. *In*
Thevenots relation des di-
vers Voyages curieux, Pa-
ris, 1666.
- Κοτιάειον** (*Κιουτάια*), πόλις τῆς
 Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Φρυγίαν
 (Κάτοικ. Κοτιαεὺς).
- Κοτίλυον**, ὄρος τῆς Πελοποννήσου,
 εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.
- Κόττος** (*Cottus*). **Ζ'**. Ἐκατόγχει-
 ρες.
- Κουρεῖον**, ὄρος τῆς Ἑλλάδος, εἰς
 τὴν Αἰτωλίαν.
- Κούρητες** (*Curetes*). **Ζ'**. Κορύ-
 βαντες.
- Κουριάς**, ἀκρωτήριον τῆς Κύπρου,
 πρὸς τὸ μεσημβριῶν αὐτῆς μέ-
 ρος κείμενον.
- Κούριος Φορτουνατιανός** (*Curius*
Fortunatianus), Ἄφρος τὸ γέ-
 νος, Γραμματικὸς καὶ Ῥήτωρ,
 ἀκμάσας ἐπὶ Γορδιανοῦ, καὶ Φε-
 λίππου τῶν Αὐτοκρατόρων. Συ-

έγραψε *Περὶ τέχνης Ῥητορικῆς* βιβλία τρία, έκδοθ. ἐν Ἀργεντορ. 1568, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Κουρνούτος. Ζ. Ἀνναῖος Κουρνούτος.

Κούρτιος (Curtius). Ζ. Κιῦντος Κούρτιος.

Κράτος, ἀκρωτήριον τῆς Λυκίας, πρὸς δυσμὰς αὐτῆς καίμενον.

Κράνειον, τόπος σύνδενδρος πλησίον τῆς Κορίνθου, ὅπου συνήθως διατριβε μὲ τὸ πιδάριόν του Διογένης ὁ Κυνικός Φιλόσοφος.

Κρανῶν, πόλις τῆς Θετταλίας εἰς τὴν Πελασγιώτιδα, πλησίον τῆς Ὀσσης κειμένη (Κάτοικ. Κρανώνιος).

Κράτης, Θηβαῖος, Φιλόσοφος Κυνικός, καὶ μαθητὴς τοῦ περιβοήτου Διογένηος. Οὗτος πωλήσας ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του, καὶ συνάξας ἱκανὰ χρήματα, τὰ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ, κατ' ἄλλους, διαμοιράσας αὐτὰ εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἔζησεν εἰς τὸ ἐξῆς ζωὴν πτωχοτάτην μετὰ τῆς γυναικὸς του Ἰππαρχίας, καὶ ἀπέθανεν εὐθύμως, φθάσας εἰς γῆρας βαδύτατον. Συνέγραψε *Τραγωδίας*, ἐκ τῶν ὁποίων σώζεται μόνον μικρὸν ἀποσπασμάτιον εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συλλογῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ *Κωμωδιῶν*. Φέρονται δὲ ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου καὶ 14 Ἐπιστοστολαί, έκδοθ. εἰς τὴν Συλλογῆν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἄλδου.

Κρατῖνος, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς τῆς ἀρχαίας Κωμῆδίας, ἄνθρωπος

αὐστηρὸς καὶ δηκτικὸς, ὅστις διὰ τὴν μεγάλην του οἰνοποσίαν, καὶ Φιλοπότης ἐπωνομάσθη. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Κωμωδιῶν σώζονται ἀποσπασμάτια τινὰ, έκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συλλογῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Κράτος (Cratus). Ζ. Πάλλας.

Κρεῖος (Creus), υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ὅστις λαβὼν εἰς γυναῖκα του τὴν Εὐρυβίαν, θυγατέρα τοῦ Πόντου, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς τὸν Ἀστραῖον, τὸν Πάλλαντα, καὶ τὸν Πέρσην.

Κρεμώνη (Cremona), πόλις τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν πέραν τοῦ Πάδου Γαλλίαν, πρὸς τὸ Μεδιόλανον (Κάτοικ. Ἐκ Κρεμώνης).

Κρέουσα (Creusa). Ζ. Ἀνείας. — Εὐῶθος.

Κρεσφόντης (Cresphontes). Ζ. Ἡρακλεῖδαι.

Κρέων (Creon). Ζ. Λαῖος. — Μῆδεια.

Κρηθεὺς (Cretheus), υἱὸς τοῦ Ἀιόλου ἐκ τῆς Ἐναρέτης, καὶ Βασιλεὺς τῆς Ἰωλκοῦ. Οὗτος ἀπατήσας τὴν ὠραίαν Τυρῶ, θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ του Σαλμωνέως, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς δύο τέκνα, τὸν Πελίαν καὶ τὸν Νηλέα, τὰ ὁποῖα καὶ τὰ ἔρριψεν εἰς τὴν ἔρημον διὰ τὸν φόβον τοῦ ἀδελφοῦ του. Εὐρῶν δὲ αὐτὰ ὁ ἵπποφορβὸς τοῦ Σαλμωνέως, τὰ ἀνέδρεψεν ἐπιμελῶς, καὶ ἀφ' οὗ ἠυξήθησαν, ἐγνώρισαν τὴν μητέρα των, καὶ τὴν ἠλευθέρωσαν ἀπὸ τὴν τιμωρίαν τῆς μητριᾶς

της. Ἡ Φήμη ἔλεγεν, ὅτι αὐτοὶ εἶχον γεννηθῆ ἀπὸ τὸν Ποσειδῶνα, μεταμορφωθέντα εἰς τὸν Ἐνιπέα ποταμὸν, πρὸς τὸν ὁποῖον εὐχάραξεν ἡ Τυρῶ, ἀγαπῶσα αὐτὸν ἐρωτικῶς. Κατ' ἄλλους δὲ, ἐγεννήθησαν ἀπὸ τὸν εἰρημένον Κρηθεά, ἀφ' οὗ ἔλαβε τὴν Τυρῶ εἰς νόμιμον γυναῖκα του.

Κρήτη, νῆσος μεγίστη τῆς Μεσογείου θαλάσσης, μεταξύ τοῦ Μαλέου ἀκρωτηρίου, τῆς Λακωνικῆς, καὶ τῆς Ρόδου κειμένη (Κάτοικ. Κρής). Ἐνταῦθα διέτριβεν ἕνας ταῦρος ἀμετρήτου μεγέθους, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὸ στόμα καὶ τοὺς μυκτῆρας ἐξήρχετο πῦρ ἀδιάκοπον, κ' ἐπροξένει μεγάλην φθορὰν εἰς ὅλην τὴν νῆσον. Ἄλλ' ὁ Ἡρακλῆς, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Εὐρύσθεως, πιάσας αὐτὸν, τὸν ἔφερε ζωντανὸν εἰς τὰς Μυκῆνας.

Κρινίς (Crisis), Ἱερεὺς τοῦ ἐν Μυσία ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, πρὸ τοῦ Χρύσου χρηματίας. Ζ. Σμίνδος.

Κριός (Crisus), Σπαρτιάτης, καὶ Μάντις τὸ ἐπάγγελμα, ὅστις ἐδίδαξε τοὺς Ἡρακλείδας τὸν τρόπον τοῦ νὰ κυριεύσωσιν εὐκόλως τὴν Σπάρτην.

Κριοῦ μέτωπον (Ἄια), ἀκρωτήριον τῆς Ταυριδος.

Κρίσσα (Χρισσὸ, ἢ Κρισσὸ), πόλις τῆς Φωκίδος παραθαλάσσιος (Κάτοικ. Κρισσαῖος).

Κρισσαῖος κόλπος, μέρος τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ἀπὸ τὴν πόλιν Κρίσσαν παρονομασθεῖς.

Κριῶα, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κριωεύς, καὶ Ἐπιρρὸ Κριῶθεν).

Κρομμύων, ἢ Κρομμυῶν πόλις καὶ λιμὴν ἐπὶ τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ τόπος, ὅπου διέτριβεν ἡ Κρομμυωνία λεγομένη Σῦς (Crommyonia Sus), θηρίον ἀγριον καὶ μάχιμον, τὴν ὁποίαν καταπολεμήσας ἐφόνευσεν ὁ Θησεύς, ὅταν ὑπήγαγεν ἀπὸ τὴν Τροιζῆνα εἰς τὰς Ἀθήνας.

Κρόνια (Saturnalia), ἑορτὴ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, πανηγυριζομένη εἰς τιμὴν τοῦ Κρόνου καὶ εἰς ἄλλα μὲν πολλὰ μέρη, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, καδ' ἦν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπεμπον πρὸς ἀλλήλους φιλικὰ δῶρα, καὶ συνευχούντο καὶ οἱ δοῦλοι μετὰ τῶν κυρίων αὐτῶν, ὑπηρετοῦντες αὐτοὺς, καὶ ὑπηρετούμενοι ἀδιαφόρως ὑπ' αὐτῶν, δέλοντες νὰ φανερώσωσι μετὰ τοῦτο τὸν χρυσοῦν ἑκαῖνον Ἀἰῶνα, ὅστις διήρκεσε μόνον ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ Κρόνου, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Αἰών.

Κρόνος (Saturnus), ὁ νεώτατος υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ πατρὸς του, ἐσυμφώνησε μὲ τὸν μεγαλύτερον ἀδελφόν του Τιτάνα νὰ μὴν ἀναδρέψῃ ἀρσενικὸν παιδίον, διὰ νὰ ἔλθῃ ἔπειτα ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ γυνὴ του Ῥέα φυλάξασα τὴν ζῶντὴν τοῦ Διός, ἔγενεν αἰτία νὰ καταπο-

λαμηθῆ ἀπὸ τὸν Τιτᾶνα ὁ Κρόνος, καὶ νικηθεὶς νὰ φυλακωθῆ, ἕως ὅτου ἐλθῶν ὁ Ζεὺς εἰς ἡλικίαν, τὸν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ δεσμά. Φανεῖς δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Δία ἐπίβουλος, ἐδιώχθη παντάπασι ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλεύοντα Ἰανόν, ὅπου εὐλογήσας τὴν γῆν ἐκαίνην, τὴν ἔκαμε νὰ ἀναδίδῃ ἀφ' ἐαυτῆς παντοίων εἰδῶν καρπούς, καὶ ἐκ τούτου ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ὠνομάσθη χρυσοῦς Αἰών. Τὸ δ' ἀληθές εἶναι, ὅτι ὁ Κρόνος καταφυγὼν ἴσως ἀπὸ τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐδίδαξε τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου τὴν Γεωργικὴν, καὶ ἄλλας τοιαύτας ἐπιωφελεῖς τέχνας, αἱ ὅποια ἕως τότε ἦσαν ἄγνωστοι εἰς αὐτούς. Παραστένεται δὲ ὁ Κρόνος γέροντων μεγαλόσωμος καὶ φαλακρός, μὲ μεγάλην γενειάδα, πολλάκις δὲ καὶ μὲ πτερά εἰς τοὺς ὤμους, καὶ βαστάζων εἰς μὲν τὴν δεξιάν του χεῖρα δρέπανον, ἢ ἄρπην, εἰς δὲ τὴν ἀριστεράν, βρέφος ὡς μέλλον νὰ τὸ καταπίῃ, ἢ ὄφιν, ὅστις δάκνει τὴν οὐρανὸν του. Πολλάκις δὲ παραστένεται βαστάζων καὶ ὠρολόγιον εἰς τὴν χεῖρα του, διότι ὁ Κρόνος ἀναλογεῖ μὲ τὸν χρόνον, ὅστις γεννᾷ καὶ φθείρει τὰ πάντα, καὶ διὰ τοῦτο ἐμυθολογήθη, ὅτι αὐτὸς κατέτρωγεν ὅλα τὰ τέκνα του, τὰ ὅποια ἐγέννα εἰς αὐτὸν ἢ Πέα, ἢ θυγάτηρ τῆς Γῆς, καὶ γυνὴ αὐτοῦ.

Κρότων, ἢ Κρότωνα (Crotona), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα κειμένη (Κάτοικ. Κροτωνιάτης).

Κρούα, ἢ Κρόϊα. Ζ. Εὐρίβοια.

Κρουνοί. Ζ. Διονυσιοῦπολις.

Κρωπία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀσουτίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κρωπίδης).

Κτησίας, Κνίδιος, Ἱστορικός καὶ Ἱατρός, καὶ σύγχρονος τοῦ Ξενοφώντος, ἠκμαζεν ἐπὶ Ἀρταξέρξου καὶ Κύρου τοῦ Νεωτέρου, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ στράτευμα εὐρίσκετο ὡς Ἱατρός. Εἰς δὲ τὴν καταστροφὴν τοῦ Κύρου, ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἀχμάλωτος εἰς τὸν Ἀρταξέρξην, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἠγαπήθη, Ἱατρύσας αὐτοῦ μίαν πληγὴν. Ὁ Κτησίας συνέγραψεν εἰς Ἰωνικὴν διάλεκτον Περσικά, ἥτοι τὴν Ἱστορίαν τῶν Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων εἰς 23 βιβλία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναρεῖ εἰς πολλά τὸν Ἡρόδοτον, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸν Ξενοφῶντα, πλην καὶ αὐτοῦ αἱ διηγήσεις δὲν ἔχουσι πανταχοῦ τὸ ἀξιόπιστον, μ' ὅλον ὅτι λέγει, ὅτι αὐτὸς ἐδιηγῆθη ὅσα μόνος εἶδε καὶ ἤκουσε, ἢ παρ' ἄλλων ἀξιόπιστων ἀνδρῶν ἀκριβῶς ἔμαθεν. Ὁ Κτησίας συνέγραψε προσέτι καὶ Ἰνδικά, ἥτοι τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἰνδῶν, τῆς ὁποίας τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια συνεξεδόθησαν μετὰ τῶν ἐκ τῶν Περσικῶν Ἑλλ. Λατ. ἐν Γοττιγγῆ, 1825, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Κτησιφῶν, πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, παρὰ τὸν Τί-

- γρητα ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Κτσηφώντιος).
- Κυάνεαι, ἢ Συμπληγάδες, νῆσοι, ἢ βράχοι ὕφαλοι, καὶ πολλὰ ἐπικίνδυνοι, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἐυξείνου Πόντου, κλείουσαι τὸ Βυζάντιον.
- Κυβέλη (Cybele). Ζ. Ῥέα.
- Κυβομαντεία. Ζ. Κληρομαντεία.
- Κυδαθηναῖον, ἢ Κυδαθηναίων, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Πανδιονίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κυδαθηναίους).
- Κυδαντίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀιγηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κυδαντίδης).
- Κυδίπη (Cydippe). Ζ. Ἀκόντιος. — Κλέοβις.
- Κύδνος (Καράσουι), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Κιλικίαν.
- Κυδωνία (Χανιά), πόλις καὶ λιμὴν τῆς νήσου Κρήτης (Κάτοικ. Κυδωνιάτης).
- Κύζικος (Μιραμπιλιά), νῆσος τῆς Προποντιδος, καὶ πόλις αὐτόθι ὁμώνυμος, ἀποικία Ἑλληνική (Κάτοικ. Κυζικηνός).
- Κύθηρα (Τασερίγο), νῆσος εἰς τὴν μεσημβριωὴν ἐσχατιὰν τῆς Λακωνίας, ὅπου ἀνετράφη, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐλατρεύετο ἠ' Ἀφροδίτῃ (Κάτοικ. Κυθήριος).
- Κύθηρον, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Πανδιονίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κυθήριος).
- Κύθνος (Θερμιὰ), μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων τοῦ Ἀιγαίου πελάγους (Κάτοικ. Κύθνιος).
- Κυϊντιλιανός (Quintilianus) Φάβιος, Ἰσπανός, Ῥήτωρ περιφη-

μος, ἀκμάσας ἐπὶ Δομιτιανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος. Οὗτος πρῶτος ἐδίδαξεν εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ φήμης τὴν Ῥητορικὴν ἀπὸ δημοσίου Καθέδρας εἰς διάστημα εἴκοσι χρόνων, θαυμαζόμενος καὶ ἐπαινούμενος ὑπὸ πάντων διὰ τὴν εὐγλωττίαν του καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἀκροατῶν του. Ἡ μεγάλη του παιδεία, ἠνωμένη μετὰ τὴν καθαριότητα τῶν ἡθῶν του, παρεκίνησε καὶ αὐτὸν τὸν Δομιτιανὸν νὰ τὸν ἀγαπήσῃ, καὶ ἐπομένως νὰ τοῦ ἐγχειρίσῃ τὴν ἀνατροφὴν τῶν ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιῶν του. Συνέγραψεν ὁ Κυϊντιλιανὸς μὲ βαδειᾶν πολυμαθεῖαν, ἀμίμητον γλαφυρότητα, καὶ καθαρὸν Λατινισμόν Α'. Ῥητορικῆς, ἢ Ῥητορικῶν Παιδευμάτων (Oratoriarum Institutionum) βιβλία δώδεκα, εἰς τὰ ὁποῖα πραγματεύεται πολυμαθῶς περὶ τῆς εὐδύς ἐξ ἀρχῆς ἀνατροφῆς τοῦ βρέφους ὑπὸ τῶν ἰδίων γεννητόρων· περὶ τῆς ἐκμαθήσεως τῆς γλώσσης διὰ τῶν κανόνων τῆς Γραμματικῆς· περὶ τοῦ πότε πρέπει ν' ἀρχίζωσι οἱ νέοι τὴν σπουδὴν, καὶ περὶ τῶν διδασκάλων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ διδάσκωνται· περὶ τῆς Ῥητορικῆς καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς· περὶ τοῦ Ῥήτορος, κτλ. ἐκδοθ. πολλαχοῦ, καὶ ἐν Λευσίᾳ, 1798-1816, 8, εἰς τόμους τέσσαρας, μετὰ Σημειώσεων. Β. Γυμνάσματα Ῥητορικά, ἢ Μελέτας (Declamationes). Γ'. Διάλογον Περὶ τῶν ἐνδόξων Ῥητόρων,

ἡ περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς διεφθαρμένης Ἑυγλωττίας (De claris Oratoribus, seu de causis corruptae Eloquentiae), ἐκδοθ. ἐν Ὁξωνίᾳ, 1692, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Κυῖντος Κούρτιος (Quintus Curtius) Ῥούφος, Συγγραφεὺς Λατίνος, τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖται ἡ πατρίς καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικά τῆς ζωῆς, συνέγραψεν εἰς δέκα βιβλία Ἱστορίαν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἡ περὶ τῶν κατορθωμάτων αὐτοῦ (De rebus gestis Alexandri Magni), τῆς ὁποίας ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις 1822-1824, 8, εἰς τόμους τρεῖς, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων, τῶν ἀναπληρωμάτων τοῦ S. Freinsheimii, καὶ Γεωγραφικῶν Πινάκων.

Κυκλωπες (Cyclopes), υἱοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, Ἄρητος, Στερόπητος, καὶ Βρόντης καλούμενοι, οἱ ὁποῖοι παρωνιμάσθησαν οὕτω, διότι ἕκαστος αὐτῶν εἶχεν ἐπὶ τοῦ μετώπου του ἓνα καὶ μόνον κυκλωτερῆ, τουτέστι στρογγύλον ὀφθαλμόν. Τούτων τὴν ἀκαταμάχητον δύναμιν φοβηθεῖς ὁ πατήρ των Οὐρανός, τοὺς ἔρριψεν εἰς τὸν Τάρταρον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔπειτα τοὺς ἠλευθέρωσαν οἱ Τιτᾶνες, καταπολεμήσαντες αὐτὸν τὸν Οὐρανόν. Λαβὼν δὲ ὁ Κρόνος τὴν βασιλείαν, καὶ φοβηθεῖς καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν των, τοὺς ἐφυλάκωσε πάλιν εἰς τὸν Τάρταρον, διορίσας καὶ τὴν Κάμπην νὰ τοὺς φυ-

λάττη. Ἄλλ' ὁ Ζεὺς φονεύσας ἰδιοχείρως αὐτὴν τὴν Κάμπην, τοὺς ἠλευθέρωσε, καὶ κατεσκεύασαν τὰ ὄπλα τῶν Θεῶν, μὲ τὰ ὁποῖα κατεπολέμησαν τοὺς Τιτᾶνας. Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι Κυκλωπες, υἱοὶ τοῦ Ποσειδῶνος, κατοικοῦντες εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ ζῶντες ὡς ἀγριοὶ μὲ καρποὺς ἀγρίους, ζῶα, καὶ ἀνδρώπους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ γνωστότατος καὶ θηριωδέστατος ἦτον ὁ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεὺς τυφλωθεὶς Πολύφημος, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Κυκλωψ. Ζ. Ἑυριπίδης.

Κυλλήνη (Τρίκαρα), ὄρος ὑψηλότατον τῆς Ἀρκαδίας, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ σπήλαιον γεννηθεῖς ὁ Ἑρμῆς, ἐπωνομάσθη Κυλλήνιος.

Κυλλήνη (Κλαρένσα), πόλις καὶ λιμὴν τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἠλιδα (Κάτοικ. Κυλλήνιος).

Κύλων, Ἀθηναῖος, ὅστις θελήσας νὰ ἀρπάσῃ τὴν διοίκησιν τῶν Ἀθηνῶν, ἐκυρίευσεν μὲ πολλοὺς ἄλλους συνωμότας τὴν ἀκρόπολιν. Πολιορκηθέντες δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μὴ δυνάμενοι νὰ τοὺς σύρωσιν ἐκείθεν μὲ βίαν, τοὺς εἶπαν νὰ ἐξέλθωσι θεληματικῶς, ὑποσχόμενοι εἰς αὐτοὺς, ὅτι δὲν θέλουσιν τοὺς πειράζει παντάπασι· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐξῆλθον, τοὺς ἐφόνευσαν ὅλους. Ἄυτη δὲ ἡ παρανομία ὀνομάσθη Ἄγος Κυλώνειον, τὸ ὁποῖον ἐτάραττεν αὐτοὺς κατὰ καιρὸν μὲ διαφόρους δυστυχίας

- ἕως ὅτου ἐλθῶν ἀπὸ τὴν Κρήτην ὁ Ἐπιμενίδης, ἐκαθάρισε τὴν πόλιν ἀπὸ ταύτην τὴν μάστιγα.
- Κύμη (Cuma)**, πόλις ἀρχαία τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Καμπανίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατήγετο ἡ Κυμαία λεγομένη Σιβύλλα.
- Κύμη (Φοῖα Νόβα)**, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἄιολίδα κειμένη (Κάτοικ. Κυμαῖος).
- Κύνδιον**, ἡ Κύνδος, ὄρος τῆς νήσου Δήλου, μὲ ναὸν περικαλλῆ, εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς ἀδελφῆς του Ἀρτέμιδος (Κάτοικ. Κύνδιος).
- Κύνος**, πόλις καὶ λιμὴν τῶν Λοκρῶν (Κάτοικ. Κύνιος, καὶ Κυναῖος).
- Κυνὸς κεφαλαί**, ὄρος τῆς Θετταλίας, συνιστάμενον ἐκ πολλῶν ὑψηλῶν λόφων.
- Κυνόσαργες**, τόπος εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἀφαιρεμένος εἰς τὸν Ἡρακλέα, εἰς τὸν ὁποῖον διέτριβον τὰ νόθα παιδία, τὸ ὁποῖον καὶ Γυμνάσιον ὠνομάζετο, διότι αὐτοῦ ἐγύμναζον οἱ παιδοτρίβαι τοὺς νέους.
- Κυνόσουρα (Κάβο Σίδρο)**, μικρὸν ἀκρωτήριο τῆς Ἀττικῆς, πρὸς τὴν Ἐυβοίαν ἐκνεῦον.
- Κυνουρία**, τόπος τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀργολίδα, περιμάχτος ποτὲ μεταξὺ Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων.
- Κυνοφοντίς**, ἑορτὴ τῶν Ἀργείων, τελουμένη κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἔκτην τοῦ Μεταγειτινωῶς Μηνός, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφόνευον τοὺς εἰς λύσσαν ὑποκειμένους κύνας.
- Κυπαρίσειον (Ἄπηδαλιά)**, ἀκρωτήριο τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Μεσσησίαν.
- Κυπαρίσσοι**, πόλις τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν Φωκίδα κειμένη (Κάτοικ. Κυπαραισσεῖς).
- Κυπριανὸς (Cyprianus) Καικίλιος**, Καρχηδόνιος, πρῶτον Ἐθνικός, καὶ ὕστερον Χριστιανός, καὶ τῆς ἰδίας του πατρίδος Ἐπίσκοπος, μαρτυρήσας ἐπὶ Βαλεριανοῦ τοῦ Ἀυτοκράτορος. Συνέγραψε Λατινιστὶ μὲ ἀκραν πολυμάθειαν πλεῖστα Συγγράμματα περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, τὰ ὁποῖα σώζονται ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον, τυπωθέντα ἐν Ὁξωνίᾳ, 1682, φῦλ. καὶ ἀλλαχοῦ.
- Κύπρος**, νῆσος μεγίστη τῆς Μεσογείου θαλάσσης, πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Συρίας κειμένη (Κάτοικ. Κύπριος).
- Κύρα**, πόλις τῆς Περαίας εἰς τὴν Σογδιανήν, παρὰ τὸν Ἰαξάρτην ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Κυραῖος).
- Κυρηναία**, ἡ Κυρηναικὴ ἐπαρχία τῆς Ἀφρικῆς, μεταξὺ τῆς μεγάλης Σύρτης καὶ τῆς Αἰγύπτου κειμένη.
- Κυρήνη (Κουρίν, ἡ Κυρβάν)**, πόλις τῆς Ἀφρικῆς, ἡ μητρόπολις τῆς Κυρηναικῆς (Κάτοικ. Κυρηναιῖος).
- Κύριλλος**, Ἀλεξανδρεὺς, ἀνεψιὸς Θεοφίλου τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρείας, μετὰ τοῦ ὁποῖου τὸν θάνατον ἐγένειε διάδοχος τοῦ θρόνου, καὶ ἐδίωξεν ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρείαν τοὺς Ἑβραίους, ἐχθρὸς

ων θανάσιμος αὐτῶν, καὶ ὄλων τῶν Αἰρετικῶν. Τὰ Ἐκκλησιαστικά Συγγράμματα τοῦ θείου τούτου Πατρὸς ἐξεδόθησαν Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις, 1658, φύλ. εἰς τόμους ἕξ.

Κύριλλος, ἄλλος παρά τὸν Ἀλεξανδρέα, ἐρημίτης Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἐκκλησίας, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος αὐτῆς διὰ συνδρομῆς καὶ βοηθείας Ἀκακίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείας. Ἄλλ' ἔπειτα ἐλθὼν εἰς μεγάλας φιλονεικίας μετ' αὐτοῦ διὰ τὰ πρωτεῖα, ἀπεβλήθη τοῦ θρόνου, τὸν ὅποιον καὶ ἀνέλαβε πάλιν μετὰ καιρὸν, ἀδωαδεῖς ἐπὶ Συνόδου. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Κατηχήσεις Φωτιζομένων. Β'. Κατήχησις Μυσταγωγικῆ. Γ'. Θεωρία Ἐκκλησιαστικῆ, ἢ Μυσταγωγικῆ Ἱστορίας. Δ'. Ὁμιλία εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου. Ε'. Ἐπιστολὴ πρὸς Κωνστάντιον τὸν Καίσαρα καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. ἐν Ὁξωνίᾳ, 1703, φύλ. καὶ ἀλλαχθ' ἐν ἰδίᾳ.

Κυρινάλιος (*Monte Cavallo*), εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης.

Κύρις (*Coresse*), πόλις τῆς Ἰταλίας, ἢ παλαιὰ μητρόπολις τῶν Σαβίνων (Κάτοικ. Κυρίτης).

Κύρονος. Ζ. Κοριστικῆ.

Κύρος (Κούρα), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἰβηρίαν.

Κυρῶρα, πόλις τῆς Μακεδονίας, παρά τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Κυρῶραιος).

Κυρῶρηστικῆ, ἐπαρχία τῆς Συρίας,

μεταξὺ Σελευκίδος καὶ Κομμαγηνῆς κειμένη.

Κυρτιάδαί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Κυρτιάδης).

Κυχρεύς (*Cychreus*). Ζ. Τελαμών.

Κωκυτός (*Cocytus*), ποταμὸς τοῦ Ἄδου, τοῦ ὁποίου τὸ ὕδωρ ἤξανε ἀπὸ τὰ δάκρυα τῶν κατὰδικων.

Κωλιάς, ἐν ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων τῆς Ἀττικῆς, ὀνομαστὸν διὰ τὸν περικαλλῆ ναὸν τῆς Ἀφροδίτης, καὶ τὸν ἐξαιρετὸν αὐτοῦ πηλὸν, μὲ τὸν ὅποιον κατασκευάζου πολύτιμα ἀγγεῖα.

Κωμικός, ὀνομάζεται ἐνίοτε κατ' ἐξοχὴν ὁ Ἀριστοφάνης.

Κῶμος (*Comus*), Θεὸς τῶν νυκτεριῶν συμποσιῶν, τὸν ὅποιον ἐπαράστενον, νέον πολύσαρκον, ῥοδοκόκκινον ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀκμαίου καὶ εὐθυμον, ἐστεμμένον μὲ ποικιλόχροα ἄνθη, καὶ βαστάζοντα εἰς τὴν χεῖρα του λαμπάδα, ἢ οἰνοφόρον ἀγγεῖον.

Κῶνσος (*Consus*), ἦτοι Βουλαῖος, Θεὸς τῶν Ῥωμαίων, ἔφορος καὶ προστάτης τῶν συμβουλιῶν αὐτῶν, εἰς τιμὴν τοῦ ὁποίου ἐώρταζον καὶ πανήγυριν, Κωνσάλια καλουμένην, κατὰ τὴν 15'. Καλενδῶν Σεπτεμβρίου, ἦτοι τὴν 17 τοῦ Αὐγούστου Μηνός, μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ παρατάξεως.

Κωνσταντία. Ζ. Σαλαμῆς.

Κωνσταντῖνος Ἀρμενόπουλος, Κωνσταντινοπολίτης, ἀνὴρ εἰδήμων

τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς διαλέκτου, Ἀντικλήσωρ, καὶ Νομικός περίφημος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ τοῦ συγγενοῦς του, ὅστις καὶ κριτὴς τῆς Θεσσαλονίκης ἐχορημάτισεν. Ἀπέθανε δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀφήσας πολλά Συγγράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν τὰ ἐπόμενα Α'. Ἐξάβιβλος, ἦτοι Πρόχειρον τῶν Νόμων, ἀρέλιμον μάλιστα διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαιώματος, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Γενεύῃ, 1587, 4, καὶ ἀλλαχοῦ. Β'. Ἐπιτομὴ τῶν Δείων καὶ ἱερῶν Κανόνων, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Λεουγκλαύτου Συλλογὴν τῶν Νομικῶν. Γ'. Περὶ Ἀιρετικῶν καὶ τῆς γνώμης αὐτῶν, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Λεουγκλαύτου Συλλογὴν τῶν Ἀιτιαρετικῶν. Δ'. Τόμος κατὰ Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἐκδοθ. ἐν τοῖς Ὀρθοδόξοις τοῦ Ἀλλατίου. Ε'. Περὶ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως, ἐκδοθ. ἐν ταῖς Βιβλιοθήκαις τῶν Πατέρων. Ἡ δὲ Ἐξάβιβλος μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν διάλεκτον ὑπὸ τινος Ἀλεξίου Σπανοῦ, ἐξεδόθη πολλάκις ἐν Βενετίᾳ.

Κωνσταντῖνος Κεφαλᾶς, Συγγραφεὺς τῆς Ἀνθολογίας τῶν Ἐπιγραμμάτων, τῆς ὁποίας ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἡ ἐν Λειψίᾳ, Ἑλλ. Λατ. 1794, 8, εἰς τόμους τέσσαρας.

Κωνσταντῖνος Λάσκαρις, Βυζάντιος,

ἐκ βασιλικῆς οἰκογενείας καταγόμενος, Γραμματικὸς τοῦ καιροῦ του περίφημος. Καταφυγὼν καὶ οὗτος μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Βαρβάρων ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἰταλίαν, εὗρεν ἀσφαλὲς καταφύγιον εἰς τὸν Δρούκα τῶν Μεδιολάνων, Φραγκίσκον τὸν Σφόρτσαν, ὅστις καὶ τὸν κατέστησε διδάσκαλον τῆς θυγατρὸς του Ἰπολύτης, διὰ τὴν διδάξην τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὅποτε καὶ τὰ Ἐρωτήματα, ἦτοι τὴν συνοπτικὴν Γραμματικὴν χάριν αὐτῆς συνέγραψεν. Ἄλλ' ἀφ' οὗ ἡ Ἥγεμονίς αὐτῆ ὑπανδρεύθη μὲ τὸν Ἀλφόνσον, Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως, ἀνεχώρησε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὰ Μεδιούλινα, καὶ περιελθὼν διάφορα μέρη τῆς Ἰταλίας, κατήνησε τελευταῖον εἰς τὴν Μεσσήνην τῆς Σικελίας, ὅπου καὶ πολιτογραφεῖς, εἰδίδασκε μετὰ ζήλου πολλοῦ τὴν Δείαν τῶν προγόνων μας γλῶσσαν εἰς πλῆθος μαθητῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἦτον καὶ ὁ περίφημος Πέτρος ὁ Βέμβος. Σώζονται αὐτοῦ Α'. Διάφορα Συγγράμματα Γραμματικά καὶ Ῥητορικά, φυλαττόμενα εἰσέτι ἀνέκδοτα εἰς τὴν Ἐσκουριαλινὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἰσπανίας μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν Ἑλληνικῶν χειρογράφων του. Β'. Ἐπιστολαὶ δεκαπέντε πρὸς διάφορα σημαντικὰ ὑποκείμενα, τινὲς ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι πρὸς Βησσαρίωνα τὸν Καρδινάλιον, καὶ Θεόδωρον τὸν Γαζην, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου

In Catalog. codd. mss. graec. bibl. Matrit. Vol. I, p. 184 καὶ 290. Γ'. Ἡ εἰς ὄλους μας γνωστὴ Γραμματικὴ του, τυπωθεῖσα κατὰ πρῶτον, καὶ ὡς πρῶτον Ἑλληνικὸν βιβλίον μετὰ τὴν τὴν εὑρεσιν τῆς Τυπογραφίας Ἑλληνιστὶ μόνον ἐν Μεδιολάνοις, 1476, 4, ὑπὸ Διονυσίου Παραβασίνου, ἐπιστολῆ καὶ διορθώσει Δημητρίου τοῦ Κρητός. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐτυπώθη τὸ δεύτερον αὐτόδι, 1480, 4, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως τοῦ Κράστιανος, ἢ Κρήστιανος, καὶ κατὰ τὸ 1494, ἢ 1495, Ἄλδος ὁ Πρεσβύτερος ἐξέδωκεν ἐν Βενετῖα τὸ πρῶτον, καὶ ὡς πρῶτον καὶ αὐτὸς Ἑλληνικὸν βιβλίον, τὰ Ἐρωτήματα τοῦ Λασκάρεως μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως καὶ ἄλλων τινῶν προσθηκῶν, ἤτοι Περὶ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Διφθόγγων, κτλ. καὶ ἀκολούθως ὅλην τὴν Γραμματικὴν μετὰ καὶ χωρὶς τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, ἥτις μετετυπώθη ἔπειτα αὐτόδι, ἐν Φλωρεντῖα καὶ ἀλλαχοῦ, ἕως ὅτου Ἰωάννης Πατούσας ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ἐκδούς αὐτὴν Ἑλληνιστὶ μόνον ἐν Βενετῖα, 1711, 8, τὴν ἐγνωστοποίησε καὶ εἰς τὸ Γένος ἡμῶν, τῆς ὁποίας ἢ μετατύποις ἐξακλουθεῖ ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον.

Κωνσταντῖνος Μανασσῆς, ἐξ ἀγνωστοῦ πατριδος, ἀκμάσας περὶ τὰ μέσα τοῦ 13. Αἰῶνος. Συνέγραψε διὰ στίχων Πολιτικῶν Σύνο-

ψιν Χρονικὴν ἀπὸ Κ. Κόσμου μέχρι τοῦ 1081 ἔτους, ἐκδοθ. εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Σῶμα τῆς Βυζαντίδος, καὶ κατ' ἰδίαν Ἑλλ. Λατ. ἐν Λεῦδα, 1616, 4. Εἰς τοῦτον τὸν Μανασσῆν ἀποδίδεται καὶ μία Μυθιστορία ὁμοίως διὰ στίχων Πολιτικῶν, περιγράφουσα τοὺς Ἐρωτας τοῦ Ἀριστάνδρου καὶ τῆς Καλλιδέας, τῆς ὁποίας τὰ ἀποσπώδεντα λείψανα ἐξεδόθησαν ἐν τοῖς Ἀνεκδότοις τοῦ Βιλλοισῶνος, τόμ. Β'. Σελ. 25.

Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος, υἱὸς τοῦ Σοφοῦ Λέοντος, καὶ Αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Συνέγραψε Α'. Περὶ Βασιλείας πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱόν. Β'. Περὶ Θεμάτων, ἤτοι περὶ τῶν στρατιωτικῶν ταγμάτων τῆς Ἀνατολικῆς βασιλείας, κτλ. Γ'. Νεαρὰς Διατάξεις. Δ'. Βίον Βασιλείου τοῦ Μακεδόνο. Ε'. Περὶ τῆς Τάξεως καὶ τῶν Ἀξιωμάτων τῆς Βυζαντινῆς Αὐλῆς. Σ'. Διήγησιν περὶ τοῦ ἀγίου Μανδηλίου. Ζ'. Στρατηγηματικὰ διαφόρων. Η'. Γεωπονικά, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. ἰδίως, καὶ ὅλα ὁμοῦ ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1617, 8.

Κώπαι, πόλις τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν Βοιωτίαν κειμένη (Κάτοικ. Κωπαίτης).

Κωπαῖς (Λίμνη τῆς Τοπάλιας), λίμνη μεγάλη τῆς Βοιωτίας, πρὸς Μεσημβρίαν τοῦ Ὀρχομενοῦ κειμένη.

Κώπαι. Ζ. Σύβαρις.

Κωρύκειον, ἢ Κωρύκιον, ἄντρον τῆς Κιλικίας, καὶ ἕτερον τοῦ αὐτοῦ

ὀνόματος τοῦ ὄρους Παρνασσού, κατοικητήριον τῶν Μουσῶν.

Κόρυκος, πόλις τῆς Κιλικίας, καὶ ὄρος τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος εἰς τὴν Ἰωνίαν, πλησίον τῆς Τέω καὶ Ἐρυθρῶν κείμενον, ὅπου ἦτον καὶ λιμὴν, τοῦ ὁποίου αἱ κάτοικοι, Κωρυκιῶται, ἢ Κωρυκαῖοι καλούμενοι, ἐπεβούλευον τὰ ἐκεῖσε ἀράζοντα πλοῖα, κατασκοπεύοντες καὶ ἀτακουστούντες τὰ τῶν ἐμπόρων. Ὁθεν ἡ «Κωρυκαῖος» Παροιμία, ἐπιτοιοῦτων περιέργων καὶ ἀτακουστών ἀνδρώπων λεγομένη.

Κῶς (Σταγκῶ), νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πατρίς τοῦ Ἰπποκράτους (Κάτοικ. Κῶος).

Κωτίλια (*Città Ducale*), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Σαβίνην κειμένη.

Λ Α

Λάα, ἢ Λᾶ, πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Λακωνικὴν, ἐπίτινος λόφου κειμένη (Κάτοικ. Λάος, ἢ Λαός).

Λάβδακος (*Labdacus*). Ζ. Λαΐος.

Λαβέριος (*Laberius*) Δέκιμος, Ἰππεὺς Ῥωμαῖος, καὶ Μιμογράφος ἀριστος. Οὗτος εἰσύνδετεν, ὡς λέγουσι, μιμητικὰ ποιημάτων, πρὸς ἰδίαν του διατριβὴν, τὰ ὁποῖα ἔδιδεν ἐνίοτε καὶ εἰς τοὺς παραστάτας τοῦ Θεάτρου, χαριζόμενος εἰς τινὰς τῶν φίλων

του. Ἰούλιος δὲ ὁ Καῖσαρ, ὅστις τότε ἔσχυε μεγάλως εἰς τὴν Ῥώμην, ἐβίβασε τὸν ἀζωματικὸν τοῦτον νὰ παραστήσῃ μόνος του εἰς τὸ Θεάτρον τοὺς μίμους του. Ὁ δὲ κατ' ἀρχὰς ἀντέτεινε, προβάλλων τὴν τιμὴν τοῦ ἀζωμάτος του. ἔπειτα ὁμως ἐνέδωκε καὶ μὴ δέλων εἰς τὴν ἐπίμονον προσταγὴν τοῦ αὐστηροῦ Δικτάτωρος, τὸν ὁποῖον ὁμως ἐξεδικήθη ὡς ἠμπόρεσεν ὁ Λαβέριος, εἰσάξας εἰς τὸν Πρόλογόν του στίχους τινὰς, αἰνιττομένους τὸν τυραννικὸν αὐτοῦ τρόπον. Ἐκ τούτων τῶν μιμητικῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται λείψανα τινὰ, ἐκδοθ. εἰς τὸ Σῶμα τῶν Παλαιῶν Λατίνων Ποιητῶν τοῦ Μαιτταίρου.

Λαβινία. (*Lavinia*). Ζ. Ἀινείας.

Λάβρανδα, πόλις τῆς μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Καρίαν κειμένη (Κάτοικ. Λαβρανδεὺς, καὶ Λαβρανδηνός).

Λαβυρύνθος (*Labyrinthus*), κτίριον θανατάσιον καὶ πολλὰ ἐντεχρον, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσεν ὁ Δαίδαλος εἰς τὴν Κρήτην, κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν Ἀιγύπτῳ Λαβυρύνθου, μὲ ἀπείρους περιπλοκάς, καὶ δυσεξίτητα στρεφογυρίσματα, ὥστε ὅποιος ἐμβαινε μέσα, δὲν ἠμπόρει πλέον νὰ εὔρη τὴν ἐξόδον. Ἀυτοῦ μέσα εἶχεν ὁ Μίνως κλεισμένον τὸν Μινώταυρον, τὸν ὁποῖον ἔπειτα ἐφόνευσεν ὁ Θησεύς, ὡς εἶρηται ἐκεῖ. Ζ. Πασιφάη, Θησεύς.

Λάδων, ποταμός τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν,

Λαέρτης (Laërtes), υἱὸς τοῦ Ἀρκεσίου, καὶ Βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης, ὅστις παρευρέθη εἰς τὴν θῆραν τοῦ Καλυδωνίου Κάπρου, καὶ συνετράτευσε μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν εἰς τὴν Κολχίδα. Λαβῶν δὲ εἰς γυναῖκα του τὴν Ἀντίκλειαν, ἐγέννησε τὸν περίφημον Ὀδυσσεά. Ζ. Αὐτόλυκος.

Λαέρτιος. Ζ. Διογένης Λαέρτιος. Λαζία, ἢ Λαζική. Ζ. Κολχίς.

Λαῖος (Lajus), υἱὸς τοῦ Λαβδάκου, Βασιλέως τῶν Θηβῶν. Οὗτος μαδῶν παρά τοῦ χρησμοῦ, ὅτι τὸ ἐξ αὐτοῦ γεννηθῆσόμενον θέλει τὸν φονεύσει, ἐφυλάττετο νὰ μὴ τεκνοποιήσῃ. Ἄλλ' ἡ γυνὴ του Ἰοκάστη, ἢ Ἐπικάστη ἐπειδυμοῦσα τέκνον, τὸν ἐμέδυσσε μίαν φορὰν, καὶ κοιμηθεῖσα μετ' αὐτοῦ ἐγέννησεν υἱόν. Ὁ δὲ Λαῖος φοβούμενος τοῦ χρησμοῦ τὴν ἐκπλήρωσιν, παρέδωκε τὸ βρέφος αὐτὸ εἰς ἕνα του ὑπρέτην, καὶ τὸν ἐπρόσταξε νὰ τὸ φονεύσῃ. Ὁ δὲ ὑπρέτης λαβῶν αὐτὸ, τὸ ἔφερεν εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, καὶ ἀφ' οὗ ἐτρύπησε τὸν πόδα του, τὸ ἐκρέμασεν εἰς ἕν δένδρον, καὶ τὸ ἀφήκεν ἐκεῖ διὰ νὰ τὸ φάγωσι τὰ θηρία. Κατὰ τύχην ὁμως εὐρῶν αὐτὸ ὁ βουκόλος τοῦ Πολύβου, Βασιλέως τῆς Κορίνθου, τὸ ἔλαβε καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὴν Βασιλίσσαν Περίβοιαν, ἡ ὁποία οὕσα ἄτεκος, τὸ ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς, καὶ τὸ ἀνέτραφεν ὡς ἰδίον της τέκνον,

ὀνομάσασα αὐτὸ, διὰ τὸ πρῆγμα τοῦ ποδός του, Οἰδίπου. Ὅταν δὲ ἠυξήθη ὁ Οἰδίπους οὗτος, καὶ ἔμαθε τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ὑπέφερον, ὀνειδιζόμενος μάλιστα καὶ ὡς μὴ γνήσιος υἱὸς τοῦ Πολύβου καὶ τῆς Περιβοίας, ὑπήγεν εἰς τοὺς Δελφούς, διὰ νὰ μάθῃ παρά τοῦ μαντείου τὴν ἀληθῆ γέννησίν του. Ἀκούσας δὲ ἀπὸ τὸν χρησμὸν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ υπάγῃ εἰς τὴν πατρίδα του, διὰ νὰ μὴ φονεύσῃ τὸν πατέρα του, ἀπεφάσισε διὰ νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ πλεόν εἰς τὴν Κόρινθον, νομίζων αὐτὴν πατρίδα, καὶ γονεῖς τοὺς τροφούς του. Περιπατῶν λοιπὸν διὰ τῆς Φωκίδος, ὑπήντησε καθ' ὁδὸν εἰς ἕν στενὸν μέρος τὸν Λαῖον, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἐπρόσταξε μὲ σοβαρότητα διὰ νὰ παραμερίσῃ, ἕως νὰ περάσῃ αὐτός. Ὁ δὲ Οἰδίπους δυταρεστηθεὶς εἰς μίαν τοιαύτην πρῶταγῆν, ἀντεστάθη, καὶ τέλος ὀμῆσας κατεπάνω του, τὸν ἐφόνευσε, καὶ οὕτως ἐπληρώθη ὁ χρησμὸς. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτου παρέλαβε τὴν βασιλείαν ὁ Κρέων, ὁ πατήρ, ἢ, κατ' ἄλλους, ἀδελφὸς τῆς Ἰοκάστης. Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἡ Ἥρα οὕσα ὀργισμένη ἐναντίου τῶν Θηβαίων, ἐπέμφε τὴν Σφίγγα, τέρας τρομερὸν καὶ πολύμορφον, καὶ διέφθειρε τοὺς ἀνδρώπους μὲ τὰ αἰνίγματά της, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον καὶ τοῦτο: Ποῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον τὸ πρῶτ' ἔμην

περιπατεῖ μετέσσαρας πόδας, τὸ δὲ μεσημέριον μετὰ δύο, καὶ τὸ ἑσπέρας μετὰ τρεῖς; Καὶ ἔπει-
δὴ κἀνεὺς δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ
λύσῃ, τὸ κακὸν ἤυξανεν ἔτι πε-
ρισσότερον, καὶ ὁ χρησμός ἐλε-
γεν, ὅτι τότε θέλει παύσει, ὅ-
ταν λυθῇ τὸ αἶνιγμα. Ἡ ἀνάγκη
ἐβίασε τὸν Κρέοντα νὰ κη-
ρύξῃ, ὅτι ὅστις λύσῃ τοῦτο τὸ
πρόβλημα, θέλει λάβει ὀμοῦ με-
τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν Ἰοκάστην
διὰ γυναῖκα του. Ἡ κήρυξις αὐ-
τῆ ἔκαμε πολλοὺς νὰ συντρέξω-
σι πανταχόθεν, ἀλλ' ἐφθείροντο
ὅλοι ὑπὸ τῆς Σφίγγος, μὴ δυ-
νάμενοι νὰ ἔυρωσι τὴν ἔννοιαν
τοῦ αἰνίγματος τῆς. Ἀκούσας δὲ
τοῦτο καὶ ὁ Οἰδίπους, ὑπῆγεν
εἰς τὰς Θήβας, καὶ εὐδύς ἔλυ-
σε τὸ αἶνιγμα εἰπὼν, ὅτι αὐτὸ
σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος
τὸ πρῶτὸ μὲν, τουτέστιν ὅταν ἀκόμη
ἦναι νήπιος, γίνεται τετράπους,
ἐπειδὴ σὺρεται κατὰ γῆς μετὰ
τὸς πόδας καὶ μετὰ τὰς χεῖρας· τὸ
δὲ μεσημέριον, ἦγουν ὅταν ἠλι-
κιωθῇ, γίνεται δίπους, ἐπειδὴ
περιπατεῖ μετὰ τοὺς δύο μόνον πό-
δας του, καὶ τὸ ἑσπέρας, τουτέ-
στιν ὅταν γηράσῃ, γίνεται τρί-
πους, ἐπειδὴ προσλαμβάνει καὶ
τρίτον πόδα, τὴν βακτηρίαν. Καὶ
ἐπειδὴ τὸ αἶνιγμα ἐλύθη, ἡ μὲν
Σφίγξ πεσοῦσα, κατὰ τὸ πεπρω-
μένον, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως, ἐ-
φονεύθη, ὁ δὲ Οἰδίπους ἔλαβε
τὴν βασιλείαν, καὶ εἰς γυναῖκα
τὴν Ἰοκάστην, χωρὶς νὰ ἠξέυρη,
ὅτι εἶναι ἡ μήτηρ του, καὶ ἐ-

γέννησεν ἐξ αὐτῆς δύο δίδυμα,
τὸν Πολυνεΐκην καὶ Ἐτεοκλέα.
Ἄλλ' ὅταν ἐφανερῶδη τὸ πρᾶγ-
μα, ἡ μὲν Ἰοκάστη ἀπὸ τὴν λύ-
πην τῆς εὐδύς ἐκρεμάσθη, ὁ δὲ
Οἰδίπους τυφλωθεὶς, ἐδιώχθη ἀ-
πὸ τὰς Θήβας, καὶ ἐλθὼν εἰς
τὸν Κολωνὸν τῆς Ἀττικῆς, χει-
ραγωγούμενος ὑπὸ τῆς θυγατρὸς
του Ἀντιγόνης, ἐκάθισεν ἰκέτης
εἰς τὸ τέμενος τῶν Ἐυμειδῶν,
ὅπου καὶ ἀπέθανεν, ἀφήσας κα-
τάραν εἰς τοὺς υἱοὺς του, διότι
διωκόμενος, δὲν τὸν ὑπερασπίσθη-
σαν. Ζ. Ἐτεοκλῆς :

Λαιστρυγόνες (Laestrygonες), ἀρ-
χαῖοι κάτοικοι τῆς Σικελίας, ἀ-
πανδρωπότατοι καὶ θηριωδέστα-
τοι, οἱ ὁποῖοι ἔζων μετὰ κρέατα
ἀνθρώπων. Αὐτοῦ κατανήσας ὁ
Ὀδυσσεὺς μετὰ τοὺς ἐταίρους του,
ἐπολέμησε μετὰ αὐτῶν ἰσχυρότα-
τα, καὶ μόλις ἠλευθερώθησαν,
ἀφ' οὗ ἔχασαν τὰ περισσότερα
πλοῖα των, καὶ ἓνα ἐκ τῶν συν-
τρόφων, τὸν ὁποῖον κατεξέσχισεν
ὁ Βασιλεὺς αὐτῶν Ἀντιφάτης.

Λαίτρινα (Πύργος), πόλις τῆς Πε-
λοποννήσου εἰς τὴν Ἠλίδα, παρὰ
τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν κειμένη
(Κάτοικ. Ἐκ Λαιτρίνης).

Λακεδαίμων. Ζ. Σπάρτη.

Λακία, ἡ Λακιάδαι, δῆμος τῆς
Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Οἰνηίδος φυ-
λῆς (Κάτοικ. Λακίεὺς, καὶ Λα-
κιάδης).

Λακίνιον (Capo delle Colonne), ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας
εἰς τὴν Βρεττανίαν.

Λακτάντιος (Lactantius) Φιρμια-

νός, οὕτως ἐπονομασθεῖς, διότι ἐγεννήθη εἰς τὸ Φίρμον, ἢ Φίρμιον τῆς Ἰταλίας, ἐχορημάτισε μαθητῆς τοῦ Ἀρνοβίου, καὶ διδάσκαλος, κατὰ τινας, τοῦ Κρίσπου, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ συνέγραψε διάφορα. Ὁ Λακτάντιος ἦτον ἀνὴρ εἰς ἄκρον πεπαιδευμένος, καὶ θεωρεῖται ὡς ὁ πρῶτος μεταξὺ τῶν Λατίνων Πατέρων, Χριστιανὸς Κικέρων ἐπονομαζόμενος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη τὰ ἐπόμενα Α'. Περὶ Θεῶν Διαταγῶν βιβλία ἑπτὰ. Β'. Περὶ Θανάτων τῶν Διωκτῶν βιβλίον ἓν. Γ'. Περὶ Θυμοῦ τοῦ Θεοῦ βιβλίον ἓν. Δ'. Περὶ Δημιουργίας τοῦ Θεοῦ βιβλίον ἓν. Ε'. Ἐπιτομὴ τῶν Διαταγῶν, καὶ ἓν ἀποσπασμάτιον Περὶ τῆς τελευταίας κρίσεως, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις, 1748, 4, εἰς τόμους δύο.

Λακωνία, ἢ **Λακωνικὴ** (Μάνη καὶ Τσακωνιά), ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου, ἔχουσα πρὸς Ἀνατολὰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον· πρὸς Μεσημβρίαν τὸν Λακωνικόν· πρὸς Δυσμὰς τὴν Μεσσηνίαν καὶ τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ πρὸς Βορρᾶν τὴν Ἀργολίδα καὶ τὴν Ἀρκαδίαν (Κάτοικ. Λάκων).

Λαμία (Lamia), θυγάτηρ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ ἐρωμένη τοῦ Διὸς. Ἡ ζηλότυπος Ἦρα φθονοῦσα αὐτήν, καὶ μὴ δυναμένη νὰ τὴν ἐκδικηθῇ κατ' ἄλλου τρόπον, συ-

νήρησε νὰ γεννᾷ ὅλα τὰ ἐκ τῆς μίξεως τοῦ Διὸς τέκνα τῆς νεκρά. Διὰ τὸ ὁποῖον λυπούμενη αὐτὴ ὡς μήτηρ, ἤρχισε νὰ χάνῃ κατ' ὀλίγον τὸ κάλλος τῆς, καὶ τέλος ἀπεκατεστάθη τόσον δύσμορφος, ὥστε ἠμελήθη πλέον καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἐραστήν τῆς. Ἡ ἐλεεινὴ αὕτη κατάστασίς τῆς, τὴν ἔκαμε νὰ πέσῃ εἰς τὸ πάθος τοῦ φθόνου καὶ τῆς ἀνυπίας, καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγετο, ὅτι περιερχομένη δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν, ἐλάμβανε μεγάλην εὐχαρίστησιν νὰ πνίγῃ ὅλα τὰ νεογέννητα βρέφη. Τέλος ὁ Ζεὺς ἀποφασίσας νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ποτὲ ἐρωμένην του ἀπὸ τὴν παντοτεινὴν τῆς τιμωρίαν, τὴν ἔκαμε νὰ ἔχῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἀφαιρετούς, διὰ νὰ τοὺς μεταχειρίζεται μόνον ὅταν ἤθελεν. Ἐκτοτε λοιπὸν εἰς μὲν τὴν οἰκίαν τῆς ἡ Λαμία ἐκάθετο τυφλὴ χωρὶς ὀφθαλμοὺς, διὰ νὰ μὴ βλέπῃ τίποτε ἀπὸ τὰ περὶ αὐτὴν· τοὺς ἐφόρει δὲ, ὅταν ἐξήρχετο, διὰ νὰ περιεργάζεται τὰς συμφορὰς καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων, μὲ τῆς ὁποίας τὸ ἴδιωμα προσφυῶς παρομοιάζει ὁ Πλούταρχος τοὺς πολυπράγμονας ἀνθρώπους.

Λαμπραί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς (Κάτοικ. Λαμπρεύς).

Λάμφακος (Λεφέξ), πόλις Ἑλληνίς, ἐπὶ τῶν παραλίων τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη (Κάτοικ. Λαμφακνός).

Λαοδάμεια (Laodamea, ἡ Laodamia). Ζ. Πρωτεσίλαος.

Λαοδίκεια (Λαδικίχ), πόλις τῆς Συρίας μετ' λιμένα ἀξιόλογον.

Λαοδίκεια (Ἐσκι' Ἰσάρ), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Φρυγίαν (Κάτοικ. Λαοδικεύς).

Λαοδίκη (Laodice). Ζ. Ἐκάβη, Ἀκάμας.

Λαοκόων (Laocoon), υἱὸς τοῦ Κάπυος, καὶ Ἰερύς τοῦ Ποσειδῶνος, ὅστις λαβὼν γυναῖκα παρὰ νόμῳ, παρώξυνε τὴν ὀργὴν τούτου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀνέδωκεν ἐκ τῆς θαλάσσης δύο φοβεροὺς δράκοντας, οἱ ὅποιοι καταφαγόντες τὰ τέκνα τοῦ ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ τῶν Τρώων, ἐκρύφθησαν ὑπὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. Κατ' ἄλλους δέ, ὁ Λαοκόων καὶ οἱ υἱοὶ του καταφαγώθησαν ὑπὸ τῶν δρακόντων, διότι πρῶτος αὐτὸς ἐτόλμησε νὰ κτυπήσῃ τὸν Δούρειον Ἴππον μετ' τὴν λόγχην του, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Δούρειος Ἴππος.

Λαομέδων (Laomedon), υἱὸς τοῦ Ἴλου καὶ τῆς Ἐυρυδίκης, θυγατὶς τοῦ Ἀδράστου. Διωχθέντες ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἀπόλλων, διὰ τὴν κατὰ τοῦ Διὸς συνωμοσίαν, καὶ περιπλανώμενοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καθήτησαν καὶ εἰς τὴν Τρωάδα, καθ' ὃν καιρὸν ὁ Λαομέδων οὗτος ἐκτίξε τὰ τείχη ταύτης τῆς πόλεως, καὶ ἐδοῦλευσαν καὶ αὐτοὶ μισθωτοὶ εἰς τὴν κτίσιν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅταν ἐτελείωσε τὸ ἔργον ὁ Λαομέδων παρα-

βὰς τὴν ὑπόσχεσίν του, δὲν ἠδέλησε νὰ πληρώσῃ τὸν συμφωνηθέντα μισθὸν, ὀργισθέντες κατ' αὐτοῦ ἔστειλαν ὁ μὲν Ποσειδῶν ἐν τρομερῶν κῆτος ἐκ τῆς θαλάσσης, ὁ δ' Ἀπόλλων λοιμὸν φθοροποιόν. Ταλαιπωρούμενοι δὲ ἐκ τούτων οἱ κάτοικοι, ἠρώτησαν τὸν χρησμὸν περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῶν, ὁ ὁποῖος καὶ τοὺς ἀπεκρίθη, ὅτι διὰ νὰ ἐξιλεωθῶσιν οἱ παρωργισμένοι Θεοὶ, ἔπρεπε νὰ δίδωσι κατ' ἔτος μίαν παρδένον εἰς τροφήν ἐκείνου τοῦ κήτους. Ἡ ἐτήσιος αὕτη θυσία ἀπεφασίσθη διὰ κλήρου· καὶ ἐπειδὴ ὁ κληρὸς ἔπεσε κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἥσιόνην, θυγατέρα τοῦ Λαομέδοντος, ἠναγκάσθη ὁ δυστυχὴς οὗτος πατήρ νὰ δέσῃ τὴν ἠγαπημένην του κόρην ἐπάνω εἰς ἓνα παραθαλάσιον βράχον, διὰ νὰ τὴν καταπιῇ ἐκεῖνο τὸ κῆτος. Κατὰ τύχην δὲ διαβὰς τότε ἐκεῖθεν ὁ Ἡρακλῆς, ἐσυμφώνησε μετὰ τοῦ Λαομέδοντος νὰ φονεύσῃ τὸ κῆτος, καὶ νὰ λάβῃ εἰς ἀνταμοιβὴν τὴν Ἥσιόνην διὰ γυναῖκα του. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Λαομέδων καὶ ἐδῶ ἐφάνη παραβάτης τῶν ὑποσχέσεών του, ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς, ἦλθεν ὑστερον, καὶ τὴν μὲν πόλιν τὴν ἐκυρίευσεν, αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς του, πλὴν τοῦ Τιθωνοῦ καὶ Ποδάρκου, πάντας ἐφόνευσεν, δούς καὶ τὴν Ἥσιόνην εἰς τὸν φίλον του Τελαμῶνα, βραβεῖον τῆς ἀνδρείας του.

Λαόνικος, ἢ, κατ' ἄλλους, Νικόλαος

Χαλκοδύλης, ἢ Χαλκοκονδύλης, Ἀθηναῖος. Συνέγραψεν Ἱστορίαν Χρονικὴν περὶ ἀρχῆς τῶν Βασιλέων Τούρκων, καὶ τῆς πτώσεως τῆς Ἑλληνικῆς βασιλείας εἰς βιβλία δέκα, ἐκδοθ. ἐν Παρισίῳ, καὶ ἐν Βενετία εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντιδος.

Λάος (Laino), ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Βρετανίαν.

Λαουίνιον, ἢ Λαβίνιον (Paterno), πόλις ἀρχαία τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸ Λάτιον, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀweisίου (Κάτοικ. Λαουινιάτης, ἢ Λαβινιάτης).

Λαπίθειον, ὄρος τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.

Λαπίθης (Lapithes), υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Στίλβης, θυγατρὸς τοῦ Πηγνεῖοῦ, ἐκ τοῦ οἰοῦ καταῆγετο τὸ γένος τῶν Λαπίθων. Κατῴκουν δὲ οὗτοι περὶ τὸν Πηγνεῖον ποταμὸν, ἔχοντες μητρόπολιν τὴν Λάρισσαν, καὶ ἀντιζήλους τοὺς Κενταύρους, τοὺς οἰοῦ καὶ κατεπολέμησαν, ὅταν ἠθέλησαν νὰ ἀτιμάσωσι τοὺς γάμους τοῦ Βασιλέως αὐτῶν Πειρίδου. Ζ. Θησεύς.

Λάριος (Lago di Como), λίμνη τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν ἐντὸς τῶν Ἀλπεων χώραν κειμένη.

Λάρισσα, ἢ ἀκρόπολις τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ Ἀργους.

Λάρισσα, πόλις τῆς Ἀσσυρίας, παρὰ τὸν Τίγρητα ποταμὸν κειμένη.

Λάρισσα (Γενὶ Σεῖρ), πόλις περιφημὸς τῆς Θετταλίας, εἰς τὴν Πελασγιώτιδα, παρὰ τὸν Πηγνεῖον ποταμὸν κειμένη.

Λάρισσα Κρεμαστή, πόλις τῆς Θετταλίας, εἰς τὴν Φθιώτιδα, πατρὶς τοῦ Ἀχιλλέως (Κάτοικ. Λαρισσαῖος).

Λάρισσος (Ῥισσὸ), ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, μεταξύ Ἠλείας καὶ Ἀχαΐας ῥέων.

Λάσκαρις. Ζ. Ἰωάννης. — Κωνσταντῖνος Λάσκαρις.

Λατῖνος (Latinus), υἱὸς τοῦ Φαίνου, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ τῆς Κίρκης, καὶ Βασιλεὺς ἐκείνου τοῦ μέρους τῆς Ἰταλίας, τὸ ὅποιον ὠνομάσθη ἀπ' αὐτοῦ Λάτιον (Latium), καὶ Λατῖνοι οἱ ἐγκάτικοι αὐτοῦ, Ἀβορίγινες (Aborigines) τὸ πρῶτον καλούμενοι. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὁ τόπος τῶν Ἀβοριγίνων ὠνομάσθη Λάτιον ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰανουῦ, ὅστις ἔκρυφεν ἐκεῖ τὸν Κρόνον, ὅταν κατέφυγε πρὸς αὐτόν. Ζ. Ἰανος.

Λατῖνος Πακάτος (Latinus Pacatus) Δρεπάνιος, Γάλλος, ἀκμάσας ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, πρὸς τὸν ὅποιον καὶ Λόγον Πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ἐν Ῥώμῃ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ τυράννου Μαξιμου, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν παλαιῶν Λατίνων Γραμματικῶν καὶ Ῥητόρων.

Λάτιον, ἢ Λατίνη, ἐπικράτεια μεγάλη τῆς Ἰταλίας (Κάτοικ. Λατῖνος). Ἐδιαίρειτο δὲ τὸ Λάτιον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων εἰς Παλαιὸν καὶ Νέον Λάτιον. Καὶ τὸ μὲν παλαιὸν περιωρίζετο ἀπὸ τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ ἕως τῆς πόλεως

- Ταρράκινης, καὶ εἶναι ὁ σημερινὸς Ἄγρος τῆς Ῥώμης (*Campana di Roma*). τὸ δὲ νέον ἔκειτο μεταξὺ Ταρράκινης καὶ τοῦ Λεΐριδος ποταμοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ σημερινὴ Γῆ τῆς ἐργασίας (*Terra di Lavoro*) πρὸς τὴν Νεάπολιν.
- Λάτμον, ὄρος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Καρίαν.
- Λατομία. Ζ. Ἐπιπολαί.
- Λαύριον, ὄρος τῆς Ἀττικῆς, ὀνομαστὸν διὰ τὰ ἀργυρᾶ του μεταλλεῖα.
- Λάχσεις (*Lachesis*). Ζ. Μοῖραι.
- Λάχης. Ζ. Ῥόδος.
- Λεάρχος (*Learchus*). Ζ. Λευκοδέα.
- Λεβιάδεια (Λεβιαδιά), πόλις τῆς Βοιωτίας, ὀνομαστὴ διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Τρυφωνίου (Κάτοικ. Ἐκ Λεβαδείας).
- Λεβεδος (Λεβίτοι), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἰωνίαν (Κάτοικ. Ἐκ Λεβέδου).
- Λεῖρις (*Garigliano*), ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, διαχωρίζων τὸ παλαιὸν ἀπὸ τοῦ νέου Λάτιον.
- Λεκανομαντεία, μαγεία γινομένη διὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ὕδατος μέσα εἰς λεκάνην.
- Λεκαπνῶς (Γεώργιος), Γραμματικὸς περίφημος, ἀκμάσας περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἰδ. Αἰῶνος. Συνέγραψε Α'. Γραμματικὴν κατ' ἀλφάβητον, ἣτοι Λεξικὸν τῶν ἀρχαίων λέξεων, ἐκδοθὲν μέρος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Ἀνεκδότοις τοῦ Βιλλοισῶνος, τόμ. Β'. Σελ. 79. καὶ μέρος ἐν ταῖς Μο-
- σκοβαϊκαῖς Συλλογαῖς τοῦ Ματθαίου, τόμ. Α'. Σελ. 55. Β'. Περὶ συντάξεως τῶν Ῥημάτων, ἐκδοθ. ἐν Φλωρεντία, 1515 καὶ 1520, 8, ὑπὸ τοῦ Ἰούντα, μετὰ τῆς Γραμματικῆς Θεοδώρου τοῦ Γάζῃ· καὶ ἐν Βενετία ὑπὸ τοῦ Ἄλδου, εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Γραμματικῶν τοῦ 1525 ἔτους. Γ'. Τεχνολογία περὶ Γραμματικῆς. Δ'. Περὶ Ὀμηρικῶν Σχημάτων, τὰ ὁποῖα σώζονται εἰσέτι ἀνέκδοτα.
- Λέλεξ (*Lelex*), πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμόνος, παρὰ τοῦ ὁποίου ὠνομάσθη καὶ ἡ χώρα ἐκείνη Λελεγία, καὶ οἱ κάτοικοι Λέλεγες.
- Λεοντίνη, ἢ Λεόντιον (*Lentini*), πόλις τῆς Συκελίας, πατὴρ Γοργίου τοῦ Σοφιστοῦ (Κάτοικ. Λεοντίνος).
- Λεόντιος, Βυζάντιος, Σχολαστικὸς, τοῦ ὁποίου σῴζεται βιβλίον περὶ Ἀιρέσεων εἰς δέκα Πράξεις, ἦτοι Ἀναγνώσεις, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ, 1578, 8.
- Λεοντόπολις. Ζ. Νικηφόριον.
- Λέπρεον, πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Μεσσηνίαν κειμένη (Κάτοικ. Λεπρεάτης).
- Λέπτις μεγάλη, ἢ Νεάπολις, πόλις τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὴν χώραν τῶν δύο Σύρτεων κειμένη.
- Λέρνη (Μολίνι), λίμνη καὶ δάσος εἰς τὴν Ἀργολίδα. Ἐνταῦθα διέτριβεν ἡ Ὑδρα, δράκων φοβερώτατος καὶ ἀμετρήτου μεγέθους, ἡ ὁποία εἶχεν ἐννέα, ἢ κατὰ τὴν κοινωτέραν γνώμην, ἑπτὰ κε-

φαλάς παραδόξου φύσεως· επειδή όταν έκόπτετο μία, άνεφύοντο άντ' αὐτῆς ἄλλαι ἑπτὰ, καὶ τὸ κακὸν ἐπολλαπλασιάζετο. Ὁ Ἡρακλῆς ὁμῶς πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐρυσθέως νὰ τὴν φουεῖση, κατώρθευσεν εύκόλως τὸν σκοπὸν του, λαβὼν συμβοηθὸν καὶ τὸν Ἴόλαον, ὅστις βαστάζων εἰς τὰς χεῖρας του αἰδηρον πεφυρακτωμένον, τὸν ἔθετεν ἐπάνω εἰς τὴν τομῆν, ὅταν ὁ Ἡρακλῆς ἔκοπτε τὴν κεφαλὴν, καὶ πλέον ὅθεν ἐφύτρουν ἄλλη, καὶ οὕτως ἐξωλόθρευσε τὸ βλαπτικώτατον ἐκεῖνο θηρίον, μὲ τοῦ ὁποίου τὴν χολὴν καὶ τὸ αἷμα βράφας ἔπειτα τὰ βέλη του, τὰ ἀπεκατέστησε θανατηφόρα.

Λέσβος (Μιτυλήνη), μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, ἀπέναντι τῆς Ἀσίας κειμένη (Κάτοικ. Λέσβιος).

Λευκά ὄρη (Σφακιά), ὄρη τῆς Κρήτης ὀνομαστότατα.

Λευκανία, ἢ Λουκανία (*Basilicata*), ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, μεταξύ Ἀπουλίας καὶ Καλαβρίας κειμένη (Κάτοικ. Λευκανός, ἢ Λουκανός).

Λευκάς, ἢ Λευκαδία (Ἁγία Μαύρα), νῆσος καὶ πόλις ὀμώνυμος, ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀκαρνανίας κειμένη (Κάτοικ. Λευκάδιος).

Λευκάτας, ἢ Λευκάς, ἀκρωτήριον τῆς νήσου Λευκάδος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐκρημνίσθη ἡ ἐρωτόληπτος Σαπφώ.

Λευκοθέα (*Leucothea*), ἡ πρό-

τερον ὀνομαζομένη Ἴνώ, ἦτον γυνὴ τοῦ Ἀδάμαντος, Βασιλέως τῶν Θηβῶν. Οὗτος ὁ Βασιλεὺς γενόμενος ἔξω φρενῶν διὰ συνερθείας τῆς Ἥρας, ἐπειδὴ εἶχεν ἀναδρέφει τὸν Διόνυσον, ἐφόνευσεν τὸν πρεσβύτερον υἱὸν του Λέαρχον· ἡ δὲ Ἴνώ φοβηθεῖσα, καὶ λαβοῦσα τὸν νεώτερον υἱὸν τῆς Μελικέρτην, ἔπασσε μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, τοὺς ὁποίους εὐσπλαγχνισθεὶς ὁ Ποσειδῶν, καὶ δεχθεὶς αὐτοὺς εὐμενῶς, τοὺς συνηρίδμησεν εἰς τὴν τάξιν τῶν θαλασσιῶν Θεῶν, μετονομάσας τὴν μὲν Ἴνώ Λευκοθέαν, τὸν δὲ Μελικέρτην, Παλαίμονα. Ἐπιστεύοντο δὲ ὡς ὑπερασπισταὶ τῶν πλεόντων, καὶ ἐλατρεύοντο εἰς πολλὰ μέρη, καὶ μάλιστα εἰς τὸν Ἴσθμὸν τῆς Κορίνθου, ὅπου ὁ Σίσυφος θάψας ἐντίμως τὸ σῶμα τοῦ Μελικέρτου, κομισθεὺν ἐκεῖ ὑπό τως δελφίνος, ἐσύστησε καὶ ἀγῶνας ἐπιταφίους εἰς τιμὴν αὐτοῦ. Ζ. Ἴσθμια.

Λευκοδόη (*Leucothoë*) καὶ Κλυτία, θυγατέρες τοῦ Ὁρχάμου, Βασιλέως τῆς Βαβυλωνίας. Ἄνται ἠγάπων μετὰ ζηλοτυπίας τὸν Ἀπόλλωνα, ἢ τὸν Ἥλιον· καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἥλιος ἔκλινε περισσότερο πρὸς τὴν Λευκοδόην, ἢ Κλυτία ὠμολόγησε τὸν ἔρωτα αὐτῆς εἰς τὸν πατέρα τῆς, ὁ ὁποῖος καὶ τὴν ἔθαψεν ἀμέσως ζωντανήν. Τοῦτο μαδῶν ὁ Ἥλιος, ἐλυπήθη μεγάλως, καὶ ἐμίσησε διόλου τὴν Κλυτίαν. Αὐτὴ δὲ μεταμεληθεῖσα, ἐστέκετο ἀπ-

έναντι αὐτοῦ, ζητοῦσα μετὰ δακρύων τὴν συγγνώμην καὶ ἀγάπην του· καὶ ἐπειδὴ δὲν εἰσηκούετο, ἀπὸ τὴν λύπην της μετεβλήθη εἰς τὸ ἄνθος Ἡλιοτρόπιον, τὸ ὁποῖον ἔκτοτε φαίνεται, ὅτι κλίνει πάντοτε πρὸς τὸν Ἥλιον.

Λευκόνιον, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Λευκονιεὺς).

Λευκτρον (Λευῖτρο), πόλις τῆς Πελοποννήσου, πρὸς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον κειμένη.

Λευκτρα, πόλις τῆς Βοιωτίας, ὅπου ὁ Ἐπαμινώνδας μὲ ἐξ χιλιάδας στρατιώτας ἐνίκησε τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔχοντας ὑπὲρ τὰς 25 χιλιάδας.

Λεχαῖος (Καραβροστάσι), λιμὴν καὶ πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὸν Κορωθιακὸν κόλπον.

Λεωκόριον, ναὸς εἰς τὰς Ἀθήνας, αἰκοδομηθεὶς εἰς τιμὴν τῶν θυγατέρων τοῦ Λεῶ, αἴτινες ἀπέθανον ἐκουσίως ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος των.

Λέων, Γραμματικὸς, συνέγραψεν Ἱστορίαν Χρονικὴν τῶν Βασιλέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοῦ 803 ἕως τοῦ 940 ἔτους, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, καὶ ἐν Βενετίᾳ, εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντιδος.

Λέων, ὁ Ρώμης Ἐπίσκοπος, συνέγραψε πλεῖστα Λατινιστὶ, καὶ Ἐπιστολάς τινας Ἑλληνιστὶ, ἐκδοθεῖσαι In Cotelerii Monument. Eccles. Graec. τόμ. Α'. Σελ. 54 καὶ 64.

Λέων 5'. Βασιλεὺς τῆς Κωνσταντι-

νουπόλεως, ἦτον υἱὸς τοῦ Καίσαρος Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης, καὶ μαθητὴς τοῦ περιφήμου Φωτίου, παρὰ τοῦ ὁποῖου καὶ διδάχθεις ἐπιμελῶς, ἐπέδωκε τόσον εἰς πᾶν εἶδος μαθήσεως, ὥστε καὶ Σοφὸς ἐπωνομάσθη. Οὗτος ἔφερεν εἰς τέλος τὴν Συλλογὴν τοῦ πατρὸς του τῶν Βασιλικῶν Διατάξεων, αἱ ὁποῖαι συνίστανται ἀπὸ ἐξ τόμους, καὶ ἐξήκοντα βιβλία, καὶ διὰ τοῦτο καὶ Ἑξάβιβλος, ἢ Ἑξηκοντάβιβλος καλοῦνται. Τὰ λοιπὰ Συγγράμματα τούτου τοῦ Σοφοῦ Βασιλέως εἶναι τὰ ἐπόμενα Α'. Τακτικά. Β'. Χρησμοὶ δεκαεπτὰ περὶ τῶν μελλόντων. Γ'. Στίχοι περὶ τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄλλοι Καρμῖνοι 27. Δ'. Ἐπιστολὴ πρὸς Ὅμαρον, ἀρχηγὸν τῶν Σαρακηνῶν. Ε'. Ἐπιστολαὶ 16. Σ'. Ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθέντα μέρος μὲν εἰς τὴν Συλλογὴν τοῦ Ἀλλατίου, καὶ μέρος εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντιδος, καὶ ἀλλαχοῦ. Τὰ δὲ 60 Βιβλία τῶν Διατάξεων ἐξεδόθησαν ἐν Παρισίοις, 1647, φύλ.

Λεωνίδας, Ἀλεξανδρεὺς, Ἐπιγραμματοποιὸς, ἀκμάσας ἐπὶ Νέρωνος, τοῦ ὁποῖου τὰ σωζόμενα Ἐπιγράμματα ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Χρηστοφ. Μεινεκίου ἐν Λειψία, 1791, 8, μετὰ Σχολίων καὶ ὑποσημειώσεων.

Λεωνίδας, Ταραντῖνος, Ἐπιγραμματοποιὸς καὶ οὗτος, τοῦ ὁποῖου τὰ σωζόμενα Ἐπιγράμ-

ματα συναξέδωθησαν ἐν Λειψία, μετὰ τοῦ εἰρημένου Λεωνίδου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Λήδα (Leda). Ζ. Κάστωρ.

Λήθη (Lethe), ποταμός, ἡ πηγή τοῦ Ἄδου, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ πίνουσαι αἱ σκιαί τῶν νεκρῶν, ἐλησμόνουσιν ὅλα τὰ παρελθόντα τοῦ κόσμου πράγματα.

Λήθη καὶ Μνημοσύνη, πηγαὶ τῆς Βοιωτίας, εἰς τὸ ἄνδρον τοῦ Τροφωνίου κείμεναι.

Λήμνος, νῆσος περίφημος τοῦ Ἀιγαίου πελάγους, πλησίον τῆς Θράκης, ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἡρακλειστον (Κάτοικ. Λήμνιος).

Λησβόναξ, Ρήτωρ καὶ Σοφιστής. Συνέγραψε 16 Λόγους Πολιτικούς, ἐκ τῶν ὁποίων δύο μόνον σωζονται, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1820, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Λητώ (Latona), θυγάτηρ τοῦ Κοίου καὶ τῆς Φοίβης. Ἡ Ζηλότυπος Ἡρα μαδοῦσα, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀγαπᾷ καὶ αὐτήν, τὴν ἐδίωξεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὑποχρεώσασα πρῶτον ἐνόρκως καὶ τὴν γῆν νὰ μὴ τὴν δεχθῆ εἰς κἀνὲν μέρος. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ἡ Λητώ ἐν ᾧ ἦτον ἐγκυος ὑπὸ τοῦ Διὸς δὲν εὗρισκε τόπον νὰ σταθῆ, διὰ νὰ γεννήσῃ, διωκομένη μάλιστα ἀκαταπαύστως καὶ ἀπὸ ἕνα τρομερὸν δράκοντα. Ὁ δὲ Ζεὺς εὐσπλαγχνισθεὶς τὴν ἀδελίαν τῆς κατάστασιν, ἔκαμε νὰ φανῆ μία ἕως τότε κεκρυμμένη νῆσος (ἡ μετέπειτα Δῆλος ὀνομασθεῖσα), εἰς τὴν ὁποίαν

ἐλθοῦσα ἡ Λητώ, ἐγέννησε δύο δίδυμα, τὴν Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα.

Λιβάνιος, Ἀντιοχεὺς, Σοφιστής τοῦ καιροῦ του περιφήμος. Οὗτος ἀφ' οὗ ἔκαμε τὰς πρώτας σπουδὰς του εἰς τὴν ἰδίαν του πατρίδα, ὑπῆγεν ἔπειτα καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐδίδασκε πολυκρότως τὴν Ῥητορικὴν, καὶ ἐκ τούτου ἀπέκτησε πολλοὺς ζηλωτὰς καὶ ἐχθρούς. Ἐχρημάτισε δὲ εὐνους τοῦ Καίσαρος Ἰουλιανοῦ, καὶ φίλος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Συνέγραψε πολλὰ καὶ παντοῖα Συγγράμματα, οἷον Προγυμνάσματα, Λόγους, Μελέτας, καὶ Ἐπιστολάς πολλὰς, ἐκδοθ. ἰδίως κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Ἑυρώπης.

Λίβανος καὶ Ἀντιλίβανος, δύο ὄρη τῆς Φοινίκης, παραλλήλως ἐκτενωμένα ἀπὸ Σιδῶνος ἕως Σιμύρων.

Λιβεράλις. Ζ. Ἀντωνῖνος Λιβεράλις.

Λίβιος (Livius). Ζ. Τίτος Λίβιος.

Λίβιος Ἀνδρόνικος (Livius Andronicus), Ἕλλην τὸ γένος, καὶ Τραγικός Ποιητὴς ἀρχαιότατος. Οὗτος, ὡς λέγουσιν, ἐχρημάτισεν ὁ πρῶτος, ὅστις ἔδωκε κάποιαν μορφήν εἰς τὸ εἰσέτι διόλου ἀκατέργαστον Θεᾶτρον τῶν Ῥωμαίων. Συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰς Τραγωδίας, τῶν ὁποίων τὰ ἀποσπασθέντα λείψανα ἐξεδόθησαν εἰς τὸ Σῶμα τῶν Πα-

λαιῶν Λατίνων Ποιητῶν τοῦ Μαι-
ταίρου, καὶ ἀλλαγῶν.

Λιβύη καὶ Λιβία (Μπαρμπαριά),
ἐπαρχία τῆς Ἀφρικῆς, μεταξύ
μεγάλης Συρτεως καὶ Αἰγύπτου
κειμένη (Κάτοικ. Λίβυς). Οἱ
δὲ παλαιοὶ Λιβύην ὠνόμαζον καὶ
ὅλην τὴν Ἀφρικὴν.

Λιβυρνίς, Λιβυρνία, ἢ Λιβυρνική
(Liburnia), ἐπαρχία τῆς Βαρ-
βαρικῆς Ἠλυρίδος, μεταξύ Κροα-
τίας καὶ Δαλματίας κειμένη
(Κάτοικ. Λιβυρνός, ἢ Λιβουρ-
νός).

Λιγυρική, ἢ Λιγυρία (Liguria),
ἡ σημερινὴ ἐπικράτεια τῆς Γε-
νούας καὶ Λούκας, τῆς ὁποίας
οἱ κάτοικοι ὠνομάζοντο Λίγυες,
καὶ Λίγυρες.

Λίλαια, καὶ Λίλαιον (Σουβάλα),
πόλις τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν
Φωκίδα κειμένη (Κάτοικ. Λι-
λαιεύς).

Λιλύβαιον (Carpococo), ἀκρω-
τήριον τῆς Σικελίας, ἀπέναντι
τῆς Καρχηδόνης κείμενον· καὶ
πόλις αὐτόθι ὀμώνυμος (Mar-
sala) (Κάτοικ. Λιλυβαῖος, καὶ
Λιλυβαντανός, τύπῃ Ῥωμαϊκῇ).

Λιμὴν Λιβουρνός, ἢ Ἡράκλειος
Λαβρωνίς (Livorno), πόλις
τῆς Ἰταλίας παραθαλάσσιος, εἰς
τὴν Τυρρηνίαν (Κάτοικ. Λι-
βουρνός).

Λίνδος, πόλις τῆς Ρόδου, πρὸς τὸ
μεσημβρινὸν αὐτῆς μέρος κειμέ-
νη (Κάτοικ. Λίνδιος).

Λίνος (Linus), υἱὸς τοῦ Ἀπόλ-
λωνος, καὶ τῆς Μούσης. Τερφι-
χόρης, ἐχρημάτισε Μουσικὸς ἄ-

ριστος, καὶ διδάσκαλος τοῦ Θα-
μύριδος, τοῦ Ἡρακλέους, τοῦ Ὀρ-
φέως, καὶ ἄλλων. Ἀλλὰ θελή-
σας ποτὲ νὰ ἐπιπλήξῃ τὸν Ἡρα-
κλέα ὡς δυσμαθῆ, ἐφονεύθη ὑπ'
αὐτοῦ, συντριβείς τὸ κρανίον μὲ
τὴν κισθάραν.

Λιπάρα, μία ἐκ τῶν Λιπαραίων νή-
σων, πλησίον τῆς Σικελίας. Ζ.
Ἄιόλου νῆσοι.

Λίτερνον (Torre di Patria), πό-
λις τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Καμ-
πανίαν, καὶ ποταμὸς αὐτόθι ὀ-
μώνυμος.

Λίχας (Lichas). Ζ. Ἡρακλῆς.

Λογγίνος. Ζ. Διονύσιος Λογγίνος.

Λόγγος, Μυθιστοριογράφος. Συνέ-
γραψε τῶν κατὰ Δάφνην καὶ
Χλόην Ποιμενικῶν βιβλία τέσσα-
ρα, ἐκδοθ. ἐν Πάρισι 1786, 4,
καὶ ἀλλαγῶν.

Λοκρὶς, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, κατ-
οικουμένη ὑπὸ τῶν Λοκρῶν, οἱ
ὅποιοι ἐδαιροῦντο τριχῶς, ἤγουν
εἰς Λοκρούς Ὀπουντίους, εἰς Λο-
κρούς Ὀζόλας, καὶ εἰς Λοκρούς
Ἐπικνημίδας. Καὶ οἱ μὲν Ὀπουν-
τιοὶ κατῴκουν πρὸς τὸ ἀνατολι-
κόν, οἱ δὲ Ὀζόλαι πρὸς τὸ δυ-
τικονότιον τῆς Φωκίδος, οἱ δὲ
Ἐπικνημίδαι εἶχον σύνορα πρὸς
Βορρᾶν τὸν Μαλιακὸν κόλπον,
πρὸς Ἀνατολὰς, τὴν Εὐρυπον τῆς
Ἐυβοίας, πρὸς Μεσημβρίαν, τοὺς
Ὀπουντίους Λοκρούς, καὶ πρὸς
Δυσμὰς, τὴν Φωκίδα καὶ τὴν
Θετταλίαν. Ἦσαν δὲ καὶ ἄλ-
λοι Λοκροὶ, Ἐπίζεφύριοι, καλού-
μενοι, κατοικοῦντες εἰς τὴν ἐν
Ἰταλίᾳ Βρεττίαν, ἀπὸ τὸ ἐκεῖ-

σε Ζεφύριον ἀκρωτήριον τὴν ὀνομασίαν λαβόντες.

Λούκα (Luca), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Λιγυστικὴν (Κάτοικ.

Λουκηνσίος, τύφῳ Ῥωμαϊκῷ).

Λουκανία. Ζ. Λευκανία.

Λουκανός (Lucanus) Μάρκος Ἀναΐος, ἀνεψιὸς τοῦ Φιλοσόφου Σένεκα, καὶ Ποιητὴς Ἐπικός περιφήμος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Κορδύβην τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἀνετράφη εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου καὶ ἀπέθανε διὰ προσταγῆς τοῦ Νέρωνος. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζεται ἡ περιφήμος Φαρσαλία, ἢ Φαρσαλις, Ποίημα Ἡρωϊκόν, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφει τὸν μεταξὺ Καίσαρος καὶ Πομπηίου ἐμφύλιον πόλεμον. **Lucani Annaei Pharsalia** ἐξεδόθη πολλαχοῦ, καὶ ἐν Ἀμστελοδ. 1669, 8, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων.

Λουκιανός, ἐγεννήθη εἰς τὰ Σαμόσατα τῆς Συρίας ἀπὸ γονεῖς μετρίας καταστάσεως, οἱ ὁποῖοι ἀφ' οὗ τὸν ἀφῆκαν ὀλίγον καιρὸν εἰς τὰ Σχολεῖα, τὸν ἔβαλον νὰ μάθῃ τὴν λιδοξοικὴν τέχνην, τὴν ὁποίαν ὁμῶς δὲν ἠκολούθησε μέχρι τέλους διὰ τὴν αὐστηρότητα τοῦ θεοῦ του, καθὼς μόνος του διηγεῖται εἰς τὸ Ἐνύπνιον, ἥτοι εἰς τὸν βίον αὐτοῦ. Παραιτηθεὶς λοιπὸν ἀπὸ ταύτην τὴν τέχνην, ἤρχισε πάλιν τὴν σπουδὴν τῶν Γραμμάτων, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ θυμασιῶς ἐπέδωκε διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν δεξιότητα τοῦ νοῦς του. Κατ'

ἀρχαίς μετῆρχετο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικολόγου, καὶ ἔκαμε πολυλάς ὁδοιπορίας εἰς διάφορα μέρη, οἷον εἰς τὴν Γαλατίαν, Μακεδονίαν, Ἀχαΐαν, Ἰωνίαν, καὶ Ἰταλίαν, θαυμαζόμενος καὶ ἐπαυούμενος ὑπὸ πάντων διὰ τὴν πολυμάθειαν καὶ εὐγλωττίαν του. Τέλος δὲ δυσαρεστηθεὶς καὶ εἰς τὸ εἰρημένον ἐπάγγελμα τοῦ Δικολόγου, ἀφιερῶθη ὅλος εἰς τὴν Φιλοσοφίαν, καὶ μάλιστα τὴν Ἐπικούρειον, καὶ συνέγραψε πλείστα περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων μετ' Ἀττικὴν χάριν καὶ ἀμίμητον εὐφραδειαν. Ὁ θάνατος τοῦ Λουκιανοῦ μᾶς εἶναι ἀγνωστος, καὶ ἡ διήγησις τοῦ Σουΐδα, ὅτι τάχα αὐτὸς δεχθεὶς τὸν Χριστιανισμόν, καὶ ὕστερον μεταμεληθεὶς, κατεσπαράχθη ὑπὸ τῶν κυνῶν, εἶναι ἀμφίβηλος. Ἡ ἀρίστη ἔκδοσις τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐν Ἀμστελοδ. Ἑλλ. Λατ. 1745, 4, εἰς τόμους τρεῖς, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων καὶ ἄλλων φιλολογικῶν παρατηρήσεων, εἰς τοὺς ὁποίους προσετέθη καὶ τέταρτος τόμος, περιέχων τὸν Πίνακα τῶν λέξεων, ἢ τὸ Λουκιάνειον Λεξικόν (**Lexicon Lucianum**), τυπωθὲν ἐν Οὐτρέχτῳ, 1746, 4, καὶ ἡ ἐν Δυσισγεφύραις, 1789-1793, 8, εἰς τόμους δέκα, περιέχουσα ὅσα καὶ ἡ ἀνωτέρω πλήν τοῦ Λεξικοῦ, ἀντὶ τοῦ ὁποῖου προσετέθη ὁ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Πίναξ.

Λουκίλιος (Lucilius) Γάϊος, Ἰπ-

πεύς Ρωμαῖος καὶ πρῶτος ἐφευ-
ρετὴς τῆς Σατύρας, τὸν ὁποῖον
ἀναφέρουσι μετ' ἐγκωμίων ὁ Κι-
κέρων, ὁ Ὀράτιος, καὶ ἄλλοι.
Ἐκ τῶν Σατυρικῶν αὐτοῦ Ποιη-
μάτων σώζονται λείψανα τινά,
ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1745
καὶ 1767, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Λουκίφερος (Lucifer), Ἐπίσκοπος
τῆς ἐν Σαρδονία Καλάρως, μέ-
γας τῆς ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχος,
καὶ τῶν Ἀρειανῶν ἐχθρὸς θα-
νάσιμος. Ἐκ τῶν Συγγραμμά-
των αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη πολ-
λά, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1568,
φυλ. καὶ ἀλλαχοῦ.

Λουκρήτιος (Lucretius) Κάρος,
Ρωμαῖος, Φιλόσοφος Ἐπικούρειος,
καὶ Ποιητὴς περίφημος, τοῦ ὁ-
ποίου σώζεται εἰς Ἐξαμέτρους
στίχους Ποίημα, Περί Φύσεως
Πραγμάτων (De Natura Re-
rum), ἐπιγραφόμενον, εἰς ἑξ'
βιβλία, ἐκδοθ. ἐν Ὁξωνία 1695,
8, μετὰ τῆς Παραφράσεως καὶ
διαφόρων Σημειώσεων.

Λούνα (Luna), πόλις καὶ λιμὴν τῆς
Ἰταλίας εἰς τὴν Τυρρηνίαν, πρὸς
Ἀνατολὰς τῆς Γενούας κειμένη.

Λουσία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ
τῆς Οἰνηίδος φυλῆς (Κάτοικ.
Λουσιεύς, καὶ Λούσιος).

Λουτετία, καὶ μετέπειτα Παρίσιοι
(Paris), ἡ νῦν περίφημος μη-
τρόπολις τῆς Γαλλίας εἰς τὴν
Λουγδουνακίην, ἡ ὁποία καὶ Λου-
τετία τῶν Παρισίων (Lutetia
Parisiorum) καλεῖται.

Λυγκεύς (Lynceus), υἱὸς τοῦ Ἀ-
φαρέως, καὶ εἰς ἐκ τῶν Ἀργο-

ναυτῶν, τοὺς ὁποίους καὶ ἠλευ-
δέρωσεν ἀπὸ πολλοὺς καὶ μεγά-
λους κινδύνους διὰ τῆς ὀξυτάτης
του ὀράσεως, ἐπειδὴ ἔβλεπεν ὄχι
μόνον τὰ μακρὰν ἀπέχοντα πράγ-
ματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν οὐρα-
νῷ καὶ ὑπὸ γῆν, καὶ αὐτὰ τῆς
θαλάσσης τὰ βάθη, ὥστε ἡ
μεγάλη του ὀξυδερκεία ἔμεινεν εἰς
Παροιμίαν. Ἀφ' οὗ δὲ ὑπέστρε-
ψεν ἀπὸ τὴν Κολχίδα, ἀπεφά-
σισε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἴδα
νὰ νυμφευθῶσι τὰς θυγατέρας
τοῦ Λευκίππου, καὶ ἐπροσκάλεσαν
εἰς τοὺς γάμους τῶν καὶ τοὺς
Διοσκούρους, τουτέστι τὸν Κά-
στορα καὶ Πολυδεύκην. Ἄλλ' οὐ-
τοι δελήσαντες νὰ ἀρπάσωσι τὰς
νύμφας, ἔδωκαν αἰτίαν μεγάλης
καὶ σφοδροτάτης μάχης, εἰς τὴν
ὁποίαν ὁ μὲν Κάστωρ ἐφονεύθη
ὑπὸ τοῦ Λυγκεύς, ὁ δὲ Λυγκεύς
ὑπὸ τοῦ Πολυδεύκου, καὶ οὗτος
ὑπὸ τοῦ Ἴδα, ὅστις ἔπειτα ἐκε-
ραυνώθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ
Διός. Ἄλλοι δὲ ἄλλως διηγού-
νται ταύτην τὴν μάχην καὶ τὸν
μεταξὺ αὐτῶν φόνον.

Λύγκος (Lyncus), Βασιλεὺς τῆς
Σκυθίας, ὅστις ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθη
τὸν Τριπτόλεμον, ὅτε περιήρχετο
διδάσκων τοὺς ἀνθρώπους τὴν
Γεωργικὴν, μετεμορφώθη ὑπὸ τῆς
Δήμητρος εἰς τὸ ζῶον λύγκα.
Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἔπαθε
ταύτην τὴν μεταβολὴν, ἐπειδὴ,
ἀφ' οὗ ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ Τρι-
πτολέμου τὴν Γεωργικὴν, ἠθέλησε
νὰ τὸν φονεύσῃ, διὰ νὰ φανῇ
αὐτὸς ἐφευρετὴς αὐτῆς.

Λυδία, ἡ Μαιονία (Καρασία), ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξὺ Ἰωνίας, Μυσίας, Φρυγίας, καὶ Καρίας κειμένη (Κάτοικ. Λυδός).

Λυκαβηττός, ὄρος τῆς Ἀττικῆς, πλησίον τοῦ Ὑμηττοῦ.

Λύκαιον, ὄρος τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, ὅπου ἦτον καὶ ἱερόν τοῦ Πανός.

Λυκαονία, ἐπαρχία τῆς μεγάλης Φρυγίας, πρὸς Ἀνατολὰς αὐτῆς κειμένη (Κάτοικ. Λυκαόνιος, καὶ Λυκάων).

Λυκάων (Lycaon), υἱὸς τοῦ Πελασγοῦ, καὶ Βασιλεὺς τῆς Ἀρκαδίας, ὅστις εἶχε πενήτηντα υἱούς, οἱ ὅποιοι ἦσαν ὅλοι ὑπερήφανοι καὶ ἀσεβεῖς, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Διαβάς δὲ ποτε ἐκείθεν ὁ Ζεὺς μεταμορφωμένος εἰς σχῆμα ἀνθρώπου ὀδοιπόρου, ἐφιλοξενήθη μὲν ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ μαθόντες, ὅτι εἶναι Θεός, καὶ θέλοντες νὰ τὸν πειράξωσι, παρέδθηκαν εἰς τὴν τράπεζαν παιδίων μαγειρευμένον. Διὰ τὸ ὁποῖον ὀργισθεὶς ὁ Θεός, τὸν μὲν Λυκάονα μετεμόρφωσεν εἰς λύκον, τοὺς δὲ υἱούς του κατεκρεαύνωσε, καὶ κατέστρεψε καὶ ὅλον του τὸ βασίλειον.

Λύκειον (Lyceum), τόπος σῦδενδρος καὶ τερπνὸς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων, ὅπου ἐδίδασκεν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ ὀπαδοὶ του. Ἐκ τούτου δ' ἐπεκράτησε νὰ ὀνομάζωνται Λύκεια μέχρι τῆς σήμερον, καὶ ὅσα Σχολεῖα διδάσκουσι τὰς ἀρχὰς τῶν Ἐπι-

στημῶν, καὶ μάλιστα τὴν Φιλοσοφίαν.

Λύκειον, ναὸς εἰς τὰς Ἀθήνας τοῦ Ἡρώος Λύκου, καὶ κριτήριον αὐτόθι, τὸ Ἐπὶ Λύκῃ ὀνομαζόμενον.

Λυκία (Μεντεσλί), ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξὺ Καρίας, Φρυγίας, Παμφυλίας, καὶ Μεσογείου θαλάσσης κειμένη (Κάτοικ. Λύκιος).

Λυκίμνη, ἡ ἀκρόπολις τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Ναυπίας.

Λυκομήδης (Lycomedes). Ζ. Ἀχάλλεύς.

Λύκος (Νὰρ Κέλβ), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἀρμενίαν.

Λύκος, ποταμὸς τῆς Ἀσσυρίας.

Λύκος, ποταμὸς τῆς Φρυγίας, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Μαίανδρον.

Λύκος (Lycus) καὶ Νυκτεὺς, ἦσαν υἱοὶ τοῦ Χθονίου, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν Λύκος ἔλαβε γυναῖκα Δίρκην καλουμένην, ὁ δὲ Νυκτεὺς ἦτον πατὴρ τῆς Ὠραίας Ἀντιόπης, τὴν ὁποίαν ἐφθειρεν ὁ Ζεὺς, μεταμορφωθεὶς εἰς Σάτυρον. Αὕτη δὲ ἡ Ἀντιόπη μὴ δυναμένη νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἐπιπλήξιν τοῦ πατρὸς της, ἔφυγεν ἀπὸ τὰς Θήβας, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Σικυῶνα, ὅπου τὴν ἔλαβεν ὁ Ἐπωπεὺς εἰς γυναῖκα του. Κατὰ τούτου ἐατράτευσε πρῶτον ὁ Νυκτεὺς, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ὁ ἀδελφός του Λύκος, ὅστις καὶ τὴν ἔλαβεν ὀπίσω παρὰ τοῦ διαδόχου τοῦ Ἐπωπέως Λαομέδοντος. Ἐπιστρέφουσα δὲ ἡ Ἀντιόπη μετὰ τοῦ Λύκου, ἐγέν-

νησε καὶ ὁδὸν δύο υἱοὺς διδύμους, καὶ τοὺς ἔρριψεν εἰς τὴν ἔρημον. Ἐυρών δέ τις βουκόλος αὐτούς, τοὺς ἔλαβεν εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ τοὺς ἀνέθρεψεν ἐπιμελῶς, ὀνομάσας τὸν μὲν ἕνα Ζῆνον, τὸν δ' ἄλλον, Ἀμφίωνα. Ἡ δὲ Δίρκη ἀπὸ τὴν ζηλοτυπίαν της πιάσασα τὴν Ἀντιόπην, τὴν ἔδησεν ἀπὸ τὰ κέρατα ἐνὸς ταύρου, καὶ τὴν ἀφῆκε νὰ περιπλανᾶται οὕτως εἰς τὰ δάση. Ἰδόντες δὲ αὐτὴν κατὰ τύχην ὁ Ζῆνος καὶ ὁ Ἀμφίων, καὶ εὖσπλαγχνισθέντες τὴν ἐλευσίαν της κατάστασιν, τὴν ἔλυσαν, καὶ ἀφ' οὗ ἔμαθον, ὅτι εἶναι ἡ μήτηρ των, καὶ ὅτι ἀδίκως ἔπασχε ταῦτα ἀπὸ τὴν Δίρκην, ὥρμησαν εὐθὺς εἰς τὰ βασίλεια, καὶ ἐφόνευσαν τὴν Δίρκην, καὶ αὐτὸν τὸν Λύκον· διώξαντες δὲ καὶ τὸν Λαῖον, ἐβασίλευσαν αὐτοί.

Λυκόσουρα, πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, παρά τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Λυκαίου κειμένη (Κάτοικ. Λυκοσουργεύς).

Λυκοῦργος, Ἀθηναῖος, Ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ Λυκόφρονος, σύγχρονος τοῦ Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους, τῶν ὁποίων καὶ μαθητῆς ἐχρημάτισεν. Ὁ Λυκοῦργος οὗτος ἦτον ἐγκρατῆς, δίκαιος, καὶ πολλὰ αὐστηρὸς κριτῆς τῶν ἄλλων, καὶ θανάσιμος ἐχθρὸς τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Μακεδόνων. Ἐτιμῆθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ μὲ χαλκοῦν ἀνδριάντα, καὶ ἀ-

ποθανόντα τὸν συνῴδευσεν ὅλη ἡ πόλις ἕως εἰς τὸ μνημα του. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται μόνον εἰς Λόγος, ὁ κατὰ Λεωκράτους, ἐκδοθ. μετὰ τῶν ἄλλων Ῥητόρων ὑπὸ τοῦ Ῥεῖσκίου, τόμ. Γ'. καὶ Δ'. καὶ ἰδίᾳ ἐν Παρισίοις ὑπὸ Ἀ. Κοραῆ, 1826, 8, καὶ προσέτι ἐν τῷ Γ'. τόμῳ τῆς τοῦ Βεκκέρου ἀρίστης ἐκδόσεως τῶν δέκα Ἀττικῶν Ῥητόρων.

Λυκόφρων, ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας, Ποιητῆς Τραγικός, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, παρά τοῦ ὁποίου καὶ μεγάλως ἐτιμᾶτο. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται Δραῖμα, Κασσάνδρα, ἡ Ἀλεξάνδρα, ἐπιγραφόμενον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Κασσάνδρα προλέγει τρόπον τινὰ εἰς τὸν Πρίαμον τὴν πτῶσιν τῆς Τρωάδος. Ἡ ἀρίστη ἐκδοσις αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐν Λειψία, 1788, 8, εἰς δύο τόμους, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Παραφράσεως, Σχολίων καὶ Πινάκων. καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ, 1803, 4. Ἑλλ. Λατ. ὁμοίως μετὰ τῆς Παραφράσεως τοῦ Τσέτσου, Σχολίων, πολλῶν Σημειώσεων, διαφόρων ἀναγνώσεων καὶ Πινάκων.

Λυκώρεια, πόλις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Φωκίδα, πλησίον τῶν Δελφῶν κειμένη (Κάτοικ. Λυκωρεύς).

Λυκωρεύς (Lycoreus), υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Νύμφης Κωρυκείας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὠνομάσθη καὶ ἐν μέρος τοῦ Παρνασσ-

σοῦ Λυκώρεια, καὶ Κοιν. Λυά-
κωρας αὐτὸς ὁ Παρνασσός.

Λυρνησσός, πόλις τῆς μικρᾶς Ἀ-
σίας, κατὰ τὴν Μυσίαν κειμένη
(Κάτοικ. Λυρνήσιος).

Λυσίας, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Κε-
φάλου, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον
τοῦ πατρὸς του εἰς ἡλικίαν δε-
καεξῆ ἐτῶν ὑπῆγε μὲ μίαν ἀποι-
κίαν εἰς τὸ Θούριον, πόλιν τῆς
μεγάλης Ἑλλάδος, ὅπου ἐδιδάχθη
καὶ τὴν Ῥητορικὴν ὑπὸ τοῦ Τι-
σίου καὶ Νικίου τῶν Συρακου-
σίων. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιστρέψας
εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐξωρίσθη ὑπὸ
τῶν τριάκοντα τυράννων, καὶ
μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς τυραν-
νίας ἐλθὼν πάλιν ὁπίσω, μετε-
χειρίσθη διάφορα μέσα διὰ νὰ
λάβῃ τὴν στρατηγίαν· μὴ δυνη-
θεὶς ὁμως, ἔζη εἰς τὸ ἐξῆς ζῶν
ιδιωτικῆν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἀπ-
έθανεν ὀγδοηκοντούτης. Ἐκ τῶν
πολλῶν αὐτοῦ Λογῶν αἰζῶνται
ἀκόμη τριάκοντα καὶ τέσσαρες,
ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. εἰς τὸν Ε'.
καὶ Σ'. Τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ Ῥεῖ-
σίου Συλλογῆς τῶν Ἑλλ. Ῥητό-
ρων, μετὰ τοῦ Βίου αὐτοῦ· καὶ
προσέτι εἰς τὸν Α'. Τόμον τῆς
τοῦ Βεκκέρου ἀρίστης ἐκδόσεως
τῶν δέκα Ἀττικῶν Ῥητόρων.

Λυσιστράτη. Ζ. Ἀριστοφάνης.

Λυσιτανία, ἐπαρχία τῆς κάτω λε-
γομένης Ἰσπανίας (μέρος τῆς
νῦν Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλ-
λίας).

Λύστρα, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
κατὰ τὴν Φρυγίαν κειμένη.

Λυχιδὶς (Ἀχριδα), λίμνη τῆς Ἰλ-

λυριδοῦ, πλησίον τῶν Μακεδονικῶν
ὀρίων κειμένη.

Λυχιδὸς (Ἀχριδα, ἢ Ὀχριδα),
πόλις ἐπίσημος τῆς Ἰλλυρίας,
παρὰ τὴν Λυχιδίδα λίμνην κει-
μένη (Κάτοικ. Λυχιδῖος).

Λωτοφάγοι (Lotophagi), λαοὶ ἄ-
γριοι τῆς Σικελίας, ἢ, κατ' ἄλ-
λους, τῆς Ἀφρικῆς, κατοικοῦντες
περὶ τὴν χώραν τῶν δύο Σύρ-
τειων, καὶ τρεφόμενοι μὲ μόνον
τὸν λωτὸν, ὅστις ἦτον καρπὸς
δένδρων γλυκύτατος, ἀπὸ τοῦ ὁ-
ποῖον καὶ παρωνομάσθησαν.

Μ Α

Μᾶ (Ma), ἢ Ῥέα, ἢ μία ἐκ τῶν
ὀπαδῶν αὐτῆς, καὶ τροφὸς τοῦ
Διονύσου.

Μάγαβα, ὄρος τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν
Γαλατίαν.

Μάγαρος, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀ-
σίας, κατὰ τὴν Κιλικίαν κειμένη
(Κάτοικ. Μαγάρσιος).

Μάγιστρος. Ζ. Θωμᾶς Μάγιστρος.

Μάγνης (Magnes), υἱὸς τοῦ Ἀιό-
λου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἑλληνος, ἐ-
βασίλευσεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος
τῆς Θεσσαλίας, τὸ ὁποῖον ἀπ'
αὐτοῦ ὠνομάσθη Μαγνησία. Τού-
του οἱ ἀπόγονοι διαβάντες εἰς
τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, καὶ βοηθή-
σαντες τοὺς Ἴωνας καὶ Ἀιολεῖς,
στενοχωρημένους τότε ὑπὸ τῶν
Βαρβάρων, ἔμειναν ἐκεῖ, κ' ἔκτι-
σαν πόλιν παρὰ τὸν Μαΐανδρον
ποταμὸν, ὠνομάσαντες αὐτὴν ἀπὸ

- τῆς ἰδίας τῶν πατρίδος Μαγνησίαν.
- Μαγνησία**, χώρα τῆς Θεσσαλίας, μεταξύ τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ τοῦ Πελασγικοῦ τῶν κόλπων κειμένη, καὶ πόλις αὐτόθι ὀμώνυμος, ἡ ὁποία πλεον δὲν σώζεται, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ λοιπαὶ ταύτης τῆς χώρας (ἐκτὸς τῶν ἐριπειῶν τιμῶν) εὐρίσκονται ὅμως τὴν σημερινὴν περὶ αὐτὴν, καὶ περὶ τὸ Πήλιον ὄρος ὑπὲρ τὰς εἴκοσι κομποπόλεις, ἰκανῶς μεγάλαι, Χωριά τοῦ Βάλου, ἢ τῆς Ζαγοράς κοινῶς ὀνομαζόμεναι, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος ἡ προσφιλὴς πατρίς μου.
- Μαγνησία ἐπὶ Μαϊάνδρῳ** (Γιουζέλ Ἰσάρ), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Ἰωνίαν (Ζ. Μάγνης).
- Μαγνησία**, ἡ πρὸς Σιπύλῳ (Μαγνησία), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Λυδίαν κειμένη (Κάτοικ. Μάγνης).
- Μαζακα**, ἢ **Μαζάκη**, ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς Καππαδοκίας, ἡ μετέπειτα Εὐσέβεια πρὸς τῷ Ἀιγαίῳ (ὄρει δηλαδὴ), καὶ τελευταῖον Καισάρεια ὀνομασθεῖσα, τῆς ὁποίας Ἱεράρχης ἐχρημάτισεν ὁ Μέγας Βασίλειος (Κάτοικ. Μαζακεύς, καὶ Μαζακηρός).
- Μαθουσαλάς** (Mathusala). Ζ. Τιθωνός.
- Μαία** (Maja). Ζ. Ἐρμῆς.
- Μαϊάνδρος** (Μενδέρ), ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἰωνίαν.
- Μαιμακτήρια**, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων εἰς τιμὴν τοῦ Μαιμάκτου (ταραχοποιοῦ, ἢ, κατ' ἄλλους, γαληνίου) Διὸς τελουμένη, ἀπὸ τῆν ὁποίαν ὀνομάσθη καὶ ὁ Μῆν αὐτός, καθ' ὃν ἐπανηγγιζέτο, Μαιμακτηριῶν. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων.
- Μαινάδες** (Maenades). Ζ. Διόνυσος.
- Μαίναλον**, ὄρος τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, ὅπου συνήδως διέτριβεν ὁ Πάν.
- Μαιονία**, ἡ Λυδία (Κάτοικ. Μαιόνιος). Ζ. Λυδία.
- Μαῖος** (Majus), εἰς ἐκ τῶν δώδεκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων, ἀφιερωμένος εἰς τὴν Μαῖαν, τὴν μητέρα τοῦ Ἑρμοῦ· ἢ, κατ' ἄλλους, οὗτος ὁ Μῆν ὀνομάσθη Majus a majoribus, τουτέστιν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, οἵτινες συναδροζόμενοι κατ' αὐτὸν τὸν Μῆνα, διέταττον ὅλας ἐν γένει τοῦ Κοινοῦ τὰς ὑποθέσεις.
- Μακαρία**, πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.
- Μακαρία**, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀφρικῆς, εἰς τὴν Ζευγυτανήν (Κάτοικ. Μακαριεύς).
- Μακάριος**, Αἰγύπτιος, μαθητὴς τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου, Μοναχὸς καὶ Ἀσκητὴς τῆς ἐρήμου. Συνέγραψεν Ὀμιλίαν πεντήκοντα, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1698, καὶ ἀλλαχοῦ· ἔτι δὲ Συγγραμμάτια Ἀσκητικὰ, καὶ τινα Ἀποφθέγματα, ἐκδοθ. αὐτόθι, 1714, 8.
- Μακάρων νῆσοι**. Ζ. Κανάρια.
- Μακεδονία**, ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης, περιοριζομένη ἀπὸ τὴν Θράκην,

Ἰλλυρίαν, Θετταλίαν, καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος (Κάτοικ. Μακεδών).

Μακρόραβα, ἢ Μαριάβα (Μέκκα), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Εὐδαίμονα Ἀραβίαν κειμένη.

Μακρὰ Τείχη, τὰ ὅποια καὶ Μακρὰ Σκέλη, ἢ Σκέλη ἀπλῶς ὠνομαζόντο, ἦσαν τὰ περιφῆμα ἐκείνα τείχη τῶν Ἀθηνῶν, κτισθέντα διὰ συμβουλῆς τοῦ Θεμιστοκλέους μετὰ τὴν φυγὴν τῶν Περσῶν, τὰ ὅποια συνεχόμενα ἀπὸ τὴν πόλιν ἕως εἰς τὴν θάλασσαν, περιέκλειον τοὺς τρεῖς ὀνομαστοὺς λιμένας, ἦγον τὸν Πειραιᾶ, τὸ Φάληρον, καὶ τὴν Μουνυχίαν, καὶ ἦσαν ὡς μία ἐπιμήκης πόλις, μετὰ τῶν ἐποίων ἐφαίνοντο πολλὰ ἀξιόλογα οἰκοδομήματα, οἶον ναοί, στοαί, ἀγοραί, ὄπλοδῆκαι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα μνήμης καὶ θαυμασμῶ ἀξία ἔργα.

Μάκρις. Ζ. Ἐυβοία.

Μάκρις, ἢ Ἐλένη (Μακρονῆσι), νῆσος μικρά, εἰς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον κειμένη.

Μακρόβιος (Macrobius), ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, ἠκμαζεν ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Θεοδοσίου τοῦ Νέου. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ὑπόμνημα εἰς τὰ τοῦ Κικέρωνος Ἐνύπνιου τοῦ Σκηπίωνος. Β'. Κρονικῶν βιβλία ἑπτὰ, πλήρη πολυμαθείας, καὶ πολλὰ χρήσιμα διὰ τὴν κατάληψιν τῆς παλαιᾶς Ἱστορίας, Μυθολογίας, καὶ Ποιήσεως. Macrobius Opera omnia ἐξεδόθη

σαν πολλαχοῦ, καὶ ἐν Λουγδ. Βαταν. 1670, 8, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων.

Μαλακα (Malaga), πόλις παραθαλάσσιος τῆς Ἰσπανίας, εἰς τὴν Βαιτικὴν.

Μαλέας (Κάβο Μαλέα, ἢ Σάντ' Ἀγγελο), ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Λακωνίαν.

Μαλέας. Ζ. Ἰωάννης Μαλέας.

Μαλιακός, ἢ Μαλιεύς (Νεγροπόντε), κόλπος τῆς Θεσσαλίας, ἀρχόμενος ἀπὸ τὴν Κνημιδα τῶν Λοκρῶν, καὶ τελευτῶν εἰς τὴν ἄκρην Ἀρέτας.

Μαλλοὶ (Μουλτάν), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἰνδικὴν κειμένη (Κάτοικ. Μαλλός).

Μάλχος, ὁ ἐκ Φιλαδελφίας τῆς Συρίας, Σοφιστῆς Χριστιανός, ὅστις διέτριβεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Συνέγραψε Βυζαντιακὰ εἰς βιβλία ἑπτὰ ἀπὸ τοῦ 474 ἕως τοῦ 480 ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ, τῆς ὁποίας τὰ λείψανα ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Χοϊσσελίου Συλλογὴν τῶν Πρεσβειῶν.

Μαμερτίνος Κλαύδιος (Mamertinus Claudius), Γάλλος τὸ γένος, ἀκμάσας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Αὐτοκρατόρων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Λόγος Πανηγυρικός πρὸς Μαξιμιανὸν τὸν Αὐτοκράτορα. Β'. Ὀμιλία Γενεθλιακὴ πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς εἰρημένους Αὐτοκράτορας, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Παλαιῶν Λατίνων Ῥητόρων.

Μαμερτίνος Κλαυδιανός (Mamerti-

nus Claudianus), υἱὸς τοῦ εἰρημένου, τοῦ ὁποῖου σώζεται Λόγος Πανηγυρικός πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν Αὐτοκράτορα, ἐκδοθ. μετὰ τῶν λοιπῶν Παλαιῶν Ῥητόρων.

Μανασσῆς. Ζ. Κωνσταντῖνος Μανασσῆς.

Μανέδων, Ἀιγύπτιος, Ἱστορικός καὶ Φιλόσοφος. Συνέγραψε Α'. Ἀιγυπτιακά, ἤτοι Χρονικὸν Ἀιγυπτιακὸν εἰς βιβλία τρία, τῶν ὁποίων τὰ λείψανα ἐξεδόθησαν ὑπὸ Ἰ. Σκαλιγέρου εἰς τὴν Χρονολογίαν αὐτοῦ μετὰ Σημειώσεων. Β'. Ἀποτελεσματικά, ἤτοι περὶ δυνάμεως καὶ ἐνεργειῶν τῶν Ἀστέρων βιβλία ἕξ, ἐκδοθ. ὑπὸ Ἰ. Γρωνοβίου ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1698, 4, μετὰ τῆς Λαττικῆς Μεταφράσεως.

Μάνητες (Manes), υἱοί, ἢ ἀπόγονοι τῆς Μανίας, Θεοὶ τῶν Ῥωμαίων τῆς δευτέρας τάξεως, φύλακες καὶ προστάται αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι κοινῶς μὲν ὠνομάζοντο Δαίμονες (Genii), μερικῶς δὲ Λεμούρητες (Lemures), Λάρητες (Lares), καὶ Λάρβητες (Larves). Καὶ Δαίμονες μὲν ὠνομάζοντο ζώντων τῶν ἀνθρώπων, Λεμούρητες δὲ, ἀποθανόντων. Καὶ εἰ μὲν ἦσαν εὐμενεῖς πρὸς αὐτοὺς ἐλέγοντο Λάρητες, εἰδὲ δυσμενεῖς, Λάρβητες. Μάνητας δὲ ἐνίοτε ἔλεγον καὶ τοὺς νερτέρους, ἤτοι καταχθονίους Θεοὺς, ἢ καὶ αὐτὰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθανόντων, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐπίστευον, ἤρχοντο πολλάκις εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἔβλαπτον τοὺς

ζῶντας ἀνθρώπους καὶ μάλιστα τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν καθὼς καὶ οἱ μετὰ ταῦτα μυθολογηθέντες Βρυόλακκες, κοινῶς Βρυκόλακκες.

Μανία (Mania), Θεὰ τῶν Ῥωμαίων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατήγοντο οἱ Μάνητες, εἶδος Ἡμιθέων μεταξὺ αὐτῶν. Κατὰ παρεξήγησιν τινὸς ἀρχαίου χρησμοῦ, ὅστις ἔλεγεν, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἔπρεπε νὰ θυσιάσωσι εἰς τὴν Μανίαν ταύτην κεφαλὴν ἀντὶ κεφαλῆς, ἐθυσίαζεν ἐκάστη οἰκία ἐν τέκνον πρὸς αὐτήν, διὰ τὴν διατήρησιν τῆς λοιπῆς οἰκογενείας. Αὕτη δὲ ἢ ἀπάνθρωπος θυσία ἔπαυσεν ἐπὶ Ἰουίου Βρούτου, ὅστις ἐξηγήσας ἀλληγορικώτερον ταύτην τοῦ χρησμοῦ τὴν ἔνοιαν, διώρισε νὰ θυσιάξῃ ἐκάστη οἰκία πρὸς αὐτήν τὴν Θεάν κατ' ἔτος μίαν κεφαλὴν σκόρδου, θυσίαν τῶ ὄντι πρέπουσαν καὶ ἀξίαν τοῦ ὀνόματός της.

Μανίλιος (Manilius) Μάρκος, Ῥωμαῖος, Ποιητὴς εὐδοκίμος, ἔζη ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, καὶ συνέγραψε Ποίημα Ἀστρονομικὸν εἰς βιβλία πέντε, ἐκδοθ. ἐν Λουδῶν, 1793, 4, μετὰ Σημειώσεων.

Μανουήλ Βρυένιος, ἀκμάσας περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 10. Αἰῶνος. Συνέγραψε Περὶ Μουσικῆς, ἢ Ἀρμονικῶν βιβλία τρία, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Βαλλισίου Συλλογὴν τῶν Μαθηματικῶν.

Μανουήλ Φιλῆς, Ἐφέσιος, ἀκμάσας ἐπὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου τοῦ Νέου. Συνέγραψε Α'. Περὶ Ζῶων

ιδιότητος, Ποίημα εἰς στίχους Ἰαμβικούς, ἢ, κατ' ἄλλους, Πολιτικούς, ἐκδοθ. ἐν Οὐτρέχτῳ, 1750, 4. Β'. Ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1768, 8, μετὰ Σημειώσεων. Μαντίνεια (Τριπολιτά), πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν (Κάτοικ. Μαντινεύς).

Μαντῶ (Manto), θυγάτηρ τοῦ Μάντῳ Τερεσίου, Μάντις καὶ αὐτὴ περίφημος, ἢ ὁποῖα μετὰ τὴν κυρίευσιν τῆς πατρίδος τῆς ὑπὸ τῶν Ἀργείων, μεταβάσασα, κατὰ προσταγὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τὴν νῆσον Κλάρον, ἔλαβεν εἰς ἄνδρα τῆς τὸν ἐκεῖ βασιλεύοντα Ῥάκιον. Ἄλλ' ἐνδυμουμένη πάντοτε τὴν δυστοχίαν τῆς πατρίδος τῆς, ἔκλαιεν ἀκαταπαύστως· ἐκ δὲ τῶν πολλῶν τῆς δακρύων ἔγεινε μία πηγὴ, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ ὅσοι ἔπινον, ἐγίνοντο καὶ αὐτοὶ Μάντιες.

Μάντουα (Mandona), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν νῦν Λομβαρδίαν κειμένη.

Μάντουα (Madrid), πόλις τῆς Ἰσπανίας εἰς τὴν Ταρακωνησίαν, ἢ σημερινὴ μητρόπολις αὐτῆς (Κάτοικ. Μαντουανός).

Μάξιμος, Βυζάντιος, Φιλόσοφος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος, τοῦ ὁποίου, κατὰ τινας, καὶ διδάσκαλος ἐχρημάτισεν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Πραγματεῖα περὶ Ἀλύτων Ἀντιθέσεων, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1554, 8. Β'. Ποίημα Ἀστρολογικὸν πε-

ρὶ Καταρχῶν, ἐκδοθ. εἰς τὸν Θ'. Τόμον τῆς Ἑλλ. Βιβλιοθ. τοῦ Φαβρικίου.

Μάξιμος Ἐπίσκοπος (Maximus Episcopus) Τορίνου, ἀποθανὼν κατὰ τὸ 460 ἔτος. Ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζονται ἀκόμη πολλὰ, ἐκδοθέντα εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Λατίνων Πατέρων.

Μάξιμος, ὁ ἐπονομαζόμενος Ὁμολογητῆς, Κωνσταντινοπολίτης. Οὗτος κατ' ἀρχάς ἐχρημάτισεν ἀξιωματικὸς Ἡρακλείου τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ἔπειτα ἀγαπήσας τὸν μονήρη βίον, ἔγεινε Μοναχός, καὶ Ἠγούμενος τῆς ἐν Χρυσουπόλει Μονῆς. Ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως νὰ δεχθῆ τὰ δόγματα τῶν Μονοθελητῶν, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξωρίσθη εἰς τὴν Λαζικήν, ὅπου καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 662 σωτήριον ἔτος. Σώζονται τούτου πολλὰ Ἐκκλησιαστικά Συγγράμματα, καὶ 44 Ἐπιστολαί, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1675, φύλ. εἰς τόμους δύο.

Μάξιμος Πλανούδης, Κωνσταντινοπολίτης, Μοναχός καὶ Γραμματικὸς τοῦ καιροῦ τοῦ εὐδόκιμος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐστάθη καὶ εἰς Βενετίαν διὰ νὰ φιλιώσῃ τοὺς Βενετοὺς μετὰ τῶν Γραικῶν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη πολλὰ, οἷον Θεολογικά, Λόγοι, Ἐπιγράμματα, ὁ Βίος τοῦ Αἰσώπου, Ἀνδολογία Ἐπιγραμμάτων εἰς βιβλία ἑπτὰ, Μετα-

φράσεις ἐκ τοῦ Λατινικοῦ, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθέντα κατὰ διαφόρους πόλεις καὶ χρόνους.

Μάξιμος, Τύριος, Σοφιστῆς, Ῥήτωρ, καὶ Φιλόσοφος Πλατωνικῆς, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀντωνίνου καὶ Κομμόδου τῶν Ἀυτοκρατόρων. Συνέγραψε μὲ Ἀττικὴν εὐφράδειαν Λόγους, ἤτοι Διαλέξεις περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται ἀκόμη 41, ἐκδοθ. ἐν Λονδίῳ 1740, 4, μετὰ κριτικῶν Σημειώσεων, καὶ ἀλλαχοῦ.

Μαραθῶν (Μοργάτ), δῆμος, ἢ κωμόπολις καὶ πεδίον τῆς Ἀττικῆς, ὀνομαστόν διὰ τὰ κατὰ τῶν Βαρβάρων τρόπαια τοῦ Μιλτιάδου (Κάτοικ. Μαραθῶνιος).

Μαράκανδα, πόλις τῆς Περσίας, κατὰ τὴν Σογδιανὴν κειμένη.

Μαργιανή (Ἐσσαραβαδ), ἐπαρχία τῆς Περσίας, μετὰξὺ Ὑρκανίας καὶ Βακτριανῆς κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Μαργιανῆς).

Μάργος. Ζ. Μάρτος.

Μάργος, ποταμὸς τῆς Περσίας, εἰς τὴν Μαργιανήν.

Μάρδοι, λαοὶ τῆς Ἀσίας, περὶ τὴν Ἀτροπατηνὴν χώραν κατοικοῦντες.

Μαρεία, πόλις τῆς κάτω Αἰγύπτου, παρά τὴν Μαρεώτιδα λίμνην κειμένη (Κάτοικ. Μαρεώτης).

Μαρεώτις (Μαριούτ), λίμνη τῆς Αἰγύπτου, πλησίον τῆς Ἀλεξανδρείας κειμένη.

Μαριάβα. Ζ. Μακόραβα.

Μαρῖνος, ὁ ἐκ Νεαπόλεως τῆς Παλαιστίνης, Φιλόσοφος καὶ Μαθη-

ματικὸς περίφημος, μαθητὴς καὶ διάδοχος τοῦ Πρόκλου χρηματίσας, τοῦ ὁποίου συνέγραψε καὶ τὸν βίον, πλὴν μεμιγμένον μὲ πολλὰς μυθώδεις διηγήσεις, ἐκδοθ. ἐν Λειψία 1814, 8. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων.

Μάρκελλος, ἐκ τῆς Σίδης, πόλεως τῆς Παμφυλίας, Ποιητῆς καὶ Ἱατροῦ, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀδριανοῦ καὶ Μ. Ἀντωνίνου τῶν Ἀυτοκρατόρων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται ἀκόμη ἐν τμήμα περὶ τῶν ἐκ τῶν ἰχθύων ἰατρικῶν, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις 1598, 8. καὶ ἀλλαχοῦ.

Μαρκιανός, Ἡρακλεώτης, Γεωγράφος. Σῶζεται καὶ τούτου Περιπλους τῆς ἔξω Θαλάσσης κτλ. εἰς βιβλία δύο, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον εἶναι ἐλλιπές· ἔτι Πρόλογος, καὶ ὁ Περιπλους ἀμφοῖν τῶν Πόντων τῆς Βιθυνίας καὶ Παφλαγονίας, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Σκύλακος ἐν Αὐγούστη τῶν Βυζαντινῶν 1608, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Μαρκιανούπολις (Πρέβισλαβ), πόλις παρά τὸν Ἐυξείνιον Πόντον κειμένη (Κάτοικ. Μαρκιανοπολίτης).

Μάρκος Αὐρήλιος (Marcus Aurelius) Ἀντωνῖνος, Ἀυτοκράτωρ τῆς Ῥώμης, Βασιλεὺς σοφός, παιδευθεὶς ἐκ νεότητος αὐτοῦ ἀπὸ Ῥήτορας καὶ Φιλοσόφους ἀγχίνοας καὶ πεπαιδευμένους, οἷον Ἀπολλώνιον καὶ Ἐρμογένην, τοὺς

οποίους ήκροάζετο και όταν έ-
στέφθη Βασιλεύς· έπροσκολλήθη
δμως περισσότερο εις την αίρ-
σιν των Στωϊκῶν, και υπέφερε
γενναίως όλην την Στωϊκήν σκλη-
ραγωγίαν και κακοπάθειαν. Έις
τόν καιρόν τής αυτοκρατορίας του
ή Ρώμη απέκατστάθη τό κα-
τοικητήριον των τεχνῶν και των
έπιστημῶν, επειδή έπροσκάλεσε
πανταχόθεν τους άρίστους τε-
χνίτας και διδασκάλους, τους
οποίους και μεγάλως έτίμα, και
διά τουτο ό καιρός τής αυτο-
κρατορίας του ώνομάσθη χρυσός
Αίων, και αυτός Πατήρ τής Πα-
τρίδος, κ' έκαμε να πληρωθῆ ό
λόγος του Πλάτωνος, ότι τότε
ευδαιμονεί μία πόλις, όταν ή Φι-
λόσοφος βασιλεύει, ή Βασιλεύς
φιλοσοφεί. Έχομεν από τουτον
τόν φιλόσοφον Αυτόκράτορα Σύγ-
γραμμα εις δώδεκα βιβλία διη-
ρημένον, και, Έις έαυτόν, έπι-
γραφομένον, πλήρες ήδίκων πα-
ραγγελμάτων τής Στωϊκής φιλο-
σοφίας, έκδοθ. πολλαχού, και
υπό Α. Κοραή εν Παρισίοις
1816, 8. μετά κριτικῶν Σημει-
ώσεων.

Μάρκος, Αιγύπτιος, άνήρ όσιος και
έκδοτος εις την μελέτην τής θείας
Γραφής, την όποιαν, ως λέγου-
σιν, ήξευρεν όλην από στήθους.
Συνέγραψε πολλά Άσκητικά βι-
βλία, εκ των όποιων δέκα μό-
νον σώζονται, έκδοθ. εις την Βι-
βλιοθήκην των Πατέρων.

Μάρκος Ιούνιος (Marcus Junius)
Βρούτος, Ρωμαίος, Ιστορικός

και Φιλόσοφος, και πολλά ήγα-
πημένος του Καίσαρος Ιουλίου,
τόν όποιον και εφόνευσε μετά των
λοιπῶν συνωμοτῶν, φονευθείς και
αυτός έπειτα ιδιοχείρως. Σώζον-
ται υπό τό όνομα αυτου 25 Έ-
πιστολαί Έλληνικαί, έκδοθ. εις
την υπό του Άλδου Συλλογήν
των Έλλ. Έπιστολῶν, και άλλα-
χού.

Μάρκος Μουσοῦρος, Κρής την πα-
τρίδα, όστις ελθών πολλά νέος
ακόμη εις την Ιταλίαν, έτελειο-
ποίησεν εν πρώτοις τάς σπουδάς
του εις άνδρα Έλληνα, Ιωάννην
τόν Λάσκαριν, και μετά ταυτα
έχρημάτισε δημόσιος διδάσκαλος
τής Έλληνικής γλώσσης και φι-
λολογίας εις τό Πατάυιον, όπου
έγνωρίσθη και μετά του περιφή-
μου Έλλημιστου Έράσμου του
εκ Ροττερδάμου, πόλεως Όλλαν-
δικής, υπό του όποιου και θαν-
μάσιος Λατινιστής εις μιαν του
Έπιστολήν όνομάζεται: *Latinae
linguae usque ad miraculum
doctus.* Μετά δε ταυτα έγκα-
ταλείψας ό Μουσοῦρος τό Πα-
τάυιον διά τάς συμβάσας εκεί
άνωμαλίας, μετέβη εις Βενετιαν,
όπου εξηκολούθει να διδάσκη την
Έλληνικήν γλώσσαν, και προσέτε
να έπιστατή εις τάς υπό του
Άλδου του Πρεσβυτέρου λαμπράς
έκδόσεις των Έλλήνων Ρητόρων
και Ποιητῶν. Τέλος δε προσκλη-
θείς εις την Ρώμην υπό του
Πάπα Λέοντος του Ι. του εν-
δέρμου προστάτου των Μουσῶν,
έψηφίσθη Μοιμεβαίαις Αρχιε-

πίσκοπος, ὅπου καὶ ἀπέθανε, ζήσας βίον μακρὸν.

Μάρκος Τούλιος Κικέρων (Marcus Tullius Cicero). Ζ. Κικέρων.

Μαρμαρική, ἐπαρχία τῆς Ἀφρικής, μεταξύ Αἰγύπτου καὶ μεγάλης Σύρτης κειμένη.

Μαρπησία (Marpesia). Ζ. Ἀμαζόνες.

Μαρσύας (Marsya), Φρύξ, υἱὸς τοῦ Ὀλύμπου, καὶ Μουσικὸς ἄριστος. Οὗτος εὗρὼν τοὺς αὐλοὺς τῆς Ἀθηνᾶς, τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἔρριψεν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ, εἰς τόσῃν ἔπαρσιν ἦλθεν, ὥστε ἐτόλμησε νὰ φιλονεκίησῃ περὶ μουσικῆς τέχνης καὶ μὲ αὐτὸν τὸν Ἀπόλλωνα. Ἀλλὰ νικήσας αὐτὸν ὁ Ἀπόλλων, τὸν ἐγδαρεζωτανὸν, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν Μουσῶν, κ' ἐκρέμασε τὸ δέρμα του εἰς ἓν ἄντρον τῆς Φρυγίας, πλησίον τοῦ ἀπ' αὐτοῦ ὀνομασθέντος Μαρσύου ποταμοῦ.

Μαρτιάλιος (Martialis) Μάρκος Βαλέριος, Ἰσπανὸς, καὶ Ἐπιγραμματοποιὸς ἄριστος, ἀκμάσας ἐπὶ Δομιτιανοῦ, Νέρβα καὶ Τραϊανοῦ τῶν Αὐτοκρατόρων. Οὗτος κατ' ἀρχὰς μετῆρχετο εἰς τὴν Ῥώμην τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικολόγου, διὰ τοῦ ὁποίου ἴσως ὑψώθη καὶ εἰς πολλὰ πολιτικά ἀξιώματα. Ὑστερον ὅμως παραιτηθεὶς ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἐδόθη εἰς τὸ νὰ συγγράφῃ Ἐπιγράμματα, καὶ εὐδοκίμησεν εἰς τοῦτο τὸ εἶδος ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, Κορυφαῖος τῶν Λατίνων

Ἐπιγραμματοποιῶν δικαίως ἐπονομασθεῖς, μ' ὄλον ὅτι μεταξὺ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Ἐπιγραμμάτων εὐρίσκονται καὶ τινὰ ἀκομφα καὶ ψυχρά, καὶ τρόπον τινὰ ἀπλῶς παραγεμίσματα τοῦ βιβλίου, καθὼς καὶ περὶ τούτου αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀστείως ἀναφέρει εἰς τὸ δέκατον ἔβδομον Ἐπίγραμμα τοῦ πρώτου βιβλίου. Ἡ ἀρίστη ἔκδοσις τῶν εἰς 14 βιβλία διηρημένων Ἐπιγραμμάτων αὐτοῦ νομίζεται ἢ ἐν Παρισίοις 1825-1826, 8, εἰς τόμους δύο, μετὰ διαφορῶν ἀναγνώσεων, Σημειώσεων, καὶ ἄλλων φιλολογικῶν παρατηρήσεων.

Μάρτιος (Martius), εἰς ἓκ τῶν δώδεκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων, ὁ πρῶτος μεταξὺ αὐτῶν πρὶν τοῦ Ῥωμύλου, καὶ εἰς τὸν Ἄρην (Martem) ἀφιερωμένος, τὸν ἔφορον καὶ προσητάτην αὐτοῦ.

Μάρτος, ἢ Μάργος (Μοράβα), ποταμὸς τῆς Μοισίας, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Δανούβιον.

Μαρώνεια (Μαρώνια), ἡ πρότερον Ἰσμαρος, πόλις τῆς Θράκης, ὀνομαστή διὰ τὸν Μαρώνειον λεγόμενον οἶνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον λαβὼν ὁ Ὀδυσσεὺς δώδεκα ἀμφορεῖς, ἐμέδυσσε τὸν Κύκλωπα Πολύφημον, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Πολύφημος.

Μασαγέται, λαοὶ ἀρχαῖοι τῆς Ἀσιατικῆς Συυδίας, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Κασπίας θαλάσσης κατοικοῦντες.

Μάσης, λιμὴν τῆς ἐν Πελοποννήσῳ πόλεως Ἐρμιόνης.

- Μασσαί** (Μασσιεβιάν), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, ὅπου διαμοιράζεται ὁ Εὐφράτης ποταμός.
- Μασσαλία** (*Marsiglia*), πόλις τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ναρβοννησίαν, ἀποικία τῶν Φωκαέων (Κάτοικ. Μασσαλιώτης, καὶ Μασσαλιεύς).
- Μασσικός**, ἡ Φαλαρός (*Monte Masso*), ὄρος τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Καμπανίαν, ὅπου τὸ πάλαι ἐγένετο οἶνος ἐξαιρετός.
- Μάσταυρα**, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Λυδίαν κειμένη (Κάτοικ. Μασταυρεύς, καὶ Μασταυρίτης).
- Ματθαῖος Καμαριώτης**, Θεσσαλονικεύς, Ῥήτωρ, Ἱστορικός καὶ Φιλόσοφος. Συνέγραψε Ἀ. Παλινοδίαν περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐκδοθ. *In Crusii Turco-Graecia*, Σελ. 76-79. Β. Λόγους δύο πρὸς Πλήθωνα Περὶ Εἰμαρμένης, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1721, 8.
- Ματθαῖος Καντακουζηνός**, υἱὸς τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ, ἄξιος καὶ πολυμαθής, καδὼς καὶ ὁ πατὴρ του. Οὗτος μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ πατρὸς του ἀναγκασθεὶς ἀπὸ τὰς τότε ἀνωμαλίας τοῦ βασιλείου, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄδωνος, καὶ ἐνδυθεὶς τὸ μοναχικὸν σχῆμα, διήνυσεν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ἐν ἡσυχίᾳ καὶ μελέτῃ βιβλίων. Ὁ Ματθαῖος συνέγραψε μετὰ τοῦ πατρὸς του, καὶ ἰδίως Ἑρμηνεῖαν εἰς τὸ Ἄ-
- μα τῶν Ἀσμάτων, ἐκδοθ. ἐν Ῥώμῃ 1624, φύλ. καὶ ἀλλαχοῦ.
- Μαυρίκιος**, Βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔμφρων καὶ ἰσχυρός, ἀλλὰ καὶ πολλὰ δυστυχής. Συνέγραψε Περὶ Τακτικῆς βιβλία δώδεκα, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Οὐφαλῆ 1664, 8.
- Μαυριτανία**, ἡ Μαυρουσία (Μαρόκκο), ἐπαρχία τῆς Ἀφρικῆς (Κάτοικ. Μαῦρος, ἡ Μαυρούσιος).
- Μαῦρος Τερεντιανός** (*Maurus Terentianus*), Καρχηδόνιος, τοῦ ὁποίου σώζεται Ποιημάτιον Περὶ Γραμμάτων, Συλλαβῶν, Ποδῶν, καὶ Μέτρων Ποιητικῶν, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν παλαιῶν Λατίνων Γραμματικῶν, καὶ ἀλλαχοῦ κατ' ἴδιαν.
- Μαυσωλεῖον** (*Mausoleum*). Ζ. Ἀλικαρνασσός.
- Μαχάων** (*Machaon*) καὶ Ποδालεῖριος υἱοὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐκ τῆς Ἠπιώνης, Ἴατροὶ ἀριστοὶ, θεραπεύοντες εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον τὰς πληγὰς τῶν μαχομένων Θεῶν καὶ Ἡρώων. Ἐπειτα ὁ μὲν Μαχάων τρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐρύπυλου πληγὴν ἀνίατον, ἀπέθανεν ἐκεῖ, ὁ δὲ Ποδालεῖριος μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Τρωάδος κατήνησεν εἰς τὴν Καρίαν, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ, λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν Σύρναν, θυγατέρα τοῦ ἐκεῖ Βασιλέως Δαμαιδόνοιο, ἀφ' οὗ πρῶτον τὴν ἰάτρευσεν ἀπὸ μίαν θανατηφόρον πληγὴν.
- Μεγαῖρα** (*Megara*). Ζ. Ἐρωννύες.

Μεγάλη Ἑλλάς (Magna Graecia). Ζ. Ἑλλάς, Ἰταλία.

Μεγάλη Πύλη. Ζ. Δίπυλον.

Μεγαλόπολις, ἢ Μεγάλη πόλις (Λεοντάρι, ἢ Σινάνο), ἢ μητρόπολις τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Ἀρκαδίας (Κάτοικ. Μεγαλοπολίτης).

Μέγαρα. Ζ. Μεγαρίς.

Μέγαρα, ἢ αὐτὴ καὶ Ὑβλα, πόλις τῆς Σικελίας, ἀποικία Ἑλληνική (Κάτοικ. Μεγαρεύς).

Μεγαρίς, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, μεταξύ Ἀττικῆς, Σαρωνικοῦ κόλπου, Ἰσθμοῦ καὶ Βοιωτίας κειμένη, τῆς ὁποίας ἡ μητρόπολις ἦσαν τὰ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω καλούμενα Μέγαρα (Κάτοικ. Μεγαρεύς).

Μεγασθένης, Ἱστορικός, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Σελεύκου τοῦ Νικάτωρος, παρά τοῦ ὁποίου πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἰνδίαν, συνέγραψε τὴν Ἱστορίαν αὐτῆς, τῆς ὁποίας τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια σώζονται εἰς τὸν Στράβωνα, Εὐσέβιον, καὶ ἄλλους.

Μεδιόλανα, ἢ Μεδιόλανον (Milano), πόλις ἐπίσημος τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν νῦν Λομβαρδίαν κειμένη (Κάτοικ. Μεδιολάνιος, καὶ Μεδιολανός).

Μέδουσα (Medusa). Ζ. Γοργόνες.

Μέδων (Medon). Ζ. Κόδρος.

Μέδωνα, ἢ Μεθώνη, πόλις ὄρεινὴ τῆς Πελοποννήσου, μεταξύ Τροιζῆνος καὶ Ἐπιδαύρου κειμένη.

Μεδόδιος, Πατάρων Ἐπίσκοπος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ ὑπομείνας ἐν δόξῳ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον

εἰς τὴν Χαλκίδα τῆς Κοίλης Συρίας. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται τὰ ἐπόμενα Α'. Περὶ τοῦ Ἀντεξουσίου. Β'. Συμπόσιον τῶν δέκα Παρθένων. Γ'. Ὀμιλία περὶ Συμεῶν καὶ Ἄννης. Δ'. Ὀμιλία εἰς τὰ Βαῖα. Ε'. Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1644, φύλ.

Μεδυδριον, πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν κειμένη (Κάτοικ. Μεδυδριεύς).

Μέδυμνα (Μολιβό), πόλις τῆς νήσου Λέσβου παραθαλάσσιος, ἐπὶ τῆς βορείου πλευρᾶς αὐτῆς κειμένη (Κάτοικ. Μεδυμναῖος).

Μεδώνη (Μοδώνη) πόλις τῆς Πελοποννήσου παραθαλάσσιος εἰς τὴν Μεσσηνίαν, πρὸς τὸ Ἴόνιον πέλαγος ἐκνεύουσα.

Μεδώνη (Μοδών), πόλις τῆς Μακεδονίας, ὅπου ὁ Φίλιππος ἔχασε τὸν ἕνα του ὀφθαλμὸν ὑπὸ τινος στρατιώτου Ἑλλήνος (Κάτοικ. Μεδωναῖος).

Μεδώνη, πόλις τῆς Θετταλίας, κατὰ τὴν Μαγνησίαν κειμένη (Κάτοικ. Μεδωναῖεύς).

Μέλαινα ἄκρα (Κατὰ Βουρνοῦ), μέρος τοῦ ὄρους Μίμαντος, εἰς τὴν Ἰωνίαν.

Μελανεῖς, ἢ Μέλαινα, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχιδῶς φυλῆς (Κάτοικ. Μελανεύς).

Μελάμπους (Melampus), υἱὸς τοῦ Ἀμυδάονος καὶ τῆς Εἰδομένης, καὶ Μάντις ἄριστος, διδάχθεῖς τὴν μαντικὴν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐκ τοῦ ὁποίου κατῆ-

γοντο οἱ Μελαμποδίδαι, Μάν-
τεις καὶ αὐτοὶ ἐπίσημοι χρημα-
τίσαντες.

Μελάμπους, Ἰατρός, ἀκμάσας κα-
τὰ τοὺς χρόνους Πτολεμαίου τοῦ
Φιλαδέλφου. Συνέγραψε Μαντι-
κὴν περὶ Παλμῶν κα' περὶ Ἑ-
λαιῶν τοῦ σώματος, ἐκδοθ. ἐν
Ῥώμῃ, 1545, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.
Μέλανθος (Melanthus). Ζ. Ἀπα-
τούρια.

Μελάντιον, ὄρος τῆς Ἀσίας, εἰς
τὴν Κιλικίαν.

Μέλας Πομπώνιος (Mela Pompo-
nius), Ἰσπανός, πατὴρ τοῦ Ποιη-
τοῦ Ἀνναίου Λουκανοῦ, ἀκμά-
σας ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.
Συνέγραψεν ἐπιτομικῶς Περί Το-
ποθεσίας Οἰκουμένης (De Situ
Orbis), ἢ Κοσμογραφίας βι-
βλία τρία, ἐκδοθ. ἐν Λειψία,
1807, 8, εἰς τόμους ἑπτὰ, με-
τὰ Πινάκων Γεωγραφικῶν.

Μέλας (Γενίσουϊ), ποταμὸς τῆς
Ἀσίας, εἰς τὴν Καππαδοκίαν.

Μέλας (Ἀλαράσουϊ), ποταμὸς τῆς
Ἀσίας, εἰς τὴν Παμφυλίαν.

Μέλας, ρύαξ τῆς Θετταλίας εἰς
τὴν Φθιώτιδα, ἐκχυνόμενος εἰς
τὸν Μαλιέα κόλπον.

Μελέαγρος, Γαδαρεύς, ἐκ τῆς Κοί-
λης Συρίας, ὅστις συνεργασάμε-
νος τὰ κάλλιστα Ἐπιγράμματα
ἐκ τῶν ἀρίστων Συγγραφέων, συν-
ἔγραψε τὸν λεγόμενον Στέφανον,
τοῦ ὁποίου ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶ-
ναι ἢ ἐν Ἰένη 1789, 8, μετὰ
Σημειώσεων.

Μελέαγρος (Meleager, ἢ Melea-
grus), υἱὸς τοῦ Οἰνέως ἐκ τῆς

Ἀλδαιας. Ἀμ' ἀφ' οὗ ἐγέννηθη ὁ
Μελέαγρος οὗτος, αἱ Μοῦραι πα-
ρασταθεῖσαι, προσδιώρισαν τὴν
μέλλουσαν τύχην του. Καὶ ἡ μὲν
Κλυθὼ εἶπεν, ὅτι θέλει γενεῖαι
τολμηρὸς· ἡ δὲ Λάχαισις, ἀν-
δρεῖος· ἡ δὲ Ἀτροπος ἀπεφά-
σισε τὸ τέλος τῆς ζωῆς του μὲ
τὸ τέλος τοῦ ἐπὶ τῆς ἐστίας
καιομένου τότε δαυλοῦ· καὶ ταῦτα
εἰποῦσαι, ἔγενναν ἄφαντοι. Ἡ
δὲ Ἀλδαιά ἀκούσασα τῶν Μοι-
ρῶν τὴν ἀπόφασιν, ἔλαβεν εὐθὺς
ἀπὸ τὴν ἐστίαν τὸν καιόμενον
ἐκεῖνον δαυλὸν, καὶ τὸν ἔχωσε
εἰς τόπον μυστικόν, διὰ νὰ φυ-
λάξῃ τὴν ζωὴν τοῦ υἱοῦ της.
Ἄλλ' ὕστερον ὀργισθεῖσα διὰ τὸν
θάνατον τῶν ἀδελφῶν της, τοὺς
ὁποίους ἐφόνευσε ὁ Μελέαγρος
διὰ τὴν δорάν τοῦ Κάπρου, ἔ-
καυσε αὐτὴ ἢ ἰδίᾳ τὸν δαυλὸν,
συγκατακαύσασα ἀσπλάγγως καὶ
τὸν δυστυχῆ υἱὸν της, κατὰ τὴν
ἀπόφασιν τῆς Μοίρας. Ζ. Ἀλ-
δαία. Καλυδῶν.

Μέλης, ποταμὸς τῆς Ἰωνίας, πλη-
σίον τῆς Σμύρνης ῥέων, ὅπου,
κατὰ τινας, γεννηθεῖς ὁ Ὅμηρος,
ἐπωνομάσθη Μελησιγένης, ἢ Με-
λησιγενής.

Μελίβοια (Καστέλλι), πόλις τῆς
Θετταλίας, κατὰ τὴν Μαγνησίαν
κειμένη (Κάτοικ. Μελιβοεύς).

Μελικέρτης (Melicertes). Ζ. Λευ-
κοδέα.

Μέλισσα. Ζ. Ἀντώνιος Μέλισσα.

Μελισσεύς (Melisseus), Βασιλεὺς
τῆς Κρήτης, καὶ πρῶτος Ἱερεὺς
τῶν Θεῶν, τοῦ ὁποίου αἱ θυ-

γατέρες Ἀμάλθεια καὶ Μελισσα ἀνέθρεψαν τὸν Δία. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι μόνη ἡ Μελισσα ἀνέθρεψε τὸν Δία μὲ τὸ γάλα μιᾶς αἰγός, Ἀμάλθειας καλουμένης. Ἡ, κατ' ἄλλους, αἱ ἀναθρέψασαι τὸν Δία θυγατέρες τοῦ Μελισσέως, ὠνομάζοντο Ἀδράστεια καὶ Ἴδη, πρὸς τὰς ὁποίας ὁ Ζεὺς, μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ἀμάλθειας αἰγός, ἐχάρισεν τὸ ἐν κέρατον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔτρεχε παντοθενά μέλι καὶ γάλα, καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελεν ἐπιθυμήσει ὅστις εἶχεν αὐτό. Καὶ τὴν μὲν αἶγα ὁ Ζεὺς ἀποθανοῦσαν, τὴν κατηστέρισε, τὸ δὲ δέρμα τῆς, ἤγουν τὴν αἰγίδα ἐφόρει αὐτός, ἡ ὁποία σειομένη, ἐπροξένει φόβον καὶ τρόμον καὶ εἰς αὐτούς τοὺς ἀθανάτους Θεούς.

Μελίτη, ἡ Μελιτηνὴ (Μέλεθνα), πόλις ὀνομαστὴ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Καππαδοκίαν, παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Μελιτηνός).

Μελίτη (Malta), νῆσος πλησίον τῆς Σικελίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλάμβανον οἱ Ῥωμαῖοι τὰ μικρὰ σκυλάκια, ἤτοι τὰ λεγόμενα Μελιταῖα κυνίδια (Κάτοικ. Μελιταῖος).

Μελπομένη (Melpomene). Ζ. Μοῦσαι.

Μέμνων, ὁ ἐκ τῆς Ποντικῆς Ἡρακλείας, Ἱστορικός, ἀκμάσας ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος. Συνέγραψεν Ἱστορίαν τῆς ἰδίας του πατρίδος εἰς βιβλία 24, τῆς ὁποίας τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια ἐφυλάχθη-

σαν ὑπὸ τοῦ Φωτίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξεδόθησαν κατ' ἰδίαν πολλαχοῦ, καὶ ἐν Λειψία, 1816, 8, μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Μέμνων (Memnon), υἱὸς τοῦ Τιθωνοῦ καὶ τῆς Ἡοῦς. Οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Τρωάδα πρὸς βοήθειαν τοῦ Πριάμου, καὶ μονομαχήσας μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως, ἐφονεύθη· εἰς δὲ τὸν τόπον, ὅπου ἔπεσε φονευμένος, ἀνέβλυσε μία πηγή, ἡ ὁποία κατ' ἔτος εἰς τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ θανάτου του, ἐπήγαζεν αἶμα ἀντὶ ὕδατος. Μεταμορφωθεὶς δ' ἔπειτα ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς ὄρνιν, καὶ πετάξας, ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀιγύπτου, ὅπου οἱ Ἀιγύπτιοι τὸν ἐτίμησαν ὡς Θεόν, στήσαντες καὶ ἄγαλμα αὐτοῦ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ των Σεράπιδος.

Μέμφις (Γκίζα), πόλις περίφημος τῆς μέσης Αἰγύπτου, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Μεμφίτης). Μεταξὺ ταύτης τῆς πόλεως καὶ τοῦ Νείλου ἔκειντο πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τρεῖς μεγαλοπρεπέσταται Πυραμίδες, αἱ ὁποῖαι ἦσαν οἰκοδομαὶ τετράγωνοι καὶ εἰς ὅξυ λήγουσαι, μέσα εἰς τὰς ὁποίας ἐθάπτοντο διὰ μυστικῆς εἰσόδου οἱ Βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου. Διὰ δὲ τὸ μέγεθος καὶ τὴν λοιπὴν καλλονὴν καὶ εὐπρέπειαν ἐθεωροῦντο ὡς ἐν ἐκ τῶν ἐπτά Θεομάτων τοῦ Κόσμου· ἐπειδὴ εἰς τὴν κτίσιν μιᾶς μόνης ἐξ αὐτῶν τῆς μεγίστης ἐργάζοντο τετρα-

κόσιοι ἐξήκοντα χιλιάδες ἀνδρωποι, εἰς διάστημα εἴκοσι τριῶν χρόνων.

Μένανδρος, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς τῆς Μέσης Κωμωδίας περίφημος, μαθητὴς τοῦ Θεοφράστου χρηματίας. Συνέγραψε, λέγουσαν, ὑπὲρ τὰς 200 Κωμωδίας, τὰς ὁποίας ἐμμνήθησαν οἱ μεταγενέστεροι, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ Ῥωμαῖος Κωμικὸς Τρεντίος, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς λείψανα τινὰ μόνον διεσώθησαν, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συλλογὴν τῶν Ἑλλήνων Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν, καὶ κατ' ἐδίαν ἐν Βερολίῳ, 1823, 8, μετὰ τοῦ Φιλήμονος.

Μένανδρος, Βυζάντιος, ὁ ἐπονομαζόμενος Προτέκτωρ, Ἱστορικὸς, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Μαυρικίου. Σαΐζονται καὶ τούτου ἐκ τῶν Ἱστοριῶν ἀποσπασμάτια τινὰ, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Χοισελείου Συλλογὴν τῶν Πρεσβειῶν.

Μενέλαος (Menelaus), ὁ Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ἦτον υἱὸς τοῦ Ἀτρέως, ἢ τοῦ Πλεισθένου (Ζ. Ἀτρέως), καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀνὴρ δὲ τῆς περιφήμου Ἑλένης. Ὄταν ὁ Πάρις ἤρπασεν αὐτὴν τὴν Ἑλένην, καὶ συνήχθησαν οἱ ἅπανταχοῦ Ἕλληνες πρὸς ἐκδίκησιν ταύτης τῆς ἀτιμίας, ὑπῆγε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον μετὰ ἐξήκοντα πλοῖα, ὅπου ἔδειξε καὶ πολλὰς ἀνδραγαθίας. Ἐμονομάχησας μετὰ τοῦ Πάριδος, καὶ τὸν ἐνίκησεν ὁμοίως ἐφόνευσε καὶ τὸν Ἐυφορ-

βον, μονομαχίας καὶ μετ' αὐτοῦ, καὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας ἀνδραγαθίας ἐμβῆκεν εἰς τὸν Δούρειον Ἴππον, καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς Τρωάδος ἔλαβεν ὀπίσω τὴν γυναῖκα τοῦ Ἑλένης, φονεύσας τὸν Δηϊφροβον, ὅστις εἶχεν αὐτὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πάριδος. Ἐπιστρέφων δὲ μετ' αὐτῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὑπέπεσεν εἰς πολλὰς τρικυμίας, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, καὶ μετὰ ὀκταετῆ πλάνην, ἔφθασεν ὑγιῶς εἰς τὴν Σπάρτην, ὅπου καὶ ἔζησεν ἐν εἰρήνῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του.

Μενίππη (Menippe). Ζ. Ὀρίων.

Μενοικεύς (Menoecus), υἱὸς τοῦ Κρέοντος, Βασιλέως τῶν Θηβῶν. Ὄταν ὁ Ἀδραστος ἐπλησίασεν εἰς τὰς Θήβας, διὰ τὴν ἀποκαταστάσιν εἰς τὸν θρόνον τὸν γαμβρὸν του Πολυεῖκην, οἱ Θηβαῖοι ἔμαθον παρὰ τοῦ χρησμοῦ, ὅτι αὐτοὶ θελοῦν νικήσει, ἐὰν ὁ Κρέων ἀποφασίσῃ νὰ θυσιάσῃ τὸν υἱὸν του εἰς τὸν Ἄρην. Ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν ἠθέλησε νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τοῦτο, ὁ Μενοικεύς ἐδυσιάσθη μόνος του, καὶ οὕτως ἔγεγενε εἰς τοὺς συμπολίτας του παραίτιος τῆς νίκης.

Μενοίτιος (Menoetius). Ζ. Πάτροκλος.

Μενοίτιος, υἱὸς τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Κλυμένης, ὅστις ὑπερήφανος ὦν καὶ ὑβριστὴς, ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διὸς, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν Τάρταρον.

Μέντωρ (Mentor), Ἰθακήσιος, ὁ

- πλέον πιστός φίλος τοῦ Ὀδυσσεως, εἰς τὸν ὁποῖον, ἀναχωρῶν διὰ τὴν Τρωάδα, παρέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν ὅλης τῆς οἰκίας του, καὶ τοῦ υἱοῦ του Τηλεμάχου, ὅστις τότε ἦτον ἀκόμη βρέφος. Κατὰ τὸν μῦθον ἡ Ἄθηνᾶ ὑπὸ τὸ σχῆμα τοῦ Μέντορος ἐσυμβούλευε τὸν Ὀδυσσεά, καὶ συνώδευσε ἐπειτα καὶ τὸν Τηλέμαχον, ὅτε περιήρχετο ζητῶν τὸν πατέρα του. Κατ' ἄλλους δὲ ὁ Μέντωρ ἤμαζε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ὀμήρου, καὶ ἐπειδὴ ἐφιλοξένησε κ' ἐπεριποιήθη αὐτὸν τὸν Ὀμηρον, διαβάντα ἐκεῖθεν, ἠδέλησεν ὁ Ποιητὴς πρὸς εὐγνωμοσύνην, νὰ τοῦ ἀθανάτιση τὸ ὄνομα εἰς τὸ ἀθάνατόν του Ποίημα.
- Μερόη (Γιραύα)**, νῆσος τῆς Λιβυοσίας, καὶ πόλις αὐτόδι ὁμίονμος (Κάτοικ. Μεροΐτης).
- Μεσημβρία (Μεσεμβρία)**, πόλις τῆς Θράκης, ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου κειμένη (Κάτοικ. Μεσημβριανός).
- Μεσηνή (Βάσσα Μεσάν)**, νῆσος τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, παρά τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ κειμένη.
- Μεσοποταμία (Ἀράμ Ναχαραϊμ, ἢ Ἀλβισέρικα)**, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, μεταξύ τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος τῶν ποταμῶν κειμένη, διὰ τὸ ὁποῖον ἴσως καὶ Μέση τῶν ποταμῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκαλεῖτο (Κάτοικ. Μεσοποταμίτης).
- Μεσσαπία, ἢ Καλαβρία (Terra d' Otranto)**, ἢ αὐτὴ καὶ Ἰα-
- πυγία καὶ Σαλεντίνη, ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα κειμένη (Κάτοικ. Μεσσαπίος).
- Μεσσήνη (Μοσσενίγκο, ἢ Μαυρομάτια)**, ἢ μητρόπολις τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσηνίας, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐπαμινώνδου, μετὰ τὴν ἐν Λευκτροῖς μάχην.
- Μεσσήνη, ἢ πρότερον Ζάγκλη (Messina)**, πόλις μεγίστη καὶ πρωτεύουσα τῆς Σικελίας (Κάτοικ. Μεσσήνιος).
- Μεσσηνία, ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου, μεταξύ Λακωνικῆς, Μεσσηνιακοῦ κόλπου, Ἰονίου πελάγους, καὶ Ἀρκαδίας κειμένη (Κάτοικ. Μεσσήνιος).**
- Μεσσηνιακὸς κόλπος (Κόρφος τῆς Κορώνης)**, ἐκτεινόμενος ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Ταυάρου ἕως εἰς τὴν πόλιν Στενύκλαρον.
- Μεταγεΐτνια, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐνοικιασταὶ μετέβαινον εἰς ἄλλας οἰκίας. Κατ' ἄλλους δὲ ὀνομάσθη οὕτως αὕτη ἢ ἑορτὴ εἰς ἀνάμνησιν τῆς μεταγεϊτνιασεως τῶν κατοίκων τῆς ἐν τῇ Ἀττικῇ Μελίτης μὲ τὸν δῆμον Διόμειαν. Ἐωρτάζετο δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἐκ ταύτης ὀνομάσθη καὶ ὁ Μῆν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐτελεῖτο, Μεταγεϊτνιαῖον. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων.**
- Μετὰποντα, ἢ Μεταπόντιον (Torre di mare)**, πόλις ἀρχαία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα κειμένη, ἀποικία Ἑλληνικὴ (Κάτοικ. Μεταπόντιος, καὶ Μεταποντῖνος).

Μεταφραστής. Ζ. Συμῶν Μεταφραστής.

Μέτουλος (Μέτλιγγ), πόλις τῆς Ἰλλυρίδος, κατὰ τὴν Ἰαποδικὴν χώραν κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Μετούλου).

Μήδεια. Ζ. Εὐριπίδης.

Μήδεια (Medea), θυγάτηρ τοῦ Αἰήτου, Βασιλέως τῆς Κολχίδος, καὶ μάγος περίφημος. Ὄταν ἦλθον οἱ Ἀργοναῦται εἰς τὴν Κολχίδα, διὰ νὰ λάβωσι τὸ χρυσοῦν Δέρας, ἡ Μήδεια ἰδοῦσα τὸν Ἰάσονα, ἐδέλχθη ἀπὸ τὰ κάλλη του, καὶ τὸν ἠγάπησεν ὑπερβολικῶς. ἄθεν καὶ συμφωνήσασα μετ' αὐτοῦ νὰ τὴν λάβῃ μαζὴ του εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸν ἐδίδαξε τὸν τρόπον, πῶς ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀκινδύνως ἐκεῖνο τὸ Δέρας. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται διὰ τῆς ὁδηγίας καὶ βοήθειας αὐτῆς λαβόντες τὸ Δέρας, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν. Ἡ Μήδεια ὁμῶς προβλέπουσα τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἔλαβε μαζὴ της καὶ τὸν μικρότερον ἀδελφόν της Ἀψυρτον, τὸν ὁποῖον, διὰ νὰ μὴ τοὺς φθάσῃ ὁ Αἰήτης, κόψασα εἰς λεπτὰ κομμάτια, τὸν ἔρριψεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ περάσῃ, ὅταν τοὺς ἐδίωκε. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν θέλων αὐτὸς ὁ δυστυχῆς πατὴρ νὰ συνάξῃ τὰ διεσκορπισμένα μέλη τοῦ υἱοῦ του, ἠργοπόρησεν εἰς τὸν δρόμον, κ' ἔδωκεν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς Ἀργοναύτας νὰ φύγωσιν ἐκεῖθεν ἀκινδύνως. Ἄλλ' ὁ Ἰάσων μετὰ ταῦτα δὲν ἐφύλαξε

πιστῶς τὴν πρὸς τὴν Μήδειαν ὑπόσχεσίν του· διότι ἀφ' οὗ ἔζησε μετ' αὐτῆς εὐτυχῶς δέκα ὀλόκληρα ἔτη, τὴν ἀπεχωρίσθη τελευταῖον εἰς τὴν Κόρινθον, λαβὼν ἀντ' αὐτῆς εἰς γυναῖκα του τὴν Γλαύκην, θυγατέρα τοῦ Κρέοντος, Βασιλέως τῆς Κορίνθου. Ἡ δὲ Μήδεια, πρὸς ἐκδικησὴν ταύτης τῆς ἀτιμίας, πρῶτον μὲν διὰ τῶν μαγείων της κατέστρεψεν ὅλην τὴν οἰκίαν τοῦ Κρέοντος, ἔπειτα δὲ σφάξασα ἰδιοχείρως καὶ τὰ δύο της τέκνα, τὰ ὅποια εἶχε γεννήσει μετὰ τοῦ Ἰάσονος, καὶ ἐλέγξασα αὐτὸν ὡς ἀχάριστον, μετέβη ἐφ' ἄρματος πτερωτῶν δρακόντων εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἔλαβεν εἰς ἄνδρα τὸν Αἰγέα, Βασιλέα τῶν Ἀθηνῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἔπειτα ἐφάνη ἐπίβουλος τῆς ζωῆς τοῦ Θεσέως, ἐδιώχθη καὶ ἐκεῖθεν, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Ἀσίαν, ὑπανδρεύθη μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Ἀρίας, καὶ ἐγέννησε τὸν Μῆδον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὠνομάσθη καὶ ἡ χώρα ἐκεῖνη Μῆδία.

Μῆδία (Ἰράκ Ἀγβαμί), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεγίστη, μεταξύ Κασπίας θαλάσσης, Ὑρκανίας, καὶ Ἀρμενίας κειμένη, τῆς ὁποίας τὸ μὲν μεσημβρινὸν μέρος ὠνομάζετο Μεγάλῃ Μῆδία, τὸ δὲ βόρειον, Ἀτροπατηνὴ (Κάτοικ. Μῆδος).

Μῆλος, μία ἐκ τῶν Σποραδῶν νήσων, μεταξύ Κρήτης καὶ τοῦ Σκυλλαίου ἀκρωτηρίου κειμένη (Κάτοικ. Μήλιος).

Μῆνες Ἀθηναίων (Menses Atheniensium). Τὸ Ἀττικὸν ἔτος ἦτον Σεληνιακόν, καὶ ἤρχεζεν εἰς τὴν πρώτην Νομηνίαν, τουτέστι νέαν Σελήνην μετὰ τὸ Σερινόν Ἡλιοστάσιον. Συνίστατο δὲ ἐκ Μηνῶν δώδεκα καὶ ἡμερῶν τριακοσίων πενήκοντα τεσσάρων. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν ἐγένετο ἀνωμάλως, καὶ ἀνέβαιναν ἐκ τούτου γὰ μὲνωσαν ὀπίσω κατ' ἔτος ἔνδεκά ἡμέρας, ἐπρόσθετον κατ' ἕκαστον κρῖτον ἔτος καὶ ἓνα ἐμβόλιμον Μῆνα, τὸν ὁποῖον κώνμαζον Ποσειδεῶνα δευτέρον. Ἐκ τούτων δὲ τῶν Μηνῶν οἱ μὲν περιεῖχον 29, οἱ δὲ 30 ἡμέρας, καθὼς ἀκολουθῶς φαίνονται μετὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἀναλογίαν τῶν παρ' ἡμῖν ἤδη ἐν χρήσει Ῥωμαϊκῶν Μηνῶν.

29. Ἐκατομβαιῶν, Ἰούλιος. Ζ. Ἐκατόμβαια.

30. Μεταγειτνίων, Ἀυγουστος. Ζ. Μεταγεῖτνια.

29. Βοηδρομιῶν, Σεπτέμβριος. Ζ. Βοηδρόμια.

30. Μαιμακτηριῶν, Ὀκτώβριος. Ζ. Μαιμακτήρια.

29. Πυανεφίων, Νοέμβριος. Ζ. Πυανέφια.

30. Ποσειδεῶν, Δεκέμβριος. Ζ. Ποσειδῶνια.

29. Γαμηλιῶν, Ἰανουάριος. Ζ. Γαμήλια.

30. Ἀνδестηριῶν, Φεβρουάριος. Ζ. Ἀνδεστήρια.

29. Ἐλαφθβολίων, Μάρτιος. Ζ. Ἐλαφθβόλια.

30. Μουνυχιῶν, Ἀπρίλιος. Ζ. Μουνύχια.

29. Θαργηλιῶν, Μαῖος. Ζ. Θαργήλια.

30. Σκιρόφοριῶν, Ἰούνιος. Ζ. Σκιρόφορια.

Ἐκαστος δὲ τούτων τῶν Μηνῶν διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, τουτέστιν εἰς τρεῖς Δεκάδας, ἐκ τῶν ὁποῖων ἡ μὲν πρώτη περιέχει τὰς ἀπὸ τῆς πρώτης ἕως τῆς δεκάτης τοῦ Μηνὸς ἡμέρας, καὶ λέγεται Δεκάς ἱσταμένου, ἢ ἀρχομένου Μηνός. ἡ δὲ δευτέρα, τὰς ἀπὸ τῆς ἔνδεκάτης ἕως τῆς εἰκοστῆς, καὶ ὀνομάζεται Δεκάς μεσοῦντος Μηνός. ἡ δὲ τρίτη, τὰς ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς πρώτης ἕως τῆς τριακοστῆς (εἰάν ὁ Μῆν περιεῖχῃ 30 ἡμέρας), ἢ τῆς εἰκοστῆς ἑννάτης (εἰάν περιεῖχῃ 29 μόνον), καὶ καλεῖται Δεκάς φθίνοντος, ἢ λήγοντος, ἢ ἀπιόντος Μηνός. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἡμέρα ἐκάστου Μηνός ὀνομάζεται Νομηνία, ἦτοι νέος Μῆν, ἡ δὲ τελευταία Ἐνη καὶ Νέα, ἦγον παλαιὰ καὶ νέα, ἐπειδὴ εἶναι ἡ τελευταία τοῦ παλαιοῦ Μηνός, καὶ ἡ νέα, ἦτοι ἡ ἀρχὴ τοῦ νέου.

Ἡ ἄ. λοιπὸν ἡμέρα τῆς πρώτης Δεκάδος λέγεται ἐν γένει Νομηνία, ὡς εἴρηται, ἢ πρώτη ἱσταμένου, ἢ ἀρχομένου Μηνός (δεῖνος). ἡ β. δευτέρα ἱσταμένου, ἢ ἀρχομένου, ἢ γ. τρίτη ἱσταμένου, ἢ ἀρχομένου, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἕως τῆς δεκάτης,

ἢ ὅποια λέγεται Δεκάτη, ἢ δεκάτη προτέρα, ἢ δεκάτη πρὸ εἰκάδος.

Τῆς δευτέρας Δεκάδος ἢ πρώτης ἡμέρας, τουτέστιν ἢ ἐνδεκάτη τοῦ Μηνός, λέγεται πρώτη μεσοῦντος Μηνός, ἢ πρώτη ἐπὶ δεκάδι, ἢ ἐπὶ δέκα, ἢ ἐπὶ δεκάτη ἢ β'. τουτέστιν ἢ δωδεκάτη, δευτέρα μεσοῦντος, ἢ δευτέρα ἐπὶ δεκάδι, κτλ. ἕως τῆς εἰκοστῆς, ἢ ὅποια καλεῖται Ἐικοστή, καὶ Ἐικάς.

Τῆς τρίτης Δεκάδος ἢ ἀρίθμησις γίνεται ὀπισθοβατικῶς, οἷον ἢ πρώτη ἡμέρα, τουτέστιν ἢ εἰκοστή πρώτη τοῦ Μηνός, λέγεται δεκάτη Μηνός φθίνοντος, ἢ λήγοντος, ἢ ἀπιόντος, εἰάν ὁ Μῆν περιέχῃ 30 ἡμέρας, εἰάν δὲ περιέχῃ 29 μόνον, τότε ἢ εἰκοστή πρώτη λέγεται ἐνάτη

Μηνός φθίνοντος, ἢ λήγοντος, ἢ ἀπιόντος, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἡγουν ἢ κβ'. ἐνάτη, ἢ ὀγδόη Μηνός φθίνοντος, ἢ κγ'. ὀγδόη, ἢ ἐβδόμη Μηνός φθίνοντος, ἢ λήγοντος, κτλ. ἕως τῆς τελευταίας, ἢ ὅποια λέγεται Ἐνη καὶ Νέα, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. Ταύτης δὲ τῆς τρίτης Δεκάδος αἱ ἡμέραι ἀριθμοῦνται καὶ κατ' ἄλλον τρόπον, τακτικῶς δηλαδή, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι δύο δεκάδες, μετὰ τὴν προσθήκην τοῦ Ἐπὶ εἰκάδι, ἢ μετὰ εἰκάδα, ἡγουν ἢ μὲν κά. ἡμέρα λέγεται πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, ἢ μετὰ εἰκάδα, ἢ δὲ κβ'. δευτέρα ἐπὶ εἰκάδι, ἢ μετὰ εἰκάδα, καὶ οὕτω καθεξῆς ἕως τῆς τελευταίας, ἢ ὅποια λέγεται Τριακὰς μόνον, καθὼς σαφέστερον φαίνεται καὶ εἰς τὸν ἀπέναντι Πίνακα.

Ἀττικοῦ Μηνὸς διαίρεσις, καὶ τρόπος τοῦ ἀριθμεῖν τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.

Πρώτη Δεκάς.	1. Νουμηνία, ἢ Πρώτη.	Ταταμένου, ἢ ἀρχομένου Μηνός.
	2. Δευτέρα.	
	3. Τρίτη.	
	4. Τετάρτη.	
	5. Πέμπτη.	
	6. Ἑκτη.	
	7. Ἐβδόμη.	
	8. Ὀγδόη.	
	9. Ἐνάτη.	
	10. Δεκάτη.	
Δευτέρα Δεκάς.	11. Πρώτη.	Μεσούτος Μηνός, ἢ ἐπὶ δεκάδι.
	12. Δευτέρα.	
	13. Τρίτη.	
	14. Τετάρτη.	
	15. Πέμπτη.	
	16. Ἑκτη.	
	17. Ἐβδόμη.	
	18. Ὀγδόη.	
	19. Ἐνάτη.	
	20. Εἰκάς.	

Μηνός 30 ἡμερῶν.

Μηνός 29 ἡμερῶν.

Ἄλλος.

Τρίτη Δεκάς.	21. Δεκάτη,	Ἐνάτη.
	22. Ἐνάτη,	Ὀγδόη.
	23. Ὀγδόη,	Ἐβδόμη.
	24. Ἐβδόμη,	Ἑκτη.
	25. Ἑκτη,	Πέμπτη.
	26. Πέμπτη,	Τετάρτη.
	27. Τετάρτη,	Τρίτη.
	28. Τρίτη,	Δευτέρα.
	29. Δευτέρα,	Ἐνη καὶ Νέα.
	30. Ἐνη καὶ Νέα.	

Μηνός φθίνοντος, ἢ χλίνοντος.	Πρώτη.	Ἐπὶ εἰκάδι, ἢ μετ' εἰκάδια.
	Δευτέρα.	
	Τρίτη.	
	Τετάρτη.	
	Πέμπτη.	
	Ἑκτη.	
	Ἐβδόμη.	
	Ὀγδόη.	
	Ἐνάτη.	
	Τριακάς.	

Παραδείγματα. Ἐπὶ Ἄρχοντος Μνησιφίλου, Ἑκατομβαιῶνος ἔνη καὶ νέα, φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονίδος, κτλ. (Δημοσθ. Περὶ Στεφ. 36. Ἐκδ. Βεκκέρου). ἦτοι τῇ εἰκοστῇ ἐνάτῃ Ἰουλίου, ἐπειδὴ ὁ μὲν Ἑκατομβαιῶν ἀναλογεῖ μὲ τὸν καδ' ἡμᾶς Ἰούλιον, ἡ δὲ ἔνη καὶ νέα μὲ τὰς 29 αὐτοῦ τοῦ Μηνός, ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὸν ὀπισθεν Πίνακα.

Ἐπὶ Μνησιφίλου Ἄρχοντος, συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης, καὶ πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμη (Μηνός) Μαιμακτηριῶνος δεκάτῃ ἀπιόντος (21 Ὀκτωβρίου), Καλλισθένης, κτλ. (αὐτόδι 46).

Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος, Ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη ἰσταμένου (6 Μαρτίου), Αἰσχίνης Ἄτρομήτου, κτλ. (αὐτόδι 66).

Ἄρχων Δημόνικος Φλυεὺς, Βοηδρομιῶνος ἕκτη μετ' εἰκάδα (26 Σεπτεμβρίου), γνώμη βουλῆς καὶ δήμου, Καλλίας Φρεάρριος εἶπεν, ὅτι, κτλ. (αὐτόδι 147).

Ἐπὶ Ἄρχοντος Ἡροπύδου, Μηνός Ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη φθίνοντος (24 Μαρτίου), φυλῆς πρυτανευούσης Ἐρεχθίδος, κτλ. (αὐτόδι 209).

Τοῦτο δ' αὖ πάλιν, Πέρσαι Μηνός Βοηδρομιῶνος ἕκτη μὲν (6 Σεπτεμβρίου) ἐν Μαραθῶνι, τρίτῃ δὲ (3 τοῦ αὐτοῦ) ἐν Πλαταιαῖς, ἅμα καὶ περὶ Μυκάλην ἠττήθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. πέμπτῃ δὲ φθίνοντος (25

τοῦ αὐτοῦ), ἐν Ἀρβίλοις, κτλ. (Πλούταρχ. Καμίλ. 10. 15. Ἐκδ. Κοραῆ).

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀναλογοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ ἡμέραι ἐκάστου Μηνός, μ' ὅλον ὅτι μεταξὺ τῶν Ἀττικῶν καὶ τῶν καδ' ἡμᾶς ἤδη ἐν χρήσει Ῥωμαϊκῶν Μηνῶν εὐρίσκαται εἰς ἄλλους διαφορετικὴ τις ἀνολογία, ἀλλὰ δὲν εὐρέδῃ ἀκόμη καὶ ἀκριβῆς ἀνταπόκρισις, οὔτε δύναται νὰ εὐρεθῇ, ἐπειδὴ ἕνας Ἀττικὸς Μηνὸς ἀρχίζει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀπὸ τὸν ἕνα ἐκ τῶν καδ' ἡμᾶς, καὶ λήγει εἰς τὸν ἄλλον, οἷον ὁ Ἄνδραστηριῶν κεῖται μεταξὺ τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Μαρτίου Μηνός, ὁ Βοηδρομιῶν, μεταξὺ Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως.

Μῆνες Ῥωμαίων (Menses Romanorum). Καθὼς τὸ Ἀττικόν, οὕτω καὶ τὸ Ῥωμαϊκόν ἔτος ἦτον Σεληνιακόν, καὶ περιεῖχε τὰς αὐτάς, ἢ καὶ περισσοτέρας ἀνωμαλίας, ἕως ὅτου ἐπὶ Ἰουλίου Καίσαρος 709 ἔτη ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης, καὶ 45 πρὸ Χριστοῦ ἔλαβε καλητέραν τινὰ μεταβολήν, καὶ ἐντελεστέραν ἐπὶ τοῦ Πάπα τῆς Ῥώμης Γρηγορίου II'. κατὰ τὸ 1582 σωτήριον ἔτος. Ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἐποχῆς τὸ μὲν Ἰουλιακόν ἔτος ὠνομάσθη Παλαιόν, καὶ ἔμεινεν ἀκόμη εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς Ῥώσους· τὸ δὲ Γρηγοριακόν, Νέον, καὶ τὸ μεταχειρίζονται ὅλα τὰ ἄλλα χριστιανικὰ γένη τῆς Εὐρώπης

εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ θρησκευτικὰς τῶν ἱεροπραξίας, τὸ ὁποῖον ἀκολουθοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἐνὸς ἀπαρλλάκτως κατὰ τὸ πολιτικὸν διὰ τὴν μετ' αὐτῶν ἐπιμίξιαν, ἢ σημειοῦντες τὴν ἡμέραν τοῦ Μηνὸς οὕτω: 13/25, φερέειπεν, Μαρτίου, τὸ ὁποῖον δηλοῖ εἰς τὰς 13 τοῦ Μαρτίου κατ' ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰς 25 κατ' αὐτούς, διὰ τὴν δωδεκαήμερον μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν διαφορὰν.

Οἱ δώδεκα Μῆνες τῶν Ῥωμαίων ἀνταποκρίνονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μετὰ τοῦ τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐφεξῆς φαίνονται:

Januarius, Γαμηλιών. Ζ. Ἰανουάριος.

Februarius, Ἀνδεστηριών. Ζ. Φεβρουάριος.

Martius, Ἐλαφροβολιών. Ζ. Μάρτιος.

Aprilis, Μουνυχιών. Ζ. Ἀπρίλιος.

Majus, Θαργηλιών. Ζ. Μάιος.

Junius, Σκιρόφοριών. Ζ. Ἰούνιος.

Julius (Quintilis), Ἐκατομβαιών. Ζ. Ἰούλιος.

Augustus (Sextilis), Μεταγειτινιών. Ζ. Ἀυγουστος.

September, Βοηδρομιών. Ζ. Σεπτέμβριος.

October, Μαιμακτηριών. Ζ. Ὀκτώβριος.

November, Πυανεψιών. Ζ. Νοέμβριος.

December, Ποσειδεών. Ζ. Δεκέμβριος.

Ἐκαστος τούτων τῶν Μηνῶν διαιρεῖται εἰς τρία, ἤγουν εἰς Καλάνδας, ἢ Καλένδας, εἰς Νόνας (Νόννας) καὶ εἰς Ἰδούς (Εἰδούς). Καὶ αἱ μὲν Καλένδαι (Calendae, ὅθεν τὸ Calendarium, ἦτοι Μηνολόγιον αὐτῶν) παρωνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ Calare, τουτέστι Καλεῖν ῥήματος, ἐπειδὴ κατ' αὐτάς, ἤγουν κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστου Μηνός, ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς ἐκάλει τὸν λαὸν εἰς τὸ Καπιτώλιον, καὶ ἐμύνηεν εἰς αὐτὸν τὴν ἡμέραν τῶν Νόνων, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐγίνετο εἰς τὴν Ῥώμην δημοτελής πανηγυρίς· καὶ προσέτι τὴν νέαν Σελήνην, τὰς εορτὰς καὶ ὅσα ἄλλα ἦσαν ἀναγκαῖα νὰπραχθῶσι κατ' ὅλον ἐκεῖνον τὸν Μῆνα· αἱ δὲ Νόναι (Nonae), παρωνομάσθησαν ἀπὸ τὴν δέσιν των, ἐπειδὴ ἀπὸ αὐτάς ἀποκλειστικῶς ἕως τῶν Ἰδῶν ὁμοίως ἀποκλειστικῶς ἀριθμοῦνται ἐννέα ἡμέραι· αἱ δὲ Ἰδοὶ (Idus) ἔλαβον, λέγουσι, τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τοῦ Iduare, τουτέστι Διαιρεῖν Τυβέρητικοῦ ῥήματος, ἐπειδὴ διαιροῦσι σχεδὸν εἰς δύο ἴσα μέρη ἕκαστον Μῆνα.

Αἱ Καλένδαι εἶναι πάντοτε ἡ πρώτη ἡμέρα ἐκάστου Μηνός, χωρὶς τινος ἐξαιρέσεως, καθὼς ἡ τῶν Ἀθηναίων Νομηνία· αἱ δὲ Νόναι εἰς μὲν τοὺς Μῆνας Μάρτιον, Μάϊον, Ἰούλιον καὶ Ὀκτώβριον εἶναι ἡ ἐβδόμη ἡμέρα, εἰς δὲ τοὺς λοιπούς, ἡ πέμπτη· αἱ δὲ Ἰδοὶ εἰς μὲν τοὺς ἤδη εἰρημένους τέσσαρας Μῆνας

εἶναι ἡ δεκάτη πέμπτη, εἰς δὲ τοὺς λοιπούς, ἡ δεκάτη τρίτη.

Ἡ πρώτη λοιπὸν ἡμέρα ἐκάστου Μηνὸς λέγεται Καλένδαι, Παρ. χάρ. ἡ πρώτη τοῦ Ἰανουαρίου λέγεται Καλένδαι Ἰανουαρίου· ἡ πρώτη τοῦ Φεβρουαρίου, Καλένδαι Φεβρουαρίου, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. Ἡ δὲ δευτέρα καὶ αἱ ἄλλαι ἡμέραι τοῦ Μηνὸς λογαριάζονται ἀναφορικῶς μὲ τὸν ἀριθμὸν, ὅστις προκύπτει ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀρίθμηση τῶν ἕως τῶν Νόνων, Ἰδῶν καὶ Καλενδῶν ἡμερῶν· καὶ ἐπειδὴ, Παρ. χάρ. ἀπὸ τῆς δευτέρας τοῦ Ἰανουαρίου ἕως τῶν Νόνων αὐτοῦ ἀριθμοῦνται τέσσαρες ἡμέραι, ἡ δευτέρα αὐτοῦ λέγεται Δ'. Νόνων, ἡ πρὸ Νόνων Ἰανουαρίου, ἤγουν τοῦτο, ἡ ἐκεῖνο ἔγεινε τέσσαρας ἡμέρας προητέρα ἀπὸ τὰς Νόνας τοῦ Ἰανουαρίου, ἀντὶ νὰ εἴπωσιν, ὅτι ἔγεινεν εἰς τὰς 2 τοῦ Ἰανουαρίου· ἡ τρίτη, Γ'. Νόνων, ἡ πρὸ Νόνων Ἰανουαρίου· ἡ δὲ τετάρτη δὲν λέγεται Δευτέρα Νόνων (καθὼς οὔτε εἰς τὸ Λατινικὸν *Secundo Nonas*), ἀλλὰ μόνον Πρὸ Νόνων, χωρὶς τοῦ Δευτέρα (Λατινιστὶ *Pridie Nonas*, ἤγουν *die ante Nonas*), Τῇ προτεραίᾳ Νόνων, ἡ τῇ πρὸ Νόνων ἡμέρᾳ, ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τὰς πρὸ Καλενδῶν καὶ Ἰδῶν ἡμέρας διὰ τὴν εἰς τὸ Λατινικὸν σημασίαν τῆς λέξεως *Secundus*, γενομένης ἀπὸ τοῦ ῥήματος *Sequor*, τὸ ὁποῖον σημαίνει Ἐπομαι, ἀκο-

λουδῶ, καὶ ἡ ἔννοια εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀπαιτεῖ προήγησιν, ἣτις σημαίνεται μὲ τὸ Ἐπίρρημα *Pridie*· ἡ πέμπτη εἶναι αἱ καθ' αὐτὸ Νόλαι, καὶ λέγεται Νόλαι Ἰανουαρίου (*Nonae Januarii*). Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον λογαριάζονται καὶ οἱ λοιποὶ Μῆνες, ἐκτὸς τοῦ Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου, τῶν ὁποίων αἱ ἕως τῶν Νόνων ἡμέραι ἐπειδὴ εἶναι ἕξ, ἡ δευτέρα ἡμέρα αὐτῶν λέγεται 5'. Νόνων, ἡ τρίτη, Ε'. Νόνων, κτλ.

Μετὰ τὰς Νόνας ἔπονται αἱ Ἰδοί, τῶν ὁποίων ὁ λογαριασμὸς γίνεται ὁμοίως καθὼς καὶ ὁ τῶν Νόνων· ὅθεν ἡ ἕκτη τοῦ Ἰανουαρίου λέγεται Η'. Ἰδῶν, ἡ πρὸ Ἰδῶν Ἰανουαρίου, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς ἕως τῶν Ἰδῶν ἀποκλειστικῶς εἶναι ὀκτὼ ἡμέραι· ἡ ἐβδόμη, Ζ'. Ἰδῶν Ἰανουαρίου· ἡ ὀγδόη, 5'. Ἰδῶν Ἰανουαρίου, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἕως τῆς δωδεκάτης, ἣτις λέγεται μόνον Πρὸ Ἰδῶν Ἰανουαρίου (*Pridie Idus Januarii*), ὡς ἀνωτέρω εἰρηται· καὶ ἡ δεκάτη τρίτη Ἰδοί Ἰανουαρίου (Λατινιστὶ *Idus Januarii*, ἡ εἰς πτωσῶν Ἀφαιρετικὴν *Idibus Januariis*, ἡ *Januarii*, ὡς συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν Καλενδῶν καὶ Νόνων ἡ τοιαύτη χρῆσις τῆς Ἀφαιρετικῆς). Θεωρεῖται δὲ ἐνταῦθα καὶ ἡ εἰρημένη ἐξάίρεσις τῶν τεσσάρων ἐκείνων Μηνῶν, ἤγουν Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου.

Μετὰ δὲ τὰς Ἰδοὺς ἀρχεται

ἡ ἀρίθμησις τῶν ἕως τῶν Καλενδῶν ἡμερῶν τοῦ ἐπομένου Μηνός· καὶ ἐπειδὴ Παρ. χάριν μεταξύ τῆς ιδ. τοῦ Ἰανουαρίου (ΙΘ'. Καλενδῶν Φεβρ.) καὶ τῶν Καλενδῶν τοῦ ἐπομένου Μηνός (Καλένδαι Φεβρ.) ἀριθμοῦνται ἀποκλειστικῶς 19 ἡμέραι, ἡ δεκάτη τετάρτη τοῦ Ἰανουαρίου λέγεται ΙΘ'. Καλενδῶν, ἡ πρὸ Καλενδῶν Φεβρουαρίου· ἡ δεκάτη πέμπτη αὐτοῦ, ΙΗ'. Καλενδῶν Φεβρουαρίου· ἡ δεκάτη ἕκτη, ΙΖ'. Καλενδῶν Φεβρουαρίου, καὶ οὕτω καθεξῆς ἕως τῆς τελευταίας τοῦ Ἰανουαρίου, ἡ ὁποία λέγεται, ὡς εἴρηται, Πρὸ Καλενδῶν Φεβρουαρίου (Pridie Calendas Februariās, ἢ Februarii), καὶ ἡ πρώτη αὐτοῦ, Καλένδαι Φεβρουαρίου (Calendae Februarii, ἢ Februariāe). Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον γίνεται καὶ ὅλων τῶν ἄλλων Μηνῶν ὁ λογαριασμός μετὰ τὰς εἰρημένας μόνον παρατηρήσεις καὶ διαφορὰς τῶν τεσσάρων ἐκείνων Μηνῶν, καθὼς σαφέστερον φαίνεται καὶ εἰς τοὺς ὀπισθεν Πίνακας.

Σημειώσεις. Α'. Ὁ Φεβρουά-

ριος λέγεται Κοινός, ἢ τοῦ κοινοῦ ἐνιαυτοῦ, ὅταν ἔχη 28 μόνον ἡμέρας, καὶ Δίσεκτος, ἢ Βίσεκτος (Bisectus), ὅταν ἔχη 29, ἐπειδὴ τότε εἰς τὰς 24 καὶ 25 αὐτοῦ λέγεται δις (bis), Ἐκτη Καλενδῶν, ἡγου εἰς τὰς 24 ἔλεγον Sexto Calendas Martias, εἰς τὰς 25 πάλιν Sexto Calendas Martias, εἰς δὲ τὰς 26, Quinto Calendas Martias, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Β'. Ὁ Ἰούλιος καὶ Αὐγουστος ἀνομάσθησαν οὕτως εἰς τιμὴν τούτων τῶν Καισάρων, Κυντίλιος, ἢ Κυϊντίλιος (Quintilis), καὶ Σεξτίλιος (Sextilis), ἦτοι Πέμπτος καὶ ἕκτος τὸ πρῶτον καλούμενοι, τακτικῶς δηλαδὴ ἀριθμούμενοι ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, τοῦ πρώτου μεταξύ αὐτῶν ἐνιαυσίου Μηνός.

Γ'. Οἱ Μῆνες ἢ τίθενται κατὰ Γενικὴν, ἢ ἐκφέρονται ἐπιθετικῶς μετὰ τῶν Καλενδῶν, Νόνων καὶ Ἰδῶν, οἷον Καλένδαι, Νόναι, Ἰδοὶ Ἰανουαρίου, ἢ Ἰανουάριαι (Calendae, Nonae, Idus Januarii, ἢ Januariāe), καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πτώσεων ὁμοίως.

Πίνακες τῶν Καλενδῶν, Νόνων, καὶ Ἰδῶν.

Ἡμέραι } Ἰανουάριος.   Φεβρουάριος. *)   Μάρτιος.

1.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΙΑΝ.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΦΕΒΡ.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΜΑΡΤ.
2.	Δ'. Νόνων Ἰανουαρίου.	Δ'. Νόνων Φεβρουαρίου.	5'. Νόνων Μαρτίου.
3.	Γ'. Νόν. Ἰανουαρ.	Γ'. Νόν. Φεβρ.	Ε'. Νόν. Μαρτ.
4.	Πρὸ Νόν. Ἰανουαρ.	Πρὸ Νόν. Φεβρ.	Δ'. Νόν. Μαρτ.
5.	ΝΟΝΑΙ ΙΑΝ.	ΝΟΝΑΙ ΦΕΒΡ.	Γ'. Νόν. Μαρτ.
6.	Η'. Ἰδῶν Ἰανουαρίου.	Η'. Ἰδῶν Φεβρουαρίου.	Πρὸ Νόν. Μαρτ.
7.	Ζ'. Ἰδ. Ἰανουαρ.	Ζ'. Ἰδ. Φεβρ.	ΝΟΝΑΙ ΜΑΡΤ.
8.	5'. Ἰδ. Ἰανουαρ.	5'. Ἰδ. Φεβρ.	Η'. Ἰδῶν Μαρτίου.
9.	Ε'. Ἰδ. Ἰανουαρ.	Ε'. Ἰδ. Φεβρ.	Ζ'. Ἰδ. Μαρτ.
10.	Δ'. Ἰδ. Ἰανουαρ.	Δ'. Ἰδ. Φεβρ.	5'. Ἰδ. Μαρτ.
11.	Γ'. Ἰδ. Ἰανουαρ.	Γ'. Ἰδ. Φεβρ.	Ε'. Ἰδ. Μαρτ.
12.	Πρὸ Ἰδ. Ἰανουαρ.	Πρὸ Ἰδ. Φεβρ.	Δ'. Ἰδ. Μαρτ.
13.	ΙΔΟΙ ΙΑΝ.	ΙΔΟΙ ΦΕΒΡ.	Γ'. Ἰδ. Μαρτ.
14.	ΙΘ'. Καλενδῶν Φεβρ.	Ι5'. Καλενδῶν Μαρτ.	Πρὸ Ἰδ. Μαρτ.
15.	ΗΘ'. Καλ. Φεβρ.	ΙΕ'. Καλ. Μαρτ.	ΙΔΟΙ ΜΑΡΤ.
16.	ΙΖ'. Καλ. Φεβρ.	ΙΔ'. Καλ. Μαρτ.	ΙΖ'. Καλενδῶν Ἀπριλ.
17.	Ι5'. Καλ. Φεβρ.	ΙΓ'. Καλ. Μαρτ.	Ι5'. Καλ. Ἀπριλ.
18.	ΙΕ'. Καλ. Φεβρ.	ΙΒ'. Καλ. Μαρτ.	ΙΕ'. Καλ. Ἀπριλ.
19.	ΙΔ'. Καλ. Φεβρ.	ΙΑ'. Καλ. Μαρτ.	ΙΔ'. Καλ. Ἀπριλ.
20.	ΙΓ'. Καλ. Φεβρ.	Ι'. Καλ. Μαρτ.	ΙΓ'. Καλ. Ἀπριλ.
21.	ΙΒ'. Καλ. Φεβρ.	Θ'. Καλ. Μαρτ.	ΙΒ'. Καλ. Ἀπριλ.
22.	ΙΑ'. Καλ. Φεβρ.	Η'. Καλ. Μαρτ.	ΙΑ'. Καλ. Ἀπριλ.
23.	Ι'. Καλ. Φεβρ.	Ζ'. Καλ. Μαρτ.	Ι'. Καλ. Ἀπριλ.
24.	Θ'. Καλ. Φεβρ.	5'. Καλ. Μαρτ.	Θ'. Καλ. Ἀπριλ.
25.	Η'. Καλ. Φεβρ.	Ε'. Καλ. Μαρτ.	Η'. Καλ. Ἀπριλ.
26.	Ζ'. Καλ. Φεβρ.	Δ'. Καλ. Μαρτ.	Ζ'. Καλ. Ἀπριλ.
27.	5'. Καλ. Φεβρ.	Γ'. Καλ. Μαρτ.	5'. Καλ. Ἀπριλ.
28.	Ε'. Καλ. Φεβρ.	Πρὸ Καλ. Μαρτ.	Ε'. Καλ. Ἀπριλ.
29.	Δ'. Καλ. Φεβρ.		Δ'. Καλ. Ἀπριλ.
30.	Γ'. Καλ. Φεβρ.		Γ'. Καλ. Ἀπριλ.
31.	Πρὸ Καλ. Φεβρ.		Πρὸ Καλ. Ἀπριλ.

*) Τοῦ κοινῶ ἐνιαυτοῦ.

Πίνακες τῶν Καλενδῶν, Νόνων, καὶ Ἰδῶν.

Ἡμέραι

Ἀπρίλιος.

Μάϊος.

Ἰούμιος.

1.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΑΠΡΙΑ.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΜΑΪΟΥ.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΙΟΥΝ.
2.	Δ'. Νόνων Ἀπριλίου.	5'. Νόνων Μαΐου.	Δ'. Νόνων Ἰουνίου.
3.	Γ'. Νόν. Ἀπριλ.	Ε'. Νόν. Μαΐου.	Γ'. Νόν. Ἰουν.
4.	Πρὸ Νόν. Ἀπριλ.	Δ'. Νόν. Μαΐου.	Πρὸ Νόν. Ἰουν.
5.	ΝΟΝΑΙ ΑΠΡΙΑ.	Γ'. Νόν. Μαΐου.	ΝΟΝΑΙ ΙΟΥΝ.
6.	Η'. Ἰδῶν Ἀπριλίου.	Πρὸ Νόν. Μαΐου.	Η'. Ἰδῶν Ἰουνίου.
7.	Ζ'. Ἰδ. Ἀπριλ.	ΝΟΝΑΙ ΜΑΪΟΥ.	Ζ'. Ἰδ. Ἰουν.
8.	5'. Ἰδ. Ἀπριλ.	Η'. Ἰδῶν Μαΐου.	5'. Ἰδ. Ἰουν.
9.	Ε'. Ἰδ. Ἀπριλ.	Ζ'. Ἰδ. Μαΐου.	Ε'. Ἰδ. Ἰουν.
10.	Δ'. Ἰδ. Ἀπριλ.	5'. Ἰδ. Μαΐου.	Δ'. Ἰδ. Ἰουν.
11.	Γ'. Ἰδ. Ἀπριλ.	Ε'. Ἰδ. Μαΐου.	Γ'. Ἰδ. Ἰουν.
12.	Πρὸ Ἰδ. Ἀπριλ.	Δ'. Ἰδ. Μαΐου.	Πρὸ Ἰδ. Ἰουν.
13.	ΙΔΟΙ ἈΠΡΙΑ.	Γ'. Ἰδ. Μαΐου.	ΙΔΟΙ ΙΟΥΝ.
14.	ΙΗ'. Καλενδῶν Μαΐου.	Πρὸ Ἰδ. Μαΐου.	ΙΗ'. Καλενδῶν Ἰουλ.
15.	ΙΖ'. Καλ. Μαΐου.	ΙΔΟΙ ΜΑΪΟΥ.	ΙΖ'. Καλ. Ἰουλ.
16.	Ι5'. Καλ. Μαΐου.	ΙΖ'. Καλενδῶν Ἰουνίου.	Ι5'. Καλ. Ἰουλ.
17.	ΙΕ'. Καλ. Μαΐου.	Ι5'. Καλ. Ἰουν.	ΙΕ'. Καλ. Ἰουλ.
18.	ΙΔ'. Καλ. Μαΐου.	ΙΕ'. Καλ. Ἰουν.	ΙΔ'. Καλ. Ἰουλ.
19.	ΙΓ'. Καλ. Μαΐου.	ΙΔ'. Καλ. Ἰουν.	ΙΓ'. Καλ. Ἰουλ.
20.	ΙΒ'. Καλ. Μαΐου.	ΙΓ'. Καλ. Ἰουν.	ΙΒ'. Καλ. Ἰουλ.
21.	ΙΑ'. Καλ. Μαΐου.	ΙΒ'. Καλ. Ἰουν.	ΙΑ'. Καλ. Ἰουλ.
22.	Ι'. Καλ. Μαΐου.	ΙΑ'. Καλ. Ἰουν.	Ι'. Καλ. Ἰουλ.
23.	Θ'. Καλ. Μαΐου.	Ι'. Καλ. Ἰουν.	Θ'. Καλ. Ἰουλ.
24.	Η'. Καλ. Μαΐου.	Θ'. Καλ. Ἰουν.	Η'. Καλ. Ἰουλ.
25.	Ζ'. Καλ. Μαΐου.	Η'. Καλ. Ἰουν.	Ζ'. Καλ. Ἰουλ.
26.	5'. Καλ. Μαΐου.	Ζ'. Καλ. Ἰουν.	5'. Καλ. Ἰουλ.
27.	Ε'. Καλ. Μαΐου.	5'. Καλ. Ἰουν.	Ε'. Καλ. Ἰουλ.
28.	Δ'. Καλ. Μαΐου.	Ε'. Καλ. Ἰουν.	Δ'. Καλ. Ἰουλ.
29.	Γ'. Καλ. Μαΐου.	Δ'. Καλ. Ἰουν.	Γ'. Καλ. Ἰουλ.
30.	Πρὸ Καλ. Μαΐου.	Γ'. Καλ. Ἰουν.	Πρὸ Καλ. Ἰουλ.
31.		Πρὸ Καλ. Ἰουν.	

Πίνακες τῶν Καλενδῶν, Νόνων, καὶ Ἰδῶν.

Ἡμέραι. } Ἰέλ. (Κυϊντίλιος). Ἀυγ. (Σεξιτίλιος). Σεπτέμβριος.

1.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΙΟΥΛ.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΑΥΓ.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΣΕΠΤ.
2.	5. Νόνων Ἰουλίου.	Δ'. Νόνων Ἀυγούστου.	Δ'. Νόνων Σεπτεμ.
3.	Ε'. Νόν. Ἰουλ.	Γ'. Νόν. Ἀυγ.	Γ'. Νόν. Σεπτεμ.
4.	Δ'. Νόν. Ἰουλ.	Πρὸ Νόν. Ἀυγ.	Πρὸ Νόν. Σεπτεμ.
5.	Γ'. Νόν. Ἰουλ.	ΝΟΝΑΙ ΑΥΓ.	ΝΟΝΑΙ ΣΕΠΤ.
6.	Πρὸ Νόν. Ἰουλ.	Η'. Ἰδῶν Ἀυγούστου.	Η'. Ἰδῶν Σεπταμβρ.
7.	ΝΟΝΑΙ ΙΟΥΛ.	Ζ'. Ἰδ. Ἀυγ.	Ζ'. Ἰδ. Σεπτεμ.
8.	Η'. Ἰδῶν Ἰουλίου.	5. Ἰδ. Ἀυγ.	5. Ἰδ. Σεπτεμ.
9.	Ζ'. Ἰδ. Ἰουλ.	Ε'. Ἰδ. Ἀυγ.	Ε'. Ἰδ. Σεπτεμ.
10.	5. Ἰδ. Ἰουλ.	Δ'. Ἰδ. Ἀυγ.	Δ'. Ἰδ. Σεπτεμ.
11.	Ε'. Ἰδ. Ἰουλ.	Γ'. Ἰδ. Ἀυγ.	Γ'. Ἰδ. Σεπτεμ.
12.	Δ'. Ἰδ. Ἰουλ.	Πρὸ Ἰδ. Ἀυγ.	Πρὸ Ἰδ. Σεπτεμ.
15.	Γ'. Ἰδ. Ἰουλ.	ΙΔΟΙ ΑΥΓ.	ΙΔΟΙ ΣΕΠΤ.
14.	Πρὸ Ἰδ. Ἰουλ.	ΙΘ'. Καλενδῶν Σεπτεμ.	ΙΗ'. Καλενδῶν Ὀκτ.
15.	ΙΔΟΙ ΙΟΥΛ.	ΙΗ'. Καλ. Σεπτεμ.	ΙΖ. Καλ. Ὀκτωβ.
16.	ΙΖ'. Καλενδῶν Ἀυγ.	ΙΖ'. Καλ. Σεπτεμ.	Ι5'. Καλ. Ὀκτωβ.
17.	Ι5'. Καλ. Ἀυγ.	Ι5'. Καλ. Σεπτεμ.	ΙΕ'. Καλ. Ὀκτωβ.
18.	ΙΕ'. Καλ. Ἀυγ.	ΙΕ'. Καλ. Σεπτεμ.	ΙΔ'. Καλ. Ὀκτωβ.
19.	ΙΔ'. Καλ. Ἀυγ.	ΙΔ'. Καλ. Σεπτεμ.	ΙΓ'. Καλ. Ὀκτωβ.
20.	ΙΓ'. Καλ. Ἀυγ.	ΙΓ'. Καλ. Σεπτεμ.	ΙΒ'. Καλ. Ὀκτωβ.
21.	ΙΒ'. Καλ. Ἀυγ.	ΙΒ'. Καλ. Σεπτεμ.	ΙΑ'. Καλ. Ὀκτωβ.
22.	ΙΑ'. Καλ. Ἀυγ.	ΙΑ'. Καλ. Σεπτεμ.	Ι. Καλ. Ὀκτωβ.
23.	Ι. Καλ. Ἀυγ.	Ι. Καλ. Σεπτεμ.	Θ'. Καλ. Ὀκτωβ.
24.	Θ'. Καλ. Ἀυγ.	Θ'. Καλ. Σεπτεμ.	Η'. Καλ. Ὀκτωβ.
25.	Η'. Καλ. Ἀυγ.	Η'. Καλ. Σεπτεμ.	Ζ'. Καλ. Ὀκτωβ.
26.	Ζ'. Καλ. Ἀυγ.	Ζ'. Καλ. Σεπτεμ.	5. Καλ. Ὀκτωβ.
27.	5. Καλ. Ἀυγ.	5. Καλ. Σεπτεμ.	Ε'. Καλ. Ὀκτωβ.
28.	Ε'. Καλ. Ἀυγ.	Ε'. Καλ. Σεπτεμ.	Δ'. Καλ. Ὀκτωβ.
29.	Δ'. Καλ. Ἀυγ.	Δ'. Καλ. Σεπτεμ.	Γ'. Καλ. Ὀκτωβ.
30.	Γ'. Καλ. Ἀυγ.	Γ'. Καλ. Σεπτεμ.	Πρὸ Καλ. Ὀκτωβ.
31.	Πρὸ Καλ. Ἀυγ.	Πρὸ Καλ. Σεπτεμ.	

Πίνακες τῶν Καλενδῶν, Νόνων, καὶ Ἰδῶν.

Ἡμέραι. } Ὀκτώβριος.   Νοέμβριος.   Δεκέμβριος.

1.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΟΚΤ.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΝΟΥΕΜ.	ΚΑΛΕΝΔΑΙ ΔΕΚ.
2.	ς'. Νόνων Ὀκτωβρίου.	Δ'. Νόνων Νοεμβρίου.	Δ'. Νόνων Δεκεμβ.
3.	Ε'. Νόν. Ὀκτωβ.	Γ'. Νόν. Νοεμβ.	Γ'. Νόν. Δεκεμβ.
4.	Δ'. Νόν. Ὀκτωβ.	Πρὸ Νόν. Νοεμβ.	Πρὸ Νόν. Δεκεμβ.
5.	Γ'. Νόν. Ὀκτωβ.	ΝΟΝΑΙ ΝΟΥΕΜ.	ΝΟΝΑΙ ΔΕΚΕΜ.
6.	Πρὸ Νόν. Ὀκτωβ.	Η'. Ἰδῶν Νοεμβρίου.	Η'. Ἰδῶν Δεκεμβρ.
7.	ΝΟΝΑΙ ΟΚΤ.	Ζ'. Ἰδ. Νοεμβ.	Ζ'. Ἰδ. Δεκεμβ.
8.	Η'. Ἰδῶν Ὀκτωβρίου.	ς'. Ἰδ. Νοεμβ.	ς'. Ἰδ. Δεκεμβ.
9.	Ζ'. Ἰδ. Ὀκτωβ.	Ε'. Ἰδ. Νοεμβ.	Ε'. Ἰδ. Δεκεμβ.
10.	ς'. Ἰδ. Ὀκτωβ.	Δ'. Ἰδ. Νοεμβ.	Δ'. Ἰδ. Δεκεμβ.
11.	Ε'. Ἰδ. Ὀκτωβ.	Γ'. Ἰδ. Νοεμβ.	Γ'. Ἰδ. Δεκεμβ.
12.	Δ'. Ἰδ. Ὀκτωβ.	Πρὸ Ἰδ. Νοεμβ.	Πρὸ Ἰδ. Δεκεμβ.
13.	Γ'. Ἰδ. Ὀκτωβ.	ΙΔΟΙ ΝΟΥΕΜ.	ΙΔΟΙ ΔΕΚΕΜ.
14.	Πρὸ Ἰδ. Ὀκτωβ.	ΙΗ'. Καλενδῶν Δεκεμβ.	ΙΘ'. Καλενδῶν Ἰαν.
15.	ΙΔΟΙ ΟΚΤ.	ΙΖ'. Καλ. Δεκεμβ.	ΙΗ'. Καλ. Ἰανουαρ.
16.	ΙΖ'. Καλενδῶν Νοεμβρ.	Ις'. Καλ. Δεκεμβ.	ΙΖ'. Καλ. Ἰανουαρ.
17.	Ις'. Καλ. Νοεμβ.	ΙΕ'. Καλ. Δεκεμβ.	Ις'. Καλ. Ἰανουαρ.
18.	ΙΔ'. Καλ. Νοεμβ.	ΙΔ'. Καλ. Δεκεμβ.	ΙΕ'. Καλ. Ἰανουαρ.
19.	ΙΕ'. Καλ. Νοεμβ.	ΙΓ'. Καλ. Δεκεμβ.	ΙΔ'. Καλ. Ἰανουαρ.
20.	ΙΓ'. Καλ. Νοεμβ.	ΙΒ'. Καλ. Δεκεμβ.	ΙΓ'. Καλ. Ἰανουαρ.
21.	ΙΒ'. Καλ. Νοεμβ.	ΙΑ'. Καλ. Δεκεμβ.	ΙΒ'. Καλ. Ἰανουαρ.
22.	ΙΑ'. Καλ. Νοεμβ.	Ι'. Καλ. Δεκεμβ.	ΙΑ'. Καλ. Ἰανουαρ.
23.	Ι'. Καλ. Νοεμβ.	Θ'. Καλ. Δεκεμβ.	Ι'. Καλ. Ἰανουαρ.
24.	Θ'. Καλ. Νοεμβ.	Η'. Καλ. Δεκεμβ.	Θ'. Καλ. Ἰανουαρ.
25.	Η'. Καλ. Νοεμβ.	Ζ'. Καλ. Δεκεμβ.	Η'. Καλ. Ἰανουαρ.
26.	Ζ'. Καλ. Νοεμβ.	ς'. Καλ. Δεκεμβ.	Ζ'. Καλ. Ἰανουαρ.
27.	ς'. Καλ. Νοεμβ.	Ε'. Καλ. Δεκεμβ.	ς'. Καλ. Ἰανουαρ.
28.	Ε'. Καλ. Νοεμβ.	Δ'. Καλ. Δεκεμβ.	Ε'. Καλ. Ἰανουαρ.
29.	Δ'. Καλ. Νοεμβ.	Γ'. Καλ. Δεκεμβ.	Δ'. Καλ. Ἰανουαρ.
30.	Γ'. Καλ. Νοεμβ.	Πρὸ Καλ. Δεκεμβ.	Γ'. Καλ. Ἰανουαρ.
31.	Πρὸ Καλ. Νοεμβ.		Πρὸ Καλ. Ἰανουαρ.

Παραδείγματα. Οὐμὴν ἀνεί-
λεν (ὁ Ῥωμύλος), οὐδὲ κατέ-
σκαψεν, ἀλλὰ Ῥωμαίων ἐποίησεν
ἀποικίαν, διαχιλίους καὶ πεντα-
κοσίους ἀποστείλας οἰκήτορας,
Εἰδοῖς Ἀπριλίας (13 Ἀπριλίου).
(Πλούταρχ. Ῥωμύλ. ΚΓ'. 31.
Ἐκδ. Κοραῆ).

Καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν, τοὺς μὲν
ἡμίσεις τῶν περιγενομένων εἰς
Ῥώμην ἐξώκισε, τῶν δ' ὑπομενόν-
των διπλασίους ἐκ Ῥώμης κατώ-
κισεν εἰς τὴν Καμερίαν, Σεξι-
λίαις Καλάνδαις (1 Ἀυγούστου).
(αὐτόθι ΚΔ'. 15).

Ἐφριάμβευσε δὲ καὶ ἀπὸ τού-
των, Εἰδοῖς Ὀκτωβρίαις (15 Ὀκ-
τωβρίου). (αὐτόθι ΚΕ. 30).

Ἐφανίσθη δὲ Νόλαις Ἰουλίαις,
ὡς νῦν ὀνομάζουσιν, ὡς δὲ τότε,
Κυντιλίαις (7 Ἰουλίου). (αὐ-
τόθι ΚΖ'. 15).

Ἡμεῖς ἀπὸ σοῦ, ὡς ἠξέυρεις,
ἀνεχωρήσαμεν τῇ Δ'. Νόνων Νο-
εμβρίου (2 Νοεμβρίου), ἐφθά-
σαμεν εἰς τὴν Λευκάδα τῇ Η'.
Ἰδῶν Νοεμβρίου (6 Νοεμ-
βρίου), καὶ τῇ Ζ'. (7 Νοεμ-
βρίου) εἰς τὸ Ἄκτιον. Ἐκεῖ διὰ
τὴν κακοκαιρίαν διετρίψαμεν μέ-
χρι τῆς Σ'. Ἰδῶν (8 Νοεμ-
βρίου). Ἐκεῖθεν τῇ Ε'. Ἰδῶν
(9 Νοεμβρίου) ἐπλεύσαμεν κάλ-
λιστα πρὸς τὴν Κέρκυραν. Ἐν
Κερκύρα δὲ διὰ τὰς κακοκαιρίας
παρεμείναμεν μέχρι τῆς ΙΣ'. Κα-
λενδῶν Δεκεμβρίου (16 Νοεμ-
βρίου). Κατὰ δὲ τὴν ΙΕ'. Κα-
λενδῶν Δεκεμβρίου (17 Νοεμ-
βρίου) ἐπροχωρήσαμεν ἀπὸ τὸν

λιμένα τῶν Κερκυραίων πρὸς τὴν
Κασσιόπην 120 στάδια. Ἐκεῖ
διεμείναμεν ἐξ αἰτίας τῶν ἀνέ-
μων μέχρι τῆς Θ'. Καλενδῶν
(25 Νοεμβρίου), κτλ. (Nos
a te, ut scis, discessimus ad
IV. Non. Novemb., Leucadem
venimus ad VIII. Id. Novemb.,
ad VII. Actium. Ibi pro-
pter tempestatem ad VI. Id.
morati sumus. Inde ad V.
Id. Corcyram bellissime na-
vigavimus. Corcyrae fuimus
usque ad XVI. Calend. De-
cemb. tempestatibus retenti.
Ad XV. Calend. Decemb. a
portu Corcyraeorum ad Cas-
siopem stadia CXX. proces-
simus. Ibi retenti ventis su-
mus ad IX. Calend. etc. Κι-
κέρ. Ἐπιστολ. 9, Βιβλ. ΙΣ').

Μῆνεγξ, νῆσος τῆς Ἀφρικῆς, παρὰ
τὴν εἴσοδον τῆς μικρᾶς Σύρτους
κειμένη (Κάτοικ. Μηνίγγιος).

Μηριόνης (Meriones), υἱὸς τοῦ
Μώλου, ὅστις πορευθεὶς ὡς ναύ-
αρχος τοῦ Ἰδομενέως εἰς τὴν
πολιορκίαν τῆς Τρωάδος, ἐπῆνέθη
καὶ ὡς ἄξιος ἠνίοχος αὐτοῦ,
διότι ἦτον, λέγει ὁ Ποιητής, ἴ-
σος εἰς τὴν δύναμιν μὲ τὸν πο-
λεμικὸν Ἄρην.

Μήστωρ (Mestor). Ζ. Περσεύς.

Μητιόχη (Metioche). Ζ. Ωρίων.

Μῆτις (Metis). Ζ. Ἀθηνᾶ, Ζεὺς.

Μητρόπολις, πόλις μικρὰ τῆς Θετ-
ταλίας, εἰς τὴν Ἰσθιαιωτίδα (Κάτ-
τοικ. Μητροπολίτης).

Μίδαξ (Midas), Βασιλεὺς τῆς Φρυ-

γίας. Ούτος γενόμενος ποτέ κριτής εἰς τὴν περὶ μουσικῆς τέχνης φιλονεικίαν τοῦ Ἀπόλλωνος μετὰ τοῦ Πανός, ἔδωκεν ἀπερισκέπτως τὴν προτίμησιν εἰς τὸν φίλον του Πᾶνα. Ὁ δ' Ἀπόλλων τὸν ἀντήμειψε μὲ δῶμα μεγάλα αὐτιά οἴνου, δέλων νὰ τὸν κάμη εἰς τὸ ἐξῆς προσεκτικώτερον εἰς παρομοίας περιστάσεις. Ὁ Μίδας αἰσχυνόμενος νὰ φαίνεται εἰς τὸν κόσμον μὲ τόσα μεγάλα αὐτιά, τὰ ἔκρυπτεν, ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ ἄλλος δὲν τὰ ἤξευρεν, εἰμὴ μόνον ὁ κουρεὺς του, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπρόσταξε νὰ φυλάττῃ τὸ πρᾶγμα μυστικόν. Ὁ δὲ κουρεὺς ὑπεσχέθη· ἀλλ' ὦν εἰς ἐξ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ὀμιλεῖ ὁ Πλούταρχος εἰς τὸν Περὶ Ἀδολεσχίας Λόγον του, δὲν ἠμπόρεσε νὰ βαστάξῃ ἐπὶ πολὺ τὸ μυστικόν. Ὅθεν ἐμβάς ποτε ὑποκάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀνοίξας μίαν τρύπαν εἰς τὸ μέσον τῆς Ἀγορᾶς, ἐφώναξεν ἐκεῖθεν μὲ ὄλην του τὴν δύναμιν: Ὁ Βασιλεὺς μας ἔχει αὐτιά οἴνου! Τὸ δὲ χειρότερον ἦτον, ὅτι εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐφύτρωσαν μετὰ ταῦτα κάλαμοι, οἱ ὁποῖοι κινούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ἀντήχουν τὰς αὐτὰς λέξεις: Ὁ Βασιλεὺς μας ἔχει αὐτιά οἴνου! Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μίδας ἔδωκεν ὀπίσω εἰς τὸν Βάκχον τὸν παιδαγωγὸν του Σιληνὸν (Ζ. Διόνυσος), ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν τοῦ νὰ μεταβάλλεται εἰς χρυσίον πᾶν ὅ,τι ἤθελεν ἐγγίξει. Ἀλλὰ πάραυτα

ἐμετανόησε! Διότι σιμὰ τῶν ἄλλων μετεβάλλετο εἰς χρυσίον καὶ αὐτὴ ἡ τροφή του. Ὁ δὲ Διόνυσος ἀφ' οὗ τὸν ἀπέδειξεν ἀνόητον διὰ τὸ ζήτημά του, τὸν ἔστειλε καὶ ἐνίφθη εἰς τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν, καὶ ἔκτοτε ἀεκατεστάθη καὶ ὁ ποταμὸς ἐκεῖνος χρυσοφόρος.

Μίλητος (Παλατασά), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἰωνίαν, πατὴρς Θαλήτος τοῦ σοφοῦ (Κάτοικ. Μιλήσιος).

Μιλίχειος (Ποτάμι τῆς Πάτρας), ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

Μίμας, ὄρος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἰωνίαν, πλησίον τῶν Ἐρυθρῶν.

Μίμνερος, Κολοφώνιος, Ποιητῆς Γνωμικός, καὶ ἐφευρετῆς τοῦ Πεδομέτρου, ὅστις διὰ τὴν ἡδύτητα τῆς φωνῆς του, ἢ τῶν Ποιημάτων του καὶ Διγυᾶθης ἐπωνομάσθη. Συνέγραψεν εἰς Ἑλεγειακοὺς στίχους πολλὰ, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως ἀποσπασμάτια τινὰ σώζονται ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις τοῦ Βρουγκίου, καὶ ἀλαχού.

Μινουκιανός, Ἀθηναῖος, Ῥήτωρ. Συνέγραψε Περὶ Ἐπιχειρημάτων βιβλίον, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Ὀυφαλιά, 1690, μετὰ καὶ ἄλλων Ῥητόρων.

Μινούκιος (Minutius) Φῆλιξ, Ἀφρικανός, Συνήγορος εἰς τὴν Ῥώμην περίφημος, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Σεβήρου. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται

Διάλογος, Ὀκταύτιος, ἐπιγραφόμενος, διὰ τοῦ ὁποίου ὑπερασπιζόμενος τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν, καταχλευάζει τὰς τῶν Ἑθνικῶν γελοιώδεις περὶ Θεῶν ιδέας, ἐκδοθ. ἐν Λευδᾷ, 1709, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Μίνως (Minos), υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης, θυγατὸς τοῦ Ἀγήνορος, Βασιλεὺς καὶ Νομοθέτης τῆς Κρήτης ἄριστος, ὅστις διὰ τὴν ἀκραν του δικαιοσύνην διωρίσθη κριτὴς εἰς τὸν Ἄδην, μετὰ Ῥαδάμανθυος, καὶ Ἀιακοῦ, τῶν ὁμοπατρίων ἀδελφῶν του.

Μίνως, ὁ δεύτερος, υἱὸς, ἢ ἐγγονος τοῦ εἰρημένου, ὅστις ἐγέννησεν ἐκ τῆς Πασιφάης τὸν Ἀνδρόγεων, τὴν Ἀριάδην, καὶ ἄλλους υἱοὺς καὶ θυγατέρας, μὲν ὅλον ὅτι πινές συγχέουσι τὰ ὀνόματα τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου Μίνως, ἀποδίδοντες τὰς πράξεις τούτου εἰς τὸν πρῶτον, αἱ ὁποῖαι προφανῶς ἀντιφάσκουσιν εἰς τὸν χαρακτηριστῆρα του.

Μινώταυρος (Minotaurus). Ζ. Πασιφάη.

Μιτυλήνη (Κάστρον), ἡ μητρόπολις τῆς νήσου Λέσβου, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ὠνομάσθη εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους καὶ ὅλη ἡ νήσος Μιτυλήνη (Κάτοικ. Μιτυληναῖος).

Μιχαὴλ, ὁ Ἀθηνῶν Μητροπολίτης, ἦτον ἀδελφὸς Νικητά τοῦ Χωριάτου. Σώζονται καὶ τούτου Ἀ. Μοναδία, ἢ Βίος Νικητά τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκδοθ. Λατινιστὶ μόνον εἰς τὴν μεγάλῃ Βιβλιο-

θήκην τῶν Πατέρων. Β'. Ὀμιλία εἰς τὰ Βαῖα, ἐκδοθ. εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Κομβεφισίου.

Μιχαὴλ Ἀποστόλιος, Βυζάντιος, Ῥήτωρ καὶ Φιλόσοφος Πλατωνικός. Μετὰ τὴν ἀλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως καταφυγῶν καὶ οὗτος εἰς τὴν Ἰταλίαν, εὔρεν ἀσφαλές καταφύγιον εἰς τὸν Καρδινάλιον Βησσαρίωνα, διατρίβοντα τότε μὲ μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τὴν Ῥώμην. Μετὰ δὲ ταῦτα μεταβάς ἀπὸ Ῥώμης εἰς Κρήτην, ἔζη ἐκεῖ ποριζόμενος τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα ἐκ τῆς ἀντυγραφῆς τῶν βιβλίων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Ἀ. Συλλογὴ Παροιμιῶν, ἐκδοθ. μετὰ τῶν Παροιμιῶν Γεωργίου, ἢ Γρηγορίου τοῦ ἐκ τῆς Κύπρου ἐν Λουγδ. Βαταν. 1619, 4, καὶ ἀλλαχοῦ. Β'. Ὀμιλία Περὶ Ἀθανασίας ψυχῆς, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1795, φύλ.

Μιχαὴλ Γλυκάς, Κωνσταντινοπολίτης, Γραμματικὸς καὶ Ἱστορικός. Συνέγραψε Ἀ. Χρονικὸν ἀπὸ Κ. Κόσμου ἕως τοῦ θανάτου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, καὶ ἐν Βενετία, εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντίδος. Β'. Ἐπιστολάς, ἐκ τῶν ὁποίων δέκα μόνον ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Λαμίου In Deliciis Eruditorum, τόμ. Ἀ. καὶ Ε'.

Μιχαὴλ Ψελλός, Κωνσταντινοπολίτης, Ἱστορικός, Νομικός, καὶ Φιλόσοφος τοῦ καιροῦ του περίφημος. Οὗτος ἐπιστρέψας ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ἐδίδασκεν εἰς τὴν

Κωνσταντινούπολιν πολυκρότως τὴν Φιλοσοφίαν, ὅτε καὶ ὁ Βασίλευς Κωνσταντῖνος Δούκας τὸν ἔλαβε διδάσκαλον εἰς τοὺς υἱοὺς του, Ἀνδρόνικον καὶ Μιχαῆλ. Ἄλλ' ἔπειτα δυσαρεστηθεὶς εἶτε διὰ τὴν προτίμησιν τῶν Ἀρχόντων πρὸς Ἰωάννην τινὰ Ἰταλόν, εἶτε δὲ ἄλλα τινὰ περιστατικά, ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἰωάννην τὴν φιλοσοφικὴν Καθέδραν, καὶ ἀπελθὼν εἰς Μοναστήριον, ἔζησεν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ μελέτῃ βιβλίων τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του. Ὁ Ψελλὸς συνέγραφε πολλὰ καὶ παντοῖα Συγγράμματα, οἷον Ἱστορικά, Νομικά, Φιλοσοφικά, Ῥητορικά, Θεολογικά καὶ ἄλλα, ἐκδόδεντα τὰ περισσότερα ἰδίως κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης.

Μνημοσύνη. Ζ. Λήδη.

Μνημοσύνη (Mnemosyne), θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, καὶ μήτηρ τῶν ἐννέα Μουσῶν ἐκ τοῦ Διὸς. Ζ. Μοῦσαι.

Μοῖραι (Parcae), θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Ἐρέβου καὶ τῆς Νυκτός, Κλωθῶ, Λάχσεις, καὶ Ἄτροπος ὀνομαζόμεναι, εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ὁποίων ἀπέδιδον οἱ Ἕλληνες ὅλα τὰ συμβεβηκότα, καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐκ τούτου προῆλθον αἱ φράσεις αὗται: Εἰμαρται, Πέπρωται, ἤγουν ἦτον διωρισμένον, ἀποφασισμένον ἀπὸ τὴν Μοῖραν, ἢ τὴν τύχην· τὸ δὲ πεπρωμένον τοῦτο ἦτον ἀπόφασις ἀμετάβλη-

τος πολλάκις καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς Θεοὺς. Ἐκάστη δὲ τούτων τῶν Μοιρῶν εἶχεν ἰδιαιτέραν ἐπίστασιν, ἤγουν ἡ μὲν Κλωθῶ ἐβάσταζε τὴν ἡλακάτην, ἢτοι ῥόκαν, ἡ δὲ Λάχσεις ἔστρεφε τὸν ἄτρακτον, καὶ ἡ Ἄτροπος ἐκόπτε τὴν κλωστήν μὲ τὸ φαλλίδιον, καὶ οὕτως ἀπέδνησκεν ὁ ἀνδρῶπος, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ἦτον ἕως εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν διωρισμένη. Ὑπέδետον δὲ τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἰς τὸν Ἄδην, καὶ ὅτι ἔγραφον εἰς τὸ σύμβολον, τουτέστι κατάστιχον ὅσους ἔμελλον ν' ἀποδάνωσιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ τὸ ἐδίδεν ἡ Ἄτροπος εἰς τὸν Ἑρμῆν· ἡ δὲ Κλωθῶ καθήμενη πλησίον εἰς τὴν ἀποβάθραν (σκάλαν) τοῦ πλοίου τοῦ Χάρωνος, ἐδέχετο τὰς ψυχὰς τῶν πεθνεώτων, ἀφ' οὗ πρῶτον τὰς ἐξέταζεν ἀκριβῶς. Παραστένοντο δὲ αἱ Μοῖραι ὡς τρεῖς γραῖαι, καθήμεναι ἐπὶ θρόνου, σκεπασμέναι μὲ ἱμάτια λευκά· καὶ ἡ μὲν Κλωθῶ κλώθουσα τὸ νῆμα, ἡ δὲ Λάχσεις βασταζούσα τὸν ἄτρακτον, καὶ ἡ Ἄτροπος κόπτουσα μὲ τὸ φαλλίδιον τὴν κλωστήν, ὡς εἴρηται.

Μοῖρις. Ζ. Ἄλιος Μοῖρις.

Μοῖρις (Βάδεν, ἢ Λίμνη τοῦ Χάρωνος), λίμνη τεχνητὴ τῆς Αἰγύπτου, ὑπὸ Μοῖριδος τοῦ Βασιλέως κατασκευασθεῖσα.

Μοισία, ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης, μεταξὺ Δανουβίου, Παννονίας, Θράκης, καὶ Εὐξείνου Πόντου κειμένη (Κάτοικ. Μοισός). Ἐ-

διαίρειτο δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰς Ἄνω καὶ Κάτω Μοισίαν· καὶ ἡ μὲν ἄνω περιελάμβανε τὴν νῦν Σερβίαν, ἡ δὲ κάτω, τὴν Βουλγαρίαν.

Μολοσσία, καὶ **Μολοττία**, ἐπαρχία τῆς Ἠπείρου, ὀνομαστή ποτε διὰ τοὺς μεγάλους τῆς κύνας (**Κάτοικ.** Μολοσσός, καὶ Μολοτός).

Μονήτιον, πόλις τῆς Ἰλλυρίδος, εἰς τὴν Ἰαποδικὴν χώραν κειμένη.

Μορφεύς (**Morpheus**), υἱὸς τοῦ Ὑπνου, καὶ ὑπουργὸς αὐτοῦ, οὕτω παρονομασθεῖς, διότι ἐφαίνετο εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τὸ σχῆμα διαφόρων μορφῶν.

Μοσχίων, Ἰατρὸς Μεθοδικός, τοῦ ὁποίου σωζεται Συγγραμμά, Περὶ τῶν γυναικείων παθῶν, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. ἐν Βιέννῃ, 1793, 8.

Μοσχόπουλος. **Z.** Ἐμμανουὴλ Μοσχόπουλος.

Μόσχος. **Z.** Ἰωάννης Μόσχος.

Μούνδα (**Munda**), πόλις τῆς Ἰσπανίας ἀξιόλογος, κατὰ τὴν Βαιτικὴν κειμένη.

Μουνυχία (**Τρεῖς Πύργοι**), εἰς ἓκ τῶν λιμένων τῆς Ἀττικῆς, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πειραιῶς κείμενος (**Κάτοικ.** Μουνύχιος).

Μουνύχια, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων, πανηγυριζομένη εἰς τιμὴν τῆς ἐν Μουνυχίᾳ Ἀρτέμιδος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὠνομάσθη καὶ ὁ Μῆν, καθ' ὃν ἐτελεῖτο, Μουνυχίων. **Z.** Μῆνες Ἀθηναίων.

Μοῦσαι (**Musae**), θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης, ἐννέα τῶν ἀριδμόν: Κλειώ, Εὐ-

τέρπη, Θάλεια, Μελπομένη, Τερψιχόρη, Ἐρατώ, Πολύμνια, Οὐρανία, καὶ Καλλιόπη, αἱ ὁποῖαι ἐνομιζοντο ἔφοροι καὶ προστάτιδες ὄλων τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. Ἰδιαιτέρως δὲ ἡ μὲν Κλειώ ἐνομιζετο προστάτις τῆς Ἱστορίας· ἡ δὲ Εὐτέρπη, τῶν Μουσικῶν ὀργάνων· ἡ δὲ Θάλεια, τῆς Κωμωδίας· ἡ δὲ Μελπομένη, τῆς Τραγωδίας· ἡ δὲ Τερψιχόρη, τοῦ Χοροῦ· ἡ δὲ Ἐρατώ, τῶν Ἐρωτικῶν Ποιημάτων· ἡ δὲ Πολύμνια, τῆς Ὀιδῆς· ἡ δὲ Οὐρανία, τῆς Ἀστρονομίας, καὶ ἡ Καλλιόπη, τῶν Ἡρωικῶν Ποιημάτων, τὴν ὁποίαν ἐπροσκάλεσε καὶ ὁ Δεῖος Ὅμηρος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀθανάτου Ποιήματός του. Ἐδιδάχθησαν δὲ ταύτας τὰς μαθήσεις ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνδιέτριβον πάντοτε εἰς τὸν Ἐλικῶνα, Παρνασσόν, καὶ Πιερίαν, καὶ ἐλούοντο συνήθως εἰς τὴν Ἰπποκρήνην, καὶ Κασταλίαν τὰς πηγὰς. Ἐτύφλωσαν δὲ τὸν Θάμυρον, διότι ἠθέλησε νὰ φιλονεικήσῃ μὲ αὐτὰς περὶ μουσικῆς τέχνης· ὁμοίως ἐνίκησαν καὶ τὰς μελωδικὰς Σειρήνας, ὡς εἴρηται ἐκεῖ, καὶ μετεμόρφωσαν εἰς ἐννέα εἶδη ὀρνέων τὰς ἐννέα θυγατέρας τοῦ Πιέρου, ἐπεὶ δὲ ἐκαυχῆθησαν, ὅτι ὑπερβαίνουσι αὐτὰς εἰς τὴν ἐμπειρίαν τῆς μουσικῆς, καὶ ἐκ τούτου, λέγουσι, ὠνομάσθησαν Πιερίδες, ἢ, κατ' ἄλλους, ἀπὸ τὴν Πιερίαν, ὄρος τῆς Μακεδονίας, καθὼς καὶ Ἐ-

λικωνιάδες, ἢ Ἐλικωνίδες, ἀπὸ τὸν Ἐλικῶνα. Παραστένονται δὲ αἱ Μοῦσαι καθήμεναι, ἢ ἰστάμεναι περὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ βασιτάζουσα ἐκάτῃ ὄργανον, ἀνάλογον τῆς ἐπιστήμης, τῆς ὁποίας ἐνομιζέτο ἔφορος καὶ προστάτις.

Μουσαῖος, Ἀθηναῖος, Φιλόσοφος, καὶ Ποιητὴς Ἐπικός, σύγχρονος δὲ καὶ μαθητὴς τοῦ Ὀρφέως. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται μόνον τὸ Καθ' Ἡρώ καὶ Λέανδρον Ποίημα, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν Κριτικῶν εἰς ἄλλον τινα Μουσαῖον Γραμματικόν, καὶ πολλὰ νεώτερον τούτου. Τοῦτο τὸ Ποίημα ἐξεδόθη τὸ πρῶτον, καὶ ὡς πρῶτον, κατὰ τινος, Ἑλληνικὸν βιβλίον, ἐν Βενετία 1494, 4, ὑπὸ τοῦ Ἄλδου, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως τοῦ Μ. Μουσοῦρου, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτόδι, καὶ ἐν Δουγδ. Βαταυ. Ἑλλ. Λατ. 1737, 8, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων καὶ Σχολίων Ἑλληνικῶν.

Μουσεῖον (Museum), οἰκοδόμημα μεγαλοπρεπὲς καὶ καλῶς περιτελισμένον εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπέναντι τῆς Ἀκροπόλεως κείμενον, ὅπου ἐγίνοντο ἀγῶνες μουσικῆς, καὶ ἄλλων σωματικῶν γυμνάσεων.

Μουσεῖον, τόπος τῆς Κρήτης, ὅπου αἱ Μοῦσαι ἐφιλονείκησαν μετὰ τῶν Σειρήνων. Ζ. Ἄπτρα.

Μουτίνη (Modena), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Πάδου Γαλλίαν κειμένη.

Μόφος (Mopsus), υἱὸς τοῦ Ἀμπύκου καὶ τῆς Χλωρίδος, καὶ συνοδοιπόρος τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅστις μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του δηχθεὶς ὑπὸ ὄφρεως, ἀπέθανεν εἰς τὴν Λιβύαν, καὶ ἐτιμήθη ὑπὸ τῶν ἐγκατοίκων ὡς Θεός.

Μόφος, υἱὸς τοῦ Ῥαχίου καὶ τῆς Μαντούς, Μάντις ἄριστος χρηματίσας, τοῦ ὁποίου οἱ χρησμοὶ ἐτιμῶντο μεγάλως, νομιζόμενοι ἀλάνταστοι.

Μόφου ἐστία, ἢ Μόφος μόνον (Μεσίσα), πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Κιλικίαν (Κάτοικ. Μοφεάτης, καὶ Μοφουεστηνός).

Μυγδονία. Ζ. Ἡράκλεια.

Μυκάλη (Κάβο Σαμῶν), ὄρος, ἢ ἀκρωτήριον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἰωνίαν, πρὸς Βορρᾶν τῆς Πριάνης ἐκνεῦον.

Μυκῆναι (Ἅγιος Ἀδριανός, ἢ Χαρβάτι), πόλις ποτὲ περίφημος τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀργολίδα, καθέδρα τοῦ Ἀγαμέμνονος (Κάτοικ. Μυκηναῖος).

Μύκονος, μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων, πλησίον τῆς Δήλου κειμένη (Κάτοικ. Μυκόνιος).

Μύλασα (Μύλασο, ἢ Μεσί), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Καρίαν (Κάτοικ. Μυλασεύς).

Μύνδος (Μενδεσέ), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας παραθαλάσσιος, κατὰ τὴν Καρίαν κειμένη (Κάτοικ. Μύνδιος).

Μυοῦς, πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Ἰωνίαν, παρὰ τὸν Μαίανδρον ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Μυούσιος).

Μύρα (Μάκρη), πόλις ὀνομαστή τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Λυδίαν κειμένη (Κάτοικ. Μυρεύς).

Μυρίνα, λιμὴν καὶ πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἀιολίδαν (Κάτοικ. Μυριναῖος).

Μύρκινος, πόλις τῆς Μακεδονίας, παρὰ τὸν Στρυμόνα ποταμὸν κειμένη.

Μυρμηδόνες (Myrmidones). Ζ. Ἀιακός, Πηλεΐς.

Μυρρῖνουῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Πανδιονίδος φυλῆς (Κάτοικ. Μυρρῖνούσιος, ἢ Μυρρῖνούντιος, καὶ Ἐπιφφ. Μυρρῖνοντόθεν).

Μυρτίλος (Myrtilus). Ζ. Οἰνόμαος.

Μυρτούγτιον, τὸ μεταξὺ Λευκάδος, καὶ Ἀμβρακικοῦ κόλπου πέλαγος.

Μυρτώων, ἡ μεταξὺ Ἀργολίδος, καὶ Ἀττικῆς θάλασσα.

Μυσία, ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (Κάτοικ. Μυσός). Ἐδιαίρειτο δὲ ὑπὸ τῶν Παλαιῶν εἰς Μικράν καὶ Μεγάλην Μυσίαν· καὶ ἡ μὲν μικρὰ περιωρίζετο ἐκ Βορρᾶ μὲν ἀπὸ τὴν Προποντίδα· ἐξ Ἀνατολῶν δὲ, ἀπὸ τὴν Βιθυνίαν, καὶ ἐκ Δυσμῶν καὶ Νότου, ἀπὸ τὴν Τρωάδα· ἡ δὲ μεγάλη εἶχεν ἐκ Δυσμῶν μὲν τὸ Αἰγαῖον πέλαγος· ἐκ Βορρᾶ δὲ, τὴν Τρωάδα· ἐκ Νότου δὲ, τὴν Πέργαμον, καὶ ἐξ Ἀνατολῶν, τὴν Φρυγίαν.

Μυστήρια. Ζ. Ἐλευσίνια.

Μῶμος (Momus), υἱός τῆς Νυκτός ἐκ πατρός ἀδήλου, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον ἦτον νὰ περιπαίξῃ καὶ νὰ μέμφεται τὰ πάντα, εὐρίσκων πάντοτε σφάλματα εἰς

ὅλα τὰ ἔργα τῶν Θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὄθεν ἐχλεύασε τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνθρώπου, διότι δὲν εἶχε καὶ θυρίδα εἰς τὸ στήθος του, διὰ νὰ φαίνωνται εἰς ὅλους τῆς ψυχῆς του τὰ διανοήματα, ὁμοίως καὶ τὸν οἶκον τῆς Ἀθηνᾶς, διότι δὲν ἦτον κινήτος, διὰ νὰ τὸν μετακομίζῃ ἕκαστος εὐκόλως εἰς ἄλλο μέρος, ὅταν τύχῃ πλησίον του κακὸς γείτων. Εἰς δὲ τὴν Ἀφροδίτῃν μὴ εὐρίσκων κανὲν ἐλάττωμα, εἶπεν, ὅτι τρίξουσι τὰ σανδάλιά της, ὅταν περιπατῇ.

Μωρία, εἰς ἐκ τῶν τεσσάρων λόφων τῆς Παλαιστίνης, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔκειτο ἡ Ἱερουσαλήμ.

Ν Α

Ναβατία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Πετραίαν Ἀραβίαν κειμένη.

Ναζαρέτ, πόλις τῆς Παλαιστίνης, πλησίον τοῦ ὄρους Θαβάρ κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Ναζαρέτ).

Ναζάριος (Nazarius), Γάλλος τὸ γένος, Γραμματικὸς καὶ Ῥήτωρ, ἀκμάσας ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ Λόγον Πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ἐν Ῥώμῃ, παρόντων καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐκδοθ. μετὰ τῶν λοιπῶν Λατίνων Ῥητόρων.

Ναζιανζός (Συνασός), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Καππαδοκίαν κειμένη (Κάτοικ. Ναζιανζηνός).

Ναϊάδες, ἢ Ναϊδες (Najades). Ζ. Νύμφαι.

Ναίβιος (Naevius) Γναῖος, Ποιητῆς Λατίνος ἀρχαιότατος, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει καὶ ὁ Κικέρων εἰς τὸν Βροῦτον του. Συνέγραψε πολλὰς Κωμωδίας καὶ Τραγωδίας, καὶ προσέτε Ἐπικὸν Ποίημα, Ἰλιάς Κυπρία, ἐπιγραφόμενον, τῶν ὁποίων τὰ λείψανα ἐξεδόθησαν εἰς τὸ Σῶμα τῶν Παλαιῶν Λατίνων Ποιητῶν τοῦ Μαιτταίρου.

Νάξος, ἢ αὐτὴ καὶ Δία (Ἀξία), μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἡ μεγίστη (Κάτοικ. Νάξιος).

Νάρκισσος (Narcissus), υἱὸς τοῦ Κηφισσοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Νύμφης Λυριόπης, νέος εὐειδέστατος καὶ πολλὰ ιδιόρρυθμος, ἐπειδὴ οὔτε νὰ ἀγαπᾷ, οὔτε νὰ ἀνταγαπαῖται ἤθελεν. Ἀλλὰ τέλος καθήμενος ποτὲ εἰς τὸ χεῖλος μιᾶς πηγῆς, καὶ ἰδὼν τὴν εἰκόνα του εἰς τὸ ὕδωρ, ἔγενεν ἐραστής τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, καὶ ὀρμήσας νὰ ἐναγκαλιοθῇ τὸ φαινόμενον ἀντικείμενον, ἔπεσε μέσα καὶ ἐπνίγη, μεταμορφωθεὶς ἔπειτα εἰς τὸ ὀμώνυμόν του ἄνθος, τὸν νάρκισσον.

Νάρων (Narēnta), ποταμὸς τῆς Ἰλλυρίας, ἐκχυνόμενος εἰς τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν.

Ναυκράτη, ἢ Ναυκρατίς, πόλις τῆς κάτω Αἰγύπτου, ἐπὶ τῶς στόματος τοῦ Νείλου κειμένη (Κάτοικ. Ναυκρατίτης).

Ναύπακτος (Ἐπαχτος, ἢ Λεπάν-

το), πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀχαΐαν (Κάτοικ. Ναυπάκτιος).

Ναυπλία, καὶ Νάυπλιον (Ἀνάπλι, Νάπλι, Ἰταλ. *Napoli di Romania*), πόλις καὶ λιμὴν τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀργολίδα (Κάτοικ. Ναυπλιεύς, καὶ Ναύπλιος).

Ναύπλιος (Nauplius), υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἐκ τῆς Ἀρμυῶνης, καὶ πατὴρ τοῦ σοφοῦ Παλαμήδους. Οὗτος μαδῶν τὴν δολοφονίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Παλαμήδους, ὑπῆγεν εἰς τὴν Τρωάδα, κ' ἐζήτηε ἐκδίκησιν παρὰ τῶν Ἑλλήνων· ὁμως δὲν εἰσηκούσθη, ἐπειδὴ αὐτοὶ ἔκρωαν πρὸς χάριν τοῦ Ἀγαμέμνονος, μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ πανούργος Ὀδυσσεὺς ἐφόνευσε τὸν Παλαμήδην, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ἐπιστρέφων λοιπὸν ὁ Ναύπλιος ἀπρακτος εἰς τὴν Ἑλλάδα, περιῆλθε πρῶτον τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις, καὶ συνήρησε νὰ μοιχευθῶσι ὅλαι αἱ γυναῖκες τῶν ἀπόντων Ἑλλήνων, λέγων, ὅτι καὶ ἐκεῖνοι ἔλαβον εἰς τὴν Τρωάδα ἄλλας γυναῖκας, καὶ ὅτι δὲν εἶχον σκοπὸν νὰ ἐπιστρέψωσι πλεον εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἔπειτα δὲ, ὅταν ἔμαθε τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν ἀπὸ τὴν Τρωάδα, καὶ ὅτι πάσχουσι εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ μεγάλης τρικυμίας, ὑπῆγεν εἰς τὸν Καφηρέα, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, καὶ ἀνάψας φανούς εἰς διάφορα ἐπικίνδυνα μέρη, ἔγενεν αἴτιος νὰ χαθῶσι ὅλοι, ὅσοι προσώρησαν ἐκεῖ, νο-

μίζοντες, ὅτι καταφεύγουσιν εἰς λιμένα. Μαδῶν ὁμως ἔπειτα, ὅτι ὁ αἴτιος τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὀδυσσεύς ἐσώθη, τόσον ἐλυπήθη, ὥστε πεσὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπνίγη.

Ναυσικάα (Nausicaa). Ζ. Ἀλκίνοος.

Νέα. Ζ. Ἰσαυρα.

Νέα, ἢ Νέαι (Ἀϊστράτης), μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, πρὸς τὸ νότιον τῆς Λίμνου κειμένη (Κάτοικ. Νεαῖος).

Νεάπολις. Ζ. Λέπτις. — Συχάρ.

Νεάπολις (Naroli), πόλις περιφημος, καὶ πρωτεύουσα τῆς Καμπανίας, ἢ αὐτὴ καὶ Παρθενόπη.

Νεάπολις, πόλις τῆς Σικελίας, μὲ περιφημον ναὸν τῆς Δήμητρος (Κάτοικ. Νεαπολίτης).

Νέδα (Νέδινα), ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, διαχωρίζων τὴν Ἡλιδα ἀπὸ τὴν Μεσσηνίαν.

Νεῖλος, ποταμὸς τῆς Ἀφρικῆς μέγιστος, ὅστις διερχόμενος διὰ τῆς Αἰγύπτου, χύνεται δι' ἑπτὰ μεγάλων στομάτων εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν.

Νεῖλος, ὁ Ἅγιος, Κωνσταντινοπολίτης, ὅστις διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ γένους του, καὶ διὰ τὰ ἄλλα προτερήματά του ἐχρημάτισε καὶ διοικητὴς ταύτης τῆς περιφήμου πόλεως. Μετὰ παρέλευσιν δέτινων χρόνων ἀποφασίσας μὲ τὴν συγκατάνευσιν τῆς γυναικὸς του νὰ ἀσπασθῆ τὸν μονήρη βίον, ἀνεχώρησε διὰ τὸ ὄρος Σινᾶ, λαβὼν μαζὴν του καὶ τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς δύο υἱοὺς του. Καθ' ὁδὸν

ὁμως ὑπέπεσεν εἰς τοὺς Βαρβάρους, αἵτινες τοῦ ἤρπασαν τὸν υἱόν, τὸν ὁποῖον θέλων νὰ ἐλευθερώσῃ, ἤχμαλωτίσθη καὶ αὐτός. Τέλος ἐλευθερωθεὶς, εὔρεν ὑστερον καὶ τὸν υἱόν του εἰς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ἐλούσης, ἐξαγορασμένον ἀπὸ τοὺς Βαρβάρους ἐκείνους. Ὁ Νεῖλος συνέγραψε μὲ εὐφράδειαν πλείστας Ἐπιστολάς, Λόγους Συμβουλευτικούς, Γνωμικά, Ἀσκητικά, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθέντα ἰδίως κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Ευρώπης.

Νεῖλος Δοξαπατρῆς, ἢ Δοξαπάτριος, Ἀρχιμανδρίτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὅστις διατρίβων εἰς τὸ Παλέρμον τῆς Σικελίας, συνέγραψε, κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐκεῖ Βασιλέως Ῥογήρου, Σύνοταγμα περὶ τῶν πέντε Πατριαρχικῶν Θρόνων, καὶ περὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξηρητημένων Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων, Ἐπισκόπων, κτλ. τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ὑπὸ Στεφ. Λεμούρου In Variis Sacris, Τόμ. Α', καὶ ἀλλαχοῦ.

Νεῖλος Καββάσιλας, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης. Συνέγραψε περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα, καὶ τῆς αἰτίας τοῦ σχίσματος τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1645, 4.

Νεῖσός, ἢ Ναῖσός (Νῆσι τῆς Σερβίας), πόλις τῆς ἄνω Μοισίας, πατὴρ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου (Κάτοικ. Ναῖσιτανός).

Νεκρομαντεία, ἢ Νεκρομαντεία, μαγεία, διὰ τῆς ὁποίας ἐκάλου

τούς νεκρούς ἀπὸ τῶν τάφους τῶν, καὶ τὸν ἡρώτων περὶ τῶν μελλόντων.

Νεμέα, πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀργολίδα (Κάτοικ. Νεμαῖος). Εἰς τὸ ὁμώνυμόν της ἄλσος διέτριβε λέων τις ἀκαταμαχίτου δυναμείως, ὅστις ἐπροξένει μεγίστην φθοράν εἰς ὅλην τὴν χώραν, χωρὶς νὰ ἠμποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐμποδίσωσι κατ' οὐδένα τρόπον τὴν μανιώδη αὐτοῦ ὀρμὴν. Ἄλλ' ὁ Ἡρακλῆς διώξας αὐτὸν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Εὐρυπύτου, τὸν ἠνάγκασε νὰ χωρῆ μετὰ εἰς ἕν σπήλαιον, καὶ ἐκεῖ μὲ ἀμίμητον ἀνδρείαν τὸν ἐπνίξε, καὶ λαβὼν αὐτὸν εἰς τοὺς ὤμους του, τὸν ἔφερεν εἰς τὰς Μυκῆνας.

Νέμεα, ἢ Νεμικοὶ ἀγῶνες (Nemai Ludi), πανηγυριζόμενοι τὸ πρῶτον κατὰ διετίαν εἰς τὴν πόλιν Νεμέαν, εἰς τιμὴν τοῦ Διὸς, καὶ ἀνάμνησιν τοῦ παραδόξου θαυμάτου τοῦ Ὀφέλου, ἢ Ἀρχεμύρου, οἷς εἴρηται ἐκεῖ. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἐφόρευσε τὸν ἐν τῷ δάσει τῆς Νεμέας ἐμφωλεύοντα τρομαρὸν λέοντα, οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἐρωτάζοντο εἰς τιμὴν αὐτοῦ, τῶν ὁποίων τὸ βραβεῖον ἦτον στέφανος ἐκ σελίνου, ἢ κατ' ἄλλους, ἐκ κισσοῦ.

Νεμεσιανός (Nemesianus) Αὐρήλιος, Καρχηδόνιος, Ποιητής, ἀκμάσας ἐπὶ Κάρου καὶ Καρίνου τῶν Αὐτοκρατόρων. Σῶζεται καὶ αὐτοῦ Ποιημάτιον, Κυνηγετικόν, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Γρατίου Φαλίσκου ἐν Μιττανῆα,

καὶ προσέτι τέσσαρες Ἐκλογαί, συνεκδοθεῖσαι αὐτόδι μετὰ τῶν ἑπτὰ τοῦ Καλπουρνίου.

Νεμέσιος, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Φοινικῇ Ἐμέσσης. Συνέγραψε Περὶ φύσεως ἀνθρώπου, ἐκδοθ. ἐν Ἀλλη τῆς Σαξωνίας 1800, 8, καὶ ἀλλαγῶν.

Νέμεσις (Nemesis), θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ, ἢ τοῦ Ἑρέβου καὶ τῆς Νυκτός. Νομίζεται Θεὰ καὶ ἔφορος τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐκλαμβάνεται ἐνίοτε μετωνυμικῶς ἀντ' αὐτῆς. Ἐτιμῶρει δὲ τοὺς κακούργους καὶ ὑβριστὰς ἀνθρώπους· καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἀδύνατον ἢ ἀποφύγη τις τὴν δικαίαν της ἀγανάκτησιν, ὠνομάζετο καὶ Ἀδράστεια. Παραστένεται δὲ ἡ Νέμεσις μὲ στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν, ὠπλισμένη μὲ ὄφεις, καὶ βαστάζουσα εἰς τὰς χεῖρας της ἀναμμένας λαμπάδας.

Νεοκαισάρεια. Ζ. Κάβειρα.

Νεοπτόλεμος (Neoptolemus). Ζ. Πύρρος.

Νεσακτίον, πόλις τῆς Ἰστρίας, παρὰ τὸ στόμα τοῦ Ἀρσίου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Νεσακτίου).

Νέσος, ἢ Νέσσοσ (Nessus), ὁ Κένταυρος, ὅστις διατρίβων παρὰ τὸν Εὐῆνον ποταμὸν, διεπόρδμευε μὲ μισθὸν τοὺς ἐκεῖθεν διαβαίνοντας. Διαπορδμεύων δὲ ποτε καὶ τὴν Δηϊάνειραν, γυναῖκα τοῦ Ἡρακλέους, ἠδέλησεν εἰς τὰ μέσα τοῦ ποταμοῦ νὰ τὴν βιάσῃ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς, ὅστις τοὺς ἐπρόσμενεν εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος, ἀκού-

σας τὴν φωνὴν τῆς, τὴν ὄργην ἔλαβεν, ὥστε ἐντείνας τὸ τόξον του, πάραυτα τὸν ἐφόνευσεν. Ἀποδυνήσκων δὲ ὁ Νέσσος, ἐσυμβούλευσε τὴν Δηϊάνειραν νὰ συνάξῃ τὸ σπέρμα του, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἀνακατώσῃ μὲ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα του, ὃ ἀλείφῃ μὲ αὐτὸ τὸν χιτῶνα τοῦ ἀνδρός τῆς, διὰ νὰ τὸν φέρῃ πάλιν εἰς τὴν ἀγάπην τῆς, εἰάν ποτὲ αὐτὸς παρεκτραπῇ εἰς ἔρωτα ἄλλης γυναικός. Ἡ δυστυχὴς Δηϊάνειρα ἀπατηθεῖσα, ἔβαλεν εἰς πρᾶξιν τὴν δολίαν ταύτην συμβουλὴν του, ὅταν ὁ Ἡρακλῆς ἠγάπησε τὴν Ἰόλην, καὶ οὕτως ἐπροξένησε τὸν ἐλεεινὸν αὐτοῦ θάνατον, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. **Ζ. Δηϊάνειρα**, Ἡρακλῆς.

Νέσσος, ἢ Νέστος (Μέστρο), ποταμὸς τῆς Μακεδονίας, διαχωρίζων αὐτὴν ἀπὸ τὴν Ἑπειρον.

Νεσσωνίς (Καράσουι), λίμνη τῆς Θετταλίας, εἰς τὴν Πελασγιώτιδα, μεταξύ Λαρίσσης καὶ Τεμπῶν κειμένη.

Νεστάνη, πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν (Κάτοικ. Ἐκ Νεστάνης).

Νέστος. **Ζ. Νέσσος**.

Νέστωρ (Nestor), υἱὸς τοῦ Νηλέως ἐκ τῆς Χλωρίδος, καὶ Βασίλευς τῆς Πύλου, Γερῆνιος ἐπωνομαζόμενος, ὡς ἀνατραφεὶς εἰς τὴν Γερῆν, πόλιν τῆς Μεσσηνίας. Ὡς Μνηστήρ τῆς Ἑλένης πορευθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς τὸν κατὰ τῆς Τρωάδος πόλεμον, ἔδειξε μέγιστα σημεῖα εὐγλωτ-

τίας μάλιστα καὶ φρονήσεως, ὥστε ὁ Ἀγαμέμνων ἔλεγεν, ὅτι ἂν εἶχε δέκα ταιούτους συμβούλους εἰς τὸ στρατεύμα του, πρὸς τὴν γλήγορα ἤθελε κυριεύσει τὴν Τρωάδα. Μετὰ δὲ τὴν καταστροφὴν ταύτης τῆς πόλεως ὑπέστρεψεν ὁ Νέστωρ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ὑπὲρ γήρωνος, ζήσας, κατ' Ὀμηρον, τρεῖς γενεάς, ἤγουν τριακοσίους χρόνους, ἢ, κατ' ἄλλους, ὑπὲρ τὰ ἐννενηκότα ἔτη.

Νεφέλαι. **Ζ. Ἀριστοφάνης**.

Νεφέλη (Nephele), μήτηρ τῶν Κενταύρων, καὶ ἔπειτα γυνὴ τοῦ Ἀδάμαντος. **Ζ. Ἀδάμας**.

Νηλεὺς (Neleus), υἱὸς τοῦ Κρηδέως, Βασιλέως τῆς Ἰωλκοῦ, καὶ τῆς Τυροῦς. Οὗτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Πελίου, ἤλθεν εἰς τὴν Μεσσηνίαν τῆς Πελοποννήσου, καὶ διώξας ἐκ τῆς Πύλου τὸν Πύλον, ἔμεινεν αὐτὸς ἐκεῖ, καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς Χλωρίδος, θυγατρὸς τοῦ Ἀμφίωνος δώδεκα υἱούς, καὶ μίαν μόνην θυγατέρα, τὴν Πυρῶ. Καυχώμενος δὲ εἰς τὴν δύναμιν τῶν υἱῶν του, ἐφίλονείκησε μετὰ τοῦ Ἡρακλέους, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἐφονεύθησαν ὅλοι, πλην τοῦ Νέστορος, ὅστις ἀνετρέφετο εἰς τὴν πόλιν Γερῆν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Νηλία (Ἀγριά), πόλις παραθαλάσσιος τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας (Κάτοικ. Νηλιεύς, ἢ Νηλιεύς).

Νηρεὺς (Nereus), υἱὸς τοῦ Πόνου

του και τῆς Γῆς, Θεὸς θαλάσσιος, καὶ Μάντις ἀφειδέστατος. Ἐγέννησεν ἐκ τῆς Δωρίδος, θυγατρός τοῦ Ὠκεανοῦ πενήτηντα θυγατέρας, αἱ ὁποῖαι ὠνομάσθησαν ἀπ' αὐτοῦ Νηρηίδες, καὶ Δωρίδες ἐκ τῆς μητρός των. Κατόικον δὲ καὶ αὐταὶ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ εἶχον ἀπόλυτον ἐξουσίαν εἰς αὐτήν, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Ζ. Νύμφαι, Νηρηίδες.

Νηρηίδες (Nereides), αἱ αὐταὶ καὶ Δωρίδες, ὠνομάζοντο αἱ πενήτηντα θυγατέρες τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Δωρίδος, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. Αὐταὶ διατρίβουσαι εἰς τὴν θάλασσαν, περιεφέροντο ἐπάνω εἰς θαλασσίους ἰχθῦς καὶ εἰς κήτη· πολλάκις δὲ ἐκάθηντο καὶ εἰς τὰς ἐξοχὰς τῶν παραλίων πετρῶν, ξηραίνουσαι τὴν κάθυγρον κόμην τῆς κεφαλῆς των, καὶ ἄλλοτε ἐχώρευον, χαίρουσαι διὰ τὰ κάλλη καὶ τὴν παντοτεινὴν των νεότητα, μεταξύ τῶν ὁποῖον διέλαμπον ἡ Ἀμφιτρίτη, ἡ Θέτις, ἡ Γαλάτεια, καὶ ἡ φαιμάθη.

Νῆσοι Μακάρων. Ζ. Καναρία.

Νησαία (Νῆσα), πόλις τῆς Περσίας, κατὰ τὴν Ὑρκανίαν κειμένη, ὅπου ἐδάπτοντο οἱ Βασιλεῖς τῶν Περσῶν (Κάτοικ. Νησαῖος).

Νίκαια, τόπος ἰσχυρὸς τῆς Φωκίδος πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν.

Νίκαια (Nizza), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Λιγυστικὴν κειμένη.

Νίκαια, πόλις τῆς Ἀσίας, πρὸς τὸ μεσημβριῶν τοῦ Ἰδάσου ποταμοῦ κειμένη.

Νίκαια (Ἰονικ), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Βιδυνίαν, ὀνομασθῆ διὰ τὰς ἐν αὐτῇ συγκροτηθείσας δύο Οἰκουμηνικὰς Συνόδους (Κάτοικ. Νικαιεύς, καὶ Νικαεύς).

Νίκανδρος Κολοφώνιος, ἢ, κατ' ἄλλους, Αἰτωλὸς, υἱὸς τοῦ Δαμναίου, Γραμματικὸς, Ἴατρος, Ποιητὴς καὶ Ἰερεὺς τοῦ ἐν Κλάρω ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Συνέγραφε διὰ στίχων Ἡρωϊκῶν δύο Ποιήματα Α'. Θηριακά, ἦτοι περὶ δηγμάτων τῶν φαρμακερῶν θηρίων, καὶ τῆς αὐτῶν θεραπείας, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1816, 8, μετὰ Σχολίων καὶ δύο Παραφράσεων, οἷον Λατινικῆς καὶ Ἑλληνικῆς. Β'. Ἀλεξιφάρμακα, ἦτοι περὶ ἰατρικῶν ἐναντίον τῶν φαρμάκων, ἐκδοθ. ἐν Ἄλλῃ, 1792, 8, μετὰ διπλῆς Παραφράσεως, Σχολίων καὶ κριτικῶν Σημειώσεων.

Νίκη (Nice). Ζ. Στύξ.

Νικήτας Ἀχομινάτος, ἢ Ἀχομινάτης, καὶ κοινῶς Χωνιάτης, ὡς γεννηθεὶς εἰς τὰς Χώνας, πόλιν τῆς Φρυγίας, ἐχρημάτισεν ἀξιωματικὸς εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διοικητὴς τῆς Φιλιππουπόλεως. Συνέγραφε Χρονικὸν ἀπὸ τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου Κομνηνοῦ ἕως τοῦ Ἐβρίκου Βαλδουίνου, ἐκδοθ. ἐν Παρισίους καὶ ἐν Βενετία εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντιδος.

Νικήτας, Κωνσταντινοπολίτης, Ἰα-

πρός, τοῦ ὁποίου ἡ Συλλογὴ τῶν χειροῦργων λειψάνων ἐξεδόθη ἐν Φλωρεντία, 1754, φύλ.

Νικήτας Πεκτοράτος, ἡ Στηθάτος, Μοναχὸς Στουδίτης, καὶ μαθητῆς Συμεῶνος τοῦ Νέου Θεολόγου, ἐχθρὸς δὲ ἄσπονδος τῶν Λατίνων, κατὰ τῶν ὁποίων καὶ πλεῖστα συνέγραψε, πλὴν ὅλα διὰ τῆς συνεργείας αὐτῶν παρεδόθησαν εἰς τὸ πῦρ, καὶ σώζονται μόνου εἰς τὴν διατριβὴν τοῦ Ἀλλατίου, Σελ. 168, Στίχοι τινὲς Ἰαμβικοὶ πρὸς Συμεῶνα τὸν διδασκαλὸν του.

Νικήτας Σερρώνειος, Ἐπίσκοπος τῆς Ἡρακλείας, ἀνὴρ σοφός, καὶ ἐκδοτος εἰς τὴν μελέτην τῆς θείας Γραφῆς. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ ἐξεδόθησαν τὰ ἐπόμενα Α'. Σειρὰ εἰς τὸν Ἰωβ, ἐκδοθ. ἐν Λονδίῳ, 1637, φύλ. Β'. Σειρὰ εἰς τὸν Ματθαῖον, ἐκδοθ. αὐτόθι 1647, Γ'. Σειρὰ εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴν τοῦ θείου Παύλου, ἐκδοθ. ἐν Φλωρεντία, 1738, 8. Δ'. Ἐπιστολαὶ τινες, καὶ ἄλλα.

Νικηφόριον (Ῥάφικα), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν κειμένη, κτίσμα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἡ αὐτὴ καὶ Καλλίνικος, καὶ Λεοντόπολις (Κάτοικ. Νικηφόριος).

Νικηφόρος Βασιλάκης, ἡ Βασιλάκιος ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, Γραμματικὸς καὶ Ῥήτωρ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Συνέγραψε Μύθους, Διηγήματα καὶ Ἠθοποι-

ίας, ἦτοι Γυμνάσματα Ῥητορικά, ἤγουν Τὶ ἤθελεν εἰπεῖ τις εἰς τὴν δεῖνα περίστασιν, κτλ. ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Σοφιστῶν καὶ Ῥητόρων τοῦ Ἀλλατίου.

Νικηφόρος Βλεμμίδης, γνωστὸς διὰ τὴν κατ' ἐπιτομὴν Λογικὴν του, ἦτον Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, λόγιος δὲ καὶ ἐνθερμος ζηλωτῆς τῶν ἡμετέρων δογμάτων, μ' ὅλου ὅτι ὁ Ἀλλάτιος λέγει, ὅτι αὐτὸς ὕστερον ἐλατινοφρόνησε, πλὴν ὁ μάρτυς δὲν εἶναι πανταχοῦ πιστός. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περί ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος Λόγοι δύο. Β'. Ἐπιστολὴ Ἐγκύκλιος, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου ἐν τοῖς Ὁρθοδόξοις. Γ'. Ἐπιτομὴ Λογικῆς καὶ Φυσικῆς, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1784. Δ'. Γεωγραφικῶν τμήματα δύο, ἐκδοθ. αὐτόθι, 1818, 4.

Νικηφόρος Βρυέννιος, Μακεδὼν, ἀνὴρ ἐνδοξος καὶ πολεμικὸς, ὅστις διὰ τὰ πολλὰ του προτερήματα ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν περίφημον Ἄνναν τὴν Κομνηνὴν, θυγατέρα τοῦ Βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Συνέγραψεν ὁ Βρυέννιος οὗτος διὰ προτροπῆς τῆς πενθερᾶς του Εἰρήνης τῆς Βασιλίσσης Ἱστορίαν τῶν Κομνηνῶν, ὀνομάσας αὐτὴν Ἵλην Ἱστορίας, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, καὶ ἐν Βενετία εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντιδος.

Νικηφόρος Γρηγοράς, ὁ ἐκ τῆς Ἡρακλείας τοῦ Πόντου, Φιλόσοφος,

Ἱστορικός καὶ Θεολόγος, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, παρὰ τοῦ ὁποῦ ἐτιμῆθη καὶ μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Χαρτοφύλακος, καὶ κατὰ τὸ 1325 ἔτος ἐπέμφθη παρὰ τοῦ ἰδίου πρέσβυς πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Σέρβων. Ἐπειτα ὁμως φανεῖς ἐναντίος τῶν φρονημάτων τῶν Παλαμιτῶν, κατεκρίθη ἐπὶ Συνόδου, καὶ ἀπέθανεν ἐξόριστος εἰς Μοναστήριον. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη ἱκανά, ἐκδοθ. ἰδίως κατὰ διαφόρους πόλεις, καὶ προσέτι Βυζαντινῆς, ἢ ὡς αὐτὸς τὴν ὀνομάζει, Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας βιβλία τριάκοντα ὀκτώ, ἐκ τῶν ὁποίων εἰκοσιτέσσαρα μόνον ἐξεδόθησαν εἰς τὸ ἐν Παρισίοις, καὶ ἐν Βενετία Σῶμα τῆς Βυζαντιδος, τὰ δὲ λοιπὰ μένουσιν εἰσέτι ἀνέκδοτα.

Νικηφόρος Κάλλιστος, ὅστις καὶ Ξανδόπουλος λέγεται, ἤκμαζε κατὰ τοὺς χρόνους Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ. Συνέγραψε Α'. Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν εἰς 18 βιβλία, ἐκδοθ. ἐν Λουτετία τῶν Παρισίων, 1630, φύλ. εἰς τόμους δύο. Β'. Κατάλογον τῶν Βασιλέων καὶ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Γ'. Κατάλογον τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν Ὑμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας. Δ'. Σύνοψιν τῶν ἁγίων τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ. Ε'. Ἐπιτομὴν τῆς θείας Γραφῆς, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. ἰδίᾳ κατὰ διαφόρους πόλεις.

Νικηφόρος, Κωνσταντινοπολίτης, καὶ Πατριάρχης ταύτης τῆς περιφήμου πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθῆς, καὶ ἐνθερμος ζηλωτῆς τῶν ὀρθῶν δογμάτων τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐχθρὸς δὲ θανάσιμος τῶν Εἰκονομάχων, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐξορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ἀπέθανεν ἐβδομηκοντούτης εἰς τὴν Μογνὴν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ἱστορία Χρονικὴ, ἣτις ἀρχεται ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῶν ἡμερῶν του. Β'. Σύντομος Ἱστορία ἀπὸ τοῦ 602 ἕως τοῦ 770 ἔτους, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντιδος.

Νικόλαος Δαμασκηνός, υἱὸς τοῦ Ἀντιπάτρου καὶ τῆς Στρατονίκης, Φιλόσοφος Περιπατητικός, Ποιητῆς, Ῥήτωρ, καὶ Ἱστορικός περιφήμος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Αὐγούστου τοῦ Καίσαρος, καὶ τοῦ Ἡρώδου, Βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ μεγάλως ἐτιμᾶτο. Συνέγραψεν Ἱστορίαν Καθολικὴν, καὶ ἰδίως τῶν Ἀσσυρίων· τὸν βίον τοῦ Καίσαρος, καὶ τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ, τὰ πάντα εἰς βιβλία ἑκατὸν τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρα, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται τμήματα τινά, ἐκδοθ. πολλοῦ, καὶ ἐν Παρισίοις, 1805, 8, ὑπὸ Ἀ. Κοραῆ ἐν τῷ Προδρόμῳ τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοῦ Βιβλιοθήκης.

Νικόλαος Σαγουντινός, ἢ Σεκουδινός ἑπονομαζόμενος, κατ' ἄλλους

δὲ, Εὐβοϊκός, ἴσως διὰ τὴν εἰς Βοιωτίαν γέννησίν του, ἠκμαζεν ἐπὶ τῆς δυστυχοῦς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, τὸν ὁποῖον καὶ ἠκολούθησεν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Εἰς δὲ τὴν ἐν Φλωρεντία Σύνοδον μὲ τίστην ευκολίαν ἐξήγει τοὺς λόγους τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου μέρους, ὥστε διήγειρε τὸν θανατισμὸν ἀπάσης ἐκείνης τῆς Συνόδου. Μεταξὺ τῶν ἀνεκδότων αὐτοῦ Συγγραμμάτων, σώζεται καὶ ἓν πρὸς Αἰνείαν τὸν Σύλβιον: *De origine et rebus gestis Turcarum*, ἤτοι *Περὶ ἀρχῆς καὶ πράξεων τῶν Τούρκων*, ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ, 1556.

Νικόμαχος, Γερασσηνός, Μαθηματικός, Μουσικός, καὶ Φιλόσοφος Πυθαγόρειος. Συνέγραψε Α'. Ἀριθμητικῆς Εἰσαγωγῆς βιβλία δύο, ἐκδοθ. Ἑλληνιστὶ ἐν Παρισίοις, 1538, 4. Β'. Ἐγχειρίδιον Ἀρμονικῆς βιβλία δύο, ἐκδοθ. μετὰ τῶν λοιπῶν Μουσικῶν τοῦ Μεϊβομίου.

Νικομήδεια (Ἰσμίτ), ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς Βιθυνίας (Κάτοικ. Νικομηθεύς).

Νικόπολις (Χιόρμη), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀρμενίαν.

Νικόπολις (Πρέβεζα), πόλις τῆς Ἠπείρου, ἀπέναντι τοῦ Ἀκτίου κειμένη.

Νικόπολις, πόλις τῆς Αἰγύπτου, ὄχι μακρὰν τῆς Ἀλεξανδρείας κειμένη.

Νικόπολις, πόλις τῆς κάτω Μοισίας (Κάτοικ. Νικοπολίτης).

Νικόστρατος, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Ἀριστοφάνους, καὶ Ποιητῆς τῆς Μέσης Κωμωδίας, τοῦ ὁποίου τὰ μικρὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Νικόφρων, Ἀθηναῖος, Ποιητῆς τῆς Μέσης Κωμωδίας. Σωζονται καὶ αὐτοῦ ἀποσπασμάτια τινὰ, ἐκδοθ. ὁμοίως εἰς τὴν Συλλογὴν τοῦ Γροτίου.

Νικοχάρης, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Φιλωνίδου, καὶ Ποιητῆς τῆς Παλαιᾶς Κωμωδίας, τοῦ ὁποίου τὰ μικρὰ λείψανα τῶν Κωμωδιῶν εὐρίσκονται ὁμοίως εἰς τὴν Συλλογὴν τοῦ Γροτίου.

Νικων, Μοναχός, ὁ ἐκ τῆς Ἀρμενίας, ὅστις καὶ Μετανοεῖτε ἐπονομάζεται, διότι κηρύττων, ἢ μετὰ τῶν ἀνδρῶπων συναναστρεφόμενος, τοῦτο πάντοτε ἔλεγεν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περὶ Ἀρμενίων. Β'. Περὶ Αἰρέσεων. Γ'. Ἐπιστολὴ πρὸς τινα Ἑγκλειστον, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθ. εἰς τὴν μεγάλην Βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων.

Νινευί, ἡ Νινευὴ καὶ Νίνος ἢ αὐτῇ (Μοσοῦλ), πόλις ποτὲ περιφήμος τῆς Ἀσσυρίας, ἐπὶ τὰς ἀνατολικὰς ὄχθας τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Νινευίτης, καὶ Νίνιος).

Νίνος (Ninus), υἱὸς τοῦ Βήλου, Βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας, καὶ θεμελιωτῆς τῆς εἰρημένης πόλεως Νινευί. Οὗτος πρῶτος, ὡς λέγουσι, στήσας ἀγάλμα εἰς τιμὴν

του, ἔγεινεν αἴτιος τῆς μετὰ ταῦτα εἰδωλολατρείας.

Νιόβη (Niobe), θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, καὶ γυνὴ τοῦ Ἄμφίωνος, ἐκ τοῦ ὁποίου γεννήσασα ἑπτὰ υἱοὺς, καὶ ἰσαρίθμους θυγατέρας, εἰς τόσῃν ἔπαρσιν ἔφθασεν, ὥστε ἐτόλμησε νὰ φιλονεικῆσῃ περὶ εὐτεκνίας καὶ πολυτεκνίας καὶ μὲ αὐτὴν τὴν Λητώ. Ἄλλὰ παράντα ἐκατάλαβε τῆς παρακαίρου φιλοτιμίας της τὸ ἀποτέλεσμα! Διότι ἡ Θεὰ αὕτη μὴν ὑποφέρουσα τὴν ἀλαζονείαν της, παρεκάλεσε τὰ τέκνα της νὰ κάμωσι πρὸς αὐτὴν τὴν πρέπουσαν ἐκδίκησιν. Ὅθεν ὁ μὲν Ἄπολλων ἐτόξευσε τοὺς υἱοὺς της, ἡ δὲ Ἄρτεμις, τὰς θυγατέρας της· καὶ οὕτως ἡ εὐτεκνος καὶ πολυτεκνος Νιόβη μείνασα αὐθιμερὸν διόλου ἄτεκνος, ἀπὸ τὴν λύπην της κατεμαράνθη, καὶ τέλος ἀπελιθώθη.

Νιρεὺς (Nireus), ὁ ἐκ τῆς νήσου Σίμης, ἦτον υἱὸς τοῦ Χάρωπος καὶ τῆς Ἀγλαΐας, ὁ πλεόν ὠραῖος, κατ' Ὅμηρον, ἀπὸ ὅσους ὑπῆγαν εἰς τὸ Ἴλιον, τουτέστιν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος, ἀλλὰ καὶ ὁ πλεόν ἀδύνατος καὶ ἀνανδρος, καὶ διὰ τοῦτο ἐφονεύθη ἐκεῖ, χωρὶς νὰ δείξῃ κἀνὲν σημεῖον ἀνδραγαθίας.

Νισαία, πόλις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μεγαρίδα, καὶ λιμὴν αὐτόθι ὀμώνυμος (Κάτοικ. Νισαῖος).

Νισίβις, ἢ Νισίβη (Νεσβίν), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν κειμένη (Κάτοικ. Νισιβηνός).

Νίσυρος, μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων τοῦ Ἰκαρίου πελάγους (Κάτοικ. Νισύριος).

Νομαδική. Ζ. Νουμηδία.

Νόναι (Nonae). Ζ. Μῆνες Ῥωμαίων.

Νόννιος (Nonnius) Μάρκελλος, Ῥωμαῖος, Γραμματικός. Συνέγραψε Περὶ διαφόρου σημασίας τῶν λέξεων βιβλίον, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1825, 8, μετὰ τοῦ Πλαγκιάδου τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Νόννος. Ζ. Θεοφάνης Νόννος.

Νόννος, Ἀιγύπτιος, Πανοπολίτης, Ποιητής. Συνέγραψε Α'. Διουσιακῶν βιβλία τεσσαράκοντα ὀκτῶ, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1819-1826, 8, καὶ ἀλλαχοῦ. Β'. Παράφρασιν Ἐπικὴν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις Ἑλλ. Λατ. 1623, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Νοσσίς, Λοκρὴ, Ποιήτρια Λυρική, τῆς ὁποίας τὰ ἀποσπασμάτια σώζονται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Σνεϊδέρου Συλλογὴν τῶν Ἑλληνίδων Ποιητριῶν, καὶ ἀλλαχοῦ.

Νουέμβριος (November), ἦτοι Ἐννατος, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων, τακτικῶς ἀριθμούμενος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, τοῦ πρώτου ἐνιαυσίου Μηνὸς αὐτῶν. Ζ. Ἰούλιος.

Νουμαντία (Soria), πόλις τῆς Ἰσπανίας, εἰς τὴν Ταρακωνησίαν (Κάτοικ. Νουμαντίνος).

Νουμαντιανός (Numantianus) Ρουτίλιος, Γάλλος, ἀνὴρ ὑπατικός, καὶ Ποιητὴς Ἑθνικός, ἀκμάσας ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Νέου. Σώ-

ζεται αὐτοῦ Ποίημα Ἑλεγειακόν εἰς δύο βιβλία, Ὀδοπορικόν (Itinerarium), ἐπιγραφόμενον, ἦτοι περὶ τῆς ἀπὸ τῆς Ῥώμης εἰς τὴν ἰδίαν του πατρίδα ἐπιστροφῆς, ἐκδοθ. ἐν Νοριμβέργ. 1804, 8.

Νουμηθία, ἢ Νομαδική (ἡ σημερινή ἐπικράτεια τοῦ Ἀλγερίου), ἐπαρχία τῆς Ἀφρικῆς, περιοριζομένη παρὰ τὴν Μεσόγειον ᾠαλασσαν ἀπὸ τὸν ποταμὸν Ἀμφαγα ἕως εἰς τὸν Τούσκαν τῆς Ζευγυτανῆς (Κάτοικ. Νομάδες).

Νουμηνία, τουτέστι Νεομηνία (Calendae), ἐλέγετο ἡ πρώτη ἡμέρα ἐκάστου μηνός (Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων), τὴν ὁποίαν ἐφύλαττον ὡς ἑορτὴν οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες, ἑορτάζοντες κατ' αὐτὴν καὶ τὰ Ἑκατήσια. Ζ. Ἑκατήσια.

Νουμήμιος. Ζ. Ἀλέξανδρος Νουμήμιος.

Νυκτεὺς (Nycteus). Ζ. Λύκος.

Νύμφαι (Nymphae), θυγατέρες τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύδος, ἢ τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Δωρίδος, ἢ, κατ' ἄλλους, αἱ Νύμφαι ἐγεννηθήσαν, πλὴν τῶν Νηρηίδων, ἀπὸ τοῦ αἵμα, τὸ ὁποῖον ἔτρεξεν ἀπὸ τὰ αἰδοῖα τοῦ Οὐρανοῦ, ὅταν τὰ ἔκοψεν ὁ Κρόνος μὲ τὴν ἀδαμαντίνην ἄρπην, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ἦσαν δὲ πολλόταται τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἐδαιροῦντο εἰς Οὐρανόιους, Ἐπιγείοιους, καὶ Ἐνύδροιους. Καὶ Οὐράνιοι μὲν ἐλέγοντο, ὅσαι εἶχον τινὰ ἐπιστάσιαν εἰς τὸν οὐρανόν· Ἐπιγείοι δὲ καὶ Ἐνυδροί, ὅσαι διέτριβον

εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὰ ὕδατα, ὀνομαζόμεναι μὲ διάφορα ὀνόματα, κατὰ τὰς διαφόρους αὐτῶν ἐπιστάσιαις, οἷον, Ὀρειάδες μὲν ἐλέγοντο, ὅσαι ἐπιστάτου εἰς τὰ ὄρη· Ναπαῖαι δὲ, ὅσαι εἰς τὰ νάπη, καὶ εἰς τὰς κοιλάδας· Ἀγριάδες δὲ, ἢ Ἀγρωστῖναι, ὅσαι εἰς τοὺς ἀγρούς· Χλωρίδες δὲ, ὅσαι εἰς τὴν χλόην· Ἀνδοῦσαι δὲ, ὅσαι εἰς τὰ ἀνδη· Ποταμίδες δὲ, ὅσαι εἰς τοὺς ποταμούς· Ναΐδες δὲ, ἢ Ναϊάδες, ὅσαι εἰς τὰ ἀναβρυστικά ὕδατα· Ἀμαδρυσάδες δὲ ὀνομάζοντο, ὅσαι ἦσαν ἐπιστάτιδες ἐνὸς ἐκάστου δένδρου, αἱ ὁποῖαι ἔζων τόσον, ὅσον καὶ τὸ δένδρον ἐκεῖνο.

Νύξ (Nyx, ἢ Nox), θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Χάους καὶ τῆς Γῆς, καὶ Θεὰ τοῦ σκοτούς, ἡ ὁποία τὴν ἡμέραν καθησυχάζεν εἰς τὰς πύλας τοῦ Ἄδου, καὶ μόνον τὴν νύκτα περιεφέρετο μὲ σιωπὴν εἰς τὸν οὐρανόν, καθημένη ἐπάνω εἰς ἄμαξαν ἀπὸ ἔβενου, φοροῦσα ἱμάτιον μέλαν, κεντημένον μὲ ἄστρα, καὶ βαστάζουσα εἰς τὴν χεῖρα τῆς σκῆπτρον ἀπὸ μόλυβδον.

Νύσσα (Νοσουέρ), πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Καππαδοκίαν, πλησίον τοῦ Ἄλυος ποταμοῦ κειμένη.

Νύσσα (Ναγάρα), πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἰνδικήν (Κάτοικ. Νυσσαῖος).

Νώλα (Nola), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Καμπανίαν κει-

μένη (Κάτοικ. Νωλανός, και Νώλιος).

Νωρικόν, ἐπαρχία τῆς Γερμανίας, περιλαμβάνουσα τὴν Καρινθίαν, Βαναρίαν, Τιρώλιον, καὶ ἄλλας τινὰς χώρας (Κάτοικ. Νορικός).

Ξ Α

Ξανδόπουλος. Ζ. Νικηφόρος Κάλ-
λιστος Ξανδόπουλος.

Ξάνθος. Ζ. Ἀπατούρια. — Σκά-
μανδρος.

Ξάνθος (Ἐξενίδα), πόλις τῆς Λυ-
κίας, πλησίον τοῦ ὀμωνύμου πο-
ταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ξάν-
θιος).

Ξενοκράτης, Ἀφροδιαιεύς, Ἴατρός,
ἀκμάσας ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τι-
βερίου, τοῦ ὁποίου σώζεται Πραγ-
ματεία περὶ τῆς ἀπὸ τῶν Ἐνύ-
δρων τροφῆς, ἐκδοθ. πολλαχῶ,
καὶ ἐν Παρισίοις 1814, 8, ὑπὸ
Ἄ. Κοραῆ, μετὰ τοῦ Γαληνοῦ.

Ξενοφάνης, Κολοφώνιος, διδάσκαλος
τοῦ Παρμενίδου, καὶ ἀρχηγός
τῆς Ἐλεατικῆς αἰρέσεως. Ἐκ
τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ ὀλίγα
τινὰ ἀποσπασμάτια σώζονται εἰς
Διογένην τὸν Λαέρτιον, καὶ εἰς
τὴν Φιλοσοφικὴν Ποίησιν τοῦ
Ἐρρίκου Στεφάνου.

Ξενοφῶν, Ἀθηναῖος, ἢ Ἀττικὴ
Μοῦσα καὶ Μέλισσα, ἦτον υἱός
τοῦ Γρύλλου, καὶ μαθητῆς τοῦ
Σωκράτους, τοῦ ὁποίου ἐφύλαξεν
ἀπαρallάκτως καὶ τὰς ἠθικὰς

διδασκαλίας. Ὁ Ξενοφῶν ἦτον
ἀγχίνους, ἐγκρατῆς, θεοσεβῆς,
καὶ τὴν ὄψιν ὠραιότατος. Οὗτος
πρῶτον μὲν ἐστράτευσεν εἰς τὴν
ἀρχὴν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέ-
μου εἰς τὸ Δῆλιον, ὅπου καὶ
πεσὼν ἀπὸ τοῦ ἵππου, ἐσώθη
ὑπὸ τοῦ Σωκράτους· ὕστερον δὲ
προσκληθεὶς ἀπὸ τὸν φίλον του
Πρόξενον τὸν Βοιώτιον, ὑπῆγεν
εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς τὸν Κύρου
κατὰ τὸ πεντηχοστὸν ἔτος τῆς
ἡλικίας του. Μετὰ δὲ τὸν θάνα-
τον τοῦ Κύρου καὶ τοῦ Προξέ-
νου, στρατηγοῦ τῶν Ἑλλήνων,
ἀδήγησεν αὐτὸς τοὺς Ἕλληνας
εἰς τὴν Ἑλλάδα σώους μετὰ πολ-
λοὺς κόπους καὶ κινδύνους, κα-
θὼς μόνος του διηγεῖται εἰς τὴν
Κύρου Ἀνάβασιν. Φίλος δὲ ὦν
τοῦ Κύρου καὶ τοῦ Ἀγησιλάου,
τῶν ἐχθρῶν τῶν Ἀθηναίων, καὶ
κατηγορούμενος δι' αὐτὸ ἀπὸ τοὺς
συμπολίτας του, τοὺς φίλους τοῦ
Ἀρταξέρξου, ἐξωρίσθη ἀπὸ τὴν
πατρίδα του, καὶ διέτριβεν εἰς τὴν
Σκιλλοῦντα, χωρίον τῆς Ἠλίδος,
κείμενον ὄχι μακρὰν τῆς Ὀλυμ-
πίας. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ Ἥλεῖοι κα-
ταπολεμοῦντες τοὺς Λακεδαιμο-
νίους, ἐκυρίευσαν καὶ τὴν Σκιλ-
λοῦντα, ἠναγκάσθη νὰ περάσῃ
εἰς Λέπρεον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς
τὴν Κόρινθον, ὅπου καὶ διήνησε
τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του. Ὁ
Ξενοφῶν συνέγραψε μὲ ἀμίμητον
χάρων, γλυκύτητα καὶ ἀφέλειαν
τὰ ἐπόμενα Συγγράμματα. Α'.
Κύρου Παιδείας βιβλία ὀκτώ.
Β'. Κύρου Ἀναβάσεως βιβλία

ἑπτά. Γ'. Ἑλληνικῶν Βιβλία ἑπτά. Δ'. Ἀπομνημονευμάτων βιβλία τέσσαρα. Ε'. Οἰκονομικόν. Σ'. Λακεδαιμονίων Πολιτείαν. Ζ'. Ἀθηναίων Πολιτείαν. Η'. Συμπόσιον Φιλοσόφων. Θ'. Λόγον εἰς Ἀγησίλαον τὸν Βασιλέα. Ι'. Ἰέρωνα, ἢ Τυραννικόν. ΙΑ'. Περὶ Πόρων. ΙΒ'. Ἱππαρχικόν. ΙΓ'. Περὶ Ἱππικῆς. ΙΔ'. Ἀπολογίαν Σωκράτους πρὸς τοὺς κριτάς. ΙΕ'. Κρηνηγετικόν, καὶ τινὰς Ἐπιστολάς, ἐκδοθ. ἰδίως, καὶ ὅλα ὁμοῦ κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' ἢ ἐντελεστέρα καὶ ἀκριβεστέρα ἐκδόσις αὐτῶν εἶναι ἢ τοῦ Θειμίου (Thiemes) ἐν Λειψίᾳ, 1763, 8, εἰς τόμους τέσσαρας μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, εἰς τοὺς ὁποίους προσετέθησαν τὸ 1801 καὶ ἐφεξῆς ἕτεροι τέσσαρες τόμοι, περιέχοντες τὸ τοῦ Στουρζίου (Sturz). Ἑλληνολατινικὸν Λεξικόν, τῶν ἐν τῷ κειμένῳ ἐμπεριεχομένων λέξεων ἐξηγητικόν.

Ἐνοφῶν, Ἐφείσιος, Μυθιστοριογράφος, τοῦ ὁποίου ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἤκμαζε, καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικά τῆς ζωῆς του εἶναι ἄδηλα. Συνέγραψε τῶν κατ' Ἀνδρίαν καὶ Ἀβροκόμην Ἐφρειακῶν βιβλία πέντε, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας, 1796, 4, μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἀλαχουῦ.

Ἐπιφίλιος. Ζ. Ἰωάννης Ἐπιφίλιος. Ἐϋθός (Xuthus), υἱὸς τοῦ Ἑλληνος καὶ τῆς Νύμφης Ὀρσηί-

δος. Οὗτος διωχθεὶς ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν Κρέουσαν, θυγατέρα τοῦ τότε βασιλεύοντος Ἐρεχθίδεω, ἐγέννησε δύο υἱούς, τὸν Ἀχαιὸν καὶ Ἴωνα. Ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἐρεχθίδεω διωχθεὶς καὶ ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν, ἦλθε καὶ κατῴκησεν εἰς τὴν Λιγυάλειαν τῆς Πελοποννήσου, ὅπου καὶ ἀπέθανεν.

Ἐυπέτη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Κεκροπίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐυπετεῶν).

ΟΑ

Οα, ἢ Ὀεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Πανδιονίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐπιρρ. Ὀαθεν).

Ὀβίδιος (Ovidius) Νάσων, Ποιητῆς Λατίνος ἀρχινοῦστατος καὶ γλαφυρώτατος, ἐγεννήθη εἰς τὸ Σουλμον τῆς Ἰταλίας ἐξ ἰππικῶν τάγματος, καὶ ἤκμαζε μετὰ κλέους εἰς τὴν Ῥώμην ἐπὶ Ἀυγούστου Καίσαρος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἐξωρίσθη δι' ἀγνώστους αἰτίας, κατὰ τὸ 40 ἔτος τῆς ἡλικίας του, εἰς τοὺς Τόμους τῆς Σκυθίας, ὅπου καὶ ἀπέθανε, μετὰ πολλὰς καὶ ἀφορήτους ταλαιπωρίας, καθὼς μόνος του εἰς διαφόρους Ἐλεγείας περιστατικῶς ἐκτραγωδεῖ τὴν ἀξιοθρήνητον κατὰστασίν του. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται τὰ ἐπό-

μενα Α'. Μεταμορφώσεων (Metamorphoseon) βιβλία δεκαπέντε, τῶν ὁποίων σῴζεται καὶ Ἑλληνικὴ Μετάφρασις Μαξίμου τοῦ Πλανοῦδου. Β'. Ἡρώιδες (Heroides), ἧτοι Ἐπιστολαὶ παλαιῶν Ἡρώων, καὶ μάλιστα Ἡρωίδων, μεταφρασθεῖσαι ὁμοίως καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικόν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Μ. τοῦ Πλανοῦδου. Γ'. Ἡμερολογίων (Fastorum) βιβλία ἑξ. Δ'. Λυπηρῶν, ἢ Μελαγχολικῶν (Tristium) βιβλία πέντε. Ε'. Περί Ἐρώτων (De Amoribus) βιβλία τρία. Σ'. Περί τῆς τέχνης τοῦ ἔραῦ (De arte amandi) βιβλία τρία. Ζ'. Περί Θεραπείας τοῦ Ἐρώτος (De remedio Amoris) βιβλίον ἓν. Η'. Ἐκ τοῦ Πόντου, ἢ Ποντικῶν (Ponticarum, ἧτοι Επιστολῶν) βιβλία τέσσαρα. Θ'. Κατὰ Ἰβίδος (In Ibin), Ποίημα Σατυρικόν, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Παρισίῳ, 1819-1825, 8, εἰς τόμους δέκα, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων. Αἱ δὲ Μεταμορφώσεις ἐξεδόθησαν καὶ ἐν Βενετία μεταφρασμέναι εἰς τὴν γλῶσσαν μας ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Σπυρίδωνος Βλαντῆ.

Οβσεκβέντιος (Obsequens) Ἰούλιος, ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος. Συνέγραψε βιβλίον, Περί Τεράτων (De Prodigis), ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθὲν ἐν Λεῦδα, 1720, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ογκειος, ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.

Ὀγγηστός, ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Φθιώτιδα, ἐκ χυρόμενος εἰς τὸν Πελασγικὸν κόλπον.

Ὀδησσός, πόλις ἀρχαία τοῦ Ἐυξείνου Πόντου, ἀποικία Ἑλληνικὴ, διάφορος παρὰ τὴν νεόκτιστον τῶν Ῥώσων Ὀδησσόν, Κοιν. Ὀδέσσαν (Κάτοικ. Ὀδησοίτης, καὶ Ὀδησσεύς).

Ὀδύσσεια. Ζ. Ὀμηρος.

Ὀδύσσεια (Lisbona), πόλις τῆς Ἰσπανίας εἰς τὴν Λυσιτανίαν (Κάτοικ. Ὀδυσοίτης).

Ὀδυσσεύς (Ulysses, ἢ Ulyseus), υἱὸς τοῦ Λαέρτου ἐκ τῆς Ἀντικλείας, καὶ Βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης. Ὅταν ἠγέρθη ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος, αὐτὸς διὰ νὰ μὴ ἀποχωρισθῆ ἀπὸ τὴν ἑρασίαν του σύζυγον, τὴν Πηνελόπην, ἐπροσποίηθη, ὅτι εἶναι μωρὸς καὶ ζεύξας βοῦν καὶ ὄνον, ἐγεώργει τὴν γῆν, σπεύρων ἄλας ἀντὶ αἵτου. Ἄλλ' ὁ Παλαμῆδης, ὅστις ἐπέμφθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ τὸν προσκαλέσῃ εἰς τὴν κοινὴν συμμαχίαν, λαβὼν τὸν υἱὸν του Τηλέμαχον, βρέφος ἀκόμη ὄντα, τὸν ἔβαλεν εἰς τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ περάσῃ ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ ἀνεκάλυψε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν προσποίησίν του· ἐπεὶ αὐτὸς, διὰ νὰ μὴ πατήσῃ τὸν ἀγαπητόν του υἱόν, ἔστρεψεν ἀλλοῦ τὸ ἄροτρον, τὸ ὁποῖον μωρὸς ἄνθρωπος βέβαια δὲν ἤδεις τὸ κάμει. Ἀνεκάλυψε δὲ καὶ αὐτὸς ἔπειτα τὸν Ἀχιλλεῖα, ὅστις ἐκρύπτετο

μέ γυναικεῖα ἱμάτια εἰς τὸν Παρθενώνα τοῦ Λυκομήδους, ὡς εἰρηται ἐκεῖ. Ὅμοίως ἔφερον εἰς τὴν Ἀυλίδα ἀπὸ τὰς Μυκήνας μὲ πλαστά γράμματα τὴν Ἰριγένειαν, θυγατέρα τοῦ Ἀγαμέμνονος, διὰ τὰ θυσιασθῆναι ἐκεῖ, πρὸς ἐξιλέωσιν τῆς Θεᾶς Ἀρτέμιδος, ἀπατήσας τὴν μητέρα τῆς Κλυταιμνήστραν. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων, ἔδειξε μεγίστην φρόνησιν εἰς πολλὰς καὶ διαφορούς περιστάσεις. Ἐμβῆκεν εἰς τὴν πόλιν ὡς ἐπαίτης, διὰ τὰ κατασκοπεύει τὴν τοποθεσίαν τῆς, καὶ γνωρισθεὶς, ἐσώθη ἀβλαβῆς ἀπὸ τῆν Ἐκάβην διὰ τῆς πανουργίας του. Ἐλαβε μὲ δόλον τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέους ἀπὸ τὸν Φιλοκτήτην, καὶ τὰ ἔφερε, κατὰ τὸν χρησμόν εἰς τὴν Τρωάδα. Ἠρπασε δὲ μετὰ τοῦ Διομήδους, καὶ τὸ περίφημον Παλλάδιον, καὶ ἐφευρών τὴν κατασκευὴν τοῦ Δουρείου ἵππου, ἔγειεν αἴτιος τῆς παντελοῦς καταστροφῆς ἐκείνης τῆς περιφημοῦ πόλεως. Ἀλλὰ μετὰ τὴν πτώσιν αὐτῆς θέλων τὰ ἐπιστρέφει εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Ἰθάκην, ὑπέπεσεν εἰς πολλὰς καὶ μεγάλας δυστυχίας. Κατὰ πρῶτον οἱ ἐναντίοι ἄνεμοι τὸν ἔρριψαν εἰς τὴν χώραν τῶν Κικόνων, οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσαν καὶ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς συντρόφους του· ἔπειτα εἰς τὴν τῶν Λωτοφάγων, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου ἐκινδύνευσεν ἀπὸ τοὺς Κύκλωπας,

καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν Πολύφημον, καὶ μόλις ἐσώθη διὰ τῆς πανουργίας του, μεταβαλὼν τὸ ἴδιόν του ὄνομα εἰς τὸ Ὅυτις (Ζ. Πολύφημος). Ἐκεῖθεν δὲ κατήτησεν εἰς τὴν νῆσον τοῦ Ἀιόλου, παρὰ τοῦ ὁποῖου λαβὼν τοὺς ἀνέμους, δὲν ἠμπόρεσε τὰ ὠφελῆσθαι ἐξ αἰτίας τῶν συντρόφων του (Ζ. Ἄϊολος). Ἐπειτα ἔπεσεν εἰς τοὺς Λαιστρυγόνας, καὶ μόλις ἐσώθη μὲ ἕν μόνον πλοῖον. Ἡ Κίρκη, μάγισσα περίφημος, μετεμόρφωσεν ὅλους τοὺς συντρόφους του, πλὴν τοῦ Εὐρύλοχου, εἰς χοίρους, τὸ ὅποιον ἀφ' οὗ τὸ ἔμαθεν αὐτός, καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ τὸ μῶλυ, ἠνάγκασεν αὐτήν, καὶ τοὺς μετέφερε πάλιν εἰς τὴν προτέραν των μορφήν· ἔπειτα δὲ φιλιωθείς μετ' αὐτῆς, ἐγέννησε τὸν Τηλέγονον, καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τῶν συμβουλῶν τῆς καταβάς εἰς τὸν Ἄδην, ἐμαντεύθη περὶ πολλῶν πραγμάτων ἀπὸ τὸν Μάντιν Τειρεσίαν. Ὑστερον κατήτησεν εἰς τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων, καὶ διὰ τὰ μὴ χαθῶσιν ἀπὸ τὰ τερπνά αὐτῶν ἄσματα, ἔφραξε τῶν μὲν συντρόφων του τὰ ὦτα μὲ κηρίον, τὸν δὲ ἑαυτὸν του ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἔδησαν εἰς τὸν ἰστόν τοῦ πλοίου, καὶ οὕτω διεσώθησαν ὅλοι ἀβλαβεῖς. Ἐκεῖθεν δὲ παραπλέοντες, διήλθον τὰς πλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν καὶ Χάρυβδιν, ἀπὸ τὰς ὁποίας μόλις μετὰ πολλοὺς κινδύνους ἠμπόρεσαν τὰ ἐλευθερωθῶσιν. Ἐπειτα ἀπὸ με-

- γάλην τρικυμίαν ἐρρίφθη εἰς τὴν νῆσον τῆς Καλυψοῦς, ὅπου διατρίψας ἰκανὸν χρόνον, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν διὰ προσταγῆς τῶν Θεῶν. Ἐπιδυμῶν δὲ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πατρίδα του, ὑπέπεσεν εἰς ἄλλας χειροτέρας τρικυμίας, τὰς ὁποίας διήγειρε κατ' αὐτοῦ ὁ Ποσειδῶν, διὰ τὴν τύφλωσιν τοῦ υἱοῦ του Πολυφῆμου. Ἀλλὰ τέλος διὰ τῆς βοήθειας τῆς Θεᾶς Λευκοθέας ἐσώθη κατάγυμνος εἰς τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων, ὅπου ἔλαβε μεγάλας δεξιώσεις ἀπὸ τὸν Ἀλκίνοον, Βασιλέα ταύτης τῆς νήσου, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ πέμπεται μὲ πλοῖον Φαιάκειον εἰς τὴν πατρίδα του Ἰθάκην. Ἐκεῖ πλάττεται ὡς ἐπαίτης, γνωρίζεται ἀπὸ τὸν κύνα του, καλούμενον Ἄργον, εὐρίσκει τοὺς βοσκούς του, καὶ μάλιστα τὸν πιστόν του Ἑυμαιοῦν, καὶ τέλος ἀναγνωρίζεται καὶ μὲ τὸν υἱὸν του Τηλέμαχον, μετὰ τοῦ ὁποίου, βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς του δούλους, φόνευσεν τοὺς ἀναισχύντους ἐκείνους μνηστήρας, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν γυναῖκα του Πηνελόπην. Ἀλλὰ τελευταῖον φονεῖται καὶ αὐτὸς, κατὰ τὸ πεπραμένον, ἀπὸ τὸν υἱὸν του Τηλέγονον, μετὰ εἰκοσαετῆ ἀπουσίαν ἀπὸ τῆς φίλης του πατρίδος.
- Ἰθάκη**, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Οἰνήδος φυλῆς (Κάτοικ. Ἐπιφρ. Ὄϊθεν).
- Ἰωάννη**, πόλις τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν Λοκρίδα κειμένη (Κάτοικ. Ὀϊανθεύς).
- Ἰοδίππος** (Oedipus). Ζ. Λαῖος. Ἰοδίππος Τύραννος, Ἰοδίππος ἐπὶ Κολωνῶν. Ζ. Σοφοκλῆς.
- Ἰοίη** (Τρίπολις), πόλις τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὴν χώραν τῶν δύο Σύρτων κειμένη.
- Ἰουκαμένιος**, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θράκῃ Τρίκκης, ἀνὴρ θεοσεβῆς καὶ ἐνάρετος, καὶ ἐκδοτὸς εἰς τὴν μελέτην τῆς θείας Γραφῆς, καὶ τῶν Συγγραμμάτων τῶν ἱερῶν Πατέρων. Συνέγραψεν Ἰπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰς τὰς Ἐπιστολάς τοῦ θείου Παύλου, καὶ προσέτι εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐκδοθ. ἐν Βερῶνῃ 1552, φύλ. εἰς τόμους δύο, μετὰ τοῦ Ἀρέδα, Ἐπισκόπου Καισαρείας.
- Ἰωναί**, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐξ ἀγνώστου φυλῆς (Κάτοικ. Οἰναῖος).
- Ἰωνή** (Πετρογεράκι), δῆμος, ἢ πολίχνη τῆς Ἀττικῆς, μετὰξὺ Ἀθηνῶν καὶ Θηβῶν κειμένη (Κάτοικ. Οἰνοαῖος, ἢ Οἰνοεὺς).
- Ἰωνόμαος** (Oenomaus), υἱὸς τοῦ Ἀλεξίωνος, πρώτου Βασιλέως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Πίσης καὶ τῆς Στερότης, θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος, ἐκ τῆς ὁποίας ἐγέννησε τὴν ὠραίαν Ἰπποδάμειαν. Οὗτος μαδῶν παρὰ τοῦ χρησμοῦ, ὅτι ἐμελλε νὰ φονευθῆ ἀπὸ τὸν γαμβρόν του, ἀνέβαλλε πάντατε τὸν γάμον τῆς θυγατρὸς του. Ἀλλὰ τέλος, ἐπειδὴ πολλοὶ ἐζήτησαν αὐτὴν εἰς γυναῖκα, ἐσύστησεν ἀγῶνα ἀρματοδρομίας, καὶ ἐκήρυ-

ξεν, ὅτι ἐκείνος θέλει λάβει τὴν θυγατέρα του διὰ γυναῖκα, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ὅστις ἤδουλε τὸν νικῆσει τρέχων εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα, ὁ δὲ νικηθεὶς, θέλει φρονεῦσθαι ὑπ' αὐτοῦ. Ἐχων λοιπὸν ὁ Οἰνόμαος ἄρμα καλὸν καὶ ἐλαφρὸν, καὶ ἵππους ταχεῖς, καὶ ἔμπειρον ἠνίοχον, ἐνίκα καὶ ἐφόνευε πολλούς. Ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ καὶ ὁ Πέλοψ, καὶ ἀγωνισθεὶς, ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον, καὶ ἔλαβε, κατὰ τὴν συμφωνίαν, τὴν Ἴπποδάμειαν εἰς γυναῖκα του. Λέγουσι δὲ, ὅτι ὁ Πέλοψ κατέπεισε πρῶτον τὸν Μυρτίλον, ἠνίοχον τοῦ Οἰνόμαου, νά βάλῃ εὐδραυστον ἔμβολον εἰς τὸν ἄξονα, καὶ οὕτω τρέχων ὁ Οἰνόμαος χωρὶς κάμμιαν ὑποψίαν, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ ἄρμα περιτραπέν, καὶ ἐφρονεῦθη.

Ἄνω (Oeno). Ζ. Ἄνιος.

Ἄνωνη, ἡ μετέπειτα Ἄγινα (Κάτοικ. Οἰωναῖος). Ζ. Ἄιακός, Ἄγινα.

Ἄνωπιον (Oenopion). Ζ. Ὠρίων.

Ἄνωτρία, ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, ἢ, κατ' ἄλλους, αὐτὴ ἡ Ἰταλία (Κάτοικ. Ἄνωτρές, καὶ Οἰνώτριος).

Οἶον, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς· καὶ ἄλλος, ἐκ τῆς Ἴπποδωντίδος (Κάτοικ. Ἐξοἶου).

Ἄοιτη (Βουξάρτα), ὄρος τῆς Φωκίδος, κατὰ τὰ Θεσσαλικά σύνορα κείμενον (Κάτοικ. Οἰταῖος).

Ἄοιχαλία, πόλις τῆς Πελοποννή-

σου, κατὰ τὴν Μεσσηνίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἄοιχαλιεύς, καὶ Ἄοιχαλιώτης).

Ἄοιωνοσκοπία, μαντεία γνωμὴν διὰ τῆς παρατηρήσεως τῆς πτήσεως τῶν ὀρνέων, ἢ αὐτὴ καὶ ὀρνιδομαντεία.

Ἄοκτώβριος (October), ἦτοι Ἄογδοος, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων, τακτικῶς ἀριθμούμενος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, τοῦ πρώτου ἐνιαυσίου Μηνὸς αὐτῶν.

Ζ. Ἰούλιος.

Ἄολβία, πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὰ σύνορα τῆς Λυκίας κειμένη (Κάτοικ. Ἄολβιος).

Ἄολγίασσοι, ὄρος τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Παμφυλίαν.

Ἄολιζών (Χόρτος), πόλις τῆς ἐν Θετταλίᾳ Μαγνησίας, πρὸς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου κειμένη (Κάτοικ. Ἄολιζώνιος).

Ἄολιχίνειον, ἢ Ἄολχίνειον (Dulcigno), πόλις τῆς Ἰλλυρίδος, κατὰ τὴν Δαλματίαν κειμένη.

Ἄολλίος (Oglio), ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν ἐντὸς τῶν Ἄλπεων χώραν, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Πάδον.

Ἄολμειὸς, ποταμὸς τῆς Βοιωτίας, παρά τοὺς πρόποδας τοῦ Ἐλικῶνος ῥέων.

Ἄολμιαί (Ἄγορίλιος), ἀκρωτήριο τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἄοιχαλίαν.

Ἄολοσσῶν (Ἐλασσῶνας ἢ Τσαρίτσανη), πόλις τῆς Θεσσαλίας, εἰς τὴν Πελαγονίτιδα (Κάτοικ. Ἄολοσσώνιος).

Ὀλπαι (Κομπότι), φρούριον ἰσχυρόν τῆς Ἡπείρου, κοινόν δικαστήριον τῶν Ἀκαρνανῶν καὶ Ἀργείων, ἦτοι Ἀμφιλοχίων (Κάτοικ. Ὀλπαῖος).

Ὀλυμπία (Μιράκα), πόλις τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἠλείαν, παρὰ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν κειμένη, πλησίον τῆς Πίσσης (Κάτοικ. Ὀλύμπιος). Ἄυτη ἡ πόλις ἐχρημάτισεν ὀνομαστή διὰ τοὺς κατὰ πενταετίαν ἑορταζομένους ἀγῶνας, καὶ διὰ τὸ ἀγαλμα τοῦ Ὀλυμπίου λεγομένου Διός, τὸ ὁποῖον κατεσκεύασεν ὁ περίφημος Φειδίας, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, καὶ ἐξ ἄλλων πολυτίμων λίθων, καθήμενον ἐπὶ θρόνου, ὑψηλοῦ καὶ μεγαλοπρεπεστάτου, περὶ τὸ ὁποῖον ἦσαν διάφοροι χρυσαὶ ζωγραφίαι, παριστάνοσαι τὰ κατορθώματα τοῦ Θεσέως, τοὺς ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἄλλων πολλῶν Θεῶν καὶ Ἡρώων τὰς εἰκόνας, μὲ τοιαύτην τέχνην καὶ πολυτέλειαν, ὥστε ἐξέπληττε τοὺς ὀρῶντας, καὶ διὰ τοῦτο ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ πρῶτον μεταξὺ τῶν ἐπτὰ Θεαμάτων τοῦ Κόσμου.

Ὀλύμπια, ἢ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες (Olympici Ludi), πανηγυρίζομενοι κατὰ πενταετίαν, τούτεστιν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου πέμπτου ἔτους, εἰς τιμὴν τοῦ Διός, ἢ, κατ' ἄλλους, ὅλων τῶν Θεῶν καὶ Ἡμιθέων. Ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ ἀγῶνες οἱ ἐπισημότεροι μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐχρησαίμενον εἰς τὸ νὰ διο-

ρίσῃσι καὶ τὴν χρονολογίαν τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία ἔλαβε συστηματικὴν ἀρχὴν κατὰ τὸ 776 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς εἰκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος, ὅτε πρώτην φορὰν ἐτιμήθη, μὲ ἀνδριάντα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνας Κόροιβος ὁ Ἠλεῖος, νικήσας εἰς τὸ Ἴπποδρόμιον. Εἰς ταύτην δὲ τὴν πανηγυριν συνηθροίζοντο ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ὄχι μόνον διὰ νὰ θεωρῶσι τοὺς ἀγῶνας, ἀλλὰ καὶ νὰ συμβουλευνται περὶ τῆς κοινῆς εὐτυχίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντες πάντοτε εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνεξάλειπτον τῆς δόξης τὸν ἔρωτα, ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐκείνην παράταξιν τῶν ἀγῶνων. Τὰ δὲ συνηθέστερα ἀγωνίσματα ταύτης τῆς πανηγύρεως ἦσαν πέντε: Δρόμος, Πάλη, Πυγμῆ, Ἄλμα, καὶ Δίσκος, τὰ ὁποῖα ὅλα ὁμοῦ ὀνομαζόντο Πένταθλον, καὶ περὶ τῶν ὁποίων βλέπε ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ παρόντος Λεξικοῦ. Ἐγίνοντο δὲ καὶ ἄλλοι διάφοροι ἀγῶνες, οἷον Μουσικῆς, Ποιητικῆς, καὶ ἄλλων εἰδῶν φιλολογίας. Καὶ οἱ μὲν κριταὶ καὶ ἐπιστάται τούτων τῶν ἀγῶνων ἦσαν οἱ Ἠλεῖοι, καὶ ὀνομαζόντο Ἑλλανοδίκαί καὶ Ἀγωνοδέται, οἱ δὲ ἀγωνιζόμενοι νικηταὶ καὶ ἀθληταί, ἐκαλοῦτο Ὀλυμπιονίκαί. τὸ δὲ βραβεῖον ἦτον στέφανος ἐκ κοτίνου, ἦτοι ἀγριοελαίας, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν αὐτὴν τιμὴν μὲ ἐν βασιλικὸν διάδημα.

Ὀλυμπιάς (Olympias), διάστημα τεσσάρων ἐνιαυτῶν, παρονομασθεῖσα ἀπὸ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, οἵτινες ἐπανηγουρίζοντο μετὰ τετραετίαν, ἤτοι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου πέμπτου ἐνιαυτοῦ, εἰς τὴν πόλιν Ὀλυμπίαν κατὰ τὴν νέαν Σελήνην τοῦ Ψερνοῦ Ἡλιοστασίου, διὰ πέντε κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, εἰς τιμὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ἢ πάντων ὁμοῦ τῶν Θεῶν καὶ Ἡρώων, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. Ἡ διὰ τῶν Ὀλυμπιάδων χρονολογία, ἣτις ἐπειτα ἐχρησίμευσεν εἰς τοὺς Ἑλληνας ὡς βᾶσις γενικῆς τιμῆς ἐποχῆς, δὲν ἤρχισε συγχρόνως μετὰ τὴν σύστασιν τῶν ἀγῶνων τούτων, ἀλλὰ μόλις κατὰ τὸ 776 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, ὅτε πρώτῃ φορὰν ἔκαμον ἀρχὴν νὰ τιμῶσι τοὺς ἀθλητάς μετ' ἀνδριάντας, καὶ νὰ καταγράφωσι τὰ ὄνόματα αὐτῶν καὶ τῆς πατρίδος εἰς τὰ δημόσια Γραμματοφυλάκια, καὶ διήρκεσεν ἡ χρῆσις αὐτῶν ἕως τῆς μοναρχίας τοῦ Αὐγούστου, ἢ κατ' ἄλλους, ἕως τῆς βασιλείας τοῦ Μαυρικίου, ἐξακόσια περίπου ἔτη μετὰ Χριστόν.

Αἱ Ὀλυμπιάδες γράφονται συνήθως διὰ κεφαλαίων Ἑλληνικῶν γραμμάτων, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν διὰ μικροτέρων, ἢ δὲ Ἀραβικῶν ἀριθμῶν οὕτως: Ὀλυμπ. ΝΕ', α', β', γ', δ'. ἢ ΝΕ'. 1, 2, 3, 4· καὶ ἀναγινώσκονται, Τῷ πρώτῳ, δευτέρῳ, τρίτῳ, τετάρτῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος.

Διὰ νὰ φέρῃς δὲ Ὀλυμπιάδας εἰς ἔτη πρὸ Χριστοῦ, πρέπει πρῶτον νὰ ἐνθυμῆσαι τὴν ὑποτεθεῖσαν αὐτῶν ἀρχὴν, ἣτοι τὰ 776 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ τὰ ὑπερβαίνωσι τὰ ἐκ τῆς δοθείσης Ὀλυμπιάδος ἔτη· καὶ δευτέρον, νὰ ἐλαττόνησιν πάντοτε κατὰ μονάδα τὴν ποσότητα τῶν δεδομένων Ὀλυμπιάδων, διὰ τὴν παρελθούσαν μίαν Ὀλυμπιάδα πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν, καθὼς καὶ ὅταν θέλῃς νὰ φέρῃς Ὀλυμπιάδας εἰς ἔτη μετὰ Χριστόν· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ, ὅταν θέλῃς νὰ φέρῃς ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ἢ μετὰ Χριστόν εἰς Ὀλυμπιάδας, πρέπει νὰ αὐξάνῃς κατὰ μονάδα τὴν δοθείσαν ποσότητα τῶν Ὀλυμπιάδων, διὰ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν, ἣτις εἶναι ἀρχὴ τῆς ἐξῆς Ὀλυμπιάδος, καθὼς θέλομεν ἰδεῖ εἰς τὰ ἐφεξῆς παραδείγματα.

Ὅταν λοιπὸν σοὶ δοθῶσιν Ὀλυμπιάδες διὰ νὰ τὰς ἀναλογῆσῃς μετ' ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ἐλάττωσον πρῶτον αὐτάς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν κατὰ μονάδα, καὶ ἐπειτα πολλαπλασιάσας τὸ κατὰ λοιπὸν αὐτῶν τῶν Ὀλυμπιάδων ἐπὶ τὸν 4, πρόσθετες εἰς τὸ γινόμενον καὶ τὰ ἡλαττωμένα ἔτη· ἐπειτα δὲ ἀφαιρέσας τὸ ἄθροισμα ἀπὸ τὰ 776, θέλεις ἔχει διὰ ἔτη πρὸ Χριστοῦ τὸ κατὰλοιπὸν αὐτῶν.

Παράδειγμα. Αἱ δοθεῖσαι Ὀλυμπιάδες ἔστωσαν ΝΕ', β', ἣτοι 55, 2, αἱ ὁποῖαι τῷ λόγῳ

τῆς ἐλαττώσεως γίνονται 54, 1· ὁ 54 ἐπὶ τὸν 4 πολλαπλασιασθεὶς, δίδει γινόμενον 216, ἢ 217 μὲ τὴν προσθήκην τοῦ ἔτους, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ ἀφαιρέθῃ ἀπὸ τὰ 776, μένει κατάλοιπον 559, καὶ τοῦτο εἶναι τὰ πρὸ Χριστοῦ ἔτη, ἀναλογουῦντα μὲ τὴν ΝΕ', β'. Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ὑποτίθεται, ὅτι ἐγεννήθη Ἀνακρέων ὁ Ποιητής.

Ἐάν δὲ θέλῃς νὰ φέρῃς Ὀλυμπιάδας εἰς ἔτη μετὰ Χριστόν, ἐλάττωσον τὸν δοθέντα ἀριθμὸν τῶν Ὀλυμπιάδων κατὰ μονάδα, ὡς εἴρηται, καὶ ἔπειτα πολλαπλασιάσας τὸ κατάλοιπον ἐπὶ τὸν 4, πρόσθεε εἰς τὸ γινόμενον καὶ τὰ ἔτη τῆς προκειμένης Ὀλυμπιάδος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄθροισμα αὐτῶν ἀφαιρέσας τὰ 776, θέλεις ἔχει διὰ ἔτη μετὰ Χριστόν τὸ κατάλοιπον αὐτῶν.

Παράδειγμα. Ἐστῶσαν αἱ δοθεῖσαι Ὀλυμπιάδες ΧΝΓ', β', ἦτοι 653, 2, αἱ ὁποῖαι τῷ λόγῳ τῆς ἐλαττώσεως γίνονται 652, 1· ὁ 652, ἐπὶ τὸν 4 πολλαπλασιασθεὶς, δίδει γινόμενον 2608, καὶ μὲ τὴν προσθήκην τοῦ ἔτους 2609, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ ἀφαιρέθῃσι τὰ 776, μένει κατάλοιπον 1833, καὶ τοῦτο εἶναι τὰ μετὰ Χριστόν ἔτη τῆς δοθείσης ΧΝΓ', β'. Ὀλυμπιάδος.

Διὰ νὰ φέρῃς δὲ ἔτη πρὸ Χριστοῦ εἰς Ὀλυμπιάδας, ἀφαιρέσον τὰ δοθέντα ἔτη ἀπὸ τὰ 776, καὶ διαιρέσον τὸ κατάλοιπον διὰ τοῦ 4· ἔπειτα προσθέ-

σας εἰς τὸ πηλίκον καὶ εἰς τὸ τατάλοιπον ἀνά μίαν μονάδα, εὐρίσκεις τὰς Ὀλυμπιάδας καὶ τὸ ἔτος αὐτῶν.

Παράδειγμα. Τὰ πρὸ Χριστοῦ δοθέντα ἔτη ἔστωσαν 559, τὰ ὁποῖα ἀφ' οὗ τὰ ἀφαιρέσεως ἀπὸ τὰ 776, θέλεις ἔχει κατάλοιπον 217· τὰ 217 διαιρεθέντα διὰ τοῦ 4, δίδουσι πηλίκον 54, καὶ λείψανον 1· προσθέσας ἤδη καὶ ἀνά μίαν μονάδα, ὡς εἴρηται, θέλεις ἔχει 55 καὶ 2, ἦτοι τὰ 559 ἔτη πρὸ Χριστοῦ δίδουσι 55, 2 = ΝΕ'. β'. Ὀλυμπιάδας.

Ἐάν δὲ θέλῃς νὰ φέρῃς εἰς Ὀλυμπιάδας ἔτη μετὰ Χριστόν, συναφον τὰ δοθέντα ἔτη μετὰ 776, καὶ διαιρέσον τὸ ἄθροισμα διὰ τοῦ 4, ἔπειτα προσθέσας εἰς τὸ πηλίκον καὶ εἰς τὸ κατάλοιπον μονάδα μίαν, εὐρίσκεις τὰς Ὀλυμπιάδας καὶ τὸ ἔτος αὐτῶν.

Παράδειγμα. Τὰ δοθέντα μετὰ Χριστόν ἔτη ἔστωσαν 1833, τὰ ὁποῖα συναφθέντα μὲ τὰ 776, δίδουσαν ἄθροισμα 2609· τοῦτο δὲ διαιρεθὲν διὰ τοῦ 4, δίδει πηλίκον 652 καὶ κατάλοιπον 1· προσθέσας δὲ καὶ μονάδα μίαν, ὡς εἴρηται, τόσον εἰς τὸ πηλίκον, ὅσον καὶ εἰς τὸ κατάλοιπον, ἔχεις 653, 2, τουτέστι τὰ 1833 ἔτη μετὰ Χριστόν καὶ μνουσιν 653, 2 = ΧΝΓ', β'. Ὀλυμπιάδας, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως.

Ὀλυμπιόδωρος, Ἀλεξανδρεὺς, Φιλό-

- σοφος Περιπατητικός. Συνέγραψεν Ὑπόμνημα εἰς τὰ Μετεωρολογικά τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐκδοθ. ἐν Βενετία, 1551, φύλ. μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως.
- Ἐπιπέδωρος, Διάκονος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίας, τοῦ ὁποῦ τοῦ εἰς τὸν Ἰωβ, Ἰερεμίαν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν Ὑπομνήματα ἐξεδόθησαν εἰς τὸν ΠΓ. τόμον τῆς ἐν Παρισίοις τυπωθείσης Βιβλιοθήκης τῶν Πατέρων.
- Ἐπιπέδωρος, Ἀγύπτιος, Θεβαΐτης, Ἱστορικός. Συνέγραψεν Ἱστορίαν τῶν Ῥωμαίων εἰς βιβλία εἰκοσιδιῶν, ἀπὸ τοῦ 407 ἕως τοῦ 425 ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ, τῆς ὁποίας τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια σώζονται εἰς τὸν Φώτιον, καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Σουλβουργίου Σουλλογίῃ τῶν Ἐλασσόνων Ῥωμαϊκῶν Ἱστοριογράφων.
- Ἐπιπέδωρος, Φιλόσοφος Πλατωνικός. Συνέγραψεν Ὑπομνήματα εἰς τοὺς τέσσαρας Διαλόγους τοῦ Πλάτωνος, ἤγουν εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην Α'. εἰς τὸν Φαῖδωνα, εἰς τὸν Γοργίαν καὶ εἰς τὸν Φίληβον, καὶ προσέτι τὸν Βίον αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ Φισσέρου ἐν Λειψία, 1783, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.
- Ἐπιπέδωρος (Olympus), Φρύξ, Μουσικός ἄριστος, καὶ πατὴρ τοῦ ἀδελφοῦ Μαρσύου, τὸν ὁποῖον ἔγδαρε ζωντανόν ὁ Ἀπόλλων, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.
- Ἐπιπέδωρος, ὄρος ὀνομαστὸν τῆς Μακεδονίας, εἰς τὰ Θεσσαλικά σύνορα, κατοικία τῶν Θεῶν.
- Ἐπιπέδωρος (Κεσιδάρ), ὄρος τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν μικρὰν Μυσίαν, κατοικία τῶν λησῶν.
- Ἐπιπέδωρος (Λαχά), ὄρος τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Γαλατίαν.
- Ἐπιπέδωρος (Λεβίλλα), πόλις τῆς Ἀσίας, μετὰ τὴν Λυκίαν καὶ Παμφυλίαν κειμένη (Κάτοικ. Ἐπιπέδωρος).
- Ἐπιπέδωρος (Ἅγιος Μάμας), πόλις τῆς Μακεδονίας παραθαλάσσιος, πολλάκις καταπολεμηθεῖσα, καὶ τέλος καταστραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Φιλίππου (Κάτοικ. Ἐπιπέδωρος).
- Ἐπιπέδωρος (Umbria), ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, πρὸς δυσμὰς τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἐπιπέδωρος, καὶ Ἐπιπέδωρος).
- Ἐπιπέδωρος (Ombrone), ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Τυρρόνην.
- Ἐπιπέδωρος, ὁ κορυφαῖος ὄλων τῶν Ποιητῶν τοῦ Κόσμου, ἡ ἀνεξάντλητος πηγὴ πασῶν τῶν γνώσεων, καὶ ἡ αἰώνιος δόξα τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, ἐγεννήθη 400 ἔτη μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, καὶ 900 πρὸ Χριστοῦ, κατὰ τὴν πιθανωτέραν γνώμην, εἰς Σμύρνην, ὑπὸ πατρὸς Μαίονος, καὶ μητρὸς Κριθηίδος, πλησίον τοῦ Μέλητος ποταμοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ Μελησιγενῆς ἐπωνομάσθη· πλὴν αὕτη ἡ γνώμη ὑπόκειται εἰς πολλὰς φιλονεικίας. Παλαιόθεν ἡ Σμύρνη, ἡ Χίος, αἱ Ἀθήναι, ἡ Κολοφών, τὸ Ἄργος, ἡ Πύλος, ἡ Κύμη, καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις ἐφιλονείκουν διὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἐπιπέδωρος, καὶ πᾶσα μία ἐπέφερον ἐντόνως τὰ

δικαία της, διὰ τὰ οἰκειοποιηθῆ-
 τὸν Δεσπέσιον τοῦτον ἄνδρα. Ὁ
 Ὅμηρος ἔκαμε πολλὰς καὶ δια-
 φόρους περιηγήσεις εἰς ὅλην τὴν
 Ἑλλάδα, Ἀγυπτὸν, Μικρὰν Ἀ-
 σίαν, καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ μέρη,
 διὰ τὰ ἀποκτήσῃ τὰς ἀναγκαίας
 γνώσεις, μὲ τὰς ὁποίας ἐκαλλώ-
 πισεν ἀμμιήτως τὰ ἠρωϊκὰ καὶ
 ἀδάνατά του Ποιήματα. Εἰς δὲ
 τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς
 ζωῆς του φαίνεται, ὅτι ὑπ' ἀσθε-
 νείας τινός, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ γή-
 ρως αὐτοῦ ἐστερηθῆ τῆς ὀράσεώς
 του, καὶ ἐκ τούτου ἴσως ὑπέλα-
 βον τινές, ὅτι ἐγεννήθη ἀόμμα-
 τος, ὁ ὄξυδερκέστατος ἡμῶν Ποιη-
 τῆς· ἀλλὰ τοῦτο καὶ τὰ τὸ
 φαντασθῆ τις εἶναι καδ' ἑαυτὸ
 γελοῖον καὶ ἄτοπον. Ἐκ τῶν ἀ-
 μιμήτων Συγγραμμάτων τοῦ Ὀ-
 μήρου σώζονται ἀκόμη τὰ ἐπό-
 μενα Α'. Βατραχομουμαχία, ἢ τρι-
 πόλεμος τῶν Βατράχων καὶ Μυῶν
 (ποντικῶν), Ποίημα Ἡρωϊκὸν
 καὶ ἀστεϊότατον, τὸ ὁποῖον, ἂν
 καὶ νομίζεται καρπὸς τῆς νεα-
 ρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας, φαίνεται ὁ-
 μως εἰς αὐτὸ τὸ ζωηρὸν τῆς
 φαντασίας του, ἐκδοθ. ἐν Βενε-
 τία, 1486, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.
 Β'. Ὑμνοι· οὔτοι, ἂν δὲν ἦναι
 γνήσιοι, τοῦ Ὀμήρου, εἶναι ὁμως
 ἀρχαιότατοι, ἐπεὶ ἀναφέρονται
 ἀπὸ πολλοὺς τῶν παλαιῶν Συγ-
 γραφῶν. Γ'. Ἐπιγράμματα, τὰ
 ὁποία καὶ αὐτὰ, ἂν καὶ ἀμφί-
 βολα, εἶναι ὁμως ἀρχαῖα, ἐκδοθ.
 ἐν Λειψία, 1806, 8. Δ'. Διὰς·
 ἐκεῖνο τὸ ἠρωϊκώτατον καὶ ἀ-

δάνατον Ποίημα, τὸ ὁποῖον πε-
 ριγράφει τὸν μεταξὺ Ἑλλήνων
 καὶ Τρώων πόλεμον, τὴν μῆνιν
 τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς
 ἄλγεα, κτλ. Ε'. Ὀδύσεια· Ποίη-
 μα καὶ αὐτὸ ὁμοίως Ἡρωϊκόν,
 εἰς τὸ ὁποῖον ἐξιστορεῖ τὴν πο-
 λυχρόνιον περιπλάνησιν τοῦ Ὀ-
 δυσεῶς, ἐπιστρέφοντος μετὰ τὴν
 ἄλωσιν τῆς Τρωάδος εἰς τὴν πα-
 τρίδα του Ἰθάκην, κτλ. Ὁ Ὅ-
 μηρος ἐξεδόθη πολλάκις μετὰ
 Σχολίων καὶ χωρὶς τούτων κατὰ
 διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς
 Εὐρώπης· ἀλλ' οἱ ὀνομαστότεροι
 Ἕλληνες Σχολιασταὶ τούτου εἶ-
 ναι δύο, ὁ Δίδυμος καὶ ὁ Εὐ-
 στάδιος. Ἡ ἀρίστη ἔκδοσις τοῦ
 Ὀμήρου μετὰ τῶν Σχολίων τοῦ
 Διδύμου εἶναι ἢ τοῦ Βαρνεσίου
 ἐν Κανταβρυγία, 1711, 4, εἰς
 τόμους δύο· ἢ δὲ προχειρο-
 τέρα διὰ μαθητὰς εἶναι ἢ ἐν
 Βενετία, 1803, 8, εἰς τόμους
 τέσσαρας, μετὰ τῶν αὐτῶν Σχο-
 λίων τοῦ Διδύμου· καὶ ἢ ἐν
 Φλωρεντία, ὁμοίως εἰς τόμους
 τέσσαρας, περιέχοντας μόνον τὴν
 Διὰδα καὶ Βατραχομουμαχίαν,
 μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Παραφρά-
 σεως Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ, ἐκδοθ.
 1811, 8, ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς
 Ν. Θεσεῶς, τοῦ ἐκ τῆς Κύπρου.
 Μετὰ δὲ τῶν Παραβολῶν τοῦ
 Εὐσταδίου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσ-
 σαλονίκης ἐξεδόθη ἢ Διὰς καὶ
 Ὀδύσεια τὸ πρῶτον ἐν Ρώμῃ,
 1542 - 1550, φύλ. εἰς τόμους
 τέσσαρας, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ τέ-
 ταρτος περιέχει τὸν Πίνακα τῶν

- λέξεων. Ἀρίστη δὲ καὶ ὠφελιμωτάτη ἔκδοσις διὰ τὰ Σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ τοῦ σοφοῦ Κοραῆ, ἀρξαμένη ἐν Παρισίοις, 1811-1820, 8, εἰς μικρὰ τομίδια, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιέχει ἐν μόνον Στοιχεῖον, μετὰ ἀξιολόγων Σχολίων εἰς τὸ τέλος ἑκάστου τόμου. Εἰς ἐμὲ τέσσαρα μόνον ἀπὸ αὐτὰ τὰ τομίδια εἶναι γνωστά, περιέχοντα τὰ πρῶτα Στοιχεῖα τῆς Ἰλιάδος.
- Ἵμφαλη (Omphale). Ζ. Ἡρακλῆς, Ἴφιτος.
- Ἵνεια, σειρά βουνῶν, διαχωρίζουσα τὴν Μεγαρίδα ἀπὸ τὴν Κόρυndon.
- Ἵνειρομαντεία, μαντεία γνωμένη διὰ τῆς ἐξηγήσεως τῶν ὁνείρων, ἡ πλέον συνειδησμένη εἰς τοὺς Ἕλληνας.
- Ἵνειρος, υἱὸς τοῦ Ἐρέβου καὶ τῆς Νυκτός, καὶ Βασιλεὺς τῶν ὁνείρων, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφός του Ἵπνος, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ παντοτενῶς συγκατάκει εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἄδου. Τοῦτο τὸ σπήλαιον, λέγουσιν, εἶχε δύο πύλας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν ἦτον Κερατίνη, ἡ δ' ἄλλη Ἐλεφαντίνη. Καὶ ἀπὸ μὲν τὴν πρώτην ἐξήρχοντο οἱ ἀληθῆνοὶ ὄνειροι, ἀπὸ δὲ τὴν δευτέραν, οἱ ἀπατηλοὶ καὶ ψευδεῖς.
- Ἵνησάνδρος, Φιλόσοφος Πλατωνικός, ἀκμάσας ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Συνέγραψε Στρατηγικόν, ἐκδοθὲν πολλαχού, καὶ ἐν Παρισίοις, 1822, 8, ὑπὸ Ἀ. Κοραῆ, μετὰ Σημειώσεων κριτικῶν.
- Ἵνου γνάθος (Κάβο Ξύλι), ἀκρω-
 τήριον τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀχαΐαν.
- Ἵνουχομαντεία, ἡ διὰ τῆς παρατηρήσεως τῶν ὀνύχων γνωμένη μαντεία.
- Ἵξυδράκαι, ἔθνος τῆς Ἰνδίας ἀνδρεῖον καὶ πολεμικόν, ὅπου μεγάλως ἐκινδύνευσεν Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας.
- Ἵπλίτης, ἀγώνισμα, ἀνήκον εἰς τὸν Δρόμον, καὶ ἐλέγετο, ὅτε οἱ ἀγωνιζόμενοι ἔτρεχον εἰς τὸ Στάδιον ἔνοπλοι.
- Ἵποῦς (Πουντονίσα), πόλις τῆς Λοκρίδος, ἡ μητρόπολις τῶν Ὀπουντίων Λοκρῶν (Κάτοικ. Ὀπούντιος).
- Ἵππιανός, υἱὸς τοῦ Ἀγησιλάου, Ποιητής, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀναζαρβόν, πόλιν τῆς Κιλικίας, καὶ διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ πατρός του ἐπέδωκε τόσον εἰς πᾶν εἶδος μαθησεως, ὥστε ἠγαπήθη μεγάλως καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Καρακάλλα, ὁ ὁποῖος καὶ ἠλευθέρωσε χάριν αὐτοῦ καὶ τὸν πατέρα του, ὄντα ἐξόριστον ὑπὸ τοῦ Καίσαρος Σεβήρου. Ὁ Ἵππιανός συνέγραψε διὰ στίχων Ἡρωϊκῶν Α'. Ἀλιευτικῶν βιβλία πέντε. Β'. Κυνηγετικῶν βιβλία τέσσαρα, τῶν ὁποίων ἡ μέχρι τοῦδε ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Λειψία, 1815, 8. Ἡ εἰς τὰ μὴ σαφόμενα πλέον Ἰεζυτικά τοῦ Ἵππιανοῦ Παράφρασις Εὐτεκνίου τινός Σοφιστοῦ ἐξεδόθη ἰδίᾳ ἐν Αὐνία, 1702, 8, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως.
- Ἵπτάτος (Optatus), Μιλευῖτα-

νός, οὕτω παρονομασθεῖς, ἐπειδὴ ἐγεννήθη εἰς τὴν Μίλευον, ἢ Μιλευίδα, πόλιν τῆς Ἀφρικῆς, τῆς ὁποίας ἔπειτα ἐχρημάτισε καὶ Ἐπίσκοπος. Συνέγραψε κατὰ Παρμενιανοῦ, Αἰρετικοῦ Δονατιστοῦ καὶ Ἐπισκόπου τῆς Καρχηδόνας βιβλία ἑπτὰ, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1702, φύλ. καὶ ἀλλαχού.

Οράτιος (Horatius) Κυίντος Φλάκκος, ὁ κορυφαῖος τῶν Λατίνων Λυρικῶν Ποιητῶν, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βενουσίαν, πόλιν τῆς Ἀπουλίας. Ὁ πατήρ του, καθὼς μόνος του διηγεῖται, τὸν ἔφερε πολλὰ μικρὸν εἰς τὴν Ῥώμην, κ' ἐπροσπάθησε μεγάλως διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ ἀνατροφὴν καὶ παιδείαν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐδιδάχθη εὐτυχῶς ὅλα τὰ Ἑγκύκλια μαθήματα, ὑπῆγε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου πρὸς τοῖς ἄλλοις ἤκουσε καὶ τὴν Φιλοσοφίαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ῥώμην, ἠκολούθησεν ὡς Χάλιαρχος εἰς τὴν Μακεδονίαν τὸν Μάρκον Βροῦτον, καὶ παρερρέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις καταστροφὴν του. Κατατρεχόμενος δὲ εἰς τὴν Ῥώμην ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του, καὶ ἀποβαλὼν καὶ ὅλην τὴν πατρικὴν του περιουσίαν, ἀφιερῶθη εἰς τὴν Ποιητικὴν, διὰ τῆς ὁποίας ἀπέκτησεν ὄχι μόνον τὴν γνωριμίαν πολλῶν σημαντικῶν ὑποκειμένων, ἀλλὰ διὰ τοῦ Μαικήνα, τοῦ ἐνδέρμου προστάτου τῶν Μουσῶν, καὶ αὐτὴν τὴν εὐνοίαν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ Καί-

σαρος Αὐγούστου, τῶν ὁποίων τὰς πράξεις ἐξύμνησεν ἔπειτα μετὰ μελιρρύτα καὶ ἀδάνατά του μελωδήματα. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ὠδῶν (Odarum) βιβλία τέσσαρα. Β'. Ἐπωδῶν (Epodon) βιβλίον ἓν. Γ'. Σατύρων, ἢ Λόγων (Sermonum) βιβλία δύο. Δ'. Περὶ Ποιητικῆς Τέχνης (De Arte Poëtica) βιβλίον ἓν. Ε'. Ἐπιστολῶν (Epistolarum) βιβλία δύο, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Λουδίῳ, 1792-1793, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ διαφόρων ἀναρνώσεων, Σημειώσεων, καὶ ἐνὸς πλουσιωτάτου Πίνακος.

Ὀρειάδες (Oreades). Ζ. Νύμφαι.

Ὀρέστης. Ζ. Εὐριπίδης.

Ὀρέστης (Orestes), υἱὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας. Ὅταν ἐφρονεῦθη ὁ Ἀγαμέμνων ἀπὸ τὸν Ἄιγισθον καὶ τὴν Κλυταιμνήστραν (Ζ. Ἀγαμέμνων), ἡ Ἥλέντρα ἔλαβε τὸν Ὀρέστην, μικρὸν ἀκόμη ὄντα, καὶ τὸν ἔστειλε κρυφίως πρὸς τὸν Στρόφιον, Βασιλέα τῆς Φωκίδος, ὅπου συνανατραφέντες μετὰ τὸν Πυλάδην, υἱὸν αὐτοῦ τοῦ Στροφίου, ἔγειναν εἰς τὸ ἐξῆς φίλοι, μᾶλλον δὲ, τὸ πρωτότυπον μιᾶς ἀδόλου καὶ εὐκρινοῦς φιλίας. Ὅταν δὲ ἠξίωθησαν ἰκανῶς, ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν θάνατον τοῦ Ἀγαμέμνονος, φονεύοντες τὸν ἀχρεῖον καὶ παρόνομον Ἄιγισθον, ὃθεν καὶ ὑπῆξαν δι' αὐτὸ εἰς τὰς Μυκῆ-

νας ἀγνώριστοι. Ἄφ' οὗ δὲ ἔφθασαν ἐκεῖ, ὁ μὲν Ὀρέστης ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀδελφῆς του Ἠλέκτρας, ὅπου συνομιλήσας μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, τὸν παρήγγειλε νὰ κηρύξη κατ' ὅλην τὴν πόλιν, ὅτι ὁ Ὀρέστης ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Πυλάδης περιφερόμενος ἔξω, ἐκήρυττε καὶ αὐτὸς ὁμοίως, μάλιστα δὲ παρασταδεῖς εἰς τὸν Ἀιγισθον, ἐβεβαίονε τὸν θάνατον τοῦ Ὀρέστου, δεικνύων εἰς αὐτὸν καὶ τὴν κόπην τοῦ σώματός του. Ἐκ τούτου λοιπὸν πειοθεῖς ὁ Ἀιγισθος, ὑπῆγε μετὰ τῆς Κλυταιμνήστρας νὰ προσφέρῃ θυσίαν εἰς τὴν Ἄθηναν, διὰ τὴν χαρμόσυνον ταύτην ἀγγελίαν, ὅπου ἐπιπεσὼν ἔξαφνα ὁ Ὀρέστης, ἐφόνευσεν αὐτὸν, καὶ κατὰ δυστυχίαν, καὶ τὴν μητέρα του Κλυταιμνήστραν. Μ' ὅλον ὅτι καὶ διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός του εἶχε κάποιον δικαιολόγημα ὁ Ὀρέστης, μ' ὅλον τοῦτο αἱ τρομακτικαὶ Ἐρρινύες, καὶ ἡ συνειδήσις του τὸν ἐβασάνιζον ἀδιακόπως, καὶ διὰ τοῦτο περιήρχετο ὡς μανόμενος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ζητῶν καθαρισμόν καὶ ἀνάπαυσιν τοῦ πάθους του. Ἀλλὰ δὲν εὗρισκε. Τέλος ὁ χρησμός εἶπεν, ὅτι διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἐντελῶς ἀπὸ αὐτῆν τοῦ συνειδότος του τὴν τύφω, ἔπρεπε νὰ φέρῃ ἀπὸ τὴν Ταυρικὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἀγαλμα τῆς Θεᾶς Ἀρτέμιδος. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο ἐφάνη πολλὰ δύσκολον εἰς τὸν Ὀρέστην, διότι ὁ

νόμος τοῦ τόπου ἐκείνου διόριζε νὰ θυσιαῖζωνται ὅλοι οἱ ξένοι εἰς τὸ ἀγαλμα αὐτῆς τῆς Θεᾶς· ἀλλ' ἡ ἐγκαρδίωσις τοῦ φίλου του Πυλάδου τὸν ἔκαμε ν' ἀποφασίσῃ μετ' αὐτοῦ τὸ ἐπικινδύον ἐκεῖνο ταξείδιον. Ἄμ' ἀφ' οὗ ἐπάτησαν τὴν γῆν ἐκείνην, ἐπιάσθησαν τῶ ὄντι ἀπὸ τοὺς ἐγκατοίκους, καὶ παρευδύς ἐφέρθησαν εἰς τὸν Θόαντα, τὸν Βασιλέα καὶ Ἀρχιερέα αὐτῶν. Ὁ δὲ Θόας ἀπεφάσισε τότε νὰ θυσιάσῃ μόνον τὸν ἕνα, εἰς δὲ τὸν ἄλλον νὰ χαρίσῃ τὴν ζωὴν. Ἡ φιλονεικία τούτων τῶν δύο πιστῶν φίλων ἐστάθη μεγάλη, διότι ἕκαστος ἐζήτηε νὰ θυσιασθῇ αὐτὸς, διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν τοῦ φίλου του· ἀλλὰ τελευταῖον ὁ κληρὸς ἔπεσεν εἰς τὸν Ὀρέστην, ὁ ὁποῖος καὶ εὐδύς παρεδόθη εἰς τὴν Ἴφριγένειαν, ἣτις τότε ἦτον Ἰέρισσα, νὰ τὸν θυσιάσῃ. Ἡ δὲ Ἴφριγένεια ἀπὸ κάποια σημεῖα γνωρίσασα, ὅτι αὐτὸς ἦτον ὁ ἀδελφός της Ὀρέστης, ἀνέβαλε τότε τὴν θυσίαν, εἰποῦσα, ὅτι ἔπρεπε πρῶτον νὰ καθαρισθῇ ὁ Ὀρέστης· εἰς δὲ τοῦτο τὸ μεταξὺ συνομιλήσαντες περὶ τοῦ πρακτέου, ἀπεφάσισαν νὰ ἐλευθερωθῶσι καὶ οἱ τρεῖς. Φονεύσαντες λοιπὸν διὰ νυκτὸς τὸν Θόαντα, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν ἀσφαλῶς μετ' ὁ ἀγαλμα, καὶ ὑπέστρεψαν ὑγιῶς εἰς τὰς Μυκήνας, ὅπου ἐλευθερωθεῖς καὶ ὁ Ὀρέστης ἀπὸ τὴν μανίαν του, ἔλαβε τὸ βασιλείου, καὶ διὰ γυναῖκα του τὴν Ἐρμιόνην, θυγα-

τέρα τοῦ Μενελάου, φονεύσας τὸν ἄρπαγα αὐτῆς Πυρρόν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχιλλέως.

Ὀρεστιάς. Ζ. Ἀδριανούπολις.

Ὀρδρος (Βουνὰ τῆς Γούρας), ὄρος τῆς Θετταλίας, εἰς τὴν Φθιώτιδα.

Ὀριβάσιος, Περγαμηνός, Ἴατρος περίφημος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Καίσαρος, τοῦ ὁποίου καὶ Ἀρχιατρός ἐχημάτισε. Συνέγραψεν ἐκ πολλῶν Συγγραμμάτων ἐπιτομικὴν Συλλογὴν εἰς ἐβδομήκοντα βιβλία, τὴν ὁποίαν καὶ Ἐβδομηκοντάβιβλον ὠνόμασεν, ἐκ τῶν ὁποίων αἰζονται ἀκόμη ὀλίγα τινὰ τμήματα μέρος Λατινιστῶν μόνον, καὶ μέρος Ἑλληνιστῶν, ἐκδοθ. ἰδίᾳ κατὰ διαφόρους πόλεις τῆς Ευρώπης.

Ὀρινα. Ζ. Ὑρμου.

Ὀρνεαί, πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν κειμένη (Κάτωκ. Ἐξ Ὀρνεῶν).

Ὀρινίδες. Ζ. Ἀριστοφάνης.

Ὀριδομαντεία. Ζ. Οἰωνοσκοπία.

Ὀρόντης (Ὀρόντ), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Συρίαν.

Ὀρόσιος (Orosius) Παῦλος, Ἰσπανός, Πρεσβύτερος τῆς Ταρκακώνης, καὶ μαθητὴς τοῦ ἱεροῦ Ἀυγουστίνου, ἠκμαζεν ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Θεοδοσίου τῶν Αυτοκρατόρων. Συνέγραψεν Ἱστοριῶν βιβλία ἑπτὰ, πλήρη πολυμαθείας, εἰς τὰ ὁποῖα περιγράφει τὰς ἀπ' ἀρχῆς Κόσμου μέχρι τῶν ἡμερῶν του δυστυχίας, διὰ τὰς ἐμφραξίαι τὰ στόματα τῶν Ἑθνι-

κῶν, οἵτινες ἀπέδιδον τὰς ἀλλεπαλλήλους τοῦ καιροῦ των συμφορὰς εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Orosii Pauli Historiarum libri VII. ἐξεδόθησαν ἐν Λουγδ. Βαταυ., 1767, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων, καὶ ἀλλαγῶν.

Ὀρτυγία. Ζ. Ῥήνη.

Ὀρφεύς (Orpheus), υἱὸς τοῦ Οἰάγρου, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Μούσης Καλλιόπης, ἢ τῆς Κλειούς, Θραξ τὴν πατρίδα, καὶ Κιθαρωδὸς ἄριστος, ὥστε ὅταν ἐκιδάριζεν ἐχόρευον ὄχι μόνον τὰ ζῶα, ἀλλ' ἐκινούντο καὶ οἱ λίθοι, καὶ τὸ ὕδωρ τῶν ποταμῶν ἐστέκετο, καὶ τὰ δένδρα αὐτὰ ἐκλινον τὰς κορυφὰς των, διὰ τὰ ἀκούσασαι τὴν μελωδίαν του. Συνεστράτευσεν μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν, καὶ διὰ τῆς λύρας του ἐκίνει τὴν Ἀργῶν, καὶ ἔσωσε καὶ τοὺς Ἀργοναύτας ἀπὸ πολλοῦ κινδύνου. Κατέβη δὲ καὶ εἰς τὸν Ἄδην, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς μελωδίας κατέπεισε τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσεφόνην νὰ τῷ δώσωσι τὴν ἠκαπημένην του Εὐρυδίκην, τὴν ὁποίαν εἶχε στερηθῆ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου του, ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀρισταίου, ὅστις καταδιώκων αὐτὴν διὰ τὰ τὴν βιάση, τὴν ἔκαμε νὰ πατήσῃ ὄφιν, καὶ νὰ ἀποθάνῃ αὐθημερόν. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν ἐφύλαξε τὴν ἐντολὴν τοῦ Πλούτωνος, ὅστις τὸν εἶπε νὰ μὴ στραφῆ νὰ τὴν κυττάξῃ, ἔως νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν, ἢ

Ευρυδίκη ἔπεσε πάλιν εἰς τὸν Ἄδην, καὶ αὐτὸς ἔζησε πολὺν καιρὸν εἰς μεγάλην λύπην καὶ μελαγχολίαν, ἀποστροφόμενος πλεόν πάσαν γυναικίαν συναναστροφὴν, διὰ τὸ ὅποιον παροργισθεῖσαι αἱ γυναικίαι τῶν Θρακῶν, ἢ, κατ' ἄλλους, αἱ Βάκχαι αὐταί, τὸν κατέκοψαν εἰς κομμάτια, καὶ ἔρριψαν τὴν κεφαλὴν του εἰς τὸν Ἐβρον ποταμὸν. Ὁ δὲ πατήρ του Ἀπόλλων τὸν μετεμόρφωσεν εἰς κύκνον, καὶ οἱ ἄνθρωποι μετὰ ταῦτα τὸν ἐτίμησαν μὲ θεϊκὰς τιμὰς, κτίσαντες πολλαχοῦ καὶ περικαλλῆ τεμένη εἰς τιμὴν του. Ὡς Συγγραφεὺς δὲ θεωρούμενος ὁ Ὀρφεύς, συνέγραψε Ἀ. Ἀργοναυτικά, Ποίημα Ἡρωϊκόν, περὶ τῆς εἰς τὴν Κολχίδα ἀναβάσεως τῶν Ἀργοναυτῶν. Β. Ὑμνους ὀδοθήκοντα ἕξ. Γ. Λιδικὰ, ἤτοι περὶ Λίδων καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν. Δ. Προγνωστικά ἐκ τῶν Σεισμῶν, ἐκδοθ. ἐν Λειψία 1764, 8. μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ὀρχαμος (Orchamus). Ζ. Λευκοδέα.

Ὀρχομενός (Σκριποῦ), πόλις τῆς Βοιωτίας, πλησίον τοῦ Κηφισοῦ ποταμοῦ κειμένη.

Ὀρχομενός (Καλπάκι), πόλις τῆς Ἀρκαδίας, εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἀργείας κειμένη (Κάτοικ. Ὀρχομένιος).

Ὄσσα (Κίσαβος), ὄρος τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Πελασγιώτιδα, πλησίον τοῦ Ὀλύμπου.

Ὄσσαρία, τόπος τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν

Τυρρήνιαν, ὅπου ὁ Ἀννίβας ἐκτύπησε τοὺς Ῥωμαίους.

Ὀυέλιτρα. Ζ. Βέλιτρα.

Ὀυενουσία, ἢ Βενουσία (Venosa), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Ἀπουλίαν (Κάτοικ. Ὀυενουσίως, ἢ Βενουσίως).

Ὀυερβανός, λίμνη τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν ἐντὸς τῶν Ἄλπεων χώραν κειμένη.

Ὀυεσοῦϊόν, ἢ Βεσοῦϊόν (Vesuvio), ὄρος πυρίπνοον τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Καμπανίαν, πλησίον τῆς Νεαπόλεως.

Ὀυηρῶν (Verona), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν χώραν τῶν Ἐνετῶν κειμένη (Κάτοικ. Ἐξ Ὀυηρῶνης).

Ὀυϊνδελικία, ἢ Βινδελικία (Μέρος τῆς νῦν Βαυαρίας), ἐπαρχία τῆς Γερμανίας, πρὸς βορρᾶν τοῦ Δανουβίου κειμένη (Κάτοικ. Βινδελικίως).

Ὀυϊνδοβόνα (Vindobona), πόλις περίφημος τῆς ἀνω Παννονίας, ἢ νῦν περίφημος Βιέννα (Vienna) τῆς Αὐστρίας, ἢ Αὐστρίας λεγομένη, πρὸς διαφορὰν τῆς ἐν Ναρβοννησίᾳ τῆς Γαλλίας Ουιέννης, ἢ Βιέννης (Vienne).

Ὀυλπία. Ζ. Σαρδική.

Ὀυλπία Τραϊανή. Ζ. Ζαρμισεγεδοῦσα.

Ὀυολωνία (Lago di Volsena), λίμνη τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Τυρρήνιαν.

Ὀυουλτοῦρνος (Vulturno), ποταμὸς μέγιστος τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Καμπανίαν.

Ὀυρανία (Urania). Ζ. Μοῦσαι.

Ὀυρανός (Uranus) καὶ ἡ **Γῆ** ἤσαν, κατὰ τοὺς Ποιητάς, οἱ πρῶτοι Θεοί, ἐκ τῶν ὁποίων ἐγεννήθησαν οἱ λοιποὶ πάντες. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος κατεταρτάρωσε τοὺς Κύκλωπας, φοβηθεὶς τὴν ἀκαταμάχητον αὐτῶν δύναμιν, ἠργιάσθησαν οἱ ἀδελφοὶ των Τιτᾶνες, καὶ κινήσαντες κατ' αὐτοῦ πόλεμον, μάλιστα δὲ διὰ συνεργείας τῆς μητρὸς των **Γῆς**, τὸν ἐνίκησαν κατὰ κράτος, καὶ ὁ νεώτατος πάντων ὁ Κρόνος, λαβὼν παρὰ τῆς μητρὸς του ἀδαμαντίνην ἄρπην, ἔκοψε τὰ αἰδοῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔρριψεν εἰς τὴν Θάλασσαν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐγεννήθησαν, ὡς λέγουσιν, ἡ Ἀφροδίτη, αἱ Ἑρινυῆς, καὶ πολυτάτατι Νύμφαι.

Ὀυρβίκιος, ἢ Ὀρβίκιος, Τακτικός, τοῦ ὁποίου τὸ πολεμικὸν Πόνημα, Ἐπιτήδευμα, ἐπιγραφόμενον, ἐξεδόθη (ἐλλιπές) Ἑλλ. Δατ. ἐν Παρισίοις 1599, 4.

Ὀυτις, πλαστὸν ὄνομα τοῦ Ὀδυσσεύς. Ζ. Ὀδυσσεύς, Πολύφημος.

Ὀφέλτης (Opheltes), ὁ μετέπειτα Ἀρχέμορος ἐπονυμασθεὶς, ἦτον υἱὸς τοῦ Λυκούργου, Βασιλέως τῆς Νεμέας. Ὄταν οἱ ἑπτὰ Ἡγεμόνες ὑπήγαινον ἐναντίον τῶν Θηβῶν, ὑπήντησαν, κατὰ τύχην, τὴν Ὑφιπύλην, τροφὸν τοῦ Ὀφέλτου, καὶ τὴν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς δώσῃ ὀλίγου ὕδωρ, ἐπειδὴ ἦσαν πολλὰ διψασμένοι. Ἡ δὲ Ὑφιπύλη γνωρίζουσα ἐκεῖ πλησίον μίαν πηγήν,

ἀφῆκε κατὰ γῆς τὸ νήπιον, καὶ ἔτρεξε νὰ τοὺς δείξῃ τὸ μέρος· ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιστροφὴν των εἶδον μὲ ἄκραν τῆς ψυχῆς των λύπην φονευμένου τὸν Ὀφέλτην ἀπὸ ἑνα ὄφιν. Τότε οἱ Ἡγεμόνες ἐκεῖνος τὸν μὲν ὄφιν εὐδύς τὸν ἐφόνευσαν, τιμήσαντες δὲ καὶ τὸν θάνατον τοῦ Ὀφέλτου (τὸν ὁποῖον τότε ὠνόμασαν Ἀρχέμορον, ὡς προμήνυμα τῆς δυστυχίας των) μὲ ἐπιταφίους ἀγῶνας, ἀνεχώρησαν διὰ τὰς Θήβας. Οἱ δὲ ἀγῶνες οὗτοι ἀτελοῦντο καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὴν Νεμέαν κατὰ διετίαν, εἰς τιμὴν μὲν τοῦ Διὸς, καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ οὕτω παραδόξως φονευθέντος Ὀφέλτου, ἕως ὅτου μετεβλήθησαν εἰς τιμὴν τοῦ Ἡρακλέους, ὅταν οὗτος ὁ Ἥρωσ ἐφόνευσε τὸν εἰς τὸ δάσος ταύτης τῆς πόλεως ἐμφωλεύοντα τρομερὸν λέοντα, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Νέμεα.

Ὀριούσα, ἢ Κολουβρακκία (Formentara), νῆσος τῆς Ἰσπανίας, εἰς τὴν μεσόγειον Θάλασσαν.

Π Α

Παγασαί, πόλις τῆς Θετταλίας, κατὰ τὴν Θεσσαλιώτιδα κειμένη (Κάτοικ. Παγασαῖος).

Παγασαῖος, ἢ Παγασητικὸς κόλπος (Κόρφος τοῦ Ἀρμεροῦ, ἢ τοῦ Βάλου), ὁ αὐτὸς καὶ Πελασγικὸς εἰς τὴν Φθιώτιδα.

Παγγαῖον, ὄρος τῆς Μακεδονίας,

ὀνομαστόν διὰ τὰ μεταλλεῖα τοῦ χρυσοῦ.

Παγκράτιον, ἀγώνισμα, σύνθετον ἀπὸ τὴν Πυγμαῖον καὶ τὴν Πάλην.

Πάδος, ἢ Ἡριδανός (*Ρο*), ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν ἐντὸς τῶν Ἄλπεων χώραν, ὅστις ἐκπηγάζων ἀπὸ τὰς Κελτικὰς Ἄλπεις, χύνεται δι' ἑπτὰ στομάτων εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος.

Παιανία (καδύπερθεον, καὶ ὑπέροπερον) δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Πανδιονίδος φυλῆς (Κάτοικ. Παιανιεύς).

Παιάνιος, Γραμματικὸς, τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖται ἡ πατρὶς καὶ ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἠκμάζε. Σάζεται αὐτοῦ Ἑλληνικὴ Μετάφρασις ἐκ τοῦ Λατινικοῦ τῆς κατ' ἐπιτομὴν Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας τοῦ Ἐυτροπίου, συνεκδοθεῖσα μετὰ τοῦ κειμένου ἐν Λουγδ. Βαταν. 1729, 8· καὶ ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας 1807, 8, μετὰ τῆς ἀπλῆς μόνον Παραφράσεως ὑπὸ Ν. Δούκα, εἰς τόμους δύο.

Παιονίδαί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Παιονίδης).

Παίων (*Ραεον*), ἢ Παίηων, Ἰατρὸς ἀριστος τῶν Θεῶν· ἢ, κατ' ἄλλους, ὠνομάζετο ἐπιθετικῶς αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων.

Πακούβιος (*Pacuvius*) Μάρκος, ἀνεψιὸς ἐξ ἀδελφῆς τοῦ Ποιητοῦ Ἐννίου, ἐγεννήθη εἰς τὸ Βρεντήσιον, πόλιν τῆς Ἀπουλίας, καὶ ἐχρημάτισε Ποιητῆς Τραγικὸς πε-

ρίφημος, καθὼς περὶ αὐτοῦ ἀναφέρει εἰς τὸν Περί Φιλίας Λόγον του ὁ Κικέρων. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Τραγωδιῶν σώζονται λείψανα τινά, ἐκδοθ. εἰς τὸ Σῶμα τῶν Λατίνων Ποιητῶν τοῦ Μαιτταίρου.

Πακτιανή. Ζ. Φρυγία.

Πακτωλὸς (*Σάρτ*), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Φρυγίαν. Ζ. Μίδας.

Παλαιά. Ζ. Ἰσαυρα.

Παλαίμων (*Palaemon*). Ζ. Λευκοθέα.

Παλαίμων (*Palaemo*) Φάνιος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βικεντίαν, πόλιν τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐχρημάτισε Γραμματικὸς περίμημος, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει Πλίνιος ὁ Νεώτερος, καὶ ὁ Ποιητῆς Ἰουβενάλιος. Συνέγραψε Περί Τέχνης Γραμματικῆς, καὶ προσέτε Ποιημάτων Περί Βαρῶν καὶ Μέτρων, ἐκδοθ. ἐν Λευθῶν, 1587, 8.

Παλαίπαφος (*Πάφος*), πόλις τῆς Κύπρου, πρὸς τὸν δυτικὸν αἰγιαλὸν αὐτῆς κειμένη.

Παλαιστίνη, ἢ ποτὲ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, καὶ μετὰ ταῦτα Ἰουδαία ὀνομασθεῖσα (μέρος τῆς Συρίας καὶ τῆς Σιτακωνῆς ἐπαρχίας).

Παλαίφατος, Ἀθηναῖος. Συνέγραψε Περί Ἀπίστων βιβλία πέντε, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον τὸ πρῶτον σώζεται, ἐκδοθ. πολλαχοῦ, καὶ ἐν Λειψία, 1789, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος.

Παλαμήδης (*Palamedes*), υἱὸς τοῦ Ναυπλίου καὶ τῆς Κλυμένης.

Ἄνατραφείς καὶ οὗτος ἀπὸ τὸν Χείρωνα Κένταυρον, ἔγεινεν ἐμπειρότατος εἰς πᾶν εἶδος μαθησεως, καὶ ἐφευρε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ τέσσαρα ταῦτα Γράμματα: Θ, Ξ, Φ, Χ· ἐπενόησε δὲ καὶ τοὺς ἀριθμούς, τὰ μέτρα, τοὺς κύβους, τὰς ψηφοφορίας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐποφελῆ πράγματα. Εἰς δὲ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον ἔδειξε μεγάλα σημεῖα φρονήσεως, διὰ τὸ ὅποιον ὁ πανούργος Ὀδυσσεὺς φθονῶν τὴν δόξαν του, ἢ μνησικακῶν, διότι ἀνεκάλυψε τὴν προσποιήσιν του, ὡς εἴρηται ἐκεῖ, ἔγεινεν αἰτίος τοῦ θανάτου αὐτοῦ, λαβὼν συμβοηδὸν τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν ὅποιον κατέπεισε νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ Παλαμῆδης πείθει τοὺς Ἕλληνας νὰ κηρύξωσι ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀρχιτράτηγον παντός τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, πλάσας ἐν ταῦτῳ εἰς τὴν ἀπουσίαν του καὶ ψευδεῖς ἐπιστολάς, αἱ ὅποιαι διελάμβανον, ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτὸς ἐμελλε νὰ προδώσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸν Πριάμον, τὰς ὁποίας καὶ ἔκρυψε τεχνιέντως εἰς τὴν σκηνὴν του μὲ ἰκανὴν ποσότητα χρημάτων. Ὄταν ὑπέστρεψεν ὁ Παλαμῆδης καὶ ἔμαθεν ὅλα ταῦτα, ἔμεινεν ἐκστατικὸς εἰς μίαν τοιαύτην τρομερὰν διαβολήν, καὶ ματαίως ἐπροσπάθησε νὰ ἀπολογηθῆ, ἐπειδὴ ὑπερισχύσαντες ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἐπρόσταξαν καὶ τὸν ἐλιθοβόλησαν, τοῦ ὁποίου τὸν θάνατον

ἐξειδικίθη ἔπειτα ὁ πατὴρ του Ναύπλιος, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Ναύπλιος.

Παλάτιον (Monte Palatino), εἰς ἕκ τῶν ἐπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης. Ζ. Παλλάντιον.

Πάλη, ἡγουν πάλευμα, εἶδος ἀγωνίσματος. Εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα οἱ ἀθληταὶ πρῶτον ἀλείφοντο μὲ ἔλαιον, ἔπειτα ἐτρίβοντο μὲ φιλὴν ἄμμον, καὶ οὕτως ἐπάλαιον ἀπὸ δύο δῦα· ὁ δὲ ἀποκαμῶν, ἀνατείνας τὴν χεῖρα, ἀμολόγει τὴν ἥτταν του.

Παλλάδιον (Palladium), ἄγαλμα ξύλινον, ἔχον μέγεθος τριῶν πηχῶν, καὶ τοὺς πόδας ἠνωμένους εἰς μίαν βάσιν, καὶ βαστάζον εἰς μὲν τὴν δεξιάν του χεῖρα δόρυ, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν ἄτρακτον καὶ ἡλακάτην, ἡτοι ρόκαν, περὶ τοῦ ὁποίου διηγοῦνται πολλά. Ἐπονομάζεται δὲ τοῦτο τὸ ἄγαλμα Διῦπετες, διότι ὁ Ζεὺς τὸ ἐξέριψεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ Ἥλου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Τρωός, ὅστις κτίσας τὸ Ἥλιον, ἢ τὴν Τρωάδα, ἐζήτησε σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Τοῦτο λοιπὸν τὸ ἄγαλμα οἱ Τρῶες τὸ ἐφύλαττον ἐπιμελῶς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἐπειδὴ, κατὰ τὸν χρῆσμον, ἡ τύχη αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἢ διάρκεια ἐκρέμοντο ἀπ' αὐτό. Οἱ δὲ Ἕλληνες μαδόντες ταύτην τοῦ χρησμοῦ τὴν ἀπόφασιν παρὰ τοῦ Ἑλένου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πριάμου, ἐπροσπάθησαν καὶ τὸ ἔκλεψαν διὰ μέσου τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Διομῆδους, τὸ ὅποιον ἔπειτα

κατήντησεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸ ἀγαλμα τοῦτο τὸ κατεσκευάσεν ὁ Σκυθῆς Ἀβαρις ἀπὸ τὰ ὀσᾶ τοῦ Πέλοπος, καὶ τὸ ἐπώλησε τεχνιέντως εἰς τοὺς Τρῶας ὡς οὐρανοκαταίβατον.

Παλλάδιον, κῶδ. τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἦτον καὶ κριτήριον περὶ φόνου, ἐπὶ Παλλάδιῳ, λεγόμενον.

Παλλάδιος, Γαλάτης, ἠμᾶζε κατὰ τοὺς χρόνους Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ὑπεραγαπώμενος, προεχειρίσθη Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Βιδυνίᾳ Ἐλενουπόλεως. Οὗτος νέος ὢν ἀκόμη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἐρημον, ὅπου διατρέψας χρόνον ἰκανόν, ἐπεσκέπετο συνεχῶς τὰς Μονὰς τῶν Μοναχῶν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται τὰ ἐπόμενα Α'. Ἱστορία Λαυσαϊκὴ, περιέχουσα τοὺς βίους τῶν Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν τοῦ αἰῶνος του, συγγραφείσα πρὸς τινα ἀξιωματικὸν Λαῦσον, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ κοινῶς Λαυσαϊκὸν καλεῖται, ἐκδοθ. Ἐλληνιστὶ ἐν Λουγδ. Βαταυ., 1616, 4, καὶ ἀλλαχοῦ. Β'. Περὶ Βιοτῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1738, 4. Γ'. Περὶ Ἰνδῶν καὶ Βραχμάνων, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταυ., 1668, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.

Παλλάδιος, Ἰατρός τῆς Ἀντιοχείας, τοῦ ὁποίου τὸ Περὶ Πυρετῶν Σύγγραμμα ἐξεδόθη Ἑλλ. Λατ. ἐν Λουγδ. Βαταυ., 1745, 8, μετὰ Σχολίων.

Παλλάδιος Ρουτίλιος (Palladius Rutilius), Ῥωμαῖος, ἢ, κατ' ἄλλους, Γάλλος, ἀνὴρ πολυμαθῆς, ἀκμάσας ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. Συνέγραψε Περὶ Γεωργικῆς (De re Rustica) Σύγγραμμα εἰς βιβλία δεκατέσσαρα, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1735, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων τῆς αὐτῆς ὑποδέσεως.

Παλλάντιον, πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὠνομάσθη καὶ τὸ ἐν Ῥώμῃ φρεῦριον τοῦ λόφου Παλατίου, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ Παλλάτιον.

Παλλάς (Pallas). Ζ. Ἀθηνᾶ.

Πάλλας (Pallans), υἱὸς τοῦ Κρείου καὶ τῆς Εὐρυβίας, γεννήσας ἐκ τῆς Στυγός, θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ τέσσαρα τέκνα: τὸ Κράτος, τὸν Ζῆλον, τὴν Βίαν, καὶ τὴν Νίκην.

Πάλλας, υἱὸς τοῦ δευτέρου Πανδίδιονος ἐκ τῆς Πελίας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἀιγέως. Οὗτος ἔχων πεντήκοντα υἱούς, τοὺς καλουμένους Παλλαντίδας, ἐζήτηε νὰ κατακυριεύσῃ μετ' αὐτῶν ὅλην τὴν Ἀττικὴν· ἀλλ' ὑπερισχύας ὁ Αἰγεὺς, ἐματαιώσας τοὺς σκοποὺς του, καὶ τελευταῖον Θεσεὺς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀιγέως, τοὺς ἐφόνευσεν ὅλους, καὶ ἔμεκεν αὐτὸς τέλειος διάδοχος τῆς βασιλείας τῶν Ἀθηνῶν.

Παλλήνη (Παλλιούρι), πόλις μεσόγειος τῆς Ἡπείρου (Κάτοικα Παλλήνης).

Παλλήνη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. Παλληνεύς).

Παμβοτάδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς (Κάτοικ. Παμβοτάδης).

Πάμισος (Παρνάτα), ποταμὸς μέγιστος τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Μεσσηνίαν, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον.

Πάμμων (Pammon), Ζ. Ἐκάβη.

Πάμφιλος, ὁ ἐκ Βηρυτοῦ τῆς Φοινίκης, ἀνὴρ ἐνάρετος καὶ εἰς ἄκρον φιλομαθῆς, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Καισάρειαν, ἐσύστησε Σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον παρέδιδεν ὁ ἴδιος τὴν Δείαν Γραφήν, προικίσας αὐτὸ καὶ μὲ μίαν ἀξιόλογον Βιβλιοθήκην. Φθάσας δὲ εἰς γῆρας βαδῶν, ὑπέφερε γενναίως καὶ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον κατὰ τὸ 309 ἔτος. Ὁ Πάμφιλος ἔχων μεγάλην ὑπόληψιν πρὸς τὸν Ὀριγένην, συνέγραψεν ἀπολογίαὺς ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς πέντε βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπρόσθεσε καὶ ὁ πολλά ἠγαπημένους του μαθητῆς Εὐσέβιος ἔκτον βιβλίον. Σῶζεται ἔτι ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου καὶ Ἐκδσεις τῶν Ἀποστολικῶν Διατάξεων, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1715, εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων.

Παμφυλία (Μέρος τῆς Καραμανίας), ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξὺ Λυκίας, Πισιδίας, Κιλικίας, καὶ Μεσογείου θαλάσσης κειμένη (Κάτοικ. Παμφύλιος).

Πάν (Pan), υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ ἐκ

τινος Νύμφης Πηλεόπης, τὴν ὁποῖαν ἐξηπάτησεν αὐτὸς, μεταμορφωθείς εἰς τράγον, καὶ ἐκ τούτου ἐγεννήθη κακόμορφος ὁ Πάν, ἔχων εἰς τὴν μικρὰν καὶ πυργειδῆ του κεφαλὴν δύο κέρατα, καὶ ὅσα μικρὰ, εἰς ὅξυ λήγοντα, καὶ γένεια τραχέα, καὶ οὐρὰν καὶ πόδας τράγου, τὸν ὁποῖον ἰδόντες οἱ Θεοὶ εἰς τοιοῦτον σχῆμα, ἐγέλασαν πάντες, καὶ ἐκ τούτου λέγουσιν ὀνομάσθη Πάν. Ὁ Πάν διέτριβεν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ Λύκαιον ὄρος, ὅπου καὶ ἐγεννήθη. Ἦτον δὲ κυνηγὸς καὶ Μάντις ἄριστος, καὶ ὅταν ἐπαίξει τὴν σύριγγα, συνηθροίζοντο ὀλόγυρά του αἱ Νύμφαι καὶ ἐχόρευον. Ἐβοήθησε δὲ καὶ τὸν Δία εἰς τὴν κατὰ τῶν Τιτάνων μάχην, καὶ συνεστράτευσεν μετὰ τοῦ Διονύσου ὡς ἀρχηγὸς τῶν Σατύρων. Ὁ Πάν ἐνομιζέτο Θεὸς καὶ προστάτης τῶν κυνηγῶν, τῶν βοσκῶν, τῶν βουνοῦν καὶ τῶν πεδιάδων, καὶ ἀρχηγὸς τῶν Νυμφῶν. Ἐπροξένει ἐνίοτε εἰς τοὺς ἀνδράποους αἰφνίδιον φόβον, χωρὶς νὰ ἦναι γνωστὴ ἡ αἰτία, καὶ ὁ τοιοῦτος φόβος ἐλέγετο Πανικός.

Παναθήναια (Panathenaea), ἡ πλέον λαμπρὰ καὶ ἐνδοξὸς ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων, διορισθεῖσα κατ' ἀρχὰς εἰς τιμὴν τῆς Πολιούχου Ἀθηνᾶς ὑπὸ τοῦ Ἐρεχθονίου, ὅτε καὶ Ἀθήναια ἀπλῶς ὀνομάζετο. Ὅταν δὲ ὁ Θεσβὺς συνήθροισεν τοὺς ἀισοκροπισμένους

δήμους τῆς Ἀττικῆς, καὶ τοὺς ἠνωσεν εἰς μίαν πολιτικὴν διοίκησιν, μετακομίσας μέρος ἐξ αὐτῶν μέσα εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αὐξήσας αὐτὴν, ἀνεπέωσε καὶ ταύτην τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀθηναίων, καὶ διὰ τὴν πολιτικὴν ἔνωσιν ὄλων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως καὶ τῆς λοιπῆς Ἀττικῆς, τὴν ὠνόμασε Παναθηναία. Ἐδιδαιρεῖτο δὲ αὕτη ἡ ἑορτὴ εἰς Μικρὰ καὶ εἰς Μεγάλαι Παναθηναία· καὶ τὰ μὲν μικρὰ ἑορτάζοντο κατὰ διετίαν, ἢ, ὡς ἄλλοι λέγουσι, κατ' ἔτος, κατὰ τὴν εἰκοστὴν τοῦ Θαργηλιῶνος Μηνός, μὲ διαφόρους ἀγῶνας μουσικῆς, μὲ χορούς καὶ τρέξιμον ἵππων καὶ αἰμαξῶν, καὶ μὲ πᾶσαν ἄλλην πομπὴν καὶ μεγαλοπρεπῆ παράταξιν, τῶν ὁποίων τὰ βραβεῖα ἦσαν κέραμος ἐλαίου, καὶ στέφανος ἐκ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ἡ ὁποία ἐφύτρωσε διὰ συνεργείας τῆς Ἀθηναῖς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Τὰ δὲ μεγάλα ἑορτάζοντο κατὰ πενταετίαν μὲ περισσοτέραν λαμπρότητα, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν τοῦ Ἑκατομβαιῶνος Μηνός, ὅτε καὶ λιτανεύοντες, περιέφερον τὸν ἱερὸν Πέπλον τῆς Ἀθηναῖς ἐπάνω εἰς μεγαλοπρεπῆ πλοῖον, κινούμενον δι' ἀφανῶν μηχανῶν μὲ τὴν πλεονεξία μεγαλοπρεπῆ πομπὴν καὶ παράταξιν. Ζ. Πέπλος.

Πανδαταρία (*Santa Maria*), νῆσος τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸ Τυρ-

ρηνικὸν πέλαγος (Κάτοικ. Ἐκ Πανδαταρίας).

Πανδίων (*Pandion*), υἱὸς τοῦ Ἐριχθονίου, Βασιλέως τῶν Ἀθηναίων. Οὗτος, ἀφ' οὗ ἔμεινε διάδοχος τοῦ πατρὸς του, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τῆς μητρὸς του Ξανδίππην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγέννησε δύο υἱούς, τὸν Ἐρεχθεῖα καὶ τὸν Βούτην, καὶ Ἰσαρίδμους θυγατέρας, τὴν Φιλομήλαν καὶ Πρόκνην, τὴν ὁποίαν ἔδωκε γυναῖκα εἰς τὸν Τηρέα, Βασιλέα τῆς Θράκης, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Πανδοσία (*Anglona*), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Βρεττιαν κειμένη (Κάτοικ. Πανδοσίνοσ, καὶ Πανδοσιανός).

Πανδοσία (Παλαιοβενετία), πόλις τῆς Ἠπείρου, κατὰ τὴν Θεσπρωτιαν κειμένη (Κάτοικ. Πανδοσίσις).

Πανδώρα (*Pandora*). Ζ. Προμηθεύς.

Πάνθεον (*Pantheum*), ναὸς περικαλλῆς τῶν Ἀθηναίων εἰς τιμὴν τῶν δωδεκα μεγάλων Θεῶν, ἡ πάντων ὁμοῦ τῶν Θεῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαίνοντο γλυπτὰ τὰ ἔργα, καὶ τὰ διάφορα αὐτῶν κατορθώματα, καὶ ἐπὶ τῶν θυρῶν αὐτοῦ δύο χάλκινοι ἵπποι, ἔργον τοῦ περιφήμου Πραξιτέλους. Κατὰ μίμησιν δὲ αὐτοῦ κατεσκευάσθη πολυτελῶς καὶ τὸ ἐν Ῥώμῃ Πάνθεον (*Santa Maria Rotonda*), ὑπὸ τοῦ Ἀγρίππα, γαμβροῦ τοῦ Καίσαρος Λυγούστου.

Πάνθος (*Panthous*), υἱὸς τοῦ Ὀρδρυάδου, καὶ Ἰερεὺς τοῦ ἐν

Δελφοῖς Ἀπόλλωνος, ὁ ὁποῖός μεταβάς εἰς τὴν Τρωάδα, ἀπεκατέστη πάλιν ὑπὸ τοῦ Πριάμου εἰς τὸν ἐκεῖ ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Ἰερεὺς καὶ Μάντις ἐπίσημος. Τούτου υἱὸς ἦτον ὁ Εὐφορβος, ὅστις ὕστερον ἔγεινε Πυθαγόρας κατὰ τὸν λόγον τῆς μετεμψυχώσεως.

Παννονία, ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης μεγίστη, περιλαμβάνουσα τὴν σημερινὴν Οὐγγαρίαν, μὲ ἄλλας τινὰς ἀκόμη χώρας. Ἐδιαίρειτο δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰς Ἄνω καὶ Κάτω Παννονίαν· καὶ εἰς μὲν τὴν ἄνω ἔκειτο ἡ Οὐϊνδοβόνα (Βιέννα), εἰς δὲ τὴν κάτω, τὸ Ἀκιμίγκον (Πετροβαραδῖνον), τὸ Σίρμιον, καὶ ἄλλαι πόλεις.

Πανόπη. Ζ. Πανωπαία.

Πάνορμος (Ράρτι), εἰς ἓκ τῶν λιμένων τῆς Ἀττικῆς.

Πάνορμος (*Palermo*), πόλις τῆς Σικελίας παραθαλάσσιος (Κάτοικ. Πανορμίτης).

Παντεκάπαιον, ἡ Βόσπορος, ἡ μητρόπολις τῆς παλαιᾶς Ταυρίδος, πλησίον τοῦ Κιμμερικῶν Βοσπόρου κειμένη (Κάτοικ. Παντεκάπαιεύς).

Πανωπαία, ἡ Πανόπη (Ἅγιος Βλάσιος), πόλις τῆς Βοιωτίας, εἰς τὰ σύνορα τῆς Φωκίδος κειμένη (Κάτοικ. Πανωπαῖος, ἡ Πανοπεύς).

Πάξης (Τοῦσσα), ποταμὸς τῆς Θράκης, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Ἑβρον.

Πάππος, Ἀλέξανδρος, Μαθηματικός περίφημος, ἀκμάσας περὶ

τὰ τέλη τοῦ δ. Ἀἰῶνος ἀπὸ Χριστοῦ. Ἐκ τῶν Σωζομένων αὐτοῦ Συγγραμμάτων ὀλίγα τινὰ μόνον ἐξεδόθησαν Ἑλληνιστὶ ἐν Βουωνία, 1660, φῦλ. καὶ ἀλαχοῦ.

Παράβυστον, κριτήριον παράμερον εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ ὁποῖον ἔκρινε μικρὰς τινὰς καὶ ἀσημάντους ὑποδέσεις, καὶ ἐκ τούτου προήλθεν ἡ παροιμιώδης αὐτῆ φράσις: Ποιεῖν, ἢ φυλάττειν τί ἐν Παράβυστῳ, λεγομένη διὰ πρᾶγματα ἀνάξια τάχα φωτός.

Παρθένιον, ὄρος τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.

Παρθένιον, ἀκρωτήριον τῆς Ταυρίδος, πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ αὐτῆς κείμενον.

Παρθέσιος (Γερεδάσουϊ), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Παμφυλίαν.

Παρθενόπη, ἡ Νεάπολις (Κάτοικ. Παρθενοπαῖος). Ζ. Νεάπολις.

Παρθενῶν (*Parthenon*), ναὸς περικαλλῆς εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τιμὴν τῆς παρθένου Ἀθηνᾶς, τῆς ὁποίας τὸ μεγαλοπρεπέστατον ἄγαλμα κατεσκευάσθη ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ὑπὸ τοῦ περιφίμου Φειδίου.

Παρδυαία (Ἰράκ Ἀτσεμί), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Περσίαν (Κάτοικ. Παρδυαῖος, καὶ Πάρδος).

Πάρις (*Paris*). Ζ. Ἀλέξανδρος Πάρις.

Πάρμα (*Parma*), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Λιγυστικὴν κειμένη (Κάτοικ. Παρμανός, καὶ Παρμαῖος).

Παρμενίδης, Ἐλαιάτης, Φιλόσοφος περίφημος, μαθητὴς χρηματίας τοῦ Ξενοφάνους, καὶ διδάσκαλος τοῦ Ζήνωνος, ἐκ τῶν ὁποίων ἐ-
 συστήθη καὶ ἡ Ἐλεατικὴ κα-
 λουμένη Σχολή. Ὁ Παρμενίδης
 ἦτον ἀγαθὸς καὶ πολλὰ ἐνάρε-
 τος ἄνθρωπος. ὄθεν καὶ ὁ Κέ-
 βης διὰ τὴν παραστήσῃ μίαν ἄ-
 μεμπτον καὶ ἐνάρετον ζωὴν, μετ-
 εχειρίσθη εἰς τὸν Πίνακά του
 ὡς Παρουμίαν, τὸν Παρμενίδειον
 βίον. Ἦτον δὲ ὅλος ἐκδοτος εἰς
 τὴν Φιλοσοφίαν, καὶ πρῶτος αὐ-
 τὸς ἀπὸ τούτων ἀρχαίους εἶπε
 τὴν γῆν Σφαιροειδῆ. Συνέγραψε
 δὲ πολλὰ εἰς Ἐξαμέτρους στί-
 χους, ἐκ τῶν ὁποίων λείψανα
 μόνου τινα ἐκ τοῦ Περί Φύσεως
 σώζονται εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν
 Ποίησιν τοῦ Ἐρρίκου Στεφάνου,
 καὶ ἀλλαχοῦ.

Παρνασσός (Λυάκωρας), ὄρος τῆς
 Φωκίδος ὑψηλότατον, ἀφιερωμέ-
 νον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ εἰς
 τὰς Μούσας (Κάτοικ. Παρνασσ-
 σιος).

Πάρνης ἢ Πεντέλη, ὄρος τῆς Ἀτ-
 τικῆς, μεταξὺ Μαραθῶνος καὶ
 Ἀθηνῶν, ὀνομαστὸν διὰ τὰ λευ-
 κά του μάρμαρα.

Παροπαμισός, ὄρος τῆς Περσίας,
 εἰς τὴν Βακτριανήν.

Πάρος, μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νή-
 σων τοῦ Αἰγαίου πελάγους (Κάτ-
 οικ. Πάριος).

Παρρᾶσιον, ὄρος τῆς Πελοποννήσου,
 εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.

Πασίτιγρις. Ζ. Τίγρις.

Πασιφάη (Pasiphae), γυνὴ τοῦ

δευτέρου Μίνως, Βασιλέως τῆς
 Κρήτης. Ἀνέδωκε ποτὲ ὁ Πο-
 σειδῶν ἓνα ταῦρον ἀπὸ τῆς θα-
 λάσσης, κατὰ ζήτησιν τοῦ Μί-
 νως, διὰ τὴν τὸν θυσιάσῃ. ὁ δὲ
 Μίνως ἰδὼν αὐτὸν ὡραῖον καὶ
 περικαλλῆ, τὸν ἔστειλεν εἰς τὰ
 βουκόλιά του, θυσιάσας ἄλλον
 ἀντ' αὐτοῦ. Ὁργισθεὶς διὰ τοῦτο
 ὁ Ποσειδῶν, ἐπέβαλε τὴν γυναικῆ
 του Πασιφάην εἰς ἐπιθυμίαν αὐ-
 τοῦ τοῦ ταύρου, καὶ συνευρεθεῖ-
 σα διὰ συνεργείας τοῦ Δαιδάλου,
 ἐγέννησε τὸν Μινώταυρον, ὅστις
 ἦτον τὸ ἥμισυ ἄνθρωπος, καὶ
 τὸ ἥμισυ ταῦρος. Ὁ δὲ Μίνως
 λαβὼν τοῦτο τὸ ἀνθρωπόμορφον
 τέρας, τὸ ἐκλείσεν ὡς εἰς φυ-
 λακὴν εἰς τὸν περίφημόν του Λα-
 βύρινθον, καὶ τὸ ἔτρεφε μὲ
 κρέατα ἀνθρώπων, ἕως ὅτου ἐλ-
 θὼν ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας ὁ Θη-
 σεύς, τὸ ἐθανάτωσε διὰ συμβου-
 λῆς καὶ βοήθειας τῆς Ἀριάδνης,
 θυγατρὸς αὐτοῦ τοῦ Μίνως. Ζ.
 Δαίδαλος, Θησεύς.

Πάταρα (Πάτερα), πόλις τῆς Ἀ-
 σίας, κατὰ τὴν Λυκίαν κειμένη
 (Κάτοικ. Παταρεῦς).

Πατάνιον (Padova), πόλις τῆς
 Ἰταλίας, εἰς τὴν χώραν τῶν Ἑ-
 νετῶν (Κάτοικ. Παταῦνος).

Πατέρκουλος (Paterculus) Βελ-
 λήγιος, Ῥωμαῖος, ἐξ Ἰππικοῦ τάγ-
 ματος καταγόμενος, εὖνους τοῦ
 Καίσαρος Τιβερίου, καὶ φίλος
 ταῦ Ἀρχιδоруφόρου του Σηιανοῦ,
 ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου καὶ ἐφο-
 νεύθη. Συνέγραψεν Ἐπιτομὴν Ῥω-
 μαϊκῆς Ἱστορίας, τῆς ὁποίας δύο

μόνον βιβλία σώζονται, έκδοθ. έν Λουγδ. Βαταυ. 1719, 8. εις τόμους δύο, μετά Σχολίων και Σημειώσεων διαφόρων.

Πάτρος (Πάτνος), μία εκ τῶν Σποράδων νήσων του Ίκαρίου πελάγους (Κάτοικ. Πάτμιος).

Πάτραι (Παλαιά Πάτρα), πόλις τῆς Πελοποννήσου παραθαλάσσιος, εις τὴν Ἀχαΐαν (Κάτοικ. Πατρεΐς).

Πάτροκλος (Patroclus), υἱὸς τοῦ Μενoitίου, Βασιλέως τῆς Ὀποῦντος, και φίλος φίλτατος τοῦ Ἀχιλλέως, ὡς συνανατραφεῖς και συμπαιδευθεῖς μετ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Χείρωνος, ὅταν διὰ τινα φόνον φυγῶν ἀπὸ τὴν πατρίδα του, κατέφυγεν εις τὸν Πηλέα, τὸν πατέρα τοῦ Ἀχιλλέως, τὸν ὁποῖον και ἠκολούθησεν εις τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος. Ἐκεῖ δὲ βλέπων τοὺς Ἕλληνας φθειρομένους ὑπὸ τῶν Τρώων, διὰ τὴν κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὀργὴν αὐτοῦ τοῦ Ἀχιλλέως, ἐπροσπάθησε νὰ καταπραύνη τὸν φίλον του, και μὴ δυνηθεῖς, μέλις κατώρδωσε νὰ λάβῃ τὴν πανοπλίαν του, τὴν ὁποῖαν και ἐνδύθεις αὐτός, ἐτρέμαξε κατὰ πρῶτον ὅλους τοὺς ἐχθρούς, νομιζοντας αὐτὸν Ἀχιλλέα. Ἄλλ' ἔπειτα παρατηρήσας ὁ Ἔκτωρ τὰ κινήματα τοῦ σώματός του, πάραυτα ἐνόησεν, ὅτι δὲν ἦτον ὁ ἴδιος Ἀχιλλεύς, διὸ και πολεμήσας μετ' αὐτοῦ, τὸν ἐφόνευσε, και τοῦ ἐπῆρε και τὴν Ἡφαιστότευκτον ἐκείνην πανοπλίαν. Τὸ δὲ σῶμα του λα-

βόντες οἱ Ἕλληνες μετὰ πολὺν ἀγῶνα, τὸ ἔφερον εις τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀχιλλέως, ὅστις και μυρολογήσας αὐτὸ, ὡς ἔπρεπε, τὸ ἔθαψεν ἐντίμως μετ' λαμπροῦς ἀγῶνας, δυσιάσας ἐπάνω τοῦ τάφου του και δώδεκα ἐπισήμους Τρώας. Ζ. Ἀχιλλεύς, Ἔκτωρ.

Παυλῖνος (Paulinus) Πόντιος, Ῥωμαῖος, μαθητὴς τοῦ περιφήμου Ἀυσονίου, και Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Καμπανία Νώλης, ἠχημαζεν ἐπὶ Βαλεντιανοῦ τοῦ τρίτου, και συνέγραψε πολλὰ πεζῶς και ἐμμέτρως, έκδοθ. πολλαχοῦ.

Παῦλος, Ἀιγινήτης, Ἰατρὸς περίφημος, ἀκμάσας ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου. Συνέγραψε περὶ Ἰατρικῆς ἐπτὰ βιβλία, τῶν ὁποῖων ἡ μέχρι τοῦδε ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Βασιλείᾳ, 1538, φύλ.

Παῦλος, Ἀλεξανδρεὺς, Ἀστρολόγος. Συνέγραψεν Εἰσαγωγὴν εις τὰ Ἀποτελεσματικά, ἧτοι διδασκαλίαν περὶ ἐνεργειῶν και δυνάμεων τῶν Ἀστέρων, έκδοθ. Ἑλληνιστὶ ἐν Βιττεμβέργῃ, 1586, 8, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως.

Παῦλος Σιλεντιάριος, υἱὸς τοῦ Κύρου, και ἔκγονος τοῦ Φλώρου, διὰ τὸ ὁποῖον ἴσως και Παῦλος Κύρος Φλώρος ὀνομάζεται. Ἦτον μυστικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἰουστινιανοῦ, και εὐδοκίμει μεγάλως εις τὴν Ποιητικὴν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ἐπιγράμματα, έκδοθέντα εις τὰς διαφόρους Συλλογὰς τῶν Ἐπιγραμμάτων. Β'. Ἡ-

μιάμβια εἰς τὰ ἐν Πυθίοις Δερμά, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις, 1598, 4, καὶ ἀλλαγῶν. Γ'. Ἐκφρασις, ἢ Περιγραφή τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς ἀγίας Σοφίας, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1670, φύλ. μετὰ τοῦ Κωνάμου, καὶ πληρέστερον ἐν Λειψία, 1822, 8, μετὰ τοῦ Ἰωάννου Γαζαίου.

Παυσανίας, ἐγεννήθη εἰς τὴν Καισάρειαν τῆς Καππαδοκίας, καὶ ἐχρημάτισε μαθητὴς Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Οὗτος εἰς τὴν νεότητά του ἔκαμε πολλὰς καὶ μακρυνὰς ὁδοπορίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, Μακεδονίαν, Ἰταλίαν, καὶ πολὺ μέρος τῆς Ἀσίας, ἕως εἰς τὸν βωμόν τοῦ Διὸς Ἀμμωνος. Τέλος ἐλθὼν εἰς τὴν Ῥώμην, ἤρχισε κατ' ἡσυχίαν νὰ συγγράφῃ, ὑπέργηρος ἤδη ὢν, ὅσα ὀφθαλμοφανῶς εἶδεν, ἐπιγράψας τὸ Σύγγραμμά του, Ἑλλάδος Περιήγησις, τὸ ὁποῖον διαιρεῖται εἰς δέκα βιβλία, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐπιγράφεται μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἐπαρχίας, περὶ τῆς ὁποίας πραγματεύεται, οἷον Ἀττικά, Κορινθιακά, Λακωνικά, κτλ. Ἡ ἀρίστη ἐκδοσις τοῦ Παυσανίου εἶναι ἢ ἐν Λειψία, 1822-1825, καὶ ἔτι αὐτόδι, 1827, 8, εἰς τόμους τέσσαρας, μετὰ Σημειώσεων, καὶ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως.

Παφλαγονία, ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξύ Εὐξείνου Πόντου, Κολχίδος, Κασπίας θαλάσσης, καὶ Γαλατίας κειμένη (Κάτοικ. Παφλαγῶν).

Πάφος ἢ Νέα, πόλις τῆς Κύπρου, πρὸς τὸν δυτικὸν αἰγιαλὸν αὐτῆς κειμένη (Κάτοικ. Πάφιος).

Παχυμέρης. Ζ. Γεώργιος Παχυμέρης.

Πάχνος (Capo di Passaro), ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἑλλάδος ἐκνεῦον.

Πεδάνιος Διασκοουίδης, Ἴατρος περίφημος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀναζαρβόν, πόλιν τῆς Κιλικίας, καὶ ἔκαμε πολλὰς ὁδοπορίας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν, περιγράφων κατ' ἐπιτομὴν τὰ βότανα. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περί Ὑγιᾶς ἰατρικῆς βιβλία πέντε. Β'. Περί Ἀλεξιφαρμάκων καὶ Θηριακῶν βιβλία δύο. Γ'. Περί Εὐπορίστων ἀπλῶν τε καὶ συνδέτων φαρμάκων εἰς βιβλία δύο, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι ἢ ἐν Φραγκοφορτίῳ Ἑλλ. Λατ. 1598, φύλ. μετὰ Σχολίων καὶ διαφορῶν ἀναγνώσεων.

Πεδιάς. Ζ. Κιλικία.

Πεδιάσιμος. Ζ. Ἰωάννης Πεδιάσιμος.

Πειραιεύς (Πόρτο Δράκο), εἷς ἐκ τῶν τριῶν λιμένων τῆς Ἀττικῆς (Κάτοικ. Πειραιεύς).

Περίθους (Perithus). Ζ. Θεσεύς, Λαπίδης.

Πεῖρος. Ζ. Ἀχελῷος.

Πελασγία. Ζ. Πελοπόννησος, Πελασγός, Θεσσαλία.

Πελασγικὸς κόλπος. Ζ. Παγασητικός.

Πελασγιώτις, χώρα τῆς Θετταλίας,

μεταξύ Μαγνησίας, Μακεδονικῶν ὀρέων, Ἰστιαιώτιδος, καὶ Θεσσαλιώτιδος κειμένη.

Πελασγός (Pelasgus), υἱὸς τοῦ Διὸς ἐκ τῆς Νιόβης, καὶ Βασιλεὺς τῆς Ἀρκαδίας, παρὰ τοῦ ὁποῦ ὠνόμασθη καὶ αὕτη ἡ ἐπαρχία, Πελασγία. Ἐπειτα δὲ ἔλθων εἰς τὴν Θεσσαλίαν, κατώκησεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ὠνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁμοίως Πελασγίαν. Ἐγέννησε δὲ εἰς μὲν τὴν Ἀρκαδίαν τὸν Λυκάονα, εἰς δὲ τὴν Θεσσαλίαν τὸν Ἄιμονα, τὸν πατέρα τοῦ Θεσσαλοῦ.

Πελίας (Pelias), υἱὸς τοῦ Κρηδέως καὶ τῆς Τυροῦς (Ζ. Κρηδέυς). Οὗτος μετὰ τὸν Δάνατον τοῦ πατρὸς του, διώξας τὸν ἀδελφόν του Νηλέα, ἢ, κατ' ἄλλους, τὸν Ἄισονα, πατέρα τοῦ Ἰάσονος, ἔλαβεν αὐτὸς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἰωλκοῦ, καὶ εἰς γυκαῖκα τὴν Ἀναξιβίαν, θυγατέρα τοῦ Ἀμφίωνος, ἀπὸ τῆν ὁποῖαν ἐγέννησεν ἓνα υἱόν, καὶ τέσσαρας θυγατέρας, τὰς καλουμένας Πελαιάδας. Φοβούμενος δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χρησμοῦ, ὅστις ἔλεγεν, ὅτι θέλει φονεῦθῃ ἀπὸ ἀνδρωπον μονοπέδῳ, ἔγεινεν αἷτιος νὰ μετακομισθῇ τὸ χρυσοῦν Δέρρας ἀπὸ τὴν Κολχίδα διὰ τοῦ Ἰάσονος, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ἡ δὲ Μῆδεια, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἀνδρὰ τῆς Ἰάσονα, ἐχθρόν τούτου τοῦ Πελίου, ἐσυμβούλευσε τὰς Πελαιάδας νὰ κόψωσι καὶ αὐταὶ τὸν πατέρα των εἰς λεπτά κομμάτια, καὶ νὰ τὸν βράσωσιν

εἰς λέβητα, ἂν θέλουν νὰ γείνη πάλιν νέος, ὡς ὁ Ἄισων, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ τὸ ἔκαμαν εἶδον φανερά τὴν ἀπάτην των. Ὅργισθεις δὲ διὰ τοῦτο ὁ Ἄκαστος, ὁ υἱὸς τοῦ Πελίου, ἐδίωξεν ἀπὸ τὴν Ἰωλκὸν καὶ αὐτὴν καὶ τὸν Ἰάσονα· ἔπειτα δὲ συναθροίσας τὰ μέλη τοῦ πατρὸς του, τὰ ἔδαψεν ἐντίμως, καταστήσας καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον, εἰς τὸν ὁποῖον παρευρέθησαν ὅλοι οἱ ἀριστεῖς τῆς Ἑλλάδος, καὶ μεταξύ αὐτῶν καὶ ὁ Πηλεὺς. Ζ. Πηλεὺς.

Πέλλα, πόλις τῆς Παλαιστίνης, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἰορδάνου κειμένη.

Πέλλα, ἢ Πέλλη (Γενωτσέ), πόλις τῆς Μακεδονίας, πατρίς τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (Κάτοικ. Πελλαῖος).

Πελλήνη (Δουῖχα), πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀχαΐαν (Κάτοικ. Πελληνεὺς).

Πελοπία (Pelopia). Ζ. Θυέστης.

Πελοπόννησος (Μωρέας), χερσόνησος μεγίστη, συνεχομένη μετὰ τὴν ξηρὰν διὰ τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ, ὑπὸ Πέλοπος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταντάλου παρονομασθεῖσα, ἢ αὕτη καὶ Ἀιγιάλεια, Ἀπία, Ἄργος, καὶ Πελασγία (Κάτοικ. Πελοποννήσιος). Συνίσταται δὲ τὸ πάλαι ἢ Πελοπόννησος ἀπὸ ὀκτῶ ἄλλας ἐπαρχίας, οἷον ἀπὸ τὴν Λακωνικὴν, Μεσσηνίαν, Ἠλιδα, ἢ Ἠλείαν, Ἀρκαδίαν, Ἀργολίδα, ἢ Ἀργεῖαν, Ἀχαΐαν, Σικωνίαν, καὶ Κόρινθον, ἢ Κοριν-

Δίαν, περί τῶν ὁποίων βλέπε ἐν τῷ οικείῳ τόπῳ.

Πέλοψ (Pelops), υἱὸς τοῦ Ταντάλου καὶ τῆς Διώνης, θυγατρός τοῦ Ἄτλαντος. Θέλων ποτὲ ὁ Τάνταλος νὰ δοκιμάσῃ τὴν δύναμιν τῶν Θεῶν, ἐπρόσκάλεσεν αὐτούς εἰς δεῖπνον, καὶ σφάξας τοῦτον τὸν Πέλοπα, τὸν παρέδωκεν εἰς τὴν τράπεζαν. Τότε οἱ μὲν ἄλλοι Θεοὶ γνωρίσαντες τὴν πανουργίαν αὐτοῦ, δὲν ἔφαγον τίποτε, ἢ δὲ Δῆμητρα ἐξ ἀπροσεξίας, ἢ οὕσα πολλά πεινασμένη, ἤρπασε τὸν ὄμῳ του, καὶ εὐδύς τὸν κατέφαγε. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Θεοὶ διώρισαν τὸν Ἑρμῆν νὰ ἀναστήσῃ τὸν Πέλοπα, καὶ ἀντὶ τοῦ φαγωθέντος ὄμῳ, νὰ βάλῃ ἄλλον ἐλεφάντινον, τὸν δὲ Τάνταλον διὰ τὸ ἀνόμημα τοῦτο, τὸν κατεδίκασαν εἰς τὸν Ἄδην, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Πελώρια (Peloria), ἑορτὴ τῶν Θεοταλῶν, πανηγυριζομένη κατ' ἔτος εἰς τιμὴν τοῦ Πελώρου ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Πελασοῦ ἐσχίσθησαν ἀπὸ μέγαν σεισμόν τὰ Θεσσαλικά Τέμπη, καὶ ἔρρευσαν τὰ ὕδατα, τὰ ὅποια ἐσκέπαζον πολὺ μέρος ἐκείνης τῆς χώρας, καὶ ἐκ τούτου ἀνεφάνησαν πεδιάδες ωραιόταται καὶ πολλὰ ἐπιτήθειοι εἰς γεωργίαν. Ταύτην τὴν ἀγαθὴν ἀγγελίαν ἔφερε πρῶτος χωρικός τις εἰς τὸν Πελασγόν, καδ' ὃν καιρὸν ἐπανηγύριζεν ἑορτὴν εἰς τὸν Δία. Ὁ δὲ Πελασγὸς περιχαρῆς γενόμενος διὰ τὸ τοιοῦτον

ἀγαθὸν μῆνυμα, ἐδεξιώθη μὲν γάλως τὸν Πέλωρον, τιμῆσας αὐτὸν μὲ ἄλλα πολλὰ δῶρα, καὶ προσέτε μὲ πλουσίαν καὶ πολυτελῆ τράπεζαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρέτησεν αὐτὸς καὶ οἱ ἀξιώματικοὶ του. Οἱ δὲ Θεοταλοὶ πανηγυρίζοντες καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ταύτην τὴν ἑορτὴν εἰς τιμὴν τοῦ Πελώρου, ἔκαμνον λαμπρὰν καὶ κοινὴν εὐωχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν, κατὰ μίμησιν τοῦ Πελασοῦ καὶ τῶν ἀξιώματικῶν του, ἐγίνοντο οἱ κύριοι ὑπηρεταὶ τῶν δούλων.

Πελωριάς (Capo di Faro), ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας, πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ἰταλίας κείμενον.

Πενάται (Penates), τουτέστι Θεοὶ Γενέθλιοι, Πατῆροι, ἢ Ἐφέστιοι, λατρουόμενοι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὡς ἔφοροι καὶ προστάται τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἀγάλματα ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἐκάστη οἰκία πρὸς διατήρησιν καὶ διαμονὴν αὐτῆς.

Πενθεύς (Pentheus). Ζ. Ἀγαυή.

Πένταδλον. Ζ. Ὀλύμπια.

Πεντάπολις, πέντε πόλεις τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὴν Κυρηναικὴν χώραν, μία ἐκ τῶν ὁποίων ἦτον καὶ ἡ Κυρήνη (Κάτοικ. Πενταπολίτης).

Πεντέλη. Ζ. Πάρνηξ.

Πεπαρήθος (Πιπέρι), νῆσος μικρὰ τοῦ Αἰγαίου πελάγους (Κάτοικ. Πεπαρήθιος).

Πέπλος, ἱμάτιον χωρὶς χειρίδας, ἦτοι μανίκια, ἱερὸν τῆς Πολιοῦχου Ἀθηνᾶς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπαράστενον κατ' ἔτος αἱ ἐκλεκτοί-

- τεραι παρθένοι τῶν Ἀθηνῶν, Ἐργαστῖναι καλούμεναι, χρυσοκρητήτους τοὺς θριάμβους καὶ τὰ λοιπὰ κατορθώματα ταύτης τῆς Θεᾶς, καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν μεγάλων Παναθηναίων τὸν περιέφερον κατ' ὅλην τὴν πόλιν μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ παρατάξεως.
- Πέργαμον**, ἢ **Πέργαμος**, πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν μικρὰν Μυσίαν, ἢ καθεδρὰ ποτὲ τῶν ἐκ τοῦ Ἀτταλικῆς γένους καταγομένων φιλομούσων Βασιλέων (Κάτοικ. **Περγαμηνός**).
- Περγασή**, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς (Κάτοικ. **Περγασεύς**, καὶ **Ἐπιφρῶ**. **Περγασήδεν**).
- Πέργη** (Κατὰ Ἰσάρ), ἡ μητρόπολις τῆς Παμφυλίας, εἰς τὴν Ἀσίαν (Κάτοικ. **Περγαῖος**).
- Περίβοια** (Periboea). Ζ. Λαῖος. - **Τελαμών**.
- Περιηγητής**. Ζ. Διονύσιος **Περιηγητής**.
- Περιδοῖδαι**, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Οἰνηίδος φυλῆς (Κάτοικ. **Περιδοΐδης**).
- Περίλλος**. Ζ. Φάλαρις.
- Περίνδος**. Ζ. Ἡράκλεια.
- Περίφας** (Periphas), Βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις διὰ τὴν ἀκραν τοῦ δικαιοσύνην καὶ Ζεὺς ἐπωνομάσθη. Ἄλλ' ὀργισθεὶς διὰ τοῦτο ὁ Ζεὺς τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἐκεράνωσε, καὶ ἔπειτα διὰ μεταιτείας τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν μετεμόρφωσεν εἰς αἰετὸν, καὶ ἔταξείδευε μὲ αὐτὸν εἰς τὸν αἴρα.
- Περιφήτης** (Periphetes). Ζ. Κορυνήτης.
- Περουσία** (Perusia), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Τυρρήνιαν (Κάτοικ. **Περουσιάτης**).
- Περγραβία**, χώρα καὶ πόλις ὁμώνυμος, εἰς τὰ Θετταλικά σύνορα, πέραν τοῦ Πεινείου ποταμοῦ, πρὸς τὸν Ὀλυμπον (Κάτοικ. **Περγραβός**, ἢ **Περγραβαῖος**).
- Περγρίδαι**, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. **Περγρίδης**).
- Πέρσαι**. Ζ. Ἀισχύλος.
- Περαέπολις** (Ἰσπαχάν), πόλις τῆς Περσίδος, ὅπου ἦσαν τὰ περικαλλῆ παλάτια καὶ μνημεῖα τῶν Βασιλέων τῆς Περσίας (Κάτοικ. **Περαεπολίτης**).
- Περσεὺς** (Perseus), υἱὸς τῆς Δανάης ἐκ τοῦ Διὸς (Ζ. Ἀκρίσιος). Ἀφ' οὗ ηὐξήθη ὁ Περσεὺς, ἐπροστάχθη ὑπὸ τοῦ Πολυδέκτου, Βασιλέως τῆς Σερίφου, νὰ φέρῃ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, μῖα ἐκ τῶν Γοργόνων, τῶν ὁποίων τὸ ἰδίωμα ἦτον νὰ ἀπολιθώνωσιν ὅσους, κατὰ περίστασιν, ᾗδελον τὰς ἰδεῖ. Ὁ Περσεὺς κατ' ἀρχὰς εὐρέθη στενωχωρημένος, πῶς νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν ἐπιχείρημα σχεδὸν δυσκаторθωτον· ἀλλ' ἐνδαρμόνους ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ λαβὼν παρὰ μὲν τοῦ Ἑρμοῦ ἄρπην ἀδαμαντίνην, παρὰ δὲ τοῦ Πλούτωνος τὴν κυνέην, καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἀσπίδα χαλκίνην, ὑπῆγε καὶ εὗρε τὰς

Γοργόνας, αἱ ὁποῖαι τότε, κατὰ τύχην, ἐκοιμῶντο. Σταθεῖς λοιπὸν μακρόθεν, καὶ θεωρῶν εἰς τὴν ἀσπίδα του ὡς εἰς κάτοπτρον, ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ αἷμα ἐγεννήθη εὐδύς ἓνας ἵππος πτερωτός, Πήγασος λεγόμενος, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἀνεχώρησε, λαβὼν μάζην του καὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης. Διαβαίωνων δὲ διὰ τῆς Αἰθιοπίας, καὶ φονεύσας τὸ Θαλάσσιον κῆτος, ἐν ᾧ ἦτον ἔτοιμον νὰ καταπῆ τὴν Ἄνδρομέδαν, θυγατέρα τοῦ ἐκείσε Βασιλέως Κηφέως (Ζ. Κηφέως), ἔλαβεν αὐτὴν εἰς γυναῖκα του, καὶ ὑπέστρεψε θριαμβοφόρος εἰς τὴν Σέριφον. Ἄλλ' ἐπειδὴ εὗρεν ἐκεῖ τὴν μητέρα του κατατυφρανομένην ὑπὸ τοῦ Πολυδέκτου, δεῖξας εἰς αὐτὸν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, τὸν ἀπελίδωσε, καὶ καταστήσας εἰς τὸ βασιλεῖον Δίκητην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν μετὰ τῆς μητρὸς καὶ γυναικὸς τοῦ Ἄνδρομέδας, χάρισας ταύτην τὴν θαυματουργὸν κεφαλὴν εἰς τὴν Ἀθηναῖν, ἣτις τὴν ἐκόλλησεν εἰς τὸ μέσον τῆς ἀσπίδος, ἢ τοῦ θώρακὸς τῆς. Διερχόμενος δὲ διὰ τῆς Λαρίσης, καὶ φονεύσας ἐκεῖ τὸν πάππον του Ἀκρίσιον ὑπ' ἀγνοίας, δὲν ὑπέστρεψε πλέον εἰς τὸ Ἄργος διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ βασιλεῖον αὐτοῦ, ἀλλὰ πορευθεὶς εἰς τὴν Τίρυνθον, ἔκαμεν ἀλλαγὴν μὲ τὸν Μεγαπέδην, υἱὸν τοῦ Προΐτου. Ἐγέννησε δὲ ὁ

Περσεύς ἐκ τῆς Ἄνδρομέδας τὸν Πέρσην, τὸν Σθένελον, τὸν Ἡλεκτριῶνα, τὸν Ἀλκαῖον, τὸν Ἐλειον, τὸν Μῆστορα, καὶ μίαν θυγατέρα, τὴν Γοργοφόνην.

Περσεφὼνη (Proserpina), θυγάτηρ τῆς Δήμητρος ἐκ τοῦ Διὸς. Ἐπειδὴ τὸν Πλούτωνα διὰ τὴν ἀγριότητά του δὲν τὸν ἤθελε κάμναι Θεὰ εἰς ἄνδρα τῆς, ἀνέβη εἰς τὸν κόσμον, καὶ περιήρχετο ζητῶν νὰ εὔρῃ μόνος του γυναῖκα. Ὄθεν ἰδὼν μίαν ἡμέραν τὴν Περσεφόνην περιδιαβάζουσαν εἰς τὴν Σικελίαν, τὴν ἤρπασε κρυφίως, διὰ τῆς βοήθειας τῆς Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηναῖς, καὶ κατέβη μετ' αὐτῆς εἰς τὸν Ἄδην. Ἡ δὲ Δημήτηρ μὴ βλέπουσα πλέον τὴν θυγατέρα τῆς, ἀναψα λαμπάδας ἀπὸ τὸ ὄρος τῆς Αἰτνῆς, καὶ περιήρχετο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ζητοῦσα αὐτήν. Τέλος δὲ μαθοῦσα, ὅτι τὴν ἤρπασεν ὁ Πλούτων, ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ παρεκάλεσε τὸν Δία νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ. Ὁ δὲ Ζεὺς εἶπεν, ὅτι δύναται νὰ ἐλευθερωθῇ, εἰάν δὲν ἔφαγε καρπὸν τοῦ Ἄδου. Τότε ἓνας κάποιος Ἀσκάλαφος ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν, ὅτι εἶδε τὴν Περσεφόνην νὰ τρώγῃ καρπὸν ροῖας. Ὁ Ζεὺς ὡς τόσον διὰ νὰ ἐξέλκωσῃ τὴν Δήμητρα, διέταξε νὰ μὲνῃ ἡ Περσεφὼνη ἕξ μῆνας μὲ τὸν Πλούτωνα εἰς τὸν Ἄδην, καὶ ἕξ εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν μητέρα τῆς. Ἐώρτασαν δὲ οἱ Θεοὶ τοὺς γάμους αὐτῆς, καὶ οὕτως ἔγεινε

Βασίλισσα τοῦ Ἄδου, καὶ συμ-
πάρεδρος τοῦ Πλούτωνος, ἣτις
καὶ Κόρη κατ' ἐξοχὴν ὀνομάζε-
ται. Ζ. Ἐκάτη.

Περσία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεγί-
στη (Κάτοικ. Πέρσης). Ἦτον
δὲ τὸ πάλαι συγκειμένη ἡ Περ-
σία ἀπὸ πολλὰς ἄλλας ἐπαρχίας,
αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἡ Ἀσσυρία, Ἀρ-
μενία, Μηδία, Συρία, Ἰδιῶς Ἀ-
σία, Περσίς, Σουσιανή, Παρ-
θυαία, Ὑρκανία, Ἀρία, Ἀρα-
χωσία, Δραγγιανή, Καρμανία,
Γεδρωσία, Βακτρία, καὶ Σογ-
διανή, περὶ τῶν ὁποίων βλέπε ἐν
τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

Πέρσιος (Persius) Φλάκκος, Ἰτα-
λὸς, ἐκ Βολτέρρας τῆς Τυρρή-
νίας, Ποιητὴς Σατυρικός περιφη-
μος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρό-
νους τοῦ Νέρωνος. Ἐκ τῶν πολ-
λῶν αὐτοῦ Σατύρων σώζονται μὴ-
νον ἕξ, ἐκδοθ. ἐν Ἀννίᾳ, 1827,
8, μετὰ Σημειώσεων.

Περσίς (Φάρος), ἐπαρχία τῆς Περ-
σίας, εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον,
μεταξὺ Σουσιανῆς καὶ Καρμα-
νίας κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Περ-
σίδος).

Πεταλία, ἀκρωτήριο τῆς Εὐβοίας,
πρὸς τὸ Σούνιον ἐκνεῦον.

Πετηλία (Strongoli, ἢ Polica-
stro), πόλις τῆς Ἰταλίας, κα-
τὰ τὴν Βρεττιαν κειμένη (Κάτ-
οικ. Πετηλιῶς).

Πέτρα (Ἐρράκιμ), ἡ μητρόπολις
τῆς Πετραίας Ἀραβίας (Κάτ-
οικ. Πετραῖος).

Πετραία Ἀραβία. Ζ. Ἀραβία.

Πέτρος, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας,

ἀνὴρ ὅσιος καὶ ἐνάρετος, ὅστις
καὶ ὑπέφερε γενναίως τὸν μαρ-
τυρικὸν θάνατον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ
τοῦ τυράννου. Συνέγραψε βιβλίον
περὶ Μετανοίας, ἐκ τοῦ ὁποίου
σῶζονται ἀκόμη δεκαπέντε Κα-
νόνας, ἐκδοθ. ἐν Ὁξωνίᾳ 1672,
Τόμ. Β'. τῆς Πανδέκτης τῶν
ἱερῶν Κανόνων.

Πέτρος, Θεσσαλονικεὺς, Πατρίκιος,
ἀνὴρ πεπαιδευμένος, ἔμφρων καὶ
πολιτικός, ὅστις ἐτιμάτο μεγά-
λως ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, καὶ
ἐπέμφθη παρ' αὐτοῦ εἰς διαφό-
ρους πρεσβείας. Συνέγραψε Σύγ-
γραμμα περὶ Πολιτικῆς κατα-
στάσεως, τοῦ ὁποίου τὰ σωζόμε-
να τεμάχια ἐξεδόθησαν ἐν Πα-
ρισίοις εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαν-
τίδος.

Πέτρος Χρυσολόγος, Ἐπίσκοπος τῆς
ἐν Ἰταλίᾳ Ραβέννης. Συνέγρα-
ψε πολλὰς Ὀμιλίας, καὶ τινὰς
Ἐπιστολάς, ἐκδοθ. ἐν Βενετίᾳ
1642, φύλ.

Πετρώνιος Ἀρβιτρος (Petronius
Arbiter), Γάλλος, Ποιητὴς Σα-
τυρικός, ὅστις διέτριψε πολὺν και-
ρὸν εἰς τὴν Ῥώμην κατὰ τοὺς
χρόνους τοῦ Νέρωνος, ὑπὸ τοῦ
ὁποίου κατ' ἀρχάς καὶ μεγάλως
ἠγαπάτο· ἔπειτα ὁμως πεσὼν εἰς
ὑπόφριαν, καὶ φοβηθεὶς τὴν μα-
νίαν τοῦ τυράννου, ἔγεινεν αὐ-
τόχειρ. Συνέγραψε Σατυρικόν, ἡ-
τοιμίαν πολλὰ ἐκτεταμένην καὶ
πάσης αἰσχρολογίας ἔμπλεων Σά-
τυραν, εἰς τὴν ὁποίαν περιγρά-
φει τὸ δεῖπνον τινὸς ἀβροδαιίου
Τριμαλκίωνος, καὶ τὰ ἀσελγῆ καὶ

διεφθαρμένα ἤδη αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτόν, ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ. 1743, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων.

Πευκετία (*Terra di Bari*), ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα κειμένη (Κάτοικ. Πευκέτιος).

Πεύκη, νῆσος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας, σχηματιζομένη ὑπὸ τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ (Κάτοικ. Πευκηνός).

Πεφρηδώ (*Pephredo*). Ζ. Γραῖαι.

Πηγαί (*Λιβαδοστάσι*), πόλις τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν Μεγαρίδα κειμένη (Κάτοικ. Πηγαῖος).

Πήγασος (*Pegasus*), ἵππος περρωτός, γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Μεδούσης, ἢ κατ' ἄλλους, ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Μεδούσης, τῆς ὁποίας τὴν κεφαλὴν ἔκοψεν ὁ Περσεύς, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Πηγομαντεία. Ζ. Ὑδρομαντεία.

Πηλεὺς (*Peleus*) καὶ **Τελαμών**, ἦσαν υἱοὶ τοῦ Αἰακοῦ ἐκ τῆς Ἐνδηΐδος, οἱ ὁποῖοι φονεύσαντες μὲ ἀπάτην τὸν μικρότερον ἀδελφόν των, γεννηθέντα ἐκ τῆς Ψαμμάθης, θυγατρὸς τοῦ Νηρέως, ἐδιώχθησαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς των ἀπὸ τὴν Ἄιγιαν. Καὶ ὁ μὲν **Τελαμών** ὑπῆγεν εἰς τὴν Σαλαμίνα, ὁ δὲ **Πηλεὺς** ἔλθων εἰς τὴν Φθίαν, πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλεύοντα Εὐρυτίωνα, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα του Ἀντιγόνην, καὶ διὰ προῖκα τὸ τρίτον μέρος τῆς βασιλείας του, μετονομάσας καὶ τοὺς ἐγγχωρίους ἀπὸ

τῆς ἰδίας του πατρίδος Μυρμηδόνας (Ζ. Αἰακός). Παρευρεθεῖς δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον κατέστησεν ὁ Ἄκαστος εἰς τιμὴν τοῦ πατρὸς του Πελίου, ἐνίκηθη ὑπὸ τῆς Ἀταλάντης, θυγατρὸς τοῦ Ἰάσου· ἀλλ' ἰδοῦσα τότε αὐτὸν ἡ Ἀστυδάμεια, γυνὴ τοῦ Ἀκαστου τὸν ἠγάπησεν ἐμπαδῶς, καὶ μὴ δυνηθεῖσα ὑ ἀπολαύσει τὸν σκοπόν της, τὸν διέβαλεν εἰς τὸν ἄνδρα της, ὅτι τάχα ἠδέλησε νὰ τὴν βιάσῃ. Ὁ δὲ Ἄκαστος ἐπειδὴ τὸν εἶχε καθάρισει, ὅταν ἐφόνευσεν ἀκουσίως τὸν πενθερόν του Εὐρυτίωνα εἰς τὴν θῆραν τοῦ Καλυδωνίου Κάπρου, δὲν ἠδέλησε νὰ τὸν κακοποιήσῃ φανερά, ἀλλὰ τὸν ἔλαβε μίαν ἡμέραν εἰς τὸ κυνήγιον, καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐκεῖ μόνου καὶ ἀοπλον, διὰ νὰ τὸν φάγωσι τὰ θηρία· κατὰ τύχην ὅμως διαβάς ἐκαῖθεν ὁ Χείρων, τὸν ἔσωσε καὶ τὸν ἔλαβεν εἰς τὸ ἄντρον του. Σωθεῖς λοιπὸν τοιοῦτοτρόπως ὁ Πηλεὺς, καὶ πολεμήσας τὸν Ἄκαστον, τὸν ἐνίκησε, καὶ ἔλαβεν αὐτὸς τὴν Ἰωλκὸν, σφάξας καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Ἀστυδάμειαν. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς γυναίκος του Ἀντιγόνης, ἔλαβεν εἰς δευτέραν γυναῖκα του τὴν Θέτιν, θυγατέρα τοῦ Νηρέως, ἐκ τῆς ὁποίας ἐγέννησε τὸν ἔνδοξον Ἀχιλλέα, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Πήληκες, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Πήληξ).

Πήλιον (Πλιασιδί, ἢ βουνὸν τῆς Ζαγοράς), ὄρος ὀνομαστὸν τῆς Θετταλίας, εἰς τὴν Μαγνησίαν, περὶ τὸ ὁποῖον εὐρίσκονται τὴν σήμερον τὰ τοῦ Βόλου, ἢ Ζαγοράς λεγόμενα χωρία.

Πηλούσιον (Τινέχ), πόλις ὀνομασθὴ τῆς κάτω Αἰγύπτου, ἐπὶ τινος ἀτόματος τοῦ Νείλου κειμένη (Κάτοικ. Πηλουσιώτης).

Πηνειὸς (Σαλαμβριά), ὁ πρότερον Ἀράξης ποταμὸς ἐπίσημος τῆς Θετταλίας εἰς τὴν Ἰστιαιώτιδα, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον.

Πηνειὸς (Ποτάμι τῆς Γαστούνης), ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἠλείαν.

Πηνελόπη (Penelope), θυγάτηρ τοῦ Ἰκαρίωνος ἐκ τῆς Περιοβοίας, καὶ γυνὴ τοῦ Ὀδυσσεως, τὸ μόνον παράδειγμα τῆς σωφροσύνης τοῦ τότε καιροῦ. Αὕτη ἐνοχλουμένη συνεχῶς ἀπὸ τοὺς Μνηστῆρας εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἀνδρός της, οἱ ὁποῖοι ἐζήτουν νὰ τὴν λάβωσι διὰ γυναικῶν, ἐκήρυξεν, ὅτι τότε δελεῖ λάβει εἰς ἄνδρα της τὸν ἀξιώτερον μεταξὺ αὐτῶν, ὅταν τελεσιώσῃ τὸν ἴστων, ἦτοι πανίον, τὸ ὁποῖον τότε ὕφαινε. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅσον ὕφαινε τὴν ἡμέραν, τὴν νύκτα τὸ ἐξῆφαινε, διήρκεσε τὸ πρᾶγμα, ἕως ὅτου ὑπέστρεψεν ὁ Ὀδυσσεὺς, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐτιμώρησαν τοὺς ἀναισχύντους ἐκείνους Μνηστῆρας.

Πιερία, χώρα τῆς Μακεδονίας, καὶ ὄρος (Ζ. Πίνδος).

Πιερία, ὄρος τῆς Ἀσίας εἰς τὴν

Συρίαν, συνεχόμενον μὲ τὸν Ἄμανόν.

Πιερίδες (Pierides). Ζ. Μούσαι, Πιέρος.

Πιέρος (Pierus), Βασιλεὺς τῆς Ἡμαθίας, ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὀνομάσθη καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄρος Πιέριον, ἢ Πιερία. Οὗτος ἐγέννησεν ἑννέα θυγατέρας, αἱ ὁποῖαι καυχώμεναι εἰς τὴν ὠραιότητα καὶ εἰς τὴν ἐμπειρίαν τῆς μουσικῆς τέχνης, ἐτόλμησαν νὰ φιλονεικήσωσι καὶ μὲ τὰς ἑννέα Μούσας, τὰς θυγατέρας τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης· ἀλλὰ κηδεῖσαι, μετεμορφώθησαν ὑπ' αὐτῶν εἰς ἑννέα εἶδη ὄρνέων.

Πίδος, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Κεκροπίδος φυλῆς (Κάτοικ. Πιδεύς).

Πικεντία (Bicenza), ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα κειμένη, τῆς ὁποίας μητρόπολις ἦτον τὸ Σάλερνον (Κάτοικ. Πικεντῖνος).

Πικεντίνη, ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Λάτιον, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου κειμένη (Κάτοικ. Πικεντηνός).

Πίκος (Picus), Βασιλεὺς ἀρχαιότατος τῆς Ἰταλίας, καὶ πιστὸς σύζυγος τῆς ὠραίας Κανέντης, θυγατρὸς τοῦ Ἰανοῦ. Τοῦτου τὰ κάλλη ἐπιθυμήσασα ἐμπαδῶς ἢ Κίρκη, καὶ μὴ δυνηθεῖσα νὰ τὰ ἀπολαύσῃ, τὴν μετεμόρφωσε διὰ τῶν μαγεῶν της εἰς τὸ ὄρνεν Δρυοκολάπτην, τὸ ὁποῖον οἱ Λατῖνοι ὀνομάζουσι Πίκον. Ἡ δὲ

Κανέντη μαθοῦσα ταύτην αὐτοῦ τὴν συμφορὰν, ἔκλαιεν ἀκαταπαύστως χύνουσα ποταμηδὸν δάκρυα, ἕως ὅτου ἀνέλυσε, καὶ παντελῶς κατεμαράνθη.

Πίνδαρος, ὁ κορυφαῖος τῶν Λυρικῶν Ποιητῶν, ἐγεννήθη εἰς τὰς Θήβας τῆς Βοιωτίας, καὶ διδάχθεις κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς, καὶ μάλιστα ὑπὸ τοῦ Λάσσου τὴν Μουσικὴν, ἀφισπρώθη ἔπειτα εἰς τὴν Ποιητικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν τόσον εὐδοκίμησεν, ὥστε ἐνομιζέτο παρὰ πάντων ὁ περιφημότετος τῶν Ποιητῶν. Λέγουσιν, ὅτι ἡ Ποιήτρια Κορίνη τὸν ἐνίκησε πεντάκις, λαβοῦσα αὐτὴ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠλάττωσε παντάπασιν τὴν δόξαν τοῦ Ποιητοῦ. Ὁ Πλάτων ὠνόμαζε τὸν Πίνδαρον Σοφώτατον, καὶ ἀνεγίνωσκε συχνὰ τὰ Ποιήματά του. Ἄλλὰ καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος κατασκάπτων τὰς Θήβας, ἐπρόσταξε νὰ φυλαχθῇ ἀβλαβῆς τοῦ Ποιητοῦ τούτου ὁ οἶκος. « Πινδάρου τοῦ Μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε ». Ὁ Πίνδαρος ἐπειδὴ ἐπῆρσεν εἰς τὰ Ποιήματά του τοὺς Ἀθηναίους, ἐξημιώθη ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του εἰς ἰκανὴν ποσότητα χρημάτων· ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἀντήμεψαν διπλάσις, ὑψώσαντες εἰς τιμὴν του καὶ ἀνδριάντα εἰς τὴν Ποικίλην Στοάν. Ἀπέθανε δὲ ὑπεργήρως εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἐτάφη ἐνδόξως. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ μᾶς σώζονται ἀ-

κόμη 45 Λυρικάι Ὠδαί, μετὰς ὁποίας ἔφαλλε τὰς νίκας ἐκείνων, οἱ τινες ἐνίκησαν εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγῶνας τῆς Ἑλλάδος, οἷον, εἰς τὰ Ὀλύμπια, Πύθια, Νέμεα, καὶ Ἰσθμια. Ὁ Πίνδαρος ἐξεδόθη πολλάκις μετὰ Σχολίων, καὶ χωρὶς τούτων κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' ἡ ἐντελεστετέρα καὶ ἀκριβεστετέρα ἔκδοσις τούτου εἶναι ἡ ἐν Λειψία, 1811-1821, 4, εἰς δύο τόμους, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, Σχολίων καὶ ἄλλων φιλολογικῶν Σημειώσεων καὶ Πεννάκων.

Πίνδος, ἡ Πιερία (Μέτσοβον), ὄρος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰσθμιαίτιδα, διαχωρίζον τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τὴν Ἠπειρον.

Πίσα, πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἠλιδα, πλησίον τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Πισάτης, καὶ Πισαῖος).

Πίσα, ἡ Πείσαι (Pisa), πόλις τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Τυρρηνίαν, ἐπὶ τὰς δύο ὄχθας τοῦ Ἄρνου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Πισαῖος).

Πίσαυρον (Pesaro), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Ὀμβρικὴν κειμένη.

Πισιδία, ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πρὸς τὸ βόρειον τῆς Παμφυλίας κειμένη (Κάτοικ. Πισίδης).

Πιτάνη (Παλαιόκαστρον), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Αἰολίδα (Κάτοικ. Πιτανῖος).

Πιτθεύς (Pitheus). Ζ. Θησεύς.
 Πίτυς (Pitys), μία ἐκ τῶν Νυμφῶν, καὶ ἐρωμένη τοῦ Πανός, τὴν ὁποίαν ἀγαπῶν καὶ ὁ Βορέας, καὶ πνεύσας ποτὲ ὑπὸ ζηλοτυπίας σφοδρότερον, τὴν ἐφόβησε, κρημνίσας αὐτὴν κατὰ πετρῶν. Ἡ δὲ Γῆ εὐπλαγχιοθεῖσα, ἀνέδωκε τὸ ὀμώνυμόν της φυτὸν, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον κόφας κλάδους ὁ Πάν, ἐστέφθη πρὸς μισθάν του παρηγορίαν.
 Πλαγκιάδης (Planciades) Φουλγέντιος, Ἀφρικανός. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Σημειώσεις εἰς τὸν Βιργίλιον. Β'. Μοθολογῶν βιβλία τρία, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ, 1535, φύλ. μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων τῆς αὐτῆς ὑποδέσεως. Γ'. Περὶ σημασίας τῶν ἀρχαίων λέξεων, ἐκδοθ. αὐτόθι. καὶ ἐν Λειψία μετὰ τοῦ Νουνίου.
 Πλακεντία (Piacenza), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Πάδου Γαλλίαν κειμένη (Κάτοικ. Πλακεντῖνος).
 Πλανασία (Pianosa), νῆσος τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος (Κάτοικ. Ἐκ Πλανασίας).
 Πλανουῶδης. Ζ. Μάξιμος Πλανουῶδης.
 Πλαταιαὶ (Πλατάνι, ἢ Κόκλα), πόλις τῆς Βοιωτίας, ἀντίζηλος ποτὲ τῶν Θηβῶν, καὶ περίφημος διὰ τὴν κατὰ τῶν Βαρβάρων νίκην τῶν Ἑλλήνων (Κάτοικ. Πλαταιεύς).
 Πλάτεια (Platea). Ζ. Δαίδαλα.
 Πλάτων, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς τῆς

Παλαιᾶς Κωμωδίας, τοῦ ὁποῖου τὰ σωζόμενα ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Πλάτων, ὁ Φιλόσοφος, ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ γονεῖς ἐπίσημοις, ὅστις πρῶτον Ἀριστοκλῆς, ἢ Ἀρίστων ὀνομαζόμενος, ὕστερον μετωνομάσθη Πλάτων ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τῆς Παλαιάστρας διὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους του, ἢ, κατ' ἄλλους, ὑπὸ τοῦ Σωκράτους, διὰ τὴν πλατύτητα καὶ εὐφύϊαν τοῦ νοῦς του. Διδάσκαλοι τοῦ Πλάτωνος ἐχρημάτισαν πολλοὶ, οἷον ὁ Κράτυλος, ὁ Ἐρμογένης, Εὐκλείδης ὁ Μεγαρεὺς, Θεόδωρος ὁ Μαθηματικὸς, Εὐρωτος καὶ Ἀρχύτας οἱ Πυθαγόρειοι, καὶ πρὸ πάντων ὁ σοφώτατος καὶ ἠδικώτατος Σωκράτης. Ἔκαμε πολλὰς ὁδοπορίας διὰ φιλομάθειαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Σικελίαν, καὶ εἰς τὴν Ἄιγυπτον, ὅπου ἐμνήθη καὶ τῶν Ἀιγυπτίων τὴν Θεολογίαν. Ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἤνοιξε Σχολεῖον, τὴν λεγομένην Ἀκαδημίαν. Τὰ Συγγράμματα αὐτοῦ συνίστανται ἀπὸ Διαλόγους, οἱ ὁποῖοι εἶναι μὲ τὴν ἰδύτητα καὶ εὐφράδειαν συγγεγραμμένοι, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ Θεοὶ, λέγουσιν, ἂν κατέβαινον εἰς τὴν γῆν, ἤθελον ὀμιλήσει μὲ τὴν γλῶσσαν τοῦ Πλάτωνος. Ὁ Πλάτων ἐδίδασκε μὲν Σωκρατικῶς, πλὴν εἰς πολλὰ μέρη δὲν ἐφύλαξεν ἀπαρράλλακτως τὰ δόγματα τοῦ

διδασκαλίου του, ἀλλ' ἀνέμιξε πολ-
λά ἐκ τῆς Πυθαγορικῆς Σχο-
λῆς, καὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς Θεο-
λογίας, καὶ ἐκ τούτου ἐμβδῆ-
λευσεν ἐν μέρει τὴν καθαρωτά-
την διδασκαλίαν τοῦ Σωκράτους.
Ἀπέθανε δὲ ἄγαμος, ζήσας ὑπὲρ
τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη. Ἐκ τῶν
γνησίων αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώ-
ζονται τριάκοντα καὶ πέντε Διά-
λογοι, Ἐπιστολαὶ τινές, Ἐπιγράμ-
ματα, καὶ ἡ Διαθήκη του, τῶν
ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι
ἡ ἐν Δυσιγεφύραις, 1781-1787,
8, εἰς τόμους δώδεκα, μετὰ τῆς
Λατινικῆς Μεταφράσεως, καὶ
Σημειώσεων. Οἱ μὴ γνήσιοι Διά-
λογοι τοῦ Πλάτωνος ἐπιγραφόμε-
νοι, Ἐρασίστρατος, Ἀλκίων, Ἀ-
κέφαλος, Σίσυφος, Ἀξίοχος,
Δημοδόκος, Ὅροι περὶ Ἀρετῆς
καὶ περὶ Δικαίου, συνεξεδόθησαν
πάντοτε μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ
Συγγραμμάτων.

Πλαῦτος (Plautus) Μάρκος Ἀκ-
κιος, Κωμικός Ποιητῆς ἀρχαϊό-
τατος, ἐγεννήθη εἰς τὸ Ἀρπίνον,
ἢ Σαρσίαν, πολίτην τῆς Ὀμ-
βρικῆς, ἀπὸ γένος ταπεινόν. Οὗ-
τος μετερχόμενος κατ' ἀρχάς τὸν
ἐμπορικὸν βίον, καὶ ἐπεσὼν ἀπὸ
τὴν μικρὰν του κατάστασιν, ἢ,
κατ' ἄλλους, ἐξοδεύσας ὅλην του
τὴν περιουσίαν εἰς διαφόρους καλ-
λωπισμούς τοῦ Θεάτρου, κατήν-
τησεν εἰς ἐσχάτην πενίαν, διὰ
τὸ ὁποῖον ἐγκαταλείψας τὴν πα-
τρίδα του, ὑπῆγεν εἰς τὴν Ῥώ-
μην, πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης
του. Ἐκεῖ δὲ διατρίβων, καὶ μὴ

δυνάμενος νὰ εὕρῃ ἄλλον πόρον
ζωῆς, ἠναγκάσθη νὰ μισθωθῇ
εἰς ἀρτοποιόν τινα, ὅστις τὸν
ἔβαλε νὰ γυρίζῃ τὴν μυλόπετραν.
Εἰς τοιαύτην λοιπὸν εὐρισκόμενος
κατάστασιν, ἔγραφεν ἐπίοτε μύ-
θους τινάς, τευτέστι μικράς καὶ
ἀστείας Κωμῳδίας, τὰς ὁποίας
ἐποίησε, ἢ καὶ μόνος του ἐπαρά-
στενε πρὸς τοὺς παρευρισκομένους.
Ἡ μεγάλη τοῦ νοός του εὐφυΐα,
ἠνωμένη μὲ τὴν φυσικὴν του εὐ-
τραπείαν, προσήλωσεν ἀμέσως
τὴν προσοχὴν πολλῶν εἰς τὸ νὰ
τὸν νομίσωσι τοιοῦτον, ὁποῖος
τῷ ὄντι μετὰ ταῦτα ἐφάνη εἰς
τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ποιήσεως.
Ἐλαβεν ἐπομένως μεγάλην ὑπό-
ληψιν, καὶ ἐκ τούτου ἐδόθη εἰς
τὸ νὰ ποιῇ Κωμῳδίας μὲ πολ-
λὴν εὐφράδειαν καὶ γλαφυρότητα,
κατὰ μίμησιν τῶν Ἑλλήνων Κω-
μικῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰς Κω-
μῳδίας ἔλαβεν ὄχι μόνον πολλὰ
νοήματα καὶ φράσεις ὀλοκλήρους,
ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς
λέξεις, καθὼς φαίνεται παντα-
χοῦ εἰς τὰς Κωμῳδίας του. Συν-
ἔγραφεν ὁ Πλαῦτος πολλὰς Κω-
μῳδίας, καὶ καθὼς λέγουσιν, ἕως
ἐκατὸν τριάκοντα, ἀλλὰ τὴν σῆ-
μερον σώζονται μόνον εἴκοσι, τῶν
ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι
ἡ ἐν Λουγδ. Βαταυ., 1664,
8, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων.

Πλειάδες (Plejades), ὠνομάζοντο
αἱ θυγατέρες τοῦ Ἀτλαντος ἐκ τῆς
Ἰδρας, θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ,
ἧτις καὶ αὐτὴ διὰ τὸ πλῆθος
τῶν παιδῶν, καὶ μάλιστα τῶν

Συγαστέρων της, ἐπωνομάσθη Πλειε-
όνη. Ζ. Ἄτλας.

Πλειοθένης (Plisthenes). Ζ. Ἄ-
τρεύς.

Πλειστός (Σιτσαλίσα), ποταμός
τῆς Φωκίδος, διερχόμενος διὰ
τῶν Δελφῶν.

Πλήθων. Ζ. Γεώργιος Γεμιστός, ἡ
Πλήθων.

Πλωδίνη, πόλις τῆς κάτω Αἰγύ-
πτου, παρὰ τὴν Μαρεώτιδα λί-
μνην κειμένη (Κάτοικ. Πλωδι-
νήτης).

**Πλίνιος Νεώτερος (Plinius Minor, ἡ
Junior),** ἀνεψιὸς ἐξ ἀδελφῆς τοῦ
Πρεσβυτέρου Πλινίου, ἐγεννήθη
εἰς τὸ Κῶμον τῆς Ἰταλίας, καὶ
ἔζησεν εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ φή-
μης ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Αυτοκρά-
τορος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ με-
γάλως ἀγαπώμενος, ἐτιμήθη μὲ
πολλὰ πολιτικά ἀξιώματα, καὶ
τέλος μὲ τὴν διοίκησιν τοῦ Πόν-
του καὶ τῆς Βιθυνίας. Ἐκ τῶν
Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται
Α'. Ἐπιστολῶν βιβλία δέκα, ἐκ-
δοθ. ἐν Ἀμστελοδ., 1734, 4,
μετὰ διαφόρων Σημειώσεων. Β'.
Λόγος Πανηγυρικός πρὸς Τραϊα-
νὸν τὸν Αυτοκράτορα, ἐκδοθεὶς
αὐτόθι, 1738, 4, ὁμοίως μετὰ
διαφόρων Σημειώσεων.

**Πλίνιος Πρεσβύτερος (Plinius Ma-
jor),** οὕτως ἐπωνομαζόμενος πρὸς
διαφορὰν τοῦ εἰρημένου ἀνεψιοῦ
τοῦ Πλινίου τοῦ Νεωτέρου, ἐγεν-
νήθη εἰς τὸ Κῶμον, ἢ, κατ' ἄλ-
λους, εἰς τὴν Βερώναν τῆς Ἰτα-
λίας, καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ τῆς αὐ-
τοκρατορίας τοῦ Τίτου, κατα-

πλακωθεὶς ἀπὸ τὰς πνιγηρὰς ἀ-
ναθυμιάσεις τοῦ Βεσουῖου, ὅπου
ἐπίτηδες εἶχεν ὑπάγει, παρακι-
νούμενος ἀπὸ τὴν ἔμφυτον πε-
ριέργειαν, τὴν ὁποίαν εἶχε πρὸς
τὰ φυσικὰ φαινόμενα. Τῆς ἐπι-
τῶν δύο τούτων Πλινίων τρομε-
ρᾶς ἐκρήξεως τοῦ Βεσουῖου λυ-
πηρὰν περιγραφὴν μᾶς κάμνει ὁ
Νεώτερος ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν πρὸς
τὸν Τάκιτον 16 καὶ 20 Ἐπιστο-
λὴν του, ὡς αὐτόπτης παρευρεθεὶς
τότε εἰς τὰ πλησιόχωρα τούτου
τοῦ πυριπνοῦ ὄρους μετὰ τοῦ
καταφλεχθέντος θεοῦ του. Ὁ
Πρεσβύτερος οὗτος Πλίνιος ἐχρη-
μάτισεν ἀνὴρ πολυμαθέστατος,
καὶ εἶναι εἰς τὸ εἶδος του, ὅ,τι
εἶναι ὁ Κικέρων μεταξὺ τῶν Ῥω-
μαίων Φιλοσόφων καὶ Ῥητόρων,
ὁ Βιργίλιος μεταξὺ τῶν Ἐπικῶν
Ποιητῶν, καὶ ὁ Λίβιος μεταξὺ
τῶν Ἱστοριογράφων. Ἐκ τῶν Συγ-
γραμμάτων αὐτοῦ σώζεται ἡ μέχρι
τῆς σήμερον ἐπαινουμένη Φυσικὴ
Ἱστορία του (Historia Natu-
ralis), διηρημένη εἰς 37 βι-
βλία, τῆς ὁποίας ἡ ἀρίστη ἐκ-
δοσις εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις, 1723,
φύλ. εἰς τόμους τρεῖς.

Πλούταρχος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Χαι-
ρώνειαν, πόλιν τῆς Βοιωτίας, καὶ
ἐχρημάτισε Φιλόσοφος Ἐκλεκτι-
κός, Φιλολόγος, καὶ Ἱστορικός
πολυμαθέστατος. Οὗτος ἀφ' οὗ
ἔκαμς τὰς πρώτας σπουδὰς του
εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὸν τότε
περίφημον Ἀμμώνιον τὸν Φιλό-
σοφον, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει μετ'
ἐγκωμίων καὶ εἰς πολλὰ μέρη

τῶν Συγγραμμάτων του, ὑπῆγεν ἔπειτα εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου ἐδίδαξε τὴν Φιλοσοφίαν ὀλίγον τινὰ χρόνον, καὶ λαβὼν καὶ μετρίαν τινὰ γνῶσιν τῆς Λατινικῆς γλώσσης, ἐφηφίσθη πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ Τραϊανοῦ Ὑπατος τοῦ Ἰλλυρικοῦ, καὶ ὕστερον ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ διοικήτῆς τῆς Ἑλλάδος. Τέλος ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, ἀπέθανεν ἐκεῖ, ζήσας ὑπὲρ τὰ ὀγδοηκόντα ἔτη. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Πλουτάρχου σώζονται ἀκόμη πολλὰ, μεταξύ τῶν ὁποίων οἱ Παράλληλοι Βίοι, καὶ ἀπλῶς τὰ Παράλληλα ἔχουσι τὴν πρότιμῃσιν. Τούτων δὲ ἀπάντων ἡ ἐντελεστέρα καὶ ἀκριβεστέρα ἔκδοσις εἶναι ἡ τοῦ Ρεϊσκιου ἐν Λειψία, 1774 - 1782, 8, εἰς τόμους δώδεκα, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, Σημειώσεων καὶ Πινάκων. Ἰδίως δὲ οἱ Παράλληλοι βίοι ἐξεδόθησαν πολυλαχοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ἀ. Κοραῆ ἐν Παρισίοις, 1809 - 1815, 8, εἰς τόμους ἕξ, μετὰ κριτικῶν Σημειώσεων.

Πλούτος. Ζ. Ἀριστοφάνης.

Πλούτος (Plutus ἢ Ditis), υἱὸς τοῦ Ἰασίωνος ἐκ τῆς Δήμητρος, καὶ Θεὸς τοῦ Πλούτου, ὅστις, ἐπειδὴ ἠγάπα τοὺς ἀγαθούς καὶ ἐνάρετους ἀνθρώπους, καὶ εἰς αὐτούς μόνον ὑπήγαγε, τυφλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς, ἐμπίπτει ἤδη χωρὶς διάκρισιν εἰς τὸν τυχόντα.

Πλούτων (Pluto, ἢ Pluton), υἱὸς

τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, ἀδελφὸς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Θεὸς τοῦ Ἄδου, ὅστις καὶ Ἄδης, καὶ Ἀΐδωνεὺς ὀνομάζεται, καθὼς καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ἐμυθολογήθη, ὅτι ὁ Θεοσεὺς καὶ ὁ Πειρίδους κατέβησαν εἰς τὸν Ἄδην, διὰ νὰ ἀρπάσωσι τὴν γυναῖκα του Περσεφόνην (Ζ. Ἀΐδωνεὺς). Παραστένεται δὲ ὁ Πλούτων εἰς τὸν Ἄδην καθήμενός ἐπὶ θρόνου εἰς τόπον σκοτεινόν, καὶ βασιλεύων δίκρανον καὶ μίαν ψυχὴν εἰς τὰς χεῖρας του, καὶ πλησίον αὐτοῦ ἡ γυνή του Περσεφόνη καθήμενη, ἡ ἰσταμένη· παρὰ δὲ τοὺς πόδας τοῦ θρόνου του φαίνονται αἱ Ἐρινύες, ὁ Κέρβερος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα τέρατα.

Πλωθεῖα, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀιγιῆδος φυλῆς (Κάτοικ. Πλωθεῖεὺς).

Πλωτῖνος, Φιλόσοφος Ἑκλεκτικὸς, ἐγεννήθη εἰς τὴν Λυκόπολιν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύσασεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν εἰς τὸν τότε Φιλόσοφον Ἀμμώνιον τὸν Σάκκαν. Ὁ Πλωτῖνος διὰ νὰ μάθῃ κατὰ τὴν ἔφεσιν του καὶ τὴν Περσικὴν καὶ Ἰνδικὴν Φιλοσοφίαν, συνεστράτευσε μετὰ τοῦ Γορδιανοῦ εἰς τὴν Περσίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἀπέθανεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐκεῖθεν μεταβάς εἰς τὴν Ῥώμην, ἐδίδασκε μετὰ κλέους τὴν Φιλοσοφίαν, ἀποκτίσας πλῆθος ἀκροα-

των, μεταξύ των οποίων ἦσαν και πολλοὶ ἀξιωματικοί. Συνέγραψεν ὁ Πλωτῖνος πενήκοντα τέσσαρα βιβλία, τὰ ὅποια ἔπειτα Πορφύριος ὁ μαθητὴς του διέταξεν εἰς ἕξ Ἑννεάδας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη περιέχει τὰ Ἡθικά, ἡ δευτέρα τὰ Φυσικά, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἐκδοθ. ἰδίᾳ πολλαχοῦ, καὶ ὅλα ὁμοῦ ἐν Βασιλείᾳ, 1580, φύλ., μετὰ Σημειώσεων.

Πνύξ, τόπος τῶν Ἀθηῶν ἀσκεπὴς πλησίον τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπου τὸ πάλαι ἐγίνετο ἡ συνάθροισις τοῦ λαοῦ, καὶ μάλιστα, ὅταν ἤθελον νὰ χειροτονήσῃσι τὰ νέα κριτήρια.

Ποδαλείριος (Podalirius). Ζ. Μαχάων.

Ποδάρκης (Podarces). Ζ. Πριάμος.

Ποιητής, ὀνομάζεται ἐνίοτε κατ' ἔξοχὴν ὁ "Ὀμηρὸς".

Πολέμων. Ζ. Ἀντώνιος Πολέμων.

Πολίτης (Polites). Ζ. Ἐκάβη.

Πολύαιγος (Πελαγοῦσα), μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, πλησίον τῆς Μήλου.

Πολύαινος, ὁ ἐκ Μακεδονίας, Ῥήτωρ καὶ Συγγραφεὺς πολυμαθής. Συνέγραψε Στρατηγηματικά εἰς βιβλία ὀκτώ, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1690, 8, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων· καὶ ἐν Παρισίοις 1809, 8, ὑπὸ Ἀ. Κοραῆ, ὁμοίως μετὰ Σημειώσεων.

Πολύβιος, ὁ υἱὸς τοῦ Λυκόρτου, στρατηγοῦ τῶν Ἀχαιῶν, ἐγεννή-

θη εἰς τὴν Μεγαλόπολιν τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Ἀρκαδίας, καὶ διδασκόμενος παρὰ τοῦ πατρὸς του καὶ τοῦ Φιλοποίμενος τὴν Στρατιωτικὴν, τόσον εὐδοκίμησεν, ὥστε νέος ὢν ἀκόμη, διορίσθη διοικητὴς τῆς ἰδίας του πατρίδος, καὶ ἐπέμφθη πρέσβυς μετὰ τοῦ πατρὸς του πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ἀιγύπτου, Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. Τέλος φερθεὶς εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ καὶ ἄλλων τιμῶν, διὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν τότε διχόνοιαν μετὰ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ῥωμαίων, ἀπέκτησε τὴν φιλίαν Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεστράτευσεν εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Καρχηδόνας, καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς Κορίνθου, ἔκαμε καὶ ἄλλας πολλὰς ὁδοιπορίας εἰς τὴν Ἀιγύπτου, Γαλλίαν καὶ Ἰσπανίαν, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς ὅσα ἐμέλλον νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν Ἱστορίαν του. Ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὴν πατρίδα του, ἀπέθανεν ἐκεῖ, ζήσας ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη. Ἐκ τῆς Καδολικῆς Ἱστορίας τοῦ Πολυβίου, διηρημένης εἰς βιβλία τεσσαράκοντα, μᾶς σώζονται μόνον τὰ πέντε πρῶτα, καὶ τινα ἀποσπασμάτια ἐκ τῶν λοιπῶν, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1789 - 1795, 8, εἰς τόμους ὀκτώ, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων, καὶ Πινάκων.

Πόλυβος (Polybus). Ζ. Λαΐος.

Πόλυβος, ὁ πιστότατος μαθητὴς καὶ

γαμβρός του Ἴπποκράτους. Συνέγραψε Περὶ Φύσιος παιδίου, περὶ Γονῆς, περὶ Παθῶν, καὶ περὶ Διαιτήσεως ὑγιεινῆς, τὰ ὅποια συνεξεδόθησαν πάντοτε μετὰ τῶν Συγγραμμάτων του Ἴπποκράτους, καὶ ὑπὸ τῶν Κριτικῶν ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν τὸν Ἴπποκράτην.

Πολυδέκτης (Polydectes). Ζ. Ἀκρίσιος, Περσεύς.

Πολυδεύκης (Pollux). Ζ. Κάστωρ. - Ἰούλιος Πολυδεύκης.

Πολύδωρος (Polydorus). Ζ. Ἐκάβη.

Πολύκαρπος, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Σμύρνης, ἐχρημάτισε μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ ὑπέφερε γενναίως τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Μ. Ἀντωνίου. Σώζεται τοῦ θείου τούτου Πατρὸς ἢ πρὸς Φιλιππισίους Ἐπιστολή, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1685, καὶ ἀλλαχοῦ.

Πολυμήτωρ (Polymestor). Ζ. Ἐκάβη.

Πολύμνια (Polymnia, ἢ Polyhymnia). Ζ. Μοῦσαι.

Πολυνείκης (Polynices). Ζ. Ἐτεοκλῆς.

Πολυξένη (Polyxene, ἢ Polyxena). Ζ. Ἐκάβη, Ἀχιλλεύς.

Πολύφημος (Polyphemus), ὁ ὠμότερος καὶ οὐκ ηρώτατος μετὰ τῶν Κυκλώπων (Ζ. Κύκλωπες). Οὗτος κατοικῶν μετὰ τῶν ἄλλων Κυκλώπων εἰς ἓν σπήλαιον τῆς Σικελίας, ἔβοσκε ποίμνια, πρεφόμενος ἀπὸ αὐτὰ, καὶ ἀπὸ κρέατα ἀνθρώπων, τοὺς ὀφθαλμοὺς

ἐπίανεν, ὅταν κατὰ δυστυχίαν ἐπιπτον εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος. Ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ δώδεκα ἐκ τῶν συντρόφων του ῥιφθέντες ἐκεῖ ὑπὸ μεγάλης τρικυμίας, ἢ, κατ' ἄλλους, ἀποβάντες ἐπίτηδες, διὰ τὰ παρατηρήσασιν τὸ ὑπερφυῖες αὐτοῦ ἀνάστημα, ἐκρύφθησαν εἰς τὸ σπήλαιόν του, ὅταν αὐτὸς ἔλειπε, κ' ἐπρόσμενον τὸν ἐρχομὸν του. Μόλις ἐμβῆκε πρὸς τὸ ἐσπέρας ὁ Πολύφημος εἰς τὸ σπήλαιόν του, καὶ εὐδὺς τοὺς ἐπίασεν ὅλους. Μαδῶν δὲ παρὰ τοῦ Ὀδυσσεῶς, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἀπὸ τοὺς προδητάς τῆς Τρωάδος, ἤρξατο νὰ κατατρώγῃ μὲ θηριώδη μαίαν ἀνὰ δύο ἀπὸ τοὺς συντρόφους του, ἀφήσας αὐτὸν νὰ τὸν φάγῃ πῆματον, ὡς ἔλεγε, τευτέστι τελευταῖον. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς βλέπων τὸν προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς του, μετεχειρίσθη καὶ ἐνταῦθα τὴν συνήθη παιουργίαν του, καὶ ποτίσας τὸν Πολύφημον ἀπὸ τὸν Μαρωνεῖον οἶνον, τὸν ἐμέδυσσε, καὶ μεδυσμένου οὕτω, τὸν ἐτύφλωσεν, ἐμπήξας εἰς τὸν κυκλωτερῆ ὀφθαλμὸν του μίαν πεφυρακτωμένην δακόν, ἀφ' οὗ μάλιστα τὸν εἶχεν ἀπατήσῃ πρότερον σοφιστικῶς καὶ εἰς τὸ ἴδιόν του ὄνομα, εἰπὼν, ὅτι ὀνομάζεται ὄχι Ὀδυσσεύς, ἀλλὰ Ὀυτις. Ἐξαφνισθεὶς λοιπὸν ὁ Πολύφημος ἀπὸ τὸ αἰφνίδιον ἐκεῖνο συμβάν, καὶ ὀδυρόμενος ἀπὸ τοὺς ὑπερβολικοὺς πότους, ἔκραζεν εἰς βοήθειαν τοὺς λοιποὺς Κύκλωπας. Ἄυτοὶ δὲ τῶν

ἡρώτων μακρόθεν Ποῖος τὸν ἐτύφλωσε· καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ἐπαναλάμβανε συνεχῶς τὸ Ὀυτις μ' ἐτύφλωσε, δὲν ἔσπευσαν εἰς βοήθειάν του, ὑπολαμβάνοντες αὐτὸν ὡς παράφρονος, καὶ τὸ Ὀυτις, ἀντὶ τοῦ Κάνεναις. Ἐγκαταλειμμένος λοιπὸν ὁ Πολύφημος καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίους του συντρόφους, ἐκάθησε τὸ πρῶτὸν παρά τὴν ἔξοδον τοῦ σπηλαίου, καὶ προσταξάς τὰ πρόβατα νὰ ὑπάγῃσι μόνον εἰς βοσκήν, ἐψηλάφα προσεκτικῶς ἐν πρὸς ἓν, διὰ νὰ πιάσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ τὸν Ὀδυσσεῦ μὲ τοὺς ἐναπολειφθέντας συντρόφους του· ἀλλ' αὐτοὶ κρυφθέντες ὑπὸ τὴν κοιλίαν τῶν δασυμᾶλλον κριῶν, ἐσώθησαν ὅλοι ἀβλαβῶς εἰς τὸ πλοῖον των. Ἀφ' οὗ δὲ ἀπεμακρύνθησαν ὀλίγον ἀπὸ τὴν ξηρὰν, ἤρχισεν νὰ περιπαίξῃ ὁ Ὀδυσσεύς τὸν Πολύφημον, λέγων πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι αὐτὸς δὲν ὀνομάζεται Ὀυτις, ἀλλὰ Ὀδυσσεύς· διὰ τὸ ὅποσον ὀργισθεῖς ἔτι περισσότερον ὁ Πολύφημος, ἐρρίψεν κατ' αὐτῶν λίθον παμμέγιστον, καὶ τὴν κορυφὴν ἐνὸς ὄρους, πλὴν δὲν τοὺς ἐπέτυχεν, καὶ διὰ τοῦτο παρεκάλεσε τὸν πατέρα του Ποσειδῶνα, νὰ κάμῃ αὐτὸς τὴν πρέπουσαν ἐκδίκησιν. Ὁ δὲ Ποσειδῶν χαριζόμενος εἰς τὸν ἀγαπητὸν του υἱὸν, διήγειρε τῷ ὄντι μεγάλην τρικυμίαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μόλις διεσώθη ὁ Ὀδυσσεύς μόνον καταγυμνος εἰς τὴν νῆσον τῶν

Φαιάκων, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Ὀδυσσεύς.

Πολυχρόνιος, ὁ ἐκ τῆς ἐν Συρίᾳ Ἀντιοχείας, Ἐπίσκοπος τῆς Ἀμασειας, ἀνὴρ πολυμαθῆς καὶ ἐνάρετος, καὶ ἐκδοτος εἰς τὴν μελέτην τῆς θείας Γραφῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε καὶ πολλάς ἐξηγήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται ἀκόμη τεμάχια τινὰ εἰς τὸν Ἰωβ, εἰς τὰς Παροιμίας, εἰς τὸν Ἰερεμίαν, εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ, εἰς τὸν Δανιήλ, καὶ εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ Μεουρσιῶν ἐν Λεῦθα 1617, μετὰ τῆς εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων ἐξηγήσεως τοῦ Ἐυσεβίου καὶ Ψελλοῦ.

Πομπηία (*Scafati*), πόλις ποτὲ ἐπίσημος τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Καμπανίαν, καταποντισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βεσουῦτου, καθὼς καὶ τὸ Ἡράκλειον φρούριον (Κάτοικ. Πομπηῆτος, ἢ Πομπηϊανός).

Πομπηϊούπολις. Ζ. Σόλοι.

Πομπηϊούπολις, πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Παμφυλίαν (Κάτοικ. Πομπηϊοπολίτης).

Πομώνη, ἢ Πομώννα (*Pomona*), Νύμφη Ἀμαδρυάς, λαβοῦσα τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τὸ Λατινικὸν *Romum*, ἤτοι Μῆλον, ὡς ἔφορος καὶ προστάτις ἰδιαίτερος τῶν Μήλων, εἰς τιμὴν τῆς ὁποίας ἐορτάζον οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἐορτὴν, Πομωνάλια καλουμένην, προσφέροντες εἰς τὸν ναόν της τὰς ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν αὐτῶν.

Ποντία (*Ponza*), νῆσος τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλα-

γος, ἀπέναντι τοῦ Λατίου κειμένη, ἡ πατρίς τοῦ Πικαίου (Κάτοικ. Πόντιος).

Πόντος (Pontus), Θεὸς θαλάσσιος, γεννηθεὶς ἀπὸ μόνῃ τὴν Γῆν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν αὐτὸς ἔπειτα τρεῖς υἱούς, τὸν Νηρέα, τὸν Θαύμαντα, καὶ τὸν Φόρκωνα, ἢ Φόρκον, καὶ δύο θυγατέρας, τὴν Κητώ καὶ Εὐρυβίαν.

Πόντος Ἐυξείνος (Μαύρη Θάλασσα), ἡ πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀσίας Θάλασσα.

Πόντος, ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξὺ Εὐξείνου Πόντου, Κολχίδος, Καππαδοκίας, καὶ Γαλατίας κειμένη (Κάτοικ. Ποντικός).

Πόρος, δήμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Πανδιονίδος φυλῆς (Κάτοικ. Πόριος).

Πορφύριος, ὅστις καὶ Μάλχος Πορφύριος ὀνομάζεται, ἐγεννήθη εἰς τὴν Τύρον τῆς Συρίας, καὶ ἤκουσε κατ' ἀρχὰς τὸν Ὁριγένην· ἔπειτα δὲ ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ περιφήμου Λογγίνου τὴν Ῥητορικὴν, Γραμματικὴν καὶ Φιλοσοφίαν, εἰς τὰς ὁποίας καὶ μεγάλως εὐδοκίμησεν. Ἐκείθεν δὲ μεταβὰς εἰς τὴν Ῥώμην, ἀφιερῶθη ὅλος εἰς τὰς διδασκαλίαις τοῦ Πλωτίνου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἠγάπατο πολὺ μέχρι τέλους, ἂν καὶ ἀπεμακρύνθη ὀλίγον ἀπὸ τὰ δόγματα αὐτοῦ. Ἀπέθανε δὲ ἐκεῖ εἰς τὴν Ῥώμην, ζήσας ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη. Ἐκ τῶν Συγ-

γραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη πολλὰ, ἐκδοθ. ἴδια κατὰ διαφόρους πόλεις τῆς Ἑυρώπης.

Ποσειδίων. Ζ. Ἀφεται.

Ποσειδίων (Κάβο Σέρπα), ἀκρωτήριον, καὶ πόλις τῆς Ἠπείρου ὑπεράνω τοῦ Βουδρωτοῦ.

Ποσειδίππος, υἱὸς τοῦ Κυνίσκου, ἐκ Κασσάνδρας τῆς Μακεδονίας, Ποιητῆς τῆς Νέας Κωμωδίας, τοῦ ὁποίου τὰ σωζόμενα λείψανα εὐρίσκονται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Ποσειδῶν (Neptunus), υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Πλούτωνος, καὶ Θεὸς τῆς θαλάσσης. Ἐπειδὴ δὲ εὐρέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κατὰ τοῦ Διὸς συνωμοσίαν, ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ περιφερόμενος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, κατήνησε μετὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθωτὸς τοῦ Λαομέδοντος, ὅταν ἔκτιζε τὰ τείχη τῆς Τρωάδος. Ἐξελειθεὶς δ' ἔπειτα ὁ Ζεὺς, τὸν ἔλαβε πάλιν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὸν κατέστησεν εἰς τὴν προτέραν του τιμὴν καὶ ἀξίαν. Παραστένεται δὲ ὁ Ποσειδῶν μὲ διάδημα εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ μὲ τρίαιναν εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα, καὶ καθήμενος εἰς ἄμαξαν κοχυλοειδῆ, συρομένην ὑπὸ θαλασσίων ἵππων καὶ δελφίνων, ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας προπορευόμενοι οἱ Τρίτωνες, ἐμήνυον μὲ τὰς σάλπιγγας τῶν τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ.

Ποσειδῶνεια, ἐορτὴ τῶν Ἀθηναίων εἰς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος, ἀπὸ

πὴν ὁποῖαν ὠνομάσθη καὶ ὁ Μῆν, καθ' ὃν ἐτελεῖτο, Ποσειδῶν. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων.

Ποταμός, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ποτάμιος).

Ποτίδαια, ἢ μετέπειτα Κασσάνδρεια, πόλις τῆς Μακεδονίας παραδασλάσιος, ἐπὶ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου κειμένη, ἀποικία τῶν Κορινθίων. (Κάτοικ. Ποτιδαίτης, καὶ Ποτιδαιεύς).

Ποτίολοι (Ροζζυολο), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Καμπανίαν κειμένη (Κάτοικ. Ποτιολεύς, καὶ Ποτιολήσιος).

Πούβλιος (Publius), Σύρος τὸ γένος, καὶ Μιμογράφος ἄριστος, ὅστις φερθεὶς δούλος εἰς τὴν Ῥώμην, ἠλευθερώθη μετ' ὀλίγου διὰ τῆς εὐτραπέλειας καὶ τῶν μιμητικῶν του Πρηνιμάτων, τῶν ὁποίων τὰ ἀποσώδεντα λείψανα ἐξεδόθησαν ἐν Λειψία 1822, 8, μετὰ καὶ ἄλλων Ποιητῶν.

Πραίνεστος, ἢ Πραινέστη (Palestrina), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸ Λάτιον (Κάτοικ. Πραίνεστίνος).

Πραξιλάα, Σικωνία, Ποιήτρια Λυρική. Συνέγραψε Διδυράμβους καὶ Σκωλιὰ, τῶν ὁποίων τὰ ἀποσώδεντα λείψανα σώζονται εἰς τὴν Συλλογὴν τοῦ Οὐρσίνου τῶν ἐννέα ἐνδόξων Γυναικῶν.

Πρασαί, πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν Ἀργολικόν κόλπον κειμένη (Κάτοικ. Πρασιεύς).

Πρίαμος (Priamus), υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος ἐκ τῆς Στρυμούς,

δυγατρός τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ Βασιλεὺς τῆς Τροίας. Φονεύσας ὁ Ἡρακλῆς τὸν Λαομέδοντα καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὡς εἴρηται ἐκεῖ, ἐφύλαξε μόνον τὸν Τιδωνὸν καὶ τὴν Ἥσιόνην, τὴν ὁποῖαν ἔδωκεν εἰς τὸν Τελαμώννα, βραβεῖον τῆς ἀνδρείας του. Ἡ δὲ Ἥσιόνη ἐζήτησεν ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέα νὰ χαριθῆ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ποδάρκου, ὁ ὁποῖος ἀκόμη δὲν εἶχε φουευθῆ. Ὁ Ἡρακλῆς συγκατένευσε εἰς τὸ ζήτημά της, πλην ὡς αἰχμάλωτος ἔπρεπε πρῶτον νὰ πωληθῆ ὁ Ποδάρκης, καὶ οὕτως ἀφ' οὗ ἐπωλήθη, τὸν ἠγόρασε αὐτὴ μετὰ τὴν χρυσὴν τῆς καλύπτραν, καὶ ἐκ τούτου ὠνομάσθη Πρίαμος. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεχώρησε ὁ Ἡρακλῆς, κατεδαφίσας τὸ τεῖχος τῆς Τρωάδος, ὁ Πρίαμος τὸ ἐκτίσεν ἀκόμη ἰσχυρότερον· καὶ ἔπειτα λαβῶν εἰς γυναῖκα του τὴν Ἐκάβην, δυγατέρα τοῦ Κισείως, Βασιλέως τῆς Θράκης, ἐγέννησε τὸν Ἔκτορα, τὸν Πάριον, τὸν Πολυδάρον, τὸν Ἐλεον, τὴν Πολυξένην, τὴν Κασσάνδραν, καὶ ἄλλους πολλοὺς υἱοὺς καὶ δυγατέρας ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων γυναικῶν. Βασιλεύσας δὲ εὐτυχῶς πολὺν καιρὸν, εἶδε τελευταῖον τὸν παντελῆ ἀφανισμόν τῆς πολυαρίθμου οἰκογενείας του, καὶ αὐτῆς τῆς περιφήμου πόλεως Τροίας, ἐξ αἰτίας τοῦ υἱοῦ του Πάριδος, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Πρίαπος (Priapus), υἱὸς τοῦ Διούσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης. Ἡ

Ἡρα διὰ τὸ πρὸς τὸν Διόνυσον μῖσος τῆς, ἐφηλάφησε μὲ μαγευμένην χεῖρα τὴν κοιλίαν τῆς Ἀφροδίτης, ἐν ᾗ ἔμελλε νὰ γεννηθῆσιν, καὶ ἐκ τούτου ἐγεννήθη ὁ Πρίαπος πολλά κακόπλαστος καὶ κακόμορφος, μὲ γλῶσσαν καὶ κοιλίαν μεγάλην, καὶ μὲ αἰδοῖα μεγαλύτερα ἀπὸ ὅλον τὸ σῶμα του. Ἐγεννήθη δὲ καὶ ἀνετράφη εἰς τὴν Λάμφακον, καὶ ὅλαι αἱ Κυρίαὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐπεδύμουν τὴν συναναστροφὴν του, διὰ τὸ ὅποιον φθονήσαντες οἱ ἄνδρες, τὸν ἐδίωξαν ἀπὸ τὴν χώραν των, καὶ ἐκ τούτου συνέβη εἰς αὐτούς μεγάλη ἀσθένεια εἰς τὰ αἰδοῖα των. Ὅθεν διὰ νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ αὐτὸ τὸ κακόν, ἔπρεπε, κατὰ τὸν χρησμόν, νὰ καλίσωσιν ὀπίσω τὸν Πρίαπον, καὶ ἀφ' οὗ κτίσῃσι ναόν, νὰ προσφέρωσιν εἰς αὐτὸν θεϊκὰς τιμάς. Ἐνομιζέτο δὲ ὁ Πρίαπος ἔφορος καὶ προστάτης τῶν ἀμπελώνων καὶ τῶν περιβολίων, τὰ ὅποια ἐφύλαττε, καὶ τὰ ἔκαμνε νὰ καρποφορῶσιν.

Πριήνη (Σαρσών, ἢ Παλάτια), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Ἰωνίαν, πατρίς Βιάντος τοῦ σοφοῦ (Κάτοικ. Πριηνεύς).

Πρισκιανός (Priscianus), Καισαρεύς, Γραμματικὸς περίφημος, διδάξας πολὺν καιρὸν τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη πολλὰ ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1820, 8, εἰς τόμους δύο, καὶ ἄλλαχού.

Πρίσκος, Θραξ, Ῥήτωρ καὶ Σοφιστής, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐστάλθη καὶ πρέσβυς πρὸς τὸν Ἀττίλαν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀποσπασμάτια τινά, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντιδος.

Προβάλωδος, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Πανδιονίδος φυλῆς (Κάτοικ. Προβαλίνδιος).

Πρόβος (Probus) Βαλέριος, ὁ ἐκ Βηρυτοῦ τῆς Φοινίκης, ἀκμάσας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Νέρωνος, τοῦ ὁποίου σώζονται Διδασκαλῖαι Γραμματικαί, ἐκδοθεῖσαι εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν παλαιῶν Λατινῶν Γραμματικῶν.

Προῖτος (Proetus). Ζ. Βελλεροφόντης.

Πρόκλης (Procles). Ζ. Ἡρακλεῖδαι.

Πρόκλος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀνὴρ πολυμαθῆς καὶ ἐνάρετος, καὶ Γραφεὺς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Συνέγραψε δὲ καὶ οὗτος ἰδιαιτέρως Ὀμιλίαις καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. ἐν Ῥώμῃ, 1630, 4.

Πρόκλος, Κωνσταντινοπολίτης, Γραμματικὸς, Ῥήτωρ, καὶ Φιλόσοφος Πλατωνικὸς, ὅστις καὶ Πρόκλος Λύκιος ὀνομάζεται, διὰ τὴν ἐκ τῆς Λυκίας καταγωγὴν τῶν γονέων του. Οὗτος, ἀφ' οὗ ἔκαμνε τὰς πρώτας του σπουδὰς εἰς τὴν ἰδίαν του πατρίδα, ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἤκουσε τὴν Ῥητορικὴν καὶ Γραμματι-

κὴν, καὶ μάλιστα τὴν Χαλδαϊκὴν Θεολογίαν. Ἐκείθεν δὲ μεταβάς εἰς τὰς Ἀθήνας, ἤκουσα τὸν τότε περίφημον Συριακόν, τὸν ὁποῖον καὶ διεδέχθη εἰς τὴν φιλοσοφικὴν Καθέδραν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπονομάζεται καὶ Διαδόχος. Ὁ Πρόκλος οὗτος ἦτον μέγας ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν, καὶ ὁ μαθητὴς του Μαρίνος διηγεῖται πολλά μυθώδη πράγματα περὶ τῆς πολιτείας τούτου τοῦ Φιλοσόφου. Συνέγραψε δὲ πολλά καὶ παντοῖα Συγγράμματα, οἷον Γραμματικά, Φιλοσοφικά, Ὑπομνήματα, Ὑμνους, Ἐπιγράμματα καὶ ἄλλα, ἐκδοθ. ἰδίᾳ κατὰ διαφοροὺς χρόνους καὶ πόλεις.

Πρόκνη (Procne). Ζ. Ἴτυς.

Προκόνησος (Μαρμαρᾶς), νῆσος τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Προποντίδα, ὀνομαστὴ διὰ τὰ λευκὰ καὶ ὠραῖα τῆς μάρμαρα (Κάτοικ. Προκοννήσιος).

Προκόπιος, Γαζαῖος, Σοφιστὴς καὶ Ῥήτωρ Χριστιανός, ἀνὴρ πολυμαθὴς καὶ ἔμπειρος τῆς Δείας Γραφῆς. Συνέγραψεν Ὑπομνήματα εἰς τὴν Δείαν Γραφὴν, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται Α'. Σχόλια εἰς τὰ τῶν Βασιλειῶν καὶ Παραλειπομένων βιβλία, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταυ., 1620, 4. Β'. Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἡσαΐαν, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1580. Γ'. Ἐπιστολάς τινας, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν.

Προκόπιος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἀκμάσας κατὰ τοὺς

χρόνους τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, ὅστις τὸν παρέδωκεν ὡς Σύμβουλον καὶ Μυστικὸν Γραφεὰ εἰς τὸν περίφημον Στρατηγόντου Βελισσάριον, μετὰ τοῦ ὁποῖου καὶ συνεστράτευσε, συγγράψας ἔπειτα καὶ τοὺς πολέμους αὐτοῦ. Τέλος δὲ χειροτονηθεὶς Πολιτάρχης ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, καὶ ὕστερον ἀποβληθεὶς, πλεῖστα καὶ εἶπε, καὶ ἔγραψε κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Βελισσαρίου, καὶ μάλιστα κατὰ τῆς Βασιλείσης Θεοδώρας. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ἱστοριῶν βιβλία ἑκτώ. Β'. Περὶ τῶν κτισμάτων τοῦ Ἰουστινιανοῦ βιβλία ἕξ. Γ'. Ἀνεκδότα, ἦτοι Ἱστορία Μυστικὴ, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βυζαντίδος, καὶ ἀλλαγῆ κατ' ἰδίαν.

Προκρούστης (Procrustes), ὁ Δαμάστης, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, ὅστις διατρίβων εἰς τὰ πέριξ τοῦ Κηφισσοῦ ποταμοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπίανε τοὺς ἐκεῖθεν διαβαίνοντας, καὶ τοὺς ἐβασάνιζε μὲ τρόπον πολλὰ σκληρόν. Ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ τοὺς ἐξάπλωνεν ἐπάνω εἰς σιδηροῦν κράββατον μετρίου μεγέθους, εἰμὲν ἦσαν τὰ μέλη αὐτῶν μακρότερα, τὰ ἔκοπτεν, εἰδὲ κοντότερα, τὰ ἐτάνυεν ἕως νὰ ἔλθουν ἴσια ἴσια μὲ τὸν κράββατον ἐκεῖνον, καὶ οὕτω τοὺς ἐφόνευεν ἀπανδρώπως, μὲ πρόφασιν δικαιολογίας, ὀνομάζων τὸν κράββατόν του Μέτρον δικαιοτάτον. Ἀλλὰ πιάσας

αὐτὸν ὁ Θησεύς, καὶ μετρήσας εἰς τὸν ἰδιὸν του κράββατον μετὸν τρόπον, καὶ ὄν ἐκεῖνος ἐμέτρα τοὺς ἄλλους, τὸν ἐρόνευσεν ἐλεσενῶς, εὐρῶν αὐτὸν ἄνισον.

Προμηθεύς Δεσμώτης. Ζ. Ἀισχύλος.

Προμηθεύς (Prometheus), υἱὸς τοῦ Ἰαπέτου ἐκ τῆς Θέμιδος, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἐπιμηθέως. Ἀφ' οὗ ὁ Ζεὺς ἔγεινε κυριάρχης τοῦ παντός, ἐνησχολήθη εἰς τὸ νὰ πλάσῃ τὸν ἄνθρωπον. Κατὰ μίμησιν δὲ τοῦ Διὸς ἔπλασε καὶ ὁ Προμηθεύς μερικά ἀνθρώπινα εἶδωλα, καὶ διὰ νὰ τὰ ἐμφυχώσῃ, ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν μετὴν βοήθειαν τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἔκλεψε τὸ πῦρ ἀπὸ τῆς ἄμαξαι τοῦ ἡλίου. Ὁ δὲ Ζεὺς πειραχθεὶς εἰς τοῦτο, καὶ φέλων καὶ αὐτὸς νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν Προμηθεά, ἐπρόσταξε τὸν Ἥφαιστον, καὶ κατεσκεύασε μίαν γυναῖκα, τὴν ὁποίαν ἰδόντες ἔπειτα οἱ Θεοὶ τόσον ὠραίαν, τὴν ἐφιλοδώρησαν πάντες, καὶ ἐκ τούτου, λέγουσιν, ὠνομάσθη Πανδώρα. Μετὰ δὲ ταῦτα συναΐξας ὁ Ζεὺς ὅλα τὰ κακὰ, τὰ ἔβαλεν εἰς ἓν κιβώτιον, καὶ κλεισμένον καλά, τὸ ἔδωκεν εἰς τὴν Πανδώραν, διὰ νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸν Προμηθεά. Ὁ δὲ Προμηθεύς ἐννοήσας τὴν πονηρίαν τοῦ Διὸς, δὲν ἐδέχθη τὸ κιβώτιον ἐκεῖνο, παραγγείλας μάλιστα καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἐπιμηθεά νὰ μὴ δεχθῆ ὄυτε τὴν Πανδώραν, ὄυτε τὰ προσφερόμενα δῶρα τῆς. Ἄλλ'

ἐκεῖνος δεχθεὶς τὸ κιβώτιον, ἤνοιξεν αὐτὸ ὑπὸ ὀλεθρίου περιεργείας, καὶ οὕτω διεσκορπίσθησαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ὅλα τὰ κακὰ, πλὴν τῆς Ἐλπίδος, ἡ ὁποία ἔμεινα κολλημένη εἰς τὸ βάθος τοῦ κιβωτίου. Ἄλλοτε πάλιν εἰς μίαν εὐωχίαν τῶν Θεῶν σφάξας ὁ Προμηθεύς βουῖν, τὸν διεμοίρασεν εἰς δύο μέρη, καὶ σκεπάσας τὰ μὲν κρέατα μετὸ δέρμα, τὰ δὲ ὀστά μετὸ πάχος, εἶπε πρὸς τὸν Δία νὰ ἐκλέξῃ ὁ δὲ Ζεὺς ἀπατηθεὶς ἀπὸ τὸ πάχος, ἔλαβε τὰ ὀστά. Δι' ὅλα δὲ ταῦτα πειραχθεὶς ἔτι περισσότερον ὁ Ζεὺς, ἐπρόσταξε τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Ἥφαιστον, ὁμοῦ μετὴν Βίαν καὶ τὸ Κράτος νὰ δέσωσι τὸν Προμηθεά εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κανκάσου, ὅπου διωρίσθη καὶ ἓνας αἰτὸς νὰ τοῦ κατατρώγῃ τὸ ἦπαρ κολλημένος ἐπάνω του, τὸ ὁποῖον πάλιν ἀνευρόνετο, πρὸς ἀκατάπαυστον τιμωρίαν του. Μετὰ δὲ πολλοὺς χρόνους διαβίης ἐκεῖθεν ὁ Ἡρακλῆς, ἠλευθέρωσε τὸν Προμηθεά, φονεύσας ἐκεῖνον τὸν αἰτὸν, ἢ κατ' ἄλλους, αὐτὸς ὁ Ζεὺς τὸν ἔλυσεν ἀπὸ τὰ δεσμὰ, μαδῶν παρ' αὐτοῦ τὴν δυστυχίαν, ἂν ἐλάμβανε τὴν Θέτιν διὰ γυναῖκα του, ὡς εἶρηται ἐκεῖ.

Προπέρτιος (Propertius) Λυρῆλιος, Ἐλεγεῖακος Ποιητῆς γλαφυρώτατος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ὀμβρικὴν τῆς Ἰταλίας, ὅστις πολλὰ νέος ἀκόμη ἔχασε τοὺς γονεῖς του, καὶ μαζῇ μετ' αὐτοὺς πολὺ

μέρος ἀπὸ τὴν περιουσίαν του. Ἀφ' οὗ δὲ ὑπῆγεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἔλαβε τὴν γνωριμίαν τοῦ Ὀβιδίου, τοῦ Τιβούλλου, καὶ ἄλλων τοιοῦτων ἐπισήμων Ποιητῶν, καὶ προσέτι τὴν εὐνοίαν τοῦ Αὐγούστου διὰ τοῦ φιλομουσοῦ Μαικίνα. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη Ἐλεγείων βιβλία πέντε, ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ., 1727, 4, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων.

Προποντίς (Θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ), ἡ μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου θάλασσα.

Προσπάλα, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Προσπάλιος, καὶ Ἐπιρρ. Προσπαλιόθεν).

Πρόσπερος (Prosper) Τίρων, Γάλλος, Ἀκυϊτανός, Ποιητής, Ῥήτωρ καὶ Μυστικός Γραμματεὺς τοῦ Λέοντος Πάπα Ῥώμης. Ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζονται ἀκόμη πολλά, ἐκδοθ. κατὰ διαφόρους τόμους τῆς Εὐρώπης.

Προυδέντιος (Prudentius) Κλήμης, Ἰσπανός, πρῶτον Συνήγορος εἰς τὴν Ῥώμην, ἔπειτα Στρατιώτης, εἶτα Κριτής, καὶ τέλος Ποιητής, ἐκ τῶν Ποιημάτων τοῦ ὁποίου σώζονται ἀκόμη πολλά, ἱερὰν ὕλην περιέχοντα. Prudentii Aur. Clem. Opera omnia ἐξεδόθησαν ἐν Πάρισι, 1788, 4, εἰς τόμους δύο καὶ ἀλλαχοῦ.

Προῦσα, πόλις περίφημος τῆς Ἀ-

σίας, κατὰ τὴν Βιθυνίαν κειμένη (Κάτοικ. Προυσαεύς).

Πρύλις (Prylis), υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Νύμφης Ἴσης, ὅστις ὡς Μάντις ἀριστος προεῖπεν, ὡς λέγουσιν, εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν κυρίευσιν τῆς Τρωάδος διὰ τοῦ Δουρείου Ἴππου.

Πρυτανεῖον, οἰκοδόμημα μεγαλοπρεπὲς εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐτρέφοντο μετὰ δημόσια ἐξοδα οἱ Πρυτανεῖς, τουτέστιν οἱ Ἀρχοντες, ἢ οἱ Ἐφοροὶ ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν πεντακοσίων, καὶ προσέτι οἱ Πρέσβεις, καὶ τὰ τέκνα τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἐνδόξως ἀποθανόντων πολιτῶν, καὶ ὅσοι ἄλλοι μετ' ἔργον, ἢ καὶ μετὰ λόγον εὐεργέτησαν τὴν πατρίδα των.

Πρυτανεῖον, ναὸς εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐφυλάττετο τὸ ἄσβεστον πῦρ ἐπὶ λύχνου, ἢ ἐπὶ ἐστίας· καὶ κριτήριον αὐτόθι ὁμώνυμον, κρίνον περὶ φόνων.

Πρωτεσίλαος (Protesilaus), υἱὸς τοῦ Ἰφίκλου, καὶ Βασιλεὺς τῆς ἐν Θετταλίᾳ Φυλάκης, καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζεται Θετταλὸς νεανίσκος, καὶ Φυλάκιος. Ὡς Μνηστήρ καὶ αὐτὸς τῆς Ἑλένης ὑπῆγεν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ γάμου του, καὶ πατήσας πρῶτος αὐτὸς τὴν ἐχθρικήν γῆν, ἐφονεύθη, κατὰ τὸν χρησμόν, ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος. Λαοδάμεια δὲ ἡ γυνὴ του μαρτυροῦσα τοῦτο, ἐφονεύθη καὶ αὐτὴ ἰδιοχείρως ἀπὸ τὴν λύπῃ της.

Πρωτεύς (Proteus), υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, Σοφιστῆς Αἰγύπτου, καὶ Μάντις πολλὰ ἔμπειρος, ὅστις διὰ τὸ μὴ δεῖξῃ τὴν τέχνην του, μεταβάλλετο εἰς διαφόρους μορφάς, οἷον εἰς ὕδωρ, εἰς πῦρ, εἰς δένδρα, εἰς θηρία, καὶ εἰς ὅ,τι ἄλλο αὐτὸς ἤθελεν. Ὁδὲν διὰ τὸ νὰ ὠφελῆθῃ τις ἀπ' αὐτὸν, ἔπρεπε πρῶτον νὰ τὸν πιάσῃ καὶ νὰ τὸν δέσῃ σφικτὰ, ἐπειδὴ κατ' ἄλλον τρόπον ἦτον δύσκολον νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, διὰ τὴν εἰρημένην μεταμόρφωσίν του. Ἐνομιζέτο δὲ καὶ αὐτὸς Θεὸς τῆς θαλάσσης, καὶ ἰδίως ἐπιστάτης τῆς Ἀμφιτρίτης, ἣτις τὸν εἶχε διωρισμένον νὰ φυλάττῃ τὰς Φώκας τῆς.

Πτελέα, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Οἰνηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Πτελεάσιος, καὶ Ἐπιφῶ. Πτελεάδην).

Πτερέλαος (Pteralaus). Ζ. Ἀμφιτρύων.

Πτολεμαῖος, Γεωγράφος. Ζ. Κλαύδιος Πτολεμαῖος.

Πτολεμαῖος, ὁ ἐπονομαζόμενος Χήννος, Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς τοῦ Ἡφαιστίωνος. Συνέγραψε Περὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἱστορίας βιβλία ἑπτὰ, τῆς ὁποίας τὰ ὀλίγα τεμάχια ἐφυλάχθησαν ὑπὸ τοῦ Φωτίου, καὶ ἰδίως ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γαλέου Συλλογὴν τῶν παλαιῶν Συγγραφέων τῆς Ποιητικῆς Ἱστορίας.

Πτολεμαῖς, ἢ πρότερον Ἄκη (Ἄκη), πόλις ὀχυρὰ τῆς Φωικῆς (Κάτοικ. Πτολεμαίτης).

Πτωχοπρόδρομος. Ζ. Θεόδωρος Πτωχοπρόδρομος.

Πυανέφια, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων εἰς αἰτίας τοιαύτης. Ὅταν ὑπέστρεψεν ὁ Θησεὺς ἀπὸ τὴν Κρήτην εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰ πύανα, τοῦτ' ἔστω ὄσπρια, ὅσα τοὺς εἶχον μείνει ἀπὸ τὸ ταξίδιον, τὰ ἔφησαν εἰς κοινὴν χύτραν, καὶ κοινῶς πάντες τὰ ἔφαγον. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐώρταζον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὁμοίαν ἑορτὴν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Θησεῶς. ὠνομάσθη δὲ καὶ ὁ Μῆν, καθ' ὃν ἐτελεῖτο αὕτη ἡ ἑορτὴ, Πυανεφίων. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων.

Πυγμή, εἶδος ἀγωνίσματος. Εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατ' ἀρχὰς οἱ Ἀθληταὶ ἐτύπτοντο ἀπλῶς μόνον μὲ τὴν πυγμὴν, ἢ, ὡς λέγομεν καὶ ἡμεῖς, μὲ τοὺς γρόνθους. ἔπειτα ὁμῶς ἐτίλυγον τὴν πυγμὴν τῶν μὲ δέρμα σκληρόν, καὶ ἐτύπτοντο ἀνιλεῶς ὅπου ἔφθανον, ὥστε πολλάκις καὶ ἀπέθνησκον, ἢ ἔμενον ἐστερημένοι ὀφθαλμῶν, ὠτων, μύτης, καὶ τῶν τοιούτων. Ὅστις δὲ ἀπὸ τοὺς ἀθλητὰς ἀπέκαμνε, ἀνατείνας τὴν χεῖρα, ὡμολόγει τὴν ἤτταν του.

Πυθαγόρας, Φιλόσοφος περίφημος, υἱὸς Μνησάρχου τοῦ ἐμπόρου, ἐγεννήθη εἰς τὴν Σάμον, καὶ ἐπούδασε κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν Φερεκύδην, καὶ ἄλλους. Οὗτος μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ τὴν τυραννίαν τοῦ Πολυκράτους, τυράννου τῆς πατρίδος του, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἴωνίαν πρὸς Θάλητα τὸν σοφόν, διὰ συμβουλῆς

τοῦ ὁποίου ὑπήγεν εἰς τὴν Ἀιγυπτὸν, ὅπου ἐσπούδασε τὴν Γεωμετρίαν, Ἀστρονομίαν, καὶ πᾶσαν τὴν Αἰγυπτιακὴν Θεολογίαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ μὴν εὐδοκιμήσας, ἀνεχώρησεν πάλιν, καὶ περιελθὼν πολὺ μέρος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅλας τὰς Ἰωνικὰς νήσους, διέβη εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐσύστησεν εἰς τὰ Κρότωνα τὴν περίφημον ἐκείνην Σχολήν, ὅπου ἐδίδασκε πολυκρότως τὴν Φιλοσοφίαν, ἣτις καὶ Ἰταλική, ἢ Πυθαγορικὴ ἐπωνομάσθη. Ἐκεῖ δὲ ἀπέκτησε πλήθος μαθητῶν καὶ ἀκροατῶν, οἱ ὅποιοι τὸν ἤκουον μὲ θαυμασμόν, καὶ ἐσέβοντο τὰς διδασκαλίας του ὡς θεοῦ χρησμούς, ἐπιλέγοντες συνεχῶς εἰς πᾶσαν ἀντίστασιν τὸ « Αὐτὸς ἔφα » ἤγουν ὁ διδάσκαλος τὸ εἶπεν. Ἡ διδασκαλία τοῦ Πυθαγόρου εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀλληγορίας, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς του ἀπὸ πολλὰς καὶ γελοίας μυθολογίας. Νομίζεται δὲ πρῶτος εἰσηγητὴς τῆς Μετεμψυχώσεως, ἣτις, κατ' αὐτὸν, εἶχε διαφορετικὴν ἔννοιαν, παρὰ τὴν ὁποίαν ἔδωκαν εἰς αὐτὴν οἱ μεταγενέστεροι. Τὰ Συγγράμματα τοῦ μεγάλου τούτου Φιλοσόφου ἐχάθησαν ὅλα, καὶ σώζονται μόνον ὑπὸ τὸ ὄνομα του Ἀ. Χρυσῶ Ἐπη, ἐκδοθ. παλαιάκις εἰς τὸ τέλος τῆς Γραμματικῆς Κωνσταντίνου τοῦ Λασκάρως, καὶ κατ' ἰδίαν ἐν Δέσφρα, 1720, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Β'. Ἱερά Ἀποφθέγματα, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ὁρελλίου Συλλογὴν τῶν Παλαιῶν Γνωμικῶν, καὶ ἀλλαχοῦ. Γ'. Ἐπιστολαὶ τρεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν πρώτη εἶναι πρὸς Ἀναξιμένην ἢ δὲ δευτέρα, πρὸς Ἴέρωνα, τὸν Βασιλέα τῶν Συρακουσῶν· καὶ ἡ τρίτη, πρὸς τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ υἱὸν Τήλαυγον, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὁρελλίου εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Ἐπιστολῶν.

Πυθία (Pythia), ἢ Πυθωνίς, Ἱερεῖα τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀπὸ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος παρωνομασθεῖσα, καθὼς καὶ αὐτὸς, Πύθιος, ἀπὸ τοῦ Πύθωνος δράκοντος, τὸν ὁποῖον βρέφος ὦν ἀκόμη, ἐφόνευσεν εἰς τοὺς Δελφούς. Ζ. Δελφοί.

Πύθια, ἢ Πυθικοὶ ἀγῶνες (Pythii Ludi), πανηγυριζόμενοι κατὰ τριετίαν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅστις ἐφόνευσεν εἰς τοὺς Δελφούς τὸν Πύθωνα δράκοντα, ἢ ὄφιν, καὶ ἐσύστησε τὸ περίφημον ἐκεῖνο μαντεῖον. Εἰς τούτους τοὺς ἀγῶνας ἐγίνοντο γυμνάσεις καὶ τοῦ σώματος, καὶ τοῦ νοῦς, ἤγουν περὶ Μουσικῆς, Ποιητικῆς, καὶ τῆς λοιπῆς φιλολογικῆς ἐπιδείξεως. Ὁ δὲ νικητὴς ἐλάμβανε στέφανον ἐκ δάφνης.

Πυθόπολις, πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Βιθυνίαν, κτισθεῖσα διὰ προσταγῆς τοῦ Θεσείως, κατὰ τὸν χρησμόν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, ὅστις ἔλεγεν, ὅτι ὄταν

- αὐτός λυπηθῆ εἰς ξένην γῆν, νὰ κτίσῃ ἐκεῖ πόλιν πρὸς παρηγορίαν του (Κάτοικ. Πυθοπολίτης).
- Πύθων (Pytho, ἢ Python).** Ζ. Ἀπόλλων.
- Πυλάδης (Pylades).** Ζ. Ὀρέστης.
- Πύλαι.** Ζ. Θερμοπύλαι.
- Πύλαι (Ζαβιχῆ),** μέρη στενά τῆς Ἀσίας, μεταξύ Κιλικίων καὶ Σύρων, πλησίον τῆς πόλεως Ἰσοῦ.
- Πύλος (Ἀβαρινῶι, ἢ Ναβαρινῶι),** πόλις τῆς Πελοποννήσου παραθαλάσσιος, εἰς τὴν Μεσσηνίαν, πρὸς τὸ Ἴονιον πέλαγος.
- Πύλος Τριφυλιακός,** πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἠλιδα, πατρὶς τοῦ Νέστορος (Κάτοικ. Πύλιος).
- Πυραμίδες Αἰγύπτου.** Ζ. Μέμφις.
- Πύργος Στράτωνος.** Ζ. Καισάρεια.
- Πύρετος.** Ζ. Ἰέρασος.
- Πυρηναῖα (Pyrenaei montes),** ὄρη διαχωρίζοντα τὴν Ἰσπανίαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, καὶ ἐκτεινόμενα δι' ὅλης τῆς βορείου Ἰσπανίας ἕως εἰς τὴν Γαλλικίαν.
- Πυριφλεγέθων (Pyriphlegethon),** ἢ Φλεγέθων, ποταμὸς τοῦ Ἄδου, χύνων χειμάρους ἀπὸ φλόγας, καὶ περικυκλόνων πανταχόθεν τὴν φυλακὴν τῶν κακοτρόπων.
- Πυρόεις.** Ζ. Ἥλιος.
- Πυρομαντεία,** μαντεία γνωμὴν διὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ πυρός, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκαίοντο τὰ δύματα.
- Πύρρα (Pyrrha).** Ζ. Δευκαλίων. — Ἀχιλλεύς.
- Πύρρα (Ἀγκύστρι),** ἀκρωτήριον τῆς

Θετταλίας, πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ Πελασγικοῦ κόλπου κειμένη.

Πύρρος (Pyrrhus), υἱὸς τοῦ Ἀχιλλεύς ἐκ τῆς Δηιδάμειας, θυγατρὸς τοῦ Λυκομήδους, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του ἐλθὼν, κατὰ τὸν χρόνον, εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος πολλά νέος ἀκόμη (διὰ τὸ ὁποῖον καὶ Νεοπτόλεμος ἐπωνομάσθη), καὶ ἐνδυσθεὶς τὴν πατρικὴν του πανοπλίαν ἔδειξε μεγάλη κατορθώματα, φονεύσας καὶ πολλοὺς ἐπίσημους Τρῶας. Μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν ταύτης τῆς πόλεως ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν Ἐλενον καὶ τὴν Ἀνδρομάχην, καὶ κατατροπώσας ἐν παρόδῳ τὸν Ἀκαστον, Βασιλέα τῆς Ἰωλκοῦ, καὶ ἐχθρὸν τοῦ Πηλέως, ἔστησεν εἰς τὴν πόλιν Βουθρωτὸν τὸν θρόνον του, τὸν ὁποῖον ἔπειτα μετέφερεν ὁ Μέγας Πύρρος εἰς τὴν Ἀμβρακίαν. Τέλος δὲ λαβὼν εἰς γυναῖκα του τὴν Ἐρμιόνην, θυγατέρα τοῦ Μενελάου, τὴν ὁποίαν εἶχε προτιήτερα ὁ Ὀρέστης, ἐφονεύθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ρ Α

- Ρ ᾶ (Βόλγας)** ποταμὸς τῆς Ἀσιατικῆς Σαρματίας.
- Ρᾶγα, ἢ Ἀρακία,** πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Μηδίαν κειμένη

(Κάτοικ. Ράγιος, και Ραγη-
νός).

Ραδάμανθυς (Rhadamanthys, ἢ
Rhadamanthus), υἱὸς τοῦ Διὸς
ἐκ τῆς Εὐρώπης, ὅστις διὰ τὴν
ἄκραν τοῦ δικαιοσύνης, διωρίσθη
μετὰ θανάτου κριτῆς εἰς τὸν Ἄ-
δην, μετὰ Μίνως και Ἰακχοῦ
τῶν ἀδελφῶν του.

Ραιτιά, ἐπαρχία τῆς Γερμανίας,
πρὸς βορρᾶν τοῦ Δανουβίου κει-
μένη, ἣτις περῆεῖχε τὴν νῦν Σβα-
βίαν και Βαυαρίαν.

Ράκιος: Ζ. Μαντώ.

Ραμνοῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ
τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ.
Ραμνούσιος, και Ἐπιφρ. Ραμνου-
τόθεν).

Ραυέννα, και Ραβέννα (Raven-
na), πόλις τῆς ἀνω Ἰταλίας,
εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Πάδου Γαλ-
λίαν κειμένη (Κάτοικ. Ραβεννά-
της, και Ραβεννήσιος, τύπων Ρω-
μαϊκῶ).

Ρέα (Rhea, ἢ Cybele), θυγά-
τηρ τοῦ Οὐρανοῦ και τῆς Γῆς,
γυνὴ τοῦ Κρόνου, και μήτηρ τοῦ
Διὸς, τοῦ Πλούτωνος, τοῦ Πο-
σειδῶνος, και ἄλλων: Μ' ὄλον ὅτι
ὁ Ζεὺς καταπολέμησας τὸν πα-
τέρα του Κρόνον, και νικήσας
αὐτόν, τὸν ἀπεδίωξεν ἀπὸ τὸν
οὐρανόν, ὡς εἶρηται ἐκεῖ, μ' ὄλον
τοῦτό δὲν ἠλάττωσε παντάπαισι
τὸ πρὸς τὴν μητέρα του σέβας,
ἀλλ' εὐγνώμωνῶν πρὸς αὐτὴν διὰ
τὴν φύλαξιν τῆς ζωῆς του, τῆς
ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ ζῆ ἐλευθέ-
ρως ὅπως θέλη. Αὐτὴ δὲ εὐχα-
ριστημένη νὰ κατοικῆ εἰς τὰ ὀ-

ρη, διέβη μὲ τὸς Κούρητας και
Κορύβαντας τοὺς Ἱερεῖς της εἰς
τὴν Φρυγίαν, και κατέστησε τὰ
ὄργια της περὶ τὸ ὄρος Κύβελα,
διὰ τὸ ὁποῖον και Κυβέλη ἐπω-
νομάσθη. Εἰς τὰ γηρατεῖα της
ὁμως ὑπέπεσεν ἡ Θεὰ αὐτὴ εἰς
ἀλλόκοτον ἔρωτα, ἀγαπήσασα ὑ-
περβολικὰ τὸν Ἄττυν, ὅστις ἔχων
κλίσει εἰς ἄλλην, κατέφρονει τοὺς
ἔρωτάς της, διὰ τὸ ὁποῖον και
ἐτιμωρήθη, ὡς εἶρηται ἐκεῖ. Ἄλλ'
αὐτὴ μὴν ὑποφέρουσα μετὰ ταῦ-
τὰ τὸν χωρισμόν τοῦ Ἄττυος,
ἔτρεχεν ἐφ' ἄρματός ὡς μαινο-
μένη ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, τὸν
Ἄττυν, τὸν Ἄττυν συνεχῶς κρά-
ζουσα. Παραστένεται δὲ ἡ Ρέα,
καθήμενη, φοροῦσα εἰς τὴν κε-
φαλὴν της μίτραν πυργωτὴν, και
εἰς τὰς χεῖρας της βαστάζουσα
δίσκον, ἢ τύμπανον.

Ρεάτον (Rieti), πόλις ἀρχαία τῆς
Ἰταλίας, κατὰ τὴν Σαβίνην κει-
μένη (Κάτοικ. Ρεατινός).

Ρήγιον, ἢ Ρήμιον Λέπιδον (Reg-
gio), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς
τὴν ἐντὸς τοῦ Πάδου Γαλλίαν
κειμένη (Κάτοικ. Ρηγίνοσ).

Ρῆνη, ἢ Ρῆνεια, και Ὁρτυγία ἡ
αὐτὴ, μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νή-
σων, πλησίον τῆς Δήλου (Κά-
τοικ. Ρῆνιοσ).

Ρῆσος (Rhesus). Ζ. Ἐυριπίδης.
— Διομήδης.

Ριανός, Κρής, Βηναῖος, Ἱστορικός,
Ποιητής, και Γραμματικὸς πε-
ρίφημος, τοῦ ὁποῖου τὰ ἀποσπα-
σμάτια σώζονται ἐν τοῖς Ἀναλέ-
κτοις τοῦ Βρουγκίου, και ἀλλαχοῦ.

Ῥίον, ἢ Δρέπανον (Καστέλλι τῆς Πάτρας), ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀχαΐαν, πρὸς τὸ Ἀντίρριον ἐκνεῦον.

Ῥιπαΐα, ὄρη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας.

Ῥοδόπη (Ἀργένταρο), ὄρος τῆς Θράκης, ἀπὸ τοῦ Ἑβρου μέχρη τοῦ Εὐξείνου Πάντου ἐκτείνόμενον.

Ῥόδος, νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος, ἀπέναντι τῆς Καρίας κειμένη (Κάτοικ. Ῥόδιας). Εἰς τὸν λιμένα ταύτης τῆς πόλεως ἵστατο ποτὲ ἑπερίφημος Κολοσσός, τουτέστι ἐν χαλκοῦν ἄγαλμα, κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Χάρητος, ἢ Λάχητος τοῦ Λινδίου, εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ τοῦ Ἡλίου, τὸ ὁποῖον ἦτον τόσον ὑψηλόν, ὥστε ἠδύναντο νὰ περῶαι διὰ τῶν σκελῶν αὐτοῦ καὶ πλοῖα ἱκανοῦ μεγέθους μὲ ἀνοιχτά τὰ ἱστία. Τοῦτο τὸ ἄγαλμα, τὸ ὁποῖον διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν λοιπὴν μεγαλοπρέπειαν ἐξέπληξε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ἐν ἐκ τῶν ἑπτὰ Θεαμάτων τοῦ Κόσμου, κατασκευάσθη διακόσια ὀγδοήκοντα ὀκτῶ ἔτη πρὸ Χριστοῦ, καὶ μετὰ πενήκοντα ἕξ ἀπὸ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ, ἔπεσεν ἀπὸ ἑνα μέγαν σεισμόν, καὶ πλεον δὲν ἐστάθη τρόπος νὰ ἀνεγερθῆ, ἀλλ' ἐκείτο κατὰ γῆς, θάλαμα ἐλευσιν εἰς τοὺς ὄρωντας. Κατὰ δὲ τὸ 672 ἔτος μετὰ Χριστὸν κυριεύσας τὴν νῆσον ταύτην Μαβίας ὁ Σαρακηνός, τὸν ἐπώλησεν εἰς ἔμπορόν τινα Ἑβραῖον

ἐκ τῆς Συρίας, ὅστις κόψας αὐτὸν εἰς λεπτά κομμάτια, τὸν μετακόμισεν εἰς τὴν πατρίδα του ἐπάνω εἰς ἑνεακοσίας καμήλους.

Ῥουβίκων (Pisatello, ἢ Fiumicino), ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Ὀμβρικῆν, καὶ εἰς τὴν ἐντὸς τῶν Ἄλπεων χώραν ῥέων.

Ῥούβων, ἢ Ῥούδων (Μέμελ), ποταμὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας.

Ῥουτίλιος (Rutilius), Λουῖκος, ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, Ῥήτωρ, ἀκμάσας ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ ὁποῖου σωζονται ἀποσπασμάτια τινά, ἐκδοθέντα εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν παλαιῶν Λατίνων Ῥητόρων.

Ῥουφίνος (Rufinus), Ἰταλός, καὶ Πρεσβύτερος τῆς Ἀκυληΐας, ἤκμαζε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δεῖου Ἰερωνύμου, τοῦ ὁποῖου ἐχρημάτισε φίλος ἄκρος, καὶ μετὰ ταῦτα ἀντίζηλος, διὰ τὰς τοῦ Ὀριγένους φρενοβλαβίας, καθὼς φαίνεται εἰς τὰς ἀνταποκριτικὰς αὐτῶν Ἐπιστολάς. Ὁ Ῥουφίνος ἦτον εἰδήμων ὄχι μόνον τῆς Λατινικῆς γλώσσης, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν μετέφρασεν εἰς τὸ Λατινικὸν τὸν Φλάβιον Ἰώσηππον· τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν τοῦ Εὐσεβίου μετὰ Προσδήκης· δέκα λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ ὀκτῶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς δὲ τὸ Λατινικὸν συνέγραψε βίους τῶν ἐν Ἑρήμῳ Πατέρων, Ἐκθεσὴν τῆς Πίστεως,

καὶ Ἐπιστολάς τινάς, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1580, φύλ. καὶ ἀλλαχοῦ.

Ρουφός, Ἐφέσιος, Ἰατρός περιφημος, ἀκμάσας ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Περὶ ὀνομασίας τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων βιβλία τρία. Β'. Περὶ τῶν παδῶν τῶν νεφρῶν καὶ τῶν κύστεων βιβλίον ἐν (ἐλλιπές). Γ'. Περὶ φαρμάκων καθαρτικῶν ἀποσπασμάτων (ἐλλιπές), ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1554, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ρουδακός (Μιχαλίται), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Βιθυνίαν.

Ρωμαϊκὸν ἔτος. Ζ. Μῆνες Ῥωμαίων.

Ῥώμη (Roma), ἡ περιφημοτάτη καὶ λαμπροτάτη πόλις τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Λάτιον, ὑπὸ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου τὸ πρῶτον κτισθεῖσα, καὶ ἡ μητρόπολις μετὰ ταῦτα ὅλου τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου χρηματίσασα (Κάτοικ. Ῥωμαῖος).

Ῥωμύλος καὶ Ῥώμος (Romulus καὶ Remus), ἀδελφοὶ δίδυμοι, τῶν ὁποίων ἡ γέννησις καὶ ἀνατροφή ἐστάθησαν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Πρόκας ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἀλβανῶν ἐγέννησε δύο υἱούς, τὸν Νομήτορα καὶ τὸν Ἀρούλιον. Ὁ Νομήτωρ ὡς πρωτότοκος διεδέχθη ἀποθανόντα τὸν πατέρα του· ἀλλ' ὁ Ἀρούλιος ἐκδιώξας αὐτὸν τοῦ θρόνου, ἤρπασε τὴν βασιλείαν, καὶ διὰ περισσοτέραν του ἀσφάλειαν, ἔκαμε καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ῥέαυ Σουλ-

βίαν ἰέρισσαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἐστίας, ὅπου ἦτον εἰς χρόος νὰ ζῆ βίον καθαρὸν καὶ ἀμεμπτον. Ἐκεῖ δὲ διατρίβουσα ἡ Σουλβία, ἐγέννησε δύο δίδυμα, ὡς μὲν αὐτὴ ἔλεγεν, ἐκ τῆς μίξεως τοῦ Ἄρεως, ὡς δ' εἶναι πιθανόν, ὑπότινος ὑπουργοῦ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Διὰ τὸ ὁποῖον ὀργισθεὶς ὁ Ἀμούλιος, αὐτὴν μὲν ἀμέσως ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, τὰ δὲ βρέφη ἐπρόσταξε τὸν ὑπρέτην του νὰ τὰ ρίψῃ εἰς τὸν Τίβερην ποταμόν. Ὁ δὲ ὑπρέτης λαβὼν αὐτά, τὰ ἀφῆκεν εἰς τὰς ὄχθας αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ, ὅστις τότε κατὰ περίστασιν ἦτον ἐκχειλισμένος, καὶ ἀνεχώρησεν εἰπὼν εἰς τὸν Ἀρούλιον, ὅτι ἔβαλεν εἰς πρᾶξιν τὴν προσταγὴν του. Μία λύκαινα, καθὼς ἐλέγετο, ἀκούσασα τὰ κλαυθμηρίαματα αὐτῶν, ἐσύχναζε διὰ πολλὰς ἡμέρας καὶ τὰ ἐδηλάξεν, ἕως ὅτου παρατηρήσας τὸ πρᾶγμα Φαυστύλος ὁ βασιλικὸς ποιμὴν, τὰ ἔλαβεν ἐκείθεν, καὶ φέρων τὰ ἐνεχείρισεν εἰς τὴν Ἄγκαν Λαυρεντίαν τὴν γυναῖκα του, ἡ ὁποία καὶ τὰ ἀνέτρεφεν ἐπιμελῶς ὡς ἰδίᾳ τῆς τέκνα. Ἀφ' οὗ δὲ νηξήθησαν οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοὶ διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ Φαυστύλου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἄγκας Λαυρεντίας, κατ' ἀρχάς μὲν ἤρχισαν νὰ γυμνάζωσι τὰς δυνάμεις των, συμπαίζοντες μετὰ τῶν συνηλικῶν αὐτῶν παίδων· ἔπειτα δὲ, νὰ κυνηγῶσιν εἰς τὰ δάση, καὶ τελευταῖον, νὰ φυλάττωσι τὰ

ποίμνια, διώκοντες ἀπ' αὐτὰ τοὺς ληστές καὶ κακούργους ἀνδρώπους. Διὰ τὸ ὅποιον αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ τοὺς ἐπιβουλεύονται, καὶ λαβόντες δι' ἐνέδρας τὸν Ῥώμον, τὸν ἔφερον πρὸς τὸν Ἀμούλιον, κατηγοροῦντες αὐτὸν, ὡς βλάπτοντα συνεχῶς τὰ ποίμνια τοῦ Νομήτορος. Τότε ὁ Φαυστύλος ὡμολόγησεν ὑπ' ἀνάγκης πρὸς τὸν Ῥωμύλον τὴν γέννησιν αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικά τῆς μητρὸς του, καὶ ἐκ τούτου ὀπίσθη αὐτὸς μετὰ τῶν λοιπῶν ποιμένων, ὥρμησεν εἰς τὴν Ἄλβαν, καὶ φονεύσας τὸν Ἀμούλιον, ἠλευθέρωσε τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἀπεκατέστησεν εἰς τὸν θρόνον τὸν πάππον του Νομήτορα. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπεφάσισαν καὶ αὐτοὶ νὰ κτίσωσι πόλιν εἰς τὸ μέρος, ὅπου εἶχον ἐκτεθῆ καὶ ἀνατραφῆ· ἀλλ' ἠγέρθη μετὰξὺ αὐτῶν φιλονεικία περὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως, καὶ διὰ νὰ παύσῃ ἡ λογομαχία των, ἀπεφάσισαν νὰ μεταχειρισθῶσι τοὺς οἰωνισμοὺς. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐκάθησαν κατὰ μέρος καὶ οἱ δύο, παρετήρουν τὰ πτηνά, καὶ πρῶτος ὁ Ῥώμος εἶδεν ἕξ γύπας ἱπταμένους, ὁ δὲ Ῥωμύλος, μ' ὅλον ὅτι ὕστερος, εἶδε δώδεκα, καὶ ἐκ τούτου φανείς νικητῆς αὐτὸς, ἔκτισε τὴν πόλιν εἰς τὸ μέρος, ὅπου κεῖται τὴν σήμερον, ὀνομάσας αὐτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Ῥώμην. Θέλων δὲ νὰ ἀσφαλίσῃ αὐτὴν πρῶτον μὲ νόμους, παρὰ μὲ τείχη, ἐχάραξε μικρὸν διώρυχα,

καὶ ἐπρόσταξε νὰ μὴ τολμήσῃ κανεὶς νὰ τὸν περάσῃ χωρὶς τὴν ἀδειάν του. Ἄλλ' ὁ Ῥώμος, ὡς νὰ ἤθελε νὰ περιπαίξῃ τοῦ ἀδελφοῦ του τὴν προσταγήν, τὸν ἐπήδησεν αὐθαδῶς, καὶ ἐκ τούτου ὀργισθεὶς ὁ Ῥωμύλος, τὸν ἐφόνευσεν ἀμέσως, καὶ ἔμεινεν αὐτὸς μόνος κυριάρχης τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τῶν ὀλίγων ὑπήκοων, οἵτινες ἦσαν ὅλοι ἀνδρωποὶ κακούργοι, φονεῖς, ληταὶ καὶ ἐβάναστάται, καταφυγόντες ἐκεῖ ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἰταλίας, ὡς εἰς ἀσφαλὲς καταφύγιον. Μετὰ δὲ ταῦτα μὴν ἔχοντες γυναῖκας αὐτὸς καὶ οἱ ὑπήκοοί του, ἔστειλαν πρέσβεις εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη, ζητοῦντες ἀπὸ τοὺς Σαβίνους μάλιστα νόμιμον γάμον, οἱ ὅποιοι ὅμως δὲν ἐδέχθησαν τὴν πρέσβειάν των, μάλιστα δὲ καὶ τοὺς ἐπερίπαιξαν, εἰπόντες πρὸς αὐτοὺς, ὅτι ἔπρεπε νὰ κτίσασιν ἄστυλον καὶ διὰ τὰς γυναῖκας, ἐνοοοῦντες μὲ τοῦτο τὴν πολιτείαν αὐτῶν. Ὁ δὲ Ῥωμύλος ἀκούσας ταύτην τῶν Σαβίνων τὴν ἀπόκρισιν, ἐλυπήθη μεγάλως, καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του ἐμηχανεύθη τοιοῦτον τί. Συστήσας λαμπρὰν πανήγυριν καὶ ἀγῶνας γυμνικούς, ἐπροσκάλεσε διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν Σεωρίαν αὐτῶν καὶ ὅλους τοὺς πλησιοχώρους λαοὺς, οἱ ὅποιοι καὶ ἦλθον μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἄλλ' ἐν ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων ἦσαν προσηλωμένοι εἰς τὰ θεάματα ἐκεῖνα, ὥρμησεν αὐτοὶ ἐκ συνδήμα-

τος, καὶ ἀρπάσαντες τὰς παρὰ
 θένους αὐτῶν, κατεδίωξαν τοὺς
 ἄνδρας μὲ τὰ ὄπλα, οἱ ὅποιοι
 καὶ μετὰ πολλὰς ἀντιστάσεις καὶ
 μάχας, στρατηγούντος μεταξὺ αὐ-
 τῶν τοῦ γενναίου Τατίου, ἐνική-
 θησαν, καὶ τελευταῖον ἐφιλιώθη-
 σαν διὰ τῆς ἐπιμόνου δεήσεως καὶ
 μεσιτείας αὐτῶν τῶν ἠρπασμένων
 γυναικῶν, καὶ ἐδέχθησαν εἰς τὴν
 πόλιν μὲ συμφωνίαν νὰ βασιλεύω-
 σιν εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ἀπὸ τὰ δύο
 μέρη κατὰ διαδοχὴν. Μετὰ δὲ
 ταῦτα ὁ Ῥωμύλος θέλων νὰ δια-
 τάξῃ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως,
 διήρσεε κατὰ πρῶτον τὴν γῆν εἰς
 μέρη τρία, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ
 μὲν πρῶτον τὸ ἀφιέρωσεν εἰς τοὺς
 Θεούς, τὸ δὲ δεύτερον τὸ διώρι-
 σε διὰ τὰ δημόσια ἐξόδα, καὶ
 τὸ τρίτον τὸ ἀφῆκεν εἰς τοὺς
 ὑπηκόους του. Διήρσεεν ὁμοίως
 καὶ τοὺς πολίτας εἰς τὰς τρεῖς,
 εἰς Πατρικίους, Εὐγενεῖς, καὶ
 Δημοτικούς, καὶ ἐκλέξας μεταξὺ
 αὐτῶν ἑκατὸν τοὺς πλεόν ἐπισή-
 μους καὶ συνστοὺς, τοὺς διώρισε
 εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως, οἱ
 ὅποιοι, ὡς ἐκ τῆς γεροντικῆς τῶν
 ἡλικίας, ὠνομάσθησαν Σενάτωρες
 (Senatores), ἤτοι Γερουσιασταί,
 ἀπὸ τοῦ Σένεξ (Senex) Λατι-
 νικοῦ ὀνόματος, σημαίνοντος τὸν
 Γέροντα. Διατάξας λοιπὸν ὁ Ῥω-
 μύλος αὐτὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα,
 ἀποβλέποντα τὴν εὐταξίαν τῆς
 πόλεως, καὶ τοῦ ὑπηκόου του τὴν
 εὐτυχίαν, ὑπῆγε μίαν ἡμέραν
 εἰς ἀναθεώρησιν τοῦ στρατεύμα-
 τὸς του περὶ τὸ Ἄγιός ἔλος, καὶ

ἐκεῖ ἕξαφνα ἔγεινεν ἄφαντος, κα-
 τάττας μὲν καταφλεχθεῖς ὑπὸ
 τοῦ ἐμπεσόντος κεραυνοῦ διὰ τὴν
 συμβᾶσαν τότε μεγάλην ταραχὴν
 καὶ ἀνεμοζάλην, κατ' ἄλλους δὲ,
 δολοφονηθεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων Γε-
 ρουσιαστῶν, οἱ ὅποιοι ἤρχισαν
 πρὸ πολλοῦ νὰ θυσαρεστῶνται
 εἰς τὸν αὐστηρὸν καὶ τυραννικὸν
 αὐτοῦ τρόπον τοῦ διοικεῖν. Θέ-
 λοντες δὲ οὗτοι καὶ νὰ δικαιο-
 θῶσι πρὸς τὸν λαόν, ἐκήρυξαν,
 ὅτι ὁ Ῥωμύλος ἠρπάγη σύσω-
 μος εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ συγ-
 κατηριδμήθη εἰς τὴν τάξιν τῶν
 λοιπῶν Θεῶν, τῶν ὁποίων τοὺς
 λόγους ἐπιβεβαιῶν μεθ' ὄρκου
 Πρόκλος τις, ἀνὴρ ἐπίσημος με-
 ταξὺ αὐτῶν, καὶ πιστὸς φίλος
 τοῦ Ῥωμύλου, ἔλεγεν, ὅτι τῷ
 ὄντι ὁ Ῥωμύλος ἐφάνη εἰς αὐ-
 τὸν καθ' ὁδὸν μὲ λαμπροτέραν ἰ-
 δέαν τοῦ προσώπου, καὶ μεγαλο-
 πρεπέστερον ἀνάστημα, καὶ τῷ
 εἶπε νὰ μὴ ἐξετάξωσι πλεόν πε-
 ρὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ τὸν τιμῶσιν
 ὡς Θεὸν Κυϊρῖνον (Quirinum),
 τουτέστι λογχοφόρον, ἢ πολεμι-
 κὸν κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν Σα-
 βίνων. Τοιαύτη ἐστάθη ἡ γέν-
 νησις, ἡ ἀνατροφή καὶ τὸ τέλος
 κτίτορος μιᾶς πόλεως, εἰς τῆς
 ὁποίας τὰ νεύματα ἔπρεπε μετὰ
 ταῦτα νὰ κλίνῃ τὸν αὐχένα ὁ-
 λος ὁ Παλαιὸς Κόσμος.

Σ Α

- Σαβίνη**, ἡ **Σαβινία** (*Sabina*, ἡ, *Stato della Chiesa*), ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν σημερινὴν ἐπικράτειαν τοῦ Πάπα, ἔχουσα πρὸς Δυσμὰς τὴν Τυρρηνίαν· πρὸς Μεσημβρίαν, τὸ Λάτιον· πρὸς Ἀνατολὰς τὴν Πικεντίαν, καὶ πρὸς Βορρᾶν, τὴν Ὀμβρικὴν (Κάτοικ. Σαβίνος).
- Σαβράτα** (Σάβρατ), πόλις τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὴν χώραν τῶν δύο Σύρτεων κειμένη.
- Σαγγάριος** (Ἄϊάλα), ποταμὸς μέγιστος τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Βιθυνίαν.
- Σαγούντος** (*Murviedro*), πόλις τῆς Ἰσπανίας, εἰς τὴν Ταρράκωνησίαν (Κάτοικ. Σαγουντηνός).
- Σαγχωνιάδων**, Ἀιγύπτιος, ἡ Τύριος, ἔζη, κατὰ τινας, ἐπὶ Σεμράμιδος, καὶ συνέγραψεν εἰς Φοινικὴν διάλεκτον Ἱστορίαν περὶ ἀρχαιότητος τῶν Φοινικῶν, ἧτις ἐξελληνίσθη ἔπειτα ὑπὸ τινος Φίλωνος Βυβλίου, τῆς ὁποίας τὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Κουμβερχάμβου ἐν Λοῦδ., 1720, 8, μετὰ Σημειώσεων.
- Σάϊς**, πόλις παραδάλασσιος τῆς κάτω Αἰγύπτου (Κάτοικ. Σάϊος).
- Σάικαι** (Κυνεζικοὶ Τάταροι), ἔθνος ἀρχαῖον τῆς Ἀσιατικῆς Σαρματίας.
- Σαλαμίς** (Κολοῦρι), μία ἀπὸ τὰς περίξ τῆς Ἀττικῆς νήσους, ὀνομαστή εἰς τὴν ἱστορίαν διὰ τὴν φθορὰν τοῦ Βαρβαρικοῦ στόλου· καὶ πάλις αὐτόθι ὀμώνυμος (Ἀμπελάκι). (Κάτοικ. Σαλαμίνιος).
- Σαλαμίς**, ἡ μετέπειτα Κωνσταντία, πόλις τῆς Κύπρου, πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς κειμένη (Κάτοικ. Σαλαμίνιος).
- Σαλβιανὸς** (*Salvianus*), Γάλλος, Ἐπίσκοπος τῆς Μασσαλίας, ἡ, κατ' ἄλλους, Πρεσβύτερος αὐτῆς. Συνέγραψε Α'. Περὶ Προνοίας βιβλία ἑπτὰ. Β'. Κατὰ Φιλαργυρίας. Γ'. Ἐπιστολάς τινας, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1734, 12, καὶ ἀλλαχοῦ.
- Σαλεντίνη**, ἡ Μεσσαπία (Κάτοικ. Σαλεντηνός). Ζ. Μεσσαπία.
- Σάλερνον** (*Salerno*), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Πικεντίαν κειμένη.
- Σαλλούστιος**, Φιλόσοφος Πλατωνικός. Συνέγραψε Περὶ Θεῶν καὶ Κόσμου βιβλίον, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Τυγουριῶ, 1821, 8, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων, καὶ ἀλλαχοῦ.
- Σαλλούστιος Γάϊος Κρίσπος** (*Salustius C. Crispus*), ἐγεννήθη εἰς τὸ Ἀμίτερον, πόλιν τῆς Σαβίνης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μεταβάς εἰς τὴν Ῥώμην, ἐτημῆθη μὲ διάφορα πολιτικὰ ἀξιώματα. Ἄλλ' ἔπειτα παραιτηθεὶς ἀπὸ αὐτὰ, ἤρχισε νὰ συγγράφῃ ἱστορίας, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ θαυμασίως εὐδοκίμησεν, ὥστ' ἐτηνέθη μεγάλως καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς περαι-

δευμένους τοῦ καιροῦ του, πρῶτος τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας ὀνομασθεῖς ἀπὸ τὸν Μαρτιάλιον, καὶ Ῥωμαῖος Θουκυδίδης ἀπὸ ἄλλους, διὰ τὸ συνεπτυγμένον βέβαια καὶ ἐμβριδέες, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ μέρη σκοτεινὸν καὶ δυσνόητον ὕφος του. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται δύο βιβλία, τὸ πρῶτον Περὶ τῆς συννομωσίας τοῦ Κατίλινα (De Conjuratone Catilinae) ἐπιγραφόμενον, καὶ τὸ δεύτερον Περὶ τοῦ Ἰουγουρδικοῦ πολέμου (De bello Jugurthino), καὶ τινα λείψανα ἐκ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας του, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Ἀμστελοδ., 1742, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων τοῦ Λύερκαμπίου.

Σαλμακίς (Salmacis). Ζ. Ἐρμαφρόδιτος.

Σαλμαντική (Salamanca), πόλις τῆς Ἰσπανίας, κατὰ τὴν Λυσιτανίαν κειμένη.

Σαλμυδησσός (Σταγιάρα), πόλις Ἑλληνίς, ἐπὶ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου κειμένη (Κάτοικ. Σαλμυδησσηός).

Σαλμωνεύς (Salmoncus), υἱὸς τοῦ Ἀϊόλου καὶ τῆς Ἐναρέτης. Οὗτος καταπολεμήσας τὸν Λιτωλόν, Βασιλέα τῆς Ἥλιδος, ἐκυρίευσεν αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν, καὶ γενόμενος ἐκ τούτου ἰσχυρὸς, ἐφθασεν εἰς τὴν ἑπαρσιν, ὥστε παρωμοιάζε τὸν ἑαυτὸν του μὲ τὸν Δία. Κατασκευάσας λοιπὸν χαλκίνην τινὰ γέφυραν, καὶ τρέχων

ἐπάνω αὐτῆς μὲ ἄμαξαν, ἔκαμνε κρότον, ὅμοιον μὲ τὴν βροντὴν ῥίπτων δὲ καὶ εἰς τὸν αἴρα λαμπάδας ἀναμμένας, ἔλεγεν, ὅτι ἦσαν ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ, ὅμοιοι μὲ τὰς τοῦ οὐρανοῦ Διός. Ὁ δὲ Ζεὺς μισήσας τὴν τοιαύτην του ἀσέβειαν, τὸν ἐκεραύνωσε, καὶ τὸν κατεδίκασεν εἰς τὸν Τάρταρον νὰ κείτεται ἐξαπλωμένος κατὰ γῆς, καὶ νὰ βλέπη ἔντρομος τὸν κατερχόμενον ἐπ' αὐτὸν κεραυνόν.

Σάλων, ἢ Σαλωῶναι (Castello di Clissa), πόλις τῆς Δαλματίας παραθαλάσσιος (Κάτοικ. Σαλωνεύς).

Σαμάρεια, ἢ μετέπειτα Σεβαστή, χώρα καὶ πόλις τῆς Παλαιστίνης (Κάτοικ. Σαμαρείτης). Ζ. Ἰουδαία.

Σαμαχωνίτις, λίμνη τῆς Παλαιστίνης, πρὸς τὸ νότιον αὐτῆς κειμένη.

Σαμμονικός (Sammonicus) Σερηῆνος, ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, ἐξῆ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Καρακάλλα, διὰ προσταγῆς τοῦ οὐοίου καὶ ἐφρονεύθη ἐπὶ τῆς τραπέζης συνδειπνῶν μετ' αὐτοῦ. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται Ἰατρικὸν Ποιημάτιον, ἐδοθ. ἐν Λειψία, 1785, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Σάμνιον (Abruzzo), πόλις τῆς Ἰταλίας, τῆς οὐοίας οἱ κάτοικοι ὠνομάζοντο Σαμνῖται, καὶ Σαμνῖται. Ζ. Σαννίτις.

Σαμοθράκη, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πλησίον τῆς Θράκης (Κάτοικ. Σαμοθράξ).

Σάμος. Ζ. Κεφαλληνία.

Σάμος, νῆσος τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἀπέναντι τῆς Ἐφέσου, καὶ πόλις αὐτόθι ὁμώνυμος (Κάτοικ. Σάμιος).

Σαμόσατα (Σκεμφάτ), πόλις τῆς Συρίας εἰς τὴν Κομμαγηνήν, πλησίον τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, πατρίς τοῦ Λουκιανοῦ (Κάτοικ. Σαμοσατεύς).

Σαμώνιον, ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης, πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς κείμενον.

Σαοκόρας (Βάδι αὐτὸ Σεβαία), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Μεσοποταμίαν.

Σαπφῷ, Μιτυληναία, Ποιήτρια Λυρική, θυγάτηρ τοῦ Σκαμανδρινύμου, καὶ τῆς Κλείδος, ἢ Κλοῦδος, καὶ σύγχρονος τοῦ Ἀλκαίου, ἡ ὁποία τόσον εὐδοκίμησεν εἰς τὴν Ποίησιν, ὥστε καὶ δεκάτη Μοῦσα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἐπωνομάσθη. Ἀφ' οὗ ὅμως ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἡ καλή μας Σαπφῷ ἐδόθη εἰς μίαν ἀπόλυτον ἀσωτίαν, ἡ ὁποία τῆς ἐπροξένησε καὶ τὸν ἐλεεινὸν θάνατον τοῦ πνιγμοῦ. Διότι αὐτὴ ἀγάπησασα ὑπερβολικῶς Φάωνα τινὰ Δέσβιον, ἢ, κατ' ἄλλους, Χίων, τὸν ἠκολούθησεν εἰς τὴν Σικελίαν, φεύγοντα τὸν ἔρωτα καὶ τὰ θέλγητρά της, καὶ μὴ δυνηθεῖσα νὰ τὸν καταπέσῃ, ἐκρημνίσθη, κατὰ τὴν τότε συνήθειαν τῶν ἀπληπισμένων, ἀπὸ τοῦ Λευκάτα ἀκρωτηρίου τῆς νήσου Λευκάδος. Ἐκ τῶν πολλῶν Ποιημάτων τῆς Σαπφoῦς σώζονται ἀκόμη δύο Ὠδαί, τρία

Ἐπιγράμματα, καὶ τινὰ ἄλλα ἀποσπασμάτια, ἐκδοθ. πολλαχοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Βολφίου Συλλογὴν τῶν ἐννέα ἐνδοξῶν Γυναικῶν.

Σάρδεις (Σάρδ), ἡ μητρόπολις τῆς Λυδίας, καὶ καθεδρὰ τοῦ Κροίσου, καὶ ἄλλων Βασιλέων (Κάτοικ. Σαρδιανός).

Σαρδική, ἡ μετέπειτα Οὐλπία (Σόφια, ἢ Σοφία), πόλις μεσόγειος τῆς κάτω Μοισίας.

Σαρδαί, καὶ Σαρδῶν, Κοιν. Σαρδινία (Sardegna), νῆσος τῆς Ἰταλίας, ἡ μεγίστη μετὰ τὴν Σικελίαν, πρὸς τὸ δυτικοβόρειον αὐτῆς κειμένη (Κάτοικ. Σάρδος). Ἡ δὲ Παροιμία « Σαρδάνιος γέλως » κατὰ τινὰς μὲν ἔρρέθη ἀπὸ τὴν συνήθειαν τῶν ἐγκατοίκων τοῦ νὰ θυσιάζωσιν εἰς τὸν Κρόνον τοὺς γέροντας αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι, μ' ὅλον ὅτι ὑπίγανον ἄκωντες εἰς αὐτὴν τὴν ἀπάνδρωπον θυσίαν, μ' ὅλον τοῦτο ἐφαίνοντο, ὅτι ἔχαιρον καὶ ἐγέλων, κρίνοντας τάχα ἄτοπον πρᾶγμα νὰ λυπῶνται διὰ τὸν θάνατον εἰς τοιαύτην ὄντες ἠλικίαν. Κατ' ἄλλους δὲ, ἀπὸ τὸ ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ φυόμενον πικρότατον καὶ πολλὰ φαρμακρὸν Σαρδάνιον λεγόμενον φυτὸν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὄσοι, κατὰ δυστυχίαν, ἔτρωγον, ἀπέδνησκον μὲ σπασμούς, καὶ μὲ πρόσωπον τρόπον τινὰ ἐπιμεδιῶντος, συστελλομένων κατ' ὀλίγον τῶν νεύρων τοῦ σώματος, ἀπὸ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δριμύτητα. Σημαίνει δὲ ἡ

Παροιμία γέλωτα πικρὸν, πλαστόν καὶ προσποιημένον, ἢ γέλωτα ἀνθρώπου ὠργισμένου καὶ χαιρεκάκου.

Σαρματία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης (Κάτοικ. Σαρμάτης). Καὶ ἡ μὲν Ἀσιανὴ Σαρματία ἐχωρίζετο ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν διὰ τοῦ Τανάϊδος ποταμοῦ, καὶ τῆς Μαυώτιδος λίμνης· ἡ δὲ Εὐρωπαϊκὴ περιελάμβανε κατὰ πλατυτέραν ἕκτασιν τὴν σημερινὴν Γαλλικίαν, Προυσίαν, καὶ Ῥωσίαν.

Σάρως, ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Καππαδοκίαν.

Σαρπηδόσιον, ἀκρωτήριο τῆς Θράκης, πρὸς τὴν ἄκραν τῆς Χερσονήσου.

Σάρανα (Sarsina), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Ὀμβρικὴν κειμένη.

Σαρωνικὸς κόλπος (Κόρφος τῆς Αἰγίνης), ἡ μεταξύ Ἀργολίδος καὶ Ἀττικῆς θάλασσα, τελευτῶσα εἰς τὸν λιμένα τῶν Κεγχρεῶν.

Σάτυροι (Satyri), υἱοὶ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἰοδίμης, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Νύμφης Νικαίας. Ἦσαν δὲ οἱ Σάτυροι ἀνδρὸμορφα ζῶα, μὲ σῶμα μὲν καὶ κεφαλὴν ἀνθρώπου, μὲ πρόσωπον μικρὸν καὶ πυροειδές, μὲ ὦτα μεγάλα καὶ εἰς ὅξυ λήγοντα, μὲ οὐρὰν καὶ πόδας αἰγός, μαλλιαροὶ καὶ ἀσελγέστατοι· ἐνομιζόντο μ' ὅλον τοῦτο ἡμίθεοι, καὶ ἦσαν ὄπαδοὶ τοῦ Βάκχου εἰς τὰς ἐκστρατείας αὐτοῦ, ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸν ἀρ-

χήγον αὐτῶν Σιληνόν, ἢ Σειληνόν κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζόμενον. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ὅλοι οἱ Σάτυροι ὅταν ἐγήρασκον ὠνομάζοντο Σιληνοὶ, καὶ ἄλλοι πάλιν, ὅτι οἱ Σιληνοὶ ἦσαν διάφοροι τῶν Σατύρων, καταγόμενοι ἀπὸ τὸν Σιληνόν, υἱὸν τοῦ Πανός, καὶ Βασιλέα τῆς Λιβύας, ὅστις σοφὸς τις ὢν, ἐχρημάτισε παιδαγωγὸς τοῦ Βάκχου, καὶ ὄπαδός αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐκστρατείας του.

Σαυνίτες, ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα κειμένη, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ὠνομάζοντο Σαυνίται καὶ Σαυνίται.

Σεβαστή. Ζ. Κάβειρα. — Σαμάρεια.

Σεβαστούπολις, ἡ πρότερον Διοσκουριάς, πόλις τῆς Κολχίδος, ἀποικία Ἑλληνικὴ (Κάτοικ. Σεβαστοπολίτης).

Σεβηριανός (Severianus) Ἰούλιος, ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, τοῦ ὁποίου σώζεται Περὶ τέχνης Ῥητορικῆς βιβλίον, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν παλαιῶν Λατίνων Ῥητόρων.

Σεβηριανός, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Γαβάλλης, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέκτησε τὴν φιλίαν Ἰωάννου τοῦ Χρυσστόμου· ἀλλ' ὕστερον ἐνωθεὶς μετὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χρυσστόμου, τὸν κατέτρεχε καὶ αὐτός. Σώζονται καὶ τούτου Ὀμιλῆαι τινὲς συνεκδοθεῖσαι μετὰ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Χρυσστόμου.

Σεβήρος, Πήτωρ, Ἀλεξανδρεὺς, τοῦ ὁποίου σώζονται Ἡθιοποῖται, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1773, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Σεγούσιον (Susa), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν πέραν τοῦ Πάδου Γαλλίαν κειμένη.

Σεδούλιος (Sedulius) Καίλιος, Σκώτος τὸ γένος, Τερεῦς, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ποίημα Πασχάλιον, διαλαμβάνον περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Β'. Παραβολὴ τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης. Γ'. Ὕμνοι, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. ἐν Ρώμῃ, 1794, 4, μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων.

Σειληνός. Ζ. Σάτυροι.

Σειρήνες, θυγατέρες τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ, καὶ τῆς Μούσης Τερψιχόρης, ἔχουσαι τὸ μὲν ἥμισυ σῶμα τῶν ὠραιότατης παρθένου, τὸ δ' ἄλλο ἥμισυ, ὀρνέου πτερωτοῦ. Αὗται φιλονεικήσασαι μετὰ τῶν Μουσῶν περὶ μουσικῆς τέχνης (Ζ. Ἄπτερα), καὶ νικηθεῖσαι ὑπ' αὐτῶν, ἔπεσον ἀπὸ τὴν λύπῃ των εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου καθήμεναι παρὰ τὸν Σικελικὸν κόλπον, εἴλκυον μὲ τὴν τερπνὴν μελωδίαν των ὅλους τοὺς ἐκεῖθεν παραπλέοντας, καὶ τοὺς ἔτρωγον, πίπτοντας εἰς τὸ πέλαγος. Ἦτον δὲ πεπρωμένον καὶ εἰς αὐτάς νά ἀποθάνωσιν, ὅταν ἕνας μόνον θνητὸς δὲν Δελχίδῃ

ἀπὸ τὰ τερπνά αὐτῶν ἄσματα, τὸ ὅποιον εὐκόλως κατώρθησεν ὁ Ὀδυσσεὺς, διδαχθεὶς τὰ σωτήρια μέσα ἀπὸ τὴν μάγισσαν Κίρκην, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ἐκ τούτου λοιπὸν ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς διεσώθη ἀβλαβῆς μετὰ τῶν συντρόφων του, αἱ δὲ Σειρήνες κρημνισθεῖσαι ἀπὸ τὸ πείσμα των εἰς τὴν θάλασσαν, μετεβλήθησαν εἰς σκοπέλους, οἱ ὅποιοι ἐξ αὐτῶν ὠνομάσθησαν Σειρηνοῦσαι νῆσοι.

Σέλγη, πόλις ὀνομαστὴ τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Πισιδίαν κειμένη.

Σελεύκεια, πόλις τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, παρὰ τὸν Τίγρητα ποταμὸν κειμένη.

Σελεύκεια Τραχεῖα (Σελέχεια), πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Κιλικίαν.

Σελεύκεια ἐν Πιερίᾳ (Κεφέ), πόλις τῆς Συρίας, εἰς τὴν Σελευκίδα (Κάτοικ. Σελευκεύς).

Σελευκίς, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Συρίαν κειμένη.

Σελήνη (Luna), θυγάτηρ τοῦ Ὑπερίωνος καὶ τῆς Θείας, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον ἦτον νά περιέρχεται ἡσυχῶς τὸν οὐρανόν, καὶ νά φωτίζῃ τὴν νύκτα. Ἰδοῦσα δέ ποτε τὸν Ἐνδυμίωνα κοιμώμενον εἰς τὸ Λάτμον, ὄρος τῆς Καρίας, τόσον τὸν ἠγάπησεν, ὥστε πᾶσαν νύκτα κατέβαινε πρὸς αὐτόν, καὶ ἀπελάμβανε τὰ κάλλη του μὲ μόνην τὴν θρωϊαν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ἐνομίζετο δὲ ἡ Σελήνη προστάτις τῆς μαγείας, καὶ εἶναι, λέγουσιν, ἡ αὐτὴ μὲ

τὴν Ἄρτεμιν καὶ Ἑκάτην, ἢ ἡ Ἄρτεμις ὠνομάζετο καὶ Σελήνη.

Z. Ἑκάτη.

Σελιωὺς (Λεοντάρι), ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

Σελιωὺς (Ἰσιενὸς), ποταμὸς τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Κιλικίαν· καὶ πόλις αὐτόθι ὁμώνυμος.

Σελιωὺς (*Terra di Polluce, ἢ di Pulici*), πόλις τῆς Σικελίας, ἀποικία Ἑλληνική (Κάτοικ. Σελιωνούτιος, καὶ Σελιωνούσιος).

Σελλασία, πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Λακωνικὴν (Κάτοικ. Σελλασιεύς).

Σελλήεις, ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἠλιδα.

Σελλοί, ἢ Ἐλλοί, λαοὶ ἀρχαῖοι τῆς Ἠπείρου, κατὰ τὴν Θεσπρωτίαν κατοικοῦντες, καὶ μητρόπολιν, κατὰ τινας, ἔχοντες τὴν Ἐλλοπίαν.

Σεμέλη (*Semele*). **Z. Διόνυσος.**

Σεμναὶ Θεαί. **Z. Ἐρωννύες.**

Σένεκας Λούκιος (*Seneca Lucius*) Ἄνναϊος, Φιλόσοφος καὶ Ποιητῆς Τραγικός, ἐγεννήθη εἰς τὴν Κορδύβην, πόλιν τῆς Ἰσπανίας, καὶ μικρὸς ὢν ἀκόμη, ἐφέρθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς του εἰς τὴν Ῥώμην, διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ ὁποίου ἐπέδωκεν εἰς πᾶν εἶδος μαθησεως, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Ἡθικὴν Φιλοσοφίαν. Διὰ δὲ τῆς μεγάλης του παιδείας καὶ τῆς τῶν ἡθῶν του καθαρότητος ὑψώθη κατ' ἀρχάς εἰς διάφορα ἀξιώματα, καὶ τέλος ἀπεκατεστάθη παιδαγωγὸς τοῦ Νέρωνος, τὸν ὁποῖον ὠφελήσας, καδ' ὅσον

ἡδυνήθη, διδάξας εἰς αὐτὸν τὰ αἰληθῆ καθήκοντα τοῦ Ἡγεμόνος, ἀντωφελήθη καὶ αὐτὸς μεγάλως ἀπὸ τὰς πλουσιοπαρόχους αὐτοῦ δωρεάς, τὰς ὁποίας ὅμως δὲν ἐχάρη μέχρι τέλους. Ἐπειδὴ διαφθάρεις ὁ Νέρων ἀπὸ τοῦς ἐπαράτους αὐλικοῦς κόλακας, καὶ ἀντὶ χρηστοῦ, φιλομαδοῦς καὶ εὐπειθοῦς νέου, τέρας ἀνδρωπόμορφον καὶ αἰμοβόρον ἀποκατασταθεὶς, κατεδίκασε πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς θάνατον καὶ τὸν πρότερον προσφιλῆ διδάσκαλόν του, ὡς ἓνα τάχα τῶν κατ' αὐτοῦ συνωμοτῶν, μὲ μόνην τὴν χάριν τοῦ νὰ ἐκλέξῃ μόνος του ὁποιοῦν δήποτε θάνατον θελήσῃ. Ἀτάραχος ὁ Στωϊκὸς οὗτος Φιλόσοφος ἀκούσας τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀχαρίστου μαθητοῦ του, ἐμβῆκεν εἰς τὸ λουτρόν, καὶ ἀνοίξας διὰ σιδήρου τὰς φλέβας τῶν χειρῶν του, ἐτελείωσεν ἡσυχῶς τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του. Ἐκ τῶν Ἡθικῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σῶζονται Α'. Περί Θυμοῦ βιβλία τρία. Β'. Περί Προνοίας βιβλίον ἓν. Γ'. Περί Πραότητος πρὸς Νέρωνα (ἐλλιπῆ εἰς τὸ τέλος) βιβλία δύο. Δ'. Περί βραχύτητος βίου βιβλίον ἓν. Ε'. Περί σχολῆς τοῦ Σοφοῦ βιβλίον ἓν (ἐλλιπές). Σ'. Περί Εὐποΐας βιβλία ἑπτὰ. Ζ'. Περί Παραμυθίας πρὸς τὴν μητέρα του Ἐλβίαν ἀπὸ τῆς ἐξορίας του βιβλίον ἓν. Η'. Περί Παραμυθίας πρὸς Πολύβιον βιβλίον ἓν (ἀναρχον). Θ'. Περί Παραμυθίας πρὸς Μαρ-

κίαν βιβλίον ἐν. Γ. Φυσικῶν Ζητημάτων βιβλία ἑπτὰ. ΙΑ'. Ἐπιστολαί 127, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Ἀμστελοδ., 1672, 8, εἰς τόμους τρεῖς, μετὰ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Μάρκου Σένεκα. ΙΒ'. Τραγωδίαι (ἀμφισβητούμεναι μεταξὺ τῶν Κριτικῶν) δέκα, ὅλαι μὲ ἐπιγραφάς καὶ ὑποθέσεις Ἑλληνικὰς, πλην τῆς τελευταίας, οἶον Α'. Μῆδεια. Β'. Οἰδίπους. Γ'. Θηβαίς. Δ'. Ἰπόλυτος, ἡ Φαίδρα. Ε'. Ἡρακλῆς Μαωόμενος. 5'. Ἡρακλῆς Οἰταῖος, ἡ ἐν Οἰτη. Ζ'. Θυέστης. Η'. Τρωάδες. Θ'. Ἀγαμέμνων. Ι. Ὀκταῖα, ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ., 1682, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων.

Σένεκας Μάρκος (Seneca Marcus) Ἄνναϊος, Ῥήτωρ περίφημος, ἀρχαιότερος τοῦ Φιλοσόφου Σένεκα. Γεννηθεὶς καὶ οὗτος εἰς τὴν Κορδύβην τῆς Ἰσπανίας, μετέβη εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου διήνυσε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος, θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων, διὰ τὴν μεγάλην του παιδείαν, καὶ κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν ῥητορικὴν του τέχνην. Ἐκ τῶν Ῥητορικῶν αὐτοῦ Λόγων σώζονται πέντε βιβλία τοῦ Δικανικοῦ Γένους, καὶ ἐν ἄλλο τοῦ Συμβουλευτικοῦ, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ εἰρημένου Σένεκα, καὶ ἀλλαχοῦ κατ' ἰδίαν.

Σενία (Τσέγγ), πόλις τῆς Ἰλλυριδος, κατὰ τὴν Διβυρνικὴν χώραν κειμένη.

Σεπτέμβριος (September), ἦτος Ἐβδομος, εἰς ἕκ τῶν δώδεκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων τακτικῶς ἀριθμούμενος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, τοῦ πρώτου ἐνιαυσίου Μηνὸς αὐτῶν. Ζ. Ἰούλιος.

Σεραπίων, Ἀιγύπτιος, Μοναχὸς καὶ Κατηχητὴς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ὕστερον Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Θωμαῖδος. Συνέγραφε κατὰ Μανιχαίων βιβλίον, ἐκδοθ. In H. Canilii lection. Antiq. Edit. S. Basuagio, Τόμ. Α'. Σελ. 35.

Σέρβιος (Servius) Μαῦρος Ὀνωράτος, Γραμματικὸς περίφημος, ἀκμάσας ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Θεοδοσίου τῶν Αὐτοκρατόρων, συνέγραψεν Ὑπομνήματα εἰς τὸν Βιργίλιον, πλήρη πολυμαθείας, συνεχδοθέντα εἰς πολλὰς ἐκδόσεις αὐτοῦ.

Σερβωνίς, λίμνη τῆς κάτω Αἰγύπτου, πλησίον τοῦ Κασίου ὄρους κειμένη.

Σέριφος (Σέρφος), μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πρὸς τὸ νότιον τῆς Θηραμνίας κειμένη (Κάτοικ. Σερρίφιος).

Σέρριον, ἀκρωτήριον τῆς Θράκης, ἀπέναντι τῆς Σαμοθράκης κειμενον.

Σηλυβρία, πόλις τῆς Θράκης, ἐπὶ τῆς Προποντιδος κειμένη (Κάτοικ. Σηλυβριανός).

Σήνα Ἰουλία (Siena), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Τυρρηνίαν κειμένη (Σηναῖος).

Σηνογαλλία (Sinigaglia), πόλις

- παραθαλάσσιος τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Ὀμβρικήν.
- Σήξτος, Ἀφρικανός, Φιλόσοφος καὶ Ἰατρός Ἐμπειρικός. Συνέγραψε Α'. Πρὸς τοὺς Μαθηματικούς Ἀντιρρήτικῶν Λόγων βιβλία ἑνδεκά. Β'. Σκεπτικῶν Ὑπομνημάτων βιβλία τρία, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1718, φύλ. μετὰ τῶν Σημειώσεων τοῦ Φαβρικίου.
- Σήξτος Ἰούλιος, Ἀφρικανός, Ἱστορικός Χριστιανός. Συνέγραψε Α'. Χρονογραφίαν ἀπὸ Κ. Κόσμου μέχρι τοῦ 221 ἔτους μετὰ Χριστόν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπασμάτια τινὰ οὐχόνται εἰς τὸν Εὐσέβιον, Θεοφάνην, Κεδρηνόν, καὶ ἄλλους. Β'. Σπουδάσματα, ἤτοι Συλλογὰς ἐκ διαφόρων Συγγραφέων, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Θηβενότου Συλλογὴν τῶν Παλαιῶν Μαθηματικῶν. Γ'. Πράξεις μαρτυρικὰς καὶ ἄλλα τινά.
- Σήξτος Ρούφος (Sextus Rufus), Ῥωμαῖος, ἀνὴρ ὑπατικὸς, ἀκμάσας ἐπὶ Βαλεντιανοῦ τοῦ δευτέρου. Συνέγραψε Α'. Ἐπιτομὴν Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας. Β'. Περὶ τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Ῥώμης, ἐκδοθ. ἐν Ἀννοβέρ. 1815, 8, καὶ ἄλλαχοῦ.
- Σηπιάς, ἀκτὴ εἰς τὴν μεσημβριωὴν ἄκρην τῆς ἐν Θεσσαλία Μαγνησίας, ὅπου ἐναυάγησεν ὁ στόλος τῶν Περσῶν.
- Σήρα (Κανσοχοῦ), πόλις ἀρχαία τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Σηρικὴν (Κατοικ. Σήρος).
- Σηρικὴ (Μέρος τῆς σημερινῆς Μο-
- γολίας), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐφέρθη κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Εὐρώπην ἢ Σηρικὴ λεγομένη μετὰξη (Κάτοικ. Σηρικός).
- Σηστός (Παλαιόκαστρον), πόλις τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου, ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη.
- Σθενέβοια (Stheneboea). Ζ. Βελοεροφόντης.
- Σθένελος (Sthenelus). Ζ. Περσεύς.
- Σθενώ (Stheno). Ζ. Γοργόνες.
- Σιάζυρος (Σερζούρ), πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἀσσυρίαν.
- Σιβύλλα (Sibylla), Προφήτισσα ἀρχαία, τῆς ὁποίας ἡ βιογραφία εἶναι σκοτεινωτέρα ἀπὸ τὰς προφητείας τῆς. Σώζεται ὑπὸ τὸ ὀνομάτης τεῦχος, διηρημένον εἰς ὀκτὼ βιβλία, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιέχει διαφόρους χρησμούς, οἷον τὸ πρῶτον διαλαμβάνει περὶ τῆς κτίσεως τοῦ Κόσμου, περὶ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδάμ, καὶ περὶ τοῦ Κατακλυσμοῦ· τὸ δεύτερον, περὶ τῆς ἐσχάτης ἡμέρας· τὸ τρίτον, περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου· τὸ τέταρτον, περὶ τῆς πτώσεως διαφόρων βασιλειῶν· τὸ πέμπτον, περὶ τῶν Ῥωμαίων μέχρι τοῦ Καίσαρος Λουκίου τοῦ Βήρου· τὸ ἕκτον, περὶ τοῦ βαπτίσματος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην· τὸ ἑβδομον, περὶ τῆς πτώσεως διαφόρων ἐθνῶν καὶ πόλεων· τὸ ὄγδοον καὶ τελευταῖον περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς πτώσεως τῆς Ῥώμης. Πού ὁμως ἐγεννήθη ἡ Σιβύλλα

αὐτή, τότε ἤμαρζε, τί σημαίνει τὸ ὄνομά της, καὶ ἂν ἦτον μία, ἢ πολλαὶ Σιβύλλαι, εἶναι εἰσέτι ἀμφιβαλλόμενον· τοῦτο μόνον εἶναι γνωστόν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκκλησιαστικούς Συγγραφεῖς μεταχειρίσθησαν ἀκωλύτως εἰς τὰ Συγγράμματά των τοὺς Σιβυλλιακοὺς χορημοὺς, καὶ, κατὰ τὴν διήγησίν των, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ ἀλήθευσαν. Ἡ ἀρίστη ἔκδοσις τῶν Σιβυλλιακῶν τούτων χορημῶν εἶναι ἢ ὑπὸ τοῦ Γαλέου ἐν Ἀμστελ. 1689, 4, εἰς δύο τόμους, μετὰ Ἑρμηνείας, πολλῶν Σημειώσεων καὶ τῶν Εὐκόνων αὐτῶν.

Σιγγιτικός, κόλπος τοῦ Ἄθωνος, ἢ τοῦ ἁγίου Ὄρους.

Σίγειον (Κάβο Γενίτσαρι), ἀκρωτήριον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Τρωάδα.

Σιγίδονον, πόλις τῆς ἄνω Μοισίας, πλησίον τοῦ νῦν Βελιγραδίου κειμένη.

Σίδη, πόλις παραθαλάσσιος τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Παμφυλίαν κειμένη (Κάτοικ. Σιδήτης).

Σιδήτης. Ζ. Μάρκελλος Σιδήτης.

Σιδῶν (Σαῖδ), πόλις μεγίστη, καὶ πρωτεύουσα τῆς Φοινίκης (Κάτοικ. Σιδῶνιος).

Σιδῶνιος (Sidonius), Ἀπολλωνάριος, Γάλλος, ἐκ Λουγδούνου, κατήγετο ἀπὸ λαμπρῶν οἰκογενειῶν, καὶ ἐχρημάτισεν Ἐπίσκοπος τοῦ Κλαρομοντίου. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Ἐπιστολῶν βιβλία ἐννέα, καὶ τινα ἄλλα Ποιήματα, ἐκδοθ. ἐν

Παρισίαις, 1609, 4, μετὰ Σημειώσεων.

Σικελία (Sicilia), νῆσος μεγίστη τῆς Μεσογείου θαλάσσης, πρὸς δυσμὰς τῆς Ἰταλίας κειμένη (Κάτοικ. Σικελιώτης, καὶ Σικελός).

Σικυῶν (Βασιλικά), πόλις ἀρχαιότητι τῆς Ἀχαΐας, πρὸς τὸν Κρισσαῖον κόλπον κειμένη (Κάτοικ. Σικυῶνιος).

Σιλβανός, καὶ Σουλβανός, ἢ Σίλουανός (Silvanus, καὶ Sylvanus), υἱὸς τοῦ Φαύνου, ἢ τοῦ Κράδιος, καὶ τῆς Νύμφης Αἰγός. Κατ' ἄλλους δὲ ὁ Σιλβανός εἶναι ὁ Αἰγίπαιος τῶν Ἑλλήνων, ἢ αὐτὸς ὁ Πᾶν, τὸν ὁποῖον ἐλάτρευον οἱ Ῥωμαῖοι ὡς ἔφορον καὶ προστατῆν τῶν δασῶν, πεδιάδων καὶ τῶν ποιμνίων, καθὼς καὶ οἱ Ἑλληνες τὸν Πᾶνα.

Σιληνός (Silenus). Ζ. Σάτυροι, Διόνυσος, Μίδαξ.

Σίλιος (Silius), Ἰταλικός, ἦτοι ὁ ἐξ Ἰταλικῆς πόλεως τῆς Ἰσπανίας, Ποιητῆς Ἐπικός, ἀκμάσας ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Ἀυτοκράτορος. Σῶζεται αὐτοῦ Ποίημα περὶ τοῦ δευτέρου Φοινικοῦ, ἢ Φοινικοῦ, τουτέστι Καρχηδονικοῦ πολέμου (De bello Punico Secundo), ἐκδοθ. ἐν Λειψία 1792, 8, εἰς τόμους δύο, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος τῶν λέξεων.

Σιμαχίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Κάτοικ. Σιμαχίδης).

Σιμμίας, Ῥόδιος, Ποιητῆς, ἐκ τῶν Ποιημάτων τοῦ ὁποῖου μᾶς σω-

ζονται ἀκόμη δύο Πτέρυγες, δύο Ὠά, δύο Πελέκεις, Ποιήματα, τῶν ὁποίων αἱ στίχοι παραστένουνσι τὸ σχῆμα τοῦ ὠοῦ, τῆς πτέρυγος, κτλ. ἔτι Ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλοι τινές στίχοι, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Βυρτερῶνου Συλλογὴν τῶν Ἐλασσόνων Ποιητῶν, καὶ ἀλλαγῶν κατ' ἰδίαν.

Σιμόεις, ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Τρωάδα.

Σιμπλίκιος, Φιλόσοφος Ἐκλεκτικὸς, ἐγεννήθη εἰς τὴν Κιλικίαν, καὶ ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Ἀμμωνίου. Συνέγραψε Ἀ. Ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον τοῦ Ἐπικτήτου, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1640, 4, Β'. Ὑπόμνημα εἰς τινα βιβλία τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐκδοθ. ἰδίᾳ κατὰ διαφόρους πόλεις.

Σιμωνίδης, Φιλόσοφος καὶ Ποιητὴς περίφημος, ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον Κέων. Οὗτος ἔκαμε πολλὰς περιηγήσεις εἰς τὴν Θετταλίαν, Ἀθήνας, Πελοπόννησον, καὶ εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἐννενηκοντούτης, καὶ ἐτάφη εἰς τὰς Συρακούσας. Νομίζεται κοινῶς, ὅτι οὗτος ἐπρόσθεσεν εἰς τὸ Ἀλφάβητον τὰ διπλᾶ ταῦτα Γράμματα, οἷον τὰ Ζ, Η, Ψ, Ω. Εὐδοκίμησε δὲ πολὺ εἰς τὴν Ποιητικὴν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ Ἐλεγεία, νικήσας καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλου εἰς ἓνα ποιητικὸν ἀγῶνα. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων ἀποσπασμάτια τινὰ σώζονται ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις τοῦ Βρουγκίου, καὶ ἀλλαγῶν.

Σίνις (Sinis), ἢ Σίννις, ὁ Πιτυοκάμπτης, ληστής περίφημος, ὅστις διατρίβων εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, ἐπίανε τοὺς ἐκείθεν διαβαίνοντας, καὶ τοὺς ἐφόρνευε μὲ τῶν σκληρότατον. Διότι λεγύζων τὰς κορυφὰς δύο θένδρων, ἔδενε τοὺς πόδας αὐτῶν σφικτὰ, καὶ ἔπειτα τὰς ἄφνε· αὐταὶ δὲ ἐπανακαμπτόμεναι μὲ σφοδρότητα, κατεξέσχίζον ἐλευσινῶς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους. Ἀλλὰ τέλος πιάσας αὐτὸν ὁ Θεσπύς, τὸν ἐτιμώρησε μὲ τὸν αὐτὸν σκληρὸν καὶ ἐπώδυνον θάνατον.

Σίντιες. Ζ. Ἡφαιστος.

Σίνων (Sinon). Ζ. Δούρειος Ἴππος.

Σινώπη (Σινάβη), πόλις Ἑλληνισ, ἐπὶ τῶν παραλίῶν τοῦ Εὐξείνου Πόντου κειμένη, πατὴρ Διογένους τοῦ Κυνικοῦ Φιλοσόφου (Κάτοικ. Σινωπεύς).

Σίτυλον, ὄρος τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

Σίρμιον (Μιτροβίτσα), πόλις τῆς κάτω Παννονίας, πρὸς τὴν δεξιᾶν ὄχθην τοῦ Δανουβίου κειμένη. (Κάτοικ. Σιρμιεύς).

Σίσυφος (Sisyphus), υἱὸς τοῦ Αἰάλου, καὶ Βασιλεὺς τῆς Κορίνθου, ὅστις ἀγαθὸς ἦν τὸ πρῶτον καὶ εἰρηνικὸς, ἔγειγεν ἔπειτα ἀπὸ ἐναντίας περιστάσεις σκληρὸς καὶ ἀπᾶνθρωπος, καὶ διὰ τοῦτο διατρίβων παρὰ τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, ἐλάμβανε μεγάλην εὐχαρίστησιν νὰ φονεύῃ τοὺς ἐκείθεν διαβαίνοντας μὲ διαφόρους

κολάσεις. Ἄλλὰ πιάσας αὐτὸν ὁ Θησεύς τὸν ἐφόνευσε, καὶ οἱ Θεοὶ τὸν κατεδικάσαν εἰς τὸν Ἄδην νὰ ἀναβιβάζῃ εἰς τὴν κορυφὴν τῶος ὄρους ἕνα μεγαλώτατον βράχον, ὅστις πάλιν ἐπιπτε κάτω κυλιόμενος, πρὸς ἀκατάπαυστον τιμωρίαν του. Κατ' ἄλλους δέ, κατεδικάσθη ὁ Σίσυφος εἰς ταύτην τὴν τιμωρίαν, ἐπειδὴ ἐμήνυσεν εἰς τὸν Ἀσώπῳ, ὅτι ὁ Ζεὺς ἤρπασε τὴν θυγατέρα του Ἄιγωνα, ἢ ἐπειδὴ ἐφάνερονεν εἰς τοὺς ἀνδράποους τὰ ἀπόρρητα τῶν Θεῶν.

Σιτακηνή (Ραβιά), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἀσσυρίαν κειμένη (Κάτοικ. Σιτακηνός).

Σιτώ (Sito). Ζ. Ἄνιος.

Σίφνος, μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους (Κάτοικ. Σίφνιος).

Σιών, ἢ Πόλις Δαβίδ καὶ Σολομῶντος, εἰς ἐκ τῶν τεσσαρῶν λόφων τῆς Παλαιστίνης, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦτον κτισμένη ἡ Ἱερουσαλήμ.

Σκάμανδρος, ἢ Ξάνθος (Κίρκε Κιουταλέρ), ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Τρωϊκὴν γῆν.

Σκαμβονίδαί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Σκαμβονίδης).

Σκάρδος, ὄρος τῆς Μακεδονίας, μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἰλλυρίδος κείμενον.

Σκάρδων, πόλις τῆς Ἰλλυρίδος, εἰς τὴν Λιβυρικήν χώραν κειμένη.

Σκιάδος (Σκιάθος), μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, μεταξὺ Εὐβοίας

καὶ Μαγνησίας κειμένη (Κάτοικ. Σκιάθιος).

Σκιλλοῦς, πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἠλιδα (Κάτοικ. Σκιλλοῦντιος, καὶ Σκιλλοῦσιος).

Σκιριτίς, χώρα τῆς Πελοποννήσου, μεταξὺ Ἀρκαδίας καὶ Λακωνίας κειμένη.

Σκίρος, πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν κειμένη (Κάτοικ. Σκιριεύς, ἢ Σκιριτής).

Σκίρριον, ἀκρωτήριον τῆς Θράκης, ἀπέναντι τῆς Σαμοθράκης κείμενον.

Σκίρροφορία, ἢ Σκιροφορία, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων εἰς τιμὴν τῆς Σκιράδος, ἢ Σκιρίας Ἀθηναῖς, ἀπὸ τῆς κόμης Σκίρας πλησίον τῶν Ἀθηναίων τὴν ὀνομασίαν λαβοῦσα, καθὼς καὶ ὁ Μῆν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐτελεῖτο αὕτη ἡ ἑορτὴ, ὀνομάσθη Σκίρροφοριῶν. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων.

Σκίρων (Sciron), ληστής περίφημος, ὅστις διατρίβων εἰς ἓν παράλιον μέρος τῆς Ἀττικῆς, ἐπίανε τοὺς ἐκεῖθεν διαβαίνοντας, καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐπρόσταζε μὲ πολλὴν καταφρόνησιν νὰ τοῦ πλύνωσι πρῶτον τοὺς πόδας, τοὺς ἔρριπτεν ἔπειτα λακτιζῶν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἄλλὰ πιάσας καὶ αὐτὸν ὁ Θησεύς, τὸν ἐφόνευσε μὲ τὸν ὁμοιον τρόπον.

Σκόλλις, ὄρος τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἠλιδα.

Σκόπελος (Σκόπελον), μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Μαγνησίας κειμένη.

Σκοτούσσα, πόλις τῆς Θετταλίας,

κατὰ τὴν Θεσσαλιώτιδα κειμένη
(Κάτοικ. Σκοτουσαῖος).

Σκυδίας, ὄρος τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν
Ἀρμενίαν.

Σκυδία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, δια-
χωριζομένη ὑπὸ τοῦ Ἰμάου ὄρους
εἰς τὴν Ἐντεῦθεν καὶ Πέραν τοῦ
Ἰμάου Σκυδίαν (Κάτοικ. Σκυ-
δης). Οἱ δὲ παλαιοὶ Ἕλληνες
Σκυδίαν, ἢ Σκυδικὴν ὠνόμαζον
ὅλους τοὺς ἐπέκεινα τοῦ Εὐξεί-
νου Πόντου τόπους, τῶν ὁποίων
οἱ κάτοικοι ἦσαν γινωστοὶ εἰς αὐ-
τοὺς ὡς ἄριστοι ἰππῶται καὶ το-
ξῶται. Μετέπειτα ὁμως ὠνομά-
σθησαν οἱ λαοὶ οὗτοι Σαρμάται,
καὶ ἐπομένως καὶ αὐτὸ τὸ μέρος
τῆς Σκυδίας, Σαρματία. Ζ.
Σαρματία.

Σκυλάκιον. Ζ. Σκυλλήτιον.

Σκυλάξ, Καρυανδεύς, Γεωγράφος,
τοῦ ὁποίου σώζεται Περίπλους
τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ἐκδοθ.
Ἑλλ. Λατ. ἐν. Λουγδ. Βαταυ.
1700, 4, μετὰ διαφόρων Σημει-
ώσεων, καὶ ἀλλαγῶν.

Σκυλίτσης. Ζ. Ἰωάννης Σκυλίτσης.

Σκύλλα (Scylla), θυγάτηρ τοῦ
Φόρκυος καὶ τῆς Νύμφης Κρα-
ναΐδος. Ἄυτη οὖσα παρθένος πολ-
λὰ ὄραία, ἠγαπᾶτο ἐρωτικῶς ἀ-
πὸ τὸν Γλαῦκον· ἡ δὲ Κίρκη
ἀγαπῶσα καὶ αὐτὴ τὸν Γλαῦκον,
ἐμάγευσεν ὑπὸ ζηλοτυπίας τὴν
πηγὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Σκύλ-
λα εὐνείδιζε νὰ λούεται, καὶ
παραυτὰ μετεμορφώθη ἡ δυστυ-
χῆς εἰς ἀσχημότατον τέρας, διὰ
τὸ ὁποῖον αἰσχυρομένη νὰ δια-
τρίβῃ πλέον εἰς τὴν γῆν, ἐφρί-

θη εἰς τὸν Σικελικὸν πορθμὸν,
ὅπου πιάνουσα τοὺς ἐκεῖθεν πα-
ραπλέοντας, τοὺς κατεξέσχιζεν
ἐλεεινῶς, καὶ τοὺς ἔτρωγε. Καὶ
ταῦτα μὲν ὁ μῦθος· τὸ δ' ἀλη-
θές εἶναι, ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν πορθ-
μὸν εἶναι δύο πολλὰ ἐπικίνδυ-
νοι σκόπελοι, Σκύλλα καὶ Χάρυ-
βδις ὀνομαζόμενοι, εἰς τοὺς ὁ-
ποίους ἐμπίπτοντες πολλάκις οἱ
παραπλέοντες, ἀφανίζονται.

Σκύλλαιον, ἀκρωτήριον τῆς Πελο-
ποννήσου εἰς τὴν Ἀργολίδα.

Σκύλλαιον (Sciglio), ἀκρωτήριον
τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Βρεττίαν·
καὶ πόλις αὐτόδι ὀμώνυμος (Κάτ-
οικ. Σκυλλαῖος).

Σκυλλήτιον, καὶ ἔπειτα Σκυλάκιον
(Squillaci), πόλις τῆς Ἰτα-
λίας, εἰς τὴν Βρεττίαν (Κάτ-
οικ. Σκυλλαῖος).

Σκυλλοῦς. Ζ. Σκυλλοῦς.

Σκύμνος, Χίος, ἠκμαζε κατὰ τοὺς
χρόνους Νικομήδους, Βασιλέως
τῆς Βιθυνίας, πρὸς τὸν ὁποῖον
συνέγραψεν εἰς Ἰαμβικούς στί-
χους, Περιήγησιν τῆς γῆς, ἐκ-
δοθ. ψευδῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαρ-
κιανοῦ τοῦ Ἡρακλεώτου ἐν Πα-
ρισίοις 1606, 8.

Σκύρος, μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νή-
σων τοῦ Αἰγαίου πελάγους (Κάτ-
οικ. Σκύριος).

Σμίνδος, ἢ Σμίνθη, πολίχνη τῆς
Τρωϊκῆς γῆς, πλησίον τῆς πό-
λεως Χρύσης, ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν
σμίνδων, τουτέστι ποντικῶν πα-
ρονομασθεῖσα, ὅπου ἦτον καὶ
ναὸς περικαλλῆς τοῦ Ἀπόλλωνος,
εἰς τὸν ὁποῖον ἱεράτευεν ὁ Χρύ-

σης, ὁ πατήρ τῆς Χρυσήϊδος, καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Κρίνις, ἄλλος Ἱερεὺς καὶ Μάντις, εἰς τοῦ ὀποίου τὰς ἡμέρας ἀφανίσας ὁ Ἀπόλλων τὸ πλῆθος τῶν σμίνθων, ἐπωνομάσθη καὶ αὐτὸς Σμίνθιος, ἢ Σμινθεύς (Smintheus).

Σμύρνα, ἢ Σμύρνη, πόλις Ἰωνικῆ παραθαλάσσιος, περιφημὸς ἔκπαλαι, καὶ μάλιστα διὰ τὴν γέννησιν (κατὰ τὴν πιδανωτέραν γνώμην) τοῦ Ψεσπεσίου Ὀμήρου (Κάτοικ. Συμυρναῖος).

Σογδιανή, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Περσίαν, περιοριζομένη ἀπὸ τὸν Ὠξὸν καὶ Ἰαξάρτην τοὺς ποταμούς (Κάτοικ. Σόγδιος, καὶ Σόγδος).

Σολῆνος (Solinus), Γάϊος Ἰούλιος, Ῥωμαῖος, Γραμματικὸς, ἀκμάσας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Δομιτιανοῦ. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται Συναγωγὴ Ἀποφθεγμάτων καὶ ἀξιοληνημονεύτων πραγμάτων ἐκ τῶν τοῦ Πλινίου τοῦ Πρεσβυτέρου, ἐκδοθεῖσα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, *Exercitationes Plinianae*, ἐν Δυσιγεφύραις 1794, 8, μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἀλλαγῶν.

Σόλοι, ἢ μετέπειτα Πομπηϊοῦπολις, πόλις παραθαλάσσιος τῆς Κιλικίας, ἀποικία Ἑλληνικῆ, ἀπὸ τῆς ὁποίας τοὺς κατοίκους προήλθον, λέγουσαν, οἱ Σολοικισμοί, κακῶς καὶ ἐπταισμένως τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν προφέροντας.

Σόλοι, πόλις τῆς Κύπρου, πρὸς τὸ βόρειον αὐτῆς κειμένη.

Σόλυμοι, λαοὶ τῆς Ἀσίας, περὶ τὴν Πισιδίαν κατοικοῦντες.

Σόλων, Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἐξηκестίδου, τοῦ ἐκ τῆς Σαλαμῖνος, Ποιητῆς, Πολιτικῆς, καὶ Νομοθέτης ἀριστος, ὅστις κατ' ἀρχάς διὰ τὴν μετρίαν του κατάστασιν μετήρχετο τὸν ἐμπορικὸν βίον· ὕστερον δὲ ἀφιερῶθη ὅλος εἰς τὴν σπουδὴν τῶν Γραμμάτων, καὶ ἔκαμε καὶ διαφόρους περιηγήσεις· ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὴν πατρίδα του, τὴν ἀφέλησε καὶ μὲ λόγου καὶ μὲ ἔργον. Οὗτος συνέγραψε Νόμους, ἢ μετεμόρφωσε τοὺς τοῦ Δράκοντος, ἀρχαιότερου Νομοθέτου τῶν Ἀθηνῶν, οἱ ὅποιοι ἦσαν πολλὰ σκληροὶ, καὶ εἰσῆξε καὶ τὴν Σεισάχδειαν, ἥτοι μετρίασιν καὶ περιορισμὸν τοῦ βάρους τῶν χρεῶν κατὰ τῶν σκληρῶν δανειστῶν, καὶ μὲ τὴν προσποιημένην του ἔκστασιν τῶν φρενῶν του, παρώρμησε τοὺς Ἀθηναίους διὰ τινῶν ἐνθουσιαστικῶν στίχων εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς Σαλαμῖνος. Θέλων δὲ νὰ ἀποδημήσῃ καὶ ἐκ δευτέρου, ὑπεχρέωσε μεθ' ὄρκου τοὺς συμπολίτας του νὰ τηρήσωσιν ἀπαρασλεύτως τοὺλάχιστον δέκα χρόνους τοὺς Νόμους του. Ὁ Σόλων ἦτον εἷς ἐκ τῶν ἐπτὰ Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ σύγχρονος τοῦ πλουσιωτάτου Κροίσου, τοῦ ὁποίου ἐπερίπαιξεν ἀφόβως τὴν κενοδοξίαν, ὅταν ὑπήγεν εἰς τὴν Λυδίαν. Τέλος δὲ ἀπέθανεν ὑπεργηρως εἰς τὴν Κρήτην, καὶ μετακομισθὲν τὸ σῶμα του, ἐτάφη

- λαμπρῶς εἰς τὴν Σαλαμίνα. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Νόμοι, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις 1635, φύλ. In Samuelis Petiti Legibus Atticis, καὶ ἀλλαχοῦ. Β'. Ἐκ διαφόρων Ἐλεγειακῶν Ποιημάτων ἀποσπασμάτια τινά, ἐκδοθέντα ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις τοῦ Βρουγκίου. Γ'. Ἐπιστολαὶ τιναε, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν.
- Σουέσσα (*Sessa*), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸ Λάτιον, παρὰ τὸν Λεῖρον ποταμὸν κειμένη.
- Σουΐδας, τοῦ ὁποίου ἡ πατρίς καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς του μένουσιν εἰσέτι ἄγνωστα, μᾶς ἀφῆκε Λεξικόν, ἐρασιμαμένον ἐκ διαφόρων Συγγραφεῶν, τὸ ὁποῖον περιέχει βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν, παροιμίας, καὶ ἐξηγήσεις τινῶν λέξεων καὶ ἰδιωτισμῶν, ἐκδοθ. πολλαχοῦ, καὶ ἐν Κανταβρυγία, 1705, φύλ. εἰς τόμους τρεῖς, Ἑλλ. Λατ. δι' ἐπιμελείας τοῦ Κυστέρου.
- Σουῦλμον (*Sulmona*), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Σαβίνην.
- Σουλπικία (*Sulpicia*), Ῥωμαία, Ποιήτρια τοῦ καιροῦ τῆς περιφημοῦ, ἀκμάσασα ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Δομιτιανοῦ, πρὸς τὸν ὅποιον διευδύνηται καὶ ἡ μέχρι τῆς σήμερον σωζομένη Σάτυράτης, ἐκδοθ. ἐν Ἀργεντορ., 1509, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.
- Σουλπίκιος (*Sulpicius*) Σεβῆρος, Γάλλος, Ἀκυϊτανός, ἀκμάσας ἐπὶ Ὀναρίου καὶ Θεοδοσίου τῶν Αὐ-
- τοκρατόρων. Συνέγραψε πολλά, μεταξύ τῶν ὁποίων ἐπαινεῖται ἡ κατ' ἐπιτομὴν Ἱστορία τοῦ Κόσμου, ἀρχομένη ἀπὸ κτίσεως αὐτοῦ ἕως τοῦ 400 ἔτους μετὰ Χριστόν, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1709, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.
- Σούνιον (Κάβο Κολόννε), τὸ νοτιώτατον ἀκρωτήριο τῆς Ἀττικῆς καὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος· καὶ δῆμος, ἡ κωμόπολις αὐτόδε ὀμώνυμος (Κάτοικ. Σουნიεύς).
- Σούσα (Σούστερ), μία ἀπὸ τὰς πρωτεύουσας πόλεις τῆς Περσίας, ἡ καθέδρα τῶν Βασιλέων αὐτῆς (Κάτοικ. Σούσιος).
- Σουσιανή (Χουσιστάν), ἐπαρχία μεγίστη τῆς Περσίας, μεταξύ Βαβυλωνίας καὶ Περσίδος κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Σουσιανῆς).
- Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Σοφίλου, Ποιητῆς Τραγικὸς περίφημος, μαθητῆς τῆς μὲν Μουσικῆς τοῦ Λάμπρου, τῆς δὲ Ποιητικῆς τοῦ Ἀισχύλου χρηματίας. Οὗτος πολλὰ νέος ὢν ἀκόμη, ἔδειξε μεγάλα σημεῖα τῆς ἐξαιρέτου ἀγχινοίας του, καὶ ἔφαλεν εἰς τὸ δέκατον ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας του τὰ ἐπινίκια διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Σαλαμίνας, καὶ μετὰ δέκα ἔτη δημοσιεύσας κατὰ πρῶτον Τραγωδίαν, ἐνίκησε τὸν διδάσκαλόν του Ἀισχύλον εἰς τὸν ποιητικὸν ἀγῶνα. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐστάθη πολλὰ εὐτυχῆς ὁ Σοφοκλῆς μας εἰς τὴν Τραγωδίαν, καὶ ἔφερε τὸ Θέατρον εἰς καλλιτέραν κατάστασιν, καλλωπίσας αὐτὸ μὲ εἰκόνας,

προσθέσας καὶ τρίτον διαλεγόμενον πρόσωπον, καὶ ἐπαυξήσας τὸν χορὸν μὲ ἄλλα δεκαπέντε πρόσωπα. Ἐχὼν δὲ μεγάλην ἔφραση εἰς τὴν Ποιητικὴν, ἠμέλησε παντάπασιν τὴν οἰκονομίαν τῆς οἰκίας του, διὰ τὸ ὅποιον κατηγορηθεὶς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του ὡς ἄσωτος καὶ παράφρων, ἀδωάδην, ἀναγκρὺς ἔμπροσθεν τῶν κριτῶν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῶ, Τραγωδίαν, τὴν ὁποίαν τότε ὀνόθηκοντούτης ὦν συνέγραψε. Τέλος ἀπέθανεν ἐννενηκοντούτης, κατὰ τινὰς μὲν ὑπὸ τῆς χαρᾶς, ἀκούσας, ὅτι εἰς τὸ γῆρας του ἔλαβε τὸ βραβεῖον, κατ' ἄλλους δὲ, ἀποπνεύγεις ἀπὸ ῥάγα σταφυλῆς. Ἐκ τῶν ἑκατὸν καὶ εἰκοσι Τραγωδιῶν του μᾶς σώζονται μόνον ἑπτὰ Α'. Ἄιας Μαστιγοφόρος. Β'. Ἡλέκτρα. Γ'. Οἰδίπους Τύραννος. Δ'. Ἀντιγόνη. Ε'. Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ. Σ'. Τραχινίαι. Ζ'. Φιλοκτήτης, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις, 1781, εἰς τόμους δύο, μετὰ τῆς Λατικῆς Μεταφράσεως, Σχολίων, καὶ Σημειώσεων.

Σπάλλαδρα (Λυφόνιαστρον), πόλις παραΔαλάσσιος τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας (Κάτοικ. Σπάλλαδραῖος).

Σπανία. Ζ. Ἰσπανία.

Σπάρτη (Μιστράς), ἡ αὐτὴ καὶ Λακεδαίμων, πόλις ἀρχαιοτάτη καὶ περιδοξος, καὶ ἡ μητρόπολις τῆς Λακωνίας (Κάτοικ. Σπαρτιάτης).

Σπαρτοί. Ζ. Κάδμος.

Σπερχεῖος (Ἑλλάδα, ἢ Ἀλλαμάνα), ποταμὸς τῆς Θετταλίας, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους, καὶ ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον.

Σπολήτιον (Spoleto), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Ὀμβρικὴν (Κάτοικ. Ἐκ Σπολητίου).

Σποργίλος, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐξ ἀγνώστου φυλῆς (Κάτοικ. Σποργίλιος).

Στάγειρα (Λιβάνοβα), πόλις τῆς Μακεδονίας, παρὰ τὸν Στρυμονικὸν κόλπον κεκλιμένη, πατρίς τοῦ Ἀριστοτέλους (Κάτοικ. Σταγειρίτης).

Στάδιον, διάστημα 125 βημάτων, ἢ 600 ποδῶν τὸ μῆκος· καὶ οὕτως ἐλέγετο κατ' ἀρχὰς ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἠγωνίζοντο οἱ ἀθληταί, καὶ Σταδιοδρόμοι, ὅσοι ἔτρεχον μίαν μόνην φορὰν ἀπὸ τῆς μίαν ἕως εἰς τὴν ἄλλην ἄκρην τοῦ Σταδίου.

Στάτιος (Stattius) Πούβλιος Παπίνιος, Νεαπολίτης, Ποιητὴς τοῦ καιροῦ του περίφημος, ἀκμάσας ἐπὶ Δομιτιανοῦ τοῦ Αυτοκράτορος. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Θηβαῖς, ἥτοι περὶ τοῦ μεταξὺ Πολυνείκου καὶ Ἐτεοκλέους πολέμου εἰς βιβλία δώδεκα. Β'. Ἀχιλλῆς, ἥτοι περὶ τῶν πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου συμβάντων εἰς βιβλία δύο. Γ'. Δρυμῶν, τουτέστι συναγωγή πολλῶν ποιημάτων διαφόρων ὑποθέσεων εἰς βιβλία πέντε, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ

- ἐν Λουδίῳ, 1728, 8, μετὰ Σημειώσεων.
- Στειρία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Πανδιονίδος φυλῆς (Κάτοικ. Στειριεύς, καὶ Ἐπιρρ. Στειριάδην).
- Στέντωρ (Stentor), Ἀρκάς, ἀνὴρ μέγαλοφώνοτατος, τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ ἐχρησίμευεν ὡς βροντοφῶνος σάλπιγγς, ἐπειδὴ, κατ' Ὅμηρον, ἐφώναζε τὸσον, ὅσον ἠδύνατο νὰ φωνάζωσι πενήκοντα ἄλλοι ἀνδρωποὶ, ὁμοῦ ἠνωμένοι.
- Στενυκλᾶρος (Νῆσι), πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Μεσσηνίαν (Κάτοικ. Στενυκλᾶριος).
- Στερόπη (Sterope). Ζ. Οἰνόμαος.
- Στερόπη (Steropes). Ζ. Κύκλωπες.
- Στέφανος, Ἀθηναῖος, Ἴατρός. Συνέγραψεν ἐξηγήσεις εἰς τὸ πρῶτον τοῦ Γαληνοῦ Θεραπευτικὸν βιβλίον, ἐκδοθ. ἐν Βενετίᾳ, 1536, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.
- Στέφανος, Βυζάντιος, Γραμματικὸς περιφήμος. Συνέγραψεν Ἑθνικά, ἧτοι Λεξικὸν Γραμματικὸν καὶ Γεωγραφικόν, τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει περὶ Πόλεων καὶ Δήμων, καὶ τῆς παραγωγῆς τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων. Ἐκ τούτου τοῦ ὀφελιμωτάτου Λεξικοῦ σώζονται μόνον ὀλίγα τινὰ λείψανα, καὶ ἡ Ἐπιτομή, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν Ἐρμόλαος τις Γραμματικὸς Κωνσταντινοπόλιτις ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Ἰουστινιανοῦ. Ἡ ἐντελεστέρα ἐκδοσις αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐν Λουγδ. Βαταν., Ἑλλ. Λατ. 1694, φύλ. μετὰ πολλῶν καὶ ἀξιολόγων κριτικῶν Σημειώσεων.
- Στῆλαι Ἡρακλέους. Ζ. Ἀβύλη.
- Στησίχορος, ὁ ἐξ Ἰμέρας, πόλεως τῆς Σικελίας, υἱὸς τοῦ Παισίδου, Ποιητῆς, ἀκμάσας ἐπὶ τοῦ τυράννου Φαλαρίδου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἠγαπάτο, μ' ὅλον ὅτι αὐτὸς ἠναντιόνητο πάντοτε εἰς τὴν τυραννίαν του. Ἀπέθανε δὲ εἰς τὴν Κάτάνην, ζήσας ὑπὲρ τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Ἐπῶν σώζονται ὀλίγα τινὰ ἀποσπασμάτια, ἐκδοθ. ἐν Γοττιγγῇ, 1771, 4, μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἀλλαχοῦ.
- Στιχομαντεία, ἢ Ραφιδομαντεία, ἡ διὰ στίχων τινὸς Ποιητοῦ, καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ Ὁμήρου, γινόμενη μαντεία.
- Στοά (Porticus), οἰκοδόμημα μεγαλοπρεπὲς εἰς τὰς Ἀθήνας, μὲ στυλοὺς ἀφ' ἑνὸς μέρους, ἧτις καὶ Ποικίλη Στοά (Porticus Poecile) ἐλέγετο διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ περιφήμου Πολυγνώτου τοῦ Θασίου πολυειδεῖς καὶ ποικίλας ζωγραφίας, μὲ τὰς ὁποίας ἐπαράστανε τὴν ἐκπόρθησιν τῆς Τρωάδος, τὴν μάχην τοῦ Μαραθῶνος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἄξια λόγου καὶ θαυμασμοῦ ἔργα. Αὐτοῦ ἐδίδασκε Ζήνων ὁ Φιλόσοφος, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸς καὶ οἱ ὀπαδοὶ του ὠνομάσθησαν Σταϊκοί, ἢ οἱ ἐκ τῆς Στοᾶς Φιλόσοφοι.
- Στοβαῖος. Ζ. Ἰωάννης Στοβαῖος.
- Στόβοι (Σαρακῖνο), πόλις τῆς Μακεδονίας, πατρίς τοῦ εἰρημένου Ἰω. Στουβαίου.
- Στουδίτης. Ζ. Θεόδωρος Στουδίτης.

Στράβων, Γεωγράφος περιφημος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀμάσειαν τοῦ Πόντου, ἢ τῆς Καππαδοκίας, καὶ διὰ τοῦτο ἐνίοτε καὶ Καππαδόκης ὀνομάζεται. Οὗτος ἔκαμε πολλὰς περιηγήσεις εἰς τὴν Ἀσίαν, Ἔγυπτον, Ἑλλάδα, Ἰταλίαν, καὶ εἰς ἄλλα διάφορα μέρη, καὶ συνέγραψε Γεωγραφίαν εἰς βιβλία δέκα καὶ ἐπτὰ, χρησιμωτάτην εἰς ὅλους τοὺς Φιλολόγους, ἐκδοθ. πολλαχοῦ, καὶ ὑπὸ Ἀ. Κοραῆ ἐν Παρισίοις, 1816-1819, 8, εἰς τόμους τέσσαρας, μετὰ κριτικῶν Σημειώσεων καὶ Πινάκων. Σώζεται καὶ Ἐπιτομὴ ταύτης τῆς Γεωγραφίας, Χρηστομαδία, ἐπιγραφομένη, καὶ κατὰ τὸ 980 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ γενομένη ὑπὸ τινος ἀνωνύμου Γραμματικοῦ, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ, 1555, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.

Στρατονικήα (Ἐσκι Ἰσάρ), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Καρίαν κειμένη (Κάτοικ. Στρατονικεύς).

Στράτος, ἢ Στρατὸς (Σεροβίγλι), πόλις ἀρχαία τῆς Ἀκαρνανίας, πλησίον τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Στράτιος).

Στράτων, Σαρδιανός, τοῦ ὁποίου σώζεται Συλλογὴ Ἐπιγραμμάτων, Παιδικὴ Μοῦσα, ἐπιγραφομένη, ἐκδοθ. ἐν Ἀλτεμβέργ. 1764, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Στροφάδες (Στρίβαλοι), νησίδιαι τινά, ἢ διάφοροι σκόπελοι, περὶ τὴν νῆσον Ζάκυνθον (Κάτοικ. Στροφαδεύς).

Στρόφιος (Strophius). Ζ. Ὁρέστης.

Στρυμῶ (Strymo). Ζ. Πρίαμος. Στρυμονικὸς κόλπος (Κοντέσσα, ἢ Κόρφος τοῦ Ὀρφανιοῦ), θάλασσα τοῦ Αἰγαίου πελάγους, σχηματιζομένη εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ.

Στρυμῶν (Ῥενδίνα, ἢ Καρασοῦ), ποταμὸς τῆς Μακεδονίας, ἐκχυνόμενος εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

Στυμφαλῖς, λίμνη τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν. Ἐνταῦθα διέτριβεν ἐν πληθὺς ὀρνέων, τὰ ὅποια ἰπτάμενα, ἐκάλυπτον τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ ἐπροξένουν μεγίστην φθορὰν εἰς τὴν χώραν, ἐπειδὴ ἤρπαζον καὶ ζῶα, καὶ ἀνθρώπους, καὶ τοὺς ἠφάνιζον. Ἄλλ' ὁ Ἡρακλῆς, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Εὐρύσθεως, τὰ διεσκόρπισεν ὅλα, καὶ οὕτως ἤλευθερώσασκε τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀπὸ ταύτης τὴν μάστιγα.

Στύμφαλος, ποταμὸς τῆς Ἀρκადίας, πλησίον τοῦ ὁποίου εἶναι ἢ Στυμφαλῖς λίμνη, καὶ πόλις ὁμώνυμος (Κάτοικ. Στυμφάλιος).

Στύξ, ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, τοῦ ὁποίου τὰ καταβρωτικά ὕδατα ἔδωκαν αἰτίαν εἰς τοὺς Ποιητὰς γὰρ τὸν ὑποδέσσει ποταμὸν τοῦ Ἄδου, λέγοντες, ὅτι ἢ Στύξ (Styx) ἦτον θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύος, ἢ ὅποια ἐγέννησεν ἐκ τοῦ Ἀχέροντος μίαν κόρη, Νίκην λεγομένην. Καὶ ἐπειδὴ ἐβοήθησεν καὶ αὐτὴ μετὰ τῆς

Συγατρός της τὸν Δία εἰς τὴν κατὰ τῶν Τιτάνων μάχην, ἐφῆρισευ ὁ Ζεὺς δι' εὐγνωμοσύνην, νὰ ὀμνύωσιν ὅλοι οἱ Θεοὶ εἰς τὸ ὄνομά της, μὲ ἀπόφασιν, ὅτι ὅστις ἤθελε παραβῆ τὸν ὄρκον του, νὰ ἐξορίζεται διὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ νὰ στερῆται πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ Νέκταρ καὶ τὴν Ἀμβροσίαν.

Σύβαρις, ἡ μετέπειτα Θούριον καὶ Κόπιαι, πόλις τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Λευκανίαν, ὀνομαστὴ διὰ τοὺς ἀβροδιαίτους κατοίκους της, καὶ ποταμὸς αὐτόδι ὀμώνυμος (Κάτοικ. Συβαρίτης).

Συβρίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς (Κάτοικ. Συβρίδης).

Συετώνιος (Svetonius) Γάιος Τραγκυῖλλος, Ῥωμαῖος, Γραμματικός, Ῥήτωρ, καὶ Ἱστορικός ἐλεύθερος καὶ φιλαλήθης, ἀκμάσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν Αὐτοκρατόρων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Βίαι τῶν δώδεκα πρώτων Αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης, ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος ἕως τοῦ Δομιτιανοῦ. Β'. Περὶ τῶν ἐνδόξων Γραμματικῶν βιβλίον ἓν. Γ'. Περὶ τῶν ἐνδόξων Ῥητόρων βιβλίον ὁμοίως ἓν, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Ἀστελοδ., 1736, 4, εἰς τόμους δύο, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων.

Συήνη (Ἑσάν), πόλις ἀρχαία καὶ περιφημος τῆς ἀνω Αἰγύπτου (Κάτοικ. Συηνήτης).

Σύθας, ἡ Σὺς, ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

Συκέα, πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Κιλικίαν κειμένη.

Συκεὺς (Syceus), εἰς ἐκ τῶν Τιτάνων, ὅστις καταδικώμενος ὑπὸ τοῦ Διὸς, καὶ κινδυνεύων νὰ κέρανωθῆ, ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τῆς μητρὸς του Γῆς· ἡ δὲ Γῆ σχισθεῖσα, τὸν ὑπέδεχθη ζωντανόν, καὶ ἀνέδωκεν αὐτῷ τὸ ὀμώνυμόν του φυτόν, τὴν συκῆν.

Συμβόλων λιμὴν (Βαλουκλαύα), λιμὴν ἀξιόλογος τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου.

Συμεῶν, Ἡγούμενος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅστις καὶ Νέος Θεολόγος ὀνομάζεται. Συνέγραψε πολλὰ Ἐκκλησιαστικά, Θεολογικά καὶ Ἀσκητικά Συγγράμματα, τὰ ὅποια ἔπειτα ἀνενέωσε Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, καὶ κατὰ τὸ 1603 ἔτος ἐξεδόθησαν ὅλα ὀμοῦ ἐν Ἰγγοσταδίῳ.

Συμεῶν, Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, ἀνὴρ πολυμαθῆς, καὶ μέγας ζηλωτῆς τοῦ δόγματος τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐχθρὸς δὲ ἄσπονδος τῶν Λατίνων. Συνέγραψε Περὶ τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, περὶ Τελετῶν, περὶ Μυστηρίων, κατὰ Ἀιρέσεων, κτλ. βιβλίον πολλὰ ὠφέλιμον εἰς πάντα εὐσεβῆ Χριστιανόν, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς Ἰερωμένους. Ἐτυπώθη δὲ Ἑλληνιστὶ ἐν Ἰασίῳ τῆς Μολδαβίας, 1683, φύλ. καὶ Γραικιστὶ ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας, 1793, 4.

Συμεών Μεταφραστής, Μάγιστρος και Λογοθέτης. Συνέγραψε Α'. Βίους τῶν Ἁγίων ὄλου τοῦ ἐμιαυτοῦ. Β'. Λόγους Ἑσθιαστικῶν. Γ'. Ἐπιτομὴν Κανόνων. Δ'. Χρονικὸν ἐκ διαφόρων Ἱστορικῶν. Ε'. Ἐπιστολάς, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. ἰδίως κατὰ διαφόρους πόλεις καὶ χρόνους.

Συμεών Σήθος, Ἀντιοχεύς, Ἀξιωματικὸς καὶ Ἴατρος ἐπὶ τοῦ Βασιλέως Μιχαὴλ Δούκα, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ συνέγραψε Σύνταγμα κατὰ Στοιχεῖον Περί τροφῶν δυνάμεως, ὠφελείας, καὶ βλάβης, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις, 1658, 8, καὶ ἀλλαχού.

Σύμη, μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, μεταξύ Ῥόδου καὶ Κύπρου κειμένη (Κάτοικ. Συμαῖος, καὶ Σύμιος).

Σύμμαχος Αὐρήλιος (Symmachus Aurelius), Ῥωμαῖος, ἀνὴρ ὑπατικὸς, ἀκμάσας ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α'. Ἐπιστολῶν πρὸς διαφόρους βιβλία δέκα, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1604, 4, μετὰ Σημειώσεων. Β'. Λόγοι ὀκτώ περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, ἐκδοθέντες ἤδη πρῶτον ὑπὸ Ἀγγέλου Μαΐου ἐν Μεδιολάνοις, 1815, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Σύμμαχος, Σαμαρείτης, ὅστις καταλιπὼν τὴν αἵρεσίν του, ἔγεινε Χριστιανός, πλην δὲν ἔμεινε μέχρι τέλους πιστός εἰς τὴν ὁμολογίαν του. Μετέφρασε καὶ οὗτος ἐκ τοῦ Σαμαριτικῆ τὴν παλαιάν

Γραφήν μετὰ τὸν Ἀκύλαν καὶ Θεοδοτίωνα, κατὰ νόημα μάλλον, παρά κατὰ λέξιν. Ταύτην τὴν Μετάφρασιν ἀναφέρουσι πολὺς καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς ὁποίας τὰ ἀποσώζοντα λείψανα ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Φαβρικίου.

Συμπληγάδες. Ζ. Κυάνας.

Συνέσιος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Κυρήνην τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ Ἑθνικῶν, πλην ἐπισήμους γονεῖς, ὅστις νέος ὢν ἀκόμη τὴν ἡλικίαν, ἐδόθη ὄλος εἰς τὴν σπουδὴν τῶν Γραμμάτων εἰς τὴν ὁποίαν καὶ θανμασίως ἐπέδωκεν. Ἐπειτα δὲ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐτελειοποιήθη καὶ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν, μαθητὴς χρηματίσας τῆς περιφήμου Ὑπατίας, Πλατωνικῆς Φιλοσόφου. Τέλος οἱ ἡμέτεροι τὸν ἐπρόβαλον νὰ βαπτισθῆ, καὶ ἔπειτα νὰ τὸν τιμῆσωσι καὶ μετὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα, ἀλλ' αὐτὸς κατ' ἀρχάς ἀντέλεγε, μὴ θέλων νὰ χωρίσῃ τὴν νόμιμον του σύζυγον, καὶ ν' ἀφήσῃ τὸ κληρῖον, καὶ τὰς ἄλλας του εὐδύμους διατριβὰς, καὶ μάλιστα μὴ δυνάμενος νὰ πληροφορηθῆ περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν· ἔπειτα ὁμως συμβιβασθεὶς εἰς ὅλα αὐτά, καὶ βαπτισθεὶς, ἐχειροτονήθη τῆς Πτολεμαίδος Ἐπίσκοπος. Ἐξῆς λοιπὸν εἰς τοῦτο τὸ ἀξίωμα ἱκανοῦς χρόνους, ἐκπληρῶν ἐπιμελῶς τὰ χρεῖα τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ πιστεύσας καὶ εἰς τὸ περὶ τῆς ἀναστάσεως

τῶν νεκρῶν δόγμα. Ὁ Συνέσιος συνέγραψε πλείστα Συγγράμματα πρὶν καὶ ἀφ' οὗ ἀρχιεράτευσε, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται ἀκόμη τὰ ἐπόμενα Α'. Λόγος περὶ Βασιλείας πρὸς Ἀρκαδίον τὸν Αὐτοκράτορα, τὸν ὁποῖον ὡς πρέσβυς τῶν Κυρηναίων ἐξεφώνησε πρὸς αὐτόν, Β'. Δίων, ἢ περὶ τῆς καθ' ἑαυτὸν διαγωγῆς, Γ'. Φαλάκρας Ἐγκώμιον, ἐναντίον Δίωγος τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ συγγάφαντος Κόρης Ἐγκώμιον. Δ'. Αἰγύπτιος, ἢ περὶ Προνοίας. Ε'. Περί Ἐνυπνίων πρὸς τὴν διδασκάλισσάν του Ὑπατίαν. Σ'. Ἐπιστολαί 135, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις, 1612, φύλ. Αἱ δὲ Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ ἐξεδόθησαν καὶ ὑπὸ Γρηγορίου Κωνσταντᾶ τοῦ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας Ἑλληνιστί, 1792, 8, μετὰ τῶν Σχολίων Νεοφύτου τοῦ Κουσκουκαλυβίτου.

Σύναδα (Σανδακλή), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Φρυγίαν κειμένη (Κάτοικ. Συναδαεὺς).

Συνωρίς, ἀγώνισμα, ἀνήκον εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἐλέγετο, ὅτε μία ἄμαξα ἐσύρετο εἰς τὸ στάδιον ὑπὸ δύο μόνον ἵππων.

Συπαλήττος, ἄθλος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Κερκοπίδος φυλῆς (Κάτοικ. Συπαλήττιος, καὶ Συπαλήττεις).

Συρακούσαι, ἢ Συράκουσαι (Syracosa), ἢ πρωτεύουσα πόλις τῆς Σικελίας, ἀποικία Ἑλληνικὴ (Κάτοικ. Συρακούσιος).

Συρία (Σορία, ἢ Σουσιτάν), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεγίστη, μετὰ τὰς Λυκίας, Εὐφράτου, Ἀραβίας, καὶ Μεσογείου θαλάσσης κειμένη (Κάτοικ. Σύρος).

Συριανός, Ἀλεξανδρεὺς, ἢ, κατ' ἄλλους, Γαζαῖος, ἐχρημάτισεν εἰς τὰς Ἀθήνας μαθητὴς τοῦ τότε περιφήμου Πλουτάρχου, καὶ ὑστερον διδάσκαλος Πρόκλου τοῦ Διαδόχου. Σώζεται καὶ τούτου Ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ Στάσεων τοῦ Ἐρμογένους, ἐκδοθ. ὑπὸ τοῦ Ἄλδου ἐν Βενετίᾳ, 1509, φύλ. μετὰ τῶν λοιπῶν Ῥητόρων.

Σύριξ (Syrinx), θυγάτηρ τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ. Αὕτη διωκομένη ποτὲ ὑπὸ τοῦ Πανός, καὶ κωδυνεύουσα νὰ πιασθῇ, ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τοῦ πατρός της· ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς τὴν μετεμόρφωσεν εἰς κάλαμον, τὸν ὁποῖον κόψας ὁ Πάν, κατεσκεύασε μουσικὸν ὄργανον, τὴν σύριγγα, καὶ τὴν ἔπαιζε πρὸς παρηγορίαν του.

Σύρος (Σύρα), μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων, πρὸς τὸ δυτικοβόρειον τῆς Δήλου κειμένη, πατρὶς Φερσκούδου τοῦ Φιλοσόφου (Κάτοικ. Σύριος).

Συροφοίνικες. Ζ. Κοίλη Συρία.

Σύρτιες. Ζ. Ἀφρική.

Σῦς. Ζ. Σύδας.

Συχάρ, ἢ μετέπειτα Νεάπολις (Ναπλῶσα), πόλις τῆς Παλαιστίνης, εἰς τὴν Σαμάρειαν.

Σφακτηρία (Προδόνα), νῆσος εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσσηνίας, ὅπου οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐνίκηθη-

σαν κατά κράτος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων (Κάτοικ. Σφακτηριεύς).
Σφενδάλη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἰπποδωντιδος φυλῆς (Κάτοικ. Σφενδαλεύς, καὶ Ἐπιρρ. Σφενδαλήθεν).

Σφῆκες. Ζ. Ἀριστοφάνης.

Σφηττός, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντιδος φυλῆς (Κάτοικ. Σφήττιος, καὶ Ἐπιρρ. Σφηττόθεν).

Σφίγξ (Sphinx), τέρας τρομερὸν καὶ ἀλλόκοτον, ἔχουσα κεφαλὴν καὶ πρόσωπον κόρης, σῶμα κυνός, οὐρὰν δράκοντος, πτέρυγας ἀετοῦ, ὀδόντας λέοντος, ὄνυχας γυπός, καὶ φωνὴν ἀνδρώπου. Ἄυτη παμφεῖσα παρά τῆς Ἥρας εἰς τὴν γῆν τῶν Θηβαίων, διὰ τὸ πρὸς αὐτοὺς μῖσος τῆς, ἔβλαπτε πολυτρόπως τὴν χώραν ἐκείνην, προβάλλουσα πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς τοὺς διαβάτας καὶ αἰνιγμα πολλά σκοτεινόν, τὸ ὁποῖον ὅστις δὲν τὸ ἔλυε, κατεσπαράττετο ὑπ' αὐτῆς ἀνιλεῶς. Ἦτον δὲ πεπρωμένον καὶ εἰς αὐτὴν νὰ ἀποδάνη, ὅταν λυθῇ τὸ αἰνιγμάτης, τὸ ὁποῖον καὶ συνέβη διὰ τοῦ Οιδίποδος, ὡς εἰρηται ἐκεῖ. Ζ. Λαίος.

Σχερία. Ζ. Κόρκυρα.

Σχινουντία, καὶ **Σχινούς**, πόλις καὶ λιμὴν τῆς Κορίνθου, εἰς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον (Κάτοικ. Σχινούντιος, καὶ Σχινούσιος).

Σχολάριος. Ζ. Γεννάδιος Σχολάριος.

Σωζόμενος. Ζ. Ἐρμείας Σωζόμενος.

Σωκράτης, Ἀθηναῖος, υἱὸς Σωφρονίσκου τοῦ λιδουργοῦ καὶ Φαιναρέτης Μαιίας. Οὗτος κατ' ἀρχάς διὰ τὴν πτωχικὴν του κατὰστασιν μαθὼν τὴν τέχνην τοῦ πατρὸς του, εὐδοκίμησε θανμασίως, ἐπειδὴ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐσώζοντο πολὺν καιρὸν ὁ Ἐρμῆς καὶ αἱ τρεῖς Χάριτες, ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· ὕστερον δὲ ἀγαπήσας τὴν Φιλοσοφίαν, ἔκαμεν εἰς αὐτὴν μεγάλας προόδους, διὰ τῆς γενναίας συνδρομῆς τοῦ Κρίτωνος, Φιλοσόφου καὶ πλουσίου Ἀθηναίου. Ὁ Πρόδικος, ὁ Ἀναξαγόρας, ὁ Ἀρχέλαος, καὶ ἄλλοι περίφημοι Σοφισταὶ ἐχρημάτισαν διδάσκαλοι τούτου τοῦ ἠδικωτάτου Φιλοσόφου. Ὁ Σωκράτης δὲν ἤνοιξε ποτὲ Σχολεῖον, οὐτ' ἐδίδασκεν ἀπὸ Καθέδρας, ὡς λέγουσιν, ἀλλὰ μετερρῦδιμιζε τῶν συμπολιτῶν του τὰ ἦδη, διδάσκων αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους, εἰς τὰ ἐργαστήρια, εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἀγορὰν, μὲ τρόπον ἀπλούστατον καὶ ὠφελιμώτατον, καθὼς φαίνεται εἰς τὰ Συγγράμματα τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ξενοφῶντος, τῶν μαθητῶν του. Ἐἰς δὲ τὸ ἐβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ἠναγκάσθη, διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐκδουλεύσεις πρὸς τὴν πατρίδα του, νὰ πῆ τὸ κώνειον, διαβληθεὶς ἀπὸ τὸν Ἄνυτον καὶ Μέλιτον, δύο θεαίους καὶ πολλὰ φθονεροὺς Σοφιστάς, ὡς ἄθεος καὶ φθονεὺς τῶν νέων, ὁ ἔνθεος καὶ ἠδικωτάτος οὗτος Φιλοσό-

φος. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πάραυτα ἐκατάλαβαν τὸ ἀσυγχώρητον τοῦτο σφάλμα των, καὶ καταδικάσαντες τοὺς πρωταιτίους εἰς ἐξορίαν καὶ θάνατον, ὕψωσαν εἰς τιμὴν τοῦ περικαλλῆ ἀνδριάντα. Σῶζονται ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Σωκράτους ἑπτὰ Ἐπιστολαὶ ἔκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου Συλλογὴν τῶν Σωκρατικῶν Ἐπιστολῶν, καὶ ἀλλαχοῦ.

Σωκράτης, Κωνσταντινοπολίτης, Σχολαστικός. Συνέγραψε πρὸς τινὰ Θεόδωρον Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν εἰς βιβλία ἑπτὰ, ἔκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Κανταβριγ. 1720, φύλ. μετὰ Σημειώσεων.

Σώπατρος, Ποιητὴς Κωμικός, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, τοῦ ὁποίου ἐν ἀποσπασμάτιον σῶζεται, ἔκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Σωράνος, Ἐφέσιος, Ἰατρός, τοῦ ὁποίου τὰ Συγγράμματα ἐξεδόθησαν μετὰ τοῦ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ, καὶ κατ' ἰδίαν ἐν Φλωρεντίᾳ, 1754, φύλ. μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων τῆς αὐτῆς ὑποδέσεως.

Σωσίπατρος (Sospater), Ἰταλός, Νεαπολίτης, ἀκμάσας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὀνωρίου, τοῦ ὁποίου σῶζεται Γραμματικὴ διδασκαλία, ἔκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν παλαιῶν Λατίνων Γραμματικῶν.

Σωτάδης, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς τῆς Μέσης Κωμωδίας. Συνέγραψε Μῆλη ἀσελγέστατα, τῶν ὁποίων

ἀποσπασμάτια τινὰ σῶζονται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν, καὶ ἀλλαχοῦ.

Τ Α

Τάαυτος. Ζ. Ἐρμῆς Τρισμέγιστος.

Ταίναρον (Ματαπᾶς), ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Λακωνικὴν, καὶ λιμὴν αὐτόθι ὁμόνυμος.

Τακάπη (Γάβης), πόλις τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὴν χώραν τῶν δύο Σύρτεων κειμένη.

Τάκιτος (Tacitus), Γάιος Κορνήλιος, Ἴππεὺς Ῥωμαῖος, καὶ γαμβρὸς τοῦ περιφήμου Ἰουλίου Ἀγρικόλα, ἀκμάσας ἐπὶ Βεσπασσιανοῦ, Δομιτιανοῦ, καὶ Νέρβα τῶν Αὐτοκρατόρων. Ἐχρημάτισε δὲ σύγχρονος καὶ φίλος Πλινίου τοῦ Νεωτέρου, καὶ ἐπαινεῖται μεγάλως ὡς Συγγραφεὺς πολυμαθῆς, ἀκριβῆς, ἀδιάφορος, καὶ, ὅσον τὸ δυνατόν, φιλαλήθης. Συνέγραψε Α'. Ἱστορίαν τῶν Ῥωμαίων Αὐτοκρατόρων ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Γάλβα ἕως τοῦ Δομιτιανοῦ, τῆς ὁποίας σῶζονται μόνον τὰ τέσσαρα πρῶτα βιβλία, καὶ μέρος τοῦ πέμπτου. Β'. Χρονικὰ (Annales) εἰς βιβλία δεκαεξί, περιέχοντα πᾶν ὃ, τι συνέβαινε κατ' ἔτος ἀπὸ Ἀυγούστου Καίσαρος ἕως τοῦ θανάτου τοῦ Νέρωνος, ἐκ τῶν

ὁποῖον ὅμως λείπει τὸ ἑβδομον, τὸ ὄγδοον, τὸ ἔννατον, τὸ δέκατον βιβλίον, ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑνδεκάτου, καὶ μέρος τοῦ δεκάτου ἔκτου. Γ'. Τὸν βίον τοῦ πενδεροῦ τοῦ Ἀγρικόλα. Δ'. Περί Τοποθεσίας καὶ Ἡθῶν τῶν Γερμανῶν, τῶν ὁποῖων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Λουδίνῳ 1812, 8, εἰς τόμους πέντε, μετὰ Σημειώσεων, διαφόρων ἀναγνώσεων, καὶ ἀναπληρωμάτων.

Ταλάσσιος, ἢ **Θαλάσσιος** (Talasius, ἢ Thalassius), Θεὸς τῶν Ῥωμαίων, ἕφορος καὶ προστάτης τῶν γάμων, ὅστις, καθὼς λέγουσιν, εἶναι ὁ Ὑμέναιος τῶν Ἑλλήνων.

Τάναγρα, ἢ **Γραία**, (Σχάμμινον), πόλις τῆς Βοιωτίας, μεταξύ αὐτῆς καὶ τῆς Ἀττικῆς κειμένη (Κάτοικ. Ταναγραῖος).

Τάναϊς, ποταμὸς τῆς Ἀσιατικῆς Σαρματίας, καὶ ἕτερος τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος (Δόν) τῆς Εὐρωπαϊκῆς.

Τάνταλος (Tantalus), υἱὸς τοῦ Διὸς ἐκ τῆς Πλωτοῦς, καὶ Βασιλεὺς τῆς Φρυγίας. Οὗτος ἐπειδὴ ἔσφαξε καὶ ἐμαγείρευσε τὸν υἱὸν του, διὰ τὴν ἀπειθείαν, ἢ διὰ τὴν δοκιμασίαν τῆς δυνάμεως τῶν Θεῶν, κατεδικάσθη εἰς τὸν Ἄδην νὰ στέκεται πλησίον εἰς μίαν λίμνην, ἢ βουτισμένον μέσα εἰς αὐτὴν ἕως εἰς τὸν λαιμὸν, καὶ φλεγόμενος ἀπὸ ὑπερβολικῆν δίψαν, νὰ μὴ δύναται νὰ πῖνῃ· ἐπειδὴ ὅσάκις ἔσκυπτε νὰ πῖνῃ, τὸ ὕδωρ ἐσύρετο ὀπίσω, καὶ ἂν ποτε τὸ ἐλάμβανεν εἰς τὰς

χεῖρας του, δὲν ἐπρόφθανε νὰ βρέξῃ τὸ ἄκρον τῶν χειλέων του, καὶ εὐθὺς ἐχύνετο πάλιν διὰ τῶν δακτύλων του, καὶ ἡ τιμωρία του ἦτον διπλασία καὶ ἀδιάκοπος, διὰ τὴν εἰρημένην παρανομίαν του.

Τάξιλα (Ἄττοκ), πόλις μεγάλῃ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἰνδικήν, μετὰ τὸν Ἰνδοῦ καὶ Ἰνδάσπου τῶν ποταμῶν κειμένη (Κάτοικ. Τάξιληνός).

Ταρακονησία, Ζ. Ἰσπανία.

Ταράκων, καὶ **Ταρόράκων** (Tarragona), ἡ μητρόπολις τῆς κάτω Ἰσπανίας (Κάτοικ. Ταρακονήσιος).

Τάρας, ἢ **Τάραντα** (Taranto), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα κειμένη (Κάτοικ. Ταραντίνος).

Ταρκυνία (Tarquena), πόλις ἀρχαία τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Τυρρηνίαν (Κάτοικ. Ταρκύνιος).

Ταρόρακινα (Terracina), ἡ πρότερον **Τραχίνη**, πόλις τῆς Ἰταλίας, παραθαλάσσιος, εἰς τὸ Λάτιον (Κάτοικ. Ταρόρακινίτης).

Ταρσατική (Τερσάτ), πόλις τῆς Ἰλλυριδος, εἰς τὴν Λιβουρνικὴν χώραν κειμένη.

Ταρσός (Τάρσος), πόλις τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Κιλικίαν, παρὰ τὸν Κνίδου ποταμὸν κειμένη, πατρίς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Κάτοικ. Ταρσεύς).

Τάρταρος, καὶ **Τάρταρα** (Tartarus), μέρος τοῦ Ἄδου, ὅπου ἐτιμωροῦντο αἰωνίως μὲν οἱ ἄδαιοι, καὶ μέχρι τινὸς οἱ λοιποὶ

μακούργοι καὶ ἔνοχοι τινὸς ἐγκλήματος. Κατὰ τοὺς Ποιητὰς ὁ Τάρταρος ἦτον μία βαθυτάτη καὶ πολλὰ σκοτεινὴ φυλακὴ, μὲ τριπλοῦν χαλκῶν τεῖχος περιτειχισμένη, καὶ περικυκλωμένη πανταχοῦθεν ἀπὸ τὸν Πυριφλεγέζοντα καὶ τοὺς λοιποὺς ποταμοὺς τοῦ Ἄδου. Αὐτοῦ κατῳκονοῦν αἱ Ἐρινύες, ἡ Χίμαιρα, ἡ Σφιγξ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀλλόκοτα τέρατα. Αὐτοῦ ἐβασανίζοντο οἱ Τιτᾶνες, ὁ Τυφὼν καὶ οἱ Γίγαντες, καταπλακωμένοι ὑπὸ τὸ ὄρος τῆς Ἄιτνης, καὶ προσέτι ὁ Τιτυὸς, ὁ Φλεγιάς, ὁ Ἰξίω, ὁ Σίσυρος, ὁ Τάνταλος, αἱ Δαναΐδες καὶ ἄλλοι, περὶ τῶν ὁποίων βλέπε ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ παρόντος Λεξικοῦ.

Ταρτησσός, (*Tarissa*), πόλις τῆς Ἰσπανίας (Κάτοικ. Ταρτήσσιος). Ζ. Ἰσπαλις.

Τατιανὸς, Σύρος, Φιλόσοφος Πλατωνικὸς, ἐγεννήθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ διατρίβων εἰς Ρώμην, ἐγνωρίσθη μετὰ τοῦ μάρτυρος Ἰουστίνου, παρὰ τοῦ ὁποίου διδαχθεὶς καὶ τὴν χριστιανικὴν Φιλοσοφίαν, ἐδέχθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδειξε κατ' ἀρχαίς καὶ ζῆλον πολὺν. Ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰουστίνου ἀναχωρήσας ἀπὸ τὴν Ρώμην, ὑπῆγεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἔγεινεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν ἀρχηγὸς νέας τινος Αἰρέσεως, τῆς ὁποίας οἱ ὀπαδοὶ ὀνομάσθησαν Ἐγκρατευταί, καὶ Ὑδροπαραστάται. Ἐκ τῶν Συγ-

γραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α. Λόγος πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἡ κατὰ Ἑθνικῶν, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Ἑρμείου ἐν Ὁξωνίᾳ 1700, 8, Β'. Ἀρμονία Εὐαγγελικὴ, ἐκδοθ. ἐν Βασιλείᾳ 1555, φύλ. καὶ ἀλλαχού.

Τάτιος. Ζ. Ἀχιλλεὺς Τάτιος.

Ταύγετον (Βουγὰ τῆς Μάνης), ὄρος, ἡ σειρὰ βουνῶν, πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Λακωνίας κείμενον. Ταυρικὴ Χερσόνησος (Κριμαία, ἡ Κρίμι), ἣτις καὶ Σκυδικὴ Χερσόνησος πρότερον ἐλέγετο, καὶ Ταυρίς, σχηματιζομένη ὑπὸ τοῦ Ἐυξείνου Πόντου, καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, καὶ συνεχομένη μετὴν ξηρὰν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ Ταφράδος, κοινῶς Πρεκόπ (Κάτοικ. Ταυρικὸς, καὶ Ταῦρος).

Ταυρομενίον (*Taurmina*), πόλις τῆς Σικελίας, πλησίον τοῦ Ταυρομενίου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ταυρομενίτης, καὶ Ταυρομένιος).

Ταῦρος, ὄρος μέγιστον τῆς Ἀσίας, περικλείων ὅλην τὴν Κιλικίαν.

Ταυροῦνον (Βελγρὰδ), πόλις ὀνομαστή τῆς κάτω λεγομένης Παννονίας.

Τάφος, νῆσος μικρὰ τοῦ Ἰονίου πελάγους, ἡ πόλις τῆς Κεφαλληνίας, ἀπὸ Ταφίου τοῦ ἐκεῖσε βασιλεύσαντος παρνομασθεῖσα, τῆς ὁποίας τοὺς κατοίκους ὀνόμασεν ἔπειτα αὐτὸς Τηλεβόας (Κάτοικ. Τάφιος).

Τεᾶτον (*Chiati*), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Σαβίνην κειμένη (Κάτοικ. Τεατίνος).

Τεγέα (Μοκλία), πόλις τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Ἀρκαδίας, εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἀργείας κειμένη (Κάτοικ. Τεγεάτης).

Τέδριππος, ἀγώνισμα, ἀνῆκον εἰς τὸν Δρόμον, καὶ ἐλέγετο ὅταν οἱ ἀδληταὶ ἔτρεχον εἰς τὸ Στάδιον μὲ ἄρματα, ὑπὸ τεσσάρων ἵππων συρόμενα.

Τειρεσίας (Tiresias), Θηβαῖος, υἱὸς τοῦ Εὐήρου καὶ τῆς Νύμφης Χαρικλοῦς, ὅστις, ἐπειδὴ εἶδε κατὰ περίστασιν τὴν Ἀθηνᾶν λουομένην γυμνὴν, ἐτυφλώθη ὑπ' αὐτῆς, καὶ διὰ τῆς δεήσεως τῆς μητρὸς του Χαρικλοῦς ἔλαβεν ἀντὶ τῆς θράσεως τὴν χάριν τοῦ νὰ καταλαμβάνῃ τὰς φωνὰς ὅλων τῶν πτηνῶν. Ἡ, κατ' ἄλλους, ἰδὼν ποτε δύο ὄφεις συνουσιαζομένους, ἐφόνευσα τὸν Δηλυκόν, καὶ εὐθύς ἐγενε καὶ αὐτὸς γυνή· μετὰ καιρὸν δὲ ἰδὼν ἄλλους δύο πάλιν συνουσιαζομένους, καὶ φονεύσας τὸν ἄρσενικόν, εὐθύς πάλιν ἐγενε ἀνὴρ. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας περὶ τῆς ἐν συνουσίᾳ ἡδονῆς, ὡς χρηματίσας καὶ ἀνὴρ καὶ γυνή, ἔδωκε τὴν προτίμησιν εἰς τὰς γυναῖκας. Διὰ τὸ ὅποιον ἀγανακτήσασα ἡ Ἥρα, τὸν ἐτύφλωσε, καὶ ὁ Ζεὺς πρὸς παρηγορίαν του τὸν ἔκαμε Μάντων, καὶ ἐμάντευεν ἄριστα ὅχι μόνον εἰς τὴν γῆν ἐν ὅσῳ ἔζη, ἀλλὰ καὶ ἀφ' οὗ ἀπέθανεν εἰς τὸν Ἄδην, καθὼς γίνεται φανερόν ἀπὸ τὸν Ὅμηρον, ὅστις λέγει περὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς, ὅτι

καταβάς εἰς τὸν Ἄδην, ἠρώτησα τὴν ψυχὴν τοῦ Τειρεσίου παρὶ τῆς μελλούσης τύχης του.

Τελαμών (Telamon), υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ ἐκ τῆς Ἐυδηίδος, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Πηλέως. Οὗτοι φονεύσαντες τὸν νεώτερον ἀδελφόν των Φῶκον, ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Ἀιγίαν ὑπὸ τοῦ Αἰακοῦ, καὶ ὁ μὲν Πηλεὺς ὑπήγεν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ, εἰς τὴν Φθίαν, ὁ δὲ Τελαμών ἦλθεν εἰς τὴν Σαλαμίνα πρὸς τὸν τότε βασιλεύοντα Κυχρεά, ὅστις καὶ τὸν ἐδέχθη φιλικῶς· καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἀτεκος, τὸν ἀφῆκε μετὰ θάνατον καὶ διαδόχον τοῦ βασιλείου του. Ἐπειτα δὲ λαβὼν εἰς γυναῖκα του τὴν Περίβοιαν, θυγατέρα τοῦ Ἀλάδου, ἐγέννησε τὸν Αἰαντα. Ἐλθὼν δὲ μετὰ τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὴν Τρωάδα, καὶ ἀριστεύσας κατὰ τοῦ Λαομέδοντος, ἔλαβεν εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς ἀνδρείας του τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἡσιόνην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγέννησε τὸν Τεῦκρον, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γένους τῶν Τευκριδῶν, ἐξ οὗ κατήγετο καὶ ὁ Εὐαγόρας, ὁ Βασιλεὺς τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνας.

Τελμισσός (Μακρὺ) ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Καρίαν, καὶ πόλις αὐτόδι ὁμώνυμος, μετὰξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Λυκίας κειμένη (Κάτοικ. Τελμισσεύς).

Τελχίνες (Telchines), υἱοὶ τοῦ Ἥλιου, ἢ, κατ' ἄλλους, οἱ Τελχίνες ἦσαν κάτοικοι ἀρχαῖοι τῆς Κρήτης, σύγχρονοι τῶν Κορυβάντων, Κουρήτων, καὶ Ἰδαίων

Δακτύλων, πρὸς τοὺς ὁποίους παρέδωκεν ἡ Πέα τὸν Δία νὰ τὸν ἀναδρέψωσιν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Οἱ Τελχῖνες οὗτοι μ' ὄλον ὅτι ἦσαν ἔμπειροι τέκτονες, καὶ ἐφευρεταὶ πολλῶν ὠφελίμων πραγμάτων, ἦσαν ὁμως καὶ τεραταῖαι, γόητες καὶ ἀπατεῶνες, καὶ προσέτι κατάλαλοι, βάσκανοι καὶ φθονεροί, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ζεὺς βδελυχθεὶς τὴν τσοαύτην αὐτῶν κακίαν, τοὺς μετεμόρφωσεν εἰς σκοπέλους.

Τέμπη (Μπαμπᾶς), κοιλάς χαριστάτη τῆς Θετταλίας, μεταξύ Ὀσσης καὶ Ὀλύμπου τῶν ὀρέων κειμένη.

Τενέδος, μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, ἀπέναντι τῆς Ἀσίας κειμένη (Κάτοικ. Τενέδιος).

Τεργέστη, ἢ Τεργέστιον (*Trieste*), πόλις παραθαλάσσιος τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν χώραν τῶν Κάρων κειμένη (Κάτοικ. Τεργεστηνός, ἢ Τεργεστίνος, κατὰ Ῥωμαϊκὸν τύπον).

Τέρμων, ἢ Τέρμνος (*Terminus*), τουτέστι Ὀριος, Θεὸς τῶν Ῥωμαίων, ἔφορος καὶ προστάτης τῶν ὀρίων, ἤτοι συνόρων, τοῦ ὁποίου τὸ ἄγαλμα κατεσκευάζου εἰς σχῆμα πέτρας τετραγώνου, θέλοντες νὰ φανερώσωσι μὲ τοῦτο, ὅτι τὰ σύνορα τῆς γῆς πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε στερεὰ καὶ ἀμετακίνητα. Ἐώρταζον δὲ καὶ ἑορτὴν εἰς τιμὴν αὐτοῦ, Τερμινάλια καλουμένην, κατὰ τὴν Θ'. Καλεῶν Μαρτίου, ἤτοι τὴν 21 τοῦ Φεβρουαρίου Μηνός, προσ-

φέροντες εἰς τὸν ναόν του τὰς ἀπαρχὰς τῶν ζώων καὶ τῶν γεννημάτων αὐτῶν.

Τερέντιος (*Terentius*) Πούβλιος, Ἀφρικανός, ὁ περιφημώτατος μεταξὺ τῶν Ῥωμαίων Κωμικῶν Ποιητῶν, ἐγεννήθη εἰς τὴν Καρχηδόνα περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρίτου Φοινικικοῦ πολέμου, καὶ ἐχρημάτισεν εἰς τὴν Ῥώμην δούλος τινὸς Τερεντίου Βουλευτοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον παιδευθεὶς, καὶ τέλος ἐλευθερωθεὶς, ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομά του, κατὰ τὴν τότε συνήθειαν τῶν ἀπελευθέρων. Μετὰ δὲ ταῦτα διὰ τῆς φυσικῆς του ἀγχινοίας καὶ τῶν λοιπῶν προτερημάτων του, ἐγνωρίσθη μὲ τὰ πλέον σημαντικὰ ὑποκείμενα τῆς Ῥώμης, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἠγαπήθη ἀπὸ τὸν Γαῖον Λαίλιον, καὶ τὸν Νεώτερον Σκηπίωνα τὸν Ἀφρικανόν, οἱ ὁποῖοι, καθὼς ἐλέγετο, τὸν ἐβοήθουν καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν Κωμωδιῶν του. Ἀπέθανε δὲ κατὰ τὸ 35 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐπιστρέφων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Ῥώμην, ἀπὸ ὑπερβολικῆν λύπην, ὡς λέγουσι, διὰ τὴν κατ' ὄδον ἀποβολὴν τῶν σκευῶν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶχε καὶ ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν Κωμωδίας, μέρος μὲν νεωστὶ συνδεμένας, καὶ μέρος μεταφρασμένας ἀπὸ τὰς Κωμωδίας τοῦ Ποιητοῦ Μενάνδρου, τὸν ὁποῖον ἠγάπα, καὶ κατ' ὅλα ἐμιμήθη, ὥστε καὶ Ῥωμαῖος Μενάνδρος ἐπωνομάσθη. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Κωμωδιῶν τὴν σή-

μέρον σώζονται μόνου ἕξ, ἐπιγεγραμμένοι ὄλαι μὲ ὀνόματα Ἑλληνικά, οἷον Α'. Ἀνδρία. Β. Εὐνούχος. Γ'. Ἀδελφοί. Δ'. Ἐκυρά. Ε'. Φορμιών. Σ'. Ἐαυτὸν τιμωρούμενος, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις, 1827 - 1828, 8, εἰς τόμους δύο, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων, καὶ ἐνός πλουσιωτάτου Πίνακος.

Τερτούλλιανός (Tertulianus), ἡ Τερτύλλιανός Γάιος Σεπτίμιος, Καρχηδόνιος, υἱὸς Κεντυρίωνος τῆς, ἀνὴρ πολυμαθῆς, καὶ Νομικὸς ἀριστὸς, ὅστις γενόμενος ἐξ ἔθνικοῦ χριστιανός, πλεῖστα καὶ ἐλάλησέ, καὶ ἔγραψε κατὰ τῶν ἔθνικῶν, καὶ Ἑβραίων, καὶ τῶν λοιπῶν αἰρετικῶν. Ἄλλ' ἔπειτὰ ἀπατηθεὶς, ὑπέπεσεν εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μοντανιστῶν, τὴν ὁποίαν καὶ ὑπερασπίσθη μὲ τόσον ζῆλον, μὲ ὅσον εἶχε κατατρέξει προηγήτερα τὰς λοιπὰς αἵρέσεις. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη πολλὰ, ἔκδοθ. ἐν Βενετία, 1746, φύλ. μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἀλλαγῶν.

Τερψιχόρη (Terpsichore). Ζ. Μούσαι.

Τετθύς (Tetthys). Ζ. Ὠκεανός.

Τετράπολις, μέρος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τεσσάρων δήμων, ἡ μικρῶν πόλεων συγκειμένη, οἷον, Οἰνόης, Μαραθῶνος, Προβαλίνδου, καὶ Τρακορύδου (Κάτοικ. Τετραπολίτης).

Τεῦχος. Ζ. Τελαμών.

Τέως, καὶ Τῆος (Σέγεσι), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἰωνίαν κειμένη, πατρίς τοῦ Ἀνακρέοντος (Κάτοικ. Τῆιος).

Τηλεβόαι, καὶ Ἰεχονάδες (Σκρόφαι), νῆσοι μικραὶ τοῦ Ἰουίου πελάγους, εἰς τὸν κόλπον τῆς Λευκαδὸς κείμεναι.

Τηλέγονος. Ζ. Ὀδυσσεύς.

Τηλέκλειδης, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς τῆς Παλαιᾶς Κωμωδίας, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποσπάσματα ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Τηλέμαχος (Telemachus), υἱὸς τοῦ Ὀδυσσεῦς καὶ τῆς Πηνελόπτης. Ὅταν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνεχώρησε διὰ τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος, ἀφῆκε τὸν Τηλέμαχον μικρὸν ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς μητρὸς τοῦ Πηνελόπης. Ἀφ' οὗ δὲ ἔφθασεν εἰς νεανικὴν ἡλικίαν, μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ τὰ ἀτοπα κινήματα τῶν Μνηστήρων τῆς μητρὸς του, ἀνεχώρησε κρυφίως ἀπὸ τὴν πατρίδα, καὶ ὑπῆγε ζῆτῶν τὸν πατέρα του, συνωδευμένος ἀπὸ τὴν Ἀθηναῖν ὑπὸ τὸ σῆμα τοῦ Μέντορος, ἀνδρὸς συνετοῦ καὶ πιστοῦ φίλου τοῦ Ὀδυσσεῦς. Τέλος δὲ μετὰ πολλὰς δυστυχίας καὶ ταλαιπωρίας, ὅσας κατὰ διαφόρους τόπους καὶ πόλεις ἐδοκίμασεν, εὗρε τὸν ποδηγόν του πατέρα, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐτιμώρησαν τοὺς ἀναισχύντους ἐκείνους Μνηστῆρας τῆς μητρὸς τοῦ Πηνελόπης, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Τήμενος (Temenus). Ζ. Ἡρακλειδαί.

Τήμος (Μενάμην), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὴν Αἰολίδα (Κάτοικ. Τημνίτης).

Τήνος, μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πρὸς τὸ βόρειον τῆς Δήλου κειμένη (Κάτοικ. Τήνιος).

Τῆος. Ζ. Τέως.

Τηρέυς (Tereus). Ζ. Ἴτυς.

Τιβεριάς (Ταβαρία), λίμνη τῆς Παλαιστίνης, ἥτις καὶ Γενισαρέτ, ἢ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας λέγεται, καὶ πόλις αὐτοῦσι ὀμώνυμος (Κάτοικ. Τιβεριεύς).

Τιβέριος Κλαύδιος Ἀττικὸς Ἡρώδης, ἐγεννήθη εἰς τὸν Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς, καὶ διὰ τὴν μεγάλην του παιδείαν, ἐχρημάτισε διδάσκαλος πολλῶν λαμπρῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι γενόμενοι ἔπειτὰ Καίσαρες, τὸν ἐτίμησαν μέγαλως, φηφίσαντες αὐτὸν Ὑπατον τῆς Ρώμης, καὶ ὑστέρον Ἀρχιερέα τῶν Ἑλληνικῶν ἑορτῶν. Ἀπέθανε δὲ εἰς τὴν πατρίδα του, ζήσας ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζεται μόνον εἰς Λόγος περὶ Πολιτείας, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἑλλήνων Ῥητόρων τοῦ Ἀλδου, καὶ ἄλλων, καὶ κατ' ἰδίαν ἐν Λειψία, 1801, 8.

Τίβερις (Teberis, ἢ Tevere), ποταμὸς μέγιστος τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Λάτιον, ὅστις ἐκπηγάζων ἀπὸ τὰ Ἀπέννινα ὄρη, καὶ διερχόμενος πολλοὺς ἄλλους πο-

ταμοὺς, χύνεται ὑποκάτω τῆς Ρώμης εἰς τὴν Τυρρηνικὴν θάλασσαν.

Τιβίσχος (Τεῖς), ποταμὸς τῆς Δακίας, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Δανούβιον.

Τίβουλλος (Tibullus) Ἀλβίος, Ἴππεὺς Ρωμαῖος, καὶ Ποιητὴς Ἐλεγειακὸς περίφημος, σύγχρονος δὲ τοῦ Ὀρατίου καὶ Ὀβιδίου τῶν Ποιητῶν χρηματίσας, καὶ τοῦ περιφήμου Κορβίνου Μασσαλα φίλος φίλτατος, πρὸς τὸν ὁποῖον συνέγραψε καὶ τὴν μέχρι τοῦδε σωζομένην περίφημον Ἐλεγείαν του. Ἀπέθανε δὲ εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του, ἀφ' ἴσας λύπην ἀπαραιμύθητον εἰς ὄλους τοὺς πεπαιδευμένους τοῦ καιροῦ του, καὶ κατ' ἐξοχίην εἰς τὸν Ὀβιδίου, ὅστις θρηνεῖ ἀπὸ ψυχῆς τὸν ἄωρον θάνατον τοιοῦτου μεγάλου ἀνδρός. Ἐκ τῶν Ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη Ἐλεγείων βιβλία τέσσαρα, ἐκδοθ. ἐν Λειψία, 1817, 8, εἰς τόμους δύο, μετὰ Σημειώσεων.

Τιγγεντάρα, πόλις τῆς Ἰσπανίας, κατὰ τὴν Βαιτικὴν κειμένη.

Τιγγίς (Τάγγερ), ἡ μητρόπολις τῆς Τιγγιτανῆς, ἐπαρχίας τῆς Μαυριτανίας (Κάτοικ. Τιγγίτης).

Τιγρανόκερτα (Σερῆδ), πόλις μεγίστη τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἀρμενίαν κειμένη (Κάτοικ. Τιγρανοκέρτης).

Τίγρις, καὶ Τίγρης, ποταμὸς τῆς Ἀσίας μέγιστος, εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, ὅστις ἐνούμενος μετὰ τοῦ Εὐφράτου, ὅτε καὶ Πασίταγρις

λέγεται, χύνεται εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον.

Τιδορέα καὶ **Ταμπήια**, δύο κορυφαὶ τοῦ ὄρους Παρασσού.

Τιδρας, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Αἰγιήδος φυλῆς (Κάτοικ. **Τιδράσιος**).

Τιδρώνειον, ἢ **Τιδρώνιον** (Βαλίτσα), πόλις τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν Φωκίδα κειμένη (Κάτοικ. **Τιδρωνεύς**, καὶ **Τιδρωνιεύς**).

Τιδωνός (**Tithonus**), υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος, Βασιλέως τῆς Τρωάδος, τὸν ὁποῖον διὰ τὸ ἐξαισίον κάλλος του ἀρπάσασα ἡ Ἥως, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀιδιοπίαν, κ' ἐκεῖ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ τὸν Μέμνονα. Ἀπὸ δὲ τὴν πολλὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπῃν της, παρεκάλεσε τὸν Δία νὰ τὸν κάμῃ ἀθάνατον, χωρὶς ὅμως νὰ ζητήσῃ νὰ μείνῃ καὶ ἀγήρατος. Ὅθεν ὁ Τιδωνός γενόμενος ὑπέργηρος, καὶ μὴ δυνάμενος κλέαν νὰ ὑποφέρῃ τὸ βάρος τοῦ μακροῦ γήρωτος του, μετεμορφώθη εἰς τέττιγα. Ἐμνευε δὲ τὸ γῆρας αὐτοῦ εἰς Παροιμίαν, καθὼς καὶ ἡ μακροβιότης τοῦ ὑπὲρ τὰ ἐννεακόσια ἐξήκοντα ἔτη βιώσαντος Μαδουάλα, υἱοῦ τοῦ Ἐνώχ, καὶ τοῦ Ἀργανθωνίου, Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, ὅστις ἀπέθανε, ζήσας ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη, καὶ βασιλεύσας εὐτυχῶς ὀγδοήκοντα.

Τίκινον (**Pavia**), πόλις περιφημὸς τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν πέραν τοῦ Πάδου Γαλλίαν, πλησίον τῶν Μεδιολάνων κειμένη (Κάτοικ. **Τικινός**).

Τίκινος (**Ticinio**), ἡ Δουρίας, ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, ὅστις ἐξερχόμενος ἀπὸ τὴν λίμνην Οὐερβανόν, χύνεται εἰς τὸν Πάδου πλησίον τῆς Πανίας.

Τίμαιος, Λοκρός, Φιλόσοφος Πυθαγόρειος, σύγχρονος, καὶ διδάσκαλος, κατὰ τινας, τοῦ Πλάτωνος. Συνέγραψε Δωριστὶ Περὶ ψυχᾶς Κόσμου καὶ Φύσιος, ἐκ τοῦ ὁποῖου, ὡς λέγουσιν, εἰσύνδεσεν ἐπειτα ὁ Πλάτων τὸν οὕτως ἐπιγραφόμενον Διάλογόν του, ἡγοῦν τὸν Τίμαιον. Τὸ Σύγγραμμα τοῦ Τιμαίου ἐξεδόθη πολλάκις μετὰ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Πλάτωνος, καὶ κατ' ἰδίαν Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις, 1778, 4, μετὰ τοῦ Ὠκέλλου, καὶ ἀλλαχοῦ.

Τίμαιος, Σοφιστῆς καὶ Γραμματικός. Συνέγραψε Λεξικὸν τῶν Πλατωνικῶν λέξεων, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταν., 1754, 8, μετὰ πολλῶν Σημειώσεων.

Τίμανος (**Timano**), ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, μεταξὺ Ἀκυληίας καὶ Τερφέστης ῥέων.

Τίρυς (**Tiro**), πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἀργολίδα κειμένη (Κάτοικ. **Τιρύνδιος**).

Τισεῖον. Ζ. Ἀλιάντειον Ἀκρωτήριον.

Τισιφώνη (**Tisiphone**). Ζ. Ἐρινυές.

Τιτακίδαί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀιαντίδος φυλῆς (Κάτοικ. **Τιτακίδης**).

Τιτάνες (**Titanes**), υἱοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἑπτὰ: Τιτάν, Ὠκεανὸς,

Κοῖος, Ὑπερίων, Κρείος, Ἰαπετός, καὶ ὁ νεώτατος πάντων Κρόνος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Οὐρανὸς καταταρτάρωσε τοὺς Κύκλωπας, ἀγανακτήσαντες οὗτοι οἱ Τιτᾶνες, καὶ κινήσαντες κατ' αὐτοῦ πόλεμον, τὸν ἐνίκησαν, καὶ παρέδωκαν ὁμοφώνως τὴν βασιλείαν, διὰ μεσιτείας τῆς μητρός των, εἰς τὸν νεώτατον μεταξὺ αὐτῶν, τὸν Κρόνον, μὲ συμφωνίαν νὰ μὴν ἀνὰδρέψῃ ἀρσενικὸν παιδίον, ὡς εἴρηται ἐκεί. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὗτος παρέβη τὴν ὑπόσχεσίν του, ἐκίνησαν καὶ κατ' αὐτοῦ πόλεμον, καὶ νικήσαντες αὐτόν, τὸν ἐφυλάκισαν, ἕως ὅτου τὸν ἤλευθέρωσεν ὁ Ζεὺς, κατατροπώσας τοὺς ἐχθρούς του Τιτᾶνας. Ἐπειτα δὲ ὑποπτευόμενος ὁ Κρόνος καὶ αὐτὸν τὸν Δία, ἐσυμφώνησε πάλιν μὲ τοὺς Τιτᾶνας, διὰ νὰ τὸν φονεύσωσιν· ἀλλ' ἐκεῖνος μαδῶν τὴν ἐπιβουλήν, καὶ λαβὼν εἰς βοήθειάν του τοὺς λοιποὺς Θεοὺς, τοὺς ἐνίκησε κατὰ κράτος, καὶ τοὺς ἔρριψεν εἰς τὸν Τάρταρον, καταστήσας ἐπ' αὐτοὺς φύλακας τοὺς Ἐκατόγχευρας.

Τιταρήσιος (Σαραντοπόρος), ποταμὸς τῆς Θετταλίας, εἰσβάλλων εἰς τὸν Πηνειόν.

Τίτος, Ἐπίσκοπος τῆς Βόστρας, πόλεως πρωτευούσης τῆς Ἀραβίας, ἀκμάσας ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, παρὰ τοῦ ὁποίου ὑπέφερε πολλὰς καὶ μεγάλας καταδρομὰς. Σαῶζονται καὶ τούτου Ἀ. Κατὰ Μανιχαίων

βιβλία τρία. Β'. Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἱερὸν Λουκᾶν. Γ'. Ὀμιλία εἰς τὰ Βαῖα, ἐκδοθ. εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Πατέρων.

Τίτος Λίβιος (Titus Livius), Ἰταλὸς, ἐγεννήθη εἰς τὸ Πατάμιον, ἢ εἰς τὸ Ἀλβανον, κώμην πλησιόχωρον τοῦ Παταυίου, ἀπὸ γονεῖς εὐκαταστάτους, οἱ ὅποιοι καὶ ἐφρόντισαν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ ἀγωγὴν καὶ παιδείαν. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείωσεν εἰς τὴν ἰδίαν του παιδείαν τὴν σπουδὴν τῶν γραμμάτων, καὶ μάλιστα τὴν Νομικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει ἰδιαιτέραν κλίσιν, ὑπήγεν εἰς τὴν Ῥώμην, τὴν τότε καθέδραν τῶν Μουσαῶν, διὰ τὴν συρρόσιν πολλῶν πεπαιδευμένων, καὶ μάλιστα Ἑλλήνων. Ἐκεῖ δὲ ἐξακολουθῶν τὴν καλλιέργειαν τοῦ νοός του, ἐσύνθεσε κατὰ πρῶτον, πρὸς ἰδιαιτέραν του ἐξάσκησιν, Διαλόγους τινὰς περὶ Φιλοσοφίας, τοὺς ὁποίους καὶ ἀφιέρωσε πρὸς τὸν Καίσαρα Ἀυγουστον. Ἐλαβε λοιπὸν εὐδύς ἐκ τούτου τὴν εὐνοίαν τοῦ Μονάρχου, ἣτις συνωδευμένη καὶ μὲ δαψιλῆ χρησίαν, συνήργησε πολὺ εἰς τὸ νὰ διακαιωσθῇ τὸ ὄνομά του, καὶ δικαίως νὰ ὀνομασθῇ ὁ ὕπατος τῶν Ῥωμαίων Ἱστοριογράφων. Συνέγραψεν ὁ μέγας οὗτος Ἱστορικός μὲ ἄκραν πολυμάθειαν, κρίσιν καὶ γλαφυρότητα, Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας βιβλία 142, ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τοῦ θανάτου τοῦ Δρούσου, εἰς τὰ

ὅποια ἐξιστορεῖ πᾶν ὅτι ἐπρα-
τον οἱ Ῥωμαῖοι συναλλήλως καὶ
μετὰ τῶν ἄλλων Ἑθνῶν εἰς αὐτὸ
τὸ πολυχρόνιον διάστημα περι-
στατικῶς, καὶ μὲ ὄλην τὴν ἱστο-
ρικὴν ἀκρίβειαν. Τὸ μόνον ἄ-
ξιον λύπης εἶναι, ὅτι ὁ πανδα-
μάτωρ χρόνος μᾶς ἀφῆρεσε τὸ
περισσότερον μέρος αὐτῆς τῆς
πολυτίμου Ἱστορίας, ἐπειδὴ τὴν
σήμερον δὲν σώζονται, εἰμὴ ἕως
35 μόνον βιβλία, ἤγουν τὰ
πρῶτα δέκα, καὶ ἄλλα εἰκοσι-
πέντε ἐκ τῶν λοιπῶν, τουτέστιν
ἀπὸ τοῦ 21 ἕως τοῦ 45 βι-
βλίου, τὰ ὅποια μ' ὄλον τοῦτο
μαρτυροῦσι τραυῶς τὴν μεγάλην
αὐτοῦ πολυμάθειαν. Ἡ Ἱστορία
τοῦ Λιβίου ἐξεδόθη πολλάκις,
καὶ ἀκαταπαύστως ἐκδίδεται κα-
τὰ διαφόρους χρόνους καὶ πό-
λεις τῆς Ἑυρώπης· ἀλλ' ἡ ἐντε-
λεστέρα καὶ ἀκριβεστέρα μεταξὺ
αὐτῶν τῶν ἐκδόσεων νομίζεται
κοινῶς ἡ ἐν Παρισίοις, 1822 -
1825, 8, εἰς τόμους δώδε-
κα, μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων,
καὶ τῶν ἀναπληρωμάτων τοῦ J.
Freinshemii δι' ἐπιμελείας τοῦ
N. E. Lemaire.

Τίτος Φλάβιος Κλήμης, Ἀλεξαν-
δρεὺς, ἢ, κατ' ἄλλους, Ἀθη-
ναῖος, ὅστις κατ' ἀρχὰς Ἑθνικός
ἦν, διὰ τῆς συνομιλίας πολλῶν
Χριστιανῶν διδασκάλων, ἔγινε
Χριστιανός, καὶ Κατηχητὴς τῆς
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Σχολῆς, εἰς τὸ
ὅποῖον τοῦτο ἐπάγγελμα ἔδειξε
τόσην πολυμάθειαν καὶ ἀρετὴν,
ὥστε ἔτρεχε πανταχοῦθεν πλή-

δος μαθητῶν, μεταξὺ τῶν ὀ-
ποίων ἦτον καὶ ὁ Ὀριγένης.
Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ
σώζονται Α'. Λόγος Προτρεπτι-
κός, ἤτοι νοῦθεσία πρὸς τοὺς
Ἑθνικούς. Β'. Παιδαγωγός, ἤτοι
περὶ διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν
παίδων εἰς βιβλία τρία. Γ'.
Στρωματεῖς, ἢ τῶν κατὰ τὴν
ἀληθῆ Φιλοσοφίαν γνωστικῶν ὑ-
πομνημάτων Στρωματεῖς οὐκτώ.
Δ'. Λόγοι, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκ-
δοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Βενετίᾳ,
1757, φύλ. εἰς τόμους δύο,
μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἄλλα-
χοῦ.

Τιτράς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ
τῆς Λιγνηίδος φυλῆς (Κάτοικ.
Τιτράσιος).

Τιτύος (Tityus), υἱὸς τοῦ Διὸς
ἐκ τῆς Ἑλάρας, τοῦ ὁποίου τὸ
σῶμα ἐξαπλωμένον, ἐσκέπαζεν ἐν-
νέα πλέθρα γῆς. Οὗτος δέλων
ποτὲ νὰ βιάσῃ τὴν Λητώ, ἐτο-
ξεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ
κατεδικάσθη εἰς τὸν Ἄδην νὰ
τοῦ τρώῃ ἕνας ἀχόρταστος γυφ
τὸ ἦπαρ καὶ τὰ σπλάγγνα του,
τὰ ὅποια πάλιν ἀνευεόνοντο πρὸς
παντοτενὴν τιμωρίαν του.

Τίφερνον (Citta di Castello),
πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν
Ὀμβρικὴν κειμένη.

Τίφερνος (Tiferno), ποταμὸς τῆς
Ἰταλίας, εἰς τὴν χώραν τῶν
Φρεντανῶν ἐκρέων.

Τληπτόλεμος (Ptolemy), υἱὸς
τοῦ Ἡρακλέους ἐκ τῆς Ἀστυό-
χης, θυγατρὸς τοῦ Φύλαντος,
Βασιλεὺς τῆς Ἐφύρας. Οὗτος

φονεύσας κατὰ περίστασιν τὸν συγγενῆ του Λυκίμνιον, κατέφυγε μὲ ἀποικίαν εἰς τὴν Ῥόδον, ὅπου κτίσας τρεῖς σημαντικὰς πόλεις, τὴν Λίνδον, τὸν Ἰάλυσσον, καὶ τὴν Κάμειρον, ἀπέθανεν ἐκεῖ, καὶ ἐτιμῆθη ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων ὡς Θεός.

Τρωῶλος (Ταμολίτσι), ὄρος τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Λυδίαν.

Τόλετον (Toledo), πόλις τῆς Ἰσπανίας, κατὰ τὴν Ταρακωνησίαν κειμένη.

Τομεῖς, ἢ Τομεύς, καὶ Τόμοι (Τομισβάρ, ἢ Τεμισβάρ), πόλις τῆς κάτω Μοισίας, παρά τὸν Ἐυξεινον Πόντον κειμένη, ὅπου ἐξωρίσθη ὁ Ποιητής Ὀβίδιος (Κάτωικ. Τομίτης).

Τονεῖα, ἑορτὴ τῶν Σαμίων, πανηγυριζομένη κατ' ἔτος εἰς τιμὴν τῆς Ἥρας ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ἀδμήτη, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἐυρουσδέως φυγοῦσα κρυφίως ἀπὸ τοῦ Ἄργου, ἦλθεν εἰς τὴν Σάμον, καὶ δι' ἀσφάλειάν της ἔγειγεν Ἰέρισσα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἥρας. Οἱ δὲ Ἄργεῖοι ἀγανακτήσαντες διὰ τὴν φυγὴν της, κατέπεισαν τινὰς ληστὰς νὰ κλέψωσιν ἐκεῖθεν τὸ ἄγαλμα ταύτης τῆς Θεᾶς, διὰ νὰ τιμωρηθῇ ἔπειτα ἡ Ἀδμήτη διὰ τὴν ἀπροσεξίαν της. Καὶ οἱ μὲν λησταὶ ἔβαλον τῷ ὄντι εἰς πρᾶξιν τὴν ὑπόσχεσίν των· ἀλλ' ὅταν ἔμελλον νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τὸν λιμένα, τὰ πλοῖον αὐτῶν δὲν ἐκινεῖτο κατ' οὐδένα τρόπον. Ὅθεν ἐννοήσαντες τὴν δύναμιν τοῦ ἀγάλματος,

τὸ ἀφῆκαν εἰς τὸ παραθαλάσσιον, καὶ ἀνεχώρησαν. Τῇ ἐπιούριον δὲ μὴ βλέποντες οἱ Σάμιοι τὸ ἄγαλμα ἐκείνο εἰς τὸν ναὸν, ἤρχισαν νὰ κατηγοροῦν τὴν Ἀδμήτην, καὶ νὰ τὴν φοβερίζουν, ὁπότε ἐξαφνα παρασταθεῖς τις εἶπεν, ὅτι εἶδε τὸ ἄγαλμα κείμενον μόνον εἰς τὸ παραθαλάσσιον. Τότε λοιπὸν ἀφήσαντες τὴν Ἀδμήτην, κατέβησαν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ τὸ λάβωσιν· ἀλλ' αὐτὸ καὶ τότε ἔμεινε διόλου ἀκίνητον· διὰ τὸ ὅποιον φοβηθέντες αὐτοὶ μήπως φύγη διὰ νυκτός, τὸ ἔδησαν μὲ τόνους, ἦτοι σχοινία πλεγμένα, καὶ τὸ ἐφύλαττον ἐκεῖ, ἕως ὅτου καταβάσα καὶ ἡ Ἀδμήτη, καὶ ἐξιλεώσασα αὐτὸ μὲ προσευχὰς καὶ δεήσεις, τὸ ἔφερεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἔβαλε πάλιν ὅπου ἦτον τὸ πρότερον. Οἱ δὲ Σάμιοι εἰς ἀνάμνησιν τούτου τοῦ συμβεβηκότος ἐώρταζον κατ' ἔτος ταύτην τὴν ἑορτὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κατὰ καιρὸν Ἰέρισσα καταβαίνουσα εἰς τὸ παραθαλάσσιον, καὶ λύουσα μὲ τὰς συνήδεις εὐχὰς τὸ ἀφ' ἐσπέρας δεμένον ἐκεῖ ἄγαλμα, τὸ ἐκόμιζε μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ παρατάξεως εἰς τὸν ναὸν του, καὶ οὕτω διελύετο ἡ ἑορτὴ.

Τορωνεῖος, ἢ Τορωνεῖος, κόλπος τῆς Μακεδονίας (Κόρφος τοῦ ἁγίου Μάμα), σχηματιζόμενος εἰς τὴν πόλιν Τορωνην ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Τούλλιος (Tullius). Ζ. Κικέρων.

Τουρνος (Turnus). Ζ. Ἀνσίας.
 Τουρπίλιος (Turpilius), Ῥωμαῖος,
 Ποιητὴς ἀρχαῖος, σύγχρονος τοῦ
 Λουκιλίου, ἐκ τῶν Ποιημάτων
 τοῦ ὁποῖου σώζονται λείψανα τι-
 νά, ἐκδοθ. εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν
 Λατίνων Ποιητῶν.

Τούσκας (Γουαδίλ Βαρβάρ), πο-
 ταμὸς τῆς μικρᾶς Ἀφρικῆς, εἰς
 τὴν Ζευγυτανήν.

Τούσκουλον (Frascati), πόλις τῆς
 Ἰταλίας, εἰς τὸ Λάτιον, ὅπου
 ἦσαν τῶν Ῥωμαίων τὰ ἀγροκή-
 πια (Κάτοικ. Τούσκουλος, ἢ
 Τουσκουλανός).

Τραϊανούπολις, πόλις τῆς Θρά-
 κης, παρὰ τὸν Ἐβρον ποταμὸν
 κειμένη (Κάτοικ. Τραϊανοπλί-
 της).

Τράλλις καὶ Τράλλεις (Σουλτάν
 Ἰσάρ), πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
 κατὰ τὴν Ἰωνίαν κειμένη (Κάτ-
 οικ. Τραλλιανός).

Τραπεζοῦς (Τραβιζούνδα), πόλις τῆς
 Ἀσίας, εἰς τὸν Πόντον (Κάτ-
 οικ. Τραπεζούντιος).

Τρασιμενός (Lago di Perugia),
 λίμνη τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Τυρ-
 ρήνιαν.

Τραχεῖα. Ζ. Κιλικία.

Τραχίν. Ζ. Ἡράκλεια.

Τραχίνη. Ζ. Ταβράκινα.

Τραχυνίαι. Ζ. Σοφοκλῆς.

Τραχωνῆτις, χώρα τῆς Παλαιστι-
 νης, πρὸς τὸν Εὐφράτην ποτα-
 μὸν κειμένη.

Τρεβίας (Trebia), ποταμὸς τῆς
 Ἰταλίας, εἰς τὴν Κισαλπίνην
 Γαλλίαν, ἐκχυνόμενος εἰς τὸν
 Πάδον.

Τρητὸν, ὄρος τῆς Πελοποννήσου,
 εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.

Τριβαλλοί, λαοὶ ἀρχαῖοι τῆς Θρά-
 κης, τῶν ὁποίων ἀπόγονοι εἶναι,
 λέγουσιν, οἱ νῦν Βούλγαροι, ἢ
 Βοσνάκοι.

Τρίγωνον, κριτήριον εἰς τὰς Ἀθή-
 νας, οὕτω καλούμενον ἀπὸ τοῦ
 σχήματος τοῦ οἴκου, εἰς τὸν ὁ-
 ποῖον συνήγοντο οἱ κριταί.

Τρίκκη (Τρίκκαλα), πόλις τῆς Θετ-
 τάλιας, κατὰ τὴν Ἰστιαιώτιδα
 κειμένη (Κάτοικ. Τρικκαῖος).

Τρικόρυθος, δῆμος τῆς Ἀττικῆς,
 ἐκ τῆς Ἀιαντίδος φυλῆς (Κάτ-
 οικ. Τρικορύσιος, καὶ Ἐπιφύ. Τρι-
 κορυντόθεν).

Τρίμητος (Tremiti), νῆσος μι-
 κρά, κατὰ τὸ Ἀδριατικὸν πῆλα-
 γος κειμένη.

Τριμεσις, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ
 τῆς Κεκροπίδος φυλῆς (Κάτοικ.
 Τριμεσιεύς).

Τρίνιος (Trigno), ποταμὸς τῆς
 Ἰταλίας, εἰς τὴν χώραν τῶν
 Φρεντανῶν ῥέων.

Τριόπιον (Κάβο Κρίο), ἀκρωτή-
 ριον τῆς Καρίας, πλησίον τῆς
 Κνίδου κείμενον.

Τρίπολις (Ταραβόλ), πόλις τῆς
 Φοικίνης, ἐκ τριῶν πόλεων συν-
 οικισθεῖσα, οἶον Ἀράρου, Τύρου
 καὶ Σιδῶνος (Κάτοικ. Τριπολί-
 της).

Τριπτόλεμος (Triptolemus), υἱὸς
 τοῦ Κελεοῦ, Βασιλέως τῆς Ἐ-
 λευσῖνος, καὶ τῆς Μετανεΐρας.
 Ὅταν ἡ Δημήτηρ, ζητοῦσα τὴν
 θυγατέρα της Περσεφόνην, κα-
 τήνησε καὶ εἰς τὴν Ἐλευσίνα,

ὁ Κελεός τὴν ἐδέχθη εἰς τὸν οἶκον του, καὶ τὴν ἐπεριποιήθη μεγάλως. Ἐκεῖ δὲ διατρίβουσα αὐτῇ ἡ Θεά, ἐδίδαξε τοὺς ἐγχωρίους τὴν Γεωργικὴν, καὶ προσέτι κατασκευάσασα ἄρμα μὲ πτερωτοὺς δράκοντας τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν εἰρημένον Τριπτόλεμον, ὁμοίως καὶ αἶτον, παραγγείλασα αὐτὸν νὰ τὸν σπεῖρη καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Ἄυτός δὲ περιερχόμενος διὰ τοῦ αἴερος, ἐλέγητο, ὅτι ἔσπειρέτι, τουτέστιν ἐδίδασκε τοὺς ἀνθρώπους τὴν γεωργικὴν τέχνην. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ καταστήσας τὴν ἐορτὴν τῆς Δήμητρος, ἀπέθανεν ἐκεῖ, καὶ ἐτιμήθη μετὰ θάνατον ὡς Θεὸς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων.

Τρίταια, ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀχαΐαν, καὶ πόλις αὐτόδι ὁμώνυμος (Κάτοικ. Τριταιεύς).

Τρίτων (Triton), υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ἀμφιτρίτης, Θεὸς θαλάσσιος, τὸ ἥμισυ ἀνδρῶπος, καὶ τὸ ἥμισυ δελφίν, καὶ ἀρχηγὸς τῶν λοιπῶν Τριτώνων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιστασία ἦτον τὸ νὰ προπορεύονται τοῦ Ποσειδῶνος, προμηγύοντες μὲ τὴν κογχυλιώδη των σάλπιγγα τὴν ἔλευσαν αὐτοῦ.

Τριτωνίς, ἡ Λιβύα (Φαρού), λίμνη τῆς Ἀφρικῆς, κατὰ τὸ Βυζάκιον κειμένη.

Τρόγος (Trogus) Πομπήϊος, Γάλλος τὸ γένος, ἀκμάσας ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος. Συνέγραψε Κο-

μογραφίαν εἰς 44 βιβλία, τῆς ὁποίας ἔχομεν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰουστίνου Ἐπιτομὴν εἰς ἰσάριθμα βιβλία, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.

Τροία. Ζ. Ἰλιον.

Τροϊζήν (Δαμαλᾶς), πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἀργολίδα κειμένη (Κάτοικ. Τροϊζήνιος).

Τρουεντίνος (Torre Segura), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Πικεντίνην κειμένη, καὶ ποταμὸς αὐτόδι ὁμώνυμος.

Τροφώνιος (Trophonius), Ἀρχιτέκτων περίφημος, ὅστις ἔκτισε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀγαμήδους τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Κατ' ἄλλους δὲ, ὁ Τροφώνιος οὗτος ἦτον ἀνδρῶπος πολλὰ δοξομανῆς, καὶ διὰ τὸ ἀποθεωθῆναι, ἐκλείσθη εἰς ἕν βαθὺ ἄντρον, πλησίον τῆς πόλεως Λεβαδείας, καὶ ἤρχισε νὰ δίδῃ χρησμούς περὶ τῶν μελλόντων· ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατόν του ἐλησημονήθη παντάπαισι καὶ αὐτὸς καὶ τὸ μαντεῖόν του. Ἐπειδὴ δὲ ποτε οἱ Βοιωτοὶ ἠρώτων τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος περὶ τῆς συμβάσεως εἰς τὴν χώραν των ἀνομβρίας, καὶ ἤκουσαν παρ' αὐτοῦ, ὅτι πρέπει νὰ συμβουλευθῶσι περὶ τούτου τὸ μαντεῖον τοῦ Τροφώνιου, ἤρχισαν νὰ τὸ ζητῶσι μετὰ προθυμίας· μὴ γνωρίζοντες ὅμως οὔτε τὸ μέρος ὅπου ἔκειτο, εὐρίσκοντο εἰς μεγάλην ἀπορίαν. Ἀλλὰ τελευταῖον τὸ εὔρον, ὁδηγηθέντες ἐκεῖ ἀπὸ τὰς ἀπ' ἐκείνου

τοῦ ἀντροῦ ἐξερχομένης μελίσ-
σας, καὶ ἐκ τούτου διεδόθη πά-
λιν ἢ φήμη του, καὶ μετὰ και-
ρὸν κατεστάθη πολλὰ περιφημον.
Ὅστις δὲ ἔμελλε νὰ μαντευθῆ
εἰς τοῦτο τὸ μαντεῖον, ἔπρεπε
πρῶτον νὰ προετοιμασθῆ καλῶς
κατὰ τὴν ὁδηγίαν τῶν Ἱερέων,
καὶ ἔπειτα νὰ ἔμβη μέσα εἰς
τὸ ἄντρον, ἔρπων μὲ τὴν κοιλίαν
ὡς ὄφεις, ὅπου ἔβλεπε τοιαῦτα
τρομερὰ θεάματα, ὥστε διῆγε τὸ
ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του μὲ με-
γάλην μελαγχολίαν καὶ σκυθρω-
πότητα, καὶ ἐκ τούτου προῆλθε
καὶ ἡ « Ἐς Τροφωίου μεμάν-
τευται » Παροιμία, λεγομένη εἰς
ἀνδρώπους σκυθρωπούς καὶ μη-
δέποτε γελῶντας.

Τρυφιδωρος, Ἀιγύπτιος, Ποιητής.
Συνέγραψε διὰ στίχων Ἡρωϊκῶν
Ἰλίου ἄλωσιν, ἐκδοθ. πολλαχοῦ,
καὶ ἐν Λειψία, 1817, 8, μετὰ
Σημειώσεων.

Τρωάδες. Ζ. Εὐρυπίδης.

Τρωάς, ἢ Τροία, πόλις τῆς Τρωϊ-
κῆς ἐπικρατείας, μεταξὺ τῆς μι-
κρᾶς καὶ μεγάλης Μυσίας κει-
μένης, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀισήπου
ποταμοῦ ἕως τοῦ Καΐκου ἐκτει-
νομένης (Κάτοικ. Τρώς).

Τρωηλοδυτικῆ, χώρα, ἢ ὁ Αἰγια-
λὸς τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, τῆς
ὁποίας οἱ κάτοικοι κατοικοῦν-
τες μέσα εἰς σπήλαια καὶ τρύ-
πας τῆς γῆς, ὠνομάζοντο Τρω-
ηλοδύται.

Τρωῖλος (Troilus). Ζ. Ἐκάβη.

Τσέτσης. Ζ. Ἰωάννης Τσέτσης.

Τύανα (Τύκνα), πόλις τῆς Ἀσίας,

κατὰ τὴν Καππαδοκίαν κειμένη
(Κάτοικ. Τυανεύς).

Τυδεύς (Tydeus), υἱὸς τοῦ Οἰ-
νέως, Βασιλέως τῆς Αἰτωλίας,
ὅστις κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ
Ὅμηρου ἦτον μὲν κοντός εἰς τὸ
σῶμα, ἀλλὰ πολεμικός. Οὗτος
ἐπέμφθη πρέσβυς ἐκ μέρους τοῦ
Ἀδράστου εἰς τὰς Θήβας, διὰ
νὰ συμβιβάσῃ τὴν μεταξὺ Πολυ-
νεϊκούς καὶ Ἐτεοκλέους διαφο-
ρῶν, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη· καὶ
προσκληθεὶς εἰς μονομαχίαν, ἐ-
νίκη ὅλους. Ἐκ τούτου πεντή-
κοντα ἐκ τῶν Θηβαίων, οἱ ἀν-
δρειότεροι μεταξὺ αὐτῶν, ἐσυμ-
φώνησαν νὰ τὸν φονεύσωσι καθ'
ὁδὸν δι' ἐνέδρας· ἀλλ' οὗτος ἐ-
πρόλαβε καὶ τοὺς ἐφόνευσεν ὅ-
λους, ἀφήσας ἕνα μόνον, διὰ νὰ
ἀναγγεῖλῃ τὴν ἀνδραγαδίαν του.

Τυνδάρεως (Tyndareus, ἢ Tyn-
darus). Ζ. Κάστωρ.

Τύνες, ἢ Τύνης (Τούνεσι), πόλις
ὀνομαστή τῆς μικρᾶς Ἀφρικῆς,
ὅχι μακρὰν τῆς Καρχηδόνας κει-
μένη (Κάτοικ. Τυνήσιος).

Τύρας (Δαεῖστερ), ποταμὸς τῆς
Δακίας, καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς
Σαρματίας.

Τυρμίδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ
τῆς Οἰνηίδος φυλῆς (Κάτοικ.
Τυρμίδης).

Τύρος (Σουρ), πόλις τῆς Φοινί-
κης, ἀρχαιοτάτη καὶ πλουσιο-
τάτη (Κάτοικ. Τύριος).

Τυρρηνία (Toscana), ἐπαρχία
τῆς Ἰταλίας, ἔχουσα πρὸς Δυ-
σμάς τὸν ποταμὸν Μάκρην· πρὸς
Βορρᾶν, τὰ Ἀπέννινα ὄρη· πρὸς

Ἀνατολάς, τὸν Τίβεριν, καὶ πρὸς Μεσημβρίαν, τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος (Κάτοικ. Τυρρηνός).

Τυρταῖος, Ἀθηναῖος, Ποιητῆς χωλὸς καὶ ἄσχημος, ὅστις πεμφθεὶς ἀπὸ τοῦς Ἀθηναίους ὡς στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν, τοὺς ἐνδουσίασε θανασιῶς διὰ τῶν φλογερῶν Ποιημάτων του, καὶ τοὺς ἀπέδειξε νικητὰς τῶν Μεσσηνίων. Ἐκ τούτων δὲ τῶν Ποιημάτων σώζονται ἀκόμη ὀλίγα τινὰ τεμάχια, ἐκδοθέντα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Συλλογῆν τῶν Ἑλασσόνων Ποιητῶν, καὶ ἀλλαχοῦ.

Τυρώ (Tyro). Ζ. Κρηθεύς.

Τυφῶν, ἢ Τυφεύς (Typhon, ἢ Typhoëus), υἱὸς τοῦ Ταρτάρου καὶ τῆς Γῆς, τέρας ἀνδρωπόμορφον καὶ καταπληκτικόν, τὸ ἥμισυ ἀνδρῶπις, καὶ τὸ ἥμισυ ὄφις, μὲ ἑκατὸν κεφαλὰς, τῶν ὁποίων ἡ κορυφὴ ἤγγιζεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ μία του χεὶρ ἐφθάνεν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἡ δ' ἄλλη εἰς τὴν Δύσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξήρχετο πῦρ ἀδιάκοπον. Οὗτος ὁ τρομερὸς Γιγας παρακινημένος ἀπὸ τὴν μητέρα του Γῆν, διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διὸς ταρτάρωσιν τῶν Τιτάνων, ὤρμησε κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν συμμάχων του μὲ ἄγριον συριγμόν καὶ μὲ φωνὴν ἀλλόκοτον· καὶ τινάξων κατὰ τοῦ οὐρανοῦ μεγαλωτάτους βράχους, καὶ δένδρα ἀναμμένα, καὶ προσέτι βουνὰ ὀλόκληρα, κατετρόμαζε τὸ πᾶν. Ὡστε οἱ μὲν ἄλλοι Θεοὶ φοβηθέντες τὴν φρικαλέαν του

μορφήν, ἔφυγον ὅλοι, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Ἀίγυπτον, μετεμορφώθησαν εἰς διάφορα ζῶα καὶ φυτὰ, ἀφήσαντες ἔπειτα τὴν ἰδέαν εἰς τοὺς Ἀιγυπτίους νὰ τοὺς λατρεύωσιν ὑποκάτω εἰς αὐτὰ τὰ εἶδη. Ἀυτὸν δὲ τὸν Δία πιάσας ὁ Τυφῶν, καὶ κόψας τὰ νεῦρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν του, τὰ ἐκρυψεν εἰς τὸ Κωρύκειον, ἄντρον τῆς Κιλικίας, ὅπου ἐφύλακωσε καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον. Κλέψαντες δ' ἔπειτὰ αὐτὰ τὰ νεῦρα ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ Ἀγίπαν, τὰ προσήρμωσαν πάλιν εἰς τὸν Δία, καὶ οὕτως ἀναλαβὼν τὴν προτέρα του δύναμιν, ὤρμησε τὸ δεύτερον κατὰ τοῦ Τυφῶνος, καὶ καταπολεμήσας αὐτόν, τὸν ἐνίκησε φεύγοντα διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, ὅπου καὶ τὸν ἐπλάκωσε καταπληρωμένον μὲ τὸ βουνὸν τῆς Ἄιτυνης, τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς σήμερον ἀναδίδει ἀδιάκοπως φλόγας πυρός.

Τύχη (Tyche, ἢ Fortuna), θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύος, καὶ Θεὰ παντοδύναμος, διατάττουσα πάντα τὰ ἀνθρωπινα κατὰ τὴν φαντασίαν της. Παραστένεται δὲ ἡ Τύχη γυνὴ φαλακρά καὶ τυφλή, καὶ ἰσταμένη μὲ τὴν ἄκραν τοῦ ἐνός ποδὸς ἐπάνω εἰς τροχόν, ἔχουσα τὸν ἄλλον ὑφωμένον εἰς τὸν αἴερα, καὶ βαστάζουσα εἰς τὴν χεῖρα της πηδάλιον.

Τύχη, πόλις τῆς Σικελίας, κατὰ τὰς Συρακούσας κειμένη (Κάτοικ. Τυχαῖος).

Τόμυρις (Tomyris). Ζ. Ἀμαζόνες.

Υ Α

Υακίνθια (Hyacinthia), έορτή τῶν Ἑλλήνων, πανηγυριζομένη μάλιστα εἰς τὰς Ἀρύκλας τῆς Πελοποννήσου, κατὰ Μῆνα Ἐκατομβαιῶνα, εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ὑακίνθου, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν οὗτος ὁ Θεός, παίζων μετ' αὐτοῦ τὸν δίσκον, ὡς εἴρηται ἐκεῖ (Ζ. Ἀπόλλων). Διήρηκε δὲ αὕτη ἡ έορτὴ ἡμέρας τρεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν πρώτη ἦτον καθ' ὅλα λυπηρά, ἡ δὲ δευτέρα καὶ τρίτη, χαρμᾶσνοι· ἐπειδὴ εἰς αὐτὰς ἐγίνοντο ἀγῶνες μουσικῆς, καὶ θυσαίαι πολυτελεῖς, καὶ κοινὰ συμπόσια, εἰς τὰ ὅποια συνευχοῦντο καὶ οἱ δοῦλοι μετὰ τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ὑακίνθος (Hyacinthus). Ζ. Ἀπόλλων, Ὑακίνθια.

Ὑαμπηῖα. Ζ. Τιθορέα.

Ὑας (Hyans), υἱὸς τοῦ Ἄτλαντος καὶ τῆς Ἄιδρας, θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ, ὅστις διατρίβων εἰς τὴν Λιβύαν, καὶ δαγκασθεὶς εἰς τὸ κυνήγιον ὑπὸ φαρμακεροῦ ὄφρα, ἀπέθανε. Πέντε δὲ ἀπὸ τὰς δώδεκα ἀδελφάς του τόσον ἐλυπήθησαν διὰ τὸν θάνατόν του, ὥστε δὲν ἔπαυον ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν κλαίωσιν ἀπαρηγόρητα ἡμέραν καὶ νύκτα. Ὁ δὲ Ζεὺς εὐσπλαγχνισθεὶς, τὰς κατηστέρισεν εἰς

τὸν οὐρανόν, καὶ τὰς ἔθεσεν εἰς τὸ ἀριστερὸν κέρασ τοῦ Ταύρου, Ὑάδας αὐτὰς ἐπονομάσας, διὰ τὴν μεγάλην πρὸς τὸν ἀδελφόν των Ὑαντα ἀγάπην.

Ὑβα, ἢ Ὑβάδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Ὑβάδης).

Ὑβλα. Ζ. Μέγαρα.

Ὑγίνος (Hyginus), Γαῖος Ἰούλιος, Ἰσπανός, ἢ, κατ' ἄλλους, Ἀλεξανδρεὺς, ἀπελεύθερος τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου, καὶ ἐπιστάτης τῆς Παλατινῆς Βιβλιοθήκης. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Α. Μυθολογικόν, ἥτοι 277 μυθολογικαὶ Ἱστορίαι, ἐκδοθ. ἐν Λεύδα, 1742, 4. Β. Ποίημα Ἀστρονομικόν εἰς βιβλία τέσσαρα, ἐκδοθ. ἐν Βενετία, 1482, 4.

Ὑδάσπης (Τσελούμ), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἰνδικήν.

Ὑδρα (Hydra), ἑπτακέφαλος. Ζ. Λέρνη.

Ὑδρομαντεία, ἡ διὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ὕδατος γινομένη μαντεία, ἡ αὐτὴ καὶ Πηγομαντεία, ὅταν ἡ παρατήρησις ἐγίνετο εἰς αὐτὴν τὴν πηγὴν.

Ὑδροῦς (Otranto), πόλις καὶ λιμὴν τῆς Ἀπουλίας, κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα (Κάτοικ. Ὑδρουσαῖος).

Ὑδροφῶρια, έορτὴ τῶν Ἑλλήνων, τελουμένη κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Ἀνδραστηριῶνος Μηνός, εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Ὠγύγου ἀποθανόντων.

Ὑλας (Hylas), υἱὸς τοῦ Θειο-

δάμαντος. Διαβάς ποτε ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Δρυόπων, καὶ ὧν πολλὰ πεινασμένος, ἐζήτησε τροφήν παρὰ τοῦ Θειοδάμαντος· καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος δὲν ἠθέλησε νὰ τὸν δώσῃ, ἀρπάσας μόνος του μὲ ὀργὴν ἕνα βοῦν ἀπὸ τὴν ἀμαξίαν του, τὸν κατέφαγεν ὅλον. Οἱ δὲ Δρύοπες χαριζόμενοι εἰς τὸν Θειοδάμαντα, ἠθέλησαν νὰ πολεμήσωσι μετὰ τοῦ Ἡρακλέους· ἀλλ' αὐτὸς τοὺς ἐνίκησεν ὅλους, καὶ φονεύσας καὶ αὐτὸν τὸν Θειοδάμαντα, ἔλαβεν αἰχμάλωτον τὸν υἱὸν τοῦ Ὑλαν, τὸν ὁποῖον ὁμως τόσον πολὺ ἠγάπησεν, ὥστε τὸν ἔλαβε μαζὴ του καὶ εἰς τὴν Κολχίδα. Ὁταν δὲ ἔφθασαν εἰς τὴν Λυκίαν, ὁ Ἡρακλῆς ἐδίψησε, καὶ ἔστειλε τὸν ἠγαπημένον του Ὑλαν νὰ φέρῃ ὕδωρ ἀπὸ μίαν πηγὴν, καὶ ἐκεῖ τὸν ἐκράτησαν αἱ Νύμφαι διὰ τὴν εὐμορφίαν του. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς νομίσας, ὅτι τὸν ἤρπασαν κλέπται, ἀφῆκε πρὸς καιρὸν τὴν ἐταιρείαν τῶν Ἀργοναυτῶν, καὶ περιήρχετο εἰς ὅλην τὴν Λυκίαν ζητῶν τὸν Ὑλαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν τὸν εὗρισκεν, αὐτὸς μὲν ὑπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀργὴν, οἱ δὲ ἐγγχώριοι ἐτίμησαν τὸν Ὑλαν μὲ ἐτήσιον ἑορτήν, κατὰ τὴν ὁποῖαν τρέχοντες εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ δάση, ἔκραζον τὸν Ὑλαν, κατὰ μίμησιν τοῦ Ἡρακλέους.

Ὑλική, λίμνη τῆς Βοιωτίας, πρὸς μεσημβρίαν τῆς Κωπαίδος κειμένη.

Ὑμέναιος (Hymenaeus), υἱὸς τοῦ

Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κλειούσ, ἢ κατ' ἄλλους τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ἔφορος τῶν γάμων, τὸν ὁποῖον παραστένουσι νέον ξανθὸν καὶ ἀκμαῖον, ἔστεμμένον μὲ ρόδα, ἤτοι τριαντάφυλλα, καὶ βαστάζοντα εἰς τὴν χεῖρα του λαμπάδα.

Ὑμηπτός (Τηλεβοῦνι), ὄρος τῆς Ἀττικῆς, ὀνομαστὸν διὰ τὸ εὐώδες μέλι του.

Ὑπανις, ποταμὸς τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Ἰνδικήν.

Ὑπανις (Κουβάν), ποταμὸς τῆς Ἀσιανῆς Σαρματίας.

Ὑπανις (Βούη), ποταμὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας.

Ὑπατα, ἢ Ὑπάτη (Νέαι Πάτραι, ἢ Πατρατοίαι), πόλις τῆς Θεσσαλίας, εἰς τὴν Φθιώτιδα, κατοικία τῶν Αἰνειάνων (Κάτοικ. Ὑπαταῖος, καὶ Ὑπατεύς).

Ὑπερβόρεια ὄρη, τὰ βορειότερα βουνὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας.

Ὑπερίδης, Ἀθηναῖος, Πρωτὸν περίφημος, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους, τῶν ὁποίων καὶ μαθητῆς ἐχρημάτισεν. Οὗτος ἦτον μὲν φίλος τοῦ Δημοσθένους· ἀλλ' ἠπρὸς τὴν πατρίδα του ἀγάπῃ τὸν παρεκίνησε νὰ τὸν κατηγορήσῃ ἐπὶ κριτηρίου, ὅτι ἔλαβε δῶρα ἀπὸ τὸν Ἀρπαλον, καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη ὁ Δημοσθένης νὰ φύγῃ. Ἀπέθανεν ὁ Ὑπερίδης, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου, ἢ, κατ' ἄλλους, μόνος του, κόψας τὴν γλῶσσαν του, διὰ νὰ μὴ βιασθῇ νὰ εἴπῃ τι ἐναντίον τῆς

πατρίδος του. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Λόγων εἰς μόνον σώζεται, καὶ οὗτος ἀμφιβάλλεται· εἶναι δὲ ὁ δέκατος ἑβδομος τῶν Δημοσθενικῶν Λόγων, Περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον Συνθηκῶν, ἐπιγραφόμενος.

Ἵπεριων (Hyperion), εἰς ἐκ τῶν Τιτάνων, γεννήσας ἐκ τῆς ἀδελφῆς του Θείας τὴν Ἥῴ, τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην.

Ἵπερμνήστρα (Hypermnestra). Ζ. Δαναός.

Ἵπνος (Somnus), υἱὸς τοῦ Ἐρέβου καὶ τῆς Νυκτὸς, ἀδελφὸς τοῦ Θανάτου, καὶ Βασιλεὺς ὅλων τῶν ζώντων, ἔχων τὴν κατοικίαν του παρὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ἄβου, μέσα εἰς βαδύτατον σπήλαιον, ὅπου ποτὲ δὲν προσβάλλουσιν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου. Παραστένεται δὲ ὁ Ἵπνος κοιμώμενος ἐπάνω εἰς κλίνην ἀπὸ ἔβενου, μὲ μέλανα παραπετάσματα, καὶ ὀλόγυρά του ἐξαπλωμένοι οἱ ἀδελφοὶ του Ὀνειροί.

Ἵρεὺς (Hyreus). Ζ. Ὠρίων.

Ἵρκανία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, περὶ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Κασπίας Θαλάσσης κειμένη (Κάτοικ. Ἵρκανίος, καὶ Ἵρκανός).

Ἵρμυνα, ἢ Ὀρμυνα, ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἡλιδα.

Ἵσαιί, ἢ Ἵσαιί, πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἡλιδα κειμένη (Κάτοικ. Ἵσαιεύς).

Ἵφυκλῆς, Ἀλεξανδρεὺς, Μαθηματικός περίφημος, ὅστις, κατὰ τινας, εἶναι ὁ Συγγραφεὺς τοῦ

ιδ. καὶ ιε. βιβλίου τῶν Στοιχείων τοῦ Εὐκλείδους. Ἐκτὸς τούτου σώζεται καὶ ὁ Ἀναφορικός, Σύγγραμμα Ἀστρονομικόν, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις 1657, 4, μετὰ τῶν τοῦ Ἡλιοδώρου καὶ Δαμιανοῦ Φιλοσόφου.

Ἵψιπύλη (Hypsipyle), Βασίλισσα τῆς Λήμνου, καὶ ἔπειτα τροφὸς τοῦ Ὀρέλτου ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες τῶν Λημνίων δὲν ἐτίμων τὴν Ἄφροδίτην, ὀργισθεῖσα αὐτὴ ἢ Θεά, ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν τοιαύτην δυσωδίαν, ὥστε οἱ ἄνδρες τῶν ἡναγκάσθησαν νὰ μὴ πλησιάζωσι πλέον παντάπασι εἰς αὐτάς. Αὗται δὲ μὴν ὑποφέρουσαι τὴν τοιαύτην ἀτιμίαν, ἔκαμαν συνωμοσίαν κατ' αὐτῶν, καὶ οὕτω φονεύσασαι διὰ μιᾶς τοὺς πατέρας καὶ τοὺς ἄνδρας τῶν, κατέστησαν Βασίλισσαν μεταξὺ αὐτῶν ταύτην τὴν Ἵψιπύλην, θυγατέρα τοῦ Θόαντος. Ἀλλὰ μαδουῦσαι ἔπειτα, ὅτι αὐτὴ ἐφύλαξε τὴν ζωὴν τοῦ πατρὸς τῆς, τὴν ἐδίωξαν ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ πρὸς περισσοτέραν τῆς ἀτιμίαν, τὴν ἐπώλησαν εἰς τὸν Λυκούργον, Βασίλέα τοῦ Ἄργους, ὁ ὁποῖος τὴν κατέστησε τροφὸν τοῦ υἱοῦ του Ὀρέλτου, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ. Ὀφέλτης.

Φ Α

Φάβιος Πίκτωρ (Fabius Pictor), Ρωμαῖος, Ἱστορικός ἀρχαιότατος, μᾶλλον δὲ ὁ πρῶτος μεταξὺ τῶν Ρωμαίων Ἱστοριογράφων, τὸν ὁποῖον ἀναφέρουσι καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁ Πλούταρχος καὶ ὁ Πολύβιος. Συνέγραψε Ρωμαῖστί Ἱστορίαν τῶν Ρωμαίων, καὶ ἄλλην Ἑλληνιστί, ἣτις πλέον δὲν σώζεται. Τὰ λείψανα τῆς πρώτης ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν παλαιῶν Λατίνων Ἱστοριογράφων.

Φαέθων (Phaëthon), υἱὸς τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Κλυμένης, θυγατρός τοῦ Ὠκεανοῦ. Οὗτος ἀναβὰς ποτε εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ τὴν ἐρωτησὴν τὸν πατέρα τοῦ Ἥλιου, ἂν ἦναι γνήσιος υἱὸς του, ἐξήτησε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταύτην τὴν χάριν, δηλαδή τὴν ὁδηγήσῃ αὐτὸς τὴν ἄμαξαν τοῦ ἡλίου μίαν καὶ μόνην ἡμέραν. Ὁ δὲ πατὴρ του πρὶν ἀκούσῃ τὸ ζήτημα αὐτοῦ, ὤμοσε κατὰ τῆς Στυγός, ὅτι θέλει τοῦ κάμει τὴν χάριν· ἀλλ' ἐτρόμαξεν ἔπειτα εἰς τὴν τόλμην τοῦ νέου, καὶ ἀντέτεινε κατὰ πρῶτον, προβλέπων τὸ κακόν. Πλὴν εἰς μάτην. Ὁ νέος ἐπέμενε, καὶ ὁ πατὴρ καμψθεὶς ἀπὸ τὰς δεήσεις του, συγκατένευσε. Λαβὼν λοιπὸν τὸ πυρίπνοον ἐκεῖνο ἄρμα τοῦ ἡλίου ὁ Φαέθων, καὶ μὴ

δυνάμενος νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ἵππους ἀπὸ ἀπειρίαν καὶ φόβον, ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀφανίσῃ τὸ πᾶν, μὲ τὸ φύχος μὲν, ὅταν ἀνέβαινε πολλὰ ὑψηλά, καὶ μὲ τὴν δέσμην, ὅταν κατέβαινε παραπολὺ χαμηλά. Ὀργισθεὶς διὰ τοῦτο ὁ Ζεὺς, κατεκεραυνώσεν αὐτὸν τὸν Φαέθοντα, τοῦ ὁποῖου τὸ σῶμα πεσὸν εἰς τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν, τὸ ἔθαψαν αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἥλιαδες εἰς τὰς ὄχθας αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ, καὶ δὲν ἔπαυον ἀπὸ τοῦ νὰ κλαίωσιν ἀδιακόπως τὸν ἐλεσθῆν αὐτοῦ θάνατον, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ Φαεθοντιάδες ἐπωνομάσθησαν. Τέλος ὁ Ζεὺς εὐσπλαγχνισθεὶς αὐτάς, τὰς μετεμόρφωσεν εἰς αἰγείρους, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰ δάκρυα ἤρχισεν νὰ γίνεται τὸ ἤλεκτρον.

Φαιάκων νῆσος. Ζ. Κόρκυρα.

Φαίδρα (Phaedra). Ζ. Θησεύς.

Φαῖδρος (Phaedrus), Θραξ, δούλος τὴν τύχην, καὶ ἔπειτα ἀπελευθερὸς τοῦ Καίσαρος Ἀυγούστου. Συνέγραψεν εἰς Ἑξαμέτρους στίχους Ἀισωπειῶν Μύθων βιβλία πέντε, μὲ ἄκραν γλαφυρότητα, καὶ καθαρὸν Λατινισμὸν, λαβὼν τὴν ὕλην, πολλάκις δὲ καὶ περιόδους, ἢ καὶ μύθους ὀλοκλήρους ἀπὸ αὐτὸν τὸν Ἀισωπον. *Phaedri Augusti Caesaris liberti Fabularum Aesopiarum libri V.* ἐξεδόθησαν πολλαχοῦ, καὶ ἐν Βενετία, 1818, 12, μετὰ τῆς Παραφράσεως καὶ διαφορῶν Σημειώσεων.

Φαιστός, πόλις τῆς Κρήτης, πλη-

σίον τῆς Γορτύνης κειμένη (Κάτοικ. Φαίστιος).

Φαλακρίνα (Falacrina), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Σαβίνην κειμένη, καὶ λίμνη αὐτόθι ὁμώνυμος.

Φάλαρις, ὁ τύραννος τῶν Ἀκραγαντίνων, ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον Ἀστυπάλαιαν, καὶ ἔγευε περίφημος διὰ τὴν ἀνήκουστον τυραννίαν πρὸς τοὺς ἰδίους του ὑπηκόους. Οἱ Συγγραφεῖς ἀναφέρουσι συνεχῶς τὴν ὁμότητά του, καὶ τὸν περίφημον ἐκείνον χάλκινον ταῦρον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον κατέκαιεν ἀσπλάγχχνως τοὺς δυστυχεῖς ἀνθρώπους. Ὁ ταῦρος οὗτος εἶχε κατασκευασθῆ ὑπὸ τινος Ἀθηναίου Περίλλου τόνομα εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τῶν καιομένων ἀνθρώπων αἱ ἐλεσθαὶ φωναὶ παρωμοίαζον τὸν μυκηθμὸν τῶν ταῦρων. Ὁ δὲ Φάλαρις ἀδικος ὢν εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν, τότε μόνον, λέγουσιν, ἐφάνη δίκαιος, ἐπειδὴ ἐπρόσταξε διὰ δοκιμὴν νὰ καῖ πρῶτος ὁ ἐφευρετὴς αὐτοῦ τοῦ ταύρου. Τυραννεύσας δὲ οὕτω σκληρῶς καὶ ἀπανθρώπως εἴκοσι χρόνους, κατεκάη τελευταῖον καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὑπηκόων του μέσα εἰς τὸν ἴδιον ἐκείνον ταῦρον. Σώζονται ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου 148 Ἐπιστολαί, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ περισσότεραι εἶναι ἀσύμφωνοι μετὰ τὸν τυραννικὸν τρόπον τῆς ζωῆς του, καὶ ὑποθέτουσιν, ὅτι τὰς ἔγραψε Σοφιστὴς τις Ἀδριανός, ἀκμάσας ἐπὶ τοῦ Μάρκου Αὐρή-

λίου. Αὗται δὲ ἐξεδόθησαν εἰς τὰς Συλλογὰς τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἄλδου, καὶ ἄλλων.

Φαλαρός. Ζ. Μασσικός.

Φαλέριοι, πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Τυρρηνίαν κειμένη (Κάτοικ. Φαλέριος).

Φάληρον, ἢ Φαληρός (Ἅγιος Νικόλαος), εἰς ἐκ τῶν τριῶν λιμένων τῆς Ἀττικῆς, καὶ πόλις αὐτόθι ὁμώνυμος (Κάτοικ. Φαληρεύς).

Φανόδημος, Ἀθηναῖος, Ἱστορικός. Συνέγραψεν Ἀτθίδα, ἥτοι Ἱστορίαν τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἄλλα τινὰ, τῶν ὁποίων τὰ ἀποσπόμενα λείψανα ἐξεδόθησαν ἐν Λειψία, 1812, 8, μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Φάντασος (Phantasus), υἱὸς τοῦ Ὑπνου, μεταμορφούμενος εἰς ὅλα τὰ ἄψυχα πράγματα.

Φάρα, ἢ Φάραι ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀχαΐαν, καὶ πόλις αὐτόθι ὁμώνυμος (Κάτοικ. Φαραιεύς).

Φαρμακοῦσσα, μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων τοῦ Ἰκαρίου πελάγους (Κάτοικ. Φαρμακούσσιος).

Φαρμακοῦσαι, δύο μικραὶ νῆσοι μεταξύ Ἀττικῆς καὶ Σαλαμίνος κείμεναι (Κάτοικ. Φαρμακουσαῖος, ἢ Φαρμακούσσιος).

Φάρος (Φαριλλόν), νῆσος τῆς Λιγύπτου, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ἀκρωτήριον τῆς Ἀλεξανδρείας κειμένη, ὅπου ἔκειτο καὶ ὁ περίφημος Πυρσός, ἠγουν ἕνας μέγας καὶ λαμπρόφωτος λύχνος, ἰστά

μενος ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου πρὸς ὀδηγίαν τῶν εἰσπλεόντων, καὶ ἐκ τούτου ἐπεκράτησε γὰ λέγωνται Φάροι μέχρι τῆς σήμερον καὶ ὅλοι οἱ τοιοῦτοι ὑψηλοὶ πύργοι, ἔχοντες ἐπάνω των φανῶν.

Φάρσαλος, καὶ Φάρσαλα (Φέρσαλα), πόλις τῆς Θετταλίας, εἰς τὴν Θεσσαλιώτιδα, πλησίον τοῦ Ἀπιδανοῦ ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Φαρσάλιος).

Φασηλῖς (Φιόνδα), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Λυκίαν κειμένη (Κάτοικ. Φασηλίτης).

Φάσις (Φάσις, ἢ Φάσισ), ποταμὸς τῆς Ἀσίας, ὅστις ῥέων ἐξ Ἀρμενίας πρὸς τὴν Κολχίδα, εἰσβάλλει εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον.

Φαῦνος (Faunus), υἱὸς τοῦ Πίκου καὶ τῆς Κανέντης, ἢ κατ' ἄλλους, τοῦ Ἑρμοῦ, ἢ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Κίρκης, καὶ ἀρχηγὸς τῶν Φαύνων, ὅστις ἀναλογεῖ μὲ τὸν Πᾶνα τῶν Ἑλλήνων, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Φαῦνοι μὲ τοὺς Σατύρους ἐκείνων. Ἐλάτρευον δὲ αὐτοὺς οἱ Ῥωμαῖοι ὡς Θεοῦς, τελοῦντες καὶ ἐορτὴν εἰς τιμὴν αὐτῶν, Φαυνάλια καλουμένην, κατὰ τὴν Ε'. Νόνων Δεκεμβρίου, ἤτοι εἰς τὰς 5 αὐτοῦ τοῦ Μηνός, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδυσίαζον ἄρνας καὶ ἐρίφους.

Φεβρουάριος (Februarius), εἷς ἐκ τῶν δωδεκα Μηνῶν τῶν Ῥωμαίων, ἀπὸ τοῦ Februaire, ἤτοι Ἀγρίζειν ῥήματος παρονομασθεῖς, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν τὸν Μῆνα ἐκαθαρίζετο ὅλος ἐν γένει ὁ

λαὸς τῶν Ῥωμαίων διὰ δυσιαῶν τινων καὶ δεήσεων, ἀναφερομένων εἰς τὸν Πλούτωνα καὶ τοὺς λοιποὺς καταχθονίους Θεοῦς.

Φενεὸς (Φονιά), πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν κειμένη (Κάτοικ. Φενεὺς, καὶ Φενεάτης).

Φεραί (Βελεστίνος), πόλις τῆς Θετταλίας, ὀνομαστὴ τὸ πάλαι, καὶ ὀνομαστοτέρα εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους διὰ τὴν γέννησιν τοῦ ἀειμνήστου Ῥήγα (Κάτοικ. Φεραῖος).

Φερεντίνον (Ferentino), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Τυρρηνίαν κειμένη (Κάτοικ. Φερέντιος, καὶ Φερεντινάτης).

Φηγέα, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Πανδιονίδας φυλῆς (Κάτοικ. Φηγεὺς).

Φηγεὺς (Phegeus). Ζ. Ἀλκμαίων. Φηγούς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἑρεχθίδος φυλῆς (Κάτοικ. Φηγούσιος, καὶ Ἐπιβό. Φηγουτόδεν).

Φήμη (Fama), θυγάτηρ τῆς Γῆς, καὶ ἄγγελος τοῦ Διὸς καὶ τῶν λοιπῶν Θεῶν, καὶ μηνύτρια διαφόρων εἰδήσεων ἀγαθῶν, ἢ κακῶν. Παραστένεται δὲ ἡ Φήμη ὡς μία μεγαλόσωμος γυνή, μὲ ἑκατὸν αὐτία, καὶ ἄλλα τόσα στόματα, μὲ πτερὰ εἰς τὴν ῥάχιν, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς ὄλον τὸ σῶμα της, σαλπίζουσα, ἢ καὶ βαστάζουσα μόνον τὴν σάλπιγγα εἰς τὴν χεῖρα της.

Φήμιος (Phemius), υἱὸς τοῦ Τερπίου, καὶ Μουσικὸς ἄριστος. Οἱ-

τος, καθὼς λέγουσιν, ἐχρημάτισε κοινὸς διδάσκαλος εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ λαβὼν εἰς γυναῖκα του τὴν μητέρα τοῦ Ὀμήρου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της Μαιονος, υἱοδέτης τὸν Ὀμηρον, τὸν ὁποῖον καὶ ἀποθανὼν, ἀφῆκε κληρονόμον καὶ διάδοχον τοῦ Σχολείου του.

Φηραὶ (Κεραμίδι), πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Λακωνίαν, πρὸς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον κειμένη (Κάτοικ. Φηραῖος).

Φῆστος (Festus), Σῆξτος Πομπήιος, ἐξ ἀγνώστου πατρίδος, Γραμματικὸς, τοῦ ὁποίου σώζονται διδασκαλίαι Γραμματικαί, ἡ Περὶ Ἑρμηνείας τῆς Λατινικῆς γλώσσης, ἐκδοθ. ἐν Παρισίοις, 1681, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.

Φθία, πόλις τῆς Θετταλίας, κατὰ τὴν Φθιώτιδα κειμένη (Κάτοικ. Φθιώτης).

Φθιώτις, χώρα τῆς Θεσσαλίας, ἔχουσα πρὸς Μεσημβρίαν τὴν Ὀιτην· πρὸς Δυσμὰς, τὸ ὄρος Τυμφρηστόν· πρὸς Βορρᾶν τὸ ὄρος Ὀρθρυν, καὶ πρὸς Ἀνατολάς, τὸν Μαλιακὸν καὶ Πελασγικὸν κόλπον (Κάτοικ. Φθιώτης).

Φθόνος (Invidia), υἱὸς τῆς Νυκτός ἐκ πατρὸς ἀγνώστου, τὸν ὁποῖον παραστένουσιν ὡς ἐν χλωμόν καὶ κατάξηρον γραῖδιον, μὲ ὄμματα χλωσμένα μέσα, καὶ μὲ ὄφεις εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ εἰς τὰς χεῖρας, ἐκ τῶν ὁποίων εἶς φαίνεται ὅτι κατατρώγει τὴν καρ-

δίαν του, κατὰ τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο Ἐπίγραμμα:

Ὁ Φθόνος ἔστι κάκιστος· ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.

Τῆκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ καρδίην.

Φιάλα, λίμνη τῆς Παλαιστίνης, πρὸς τὸ βόρειον αὐτῆς κειμένη.

Φυγάλεια, πόλις τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν κειμένη (Κάτοικ. Φυγαλεύς).

Φιδῆναι (Castel Giubileo), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν Σαβῖνν κειμένη (Κάτοικ. Φιδηναῖος).

Φίκειον, ὄρος τῆς Βοιωτίας, ὅπου καθημένη ἡ Σφιγξ, ἐπρόβαλλεν εἰς τοὺς Θηβαίους τὸ περίφημόν της αἶνιγμα.

Φιλαδέλφεια (Ἄλαχ Ἰσάφ), πόλις τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Λυκίαν κειμένη (Κάτοικ. Φιλαδέλφους).

Φιλαῖδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀιγηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Φιλαῖδης).

Φιλάστριος (Filastrius), Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Βριξίας, ἀκμάσας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γρατιανοῦ. Συνέγραψε μὲ ζῆλον πολὺν, καὶ κρίσιν ὀλίγην Ἱστορίαν ὄλων τῶν ἀπ' ἀρχῆς Ἀιρέσεων ἕως τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ, ἐκδοθ. ἐν Βριξία, 1738, φύλ.

Φιλεταῖρος, Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Ἀριστοφάνους, καὶ Ποιητῆς τῆς Μέσης Κομωδίας, τοῦ ὁποῖου τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου

- Συναγωγῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.
- Φιλεύς (Phileus).** Ζ. Λυγείας.
- Φιλίμων,** ἐκ Πομπηϊουπόλεως τῆς Σικελίας, Ποιητῆς τῆς Νέας Κωμωδίας, ὅστις ἀπέθανεν ἀπὸ ἓνα πολλά μέγαν γέλωτα· διότι ἰδὼν πατε τὸν ὄνον του νὰ τρώγῃ τὰ δὲ αὐτὸν ἐτοιμασθέντα σῦκα, ἐπρόσταξε μετὰ σφοδροῦ γέλωτος νὰ τῷ δώσῃσι καὶ ὕδωρ, ἢ ὀλίγον ἄκρατον οἶνον, διὰ νὰ μὴ τοῦ χαλάσῃσι τὸν στόμαχον, καὶ οὕτως ἐξεψύχησεν. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ Κωμωδιῶν σώζονται μόνον ὀλίγα ἀποσπασμάτια, ἐκδοθέντα μετὰ τοῦ Μενάνδρου, ὡς εἴρηται ἐκεῖ.
- Φιλῆς.** Ζ. Μανουήλ Φιλῆς.
- Φιλίππιδης,** Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Φιλοκλέους, Ποιητῆς Κωμικῆς, ὅστις ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν χαρὰν του, νικῆσας εἰς τὸ δέατρον, ἐσχατόγηρος ἤδη ὢν. Σώζονται καὶ τούτου ἀποσπασμάτια τινά, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν,
- Φίλιπποι,** πόλις τῆς Μακεδονίας, ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Βασιλέως κτισθεῖσα, πρὸς τῆς ὁποίας τοὺς κατοίκους ἔγραψεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὴν (Πρὸς Φιλιππισίους) Ἐπιστολὴν του.
- Φιλιπούπολις.** Ζ. Θῆβαι Θεσσαλικαί.
- Φιλιπούπολις,** πόλις περίφημος τῆς Θράκης, παρὰ τὸν Ἐβρον ποταμὸν κειμένη (Κάτοικ. Φιλιποπολίτης).
- Φιλίσκος,** Ποιητῆς τῆς Νέας Κωμωδίας, τοῦ ὁποίου εἰς μόνος στίχος σώζεται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.
- Φιλασίων,** Ποιητῆς Κωμικῆς, ὅστις διὰ τῶν μιμητικῶν του Ποιημάτων ἀπεκατεστάθη περίφημος. Σώζονται καὶ τούτου ὀλίγοι μόνον στίχοι, ἐκδοθ. ἐν Παρισίσις, 1615, 8.
- Φιλόη,** ὄρος τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.
- Φιλοκτήτης.** Ζ. Σοφοκλῆς.
- Φιλοκτήτης (Philoctetes),** υἱὸς τοῦ Ποιάντος. Οὗτος παρευρεθεὶς κατὰ τύχην εἰς τὸν δάνατον τοῦ Ἡρακλέους, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν φαρέτραν καὶ τὰ βέλη του, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μὴ φανερώσῃ εἰς κανένα τὴν κόνιν τοῦ σώματός του. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ χρῆσμός ἐλεγεν, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ κυριευθῇ ἡ Τρωὰς χωρὶς τὴν κόνιν καὶ τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέους, ἐβιάσθη αὐτὸς νὰ παραβῇ τὴν ὑπόσχεσίν του, δείξας τὸν τόπον μὲ τὸν πόδα του. Οἱ δὲ Ἕλληνες λαβόντες τὴν κόνιν ἐκείνην, ἔλαβον καὶ αὐτὸν μὲ τὰ βέλη εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον· ἀλλὰ πρὸς τιμωρίαν τῆς ἐπιπορίας του ἐπληρώθη καθ' ὁδὸν ἀπὸ αὐτὰ τὰ βέλη εἰς ἐκεῖνον τὸν πόδα, μὲ τὸν ὁποῖον ἔδειξε τὴν κόνιν, ὅστις καὶ κατεσάπη τόσον, ὥστε οἱ Ἕλληνες μὴν ὑποφέροντες τὴν δυσωδίαν τῆς πληγῆς του, τὸν ἀφήκαν εἰς τὴν Αἴηνον, ὅπου ᾠδύρευτο ἐλεει-

νώσ, μὴ δυνάμενος νὰ ἰατρευθῆ, ἐπειδὴ τὰ βέλη ἐκεῖνα ἦσαν βαμμένα μὲ τὸ φαρμακερὸν αἷμα τῆς πολυκεφάλου Ὑδρας, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Τελευταῖον δὲ ἐλθὼν εἰς τὴν Τρωάδα, ἰατρεύθη ἀπὸ τὸν Μαχάονα, καὶ πολεμήσας ἀνδρείως, ἐφόνευσα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Πάρῳ εἰς μίαν σφοδρὰν μάχην. Μετὰ δὲ τὴν καταστροφὴν τῆς Τρωάδος ἐλθὼν εἰς τὴν Καλαβρίαν, καὶ κτίσας τὴν πόλιν Πετηλίαν, ἀπέθανεν ἐκεῖ, ζήσας βίον μακρὸν.

Φιλομήλα (Philomela). Ζ. Ἴτυς.

Φιλόξενος, Κυθήριος, Ποιητὴς Διδυραμβικὸς, ὅστις διὰ τὰ σατυρικὸν του Ποίημα, τὸν Κύκλωπα, κατεδικάσθη ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου εἰς τὰ λιθοτομεῖον τῆς Σικελίας. Σοῦζονται καὶ τούτου ὀλίγοι τινὲς στίχοι, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν, καὶ Κωμωδιῶν.

Φιλόπονος. Ζ. Ἰωάννης Φιλόπονος.

Φιλόσοφος, ὀνομάζεται ἐνίοτε κατ' ἐξαχὴν ὁ Ἀριστοτέλης.

Φιλοστόργιος, Καππαδόκης, υἱὸς τοῦ Καρτερίου, Εὐνομιανὸς τὴν αἰρεσῶν, ἀνὴρ πολυμαθὴς, πλήν δεομπέκτης. Συνέγραψεν Ἑκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, τῆς ὁποίας τὰ ὀλίγα ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν ἐν Παρισίοις, 1720, φύλ. μετὰ τοῦ Θεοδωρήτου, καὶ ἀλαχοῦ.

Φιλόστρατος Πρεσβύτερος. Ζ. Φλάβιος Φιλόστρατος.

Φιλόστρατος Νεώτερος, Δήμιος,

υἱὸς τοῦ Ναρβιανοῦ, καὶ ἀνεψιὸς ἐξ ἀδελφῆς τοῦ Πρεσβυτέρου Φιλοστράτου. Συνέγραψε καὶ οὗτος Εἰκόνας, καὶ τινας Ἐπιστολάς, ἐκδοθ. μετὰ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Θείου του.

Φιλόχωρος, Ἀθηναῖος, Ἱστορικός.

Συνέγραψεν Ἀεθίδα, ἤτοι Ἱστορίαν τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἄλλα τινα, τῶν ὁποίων τὰ ὀλίγα τεμάχια ἐξεδόθησαν ἐν Λειψία, 1811, 8, μετὰ τοῦ Ἀνδρωτίωνος.

Φίλυρα (Philyra), θυγάτηρ τοῦ

Ἐλευανοῦ, τὴν ὁποίαν ἀγαπῶν ὁ Κρόνος, ἤρχετο πρὸς αὐτὴν μεταμορφωμένος εἰς ἵππον· ἡ δὲ ῥέα παρατηρήσασα τοῦτο, μετεμόρφωσε καὶ αὐτὴ τὴν Φίλυραν εἰς θηλείαν ἵππον, καὶ οὕτως ἐγεννήθη εἰς τὴν Θετταλίαν ὁ Κένταυρος Χείρων.

Φίλων, Ἰουδαῖος τὸ γένος, ἐγεννήθη

εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ ἐπίσημον καὶ ἱερατικὴν οἰκογένειαν, ὅστις πολλὰ νέος ἀκόμη ἀφιερῶθη ὅλος εἰς τὴν σπουδὴν τῶν γραμμάτων, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Πυθαγορικὴν καὶ Πλατωνικὴν Φιλοσοφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν τόσον εὐδοκίμησεν, ὥστε ὑπὸ τοῦ Εὐσεβίου α. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐξωθεν παιδείας ἐπισημότατος ἢ ὀνομάζεται. Τὸν δὲ Πλάτωνα τὸν ἐμιμήθη ἀπαρραλλάντως, καὶ μάλιστα εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου, κατὰ τὸ περιεχόμενον ἐκεῖνο α. Ἡ Φίλων Πλατωνίζει, ἢ Πλάτων Φιλωνίζει. Ὑπέργηρος ἦδη ὡν ὁ Φίλων, ἐπέμφθη πρὸς

σβυς εἰς Ῥώμην πρὸς Γάμον τὸν Καίσαρα διὰ τινὰ ἐπισυμβάσαν στάσιν μεταξὺ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων πρὸς ἀπολογία τῶν ὁμογενῶν του, ἀλλ' ὑπέστρεψεν ἄπρακτος, ἀποδιωχθεὶς διὰ τῆς συκοφαντίας τοῦ Ἀπίωνος, προσβεβητοῦ τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου ὁ Φίλων ἔκαμα τὴν πρέπουσαν ἐκδίκησιν, συγγράφας εἰς χωριστὸν βιβλίον τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀναγνωσθὲν ἐφάνη ἀρεστὸν εἰς ὅλους, καὶ συγκατηριδμήθη μετὰ τῶν ἄλλων αὐτοῦ Συγγραμμάτων εἰς τὰς δημοσίους Βιβλιοθήκας τῆς Ῥώμης. Τινὲς δὲ θέλουσιν, ὅτι ὁ Φίλων ἐπέμφθη καὶ ἐκ δευτέρου εἰς Ῥώμην, καὶ ὅτι συνομιλήσας μετὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἐβαπτίσθη, καὶ ὕστερον μεταμεληθεὶς, ὑπέστρεψε πάλιν εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν. Ἀλλὰ τοῦτο ἀμφισβάζεται. Τὰ Συγγράμματα τοῦ Φίλωνος, τὰ ὁποῖα περιέχουσιν ἀλληγορικὴν ἐξηγήσιν τῆς θείας Γραφῆς καὶ τῶν μυστικῶν, διαίρουσιν εἰς Κοσμοποιητικά, Ἱστορικά, καὶ Νομοθετικά, τῶν ὁποίων ἡ ἀρίστη ἐκδόσις εἶναι ἡ ἐν Λονδίῳ Ἑλλ. Λατ. 1742, φύλ. εἰς τόμους δύο.

Φίλων, Βυζάντιος, Μηχανικός. Ἐκ τῶν Μηχανικῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζεται τὸ τέταρτον καὶ πέμπτον βιβλίον, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Θηβενότου Συλλογὴν τῶν Μαθηματικῶν. Εἰς τοῦτον ἀποθίδεται καὶ ἕτερον βιβλίον Περὶ

τῶν ἑπτὰ Θεαμάτων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου ἐν Ῥώμῃ, 1640, 8, καὶ ἀλλαχοῦ.

Φιλωνίδης, Ἀθηναῖος, Ποιητὴς τῆς Παλαιᾶς Κωμῳδίας, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γροτίου Συναγωγὴν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Φινεύς. Ζ. Κηφεύς.

Φινεύς (Phineus), υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Βασιλεὺς τῆς Σαλμυθησοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ Θεοὶ ἐτύφλωσαν, διότι ἐπρόλεγε παρὰ γνώμην των εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μέλλοντα, καὶ πρὸς περισσοτέραν του τιμωρίαν, διώρισαν τὰς Ἀρπυίας νὰ τοῦ ἀρπάζωσι τὰ φαγητὰ ἀπὸ τὴν τράπεζαν, ἕως ὅτου ἠλευθερώθη ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Βορέου, διδάξας τοὺς Ἀργοναύτας, πῶς νὰ περάσωσιν ἀκινδύνως τὰς συμπληγάδας πέτρας.

Φλαβιανός, Ἐπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις συναδρούσας τοπικὴν Σύνοδον τεσσαράκοντα Ἐπισκόπων, ἐκάθηρε καὶ ἀνεθεμάτισε τὸν Εὐτυχήν· ὁ δὲ Εὐτυχὴς συναδρούσας καὶ αὐτὸς τὴν ἐν Ἐφέσῳ ληστρικὴν Σύνοδον διὰ προσταγῆς τοῦ Αυτοκράτορος, ἀδωάθη, καὶ ἀποβλήθεις τοῦ θρόνου ὁ Φλαβιανός, ἔχασε μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ τὴν ζωὴν ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Εὐτυχοῦς. Σώζονται καὶ τούτου δύο Ἐπιστολαὶ πρὸς Λέοντα τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον, καὶ μία πρὸς Θεο-

δόσιον τὸν Βασιλέα, ἐκδοθ. ἐν τοῖς Συνοδικοῖς τόμ. Β'. Σελ. 3. Φλάβιος Ἀρρίανός, ὁ ἡγαπημένος μαθητὴς τοῦ Ἐπικτήτου, ἐγεννήθη εἰς τὴν Νικομηδείαν τῆς Βιδυνιας, καὶ ἐχρημάτισεν ἔμπειρος Στρατηγός, Ῥήτωρ, καὶ Ἱστορικός ἀφελής καὶ ἠδύτατος, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ νέος Ξενοφὼν ἐπώνομάσθη. Ἔζη δὲ εἰς τὴν Ῥώμην ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβούς, καὶ Μάρκου Αὐρηλίου τῶν Αὐτοκρατόρων, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ ἐτιμῆθη μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπάτου. Ἐπιστρέψας δ' ἔπειτα εἰς τὴν πατρίδα του, ἀπέθανεν ἐκεῖ Ἰερεὺς τῆς Δήμητρος καὶ Περσεφόνης. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη τὰ ἐπόμενα Α'. Διατριβὴ Ἐπικτήτου εἰς βιβλία τέσσαρα. Β'. Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου. Γ'. Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς βιβλία ἑπτὰ. Δ'. Ἰνδικά. Ε'. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανόν, καὶ Περίπλους τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Σ'. Περίπλους Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Ζ'. Ἐκταξίς κατ' Ἀλλανῶν. Η'. Τέχνη Ῥητορική. Θ'. Κυνηγετικός. Ι'. Ἀποφθέγματα, καὶ ἄλλα τινα, ἐκδοθ. ἰδίᾳ κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις τῆς Εὐρώπης.

Φλάβιος Κλαύδιος Ἰουλιανός, ὁ ἐπώνομάσθεις Παραβάτης, ἀνεψιὸς πατρόθεν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Οὗτος ἦτον ἄσχημος μὲν κατὰ τὸ σῶμα, πλὴν πολλὰ εὐφυῆς καὶ ζωηρὸς κατὰ τὸν νοῦν, καὶ διὰ τοῦτο νέος ὢν ἀκόμη,

ἔκαμα μεγάλας προόδους εἰς πᾶν εἶδος μαθήσεως. Ἀπελθὼν δὲ καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὰ τελειοποιηθῆ καλῆτερα, ἐγνωρίσθη μετὰ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, μετὰ τῶν ὁποίων πολιτευόμενος, ἐμελέτα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν θείαν Γραφήν. ἀλλ' ὕστερον ἠρνήθη φανερά τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπεκατέστη μέγας Χριστιανομάχος, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἀπέθανε παράωρα πληγείς ἀόρατως εἰς τὴν μάχην τῶν Περσῶν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται ἀκόμη τὰ ἐπόμενα Α'. Ἐγκώμιον πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσταντίνου. Β'. Περὶ τῶν Πράξεων τοῦ Κωνσταντίνου, ἢ περὶ Βασιλείας. Γ'. Ἐγκώμιον πρὸς τὴν Βασίλισσαν Εὐσεβίαν. Δ'. Ἐγκώμιον πρὸς τὸν Βασιλέα Ἡλιον. Ε'. Ἀγτιοχικός, ἢ Μισοπάγων. Σ'. Καίσαρες, ἢ Συμπόσιον. Ζ'. Κατὰ Κυνικῶν. Η'. Ἀπολογία. Θ'. Ἐπιστολαὶ διάφοροι, καὶ ἄλλα τινα, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψία, 1696, φύλ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων.

Φλάβιος Φιλόστρατος, Λήμνιος, ἢ κατ' ἄλλους, Ἀθηναῖος, Ῥήτωρ, καὶ Σοφιστὴς περίφημος. Οὗτος κατ' ἀρχὰς ἐδίδασκεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν Ῥητορικήν, ὕστερον δὲ ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Σεβήρου, ἀπέκτησε μεγάλην φήμην, τιμώμενος ἐξόχως ὑπὸ τῆς Ἰουλίας, γυναικὸς τοῦ Σεβήρου, ἣτις καὶ τοῦ σηματο-

ηρίθμησεν εἰς τὸν χορὸν τῶν πεπαιδευμένων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται τὰ ἐπόμενα Α'. Ἀπολλωνίου Τυανέως βίος εἰς βιβλία ὀκτώ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπαντῶνται καὶ πολλαὶ γελοῖαι διηγήσεις. Β'. Ἡρωϊκά, ἤτοι περιγραφή εἰκοσι καὶ ἐνὸς Ἡρώων, τῶν ἐν Τροίᾳ πολεμησάντων. Γ'. Εἰκόνες 66, ἤτοι βίοι ἀνδρῶν ἐνδόξων. Δ'. Βίοι Σοφιστῶν εἰς βιβλία δύο. Ε'. Ἐπιστολαί, καὶ ἄλλα τινά, ἐκδοθ. μετὰ τοῦ Νέου Φιλοστράτου ἐν Λειψία, 1709, φύλ. μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἀλλαχοῦ.

Φλάνων, ἢ Φλανόνα (*Flanona*), πόλις τῆς Ἠλυρίδος, κατὰ τὴν Λιβυρικὴν χώραν κειμένη (Κάτοικ. Φλανωνίτης).

Φλέγανδρος, ἢ Φιλόξανδρος (Πολύκανδρος), μία ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, πρὸς τὸ δυτικονότιον τῆς Νάξου κειμένη.

Φλεγέθων (*Phlegethon*). Ζ. Πυριφλεγέθων.

Φλεγύας (*Phlegyas*). Ζ. Ἀλκμαίων.

Φλεγύας, υἱὸς τοῦ Ἄρεως ἐκ τῆς Χρύσης, καὶ Βασιλεὺς τῆς Βοιωτίας. Οὗτος θελὼν νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Ἀπόλλωνα, ὅστις ἐβίασε τὴν θυγατέρα του Κορωνίδα, ὤρμησε νὰ λεηλατήσῃ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον του· ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων τὸν ἐτόξευσε, καὶ ὁ Ζεὺς τὸν κατεδίκασεν εἰς τὸν Τάρταρον νὰ δοκιμᾶζῃ ἀκαταπαύστως τρόμον ἀπὸ ἑνα μεγαλώτατον βράχον,

ὁ ὁποῖος πάντοτε ἐφαίνετο, ὅτι ἔμελλε νὰ τὸν καταπλακώσῃ.

Φλέγων (*Phlegon*). Ζ. Ἥλιος.

Φλέγων, Τραλλιανὸς, ἀπελευθερὸς τοῦ Καίσαρος Ἀδριανοῦ, καὶ ἱστορικός περιφημὸς. Συνέγραψε Α'. Περὶ Θανμασίων. Β'. Περὶ Μακροβίων. Γ'. Περὶ Ὀλυμπιάδων, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται τμήματα τινά, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ὑπὸ τοῦ Μεουρσίου ἐν Λουγδ. Βαταυ., 1620, 4, μετὰ Σημειώσεων.

Φλιοῦς (*Σταφλικά*), πόλις τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Ἀχαΐαν, μεταξὺ Σικυῶνος καὶ Κορινθοῦ κειμένη (Κάτοικ. Φλιάσιος).

Φλία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Κεκροπίδος φυλῆς (Κάτοικ. Φλυεὺς, καὶ Ἐπιβρ. Φλύηθεν).

Φλώρος (*Florus*) Λούκιος Ἀναναΐδης, Ἰσπανὸς, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος. Συνέγραψεν Ἐπιτομὴν Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας εἰς βιβλία τέσσαρα, ἀπὸ Ῥωμύλου μέχρις Αὐγούστου Καίσαρος, τῆς ὁποίας ἡ ἀρίστη ἔκδοσις εἶναι ἢ ἐν Ἀμστελοδ., 1744, 8, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων.

Φοβήτωρ (*Phobetor*), υἱὸς τοῦ Ἰππου, οὕτω παρονομασθεὶς, διότι ἐπροξένει φόβον εἰς ὅσους ἐφαίνετο.

Φόβος (*Phobus*, ἢ *Timor*). Ζ. Ἄρης.

Φοιβάμμων, Αἰγύπτιος, Ῥήτωρ. Συνέγραψε Περὶ Σχημάτων Ῥητορικῶν βιβλίον, ἐκδοθὲν ἀνωνύμως εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἄλδου Συλλογὴν τῶν Ἑλλ. Ῥητόρων.

Φοίβη (Phoebe). Ζ. Κοῖος.

Φοῖβος (Phoebus). Ζ. Ἀπόλλων, Ἥλιος.

Φοινίκη, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεγίστη, ἔχουσα πρὸς Βορρῶν τὸν Ἐλευθέριον ποταμόν· πρὸς Ἀνατολάς, τὰ ὄρη Λίβανον καὶ Ἀντιλίβανον· πρὸς Δυσμάς, τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, καὶ πρὸς Νότον, τὸν ποταμόν Χορσεῖον (Κάτοικ. Φοῖνιξ).

Φοῖνιξ (Phoenix). Ζ. Ἀγήνωρ.

Φοῖνιξ, υἱὸς τοῦ Ἀμύντορος. Οὗτος φυγὼν ἀπὸ τὴν πατρίδα του διὰ τινα ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ πατρὸς του, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸν Πηλέα, ἔλαβε καλὴν ὑποδεξίωσιν, καὶ κατεστάθη ὑπ' αὐτοῦ Βασιλεὺς τῶν Δολόπων, καὶ παιδαγωγὸς τοῦ Ἀχιλλέως, τὸν ὁποῖον καὶ συνώδευεν εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος.

Φοῖνιξ, ὄρος τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Καρίαν, ἀντικρὺ τῆς Ρόδου.

Φοῖνιξ, ῥύαξ τῆς Φρυγίτιδος, εἰσβάλλων εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον.

Φοίνισσαι. Ζ. Εὐριπίδης.

Φόρκυν, ἢ Φόρκος (Phorcyn, ἢ Phorcus), υἱὸς τοῦ Πόντου καὶ τῆς Γῆς, ὅστις λαβῶν εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν του Κητώ, ἐγέννησε τὰς Γοργόνας, τὰς Γραίας, τὴν Ἐχιδναν, καὶ τὸν Δράκοντα, ὅστις ἐφύλαττε τὰ χρυσὰ μήλα τῶν Ἑσπερίδων.

Φορμία (Mola), πόλις τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὸ Λάτιον κειμένη.

Φουλγέντιος (Fulgentius), Ἀφρικανὸς, καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Ρού-

σπης, ἀνὴρ ὁσιος, καὶ εἰδήμων τῆς Λατινικῆς καὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων σώζονται ἀκόμη πολλά, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1622, φύλ. καὶ ἀλλαχοῦ.

Φουρνούτος. Ζ. Ἀναῖος Κουρνούτος.

Φραντζῆς. Ζ. Γεώργιος Φραντζῆς. Φρεαροῖ, ἢ Φρεαρόοι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Κάτοικ. Φρεάριος).

Φρεαττοῖ (ἐν), κριτήριον εἰς τὰς Ἀθήνας παραθαλάσσιον, τοῦ ὁποῖου οἱ κριταὶ ἐξέταζον αὐστηρῶς τοὺς ξένους μέσα εἰς αὐτὸ τὸ πλοῖον ἀκόμη πρὶν πατήσωσιν εἰς τὴν γῆν, μήπως ἐπραξάν μέγα τι ἔγκλημα, ἢ ἀνόμημα εἰς τὴν ἰδίαν των πατρίδα.

Φρεγέλλαι (Ponte Corvo), πόλις τῆς Ἰταλίας, εἰς τὰ Λάτιον, παρὰ τὸν Λεῖρον ποταμόν κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Φρεγγελλῶν, ἢ Φρεγγελλανός).

Φρεντανοὶ (Ferentani), λαοὶ ἀρχαῖοι τῆς Ἰταλίας, κατοικοῦντες μετὰξὺ Ἀτέρνου καὶ Φρέντου τῶν ποταμῶν, κατὰ τὴν Ἀπουλίαν.

Φροντῖνος (Frontinus) Ἰούλιος, ἀνὴρ ὑπατικὸς, ἀκμάσας ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Αυτοκράτορος. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται Ἀ. Περὶ Ὑδραγωγιῶν (De Aquaeductibus) τῆς πόλεως Ρώμης βιβλία δύο, ἐκδοθ. ἐν Ἀλτεμβέργ. 1792, 8, Β'. Στρατηγηματικὸν εἰς βιβλία τρία, ἐκ-

δοθ. ἐν Λουγδ. Βαταυ. 1779, 8, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων. Φρόντων (Fronto), Μάρκος Κορνήλιος, Γραμματικὸς καὶ Ῥήτωρ περιφημος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Κίρτην, πόλιν τῆς Ἀφρικῆς, καὶ διὰ τὴν μεγάλην του παιδείαν ἐχρημάτισεν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ διδάσκαλος τοῦ Μ. Αὐρηλίου, καὶ Λ. Βήρου τῶν Αὐτοκρατόρων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων του σώζονται ὀλίγα τινά, ἐκδοθ. μετὰ τῶν ἀνεκδότων αὐτοῦ Ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων λειψάνων ὑπὸ Ἀγγέλου Μαΐου ἐν Μεδιολάνοις 1815, 8, εἰς μέρη δύο, μετὰ πολλῶν καλλωπισμάτων.

Φρυγία, ἐπαρχία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἔχουσα πρὸς Βορρῶαν τὴν Γαλατίαν, καὶ τὴν Βιθυνίαν πρὸς Ἀνατολὰς, τὴν Καππαδοκίαν πρὸς Νότον, τὴν Λυκίαν καὶ τὴν Πισιδίαν, καὶ πρὸς Δυσμὰς, τὴν Λυδίαν καὶ τὴν Καρίαν, καὶ αὕτη εἶναι ἡ μεγάλη Φρυγία, ἣτις καὶ Πακτιανὴ λέγεται· ἡ δὲ μικρὰ, ἡ ὁποία καὶ Ἐπίκτητος ὀνομάζεται, εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς Τρωάδος (Κάτοικ. Φρύξ).

Φρύνιχος, Ποιητὴς τῆς Παλαιᾶς Κομωδίας, τοῦ ὁποίου τὰ μικρὰ ἀποσπασμάτια ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Γροτίου.

Φρύνιχος Ἀρράβιος, ὁ ἐκ Βιθυνίας, Σοφιστὴς καὶ Ῥήτωρ ἀκμάσας ἐπὶ Ἀντωνίνου καὶ Κομμοδου τῶν Καισάρων. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται μόνον Ἐκλογαὶ Ἀττικῶν Ὀνομάτων, καὶ

Ῥημάτων, ἐκδοθ. Ἑλληνιστὶ ἐν Λειψία, 1820, 8, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων.

Φρύξος, ἢ Φρίζος (Phryxus). Ζ. Ἀδάμας.

Φυλὴ (Ῥωμαϊστὶ Tribus, Βαρβαριστὶ Σοῖ), γένος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατήγοντο ἄλλαι διαφοροὶ γενεαὶ (Δῆμοι). Κατ' ἀρχὰς πολλαῖτινες μικραὶ οἰκογένειαι, κατοικοῦσαι πλησίον ἀναμεταξύτων εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὠνομάζοντο Δῆμοι· πολλοὶ δὲ Δῆμοι, διαφορῶς μὲν ὀνομαζόμενοι, καταγόμενοι δὲ ἀπὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἀρχαιότερον γένος, ἐλέγοντο Δῆμοι τῆς αὐτῆς Φυλῆς. Φυλαὶ δὲ κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Κέρκροπος, ἢ τοῦ Θησέως ἦσαν μόνον τέσσαρες, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μ' ὄλον ὅτι μετεβάλλοντο ἀπὸ τῶν διαδεχομένων τὴν διοίκησιν Βασιλέων, μ' ὄλον τοῦτο ὁ ἀριδρὸς διέμεινε πάντοτε ὁ αὐτὸς ἕως τοῦ Κλεισθένους, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μεγακλέους. Διότι οὗτος ἐχθρὸς ὦν τῶν τυράννων, ὄχι μόνον τοὺς Πειαιστρατίδας ἐδίωξεν ἀπὸ τὴν πόλιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας διήρσεν καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἀττικῆς εἰς δέκα Φυλάς, αἵτινες παρωνομάσθησαν ἀπὸ σημαντικὰ τινὰ καὶ ἐπίσημα ὑποκείμενα, οἷον α) Κερροπίς· β) Ἐρεχθίδης· γ) Ἀιγίδης· δ) Πανδιονίς· ε) Ἀκαμαντίς· ς) Λεοντίς· ζ) Ἀντιοχίς· η) Οἰνίης· θ) Ἴπποδωντίς· ι) Ἀιαν-

τις, εἰς τὰς ὁποίας προσετέθησαν μετὰ ταῦτα ι' α' καὶ ιβ'. ἢ Ἀντιγονίς καὶ ἡ Δημητριάς, εἰς τιμὴν τοῦ Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ μία Φυλὴ ἐδιαιρεῖτο εἰς τρία μέρη, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐκαλεῖτο Τριτῶς, καὶ εἰς τριάκοντα Δήμους, ὥστε ὅλαι ὁμοῦ αἱ δώδεκα Φυλαὶ ἐσχημάτιζον τριακοσίους ἐξήκοντα Δήμους. Ἐκ τούτων δὲ τῶν Δήμων ὅσοι μὲν ἦσαν μέσα εἰς τὰς Ἀθήνας ἐσχημάτιζον μέρη τῆς πόλεως (Βαρβαρ. Μαχαλάδες), ὅσοι δὲ ἦσαν ἔξω τῆς πόλεως, διεσπαρμένοι δηλαδὴ καθ' ὅλην τὴν Ἀττικὴν, ἐσχημάτιζον χωρία κατ' ἀναλογίαν μικρὰ, ἢ μεγάλα, ἢ καὶ κωμοπόλεις μὲ φρούρια, ὅποια ἦσαν αἱ Ἀχαρναί, ἢ Ἐλευσίς, ἢ Φυλὴ, καὶ ἄλλα, μ' ὅλον ὅτι ἡ λέξις αὕτη λαβοῦσα ὕστερον γενικωτέραν σημασίαν, ἐσήμαινεν ἓνα λαὸν ὀλόκληρον τινὸς ἐπαρχίας, ζῶντα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς νόμους, καθὼς ὁ Δήμος τῶν Ἀθηναίων, ὁ Δήμος τῶν Σαμίων, ὁ Δήμος τῶν Ῥωμαίων (Populus Romanorum, ἢ Romanus), κτλ. ἀντὶ οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ Σάμιοι, οἱ Ῥωμαῖοι. Ἐκάστη δὲ τούτων τῶν Φυλῶν ἐπρυτάνευε μίαν φορὰν τὸν χρόνον, καὶ ὅλαι αἱ δημόσιοι ὑποδέσεις ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐγράφοντο εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχοντος ἐκείνης τῆς πρυτανευούσης φυλῆς, ὅστις διὰ τοῦτο ὀνομάζετο καὶ Ἐπώνυμος, καθὼς γίνεται φανε-

ρὸν καὶ ἀπὸ τὰς ἀρχαῖς τῶν εἰσέτι σωζομένων τινῶν ψηφισμάτων, οἷον Ἐπι Ἀρχοντος Πολυκλέους Μηνὸς Βοηδρομιῶνος ἕκτη ἐπὶ δέκα, φυλῆς πρυτανευούσης Ἱπποδωντίδος, Δημοσθένους Δημοσθένους Παιανιεύς εἰσήνεγκε νόμον, κτλ. Ζ. Μῆνες Ἀθηναίων. Φυλὴ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Οἰνηίδος φυλῆς (Κάτοικ. Φυλάσιος). Εἶχε δὲ ἡ φυλὴ φρούριον ὄχυρόν, καὶ ἔκειτο μεταξύ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, τὸ ὁποῖον ἐκυρίευσεν κατὰ πρῶτον ὁ Θρασύβουλος, ὅταν ἦλθε διὰ τὴν διώξιν τοὺς τριάκοντα τυράννους ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας.

Φωκαῖα (Παλαιαὶ Φῶκαι), μία ἀπὸ τὰς ἀρχαιοτέρας πόλεις τῆς Ἰωνίας, κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν κειμένη (Κάτοικ. Φωκαεύς).

Φωκάς. Ζ. Ἰωάννης Φωκάς.

Φωκίς (Περιοχὴ τοῦ Σάλωνος), ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, μεταξύ Βοιωτίας, Λοκρίδος, Δωριδος, καὶ Κορινθιακοῦ κόλπου κειμένη (Κάτοικ. Φωκεύς).

Φωκυλίδης, Μιλήσιος, Φιλόσοφος καὶ Ποιητῆς Γνωμικός, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα σῴζεται Ποίημα Νουθετικὸν ἐκ 217 στίχων συνιστάμενον, ἐκδοθὲν πολλάκις εἰς τὸ τέλος τῆς Γραμματικῆς τοῦ Λασκάρεως, καὶ κατ' ἰδίαν Ἑλλ. Λατ. ἐν Λειψίᾳ 1751, 8, μετὰ Σημειώσεων.

Φώτιος ὁ αἰοιδίμος ἐγεννήθη εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἀπὸ γονεῖς ἐνδόξους καὶ ἐπιφανεῖς, καὶ ἐχρημάτισεν ἀνὴρ πολυμαθῆς, Πόλι-

τικός, Θεολόγος, Νομικός, και Γραμματικός ἄριστος, ὥστε διὰ τὴν μεγάλην του προκοπὴν καὶ τὰ λοιπὰ προτερήματά του, ὑψώθη κατ' ἀρχὰς καὶ εἰς τὰ μεγαλύτερα ἀξιώματα τῆς Ἀουλῆς. Ὑστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν τοῦ Πατριάρχου Ἰγνατίου ὑπὸ τοῦ Βάρδα, προβιβασθεὶς εἰς τὸν πατριαρχικὸν Θρόνον ἔγεινε μυρίων ἀνωμαλιῶν παραίτιος εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Λατῖνοι δὲν ὑποφέρουσιν οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ Φωτίου, ὁμολογοῦσι μ' ὅλον τοῦτο καὶ ἄκοντες τὴν βαρβαρίαν αὐτοῦ πολυμάθειαν. Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Φωτίου σώζονται ἀκόμη τὰ ἐπόμενα Α'. Μυριόβιβλος, ἢ ἀπλῶς Βιβλιοθήκη, Σύγγραμμα κριτικώτατον καὶ ὠφελιμώτατον, ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις σώζονται εἰς αὐτὸ ἐπιτομαὶ καὶ ἀποσπασμάτια πολλῶν ἀπολεσθέντων Συγγραμμάτων, ἐκδοθ. ἐν Αὐγούστη τῶν Βυδελ. 1601, φύλ. μετὰ Σημειώσεων. Β'. Νομοκάνονον, ἦτοι ἀρμονία τῶν Βασιλικῶν Νόμων τοῦ Ἰουστινιανοῦ, καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων, ἐκδοθ. Ἑλλ. Λατ. ἐν Παρισίοις, 1615, 4, μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἀλλαγῶν. Γ'. Λέξεων Συναγωγή, ἢ Γλωσσάριον, τουτέστι Λεξικὸν Γραμματικόν, ἐκ τῶν τοῦ Ἀρποκρατίωτος καὶ ἄλλων συνερανοσθέν, ἐκδοθ. ἀτελές ὡς εὑρέθη, μετὰ τοῦ Ζωναρά, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Δ'. Ἐπιστολαὶ 248, ἐκδοθ. ἐν

Λουδίνῳ, 1651, φύλ. Ε'. Κατὰ Μανιχαίων, καὶ ἄλλα τινὰ Θεολογικά καὶ Δογματικά.

X A

Χαιρήμων, Ποιητὴς Τραγικός, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Φιλίππου τοῦ Μακεδόνοσ. Ἐκ τῶν Τραγωδιῶν αὐτοῦ σώζονται λείψανα τινὰ, ἐκδοθ. εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γρητίου Συναγωγῆν τῶν Ἑλλ. Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Χαιρώνεια, ἢ πρότερον Ἄρνη (Κάπραινα), πόλις τῆς Βοιωτίας, πλησίον τῆς Λεβαδείας κειμένη, πατὴρ τοῦ Πλουτάρχου, καὶ Σήξτου τοῦ Ἐμπειρικοῦ Φιλοσόφου (Κάτοικ. Χαιρωνεὺς).

Χαλδαία (Χαλδάρ), ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, πρὸς τὸ δυτικομεσημβρινὸν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Χαλδαῖος).

Χαλκηδῶν (Καδίκιοσ), πόλις Ἑλληνίς ἐπὶ τῆς Προποντίδος, ἀπέναντι τοῦ Βυζαντίου κειμένη, ὀνομαστὴ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ συγκροτηθεῖσαν τετάρτην Οἰκομενικὴν Σύνοδον (Κάτοικ. Χαλκηδόνιος).

Χαλκιδική, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν Συρίαν.

Χαλκιδική, Χερσόνησος μεταξὺ τοῦ Στρυμονικοῦ καὶ Θερμαϊκοῦ κόλπου κειμένη.

Χαλκίδιος, Ἑθνικός, ἢ κατ' ἄλλους, Χριστιανός, καὶ Διάκονος τῆς ἐν Καθαργένῃ Ἐκκλησίας. Συνέγρα-

φεν Ὑπόμνημα εἰς τὸν Τίμαιον τοῦ Πλάτωνος, ἐκδοθ. ἐν Λουγδ. Βαταν. 1617, 4, καὶ ἀλλαχοῦ.

Χαλκιόπη (Chalciope). Ζ. Αἰήτης.

Χαλκίς (Ἐυριπος), ἡ μητρόπολις τῆς Εὐβοίας, γῆ ὠραία καὶ εὐκαρπος (Κάτοικ. Χαλκιδεύς).

Χαλκοκονδύλης. Ζ. Δημήτριος, Λαόνικος Χαλκοκονδύλης, ἡ Χαλκοκονδύλης.

Χαλωνίτις, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, κατὰ τὴν Ἀσσυρίαν κειμένη.

Χαονία (Περιοχὴ Δελβίνου καὶ Χειμάρως), ἐπαρχία τῆς Ἠπείρου μεσόγειος (Κάτοικ. Χάων, Χαόνιος, καὶ Χαονίτης).

Χάος (Chaos), Θεὸς αὐτογέννητος, ὅστις ἔπειτα ἐγέννησε τὸ Ἔρεβος, καὶ τὴν Νύκτα, ἢ κατ' ἄλλους, τὸν Οὐρανὸν, τὴν Γῆν, τὴν Θάλασσαν, καὶ τὰ λοιπὰ Στοιχεῖα.

Χάρης. Ζ. Ρόδος.

Χάριτες (Charites, ἢ Gratiae), θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρυνόμης, θυγατρὸς τῆς Ἀφροδίτης, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, Ἀγλαΐα, Ἐυφροσύνη, καὶ Θαλία ὀνομαζόμεναι, τῶν ὁποίων τὸ ἔργον ἦτον νὰ προξενῶσαν εἰς τοὺς ἀνδράποδες τὰ χαροποιὰ καὶ τερπνὰ πράγματα. Παραστένονται δὲ αἱ Χάριτες νέαι ἀκμάζουσαι καὶ εὐεϊδεῖς, φοροῦσαι ἱμάτια ἀνοικτά, καὶ βασιτάζουσαι ἢ μίαν τὴν ἄλλην.

Χαρίτων, Ἀφροδιαεὺς, Μυθιστοριογράφος, τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖται ὁ καιρὸς, κατὰ τὸν ὅποιον ἤμασε. Συνέγραψε τῶν περὶ Χαιρέαν καὶ Καλλιφρόνῃ Ἐρωτικῶν διηγημάτων Λόγους ὀκτώ, ἐκδοθ. ἐν Ἀμστελοδ. 1750, 4, μετὰ Σημειώσεων, καὶ ἀλλαχοῦ.

Χάρυβδις (Charybdis), θυγάτηρ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Γῆς, τέρας θαλάσσιον, κατοικοῦσα εἰς τὸν Σικελικὸν πορθμὸν, καὶ κατατρώγουσα μὲ μεγάλην ὀρμὴν τοὺς ἐκεῖθεν παραπλέοντας. Ζ. Σκύλλα.

Χάρων (Charon), υἱὸς τοῦ Ἐρέβου καὶ τῆς Νυκτός, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπίστασία ἦτον νὰ διαπορθμεύῃ μὲ τὸ πλοιαρίον του τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης εἰς τὸν Ἄδην (Ζ. Ἀχερουσία λίμνη). Ἐλάμβανε δὲ παρ' ἐκάστου ἓνα ὄβολόν διὰ ναῦλλον, τὸν ὅποιον οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ἐφρόντιζον νὰ βάλωσιν εἰς τὸ στόμα του, ἐπειδὴ ἐπίστευον, ὅτι ὅσοι δὲν εἶχον νὰ πληρώσωσι τὸν ὄβολόν ἐκεῖνον, δὲν ἐδέχοντο ὑπὸ τοῦ Χάρωνος, ἢ (καθὼς καὶ ὅσοι δὲν ἤξωιδῆσαν νὰ ταφῶσιν εἰς τὴν γῆν) ἔπρεπε νὰ περιπλανῶνται ἑκατὸν χρόνους παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης ἐκείνης, καὶ ἔπειτα νὰ δεχθῶσιν εἰς τὸ πλοῖον. Εἶχε δὲ μεγάλας λογομαχίας ὁ Χάρων περὶ αὐτοῦ τοῦ ὄβολου μὲ τοὺς Κυνικούς Φιλοσόφους, οἱ ὅποιοι πρὸς ἀπόλογίαν τῶν ἔλε-

γον, ὅτι οὐτὲ εἶδον ποτέ, οὐτὲ ἤξευρον τί πρᾶγμα εἶναι αὐτός ὁ ὀβολός, στρογγύλος, ἢ τετράγωνος, καθὼς φαίνεται εἰς τοὺς Νεκρικοὺς Διαλόγους τοῦ Ἀστέιου Λουκιανοῦ. Παραστένεται δὲ ὁ Χάρων γέρον δυσείδης καὶ ἀγριωπός, μὲ γένεια λευκά, μὲ ὄμματα πυροειδῆ, καὶ μὲ ἐνδύματα παμπάλαια, δεμένα μὲ σχοινίον εἰς τὴν μέσσην του, κωπηλατῶν καὶ ὀδηγῶν τὰς ψυχὰς εἰς τὸν Ἄδην.

Χείρων (Chiron), υἱὸς τοῦ Κρόνου ἐκ τῆς Φιλύρας (Ζ. Φίλυρα). Οὗτος, κατὰ τοὺς Ποιητάς, ἦτον τὸ ἥμισυ ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἥμισυ ἵππος, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Κένταυροι, ἢ Ἴπποκένταυροι. Ἐγεννήθη δὲ καὶ ἀνετράφη εἰς τὸ Πῆλιον ὄρος, ὅπου γενόμενος Ἰατρός ἄριστος, καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν κάτοχος, ἐχρημάτισεν ἔπειτα διδάσκαλος ὅλων τῶν Ἡρώων τῆς Ἑλλάδος. Εἰς δὲ τὴν Κενταυρομαχίαν ἐπληρώθη ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους πληγὴν ἀνίατον, καὶ ἐπειδῆ ὡς ἀθάνατος δὲν ἠθύνατο νὰ ἀποθάνῃ, εὐσπλαγχνισθεὶς ὁ Ζεὺς, τὴν μὲν ἀθανάσιαν ἐχάρισεν εἰς τὸν Προμηθεά, εἰς αὐτὸν δὲ ἔδωκε τὴν θνητότητα, καὶ οὕτως ἀπέθανε, τιμηθεὶς μετὰ θάνατον ὡς Θεὸς καὶ εἰς ἄλλα μὲν πολλὰ μέρη, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τὴν Μαγνησίαν τῆς Θετταλίας.

Χελωνάτας (Τορῆσα), ἀκρωτήριον

τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἥλιδα, ἀπέναντι τῆς Ζακύνθου, καὶ κόλπος αὐτόδε ὀμώνυμος.

Χελώνη (Chelone), μία ἐκ τῶν Νυμφῶν, ἢ ὅποια προσκληθεῖσα εἰς τοὺς γάμους τοῦ Διὸς, δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπάγῃ, εἰπούσα τὸ περιαδόμενον ἐκεῖνο: Ὅικος φίλος, οἶκος ἄριστος! Ὁ δὲ Ζεὺς ἀγανακτήσας δι' αὐτὸ, τὴν μετεμόρφωσεν εἰς τὸ ὀμώνυμόν της ζῶον, καὶ τὴν κατηράσθη νὰ περιφέρει πάντοτε ἐπάνω της κολημένην τὴν φίλην κατοικίαν της.

Χερσόνησος. Ζ. Ταυρικὴ.

Χερσόνησος Θρακικὴ, ἢ περικλειομένη ξηρὰ ὑπὸ τοῦ Μέλανος κόλπου, καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.

Χερσόνησος, ἓν ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων τῆς Ἀττικῆς.

Χερσόνησος Μικρὰ, φρούριον τῆς κάτω Ἀιγύπτου, πλησίον τῆς Ἀλεξανδρείας.

Χερσόνησος Χρυσῆ, μέρος τῆς Ἰνδίας, εἰς τὴν ἐκτός τοῦ Γάγγου χῶραν.

Χερσῶν, ἢ **Χερσόνησος**, πόλις ἀρχαία τῆς Ταυρίδος, ἀποικία Ἑλληνική.

Χίμαιρα (Chimaera), θηρίον τρομερὸν καὶ ἀλλόκοτον, ἔχουσα κεφαλὴν μὲν καὶ στήθος λέοντος, κοιλίαν δὲ αἰγός, καὶ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐκείνην ἔκφρασιν « Πρὸςδε λείων, ὀπισθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα ». Ἄυτη κατοικοῦσα εἰς τὰ περίεξ τῆς Λυκίας εἰς τὸ ὁ-

μώνυμόν της ὄρας, ἐπροξέει με-
γίστην φθοράν εἰς ἐκεῖνον τὸν
τόπον, ἕως ὅτου τὴν ἐφόρευσεν ὁ
Βελλεροφόντης, κατ' ἐτίταγην τοῦ
Ἰοβάτου, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Ζ.
Βελλεροφόντης.

Χιόνη (Chione). Ζ. Ἄρτεμις.

Χίος, μία ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων
τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πλησίον
τῆς Ἀσίας (Κάτοικ. Χίος).

Χίων, ὁ ἐκ τῆς Ἡρακλείας τοῦ
Πόντου, ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρό-
νους τοῦ Πλάτωνος, τοῦ ὁποῦ
καὶ μαθητῆς ἐχημάτισε. Σώ-
ζονται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ 17
Ἐπιστολαί, ἐκδοθεῖσαι εἰς τὰς
Συλλογὰς τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν
Ἐπιστολῶν, καὶ κατ' ἰδίαν ἐν
Λειψία 1765, 8, μετὰ Σημειώ-
σεων.

Χοιφόροι. Ζ. Ἄισχύλος.

Χοιράδες, ἢ Καπρέαι (Capri), νῆ-
σοι τινὲς τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸ
Τυρρηνικὸν πέλαγος (Κάτοικ. Χοι-
ραδεύς).

Χοιροβοσκός. Ζ. Γεώργιος Χοιρο-
βοσκός.

Χλωρίδες (Chlorides). Ζ. Νύμ-
φαι.

Χολαργος, ἢ Χολαργία, δῆμος τῆς
Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος
φυλῆς (Κάτοικ. Χολαργεύς).

Χρόνος, ἢ Χρύνος (Πρέγελ), πο-
ταμὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρμα-
τίας.

Χρυσάωρ (Chrysaor), υἱὸς τοῦ
Ποσειδῶνος καὶ τῆς Μεδούσης,
ἢ, κατ' ἄλλους, ὁ Χρυσάωρ ἐ-
γεννήθη ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς κεφα-

λῆς τῆς Μεδούσης, ὅταν τὴν ἔ-
κοψεν ὁ Περσεύς, ὡς εἴρηται ἐ-
κεῖ. Ὠνομάσθη δὲ οὕτω, ἐπει-
δὴ εὐθύς μετὰ τὴν γέννησίν του
ἐφάνη βαστάζων εἰς τὴν χεῖρα
του χρυσοῦν ἄορ, τουτέστι ξί-
φος.

Χρυσῆς (Chryseis), ἢ Ἄστυνό-
μη, θυγάτηρ τοῦ Χρύσου.

Χρύσης (Chryses), ὁ ἐκ τῆς Χρύ-
σης, πόλεως τῆς Μυσίας, πλη-
σίον τῆς Τρωάδος, Ἰερεύς τοῦ
ἐκείσε ναοῦ τοῦ Σμινθίου Ἀπόλ-
λωνος. Κυριεύσαντες ταύτην τὴν
πόλιν οἱ Ἕλληνες, ὅταν ἐπολιόρ-
κουν τὴν Τρωάδα, ἔλαβον αἰχμά-
λωτον καὶ τὴν τοῦτου θυγατέ-
ρα, Ἄστυνόμην μὲν καλουμένην,
ἐξ αὐτοῦ δὲ Χρυσήδα ἐπονομα-
ζομένην, καὶ τὴν ἐπρόσφεραν εἰς
τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν ἀρχηγόν
καὶ βασίλεα αὐτῶν. Ὁ δὲ Χρύ-
σης περίλυπος γενόμενος διὰ τὴν
στέρησιν τῆς φίλης αὐτοῦ θυγα-
τρὸς, ὑπῆγε μὲ πολλὰ δῶρα εἰς
τὸν Ἑλληνικὸν ναύσταθμον διὰ
νὰ τὴν ἐξαγοράση· ἀλλὰ μὴν εἰς-
ακουσθεῖς, μάλιστα δὲ καὶ διω-
χθεῖς μετ' ὕβρεως ὑπὸ τοῦ Ἀ-
γαμέμνονος παρεκάλεσε τὸν Ἀ-
πόλλωνα νὰ κάμη αὐτὸς τὴν ἐκ-
δίκησιν. Ὁ δ' Ἀπόλλων χαριζόμε-
νος εἰς τὸν σεβάσμιον Ἰερέα του,
ἐπεμφε νόσον φθοροποιάν εἰς ὅ-
λον τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, καὶ
ἐφθείροντο πολλοὶ κατ' ἐκάστην,
διὰ τὸ ὁποῖον ἀναγκασθεῖς ὁ Ἀ-
γαμέμνων, τὴν μὲν Χρυσήδα ἔ-
στειλεν ὀπίσω εἰς τὸν πατέρα της

μέ πολλά δῶρα, ἀρπάσας δὲ ἀντ' αὐτῆς τὴν Βρισηίδα, ἐρωμένην τοῦ Ἀχιλλέως, ἔγεινε μαγαλητέρας βλάβης παραίτιος εἰς ὄλους τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ὀργὴν τοῦ Ἀχιλλέως.

Χρῦσιππος, Καππαδόκης, Οἰκονόμος τῆς Λαύρας τοῦ ἀγίου Εὐθυμίου, καὶ ἔπειτα Πρεσβύτερος τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ φύλαξ τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Σώζεται καὶ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια, ἐκδοθεῖσα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων.

Χρυσολωρᾶς. Ζ. Δημήτριος, Ἰωάννης, Ἐμμανουὴλ Χρυσολωρᾶς.

Χρυσοφόρας (Ποτάμι τοῦ Δαμαλά), ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Ἀργολίδα.

Χρυσόστομος. Ζ. Ἰωάννης Χρυσόστομος.

Χρυσοῦν δέρας, ἢ κώδιον. Ζ. Ἀδάμας, Δέρας.

Χρυσοῦν ὄρος, πόλις καὶ ὄρος τῆς ἄνω Μοισίας, καὶ ἕτερον τῆς Κύβρου, ἢ Κοροικῆς.

Χωλλίδαί, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς Αἰγιήδος φυλῆς (Κάτοικ. Χωλλίδης).

Χῶναι. Ζ. Κολλοσαί.

Χωνιάτης. Ζ. Νικήτας Ἀχομωάτος.

Χωρήβ, ὄρος, ἢ κορυφὴ τοῦ ὄρους, εἰς τὴν Πετραίαν Ἀραβίαν.

Χωριταί, ἢ Χυρεταί, πόλις τῆς Θεσσαλίας, κατὰ τὴν Πελασγιώτιδα κειμένη (Κάτοικ. Ἐκ Χωριτιῶν).

Ψ Ε

Ψελλός. Ζ. Μιχαὴλ Ψελλός.

Ψηφομαντεία. Ζ. Κληρομαντεία.

Ψύρα (Ψαρά), νῆσος τοῦ Ἀιγαίου πελάγους, πλησίον τῆς Χίου κειμένη (Κάτοικ. Ψύριος).

Ψυττάλεια, νησίον πετρῶδες καὶ ἔρημον τῆς Ἀττικῆς.

Ψωφίς, πόλις τῆς Πελοποννήσου, μεταξύ Ἀρκαδίας καὶ Ἡλίδος κειμένη (Κάτοικ. Ψωφίδιος).

Ω Γ

Ὠγύγης (Ogyges), οἰκιστὴς ἀρχαιότατος τῆς Ἀττικῆς, καὶ Βασιλεὺς αὐτῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ἡμέρας συνέβη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἐπὶ Ὠγύγου λεγόμενος κατακλυσμὸς, ὅστις ἔπνιξε πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν καὶ Βοιωτίαν.

Ὠρυγία, νῆσος τῆς Μεσογείου θαλάσσης, πλησίον τῆς Μελίτης, ἤτοι Μάλτας, κατοικία τῆς Καλυφούς.

Ὠδεῖον, οἰκοδόμημα μεγαλοπρεπές καὶ πολλὰ ἔντεχνον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐγίνοντο μουσικοὶ ἀγῶνες καὶ κριτήριον αὐτόθεν ὁμώνυμον.

Ὠκεανίδες, ἢ Ὠκεαντίτιδες (Oceaanides), θυγατέρες τοῦ Ὠκεα-

νοῦ καὶ τῆς Τηθύος, Νύμφαι εὐραιόταται καὶ πολλόταται τὸν ἀριθμόν.

᾽Ωκεανός (Oceanus), πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, καὶ ἔφορος τῶν μεγίστων θαλασσῶν, ἔχων τὴν κατοικίαν του εἰς τὴν Αἰθιοπία, ὅπου συχνάκις ὑπήγαινον καὶ οἱ ἄλλοι Θεοὶ καὶ εὐωχοῦντο. Ἐγέννησε δὲ ἐκ τῆς ἀδελφῆς του Τηθύος, ἣ Τετθύος πολλότατα τέκνα, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἔφθανεν ἕως τρεῖς χιλιάδας, καὶ προσέτε ὄλους τοὺς ποταμοὺς, τὰς πηγὰς, καὶ τὰς λίμνας. Παραστένεται ὁ ᾽Ωκεανὸς γέρον μεγαλοπρεπῆς, μὲ κεφαλὴν ταύρου, καὶ καθήμενος ἐφ' ἀμάξης, τὴν ὁποίαν σύρουσι τὰ κῆτη· περὶ δὲ αὐτὴν αἱ Νύμφαι καὶ αἱ Φῶκαι, καὶ ἔμπροσθέν της οἱ Τρίτωνες, σαλπίζοντες μὲ σάλπιγγας ἀπὸ κογχύλας.

᾽Ωκελλος, Λευκανός, οὕτως ἐπωνομασθεῖς, διότι ἐγεννήθη εἰς τὴν Λευκανίαν τῆς Ἰταλίας, ἠκμαζε πρὸ τοῦ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος. Συνέγραψεν εἰς Δωρικὴν, ἢ Ἰωνικὴν διάλεκτον *Περὶ τῆς τοῦ παντός Φύσεως Σύγγραμμα*, τὸ ὁποῖον ἔπειτα μεταφράσθη καὶ εἰς τὸ πεζὸν παρὰ τινος νεωτέρου Γραμματικοῦ, καὶ ἐξεδόθη πολλαχού, καὶ Ἑλλ. Γαλλ. ἐν Παρισίῳ, 1768, 8, μετὰ τῶν Σημειώσεων τοῦ Βαττευξίου.

᾽Ωκυπέτη. Ζ. ᾽Αρπυιαί.

᾽Ωλενος (Καμενίτσα), πόλις τῆς

Πελοποννήσου, κατὰ τὴν Ἀχαΐαν κειμένη (Κάτοικ. ᾽Ωλένιος).

᾽Ωλιάρος, μία ἐκ τῶν Κυκλάδιων νήσων, πλησίον τῆς Πάρου καὶ μὲνη (Κάτοικ. ᾽Ωλιάριος).

᾽Ωξος (Γιχών), ποταμὸς μέγιστος τῆς Περσίας, εἰς τὴν Βακτριανήν.

᾽Ωραι, θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος, Εἰρήνη, Εὐνομία, καὶ Δίκη ὀνομαζόμεναι, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιστασία ἦτον νὰ φυλάττωσι τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ νὰ ἀνοίγωσι, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Διὸς, καὶ προσέτι νὰ ἐτοιμάζωσι τὸ ἄρμα τοῦ Ἥλιου, καὶ νὰ περιποιῶνται τοὺς ἵππους του. Ἐνομίζοντο δὲ καὶ ἔφοροι τῶν νεφελῶν, καὶ τῶν τεσσάρων καιρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

᾽Ωρεΐθυια (Orithya), Ζ. Ἀμαζόνες.

᾽Ωρεός, ἡ πρότερον Ἰστίαία, ἢ Ἑστιαία, πόλις τῆς Εὐβοίας, πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν αὐτῆς κειμένη (Κάτοικ. ᾽Ωρεΐτης).

᾽Ωρυγένης, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ γονεῖς Χριστιανούς, καὶ διδασκτεῖς κατ' ἀρχαίς ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς τὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν, ἠκούσεν ἔπειτα τὸν τότε περίφημον Φιλόσοφον Σάκκαν, καὶ Κλήμεντα τὸν Ἀλεξανδρέα. Μετὰ δὲ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του καὶ τὴν δήμευσιν τῶν πραγμάτων του, ἠναγκάσθη αὐτὸς πολλὰ νέος ὄν ἀκόμη νὰ μεταχειρισθῇ τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγ-

γέλαμα, διὰ τὰ τρέφει τὴν μητέρα του μὲ ἕξ ἀδελφάς. Ἐδίδασκε λοιπὸν μὲ πολὺν ζῆλον τὴν Χριστιανικὴν φιλοσοφίαν, προσπαθῶν κατὰ πάντα τρόπον τὰ ἐξαπλώσει τὸν Χριστιανισμόν. Ἀπέκτισε δὲ πλῆθος μαθητῶν, μεταξύ τῶν ὁπίων ἦσαν καὶ πολλοὶ παρθένοι, καὶ ἴσως διὰ τὰ ἀποφύγει τὴν κατάκρισιν τῶν Ἑθνικῶν, εὐνούχισε τὸν ἑαυτὸν του δι' ἰατρικῶν, ἧ διὰ τῆς μαχαίρας. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Σεβήρου ὑπῆγεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου διατρίψας ὀλίγον χρόνον, ὑπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ ἀπηνουῶς Καρακάλλα ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Καισάρειαν τῆς Παλαιστίνης. Ἐκεῖ δὲ διατρίβων, ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος, καὶ ἐπέμφθη ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Θεοκτίστου, καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὰ διορθώσει τινὰς ἀναφυσίας ἐκεῖ αἰρέσεις. Δημήτριος δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος ὀργισθεὶς δι' αὐτό, καὶ διὰ τὸ εὐνούχισμά του, συνήθρυσεν δύο Συνόδους, καὶ τὸν κατέκρινεν. Εἰς δὲ τὸν σκληρὸν διωγμὸν τοῦ Δεκίου ὑπέφευγεν ὁ Ὀριγένης γενναίως πολλὰ μαρτύρια, καὶ τέλος μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀπέθανε καὶ αὐτὸς εἰς ἡλικίαν ἐτῶν ἐξήκοντα ἑννέα κατὰ τὸ 253 σωτήριου ἔτος. Ἐκ τῶν πολλῶν Συγγραμμάτων τοῦ Ὀριγένους αἰζονται

μόνον τὰ ἐπόμενα Α'. Ἀποσποσμάτια τινὰ τῶν Ἑξαπλῶν. Β'. Ἐγχειρίδιον κατὰ Κέλσου. Γ'. Ὀμιλίαι τινές. Δ'. Φιλοκαλία. Ε'. Διάλογος κατὰ Μαρκιωνιτῶν. Σ'. Λόγος Προτρεπτικός πρὸς μαρτύριον. Ζ'. Περὶ Ἑβραϊκῶν Ὀνομάτων, καὶ ἄλλα τινὰ, ἐκδοθέντα ὅλα ὁμοῦ ἐν Παρισίοις, 1740, φύλ. εἰς τόμους τρεῖς, καὶ ἀλλαχοῦ κατ' ἰδίαν.

Ὀρίων (Orion), υἱὸς τοῦ Ὑρέως καὶ τῆς Νύμφης Κλονίας. ἦ, κατ' ἄλλους, ὁ Ὀρίων ἐγεννήθη κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Φιλοξενηθέντες ποτὲ εἰς τὴν Ταυνάγραν τῆς Βοιωτίας ὑπὸ τοῦ Ὑρέως ὁ Ζεὺς, ὁ Ποσειδῶν, καὶ ὁ Ἑρμῆς, καὶ εὐαρεστηθέντες, τὸν εἶπον μετὰ τὴν εὐχίαν τὰ ζήτησιν παρ' αὐτῶν ὅ,τι καὶ ἂν θέλῃ. ὁ δὲ Ὑρέως ἀτεκνος ὢν, ἐζήτησε τέκνον. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχε γυναῖκα, τὸν ἐπρόσταξαν οἱ Θεοὶ τὰ παραχώσει εἰς τὴν γῆν τὸ δέρμα τοῦ ἱερείου ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὐτοὶ εἶχαν καθήσει, καὶ θέλει ἀπολαύσει τὸ ποδοῦμενον. Οὕτως ἔκαμεν ὁ Ὑρέως, καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἐγεννήθη ὁ Ὀρίων, ὁ ὁποῖος ἔπειτα αὐξηθεὶς, ἔγεινεν ἀμετρήτου μεγέθους, καὶ ἐξαισίου ωραιότητος, λαβὼν παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τὴν χάριν τὰ περιπατῆ εἰς τὴν θάλασσαν, καθὼς καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Μετὰ δὲ τὴν σπέρσει τῆς γυναικὸς του Σίδης, τὴν ὀπιῶν ἐφόνησεν ἢ ὑπερήφανος

καὶ ζηλότυπος Ἦρα, διότι ἔκαν-
 χήθη, ὅτι εἶναι ὠραιότερα αὐ-
 τῆς, ὑπῆγεν εἰς τὴν Χίον, ζη-
 τῶν διὰ γυναῖκα του τὴν Μερό-
 πην, θυγατέρα τοῦ Οἰνοπίωνος·
 ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπολαύσας παρ' αὐ-
 τοῦ τὸ ζήτημά του, τὸν ἐτύφλω-
 σεν ἔπειτα, καὶ τὸν ἐξέριψεν εἰς
 τὸ παραθαλάσσιον. Ἐκεῖ δὲ κα-
 θήμενος ὁ Ὠρίων, καὶ ὀδυνόμε-
 νος ὑπὸ τῶν πόνων, ἔλαβε χρη-
 σμόν, ὅτι δελεῖ ἰατροεὐθῆ, ἐάν
 περιπατῆ πρὸς τὸν ἥλιον· ἀλλὰ
 μὴ ἔχων ὁδηγόν, ἐλυπεῖτο με-
 γάλως. Τέλος ἀκούσας μίαν ἡ-
 μέραν κρότον σφυρηλασίας, ἐμ-
 βήκεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
 περιπατῶν πρὸς τὸν κρότον ἐκεῖ-
 νον, ὅστις ἤκούετο ἀπὸ τὰ χαλ-
 κεῖα τοῦ Ἡφαίστου, ἦλθεν εἰς
 τὴν Λῆμνον, ὅπου ἀρπάσας εἰς
 τοὺς ὤμους του ἕνα νέον, τὸν
 ἐπρόσταξε νὰ τὸν ὀδηγήσῃ πρὸς
 τὸν ἥλιον. Ἰατροεὐθεὶς δὲ κατ'
 αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπὸ τὴν θέρ-
 μην τοῦ ἡλίου, ὑπέστρεψεν εἰς
 τὴν Χίον διὰ νὰ τιμωρήσῃ τὸν
 Οἰνοπίωνα, ἀλλ' ἀνεχώρησεν ἀ-
 πράκτος· διότι οἱ Χῖοι προβλέ-
 ποντες τὴν ἐκδίκησιν, ἔκαμον τὸν
 Βασιλέα των ἄφαντον, χώσαντες
 αὐτὸν ὑποκάτω εἰς τὴν γῆν.
 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀρπάσασα τὸν
 Ὠρίωνα διὰ τὸ κάλλος του ἡ
 Ἥως, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Δῆ-
 λου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν ἠγάπα καὶ
 ἡ Ἄρτεμις, ἠγειρεν ὑπὸ ζηλοτυ-
 πίας ἕνα σκορπίον καὶ τὸν ἐφό-
 φόνησε· διὰ τὸ ὅποιον μετα-

μεληθεῖσα ἔπειτα, παρεκάλεσε
 τὸν Δία καὶ κατηστέρισε καὶ
 αὐτὸν καὶ τὸν σκορπίον. Ἀφῆκε
 δὲ ὁ Ὠρίων δὴν θυγατέρας Μη-
 τιόχην καὶ Μενίππην καλουμέ-
 νας· καὶ ἐπειδὴ κατ' ἐκεῖνον τὸν
 καιρὸν συνέβη εἰς τὰς Θήβας
 μία φοβερά λοιμικὴ νόσος, καὶ
 ὁ χρησμός ἐλεγεν, ὅτι διὰ νὰ
 παύσῃ τὸ κακὸν ἔπρεπε νὰ θυ-
 σιασθῆ ἑκουσίως μία παρθένος,
 αὐταὶ ἐθυσιάσθησαν προθύμως
 καὶ αἱ δὴν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς
 πατρίδος των. Ἐκ δὲ τῶν καιο-
 μένων σωμάτων ἀνεφάνησαν δὴν
 ὠραιότατοι νέοι στεφανωμένοι,
 καὶ ἐκ τούτου διεδόθη λόγος,
 ὅτι αἱ θυγατέρες τοῦ Ὠρίωνος
 μετεμορφώθησαν εἰς νέους, τοὺς
 ὀποίους καὶ Στεφανίτας ὠνόμα-
 σαν. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ εὐγνωμο-
 νοῦντες πρὸς αὐτάς, ἔκτισαν ἔ-
 πειτα εἰς τιμὴν των καὶ ναὸν
 περικαλλῆ εἰς τὸν Ὀρχομενόν,
 εἰς τὸν ὅποιον κατ' ἔτος ἐπρό-
 σφερον τὴν θυσίαν οἱ ἐκλεκτό-
 ροι μεταξύ αὐτῶν νέοι καὶ παρ-
 θένοι.

Ὠρωπός, πόλις τῆς Ἑλλάδος, με-
 ταξὺ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας και-
 μένη, ὀνομαστή διὰ τὸ μαντεῖον
 τοῦ Ἀμφιαράου.

Ὠρος, ἡ Ὠραπόλλων, σοφὸς Αἰγύ-
 πτιος. Συνέγραψεν Ἱερογλυφικά
 εἰς Αἰγυπτιακὴν διάλεκτον, τὰ
 ὅποια ἔπειτα ἐξελληνίσθησαν κατ'
 ἐπιτομὴν ὑπὸ τινος Φιλίππου Γραμ-
 ματικοῦ, καὶ ἐξεδόθησαν πολλα-
 χού, καὶ Ἑλλ. Λατ. ἐν Utrecht.

1727, 4, μετά διαφόρων Σημειώσεων, και τῶν παρατηρήσεων τοῦ Πώβου.

Ἔστια, πόλις και λιμὴν τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Λάτιον, παρά τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ κειμένη (Κάτοικ. Ἔστιος, Ἔστιανός, και Ἔστιάτης).

Ἔτος (Otus), και Ἐφιάτης, οἱ Ἄλωεῖδαι, ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ἄλωεως και τῆς Ἰφιδამείας, ἡ τοῦ Ποσειδῶνος και τῆς Ἰφιδამείας (Ζ. Ἄλωεύς), τῶν ὁποίων ἡ αὐξήσις ἐστιάθη παράδοξος· διότι αὐτοὶ αὐξάνοντες κατ' ἔτος μίαν ὀργυιάν, ἔφθασαν νὰ ἔχουν εἰς τὸ ἔννατον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἀνάστημα ἔννεα ὀργυιῶν, και ἐκ τούτου ὑπερηφανευθέντες, ἀπεφάσισαν τολμηρῶς νὰ ἀνα-

βῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ καταπολεμήσωσι και αὐτὸν τὸν Δία, ἐὰν δὲν θελήσῃ νὰ τοὺς δώσῃ διὰ γυναικας των τὴν Ἥραν και τὴν Ἄρτεμιν. Ἐβαλον λοιπὸν τὰ ὄρη ἐν ἐπάνω τοῦ ἄλλου, και ἀναβαίνοντες ἤρχισαν τὴν μάχην, λαβόντες και αὐτὸν τὸν Ἄρην αἰχμάλωτον. Ἡ Ἄρτεμις ὅμως μεταμορφωθεῖσα εἰς ἔλαφον, ἔγειγεν αἰτία τῆς ἀπωλείας των· διότι αὐτοὶ τοξεύοντες τὴν ἔλαφον ἐκείνην, ἐφρονέυθησαν ἀναμεταξύ των ἀπὸ τὰ ἴδια των βέλη, ἐπαναστρέφόμενα ἐναντίον των, και διὰ τὴν ἀσεβειάν των καταδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν Τάρταρον νὰ κολάζωνται αἰώνίως, δεμένοι με ὄφεις εἰς μίαν στήλην.

The first part of the document
 discusses the general principles
 of the system and the
 various methods of
 application. It is
 intended to provide a
 clear and concise
 summary of the
 subject matter.
 The second part
 contains a detailed
 description of the
 various methods of
 application, and
 the third part
 contains a list of
 the various methods
 of application.

The second part of the document
 discusses the various methods
 of application, and the third
 part contains a list of the
 various methods of application.
 The first part of the document
 discusses the general principles
 of the system and the various
 methods of application. It is
 intended to provide a clear and
 concise summary of the subject
 matter. The second part contains
 a detailed description of the
 various methods of application,
 and the third part contains a
 list of the various methods of
 application.

Π Ι Ν Α Ξ Α΄.

Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων Συγγραφέων μετὰ τῆς
χρονολογίας αὐτῶν

Α

Ἄβιενός (Avienus) · Μ. Χ. 410.	Ἄμειλιος Μάκρων (Aemilius Ma- cer) · Π. Χ. 30.
Ἄβιτος (Avitus) · Μ. Χ. 520.	Ἄνειας Γαζαῖος · Μ. Χ. 480.
Ἄγαθαργίδης · Π. Χ. 160.	Ἄνειας Τακτικός · Π. Χ. 360.
Ἄγαθήμερος · Μ. Χ. 230.	Ἄσχινης Ῥήτωρ · Π. Χ. 550.
Ἄγαθίας · Μ. Χ. 590.	Ἄσχινης Σωκρατικός · Π. Χ. 410.
Ἀγάθων · Π. Χ. 410.	Ἄσχυλος · Π. Χ. 490.
Ἀγαπητός · Μ. Χ. 530.	Ἄσωπος · Π. Χ. 570.
Ἄδριανός Σοφιστής · Μ. Χ. 190.	Ἄλβινοβανός (Albinovanus) · Π. Χ. 50.
Ἄδριανός Ἐκκλησιαστικός · Μ. Χ. 450.	Ἄλβινος · Μ. Χ. 170.
Ἄέτιος · Μ. Χ. 530.	Ἄλέξανδρος Ἀφροδιαιεύς · Μ. Χ. 200.
Ἄθανάσιος · Μ. Χ. 330.	Ἄλέξανδρος Μέγας · Π. Χ. 330.
Ἄθηναγόρας · Μ. Χ. 180.	Ἄλέξανδρος Νουμήμιος · Μ. Χ. 170.
Ἄθηναιος Δειπνοσοφιστής · Μ. Χ. 210.	Ἄλέξανδρος Τραλλιανός · Μ. Χ. 550.
Ἄθηναιος Μηχανικός · Π. Χ. 200.	Ἄλέξιος Ἀριστηνός · Μ. Χ. 1130.
Ἄλιος Ἀριστείδης · Μ. Χ. 180.	Ἄλεξις · Π. Χ. 330.
Ἄλιος Διονύσιος · Μ. Χ. 130.	Ἄλκαῖος · Π. Χ. 600.
Ἄλιος Ἡρωδιανός · Μ. Χ. 170.	Ἄλκιδάμας Ῥήτωρ · Π. Χ. 390.
Ἄλιος Μοῦρις · Μ. Χ. 190.	

- Ἀλκίνοος Φιλόσοφος· Μ. Χ. 120.
 Ἀλκίφρων· Μ. Χ. 300.
 Ἀλκμᾶν· Π. Χ. 660.
 Ἀλύπιος· Π. Χ. 360.
 Ἀμβρόσιος (Ambrosius)· Μ. Χ. 370.
 Ἀμμιανός (Ammianus)· Μ. Χ. 360.
 Ἀμμώνιος Γραμματικός· Μ. Χ. 380.
 Ἀμμώνιος Ἑρμείου· Μ. Χ. 520.
 Ἀμμώνιος Συγγραφεὺς Χριστιανός· Μ. Χ. 250.
 Ἀμπήλιος (Ampelius)· Μ. Χ. 390.
 Ἀμφιλόχιος· Μ. Χ. 380.
 Ἀνακρέων· Π. Χ. 530.
 Ἀναξανδρίδης· Π. Χ. 380.
 Ἀναξίλαος· Π. Χ. 360.
 Ἀνάξιππος· Π. Χ. 300.
 Ἀναστάσιος Ἀντιοχείας· Μ. Χ. 560.
 Ἀναστάσιος Συναΐτης· Μ. Χ. 680.
 Ἀνατόλιος· Μ. Χ. 300.
 Ἀνάχαρσις· Π. Χ. 590.
 Ἀνδοκίδης· Π. Χ. 410.
 Ἀνδρέας· Μ. Χ. 500.
 Ἀνδρόμαχος· Μ. Χ. 60.
 Ἀνδροτίων· Π. Χ. 330.
 Ἄννα Κομνηνή· Μ. Χ. 1150.
 Ἄνναῖος Κουρνούτος· Μ. Χ. 60.
 Ἄννων Καρχηδόνιος· Π. Χ. 580.
 Ἀντίγονος Καρύστιος· Π. Χ. 270.
 Ἀντισθένης· Π. Χ. 420.
 Ἀντιφάνης· Π. Χ. 340.
 Ἀντιφῶν· Π. Χ. 440.
 Ἀντωνῖνος Λιβεράλις (Antoninus Liberalis)· Μ. Χ. 150.
 Ἀντώνιος Μέλισσα· Μ. Χ. 1100.
 Ἀντώνιος Πολέμων· Μ. Χ. 140.
 Ἀνύτη· Π. Χ. 300.
 Ἀπίκιος (Apidius)· Μ. Χ. 30.
 Ἀπολλωνάριος· Μ. Χ. 380.
 Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος· Π. Χ. 150.
 Ἀπολλόδωρος Δαμασκηνός· Μ. Χ. 120.
 Ἀπολλόδωρος Κωμικός· Π. Χ. 320.
 Ἀπολλωνίος Γραμματικός· Π. Χ. 50.
 Ἀπολλώνιος Δύσκολος· Μ. Χ. 130.
 Ἀπολλώνιος Περγαῖος· Μ. Χ. 250.
 Ἀπολλώνιος Ρόδιος· Π. Χ. 240.
 Ἀπολλώνιος Τυανεύς· Μ. Χ. 80.
 Ἀπουλήγιος (Apulejus)· Μ. Χ. 160.
 Ἀππιανός· Μ. Χ. 150.
 Ἀρατος· Π. Χ. 280.
 Ἀράτωρ (Arator)· Μ. Χ. 540.
 Ἀρέδας· Μ. Χ. 910.
 Ἀρσταῖος· Μ. Χ. 90.
 Ἀρισταίνετος· Μ. Χ. 350.
 Ἀριστέας· Π. Χ. 290.
 Ἀρίσταρχος· Π. Χ. 260.
 Ἀριστείδης Κοϊντιλιανός· Μ. Χ. 120.
 Ἀρίστιππος· Π. Χ. 410.
 Ἀριστόξενος· Π. Χ. 320.
 Ἀριστοτέλης· Π. Χ. 340.
 Ἀριστοφάνης· Π. Χ. 420.
 Ἀριστόφων· Π. Χ. 340.
 Ἀρνώβιος (Arnobius)· Μ. Χ. 290.

- Ἀρσένιος· Μ. Χ. 380.
 Ἀρτεμίδωρος· Μ. Χ. 120.
 Ἀρχιλόχος· Π. Χ. 690.
 Ἀρχιμήδης· Π. Χ. 250.
 Ἀρχύτας· Π. Χ. 390.
 Ἀσκληπίδιος· Π. Χ. 1250.
 Ἀσκόνιος (Asconius)· Μ. Χ. 30.
 Ἀστέριος· Μ. Χ. 400.
 Ἀστυδάμας· Π. Χ. 340.
 Ἄττιος (Attius)· Π. Χ. 200.
 Ἀυγουστίνος (Augustinus)· Μ. Χ. 380.
 Ἀυσόνιος (Ausonius)· Μ. Χ. 380.
 Ἀυτόλυκος Μαθηματικός· Π. Χ. 330.
 Ἀφρόδιος· Μ. Χ. 320.
 Ἀφράνιος (Afranius)· Π. Χ. 100.
 Ἀχαῖος· Π. Χ. 480.
 Ἀχιλλεύς Τάτιος· Μ. Χ. 280.
 Ἀχμέτης· Μ. Χ. 820.
 Ἀφίνης· Μ. Χ. 240.
- B**
- Βάβριος· Π. Χ. 20.
 Βακχυλίδης· Π. Χ. 450.
 Βαλέριος Ἀρποκρατίων· Μ. Χ. 360.
 Βαλέριος Μάξιμος (Valerius Maximus)· Μ. Χ. 30.
 Βαλέριος Φλάκκος (Valerius Flaccus)· Μ. Χ. 70.
 Βαρίνος (Varinus)· Μ. Χ. 1510.
- Βαρλαάμ, ἢ Βάρλαμος (Barlamus)· Μ. Χ. 1340.
 Βάρρων (Varro)· Π. Χ. 90.
 Βασίλειος Μακεδών· Μ. Χ. 870.
 Βασίλειος ὁ Μέγας· Μ. Χ. 360.
 Βασίλειος Πατρικίος· Μ. Χ. 910.
 Βασίλειος Σελευκείας· Μ. Χ. 450.
 Βεγήτιος (Vegetius)· Μ. Χ. 380.
 Βέδας (Beda)· Μ. Χ. 770.
 Βενάντιος (Venantius)· Μ. Χ. 570.
 Βέρριος (Verrius)· Μ. Χ. 10.
 Βήρωσσός· Π. Χ. 300.
 Βησσαρίων· Μ. Χ. 1450.
 Βίβιος (Vibius)· Μ. Χ. 940.
 Βίκτωρ Αὐρήλιος (Victor Aurelius)· Μ. Χ. 380.
 Βίκτωρ Οὐτικήνσιος (Victor Uticensis)· Μ. Χ. 480.
 Βίκτωρ Πούβλιος (Victor Publius)· Μ. Χ. 390.
 Βίκτωρ Πρεσβύτερος· Μ. Χ. 400.
 Βίκτωρ Σήξτος Αὐρήλιος (Victor Sext. Aurelius)· Μ. Χ. 360.
 Βικτωρίνος (Victorinus)· Μ. Χ. 360.
 Βιργίλιος (Virgilius)· Π. Χ. 30.
 Βιτρούβιος (Vitruvius)· Π. Χ. 20.
 Βίτων Μηχανικός· Π. Χ. 240.
 Βίων Σμυρναῖος· Π. Χ. 150.
 Βοέτιος (Boëtius)· Μ. Χ. 500.

Γ

- Γαουδέντιος · Μ. Χ. 150.
 Γελάσιος · Μ. Χ. 460.
 Γέλλιος Αύλος (Gellius Aulus) ·
 Μ. Χ. 160.
 Γεμῖνος · Π. Χ. 70.
 Γεννάδιος · Μ. Χ. 1450.
 Γερμανικός (Germanicus) · Π. Χ.
 10.
 Γερμανός · Μ. Χ. 730.
 Γεώργιος Ἀκροπολίτης · Μ. Χ. 1260.
 Γεώργιος Γεμιστός · Μ. Χ. 1430.
 Γεώργιος Ἐρμώνυμος · Μ. Χ. 1470.
 Γεώργιος Κεδρηνός · Μ. Χ. 1050.
 Γεώργιος Κωδινός · Μ. Χ. 1460.
 Γεώργιος Μοναχός · Μ. Χ. 950.
 Γεώργιος Παχυμέρης · Μ. Χ. 1280.
 Γεώργιος Παιίδης · Μ. Χ. 630.
 Γεώργιος Σύγκελλος · Μ. Χ. 790.
 Γεώργιος Τραπεζοῦντιος · Μ. Χ.
 1430.
 Γεώργιος Φραντσῆς · Μ. Χ. 1450.
 Γεώργιος Χοιροβοσκός · Μ. Χ. 400.
 Γοργίας · Π. Χ. 430.
 Γράτιος (Gratius) · Π. Χ. 20.
 Γρηγέντιος · Μ. Χ. 530.
 Γρηγόριος Κορίνθου · Μ. Χ. 1160.
 Γρηγόριος Θαυματουργός · Μ. Χ.
 240.
 Γρηγόριος Μάγνος (Gregorius Ma-
 gnus) · Μ. Χ. 590.
 Γρηγόριος Ναζιανζηνός · Μ. Χ. 370.
 Γρηγόριος Νύσσης · Μ. Χ. 380.

Δ

- Δαίμων, ἢ Δάμων · Π. Χ. 280.
 Δαμάσκιος · Μ. Χ. 540.
 Δάμασος (Damasus) · Μ. Χ.
 370.
 Δαμόξενος · Π. Χ. 290.
 Δάρης · Π. Χ. 1000.
 Δείναρχος · Π. Χ. 320.
 Δέξιππος · Μ. Χ. 340.
 Δημάδης · Π. Χ. 340.
 Δημήτριος Πεπαγομηνός · Μ. Χ.
 1030.
 Δημήτριος Φαληρεύς · Π. Χ. 330.
 Δημήτριος Χαλκονδύλης · Μ. Χ.
 1480.
 Δημήτριος Χρυσολωρᾶς · Μ. Χ.
 1410.
 Δημόκριτος · Π. Χ. 420.
 Δημοκρίτης · Π. Χ. 340.
 Διάδοχος Ἐπίσκοπος · Μ. Χ. 450.
 Δίδυμος Ἀλεξανδρεὺς, Φιλόσοφος ·
 Μ. Χ. 390.
 Δίδυμος Ἀλεξανδρεὺς, Χαλκέντερος ·
 Μ. Χ. 10.
 Δικαίαρχος · Π. Χ. 320.
 Δίκτυς · Π. Χ. 1000.
 Διογενειανός · Μ. Χ. 200.
 Διογένης Λαέρτιος · Μ. Χ. 210.
 Διογένης Οἰνόμαος · Π. Χ. 400.
 Διογένης Σιωπεύς · Π. Χ. 350.
 Διοδώρος Σικελιώτης · Π. Χ. 20.
 Διοκλῆς Καρύστιος · Π. Χ. 260.

- Διομήδης Γραμματικός (Diomedes Grammaticus) · M. X. 420.
 Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς · Π. X. 10.
 Διονύσιος Ἀντιοχεύς · M. X. 490.
 Διονύσιος Ἀρειοπαγίτης · M. X. 60.
 Διονύσιος Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας · M. X. 250.
 Διονύσιος Θραῶξ · Π. X. 60.
 Διονύσιος Λογγίνος · M. X. 240.
 Διονύσιος Περιηγητής · M. X. 20.
 Διονύσιος Σινωπεύς · Π. X. 370.
 Διόφαντος Ἀλεξανδρεύς · M. X. 360.
 Δίφλος Σινωπεύς · Π. X. 300.
 Δίων Κάσιος · M. X. 210.
 Δίων Χρυσόστομος · M. X. 120.
 Δονάτος Ἀελίος (Donatus Aelius) · M. X. 360.
 Δράκων Στρατοδικεὺς · M. X. 450.
 Δωρόθεος Ἐπίσκοπος · M. X. 350.

Ε

- Ἐζεκιήλ · Π. X. 100.
 Ἐιρηναῖος · M. X. 170.
 Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτης · Π. X. 330.
 Ἐλλάδιος · M. X. 370.
 Ἐμμανουήλ Μοσχόπουλος · M. X. 1420.
 Ἐμμανουήλ Παλαιολόγος · M. X. 1400.
 Ἐμμανουήλ Χρυσολωρᾶς · M. X. 1400.
 Ἐμπεδοκλῆς · Π. X. 440.
 Ἐννίος (Ennius) · Π. X. 200.
 Ἐννόδιος (Ennodius) · M. X. 500.
- Ἐπίκουρος · Π. X. 300.
 Ἐπικράτης · Π. X. 370.
 Ἐπίκτητος · M. X. 100.
 Ἐπιφάνιος · M. X. 390.
 Ἐπίχαρμος · Π. X. 490.
 Ἐρατοσθένης · Π. X. 250.
 Ἐρμείας Ἐκκλησιαστικός · M. X. 190.
 Ἐρμείας Σωζόμενος · M. X. 450.
 Ἐρμῆς Τρισημίτος · Π. X. 1500.
 Ἐρμογένης · M. X. 160.
 Ἐρωτιανός · M. X. 70.
 Ἐυάγριος Ἰβηρίτης · M. X. 400.
 Ἐυάγριος Σχολαστικός · M. X. 590.
 Ἐυβουλος Ἀθηναῖος · Π. X. 360.
 Ἐυδοκία · M. X. 1070.
 Ἐυδαλίος · M. X. 450.
 Ἐυθύμιος · M. X. 1080.
 Ἐυκλείδης · Π. X. 500.
 Ἐυμάδιος · M. X. 350.
 Ἐυνάπιος · M. X. 410.
 Ἐυνόμιος · M. X. 360.
 Ἐυπολις · Π. X. 440.
 Ἐυριπίδης · Π. X. 430.
 Ἐυσέβιος · M. X. 520.
 Ἐυστάδιος Ἀντιοχείας · M. X. 340.
 Ἐυστάδιος Θεσσαλονίκης · M. X. 1180.
 Ἐυστάδιος Πατρικός · M. X. 1120.
 Ἐυστράτιος Νικαίας · M. X. 1110.
 Ἐυστράτιος Πρεσβύτερος · M. X. 580.
 Ἐυτέκνιος · M. X. ...
 Ἐυτρόπιος (Eutropius) · M. X. 360.

Ἐφιππος Ἀθηναῖος · Π. Χ. 360.

Ἐφραίμ · Μ. Χ. 380.

Z

Ζαχαρίας Καλλιέργος · Μ. Χ. 1520.

Ζαχαρίας Σχολαστικός · Μ. Χ. 530.

Ζηνοβίος · Μ. Χ. 200.

Ζήνων Ἐπίσκοπος (Zeno Episcopus) · Μ. Χ. 370.

Ζωροάστρης · Π. Χ. 550.

Ζώσιμος · Μ. Χ. 420.

H

Ἠγήσιππος · Π. Χ. 320.

Ἠλιόδωρος Ἐμεσσηνός · Μ. Χ. 390.

Ἠλιόδωρος Λαρισαῖος · Μ. Χ. ...

Ἠρακλείδης · Π. Χ. 330.

Ἠράκλειτος · Π. Χ. 500.

Ἠρίννη · Π. Χ. 590.

Ἠρόδοτος · Π. Χ. 440.

Ἠρωδιανός · Μ. Χ. 240.

Ἠρων Τρίτος · Μ. Χ. 430.

Ἠρων ἕτερος · Π. Χ. 240.

Ἠσιόδος · Π. Χ. 900.

Ἠσύχιος Ἀλεξανδρεύς · Μ. Χ. 390.

Ἠσύχιος Μιλήσιος · Μ. Χ. 530.

Ἠφαιστίων · Μ. Χ. 150.

Θ

Θεανὼ Πυθαγόρου · Π. Χ. 490.

Θεμιστιος · Μ. Χ. 360.

Θεμιστοκλῆς · Π. Χ. 480.

Θέογνις · Π. Χ. 540.

Θεοδέκτης · Π. Χ. 370.

Θεοδόσιος Ἀστρονόμος · Μ. Χ. 100.

Θεοδόσιος Γραμματικός · Μ. Χ. 420.

Θεοδοτίων · Μ. Χ. 170.

Θεόδοτος · Μ. Χ. 430.

Θεοδώρητος · Μ. Χ. 450.

Θεόδωρος Ἀββουκάφρας · Μ. Χ. 770.

Θεόδωρος Ἀναγνώστης · Μ. Χ. 530.

Θεόδωρος Βαλσαμών · Μ. Χ. 1150.

Θεόδωρος Γαζῆς · Μ. Χ. 1450.

Θεόδωρος Ἠγούμενος · Μ. Χ. 660.

Θεόδωρος Πρόδρομος · Μ. Χ. 1150.

Θεόδωρος Στουδίτης · Μ. Χ. 820.

Θεόκριτος · Π. Χ. 280.

Θεόπομπος · Π. Χ. 400.

Θεοφάνης Νόννος · Μ. Χ. 940.

Θεοφάνης Ὁμολογητής · Μ. Χ. 810.

Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας · Μ. Χ. 390.

Θεόφιλος Ἀντιοχείας · Μ. Χ. 180.

Θεόφιλος Ἀθηναῖος · Π. Χ. 400.

Θεόφιλος Νομικός · Μ. Χ. 530.

Θεόφιλος Φιλόσοφος · Μ. Χ. 630.

Θεόφραστος · Π. Χ. 320.

Θεοφύλακτος Βουλγαρίας · Μ. Χ.

1100.

Θεοφύλακτος Σιμοκάτης · Μ. Χ.

630.

Θέων Ἀστρονόμος · Μ. Χ. 360.

Θέων Πήτωρ · Μ. Χ. 320.

Θέων Σμυρναῖος · Μ. Χ. 120.

Θουκυδίδης · Π. Χ. 430.

Θωμᾶς Μάγιστρος · Μ. Χ. 1510.

I

- Ἰάμβλιχος · M. X. 310.
 Ἰβυκος · M. X. 550.
 Ἰγνάτιος · M. X. 60.
 Ἰδελφόνσος (Idelfonsus) · M. X. 660.
 Ἰεροκλῆς Ἀλεξανδρεύς · M. X. 480.
 Ἰεροκλῆς Γραμματικός · M. X. 550.
 Ἰεροκλῆς Νικομηδιεύς · M. X. 500.
 Ἰερώνυμος (Hieronymus) · M. X. 400.
 Ἰλάριος (Hilarius) · M. X. 550.
 Ἰμέριος · M. X. 550.
 Ἰούβεγκος (Juvencus) · M. X. 550.
 Ἰουβενάλιος (Juvenalis) · M. X. 90.
 Ἰούλιος Πολυδεύκης, Ναυκρατίτης · M. X. 180.
 Ἰούλιος Πολυδεύκης, Χρονογράφος · M. X. 480.
 Ἰούλιος Φιρμῖκος (Julius Firmicus) · M. X. 340.
 Ἰουστίνος (Justinus) · M. X. 140.
 Ἰουστίνος ὁ Μάρτυς · M. X. 150.
 Ἰππάρχος · Π. X. 100.
 Ἰπποκράτης · Π. X. 420.
 Ἰππόλυτος · M. X. 220.
 Ἰρτιος (Hirtius) · Π. X. 50.
 Ἰσαάκιος Πορφυρογέννητος · M. X. 1150.
 Ἰσαῖος · Π. X. 570.
 Ἰσίδωρος (Isidorus) · M. X. 620.
 Ἰαίδωρος Πηλουσιώτης · M. X. 440.
 Ἰσίδωρος Χαρακηνός · M. X. 50.
 Ἰσοκράτης · Π. X. 590.
 Ἰστήρ Κυρηναῖος · Π. X. 230.
 Ἰωάννης Ἀκτουάριος · M. X. 1280.
 Ἰωάννης Ἀναγνώστης · M. X. 1450.
 Ἰωάννης Ἀνδρόνικος · M. X. 1470.
 Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος · M. X. 1440.
 Ἰωάννης Δαμασκηνός · M. X. 750.
 Ἰωάννης Δούκας · M. X. 1460.
 Ἰωάννης Ζωναρᾶς · M. X. 1110.
 Ἰωάννης Καμηνιάτης · M. X. 910.
 Ἰωάννης Καντακουζηνός · M. X. 1350.
 Ἰωάννης Κίναμος · M. X. 1180.
 Ἰωάννης Λάσκαρις · M. X. 1490.
 Ἰωάννης Μαλέλας · M. X. 820.
 Ἰωάννης Μόσχος · M. X. 600.
 Ἰωάννης Νηστευτής · M. X. 580.
 Ἰωάννης Ξιφιλῖνος · M. X. 1070.
 Ἰωάννης Πεδιάσιμος · M. X. 1500.
 Ἰωάννης Σκυλίτσης · M. X. 1070.
 Ἰωάννης Στοβαῖος · M. X. 560.
 Ἰωάννης Τσέτσης · M. X. 1190.
 Ἰωάννης Φιλόππος · M. X. 540.
 Ἰωάννης Φωκάς · M. X. 1180.
 Ἰωάννης Χρυσολωρᾶς · M. X. 1240.
 Ἰωάννης Χρυσόστομος · M. X. 400.
 Ἰωήλ · M. X. 1200.
 Ἰώσηπος · M. X. 90.
 Ἰωσήφ Βρυέννιος · M. X. 1420.
 Ἰωσήφ Γεώσιος · M. X. 950.

Κ

- Καικίλιος (Caecilius) · Π. Χ. 190.
 Καῖσαρ Ἰούλιος (Caesar Julius) · Π. Χ. 60.
 Καισάριος · Μ. Χ. 350.
 Καλλίμαχος · Π. Χ. 260.
 Καλλίνικος · Μ. Χ. 260.
 Καλπούρνιος (Calpurnius) · Μ. Χ. 280.
 Καπέλλας (Capella) · Μ. Χ. 500.
 Κασσιόδωρος (Cassiodorus) · Μ. Χ. 510.
 Κάσσιος Φῆλιξ · Μ. Χ. 30.
 Κάτουλλος (Catullus) · Π. Χ. 40.
 Κάτων (Cato) · Π. Χ. 190.
 Κέβης · Π. Χ. 410.
 Κέλσος (Celsus) · Μ. Χ. 20.
 Κηνωρῖνος (Censorinus) · Μ. Χ. 240.
 Κικέρων (Cicero) · Π. Χ. 60.
 Κλαύδιος Ἀιλιανός · Μ. Χ. 230.
 Κλαύδιος Ἀιλιανός Τακτικός · Μ. Χ. 130.
 Κλαύδιος Γαλνός · Μ. Χ. 180.
 Κλαύδιος Κλαυδιανός (Claudius Claudianus) · Μ. Χ. 400.
 Κλαύδιος Πτολεμαῖος · Μ. Χ. 150.
 Κλεάνθης · Π. Χ. 260.
 Κλείδημος · Π. Χ. 370.
 Κλήμης Ῥωμαῖος · Μ. Χ. 80.
 Κοῖντος Καλαβρός · Μ. Χ. 520.
 Κολούθος · Μ. Χ. 510.
 Κολουμέλλας (Columella) · Μ. Χ. 40.
- Κόνων Γραμματικός · Π. Χ. 30.
 Κόρυννα Ποιήτρια · Π. Χ. 490.
 Κορνήλιος Νέπωρ (Cornelius Nepos) · Π. Χ. 30.
 Κορνήλιος Σεβήρος (Cornelius Severus) · Π. Χ. 10.
 Κοσμάς Αἰγύπτιος · Μ. Χ. 540.
 Κούριος Φορτουνατιανός (Curius Fortunatianus) · Μ. Χ. 240.
 Κράτης · Π. Χ. 330.
 Κρατῖνος · Π. Χ. 550.
 Κτησίας · Π. Χ. 400.
 Κυϊντιλιανός (Quintilianus) · Μ. Χ. 70.
 Κυϊντος Κούρτιος (Quintus Curtius) · Μ. Χ. 80.
 Κυπριανός (Cyprianus) · Μ. Χ. 250.
 Κύριλλος Ἀλεξανδρεύς · Μ. Χ. 430.
 Κύριλλος ἄλλος · Μ. Χ. 370.
 Κωνσταντῖνος Ἀρμενόπουλος · Μ. Χ. 1340.
 Κωνσταντῖνος Κεφαλαῖς · Μ. Χ. 900.
 Κωνσταντῖνος Λάσκαρις · Μ. Χ. 1480.
 Κωνσταντῖνος Μανασσῆς · Μ. Χ. 1150.
 Κωνσταντῖνος Πορφυγέννητος · Μ. Χ. 920.

Λ

- Λαβέριος (Laberius) · Π. Χ. 60.
 Λακτάντιος (Lactantius) · Μ. Χ. 300.

- Λαόνικος Χαλκονδύλης • Μ. Χ. 1460.
 Λατῖνος Πακάτος (Latinus Pa-
 catus) • Μ. Χ. 380.
 Λεκαπηνός • Μ. Χ. 1130.
 Λεόντιος Βυζάντιος • Μ. Χ. 610.
 Λέων Γραμματικός • Μ. Χ. 940.
 Λέων Ῥώμης Ἐπίσκοπος • Μ. Χ.
 450.
 Λέων 5^{ος} ὁ Σοφός • Μ. Χ. 880.
 Λεωνίδαξ Ἀλεξανδρεύς • Μ. Χ. 80.
 Λεωνίδαξ Ταραντῖνος • Π. Χ. 270.
 Λησβόναξ • Μ. Χ. 40.
 Λιβάνιος • Μ. Χ. 370.
 Λίβιος Ἀνδρόνικος (Livius Andro-
 nicus) • Π. Χ. 240.
 Λόγγος • Μ. Χ. 410.
 Λουκανός (Lucanus) • Μ. Χ. 60.
 Λουκιανός • Μ. Χ. 170.
 Λουκίλιος (Lucilius) • Π. Χ. 100.
 Λουκίφερος (Lucifer) • Μ. Χ. 360.
 Λουκρήτιος (Lucretius) • Π. Χ. 100.
 Λυκούργος • Π. Χ. 360.
 Λυκόφρων • Π. Χ. 280.
 Λυσίας • Π. Χ. 410.

M

- Μακάριος Ἀιγύπτιος • Μ. Χ. 380.
 Μακρόβιος (Macrobius) • Μ. Χ.
 400.
 Μάλχος • Μ. Χ. 480.
 Μαμερτῖνος Κλαύδιος (Mamerti-
 nus Claudius) • Μ. Χ. 290.
 Μαμερτῖνος Κλανδιανός (Mamerti-
 nus Claudianus) • Μ. Χ. 360.
 Μανέθων Αἰγύπτιος • Π. Χ. 260.
 Μανίλιος (Manilius) • Π. Χ. 20.
 Μανουήλ Βρυέννιος • Μ. Χ. 1320.
 Μανουήλ Φιλῆς • Μ. Χ. 1310.
 Μάξιμος Βυζάντιος • Μ. Χ. 360.
 Μάξιμος Ἐπίσκοπος (Maximus
 Episcopus) • Μ. Χ. 440.
 Μάξιμος Ὁμολογητής • Μ. Χ. 650.
 Μάξιμος Πλανούδης • Μ. Χ. 1320.
 Μάξιμος Τύριος • Μ. Χ. 190.
 Μαρίνος • Μ. Χ. 480.
 Μάρκελλος • Μ. Χ. 130.
 Μαρκιανός • Μ. Χ. 410.
 Μάρκος Αὐρήλιος (Marcus Aure-
 lius) • Μ. Χ. 160.
 Μάρκος Ἀιγύπτιος • Μ. Χ. 400.
 Μάρκος Ἰούνιος (Marcus Ju-
 nius) • Π. Χ. 50.
 Μάρκος Μουσοῦρος • Μ. Χ. 1550.
 Μαρτιάλιος (Martialis) • Μ. Χ. 70.
 Ματθαῖος Καμαριώτης • Μ. Χ.
 1460.
 Ματθαῖος Καντακουζηνός • Μ. Χ.
 1360.
 Μαυρίκιος • Μ. Χ. 580.
 Μαῦρος Τερεντιανός (Maurus Te-
 rentianus) • Μ. Χ. 100.
 Μεγασθένης Ἱστορικός • Π. Χ. 300.
 Μεθόδιος • Μ. Χ. 300.
 Μελάμπους Ἱατρός • Μ. Χ. 240.
 Μέλας Πομπόνιος (Mela Pompo-
 nius) • Μ. Χ. 30.
 Μελέαγρος Γαδαρεύς • Π. Χ. 90.
 Μέμνων Ἱστορικός • Π. Χ. 30.
 Μένανδρος Ποιητής • Π. Χ. 300.

Μένανδρος Βυζάντιος· Μ. Χ. 590.
 Μίμνερμος Κολοφώνιος· Π. Χ. 590.
 Μινουκιανός Ρήτωρ· Μ. Χ. 270.
 Μινούκιος (Minutius)· Μ. Χ. 220.
 Μιχαήλ Ἀθηναίων Μητροπολίτης·
 Μ. Χ. 1200.
 Μιχαήλ Ἀποστόλιος· Μ. Χ. 1450.
 Μιχαήλ Γλυκᾶς· Μ. Χ. 1150.
 Μιχαήλ Ψελλός· Μ. Χ. 1060.
 Μοσχίων· Μ. Χ. 630.
 Μουσαῖος Ἀθηναῖος· Π. Χ. 1250.

N

Ναζάριος (Nazarius)· Μ. Χ. 320.
 Ναίβιος (Naevius)· Π. Χ. 230.
 Νεῖλος ὁ Ἅγιος· Μ. Χ. 430.
 Νεῖλος Δοξαπατρῆς· Μ. Χ. 1140.
 Νεῖλος Καββάσιλας· Μ. Χ. 1500.
 Νεμεσιανός (Nemesianus)· Μ. Χ.
 280.
 Νεμέσιος· Μ. Χ. 400.
 Νικάνδρος Κολοφώνιος· Π. Χ. 140.
 Νικήτας Ἀκομινάτος, ἢ Χωνιάτης·
 Μ. Χ. 1200.
 Νικήτας Κωνσταντινοπολίτης· Μ. Χ.
 1080.
 Νικήτας Πεκτοράτος, ἢ Στηθάτος·
 Μ. Χ. 1050.
 Νικήτας Σεργῶνειος· Μ. Χ. 1070.
 Νικηφόρος Βασιλάκης· Μ. Χ. 1050.
 Νικηφόρος Βλεμμίδης· Μ. Χ. 1250.
 Νικηφόρος Βρυέννιος· Μ. Χ. 1130.
 Νικηφόρος Γρηγοῤᾶς· Μ. Χ. 1340.
 Νικηφόρος Κάλλιστος· Μ. Χ. 1340.

Νικηφόρος Πατριάρχης· Μ. Χ.
 810.
 Νικόλαος Δαμασκηνός· Π. Χ. 20.
 Νικόλαος Σαγουντινός· Μ. Χ. 1450.
 Νικόμαχος Γερασηνός· Μ. Χ. 150.
 Νικόστρατος· Π. Χ. 360.
 Νικόφρων· Π. Χ. 400.
 Νικοχάρης· Π. Χ. 400.
 Νίκων Μοναχός· Μ. Χ. 980.
 Νόννιος (Nonnius)· Μ. Χ. 390.
 Νόννος Πανοποπολίτης· Μ. Χ.
 410.
 Νοσσίς Ποιήτρια· Π. Χ. 300.
 Νουμαντιανός (Numantianus)·
 Μ. Χ. 400.

Π

Ξενοκράτης Ἀφροδιαεὺς· Μ. Χ. 40.
 Ξενοφάνης Κολοφώνιος· Π. Χ. 550.
 Ξενοφῶν Ἀθηναῖος· Π. Χ. 390.
 Ξενοφῶν Ἐφέσιος· Μ. Χ. 400.

O

Ὄβιδιος (Ovidius)· Π. Χ. 20.
 Ὄβσεκβέντιος (Obsequens)· Μ. Χ.
 120.
 Ὀικουμένιος· Μ. Χ. 980.
 Ὀλυμπιόδωρος Ἀλεξανδρεὺς· Μ. Χ.
 550.
 Ὀλυμπιόδωρος Διάκονος· Μ. Χ.
 650.
 Ὀλυμπιόδωρος Ἀιγύπτιος· Μ. Χ.
 410.

- Ὀλυμπιόδωρος Φιλόσοφος · Μ. Χ. 560.
 Ὀμηρος · Π. Χ. 900.
 Ὀνήσανδρος · Μ. Χ. 60.
 Ὀππιανός · Μ. Χ. 190.
 Ὀπτάτος · Μ. Χ. 360.
 Ὀράτιος (Horatius) · Π. Χ. 20.
 Ὀριβάσιος · Μ. Χ. 360.
 Ὀρόσιος (Orosius) · Μ. Χ. 400.
 Ὀρφεύς · Π. Χ. 1350.
 Ουρβίκιος · Μ. Χ. 520.
- Π
- Παιάνιος · Μ. Χ. 400.
 Πακούβιος (Pacuvius) · Π. Χ. 130.
 Παλαίμων (Palaemo) · Μ. Χ. 30.
 Παλαίφατος · Π. Χ. 320.
 Παλλάδιος Γαλάτης · Μ. Χ. 410.
 Παλλάδιος Ἴατρος · Μ. Χ. 640.
 Παλλάδιος Ρουτίλιος (Palladius Rutilius) · Μ. Χ. 390.
 Πάμφιλος · Μ. Χ. 300.
 Πάππος Ἀλεξανδρεύς · Μ. Χ. 390.
 Παρμενίδης Ἐλεάτης · Π. Χ. 440.
 Πατέρκουλος (Paterculus) · Μ. Χ. 30.
 Παυλῖνος (Paulinus) · Μ. Χ. 400.
 Παῦλος Ἀιγινήτης · Μ. Χ. 670.
 Παῦλος Ἀλεξανδρεύς · Μ. Χ. 370.
 Παῦλος Σιλεντιάριος · Μ. Χ. 560.
 Πausανίας · Μ. Χ. 180.
 Πεδάνιος Διοσκουρίδης · Μ. Χ. 60.
 Πέρσιος (Persius) · Μ. Χ. 50.
 Πέτρος Ἐπίσκοπος · Μ. Χ. 300.
- Πέτρος Θεσσαλονικεύς · Μ. Χ. 550.
 Πέτρος Χρυσολόγος · Μ. Χ. 440. ?
 Πετρώνιος Ἄρβιτρος (Petronius Arbitr) · Μ. Χ. 60.
 Πίνδαρος · Π. Χ. 450.
 Πλαγκιάδης (Planciades) · Μ. Χ. 700.
 Πλάτων Ποιητής · Π. Χ. 420.
 Πλάτων Φιλόσοφος · Π. Χ. 400.
 Πλαῦτος (Plautus) · Π. Χ. 200.
 Πλίνιος Νεώτερος (Plinius Minor) · Μ. Χ. 100.
 Πλίνιος Πρεσβύτερος (Plinius Major) · Μ. Χ. 70.
 Πλωτῖνος · Μ. Χ. 250.
 Πολύαινος · Μ. Χ. 160.
 Πολύβιος · Π. Χ. 150.
 Πόλυβος · Π. Χ. 410.
 Πολύκαρπος · Μ. Χ. 140.
 Πολυχρόνιος · Μ. Χ. 400.
 Πορφύριος · Μ. Χ. 280.
 Ποσειδίππος · Π. Χ. 380.
 Πούβλιος (Publius) · Π. Χ. 60.
 Πραξίλλα · Π. Χ. 450.
 Πρισκιανός (Priscianus) · Μ. Χ. 530.
 Πρίσκος · Μ. Χ. 440.
 Πρόβος (Probus) · Μ. Χ. 50.
 Πρόκλος Πατριάρχης · Μ. Χ. 420.
 Πρόκλος ὁ Διάδοχος · Μ. Χ. 450.
 Προκόπιος Γαζαῖος · Μ. Χ. 500.
 Προκόπιος Καισαρεύς · Μ. Χ. 540.
 Προπέριος (Propertius) · Π. Χ. 20.
 Πρόσπερος (Prosper) · Μ. Χ. 450.

Προεδέντιος (Prudentius)· M. X. 390.
 Πτολεμαῖος Χήννος· M. X. 120.
 Πυθαγόρας· Π. X. 500.

P

Ψριανός· Π. X. 220.
 Ρουτίλιος (Rutilius)· Π. X. 10.
 Ρουφῖνος (Rufinus)· M. X. 400.
 Ρουῖφος· M. X. 100.

Σ

Σαγχιωνιάδων· Π. X. 1300.
 Σαλβιανός (Salvianus)· M. X. 450.
 Σαλλούστιος Φιλόσοφος· M. X. 360.
 Σαλλούστιος Γάιος Κρίσπος (Sal-
 listius C. Crispus)· Π. X. 50.
 Σαμμονικός (Sammonicus)· M. X. 200.
 Σαπφώ· Π. X. 600.
 Σεβηριανός (Severianus)· M. X. 500.
 Σεβηριανός Ἐπίσκοπος· M. X. 400.
 Σεβῆρος· M. X. 470.
 Σεδούλιος (Sedulius)· M. X. 420.
 Σένεκας Λούκιος (Seneca Lu-
 cius)· M. X. 50.
 Σένεκας Μάρκος (Seneca Mar-
 cus)· M. X. 30.
 Σεραπίων· M. X. 340.
 Σέρβιος (Servius)· M. X. 400.
 Σήξτος Ἀφρικανός· M. X. 190.
 Σήξτος Ἰούλιος· M. X. 220.
 Σήξτος Ρουῖφος (Sextus Rufus)·
 M. X. 390.
 Σιβύλλα· Π. X. 2300.
 Σιδώνιος (Sidonius)· M. X. 470.
 Σίλιος (Silius)· M. X. 100.
 Σιμμίας· Π. X. 300.
 Σιμπλίκιος· M. X. 550.
 Σιμωνίδης· Π. X. 500.
 Σκύλαξ· Π. X. 500.
 Σκύμνος· Π. X. 90.
 Σολῆνος (Solinus)· M. X. 80.
 Σόλων· Π. X. 590.
 Σουῖδας· M. X....
 Σουλπικία (Sulpicia)· M. X. 70.
 Σουλπίκιος (Sulpicius)· M. X. 400.
 Σοφοκλῆς· Π. X. 470.
 Στατίος (Stattius)· M. X. 70.
 Στέφανος Ἀθηναῖος· M. X. 640.
 Στέφανος Βυζάντιος· M. X. 480.
 Στησίχορος· Π. X. 560.
 Στράβων· M. X. 10.
 Στράτων· M. X. 200.
 Συετώνιος· (Svetonius)· M. X. 100.
 Συμεών Ἠγούμενος· M. X. 1050.
 Συμεών Θεσσαλονίκης· M. X. 1400.
 Συμεών Μεταφραστής· M. X. 940.
 Συμεών Σῆθος· M. X. 1100.
 Σύμμαχος Αὐρήλιος (Symmachus
 Aurelius)· M. X. 390.
 Σύμμαχος Σαμαρείτης· M. X. 190.
 Συνέσιος· M. X. 410.
 Συριανός· M. X. 430.

Σωκράτης Ἀθηναῖος · Π. Χ. 420.

Σωκράτης Κωνσταντινοπολίτης · Μ.
Χ. 410.

Σώπατρος · Μ. Χ. 340.

Σωράνος · Μ. Χ. 120.

Σωσίπατρος (Sosipater) · Μ. Χ.
400.

Σωτάδης · Π. Χ. 340.

Τ

Τάκιτος (Tacitus) · Μ. Χ. 90.

Τατιανός · Μ. Χ. 170.

Τερέντιος (Terentius) · Π. Χ.
170.

Τερτουλλιανός (Tertullianus) · Μ.
Χ. 240.

Τηλεκλείδης · Π. Χ. 420.

Τιβέριος Κλαύδιος · Μ. Χ. 140.

Τιβούλλος (Tibullus) · Π. Χ.
20.

Τίμαιος Λοκρός · Π. Χ. 400.

Τίμαιος Σοφιστής · Μ. Χ. 150.

Τίτος Ἐπίσκοπος · Μ. Χ. 360.

Τίτος Λίβιος (Titus Livius) ·
Π. Χ. 10.

Τίτος Φλάβιος Κλήμης Ἀλεξανδρεύς ·
Μ. Χ. 190.

Τουρπίλιος (Turpilius) · Π. Χ.
100.

Τρόγος (Trogus) · Π. Χ. 30.

Τρυφιδώδωρος · Μ. Χ. 510.

Τυρταῖος · Π. Χ. 680.

Υ

Υγῖνος (Higinus) · Π. Χ. 20.

Υπερίδης · (Π. Χ. 340.

Υφικλής · Μ. Χ. 160.

Φ

Φάβιος Πίκτωρ (Fabius Pictor) ·
Π. Χ. 220.

Φαῦδρος (Phaedrus) · Π. Χ.
20.

Φάλαρις · Π. Χ. 550.

Φανόδημος Ἱστορικός · Π. Χ. 300.

Φῆστος (Festus) · Μ. Χ. 410.

Φιλάστριος (Filastrus) · Μ. Χ.
480.

Φιλεταῖρος · Π. Χ. 400.

Φιλήμων · Π. Χ. 320.

Φιλιππίδης · Π. Χ. 330.

Φιλίσκος · Π. Χ. 330.

Φιλιστίων · Π. Χ. 400.

Φιλόξενος · Π. Χ. 380.

Φιλοστόργιος · Μ. Χ. 400.

Φιλόστρατος ὁ Νεώτερος · Μ. Χ.
230.

Φιλόχωρος Ἱστορικός · Π. Χ. 260.

Φίλων Ἰουδαῖος · Μ. Χ. 40.

Φίλων Μηχανικός · Π. Χ. 150.

Φιλωνίδης · Π. Χ. 430.

Φλαβιανός · Μ. Χ. 440.

Φλάβιος Ἀρρίανός · Μ. Χ. 130.

Φλάβιος Κλαύδιος Ἰουλιανός · Μ. Χ.
360.

Φλάβιος Φιλόστρατος · M. X.
200.

X

Φλέγων Τραλλιανός · M. X. 120.

Φλώρος (Florus) · M. X. 120.

Χαιρήμων · Π. X. 400.

Φοιβάμμων · M. X. 410.

Χαλκίδιος · M. X. 310.

Φουλγέντιος (Fulgentius) · M. X.
530.

Χαρίτων · M. X. 400.

Χίων · Π. X. 390.

Φροντίνος (Frontinus) · M. X.
100.

Χρύσιππος Καππαδόκης · M. X. 450.

Φρόντων (Fronto) · M. X. 160.

Ω

Φρύνιχος Ποιητής · Π. X. 450.

Φρύνιχος Σοφιστής · M. X. 180.

Ωκελλος Λευκανός · Π. X. 490.

Φωκλίδης · Π. X. 530.

Ωριγένης · M. X. 400.

Φώτιος · M. X. 860.

Ωρος, ἢ Ωραπόλλων · Π. X. 230.

Π Ι Ν Α Ξ Β'.

Τῶν διὰ παρενθέσεως ἐν τῷ παρόντι Λεξικῷ ἐμπεριεχομένων νεωτέρων ὀνομασιῶν, οἷον ἐπαρχιῶν, πόλεων, νήσων καὶ τῶν τοιούτων.

Α

'Αβαρίνοι, πόλις. Ζ. Πύλος.	'Αγκορα, πόλις. Ζ. 'Αγκυρά.
'Αγγλία, νῆσος. Ζ. Βρεττανία.	'Αγκύστρι, ἀκρωτήριο. Ζ. Πύρρα.
'Αγία Μαρίνα, πόλις. Ζ. Δρυμιά.	'Αγορέλιος, ἀκρωτήριο. Ζ. 'Ολμιαί.
'Αγία Μαύρα, νῆσος. Ζ. Λευκάς.	'Αγραφα, πόλις. Ζ. 'Αγραία.
'Αγιασουλούκ, πόλις. Ζ. 'Εφessos.	'Αγριά, πόλις. Ζ. Νηλία.
'Αγιον ὄρος, ὄρος. Ζ. 'Αθως.	'Αγρός τῆς 'Ρώμης, ἐπαρχία. Ζ. Λάτιον.
'Αγιος 'Αδριανός, πόλις. Ζ. Μυκῆναι.	'Αδέν, πόλις. Ζ. 'Αδενα.
'Αγιος Βλάσιος, πόλις. Ζ. Πανωπαία.	'Αδραμύτι, πόλις. Ζ. 'Αδραμύτειον.
'Αγιος Γεώργιος, ναός. Ζ. Θησεῖον.	'Αετός, πόλις. Ζ. Καλυδών.
'Αγιος Δημήτριος, πόλις. Ζ. 'Ανταύδρος.	'Αθήνα, πόλις. Ζ. 'Αθῆναι.
'Αγιος Λαυρέντιος, χωμόπολις. Ζ. Μαγνησία.	'Αἶα, ἀκρωτήριο. Ζ. Κριουῦ μέτωπον.
'Αγιος Μάμας, πόλις. Ζ. 'Ολυνθος.	'Αἰάλα, ποταμός. Ζ. Σαγγάριος.
'Αγιος Νικόλαος, λιμὴν. Ζ. Φάληρον.	'Αιγιαλός τῆς Τροσκάνης, πέλαγος. Ζ. 'Αδριατικόν.
	'Αἰδενελί, ἐπαρχία. Ζ. Καρία.
	'Αἰλιᾶς, πόλις. Ζ. 'Αλύζεια.

- Ἄϊστράτης, νῆσος. Ζ. Νέα.
 Ἄκ Ἰσάρ, πόλις. Ζ. Θυάτειρα. —
   Ἄναζαρβός.
 Ἄκιαλί, πόλις. Ζ. Ἀγκίαλος.
 Ἄκρη, πόλις. Ζ. Πτολεμαῖς.
 Ἄλαράσουϊ, ποταμός. Ζ. Μέλας.
 Ἄλαχ Ἰσάρ, πόλις. Ζ. Φιλαδέλ-
   φεια.
 Ἄλβανία, ἐπαρχία. Ζ. Ἰλλυρία.
 Ἄλβισέρικα, ἐπαρχία. Ζ. Μεσοπο-
   ταμία.
 Ἄλγέριον, ἐπαρχία. Ζ. Νουμηδία.
 Ἄλεξάνδρα, πόλις. Ζ. Ἄλεξάνδρεια.
 Ἄλεξανδρέττα, πόλις. Ζ. Ἄλεξάν-
   δρεια πρὸς Ἰσῶ.
 Ἄλλαμάννα, ποταμός. Ζ. Σπερχειός.
 Ἄμασιέ, πόλις. Ζ. Ἀμάσεια.
 Ἄμὸν, ὄρος. Α. Ἄμανός.
 Ἄμπελάκι, πόλις. Ζ. Σαλαμίς.
 Ἄνάπλι, πόλις. Ζ. Ναυπλία.
 Ἄνατόλ, ἐπαρχία. Ζ. Ἀσία.
 Ἄνατολή, ἐπαρχία. Ζ. Ἀσία.
 Ἄξιά, νῆσος. Ζ. Νάξος.
 Ἄπαμίτσι, πόλις. Ζ. Ἀπάμεια Κι-
   βωτός.
 Ἄπηδαλιά, ἀκρωτήριο. Ζ. Κυπα-
   ρίσιον.
 Ἄποδοσιὰ, πόλις. Ζ. Ἀφροδισιάς.
 Ἄράμ Ναχαράϊμ, ἐπαρχία. Ζ.
   Μεσοποταμία.
 Ἄραράτ, ὄρος. Ζ. Ἄβας.
 Ἄράς, ποταμός. Ζ. Ἀράξης.
 Ἀργένταρον, ὄρος. Ζ. Ῥοδόπη.
 Ἀργυρόκαστρον, πόλις. Ζ. Ἀντιγό-
   νεια.
- Ἄρτα, πόλις. Ζ. Ἄργος Ἀμφιλο-
   χικόν.
 Ἄρτα, ποταμός. Ζ. Ἀρτεμίσιος.
 Ἀρχιπέλαγος. Ζ. Αἰγαῖον πέλαγος.
 Ἄσπρα Σπήτεια, πόλις. Ζ. Ἀντί-
   κιρρά.
 Ἄσπρη Θάλασσα. Ζ. Αἰγαῖον πέ-
   λαγος.
 Ἄσπροπόταμον, ποταμός. Ζ. Ἀχε-
   λώος.
 Ἄστρος, πόλις. Ζ. Θυραία.
 Ἄστυπαλία, νῆσος. Ζ. Ἀστυάλαια.
 Ἄτοσέμ Καλεσι, κόλπος. Ζ. Ἰάσ-
   σιος.
 Ἄττόκ, πόλις. Ζ. Τάξιλα.
 Ἄχριδα, λίμνη καὶ πόλις. Ζ. Λι-
   χιδός.
- ## B
- Βαβέλ, πόλις. Ζ. Βαβυλών.
 Βαγδάτ, πόλις. Ζ. Βαβυλών.
 Βάδι εἰς Σεβαία, ποταμός. Ζ. Σασ-
   κόρας.
 Βάδι Κουαχάμ, ποταμός. Ζ. Κίνυψ.
 Βάδεν, λίμνη. Ζ. Μοῖρις.
 Βαδύ, πόλις. Ζ. Αὐλῖς.
 Βαλβέκ, πόλις. Ζ. Ἡλιούπολις.
 Βαλλιιάδα, πόλις. Ζ. Κορώνη.
 Βαλοντόρακον, λίμνη. Ζ. Ἄχερου-
   σία.
 Βαλουκλάνα, λιμνή. Ζ. Συμβάλων
   λιμνή.
 Βάλτος, πόλις. Ζ. Ἀγραία.
 Βαμβάκ Καλέ, πόλις. Ζ. Ἰεράπολις

- Βαρβαροί, λαοί. Ζ. Γέτουλοι.
 Βαρδάρη, ποταμός. Ζ. Ἄξιός.
 Βάρνα, πόλις. Ζ. Διονυσίουπόλις.
 Βάρχη, πόλις. Ζ. Ζαρμισεγεθουσα.
 Βασιλικά, πόλις. Ζ. Σικυών.
 Βασιλοπόταμον, ποταμός. Ζ. Εὐ-
 ρώτας.
 Βάσσα Μεσάν, νῆσος. Ζ. Μεσηνή.
 Βαυαρία, ἐπαρχία. Ζ. Ὀυῖνδελι-
 κία, Νωρικόν, Ῥαιτία.
 Βελβεδέρι, πόλις. Ζ. Κολοφών.
 Βελγική, ἐπαρχία. Ζ. Γαλλία.
 Βελγράδ, πόλις. Ζ. Ταυρουῖνον.
 Βελεστίνος, πόλις. Ζ. Φεραί.
 Βελίτσα, πόλις. Ζ. Τιθρώνειον.
 Βερούτ, πόλις. Ζ. Βηρυτός.
 Βεσσαραβία, ἐπαρχία. Ζ. Δακία.
 Βιέννα, πόλις. Ζ. Ὀυῖνδοβόνα, Παν-
 νονία.
 Βισέρτα, πόλις. Ζ. Ἰτύκη.
 Βλαχία, ἐπαρχία. Ζ. Δακία.
 Βοδενά, πόλις. Ζ. Ἐδεσσα.
 Βόλγας, ποταμός. Ζ. Ῥᾶ.
 Βόνιτσα, πόλις. Ζ. Ἀκτόριον.
 Βοστίτσα, πόλις. Ζ. Ἄγιον.
 Βοτάν, ἐπαρχία. Ζ. Ἀδιαβηνή.
 Βούγ, ποταμός. Ζ. Ὑπανίς.
 Βουδροῦμ, πόλις. Ζ. Ἀλικαρνασσός.
 Βουθρωντόν, πόλις. Ζ. Βουθρωτός.
 Βουλγαρία, ἐπαρχία. Ζ. Μοισία.
 Βούλγαροι, λαοί. Ζ. Τριβαλλοί.
 Βουλκάνο, ὄρος. Ζ. Ἰθάμη.
 Βουνά τῆς Γούρας, ὄρος. Ζ. Ὀρ-
 θρυσ.
 Βουνά τῆς Μάνης, ὄρος. Ζ. Ταύγετον.
- Βουνά τῆς Χειμάρας, ὄρη. Ζ. Ἄ-
 κροκεραῦνια.
 Βουνόν τῆς Ζαγοράς, ὄρος. Ζ. Πή-
 λιον.
 Βουξάρτα, ὄρος. Ζ. Ὀιτη.
 Βουρούτς, πόλις. Ζ. Κίβυρα.
 Βρακάτα, ἐπαρχία. Ζ. Γαλλία.
 Βῶλες, πόλις. Ζ. Ἴωλλός, Μαγνη-
 σία, Πήλιον.
- Γ**
- Γάβης, πόλις. Ζ. Τακάπη.
 Γαβριᾶς, ποταμός. Ζ. Βοάγριος.
 Γαλλικός, ποταμός. Ζ. Ἐχέδωρος.
 Γάλλοι, λαοί. Ζ. Κελτοί.
 Γαστούνη, ἐπαρχία. Ζ. Ἴηλις, Ἄ-
 χαῖα.
 Γεζιρέτ ἐλ Σάγγ, πόλις. Ζ. Ἐλε-
 φαντίνη.
 Γέλας, ἐπαρχία. Ζ. Γαλλατία.
 Γενί Σεῖρ, πόλις. Ζ. Λάρισσα.
 Γενίσοῦι, ποταμός. Ζ. Μέλας.
 Γενιτσά, πόλις. Ζ. Πέλλα.
 Γερεδάσουι, ποταμός. Ζ. Παρθέ-
 νιος.
 Γερκού, ποταμός. Ζ. Εὐρυμέδων.
 Γερμασί, ποταμός. Ζ. Κάϊκος.
 Γεωργία, ἐπαρχία. Ζ. Ἴβηρία.
 Γῆ τῆς ἐργασίας, ἐπαρχία. Ζ. Λά-
 τιον.
 Γινόπολις, πόλις. Ζ. Γάγγραι.
 Γιουζέλ Ἰσάρ, πόλις. Ζ. Μαγνησία.
 Γιουντσέ Καρασουῖου, ποταμός. Ζ.
 Ἀλιάκμων.

- Γιραύα, νῆσος. Ζ. Μερύη.
 Γιχών, ποταμός. Ζ. Ὠξος.
 Γκίζα, πόλις. Ζ. Μέμφις.
 Γκιουργγιά, ἐπαρχία. Ζ. Ἰβηρία.
 Γλυκὺς, ποταμός. Ζ. Ἀχέρων.
 Γονιά, πόλις. Ζ. Γόννος.
 Γορίτσα, πόλις. Ζ. Δημητριάς.
 Γουαδὴ Βαρβάρ, ποταμός. Ζ. Τού-
 σκας.
 Γρεβενά, πόλις. Ζ. Ἐυρωπος.
 Γουούρα, νῆσος. Ζ. Γύαρος.

Δ

- Δαδί, πόλις. Ζ. Ἀμφίκλεια.
 Δάκοι, λαοί, Ζ. Γέται.
 Δαμαλᾶς, πόλις. Ζ. Τροίζην.
 Δαρδανέλλια, πόλις. Ζ. Δάρδανος.
 Δαύλεια, πόλις. Ζ. Δαυλὶς.
 Δῆλι, πόλις. Ζ. Δήλιον.
 Διαρβεκίρ, πόλις. Ζ. Ἀμιδα.
 Δνεϊστερ, ποταμός. Ζ. Τύρας.
 Δόν, ποταμός. Ζ. Τάναϊς.
 Δούναβις, ποταμός. Ζ. Δανούβιος.
 Δουῦχα, πόλις. Ζ. Πελλήνη.

Ε

- Ἐγκιουρ, πόλις. Ζ. Ἄγκυρα.
 Ἐλασσώνας, πόλις. Ζ. Ὀλοσσών.
 Ἐλατειᾶς, ὄρος. Ζ. Κιζαιρῶν.
 Ἐλ Βοσταν, πόλις. Ζ. Κόμανα Καπ-
 παδόκεια.
 Ἐλδέρ, πόλις. Ζ. Θάφακος.
 Ἐλλάδα, ποταμός. Ζ. Σπερχειός.
- Ἐμβολι, πόλις. Ζ. Ἀμφίπολις.
 Ἐξαμίλλι, στενόν. Ζ. Ἰαθμός.
 Ἐξενίδα, πόλις. Ζ. Ξάνθος.
 Ἐπαχτος, πόλις. Ζ. Ναύπακτος.
 Ἐπικράτεια τοῦ Πάπα, ἐπαρχία. Ζ.
 Σαβίνη.
 Ἐρβηλ, πόλις. Ζ. Ἀρβηλα.
 Ἐρζερούμ, πόλις. Ζ. Θεοδοσιούπο-
 λις.
 Ἐρράκιμ, πόλις. Ζ. Πέτρα.
 Ἐσκί Ἰσσαρ, πόλις. Ζ. Δορύλαιον.
 — Στρατονίκεια. — Λαοδίκεια.
 Ἐσσάν, πόλις. Ζ. Σύννη.
 Ἐσσαραβιάδ, ἐπαρχία. Ζ. Μαρ-
 γιανή.
 Ἐυρπιος, νῆσος καὶ πόλις. Ζ. Ἐυ-
 βοια, Χαλκίς.

Ζ

- Ζαβιχέ, στενόν. Ζ. Πύλαι.
 Ζαγορά, ἐπαρχία καὶ πόλις. Ζ. Μα-
 γνησία, Πήλιον.
 Ζαγούρας, ποταμός. Ζ. Ἀχέρων.
 Ζαρνάτα, πόλις. Ζ. Γερηνία.
 Ζητουῖνι, πόλις. Ζ. Θῆβαι Θεσσα-
 λικαί.
 Ζιβρίτ, πόλις. Ζ. Κίαβρος.

Θ

- Θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ. Ζ. Προ-
 ποντίς.
 Θερμιά, νῆσος. Ζ. Κύθνος.
 Θήβα, πόλις. Ζ. Θῆβαι.

Θιάκι, νῆσος. Ζ. Ἰθάκη.

Ι

Ἰμερέτ, ἐπαρχία. Ζ. Ἰβηρία.
 Ἰνδιστάν, ἐπαρχία. Ζ. Ἰνδία.
 Ἰράκ Ἀγβαμί, ἐπαρχία. Ζ. Μηδία.
 Ἰράκ Ἀραβί, ἐπαρχία. Ζ. Βαβυ-
 λωνία.
 Ἰράκ Ἀτσεμί, ἐπαρχία. Ζ. Παρ-
 συαία.
 Ἰσιενός, ποταμός. Ζ. Σελινοῦς.
 Ἰσιμίτ, πόλις. Ζ. Νικομήδεια.
 Ἰσνίκ, πόλις. Ζ. Νίκαια.
 Ἰσπανία, ἐπαρχία. Ζ. Λυσιτανία.
 Ἰσπαχάν, πόλις. Ζ. Περσέπολις.

Κ

Κάβο Γάλλο, ἀκρωτήριο. Ζ. Ἀ-
 κρίτας.
 Κάβο Γενίτσαρι, ἀκρωτήριο. Ζ.
 Σίγειον.
 Κάβο δ' ὄρο, ἀκρωτήριο. Ζ. Κα-
 φηρεύς.
 Κάβο Κολόνυς, ἀκρωτήριο. Ζ.
 Σούνιον.
 Κάβο Κρίο, ἀκρωτήριο. Ζ. Τριό-
 πιον.
 Κάβο Μαλέα, ἀκρωτήριο. Ζ. Μα-
 λέας.
 Κάβο Ξύλι, ἀκρωτήριο. Ζ. Ὀνου
 γνάθος.
 Κάβο Σαμσών, ὄρος, ἢ ἀκρωτή-
 ριον. Ζ. Μυκάλη.

Κάβο Σέρπα, ἀκρωτήριο. Ζ. Πο-
 σείδιον.
 Κάβο Σίδρο, ἀκρωτήριο. Ζ. Κυ-
 νόσυρα.
 Καδικιοῖ, πόλις. Ζ. Χαλκιδών.
 Κάϊσερ, ἐπαρχία. Ζ. Καισάρεια.
 Καϊόσι, πόλις. Ζ. Θεσπιαί.
 Καλαμάτα, πόλις. Ζ. Θαλάμη.
 Καλαμπάκα, πόλις. Ζ. Γόμφοι.
 Καλπάκι, πόλις. Ζ. Ὀρχομενός.
 Καμάρα, πόλις. Ζ. Κορώνεια.
 Καμενίτσα, πόλις. Ζ. Ὀλενος.
 Κανσχοῦ, πόλις. Ζ. Σήρα.
 Κάπραινα, πόλις. Ζ. Χαιρώνεια.
 Καρά Βουρνοῦ. Ζ. Μέλαινα ἄκρα.
 Καρά Ἰσάρ, πόλις. Ζ. Πέργη.
 Καραμανία, ἐπαρχία. Ζ. Καππα-
 δοκία, Κιλικία, Παμφυλία.
 Καρασία, ἐπαρχία. Ζ. Λυδία.
 Καρασουῦ, ποταμός. Ζ. Στρυμών.
 Καρασουῖ, λίμνη. Ζ. Νεσσωνίς.
 Καρασουῖ, ποταμός. Ζ. Κύδνος.
 Καρδιά, πόλις. Ζ. Καρδία.
 Καρινδία, ἐπαρχία. Ζ. Νωρικόν.
 Κάρλας, λίμνη. Ζ. Βοιβητής.
 Κάρχ, πόλις. Ζ. Κάρχα.
 Κάσος, νῆσος. Ζ. Κάσος.
 Καστέλλι, πόλις. Ζ. Μελίβοια.
 Καστέλλι τοῦ Νεοκάστρου, ἀκρω-
 τήριον. Ζ. Ἀντιρρόιον.
 Καστέλλι τῆς Πάτρας, ἀκρωτήριο.
 Ζ. Ῥίον.
 Καστρί, πόλις. Ζ. Δελφοί. —
 Ἐρμιόνη.
 Καστρίτσα, πόλις. Ζ. Δωδώνη.

- Κάστρον, πόλις. Ζ. Μιτυλήνη.
 Κατάστενον τῆς Κωνσταντινουπό-
 λεως, πορθμός. Ζ. Βόσπορος
 Θρακικός.
 Κατιέχ, ὄρος. Ζ. Κάσιον.
 Καφρᾶς, πόλις. Ζ. Θεοδοσία.
 Κελισμάν, πόλις. Ζ. Κλαζομεναί.
 Κελτική, ἐπαρχία. Ζ. Γαλλία.
 Κεραμίδι, πόλις. Ζ. Φηραί.
 Κερασούντα, πόλις. Ζ. Κερασούς.
 Κεσαριέ, πόλις. Ζ. Καισάρεια.
 Κεσιδάρ, ὄρος. Ζ. Ὀλυμπος.
 Κεφαλονία, νῆσος. Ζ. Κεφαληνία.
 Κεχραῖς, λιμὴν καὶ πόλις. Ζ. Κεγ-
 χρεαί.
 Κεφέ, πόλις. Ζ. Σελεύκεια ἐν
 Πιερία.
 Κιζιλ Ἰρμάκ, ποταμός. Ζ. Ἄλως.
 Κιουτάια, πόλις. Ζ. Κοτιάσιον.
 Κιουτσιουκ Μενδέρ, ποταμός. Ζ.
 Καύστρος.
 Κιρβάν, πόλις. Ζ. Κυρήνη.
 Κίρκε Κιουτολέρ, ποταμός. Ζ. Σκά-
 μανδρός.
 Κιρμάν, ἐπαρχία. Ζ. Καρμανία.
 Κίσαβος, ὄρος. Ζ. Ὄσσα.
 Κλαρένσα, πόλις. Ζ. Κυλλήνη.
 Κόκλα, πόλις. Ζ. Πλαταιαί.
 Κολίτα, πόλις. Ζ. Ἐρυθραί.
 Κολούρι, νῆσος. Ζ. Σαλαμίς.
 Κόλπος τῆς Βενετίας. Ζ. Ἄδρια-
 τικὸν πέλαγος.
 Κομάτα, ἐπαρχία. Ζ. Γαλλία.
 Κομπότι, φρούριον. Ζ. Ὀλπαι.
 Κόνι, πόλις. Ζ. Ἰκόνιον.
 Κονός, πόλις. Ζ. Κολοσσαί.
 Κοντέσσα, κόλπος. Ζ. Στρυμονικός.
 Κοντσά Βαλκάν, ὄρος. Ζ. Αἶμος.
 Κόρδρος, πόλις. Ζ. Κόρυνθος.
 Κορροί, νῆσος. Ζ. Κόρκυρα.
 Κόρφος τοῦ ἀγίου Μάμα, κόλπος.
 Ζ. Τορωναῖος.
 Κόρφος τῆς Ἀγιγῆς, κόλπος. Ζ.
 Σαρωνικός.
 Κόρφος τοῦ Ἄρμερου, ἢ τοῦ Βάλου,
 κόλπος. Ζ. Παγασαῖος.
 Κόρφος τῆς Ἄρτας, κόλπος. Ζ.
 Ἀμβρακικός.
 Κόρφος τῆς Κορώνης, κόλπος. Ζ.
 Μεσσηνιακός.
 Κόρφος τοῦ Ναυπλίου, κόλπος. Ζ.
 Ἀργολικός.
 Κόρφος τοῦ Ὀρφακιοῦ, κόλπος. Ζ.
 Στρυμονικός.
 Κόρφος τῆς Σαλονίκης, κόλπος. Ζ.
 Θερμαϊκός.
 Κουβάν, ποταμός. Ζ. Ὑπανος.
 Κούρε, ποταμός. Ζ. Κύρος.
 Κουριν, πόλις. Ζ. Κυρήνη.
 Κράβαρι, ἐπαρχία. Ζ. Ἀιτωλία,
 Δωρίς.
 Κριμαία, ἢ Κρίμι. Ζ. Ταυρικὴ
 Χερσόνησος.
 Κρισσό, πόλις. Ζ. Κρίσσα.
 Κρέια, πόλις. Ζ. Ἐρίβοια.
 Κυνεζικοὶ Τάταροι, ἔθνος. Ζ. Σάκαι.
 Κυνώσσα, λιμὴν καὶ πόλις. Ζ.
 Κνωσσός.
 Κωνσταντινουπόλις, πόλις. Ζ. Βυ-
 ζάντιον.

Κωπί, λιμνή καὶ πόλις. Ζ. Καῦνος.

Λ

Λαδικίχ, πόλις. Ζ. Λαοδίσεια.

Λαϊάζο, πόλις. Ζ. Ἴσος.

Λαμβριγιό, λιμνή. Ζ. Ἐρνεός.

Λαμπινοί, πόλις. Ζ. Ἄμφισσα.

Λαστι, ὄρος. Ζ. Δίκτη.

Λαχά, ὄρος. Ζ. Ὀλυμπος.

Λεβίλλα, ὄρος. Ζ. Ὀλυμπος.

Λεβίτσι, πόλις. Ζ. Λέβιδος.

Λειβαδιά, πόλις. Ζ. Λεβιάδεια. —

Ἑλλάς.

Λεμεσσός, πόλις. Ζ. Ἀμαθοῦς.

Λευτάρι, ποταμός. Ζ. Σελινοῦς.

Λευτάρι, πόλις. Ζ. Μεγαλόπολις.

Λεπάντο, πόλις. Ζ. Ναύπακτος.

Λεῦτρο, πόλις. Ζ. Λεῦκτρον.

Λεφέκ, πόλις. Ζ. Λάμφακος.

Λεφίνα, πόλις. Ζ. Ἐλευσίς.

Λεώνιον, πόλις. Ζ. Γαλλία.

Λιβαδοστάσι, πόλις. Ζ. Πηγαί.

Λιβάνοβα, πόλις. Ζ. Στάγειρα.

Λικῶνας, ὄρος. Ζ. Ἐλικῶν.

Λιμνή τοῦ Σάλωνος, λιμνή. Ζ.

Κιόρα.

Λίμνη τῆς Τοπώλιας, λίμνη. Ζ.

Κωπαῖς.

Λίμνη τοῦ Χάρωνος, λίμνη. Ζ.

Μοῖρις.

Λίτσα, ὄρος. Ζ. Κάσιον.

Λοιδωρίκι, ἐπαρχία. Ζ. Αἰτωλία,

Δωρίς.

Λουγδουική, ἐπαρχία. Ζ. Γαλλία.

Λουκίσι, πόλις. Ζ. Ἀνθηδών.

Λουξούρ, πόλις. Ζ. Θῆβαι.

Λούρχας, ποταμός. Ζ. Ἄραχθος.

Λυάκωρας, ὄρος. Ζ. Λυκωρεῦς,

Παρνασσός.

Λυφόκαστρον, πόλις. Ζ. Σπάλαδρα.

Μ

Μαγνησία, πόλις. Ζ. Μαγνησία.

Μαδφύνα, πόλις. Ζ. Ἄβυδος.

Μακερῶν, ἐπαρχία. Ζ. Γεδρωσία.

Μάκρη, πόλις. Ζ. Μύρα.

Μακρονῆσι, νῆσος. Ζ. Μάκρις.

Μακρὺ, ποταμός. Ζ. Τελμισσός.

Μακρυνόρος, ὄρος. Ζ. Θύαμος.

Μάνη, ἐπαρχία. Ζ. Λακωνία.

Μαριούτ, λιμνή. Ζ. Μαρεῶτις.

Μαρίτσα, ποταμός. Ζ. Ἐβρος.

Μαρμαρᾶς, νῆσος. Ζ. Προκόννησος.

Μαρόκκο, ἐπαρχία. Ζ. Μαυριτανία.

Μάρσα, πόλις. Ζ. Καρχηδών.

Μαρώνια, πόλις. Ζ. Μαρώνεια.

Μασιεβιάν, πόλις. Ζ. Μασιαί.

Ματαπάς, ἀκρωτήριο. Ζ. Ταί-

ναρον.

Μαύρη θάλασσα. Ζ. Πόντος Ἐυ-

ξενος.

Μαυρομάτια, πόλις. Ζ. Μεσσήνη.

Μαχουμέτα, πόλις. Ζ. Ἀδρύμη.

Μεδινά αἰλ Νάβι, πόλις. Ζ. Ἰά-

δριππα.

Μέκκα, πόλις. Ζ. Μακόραβα.

Μέλεδνα, πόλις. Ζ. Μελίτη.

Μέμελ, ποταμός. Ζ. Ρούβων.

- Μεναμέν, πόλις. Ζ. Τήμνος.
 Μενδέρ, ποταμός. Ζ. Μαϊάνδρος.
 Μενδεσέ, πόλις. Ζ. Μύνδος.
 Μεντεσλι, έπαρχία. Ζ. Λυκία.
 Μεσέμβρια, πόλις. Ζ. Μεσημβρία.
 Μεσί, πόλις. Ζ. Μύλασα.
 Μεσίσα, πόλις. Ζ. Μόφου έστία.
 Μέστρο, ποταμός. Ζ. Νέσσος.
 Μέτλιγγ, πόλις. Ζ. Μέτουλον.
 Μέτσοβον, όρος. Ζ. Πίνδος.
 Μιγγρελία, έπαρχία. Ζ. Κολχίς.
 Μιράκα, πόλις. Ζ. Όλυμπία.
 Μιστροάς, πόλις. Ζ. Σπάρτη.
 Μιτροβίτσα, πόλις. Ζ. Σίρμιον.
 Μιτυλήνη, νήσος. Ζ. Λέσβος.
 Μιχαλίτσι, ποταμός. Ζ. Ψυνδακός.
 Μογολία, έπαρχία. Ζ. Σηρική.
 Μόδι, πόλις. Ζ. Άβα.
 Μοδών, πόλις. Ζ. Μεθώνη.
 Μοθώνη, πόλις. Ζ. Μεθώνη.
 Μοκλία, πόλις. Ζ. Τεγέα.
 Μολδαυία, έπαρχία. Ζ. Δακία.
 Μολιβό, πόλις. Ζ. Μέθυμα.
 Μολίνη, λίμνη. Ζ. Λέρνη.
 Μόλο, πόλις. Ζ. Άνδηλα.
 Μονεμβασία, πόλις. Ζ. Επίδαυρος.
 Μοράβα, ποταμός. Ζ. Μάρτος.
 Μοργάτ, κωμόπολις και πεδίου. Ζ. Μαραθών.
 Μοσουλ, πόλις. Ζ. Νινευί.
 Μοσσεύγκο, πόλις. Ζ. Μεσσήνη.
 Μουλτάν, πόλις. Ζ. Μαλλοί.
 Μουσικονήσια, νήσοι. Ζ. Έκατόν-
 νησος.
 Μπαρμπάς, κοιλάς. Ζ. Τέμπη.
 Μπαρμπάρεσοι, λαοί. Ζ. Γέτουλοι.
 Μπαρμπαριά, έπαρχία. Ζ. Λιβύη.
 Μπογάζ, πορθμός. Ζ. Βόσπορος Θρα-
 κικός.
 Μπορου, λίμνη. Ζ. Βιστονίς.
 Μύλασο, πόλις. Ζ. Μύλασα.
 Μωρέας, έπαρχία. Ζ. Πελοπόννησος.
- ## N
- Ναβαρίνοι, πόλις. Ζ. Πύλος.
 Ναγαρά, πόλις. Ζ. Άβυδος.
 Ναγάρα, πόλις. Ζ. Νύσσα.
 Νάπλι, πόλις. Ζ. Ναυπλία.
 Ναπλώσα, πόλις. Ζ. Συχάρ.
 Νάρ Κέλβ, ποταμός. Ζ. Λύκος.
 Ναρβονηνοία, έπαρχία. Ζ. Γαλλία.
 Ναρέντα, ποταμός. Ζ. Νάρων.
 Νατόλ, έπαρχία. Ζ. Άσία.
 Νέα Ψώμη, έπαρχία. Ζ. Βυζάν-
 τιου.
 Νέαι Πάτραι, πόλις. Ζ. Ύπατα.
 Νεγροπόντε, πορθμός. Ζ. Έυριπος,
 Μαλιακός.
 Νέδνα, ποταμός. Ζ. Νέδα.
 Νεσβιν, πόλις. Ζ. Νίσιβις.
 Νήσα, πόλις. Ζ. Νησαία.
 Νήσι της Σερβίας, πόλις. Ζ. Νεισός.
 Νιγριτία, έπαρχία. Ζ. Γαιτουλία.
 Νικαριά, νήσος. Ζ. Ίκαρία.
 Νιό, νήσος. Ζ. Ίος.
 Νίπρος, ποταμός. Ζ. Βορουσθένης.
 Νίσι, πόλις. Ζ. Στενούκλαρος.
 Νοσουέρ, πόλις. Ζ. Νύσσα.

Ξ

Ξηρόμερον, ἐπαρχία. Ζ. Ἀκαρανία.

Ο

Ὄξειᾶς, ὄρος. Ζ. Βριλησσός.
 Ὄρόντ, πάταμος. Ζ. Ὀρόντης.
 Ὀυγγαρία, ἐπαρχία. Ζ. Παννονία.
 Ὄχριδα, πόλις. Ζ. Λυχνιδός.

Π

Παλαιὰ Ναυαρία, ἀκρωτήριο. Ζ. Κρυφάσιον.

Παλαιὰ Πάτρα, πόλις. Ζ. Πάτραι.
 Παλαιὰ Ραγοῦζα, πόλις. Ζ. Ἐπίδαυρος.

Παλαιαὶ Φῶκαι, πόλις. Ζ. Φώκαια.
 Παλαιοβενετία, πόλις. Ζ. Πανδοσία.
 Παλαιόκαστρον, πόλις. Ζ. Ἀσίγη.
 — Πετάνη. — Σηστός.

Παλαιόπολις, πόλις. Ζ. Γήθειον.
 Παλαιόπυργος, πόλις. Ζ. Κορακαί.
 Παλατασά, πόλις. Ζ. Μίλητος.

Παλάτια, πόλις. Ζ. Πριήνη.
 Παλλιοῦρι, πόλις. Ζ. Παλλήνη.
 Παρακάλαμος, χώρα. Ζ. Θεσπρωτία.

Παρίσιοι, πόλις. Ζ. Λουτετία.
 Παρμῶν, ποταμός. Ζ. Θερμιδῶν.
 Παρνάτσα, ποταμός. Ζ. Πάμισος.

Πάτερα, πόλις. Ζ. Πάταρα.
 Πάτνος, νῆσος. Ζ. Πάτμος.
 Πατρατσίκι, πόλις. Ζ. Ὑπατα.

Πάφος, πόλις. Ζ. Παλαίπαφος.
 Πεθεμόντιον, ἐπαρχία. Ζ. Γαλλία.
 Πελαγοῦσα, νῆσος. Ζ. Πολύαιγος.
 Πενταράκλεια, πόλις. Ζ. Ἡράκλεια.
 Περιοχὴ τῆς Γαστούνης, ἐπαρχία.
 Ζ. Ἀχαΐα.

Περιοχὴ Δελβίνου καὶ Χειμάρως, ἐπαρχία. Ζ. Χαονία.

Περιοχὴ Λεβαδείας καὶ Θηβῶν, ἐπαρχία. Ζ. Βοιωτία.

Περιοχὴ τοῦ Σάλωνος, ἐπαρχία. Ζ. Φωκίς.

Πετροβαραδῖνον, πόλις. Ζ. Παννονία.
 Πιπέρι, νῆσος. Ζ. Πεπάρηδος.

Πλανίτσα, ποταμός. Ζ. Ἰναχος.
 Πλατύστομον, πόλις. Ζ. Ἀβδηρα.

Πλατάνι, πόλις. Ζ. Πλαταιαί.
 Πλιασίδι, ὄρος. Ζ. Πήλιον.

Πόλις, ἢ Κωνσταντινούπολις. Ζ. Βυζάντιον.

Πολύκανδρος, νῆσος. Ζ. Φλέγανδρος.
 Πορτογαλλία, ἐπαρχία. Ζ. Λυσιτανία.

Πόρτο Γενουβάζε, πόλις. Ζ. Κνίδος.
 Πόρτο Δράκο, λιμὴν. Ζ. Πειραιεύς.

Ποτάμι τῆς Ἄρτας, ποταμός. Ζ. Ἰναχος.

Ποτάμι τῆς Γαστούνης, ποταμός. Ζ. Πηνεῖος.

Ποτάμι τοῦ Δαμαλαῶ, ποταμός. Ζ. Χρυσορρόφας.

Ποτάμι τῆς Καρδταινας, ποταμός. Ζ. Ἐλισσῶν.

Ποτάμι τῆς Λεβαδείας, ποταμός. Ζ. Ἐρκυνα.

- Ποτάμι τῶν Ῥωγῶν, ποταμός. Ζ. Σαλαμβριά, ποταμός. Ζ. Πηγείος.
 Ἄραχθος. Σαλονίκη, πόλις. Ζ. Θεσσαλονίκη.
 Ποτάμι τῆς Πάτρας, ποταμός. Ζ. Σάλωναε, πόλις. Ζ. Ἄμφισσα.
 Μιλίχειος. Σαμσῶν, πόλις. Ζ. Πριήνη.
 Πούντα, ἀκρωτήριο. Ζ. Ἄκτιον. Σανδακλή, πόλις. Ζ. Σύνναδα.
 Πουντονίτσα, πόλις. Ζ. Ὀπούε. Σάντ' Ἄγγελο, ἀκρωτήριο. Ζ. Μα-
 Πρέβεζα, πόλις. Ζ. Νικόπολις. λέας.
 Πρέβισλαβ, πόλις. Ζ. Μαρκιανού- Σαντορήνη, νῆσος. Ζ. Θήρα.
 πολις. Σαραβιάτ, ποταμός. Ζ. Ἐρμος.
 Πρέγελ, ποταμός. Ζ. Χρόνος. Σαρακίνο, πόλις. Ζ. Στόβαι.
 Προδόνα, νῆσος. Ζ. Σφακτηρία. Σαραντοπόρος, ποταμός. Ζ. Τιτα-
 Προσλοβίτσα, πόλις. Ζ. Ἰατρούπολις. ρήσιος.
 Προύθ, ἢ Προῦτος, ποταμός. Ζ. Σάρδ, πόλις. Ζ. Σάρδεις.
 Ἰέρασσοε. Σαρδωνία, νῆσος. Ζ. Σαρδῶν.
 Πύργος, πόλις. Ζ. Λαίτρινα. Σάρτ, ποταμός. Ζ. Πακτωλός.
 Σαρχάν, ἐπαρχία. Ζ. Ἴωνία.
 Σαῦρα, πόλις. Ζ. Ἰσαυρα.
 Σβαβία, ἐπαρχία. Ζ. Ραιτία.
 Σδῆλε, νῆσος. Ζ. Δῆλος.
 Σέγεσι, πόλις. Ζ. Τέως.
 Σελέχεια, πόλις. Ζ. Σελεύκεια Τρα-
 χεῖα.
 Σερβία, ἐπαρχία. Ζ. Μοισία.
 Σερεβάν, πόλις. Ζ. Ἀπολλωνία.
 Σερέδ, πόλις. Ζ. Τιγρανόκερτα.
 Σερέντ, πόλις. Ζ. Ἀλέξανδρα.
 Σερζούρ, πόλις. Ζ. Σιάζυρος.
 Σεροβίγλι, πόλις. Ζ. Στράτος.
 Σέρφος, νῆσος. Ζ. Σέριφος.
 Σετινες, πόλις. Ζ. Ἀθῆναι.
 Σιάμ, πόλις. Ζ. Δαμασκός.
 Σιγαταίικ, πόλις. Ζ. Κολοφών.
 Σιμιστάν, ἐπαρχία. Ζ. Δραγγιανή.
 Σινάβε, πόλις. Ζ. Σινώπη.
 Σινάνο, πόλις. Ζ. Μεγαλόπολις.

Ρ

- Ῥαβιά, ἐπαρχία. Ζ. Σιτακηνή.
 Ῥάβολι, πόλις. Ζ. Ἡραία.
 Ῥάουσεν, ὄρος. Ζ. Ἴδη.
 Ῥάφικα, πόλις. Ζ. Νικηφόριον.
 Ῥάφτι, λιμνὴ. Ζ. Πάνορμος.
 Ῥενδία, ποταμός. Ζ. Στρυμών.
 Ῥίσσο, ποταμός. Ζ. Λάρισσος.
 Ῥόκκο, πόλις. Ζ. Ἐρέτρια.
 Ῥοσσαῦα, πόλις. Ζ. Ἀξιούπολις.
 Ῥουφιᾶε, ποταμός. Ζ. Ἀλφειός.
 Ῥωμελία, ἢ Ῥωμανία, ἐπαρχία.
 Ζ. Θράκη.

Σ

- Σαβράτ, πόλις. Ζ. Σαβράτα.
 Σαῖδ, πόλις. Ζ. Σιδῶν.

Συνασός, πόλις. Ζ. Ναζιανζός.
 Σινδ, ποταμός. Ζ. Ίνδός.
 Σιρβάν, ἐπαρχία. Ζ. Ἄλβανία.
 Σίρμιον, πόλις. Ζ. Παννονία.
 Σιτσαλίσκα, ποταμός. Ζ. Πλειστός.
 Σκεμφάτ, πόλις. Ζ. Σαμόσατα.
 Σκιάδος, νῆσος. Ζ. Σκιάδος.
 Σκλαβονία, ἐπαρχία. Ζ. Δάλμα-
 τία.
 Σκλαβοχώρι, πόλις. Ζ. Ἀμύκλαι.
 Σκόπελον, νῆσος. Ζ. Σκόπελος.
 Σκριποῦ, πόλις. Ζ. Ὀρχομενός.
 Σκρόφαι, νῆσοι. Ζ. Τηλεβόαι.
 Σκωτία, νῆσος. Ζ. Βρεττανία.
 Σλαβονία, ἐπαρχία. Ζ. Ἰλλυρία.
 Σορία, ἐπαρχία. Ζ. Συρία.
 Σουβάλα, πόλις. Ζ. Λίλαια.
 Σουλτάν Ἰσάρ, πόλις. Ζ. Τράλλεις.
 Σούρ, πόλις. Ζ. Τύρος.
 Σουσισταν, ἐπαρχία. Ζ. Συρία.
 Σουσουγιολί, ποταμός. Ζ. Γρανικός.
 Σούστερ, πόλις. Ζ. Σούσα.
 Σόφια, πόλις. Ζ. Σαρδική.
 Σπίγα, ἀκρωτήριο. Ζ. Αἴσιπος.
 Σταγκιώ, νῆσος. Ζ. Κῶς.
 Σταγνιάρρα, πόλις. Ζ. Σαλμυδησός.
 Σταγοί, πόλις. Ζ. Γόμφοι.
 Σταφλικά, πόλις. Ζ. Φλιοῦς.
 Στενὸν τοῦ Γενὶ Καλέ. Ζ. Βόσκο-
 ρος Θρακικός.
 Στενὸν τῶν Δαρδανελλίων. Ζ. Ἐλ-
 λήσποντος.
 Στόμα τοῦ Ἀΐκου, στενόν. Ζ. Θερ-
 μοπόλαι.
 Στρίβαλλοι, νησίδα. Ζ. Στροφαδες.

Σύρα, νῆσος. Ζ. Σύρος.
 Σφακία, ὄρη. Ζ. Λευκά ὄρη.

Τ

Ταβαρία, λίμνη. Ζ. Τιβεριάς.
 Τάγγερ, πόλις. Ζ. Τηγγίς.
 Τακιαλί, πόλις. Ζ. Ἀντιόχεια.
 Ταλαντονῆσι, νῆσος. Ζ. Ἀταλάντη.
 Ταμολίξι, ὄρος. Ζ. Τμῶλος.
 Ταμούχαρη, πόλις. Ζ. Κασδάναια.
 Ταραβόλ, πόλις. Ζ. Τρίπολις.
 Τάρσος, πόλις. Ζ. Ταρσός.
 Τεῖς, ποταμός. Ζ. Τιβίσκος.
 Τεμισβάρ, πόλις. Ζ. Τομεῖς.
 Τερμέντ, πόλις. Ζ. Βάκτρα.
 Τερσατ, πόλις. Ζ. Τερσατική.
 Τηλεβουῖνι, ὄρος. Ζ. Ὑμηττός.
 Τινέχ, πόλις. Ζ. Πηλούσιον.
 Τιρό, πόλις. Ζ. Τίρυνς.
 Τιρώλιον, ἐπαρχία. Ζ. Νωρικόν.
 Τογάτα, ἐπαρχία. Ζ. Γαλλία.
 Τοκάτ, πόλις. Ζ. Κόμανα Ποντικά.
 Τομισβάρ, πόλις. Ζ. Τομεῖς.
 Τορνέσα, ἀκρωτήριο. Ζ. Χελωνά-
 τας.
 Τουρκοχώρι, πόλις. Ζ. Ἐλάτεια.
 Τούνεσι, πόλις. Ζ. Τύνις.
 Τούτσα, ποταμός. Ζ. Πάξις.
 Τραβιζόνδα, πόλις. Ζ. Τραπεζοῦς.
 Τρανσυλβανία, ἐπαρχία. Ζ. Δα-
 κία.
 Τρεῖς Πύργοι, λιμνή. Ζ. Μουνυ-
 χία.
 Τριδοῦνι, πόλις. Ζ. Ἀλιάρτος.

Τρίκαρα, ὄρος. Ζ. Κυλλήνη.
 Τρίκερη, πόλις. Ζ. Αἰάντειον ἀ-
 κρωτήριον.
 Τρίκκαλα, πόλις. Ζ. Τρίκκη.
 Τρίπολις, πόλις. Ζ. Ὀιη.
 Τριπολιτσά, πόλις. Ζ. Μαντίνεια.
 Τσακωνία, ἐπαρχία. Ζ. Λακωνία.
 Τσάρα Παλαιά, πόλις. Ζ. Ἰάδαιρα.
 Τσαρίτσανη, πόλις. Ζ. Ὀλοσσών.
 Τσέγγ, πόλις. Ζ. Σενία.
 Τσέλουμ, ποταμός. Ζ. Ἰδάσπης.
 Τσερίγο, νῆσος. Ζ. Κύθηρα.
 Τσερνίτσα, πόλις. Ζ. Κερύνεια.
 Τσία, νῆσος. Ζ. Κέως.
 Τσιουμέρκα, ὄρη. Ζ. Κιμμέρια.
 Τύκνα, πόλις. Ζ. Τύανα.

Υ

Υδρα, νῆσος. Ζ. Καλαυρία.

Φ

Φαμαγόστα, πόλις. Ζ. Ἀρσινόη.
 Φαριλλόν, νῆσος. Ζ. Φάρος.
 Φαρούν, λίμνη. Ζ. Τριτωνίς.
 Φάρες, ἐπαρχία. Ζ. Περσίς.
 Φάς, ἢ Φάσσο, ποταμός. Ζ. Φά-
 σις.

Φέρρο, νῆσος. Ζ. Καναρία.
 Φέρασαλα, πόλις. Ζ. Φάρασαλος.

Φιδάρι, ποταμός. Ζ. Ἐυηνος.
 Φιόνδα, πόλις. Ζ. Φασηλῖς.
 Φοῖα Νόβα, πόλις. Ζ. Κύμη.
 Φονιά, πόλις. Ζ. Φερεός.
 Φράντσα, ἢ Φράνσα, ἐπαρχία. Ζ.
 Γαλλία.
 Φράτ, ποταμός. Ζ. Εὐφράτης.

Χ

Χαΐν, ἐπαρχία. Ζ. Ἀρμενία.
 Χαλδάρ, ἐπαρχία. Ζ. Χαλδαία.
 Χαλέπι, πόλις. Ζ. Βέρροια.
 Χαλεπία, ἐπαρχία. Ζ. Κοίλη Συρία.
 Χαμαδάν, πόλις. Ζ. Ἐκβάτανα.
 Χανιά, πόλις. Ζ. Κυδωνία.
 Χαρβάτι, πόλις. Ζ. Μυκῆναι.
 Χέμς, πόλις. Ζ. Ἐμεσσα.
 Χιόρμη, πόλις. Ζ. Νικόπολις.
 Χίτι, πόλις. Ζ. Κίτιον.
 Κορασάν, ἐπαρχία. Ζ. Βακτριανή.
 Χόρτος, πόλις. Ζ. Ὀλυζών.
 Χουσισταν, ἐπαρχία. Ζ. Σουσιανή.
 Χρισσό, πόλις. Ζ. Κρίσσα.
 Χωριά τοῦ Βάλου, ἢ τῆς Ζαγοράς,
 κωμοπόλεις. Ζ. Μαγνησία, Πήλιον.

Ψ

Ψαρά, νῆσος. Ζ. Ψύρα.
 Ψηλορίτης, ὄρος. Ζ. Ἰδαῖον.

Π Ι Ν Α Ξ Γ'.

Τῶν διὰ παρενθέσεως ἐν τῷ παρόντι Λεξικῷ
ἐμπεριεχομένων Λατινικῶν ὀνομάτων.

Αἱ μὴ Λατινικαὶ λέξεις σημειοῦνται μὲ διάφορον χαρακτῆρα.

A

Abaris. Ζ. Ἄβαρις.	Adige. Ζ. Ἄδεϊς.
Abas. Ζ. Ἄβας.	Admete. Ζ. Ἄδμήτη.
Abderus. Ζ. Ἄβδηρος.	Admetus. Ζ. Ἄδμητος.
Aborigines. Ζ. Λατῖνος.	Adonia. Ζ. Ἄδώνια.
Abruzzo. Ζ. Σάμνιον.	Adonis. Ζ. Ἄδωνις.
Absyrtus. Ζ. Ἄψυρτος.	Adrastea. Ζ. Ἄδράστεια.
Academia. Ζ. Ἀκαδημία.	Adrastus. Ζ. Ἄδραστος.
Acamas. Ζ. Ἀκάμας.	Adri. Ζ. Ἀδρία.
Acastus. Ζ. Ἀκαστος.	Aeacus. Ζ. Αἰακός.
Achaeus. Ζ. Ἀχαιός.	Aeetes. Ζ. Αἰήτης.
Achelous. Ζ. Ἀχελῷος.	Aegaeon. Ζ. Αἰγαίων.
Acheron. Ζ. Ἀχέρων.	Aegestes. Ζ. Αἰγέστης.
Achilles. Ζ. Ἀχιλλεύς.	Aegeus. Ζ. Αἰγεύς.
Acis. Ζ. Ἄκις.	Aegipan. Ζ. Αἰγίπαν.
Acontius. Ζ. Ἀκόντιος.	Aegis. Ζ. Αἰγίς.
Acrisius. Ζ. Ἀκρίσιος.	Aegyptus. Ζ. Αἴγυπτος.
Actaeon. Ζ. Ἀκταίων.	Aello. Ζ. Ἀελλώ.
Aderno. Ζ. Ἄδρανον.	Aemilius. Ζ. Αἰμίλιος.

- Aeneas. Z. Ἀινείας.
 Aeolus. Z. Ἄιολος.
 Aërope. Z. Ἀερόπη.
 Aeson. Z. Ἄισον.
 Aëthlius. Z. Ἀἴθλιος.
 Aethon. Z. Ἄιδων.
 Aethra. Z. Ἄιδρα.
 Afranius. Z. Ἀφράνιος.
 Agamedes. Z. Ἀγαμήδης.
 Agamemnon. Z. Ἀγαμέμνων.
 Agave. Z. Ἀγαυή.
 Agenor. Z. Ἀγήνωρ.
 Aglaja. Z. Ἀγλαΐα.
 Agraulus. Z. Ἀγραυλος.
 Ajax. Z. Ἄιας.
 Alba. Z. Ἄλβα.
 Albinovanus. Z. Ἀλβινοβανός.
 Albion. Z. Ἀλβίων.
 Alcathus. Z. Ἀλκαθός.
 Alcinous. Z. Ἀλκίνοος.
 Alcippe. Z. Ἀκίππη.
 Alcmaeon. Z. Ἀλκμαίων.
 Alcmena. Z. Ἀλκμήνη.
 Alcyone. Z. Ἀλκυόνη.
 Alcyoneus. Z. Ἀλκυονεύς.
 Alecto. Z. Ἀληκτώ.
 Alectryon. Z. Ἀλεκτρυών.
 Alexiars. Z. Ἀλεξιάρης.
 Alexion. Z. Ἀλεξίων.
 Alirrhothius. Z. Ἀλιρρόθιος.
 Aloëus. Z. Ἄλωεύς.
 Alpes. Z. Ἄλπεις.
 Althea. Z. Ἄλθαια.
 Amalthea. Z. Ἀμάλθεια.
 Ambrosius. Z. Ἀμβρόσιος.
 Ammianus. Z. Ἀρμιανός.
 Ammon. Z. Ἀμμων.
 Ampelius. Z. Ἀμπήλιος.
 Amphiarus. Z. Ἀμφιάραος.
 Amphictyon. Z. Ἀμφικτύων.
 Amphilocheus. Z. Ἀμφίλοχος.
 Amphion. Z. Ἀμφίων.
 Amphitrite. Z. Ἀμφιτροΐτη.
 Amphitryon. Z. Ἀμφιτρυών.
 Amphoterus. Z. Ἀμφοτερός.
 Ancaeus. Z. Ἀγκαῖος.
 Anchinoë. Z. Ἀγχινόη.
 Anchises. Z. Ἀγχίσις.
 Ancona. Z. Ἀγκών.
 Androgeus. Z. Ἀνδρόγεως.
 Andromacha. Z. Ἀνδρομάχη.
 Andromeda. Z. Ἀνδρομέδα.
 Andrus. Z. Ἄνδρος.
 Anglona. Z. Πανδοσία.
 Anicetus. Z. Ἀνίκητος.
 Anius. Z. Ἄνιος.
 Annales. Z. Τάκτιος.
 Antaeus. Z. Ἀνταῖος.
 Anteros. Z. Ἀντέρως.
 Anthesteria. Z. Ἀνθεστήρια.
 Anthusa. Z. Ἀνθοῦσα.
 Anticlia. Z. Ἀντίκλεια.
 Antigone. Z. Ἀντιγόνη.
 Antiope. Z. Ἀντιόπη.
 Antiphates. Z. Ἀντιφάτης.
 Antiphus. Z. Ἀντιφός.
 Antonius Liberalis. Z. Ἀντώνιος
 Λιβεράλις.
 Anubis. Z. Ἄνουβις.
 Apennino. Z. Ἀπέννινος.

- Apicius. Z. Ἀπίκιος.
 Apis. Z. Ἄπις.
 Apollo. Z. Ἀπόλλων.
 Aprilis. Z. Ἀπρίλιος, Μῆνες Ῥωμαίων.
 Apsyrtus. Z. Ἄψυρτος.
 Aquitanica. Z. Γαλλία.
 Arachne. Z. Ἀράχνη.
 Arator. Z. Ἀράτωρ.
 Archemorus. Z. Ἀρχέμορος.
 Ardia. Z. Ἄρδεα.
 Areopagus. Z. Ἀρεόπαγος.
 Arethusa. Z. Ἀρέθουσα.
 Argaeus. Z. Ἀργαῖος.
 Arganthonius. Z. Ἀργανθώνιος.
 Argea. Z. Ἀργεία.
 Argeus. Z. Ἀργεῖος.
 Argo. Z. Ἀργώ.
 Argus. Z. Ἄργος.
 Ariadne. Z. Ἀριάδνη.
 Aristaeus. Z. Ἀρισταῖος.
 Arno. Z. Ἄρνος.
 Arnobius. Z. Ἀρνόβιος.
 Arpi. Z. Ἀργυρίππα.
 Arpino. Z. Ἀρπῆνον.
 Artemisia. Z. Ἀρτεμίσια.
 Ascalabus. Z. Ἀσκάλαβος.
 Ascalaphus. Z. Ἀσκάλαφος.
 Ascanius. Z. Ἀσκάnios.
 Asteria. Z. Ἀστερία.
 Astraeus. Z. Ἀστραῖος.
 Astyanax. Z. Ἀστυάναξ.
 Astydamea. Z. Ἀστυδάμεια.
 Astylus. Z. Ἄστυλος.
 Astynome. Z. Ἀστυνόμη.
 Astioche. Z. Ἀστυόχη.
 Atalanta. Z. Ἀταλάντη.
 Ate. Z. Ἄτη.
 Athamas. Z. Ἀθάμας.
 Athenaea. Z. Ἀθῆναια.
 Atlas. Z. Ἄτλας.
 Atreus. Z. Ἄτρεΰς.
 Attius. Z. Ἄττιος.
 Attys. Z. Ἄττυς.
 Augeas. Z. Αὐγείας.
 Augustinus. Z. Ἀυγουστῖνος.
 Augustus. Z. Ἄυγουστος, Μῆνες Ῥωμαίων.
 Aurora. Z. Ἡώς.
 Ausonius. Z. Αὐσόνιος.
 Autolycus. Z. Αὐτόλυκος.
 Avienus. Z. Ἄβιενός.
 Avitus. Z. Ἄβιτος.
 Axion. Z. Ἄξιον.

B

- Bacchae. Z. Βάκχαι.
 Bacchanalia. Z. Διονύσια.
 Bacchus. Z. Βάκχος.
 Barlamus. Z. Βαρλαάμ.
 Basilicata. Z. Λευκανία.
 Battus. Z. Βάττος.
 Beda. Z. Βέδας.
 Belgica. Z. Γαλλία.
 Bellerophon. Z. Βελλεροφών.
 Bellona. Z. Ἐννώ.
 Belus. Z. Βῆλος.
 Benevento. Z. Βενεουέντον.
 Bertumnus. Z. Βερτυῆμος.

- Betica*. Ζ. Βαιτική.
Bicenza. Ζ. Βικεντία.
Bisectus. Ζ. Μῆνες Ῥωμαίων.
Biton. Ζ. Βίτων.
Boëdromia. Ζ. Βοηδρόμια.
Boliana. Ζ. Δρύνιος.
Bologna. Ζ. Βονωνία.
Bona. Ζ. Ἰπών.
Boreas. Ζ. Βορέας.
Bracata. Ζ. Γαλλία.
Brettagna. Ζ. Βρεττανία.
Briareus. Ζ. Βριάρεως.
Brindisi. Ζ. Βρεντήσιον.
Briseis. Ζ. Βριαηΐς.
Brizo. Ζ. Βριζώ.
Busti. Ζ. Ἐρμαΐ.
Butes. Ζ. Βούτης.

C

- Caberi*. Ζ. Κάβειροι.
Cacus. Ζ. Κάκος.
Cadix. Ζ. Γάδειρα.
Cadmus. Ζ. Κάδμος.
Caesar. Ζ. Καῖσαρ.
Calabria. Ζ. Καλαβρία, Βρεττία.
Calchas. Ζ. Κάλχας.
Calendae. Ζ. Καλένδαι.
Calendarium. Ζ. Μῆνες Ῥωμαίων.
Calligenia. Ζ. Καλλιγένεια.
Calliope. Ζ. Καλλιόπη.
Callirrhoë. Ζ. Καλλιρρόη.
Callisto. Ζ. Καλλιστώ.
Calpurnius. Ζ. Καλπούρνιος.
Calypso. Ζ. Καλυψώ.
- Camerana*. Ζ. Καμαρίνα.
Campagna di Roma. Ζ. Λάτιον.
Campe. Ζ. Κάμπη.
Candaulus. Ζ. Κάνδαυλος.
Caraneus. Ζ. Καπανεύς.
Capella. Ζ. Καπέλλας.
Capitanata. Ζ. Δαυνία.
Capitolium. Ζ. Καπιτάλιον.
Capo Bianco. Ζ. Ζεφύριον.
Capo Coco. Ζ. Λιλύβαιον.
Capo di Faro. Ζ. Πελωριάς.
Capo d' Ontranto. Ζ. Ἰαπύγιον.
Capo di Passaro. Ζ. Πάχυνος.
Capreae palus. Ζ. Ἄγιος ἔλος.
Capri. Ζ. Χοιράδες.
Capua. Ζ. Καπύη.
Carmenta. Ζ. Καρμέντη.
Carna. Ζ. Κάρνη.
Cartagena. Ζ. Καρχηδών Νέα.
Cassandra. Ζ. Κασσάνδρα.
Cassiodorus. Ζ. Κασσιόδωρος.
Cassiope. Ζ. Κασσιόπη.
Castel Giubileo. Ζ. Φιδήναι.
Castello di Clissa. Ζ. Σάλων.
Castor. Ζ. Κάστωρ.
Catagna. Ζ. Κατάνη.
Cato. Ζ. Κάτων.
Catullus. Ζ. Κάτουλλος.
Cecrops. Ζ. Κέκροψ.
Celaeno. Ζ. Κελανώ.
Celeus. Ζ. Κελεός.
Celsus. Ζ. Κέλσος.
Celtica. Ζ. Γαλλία.
Censorinus. Ζ. Κηνησώριος.
Centaurus. Ζ. Κένταυρος.

- Centimani. Ζ. Ἐκατόγχειρες.
 Cephalus. Ζ. Κέφαλος.
 Cepheus. Ζ. Κηφεύς.
 Cerberus. Ζ. Κέρβερος.
 Cercopes. Ζ. Κέρκωπες.
 Cercyon. Ζ. Κερκύων.
 Ceres. Ζ. Δημήτηρ.
 Cervetere. Ζ. Καϊρέα.
 Ceto. Ζ. Κητώ.
 Ceyx. Ζ. Κήϋξ.
 Chalcioppe. Ζ. Χαλκιόπη.
 Charites. Ζ. Χάριτες.
 Charon. Ζ. Χάρων.
 Charybdis. Ζ. Χάρυβδις.
 Chaus. Ζ. Χάος.
 Chelone. Ζ. Χελώνη.
 Chimaera. Ζ. Χίμαιρα.
 Chione. Ζ. Χιόνη.
 Chiron. Ζ. Χείρων.
 Chlorides. Ζ. Χλωρίδες.
 Chrysaor. Ζ. Χρυσάωρ.
 Chryseis. Ζ. Χρυσήϊς.
 Chryses. Ζ. Χρυσήϊς.
 Cicero. Ζ. Κικέρων.
 Cicones. Ζ. Κίκωνες.
 Circe. Ζ. Κίρκη.
 Cisalpina. Ζ. Γαλλία.
 Cispadana. Ζ. Γαλλία.
 Città di Castello. Ζ. Ζεφύριον.
 Città Ducale. Ζ. Κωτίλιαι.
 Cività Vecchia. Ζ. Κεντουμ-
 κέλλαι.
 Claudius Claudianus. Ζ. Κλαύ-
 διος Κλαυδιανός.
 Cleobis. Ζ. Κλεόβις.
 Clotho. Ζ. Κλωτώ.
 Clymenus. Ζ. Κλύμένος.
 Clytaemnestra. Ζ. Κλυταιμνή-
 στρα.
 Clytia. Ζ. Κλυτία.
 Cocytus. Ζ. Κωκυτός.
 Codrus. Ζ. Κόδρος.
 Coeus. Ζ. Κοῖος.
 Coimbra. Ζ. Κονιβρίγη.
 Columella. Ζ. Κολουμέλλας.
 Comaetho. Ζ. Κομαιθώ.
 Comata. Ζ. Γαλλία.
 Comus. Ζ. Κῶμος.
 Consus. Ζ. Κῶσος.
 Cordova. Ζ. Κορδύβη.
 Coresse. Ζ. Κύρις.
 Cornelius Nepos. Ζ. Κορνήλιος
 Νέπος.
 Cornelius Severus. Ζ. Κορνήλιος
 Σεβήρος.
 Cornucopiae. Ζ. Κέρασ Ἄμαλ-
 θείας.
 Coronis. Ζ. Κορωνίς.
 Corsica. Ζ. Κορσική.
 Corybantes. Ζ. Κορύβαντες.
 Corynetes. Ζ. Κορυνήτης.
 Cottus. Ζ. Κόττος.
 Cratus. Ζ. Κράτος.
 Cremona. Ζ. Κρεμώνη.
 Creon. Ζ. Κρέων.
 Cresphontes. Ζ. Κρησφόντης.
 Cretheus. Ζ. Κρηθεύς.
 Creus. Ζ. Κρεῖος.
 Creusa. Ζ. Κρέουσα.
 Crinis. Ζ. Κρίνις.

Crius. Z. Κριός.
 Crommyonia sus. Z. Κρομμύων.
 Crotona. Z. Κρότων.
 Cuma. Z. Κύμη.
 Cupido. Z. Ἔρως.
 Curetes. Z. Κούρητες.
 Curius Fortunatianus. Z. Κούριος Φορτουνατιανός.
 Curtius. Z. Κούρτιος.
 Cybele. Z. Κυβέλη.
 Cychreus. Z. Κυχραεύς.
 Cyclopes. Z. Κύκλωπες.
 Cydippe. Z. Κυδίππη.
 Cyprianus. Z. Κυπριανός.

D

Dactyli. Z. Δάκτυλοι.
 Daedalus. Z. Δαίδαλος.
 Daemogorgon. Z. Δαιμογοργών.
 Dalmazia. Z. Δαλματία.
 Damastes. Z. Δαμάστης.
 Damasus. Z. Δάμασος.
 Danaë. Z. Δανάη.
 Danaus. Z. Δαναός.
 Danubius. Z. Δανούβιος.
 Daphne. Z. Δάφνη.
 December. Z. Δεκέμβριος, Μηνὺς Ῥωμαίων.
 Dejanira. Z. Δηϊάνειρα.
 Deidamia. Z. Δηϊδάμεια.
 Deioneus. Z. Δηϊονεύς.
 Deiphobus. Z. Δηϊφροβός.
 Deipyle. Z. Δηϊπύλη.
 Delia. Z. Δήλια.

Demophon. Z. Δημοφών.
 Dercynus. Z. Δέρκυνος.
 Deucalion. Z. Δευκαλίων.
 Diana. Z. Ἄρτεμις.
 Dice. Z. Δίκη.
 Dictes. Z. Δίκτης.
 Dido. Z. Διδώ.
 Diomedes. Z. Διομήδης.
 Dionysus. Z. Διόνυσος.
 Dioscuri. Z. Διόσκουροι.
 Dirce. Z. Δίρκη.
 Discordia. Z. Διχόνοια.
 Dites. Z. Πλούτος.
 Donatus. Z. Δονάτος.
 Dorides. Z. Δωρίδες.
 Dorus. Z. Δῶρος.
 Duero. Z. Δούριος.
 Dulcigno. Z. Ὀλκίνειον.
 Durazzo. Z. Δυρράχιον.
 Durius Equus. Z. Δούριος Ἴππος.

E

Ebro. Z. Ἴβηρ.
 Echidna. Z. Ἐχίδνα.
 Echo. Z. Ἐχώ.
 Eetion. Z. Ἠετίων.
 Elais. Z. Ἐλαίς.
 Elaphebolia. Z. Ἐλαφηβόλια.
 Electra. Z. Ἠλέκτρα.
 Electryon. Z. Ἠλεκτρούων.
 Eleusinia. Z. Ἐλευσίνια.
 Eleutheria. Z. Ἐλευθερία.
 Elysii Campi. Z. Ἠλύσια Πεδία.

Ennius. Z. Ἐννίος.
 Ennodius. Z. Ἐννόδιος.
 Eno. Z. Ἐνού.
 Epaphus. Z. Ἐπαφος.
 Ephialtes. Z. Ἐφιάλτης.
 Epicaste. Z. Ἐπικάστη.
 Epimenides. Z. Ἐπιμενίδης.
 Epimetheus. Z. Ἐπιμηθεύς.
 Erato. Z. Ἐρατώ.
 Erebus. Z. Ἐρεβος.
 Erechtheus. Z. Ἐρεχθεύς.
 Erichthonius. Z. Ἐριχθόνιος.
 Erinnyes. Z. Ἐριννύες.
 Erostratus. Z. Ἐρόστρατος.
 Eryx. Z. Ἐρύξ.
 Eteocles. Z. Ἐτεοκλῆς.
 Eumenides. Z. Εὐμενίδες.
 Eumenius. Z. Εὐμένιος.
 Eumolpus. Z. Εὐμόλπος.
 Eunomia. Z. Εὐνομία.
 Euphorbus. Z. Ἐφορβος.
 Euphrosyne. Z. Εὐφροσύνη.
 Europa. Z. Εὐρώπη.
 Euryale. Z. Εὐρυάλη.
 Eurybia. Z. Εὐρυβία.
 Eurynome. Z. Εὐρυνόμη.
 Eurysthenes. Z. Εὐρυσθένης.
 Eurystheus. Z. Εὐρυσθεύς.
 Eurytion. Z. Εὐρυτίων.
 Eurytus. Z. Εὐρυτος.
 Euterpe. Z. Εὐτέρπη.
 Eutropius. Z. Εὐτρόπιος.

F

Fabius Pictor. Z. Φάβιος Πίκτωρ.
 Falacrina. Z. Φαλακρίνα.
 Fatum. Z. Είμαρμένη.
 Februarius. Z. Φεβρουάριος, Μῆνες Ῥωμαίων.
 Ferentani. Z. Φρεντανοί.
 Ferentino. Z. Φερεντίνου.
 Festus. Z. Φῆστος.
 Filastrius. Z. Φιλάστριος.
 Fiumicino. Z. Ῥουβίκων.
 Flanona. Z. Φλάνων.
 Flora. Z. Ἄνδουσα.
 Florus. Z. Φλώρος.
 Forum. Z. Ἄγορά.
 France, καὶ Francia. Z. Γαλλία.
 Frascati. Z. Τούσκουλον.
 Friuli. Z. Κάρνοι.
 Frontinus. Z. Φροντίνος.
 Fronto. Z. Φρόντων.
 Fulgentius. Z. Φουλγέντιος.
 Furiae. Z. Ἐριννύες.

G

Galatea. Z. Γαλάτσια.
 Ganymedes. Z. Γανυμήδης.
 Garigliano. Z. Λεϊρίς.
 Gellius. Z. Γέλλιος.
 Genii. Z. Μάνητες.
 Genius. Z. Δαίμων.
 Genova. Z. Γένουα.

- Gergenti*. Ζ. Ἀκράγας.
Geryon. Ζ. Γηρυόνης.
Gibilterra, ἢ *Gibraltar*. Ζ. Κάλπη.
Gigantes. Ζ. Γίγαντες.
Glauce. Ζ. Γλαύκη.
Glaucus. Ζ. Γλαυκός.
Gorgones. Ζ. Γοργόνες.
Graeae. Ζ. Γραΐαι.
Graecia. Ζ. Ἑλλάς, Γραικός.
Graiae. Ζ. Ἄλπεις.
Gratiae. Ζ. Χάριτες.
Gratius. Ζ. Γράτιος.
Gregorius Magnus. Ζ. Γρηγόριος
 Μάγνος.
Gyes. Ζ. Γύης.
Gyges. Ζ. Γύγης.

H

- Hamadryades*. Ζ. Ἀμαδρυάδες.
Harmonia. Ζ. Ἀρμονία.
Harpalyce. Ζ. Ἀρπαλύκη.
Harpocrates. Ζ. Ἀρποκράτης.
Harpyliae. Ζ. Ἄρπυιαι.
Hebe. Ζ. Ἥβη.
Hecalesia. Ζ. Ἑκαλήσια.
Hecate. Ζ. Ἑκάτη.
Hecatesia. Ζ. Ἑκατήσια.
Hecatombe. Ζ. Ἑκατόμβη.
Hecatombea. Ζ. Ἑκατόμβαια.
Hector. Ζ. Ἑκτωρ.
Hecuba. Ζ. Ἑκάβη.
Helena. Ζ. Ἑλένη.
Helenus. Ζ. Ἑλένος.
Heliades. Ζ. Ἠλιάδες.

- Helle*. Ζ. Ἑλλη.
Hellen. Ζ. Ἑλλην.
Heraclidae. Ζ. Ἡρακλεΐδαι.
Hercules. Ζ. Ἡρακλῆς.
Hermaphroditus. Ζ. Ἑρμαφρό-
 διτος.
Hermione. Ζ. Ἑρμιόνη.
Herostratus. Ζ. Ἡρόστρατος.
Hesione. Ζ. Ἡσιόνη.
Hesperides. Ζ. Ἑσπερίδες.
Hieronymus. Ζ. Ἱερώνυμος.
Hilarius. Ζ. Ἰλάριος.
Hippocentauri. Ζ. Ἴπποκένταυ-
 ροι.
Hippodamia. Ζ. Ἴπποδάμεια.
Hippolyte. Ζ. Ἴππολύτη.
Hyppolytus. Ζ. Ἴππόλυτος.
Hippomenes. Ζ. Ἴππομένης.
Hipponus. Ζ. Ἴππόνους.
Hirtius. Ζ. Ἱρτιος.
Horatius. Ζ. Ὁράτιος.
Hyacinthia. Ζ. Υακίνθια.
Hyacinthus. Ζ. Υάκινθος.
Hyans. Ζ. Ἥας.
Hydra. Ζ. Ἰδρα.
Hyginus. Ζ. Ὑγῖνος.
Hylas. Ζ. Ὑλας.
Hymeneus. Ζ. Ὑμέναιος.
Hyperion. Ζ. Ὑπερίων.
Hypermnestra. Ζ. Ὑπερμνήστρα.
Hypsipyle. Ζ. Ὑψιπύλη.
Hyreus. Ζ. Ἱρσύς.

Icarus . Z. Ἰκάρου .
 Icelus . Z. Ἰκελός .
 Idaei . Z. Ἰδαῖοι .
 Idelfonsus . Z. Ἰδελφόνος .
 Idomeneus . Z. Ἰδομενεύς .
 Idus . Z. Ἰδοί .
 Ino . Z. Ἰνώ .
 Invidia . Z. Φθόνος .
 Iphigenia . Z. Ἰφιγένεια .
 Iphidamia . Z. Ἰφιδάμεια .
 Iris . Z. Ἴρις .
 Irlanda . Z. Ἰβερνία .
 Irus . Z. Ἴρος .
 Isidorus . Z. Ἰσιδώρος .
 Isis . Z. Ἴσις .
 Isthmia . Z. Ἰσθμία .
 Istria . Z. Ἰστρία .
 Italia . Z. Ἰταλία .
 Italica . Z. Ἰτάλικα .
 Itys . Z. Ἴτυς .
 Ixion . Z. Ἰξίων .
 Iynx . Z. Ἰϋγξ .

J

Jalyssus . Z. Ἰάλυσσος .
 Jambe . Z. Ἰάμβη .
 Januarius . Z. Ἰανουάριος, Μῆνας
 Ῥωμαίων .
 Janus . Z. Ἰανός .
 Japetus . Z. Ἰαπετός .

Jason . Z. Ἰάσων .
 Jo . Z. Ἴων .
 Jobates . Z. Ἰοβάτης .
 Jocaste . Z. Ἰοκάστη .
 Jolaus . Z. Ἰόλαος .
 Jole . Z. Ἰόλη .
 Jon . Z. Ἴων .
 Juliae . Z. Ἰάλπεις .
 Julius . Z. Ἰούλιος, Μῆνας Ῥω-
 μαίων .
 Julius Caesar . Z. Ἰούλιος Καί-
 σαρ .
 Julius Firmicus . Z. Ἰούλιος Φερ-
 μίκος .
 Junius . Z. Ἰούνιος, Μῆνας Ῥω-
 μαίων .
 Juno . Z. Ἴηρα .
 Jupiter . Z. Ζεὺς .
 Justinus . Z. Ἰουστίνος .
 Juvenalia . Z. Διάσια .
 Juvenalis . Z. Ἰουβενάλιος .
 Juvencus . Z. Ἰούβεγκος .

L

Labdacus . Z. Λάβδακος .
 Laberius . Z. Λαβέριος .
 Labyrinthus . Z. Λαβύρινθος .
 Lachesis . Z. Λάχαισις .
 Lactantius . Z. Λακτάντιος .
 Laertes . Z. Λαέρτης .
 Laestrygones . Z. Λαιστρυγόνες .
 Lago di Como . Z. Λάριος .
 Lago di Perugia . Z. Τρασμενός .
 Lago di Volsena . Z. Ουόλσενια .

Laino . Z. Λάος .
Lajus . Z. Λάϊος .
Lamia . Z. Λαμία .
Laocoon . Z. Λαοκόων .
Laodamea . Z. Λαοδάμεια .
Laodice . Z. Λαοδίχη .
Laomedon . Z. Λαομέδων .
Lapithes . Z. Λαπίθης .
Lares . Z. Μάνητες .
Larves . Z. Μάνητες .
La Sierra Dalmaca . Z. Ἀβύλη .
Latinus . Z. Λατίνος .
Latinus Pacatus . Z. Λατίνος
 Πακάτος .
Latium . Z. Ἴανός, Λατίνος .
Latona . Z. Λητώ .
Lavinia . Z. Λαβινία .
Learchus . Z. Λέαρχος .
Leda . Z. Λήδα .
Lelex . Z. Λέλεξ .
Lemures . Z. Μάνητες .
Lentini . Z. Λεοντίνη .
Lerida . Z. Ἰλέρδα .
Lethe . Z. Λήθη .
Leucothea . Z. Λευκοθέα .
Leucothoë . Z. Λευκοθήη .
Liburnia . Z. Λιβυρνίς .
Lichas . Z. Λίχας .
Liguria . Z. Λιγυρική .
Linus . Z. Λίνος .
Lisbona . Z. Ὀδύσσεια .
Livius . Z. Λίβιος .
Livius Andronicus . Z. Λίβιος
Livorno . Z. Λιμὴν Λιβουρνός .
Lotophagi . Z. Λωτοφάγοι .

Luca . Z. Λούκα .
Lucanus . Z. Λουκανός .
Lucilius . Z. Λουκίλιος .
Lucretius . Z. Λουκρήτιος .
Lugdunum . Z. Γαλλία .
Luna . Z. Λούνα . — Σελήνη .
Lutetia Parisiorum . Z. Λουτε-
 τία .
Lycaon . Z. Λυκάων .
Lyceum . Z. Λύκειον .
Lycomedes . Z. Λυκομήδης .
Lycoreus . Z. Λυκωρεύς .
Lycus . Z. Λύκος .
Lynceus . Z. Λυγκεύς .
Lyncus . Z. Λύγκος .
Lyon . Z. Γαλλία .

M

Ma . Z. Μᾶ .
Machaon . Z. Μαχάων .
Macrobius . Z. Μακρόβιος .
Madrid . Z. Μάντουα .
Maenades . Z. Μαινάδες .
Magna Graecia . Z. Μεγάλη Ἑλ-
 λὰς .
Majus . Z. Μάϊος, Μῆνες Ῥω-
 μαίων .
Malaga . Z. Μάλακα .
Malta . Z. Μελίτη .
Mamertinus Claudius . Z. Μα-
 μερτίνος Κλαύδιος .
Mamertinus Claudianus . Z. Μα-
 μερτίνος Κλαυδιανός .
Mantova . Z. Μάντουα .

- Manes . Z. Μάνητες .
 Mania . Z. Μανία .
 Manilius . Z. Μανίλιος .
 Manto . Z. Μαντώ .
 Marcus Aurelius . Z. Μάρκος
 Αύρηλιος .
 Marcus Junius . Z. Μάρκος Ίού-
 νιος .
 Marcus Tullius Cicero . Z. Μάρ-
 κος Τούλλιος Κικέρων .
 Marpesia . Z. Μαρπεσία .
 Mars . Z. Ἄρης .
 Marsiglia . Z. Μασσαλία .
 Marsya . Z. Μαρσύας .
 Martialis . Z. Μαρτιάλιος .
 Martius . Z. Μάρτιος, Μῆνες Ῥω-
 μαίων .
 Mathusala . Z. Μαδουσάλας .
 Maurus Terentianus . Z. Μαυ-
 ρος Τερεντιανός .
 Mausoleum . Z. Μουσώλειον .
 Maximus Episcopus . Z. Μάξι-
 μος Ἐπίσκοπος .
 Medea . Z. Μήδεια .
 Medon . Z. Μέδων .
 Medusa . Z. Μέδουσα .
 Megaera . Z. Μεγαίρα .
 Melampus . Z. Μελάμπος .
 Melanthus . Z. Μέλανθος .
 Meleager . Z. Μελέαγρος .
 Melicertes . Z. Μελικέρτης .
 Melisseus . Z. Μελισσεύς .
 Melpomene . Z. Μελπομένη .
 Memnon . Z. Μέμνων .
 Menelaus . Z. Μενέλαος .
 Menippe . Z. Μενίππη .
 Menoeceus . Z. Μενοικεύς .
 Menoetius . Z. Μενοίτιος .
 Menses Atheniensium . Z. Μῆ-
 νες Ἀθηναίων .
 Menses Romanorum . Z. Μῆνες
 Ῥωμαίων .
 Mentor . Z. Μέντωρ .
 Mercurius . Z. Ἑρμῆς .
 Messina . Z. Μεσσήνη .
 Mestor . Z. Μήστωρ .
 Metioche . Z. Μετιόχη .
 Metis . Z. Μητις .
 Mida . Z. Μίδα .
 Milano . Z. Μεδιόλανα .
 Minerva . Z. Ἀθηνᾶ .
 Minos . Z. Μίνως .
 Minotaurus . Z. Μινώταυρος .
 Minutius . Z. Μινούτιος .
 Mnemosyne . Z. Μνημοσύνη .
 Modena , Z. Μουτίνη .
 Mola . Z. Φορμία .
 Momus . Z. Μώμος .
 Mongibello . Z. Ἄιτνη .
 Monte Cavallo . Z. Κυρινάλιος .
 Monte Circello . Z. Κιρκαῖον .
 Monte di Trapano . Z. Ἐρυξ .
 Monte di S. Giovanni Latera-
 no . Z. Καίλιος .
 Monte Masso . Z. Μασσικός .
 Monte Palatino . Z. Παλάτιον .
 Montorio . Z. Ἰανίκουλος .
 Mopsus . Z. Μόψος .
 Morpheus . Z. Μορφεύς .
 Mors . Z. Θάνατος .

Munda . Z. Μούνδα .
Murviedro . Z. Σεγουντος .
Musae . Z. Μούσαι .
Musaeum . Z. Μουσεϊον .
Myrmidones . Z. Μυρμηδόνες .
Myrtilus . Z. Μύρτιλος .

N

Naevius . Z. Ναίβιος .
Najades . Z. Ναϊάδες .
Napoli . Z. Νεάπολις .
Napoli di Romania . Z. Ναυ-
 πλία .
Narbonensis . Z. Γαλλία .
Narcissus . Z. Νάρκισσος .
Nauplius . Z. Ναύπλιος .
Nausicaa . Z. Ναυσικαά .
Nazarius . Z. Ναζάριος .
Neleus . Z. Νηλεύς .
Nemei Ludi . Z. Νέμεα .
Nemesianus . Z. Νεμεσιανός .
Nemesis . Z. Νέμεσις .
Neoptolemus . Z. Νεοπτόλεμος .
Nephele . Z. Νεφέλη .
Neptunus . Z. Ποσειδών .
Nereides . Z. Νηρηΐδες .
Nereus . Z. Νηρεύς .
Nessus . Z. Νέσος .
Nestor . Z. Νέστωρ .
Nice . Z. Νίκη .
Ninus . Z. Νίνος .
Niobe . Z. Νιόβη .
Nireus . Z. Νιρεύς .
Nizza . Z. Νίκαια .

Nola . Z. Νάλα .
Nonae . Z. Νόναι .
Nonnius . Z. Νόννιος .
November . Z. Νοέμβριος, Μή-
 νες Ῥωμαίων .
Nox . Z. Νύξ .
Numantianus . Z. Νουμαντιανός .
Nycteus . Z. Νυκτεύς .
Nymphae . Z. Νύμφαι .
Nyx . Z. Νύξ .

O

Obsequens . Z. Ὀβσεκβέντιος .
Oceanides . Z. Ὠκεανίδες .
Oceanus . Z. Ὠκεανός .
October . Z. Ὀκτώβριος, Μήνες
 Ῥωμαίων .
Oedipus . Z. Οἰδίπους .
Oeno . Z. Οἰνώ .
Oenomaus . Z. Οἰνόμαος .
Oenopion . Z. Οἰνωπίων .
Oglio . Z. Ὀλλιος .
Ogyges . Z. Ὠγύγης .
Olimpias . Z. Ὀλυμπιάς .
Olimpici Ludi . Z. Ὀλύμπια .
Olympus . Z. Ὀλυμπος .
Omphale . Z. Ὀμφάλη .
Opheltis . Z. Ὀφέλτης .
Optatus . Z. Ὀπτάτος .
Orchamus . Z. Ὀρχαμος .
Oreades . Z. Ὀρειάδες .
Orestes . Z. Ὀρέστης .
Orion . Z. Ὠρίων .
Orithyia . Z. Ὠρείθυια .

Orosius . Ζ. Ὀρόσιος .
 Orpheus . Ζ. Ὀρφεύς .
 Otranto . Ζ. Ὦτροῦς .
 Otus . Ζ. Ὦτος .
 Ovidius . Ζ. Ὀβίδιος .

Ρ

Pacuvius . Ζ. Πακούβιος .
 Padova . Ζ. Πατάβιον .
 Paeon . Ζ. Παιών .
 Palaemo . Ζ. Παλαίμων .
 Palaemon . Ζ. Παλαίμων .
 Palamedes . Ζ. Παλαμήδης .
 Palermo . Ζ. Πάνορμος .
 Palestrina . Ζ. Πραίνεστος .
 Palladium . Ζ. Παλλάδιον .
 Palladius . Ζ. Παλλάδιος .
 Pallans . Ζ. Πάλλας .
 Pallas . Ζ. Παλλάς .
 Pammon . Ζ. Πάμμων .
 Pan . Ζ. Πάν .
 Panathenaea . Ζ. Παναθηναία .
 Pandion . Ζ. Πανδίων .
 Pandora . Ζ. Πανδώρα .
 Panthem . Ζ. Πάνθειον .
 Panthous . Ζ. Πάνθοος .
 Parcae . Ζ. Μοίραι .
 Paris . Ζ. Πάρις .
 Parma . Ζ. Πάρμα .
 Parthenon . Ζ. Παρθενών .
 Pasiphaë . Ζ. Πασιφάη .
 Paterculus . Ζ. Πατέρκουλος .
 Paterno . Ζ. Λαουίνιον .

Patroclus . Ζ. Πάτροκλος .
 Paulinus . Ζ. Παυλῖνος .
 Pavia . Ζ. Τίκινον .
 Pelasgus . Ζ. Πελασγός .
 Peleus . Ζ. Πηλεΐς .
 Pelias . Ζ. Πεελίας .
 Pelopia . Ζ. Πελοπία .
 Pelops . Ζ. Πέλοψ .
 Peloria . Ζ. Πελώρια .
 Penates . Ζ. Πενάται .
 Penelope . Ζ. Πηνελόπη .
 Penninae . Ζ. Ἄλπεις .
 Pentheus . Ζ. Πενθεύς .
 Pephredo . Ζ. Πεφρηδῶ .
 Periboea . Ζ. Περίβοια .
 Periphas . Ζ. Περίφας .
 Periphetes . Ζ. Περιφήτης .
 Perithus . Ζ. Πειρίθους .
 Perseus . Ζ. Περσεύς .
 Persius . Ζ. Πέρσιος .
 Pesaro . Ζ. Πίσσαυρον .
 Petronius . Ζ. Πετρονῖος .
 Phaedra . Ζ. Φαίδρα .
 Phaedrus . Ζ. Φαῖδρος .
 Pbaëthon . Ζ. Φαέθων .
 Phantasus . Ζ. Φάντασος .
 Phegeus . Ζ. Φηγεύς .
 Phemius . Ζ. Φήμιος .
 Phileus . Ζ. Φιλεύς .
 Philoctetes . Ζ. Φιλοκτήτης .
 Philomela . Ζ. Φιλομήλα .
 Philyra . Ζ. Φίλυρα .
 Piacenza . Ζ. Πλακεντία .
 Pianosa . Ζ. Πλανασία .
 Picus . Ζ. Πίκος .

- Piemonte* . Z. Γαλλία .
Pierides . Z. Περίδες .
Pierus . Z. Πίερος .
Pisa . Z. Πίσα .
Pisatello . Z. Ρουβίκων .
Pitheus . Z. Πιτθεύς .
Pitys . Z. Πίτυς .
Planciades . Z. Πλαγκιάδης .
Platea . Z. Πλάτεια .
Plautus . Z. Πλαῦτος .
Plejades . Z. Πλειάδες .
Plinius Minor . Z. Πλίνιος Νεώ-
 τερος .
Plinius Major . Z. Πλίνιος Πρε-
 σβύτερος .
Plisthenes . Z. Πλεισθένης .
Pluto . Z. Πλούτων .
Plutus . Z. Πλούτος .
Po . Z. Πάδος .
Podalirius . Z. Ποδαλείριος .
Podarces . Z. Ποδάρκης .
Pocile Porticus . Z. Στοά .
Policastro . Z. Πετηλία .
Polites . Z. Πολίτης .
Pollux . Z. Πολυδεύκης .
Polybus . Z. Πόλυβος .
Polydectes . Z. Πολυδέκτης .
Polymestor . Z. Πολυμήτωρ .
Polymnia , ἢ *Polyhymnia* . Z.
 Πολύμνια .
Polynices . Z. Πολυνεΐκης .
Polypheumus . Z. Πολύφημος .
Polyxene . Z. Πολυξένη .
Pomona . Z. Πομώνη .
Ponte Corvo . Z. Φρεγάλαι .
Pontus . Z. Πόντος .
Ponza . Z. Ποντία .
Porticus . Z. Στοά .
Pozzuolo . Z. Ποτίολοι .
Priamus . Z. Πρίαμος .
Priapus . Z. Πρίαπος .
Priscianus . Z. Πρισκιανός .
Probus . Z. Πρόβος .
Procles . Z. Προκλής .
Procne . Z. Πρόκνη .
Procrustes . Z. Προκρούστης .
Proetus . Z. Προΐτος .
Prometheus . Z. Προμηθεύς .
Propertius . Z. Προπέρτιος .
Prosper . Z. Πρόσπερος .
Protesilaus . Z. Πρωτεσίλαος .
Proteus . Z. Πρωτεύς .
Prudentius . Z. Προυδέντιος .
Prylis . Z. Πρύλις .
Pterelaus . Z. Πτερέλαος .
Publius . Z. Πούβλιος .
Puglia . Z. Απουλία .
Pylades . Z. Πυλάδης .
Pyrenaei montes . Z. Πυρηναιά .
Pyriphlegethon . Z. Πυριφλεγέ-
 θων .
Pyrrha . Z. Πύρρα .
Pyrrhus . Z. Πύρρος .
Pythia . Z. Πυθία .
Pythii Ludi . Z. Πύθια .
Pytho , ἢ *Python* . Z. Πύθων .

R

Ragusi Vecchio . Z. Επίδαυρος .

- Ravenna*. Z. Ραουέννα.
Reggio. Z. Ρήγιον.
Remus. Z. Ρωμύλος.
Rhadamanthys. Z. Ραδάμανθυς.
Rhea. Z. Ρέα.
Rhesus. Z. Ρήσος.
Rieti. Z. Ρεάτον.
Rimini. Z. Αρίμινον.
Roma. Z. Ρώμη.
Romulus. Z. Ρωμύλος.
Rufinus. Z. Ρουφίνος.
Rutilius. Z. Ρουτίλιος.
- S**
- Sabina*. Z. Σαβίνη.
Sacrum Promontorium. Z. Κάλπη.
Saeculum. Z. Αἰών.
Salamanca. Z. Σαλμαντική.
Salerno. Z. Σάλερνον.
Sallustius C. Crispus. Z. Σαλλούστιος Γάιος Κρίσπος.
Salmacis. Z. Σαλμακίς.
Salmoneus. Z. Σαλμωνεύς.
Salvianus. Z. Σαλβιανός.
Sammonicus. Z. Σαμμονικός.
San Filippo d' Angirone. Z. Αγύριον.
San Perino. Z. Κορφίνιον.
Santa Maria. Z. Πανδαταρία.
Santa Maria Rotonda. Z. Πάνθεον.
Saragosa. Z. Συρακουσαι.
Sardegna. Z. Σαρδῶι.
Sarsina. Z. Σάρσιννα.
- Saturnalia*. Z. Κρόνια.
Saturnus. Z. Κρόνος.
Satyri. Z. Σάτυροι.
Scafati. Z. Πομπηία.
Sciglio. Z. Σκύλλαιον.
Sciron. Z. Σκίρων.
Scylla. Z. Σκύλλα.
Sedulius. Z. Σεδούλιος.
Semele. Z. Σεμέλη.
Semidei. Z. Ημίθεοι.
Senatores. Z. Ρωμύλος.
Seneca Lucius. Z. Σένεκας Λούκιος.
Seneca Marcus. Z. Σένεκας Μάρκος.
September. Z. Σεπτέμβριος, Μήνες Ρωμαίων.
Servius. Z. Σέρβιος.
Sessa. Z. Σουέσσα.
Severianus. Z. Σεβηριανός.
Sextilis. Z. Μήνες Ρωμαίων.
Sextus Rufus. Z. Σηξτός Ρούφος.
Sibylla. Z. Σιβύλλα.
Sicilia. Z. Σικελία.
Sidonius. Z. Σιδώνιος.
Siena. Z. Σήνα.
Silenus. Z. Σιληνός.
Silius. Z. Σίλιος.
Silvanus. Z. Σιλβανός.
Sinigaglia. Z. Σηνογαλλία.
Sinon. Z. Σίνων.
Sisyphus. Z. Σίσυφος.
Sito. Z. Σιτώ.
Siviglia. Z. Ίσπαλις.
Smintheus. Z. Σμίνθος.

- Sol. Ζ. Ἡλιος.
 Solinus. Ζ. Σολίνος.
 Somnus. Ζ. Ὕπνος.
 Soria. Ζ. Νουμαντία.
 Sosipater. Ζ. Σωσίπατρος.
 Spagna. Ζ. Ἰσπανία.
 Sphinx. Ζ. Εἰφίγξ.
 Spoleto. Ζ. Σπολήτιον.
 Squillace. Ζ. Σκύλλαον.
 Staius. Ζ. Στατίος.
 Stato della Chiesa. Ζ. Σαβίνη.
 Stentor. Ζ. Στέντωρ.
 Sterope. Ζ. Στερόπη.
 Steropes. Ζ. Στερόπης.
 Stheneboea. Ζ. Σθενέβοια.
 Sthenelus. Ζ. Σθέnelος.
 Strongoli. Ζ. Πετηλία.
 Strophius. Ζ. Στρόφιος.
 Strymo. Ζ. Στρυμών.
 Styx. Ζ. Στύξ.
 Subalpina. Ζ. Γαλλία.
 Sulmona. Ζ. Σούλμον.
 Sulpicia. Ζ. Σουλπικία.
 Sulpicius. Ζ. Σουλπίκιος.
 Susa. Ζ. Σεγούσιον.
 Svetonius. Ζ. Συετώνιος.
 Syceus. Ζ. Συκεύς.
 Symmachus. Ζ. Σύμμαχος.
 Syrix. Ζ. Ξύριγξ.
T
 Tacitus. Ζ. Τάκιτος.
 Tagliate. Ζ. Ἐπιπολαί.
 Talassius. Ζ. Ταλάσιος.
 Tantalus. Ζ. Τάνταλος.
 Taormina. Ζ. Ταυρομένιον.
 Taranto. Ζ. Τάρας.
 Tarissa. Ζ. Ταρτησσός.
 Tarquena. Ζ. Ταρκυνία.
 Tarragona. Ζ. Ταράκων.
 Tartarus. Ζ. Τάρταρος.
 Telamon. Ζ. Τελαμών.
 Telchines. Ζ. Τελχίνες.
 Telemachus. Ζ. Τηλέμαχος.
 Tellus. Ζ. Γῆ.
 Temenus. Ζ. Τήμενος.
 Terentius. Ζ. Τερέντιος.
 Tereus. Ζ. Τερεύς.
 Terminus. Ζ. Τέρμιος.
 Terpsichore. Ζ. Τερψιχόρη.
 Terra. Ζ. Γῆ.
 Terracina. Ζ. Ταρράκινια.
 Terra di Bari. Ζ. Πευκετία.
 Terra di Lavoro. Ζ. Καμπα-
 νία.
 Terra d' Otranto. Ζ. Μεσσα-
 πία.
 Terra di Polluce. Ζ. Σελι-
 νοῦς.
 Terra Nuova. Ζ. Γέλα.
 Tetthys. Ζ. Τετθύς.
 Thalassius. Ζ. Ταλάσιος.
 Thalia. Ζ. Θάλεια.
 Thamyras. Ζ. Θάμυρις.
 Thaumastus. Ζ. Θαύμαστος.
 Theano. Ζ. Θεανώ.
 Themis. Ζ. Θέμις.
 Thersites. Ζ. Θεραΐτης.
 Theseus. Ζ. Θησεύς.

- Thesmophoria. Ζ. Θεσμοφορία.
 Thestor. Ζ. Θεστωρ.
 Thetis. Ζ. Θέτις.
 Thia. Ζ. Θεία.
 Thoas. Ζ. Θόας.
 Thyestes. Ζ. Θυέστης.
 Tibullus. Ζ. Τίβουλλος.
 Ticino. Ζ. Τίκινος.
 Tiferno. Ζ. Τίφερνος.
 Timago. Ζ. Τιμανος.
 Timor. Ζ. Φόβος.
 Tiresias. Ζ. Τειρεσίας.
 Tisiphone. Ζ. Τισιφώνη.
 Titans. Ζ. Τιτᾶνες.
 Tithonus. Ζ. Τιθωνός.
 Titus Livius. Ζ. Τίτος Λίβιος.
 Tityus. Ζ. Τιτυός.
 Tiverone. Ζ. Άνίων.
 Tleptolemus. Ζ. Τληπτόλεμος.
 Togata. Ζ. Γαλλία.
 Togatae Comoediae. Ζ. Ἀφρά-
 νιος.
 Toledo. Ζ. Τόλετον.
 Torre di Mare. Ζ. Μετάπον-
 τον.
 Torre di Patria. Ζ. Λίπερνον.
 Torre Segura. Ζ. Τρουεντίνος.
 Toscana. Ζ. Τυρρήνία.
 Transalpina. Ζ. Γαλλία.
 Trapani. Ζ. Δρέπανον.
 Trebia. Ζ. Τρεβίας.
 Tremiti. Ζ. Τρίμητος.
 Tribus. Ζ. Φυλή.
 Trieste. Ζ. Τεργέστη.
 Trigno. Ζ. Τρίνιος.
 Triptolemus. Ζ. Τριπτόλεμος.
 Triton. Ζ. Τρίτων.
 Trogus. Ζ. Τρόγος.
 Troilus. Ζ. Τρώϊλος.
 Trophonius. Ζ. Τροφώνιος.
 Tullius. Ζ. Τούλλιος.
 Turnus. Ζ. Τουρνος.
 Turpilius. Ζ. Τουρπίλιος.
 Tyche. Ζ. Τύχη.
 Tydeus. Ζ. Τυδεύς.
 Tyndareus. Ζ. Τυνδάρεως.
 Typhoëus. Ζ. Τυφεύς.
 Tyro. Ζ. Τυρώ.
- U**
- Ulisses. Ζ. Ὀδυσσεύς.
 Umbria. Ζ. Ὀμβρική.
 Urania. Ζ. Οὐρανία.
 Urnaus. Ζ. Οὐρανός.
- V**
- Valerius Flaccus. Ζ. Βαλέριος
 Φλάκκος.
 Valerius Maximus. Ζ. Βαλέριος
 Μάξιμος.
 Varinus. Ζ. Βαρῖνος.
 Varro. Ζ. Βάρρων.
 Vegetius. Ζ. Βεγήτιος.
 Veletri. Ζ. Βέλιτρα.
 Venantius. Ζ. Βενάντιος.
 Venezia. Ζ. Βενετία.
 Venosa. Ζ. Οὐενουσία.
 Venus. Ζ. Ἀφροδίτη.

- Verona.* Ζ. Ούηρών.
Verrius. Ζ. Βέρριος.
Vesuvio. Ζ. Ούασούϊον.
Vestae, ἢ Vestales. Ζ. Ἑστία.
Vibius. Ζ. Βίβιος.
Victor Aurelius. Ζ. Βίκτωρ Αύ-
 ρήλιος.
Victor Publius. Ζ. Βίκτωρ Πού-
 βλιος.
Victor Sext. Aurelius. Ζ. Βίκτωρ
 Σῆξτος Αύρηλιος.
Victor Uticensis. Ζ. Βίκτωρ Ου-
 τικήνσιος.
Victorinus. Ζ. Βικτωρίνος.
- Vienna.* Ζ. Ουίνδελικία, Ουίνδο-
 βόνα.
Vienne. Ζ. Ουίνδοβόνα.
Vindobona. Ζ. Ουίνδοβόνα.
Virgilius. Ζ. Βιργίλιος.
Vitruvius. Ζ. Βιτρούβιος.
Volturno. Οίουλτοῦρνος.
Vulcanus. Ζ. Ἡφαιστος.

Z

- Zeno.* Ζ. Ζήνων.
Zephyrus. Ζ. Ζέφυρος.
Zethus. Ζ. Ζήθος.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Πίνακες δύο διαφόρων Συλλογῶν
καὶ Ἐκδόσεων.

Π Ι Ν Α Ξ Α΄.

Διαφόρων Ἑλληνικῶν Συλλογῶν καὶ τῶν
Ἐκδοτῶν αὐτῶν.

Συλλογαί.

- Ἀλεξίφαρμακευτική. Ζ. Καμεράριος, Β΄.
 Ἀνεκδότων διαφορῶν. Ζ. Ματθαῖος.
 Ἀνεκδότων Ἑλληνικῶν. Ζ. Βέκκερος, Α΄. — Βαλλισῶν. — Σιβέγκιος.
 Ἀντιαιρετική. Ζ. Λεουγλαύτιος, Α΄.
 Ἀττικῶν Λέξεων. Ζ. Βασκοσάνος.
 Ἀστρολογική. Ζ. Καμεράριος, Α΄.
 Ἀστρονομική. Ζ. Κομμελίνιος, Α΄. — Ὀππερος. — Πεταύτιος.
 Βουκολικῶν. Ζ. Ἄλδος, Θ΄. — Κρισπίνος.
 Βυζαντινῶν Ἱστοριογράφων. Ζ. Λαββέος.
 Γεωγράφων. Ζ. Γρωνόβιος.
 Γεωγράφων Ἑλασσόνων. Ζ. Οὐδσιώνιος.
 Γεωργικῶν. Ζ. Ἄλδος, Θ΄. — Κρισπίνος.
 Γνωμική. Ζ. Γέσνερος. — Ἐρτέλιος. — Μωρέλλιος. — Πλαντίνος.
 Γνωμικῶν. Ζ. Ἄλδος, Θ΄. — Ἰούντας Φίλιπ. Β΄. — Καπελέτιος. — Φά-
 βριος.
 Γνωμικῶν Ποιητῶν. Ζ. Βρούγγιος, Β΄. — Κρισπίνος. — Συλβούργιος.
 Γνωμολογική. Ζ. Νέαυδρος. — Στέφανος Ἐρρίκος, Θ΄.
 Γραμματικογνωμική. Ζ. Γουρμόντιος.
 Γραμματικῶν. Ζ. Ἄλδος, Α΄. — Βουλκάνιος. — Ἰούντας Βερν. — Ἰούν-
 τας Φίλιπ.
 Γραμματικῶν Ἑλληνικῶν. Ζ. Στέφανος Ἐρρίκος Γ΄.

- Γυναικῶν Ἑλληνίδων τῶν καταλογάδην. Ζ. Βόλφιος Χριστ. Β'.
 Διαφόρων Ἑλλήνων Συγγραφέων καὶ Ποιητῶν (Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη).
 Ζ. Φαβρίκιος.
 Διαφόρων Ποιητῶν. Ζ. Λέκτιος, Β'.
 Διαφόρων Ποιητῶν καὶ Ποιητρῶν. Ζ. Οὐρσίνοσ.
 Διαφόρων Συγγραμμάτων (Ἀνάλεκτα). Ζ. Μοντφωκόνοσ.
 Ἐπιγραμμάτων. Ζ. Ἄλδοσ, Γ'.
 Ἐπιστολῶν. Ζ. Ἄλδοσ, Σ'. — Λέκτιος, Α'. — Καμεράριοσ, Δ'. — Κομ-
 μελίνοσ, Β'. — Ὀρέλλιοσ, Β'. — Πρεβοτώσ.
 Ἐπιστολῶν Σωκρατικῶν. Ζ. Ἀλλάτιοσ, Α'.
 Ἐρωτικῶν Συγγραφέων. Ζ. Κομμελίνοσ, Δ'. — Μιτσαχερλίχοσ.
 Ἡθικογνωμικὴ. Ζ. Ὀρέλλιοσ, Β'.
 Ἡρωϊκῆσ Ποιήσεωσ. Ζ. Στέφανοσ Ἐρρίκοσ, Δ'.
 Ἱστορικὴ. Ζ. Ὀρέλλιοσ, Γ'. — Στέφανοσ Ἐρρίκοσ, Ζ'. — Σουλβούρ-
 γιοσ, Α'.
 Ἱστορικομυθικὴ. Ζ. Γαλέοσ, Α'. — Ξύλανδροσ.
 Ἱστορικῶν. Ζ. Ἄλδοσ, Ζ'.
 Ἱστορικῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ζ. Βαλέσιοσ.
 Κωμικῶν Ποιητῶν. Ζ. Ἐρτέλιοσ, Β'.
 Κωμωδιῶν Ἑλλ. Ζ. Γρότιοσ.
 Κυνολογικὴ. Ζ. Ῥιγάλτιοσ.
 Λεξικῶν. Ζ. Ἄλδοσ, Β'. — Βουλκάνιοσ. — Στέφανοσ Ἐρρίκοσ, Α'.
 Λυρικὴ. Ζ. Γιούντασ Θωμ.
 Λυρικῶν Ποιητῶν. Ζ. Κομμελίνοσ, Γ'. — Οὐρσίνοσ. — Στέφανοσ Ἐρ-
 ρίκοσ, Γ'.
 Μαθηματικῶν. Ζ. Βαλλίσιοσ. — Θηβενότησ.
 Μικτὴ. Ζ. Στέφανοσ Ἐρρίκοσ, Σ'.
 Μουσικῶν. Ζ. Μεϊβόμιοσ. — Μεούραιοσ, Β'.
 Μυθικοαστρονομικὴ. Ζ. Μίκυλλοσ.
 Μυθικοφυσικοηθικὴ. Ζ. Γαλέοσ, Β'.
 Μυθιστοριογράφων. Ζ. Μεούραιοσ, Γ'.
 Μυθολογικὴ. Ζ. Νεβελέτοσ.
 Μυθοποιῶν. Ζ. Ἄλδοσ, Γ'.
 Ὀρθοδοξογραφικὴ. Ζ. Γρωέησ.
 Ὄρνιθολογικὴ. Ζ. Ῥιγάλτιοσ.

- Παροιμιογράφων. Ζ. Ἄλδος, Γ'. — Σχόττος.
 Περιπατητικῶν Φιλοσόφων. Ζ. Ἄλδος, Η'.
 Ποιημάτων Ἑλληνικῶν (Σύμμικτα). Ζ. Μαιτταῖρος.
 Ποιητικῆ. Ζ. Ἰούντας Βενεδ. — Ἰούντας Βερν. — Ἰούντας Θωμ. —
 Νεάνδρος.
 Ποιητριῶν. Ζ. Σνεΐδερος Ἀ. — Βόλφιος Χριστ.
 Ποιητῶν. Ζ. Λιβέρτος.
 Ποιητῶν διαφορῶν. Ζ. Βοισσονάδης.
 Ποιητῶν Ἑλασσόνων. Ζ. Βιντερτῶν. — Γαῖσφόρδιος, — Σουλβούργιος, Β'.
 Ποιητῶν Παλαιῶν. Ζ. Βρούγκιος, Α'.
 Ποιητῶν Χριστιανῶν. Ζ. Καπελέτιος.
 Ῥητόρων. Ζ. Ἄλδος Δ'. — Ἀλλάτιος, Α'. — Στέφανος Ἐρρίκος, Ε'.
 καὶ Η'.
 Ῥητόρων Ἀττικῶν. Ζ. Βέγκερος, Β'.
 Ῥητόρων Ἑλλήνων. Ζ. Ρεΐσκίος.
 Σοφιστῶν. Ζ. Ἀλλάτιος, Α'.
 Συγγραμματικῶν Περί Πυρετοῦ. Ζ. Φερνέλιος. — Περί Γυναικείων Πα-
 θῶν. Ζ. Βόλφιος Γάσπ. — Περί τοῦ εὐ ζῆν. Ζ. Βόλφιος Ἰερῶν.
 Σφαιρικῆ. Ζ. Δασυπόδιος.
 Τακτικῶν. Ζ. Μεούρσιος, Α'.
 Τραγηδιῶν Ἑλλ. Ζ. Γρότιος.
 Φιλοσοφικῆ. Ζ. Νεάνδρος.
 Φιλοσοφικῆς Ποιήσεως. Ζ. Στέφανος Ἐρρίκος, Β'.
 Χρησμῶν. Ζ. Ὀφοποιός.

Ἐκδύται αὐτῶν τῶν Συλλογῶν κατὰ τὸ
Ἑλληνικὸν ἀλφάβητου.

Ἄλδος (*Aldus* *).

Α'. Συλλογὴ Γραμματικῶν.

I. Constantini Lascaris Erotemata, cum interpretatione latina. — De litteris graecis ac diphthongis et quemadmodum ad nos veniant. — Abbreviationes quibus frequentissime Graeci utuntur. — Oratio dominica et duplex salutatio beatae Virginis. — Symbolum Apostolorum. — Evangelium D. Joannis Evangelistae. — Carmina aurea Pythagorae. — Phocylidis viri sapientissimi moralia: Omnia supra scripta habent e regione interpretationem latinam de verbo ad verbum. Venet. 1494, in 4.

*) Ἄλδος Μανούτιος ἢ Ἄλδος Πῖος Μανούτιος Ῥωμαῖος, καὶ κοιν. Ἄλδος Πρεσβύτερος (*Aldus Manutius*, ἢ *Aldus Pius Manutius Romanus*, ἢ *Aldus Senior*, ἢ *Major*), Ἀνδρέας Ἀσουλάνος, ὁ καὶ Σόκερος λεγόμενος, ἦτοι ὁ πενθερὸς αὐτοῦ (*Andrea Asulanus*, ἢ *d'Asola*, καὶ *Socerus*), Παῦλος Μανούτιος Ῥωμαῖος (*Paulus Manutius Romanus*), ὁ υἱὸς τοῦ Ἄλδου, καὶ Ἄλδος ὁ υἱὸς τοῦ Παύλου, ὁ καὶ Νεώτερος ἐπονομαζόμενος (*Aldus Minor*, ἢ *Junior*) ἐξέδωκαν πρῶτον ἐν Βενετία περὶ τὰ τέλη τῆς 15. καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 15. ἀπὸ Χριστοῦ Ἐκατονταετηρίδος τὰς ἐπομένους ἐκδόσεις, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτόθι, ἐν Ρώμῃ, Βουωνία καὶ ἀλλαχοῦ ἕως μετὰ τὰ μέσα τῆς αὐτῆς 15. Ἐκατονταετηρίδος, πολλὰς καὶ ἄλλας ὠραίας καὶ ἐπιδωροδωμένας Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων Συγγραφέων καὶ Ποιητῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπιγράφονται διαφόρως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναφέρονται εἰς τὴν ἱστορίαν μὲ μόνον τὸ τοῦ Ἄλδου ὄνομα (*Editiones Aldinae*), καὶ τιμῶνται πολὺ, ἀλλ' αἱ περισσότεραι ἐξ αὐτῶν εἶναι σπανιώταται καὶ σχεδὸν δυσεύρετοι.

Ταῦτα περιέχει οὗτος ὁ τόμος, καὶ εἶναι, λέγουσι, τὸ πρῶτον βιβλίον, τὸ ὁποῖον ὁ Ἄλδος ἐτύπωσε μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ ἔτους, μ' ὅλον ὅτι ἄλλοι θέλουσι τὸ τοῦ Μουσαίου.

II. Constantini Lascaris de octo partibus orationis liber I; de constructione liber II; de nomine et verbo liber III. — Eiusdem de pronomine secundum omnem linguam et poetikum usum: Haec omnia habent e regione latinam interpretationem, etc. — Cebetis Tabula, gr. et lat. — De litteris graecis ac diphthongis, et quemadmodum ad nos veniant. — Abbreviationes, etc. — Carmina aurea Pythagorae. — Phocylidis poema ad bene beateque vivendum. gr. et lat. Venetiis, in 4.

Ἄυτη ἡ ἀνευ σημειώσεως τοῦ ἔτους ἔκδοσις ἔργων, λέγουσι, μεταξὺ τοῦ 1498 καὶ 1503 ἔτους.

III. Theodori (Gazae) introductivae grammatices libri IV. — Eiusdem de mensibus opusculum. — Apollonii Grammatici de constructione libri IV. — Herodianus de numero. gr. Venet. 1495, in fol.

IV. Thesaurus Cornucopiae et Horti Adonidis, ἤτοι Θεσαυρὸς Κέρατος Ἀμαλθείας καὶ Κήπου Ἀδώνιδος· ἢ, καθὼς ἄλλοι γράφουσι καὶ στίζουσι: Thesaurus, Cornu Copia et Horti Adonidis, τούτεστι Θεσαυρὸς, Κέρας Ἀμαλθείας καὶ Κήποι Ἀδώνιδος. gr. Venet. 1496, in fol.

Τοῦ βιβλίου τούτου μόνον ἡ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους ἐπιγραφή καὶ τινα προοίμια εἶναι εἰς τὸ Λατινικόν, τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα εἶναι εἰς τὸ Ἑλληνικόν. Ἐμπεριέχονται δὲ εἰς αὐτὸ τῶν ἐφεξῆς Συγγραφέων τὰ ἀποσωθέντα γραμματικὰ ἀποσπασμάτια, ὡς Ἰωάννου Ἀλίου Dionysii de indeclinabilibus verbis. — Ex commentariis Eustathii ac aliorum grammaticorum electa per ordinem litterarum. — Formationes verborum Εἰμί et Εἰμι. — De iis quae sedere significant. — Ex scriptis Herodiani excerpta de magno verbo. — Ex scriptis eiusdem deductiones difficulter declinatorum verborum. — Choerobosci

ad eos qui in omnibus verbis regulas quaerunt et similitudines. — Ejusdem in quibus ob malesonantiam attrahatur. — De anomalis et inaequalibus verbis secundum ordinem alphabeti. — Herodiani de inclinatis et encliticis et coencliticis dictiunculis. — Ex scriptis Choerobosci de iis quae inclinantur encliticisque. — Aelii Dionysii de iis quae inclinantur et encliticis. — Anonymi de iis quae inclinantur. — Ex scriptis Joannis Grammatici de idiomatibus. — Eustathii de idiomatibus quae apud Homerum. — Item aliter de idiomatibus ex iis quae a Corintho decerpta. — De foemininis nominibus quae desinunt in ω .

V. Constantini Lascaris, etc. Venetiis, 1512, in 4.

Ἡ ἔκδοσις περιέχει ὅσα καὶ ἡ ἀνευ σημειώσεως τοῦ ἔτους (II.), καὶ προσέτι: Joannis Grammatici de idiomatibus linguarum tres tractatus.

VI. Erotemata Chrysolorae. — De anomalis verbis. — De formatione temporum ex libro Chalcondylae. — Quartus Gazae de constructione. — De encliticis. — Sententiae monostichi ex variis poëtis, gr. Venetiis, 1512, in 8.

VII. Erotemata Chrysolorae, etc. Venetiis, 1517, in 8.

Ἡ ἔκδοσις αὕτη περιέχει ὅσα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ προσέτι τὰ Δίστιχα τοῦ Κάτωνος Ἑλληνιστῆ, καὶ τὰ Ἐρωτήματα τοῦ Γουαρίνου.

VIII. Theodori (Gazae) grammatices libri IV. — De mensibus liber ejusdem. — Georgii Lecapeni de constructione verborum. — Emanuelis Moschopuli de constuctione nominum et verborum. — Ejusdem de accentibus, gr. Venet, 1525, in 8.

Ἡ Γραμματικὴ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ μετετυπώθη πολλάκις εἰς Βενετίαν, Φλωρεντίαν, Βικεντίαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Εὐρώπης μετὰ καὶ χωρὶς τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως. Τὰ δὲ Γραμματικὰ

Ἐρωτήματα τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρεως καὶ Ἐμμανουὴλ τοῦ Χρυσω-
 λωρᾶ εἶναι, λέγουσι, τὰ πρῶτα, καὶ ὡς πρῶτα Ἑλληνικά βιβλία, τὰ
 ὁποῖα ἐτυπώθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν μετὰ τὴν εὑρεσιν τῆς Τυπογραφίας,
 ἐν πρῶτοις εἰς τὰ Μεδιόλανα, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Βενετίαν, καὶ εἰς
 ἄλλας πόλεις τῆς Ἰταλίας, καὶ εἶναι τόσον σπάνια, ὥστε μόλις εὐρί-
 σκονται πολλά ὀλίγα ἀντίτυπα εἰς δημοσίους, ἢ μερικὰς τινῶν Βιβλιο-
 θήκας, καὶ τὰ ζητοῦσιν οἱ φιλαρχαῖοι Ἀγγλοὶ μὲ τὸν λύχρον τοῦ Διο-
 γένους!

Β'. Συλλογὴ Ἀεξιμῶν.

I. Dictionarium graecum copiosissimum secundum ordi-
 nem alphabeti, cum interpretatione latina. — Cyrilli opuscu-
 lum de dictionibus quae variato accentu mutant significatio-
 nem, secundum ordinem alphabeti, cum interpretatione latina.
 — Ammonius de differentia dictionum per litterarum ordi-
 nem. — Vetus instructio et denominationes praefectorum mi-
 litum. — Significata τοῦ η. — Significata τοῦ ὤς. Venet. 1497,
 in fol.

II. Dictionarium graecum, cum interpretatione latina. —
 Collectio dictionum quae differunt significatu, ordine alpha-
 beti, etc. — Ammonius de similibus et differentibus dictio-
 nibus. — Vetus instructio et denominationes praefectorum mi-
 litum. — Orbicius de nominibus ordinum militarium. —
 Significata τοῦ η καὶ ὤς. — Joannis Grammatici de proprietati-
 bus linguarum. — Eustathii quaedam de proprietatibus lin-
 guarum apud Homerum. — Corinthus de proprietatibus lin-
 guarum. — Verborum anomalorum declinationes secundum
 ordinem litterarum. — Herodiani quaedam de encliticis. —
 Jo. Grammatici Characis quaedam de encliticis. — Choero-
 bosci quaedam de encliticis. — Thomae Magistri Eclogae
 atticorum nominum et verborum. — Emanuelis Moschopuli
 Eclogae atticarum dictionum, nunc primum impressae. Vene-
 tiis, 1524, in fol.

Τὰ δύο ταῦτα Λεξικά τιμῶνται πολὺ διὰ τὰ περιεχόμενα Συγγράμματα τῶν παλαιῶν Γραμματικῶν, ἀλλ' εἶναι σπανιώτατα καὶ σχεδὸν δυσεύρετα.

Γ'. Συλλογὴ Μυθοποιῶν καὶ Παροιμιολογῶν.

Vita et fabellae Æsopi, gr. et lat. — Gabriae Fabellae XLIII, gr. et lat. — Phurnutus s. Curnutus de natura deorum. — Palaephatus de non credendis historiis. — Heraclides Ponticus de allegoriis apud Homerum. — Ori Appollinis Niliaci hieroglyphica. — Collectio proverbiorum Tarrhaei et Didymi, item eorum quae apud Suidam aliosque habentur, per ordinem litterarum. — Ex Aphthonii exercitamentis de fabula. Tum de formicis et cicadis, gr. et lat. — Ex Hermogenis exercitamentis de fabula, Prisciano interprete. — Apologus de cassita apud Gellium. Venetiis, 1505, in fol. parv.

Δ'. Συλλογὴ Ἑλλήνων Ῥητόρων.

Rhetores graeci. Venet. 1508 καὶ 1509, φύλ. εἰς δύο τόμους (Ἑλληνιστὶ μόνον).

Τόμ. Α'. Aphthonii Progymnasmata. — Hermogenis Ars rhetorica. — Aristotelis Rhetoricorum ad Theodectem libri III. — Ejusdem Rhetorica ad Alexandrum. — Ejusdem Ars poetica. — Sopatri Quaestiones de componendis declamationibus in causis praecipue judicialibus. — Cyri Soph. Differentiae statuum. — Dionysii Halicarn. Ars rhetorica. — Demetrii Phaleri de interpretatione. — Alexandri Soph. de figuris sensus et dictionis. — Adnotationes innominati (τοῦ Φοιβάμμωνος) de figuris rhetoricis. — Menandri Rhetoris divisio causarum in genere demonstrativo. — Aristidis de civili oratione. — Ejusdem de simplici oratione. — Apsini de arte rhetorica praecepta. — Minuciani et Nicagorae de Enchirematibus.

Τόμ. Β'. In Aphthonii Progymnasmata commentarius in-
nominati auctoris. — Syriani, Sopatri, Marcellini Commenta-
rii in Hermogenis Rhetorica.

Κατὰ τὸ 1523 ἔτος, Ἀνδρέας ὁ Ἀσουλάνος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ἐτύπωσαν εἰς φύλ. τὴν Λατινικὴν Μετάφρασιν ταύτης τῆς Συλλογῆς,
ἐπιστατοῦντος Ἰακώβου τοῦ Τωρελλίου.

Ε'. Συλλογὴ Λόγων Ἑλλήνων Ῥητόρων.

Rhetorum graecorum Orationes. graece. Venetis, 1513,
φύλ. εἰς τόμους τρεῖς.

Τόμ. Α'. Aeschines, Lysias, Alcidas, Antisthenes, De-
mades, Andocides, Jsaeus, Dinarchus, Antiphon, Lucurgus,
Gorgias, Lesbonax, Herodes.

Τόμ. Β'. Andocides, Jsaeus, Dinarchus, Antiphon, Lycur-
gus, Gorgias, Lesbonax, Herodes.

Τόμ. Γ'. Jsocrates, Alcidas, Gorgias, Aristides.

Ἡ ἔκδοσις αὕτη εἶναι τόσον σπανία, ὥστε λέγουσι νὰ μὴν ὑπάρ-
χωσι περισσότερα ἀπὸ τρία ἀντίτυπα εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῆς Γερ-
μανίας, ἓν ἐκ τῶν ὁποίων, κτῆμα τοῦ περιφήμου Βυττεμβαχίου (Wyt-
tenbach), ἠγοράσθη μετὰ τὸν θάνατόν του διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ
βασιλέως τῆς Πρωσίας.

Σ'. Συλλογὴ Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν.

Epistolarum graecarum collectio. Venetiis, 1499, in 4, εἰς
μέρη δύο, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον φέρει ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν:
Epistolae diversorum philosophorum, oratorum, rhetorum,
XXVI.

Εἰς τὰ δύο ταῦτα μέρη ἐμπεριέχονται (Ἑλληνιστὶ μόνον) αἱ

Ἐπιστολαὶ τῶν ἐξῆς Συγγραφέων: Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Λιβανίου, Χίωνος, Ἀισχίνου, Ἰσοκράτους, Φαλάριδος, Βρούτου, Ἀπολλωνίου Τυανέως, Συνεσίου, Δημοσθένους, Πλάτωνος, Ἀριστοτέλους, Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Μακεδόνων, Ἰπποκράτους, Δημοκρίτου, Ἡρακλείτου, Διογένης, Κράτητος, Ἀναχάρσιδος, Εὐριπίδου, Θεανοῦς, Μελίσσης, Μυίας, Ἀλκίφρονος, Φιλοστράτου, Θεοφυλάκτου, Ἀιλιανοῦ, Αἰνείου, Προκοπίου, Διονυσίου, Λύσιδος, Ἀμάσιδος, Μουσωνίου.

Ἡ αὕτη ἢ Συλλογὴ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν μετετυπώθη ἐν Γενεύῃ μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως, 1606, εἰς φύλλον, ἥτις φευδῶς ἀποδίδεται εἰς τὸν περιφθονοῦν Κοιτάκιον.

Ζ'. Συλλογὴ Ἱστορικῶν.

Xenophontis Omissa quae et graeca gesta appellantur. — Gregorii Gemisti qui et Pletho dicitur, ex Diodori et Plutarchi historiis de iis quae post pugnam ad Mantineam gesta sunt, per capita tractatio. — Herodiani a Marii principatu historiarum libri octo, etc. gr. Venet. 1503, in fol.

Η'. Συλλογὴ Περιπατητικῶν Φιλοσόφων.

I. Ammonii Hermei commentaria in librum Περὶ Ἑρμηνείας. — Margentini, ἢ Magentini Archiep. Mityl. in eundem enarratio, gr. Venet. 1503, in fol.

Οὗτος ὁ τόμος περιέχει προσέτι: Michaelis Pselli Paraphrasin Περὶ Ἑρμηνείας. — Ammonius Hermeas in Aristotelis decem Categorias.

II. Simplicii commentaria in tres libros Aristotelis de anima. — Alexandri Aphrodisieii commentaria in librum de sensu et sensibili. — Michaelis Ephesii Annotationes in librum de memoria et reminiscencia. Venetiis, 1527, in fol.

III. Joannes Grammaticus in libros de generatione et itinere. — Alexandri Aphrodisiensis in Meteorologica. — Idem de mixtione, gr. Venet. 1527, in fol.

IV. Ejusdem et aliorum Commentarium in posteriora resolutoria Aristotelis gr. Venetiis, 1534, in fol.

V. Eustratii et aliorum insignium peripateticorum commentaria in libros decem Aristotelis de moribus ad Nicomachum, una cum textu suis in locis adjecto, gr. Venetiis, 1536, in fol.

IV. Olympiodori, philosophi Alexandrini, in Meteora Aristotelis Commentarii. — Joannis Grammatici Philoponi scholia in primum Meteorum Aristotelis. gr. et lat. J. B. Camotio interprete, Venetiis 1551, 2 vol. in fol.

Θ'. Συλλογὴ Γνωμικῶν, Βουκολικῶν καὶ
Γεωργικῶν Ποιητῶν.

Theocriti Eclogae XXX. — Genus Theocriti et de inventione bucolicorum. — Catonis Romani Sententiae paraeneticae distichi. — Sententiae septem sapientium. — De invidia. — Theognis Megarensis Siculi Sententiae elegiacae. — Sententiae monostichi per capita ex variis poëtis. — Aurea carmina Pythagorae. — Phocylidae poëma admonitorium. — Carmina Sibyllae Erythraeae de Christo Jesu domino nostro. — Differentia vocis. — Hesiodi Theogonia, Scutum Herculis, Georgicon libri II, gr. Venet. 1495, in fol.

Τοῦτο εἶναι, λέγουσι, τὸ τέταρτον βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐτύπωσεν Ἄλδος ὁ Πρεσβύτερος, καὶ τὸ τρίτον μετὰ τῆς σημειώσεως τοῦ ἔτους.

Ι. Συλλογὴ Ἐπιγραμμάτων.

Florilegium (Ἀνθολόγιον, ἢ Ἀπάνθισμα) diversorum Epigrammatum in septem libros, gr. Venetiis, 1503, in 8.

Μετετυπώθη αὐτόθεν κατὰ τὸ 1521 καὶ 1550 ἔτος.

Ἄλλάσιος (*Leo Allatius*).

Α'. Συλλογὴ Σωκρατικῶν Ἐπιστολῶν.

Socratis, Antisthenis at aliorum Socraticorum Epistolae, gr. et lat. Paris 1637, in 4.

Β'. Συλλογὴ Ἑλλήνων Σοφιστῶν καὶ Ῥητόρων.

Allatii (Leonis) Excerpta graecorum sophistarum et rhetorum. Romae, 1641, in 8.

Ἐμπεριέχονται εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν: Libanii Narrationes XXXIX. — Niciphorae Basilacae Fabulae, Narrationes et Ethopoeiae. — Severi Alexandrini Ethopoeiae. — Theodori Cynopolitae Ethopoeiae. — Adriani Sophistae fragmenta. — Callinici fragmenta de laude Romae. — Jsaaci Comneni de praetermissis ab Homero et Characteres. — Anonymi de XII laboribus Herculis. — Leonis Philosophi versus retrogradi. — Nicolai Corcyrensis, Joannis Geometrae et Emanuelis Phile Epigrammata in crucem.

Εὐρίσκειται προσέτι εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον τὸ Περὶ Ἀπίστων Σύγγραμμα τοῦ Ἡρακλείτου, καὶ ἕτερον ἀνωνύμου τινὸς περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Γ'. Σύμμικτα, ἤτοι Συγγραμμάρια διαφόρων.

Σύμμικτα, sive opuscula graeca et latina vetustiora et recentiora. Romae, 1655, in 8.

Ἡ αὐτὴ ἡ σπανία Συλλογὴ περιέχει τῶν ἐξῆς Συγγραφέων τὰ Συγγραμμάρια, συνωδευμένα μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως: Joannis Phocae compendiaria descriptio castrorum et urbium, etc. — Eriphanii Enarratio Syriae, etc. — Constantini Porphyrogenen. Basilius Macedo. — Perdiccae Expositio Thematum, etc. — Anonymus de locis Hierosolymitanis. — Joannis Anagnostae de extremo Thessalonicensi excidio Dissertatio. — Ejusdem Monodia de excidio urbis Thessalonicensis. — Joannis (ἄλλ. Thaodori) Gazae Epistola ad Franciscum Philelphum de origine Turcarum.

Εὐρίσκονται εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν καὶ ἄλλα τινὰ Συγγραμμάρια εἰς Λατινικὴν γλῶσσαν.

Βαλέσιος (Henricus Valois, ἢ Valesius).

Συλλογὴ Ἑκκλησιαστικῶν Ἱστορικῶν.

Eusebii ecclesiasticae hist. libr. X. — Ejusdem vitae Constantini libri V. — Socratis libri VII. — Theodreti libri V. — Collectaneorum ex histor. eccles. Theodori Lectoris libri II. — Hermei Sozomeni libri IX. — Evagrii libri VI. textum gr. collatis IV mss. codd. emendavit, latine vertit, ed annotationibus illustravit Henr. Valesius. Paris. 1659, in fol.

Ἀὕτη ἡ Συλλογὴ μετετυπώθη ἐπιδιωρθωμένη πολλαχοῦ, καὶ ἐν Παρισίοις, 1677, φύλ. μετὰ προσθήκης.

Βαλλίσσιος (Joannes Wallis, ἢ Vallisius).

Συλλογὴ Μαθηματικῶν.

Opera Mathematica. Oxon. 1695 — 1699, 3 tom. in fol.

Ἄρμονικὴ τοῦ Κλαυδίου Πτολεμαίου, τοῦ Πορφυρίου καὶ Ἐμμανουὴλ τοῦ Βρυεννίου· ὁ Φαρμίτης καὶ ἡ καταμέτρησης τοῦ Κύκλου τοῦ Ἀρχιμήδους, μετὰ τῶν Ὑπομνημάτων τοῦ Εὐτοκίου· τὸ Περὶ Μεγεθῶν καὶ Ἀποστάσεων Ἡλίου καὶ Σελήνης Ἀριστάρχου τοῦ Σαμίου· Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ Πάππου, μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως καὶ κριτικῶν Σημειώσεων.

Βασκοσάνος (Michael Vascosanus).

Συλλογὴ Συγγραφέων Ἀττικῶν λέξεων.

Thomae Magistri, Phrynichi et Moschopuli Eclogae atticarum vocum. — Aeliani et Orbicii de ratione acierum instruendarum, graece, Lutet. 1552, in 8.

Βέκκερος (Immanuel Bekkerus).

Α'. Συλλογὴ Ἑλληνικῶν Ἀνεκδότων.

Anecdota graeca. Berolin. 1814, καὶ ἀκολούθως, τρεῖς τόμοι εἰς 8.

Τόμ. Α'. Συλλογὴ ἐξ Λεξικῶν, οἷον 1. ἐκ τῶν τοῦ Φρυνίχου τοῦ Ἀραβίου τῆς σοφιστικῆς παρασκευῆς. 2. Ἀναττικιστής, ἢ Ἄλλος ἀλφάβητος. 3. Περὶ συντάξεως. 4. Δικῶν ὀνόματα. 5. Λέξεις ῥητορι-

καί. 6. Συναγωγή λέξεων χρησίμων ἐκ διαφόρων σοφῶν τε καὶ ῥητόρων πολλῶν.

Τόμ. Β'. Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρέως Περὶ Συνδέσμων καὶ Ἐπιρρήματων. — Διονυσίου τοῦ Θρακῆς Γραμματικῆ, καὶ τὰ εἰς αὐτὴν διαφορῶν Γραμματικῶν Σχόλια.

Τόμ. Γ'. Θεοδοσίου Κανόνες.

Β'. Συλλογὴ Ἀττικῶν Ῥητόρων.

Oratores Attici, ex recensione Immanuelis Bekkeri. Oxonii, 1823, Tom. V, in 8.

Τόμ. Α'. Antiphon, Andocides, Lysias.

Τόμ. Β'. Isocrates.

Τόμ. Γ'. Isaeus, Deinarchus, Lycurgus, Aeschines, Demades.

Τόμ. Δ'. Demosthenes pars prima — pars secunda — pars tertia — pars quarta.

Τόμ. Ε'. Indices graecitatis (Πίνακες ἑλληνισμοῦ), quos in singulos oratores Atticos confecit J. J. Reiskius, passim emendati et in unum corpus redacti. Oxon. 1828, in 8, T. Mitchell, A. M.

Ἡ Βεκκέρειος αὕτη ἔκδοσις τῶν δέκα Ἀττικῶν Ῥητόρων εἶναι ἡ μέγιστος τοῦδε ἀρίστη, καὶ ἐπαινεῖται πολὺ διὰ τὴν ὀρθὴν γραφὴν μάλιστα τοῦ κειμένου.

Βικτώριος (Petrus Victorius).

Συλλογὴ Ἀστρονομικῆ.

Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena libri III. — Ejusdem Catal. asterismorum. — Achillis Stasii (Ἰώως Τatii) in Arati Phaenomena. — Arati orta et fragmenta aliorum veterum. gr. Florent. Junta, 1567, in fol.

Βιλλοισών (*Joan. Baptist. Casp. d' Anse de Villoison*).

Συλλογή Ἑλληνικῶν Ἀνεκδότων.

I. Anecdota graeca, e regia Parisiensi et e Veneta S. Marci bibliothecis deprompta. Venetiis, 1781, 2 Tom. in 4.

Πλὴν τοῦ Ἱστορικομυθικοῦ Λεξικοῦ τῆς Εὐδοκίας, ἐπιγραφομένου Ἰωνιά, τουτέστι κῆπος ἐξ Ἴων (ἰταίων, ἢ μενεξέδων Βαρβαρ.), ἐμπεριέχονται εἰς ταῦτα τὰ ἀνεκδοτα καὶ τὰ ἐξῆς: Μακαρίου Χρυσοκεφάλου Ῥοδωνιά, ἥτοι κῆπος ἐκ Ῥόδων, τουτέστι τριανταφύλλων. — Χωρικίου Μελέται δύω. — Λόγος Προκοπίου Γαζαίου. — Τεμάχια τινὰ Κωνσταντίνου Μανασσῆ. — Γεωργίου Παχυμέρου Ποίημα. — Συγγραμμάτιον ἀνωμόμου τινὸς Περὶ Ἀττικισμῶν. — Ἀποσπασμάτιον Αἰλίου Ἡρωδιανοῦ. — Πορφυρίου Περὶ Προσῳδίας. — Ἐν Συγγραμμάτιον τοῦ Ἰαμβλίχου.

II. Homeri Ilias, ad vet. codicis Veneti fidem recensita, scholia in eam antiquiss. ex eodem codice. Venet. Coleti, 1788, in fol.

Ἀπὸ ταύτην τὴν ἔκδοσιν λείπουσιν οἱ τόνοι, ἀντὶ τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ ἀρχαῖα προσῳδιακὰ σημεῖα, καὶ προσέτι Σχόλια καὶ Προλεγόμενα σοφὰ καὶ φιλολογικὰ, καὶ κείμενον ὀρθὸν καὶ ἀκριβές.

Βιντερτσών (*Radulphus Winterton*):

Συλλογή Ἑλασσόνων Ποιητῶν.

Poëtae minores graeci: Hesiodus, Theocritus, Moschus, Bion Smyrnensis, Simmias Rhodius, Musaeus, Theognis, Phocylides, Pythagoras, Solon, Tyrtaeus, Simonides, Rhianus et multorum aliorum poëtarum gnomae atque fragmenta, gr. et

lat. Cantabrig. 1635, 1652, 1671, 1677, 1684, 1700. — Lond. 1712, 1739, in 8.

Εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν, τῆς ὁποίας τιμῶνται πολὺ αἱ δύο ἐκδόσεις τοῦ 1652 καὶ 1684 ἔτους, ἐμπεριέχεται προσέτι ὁ Ναυμάχιος, ὁ Πανύσιος, ὁ Ὀρφεύς, ὁ Μίμνερος, ὁ Λίνος, τὰ Ἐπιγράμματα τοῦ Καλλιμάχου, τοῦ Εὐήνου, τοῦ Ἐρατοσθένους, τοῦ Μενεκράτους, τοῦ Ποσειδίππου, τοῦ Μητροδώρου, καὶ τὰ ἀποσπάσματα διαφόρων Κωμικῶν καὶ Γνωμικῶν Ποιητῶν.

Βοϊσσονάδης (J. F. Boissonades).

Συλλογὴ διαφόρων Ποιητῶν .

Poëtarum graecorum Sylloge. Paris. 1823, 3. Tom. Ἐκδοσις ὠραία .

Τόμ. Α'. Ἀνακρέοντος τεμάχια. — Βασιλείου, Ἰουλιανοῦ, Παύλου Σιλευτιάρχου Ἀνακρεόντεια.

Τόμ. Β'. Θεόκριτος, Βίων, Μόσχος.

Τόμ. Γ'. Θεόγνις, Καλλίνος, Τυρταῖος, Μίμνερος, Σόλων, Φωκυλίδης, Σιμωνίδης, Ναυμάχιος, Πυθαγόρου Χρυσᾶ Ἔπη, τὰ λείψανα τοῦ Λίνου, Πανυσίδος, Ριανοῦ, Εὐήνου, Ἐρατοσθένους, καὶ ἄλλα τινά.

Βόλφιος Γάσπ. (Caspar. Wolfius).

Συλλογὴ Συγγραμμάτων Περὶ Γυναικείων Παθῶν .

Gynaeciorum s. de mulierum affectibus et morbis scriptorum veterum et recentiorum collectio. Basil. 1566, in 4.

Ταύτης τῆς Συλλογῆς τὰ περισσότερα Συγγράμματα εἶναι εἰς τὸ

Λατινικόν, μεταξύ τῶν ὁποίων εὐρίσκεται εἰς τὸ Ἑλληνικόν καὶ τὸ Περὶ γυναικείων παθῶν, ἤτοι ἀρώσθημάτων τοῦ Μοσχίωνος· καὶ προσέτι ἀνωνύμου τινὸς θεραπευτικά, ἢ φάρμακα ἐναντίον τῶν τῆς ἐπιδερμίδος καὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς νοσημάτων.

Βόλφιος ἱερών. (Hieronymus Wolfius).

Συλλογὴ Συγγραμμάτων Περὶ τοῦ εὖ ζῆν καὶ ἀποθνήσκειν .

Doctrina recte vivendi ac moriendi. Basil. 1577 καὶ 1586, in 8.

Εἰς τοῦτον τὸν ἀνωνύμως ἐκδοθέντα τόμον ἐμπεριέχονται: Γεωργίου Γεμιστοῦ Περὶ τῶν τεσσάρων ἀρετῶν. — Ἀπόσπασμα Δημητρίου Κυδωνίου Περὶ καταφρονήσεως θανάτου. — Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Θεαιτήτου τοῦ Πλάτωνος. — Τὸ Περὶ Ἀρετῶν Συγγραμμάτιον, ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Ἀριστοτέλην. — Δύο κεφάλαια τοῦ Νεμεσίου. — Ὁ Ἀξιόχος τοῦ Πλάτωνος, τὰ πάντα Ἑλληνολατινιστί.

Βόλφιος Χριστ. (Joan. Ch. Wolfius).

Συλλογὴ Ἑλληνίδων Ποιητριῶν .

I. Sapphus, poëtriae Lesbiae, fragmenta et elogia quotquot in auctoribus antiquis graecis et latinis reperiuntur. Londini 1733, in 4.

II. Poëtriarum VIII: Erinnae, Myrus, Myrtidis, Corinnae, Telesillae, Praxillae, Nossidis, Anytae fragmenta et elogia, gr. et lat. Accedit God. Olearii Diss. de poëtriis graecis. Hamburgi, 1734, in 4.

Οὔτοι οἱ δύο τόμοι μετετυπώθησαν ἐν Ἀμβούργῳ, 1735 εἰς 4, μετὰ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν: *Novem illustrium foeminarum fragmenta et elogia, etc.*

Β'. Συλλογὴ Ἑλληνίδων Γυναικῶν ὅσαι καταλο- γάδην συνέγραψαν.

Mulierum graecarum, quae oratione prosa usae sunt, fragmenta et elogia, gr. et lat. Accedit catalogus foeminarum sapientia, artibus scriptisque apud Graecos, Romanos aliasque gentes olim illustrium. Goettingae, 1739, in 4.

Εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν εὐρίσκονται τὰ τεμάχια τριῶν Πυθαγορικῶν γυναικῶν, καὶ προσέτι ὁ πραγματικὸς Πίναξ τοῦ Ἱστορικομυθικοῦ Λεξικοῦ τῆς Εὐδοκίας, ἐκδοθέντος μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Βίλλοισῶνος· ἔτι Ἐπιστολαὶ τινες πρὸς τὴν φιλόσοφον Ὑπατίαν· ἢ πρὸς Λεόντιον Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀλκίφρονος· αἱ Ἐπιστολαὶ τῆς Μελίσσης, Μυίας καὶ Θεανοῦς, τῆς συζύγου τοῦ Πυθαγόρου.

Βουλκάνιος (*Bonaventura Vulcanius*).

Συλλογὴ Λεξικῶν καὶ Γραμματικῶν.

Thesaurus utriusque linguae, h. e. Philoxeni aliorumque veterum auctorum Glossaria lat. gr. et gr. lat. — Isidori glossae latinae. — Veteres grammatici lat. et gr. qui de proprietate et differentiis vocabulorum utriusque linguae scripserunt, etc. Lugd. Bat. 1600, in fol.

Εἰς τοῦτον τὸν τόμον εὐρίσκονται ὅσα καὶ εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Λεξικῶν τοῦ Ἑρρίκου Στεφάνου, μετὰ προσθήκας τινὰς, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι: Ἀρμωνίου Περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων. — Συλλογὴ λέξεων Ἑλληνικῶν, αἵτινες μεταβάλλουσιν ὡς ἐκ τοῦ τονισμοῦ τὴν ἔν-

νοιαν αὐτῶν. — Λεξικόν, ἢ Πίναξ Ἀλφαβητικὸς λέξεων στρατηγικῶν.
— Ἀποσπασμάτιον ἐκ τῶν τοῦ Ὀρβικίου περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Βρούγκιος (*Richardus Franciscus Philippus Brunckius*).

Α'. Συλλογὴ (Ἀνάλεκτα) Παλαιῶν Ἑλλήνων Ποιητῶν.

Analecta veterum poëtarum graecorum. Argentorati, 1776 (1785), 3 Tom. in 8.

Ἄυτη ἡ Συλλογὴ μετὰ τῆς Ἀνθολογίας τοῦ Κωνσταντίνου Κεφαλά (ἐξαιρουμένου τοῦ πρώτου καὶ ὀγδοῦ τμήματος), καὶ ὅλων τῶν γνωστῶν Ἐπιγραμμάτων (πλὴν τῶν τοῦ Διογέους Λαερτίου), περιέχει προσέτι καὶ τὰ ἀποσπώδεντα τεμάχια τῶν ἐξῆς Ποιητῶν καὶ Ποιητριῶν, οἷον τοῦ Ἀρχιλόχου, τοῦ Ἀρίωνος, τοῦ Φωκυλίδου, τοῦ Καλλιστράτου, τῆς Σαφροῦς, τῆς Ἡρίωνης, τῆς Νοσίδος, τῆς Πραξιλλῆς, τῆς Ἀνύτης, τῆς Μυροῦς, τοῦ Θεοκρίτου, τοῦ Βίωνος, τοῦ Μόσχου, τοῦ Καλλιμάχου, τοῦ Σόλωνος, τοῦ Τυρταίου, τοῦ Ἀνακρέοντος, τοῦ Σιμωνίδου, τοῦ Βακχυλίδου, τοῦ Ἀλκαίου, τοῦ Ῥιανοῦ, τῆς Ἡδύλης, τοῦ Ὀρφέως, καὶ τινὰς Ἐλεγείας Ἴωνος τοῦ Χίου, καὶ προσέτι τὸν εἰς Ἀρετὴν Ὑμνον, καὶ τὸν Πέπλον τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ τοὺς Ὑμνοὺς Πρόκλου τοῦ Λυκίου.

Β'. Συλλογὴ Γνωμικῶν Ποιητῶν.

Ἡθικὴ ποίησις, sive Gnomici poëtae graeci, ad optimorum exemplarium fidem emendati. Argent. 1778, in 12.

Μετατυπώθη μετὰ τροπῆς καὶ διορθώσεως ὑπὸ Γοφ. Σαιφέρου ἐν Λειψία, 1817, 8. Ἐμπεριέχονται δὲ εἰς αὐτὴν τὴν Συλλογὴν ὁ Θεόγνης, ὁ Καλλίνος, ὁ Τυρταῖος, ὁ Μίμνερος, ὁ Σόλων, ὁ Σιμωνί-

θη, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Φωκυλίδης, ὁ Ναυμάχιος, τεμάχια τινὰ τοῦ Λίνου, τοῦ Πανυσίδου, τοῦ Ριανοῦ, τοῦ Εὐήνου, τοῦ Καλλιμάχου, τοῦ Ἐρατοσθένους, τοῦ Μενεκράτους, τοῦ Ποσειδίππου, τοῦ Μητροδώρου, ὁ Ὑμνος τοῦ Κλεάνθου, Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέραι, καὶ ἄλλα τινά.

Γαῖσφόρδιος (*Thoma Gaisfordius*).

Συλλογὴ Ἐλασσόνων Ποιητῶν.

Poëtae minores graeci. Praecipua lectionis varietate et indicibus locupletissimis instruxit Thom. Gaisford. Oxon. 1814, 1816 καὶ 1820, 4 Tom. in 8.

Τόμ. Α'. Ἡσιόδου, Θεόγνις, Ἀρχιλόχος, Σόλων, Σιμωνίδης, Μίμνερος, Καλλίνος, Τυρταῖος, Φωκυλίδης, Ναυμάχιος, Λίνος, Πανυσίς, Ριανός, Ἐὐηνος καὶ Πυθαγόρας.

Τόμ. Β'. Θεόκριτος, Βίων καὶ Μόσχος.

Τόμ. Γ'. Σχόλια εἰς Ἡσίοδον.

Τόμ. Δ'. Σχόλια εἰς Θεόκριτον.

Γαλέος (*Thoma Gale, ἢ Galeus*).

Α'. Συλλογὴ Ἱστοριομοιθική.

Historiae poëticae scriptores antiqui: Apollodorus Atheniensis, Conon Grammaticus, Ptolemaeus Hephaestionis filius, Parthenius Nicaeensis, Antoninus Liberalis, gr. et lat. Accessere breves notae et indices necessarii, Paris. 1675, in 8.

Β'. Συλλογὴ Μυθιομοιθική.

Opuscula mythologica, physica et ethica. Cantabrig. 1671, καὶ Amstelod. 1688, in 8.

Εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν ἐμπεριέχονται ὁ Παλαίφατος, ὁ Ἡράκλειτος, οἱ Καταστρεψμοὶ τοῦ Ἐρατοσθένους, ὁ Φουρνούτσας, ὁ Σαλλούστιος, Βίος Ὀμήρου, αἱ Ὀμηρικαὶ Ἀλληγορίαι Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ, Ὁκελλος ὁ Λευκανός, Τίμαιος ὁ Λακρός, Θεοφράτου Χαρακτῆρες, ὁ Δημόφιλος, ὁ Δημόκριτος, ὁ Σεκουῦνδος, ὁ Σῆξτος, καὶ τινὰ τεμάχια Πυθαγορικῶν φιλοσόφων ἐκ τῶν τοῦ Στοβαίου, μετὰ τῶν Ἐπιστολῶν αὐτῶν.

Γέσνερος (Conradus Gesnerus).

Συλλογὴ Γνωμικῆ.

Sententiarum s. capitum theologicorum ex sacris et profanis libris tom. III, gr. et lat. Tiguri, 1546, in fol.

Εὐρίσκονται εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν αἱ Ἀνθολογίαι τοῦ ἀγίου Μαξίμου, καὶ Ἀντωνίου, τοῦ ἐπονομαζομένου Μελίσσα, καὶ ὁ πρὸς ταύτας Ἑλληνας, ἢ κατὰ Ἐθνικῶν Λόγος τοῦ Τατιανοῦ, καὶ ἄλλα.

Γουρμόντιος (Gille, ἢ Gillius Gourmontius).

Συλλογὴ Γραμματικογνωμικῆ.

Βιβλος, ἢ Γνωμαγυρικῆ (ἴσως συλλογὴ Γνωμῶν). — Alphabetum graecum. — Regulae pronuntiandi graecuum. — Sententiae Septem sapientium. — Opusculum de invidia. — Aurea carmina Pythagorae. — Phocylidae poema admonitorinm. — Carmina Sibyllae Erythraeae de iudicio Christi venturo. — Differentia vocnm succincta traditio. Paris. 1507, in 4.

Τοῦτο, λέγουσιν, εἶναι τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐτυπώθη μετὰ τὴν εὕρεσιν τῆς Τυπογραφίας, εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ Τυπογράφου Γουρμόντιου, ἐπιστατοῦντος τοῦ συντάκτου αὐτοῦ Φραγκίσκου Τισσάρδου.

Γριβέος (Joannes Jacobus Grineus).

Συλλογή Ὀρθοδοξογραφική.

Monumenta patrum orthodoxographa, hoc est Theologiae sacrosanctae ac sincerioris fidei doctores numero circiter LXXXV, ecclesiae columina luminaque clarissima, auctores partim graeci, partim latini, etc. Basileae, 1569, in fol.

Αὕτη ἡ Συλλογή εἶναι σπανιωτάτη, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Σοῦλλιος ὁμολογεῖ, ὅτι δὲν ἠπόρσσε νὰ τὴν ἴδῃ· βεβαίονει ὅμως, ὅτι ἐμπεριέχονται εἰς αὐτὴν οἱ Χρησμοὶ τῶν Σιβυλλῶν καὶ ἡ Βασιλικὴ Σχέδη τοῦ Ἀγαπητοῦ.

Γρωνόβιος (Jacobus Gronovius).

Συλλογή Γεωγράφων.

Geographica antiqua h. e. Scylacis periplus, etc. graece, c. vers. lat. not. var. et emend. Jac. Gronovii; acc. Ephori fragm. Lugd. Bat. 1700, in 4.

Ἐμπεριέχονται προσέτι εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν ὁ Ἀγαθήμερος, καὶ οἱ Περίπλοι τινὸς ἀνωύμου.

Γρόσιος (Hugo Grotius).

Συναγωγή ἀποσπασματίων Ἑλληνικῶν

Τραγωδιῶν καὶ Κωμωδιῶν.

Excerpta ex Tragoeidiis et Comoediis graecis, tum quae exstant, tum quae perierunt, emendata et latinis versibus reducta, cum notis et indice. Paris. 1626, in 4.

Ἡ Συλλογὴ αὕτη περιέχει τὰ ἀποσωθέντα τεμάχια διαφόρων Ἑλληνικῶν Τραγηδιῶν καὶ Κωμωδιῶν, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος τῶν Ποιητῶν.

Δαδυπόδιος (M. Conradus Dasypodius).

Συλλογὴ Σφαιρικῆ.

Sphaericae doctrinae Propositiones, gr. et lat. Argent. 1572, in 8.

Εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν εὐρίσκονται: Theodosii libri III de sphaera, liber I de habitationibus, et libri II de diebus et noctibus. — Autolyçi liber de sphaera mobili et libri II de ortu et occasu stellarum. — Barlami libri V logisticae astronomiae.

Ἐρσέλιος (Jacobus Hertelius).

Α'. Συλλογὴ Γνωμικῆ.

Vetustissimorum poëtarum gnomica poëmata quae supersunt. Basil. 1561, in 8.

Μετετυπώδη ἔπειτα αὐτόθι, ἐν Λειψία, ἐν Παρισίοις, καὶ ἀλλὰ-χοῦ, καὶ περιέχει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Λατινικὸν τὰ ἀποσωθέντα τεμάχια τοῦ Σόλωνος, τοῦ Θεόγνιδος, τοῦ Φωκυλίδου, τοῦ Πυθαγόρου, τοῦ Τυρταίου, τοῦ Ναυμαχίου, τοῦ Καλλιμάχου, τοῦ Ἐυήνου, τοῦ Ἐριανοῦ, τοῦ Ἐρατοσθένους, τοῦ Πανυάσιδος, τοῦ Λίνου, τοῦ Μενεκράτους, τοῦ Ποσειδίππου, τοῦ Μητροδώρου, τοῦ Σιμωνίδου, καὶ τινων ἄλλων Κωμικῶν Ποιητῶν.

Β'. Συλλογὴ Κωμικῶν Ποιητῶν.

Vetustissimorum et sapientissimorum comicorum L, quorum opera integra non extant, Sententiae quae supersunt, gr. et lat. Basil. ἀνευ σημειώσεως τοῦ ἔτους.

Ἡδύνατο νὰ ὀνομασθῇ αὕτη ἡ Συλλογὴ, μίᾳ δευτέρᾳ Γνωμικῇ Συλλογῇ.

Θηβερόσης (Nic. Melchised. Thevenot.).

Συλλογὴ Μαθηματικῶν.

Veterum Mathematicorum, Athenaei, Bitonis, Apollodori, Heronis, Philonis, et aliorum opera, gr. et lat. pleraque nunc primum edita ex mss. codd. biblioth. regiae. Paris, ex typogr. regia, 1693, in fol.

Ἰούνσας Φίλιππ. (Philippus Junta).

Α'. Συλλογὴ Γραμματικῶν.

I. Enchiridion grammaticalis Introd. ex diversis scriptoribus confectum. — Erotemata Chrysolorae. — De verbis irregularibus. — De formatione temporum ex Chalcondylo. — Theodori grammaticalis Introductionis in IV istarum partium de Syntaxi. — Herodiani de Encliticis. — Sententiae monostichi ex diversis poetis. — Catonis Romani sententiae instructivae, distichis expressae, quas vertit ex latina lingua in graecum sermonem Monachus Planudes. Florent. 1514, in fol.

Μετετυπώθη μὲ μεταβολὰς τινὰς κατὰ τὸ 1517, καὶ αὐθις κατὰ τὸ 1540, ὑπὸ Βερνάρδου Ἰούντα.

II. Constantini Lascaris de VIII partibus orationis liber I. — Ejusdem de Constructione liber II. — Ejusdem de Nominis et Verbo liber III. — Ejusdem de Pronomine et omni idiomate loquendi ac ut poëtae utuntur opusculum. — Cebetis Thebani Tabula. — Plutarchi de his quae apud Homerum leguntur. — De litteris graecis ac diphthongis; et quemadmodum ad nos venerint. — De potestate litterarum gr. et quomodo quis per se discat legere gr. verba. — Item quare Christus et Jesus sic scribamur: XPC. IHS. — Cur in alphabeto hypsilon quibusdam fio dicitur. — Oratio dominica et duplex salutatio ad beatiss. Virginem. — Symbolum Apostolorum. — Evangelium S. Joannis. — Carmina aurea Pythagorae. — Phocylidis poëma ad bene beateque vivendum. — Introductio perbrevis ad hebraicam linguam: Omnia haec cum interpretatione latina. Florent. 1515, in 4.

B'. Συλλογὴ Γνωμικῶν.

Hesiodi castigatissima opera. Flor. 1515, in fol.

Εἰς τοῦτον τὸν τόμον εὐρίσκονται προσέτι: Theognis Sententiae ex diversis poëtis juxta alphabetum. — Versus Sibyllae Erythraeae de Christo Jesu. — Pythagoras. — Gregorii Theologi Sententiae monostichi.

Ἰούνας Βερν. (*Bernardus Junta*).

A'. Συλλογὴ Ποιητικῆ.

Musaei opusculum de Herone (Hero) et Leandro, gr. et lat. — Orphei Argonautica, hymni et de lapidibus. — Sententiae ex variis poëtis — Homeri Batrachomyomachia. Florent. 1519, in 8.

Β'. Συλλογὴ Γραμματικῶν.

Theodori (Gazae) Grammatices libri IV et de accentibus liber. — Georgii Lecapeni de constructione verbornm. — Emmanuelis Moschopuli de constructione nominum et verborum. — Ejusdem de accentibus. — Hephaestionis Enchiridion. Florent. 1526, in 8.

Ἰούρτας Βενέδ. (*Benedictus Junta*).

Συλλογὴ Ποιητικῆ.

Hesiodi Opera et Dies et Theogonia et Clypeus. — Theognidis Sententiae. — Sibyllae carmina de Chisto. — Musaei opusculum de Herone (Hero) et Leandro. — Orphei Argonautica, hymni et de lapidibus. — Phocylidis Paraenesis, gr. Florent. 1540, in 8.

Ἰούρτας Θωμ. (*Thoma Junta*).

Συλλογὴ Λουτρικῆ.

De Balneis omnia quae extant apud gr. lat. et arabes scriptores qui hanc materiam tractaverunt. Venet. 1553, in fol.

Εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν εὐρίσκονται ὅλαι αἱ περὶ Θερμῶν, ἢ Λουτρῶν γνώμαι τῶν παλαιῶν Συγγραφέων.

Καμεράριος (Joach. Camerarius).

Α'. Συλλογή Ἀστρολογική.

Astrologica ex Hephaestione, Vetio Valente et aliis, gr. et lat. Norimb. 1532, in 4.

Ἄυτη ἡ Συλλογή περιέχει τὸ Σύγγραμμα ἀνωνύμου τινὸς ἐπιγραφομένου: Περιγραφή τῆς διαβάσεως τοῦ ἡλίου διὰ τῶν δώδεκα ζωδιακῶν σημείων. — Ἀποσπασμάτια τινὰ ἐκ τοῦ Ἡφαιστίωνος. — Σύγγραμμα τινὸς ἀνωνύμου περὶ τῆς σημασίας τῶν πλανητῶν ἐφ' ἑκάστου ζωδιακοῦ σημείου. — Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Βετίου Βάλεντος. — Τὰ Ἰατρομαθηματικὰ Ἑρμοῦ τοῦ Τριμεγίστου.

Β'. Συλλογή Ἀλεξίφαρμακευτική.

De Theriacis et Mithridaticis remediis commentariolus; — item ad Pamphylianum de Theriaca libellus Galeni. — Galeni antidota Andromachi. — Theriaca Antiochi. — Antidotus Philonis conversa in latinum, Norimb. 1533, in 8.

Γ'. Συλλογή Ἐπιγραμμάτων.

Ἐπιγράμματα Ἑλληνικά τῶν Παλαιῶν καὶ Ἐπιτάφια. Epigrammata veterum poetarum atque Epitaphia. Basil. 1538. in 8.

Οὗτος ὁ τόμος περιέχει συλλογὴν Χρησμῶν, Ἄνιγμάτων καὶ Ἐπιγραμμάτων (πλὴν τῆς τοῦ Πλανοῦδου Ἀνθολογίας), καὶ προσέτι τὸ τοῦ Ἀστραμφύχου Ὀνειροκριτικὸν ἀνωνύμως.

Δ'. Συλλογή Ἐπιστολῶν.

Ἐκλογή καὶ οἶον ἀπάνθισμα διαφόρων Ἐπιστολῶν Ἑλληνικῶν, κτλ.
Tubingae, 1540, in 8.

Εὐρίσκονται εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν αἱ Ἐπιστολαὶ τοῦ Δίωνος, Ἀριστοτέλους, Φαλάριδος, Ἀπολλωνίου Τυανέως, Πλάτωνος, Βασιλείου καὶ ἄλλων.

Ε'. Συλλογή Γνωμικῶν.

I. Libellus gnomologicus, bonarum utiliumque sententiarum generalem expositionem graecam latinamque continens. Lips. in 8 (ἀνευ σημειώσεως τοῦ ἔτους).

Οὗτος ὁ τόμος περιέχει συλλογὴν Γνωμῶν ἐκ διαφόρων Ἑλλήνων Συγγραφέων συνηθροισμένων, καὶ προσέτι τὰ Παρανετικά κεφάλαια τοῦ Ἀγαπητοῦ, καὶ τὴν περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἔθνων ἱστορίαν τοῦ Παλλαδίου.

II. Liber scholasticus quo continentur Theognis praecepta. — Pythagorae versus aurei. — Phocylidis praecepta. — Solonis, Tyrtaei, Simonidis et Callimachi quaedam carmina. Basiliae, 1550 καὶ 1555, in 8.

Καπελέσιος (*Claudius Chapelet, ἢ Capeletius*).

Συλλογή Χριστιανῶν Ποιητῶν.

Poetae graeci christiani, una cum homericis centonibus ex Sanctorum Patrum operibus collecti et utraque lingua seorsim editi in usum gymnasiorum Soc. Jesu. Paris. 1609, in 8.

Εἰς τοῦτον τὸν τόμον περιέχονται ὄχι μόνον οἱ Ὀμηρικοὶ Κέντρωνες, ἢ Ὀμηροκέντρωνες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποσπασμάτια τοῦ Ἐζεκιῆ καὶ τοῦ Θεοδότου, καὶ προσέτι διάφορα συγγραμμάτια Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οἱ Ὕμνοι Ἰωάννου τοῦ Γεωμέτρου, ὁ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Ὕμνος Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως, οἱ Ἰαμβοὶ Συμεῶνος τοῦ Μεταφραστοῦ, Νικηφόρου Ξανθοπούλου καταστροφή τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ διάφορα ἄλλα ἀνώνυμα ποιημάτια.

Κομμελίνιος (*Hieronymus Commelinus*).

Α'. Συλλογὴ Ἀστρονομική.

Astronomica veterum scripta isagogica, gr. et lat. Insunt Procli Sphaera, Arati Solensis Phaenomena et prognostica. — Leontius Mechanicus de constructione Arateae sphaerae, graece. — Aratea phaenomena ex poët. interpretatione M. T. Ciceronis, Festi Rufi Avieni, Germanici Caesaris, cum commentariis incerti auctoris; — Veterum poëtarum fragmenta astronomica; — C. Julii Hygini poëtica astronomica, etc. Heidelberg. 1589, in 8.

Β'. Συλλογὴ Ἐπιστολῶν.

I. Phalaridis et Bruti Epistolae, gr. et lat. 1597, in 8.

Οὗτος ὁ τόμος περιέχει προσέτι καὶ τοὺς Ἐπιστολικούς Χαρακτήρας τοῦ Λιβανίου, ἢ, κατ' ἄλλους, τοῦ Πρόκλου.

II. Epistolae Hippocratis, Democriti, Heracliti, Diogenis. Nunc primum gr. ed. simul ac lat. per Eilhardum Lubinum, 1601, in 8.

III. Epistolae Apollonii Thyaneï, Anacharsidis, Euripidis

Theani. Nunc primum gr. ed. simul ac lat. per Eilh. Lubinum, 1604, in 8.

Ταύτης τῆς ἐπιστολικῆς συλλογῆς οἱ δύο τελευταῖοι τόμοι ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ἱερωνύμου Κομμελωνίου μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸ 1609 ἔτος τυπώσαντες νέον τίτλον, ἢ ἐπιγραφὴν ὅλης τῆς Συλλογῆς, ὠνόμασαν τρίτον τόμον τὴν Συλλογὴν τοῦ πατρὸς των. Εἶναι δὲ σπανιωτάτη αὕτη ἡ Συλλογὴ, καὶ δυσκόλως εὐρίσκεται ὅλη ὁμοῦ ἡνωμένη.

Γ'. Συλλογὴ Λυρικῶν Ποιπτῶν.

Novem Lyrici Graecorum, cura Aemilii Porti. Heidelb 1598, in 8.

Δ'. Συλλογὴ Ἐρωτικῶν Συγγραφέων.

Achillis Tatii de Clitophontis et Leucippes amoribus libri VIII. — Longi Soph. de Daphnidis et Chloës amoribus Libri IV. — Parthenii Nic. de amator. aff. lib. I; gr. et lat. 1606, in 8.

Κουϊδάκιος (Jacobus Cujaccius).

Συλλογὴ Ἐπιστολῶν (Ζ'. "Αλδος 5').

Κρισπίνος (Joannes Crispinus).

Συλλογὴ Γεωργικῶν, Βουκολικῶν καὶ Γνωμικῶν Ποιπτῶν.

Vetustissimorum auctorum Georgica, Bucolica et Gnomi-

ca poëmata quae supersunt, gr. et lat. Genevae, 1569, 5 tom. in 12.

Ἄυτη ἡ Συλλογὴ μετετυπώθη πολλάκις αὐτόθεν ἐμπιπέχονται δὲ εἰς αὐτὴν ὁ Ἡσίοδος, ὁ Θεόγνις, ὁ Φωκυλίδης, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Σόλων, ὁ Θεόκριτος, ὁ Σιμωνίδης, ὁ Μόσχος, ὁ Βίων, ὁ Μουσαῖος.

Λαββέος (*Philippus Labbè, ἢ Labbeus*).

Συλλογὴ Βυζαντινῶν Ἱστοριογράφων.

Scriptores Historiae Byzantinae, gr. et lat. edd. Phi. Labbè, et A. Fabrotus etc. Paris. typ. reg. 1645, in fol. καὶ ἐφεξῆς.

Συγγραφεῖς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, ἢ Σῶμα Βυζαντιδος, καὶ ἀπλῶς Βυζαντινῆ Ἱστορία ὀνομάζεται ἡ Ἱστορία ἐκείνων τῶν Συγγραφέων, οἵ τινες συνέγραψαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ Βασιλείου πράγματα ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου ἕως τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τούτων ἀπάντων ἢ εἰς διαφόρους τόμους Συλλογὴ ἤρχισε νὰ γίνεταί ἐν Παρισίοις περὶ τὰ μέσα τῆς 15. Ἐκατονταστηρίδος ἐπὶ τῆς εὐτυχοῦς βασιλείας Λοδοβίκου τοῦ 14. διὰ σπουδῆς καὶ ἀτρυτῶν πόνων πολλῶν πεπαιδευμένων ἀνδρῶν, ἀφ' οὗ ἔκαμε τὴν ἀρχὴν ὁ εἰρημένος Φίλιππος Λαββέος, ἐκ τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἰησοῦ. Συνίσταται δὲ ἀπὸ τριάκοντα καὶ ἕξ τόμους, καὶ μετὰ τῆς ἀναγκαίας προσθήκης εἰς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης ἱστορίας, ἀπὸ ἐξήκοντα περίπου τόμους, οἱ ὅποιοι ὅμως δὲν φυλάττουσι καμμίαν χρονολογικὴν τάξιν, ὡς τυπωθέντες κατὰ τὴν προχειροτέραν ὕλην, τὴν ὁποίαν ἔχον ἐτοιμὴν οἱ κατὰ καιρὸν ἐκδότης αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἀναφέρω εἰς τοῦτο τὸ Λεξικὸν τὰ Συγγράμματα πολλῶν ἐκ τούτων τῶν Συγγραφέων, ἐκδέτω ἑνταῦθα τὰς ἐκδόσεις αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα κατ' ἀλφάβητον καὶ μὲ τὰς Λατινικὰς ἐπιγραφὰς ὡς εὐρίσκονται, ἐπισυνάπτων μόνον διὰ παρενδύσεως μὲ Ἑλληνικὰ γράμματα τὰ ὀνόματα τῶν Συγγραφέων, τῶν ὁποίων προηγῆται καὶ ὁ ἐφεξῆς Πίναξ κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον πρὸς εὐχρεστέραν αὐτῶν εὔρεσιν.

- Ἀγαθίας Σχολαστικός. Z. Agathiae Scholastici.
- Ἀγαπητός Διάκονος. Z. Banduri Anselmi.
- Ἀναστάσιος Βιβλιοθηκᾶριος. Z. Anastasii Bibliothecarii.
- Ἄννα Κομνηνή. Z. Annae Comnenae.
- Βανδουῖρος Ἀνσέλμος. Z. Banduri Anselmi.
- Βασίλειος Μακεδών. Z. Banduri Anselmi. — Combefisii Francisci.
- Βόσχιος Πέτρος. Z. Boschii Petri ἐν τῇ Προσδήκῃ.
- Γεώργιος Ἀκροπολίτης. Z. Georgii Acropolitae.
- Γεώργιος Κεδρηνός. Z. Georgii Cedreni.
- Γεώργιος Κωδινός. Z. Georgii Codini.
- Γεώργιος Μοναχός. Z. Georgii Monachi. — Combefisii Francisci.
- Γεώργιος Παχυμέρης. Z. Georgii Pachymeris.
- Γεώργιος Πισίδης. Z. Historiae Byzantinae nova appendix.
- Γεώργιος Σύγκελλος. Z. Georgii Monachi.
- Γεωφροῆς Βιλλεχαρδουίνος. Z. Histoire de l'empire, κτλ. ἐν τῇ Προσδήκῃ.
- Δέξιππος. Z. Excerpta de Legationibus.
- Δουκάγγιος. Z. Du Fresne Car. Dn. Ducange, καὶ ἐν τῇ Προσδήκῃ.
- Ἐυνάπιος. Z. Excerpta de Legationibus.
- Ἡούχιος Μιλήσιος. Z. Excerpta de Legationibus.
- Θεοδόσιος Διάκονος. Z. Historiae Byzantinae nova appendix.
- Θεοφάνης Βυζάντιος. Z. Excerpta de Legationibus.
- Θεοφάνης Ὁμολογητῆς ὁ αὐτός. Z. Theophanis S. Confessoris.
- Θεοφύλακτος Ἀρχιεπίσκοπος. Z. Theophylacti Archiepiscopi ἐν τῇ Προσδήκῃ.
- Θεοφύλακτος Σιμοκάτης. Z. Excerpta de Legationibus. — Theophylacti Simocatae ἐν τῇ Προσδήκῃ.
- Ἰάκωβος Βογάρσιος. Z. Jac. Bogarsii.
- Ἰεροκλῆς Γραμματικός. Z. Banduri Anselmi.
- Ἰούλιος Πολυδεύκης. Z. Julii Pollicis. — Anonymi Historia Sacra.
- Ἰωάννης Δούκας. Z. Johannis Ducae.
- Ἰωάννης Ζωναράς. Z. Johannis Zonarae.
- Ἰωάννης Ἱεροσολυμίτης. Z. Combefisii Francisci.
- Ἰωάννης Καμνιάτης. Z. Combefisii Francisci.

- Ἰωάννης Καναός. Z. Georgii Acropolitae. Λέων Ἀλλάτιος. Z. Leonis Allatii ἐν τῇ Προσδήκῃ.
- Ἰωάννης Καντακουζηνός. Z. Johannis Cantacuzeni. Λέων Ἀυτοκράτωρ. Z. Georgii Codini.
- Ἰωάννης Κίναμος. Z. Johannis Cinnami. Λέων Διάκονος. Z. Leonis Diaconi ἐν τῇ Προσδήκῃ.
- Ἰωάννης Λαυρέντιος Λυδός. Z. Joannes Laur. Lydus. Λέων Γραμματικός. Z. Theophanis S. Confessoris.
- Ἰωάννης Μαλέας. Z. Georgii Phranzae ἐν τῇ Προσδήκῃ. Μάλχος ἐκ Φιλαδελφείας. Z. Excerpta de Legationibus.
- Ἰωάννης Σκυλίτζης. Z. Georgii Cedreni. Μανουήλ, ἢ Ἐμμανουήλ Χρυσολωρᾶς. Z. Georgii Codini.
- Ἰωήλ. Z. Georgii Acropolitae. Μένανδρος Προτέκτωρ. Z. Excerpta de Legationibus.
- Ἰωσήφ Γενέσιος. Z. Jos. Genesii. Μιχαήλ Γλυκάς. Z. Michaëlis Glycae.
- Κάνδιδος Ἰσαυρος. Z. Excerpta de Legationibus. Νικήτας Χωνιάτης. Z. Banduri Anselmi. — Nicetae Acominatae.
- Κομβεφίσιος Φραγκίσκος. Z. Combesisii Francisci. Νικηφόρος Βρυέννιος. Z. Nicephori Caes. Bryennii.
- Κόριππος Ἀφρικανός. Z. Historiae Byzantinae nova appendix. Νικηφόρος Γρηγοράς. Z. Nicephori Gregorae.
- Κούπερος Γουλλιέλμος. Z. Cuperi Gu. Νικηφόρος Πατριάρχης. Z. Nicephori Patriarchae. — Georgii Monachi.
- Κωνσταντῖνος Μανασσῆς. Z. Constantini Manassis. Ὀλυμπιόδωρος Θηβαῖος. Z. Excerpta de Legationibus.
- Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος. Z. Banduri Anselmi. — Constantini Porphyrogenetae, ἐν τῇ Προσδήκῃ. Παῦλος Σιλεντιάριος. Z. Johannis Cinnami.
- Λαόνικος Χαλκονδύλης, ἢ Χαλκονδύλης. Z. Laonici Chalcondylae. Πέτρος Πατρίκιος. Z. Excerpta de Legationibus.
- Λεξιβίνιος Μιχαήλ. Z. Lequien Mich. Πρίσκος. Z. Excerpta de Legationibus.

- Προκόπιος Καισαρεύς. Z. Procopii Χρονικόν Ἀνατολικόν. Z. Chroni-
Caesariensis. con Orientale.
- Συμεών Μάγιστρος. Z. Combesii Francisci. Χρονικόν Γεωργίου Φραντζῆ. Z.
Georgii Phranzae, ἐν τῇ Προσ-
Τανίνιος Ἰερώνυμος. Z. Tanini Δήκη, καὶ Ἑλληνιστὶ αὐτόδι.
Hier. Χρονικόν Πασχάλιον. Z. Pascha-
Φίλιππος Κύπριος. Z. Phil. Cyprii, lion, s. Chronicon Pascha-
ἐν τῇ Προσδήκη. lion.

Agathiae Scholastici (Ἀγαθίας Σχολαστικός) de imperio et rebus gestis Justiniani imp. libri V, gr. et lat. interpr. Bonav. Vulcanio, cum notis ejusdem. Access. ejusd. Agathiae Epigrammata cum versione latina. Paris. 1660, in fol.

Anastasio Bibliothecarii (Ἀναστάσιος Βιβλιοθηκάρχιος) historia ecclesiastica s. chronographia tripartita, ad fidem veterum libr. emendata. Acced. notae Car. Annib. Fabrotti, item glossaria II, Paris. 1649, in fol.

Annae Comnenae (Ἄννα Κομνηνή) Porphyrogenetae Caesarissae Alexias libr. XV. a Petr. Possino lat. interpr. glossario et notis illustrati. Accesserunt praefationes ac notae Dav. Hoeschelii. Paris. 1651, in fol. — Notae historicae et philolog. in Annae Comnenae Alexiadem. Paris. 1670, in fol.

Banduri Anselmi (Βανδοῦρος Ἀνσέλμος, Ἐκδότης) imperium orientale s. Antiquitates Constantinopolitanae in IV. partes distributae, quae ex variis scriptor. gr. operibus et praesertim ineditis adornatae, comentar. geogr. aliisque quam plurimis monumentorum ac numismatum tabellis illustrantur etc. Paris. 1711, 2 tom. in fol.

Εἰς τούτους τοὺς δύο τόμους περιέχονται τὰ ἐξῆς :

Τόμ. Α'. Constantini Porphyrogenetae (Κωνσταντῖνος Πορ-

φυρογέννητος) de *Thematibus Orientis et Occidentis*. — Hieroclis Grammatici (Ἱεροκλῆς Γραμματικός) *Synecdemus*. — Constant. Porphyrogen. de administrando imperio liber. — Agapeti Diaconi (Ἀγαπητός Διάκονος) capita admonitoria ad Justinian. imp. — Basilii imper. (Βασίλειος Μακεδών) capita exhortationum ad Leonem fil. — Theophylacti archiep. Bulg. (Θεοφύλακτος Βουλγαρίας) institutio regia ad Constantinum Porphyrogen. — Anonymi origines urbis Constantinopolitanae ac descriptio aedis Sophianae. — Breves Demonstrationes chronographicae incerti auctoris. — Nicetae Choniatae (Νικήτας Χωνιάτης) narratio de statutis Constantinopolitanis quas Latini capta urbe in montem conflaverunt etc.

Τόμ. Β'. Ansel. Banduri *Animadversiones in Constantini Porphyrog. libros de Thematibus et de administrando imperio; ac breves notae ad opuscula Agapeti Diaconi, Basilii Macedonis et Theophylacti, etc.*

Chronicon Orientale (Χρονικὸν Ἀνατολικὸν) ex arabico ms. latinitate donatum ab Abrah. Echellensi. *Acced. supplement. histor. Orient. ab eodem concinnatum. Paris. 1651, in fol.*

Combesisii Francisci (Κομβεφίσιος Φραγκίσκος, Ἐκδότης) *Historiae Byzatinae scriptores post Theophanem, partim nunc editi, partim recensiti et nova versione adornati. Paris. 1685, in fol.*

Ἐἰς τοῦτον τὸν τόμον περιέχονται τὰ ἑξῆς:

Chronici, jussu Constantini Porphyrogenetae conscripti a Leone Armenio usque ad Michaëlem, Theoph. fil., libri IV. — *Constantini Porphyrogenetae Basilii Macedo (Βασίλειος Μακεδών).* — *Anonymus continuator Theophanis.* — *Orthodoxorum invectiva adversus Iconomachos.* — *Joannis Jerosolymitani (Ἰωάννης Ἱεροσολυμίτης) narratio de Iconomachis.* — *Joannis Ca-*

meniatæ (Ἰωάννης Καμηγιάτης) narratiæ de excidio urbis Thesalonicae. — Symeonis Magistri (Συμεὼν Μάγιστρος) ac Logothetae Annales. — Georgii Monachi (Γεώργιος Μοναχός) Vitæ recentiorum a Leone Armenio usque ad Constantinum Porphrogennet.

Constantini Manassis (Κωνσταντῖνος Μανασσῆς) Breviarium historicum gr. et lat. ex interpr. S. Leunclavii, cum ejusd. et Jo. Meursii notis. Acced. var. lect. libellus, cura L. Allatii et Cur. Annib. Fabrotti. Paris. 1655, in fol.

Du Fresne Car. Dn. Ducange (Δουκάγγιος, Ἐκδότης) Historia Byzantina, duplici commentario illustrata; prior familias ac stemmata imperatorum Constantinop. cum eorundem numismatibus et aliquot iconibus; alter descriptionem urbis Constantinopolitanae sub imp. christianis. Paris. 1680, in fol.

Excerpta de Legationibus ex Dexippo (Δέξιππος) Atheniense, Eunapio (Εὐνάπιος) Sardonio, Petro Patricio (Πέτρος Πατρικίος), Prisco (Πρίσκος) Sophista, Malcho Philadelph. (Μάλχος ἐκ Φιλαδελφείας), Menandro Protect. (Μένανδρος Προτέκτωρ), Theophylacto Simocata (Θεοφύλακτος Σιμοκάτης). Omnia e codd. mss. a Dav. Hoeschelio edita. Interpret. Car. Cantoclaro. Acced. notæ et animadvers. Henrici Valesii (Ed. C. A. Fabrotti). Item Eclogæ Historicorum de rebus Byzantinis, quorum integra scripta aut injuria temporum interciderunt, aut plura continent ad Constant. historiam minus spectantia. Selegit, interpretationem recensuit notisque brevibus illustravit P. Phil. Labbè. Paris. 1648, in fol.

Οἱ περιεχόμενοι Συγγραφεῖς εἰς ταύτας τὰς Ἐκλογὰς εἶναι: Ὁλυμπιόδωρος ὁ Θεβαῖος, Κάνδιδος ὁ Ἰσαυρὸς, Θεοφάνης Βυζάντιος Περὶ τοῦ κατὰ Περσῶν πολέμου τοῦ Ἰουστίνου, Ἡσύχιος Μιλήσιος Περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Georgii Acropolitae (Γεώργιος Ἀκροπολίτης) *Historia*. — Joëlis (Ἰωήλ) *Chronographia compendiaria*, et Jo. Canani (Ἰωάννης Κανανός) *narratio de bello Constantinopolitano*; Leone Allatio interprete, cum ejusd. not. et Theod. Douzae observationibus. Acced. Diatriba ejusdem L. Allatii de Georgiorum scriptis. Paris. 1651, in fol.

Georgii Cedreni (Γεώργιος Κεδρηνός) *Compendiarium histor. ex vers. Gu. Xylandri*, cum ejusdem annotationibus. Access. notae Jac. Goar, et C. A. Fabrotti *Glossarium*. Item Jo. Scylitzes (Ἰωάννη Σκυλίτσης) *Curopolates excipiens ubi Cedrenus desinit*, nunc primum editus. Paris. 1647, in fol.

Georgii Codini (Γεώργιος Κωδινός) et alterius cujusdam Anonymi *Excerpta de antiquitatibus Constantinopolitanis*, edita studio Petr. Lambecii, cum lat. vers. et animad. Acced. Man. Chrysolorae (Μανουήλ, ἡ Ἐμμανουήλ Χρυσολωρᾶς) *Epistolae III. de comparatione veteris et novae Romae*. — Imperat. Leonis (Λέων Ἀυτοκράτωρ) *Oracula*, etc. Bern. Medonio. Paris, 1655, in fol.

Georgius Codinus (Γεώργιος Κωδινός) *Curopolata de Officiis magnae ecclesiae et aulae Constantinopol.* ex vers. Jac. Gretseri, cum ejusdem in Codinum *Commentarior. libris III.* et de imaginibus non manu factis opere. Praeter comparatum cum mss. graecum textum et reparatam lat. versionem accesserunt ex Regia et Maz. biblioth. *Officialium catalogi et ad Codini mentem locupletes notae*, etc. cura Jac. Goar. Paris. 1648, in fol.

Georgius Pachymeris (Γεώργιος Παχυμέρης) *Michaël Palaeologus, s. histor. rerum a Mich. Palaeol. ante imperium et in imperio gestarum*, interprete Petro Possino. Ejusd. *Observationum libri III. et appendix: Specimen sapientiae Indorum veterum*. Romae, 1666, in fol.

Georgii Pachymeris Andronicus Palaeologus, s. histor. rerum ab Andron. seniore in imperio gestarum, usque ad annum ejus aetatis XLVIII, interpr. Petr. Possino. Accend. ejusd. Observ. libri III. Romae, 1669, in fol.

Georgii Monachi (Γεώργιος Μοναχός) et Tarasii patriarchae Constant. quondam Syncelli (Γ. Σύγκελλος) Chronographia ab Adamo usque ad Dioclitianum, et Nicephori patriarchae (Νικηφόρος Πατριάρχης Κ.) Constant. Breviarium chronographicum ab Adamo ad Michaëlis et ejus fil. Theophili tempora gr. et lat. cura J. Goar. Paris. 1652, in fol.

Johannis Cantacuzeni (Ἰωάννης Καντακουζηνός) Eximperatoris historiar. libri IV. Jac. Pontanus lat. vertit et notas suas cum Jac. Gretseri adnotationibus addidit; gr. nunc primum prodeunt. Paris. 1645, in fol.

Johannis Cinnami (Ἰωάννης Κίνναμος) Historiarum libri IV. s. de rebus gestis a Joanne et Manuele Comnenis. Access. Car. du Fresne Dn. du Cange in Nicephori Bryennii, Caes. Annae Comnenae et ejusd. Cinnami hist. Comnenicam notae hist. et philol. Adjungitur Pauli Silentiaris (Παῦλος Σιλεντιάριος) descriptio Sanctae Sophiae. Paris 1670, in fol.

Johannis Ducae (Ἰωάννης Δούκας) Historia Byzantina, res in Graecorum imperio gestas complectens a Joanne Palaeol. I. ad Mehmetem II. Acc. Chronicon breve quo Graecorum, Venetorum et Turcarum aliquot gesta continentur, nunc primum edita, vers. lat. et notis illustr. studio Ism. Bullialdi Paris. 1649, in fol.

Johannis Zonarae (Ἰωάννης Ζωναράς) Annales; Car. du Fresne dom. du Cange Wolfianam edit. cum scriptis codd. contulit, lat. vers. recens. annales notis illustravit. Paris. 1686, 2 tom. in fol.

Laonici Chalcondylae (Λαόνικος Χαλκονδύλης, ἢ Χαλκοκονδύλης) Historiarum libri X. interpr. Conr. Clausero Cum Annalibus Sultanorum Othmanidarum a Turcis lingua sua scriptis, ex interpr. Jo. Leunclavii Acced. index glossarum Laonici, studio Car. Annib. Fabrotti. Paris 1650, in fol.

Michaëlis Glycae (Μιχαήλ Γλυκᾶς) Siculi Annales a mundi exordio usque ad obitum Alexii Comneni Imp. IV. in partes tributi. Phil. Labbè textum gr. ex pluribus mss. codd. primus in lucem edidit, Jo. Leunclavii interpretationem recensuit, etc. 1660, in fol.

Nicephori Caes. Bryennii (Νικηφόρος Βρυέννιος) Commentarii de rebus Byzantinis, gr. et lat. stud. Petr. Possini. Paris. 1661, in fol.

Nicephori Gregorae (Νικηφόρος Γρηγορᾶς) Byzantina historia, gr. et lat. tom. I. libri XI. ab Hieron. Wolfio lat. facti et in lucem editi; ex his libros fere XI. latine vertit Joh. Boivin, codd. contulit, notas et alias appendices adjecit. Paris. 1702, in fol.

Nicephori Patriarchae (Νικηφόρος Πατριάρχης) Breviarium historicum, de rebus gestis ab obitu Mauricii ad Constant. usque Copronymum, gr. et lat. interpr. Dionys. Petavio, cum ejusd. notis. Paris. 1648, in fol.

Nicetae Acominatae Choniatae (Νικήτας Ἀκομινάτος, ἢ Χαωνιάτης) historia, gr. et lat. Hier. Wolfio interprete, editio glossario graeco-barbaro auctior et ope mss. emendatior, cura Car. Annib. Fabrotti. Paris, 1674, in fol.

Paschalion, s. Chronicon Paschale (Χρονικὸν Πασχάλιον) a mundo condito ad Heraclii Imp. an. 20: opus hactenus Fastorum Sicularum nomine laudatum, deinde chronicae temporum

epitomes, ac denique Chronici Alexandrini lemmate vulgatum, nunc tandem auctius et emendatius, cum nova vers. lat. et notis chron. et hist. cura. Car. du Fresne Dn. du Cange. Paris. 1688, in fol.

Procopii Caesariensis (Προκόπιος Καισαρεύς) historiar. sui temp. libri VIII. gr. et lat. interpr. Cl. Maltreto. Paris. 1662, in fol.

Procopii Caesariensis de aedificiis imp. Justiniani libri VI. gr. et lat. auctiores quam ante et emendatiores, interpr. Cl. Maltreto. Paris. 1663, in fol.

Procopii Caesariensis Arcana historia, gr. et lat. Nic. Alemannus lat. reddidit. Recognovit, var. lect. adjecit et lacunas fere omnes implevit. Cl. Maltretus. Paris. 1663, in fol.

Theophanis s. Confessoris (Θεοφάνης Ὁμολογητής) Chronographia; Leonis Gramm. (Λέων Γραμματικός) Vitae recentiorum imp. Jac. Goar lat. reddidit, Theophanem notis illustravit, var. lect. adjecit; Fr. Combefis notis posterioribus Theophanem, integris Leonem Gramm. discussit ex fide codd. auxit, emendavit, Paris. 1655, in fol.

Thophylacti Simocatae (Θεοφύλακτος Σιμοκάτης) historiarum libri VIII. Mauricii imp. res gestas continentes, interpr. Jac. Pontano. Ed. priore castigatior et glossar. gr. barb. auctior, stud. C. Annib. Fabrotti. Paris. 1647, in fol.

Οὗτοι εἶναι οἱ Συγγραφεῖς, οἱ ὅποιοι ἐμπεριέχονται εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἔκδοσιν τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, εἰς τῆς ὁποίας τὴν συμπλήρωσιν προστίθενται καὶ τῶν ἐφεξῆς Ἱστορικῶν τὰ Συγγράμματα, τυπωθέντα κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πόλεις, πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἔχουσι τὸ αὐτὸ μέγεθος τοῦ φύλλου.

Προσθήκη.

Jos. Genesisii (Ἰωσήφ Γενέσιος) de rebus Constantinopolitana a Leo Armen. ad Basil. Maced. libri IV. nunc primum editi a Jo. Bapt. Pasqual. Venet. 1753, in fol.

Εἰς τοῦτον τὸν τόμον περιέχονται καί:

Georgii Phranzae Chronicon (ἀνευ τοῦ κειμένου) cum notis Jac. Pontani. — Jo. Antioch. cognom. Malalae (Ἰωάννης Μαλάλας) Historia Chronica, gr. et lat. — Leonis Allatii (Λέων Ἀλλάτιος) Σύμμικτα, gr. et lat.

Constantini Porphyrogennatae (Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος) libri II. de caerimoriis aulae Byzantinae, gr. et lat. ed. J. H. Leich. et J. J. Reiske. Lips. 1751, 2 tom. in fol.

Historiae Byzantinae nova appendix, complectens opp: Georgii Pisidae (Γεώργιος Πισίδης), Theodosii Diaconi (Θεοδόσιος Διάκονος), et Corippi Africani (Κόριππος Ἀφρικανός), gr. et lat. cum notis ed. Petr. Fr. Fogginius. Romae 1777, in fol.

Anonymi (κατά τινος Ἰούλιος Πολυδεύκης) Historia sacra ab orbe condito ad Valentin. et Valentem imp. e vetere cod. gr. descripta; J. B. Bianconi lat. vertit et nonnulla adnotavit. Bononiae, 1779, in fol.

Χρονικὸν Γεωργίου Φραντζῆ (Georgii Phranzae) τοῦ Πρωτοβεστιάριου, εἰς τέσσαρα βιβλία διακεδέν. Νῦν πρῶτον ἐκδοθὲν ἐπιμελεία Φραγκίσκου Καρόλου Ἄλτερ. Ἐν Βιέννῃ, 1796, φύλ.

Leonis Diaconi (Λέων Διάκονος) Coloensis historia, scriptoresque ad res Byzantinas pertinentes, etc. Ed. Car. Ben-Hase. Paris. 1819, in fol.

Histoire de l'empire de Constantinople, par Geoffroy de Ville-Hardouin (Γεωφροῦης Βιλλεχαρδουίνος), avec les notes de C. du Fresne du Cange. Paris. 1657, in fol.

Jac. Bogarsii (Ἰάκωβος Βογάριος) *Gesta Dei per Francos, s. orientalium expeditionum et regni Francorum Hierosolymitani histor.* Hanov. 1611, 2 tom. in fol.

Anselmi Banduri (Ἀνσέλμος Βανδουῖρος) *Numismata imperatorum Romanorum a Trajano Decio ad Palaeologos.* Paris. 1718, 2 tom. in fol.

Lequien Mich. (Λεξβίνιος Μιχαήλ) *Oriens christianus.* Paris. 1740, 3 tom. in fol.

Boschii Petri (Βόσχιος Πέτρος) *Tractatus de Patriarchis Antioch.* Venet. 1748, in fol.

Cuperi Gu. (Κούπερος Γουλιέλμος) *de Patriarchis Constantinopolit.* Venet. 1751, in fol.

Taninii Hier. (Τανίνιος Ἱερώνυμος) *Numismatum imperatorum Romanorum a Bandurio editorum supplementum.* Romae. 1791, in fol.

Theophylacti Archiepisc. (Θεοφύλακτος Ἀρχιεπίσκοπος, Βουλγαρίας δηλ.) *Institutio regia, interpr. Petr. Possino.* Paris. 1651, in 4.

Phil. Cyprii (Φίλιππος Κύπριος) *Chronicon eccles. gr. ed. M. Blancard.* Franeq. 1679, in 4.

C. du Fresne dn. du Cange (Δουκάγγιος) *Dissertatio de imperator. Constantinopol. numismat.* Romae. 1755, in 4.

Notitia dignitatum imperii Romani, ed. Phil. Labbè (Φίλιππος Λαββέος). Paris, 1651, in 12.

Julii Pollucis (Ἰούλιος Πολυδεύκης) Historia physica, ed. I. Hardt. Monachi, 1792, in 8.

Joannes Laur. Lydus (Ἰωάννης Λαυρέντιος Λυδός) de magistratibus, ed. J. B. Fuss, e C. B. Hase. Paris. 1812, in 8. avec J. B. Fuss. ad C. B. Hase Epistola. Bonnae. 1821, in 8.

Ταῦτα εἶναι τὰ Συγγράμματα, τὰ ὁποῖα προσδέτουν εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς ὅλης Βυζαντινῆς Ἱστορίας, μὲν ὅλον ὅτι κατὰ τινας λείπουν ἀκόμη καὶ ἄλλα· ἢ δὲ ἀπόκτησις αὐτῶν εἶναι σπανία καὶ πολυέσθδος.

Περὶ τὰς ἀρχαῖς τῆς 17. Ἑκατονταετηρίδος Βενετός τις Βιβλιοπώλης, Βαρδολομαῖος Ἰαβαρίνας (Bartolomeo Giavarina) ὀνομαζόμενος, ἐπεχείρησε τὴν μετατύπωσιν ταύτης τῆς πολυτόμου Ἱστορίας, καὶ κατὰ τὸ 1729 καὶ ἐφεξῆς ἐφάνη εἰς φῶς Ἑλληνολατινιστὶ εἰς φύλλον, συνισταμένη ἀπὸ τόμους 23 ἕως 35 κατὰ τὴν διάφορον διαίρεσιν καὶ δέσιμον αὐτῆς. Εἶναι δὲ κατωτέρα τῆς Παρισιανῆς ἐκδόσεως τόσον διὰ τὴν ποιότητα τοῦ χαρτίου καὶ τὴν λοιπὴν καλλονήν, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἄπειρα τυπογραφικὰ σφάλματα, εὐρίσκονται ὅμως εἰς αὐτὴν Συγγράμματα τινὰ, τὰ ὁποῖα λείπουν ἀπ' ἐκείνην, διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται καὶ αὐτὴ ἀναγκαία. Ἐκδέτω ἐνταῦθα κατ' ἀλφάβητον τὰ ὀνόματα μόνον τῶν εἰς αὐτὴν ἐμπεριεχομένων Συγγραφέων, ὡς ἀναφερόμενα ἐνίοτε καὶ εἰς τὸ Δεξικόν.

Ἄγαθίας Σχολαστικός.

Ἄλλάτιος Λέων.

Ἀναστάσιος Βιβλιοθηκάριος.

Ἄννα Κομνηνή.

Βανδοῦρος Ἀνσέλμος.

Βιλλεχαρδουίνος.

Γεώργιος Ἀκροπολίτης.

Γεώργιος Κεδρηνός.

Γεώργιος Κωδινός.

Γεώργιος Παχυμέρης.

Γεώργιος Σύγκελλος.

Δουκάγγιος.

Θεοφάνης Ὁμολογητής.

Θεοφύλακτος Βουλγαρίας.

Θεοφύλακτος Σιμοκάτης.	Νικήτας Χωνιάτης.
Ἰωάννης Δούκας.	Νικηφόρος Βρυέννιος.
Ἰωάννης Ζωναράς.	Νικηφόρος Γρηγοράς.
Ἰωάννης Καντακουζηνός.	Νικηφόρος Πατριάρχης.
Ἰωάννης Κίνναμος.	Προκόπιος Καισαρεύς.
Ἰωάννης Μαλέλας.	Συγγραφεῖς μετὰ Θεοφάνην.
Ἰωσήφ Γενέσιος.	Χαλκονδύλης, ἢ Χαλκοκονδύλης.
Κωνσταντῖνος Μανασσῆς.	Χρονικόν Ἀνατολικόν.
Λαββέος.	Χρονικόν Πασχάλιον, καὶ ἄλλα
Μιχαὴλ Γλυκάς.	τινά.

Τούτων τὰ Συγγράμματα περιέχει καὶ ἡ Βενετικὴ ἔκδοσις τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, ἡ ὁποία μὲ ὅλας τῆς τὰς ἐλλείψεις ἀπεκατέστη καὶ αὐτὴ δυσύρετος, διὰ τὸ ὅποιον ἴσως παρεκινήθησαν σοφοίτινες ἄνδρες τῆς Γερμανίας νὰ κάμωσι νέαν, τακτικωτέραν καὶ ἀσυγκρίτῳ λόγῳ καλητέραν ἔκδοσιν, ταύτης τῆς πολυτίμου Ἱστορίας, ὅθεν καὶ ἤρχισε νὰ ἐκδίδεται κατὰ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν, τὴν ὁποίαν εὐρίσκω εἰς τὸ Λεξικόν τῶν Ἐκδόσεων τοῦ Ἐβενστρατίου, πλὴν κύριος οἶδε πότε θέλει λάβει καὶ τὸ ποθοῦμενον τέλος:

Corpus scriptt. histor. Byzant. Editio emendatior et copiosior, consilio B. G. Niebuhrii C. F. instituta, opera ejusd. Niebuhrii, Imm. Bekkeri, L. Schopeni, G. Dindorfii aliorumque philologorum parata. Bonnae, Weber, 1827 - 1828. P. I - III. in 8. maj. complect. Agathiae historiar. libb. V. cum vers. lat. et annott. Bon, Vulcanii. B. G. Niebuhrius, C. F. graece recens. Accedunt Agathiae epigg. etc. (Pretium subscript, 2 Thr.).

Λέκτιος (*Jacobus Lectius*).

Α'. Συλλογὴ Ἐπικῶν Ποιητῶν.

Poëtae graeci veteres, carminis heroici scriptores qui exstant omnes: Homerus, Hesiodus, Orphaeus, Callimachus, Ara-

tus, Nicander, Theocritus, Moschus, Bion, Dionysius, Coluthus, Tryphiodorus, Musaeus, Theognis, Phocylidis, Pythagorae aurea carmina, cum fragmentis aliorum, Apollonius Rhodius, Oppianus, Quintus Smyrnaeus, Nonni Dionysiaca. Aposita est e regione latina interpretatio, notae item et variae lectiones, etc. Aurel. Allobrog. 1606, in fol.

Β'. Συλλογὴ διαφόρων Ποιητῶν.

Poetae graeci veteres tragici, comici, lyrici, epigrammaticarii, additis fragmentis ex probatis auctoribus collectis, nunc primum gr. et lat. in unum redacti corpus. Coll. Allobrog. 1614, 2 tom. in fol.

Αὕτη ἡ Συλλογὴ ἐξεδόθη μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς δύο τόμους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶτος περιέχει τοὺς τρεῖς Τραγικούς Ποιητάς, καὶ προσέτι τὸν Ἀριστοφάνη, καὶ τὰ ἀποσπασθέντα τεμάχια ἐκ τῆς τοῦ Ἐξεκιηλ Τραγωδίας· ὁ δὲ δεύτερός τὸν Πίνδαρον, τὸν Ἀλκαῖον, τὴν Σαπφῶ, τὸν Σπυρίχορον, τὸν Ἴβικον, τὸν Ἀνακρέοντα, τὸν Βακχυλίδην, τὸν Σιμωνίδην, τὸν Ἀλκμαῶνα, τὸν Ἀρχίλοχον, τὸν Μελαννικίδην, τὸν Τελέστην, τὸν Ποντῖνον, τὰ Σκολιά τοῦ Τιμοκρέοντος, τοῦ Ὑβρίου καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, τὴν Ἡρίνην, τὸν Ἀλκαῖον, Ἰουλιανόν τὸν Ἀιγύπτιον, τὸ εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ἀδωνίδος Ἐιδύλλιον τοῦ Θεοκρίτου, τὸν Λυκόφρονα, τὸν Συνέσιον, τὰς Ὠδὰς καὶ τοὺς Ὑμνοὺς Γρηγορίου τοῦ Ναξιανζηνοῦ, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, καὶ Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου· Φιλῆ τὸ περὶ Ζώων ἰδιότητος· Γεωργίου Πισίδου τὴν Κοσμολογίαν· Ἰωάννου Τσίτσου Διαφόρων Ἱστοριῶν, ἧτοι ἐκ τῶν Χηλιάδων· Ἀπάνθισμα Ἐπιγραμμάτων· τοὺς Ὑμνοὺς Ἰωάννου τοῦ Γεωμέτρου, καὶ Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως, τοὺς Ἰάμβους Συμεῶνος τοῦ Μεταφραστοῦ.

Λεονγκλάβιος (Ioannes Leunclavius):

A'. Συλλογὴ Ἀντιαιρετική.

Manuelis Comneni legatio ad Armenos s. Theoriani cum Catholico disputatio. — Accedit Leonis M. Epistola ad Flavianum. S. Damasceni Dialogus contra Manichaeos. — Leontini Byzantini historia Sectarum, et Constantini Harmenopuli de opinionibus haereticorum, gr. et lat. Basil. 1578, in 8.

B'. Συλλογὴ Νομικῶν.

Jus graeco-latinum, editum et locupletatum a Marq. Frehero. Francof. 1596, 2 tom. in fol.

Εἰς μὲν τὸν πρῶτον τόμον ταύτης τῆς Συλλογῆς ἐμπεριέχονται:

Constantini Harmenopuli Epitome canonum. — Novellae et constitutiones Augustales s. Imperatorum graecorum de rebus ecclesiasticis. — Decretorum Synodaliū libri II. — Responsorum libri II. — Item epistolarum et sententiarum de rebus ecclesiasticis ab episcopis et SS. patribus. — Theodori Balsamonis Responsa quinque. — Matthaei (Blastaris) Quaestiones et causae matrimoniales. — Edictum Justiniani de fide et orthodoxia. — Harmenopuli liber de sectis et fidei orthodoxa expositio. — Acta synodi ad Quercum.

Εἰς δὲ τὸν δεύτερον:

Michaëlis Attaliatae Synopsis juris pragmatici. — Leonis et Constantini Eclogae legum. — Novellarum Augustalium liber de rebus civilibus et judiciariis. — Responsi veteris formula de nudis pactis. — Formula testandi vetus, cum Gregorii Nazianzeni testamento. — Formula testandi recentior epitomata. —

Eustathii liber de temporalibus intervallis cum scholiis Anastasii. — Ex Rufo leges militares. — Leges colonariae s. georgicae. — Jus navale Rhodiorum.

Λιβέρτος (Joannes Libertus).

Συλλογὴ Ποιητῶν.

Vetustissimorum poetarum, Hesiodi, Theocriti, Theognidis, Moschi, Musaei, Phocylidis, et aliorum opera georgica, bucolica, gnomica, gr. et lat. Paris. 1628, in 8.

Μαισταῖρος (Michaël Maittaire).

Σύμμικτα, Ἑλληνικῶν Ποιημάτων.

Miscellanea graecorum aliquot scriptorum Carmina, gr. et lat. Londini, 1722, 4.

Ἄυτη ἡ Συλλογὴ περιέχει: Mercurii Trismegisti vel Orphei Prognostica de terrae motu. — Zoroastris oracula. — Ariphronis Paeon in sanitatem. — Procli hymni IV. — Aristotelis Paeon in Virtutem. — Homeri hymnus in Apollinem. — Inscriptio Triopii ab Herode Attico consecrati, et Dedicatio statuae Regillae. — Theodori Prodromi Amicitia exulans. — Plochiri Michaëlis poematum dramaticum, Musarum et fortunae Quaerimoniam continens.

Εἰς τὰς Σημειώσεις εὐρίσκονται προσέτι τὰ Σχόλια τοῦ Γεμιστοῦ εἰς τοὺς χρησμούς τοῦ Ζωροάστρου· ἡ Ἑλληνικὴ Μετάφρασις τῆς τέταρτης Ἐκλογῆς τοῦ Βιργιλίου, γενομένης ὑπὸ τοῦ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου· Ὁρφείως ὕμνοι εἰς Ὑγιάν, Ἀσκληπιόν, Ἥλιον, Μούσας καὶ Ἀφροδίτην· Ὁμήρου ὕμνοι εἰς Ἀσκληπιόν, Ἥλιον, Μούσας καὶ Ἀπόλλωνα· Ἐπιγράμματα τινὰ ἐκ τῆς Ἀνθολογίας.

Ματθαῖος (Chr. Fredericus Matthaeus):

Συλλογὴ διαφόρων ἀνεκδότων .

I. Glossaria graeca minora, et alia anecdota graeca, ex variis codd. edidit et animadversionibus illustravit. Chr. F. Matth. Mosquae, 1775, 2 tom. in 8.

II. Isocratis, Demetrii Cydonis et Michaëlis Glycae aliquot Epistolae, nec non Dionis Crhysostomi oratio *περὶ Λόγου ἀσκήσεως*, ex codd. edidit et animadversiones adjecit, etc. Mosquae, 1776, in 8.

III. Lectiones Mosquenses, etc. Lips. 1779, 2 tom. in 8.

IV. Medicorum XXI veterum et clarorum graecorum varia opuscula. Primo nunc ex Oribasii cod. Mosquensi, gr. edidit, etc. Mosquae, 1808, in 4.

Οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν Συγγραφεῖς εἶναι οἱ ἑξῆς:

Agathinus, Antyllus, Apollonius, Archigenes, Athenaeus, Ctesias, Dieuches, Diocles, Herodotus, Justus, Lycus, Mene-machus, οἱ δύο Mnesithei, Oribasius, Philagrius, Philotemius, Philumenus, Sabinus, et Xenocrates.

Μεϊβόμιος (Marcus Meibomius).

Συλλογὴ Μουσικῶν .

Antiquae musicae auctores septem, gr. et lat. Amst. 1652, apud Lud. Elzev. 2. tom. in 4.

Οἱ περιεχόμενοι εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν Ἑλληνικῆς Μουσικῆς Συγγραφεῖς εἶναι οἱ ἐξῆς ἑπτὰ: Ἀριστόξενος, Εὐκλείδης, ἢ Κλεωνίδης, Νικόμαχος, Ἀλύπιος, Γαουδέντιος, Βάκχιος καὶ Ἀριστείδης Κοϊντιλιανός.

Μεούρσιος (Joannes Meursius).

Α'. Συλλογὴ Τακτικῶν.

Æliani et Leonis Imp. *Tactica*, gr. et lat. accedunt praeiorum aliquot descriptiones et alia. Lugd. Bat. 1613, in 4.

Β'. Συλλογὴ Μουσικῶν.

Aristoxenus, Nicomachus, Alypius, auctores musices antiquissimi hactenus non editi Lugd. Bat. 1616, in 4 (Lud. Elzev.).

Προτιμᾶται ἡ τοῦ Μεϊβομίου ἔκδοσις.

Γ'. Συλλογὴ Μυθιστοριογράφων.

Antigoni Carystii *hist. Collectanea*; Apollonii Dyscoli *hist. commentitiae liber*; Phlegontis Tralliani *de rebus mirabilibus et de longaevis libellus*, ac de Olympiis *fragmentum*, gr. et lat. Lugd. Bat. 1620, in 4.

Μίκυλλος (Jacobus Micyllus).

Συλλογὴ Μυθικοαστρονομική.

C. Julii Hygini, Aug. Liberti, *Fabularum liber*, ad omnium Poëtarum lectionem mere necessarius et ante hac nunquam

excusus. — Ejusdem Poëticon Astronomicon libri IV, quibus accesserunt similis argamenti Palaephati de fabulosis narrationibus liber. I. — F. Fulgentii, Episc. Carthag. Mythologiarum libri III. — Ejusdem de vocum antiquarum interpretatione liber. I. — Arati Φαινομένων fragmentum, Germanico Caes. interprete. — Ejusdem Phaenomena gr. cum interpretatione lat. — Procli de Sphaera libellus, gr. et lat. Basil. apud. J. Hervag. 1535, in fol.

Μισοχερλίχιος (Chr. Guil. Mitscherlichius).

Συλλογὴ Ἐρωτικῶν Συγγραφέων.

Scriptores erotici graeci, gr. et lat. Biponti, 1792 καὶ ἐφεξῆς, 4 tom. in 8.

Τόμ. Α'. Achillis Tatii de Clitophontis et Leucipes amoribus libri VIII.

Τόμ. Β' καὶ Γ'. Heliodori Aethiopicorum libri X.

Τόμ. Δ'. Longi Pastoralium de Daphnide et Chloë libri IV. et Xenophontis Ephesiacorum de Amoribus Anthiae et Habrocomes libri V.

Μονσφωκόρος (Bernardus Montfaucon):

Συλλογὴ διαφόρων Συγγραμμάτων.

Analecta graeca s. varia opuscula graeca hactenus non edita. Lutet. Paris, 1688, in 4.

Εἰς τὴν Συλλογὴν ταύτην ἐμπεριέχονται διάφορα Ἐκκλησιαστικά Συγγράμματα, καὶ προσέτι ἓν ἀπόσπασμα Γεωμετρίας τοῦ Ἡρωνος, καὶ ἄλλα τινά.

Μωρέλλιος (Guilielmus Morellius).

Συλλογὴ Γνωμική.

E Comicis graecis XLII deperditis Sententiae collectae,
gr. lat. Paris, 1553, in 8.

Νέαανδρος (Michaël Neander).

Συλλογὴ Γνωμολογική, Φιλοσοφική καὶ
Ποιητική.

I. Opus aureum et scholasticum quo continentur haec:
Pythagorae carmina aurea. — Phocylidis Poëma admonitorium.
— Theognis Megarensis Gnomologia. — Coluthi Helenae Rap-
tus. — Tryphiodori de Trojae excidio: omnia graeco-lati-
na, etc. Basil. 1559, in 4.

Ἡ πρώτη αὕτη Συλλογὴ μετετυπώθη ἐν Λειψία, 1577, 4, εἰς
τόμους δύο, εἰς τὴν ὁποίαν προσετέθησαν καὶ τὰ ἐξῆς: Γνωμολογιῶν
Συγγραφέων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων βιβλία δύο. — Ἀποφθεγματίων
Ἑλλ. βιβλία δύο. — Κοίντου Σμυρναίου Ὠδαὶ τρεῖς. — Λουκί-
νου Ἐνύπνιον, ἢ Γάλλος.

II. Anthologium graeco-latinum, h. e. insigniores flores,
seu Sententiae decerptae ex Hesiodo, Theognide, Pythagora,
Procyllidae, Arato et Theocrito, omnibus poëtis vetustissimis
et sapientissimis, et in locos prope bis centum digestae, cum
dispositione, usu et accommodatione singulorum in margine.
His accesserunt praeterea etiam alii tres libelli ex scriptis Pla-
tonis, Xenophontis et Justini Martyris et philosophi, confecti
omnes argumenti antiquissimi et jucundissimi. Basil. 1556, in 8.

Εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν δύναται νὰ προστεθῶσι δύο ἄλλαι ἀκόμη, γινόμεναι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συγγραφέως, οἷον.

Aristologia Euripidea graeco-latina, Basil. 1559, in 4.

Aristologia Pindarica graeco-latina, Basil. 1556, in 8.

III. Gnomologia graeco-latina, h. e. insigniores sententiae philosophorum, poëtarum, oratorum et historicorum. ex magno Anthologio J. Stobaei excerptae et in locos supra his centum digestae. Accessit praeterea somnium vel Gallus, dialogus Luciani, etc. Basil. 1557, in 8.

IV. Loci communes philosophici graeci, sive doctrinae veterum sapientium de moribus, de virtutibus praecepta denique et commonefactiones utiles et sapientes de omnibus fere illis quae in communi hominum vita usu venire solent, sententiae gravissimae, et de immenso numero lectissimae, descriptae ex omnibus fere graecis veteribus, classicis ac probatis doctrina et sapientia auctoribus, libris videlicet sapientium philosophorum, medicorum, historicorum, geographorum, rhetorum, sophistarum, philologorum, poëtarum ac patrum theologorum graecorum, e notationibus et bibliotheca viri clariss. Mich. Neandri editae, oper. et studio Jo. Vollandi. Lips. 1588, in 8.

V. Catechesis Mart. Lutheri parva graeco-latina. Basil. 1567, in 8.

Τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει πράγματα περίεργα, καὶ λέγουσι νὰ ἐτυπώθη κατὰ τὸ 1563 ἔτος μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν.

Apocrypha, h. e. narrationes de Christo, Maria, Joseph, cognatione et familia Christi extra biblia, apud veteres tamen patres, philosophos reperta ex oraculorum ac Sibyllarum vocibus, gentium etiam testimoniis, denique multorum veterum auctorum libris descripta, etc.

VI. Synopsis mensurarum et ponderum ponderationisque

mensurabilium, secundum Romanos et Athenienses Γεωργούς και Ἰππιάτρους ex prestantissimis auctoribus hujus generis contracta. Basil. 1555, in 4.

VII. Argonautica, Thebaica, Troica, Ilias parva, poëmata gr. auctoris anonymi sed pereruditi et incredibili planeque divina et HomERICA facilitate et suavitate composita, ac nuper admodum sublata et prolata e bibliotheca summi et eruditi viri ubi diu hactenus delituerunt, et descripta non sine molestia et labore ex exemplari male scripto, et edita in usum studiosae juventutis. Accesserunt etiam singuli poëmatii argumenta et marginalia, quae et vicem argumenti longioris et versionis latinae juventuti praestare possunt. Ed. Michaël Neander. Lips. 1588, in 8.

Νεβελέτος (Joan. Nic. Neveletus).

Συλλογή Μυθολογική.

I. Mythologia Aesopica, in qua Aesopi fabulae gr. et lat. CCXCVII. Accedunt Gabriae fabulae auctiores, etc. Francof. 1610, in 8 parv.

II. Fabulae variorum auctorum, nempe Aesopi fabulae gr. et lat. CCXCVII; Aphthonii Soph. fabulae gr. lat. XL; Gabriae fabulae gr. lat. XLIII; Babriarum fabulae gr. lat. XI, etc. Francof. 1660, in 8 parv.

Αἱ δύο αὐται Συλλογαὶ μ' ὅλον ὅτι ὅτι ἐτυπώθησαν 50 ἔτη ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην, εὐρίσκονται μ' ὅλον τοῦτο ἠνωμένοι εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τόμον. Φαίνονται δὲ εἰς αὐτὴν τὴν Συλλογὴν 45 μῦθοι εἰς ὄνομα τοῦ Γαβρίου, καὶ 11 εἰς τὸ τοῦ Βαβρίου· ἀλλὰ τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ δεύτερον εἶναι κατὰ παραφθορὰν τοῦ πρώτου διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ Γ εἰς Β, μ' ὅλον ὅτι καὶ

ἀπὸ τοὺς 43 μύθους τοῦ Γαβρίου, καὶ τοὺς 11 τοῦ Βαβρίου, εἰς μόνον κρίνεται γνήσιος τοῦ Βαβρίου, ἤγουν ὁ 43, ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ εἶναι τοῦ Ἰγνατίου Μαΐστορος, ἢ Μαγίστρου, Συγγραφέως τοῦ ἐννάτου Αἰῶνος (Ζ. Δεξ. Βάβριος).

Ξύλαρδος (Guilielmus Xylander).

Συλλογὴ Ἱστορικομυθική.

Antonii Liberalis Transformationum congeries; Phlegontis Tralliani de mirabilibus libellus; Antigoni Historia mirabilis, et Marcus Antoninus de vita sua, gr. et lat. Basil. 1568, in 8

Ὅππερος (Martinus Hopperus).

Συλλογὴ Ἀστρονομική.

Procli de Sphaera liber I; Cleomedis de mundo s. circularis inspect. meteorum libri II. Arati Phaenomena. Dionysii Afri descr. orbis habitabilis, gr. et lat. c. n. Martini Hopperi. Basil. 1547, in 8.

Μετετυκώθη αὐτόδε κατὰ τὸ 1561 καὶ 1585, εἰς 8.

Ὁρέλλιος (Joan. Conrad. Orellius).

Α'. Συλλογὴ Ἐπιστολῶν.

Collectio epistolarum graecarum, gr. et lat. recensuit, notis priorum interpretum suisque illustravit J. C. Orellius. Tom. I. Epistolas socraticorum et Pythagoreorum continens. Lips. 1815, in 8.

Ἐμπεριέχονται εἰς τοῦτον τὸν τόμον αἱ Ἐπιστολαὶ τοῦ Σωκράτους, τοῦ Ἀντισθένης, τοῦ Ἀριστίππου, τοῦ Σίμωνος, τοῦ Αἰσχίνου, τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Φαίδρου, τοῦ Πυθαγόρου, τοῦ Λύσιδος, τῆς Θεανοῦς, τῆς Μελίσσης, τῆς Μυίας, τὰ πάντα μετὰ πολλῶν Σημειώσεων.

Β'. Συλλογὴ Ἠθικογνωμικὴ.

Opuscula graecorum veterum sententiosa et moralia, gr. et lat. Collegit, disposuit, emendavit et illustravit J. C. Orellius, Lips. 1819, καὶ ἐφεξῆς, Tom. I. καὶ II. in 8.

Τόμ. Α'. Demophili Similitudines. — Similitudines Socrati adscriptae. — Similitudines Pythagoreorum. — Demophili sententiae. — Pythagoreorum sententiae. — Pythagorae aurei versus. — Pythagorae Symbola. — Democratis sententiae. — Democriti fragmenta. — Septem sapientium sententiae. — Vita Secundi. — Secundi sententiae. — Joannis Pediasimi Desiderium. — Sexti sententiae. — Sexti s. Xysti Manuale. — Porphyrii Epistola ad Marcellam. — Ejusdem fragmentum poëticum. — Sancti Nili Capita. — Gregorii Nazianzeni Sententiae. — Theoclisti Sententiae. — Sententiae variorum de invidia. — Vita brevis Pythagorae. — Auctarium Sententiarum Pythagoricarum. — Similitudines et Sententiae excerptae ex Antonii et Maximi collectioneis.

Τόμ. Β'. Anonymi vita Isocratis. — Isocratis quae fertur admonitio ad Demonicum. — Diogenis, Cratetis et Democriti Sententiae et Apophthegmata. — Aristippi sententiae. — Bionis Borysthenetis Sententiae. — Sententiae, Apophthegmata et exempla historica ex Aristonymi scriptis, Aristotelis et Dionis Chriis, Sereni scriptis. — Incerti cujusdam, vulgo Sexti Chaeronensis, Dissertationes morales V. — Archytae fragmenta moralia. — Ex quorundam Pythagoreorum libris fragmenta. — Eusebii philosophi fragmenta.

Γ'. Συλλογὴ Ἱστορικὴ.

Memnonis historiarum Heracleae Ponti excerpta servata a Photio, gr. et lat. Accedunt scriptorum Heracleotarum Nymphidis, Promathidae, et Dom. Callistrati fragmenta, veterum historicorum loca de rebus Heracleae Ponti, et Chionis Heracleotaeque feruntur epistolae, c. versione lat. J. Caselii. Ad calcem accedit J. Casp. Orellii epistola critica in epistolas Socraticas et Pythagoricas. Lips. 1816, in 8.

Οὐδώνιος (Joannes Hudsonius).

Συλλογὴ Ἐλασσόνων Γεωγράφων.

Geographiae veteris scriptores graeci minores, graece, c. interpr. lat. dissertt. et annott. ed J. Hudson. Oxon Sheldon, 1698-1712, T. IV, in 8.

Ἡ πρώτη Συλλογὴ τῶν Ἐλασσόνων Γεωγράφων ἐγένεον ὑπὸ Δαβίδ Χοισελίου ἐν Αὐγούστη κατὰ τὸ 1600 ἔτος, εἰς 8, καὶ ἔπειτα ηὐξήθη ἀπὸ ἄλλους πολλούς, καὶ τελευταῖον ἐξεδόθη πληρέστατα ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Οὐδωνίου εἰς τόμους τέσσαρας.

Τόμ. Α'. (1698) περιέχονται: Hannonis periplus, Scylacis, Agathargidis, Arriani periplus; ej. periplus maris Erythraei; Nearchi, Marciani periplus; periplus Ponti Eux Annott. Ind. Errata.

Τόμ. Β'. (1703): Dissertt. Dicaearchus. Isidorus. Scymnus. Plutarchi libell. de fluviiis. Agathemeri compend. Chrestomathia ex strabonis geograph. Annott. Indd. Omissa et Errata.

Τόμ. Γ'. (1712): Excerpta ex Dionysio Bys. Anonymi descriptio Ponti Eux. Expositio totius mundi. Variiae lectt. in Anonymum Ravennatem. Ptolemaei Arabia. Abulfedae descri-

ptio Chorasmiae. Ej. descript. Arabiae. Excerpta ex Georgii Medici Chrysococcae syntaxi Persar. Ptolemaei catal. fixar. stellar. Indd.

Τόμ. Δ'. (1712): De aetate et patria Dion. Perieget. Dionysii orbis descriptio. R. F. Avieni descr. orbis terrar. Periegesis Prisciani. R. F. Avieni ora maritima. Anonymi Paraphrasis in Dionys. Perieg. Variar lectt. et annott. Emendat. e Conject. (pagg. 83). Indd. Tab. geogr. IV. Errata.

Οὐρσίνοσ (Fulvius Ursinus).

Συλλογὴ Λυρικῶν καὶ ἄλλων Ποιητῶν
καὶ Ποιητριῶν.

Carmina novem illustrium foeminarum: Sapphus, Myrtidis, Praxillae, Erinnae, Corinnae, Nossidis, Myrus, Telesillae, Anytae, et lyricorum Alcmani, Ibyci, Stesichori, Anacreontis, Alcaei, Simonidis, Bacchylidis. Elegiae Tyrtaei et Mimnermi. Bucolica Bionis et Moschi, latino versu a Laur. Gambarara expressa. Cleanthis, Moschionis, aliorumque fragmenta nunc primum edita. Antwerp. ex offic. Christoph. Plantini, 1568, in 8.

Αὕτη ἡ Συλλογὴ τοῦ Οὐρσίνοσ τιμᾶται πολὺ, ἀλλ' εἶναι σπανιωτάτη, καὶ σχεδὸν δυσεύρετος.

Ὀρσοποιός (Joannes Orsoroeus).

Συλλογὴ Χρησμῶν.

I. Oracula metrica Jovis, Apollinis, Hecates, Serapidis et aliorum deorum ac vatium: tam virorum quam foeminarum, a Jo.

Opsopoeo collecta. Item Astrampsychi Oneiroctiticon a Jos. Scaligero digestum et castigatum, gr. et lat. Paris, 1599, in 8.

Ὁ τόμος οὗτος πλὴν τῶν χρησμῶν τῶν Θεῶν, περιέχει καὶ ἄλλους, ἀποδομένους εἰς διαφόρους Συγγραφεῖς.

II. Σιβυλλικοὶ χρησμοί, h. e. Sibyllina oracula ex vett. codd. aucta, renovata et notis illustrata a D. Jo. Opsopoeo, Britannico. Cum interpret. lat. Seb. Castalionis et indice. Paris, 1599, in 8.

Ἡ ἐκδόσις αὕτη τῶν χρησμῶν ἔγινε συγχρόνως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκδότου εἰς δύο τόμους, καὶ μὲ τὰς εἰρημένους δύο διαφορὰς ἐπιγραφάς.

Πετάνιος (Dionysius Petavius):

Συλλογὴ Ἀστρονομική.

Uranologion, seu Systema variorum auctorum, qui de sphaera ac sideribus eorumque motibus graece commentati sunt. Lutet. Paris, 1630, in fol. (Μετατωπώθη ἐν Ἀμστελοδ. 1703, ὁμοίως εἰς φύλλον).

Αὕτη ἡ Συλλογὴ περιέχει: Gemini elementa astronomiae. — Ptolemaei de apparentiis inerrantium et significationibus. — Ex Achille Tatii Isagoge ad Arati Phaenomena. — Hipparchi ad Arati et Eudoxi Phaenomena Enarrationes. — Anonymi (vulgo Eratosthenis, vel Hipparchi) ad Arati Phaenomena. — Theodori Gazae liber de mensibus. — S. Maximi brevis enarratio christiani paschatis. — Isaaci Argyri de cyclis Solis et Lunae computus. S. Andreae Methodus investiganti cycli solaris ac lunaris. — Anonymi fragmentum de paschate.

Πλαντίνος (Christoph. Plantinus).

Συλλογή Γνωμική.

Vetustissimorum poetarum opera sententiosa, quae supersunt. Antverp. 1564, in 8.

Ἐἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν ἐμπεριέχονται ὁ Φωκυλίδης, ὁ Σόλων, ὁ Τυρταῖος, ὁ Ναυμάχιος, ὁ Μίμνερμος, ὁ Καλλίμαχος, ὁ Ῥιανός, ὁ Ἐρατοσθένης, ὁ Πανύσσις, ὁ Λίνος, ὁ Μανερκράτης, ὁ Ποσειδίππος, ὁ Μητρόδωρος, ὁ Σιμωνίδης, καὶ αἱ μονόστιχοι γνῶμαι.

Πρεβοτώς (Stephanus PrevotEAU).

Συλλογή Ἐπιστολῶν.

Τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν Ἀνθολογία. Paris. ex typ. Steph. PrevotEAU, 1583, in 4.

Οὗτος ὁ τόμος περιέχει τὰς Ἐπιστολάς τοῦ Χίωνος, τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Μακεδόνων, τοῦ Διογένηος, τοῦ Ἀπολλωνίου Τυανέως, τοῦ Φαλάριδος, τοῦ Λιβανίου, τοῦ Βασιλείου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ Φλοστράτου, τοῦ Συνεσίου, τοῦ Διογυσίου Σοφιστοῦ, τοῦ Ἀλκίφρονος, τοῦ Θεοφυλάκτου, τοῦ Ἰουλιανοῦ, τοῦ Ἰσοκράτους, τοῦ Ἀναχάρσιδος, καὶ ἄλλων.

Ρεϊσκιος (Joan. Jac. Reischkius).

Συλλογή Ἑλλήνων Ῥητόρων.

Oratores graeci. Lips. 1770 - 1775, 12 tom. in 8.

Εἰς ἕκαστον τούτων τῶν δώδεκα τόμων ἐμπεριέχονται τὰ ἑφεξῆς :

Τόμ. Α'. Προδιοίσεις καὶ κρίσις ὅλων τῶν προτέρων ἐκδόσεων. — Λιβανίου Ἐγκώμιον εἰς Δημοσθένην. — Ἀρχὴ τοῦ κειμένου τοῦ Δημοσθένους.

Τόμ. Β'. Ἐξακολουθήσεις τοῦ κειμένου τοῦ Δημοσθένους. — Σχόλια ἀνέκδοτα τινὸς χειρογράφου τοῦ Μονάχου. — Σχόλια χειρογράφου τινὸς τῆς Ἀυγούστης. — Πίναξ παραβολικὸς ταύτης μὲ ἄλλας προτέρας ἐκδόσεις.

Τόμ. Γ' καὶ Δ'. Κείμενον τοῦ Ἀισχίνου, τοῦ Λυκούργου, τοῦ Δημάδου καὶ Ἀνδοκίδου. — Πίναξ Ἑλληνισμοῦ τοῦ Ἀισχίνου. — Τρεῖς Πίνακες. — Δύο Διατριβαί, μία εἰς τὸν Ἀισχίνην, καὶ ἄλλη εἰς τὸν Δημάδην. — Δύο Βιογραφίαι τοῦ Δημοσθένους ἀνέκδοτοι, ἐκ τῶν ἀποίων ἢ μία εἶναι ἀνωνύμου τινὸς, καὶ ἡ ἄλλη Ζωσίμου τοῦ Ἀσκαλωνίτου.

Τόμ. Ε' καὶ Σ'. Λυσίας Ἑλληνολατινιστί. — Προδιοίσεις τῶν παλαιῶν ἐκδοτῶν — Βιογραφίαι τοῦ Λυσίου ὑπὸ διαφόρων Συγγραφέων. — Ἄι διάφοροι γραφαί, Πίνακες, καὶ ἄλλα.

Τόμ. Ζ'. Ἰσαῖος μετὰ τινος νέας Λατινικῆς Μεταφράσεως, καὶ ἐν ἀπόσπασμα Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς περὶ τούτου τοῦ Ῥήτορος. — Ἀντιφῶν. — Δύο Διατριβαί, Πίνακες τινές, καὶ ἄλλα.

Τόμ. Η'. Λησβόναξ, Ἡρώδης Ἀττικὸς, Ἀντισθένης, Ἀλκιδάμας καὶ Γοργίας. — Ἡ Λατινικὴ Μετάφρασις τοῦ Ἀντιφῶντος καὶ Ἀνδοκίδου. — Ὑπόμνημα Γρηγορίου τοῦ Κορίνθου εἰς τὸ Περὶ μεθόδου δεινότητος τοῦ Ἐρμογένους. — Ἀναπλήρωσις παρατηρήσεων εἰς Δείναρχον Λυκούργον καὶ Ἀνδοκίδην. — Πίνακες. — Διατριβὴ εἰς Ἀνδοκίδην, καὶ ἄλλα.

Τόμ. Θ. Ι' καὶ ΙΑ'. Προπαρασκευὴ κριτικὴ εἰς Δημοσθένην, ἥτοι Σημειώσεις διαφόρων.

Τόμ. ΙΒ'. Δώδεκα Πίνακες εἰς Δημοσθένην.

Ἡ ἔκδοσις αὕτη τοῦ Ρεῖσκίου εἶναι σπανιωτάτη· εἰς αὐτὴν παρατηροῦσιν οἱ Κριτικοὶ τινὰς ἐλλείψεις, μ' ὅλον τοῦτο εἶναι πάλιν χρησιμωτάτη, κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, διὰ τὴν ὀρδὴν κατάληψιν τούτων τῶν Ῥητόρων.

Ριγάλιος (Nicol. Rigaltius).

Συλλογή Ὀρνεολογικὴ καὶ Κυνολογικὴ.

Ἰερακοσόφιον. Rei accipitrariae scriptores nunc primum editi. Accessit Κυνοσόφιον, liber de cura canum. Ex biblioth. regia Medicea. Lutet. Paris. 1612, 3 tom. in 4.

Τόμ. Α'. Demetrii Pepagomeni Ἰερακοσόφιον. — Ὀρνεοσόφιον ἀγροικέτερον. — Ὀρνεοσόφιον κελεύσει γεγονὸς τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως Κυρίου Μιχαήλ. — Κυνοσόφιον, ἢ περὶ κυνῶν ἐπιμελείας. — Demetrii Ἰερακοσόφιον.

Τόμ. Β'. Cynosophii versio latina. — Epistola Aquilae, Symmachi et Theodotionis ad Ptolemaeum regem de re accipitraria catalonico idiomate. — De diversis generibus falconum, item de infirmitatibus et medicinis eorum latine ex libro incerti auctoris de natura rerum.

Τόμ. Γ'. Jac. Aug. Thuani, de re accipitraria libri III, carmine heroico latine scripta. — Hier. Fracastori Alion s. de cura canum.

Ἡ Συλλογὴ αὕτη εἶναι πολλὰ σπανία, καὶ σχεδὸν δυσεύρετος.

Σιβέγκιος (J. Chr. Siebenkees, ἢ Sibenkius):

Συλλογὴ Ἑλληνικῶν Ἀνεκδότων.

Anecdota graeca e praestantissimis italicarum bibliothecarum codicibus descripta. Edidit et praefatus est J. A. Goetz. Norimb. 1798, in 8.

Ἐυρίσκονται εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν: Ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Πλάτωνος. — Libanii Oratio pro Olympio. — Gemisti Plethonis e-

mendata locorum nonnullorum Strabonis. — Nicephori Blemidæ, de forma, magnitudine etc. terrae opusculum. — Theophrasti Characteres ethici.

Συγείδερὸς Ἀ. (*A. Schneider*):

Συλλογὴ Ποιητριῶν.

Μουσᾶν ἄνθη, sive poëticiarum graecarum carminum fragmenta, Giessae, 1802, in 8.

Οὗτος ὁ τόμος περιέχει τὰ τεμάχια τῆς Σαφροῦς, τῆς Μυροῦς, τῆς Μύρτιδος, τῆς Κορίννης, τῆς Νοσίδος, τῆς Ἀνύτης, τῆς Κλεοβούλης, τῆς Ἐυρυδίκης, τῆς Ἡδύλης, τῆς Ἡρίνης καὶ τῆς Θεοσεβίας.

Στέφανος Ἐρρίκος (*Henricus Stephanus*):

Α'. Συλλογὴ Λεξικῶν.

Glossaria duo e sinu vetustatis eruta, ad utriusque linguae cognitionem et locupletationem perutilia, etc. Paris, 1752, in fol.

Οὗτος ὁ τόμος περιέχει τρία Γλωσσάρια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον εἶναι Λατινοελληνικόν, καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν Φιλόξενον, τὸ δὲ δεύτερον Ἑλληνολατινικόν, εἰς Κύριλλον, τὸν Πατριάρχην τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ τὸ τρίτον (ἀποσπασμάτια τινα), εἰς Βενέδικτον τὸν Φλωριακῆσιον, καὶ προσέτι δύο Διαλόγους Ἑλληνολατινιστῆ, καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἀδριανοῦ, διατηρηθέντα ὑπὸ Δουσιθέου τοῦ Μαγίστρου.

Β'. Συλλογὴ Φιλοσοφικῆς Ποιήσεως.

Ποίησις φιλόσοφος. Poësis philosophica, vel saltim reliquiae

poësis philosophicae, Empedoclis, Parmenidis, Xenophanis, Cle-
anthis, Timonis, Epicharmi, Ajunta sunt Orphaei illius car-
mina, qui a suis appellatus fuit ὁ Θεολόγος. Item Heracliti et
Democriti loci quidam et eorum epistolae. Paris. 1573, in 8.

Γ'. Συλλογὴ Ἑλληνικῶν Γραμματικῶν.

Grammatic. Graec. collectio, etc.

Ἄυτη ἡ Συλλογὴ εὐρίσκειται εἰς τὸ Παράρτημα τοῦ Θεσαυροῦ
τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης (Thesauri graecae linguae), καὶ περιέχει
τὰ γραμματικὰ ἀποσπασμάτια τῶν ἐξῆς Συγγραφέων: Ἰωάννου τοῦ
Γραμματικοῦ, Γρηγορίου τοῦ Κορίνθου· ἀποσπασμάτια τινὰ τοῦ Πλευ-
τάρχου· Τρύφωνος, Κυρίλλου, ἢ τοῦ Ἰωάννου Φιλοπόπου, τοῦ Ἀμμων-
ίου, τοῦ Ὀρβικίου, τοῦ Ἡρωδιανοῦ καὶ τοῦ Γαληνοῦ.

Δ'. Συλλογὴ Ἡρωϊκῆς Ποιήσεως.

Οἱ τῆς ἠρωϊκῆς ποιήσεως πρωτεύοντες ποιηταὶ καὶ ἄλλοι τινές·
Poëtae graeci principes heroïci carminis et alii nonnulli.
1566, in fol.

Εἰς τοῦτον τὸν τόμον ἐμπεριέχονται οἱ ἐφεξῆς ποιηταί: Ὀμηρος,
Ἡσίοδος, Ὀρφεύς, Καλλίμαχος, Ἄρατος, Νικάνδρος, Θεόκριτος, Μό-
σχος, Βίων, Διονύσιος Περιηγητής, Κολουῦθος, Τρυφιῶδωρος, Μουσαῖος,
Θέογνις, Φωκυλίδης, Πυθαγόρας, Σόλων, Τυρταῖος, Ριανός, Ναυμά-
χιος, Πανύασις, Εὐφορίων, Ἀντίμαχος, Λίνος καὶ Μίμνερος.

Ε'. Συλλογὴ Ῥητόρων.

Polemonis, Himerii et aliorum quorundam declamationes,
nunc primum editae, 1567, in fol.

Οὗτος ὁ τόμος περιέχει τὰ ἀποσπασθέντα τεμάχια τοῦ Πολέμονος,

Φωτίου ἀποσπασμάτια ἐκ τοῦ Ἰμερίου, Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου Περὶ τῆς μάχης τοῦ Κλέωνος καὶ τοῦ Ἀριστομένους, καί τινα Προγυμνάσματα Ῥητορικά ἐκ τῶν τοῦ Ἀφθονίου, Θέωνος καὶ Λιβανίου.

Σ'. Συλλογὴ Μικτή.

Epistolia, Dialogi breves, oratiunculae, poëmatia ex variis utriusque linguae scriptoribus. 1577, in 8.

Ἐυρίσκονται εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν αἱ Ἐπιστολαὶ τοῦ Βρούτου, τοῦ Ἀπολλωνίου, τοῦ Φαλάριδος, τοῦ Ἰουλιανοῦ, τοῦ Σωεσίου, Διονυσίου τοῦ Σοφιστοῦ, Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, τοῦ Βασιλείου, τοῦ Λιβανίου καὶ τοῦ Λουκιανοῦ· ἀποσπασμάτια τινὰ ἐκ τῶν τοῦ Δίωνος τοῦ Χρυσσοστόμου, Ἀριστείδου καὶ Θεμιστίου· Ἐκλογαὶ τινες ἐκ τῶν τοῦ Θεοκρίτου, Μόσχου καὶ Βίωνος.

Ζ'. Συλλογὴ Ἱστορικὴ.

Varii historiae romanae scriptores, partim graeci, partim latini. Paris. 1568, 4 tom. in 8.

Ἐκ τῶν Ἑλλήνων Ἱστοριογράφων μόνον ὁ Ξιφιλίνος καὶ ὁ Ἡρωδιανὸς εἰσπεριέχονται εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν.

Η'. Συλλογὴ Ῥητόρων.

Oratorum veterum orationes, gr. et lat. Paris. 1575, in fol.

Λείπουσιν ἐκ ταύτης τῆς Συλλογῆς ὁ Ἰσοκράτης καὶ ὁ Δημοσθένης.

Θ'. Συλλογὴ Γνωμολογική.

Comicorum graecorum sententiae. Paris. 1569, in 12.

Γ'. Συλλογὴ Λυρικῶν Ποιητῶν.

Carminum poëtarum IX, lyricae poëseos principum fragmenta, gr. et lat. Paris. 1450, 18. (Μετετυπώθη αὐτόστι πολλάκις).

Ἐμπεριέχονται εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν ὁ Ἄλκαϊος, ἡ Σαπφώ, ὁ Στησίχωρος, ὁ Ἴβυκος, ὁ Ἀνακρέων, ὁ Βακχυλίδης, ὁ Σιμωνίδης, ὁ Ἀλκιμᾶν καὶ ὁ Πίνδαρος.

Στέφανος Ῥοβέρτος (*Robertus Stephanus*).

Συλλογὴ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων.

Eusebii ecclesiast. historiae libri X. Ejusdem de vita Constantini libri V. Socratis hist. eccles. libri IV. Theodoretii hist. eccles. libri V. Collectaneorum ex hist. eccles. Theodori Lectoris libri II. Hermii Sozomeni hist. eccles. libri IX. Evagrii Scholastici histor. ecclesiastica. Graece. Lutet. Paris. Excud. Rob. Stephanus, 1544, in fol.

Αὕτη ἡ Συλλογὴ μετετυπώθη ἐν Γενεύῃ εἰς φυλ. μετὰ τῆς Λατινικῆς Μεταφράσεως κατὰ τὸ 1612 ἔτος.

Συλβούργιος (*Fredericus Sylburgius*).

Α'. Συλλογὴ Ἱστορική.

Romanae historiae scriptores minores. Fracof. 1588, καὶ ἐφεξῆς, 3 tom. in fol.

Ταύτης τῆς Συλλογῆς μόνον ὁ τρίτος τόμος περιέχει Συγγραμμάτια τινὰ Ἑλλήνων Συγγραφέων, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δευτέρος εἶναι εἰς τὸ Λατινικόν.

Β'. Συλλογὴ Ἑλασσόνων Ποιητῶν.

Epicæ elegiacæque minorum poëtarum gnomæ, gr. ac lat. Pythagoræ scilicet, Phocylidis, Solonis et aliorum. Francof. 1591, in 8.

Εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν, ἣτις μετετυπώθη πολλάκις, ἐμπεριέχονται προσέτι καὶ τὰ τεμάχια τοῦ Ναυμαχίου, τοῦ Καλλιμάχου, τοῦ Ἐυήνου, τοῦ Ῥιανοῦ, τοῦ Ἐρατοσθένους, τοῦ Πανυάσιδος, τοῦ Δίβου, τοῦ Μενεκράτους, τοῦ Ποσειδίππου, τοῦ Μητροδώρου, τοῦ Σιμωνίδου καὶ Ἀντιμάχου.

Γ'. Συλλογὴ Γνωμικῶν Ποιητῶν.

Gnomographi. Theognidis, Phocylidis, Pythagoræ, et aliorum poëmata gnomica, multis in locis correcta, additaque variantis scripturæ notatio. Heidelberg. 1597, in 8.

Αὕτη ἡ Συλλογὴ μετετυπώθη πολλάκις καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Εὐρώπης.

Σχόστος (*Andr. Schottus*).

Συλλογὴ Παροιμιολογῶν.

Παροιμίαι Ἑλληνικαί. Adagia, sive Proverbia Graecorum ex Zenobii s. Zenodoti, Diogeniani et Suidæ collectionibus; partim edita nunc primum, partim latina reddita scholiisque parallelis illustrata. Antwerp. 1612, in 4.

Ἡ Συλλογὴ αὕτη περιέχει προσέτι 353 Παροιμίας ἐξ ἑνὸς χειρογράφου τῆς Βατικανῆς Βιβλιοθήκης χριστιανοῦ τινος Συγγραφέως, καὶ 1345 διὰ στίχων· τὸ δὲ ὅλον 4425.

Φαβρίκιος (Joan. Albertus Fabricius).

**Συλλογὴ διαφόρων Ἑλλήνων Συγγραφέων καὶ
Ποιητῶν (Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη).**

Bibliotheca Graeca, seu Notitia scriptorum veterum Graecorum, κτλ. Hamburg. 1705 - 1708, 14 tom. in 4.

Ἡ εἰς 14 τόμους διηρημένη αὕτη Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Φαβρίκιου περιέχει τὰ Συγγράμματα, καὶ τὰ ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἀνέκδοτα ἀποσπασμάτια διαφόρων Ἑλλήνων Συγγραφέων καὶ Ποιητῶν, μετὰ τῆς βιογραφίας αὐτῶν καὶ τῆς σημειώσεως τῶν διαφόρων ἐκδόσεων, καὶ εἶναι Σύγγραμμα τῷ ὄντι ἀξιόλογον καὶ ἀναγκαιότατον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν καὶ γνῶσιν τῶν Συγγραφέων. Ἡ αὕτη Βιβλιοθήκη ἐξεδόθη δις μετὰ ταῦτα μετὰ προσθήκης, καὶ μάλιστα τὸ τρίτον ὑπὸ τοῦ Χαρλεσσίου (Harless) κατὰ τὸ 1790 - 1809 ἔτος, εἰς τόμους δώδεκα, ἥτις εἶναι καὶ πολὺ προτιμότερα τῶν ἄλλων.

Φάβριος (Franciscus Favre, ἢ Fabrius).

Συλλογὴ Γνωμικῶν.

Sententiae ex Thesauris Graecorum delectae, Genevae, 1609, in fol.

Εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν ἐμπεριέχεται ὅλη ἡ Ἀνθολογία Ἰωάννου τοῦ Στοβαίου, καὶ προσέτι ὁ Διάλογος τοῦ Κύρου Θεοδώρου (ἢ Κυροῦ, τούτεστι Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου) Περὶ τῆς ἐξορίστου, ἢ ἀποδήμου Φιλίας· δύο Διάλογοι τοῦ Πλάτωνος Περὶ τοῦ Δικαίου, καὶ Περὶ Ἀρετῆς εἰ διδακτὸν· καὶ τὰς Ἀνθολογίας Ἀντωνίου, τοῦ ἐπωνομαζομένου Μέλισσα, καὶ τοῦ ἀγίου Μαξίμου.

Φερνέλιος (*Joan. Fernelius*).

Συλλογὴ Συγγραμμάτων τινῶν περὶ

Πυρετοῦ.

Medicorum antiquorum, qui de febribus scripserant collectio. Venetiis, 1576 καὶ 1594, in fol.

Εὑρίσκονται εἰς ταύτην τὴν Συλλογὴν τὰ Περὶ Πυρετοῦ Συγγραμμάτια τοῦ Ἱπποκράτους, Ὀριβασίου, Νόννου, Παύλου τοῦ Αἰγινήτου, Ἀλεξάνδρου τοῦ Τραλλιανοῦ καὶ τοῦ Ἀετίου.

Χοιτσέλιος (*David Hoeschelius*).

Συλλογὴ Ἐλασσόνων Γεωγράφων (Z.

Οὔδσώνιος).

Ὄνόματα τῶν αὐτῶν Ἐκδοτῶν κατὰ τὸ
Λατινικὸν ἀλφάβητον.

Aldus. Z. Ἄλδος.

Allatius. Z. Ἀλλάτιος.

Bekkerus. Z. Βέκκερος.

Boissonades. Z. Βοισσονάδης.

Brunckius. Z. Βρουγκίος.

Camerarius. Z. Καμεράριος.

Chapelet. Z. Καπσέλιος.

Commelinus. Z. Κομμελίνιος.

Crispinus. Z. Κρισπίνος.

Cujaccius. Z. Κουϊάχιος.

Dasypodius. Z. Δασυπόδιος.

Fabricius. Z. Φαβρίκιος.

Favre, ἢ Fabrius. Z. Φάβριος.

Fernelius. Z. Φερνέλιος.

Gaisfordius. Z. Γαισφόρδιος.

Galeus. Z. Γαλιός.

- Gesnerus. Z. Γέσνερος.
 Gourmontius. Z. Γουρμόντιος.
 Grineus. Z. Γρινέος.
 Gronovius. Z. Γρωνάβιος.
 Grotius. Z. Γρότιος.
 Hertelius. Z. Έρτέλιος.
 Hoeschellius. Z. Χοισσέλιος.
 Hopperus. Z. Όππερος.
 Hudsonius. Z. Ουδσώνιος.
 Junta Philip. Z. Ίούντας Φίλιπ.
 Junta Bern. Z. Ίούντας Βερν.
 Junta Bened. Z. Ίούντας Βενέδ.
 Junta Thom. Z. Ίούντας Θωμ.
 Labbè, η Labbeus. Z. Λαββέος.
 Lectius. Z. Λέκτιος.
 Leunclavius. Z. Λεουγκλάυιος.
 Libertus. Z. Λιβέρτος.
 Maittaire. Z. Μαιτταΐρος.
 Matthaeus. Z. Ματθαΐος.
 Meibomius. Z. Μειβόμιος.
 Meursius. Z. Μεούρσιος.
 Micyllus. Z. Μίκυλλος.
 Mitscherlichius. Z. Μιτσαχερλίχιος.
 Montfaucon. Z. Μοντοφωκόνος.
 Morellius. Z. Μωρέλλιος.
 Neander. Z. Νέανδρος.
 Neveletus. Z. Νεβελέτος.
 Opsopoeus. Z. Όψοποιός.
 Orellius. Z. Όρέλλιος.
 Petavius. Z. Πεταύιος.
 Plantinus. Z. Πλαντίνος.
 PrevotEAU. Z. Πρεβοτώς.
 Reiskius. Z. Ρείσκιος.
 Rigaltius. Z. Ριγάλτιος.
 Schneider. A. Z. Σνεΐδερος Α.
 Schottus. Z. Σχόττος.
 Siebenkees, η Sibenkius. Z. Σι-
 βέγκιος.
 Stephanus Henr. Z. Στέφανος
 Έρρ.
 Stephanus Rob. Z. Στέφανος Ροβ.
 Sylburgius. Z. Συλβούργιος.
 Thevenot. Z. Θηβενότης.
 Valois, η Valesius. Z. Βαλέσιος.
 Vallis, η Valkisius. Z. Βαλλίσιος.
 Vascosanus. Z. Βασκοσάνος.
 Victorius. Z. Βικτώριος.
 Villoison. Z. Βιλλοισών.
 Vulcanius. Z. Βουλκάνιος.
 Winterton. Z. Βιντερτών.
 Wolfius Casp. Z. Βόλφιος Γάσπ.
 Wolfius Hier. Z. Βόλφιος Ίερών.
 Wolfius Christ. Z. Βόλφιος Χριατ.
 Xylander. Z. Ξύλανδρος.

Π Ι Ν Α Ξ Β'.

Διαφόρων Ἐκδόσεων Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων Συγγραφέων κατὰ τὸ Λατινικὸν ἀλφάβητον *).

Achilles Tatius (Ἀχιλλεύς Τάσιος).

— Lipsiae, Gleditsch, 1776, 8, μετὰ διαφόρων ἀναγνώσεων καὶ σημειώσεων. (Ἐκδοσις καλή· τιμὴ ὑπὲρ τὸ 1 Τάληρον).

— Biponti, Treuttel et Würtz, 1792, 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. χρήσιμος· τιμ. 2 Τάλ.).

— Lips. Dyck, 1821, 8, T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ ἐκλεκτῶν σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη καὶ κριτική· τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

Aelianus Claudius (Ἀιλιανὸς Κλαύδιος).

— Tiguri, 1556, φύλ. Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἐπιδιορθωμένη· τιμ. 2 Τάλ.).

*) Ἐνταῦθα σημειοῦνται μόνον αἱ Ἐκδόσεις τῶν κοινῶς λεγομένων Ἀπάντων, ἢ Σωζομένων (Opera omnia, ἢ quae exstant) ἐκάστου Συγγραφέως, ἢ Ποιητοῦ, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος καὶ εἰς τὸ Λεξικόν, αἱ δὲ μερικώτεροι, ἢ ἡθῶν Λόγων τινῶν, ἢ μέρους κατ' ἐκλογὴν ἐνός Συγγραφέως (Excerpta), ἀφέδθησαν. Ἡ δὲ τιμὴ ἐκάστης Ἐκδόσεως ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος αὐτῆς πρὸς μικρὰν μόνον εἴδησιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἀγοραστῶν, ἐπειδὴ αὐτὴ δὲν εἶναι πάντοτε μόνιμος. Τὸ δὲ Τάληρον, ἢ Θάληρον (*Thaler*) ἐξισοῦται ἐνταῦθα μὲ ἐν καὶ ἡμῶν ἀργυροῦν Φιορίνιον τῆς Ἀουστρίας, ἢ μὲ Ἑλληνικὰς Δραχμὰς 4 καὶ 3₂ Λεπτά. Τὰ δὲ ὑπὸ τῶν Βιβλιογράφων καὶ ἄλλων τινῶν δίδόμενα ἐπίθετα μιᾶς ἐκάστης Ἐκδόσεως, συνηθέστερα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶ-

Aelianus Tacticus (Αἰλιανὸς Τακτικὸς).

— Lugd. Batav. L. Elzevir, 1613, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχημάτων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη· τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

— Αὐτόδι, 1613, Ἑλλ. Λατ. 4, μετὰ προσδήκης τῶν Τακτικῶν Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. (Ἐκδ. καλή· τιμ. 3 Τάλ.).

Aeneas Tacticus (Αἰρείας Τακτικὸς).

— Lips. Weidmann, 1818, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων. (Ἐκδ. ἀρίστη· τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

Aeschines Socraticus (Αἰσχίνης Σωκρατικὸς).

— Leovardiae, 1718, 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. χρήσιμος· τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

ναι τὰ ἐξῆς: Editio praestans (Ἐκδοσις ἐξαιρετος)· utilis (χρήσιμος)· correcta (ὀρθή)· aucta (ἐπηξημένη)· elegans (κομψή)· emendata (ἐπιδιορθωμένη)· critica (κριτική)· manualis (πρόχειρος)· accurata (ἀκριβής)· pulchra (ὠραία)· classica (κλασική)· locuples (πλουσία)· praeclara (λαμπρά)· nitida (καθαρά)· vulgo optima (κοινῶς ἀρίστη)· hucusque optima (ἢ μέχρι τοῦδε ἀρίστη)· omnium optima (ἢ πασῶν ἀρίστη)· magnifica, *Italisti edizione di lusso* (λαμπροτάτη) καὶ ἄλλα τοιαῦτα, τὰ ὅποια δίδονται, νομίζω, ὡς ἐκ τῆς πολυμαθείας τοῦ Ἐκδότου, τῆς ποιότητος τοῦ χάρτου, τοῦ ὠραίου καὶ εὐαναγνώστου χαρακτήρος, καὶ πρὸ πάντων τῶν πιστῶν Μεταφράσεων, σοφῶν Ὑπομνημάτων, ἀρίστων Σχολίων, κριτικῶν Σημειώσεων, Λεξικῶν καὶ Πινάκων, καὶ ἄλλων τοιούτων ἐπιβοηθημάτων, μὲ τὰ ὅποια τῶ ὄντι πρέπει νὰ ἦναι συνωδευμένη μία καλὴ Ἐκδοσις κλασικοῦ μάλιστα Συγγραφείως. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν δὲν ἀληθεύουσι πάντοτε ὅλα ταῦτα τὰ ἐπίδητα, καὶ μάλιστα διὰ τὴν αἰσχροκέρδειαν τινῶν Τυπογράφων, οἳ τινες πολλὰκις νοθεύοντες τὸ ἔτος καὶ τὴν πόλιν, καὶ προσκολλοῦντες εἰς μίαν κακῶς καὶ ἐσφαλμένως μετατυπωμένην Ἐκδοσιν τὴν ἐπιγραφὴν, ἢ καὶ τὰ Προλεγόμενα μίᾳς τῶ ὄντι καλῆς Ἐκδόσεως, γενομένης εἰς ἄλλην πόλιν μετ' ἀκριβοῦς ἐπιστάσις τοῦ πρώτου Ἐκδότου, τὴν πωλοῦσιν εἰς τὰς μὴ εἰδότας ὡς ἀρίστην. Ὅθεν χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ καὶ παρατήρησις εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀγορὰν μίᾳς ὁποιασδήποτε Ἐκδόσεως. Ὁ συντάκτης τοῦ Λεξικοῦ τῶν Ἐκδόσεων Ἐβενστράτιος (Dictionarium Editionum Aucta-

— Amstel. (1711) 1740, 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. χρήσιμος· τιμ. 2 Τάλ.).

— Lips. Gleditsch, 1786, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Πίνακος τῶν λέξεων. (Ἐκδ. κλασική· τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

Aeschylus (*Αἰσχύλος*).

— Paris. 1557, 4, Ἑλληνιστί. (Ἐκδ. ωραία καὶ κριτικῆ· τιμ. 8 Τάλ.).

— Glasgu. Foulis, 1746, 8, T. 2, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. καθαρωτάτη· τιμ. 3 Τάλ.).

— Αὐτόδι, in aedib. Academ. A. Foulis, 1795, φῦλ. Ἑλληνιστί. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ λαμπροτάτη· τιμ. 40 Τάλ.).

rum Classicorum etc. Dr. Hebenstreit, έκδοθ. Vindobonae, MDCCCXXXIII, ἦτοι ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας, 1828) ἐπροσπάθησε καὶ διέκρινε ταύτας καὶ ἄλλας τοιαύτας κακὰς Ἐκδόσεις μετὰ το *Recusa*, ἦτοι ἀπόφευγε, μὲ δέχεσθαι τὴν ἐξῆς δηλαδὴ Ἐκδοσιν ὡς κακὴν καὶ ἐσφαλμένην, τὰς ὁποίας ἐγὼ παντάπασιν ἐνταῦθα δὲν ἐσημείωσα, μάλιστα δὲ καὶ ἀπὸ τὰς καλὰς ὀλίγας μόνον, τὰς ἐγκριτοτέρας μεταξὺ αὐτῶν, καὶ τούτων μόνον τὸ ἔτος καὶ τὴν πόλιν ἐσημείωσα, ἐνόησε δὲ καὶ τὸν Τυπογράφον, καὶ προσέτι τὰ εἰς αὐτὰς περιεχόμενα, οἷον *Μεταφράσεις*, *Σχόλια*, *Σημειώσεις*, κτλ., διὰ τὰ δώσω μόνον μικρὰν εἰδήσιν εἰς τοὺς φιλομαθεῖς ἡμῶν νέους, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ποδοῦντας τὰ ἀγοράζουσι τοιαύτας Ἑλληνολατινικὰς καὶ ἐπιδιωρωμένας Ἐκδόσεις, ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ἐποίων προσγίνεται μεγάλη ὠφέλεια, ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς εἰδότας. Ἀλλὰ περὶ τούτων ἀπάντων θελομεν ἔχει εἰς τὸ ἐξῆς ἀναμφιβόλως πληρεστέρας καὶ ἀκριβεστέρας εἰδήσεις ἀπὸ κάμμιαν περιοδικὴν φιλολογικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ὁ Ἐκδότης ἐφωδιασμένος μὲ ὅλας τὰς περὶ τοιαύτης ὑποθέσεως ἀπαιτουμένας γνώσεις, καὶ μάλιστα μὲ τὴν γνώσιν καὶ ἄλλων γλωσσῶν, τουλάχιστον τῆς Λατινικῆς, Γερμανικῆς καὶ Γαλλικῆς, θέλει μᾶς εἰσδοποιεῖ ἐκ πείρας ἰδίας, ἢ ἐξ ἀλληλογραφίας φιλολόγων ἀνδρῶν, ἢ ἀναγνώσεως φιλολογικῶν Ἐφημερίδων τῆς σοφῆς Εὐρώπης, ὅχι μόνον τὰς παλαιὰς καὶ νεωτέρας Ἐκδόσεις τῶν κλασικῶν Συγγραφέων, ἀλλὰ καὶ τὰ περιεχόμενα αὐτῶν, καὶ προσέτι τὰς εἰς αὐτὰς γενομένας κρίσεις ὑπὸ ἀνδρῶν σοφῶν καὶ κριτικῶν, πρὸς ἀσφαλῆ ὁδηγίαν εἰς τὴν ἀπόκτησιν καὶ χρῆσιν αὐτῶν.

— Halae, 1800 — 1801, 8, Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ὠφελιμοτάτη· τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

Aesopus (Αἴσωπος).

— Oxon. 1718, 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ὠραία καὶ καθαρά· τιμ. 3 Τάλ.).

— Florent. 1809, 8, Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Paris, 1810, 8, μετὰ Σχολίων ὑπὸ Κοραῆ, Ἑλλ. (Ἐκδ. κριτική, τιμ. 4 Τάλ.).

Agapetus (Ἀγαπητός).

— Venet. Zach. Calliergus, 1509 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. σπανιωτάτη, τιμ. 5 Τάλ.).

— Lips. 1669, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 1 Τάλ.).

Albinovanus Pedo (Ἀλβινοβανὸς Πέδων).

— Amstelod. 1703, 8, μετὰ τῆς Ἰστορίας τοῦ Κορνηλίου Σεβήρου καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ὠραία, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

Alciphron (Ἀλκίφρων).

— Lips. 1715, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοινῶς ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

— Αὐτόθι, 1798, 8, Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

Ammianus Marcellinus (Ἀμμιανὸς Μαρκελλίνος).

— Lugd. Bat. Peter van der Aa, 1693, φύλ. μετὰ Σημειώσεων, Σχημάτων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 14 Τάλ.).

— Lips. Weidmann, 1808, 8, Τ. 3, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτική καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

Ammonius Alexandrinus (Ἀμμώνιος Ἀλεξανδρεύς).

— Lugd. Bat. Luzac, 1759, 4, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 5 Τάλ.).

Ampelius (Ἀμπήλιος).

— Lips. Vogel, 1793, 12, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ωφέλιμος, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

Anacreon (Ἀνακρέων).

— Paris, 1554, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ τοῦ Ἀλκαίου καὶ τῆς Σαπφοῦς. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 6 Τάλ.).

— Cantabr. 1705, καὶ 1721, 12, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλὴ καὶ ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Trajecti ad Rh. 1732, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 3 Τάλ.).

— Lips. Gleditsch, 1793, 8, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων πολλῶν. (Ἐκδ. κλασικὴ, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

Antigonus Carystius (Ἀντίγονος Καρύσσιος):

— Lugd. Bat. Is. Elzevir, 1619, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοινῶς ἀρίστη, τιμ. 2 Τάλ.).

— Lips. Cummer, 1791, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 2. Τάλ.).

Antoninus Liberalis (Ἀντωνῖνος Λιβεράλις).

— Lips. Sommer, 1791, 8, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ωφέλιμος τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1774, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 2 Τάλ.).

Antoninus M. Aurelius (Ἀντωνῖνος Μ. Ἀυρήλιος).

— Cantabr. 1652, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων. (Ἐκδ. ωραία, καὶ ἀκριβής, τιμ. 5 Τάλ.).

— Traj. ad Rh. 1697 (1698), φύλ. μετὰ Σχολίων. (Ἐκδ. λαμπρά, τιμ. 10 Τάλ.).

— Lond. 1707, 4, μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλῆς τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

— Paris, καὶ Lips. Weigel, 1817, 8, μετὰ Σημειώσεων τοῦ Κοραῆ. (Ἐκδ. κλασικῆ, τιμ. 2 Τάλ.).

Aphthonius (Ἀφθόνιος).

— Florent. Ἑλλ. (Ἐκδ. σπανιωτάτη).

— Lugd. Bat. Abr. Commelin, 1626, 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. κλασικῆ, τιμ. 1. Τάλ.).

Apicius Caelius (Ἀπίκιος Καίλιος).

— Lond. Gu. Bowyer, 1705, 8, μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 1 Τάλ.).

— Amstel. 1709, 8, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοινῶς ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

Apollodorus Athenienses (Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος).

— Goetting. Dieterich, 1782-1783, 8, T. 3, Ἑλλ. μετὰ Σχολίων καὶ ἀξιολόγων Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη· τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

— Ἀυτόδι, 1803, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀξιόλογος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).

— Paris, 1805, 8, T. 2. Ἑλλ. Γαλλ. μετὰ πλουσιωτάτου Πίνακος. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 6 Τάλ.).

Apollonius Rhodius (Ἀπολλώνιος Ῥόδιος).

— Paris, 1574, 4, Ἑλλ. μετὰ Σχολίων. (Ἐκδ. καθαρά καὶ ἐπιδωρομένη, τιμ. 6 Τάλ.).

— Lugd. Bat. Elzevir, 1641, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. σπανία, τιμ. 5 Τάλ.).

— Oxon. Clarendon, 1777, 4, T. 2, μετὰ διαφόρων Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. λαμπρά, τιμ. 20 Τάλ.).

— 'Αυτόδι, 1779, 8, Τ. 2, Ἑλλ. μετὰ Παρατηρήσεων καὶ Σχολίων. (Ἐκδ. ὠραία, καὶ ἐπιτηξυμένη, τιμ. 7 Τάλ.).

— Lips. Schwikert, 1797, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Πίνακος. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 2 Τάλ.).

— 'Αυτόδι, Fleischer, 1810-1813, 8, Τ. 2, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων Ἑλληνικῶν. (Ἐκδ. ὀρθή, καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἀρίστη, τιμ. 6 Τάλ.).

Apollonius Sophista (Ἀπολλώνιος Σοφιστής).

— Paris, 1773, φύλ. Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 12 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1788, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

Appianus (Ἀππιανός).

— Amstel. Jansson, 1670, 8, Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ διαφόρων Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοινῶς ἀρίστη, τιμ. 9 Τάλ.).

— Lips. Weidmann, 1785, 8, Τ. 3, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. κριτική καὶ ἀρίστη, τιμ. 11 Τάλ.).

Apulejus (Ἀπουλῆϊος).

— Paris, 1688, 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 10 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1823, 4, Τ. 3, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη καὶ ἀρίστη, τιμ. 15 Τάλ.).

Aratus (Ἀράτος).

— Lugd. Bat. Csp. Rapheleng, 1600, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχημάτων. (Ἐκδ. κοινῶς ἀρίστη, τιμ. 9 Τάλ.).

— Lips. Weidmann, 1793-1801, 8, Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. κριτική καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

Archimedes (Ἀρχιμήδης).

— Basil. Hervag, 1544, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Σχημάτων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 8 Τάλ.).

— Oxon. Clarendon, 1792, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ τῶν Ἵπομνημάτων τοῦ Ἐυτοκίου. (Ἐκδ. λαμπροτάτη καὶ ἀρίστη, τιμ. 18 Τάλ.).

Arctaeus (Ἀρραιῖος).

— Paris, 1554, 8, Ἑλλ. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 3 Τάλ.).

— Aug. Vind. apud Francum, 1603, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 5 Τάλ.).

— Oxon. Clarendon, 1723, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων (Ἐκδ. λαμπρά καὶ ἀρίστη, τιμ. 18 Τάλ.).

Aristaenetus (Ἀρισταίνετος).

— Paris, 1639, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

— Lutet. De Bure, 1822, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτική καὶ ἀρίστη, τιμ. 6 Τάλ.).

Aristophanes (Ἀριστοφάνης).

— Amstel. Th. Fritsch, 1710, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ ἀξιολόγων Σχολίων καὶ Παρατηρήσεων. (Ἐκδ. κοινῶς ἀρίστη, τιμ. 20 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1760, 4, T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 9 Τάλ.).

— Argent. Treuttel, 1781 - 1783, T. 4 εἰς 4, καὶ T. 6 εἰς 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 15 Τάλ.).

— Lips. Weidmann, 1791, καὶ ἀκολούθως, 8, T. 1 - 11, Ἑλλ. μετὰ Σχολίων καὶ Παρατηρήσεων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη, ἀλλὰ φορτωτική, τιμ. ὑπὲρ τὰ 37 Τάλ.).

Aristoteles (Ἀριστοτέλης).

— Venet. 1551 - 1553, 8, T. 6, Ἑλλ. (Ἐκδ. καθαρά καὶ κριτική, τιμ. 20 Τάλ.).

— Lugd. Laemarius, 1590, φύλ. T. 2, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. λαμπρά, τιμ. 12 Τάλ.).

— Paris, 1619 - 1629, φύλ. T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 28 Τάλ.).

— Bipont. καὶ Argentor. 1791 - 1800, 8, T. 5, Ἑλλ. Λατ.

μετά Σημειώσεων κριτικῶν καὶ περιλήψεων. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. 12 Τάλ.).

Artemidorus (Ἀρσεμίδωρος).

— Paris, Cl. Morell. καὶ M. Orry, 1603, 4, μετὰ τοῦ Ὀνειροκριτικοῦ τοῦ Ἀχμέτου, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἐξαιρέτος, τιμ. 8 Τάλ.).

— Lips. Vogel, 1805, 8, Τ. 2, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).

Athenaeus Deipnosophista (Ἀθήναιος Δειπνοσοφιστής).

— Lugd. (1597) 1664, φύλ. Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Παρατηρήσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 14 Τάλ.).

— Argentor. Treuttel καὶ Würtz, 1801-1807, 8, Τ. 14, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. 42 Τάλ.).

Ausonius Magnus (Αὐσόνιος Μάγνος).

— Amstl. Blaeu, 1671, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 5 Τάλ.).

— Paris, 1730, 4, μετὰ Πίνακος. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 5 Τάλ.).

Boethius, ἢ Boetius (Βοέσιος).

— Venet. 1492, ἢ 1491, φύλ. (Ἐκδ. καλὴ, τιμ. 20 Τάλ.).

— Basil. apud. Henr. Petrum, 1570, φύλ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 10 Τάλ.).

Caesar C. Julius (Καῖσαρ Γ. Ἰούλιος).

— Francof. 1606, 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ Γεωγραφικῶν Πινάκων. (Ἐκδ. καλὴ, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

— Amstel. Elzevir, 1635, 12, μετὰ τῆς εἰκόνης τοῦ Καίσαρος, καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. σπανιωτάτη, τιμ. 10 Τάλ.).

— Lond. Tonsson, 1712, φύλ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. λαμπροτάτη, τιμ. 120 Τάλ.).

— Amstel. (1697) 1713, 8, T. 2, μετά Σημειώσεων διαφόρων.
("Εκδ. καθαρά καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 6 Τάλ.).

— Lug. Bat. καὶ Roterod. 1737, 4, μετά Σημειώσεων. ("Εκδ.
πλουσιωτάτη, κοιν. ἀρίστη, τιμ. 14 Τάλ.).

Cebes (Κέβης).

— Lond. 1720, 8, Ἑλλ. Λατ. μετά κριτικῶν Σημειώσεων. ("Εκδ.
κλασικὴ, τιμ. 2 Τάλ.).

— Glasg. Foulis, 1747, 8, Ἑλλ. Λατ. μετά τοῦ Ἐγχειριδίου τοῦ
Ἐπικτήτου. ("Εκδ. ἐπιδιωρδωμένη, τιμ. 2 Τάλ.).

Celsus (Κέλσος).

— Lugd. Bat. 1665, 12. ("Εκδ. καλὴ, τιμ. 2. Τάλ.).

— Lips. 1766, 8, μετά Σημειώσεων. ("Εκδ. ωραία, τιμ. 2. Τάλ.).

— Lugd. Bat. (1769) 1785, 4, T. 2, μετά Σημειώσεων διαφό-
ρων καὶ Λεξικοῦ. ("Εκδ. ἀρίστη, τιμ. 10 Τάλ.).

Censorinus (Κηνσωρίνος).

— Lugd. Bat. 1642, 8, μετά Σημειώσεων. ("Εκδ. κλασικὴ, τιμ.
ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

— Αυτοῦδι, (1743) 1767, 8, μετά Σημειώσεων διαφόρων. ("Εκδ.
ἀρίστη, τιμ. 3 Τάλ.).

Chariton Aphrodisiensis (Χαρίτων Ἀφροδισιεύς).

— Amstel. 1750, 4, Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων. ("Εκδ. ἀρίστη,
τιμ. 6 Τάλ.).

— Lips. 1785, 8, Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων. ("Εκδ. ἐπιδιωρ-
δωμένη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

— Venet. 1821, 4, Ἑλλ. ὑπὸ Σ. Βλαντῆ. ("Εκδ. ωραία, τιμ.
ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

Cicero M. Tullius (Κικέρων Μ. Τούλλιος).

— Lugd. Bat. Elzevir, 1642, 12, T. 10. ("Εκδ. ωραία, τιμ.
24 Τάλ.).

— 'Αυτόθι, 1692, 4, μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 10 Τάλ.).

— Amstel. Wettstein, 1724, Τ. 4 εἰς φύλ. Τ. 4 εἰς 4, Τ. 12 εἰς 8, μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 26 Τάλ.).

— Paris, 1740 - 1742, 4, Τ. 9, μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων. (Ἐκδ. λαμπροτάτη, τιμ. 60 Τάλ.).

— Neapol. 1777, 8, Τ. 1-24, μετὰ διαφορῶν Σημειώσεων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη, τιμ. 40 Τάλ.).

— Oxon. Clarend. 1783, 4, Τ. 10, μετὰ Πινάκων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 60 Τάλ.).

— Lips. Fleischer, 1814 - 1821, 8, Τ. 20, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἀρίστη, κριτικὴ καὶ ὠραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 25 Τάλ.).

Cointus ἢ Quintus Smyrnaeus (Κοῖντος, ἢ Κυνί- σος Συμπραῖος).

— Lugd. Bat. 1734, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 5 Τάλ.).

— Argentor. 1807, 8, Ἑλλ. μετὰ Παρατηρήσεων. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ὠραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3. Τάλ.).

Columella (Κολουμέλλας).

— Lugd. Bat. 1548, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 1. Τάλ.).

— Flensb. 1795, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κλασικὴ, τιμ. 1 Τάλ.).

Coluthus (Κολουθός).

— Eloquent. 1765, 8, Ἑλλ. Λατ. Ἰταλ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ὠφέλιμος, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

— Leovard. (1747) 1776, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ τῆς προσθήκης τοῦ Μουσαίου. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

— Lips. Hartmann, 1825, 8, μετά Σημειώσεων και Παρατηρήσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

Cornelius Nepos (Κορνήλιος Νέπωσ).

— Lugd. Bat. (1734), 1773, 8, μετά Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Goetting. Dietrich, 1804, 8, T. 2, μετά ἀξιολόγων Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

— Lips. Weidmann, 1806, 8, μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. ὠραία και ἐπηυξημένη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

— Mediol. Bodoni, 1807, φύλ. (Ἐκδ. λαμπροτάτη, τιμ. 10 Τάλ.).

— Stuttgart, Hartmann, 1820, 8, T. 2, μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη, τιμ. 5 Τάλ.).

Curnutus Annaeus (Κουρνούτος Ἀρραῖος).

— Basil. Oporin, 1543, 8, Ἑλλ. Λατ. μετά τοῦ Παλαιφάτου. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 2 Τάλ.).

Curtius Q. Rufus (Κούρσιος Κ. Ρούφος).

— Venet. 1520, 8. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 5 Τάλ.).

— Lugd. Bat. Elzevir, 1633, 12, μετά εἰκόνων και Πίνακος Γεωγραφικοῦ. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 6 Τάλ.).

— Amstel. Elzevir, 1673, 8, μετά Σημειώσεων και Πίνακος. (Ἐκδ. ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1724, 4, T. 2, μετά Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 10 Τάλ.).

Diodorus Siculus (Διόδωρος Σικελιώτης).

— Hanov. Wechel, 1604, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 7 Τάλ.).

— Amstel. (1745), 1746, φύλ. T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων διαφόρων και Πινάκων. (Ἐκδ. ὠραία, κοιν. ἀρίστη, τιμ. 30 Τάλ.).

— Biponti, Treuttel et Würtz, 1793 - 1801, 8, T. 11, Ἑλλ. Λατ. μετά πλουσιωτάτων Πινάκων. (Ἐκδ. καλή και ἐπηυξημένη, τιμ. 22 Τάλ.).

— Halae, Hemmerde, 1800 - 1802, 8, T. 2, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Έκδ. καλή καὶ ἐπιδιωρωμένη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

Diogenes Laërtius (Διογένης Λαέρτιος) :

— Paris. 1570, 8, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Έκδ. ἐπιδιωρωμένη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Αὐτόθι, 1593, καὶ 1594, 8, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ προσθήκης ἄλλων Συγγραφέων. (Έκδ. ὀρθὴ καὶ ἐπιτυχημένη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Romae, Zanettus, 1594, φύλ. Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Έκδ. ὠραία, τιμ. 6 Τάλ.).

— Lond. 1664, φύλ. Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Έκδ. καλή, τιμ. 8 Τάλ.).

— Amstel. (1692, 1698), 1718, 4, T. 2, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων, εἰκόνων καὶ Πίνακος. (Έκδ. ὠραία, κοιν. ἀρίστη, τιμ. 18 Τάλ.).

Dionysius Halicarnasseus (Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς) :

— Francof. Wechel, 1586, φύλ. T. 2, Έλλ. Λατ. (Έκδ. κλασική, τιμ. 9 Τάλ.).

— Oxon. Sheldon, 1704, φύλ. T. 2, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Έκδ. λαμπρὰ τιμ. 36 Τάλ.).

— Lips. Weidmann, 1774 - 1777, 8, T. 6, Έλλ. Λατ. (Έκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. 16 Τάλ.).

Dionysius Periegetes (Διονύσιος Περιηγητής) :

— Lutet. Robert. Steph. 1547, 4, Έλλ. μετὰ τῶν Παραβολῶν τοῦ Εὐσταθίου. (Έκδ. καθαρὰ καὶ ὠραία, τιμ. 6 Τάλ.).

— Oxon. Sheldon, 1697, 8, Έλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων παλαιῶν καὶ τῶν Παραβολῶν τοῦ Εὐσταθίου. (Έκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Francof. Hermann, 1817, 8, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων

καὶ προσθήκης ἄλλων Συγγραφέων. (Ἐκδ. κριτικὴ, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

Dioscorides Pedanius (Διοσκορίδης Πεδάνιος).

— Venet. 1499, φύλ. Ἑλλ. μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν. (Ἐκδ. σπανία, τιμ. 15 Τάλ.).

— Αὐτόθι, 1518, 4, Ἑλλ. (Ἐκδ. ἐπιδιορθωμένη, τιμ. 10 Τάλ.).

— Francof. Wechel, 1598, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 8. Τάλ.).

Epictetus (Ἐπίκτητος).

— Traj. ad Rhen. 1711, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ τοῦ Πίνακος τοῦ Κέβητος. (Ἐκδ. κλασικὴ, τιμ. 3 Τάλ.).

— Delphis, 1723, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων, καὶ τοῦ Πίνακος τοῦ Κέβητος. (Ἐκδ. ἐπηυξημένη, τιμ. 3 Τάλ.).

— Lips. Weidmann, 1798, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ τοῦ Πίνακος τοῦ Κέβητος. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

— Αὐτόθι, 1799-1800, 8, T. 6, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη καὶ ἀρίστη, τιμ. 18 Τάλ.).

Euclides (Εὐκλείδης).

— Oxon. Scheldon, 1703, φύλ. Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἐπιδιορθωμένη καὶ ἀρίστη, τιμ. 26 Τάλ.).

— Paris, 1814-1818, 4, T. 3. Ἑλλ. Λατ. Γαλλ. μετὰ Σχημάτων. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. 24 Τάλ.).

Eunapius Sardinianus (Εὐνάπιος Σαρδιανός).

— Antv. Plantin, 1568, 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. καθαρά, τιμ. 4 Τάλ.).

— Heidelb. Commelin, 1596, 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. καθαρά, κοιν. ἀρίστη, τιμ. 5 Τάλ.).

— Amstel. 1822, 8, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 6 Τάλ.).

Euripides (Εὐριπίδης).

- Paris, 1602, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. καλὴ καὶ ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 10 Τάλ.).
- Cantabr. 1694, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη καὶ ἐξαιρετος, τιμ. 30 Τάλ.).
- Oxon. Clarendon, 1778, 4, T. 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Σχολίων Ἑλληνικῶν. (Ἐκδ. λαμπροτάτη, τιμ. 40 Τάλ.).
- Lips. Schwickert, 1778-1788, 4, T. 3, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. χρήσιμος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 13 Τάλ.).
- Glasguae, Foulis, 1797, 8, T. 10, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ὠραία, τιμ. 24 Τάλ.).
- Lips. Weigel, 1813-1824, 8, T. 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 21 Τάλ.).

Eutropius (Εὐτρόπιος).

- Oxon. Sheldon, 1703, 8, μετὰ Σημειώσεων Πίνακος, καὶ τῆς τοῦ Παιανίου Ἑλληνικῆς Μεταφράσεως. (Ἐκδ. κλασικὴ, τιμ. 2 Τάλ.).
- Lugd. Bat. 1729, 8, ὁμοίως μετὰ Σημειώσεων, Πίνακος καὶ τῆς Μεταφράσεως τοῦ Παιανίου. (Ἐκδ. ὠραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).
- Αὐτόδι, Luchtman, 1762, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 4 Τάλ.).
- Lips. Vogel, 1796, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. φιλολογικὴ, τιμ. 2 Τάλ.).

Florus L. Annaeus (Φλωρος Λ. Ἀνναῖος).

- Antv. Plantin, 1567, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλὴ, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).
- Traj. Batav. 1680, 8, μετὰ Σημειώσεων, καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ὠραία, τιμ. 2 Τάλ.).
- Amstel. Gallet, 1702, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων, Πίνακος καὶ Νομισμάτων. (Ἐκδ. ὠραία, τιμ. 3 Τάλ.).
- Lugd. Bat. (1722), 1744, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτικὴ, κοιν. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).

Galenus Claudius (Γαληνὸς Κλαύδιος).

- Venet. Aldus, 1525, φύλ. T. 5, Ἑλλ. (Ἐκδ. σπανία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 20 Τάλ.).
- Basil. Hervag et Froben, 1538, φύλ. T. 5, Ἑλλ. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 36 Τάλ.).
- Paris. 1679, φύλ. T. 13, Ἑλλ. Λατ. μετὰ τοῦ Ἱπποκράτους. (Ἐκδ. καλὴ καὶ λαμπρά, τιμ. 30 Τάλ.).
- Lips. Cnobloch, 1821 - 1825, 8, T. 10, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. 50 Τάλ.).

Gellius Aulus (Γέλλιος Αὐλὸς).

- Florent. Junta, 1513, 8. (Ἐκδ. σπανία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).
- Paris. 1585, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλὴ καὶ σπανία, τιμ. 3 Τάλ.).
- Lugd. Bat. Letten, 1666, 8, μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ὠραία, τιμ. 3 Τάλ.).
- Αὐτόδι, 1688, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. κλασικὴ, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).
- Αὐτόδι, 1706, 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη καὶ ἀρίστη, τιμ. 8 Τάλ.).
- Lips. Weidm. 1762, 8, T. 2, (Ἐκδ. διωρθωμένη, καὶ ἐπηρευμένη, τιμ. 4 Τάλ.).
- Goetting. Vandenhoeck, 1825, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων κριτικῶν καὶ πλουσιωτάτου Πίνακος. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).

Harpocratation Valerius (Ἀρποκρατίων Βαλέριος).

- Lugd. Bat. 1683, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ ἀξιολόγων Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλὴ, τιμ. 4 Τάλ.).
- Αὐτόδι, 1696, 4, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Παρατηρήσεων. (Ἐκδ. ἐπιδιωρθωμένη, κοιν. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).
- Lips. Hartm. 1824, 8, T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

Heliodorus Emesenus (Ἡλιόδωρος Ἐμεσηνός).

- Heidebb. Commelin, 1596, 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 2 Τάλ.).
- Lugd. Bat. Harsy, 1611, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἐπιδιωρθωμένη καὶ ἀκριβής, τιμ. 2 Τάλ.).
- Argentor. 1798, 8, Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἐπηυξημένη, τιμ. 4 Τάλ.).
- Paris. 1804, 8, Τ. 2, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων κριτικῶν, ὑπὸ Κοραΐ. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. 7 Τάλ.).

Hephaestion (Ἡφαιστίων).

- Paris. typ. reg. apud A. Turnebum, 1553, 4, Ἑλλ. μετὰ Σχολίων. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 3 Τάλ.).
- Traj. ad Rh. 1726, 4, Ἑλλ. μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἐπηυξημένη, τιμ. 4 Τάλ.).
- Oxon. Clarendon, 1810, 8, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων, καὶ τῆς Χρηστομαθείας τοῦ Πρόκλου. (Ἐκδ. κλασικὴ, κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 7. Τάλ.).

Hermogenes Tarsensis (Ἑρμογένης Ταρσεύς).

- Florent. 1515, 8, Ἑλλ. μετὰ τῶν Προγυμνασμάτων τοῦ Ἀφθαιίου. (Ἐκδ. σπανία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 6 Τάλ.).
- Genev. 1614, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλὴ, τιμ. 2. Τάλ.).

Herodianus Grammaticus (Ἡρωδιανὸς Γραμματικὸς).

- Paris. 1581, 4, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. καθαρὰ καὶ ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 4 Τάλ.).
- Oxon. Sheldon, 1699, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. διωρθωμένη καὶ καλὴ, τιμ. 3 Τάλ.).
- Lips. Schwickert, 1789-1805, 8, Τ. 5, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 14 τάλ.).

Herodotus (Ἡρόδοτος).

- Venet. Aldus, 1502, φύλ. Ἑλλ. (Ἐκδ. ωραία καὶ σπανία, τιμ. 10 Τάλ.).
- Paris. 1592, φύλ. Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 8 Τάλ.).
- Francof. 1608, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 8 Τάλ.).
- Lug. Bat. 1715, καὶ 1716, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ προσθήκης τοῦ Κτησίου. (Ἐκδ. καθαρά, διωρθωμένη καὶ κριτική, τιμ. 14 Τάλ.).
- Amstel. Schouten, 1763, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἐξαιρετος, κωμ. ἀρίστη, τιμ. 40 Τάλ.).
- Argentor. Treuttel καὶ Würtz, 1816, 8, Τ. 12, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη καὶ ἀρίστη, τιμ. 27 Τάλ.).
- Oxon. 1824, 8, Τ. 4, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 18 Τάλ.).

Hesiodus (Ἡσίοδος).

- Lugd. Bat. Plantin, 1603, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων, Σχολίων Ἑλληνικῶν, καὶ Πίνακος πλουσιωτάτου. (Ἐκδ. διωρθωμένη καὶ κριτική, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).
- Amstel. Elzevir, 1667, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).
- Αὐτόδι. Gallet, 1701, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἐξαιρετος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).
- Oxon. Sheldon, 1737, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. λαμπρά, κωμ. ἀρίστη, τιμ. 12 Τάλ.).
- Lips. 1778, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. διωρθωμένη καὶ κριτική, τιμ. 3 Τάλ.).
- Parmae. Bodoni, 1785, 4, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. λαμπρά, τιμ. 16 Τάλ.).

Hesychius Alexandrinus (Ἡσύχιος Ἀλεξανδρεύς).

- Venet. Aldus, 1514, φύλ. Ἑλλ. (Ἐκδ. σπανιωτάτη, τιμ. 16 Τάλ.).

— Lugd. Bat. Luchtmans, 1746 - 1766, φύλ. Τ. 2, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 40 Τάλ.).

Hippocrates (Ἱπποκράτης).

— Basil. Froben, 1538, φύλ. Ἑλλ. (Ἐκδ. ἐπιδιωρθωμένη καὶ καλὴ, τιμ. 5 Τάλ.).

— Genev. 1657, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 15 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1665, 8, Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Πίνακος. (Ἐκδ. καλὴ, τιμ. 12 Τάλ.).

— Viennae Austr. 1745 - 1749, φύλ. Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἐξάαιρετος, τιμ. 14 Τάλ.).

— Lips. Cnobloch, 1825, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ τοῦ Γαληνοῦ. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. 5 Τάλ.).

Homerus (Ὅμηρος).

— Florent. 1488, φύλ. Τ. 2, Ἑλλ. (τὰ σωζόμενα). (Ἐκδ. ὠραία καὶ σπανία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 20 Τάλ.).

— Romae, 1542 - 1550, φύλ. Τ. 4, Ἑλλ. μετὰ τῶν Παρεμβολῶν τοῦ Εὐσταθίου. (Ἐκδ. ἐξάαιρετος, τιμ. 120 Τάλ.).

— Amstel. Wettstein, 1745, 12, Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Γεωγραφικῶν Πινάκων. (Ἐκδ. καθαρὰ, τιμ. 6 Τάλ.).

— Cantabr. 1711, 4, Τ. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Σχολίων Ἑλληνικῶν. (Ἐκδ. λαμπρὰ καὶ ἐξάαιρετος, τιμ. 30 Τάλ.).

— Lond. Cnapton, 1729 - 1732, καὶ 1740, 4, Τ. 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων, καὶ Γεωγραφικῶν Πινάκων. (Ἐκδ. λαμπρὰ καὶ ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 30 Τάλ.).

— Oxon. typ. Acad. 1800, 4, Τ. 4, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων κριτικῶν. (Ἐκδ. ὠραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 14 Τάλ.).

— Lips. καὶ Lond. 1802, 8, Τ. 8, Ἑλλ. Λατ. (Ἰλιάς μόνον), μετὰ Σημειώσεων καὶ Παρατηρήσεων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη καὶ κλασικὴ, τιμ. 20 Τάλ.).

Horatius Q. Flaccus (Ὁράτιος Κ. Φλάκιος).

- Basil. apud. Henr. Petrum, 1555, φύλ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. διωρθωμένη καὶ καλή, τιμ. 10 Τάλ.).
- Venet. apud Paul. Manutium, 1566, 4, T. 2, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 5 Τάλ.).
- Paris. 1577, 8, μετὰ Σχολίων. (Ἐκδ. λαμπρά καὶ ὠφέλιμος, τιμ. 4 Τάλ.).
- Lugd. Bat. Hack, 1670, 8, μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 3 Τάλ.).
- Lond. 1733 - 1737, 8, T. 2, μετὰ Πινάκων. (Ἐκδ. λαμπρά, τιμ. 20 Τάλ.).
- Parmae, Bodoni, 1791, φύλ. (Ἐκδ. λαμπροτάτη, τιμ. 90 Τάλ.).
- Romae, Fr. Bourlie, 1811, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 5 Τάλ.).

Joannes Stobaeus (Ἰωάννης Στοβαῖος).

- Venet. in aed. Zanetti, 1535, 4, Ἑλλ. (Ἐκδ. σπανία, τιμ. 18 Τάλ.).
- Francof. Wechel, 1581, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Πινάκων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).
- Aurel. Allobr. 1609, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Πινάκων. (Ἐκδ. ἐξαιρετος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 8 Τάλ.).
- Lips. Kühn, 1823 — 1825, 8, T. 4, (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ὠραία, τιμ. 10 Τάλ.).

Josephus Flavius (Ἰώσηπος Φλάβιος).

- Basil. Froben, 1544, φύλ. Ἑλλ. (Ἐκδ. ὠραία, τιμ. 6 Τάλ.).
- Oxon. Sheldon, 1720, φύλ. T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. καθαρά καὶ ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 24 Τάλ.).
- Amstel. Lugd. Bat. καὶ Ultraj. 1726, φύλ. T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη, κοινῶς ἀρίστη, τιμ. 26 Τάλ.).

— Lips. Schwickert, 1782 - 1785, 8, T. 3, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 9 Τάλ.).

Julianus Flavius (Ἰουλιανὸς Φλάβιος).

— Paris. Daval, 1583, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. διωρδωμένη καὶ ἐπηξημένη, τιμ. 2 Τάλ.).

— Αὐτόδι, 1630, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

— Lips. 1696, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων, Παρατηρήσεων, Πινάκων, καὶ προσδήκης Κυρίλλου κατὰ Ἰουλιανοῦ. (Ἐκδ. ἐπιδιωρδωμένη καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἀρίστη, τιμ. 8 Τάλ.).

Julius Obsequens (Ἰούλιος Ὀβσεκβέντιος).

— Amstel. 1679, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἐπιδιωρδωμένη, τιμ. 1. Τάλ.).

— Oxon. Sheldon, 1703, 8, μετὰ τοῦ Εὐτροπίου. (Ἐκδ. καλή, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1720, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 2. Τάλ.).

Justinus Historicus (Ἰουστίνος Ἱστορικός).

— Lugd. Bat. 1701, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ωραία καὶ κλασική, τιμ. 2 Τάλ.).

— Αὐτόδι, 1719, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἐπιδιωρδωμένη, τιμ. 3 Τάλ.).

— Αὐτόδι, 1760, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. κωμ. ἀρίστη, τιμ. 6 Τάλ.).

Juvenalis D. Junius (Ἰουβενάλιος Δ. Ἰούνιος).

— Paris. e typogr. reg. 1644, φύλ. μετὰ τοῦ Περσίου. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 7 Τάλ.).

— Amstel. Wettstein, 1684, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων, καὶ προσδήκης τοῦ Περσίου. (Ἐκδ. ἐπιδιωρδωμένη καὶ ἀκριβής, τιμ. 5 Τάλ.).

— Ultraj. 1685, 4, μετά Σχολίων καὶ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη, κοιν, ἀρίστη, τιμ. 8 Τάλ.).

— Mediol. Mussi, 1807, φύλ. μετά τοῦ Περσίου. (Ἐκδ. λαμπροτάτη, τιμ. 22 Τάλ.).

— Cantabr. Sandby, 1765, 8, μετά Σημειώσεων διαφόρων, καὶ τῆς προσδήκης τοῦ Περσίου. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 7 Τάλ.).

— Lips. Hahn, (1801), 1819, 8, Τ. 2, μετά Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. διωρδωμένη καὶ κριτική, τιμ. 7 Τάλ.).

Livius Titus (Λίβιος Τίτος).

— Amstel. Elzevir, 1665, 8, Τ. 3, μετά Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἐπηνυξημένη, τιμ. 10 Τάλ.).

— Αὐτόδι, 1679, 8, Τ. 3, μετά Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ωραία καὶ κλασική, τιμ. 14 Τάλ.).

— Oxon Sheldon, 1708, 8, Τ. 6, μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀκριβής, τιμ. 10 Τάλ.).

— Amstel. Wettstein, 1710, 8, Τ. 10, μετά Σημειώσεων καὶ Γεωγραφικῶν Πινάκων. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 12 Τάλ.).

— Paris, 1755-1742, 4, Τ. 6, μετά Σημειώσεων καὶ τῶν Ἀναπληρωμάτων τοῦ Freinsheimii. (Ἐκδ. ωραιότητα, τιμ. 50 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1738-1746, 4, Τ. 7, μετά Σημειώσεων διαφόρων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἀκριβής, κριτική καὶ πλουσιωτάτη, τιμ. 50 Τάλ.).

— Gothae, Ettinger, 1816-1824, 8, Τ. 7, μετά Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 11 Τάλ.).

Longinus Dionysius (Δογγῖνος Διονύσιος).

— Traj. ad Rh. 1694, 4, Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων διαφόρων, καὶ τῆς Γαλλικῆς Μεταφράσεως. (Ἐκδ. ἐπιδιωρδωμένη, καὶ πλουσιωτάτη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Oxon. Clarendon, 1778, 4, Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 6 Τάλ.).

— Lips. Weigel, 1819, 8, Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. ἢ πασῶν ἀρίστη, τιμ. 4 Τάλ.).

Longus (Δόγγος).

- Paris (Amstel.), 1754, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ εἰκόνων. (Ἐκδ. λαμπρά, τιμ. 8 Τάλ.).
- Paris. 1778, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 5 Τάλ.).
- Parmae, ex typogr. reg. 1786, 4, (Ἐκδ. λαμπροτάτη καὶ σπανιωτάτη, τιμ. 12 Τάλ.).

Lucanus M. Annaeus (Λουκιανός Μ. Ἀνναῖος).

- Amstel. Elzevir, 1669, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. ἀκριβής, τιμ. 4 Τάλ.).
- Lugd. Bat. Luchtmans, 1728, 4, μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. κλασική καὶ κοιν. ἀρίστη, τιμ. 10 Τάλ.).
- Αὐτόδι, 1740, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 8 Τάλ.).
- Paris. Didot, 1795, φύλ. (Ἐκδ. λαμπροτάτη καὶ ἀκριβεστάτη, τιμ. 20 Τάλ.).

Lucianus (Λουκιανός).

- Paris. Bertault, 1615, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἀκριβής καὶ ἐπηρευμένη, τιμ. 15 Τάλ.).
- Amstel. Blaeu, 1687, 8, T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων, Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 9 Τάλ.).
- Αὐτόδι, Wettstein, 1743, 4, T. 4 (μετὰ τῶν Πινάκων Ultraj, 1746), Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν, καὶ Σημειώσεων διαφόρων (Hemsterhusii καὶ Reitzii). (Ἐκδ. πλουσιωτάτη, κοιν. ἀρίστη, τιμ. 28 Τάλ.).
- Biponti, Treuttel καὶ Würtz. 1789 - 1793, 8, T. 10. Ἑλλ. Λατ. μετὰ τῶν Σχολίων καὶ τῶν Σημειώσεων τῆς ἀνωτέρω (πλὴν τῶν Πινάκων, ἤτοι τοῦ Λεξικοῦ, ἀντὶ τοῦ ὁποίου προστέθη ὁ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Πίναξ). (Ἐκδ. ὁμοίως καλή, τιμ. 20 Τάλ.).
- Lips. Weidm. 1822 - 1828, 8, T. 7, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν, Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. κριτική, τιμ. ὑπὲρ τὰ 21 Τάλ.).

Lucretius Carus (Λουκρήσιος Κάρος).

— Paris. 1570, 4, μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη καὶ κλασική, τιμ. 4 Τάλ.).

— Lugd. Bat. Plantin. 1595, 8, μετά Σημειώσεων, Πίνακος καὶ προσδήκης ἐτέρων. (Ἐκδ. ἀκριβής, τιμ. 2 Τάλ.).

— Oxon. 1695, 8, μετά Παραφράσεως. (Ἐκδ. λαμπρά, τιμ. 5 Τάλ.).

— Lond. Tonson, 1712, 4, μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. ωραία καὶ διωρθωμένη, τιμ. 6 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1725, 4, T. 2, μετά Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 30 Τάλ.).

— Londini, 1796-1797, 4, T. 3, μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη, τιμ. 18 Τάλ.).

Lycophron (Λυκόφρων).

— Basil. Oporin. 1566, 4. Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. καλή, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

— Oxon. Sheldon, (1697), 1702, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων, Σχολίων Ἑλληνικῶν, καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. λαμπρά καὶ σπαρτιά, τιμ. ὑπὲρ τὰ 7 Τάλ.).

— Lips. Vogel, 1788, 8, Ἑλλ. Λατ. μετά τῆς Παραφράσεως καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. εὐχρηστος καὶ ὠφέλιμος, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

Martialis M. Valerius (Μαρτιάλιος Μ. Βαλέριος).

— Paris. Macaeus, 1601, 4, μετά Σχολίων, Παρατηρήσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἐξάαιρετος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

— Lug. Bat. Fr. Hack, 1661, 8, μετά διαφόρων Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Amstel. Gallet, 1701, 8, μετά Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 5 Τάλ.).

Mela Pomponius (Μέλας Πομπώνιος).

— Antv. Plantin, 1582, 4, μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 2 Τάλ.).

— Lugd. Bat. Luchtmans, 1722, 6, μετὰ Σημειώσεων διαφορών. (Ἐκδ. πλουσία καὶ κριτική, τιμ. 3 Τάλ.).

— Αὐτόδι, 1748, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).

Musaeus (Μουσαῖος).

— Lugd. Bat. Hack, 1737, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν. (Ἐκδ. ἐξαιρετος, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

— Leovard. Van Dessel, 1742, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. διωρδωμένη, κοιν. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

— Lips. Hartm. 1825, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 2 Τάλ.).

Onosander (Ὀνόσαυδρος, ἢ Ὀνήσαυδρος).

— Lutet. Par. Saugranius, 1599, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 2 Τάλ.).

— Norimb. 1766, φύλ. Ἑλλ. Γαλλ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Σχημάτων, (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

Ovidius P. Naso (Ὀβίδιος Π. Νάσωρ).

— Amstel. Elzevir, 1658-1661, 12, T. 3, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. διωρδωμένη καὶ κλασική, τιμ. 8. Τάλ.).

— Lugd. Bat. Leffen, 1662, 8, T. 3, μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. καθαρά καὶ διωρδωμένη, τιμ. 9 Τάλ.).

— Αὐτόδι, Hack, 1670 8, T. 3, μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἐπηυξημένη εἰς Σημειώσεις, τιμ. 8 Τάλ.).

— Amstel. Janssonio - Waesbergii, 1727, 4, T. 4, μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη, τιμ. 40 Τάλ.).

— Lips. 1758, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος τῶν λέξεων. (Ἐκδ. κριτική, τιμ. 6 Τάλ.).

— Parmae, καὶ Mediol. Aloys. Mussi, 1806-1808, φύλ. T. 6. (Ἐκδ. λαμπροτάτη, τιμ. 130 Τάλ.).

Pausanias (Παυσανίας).

— Hanov. Wechel, 1613, φύλ. Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 6 Τάλ.).

— Lips. 1696, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 10 Τάλ.).

— Αὐτόδι, Kühn, 1794 - 1797, 8, Τ. 4, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἐξ-αίρετος, τιμ. 7 Τάλ.).

— Αὐτόδι, Weidmann, 1822 - 1825, 8, Τ. 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων: (Ἐκδ. ἡ μέχρι τοῦδε ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 13 Τάλ.).

— Paris. (ὑπὸ Clavier), 1814 - 1820, 8, Τ. 4, Ἑλλ. Γαλλ. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ κλασικὴ, τιμ. 24 Τάλ.).

Persius Aulus Flaccus (Πέρσιος Αὐλὸς Φλάκιος).

— Paris. Patisson, 1585, 8, μετὰ Σχολίων, καὶ προσθήκης Ἰουβενάλιου καὶ Σουλπικίας. (Ἐκδ. κλασικὴ, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).

— Lugd. Bat. van der Aa, 1695, 4, μετὰ Σχολίων, Σημειώσεων, Πινάκων καὶ τῆς βιογραφίας τοῦ Περσίου. (Ἐκδ. κλασικὴ, τιμ. 3 Τάλ.).

— Cantabr. Gu. Sandby, 1763, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων, καὶ τῆς προσθήκης τοῦ Ἰουβενάλιου. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 7 Τάλ.).

— Havniae, Schuhbothe, 1827, 8, μετὰ Σημειώσεων κριτικῶν. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ πλουσιωτάτη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).

Phaedrus (Φαῖδρος).

— Amstel. Waesberge, 1667, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. καλὴ, τιμ. 4 Τάλ.).

— Αὐτόδι, Halma, 1701, 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. λαμπρά, τιμ. ὑπὲρ τὰ 7 Τάλ.).

— Leydae, Luchtmans (1726), 1727, 4, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτικὴ, τιμ. 4 Τάλ.).

— Paris. Barbon, 1785, 12, μετὰ Σημειώσεων καὶ εἰκόνων. (Ἐκδ. καθαρά καὶ ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

Phalaris (Φάλαρις).

- Oxon. Sheldon, (1695), 1718, Έλλ. Λατ. (Έκδ. καλή, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).
- Groening, Bolt, 1777, 4, T. 2, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Έκδ. ἀρίστη, τιμ. 10 Τάλ.).
- Lips. Fleischer, 1823, 8, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Έκδ. κριτική, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

Philo Judaeus (Φίλων Ἰουδαῖος).

- Lutet. Paris. Cramoisy, 1640, φύλ. Έλλ. Λατ. μετὰ πλουσιωτάτων Πινάκων. (Έκδ. καλή τιμ. 8 Τάλ.).
- Lond. typis G. Bowyer, 1742, φύλ. T. 2, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Έκδ. λαμπρά, καὶ κοιν. ἀρίστη, τιμ. 40 Τάλ.).

Phrynichus (Φρύνιχος).

- Traj. ad Rh. Evelt, 1759, 4, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Έκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 3 Τάλ.).
- Lips. Weidmann, 1820, 8, Έλλ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Έκδ. κριτική καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

Pindarus (Πίνδαρος).

- Romae, per Zach. Calliergum, 1515, 4, Έλλ. μετὰ Σχολίων Έλληνικῶν. (Έκδ. καλή καὶ ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 16 Τάλ.).
- Oxon Sheldon, 1697, φύλ. Έλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων καὶ Πίνακος. (Έκδ. ωραία καὶ πλουσία, τιμ. 24 Τάλ.).
- Goett. 1798, 8. T. 5, Έλλ. Λατ. (Έκδ. κλασική, κοιν. ἀρίστη, τιμ. 12 Τάλ.).
- Lips. Weigel, 1811-1822, 4, T. 2, Έλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων καὶ Πινάκων. (Έκδ. πλουσιωτάτη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 26 Τάλ.).
- Lond. R. Watts, 1821, 8, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων, Παραφράσεως καὶ Λεξικοῦ Πινδαρικοῦ. (Έκδ. ωραία καὶ ἐπληξημένη, τιμ. 12 Τάλ.).

Plato (Πλάτων):

- Paris. H. Stephanus, 1578, φύλ. T. 3, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. λαμπρά καὶ σπανία, τιμ. 60 Τάλ.).
- Francof. Wechel, 1602, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ πλουσιωτάτων Πινάκων. (Ἐκδ. διωρθωμένη καὶ σπανία, τιμ. 15 Τάλ.).
- Biponti, Treuttel καὶ Würtz, 1781 - 1787, 8, T. 12, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ωραία καὶ ἀκριβής, τιμ. 30 Τάλ.).
- Lips. Weidmann, 1819 - 1827, 8, T. 9, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ωραία καὶ χρήσιμος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 16 Τάλ.).
- Αὐτόθι, Weigel, 1821 - 1825, 8, T. 12, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 21 Τάλ.).

Plautus (Πλαῦτος):

- Lugd. Bat. καὶ Roterod. Hack, 1669, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν. (Ἐκδ. ἐξάαιρετος, τιμ. 5 Τάλ.).
- Amstel. ex typogr. Blaviana, 1684, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν. (Ἐκδ. καλὴ κοιν. ἀρίστη, τιμ. 6 Τάλ.).
- Lips. Weidm, 1760, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων καὶ Παρατηρήσεων. (Ἐκδ. καλὴ τιμ. 4 Τάλ.).
- Glasg. Foulis, 1763, 8, T. 3, μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν. (Ἐκδ. καθαρά καὶ ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 5 Τάλ.).
- Berol. Schlesinger, 1809 - 1811, 8, T. 4. (Ἐκδ. ωραία καὶ πλουσία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 13 Τάλ.).

Plinius Major (Πλίνιος Πρεσβύτερος):

- Venet. J. Rebeus καὶ Bernard. fratt. Vercellenses, 1507, φύλ. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 8 Τάλ.).
- Lugd. Bat. ex offic. Elzevir, 1655, 12, T. 3. (Ἐκδ. καθαρωτάτη, τιμ. 12 Τάλ.).
- Lugd. Bat. καὶ Roterod. ap. Hackios, 1669, 8, T. 3, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 16 Τάλ.).
- Paris. Coustellier, 1723, φύλ. T. 3, μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν. (Ἐκδ. λαμπρά καὶ κοιν. ἀρίστη, τιμ. 30 Τάλ.).

— Lips. Somner, 1778 - 1791, 8. T. 10. (Ἐκδ. ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 17 Τάλ.).

Plinius Minor, ἢ Junior (Πλίνιος Νεώτερος).

— Lugd. Bat. και Roterod. Hack. 1669, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 4 Τάλ.).

— Amstel. Janssonio - Waesbergii, 1734, 4, μετὰ Σημειώσεων ἐκλεκτῶν. (Ἐκδ. πλήρης, κοιν. ἀρίστη, τιμ. 8 Τάλ.).

— Glasg. Foulis, 1751, 4. (Ἐκδ. ωραία και διωρθωμένη, τιμ. 5 Τάλ.).

— Lips. Schwickert, 1800 - 1802, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

— Lips. Fritsch, (Ἐπιστολ. και ὁ Πανηγυρ.), 1805, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτική και ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

— Amstel. Janssonio - Waesbergii (ὁ Πανηγυρικός), 1738, 4, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Norimb. Lochner (ὁ αὐτὸς Πανηγ.), 1746, 4, μετὰ Σημειώσεων και Παρατηρήσεων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 6 Τάλ.).

Plutarchus (Πλούταρχος).

— Basil. Froben και Episcop. 1560, φύλ. Ἑλλ. (Ἐκδ. διωρθωμένη, τιμ. 5 Τάλ.).

— Lond. Tonson, 1729, 4, T. 5, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. λαμπρά τιμ. 40 Τάλ.).

Pollux Julius (Πολυδεύκης Ἰούλιος).

— Venet. Aldus (Ὄνομαστικόν), 1502, φύλ. Ἑλλ. (Ἐκδ. σπανία, τιμ. 15 Τάλ.).

— Francof. Marnius, 1608, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Amstel. Wettstein, 1706, φύλ. T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων και Πινάκων. (Ἐκδ. ἀρίστη και σπανία, τιμ. 20 Τάλ.).

Polyaenus (Πολύαινος).

— Lugduni, J. Tornaesius, 1589, 12, Έλλ. Λατ. μετὰ Πινάκων. (Έκδ. καλή, τιμ. 2 Τάλ.).

— Lugd. Bat. Vivie καὶ Luchtmans, 1690, καὶ 1691. 8, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Έκδ. ἀρίστη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Paris. Eberhart. 1809, 8, Έλλ. (ὕπὸ Κοραῆ) μετὰ Σημειώσεων. (Έκδ. κριτική, τιμ. ὑπὲρ τὰ 2 Τάλ.).

Polybius (Πολύβιος).

— Paris. Drouard. 1609, φύλ. Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Έκδ. ωραία, τιμ. 10 Τάλ.).

— Amstel. Jansson a Waesberge, 1670, 8, T. 3. Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Έκδ. ἐπιδιωρθωμένη, κοιν. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 15 Τάλ.).

— Lips. καὶ Vindobonae, Kraus (Haselmayer), 1764, 8, T. 3, Έλλ. Λατ. μετὰ Λεξικοῦ. (Έκδ. ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 12 Τάλ.).

— Lips. Weidmann, 1789 - 1795, 8, T. 8, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Έκδ. ἀρίστη, τιμ. 27 Τάλ.).

Propertius Sex. Aurelius (Προπέρσιος Σῆξτ. Αὐρήλιος).

— Amstel. Wettstein, 1727, 4, μετὰ Σημειώσεων. (Έκδ. καλή, τιμ. 4 Τάλ.).

— Patav. 1755, 4, T. 2, μετὰ Σημειώσεων καὶ πλουσιωτάτων Πινάκων. (Έκδ. καλή, τιμ. 15 Τάλ.).

— Traj. ad Rh. Wild, 1780, 4, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Έκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 8 Τάλ.).

— Lips. Hahn, 1805, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων ἀξιολόγων. (Έκδ. ωραία, τιμ. 5 Τάλ.).

Sallustius C. Crispus (Σαλλούστιος Γ. Κρίσπος).

— Lugd. Bat. ex off. Elzeviriana, 1634, 12 (τὰ σωζόμενα). (Έκδ. ωραία καὶ ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 6 Τάλ.).

— Amstel. H. Boom, 1690, 8, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ὠραία καὶ σπανία, τιμ. 4 Τάλ.).

— Cantab. typ. acad. 1770, 4, μετὰ Σημειώσεων, Λεξικοῦ καὶ Πίνακος πλουσιωτάτου. (Ἐκδ. ὠραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

— Lips. Gleditsch, 1724, 4, μετὰ ἀξιολόγων Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. ὑπὲρ τὰ 6 Τάλ.).

— Basil. Schweighaeuser, 1822-1827, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων καὶ πλουσιωτάτων Πινάκων. (Ἐκδ. πλουσία καὶ κριτική, τιμ. 6 Τάλ.).

Seneca L. Annaeus (Σένεκας Λ. Ἀνναῖος).

— Lugd. Bat. Elzevir (τὰ Φιλοσοφικά), 1640, 12, T. 3, μετὰ τῶν σωζομένων τοῦ ἐτέρου Σένεκα. (Ἐκδ. ἀκριβής, τιμ. 8 Τάλ.).

— Αὐτόδι (τὰ αὐτά), 1649, 4, T. 4, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ὠραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 7 Τάλ.).

— Amstel. Elzevir (τὰ αὐτά), 1672, καὶ 1673, 8, T. 3, μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων. (Ἐκδ. διαρδωμένη, κοιν. ἀρίστη, τιμ. 20 Τάλ.).

(Amstel. Boom (Τραγωδία), 1682, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 3 Τάλ.).

— Delphis. Beman, 1728, 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. πλουσία, τιμ. 6 Τάλ.).

— Lips. Hahn, 1819, 8, T. 3, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 3 Τάλ.).

Seneca M. Annaeus (Σένεκας Μ. Ἀνναῖος ὁ λεγόμενος Ῥήτωρ, συνεξεδόθη μετὰ τοῦ εἰρημένου πολλαχοῦ).

Sophocles (Σοφοκλῆς).

— Etonae, 1775, 8, T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων καὶ Σχολίων. (Ἐκδ. ἐξαιρετος καὶ ἀκριβεστάτη, τιμ. 10 Τάλ.).

— Paris. 1781, 4, T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. φιλολογική, τιμ. 14 Τάλ.).

- Argent. Treuttel καὶ Würtz, 1788, 8, T. 3, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ τινων λειψάνων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 18 Τάλ.)
 — Lips. Fleischer, 1802-1825, 8, T. 7, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων, Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. πλουσιωτάτη καὶ κριτική, τιμ. ὑπὲρ τὰ 18 Τάλ.).

Statius P. Papinius (Στάσιος Π. Παπίνιος).

- Paris. 1618, 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 4 Τάλ.).
 — Amstel. Elzevir, 1653, 24, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. καθαρά καὶ ἀκριβεστάτη, τιμ. 2 Τάλ.).
 (Lug. Bat. Hack, 1671, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 6 Τάλ.).

Stephanus Byzantinus (Στέφανος Βυζάντιος).

- Venet. Aldus Romanus, 1502, φύλ. Ἑλλ. (Ἐκδ. σπανία, τιμ. 18 Τάλ.).
 — Amstel. 1678, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 6 Τάλ.).
 — Lugd. Bat. 1688, καὶ ἔπειτα 1694, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ ἀξιολόγων Σημειώσεων καὶ προσθήκης. (Ἐκδ. ἐξάιρετος, τιμ. 6 Τάλ.).
 — Amstel. Wettstein, 1725, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 8 Τάλ.).

Strabo (Στράβων):

- Paris. typ. reg. 1620, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ γεωγραφικῶν Παρατηρήσεων. (Ἐκδ. ἐξάιρετος, τιμ. 8 Τάλ.).
 — Amstel. 1707, φύλ. T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων διαφόρων, καὶ Πινάκων γεωγραφικῶν καὶ ἄλλων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 36 Τάλ.).
 — Lips. Weidm. 1796-1818, 8, T. 7, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτική καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 25 Τάλ.).
 — Oxon. Clarendon, 1807, φύλ. T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ γεωγραφικῶν Πινάκων. (Ἐκδ. λαμπρά καὶ πλουσία, τιμ. 40 Τάλ.).

— Paris. 1815-1819, 8, T. 4, Έλλ. μετὰ Σημειώσεων. (Έκδ. κριτική, τιμ. 14 Τάλ.).

— Basil. Froben (ή Έπιτομή μετὰ καὶ ἄλλων Συγγραφέων), 1533, 4, Έλλ. (Έκδ. καλή, τιμ. 2 Τάλ.).

Svetonius C. Tranquillus (Συετώριος Γ. Τραγκυίλλος).

— Paris. 1684, 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Έκδ. καλή, τιμ. 8 Τάλ.).

— Traj. ad Rh. F. Halma, 1690, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Έκδ. ωραία, τιμ. 7 Τάλ.).

— Leovard. 1714, 4, T. 2, μετὰ Πινάκων. (Έκδ. ἐπηξηγημένη καὶ κλασική, τιμ. 10 Τάλ.).

— Amstel. 1736, 4, T. 2, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων καὶ Πινάκων. (Έκδ. ἐξαιρετος, τιμ. 12 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1751, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων καὶ Πίνακος. (Έκδ. ὀρθή καὶ χρήσιμος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

— Lips. Hahn, 1802, 8, T. 4, μετὰ Σημειώσεων. (Έκδ. κριτική καὶ ἀρίστη, τιμ. 6 Τάλ.).

Suidas (Σουίδας):

— Mediol. 1499, φύλ. Έλλ. (Έκδ. ωραία καὶ σπανία, τιμ. 36 Τάλ.).

— Venet. Aldus, 1514, φύλ. Έλλ. (Έκδ. σπανιωτάτη, τιμ. 20 Τάλ.).

— Genev. 1630, φύλ. T. 2, Έλλ. Λατ. (Έκδ. ωραία, τιμ. 15 Τάλ.).

— Cantab. typ. acad. 1705, φύλ. T. 3, Έλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Έκδ. ἀρίστη, τιμ. 40 Τάλ.).

Tacitus C. Cornelius (Τάκιτος Γ. Κορνήλιος):

— Antv. Plantin, 1668, φύλ. μετὰ Σημειώσεων, Πίνακος, καὶ τῆς προσθήκης τοῦ Β. Πατρικούλου. (Έκδ. ἐξαιρετος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

— Amstel. Dan. Elzevir, 1672 καὶ 1673, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. ὀρθὴ καὶ ἐξαιρέτος, τιμ. 8 Τάλ.).

— Paris. 1682 - 1687, 4, T. 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. σπανία, τιμ. 20 Τάλ.).

— Amstel. Blaeu, 1685, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. πλουσία καὶ κλασικὴ, τιμ. ὑπὲρ τὰ 9 Τάλ.).

— Traj. Bat. 1721, 4, T. 2, μετὰ Σημειώσεων διαφόρων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. λαμπρὰ καὶ ἐξαιρέτος, τιμ. 14 Τάλ.).

— Paris. Delatour, 1771, 4, T. 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ γεωγραφικῶν Πινάκων. (Ἐκδ. ωραία, πλουσιωτάτη, καὶ κοιν. ἀρίστη, τιμ. 30 Τάλ.).

— Lond. 1812, 8, T. 5, μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 14 Τάλ.).

Terentius P. Afer (Τερέντιος Π. Ἀφρος).

— Lugd. Bat. Elzevir, 1635, 12, (Ἐκδ. ἀκριβής, τιμ. 6 Τάλ.).

— Lugd. Bat. Hack, 1686, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ὀρθὴ καὶ πλουσία, τιμ. 5 Τάλ.).

— Lond. Tonson, 1724, 4, μετὰ Σημειώσεων, (Ἐκδ. πλουσία, τιμ. 4 Τάλ.).

— Hag. Com. 1726, 4, T. 2, μετὰ ἀξιολόγων Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. κλασικὴ, καὶ κοιν. ἀρίστη, τιμ. 14 Τάλ.).

— Lond. Knapton καὶ Sandby, 1750, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων καὶ εἰκόνων. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 5 Τάλ.).

— Romae, 1767, φύλ. T. 2, Λατ. Ἰταλ. (Ἐκδ. λαμπρὰ, τιμ. 20 Τάλ.).

— Lips. Hahn, 1820 - 1821, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. 3 Τάλ.).

Theocritus (Θεόκριτος).

— Oxon. Sheldon, 1699, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων, Σχολίων Ἑλληνικῶν καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἐξαιρέτος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).

— Lips. καὶ Viennae, 1765 - 1766, 4, T. 2, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. πλουσία, τιμ. 6 Τάλ.).

— Oxon. Clarendon, 1770, 4, Τ. 2 Ἑλλ. μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. λαμπρά, καὶ κοιν. ἀρίστη, τιμ. 20 Τάλ.);

— Lips. Weidmann, 1819, 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

Theophrastus (Θεόφραστος).

— Basil. Oporin, 1541, φύλ. Ἑλλ. (Ἐκδ. ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 4 Τάλ.).

— Lugd. Bat. 1613, φύλ. Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. κλασικὴ, καὶ κοιν. ἀρίστη, τιμ. 8 Τάλ.).

— Lips. Vogel, 1818-1821, 8, Τ. 5, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. κλασικὴ, καὶ κριτικὴ, καὶ ἡ πασῶν ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 28 Τάλ.).

Thucydides (Θουκυδίδης).

— Venet. Aldus, 1502, φύλ. Ἑλλ. (Ἐκδ. λαμπρὰ καὶ σπανιστάτη, τιμ. 24 Τάλ.).

— Florent. Junta, 1506, φύλ. Ἑλλ. μετὰ παλαιῶν Σχολίων. (Ἐκδ. ὀρθὴ καὶ σπανία, τιμ. 15 Τάλ.).

— Lutet. Paris. Henr. Steph. (1564), 1588, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν. (Ἐκδ. ὠραία καὶ ἐξαιρετός, τιμ. ὑπὲρ τὰ 6 Τάλ.).

— Oxon. Sheldon, 1696, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σχολίων Ἑλληνικῶν, καὶ γεωγραφικῶν Πινάκων. (Ἐκδ. ὀρθὴ καὶ ὠραία, τιμ. 16 Τάλ.).

— Amstel, 1731, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων γεωγραφικῶν. (Ἐκδ. ἀρίστη, τιμ. 30 Τάλ.).

— Glasg. Foulis, 1759, 8, Τ. 8, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἐπιδιωρθωμένη, τιμ. 20 Τάλ.).

— Biponti, Treuttel καὶ Würtz, 1788-1789, 8, Τ. 6, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἀκριβής, τιμ. ὑπὲρ τὰ 14 Τάλ.).

— Berol. Reimer, 1821, 8, Τ. 5, Ἑλλ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Σχολίων Ἑλληνικῶν. (Ἐκδ. κριτικὴ, τιμ. 15 Τάλ.).

Tibullus Albius (Τίβουλλος Ἀλβίος).

- Venet. Paulus Manutius, 1567, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).
- Amstel. Wettstein, (1708), 1727, 4, μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 4 Τάλ.).
- Patav. Cominus, 1749, 4, μετὰ Σχολίων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἐξαιρετος, τιμ. 7 Τάλ.).

Valerius Flaccus (Βαλέριος Φλάκκος).

- Paris. Osmont, 1698, 8, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. ἐξαιρετος, τιμ. ὑπὲρ τὸ 1 Τάλ.).
- Leydae, 1724, 4, μετὰ ἐκλεκτῶν Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. πλουσία, καὶ κοιν. ἀρίστη, τιμ. 8 Τάλ.).
- Paris. Michaud, 1811, 8, T. 3, Λατ. Γαλλ. μετὰ Σημειώσεων καὶ γεωγραφικῶν Πινάκων. (Ἐκδ. ἐξαιρετος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 7 Τάλ.).

Vellejus C. Paterculus (Βελλήϊος Γ. Πατέρουλος).

- Lugd. Bat. (1719), 1744, 8, μετὰ Σχολίων καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 3 Τάλ.).
- Lugd. Bat. Luchtmans, 1779, 8, T. 2, μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κοιν. ἀρίστη, τιμ. 6 Τάλ.).
- Lips. Schwickert, 1800, 8, μετὰ κριτικῶν Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτική καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ δύο Τάλ.).

Virgilius P. Maro (Βιργίλιος Π. Μάρων).

- Lugd. Bat. 1661, 8, μετὰ Σημειώσεων διαφορῶν. (Ἐκδ. καλή, τιμ. 3 Τάλ.).
- Lugd. Bat. Hack, 1680, 8, T. 3, μετὰ Σημειώσεων, Πινάκων καὶ εἰκόνων. (Ἐκδ. πλουσία καὶ ἐξαιρετος, τιμ. 12 Τάλ.).
- Leovard. Halma, 1717, 4, T. 2, μετὰ Σχολίων, Σημειώσεων καὶ Πίνακος. (Ἐκδ. ἐξαιρετος, τιμ. 10 Τάλ.).
- Paris. Coustelier, 1745, 12, T. 3, μετὰ ωραίων εἰκόνων. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. ὑπὲρ τὰ 6 Τάλ.).

— Romae. apud Ioannem Zempel, 1763, φύλ. Τ. 3, μετά τῆς Ἰταλικῆς Μεταφράσεως, Σημειώσεων, εικόνων καὶ ἀξιολόγων φιλολογικῶν Προλεγομένων. (Ἐκδ. λαμπροτάτη, τιμ. 34 Τάλ.).

— Amstel. Wettstein, 1746, 4, Τ. 4, μετά Σχολίων καὶ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κλασική, τιμ. 20 Τάλ.).

— Lond. Knapton καὶ Sandby, 1750, 8, Τ. 2, μετά εικόνων. (Ἐκδ. ωραία, τιμ. 8 Τάλ.).

— Paris. Barbou, (1767), 1790, 12, Τ. 2, μετά Σημειώσεων διαφόρων. (Ἐκδ. καθαρά καὶ ωραία, τιμ. 6 Τάλ.).

— Lond. typ. T. Bensley, 1796, 8, Τ. 2, μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. καθαρά καὶ ἐπιδιωρδωμένη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 5 Τάλ.).

— Lips. Hahn, 1800, 8, Τ. 6, μετά Σημειώσεων καὶ εικόνων. (Ἐκδ. κλασική, κριτική καὶ ἀρίστη, τιμ. 24 Τάλ.).

Vitruvius M. Pollio (Βιτρούβιος Μ. Πολλίων).

— Lugduni, apud J. Tornaesium, (1552), 1586, 4, μετά Σημειώσεων καὶ Πινάκων Ἑλληνολατινικῶν. (Ἐκδ. ἐξάιρετος, τιμ. 6 Τάλ.).

— Amstel. Lud. Elzevir, 1649, φύλ. μετά Σημειώσεων, Λεξικοῦ, Πινάκων καὶ Σχημάτων. (Ἐκδ. ωραία, καὶ κωμ. ἀρίστη, τιμ. 10 Τάλ.).

— Lips. Goeschen, 1807 - 1808, 8, Τ. 4, μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτική καὶ ἀρίστη, τιμ. ὑπὲρ τὰ 7 Τάλ.).

Xenophon Athenienses (Ξενοφῶν Ἀθηναῖος).

— Lutet. Paris. typ. reg. 1625, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. ωραία καὶ ἐξάιρετος, τιμ. 14 Τάλ.).

— Francof. Wechel, 1594 - 1596, φύλ. Ἑλλ. Λατ. μετά Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἀκριβής, τιμ. 8 Τάλ.).

— Lutet. Paris. 1581, φύλ. Ἑλλ. μετά Σημειώσεων. (Ἐκδ. ωραία καὶ ὀρθή, τιμ. 12 Τάλ.).

— Lips. Gleditsch, 1763, καὶ ἔπειτα 1801 - 1804, 8, Τ. 4, Ἑλλ. Λατ. (Ἐκδ. ἐπιδιωρδωμένη, τιμ. 9 Τάλ.). Ἐπισυνάπτεται τὸ ἀριστον Ξενοφώντειον λεγόμενον Λεξικόν, ἐκδοθ. (ὑπὸ F. W.

Sturz, Lips.) Gleditsch, 1801 - 1804, 8, T. 4, (τιμ. 15 Τάλ.).

Xenophon Ephesius (Ξενοφῶν Ἐφέσιος).

— Lips. καὶ Viennae Austr. 1796, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων καὶ Πινάκων. (Ἐκδ. ἐξαιρετος, τιμ. ὑπὲρ τὰ 3 Τάλ.).

— Lucae, 1781, 4, Ἑλλ. Λατ. Ἰταλ. Γαλλ. (Ἐκδ. ὠραία, ἀλλ' ἐσφαλμένη, τιμ. 4 Τάλ.).

— Lips. Weigel. 1818, 4, Ἑλλ. Λατ. μετὰ Σημειώσεων. (Ἐκδ. κριτικὴ καὶ ἀρίστη, τιμ. 10 Τάλ.).

Ὄνόματα τῶν αὐτῶν Συγγραφέων κατὰ
τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον.

Ἀγαπητός. Ζ. Agapetus.	Ἀλκίφρων. Ζ. Alciphron.
Ἀθηναῖος Δειπνοσοφιστής. Ζ. Athenaeus Deipnosophista.	Ἀμμιανὸς Μαρκελλίνος. Ζ. Ammianus Marcellinus.
Ἀελιανὸς Κλαύδιος. Ζ. Aelianus Claudius.	Ἀμμώνιος Ἀλεξανδρεὺς. Ζ. Ammonius Alexandrinus.
Ἀελιανὸς Τακτικός. Ζ. Aelianus Tacticus.	Ἀμπήλιος. Ζ. Ampelius.
Ἀινείας Τακτικός. Ζ. Aeneas Tacticus.	Ἀνακρέων. Ζ. Anacreon.
Ἀισχίνης Σωκρατικός. Ζ. Aeschines Socraticus.	Ἀντίγονος Καρύστιος. Ζ. Antigonus Carystius.
Ἀισχύλος. Ζ. Aeschylus.	Ἀντωνῖνος Λιβεράλις. Ζ. Antoninus Liberalis.
Ἀισωπος. Ζ. Aesopus.	Ἀντωνῖνος Μ. Αὐρήλιος. Ζ. Antoninus M. Aurelius.
Ἀλβινοβανὸς Πέδων. Ζ. Albivanus Peto.	Ἀπίκιος Καίλιος. Ζ. Apicius Caesilius.

- Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος. Z. Apollodorus Athenienses.
- Ἀπολλώνιος Ῥόδιος. Z. Apollonius Rhodius.
- Ἀπολλώνιος Σοφιστής. Z. Apollonius Sophista.
- Ἀπουλήϊος. Z. Apulejus.
- Ἀππιανός. Z. Appianus.
- Ἄρατος. Z. Aratus.
- Ἄρεταῖος. Z. Aretaeus.
- Ἄρισταίνετος. Z. Aristaeetus.
- Ἄριστοτέλης. Z. Aristoteles.
- Ἄριστοφάνης. Z. Aristophanes.
- Ἄρποκρατίων. Z. Harpocraton.
- Ἄρτεμίδωρος. Z. Artemidorus.
- Ἄρχιμήδης. Z. Archimedes.
- Αὐσόνιος Μάγνος. Z. Ausonius Magnus.
- Ἄφθόνιος. Z. Aphthonius.
- Ἀχιλλεύς Τάτιος. Z. Achilles Tattius.
- Βαλέριος Φλάκιος. Z. Valerius Flaccus.
- Βελλήϊος Γ. Πατέρκουλος. Z. Vel-lejus C. Paterculus.
- Βιργίλιος Π. Μάρων. Z. Virgilius P. Maro.
- Βιτρούβιος Μ. Πολλίαν. Z. Vitruvius M. Pollio.
- Βοέτιος. Z. Boëthius.
- Γαληνός Κλαύδιος. Z. Galenus Claudius.
- Γέλλιος Αὐλος. Z. Gellius Aulus.
- Διογένης Λαέρτιος. Z. Diogenes Laërtius.
- Διόδωρος Σικελιώτης. Z. Diodorus Siculus.
- Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς. Z. Dionysius Halicarnasseus.
- Διονύσιος Περιηγητής. Z. Dionysius Periegetes.
- Διοσκορίδης Πεδάνιος. Z. Dioscorides Pedanius.
- Ἐπίκτητος. Z. Epictetus.
- Ἑρμογένης. Z. Hermogenes.
- Εὐκλείδης. Z. Euclides.
- Εὐνάπιος Σαρδιανός. Z. Eunapius Sardianus.
- Εὐριπίδης. Z. Euripides.
- Εὐτρόπιος. Z. Eutropius.
- Ἡλιόδωρος Ἐμεσσηνός. Z. Heliodorus Emessenus.
- Ἡρόδοτος. Z. Herodotus.
- Ἡρωδιανός Γραμματικός. Z. Herodianus Grammaticus.
- Ἡσιόδος. Z. Hesiodus.
- Ἡσύχιος Ἀλεξανδρεύς. Z. Hesychius Alexandrinus.
- Ἡφαιστίων. Z. Hephaestion.
- Θεόκριτος. Z. Theocritus.
- Θεόφραστος. Z. Theophrastus.
- Θουκυδίδης. Z. Thucydides.
- Ἰουβενάλιος Δ. Ἰούνιος. Z. Juvenalis D. Junius.
- Ἰουλιανός Φλάβιος. Z. Julianus Flavius.
- Ἰούλιος Ὁβσεκβέντιος. Z. Julius Obsequens.
- Ἰουστίνος Ἱστορικός. Z. Justinus Historicus.

- Ἱπποκράτης. Z. Hippocrates. Ξενοφῶν Ἀθηναῖος. Z. Xenophon Athenienses.
- Ἰωάννης Στοβαῖος. Z. Joannes Stobaeus. Ξενοφῶν Ἐφεσίσιος. Z. Xenophon Ephesius.
- Ἰώσηπος Φλάβιος. Z. Josephus Flavius. Ὀβίδιος Π. Νάσων. Z. Ovidius P. Naso.
- Καῖσαρ Γ. Ἰούλιος. Z. Caesar C. Julius. Ὀμηρος. Z. Homerus.
- Κέβης. Z. Cebes. Ὀνόσανδρος, ἢ Ὀνήσανδρος. Z. Onosander.
- Κησωρίνος. Z. Censorinus. Ὀράτιος Κ. Φλάκκος. Z. Horatius Q. Flaccus.
- Κικέρων Μ. Τούλλιος. Z. Cicero M. Tullius. Πανσανίας. Z. Pausanias.
- Κόϊντος, ἢ Κυῖντος Σμυρναῖος. Z. Cointus, ἢ Quintus Smyrnaeus. Πέρσιος Αὐλὸς Φλάκκος. Z. Persius Aulus Flaccus.
- Κολούθος. Z. Coluthus. Πίνδαρος. Z. Pindarus.
- Κολουμέλλας. Z. Columella. Πλάτων. Z. Plato.
- Κορνήλιος Νέπωσ. Z. Cornelius Nepos. Πλαῦτος. Z. Plautus.
- Κυρνοῦτος Ἀνναῖος. Z. Curnutus Annaeus. Πλίνιος Πρεσβύτερος. Z. Plinius Major.
- Κούρτιος Κ. Ρουῖφος. Z. Gurtius Q. Rufus. Πλίνιος Νεώτερος. Z. Plinius Minor, ἢ Junior.
- Λίβιος Τίτος. Z. Livius Titus. Πλούταρχος. Z. Plutarchus.
- Λογγῖνος Διονύσιος. Z. Longinus Πολύαινος. Z. Polyaeus.
- Δόγγος. Z. Longus. Πολύβιος. Z. Polybius.
- Λουκανός Μ. Ἀνναῖος. Z. Lucanus M. Annaeus. Πολυδεύκης Ἰούλιος. Z. Pollux Julius.
- Λουκιανός. Z. Lucianus. Προπέρτιος Σηξῆτ. Αὐρήλιος. Z. Propertius Sext. Aurelius.
- Λουκρήτιος Κάρος. Z. Lucretius Carus. Σαλλούστιος Γ. Κρίσπος. Z. Sallustius C. Crispus.
- Λυκόφρων. Z. Lycophron. Σένακας Λ. Ἀνναῖος. Z. Seneca L. Annaeus.
- Μέλας Πομπώνιος. Z. Mela Pomponius. Σένεκας Μ. Ἀνναῖος. Z. Seneca M. Annaeus.
- Μουσαῖος. Z. Musaeus. Σουΐδας. Z. Suidas.

- Σοφοκλῆς. Z. Sophocles.
 Στατίος Π. Παπίνιος. Z. Staius
 P. Papinius.
 Στέφανος Βυζάντιος. Z. Stepha-
 nus Byzantinus.
 Στράβων. Z. Strabo.
 Συετώνιος Γ. Τραγκυίλλος. Z. Sue-
 tonius C. Tranquillus.
 Τάκιτος Γ. Κορνήλιος. Z. Tacit-
 us C. Cornelius.
- Τερέντιος Π. Ἄφρος. Z. Tere-
 ntius P. Afer.
 Τίβουλλος Ἀλβίος. Z. Tibullus
 Albius.
 Φαῖδρος. Z. Phaedrus.
 Φάλαρις. Z. Phalaris.
 Φίλων Ἰουδαῖος. Z. Philo Judaeus.
 Φλωῶρος Α. Ἄνναῖος. Z. Florus
 L. Annaeus.
 Φρύνιχος. Z. Phrynichus.

Τ Ε Λ Ο Σ

Οἱ φιλόμουσοι Συνδρομηταί.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.

Ἀντίτυπα.

Ὁ Πανιερώτατος πρῶν Δαλματίας κύριος Βενέδικτος Κραλίδης.	3
Βαρθολομαῖος Κουτλουμουσιανός, Διδάσκαλος τοῦ Φλαγγιανοῦ Φροντιστηρίου.	10
Ἰωάννης Ἱερεὺς Μπρατόπουλος, Ζακύνδιος.	1
Χρῦσανθος Ταλιάνης Βυζάντιος, Ἱεροδιάκονος.	1
Δημήτριος Σκουμπουρδῆς ἐξ Ἀργυροκάστρου.	10
Ἄγγελος Μουστοξύδης Ῥωσικὸς Πρόξενος ἐν Θεσσαλονίκῃ.	3
Ἀθανάσιος Μυλιαρέσης, Ἱατρός.	2
Γιάγκος Ῥούσης ἐκ Κιανοβίου, εὐγενὴς Ἱππεύς.	3
Παναγιώτης Κραλίδης, Ἱατροχειροῦργος.	1
Σπυρίδων Καρβελᾶς, Ἱατροχειροῦργος.	1
Πολυχρόνιος Φιλιππίδης.	1
Γεώργιος Ρ. Τελεβάντης, Κύπριος.	1
Πέτρος Παπαγεωργόπουλος.	1
Ἀνώνυμός τις.	1

ΕΝ ΑΜΣΤΕΛΟΔΑΜΩ.

Στέφανος Παλαιολόγος.	1
Ἰλαρίων Πασχαλίδης, Ἐφημέριος.	1

ΕΝ ΒΟΥΚΟΡΕΣΤΙΩ.

Οἱ σεβάσμιοι Ἀρχιμανδριῖται.

Προκόπιος Κοτροτζανίου	1
----------------------------------	---

Δωρόθεος Ζαδινγένης	1
Ἀβραάμ Ῥαδουλιώτης ἐξ Ἄνδρου	1
Θεοδόσιος Μηχαλιώτης	1
Ἐξάρχος Χαραλάμπης, Ἰβηρίτης	1

Ἡ Ἐκλαμπροτάτη Πριγκιπέσσα Εὐφροσύνη Μουρούζη	1
Ὁ Ἰατροφιλόσοφος Μηχαὴλ Χρησταρῆς	2

Οἱ εὐγενέστατοι Ἄρχοντες

Μηχαὴλ Ἀπρίκιος, Σερδάρης	1
Ἀλέξανδρος Ἀπρίκης	1
Παναγιώτης Ἀπρίκης	1
Ἀνέστης Σερδάρης	1
Κωνσταντῖνος Ν. Γαλάτης, Στόλνικος	1
Χριστόδουλος Κωνστ. Μαρίνου, Σλουτζιάρης	1
Σπύρος Βριτζίης Δραγουμάνος	1

Οἱ ἐλλογιμώτατοι Διδάσκαλοι

Πέτρος Ποσνάρης	1
Δημήτριος Παύλου	1
Δημήτριος Βίλλιος	1
Νικόλαος Α. Λωρέντης	1
Ἰωάννης ΧΝ. Χαβιαράς	1
Μηχαὴλ Χρηστίδης	1
Ἰωάννης Χ. Μάρκου, Μιτυληναῖος	1
Σταῦρος Ἀριστόβουλος	1

Οἱ ἐντιμότετοι κύριοι .

Ἀντίτυπα.

Χριστόδουλος Τζοκανέλης, Ἰωαννίτης	1
Κωνσταντῖνος Δόγκας Κατζικιώτης ἐκ Δελβωνακίου τῆς Ἠπείρου .	1
Λεοντάρης Ἐξακούστου	1
Δημήτριος Π. Στέργιου ἐκ Τρικκάλων	1
Βασίλειος Γκούτζουλας	1
Ἰωάννης Σκαρλάτος	12

EN BIENNH.

Γρηγόριος Καλαγάνης Λέσβιος, Ἀρχιμανδρίτης	1
Καλλίνικος Σταματιάδης Θάσιος, Ἀρχιμανδρίτης	1
Ἱεροῦθεος Ἱερομόναχος Κουτλουμουσιανός, Σερραῖος	1
Δημήτριος Ποστολάκας	2
Ἀναστάσιος Κ. Καζάσης ἐκ Ναούσης τῆς Μακεδονίας	1
Κωνσταντῖνος Πέτρου Π. Σαούλ, Φιλιπποπολίτης	1
Ἰωάννης Τζατζαράγκος	1
Ἰωάννης Κ. Κοεμτζῆ ἐκ Κοζάνης τῆς Μακεδονίας	1
Ἀυτάδελφοι Μ. Δούμπα	1
Μ. Γ. Σκαμπάλης	1
Ἰωάννης Ῥεφερενδάριος	1
Ἰωάννης Γεωργίου Θεοχάρη	2
Δημήτριος Πασιώτας	1
Παντελής Ζάλλε	1
Χρῆστος Μάρτυρ	1
Ἰάκωβος Διαμαντίδης	1
Δημήτριος Ζεύκοβιτζ ὁ ἐν Βουκορεστίῳ	2

EN ZEMONI.

Ὁ ἐντιμελλόγιμος κύριος Ναούμ Δημητριάδης	2
Ὁ ἐλλογιμώτατος Μουσικὸς καὶ Διδάσκαλος κύριος Ἡσαίας Φιλιππίδης	1

Ὁ λογιώτατος Λυκοῦργος Ῥαδισίδης	1
Ὁ φιλομαθῆς Κωνσταντῖνος Πετρίδης	1

ΕΝ ΤΕΡΤΕΣΤῃ.

Ἡ ἐνταῦθα Ἑλληνικὴ Σχολή	4
Γεώργιος Ἰωάννου Κωστή	3
Κωνσταντῖνος Μ. Κούμας	2
Ἰάκωβος Ῥώτας	2
Α. Μανουήλ Ἡσαΐου	1
Δημήτριος Γ. Τζώρτζης	1
Μ. Ῥοδοκανάκης τοῦ Αὐγουστῆ	1
Λ. Μ. Ψιακῆς	1
Εὐστράτιος Μεταξᾶς	1
Παῦλος Κωνστ. Μαυρογορδάτος	1
Κυριάκης Στ. Βαρδάκα	1
Κωνσταντῖνος Γιαλούσης	1
Πέτρος Γεωργούλης	1
Ἀντώνιος Δημητρίου	1
Κωνσταντῖνος Σιβίνη	1
Ἰωάννης Ὅμηρος	1
Ἀντώνιος Γιαλούσης	1
Προκόπιος Δ. Καρτζιώτη	1
Ν. Χ. Καλογιάννης	1
Νικόλαος Μοροζίνης	1
Πέτρος Κουβαράς	1
Νικόλαος Α. Βοῦρος	1
Δημήτριος Ν. Ἀποστολόπουλος	1
Νικόλαος Ἡσαΐου	1
Πέτρος Ἰωσήφ	1
Ἀλέξανδρος Σεβαστόπουλος	1
Ἀλέξανδρος Γαλάτης	1

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ.

Ἀντίτυπα,

Νικόλαος Ἰωάννου Χ. Κωστή	1
Παντολέον Χριστιανούδης	1
Α. Α. Μάκρης	1
Νικόλαος Γ. Παπᾶ, Θετταλομάγνης.	1
Μιχαήλ Καλοδήης	1
Ἀδέλφια Δ. Κούτπα	1
Ἀθανάσιος Λομβάρδος	1
Νικόλαος Μ. Παρωδης, Χίος	1
Κ. Μ. Κυδώνιος.	1
Μιχαήλ Ἰωακειμίδης	1
Ἀδὸς Περβανόγλους	1
Χαραλάμπης Σπαρταλίδης	1
Κουζηνὸς Κατακουζηνὸς	1
Παῦλος Ὀμηρος.	1
Μιχαήλ Βαλλῆς	1
Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος.	1
Ἀθανάσιος Παλαιολόγος	1
Ἀναστάσιος Δ. Κιουπετζόγλου	2
Ἰωάννης Εὐσταδίου Σέχας καὶ Συντρ	1
Γεώργιος Χρόνης ἐκ Μεσσόβου.	1
Φίλιππος Κάλογλου	1
Κωνσταντῖνος Γερούσης.	1
Ἀθανάσιος Κλοκόνης	1
Δημήτριος Ἀλεξάνδρου, Θετταλομάγνης.	1
Χ. Δημήτριος Παπᾶ Νικολαΐδης, Ζαγοραῖος	1
Ἰωάννης Γ. Γάστας.	1
Ἰωάννης Σαβέρικ	1
Φίλιππος Περδικίδης	1
Δημήτριος Σατζλῆς.	1
Παῦλος Γαΐτας	1
Ἰωάννης Περβανόγλους	1
Θεόδωρος Φιλιππιάδης ἐκ Μεσσόβου	1

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

Ἀντίτυποι

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας κύριος Χρυσάνθος	5
Βιάρος Α. Καποδίστριας	5
Ἀνδρέας Μουστοξύδης	3
Στυλιανός Ἱερεὺς	1
Κύτρακας Μ. Οἰκονόμος	1
Ἰωάννης Γαρνέλης	1
Ἀναστάσιος Τρύφων	1
Ἀναστάσιος Ἱερεὺς Ζερβός	1
Κωνσταντῖνος Καβαδιᾶς	1
Ἀθανάσιος Πολίτης, Κερκυραῖος	1
Γεώργιος Πετριτσόπουλος, Ἀναγνώστης	1
Ἐλ. Παλατιανός Ἱερεὺς, Κερκυραῖος	1
Σπυρίδων Μικελέτης, Ἀναγνώστης	1
Δημήτριος Μουῦτσος Ἀναγνώστης, Κερκυραῖος	1
Θεόκλητος Πετρίδης, Ἱερομόναχος	1
Διονύσιος Μπούας, Ἱερομόναχος	1
Ἱερόθεος Πασχάλης, Ἱερεὺς	1
Ἀναστάσιος Γεωργίου, Ἱατρός	1
Ἰωάννης Κουλλούρης	1
Χριστόφορος Κορακιανίτης	1
Φώτιος Κάντας Ἱερεὺς, Κερκυραῖος	1
Ὀνούφριος Κυμινᾶς Ἱερομόναχος, Κερκυραῖος	1
Ἰωάννης Δημητρίου Ζερβός	1
Παναγιώτης Λιβαδᾶς Σπυρίδωνος, Κεφαλλήν	1
Δημήτριος Ἀπόστολος Ἀναστασίου	1
Βασίλειος Μῶρος Ἀναγνώστης Ἀναστασίου, Κερκυραῖος	1
Εὐστάθιος Ἀθανάσιος ποτὲ Ἰωάννου Πήλικας, Λευκάδιος	1
Ἀντώνιος Ἀναγνώστης Ἰωάν. Βεντούρα, Λευκάδιος	1
Ἰωάννης Χωριατόπουλος Δημητρίου, Κερκυραῖος	1
Γεώργιος Ἀναγνώστης Πολυλάς ποτὲ Ἀνδρέου, Κερκυραῖος	1
Βασίλειος Κατωπόδης ποτὲ Πέτρου, Λευκάδιος	1
Γεράσιμος Βρυώνης Ἀναγνώστης Ἰωάννου, Κεφαλλήν	1

Ἄλουϊσιος Δελλαδέτσιμας Ἀναγνώστης, Κεφαλληνναῖος	1
Παναγιώτης Βεργωτῆς Γεωργίου Ἀναγνώστης, Κεφαλλήν	1
Ἄλουϊσιος Ἄννης Μαρίνου, Κεφαλλήν	1
Παναγιώτης Ματαράγκας, Κεφαλλήν	1
Θεόδωρος Κωνσταντίου Ζερβός	1
Ἰωακείμ Γεωργιάδης, Δόκτωρ τῆς Νομικῆς	1
Σπυρίδων Ζερβός τοῦ Ἰερέως Θεοδώρου Κερκυραίου	1
Νικόλαος Πολίτης τοῦ Παναγιώτου Κερκυραίου	1
Σπυρίδων Καππαρέλης τοῦ Νικολάου Ζακυνθίου	1
Θεμιστοκλῆς Σαούλης τοῦ Ἀναστασίου Κερκυραίου	1
Γεώργιος Ῥαμαντᾶς τοῦ ποτε Νικολάου Κερκυραίου	1

ΕΝ ΑΓΚΩΝΙ.

Ὁ παρσιώτατος κύριος Καλλίνικος Ππ. Δούκα, Ἐφημέριος τῆς Καπέλλας τῶν Γραικῶν	1
Ὁ ἔλλογιμώτατος κύριος Δημήτριος Βρανᾶς, Διδάσκαλος τοῦ ἐν Ἀγκῶνι Σχολείου τῶν Γραικῶν	1
Ὁ ἐντιμώτατος κύριος Ἀθανάσιος Ππ. Θεοδώρου	1
Ὁ ἐντιμώτατος κύριος Ἰσίδωρος Σωφρονίου	1

Η ΠΡΟΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

ΠΡΟ΄ δύο ἤδη ἐνιαυτῶν ἀνήγγεila διὰ συντόμου Προκηρύξεως τὴν ἐκδοσὴν τῶν Λατινικῶν Στοιχείων, ἐλπίαςας εἰς τὴν γενναίαν συνδρομὴν τῶν φιλομούσων ὁμογενῶν μου, πλὴν ἕως τῶρα δὲν ἐφάνη ἀκόμη οὔτε μικρά, οὔτε μεγάλη· ἴσως διότι οἱ δυνάμενοι νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν τύπωσιν τοιούτων βιβλίων, καταγίνονται εἰς ἀναπλήρωσιν ἀναγκαιοτέρων χρεῶν πρὸς τὴν κοινὴν μητέρα, τὴν Ἑλλάδα. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, τὰ Στοιχεῖα ταῦτα, μ' ὄλον ὅτι εἶναι πρὸ πολλοῦ τελειωμένα, ἔμειναν καὶ δέλουσι μείνει ἴσως ἐπὶ πολὺ ἀτύπωτα διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν εἰς τὸν τύπον ἀπαιτουμένων ἐξόδων *). Ἦδη δὲ διὰ παρακινήσεως πολλῶν, μάλιστα δὲ καὶ χρηματικῆς προκαταβολῆς τινος φιλομούσου ὁμογενοῦς, ἐκδίδω διὰ τοῦ τύπου ὠφέλιμον καὶ πολλὰ ἀναγκαῖον Ἱστορικὸν Λεξικόν, τὸ ὁποῖον περιέχει α'. Τὴν Ἱστορίαν τῶν μυθολογουμένων Θεῶν καὶ Ἡρώων. β'. Τὴν Βιογραφίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, ἤτοι Λατίνων Συγγραφέων καὶ Ποιητῶν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς πτώσεως τῆς φιλολογίας αὐτῶν, μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν Συγγραμμάτων καὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν Ἐκδόσεως. γ'. Τὰ Ὄνόματα τῆς Παλαιᾶς Γεωγραφίας, ἤτοι Ἐπαρχιῶν, Πόλεων, Νήσων, Δήμων καὶ τῶν ἀπὸ τούτων παραγομένων. δ'. Τὰ Ἔθιμα τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, τουτέστι τὰς ἑορτάς, τοὺς Ἀγῶνας, τὰ Μυστήρια, τὰ Μαντεῖα, καὶ ὅσα ἄλλα συνεχῶς ἀπαντῶνται εἰς τὰ Συγγράμματα αὐτῶν.

Ἀπὸ τοιαῦτα πρόχειρα Λεξικά, ἐξομαλίζοντα ἀπόνως τὰς ἱστορικὰς καὶ γεωγραφικὰς δυσκολίας τῶν ἀναγινωσκομένων, βρῖσκει ἡ σοφὴ Εὐρώπη, καὶ διὰ τοῦτο αἱ γνώσεις τῆς Ἱστορίας, Γεωγραφίας καὶ Βιογραφίας σημαντικῶν ὑποκειμένων εἶναι κοινὰ ὅχι μόνον μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων, ἀλλὰ πολλάκις καὶ αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ λαοῦ, ἐν ᾧ εἰς ἡμᾶς ἕως εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος τοιαῦται ἐπωφελεῖς καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κοινὸν βίον γνώσεις ὑπῆρχον μυστηριώδεις χρησιμοί, ἢ περιωρισμένοι μόνον εἰς ὀλίγους τινὰς λογίους, οἱ ὅποιοι,

*) Κατὰ τὸ παρὸν ἐκδίδω διὰ τοὺς πρωτοτείρους Μαθήματα τινὰ τῆς Λατινικῆς γλώσσης, εἰς τὰ ὅποια προστετέθη ἐν τῷ τέλει καὶ Λεξικόν, τῶν ἐν τῷ κειμένῳ ἐμπριεχομένων λέξεων ἐξηγητικόν.

ἂν τυχὸν ἦσαν ἐκ τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος, ματαιῶς ἐκοπίαζον νὰ τὰς μεταδώσωσι, κατὰ τὴν ἔφεσίν των, καὶ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτῶν διδασκομένους νέους· καὶ ἡ πασῶν ἀρίστη συμβουλή τῆς Μελέτης, Προμελέτης καὶ Ἐπιμελέτης ἀπὸ πολλὰ ὀλίγους ἐβάλλετο εἰς πρᾶξιν, διὰ τὴν ἔλλειψιν βέβαια τῶν βοηθητικῶν μέσων, μὲ τὰ ὅποια γίνεται τῆ ὄντι ἡ ἀληθὴς μελέτη, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἐλπίζομένη ὠφέλεια.

Μ' ἐν ἐκ τῶν τοιούτων βοηθητικῶν μέσων προδυσμούμενος ἤδη καὶ ἐγὼ νὰ ἐφοδιάσω, τὸ κατὰ δύναμιν, τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν νέους, προσφέρω εἰς αὐτοὺς τὸ παρὸν Ἱστορικομυθικὸν καὶ Γεωγραφικὸν Λεξικόν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὴν χρῆσιν ἐλπίζω νὰ λαμβάνωσι μεγάλην βοήθειαν εἰς τὴν μετὰ προσοχῆς σπουδὴν καὶ μελέτην τῆς θείας τῶν προπατόρων μας Γλώσσης, καὶ μάλιστα ὅσοι δὲν ἔχουσιν ἀνά χεῖρας ὅλα τὰ περὶ τοιαύτης ὕλης διαλαμβάνοντα Συγγράμματα, ἢ τὸν τρόπον νὰ τὰ ἀγοράσωσι, καὶ καιρὸν ἰκανὸν νὰ τὰ μελετῶσιν ὡς ἐκτεταμένα, καὶ πολλάκις πολλὰ ἔξω τοῦ προκειμένου σκοποῦ περιέχοντα.

Τὸ Λεξικόν τοῦτο γεγραμμένον εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν γλῶσσαν, καὶ εἰς ὕψος, ὅσον τὸ δυνατόν, καθαρὸν καὶ εὐληπτον, δύναται νὰ τὸ μεταχειρισθῆ εὐκόλως καὶ πᾶς τις ἄλλος ὁμογενὴς φιλομαθῆς, λαμβάνων δι' αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν γνῶσιν ἐκείνων τῶν αἰτιδιμῶν καὶ περικλεῶν ὑποκειμένων καὶ τόπων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μόνον ἀπλῶς ἀναφερόμενα, διεγείρουσι τὸν θαυμασμὸν πάσης λογικῆς ψυχῆς, καθὼς ἐσχάτως ἡλίου φανάτερον ἀπεδείχθη καὶ εἰς τὴν ὀλίγην τῶν πραγμάτων μας μεταβολήν.

Καὶ ὁ μὲν τύπος τοῦ Λεξικοῦ τοῦτου ἤρχισε πρὸ πολλοῦ καὶ λαμβάνει τέλος μετὰ τέσσαρας μῆνας ἀπὸ τοῦ παρόντος, ἢ δὲ τιμὴ αὐτοῦ διορίζεται ἐν γένει τριῶν Ἰσπανικῶν Ταλήρων, καὶ δύο καὶ ἐνὸς τρίτου διὰ τοὺς Συνδρομητὰς μόνον, ὅσοι ἤθελον φιλοτιμηθῆ νὰ καταγράψωσι εἰς τοῦτο τὸ διάστημα τὰ τίμια αὐτῶν ὀνόματα εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπιστάτην τῆς συνδρομῆς, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ λαμβάνουσιν ἐν καιρῷ τὰ σημειωθέντα ἀντίτυπα δεμένα ἡμιγαλλιστί. Εἰς τὸν Συνδρομητὴν δέκα ἀντιτύπων δίδεται καὶ ἐν ἄλλο δωρεάν καὶ κομφότερον δεμένον. Ὑγαίνετε, φίλοι ὁμογενεῖς, καὶ εὐτυχεῖτε ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος!

Ἐν Βενετίᾳ, 26 Ὀκτωβρ. 1835.

Δ. Δ. Μάγνης, Θετταλός.

Πωλεῖται ἐν Τριεστίῳ καὶ ἐν Σμύρῃ παρὰ τοῖς ἐντιμοτάτοις
ἀδελφοῖς κυρίῳ Γεωργίῳ, καὶ κυρίῳ Νικολάῳ Ἰωάννου Χατζῆ Κωστῆ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000021758